

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

B

3 9015 00251 707 9

University of Michigan - BUHR

FRANÇAIS - MALAIS

24

Storage

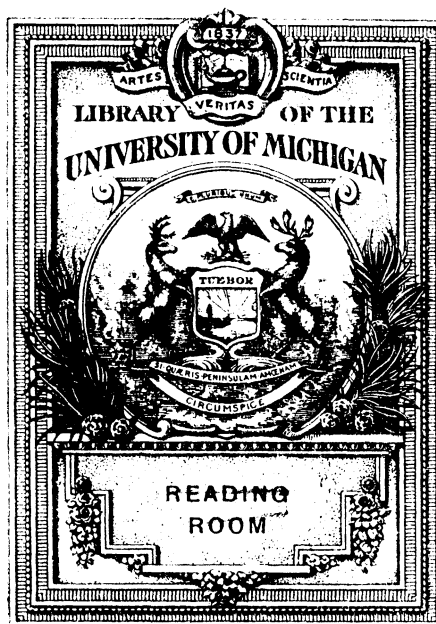
$$\begin{aligned} & \mathbb{E}_{\mathbf{y}|\mathbf{x}}[\mathbf{y}] = \mathbf{x} \\ & \mathbb{E}_{\mathbf{y}|\mathbf{x}}[\mathbf{y}\mathbf{y}^T] = \mathbf{x}\mathbf{x}^T + \mathbf{I} \end{aligned}$$

17

277

12

Storage

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

10/10/2014

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
لهاس فرنچيس دغن لهاس ملايو

PAR

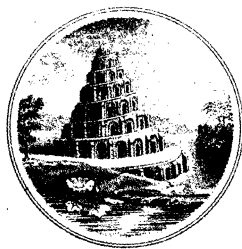
L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

TOME SECOND.

*Omnis lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله
(Rom. ch. 14, v. 11.)

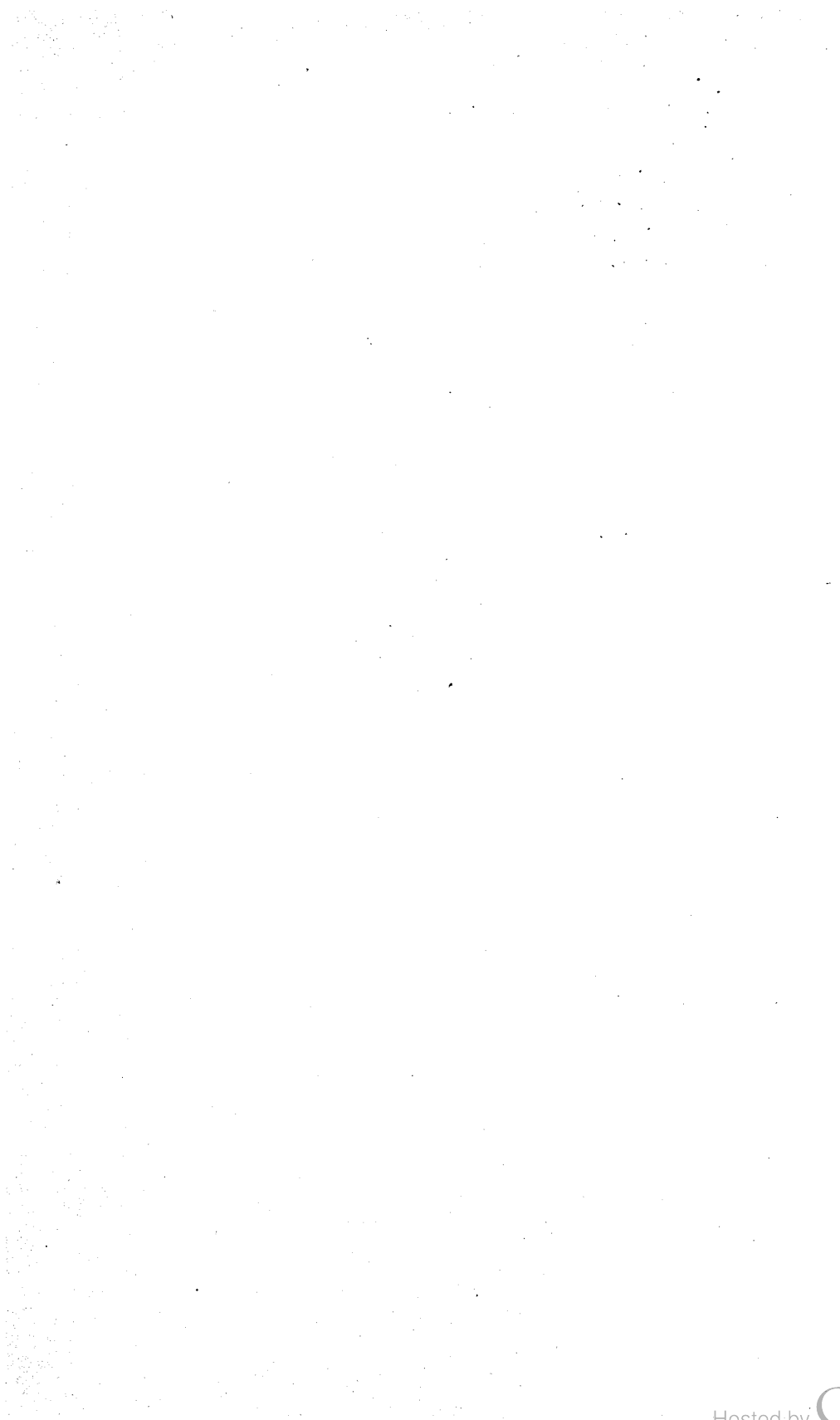

VIIENNE.

IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.

MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

Storage
Reference

Ph

5/25

. F277

V. 2

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS.

2010-2011
2011-2012
2012-2013

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS

کتاب قاموس
بھاس فرنیچس دغن بھاس ملايو

CONTENANT

Les mots français d'un usage général, un grand nombre de locutions et d'idiotismes de la langue française, ainsi que les proverbes les plus connus, traduits en malais, avec les caractères arabico-malais et leur prononciation figurée en lettres latines.

a *

OUVRAGES DU MÊME AUTEUR.

Grammaire Javanaise accompagnée de fac-simile et d'exercices de lecture.

1 vol. in-8° 12 fr.

Dictionnaire Javanais-français. 1 vol. in-8° 20 fr.

An account of the wild tribes inhabiting the Malayan peninsula, Sumatra,

etc. 1 vol. in-12° 2 fr. 50 cent.

Grammaire de la langue malaise suivie de notes philologiques. 1 vol. in-8° 15 fr.

Dictionnaire Malais-français, contenant: 1° les mots malais en caractères arabes, avec leur prononciation figurée en caractères latins; 2° leur étymologie; 3° leur sens propre et figuré, avec un grand nombre d'exemples; 4° une indication des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie, dans lesquelles les mêmes mots se retrouvent, avec l'altération qu'ils y ont subie, soit dans le sens, soit dans la prononciation; 5° des remarques, toutes les fois que le mot a une origine commune avec son correspondant dans les langues indo-européennes. 2 vol. in-8° 50 fr.

Pour paraître.

Système comparé des langues de l'archipel Indien et de l'Océanie.

Chrestomathie Javanaise. 1 vol. in-8°.

DICTIONNAIRE FRANÇAIS-MALAIS

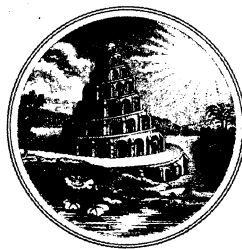
کتاب قاموس
بھاس فرنچس دغن بھاس ملايو

PAR

L'ABBÉ P. FAVRE,

MISS. APOST. CHAN. HON. D'AVIGNON,
ANCIEN MEMBRE DE LA CONGRÉGATION DES M. E. EN MALAISIE,
PROFESSEUR DE MALAIS ET DE JAVANAIS
À L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES,
CHEVALIER DE LA LÉGION D'HONNEUR,
OFFICIER D'ACADÉMIE, ETC.

TOME SECOND.

*Omnis lingua confitebitur Deo.
Toute langue confessera Dieu.*

سمو ليده اكن اقراركن الله

(Rom. ch. 14, v. 11.)

VIENNE.
IMPRIMERIE IMPÉRIALE ET ROYALE.
MDCCCLXXX.

PARIS, MAISONNEUVE ET CIE, QUAI VOLTAIRE 25.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

CHICAGO, ILLINOIS 60607-7090

TEL: 773/936-3700 FAX: 773/936-3701

WWW.CHICAGO.PRESS.EDU

© 2005 THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

ALL RIGHTS RESERVED

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 0-226-17111-1

HARVARD UNIVERSITY PRESS

CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138

TEL: 617/495-3400 FAX: 617/495-3401

WWW.HUPPRESS.EDU

© 2005 HARVARD UNIVERSITY PRESS

ALL RIGHTS RESERVED

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 0-674-01811-1

UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

ANN ARBOR, MICHIGAN 48106-1500

TEL: 734/763-7000 FAX: 734/763-7001

WWW.UMICH.PRESS.EDU

© 2005 THE UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

ALL RIGHTS RESERVED

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 0-472-11511-1

THE UNIVERSITY OF TEXAS PRESS

AUSTIN, TEXAS 78712-1500

TEL: 512/475-1500 FAX: 512/475-1501

WWW.UTPRESS.EDU

© 2005 THE UNIVERSITY OF TEXAS PRESS

ALL RIGHTS RESERVED

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 0-292-71111-1

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

ANN ARBOR, MICHIGAN 48106-1500

TEL: 734/763-7000 FAX: 734/763-7001

WWW.UMICH.PRESS.EDU

© 2005 THE UNIVERSITY OF MICHIGAN PRESS

ALL RIGHTS RESERVED

PRINTED IN THE UNITED STATES OF AMERICA

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

ISBN 0-472-11511-1

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS - MALAIS.

H

H, s. m., هي *he*, huitième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدلاثن در *huruf yang ka - dulāpan deri alif-bā-tā*; avec *c*, *ch* a le son de *s*, بين بوي شين *dengan c bunī-ña būnī šin*; avec *p*, *ph* a le son de *f*, پ بين بوي فا *dengan p buñi-ña būnī fā*.

H majuscule, هي بسر *he besār*,
h minuscule, هي کچل *he kexəl*.

HA! interj. de surprise, d'étonnement, يا *yā*, هي *hey*, اهو *āho*.

HABILE, adj., capable, adroit, قندی *xerdik*, بيس *bīsa*, قندی *pandey*, فهم *fehem*, يغ تاهو *yang tāhu*, قنتس *pantas*, لنجر *lanxar*, برعقل *xepāt*, اوتس *ūtas*, بيجق *ber-aḱal*, بيجق *bijak*. Un très —

trompeur, اورغ قنيغو يغ چردق سکالی *orang penipu yang xerdik sa-kālī*. Sculpteur —, اورغ بيس مغوکر *orang bīsa meng-ūkir*. Peintre —, اورغ *orang pandey menūlis*. — dans l'art de la guerre, فهم قد علم *fehēm pada ilmu hikmat pe-prāng-an*. — à la pêche, يغ تاهو منچہاری ایکن *yang tāhu men-xahāri ikan*. — à toucher de la guitare, قنتس ممتق کچائی *pantas memetik kexāpi*. — à tirer les armes, قنتس برماین سنجات *pantas ber-māin senjāta*. — à lire, لنجر مباح *lanxar mem-bāxa*. — à écrire, چفت مپورت *xepāt menūrat*. — à tout, يغ مشرتی سموان *yang meng-arti samuā-ña*.

HABILE, terme de jurisprudence, qui a droit, یغ دافت *yang dāpat*, یغ لایق اکن *yang lāik ākan*.

HABILEMENT, adv., دغن قندین *dengan pandey-ña*, دغن قنسن *dengan pantas-ña*, دغن کبجاکن *dengan ka-bijāk-an*.

HABILETÉ, s. f., کبسان *ka-bisā-an*, کچفاتن *ka-pandēy-an*, کچفاتن *ka-xepāt-an*, کبجاکن *ka-bijāk-an*, قنسن *pantās-an*. Il a une très grande —, ترلوامت کبسانن *ter-lālu āmat ka-bisā-an-ña*.

HABILITER, v. a., rendre habile à, rendre capable de, منجدیکن لایق اکن *men-jadi-kan lāik ākan*.

HABILLEMENT, s. m., فکاین *pakēy-an*. Dépenses d'habillement, بلنج *belanja* فکاین *pakēy-an*, بلنج اکن *belanja ākan memākey*. Toutes sortes d'habillements, سکل *segala xāra* فکاین *pakēy-an*.

HABILLER, v. a., vêtir, مایکین *memākey-kan*. — un enfant, مایکین فکاین قد ائق *memākey-kan pakēy-an pada ānak*, مغناکن فکاین *mergenā-kan* فکاین *pada ānak*. — des pauvres, مبری *mem-brī* فکاین *pada orang miskin*. Ce tailleur m'habille, توكخ جاهت ایت *tukang jahit itu* مېوت فکاین همب *mem-buat* فکاین *hamba*.

HABILLER, au fig., maltraiter de paroles, ماکي *me-māki*.

HABILLER, préparer, مېدياکن *meñediā-kan*. — une volaille, مېدياکن هایم *meñediā-kan hāyam*.

S'HABILLER, v. pron., se vêtir, ماکي *memākey*. S'habiller en chinois, ماکي فکاین چار چین *memākey pakēy-an xāra xīna*. Lorsqu'il se fut habillé, ماکي سته سده *sa-telāh sudah memākey*.

HABIT, s. m., فکاین *pakēy-an*, کافن *kāpan*, کاین *kāin*. Un —, کاین ساهلی *kāin sa-halēy*. Un — complet, سلخکف فکاین *sa-langkāp* فکاین *pakēy-an*, فکاین سفرسالن *pakēy-an sa-per-sālīn*. — d'homme, فکاین *pakēy-an* اورغ لکلاکی *ōrang laki-laki*. — de femme, فکاین اورغ *pakēy-an* فرمفون *ōrang perampuan*. — modeste, فکاین یغ سنونه *pakēy-an yang senūnuh*. — neuf, فکاین بهارو *pakēy-an bahāru*. De vieux habits, فکاین یغ بورق *pakēy-an yang būruk*. Ses habits sont déchirés, کاینن کویق *kāin-ña kōyāk*. — riche, فکاین یغ انده ۲ *pakēy-an yang indah-indah*. — royal, فکاین *pakēy-an* کرجامن *ka-rajā-an*. — de nocces, فکاین اورغ مھلی *pakēy-an* اورغ مېپلې *mempelēy*. — de deuil, فکاین برکوبغن *pakēy-an ber-kabūng-an*. — à la mode chinoise, فکاین چار چین *pakēy-an xāra*.

xīna. — long, کاین فنجخ *kāin panjang*. — de bain, کاین بساهن *kāin basāh-an*. — ordinaire des Malais, سارخ *sārung*. — de dessus, فنج کاین, باجو *bāju*. Le pan d'un —, ماکي *punxa kāin*. Mettre un —, ماکي *memākey bāju*. Changer d'habit, مپالن فکاین *meñālīn pakēy-an-ña*. Se dépouiller de ses habits, منغکلکن فکاین *meninggal-kan pakēy-an-ña*.

HABITABLE, adj., بايق اکن تمغت *bāik ākan tempat dūdūk*, دودق *yang dāpat di-dūdūk-i orang*.

HABITACLE, s. m. L'habitable de l'Éternel, الله عرش *arāṣ allah*.

HABITACLE, t. de mar., armoire pour la boussole, تمغت قدومن *tampat padōman*.

HABITANT, E, s., qui demeure, اورخ يڭ تڭگل *orang yang tinggal*, يڭ ديم *yang dīam*, قندودق *pen-dūdūk*. Il n'y a plus d'habitants, تياد لاڭي *tiāda lāgi* بارخ اورخ قندودق *bārang orang pen-dūdūk*. Les habitants d'un pays, ايسي نڭري *isi nagrī*.

Loc. Les habitants des ^{٢٢}tom-beaux, سگل اورخ ماني *segala orang māti*. Les habitants de la terre, اورخ مانسي *orang mānusiā*. Les habitants de l'air, سگل اغکس *segala unḡkas*. Les habitants des

forêts, سگل بناتخ لير *segala binātang liar*. Les habitants des eaux, سگل ايکن *segala ikan*.

HABITATION, s. f., demeure, کديامن *ka-diām-an*, تمغت دودق *tampat dūdūk*, تمغت کددوکن *tampat ka-dūdūk-an*. —, maison, رومه *rūmah*.

HABITÉ, E, part. pas. du v. habiter, يڭ دددوکی *yang di-dūdūk-i*. Une maison habitée, رومه يڭ دددوکی اورخ *rūmah yang di-dūdūk-i orang*, رومه *yang dīam dalam-ña*.

HABITÉ, peuplé, رامی *rāmey*, معمور *māmūr*. Un pays —, نڭري يڭ *nagrī yang māmūr*.

HABITER, v. a., مندودوکی *men-dūdūk-i*, منديامی *men-diām-i*, دودق د *dūdūk di*. — une maison neuve, *dūdūk di*. — men-dūdūk-i رومه بهارو *rūmah bahāru*. — la ville, منديامی *men-diām-i* نڭري *nagrī*. Depuis que nous habitons ce palais, سلام *sa-lāma* کيت دودق ددالم استان ايت *kita dūdūk di-dālam astāna itu*.

HABITER, v. n., ديم *dūdūk*, دودق *dīam*, تڭگل *tinggal*. — à Malacca, دودق دنڭري ملاک *dūdūk di-nagrī malāka*. — avec une femme, دودق دڭن سورخ فرمڭون *dūdūk dergan sa-orang perampūan*.

HABITUDE, s. f., coutume, **بیاس** *biāsa*, **کیسان** *ka-biāsā-an*, عادة *ādat*. Une mauvaise —, **بیاس یخ** *biāsa yang jāhat*. Une longue —, **کیسان درلام** *ka-biāsā-an deri lāma*. Il est sorti selon son —, **ای سده کلور تورت عادت** *ia sudah ka-luar turut ādat-ña*.

HABITUDE du corps, maintien, complexion, **سیکف** *sikap*, **فری توبه** *pri tubuh*.

HABITUÉ, E, part. pas. du v. habiter, **جادی بیاس** *jādi biāsa*. Il est —, **مک ای بیاس** *maka ia biāsa*. Je suis — à boire de l'arac, **هنب بیاس مین ارق** *hamba biāsa minum arak*. Nous ne sommes pas encore habitués ici, **کیت بلم** *kiti belum*, **بیاس دسین** *biāsa disini*.

HABITUEL, LE, adj., **یخ تورت عادة** *yang turut ādat*.

Grâce **HABITUELLE**, **نعمه الله یخ** *ni'met allah yang meng-kudus-kan orang*.

HABITUELLEMENT, adv., **کادغ ۲** *kādang-kādang*, **ترکادغ** *ter-kādang*.

HABITUER, v. a., **ممیسان** *mem-biāsā-kan*. Il faut — les enfants à obéir aux vieillards, **فانت ممیسان** *pātut*, **کانت ۲ منورت فرتیه اورغ توا** *mem-biāsā-kan kanak-kanak menurut parentah orang tuā*.

S'HABITUER, v. pron., **منجادی** *men-jādi biāsa*, **ممیسانک درین** *mem-biāsā-kan diri-ña*.

HÂBLER, v. n., parler avec vanterie, **مغاجق** *mengāxak*.

HÂBLERIE, s. f., vanterie, **چوثر** *xūpar*, **حال مغاجق** *hāl mengāxak*.

HÂBLEUR, EUSE, s., **یخ برچوثر** *yang ber-xūpar*, **اورغ کاجق** *orang kaxak*, **فغاجق** *pengāxak*.

HACHE, s. f., **کافق** *kāpak*. Une —, **سیله کافق** *sa-bilah kāpak*. — de pierre, **کافق درؤد باتو** *kāpak deri pada batu*. — à main, **کافق دغن** *kāpak dengan pemegang pendek*.

HACHE d'armes, **چیفن** *xīpan*.

HACHÉ, E, part. pas du v. hacher, **ترچنچخ** *di-xenxang*, **دچنچخ** *ter-xenxang*, **هیرس** *hiris*, **فاهو** *pāhu*. Viande hachée, **یخ دچنچخ** *daging yang di-xenxang*.

HACHER, v. a., couper en petits morceaux, **منچنچخ** *men-xenxang*, **مغیرس** *meng-hiris*. — de la viande, **منچنچخ داکغ** *men-xenxang daging*. — de la paille, **منچنچخ مرغ** *men-xenxang merang*. Se faire —, **برفرغ سمفی مانی** *ber-prang sampey mātī*.

HACHETTE, s. f., petite hache, **کافق** *kāpak kecil*.

HACHIS, s. m., چنچ داکځ *dāging*
xenxang.

HACHOIR, s. m., table pour hacher,
چنچ فاشن *pāpan xenxang*
dāging.

HACHOIR, grand couteau pour
hacher, فیسو منچنچ *pīsaw men-*
xenxang.

HADJI, s. m., pèlerinage, حج *hajj*.

HADJI, celui qui a fait le péle-
rinage, حاج *hāji*. Faire son —,
entreprendre le pèlerinage, نایق
حاج *nāik hāji*.

HAGARD, E, adj., بښس *bengis*, کرم
geram, کارغ *gārang*. Visage —,
موک بښس *mūka bengis*.

HAI! interj., های *hāi*.

HAÏ, E, part. pas. du v. haïr,
تر بنجی *ter-benxi*, یغ کنجی *yang*
ka-benxi-an, یغ ککلی *yang ka-*
gelī-an. — de tous les gens de
bien, یغ ککلی بکلی سکل اورغ یغ بایق
yang ka-gelī-an bagī segala orang
yang bāik.

HAIE, s. f., clôture, فاکر *pāgar*.
— dericin, فاکر جارق *pāgarjāraḱ*.
— de bambou, فاکر بوله *pāgar*
būluh. — morte, فاکر کایو *pāgar*
kāyu. Entourer d'une —, مکاری
memagār-i.

HAIE, rangée de soldats, بارس
bāris, بنجر سلدادو *banjar soldādo*,
صف *ṣaf*. Former la —, بر بارس
ber-bāris, بر بنجر *ber-banjar*, بر صف

ber-ṣaf. Doubler la —, مپوسن بارس
meñūsun bāris.

HAILLON, s. m., فرچه *perxah*,
کاین بورق *kāin būruk*. Couvert de
haillons, برفاکی کاین بورق *ber-pākey*
kāin būruk.

HAINÉ, s. f., بنجی *benxi*, کنجی
ka-benxi-an, هیری *hīri*, کهرین
ka-hīrī-an, ککلی *ka-gelī-an*.
— du prochain, تن مانسی
ka-benxi-an temān mānusia. Dieu
défend la —, توهن الله ملارغ بنجی
tūhan allah me-lārang benxi.
Satisfaire sa —, مومسکن بنجی *me-*
mūwas-kan benxi-ña. La — excite
les querelles, کنجی منجکاکن
ka-benxi-an men-jagā-
kan per-bantāh-an. — cachée,
بنجی یغ ترسمبونی *benxi yang ter-*
sembūni.

HAINÉUX, EUSE, adj., بر بنجی *ber-*
benxi, یغ بر بنجی *yang ber-benxi*,
فمبنجی *pem-benxi*, یغ بر هیری *yang*
ber-hīri.

HAÏB, v. a., مبنجی *mem-benxi*,
متهیری *meng-hīri*. — son prochain,
مبنجی اکن تن مانسی *mem-benxi*
ākan temān mānusia. — son
ennemi, مبنجی سترون *mem-benxi*
satrū-ña. — le péché, مبنجی اکن
mem-benxi ākan dōsa. Je
hais la fausseté, اکو مبنجی کدستان
āku mem-benxi ka-dustā-an. Ces

gens le haïssaient, مریکیت بنجیلہ *marika-itu benxi-lah ākan dāa*.

SE HAÏR réciproquement, بر بنجین *ber-benxi-benxi-an*.

HAÏRE, s. f., étoffe grossière, کمبلی *kembeti*. —, habit de pénitence, فکاین اورغ فرتاف *pakēy-an ōrang per-tāpa*.

HAÏSSABLE, adj., یغ کجی *keji*, یغ *yang* هارس دبنجی *hārus di-benxi*.

HALAGE, s. m., حال مغھیل *hāl meng-hēla*, فنریکن *penarīk-an*. Le — de ce bateau est très difficile, مک فنریکن فراهو ایت سوکر سکالی *maka penarīk-an prāhu itu sūkar sa-kālī*. Chemin de —, جالان دتفی *jālan di-tepi sūngey*.

HAÏLE, s. m., هاغتن *jumūr*, هاتن *hāngat*, هاتن متہاری *hāngat-ña mata-hāri*. Le — dessèche les plantes, هاتن متہاری *hāngat mata-hāri me-layū-kan tumbūh-an*.

HALEINE, s. f., نفاس *nefas*, هوا *hawā*, اوڤ *āwap*. — agréable, نفاس یغ واغی *nefas yang wāngi*. Mauvaise —, نفاس یغ بوسق *nefas yang būsuk*. Court d'haleine, ایسق *īsak*, سسق داد *sesuk dāda*. Courir à perte d'haleine, لاری لکس هغٹ *lāri lekūs hingga sesuk dāda*. Retenir son —, مناهن نفاس *menāhan nefas-ña*. Prendre —, برنفاس *ber-nefas*, براوڤ *ber-āwap*.

Reprendre —, برنفاس ٲول *ber-nefas pūla*, (se reposer un peu) برهنٲی *ber-henti sa-dīkit*. Hors d'haleine, مغه *mengah*. Il est tout à fait hors d'haleine, ای ترمغه *ter-mengah-mengah*. Une entreprise de longue —, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang lanjut*.

HÅLER, v. a., rendre basané, منجدیکن هیتم *men-jumūr*, مانس *men-jadi-kan hitam manis*. Il a la figure hâlée, هیتم مانس مکا *hitam manis mukā-ña*.

HALER, v. a., tirer avec une corde, مغھیل *meng-hēla*, مناریک *menārīk*. — un cordage, مغھیل تالی *meng-hēla tāli*. — un bateau à terre, مناریک فنراهو کدارت *menārīk prāhu ka-dārat*.

HALETER, v. n., ترمغه *ter-mengah-mengah*.

HALEUR, s. m., qui hale, یغ مغھیل *yang meng-hēla*, پرمغھیل *per-meng-hēla*, فنارک *penārīk*.

HALLE, s. f., place publique pour le marché, ٲاسر یغ ٲراتف *pāsar*, ٲاسر یغ *pāsar yang ber-ātap*. — au blé, ٲاسر گندم *pāsar gundum*. — à la viande, ٲاسر داگخ *pāsar dāgīng*. Langage de la —, بهاس ٲاسر *ba-hāsa pāsar*.

HALLEBARDE, s. f., لمبڠ *lambīng*, حرٲه *herbet*.

HALLEBARDIER, s. m., بدوند *bidu-wanda*. Commandant des hallebardiers, فقهولو بدوند *panghūlu biduwanda*.

HALLUCINATION, s. f., erreur des sens, حال ساله مليهت *hāl sālāh me-lihat*, حال ساله مراس *hāl sālāh me-rāsa*, خيال *keyāl*.

HALO, s. m., couronne lumineuse autour du soleil, فاکر متھاری *pāgar mata-hāri*. —, autour de la lune, فاکر بولن *pāgar būlan*.

HALTE, s. f., pause, فرھنتین *per-hentī-an*. Faire —, برھنتی دجالان *ber-henti di-jālan*.

HALTE, lieu où l'on fait halte, فرھنتین *tampat per-hentī-an*.

HALTE-LÀ! interj., برھنتيله *ber-hentī-lah*. Halte-là! C'est assez, چوکھله جاغن کات لاگی *wūkup-lah jāgan kāta lāgi*.

HAMAC, s. m., تمقت تیدر یغ ترکنتخ *tampat tīdor yang ter-gantung*.

HAMEAU, s. m., کھنچ *tālang*, کھنچ *kampung*, دوکھ *dūkuh*. Ce n'est pas un village, ce n'est qu'un —, بوکن دوسن هان تالغ ساج *būkan dūsun hāna tālang sāja*.

HAMEÇON, s. m., مات کایل *māta kail*, فنجیخ *panxīng*. Pêcher à l'hameçon, منچایل *mençail*, منچیخ *memanxīng*. — pour prendre les gros poissons, گراگی *garāgey*.

Fig. —, appât, امغن *umpan*. Prendre à l'hameçon, منیغو سرت *menīpu sarta mem-būjuk*. Mordre à l'hameçon, کن تیغو *kena tīpu*.

HAMPE, s. f., باتغ *bātang*, تھکت *tungkat*. — d'une lance, باتغ لمبغ *bātang lambing*. — d'un drapeau, باتغ بندیر *bātang bandēra*.

HAMZA, s. m., signe orthographique, همزه *hamzah*.

HANCHE, s. f., فھکل فاه *pangkal pāho*, فھکل *panggul*. Os de la —, تولغ فھکل فاه *tūlang pangkal pāho*, تولغ فھکل *tūlang panggul*. Douleur rhumatismale de la —, سھل فھکل *sehal pangkal pāho*. La — démise, فھکل فاه یغ تھلیت *pangkal pāho yang tegaliat*.

HANGAR, s. m., بھسل *bangsal*, فندق *pondok*, بارغ *bārung*.

HANNETON, s. m., تھکاد *tangkāda*. Loc. Etourdi comme un —, بوت تولی *būta tūli*.

HANTER, v. a., fréquenter, براولغ *ber-ūlang-ūlang*, منچیخ انچوشی *mençanjung-anjūng-i*. Le lieu qu'il hante, تمقتن براولغ *tampat-ña ber-ūlang-ūlang*. — quelqu'un, منچیخ انچوشی *mençanjung-anjūng-i* اورغ *orang*. Se — réciproquement, برکنچیخ کنچوشن *ber-kanjung-kanjūng-an*.

HAPPEE, v. a., منگکف دغن مالت *menangkap dengan mālūt*, منگکف دغن لکس *menangkap dengan lekās*.

HAQUENÉE, s. f., cavale qui va l'amble, کود یغ ملیکس *kūda yang me-tigas*.

HAQUET, s. m., charrette longue et étroite, رات فنجخ دان کورخ لیبر *rāta panjang dān kūrang lebar*.

HARANGUE, s. f., سمبه *sembah*, فرکتان *per-katā-an*. — à un chef, سمبه *sembah*. —, discours oratoire, بچار *bixāra*. — politique, بچار *bixāra* atas parentah.

HARANGUER, v. a., مختای *meng-atā-i*. — un supérieur, مچه *me-ñembah*.

HARANGUEUR, s. m., qui harangue, یغ مسچاران *yang mengatā-i*, فنجچار *yang mem-bixarā-kan*, فنجچار *pem-bixāra*.

Fig. —, grand parleur, یغ برکتکات *yang ber-kata-kāta bāñak*, فلیتر *pe-litar*.

HARAS, s. m., تمفت مملهران کود *tampat memeliharā-kan kūda*.

HARASSÉ, E, part. pas. du verbe harasser, الله *lelāh*, ساغت الله *sāngat lelāh*. Ce cheval est —, مك کود *maka kūda itu sāngat lelāh-ña*.

HARASSE, v. a., مللهکن *me-lelāh-kan*. — l'esprit, مللهکن روح *me-lelāh-kan rūh*.

SE HARASSER, v. pron., برللهکن *ber-lelāh-kan diri-ña*.

HARCELER, v. a., provoquer, مغسوق *meng-ājak*, مغسوق *meng-ūsik*.

HARCELER, aiguillonner, مماجو *memāxu*.

HARCELER, importuner, مشگادکن *meng-ganggū-kan*.

HARCELER, presser, ممقس *me-maksa*.

HARDES, s. f. pl., فکاین *pakēy-an*, کاین *kāin*, بارخ *bārang*. — neuves, فکاین یغ بهارو *pakēy-an yang bahāru*. De vieilles —, کاین بورق *kāin būruk*. Engager ses — au mont-de-piété, مشگادیکن کاین درومه *meng-gādey-kan kāin-ña di-rūmah peng-gadēy-an*.

HARDI, E, adj., courageux, برانی *berāni*, برهاتی *ber-hāti*. — comme un lion, برانی سمرت سیخ *berāni seperti singa*. — à parler, برانی برکات *berāni ber-kāta*.

HARDI, impudent, effronté, تیاد *tiāda tāhu mālu*, جباو *jemāwa*, موك فافن *mūka pāpan*.

HARDI, grand, extraordinaire, عظیم *atīm*.

HARDI, ferme, assuré, تتف *tetap*. Ecrire d'une main hardie, منولس

دغن تاغن یغ تنف *menulis dengan tangan yang tetap.*

HARDIESSE, s. f., courage, برنین *berani-ña*, کبرنین *ka-berani-an*. Il manque de —, کورغ برنین *kurang berani-ña*. Donner de la —, ممبرینکن *mem-berani-kan*, ممبری هاتی *mem-brī hāti*.

HARDIESSE, impudence, arrogance, قری چشکق *pri xongkak*, کلکون اورغ یغ تیاد تاهو مالو *kalakū-an orang yang tiada tahu mālu*.

HARDIESSE, au fig., pensée, expression sublime, فکیرن یغ تنگی *pikir-an yang tinggi*, کات عالیة *kāta āliyat*.

HARDIMENT, adv., avec hardiesse, دغن دغن برنین *dengan berani-ña*, دغن کمبر *dengan gambīra*. Il avance —, ای مغنجر دغن برنین *ia meng-anjur dengan berani-ña*. Il entra —, ای فون ممبرینکلله درین دان ماسقله *ia pūn mem-berani-kan-lah diri-ña dān māsuk-lah*.

HARDIMENT, avec impudence, avec arrogance, دغن چشکقن *dengan xongkak-ña*, دغن تیاد مالو *dengan tiada mālu*.

HAREM, s. m., استان فرمفون *astāna perampūan*, بالی لراغن *bāley larāng-an*, تمفت فغیتن *tampat pingīt-an*.

HARENG, s. m., poisson, نام سجنس *nāma sa-jenis ikan*.

Loc. prov. Pressés comme des harengs, سسق سکالی *sesək sa-kālī*.

HARGNEUX, EUSE, adj., شرغ فرس *prəng prūs*, یغ سوك برنته *sūka ber-bantah*. Un chien —, انجغ یغ گالت *anjing yang gālak*.

HARICOT, s. m., légume, کاجخ *kāxang*. — grim pant, کاجخ لیل *kāxang lilit*. — vert, کاجخ هیجو *kāxang hijaw*. — sec, کاجخ کرغ *kāxang krəng*.

HARICOT, ragoût de mouton, تناکن درفد داگخ دمب *tanāk-an deri-pada dāging domba*.

HARIDELLE, s. f., کود کورس دان *kūda kūrus dān kūrang kūwat*.

Loc. Maigre comme une —, کورس سکالی *kūrus sa-kālī*.

HARMONIE, s. f., sons agréables réunis, راکم *rāgam*, بوی راکم *būni rāgam*, لاکو *lāgu*. — douce, بوی راکم یغ انده *būni rāgam yang indah-indah*.

HARMONIE, au fig., accord, con-corde, سجهتر *sejahtra*, موافقة *murā-fakat*, کرفاتن *ka-rapāt-an*. Il y a une grande — parmi les habitants de cette maison, ایسی رومه *isi rūmah* ایت موافقة دغن سجهتر

itu muwāfakat dergan sejahtra.
Ces gens sont en parfaite —, **ثد**
جادی ساتو هاتی *pada marika-*
itu ada satu hāti. — des évangiles,
کرفاتن کُومت کتاب الانجیل
ka-rapāt-an ka-ampat kitāb el-injil.

HARMONIER, HARMONISER, v. a.,
mettre d'accord, **مموافقتکن** *me-mu-*
wāfakat-kan.

s'HARMONIER, v. pron., s'accorder,
جادی ساتو هاتی, **موافقة**
jadi satu hāti.

HARMONIEUSEMENT, adv., دغن مردو.
dengan merdu, دغن لا کو یغ بائق
dengan lagu yang baik.

HARMONIEUX, EUSE, adj., مردو
merdu, بائق لاگون *baik lagū-ña.*
voix harmonieuse, سوار یغ مردو
suāra yang merdu.

HARNACHEMENT, s. m., 1°, action
de harnacher, **حال ملغکف کود** *hāl*
me-langkap kūda. **حال مغفلکن**
hāl mergefel-kan. 2°, l'ensemble
des harnais, **سکل کاین کود** *segala*
kāin kūda.

HARNACHER, v. a., ملغکف کود
me-langkap kūda, **مغفلکن** *merge-*
fel-kan.

HARNAIS, s. m., équipage de
cheval, **کاین کود** *kāin kūda,* **ابا**
ābah-ābah, **کفل** *kefel.*

HARPAGON, s. m., avare, اورغ
orang kikir sa kālī.

HARPE, s. f., instrument de
musique, **کچافی** *keṣapi.* Pincer de la
—, **متم کچافی** *memetik keṣapi.*

HARPER, v. a., saisir, منگفت *me-*
angkap, **مگخ** *memegang.*

SE HARPER, v. récip., برتغکف
ber-tangkap-tangkap-an,
تغکافن *ber-pegang-pegang-*
an.

HARPIE, s. f., femme méchante et
criarde, **یغ بائق جاهت**
perampuan yang bānak jahat.

HARPIN, s. m., گاله *gālah,* **تغکایت**
peng-gāit prāhu.

HARPON, s. m., ثیارت *ārīt,*
تغولغ *pi-ārīt,* **سرمغخ** *serampang,*
تغولغ *tempuling.*

HARPONNER, v. a., ملوتر ثیارت
me-lutar pi-ārīt, **ملوتر سرمغخ** *me-*
lutar serampang, **منیکم دغن**
menikam dergan tempuling.

HARPONNEUR, s. m., اورغ یغ ملوتر
orang yang me-lutar pi-ārīt.

HART, s. f., lien, ایکت *ikat;* corde,
تالی *tālī.* Etre condamné à la —,
کن حکم ماتی دگتغ *kenu hukum*
māti di-gantung.

HASARD, s. m., sort, fortune, انتغ
untung, **نصیب** *neṣīb.* — malheureux,
انتغ مالغ *untung mālang.* Heureux
—, **انتغ بائق** *untung baik;* au jeu,
جودی *mujur.* Jeu de —, **فاری**
jūdi, pāri.

HASARD, risque, danger, بهای
bahāya. S'exposer au —, ماسق بهای
māsuk bahāya.

AU HASARD, تبادکتهون tiāda
ka-tahū-an, تبادکرون tiāda karū-
wan.

Par HASARD, پدا انتغ pada untung,
کوننغ kunūng - kunūng, کلو ka-
law-kalaw. Il rencontre par — un
vieillard, مک انتغ ای برتودغن سورغ,
maka untung ia ber-temū dergan
sa-orang tuā. Si par — il survient
des querelles, کلو تمل چدرا kalaw-
kalaw timbul xiderā.

A tout HASARD, مالغ ماجر mā-
lang mājur, بايق انتغ بايق مالغ bāik
untung bāik mālang.

HASARDER, v. a., exposer au ha-
sard, risquer, مناره دالم بهای menāruh
dalam bahāya. — de l'argent au
jeu, برماين دغن بتراره وڅ, ber-māin
dergan ber-tāruh wang. — sa vie,
مبلنجاکن جران mem-belanjā-kan
jūwā-ña, مموغ پوان mem - būang
ñawā-ña.

SE HASARDER, v. pron., ماسق
بهای māsuk bahāya.

HASARDEUX, EUSE, adj., périlleux,
يغ yang ber - bahāya, يغ
يغ yang mem - brī bahāya.

HASARDEUX, hardi, courageux,
برانی berāni, برکبير ber - gam-
bira.

HÂTE, s. f., vitesse, précipitation,
لکس lekàs, سگره sigràh, باغت
bāngat, ځوځه ځوځه gūpuh-gūpuh.

A la HÂTE, en —, دغن لکس
dergan lekàs, دغن سگره dergan
sigràh, دغن ځوځه ځوځه dergan gūpuh-
gūpuh. Partir à la —, څرکي دغن,
پرغي دغن سگره pergi dergan sigràh. Il sortit
en toute —, کولرله ای دغن ځوځه ځوځه,
ka-lūar-lah ia dergan gūpuh-
gūpuh.

HÂTER, v. a., presser, diligenter,
ملکسکن me - lekàs - kan, مپگرهکن
meñigràh - kan, مماغتکن mem-
bāngat-kan. — sa mort, ملکسکن
me-lekàs-kan mati-ña. — les
ouvriers, مماغتکن اورغ بکرج mem-
bāngat-kan orang be-karja.

SE HÂTER, v. pron., برسگره ber-
sigràh, مپگرهکن درين meñigràh-
kan dirī-ña, برباغت ber-bāngat.
Vous ferez bien de vous hâter,
بايق جوک اغکو برسگره bāik jūga
angkaw ber-sigràh.

HÂTIF, IVE, adj., précocce, باغت
bāngat, لکس ماسق lekàs māsak.
Des raisins hâtifs, لکس بوغ اغکور يغ
būah anggūr yang lekàs
māsak.

HAUBANS, s. m., pl., تميرغ tam-
birang. — du grand mât, تميرغ
تيميرغ tambirang tiang agung.

HAUSSE, s. f., ce qui sert à hausser, *گنجال* *gānjāl*, *alas* *فرلاس* *per-alās-an*.

HAUSSE, augmentation de prix, *نایق هرک* *ka-mahāl-an*, *بسرک* *nāik harga*. — des eaux, *بسرک* *besār-ña āyer*. *فاسخ* *pāsang*.

HAUSSE, v. a., élever, *منشکین* *meninggī-kan*. — un mur, *منشکین* *meninggī-kan tembok*. — le prix, *منشکین هرک* *meninggī-kan harga*.

HAUSSE, augmenter, *منهکن* *menambah-kan*, *ملهکن* *me-lebeh-kan*. — les gages, *منهکن گاجی* *menambah-kan gāji*.

Loc. — la voix, *مپارغن سوار* *me-nāring-kan suāra*. — le ton, *برکات دغن چشکن* *ber-kāta dengan xongkak-ña*. — les épaules, en signe de mépris, *وده* *me-lihat mūdah*. — le coude, boire beaucoup, *مینم باق* *minum bāñak*.

HAUSSE, v. n., devenir plus haut, *نایق* *nāik*, *منجادی* *men-jādi tinggi*.

HAUSSE, augmenter, *برتمه* *ber-tambah-tambah*. Le change hausse, *تکارن جاد ماهر* *tukār-an jādi māhal*. La rivière hausse, *ایر سوچی* *āyer sūngēy jādi besār*.

SE HAUSSE, v. pron., *منشکین* *meninggī-kan diri-ña*, *مبسرن* *mem-besār-kan diri-ña*.

HAUT, E, adj., élevé, *تغکی* *tinggi*.

Une haute montagne, *کونخ یغ تغکی* *gūnung yang tinggi*. Une haute tour, *مناره یغ تغکی* *menāret yang tinggi*. La table est plus haute que la chaise, *میچ ایت لبه تغکی درفد کرسی* *lebēh tinggi deri-pada krusi*. — vol, *تربشن تغکی* *terbang-ña tinggi*.

Un — rang, *فشکت تغکی* *pankat tinggi*. Les hautes sciences, *علم حکمة* *ilmu hikmat yang tinggi*. Haute justice, *حکم یغ ترش تغکی* *hukum yang ter-tinggi*. Les hauts lieux, *نمفت یغ تغکی* *tampat yang tinggi*. Très — *مها تغکی* *mahā tinggi*.

HAUT, fier, orgueilleux, *چشکن* *xongkak*, *هاتی* *bongkak hāti*.

HAUT, considérable, grand, *ملی* *mulia*, *بسر* *besār*, *تغکی* *tinggi*. Les hauts personnages, *سکال اورغ* *segala orang besār*. — caractère, *همت یغ* *himmat yang besār*. Un prix — *هرک* *harga besār*. Les eaux sont hautes, *ایر* *āyer besār*. Haute mer, *لاوت* *lāut besār*.

(haute marée) *فاسخ* *pāsang besār*. Le — langage, *بہاس* *bahāsa dālam*. Les hauts faits, *کلکون یغ انده* *ka-lakū-an yang indah-indah*. Haute renommée, *نام یغ مشهور* *nāma yang mašhūr*. De haute naissance, *بغساون* *bangsāwan*. Haute école, *مدرسة* *madrasat*.

Marcher la tête haute, برجان *ber-jālan dengan beranī-ña*. Une voix haute, سوار بارغ *suāra nāring*. Le — mal, ڤيتم بابي *pītam bābi*. Haute trahison, خيانة لاون راج *kiānat lāwan rāja*, خيانة لاون نكري *kiānat lāwan nagri*. De la plus haute antiquité, درؤد سلماک *deri-pada sa-lama-lamā-ña*.

Très HAUT, sublime, éminent, تعالی *taāla*, معلی *mualla*, عالی *ālī*, مها *ala*, مها ملي *mahā mulīa*, الله *mahā tinggi*. Le Très-Haut, توهن یخ مها تئگی *tūhan yang mahā tinggi*.

HAUT, s. m., hauteur, partie supérieure, کفال *kapāla*, هولو *hūlu*, تشکین *tinggi-ña*, آتس *atas*. Ecrire son nom au haut de la lettre, منولس نام ڤد کفال سورت *menūlis namā-ña pada kapāla sūrat*. Le — d'une rivière, هولو سوغی *hūlu sūngay*. Le — d'un pays, هولو تانه *hūlu tānah*. Cinq coudées de —, لیم هست تشکین *lima hasta tinggi-ña*. Aller en —, ڤرگی کئاس *pergi ka-atas*. D'en —, درائس *deri atas*.

HAUT, cime, sommet, ڤنچق *punxak*, کمنچق *kamunxak*. Le — de la montagne, ڤنچق کونخ *punxak gunung*. Le — du clocher, کمنچق *kamunxak menāret itu*.

Le — d'une maison, اثف رومه *atap rumah*.

HAUT, adv., تئگی *tinggi*. Voler —, تربخ تئگی *terbang tinggi*. Il est monté bien —, ای سده نایق باپق *ia sudah naik bānak tinggi*. Crier —, برتریق کرس *ber-teriak krās*. Parler —, برکات دغن سوار بارغ *ber-kāta dengan suāra nāring*. Fig. Parler —, d'un ton arrogant, برکات دغن جموان *ber-kāta dengan jemawā-ña*.

Plus HAUT, auparavant, دهولو *dahulu*. Comme il a été dit plus —, سفرت سده دکات دهولو *seperti sudah di-kāta dahulu*.

HAUTAIN, E, adj., چشکک *xongkak*, جماو *jemāwa*, کاجق *kāxak*. Un homme —, اورغ چشکک *orang xongkak*. Des manières hautaines, کالکون یخ جماو *ka-lakū-an yang jemāwa*.

HAUTAINEMENT, adv., دغن لاکو *dengan laku yang xongkak*, دغن جموان *dengan jemawā-ña*.

HAUTBOIS, s. m., سرونی *sarūney*.

HAUTEMENT, adv., à haute voix, دغن سوار بارغ *dengan suāra nāring*.

HAUTEMENT, ouvertement, hardiment, دغن پات *dengan nāta*, دغن برنین *trūs trång*, ترس ترغ *dengan beranī-ña*. Déclarer —, مپتاکن دغن ترس ترغ *me-nātā-kan*.

dengan trūs trāng. Il y va —, *ia pergi sāna dengan berani-ña.*

HAUTESSE, s. f., titre donné au Sultan, *سرى قادك sri pāduka*, بگند *baginda*.

HAUTEUR, s. f., étendue en élévation, *کتغکین ka-tīnggī-an*, *تغکین tīnggī-ña*. La — de cet arbre, *کتغکین فوهن این ka-tīnggī-an pōhon ini*. La — de la montagne est de mille pieds. *کونخ ایت سربو gūnung itu sa-rību kākī tīnggī-ña*.

HAUTEUR, éminence, colline, *تمفت tampat tīnggī*. L'ennemi est sur la —, *موسه ایت اد دتمفت تغکی mūsuh itu ada di-tampat tīnggī*.

HAUTEUR, distance d'un lieu à l'équateur, *جاوهن در بارس فرتغاهن jāuh-ña deri bāris per-tergāh-an duniā*. — du pôle, *کتغکین قطب ka-tīnggī-an kutub*. — d'un astre, *کتغکین بنتخ اتس تغى لاغت ka-tīnggī-ān bintang atas tepī lāngit*. Prendre la — du soleil, *مشهورک کتغکین متهارى meng-hūkur ka-tīnggī-an mata-hāri*.

HAUTEUR, fierté, arrogance, *لاکو lāku yang xongkak*, *فرى فرى lāku yang xongkak*, *هاتى بسر hāti besār*, *همه تغى himmat tīnggī*.

HAVE, adj., pâle, maigre, *فوجت pūxat*, *کورس pērang*, *کورس kūrus*.

Visage —, *موك فوجت mūka pūxat*, *موك فیرغ mūka pērang*.

HAVIB, v. a., dessécher, *مبارک mem-bākar*, *ملایر me-lāyur*.

HAVRE, s. m., port de mer, *فلبوهن pe-labūh-an*.

HAVRESAC, s. m., *انخج unxang*, *سیتق bakxa*, *سلفغ salempang*, *سیتق sitak*.

HÉ! interj., *اهو āho*, *هى hey*, *اىو āyo*. Hé! viens ça, *هى مارى سین hey māri sīni*. Hé! pauvre homme, *اىو اورغ کسین āyo ōrang kasīh-an*.

HEBDOMADAIRE, adj., *تيف ٢ جمعة tīap-tīap jumaat*, *تيف ٢ مغكو tīap-tīap mīnggo*. Journal —, *سورت خبر sūrat kabār tīap-tīap jumaat*.

HÉBERGER, v. a., *ممبرى تمفت mem-brī tampat*, *ممبرى منمغغ mem-brī menumpang*. Etre hébergé pour une nuit, *دافت تمفت برمام dāpat tampat ber-mālam*. Il est hébergé depuis deux mois dans cette maison, *سده sudah dūa būlan iā menumpang di-rūmah itu*.

HÉBÉTÉ, E, part. pas. du v. hébéter, *بيشغ bīngung*, *بوده bōdoh*, *بيل bebāl*, *گاول gāwal*.

HÉBÉTER, v. a., rendre stupide, *ميشغکن mem-bīngung-kan*, *بربوده آکن ber-bōdoh-bōdoh-kan*.

HÉBRAÏQUE, adj., عبرانی *ibrāni*.
La langue —, بهاس عبرانی *bahāsa ibrāni*.

HÉBRAÏSANT, s. m., qui s'attache à l'étude de l'hébreu, اورغ بلاجر *orang bel-ājar bahāsa ibrāni*.

HÉBREU, s. m., عبرانی *ibrāni*. Un —, سورغ عبرانی *sa-ōrang ibrāni*. Epître aux Hébreux, رساله کغد اورغ *risālet ka-pada orang ibrāni*.

HÉBREU, la langue hébraïque, بهاس عبرانی *bahāsa ibrāni*.

HÉCATOMBE, s. f., sacrifice de cent bœufs, فریمبیلین سراتس ایکر لمبو *per-sambitih-an sa-rātus ikor lembu*.

HÉGIRE, s. f., fuite de Mahomet, servant d'ère aux mahométans, هجرة *hejrat*. En l'an mil de l'hégire, قد هجرة نبی سربو تاهن *pada hejrat nabī sa-rību tāhun*.

HÉLAS! interj., ادوهی *āduh*, کسین وی های *adūhi, hāi, wey*, کسین *kasih-an*. Hélas! que deviendrons-nous? ادوهی اف کامی اکن جادی *adūhi apa kāmī ākan jādi*. Hélas! malheur à moi, وی فداک *wey padā-ku*. Hélas! le malheureux, ای چلاک *āduh xelāka īa*.

HÊLER, v. a., appeler de loin, ملبی *me-lambey*, ممخکل درجاوه *memang-gil deri jāuh*, مروه *me-rūwah*. — un navire, ملبی فراهو *me-lambey prāhu*.

HÉLIAQUE, adj., (astre) qui se lève ou se couche dans les rayons du soleil, بتغ یغ تربت اتو یغ ماسق *bintang yang terbit ātaw yang masuk ber-sama-sama dengan mata-hāri*.

HÉLIOSCOPE, s. f., lunette pour regarder le soleil, تروغ اکن ملیت *trōpong ākan me-lihat mata-hāri*.

HEM! interj. pour appeler, دهم *dehūm*. Appeler en criant hem! بردهم *ber-dehūm*.

HÉMATITE, s. f. Pierre —, بانو *bātu dārah*.

HÉMICYCLE, s. m., demi-cercle, ستغه بولت *sa-tengah bulat*.

HÉMIPLÉGIE, s. f., paralysie de la moitié du corps, تیغق ستغه توبه *tēpuḵ sa-tengah tūbuh*.

HÉMISPHERE, s. m., ستغه بلاتن *sa-tengah bulāt-an*. — boréal, ستغه بلاتن دنیا سبله اوتار *sa-tengah bulāt-an duniā sa-belāh utāra*.

HÉMISPHEROÏDE, adj., سروف ستغه *sa-rūpa sa-tengah bulāt-an*.

HÉMISTICHE, s. m., moitié d'un vers, ستغه بیت *sa-tengah beit*.

HÉMOPTYSIE, s. f., crachement de sang, لوده داره *lūdah dārah*.

HÉMORRHAGIE, s. f., perte de sang, ساکت کلور *hīlang dārah*, هیلغ داره *sākit ka-lūar dārah*.

HÉMORRHOÏDES, s. f., pl., ثورو *pūru sambilik*.

HENNIE, v. n., منجارت *men-xārit*.

HENNISSEMENT, s. m., چارت *xārit*, چریتن *xarīt-an*.

HÉPATIQUE, adj., درلفه *deri limpah*. Colique —, ساکت لفه *sākit limpah*, رڭگت لفه *renggut limpah*.

HEPTACORDE, s. m., کچافی توجہ تالی *keṣāpi tūjuh tāli*.

HEPTAGONE, s. m., qui a sept côtés et sept angles, یغ برنچورو توجہ *yang ber-pen-jūru tūjuh*.

HÉRAUT, s. m., ابتار *bantāra*, abantāra.

HERBACÉ, E, adj., بروفت *be-rumput*. Plante herbacée, تنامن یغ بروفت *tanām-an yang be-rumput*, تنامن یغ نیاد دافت جادی کایو *tanām-an yang tiāda dāpat jādi kāyu*.

HERBAGE, s. m., plantes potagères, سائر *sāyur*, سائر سیورن *sāyur-sayūr-an*.

HERBAGE, herbe, رمفت *rumput*, امفن *umpan*.

HERBAGE, pré qu'on ne fauche pas, تانه رمفت *tānah rumput*.

HERBE, s. f., رمفت *rumput*. Un brin d'herbe, سلی رمفت *sa-ley rumput*. Champs d'herbe, تانه رمفت *tānah rumput*, فادغ رمفت *pādang rumput*. Etendre sur l'herbe,

مغفرکن اتس رمفت *meng-hamparkan atas rumput*. Couper l'herbe, مموتغ رمفت *memūtung rumput*. — sèche, رمفت کرغ *rumput krèng*. Qui se nourrit d'herbe, یغ ماکن رمفت *yang mākān rumput*. Arracher les mauvaises herbes, منجابت *men-xābut rumput rmpūt - an*. Herbes annuelles, رمفت یغ هیدف سواتو تاهن ساج *rumput yang hīdup suātu tāhun sāja*. Blé en —, گندم یغ بلم بریجی *gundum yang belum ber-biji*. Herbes potagères, سائر *sāyur*, سائر سیورن *sāyur-sayūr-an*. Des fines herbes, ۲ رمفت *rampah-rampah*.

HERBETTE, s. f., herbe courte et menue, رمفت رنده دان هالس *rumput rendah dān hālus*.

HERBEUX, EUSE, adj., où il y a de l'herbe. Terrain —, تانه رمفت *tānah rumput*.

HERBIER, s. m., collection de plantes sèches, ورف *per-himpūn-an segala rūpa dāun-dāun krèng*.

HERBIVORE, adj., یغ ماکن رمفت *yang mākān rumput*.

HERBORISER, v. n., منجاری سکل *men-xahāri segala rūpa dāun-dāun*.

HERBORISTE, s., اورغ یغ جول *orang yang jual dāun-dāun obat*.

HÉRÉDITAIRE, adj., qui vient par droit de succession, در فساك *deri pusāka*. Biens héréditaires, هرت *harta deri pusāka*, هرت فساك *harta pusāka*. Maladie —, پناکت باک *peñākit bāka*.

HÉRÉDITÉ, s. f., فساك *pusāka*, حق فساك *hak pusāka*.

HÉRÉSIAQUE, s. m., اورغ مموت *orang mem-būat bedat*, مبدع *mubdia*.

HÉRÉSIE, s. f., بدعة *bedat*, فربواتن *per-buāt-an bedat*.

HÉRÉTIQUE, s., اورغ بدعة *orang bedat*.

HÉRISSE, E, part. pas. du v. hérissier, سرم *serām*.

HÉRISSE, couvert, plein. — d'épines, برردوری *ber-duri-dūri*, فنه دغن دوری *penūh dengan dūri*. Mer hérissée d'écueils, لاوت فنه دغن *lāut penūh dengan kārang*. Affaire hérissée de difficultés, فکرجاين فنه دغن کسکارن *pe-karjā-an penūh dengan ka-sukār-an*.

HÉRISSE, v. a., مپرمکن *meñerām-kan*. Le coq hérisse les plumes de son cou, هایم جنتن ایت مپرمکن بولو *hāyam jantan itu meñerām-kan būlu lēher-ña*.

SE HÉRISSE, v. pron., جادی *jādi serām*. Ses cheveux se

هیریسسèrent, رمبت کفلان فون سرمله *rambut kapalā-ña pūn serām-lah*.

HÉRISSE, s. m., animal couvert de piquants, لندق *landak*.

HÉRISSE, nom d'un poisson, بنتل لندق *ikan buntal*, بنتل لندق *buntal landak*.

Fig., personne d'un caractère difficile, اورغ بغس *orang bergis*, اورغ تکر *orang tegar*.

HERITAGE, s. m., ce qui vient par succession, فساك *pusāka*, بارغ *bārang pusāka*, هرت فنگالان *harta peninggal-an*. — venant du père, فساك در باف *pusāka deri bāpa*. Prendre possession d'un —, مغمفپاکن بارغ فساك *meng-ampuñā-kan bārang pusāka*. L'héritage céleste, کلمیان ککل دالم اخره *ka-muliā-an kakal dālam akīrat*.

HÉRITER, v. n., منداقت فساك *men-dāpat pusāka*, مغوارث *meng-wārīs*. — de quelqu'un, مغوریشی *meng-warīs-i*. — de quelque chose, ممفسکاءى *mem-pusakā-i*. — des vertus d'un père, برفسکاءى سکل *ber-pusakā-i segala ka-bijik-an ayahnda*.

HÉRITIER, ÈRE, s., وارث *wārīs*, یغ منداقت فساك *yang men-dāpat pusāka*. — régulier, وارث بتل *wārīs betul*. — naturel, وارث کارن اصل *wārīs kārna asal*. — testamentaire, وارث وارث کارن وصية *wārīs kārna wasiyat*.

Cohéritier, وارث سام *sāma wāriṣ*. Se porter —, نایق وارث *nāiḳ wāriṣ*. — du trône, وارث مکوت *wāriṣ ma-kōta*, راج مود *rāja mūda*. Instituer un —, مغوارنکن *meng-wāriṣ-kan*. Mourir sans —, مساقی دغن تیاد *māti dengan tiāda meninggal-kan wāriṣ*.

HERMAPHRODITE, adj., qui a les deux sexes, خنثی *kunṣa*, فافق *pā-pak*, بنجی *banxi*.

HERMÉTIQUEMENT, adv. Fermé —, توتف دغن یغ تتف *tutup dengan yang tetap*, ترتوتف دغن رافت *ter-tutup dengan rāpat*.

HERMINE, s. f., animal, قاقوم *kākūm*, (Ar.). —, fourrure, کولت قاقوم *kulit kākūm*.

HERMINETTE, s. f., قاتل *pātil*, بلیخ *beliyung*.

HERNIE, s. f., فپاکت بورت *peñākit būrut*. — ombilicale, فپاکت بورت *peñākit būrut pūsat*.

HÉROÏNE, s. f., اورغ فرمفون یغ *orang perampūan yang perkasa*, اورغ فرمفون یغ برانی *orang perampūan yang berāni*.

HÉROÏQUE, adj., یغ فرکاس *yang perkasa*, یغ بایق سکالی *yang bāñak sa-kālī*. Un homme —, اورغ فرکاس *orang perkasa*. Courage —, برنین *beranī-ña yang bāñak sa-kālī*.

HÉROÏQUEMENT, adv., دغن برنین *dengan beranī-ña*, دغن فرکاس *dengan perkasa-ña*.

HÉROÏSME, s. m., کبرنیزن *ka-beranī-an*, کبیر *gambīra*, فری *prī perkāsa*.

HÉRON, s. m., روق ۲ کنتل *kuntul*, روق ۲ *rūwak-rūwak pūtih*.

HÉROS, s. m., de la fable, دیو *dēwa*.

HÉROS, guerrier, اورغ فرکاس *orang perkasa*, اورغ برانی دفرغ *orang berāni di-prang*, فهلوان *pah-luwān*, هلبالغ *hulubālang*.

HÉROS, personne de grand caractère. Un — de patience, اورغ صبر ترلالو بایق *orang sabar ter-lālu bāñak*.

HÉROS, principal personnage, اورغ ترلالو بسر *orang ter-lālu besar*.

HERSE, s. f., instrument aratoire, فغکارق تانه *sīsir tānah*, پغ-گاروک تانه *peng-gāruk tānah*.

HERSER, v. a., میسر تانه *meñsīr tānah*, مغکارق تانه *meng-gāruk tānah*.

HÉSITATION, s. f., حال بمغ *hāl bimbang*, حال گنده *hāl gundah*.

HÉSITER, v. n., جادی بمغ *jādi bimbang*, برگنده *ber-gundah*, برهنقی *ber-henti dahūlu*.

HÉTÉROCLITE, adj., irrégulier, یغ تیاد تراثر *yang tiāda ter-atur*, تیاد تورت اتورن *tiāda turut atūr-an*.

HÉTÉRODOXE, adj., یخ برسالهن yang ber-salāh-an dengan pikīr-an segala ulamā, یخ ملاون ایمان yang me-lāwan imān.

HÉTÉROGÈNE, adj., برلینن فرین ber-lāin-an prī-ña.

HEUR, s. m., bonne fortune, untung بائق untung bāik. — et malheur, untung بائق دان untung mālāng. Avoir plus d'heur que de sagesse, جادی جادی ber-untung lebèh deri-pada jādī ber-būdi.

HEURE, s. f., جام jām. Une —, suātu jam. Une demi —, sa-tengah jām. Une — et demie, suātu jām sa-tengah. Un quart d'heure, سسوکو sa-sūku jām. Pendant deux heures, دو جام dūa jām lamā-ña. En vingt-quatre heures, قد سواتو هاری pada suātu hāri. Quelle — est-il? براف فوکل brāpa pūkul. Il est quatre heures, اد جام فوکل ada jām pūkul ampat. Il est plus de quatre heures, سده فوکل sudah pūkul ampat. Il n'est pas encore cinq heures, بلم فوکل لم belūm pūkul lima. Il est cinq heures moins un quart, کورخ سسوکو kurang sa-sūku pūkul lima. Bonne —, دغن بائق kotika yang bāik. Mauvaise —, کتيك تياد بائق kotika yang tiad bāik.

kotika tiāda bāik. De bonne heure, فکفاکي pagi-pagi; précocement, لکس lekās, باغت bāgat. Cet arbre fleurit de bonne heure, فوهن ايت بر بوغ pōhon itu ber-būnga lekās. A une — de distance, سواتو جام جاوهن suātu jām jāuh-ña. Tout à l'heure, تادی tādī. Sur l'heure, قد کتيك ايت جوك pada kotika itu jūga. A toute —, قد سکل کتيك pada segala kotika. A chaque —, قد تيف ۲ جام pada tiap-tiap jām. Dans une —, لاكي lagi suātu jām. L'heure du dîner, کتيك ماکن kotika mākan. A la dernière —, قد کتيك موت pada kotika maut, قد جام یخ اخر pada jām yang ākīr. Son heure est arrivée, اجلن سده داخ ajal-ña sudah datang, سده سمفی اجلن sudah sampey ajal-ña. Prendre une —, منتوکن کتيك menantū-kan kotika. Chercher midi à quatorze heures, منچهارى فرينتاھن men-wahāri per-bantāh-an.

HEURES, parties du bréviaire, prières, سمبهيغ فکککان sembahyang pada kotikā-ña. Livre d'heures, کتاب سمبهيغ kitāb sembahyang, کتاب کبقتين سهرهريئن kitāb kabakti-an sa-hari-hari-an.

HEUREUSEMENT, adv., دغن انتخ dengan untung, دغن سلامة dengan salāmat.

HEUREUX, EUSE, adj., qui a du bonheur, برانته *ber-untung*, برهنگی *ber-bahagia*, برسلامه *ber-salāmat*, بردوله *ber-dawlat*. Un — mortel, اورغ ایت تیاد برانته *sa-ōrang mānusia yang ber-untung*. Cet homme n'est pas —, اورغ ایت تیاد برانته *ōrang itu tiada ber-untung*. — celui qui sait retenir ses passions, برهنگیاله اورغ یخ تاهو مناهنگن هوا *ber-bahagia-lah ōrang yang tahu menahan-kan hawā nefsū-ña*. — au jeu, موجر *mūjur*. Mener une vie heureuse, هیدف دغن *hidup dengan santawsa*. Les heureux du monde, اورغ کای *ōrang kāya*, اورغ بسر *ōrang besār*.

HEUREUX, propice, favorable, یخ *yang bāik*. Moment —, کتیک *yang bāik*. Heureuse nouvelle, یخ خبر یخ *kabar yang bāik*.

HEURT, s. m., choc, coup, تبق *tumbuk*, ستوهن *suntūh-an*, بته *banting*, تندغ *tendang*. — d'un navire contre un rocher, ستوهن *suntūh-an prāhu yang kena kārang*. —, action de frapper à une porte, تفق قنرو *tepuk pintu*.

HEURTER, v. a., choquer, rencontrer durement, مته *meñuntuh*,

متهکن *meñuntuh-kan*, متهن *me- numbuk*, متهنجت *merg-injat*. Le navire heurta un rocher, فراهو ایت *prāhu itu pūn meñuntuh-lah ka-kārang*. — le pied contre une pierre, متهکن کاکي *meñuntuh-kan kākī pada bātu*.

HEURTER, v. n., مته *meñuntuh*, برانته *ber-antuk*. Pierre contre laquelle on heurte, باتو ترانته *bātu ter-antuk*.

HEURTER, frapper à la porte, متفق قنرو *menepuk pintu*.

SE HEURTER, v. pron., تبرق *tu-bruk*, مته *meñuntuh*, برانته *ber-antuk*, متهن درین *mem-banting diri-ña*. Les vagues qui se heurtent, امبق یخ متهن درین *ombak yang mem-banting diri-na*. S'entre-heurter, کمرتن *gemrata*. S'entre-heurter, se contrarier réciproquement, برته بتهن *ber-bantah-bantah-an*.

HEXAÈDRE, adj., یخ برموك انم *yang ber-mūka anām*.

HEXAGONE, adj., یخ برنجهورو انم *yang ber-pen-jūru anām*.

HIATUS, s. m., بونی ساله سبب *būñi sālāh sebāb per-temū-an dūa harakat*.

HIBOU, s. m., بورغ *būrung*, پورگ *punggok*, بورغ هنتو *būrung hantu*. Sorte de gros —, جفوق *jompok*.

Le — est un oiseau sinistre, بورغ *būrug* hantu
یتو ایت مکان سیل *itu mukā-ña sīyal*.

HIC ET NUNC, loc. adv., این سکارغ *sakārang ini*.

HIDEUX, EUSE, adj., یغ ککلیئن *yang ka-gelī-an*, اوده *ūdah*, جلہ *jelēh*, هیانو *heibānu*.

HIER, adv., کلارن *kelamārin*,
— matin, کلارن فاگی *kelamārin pāgi*. — au soir, سالم *sa-mālam*.
Avant —, کلارن دهولو *kelamārin dahūlu*. Il est parti avant —,
کلارن دهولو مک ای سده فرگی *kelamārin dahūlu maka ia sudah pergi*.

HIÉRARCHIE, s. f., درجه *darajat*,
آتورن درجه *atūr-an darajat*. —
céleste, آتورن درجه ملائکه *atūr-an darajat malāikat*. — ecclésiastique,
آتورن سکل فشکت سرالدرجه *atūr-an segala pangkat ser ed-darajat*. —
politique, آتورن سکل فشکت فرته *atūr-an segala pangkat parentah*.

HIÉRARCHIQUE, adj., آتورن درجه
آتورن درجه *atūr-an darajat pūña*, یغ
آتورن درجه *yang turut darajat*.

HIÉROGLYPHE, figure qui contient
un sens mystérieux, تند بارغ یغ
غایب *tanda bārang yang gāib*.

HIÉROGLYPHE, ancienne écriture
égyptienne, تلیسن اورغ مصر دهولو

کال *tulis-an orang meşir dahūlu kāla*.

HILARITÉ, s. f., کسکان *ka-sukā-an*, کمارن *ka-gamār-an*.

HINDOU, E, adj., هندو *hindu*. Un
—, اورغ هندو *orang hindu*.

HIPPIQUE, adj., در کود *deri kūda*.
Ecrivain —, یغ منولس درغد *orang yang menūlis deri pada şifat kūda*.

HIPPOCAMPE, s. m., اندق ۲ *unduk-unduk*, کود لاوت *kūda laut*.

HIPPODROME, s. m., تفت کود برلب ۲ *tampat kūda ber-lumba-lumba*.

HIPPOPOTAME, s. m., کود ایر *kūda āyer*.

HIRONDELLE, s. f., بورغ لایغ ۲ *būrug lāyang-lāyang*. — dont le
nid est bon à manger, لایغ ۲ بوھی *lāyang-lāyang būhi*.

HISSER, v. a., t. de mar., منایکن *me-nāik-kan*, مششکت *merg-angkat*,
تارق ممبشکر *tārik mem-bongkar*.
Hissez la voile, نابق لایر *nāiklāyar*.
— pour lever l'ancre, ساه ممبشکر *mem-bongkar sāuh*. — le pavillon,
ماسخ بندیر *memāsang bandēra*.

HISTOIRE, s. f., narration des faits,
حکایه *hikāyat*, روایه *riwāyat*, قصه *keşat*, خبر *keritrā*,
— universelle, حکایه سکل خلاق *hikāyat segala kalāik*,
حکایه سکلین *hikāyat sa-kalī-an kaum*. —
d'un peuple, حکایه سواتو قوم

hikāyat suātu kaum, حكاية سواتو
hikāyat suātu bangsa. —
 حكاية فرجنجین لام دان
hikāyat per-jañjī-an lāma dān per-jañjī-an bahāru.
 — ecclésiastique, حكاية الكنيسة
hikāyat el-kanīset. — ancienne,
hikāyat dahūlu kālā. — personnelle, حكاية سورغ
hikāyat sa-ōrang. — des actes des
 apôtres, قصة سكل رسول ٢ حواری
kiṣat segala rasūl-rasūl hawāri.
 Le héros d'une —, یغ دحکایتکن
yang di-hikāyat-kan, هلبالش یغ
hulubālang yang maṣhūr di-dālam hikāyat.

HISTOIRE, récit, conte, حكاية
hikāyat, خبر *xeritrā*, خبر
kabar, ستوری *setōri*. Raconter une
 —, منچیرا سواتو حكاية
men-xeritrā suātu hikāyat. Un livre d'histoires,
 کتاب چیرا *kitāb xeritrā-xeritrā*.
 C'est une — (c'est un conte), ایت
itu suātu setōri. Con-
 teur d'histoires, دالغ *dālang*. C'est
 une autre —, ایت لاین فرکار
itu lāin porkāra.

HISTOIRE, connaissance des faits,
 حكاية علم *ilmu hikāyat*. Savant
 dans l'histoire, حکیم علم حكاية
hakīm ilmu hikāyat, اورغ یغ فهم فد
orang yang fehem pada ilmu hikāyat. Peintre d'histoire,

پندی منولس کمبر تورت حكاية
pan-dey menūlis gambar tūrut hikāyat.

HISTOIRE naturelle, علم خلیقة
ilmu kalīkat, حكاية بارغ کجیدین
hikāyat bārang ka-jadī-an.
 Savant en — naturelle, علم خلیقة
alīm kalīkat, اورغ یغ تاهو فری بارغ
orang yang tāhu pri bārang ka-jadī-an. Livre d'histoire natu-
 relle, کتاب علم خلیقة *kitāb ilmu kalīkat*.

HISTORIEN, s. m., ثپورت حكاية
peñūrat hikāyat, صاحب الحكاية
ṣāhibul-hikāyat, اورغ یغ منچیراکن
orang yang men-xeritrā-kan.

HISTORIER, v. a., معحکایتکن *merg-*
hikāyat-kan, مروایتکن *me-rivāyat-*
kan, منچیراکن *men-xeritrā-kan*,
 منچیرکن *merg-kiṣat-kan*, معقصتکن
men-kabar-kan, مپورتکن حكاية
meñūrat-kan hikāyat.

HISTORLETTE, s. f., حكاية *hikā-*
yat, حكاية فندق *hikāyat pendek*,
 خبر *kabar*. Racontez une —,
 چیراله سواتو خبر
xeritrā-lah suātu kabar.

HISTORIOGRAPHE, s. m., کاتب التاریخ
kātib et-tārīk.

HISTORIQUE, adj., در حكاية *deri*
hikāyat, یغ ترسورت ددالم حكاية
ter-sūrut di-dālam hikāyat. Un
 fait —, سواتو فر بوتن یغ ترسورت

حكاية ددالم *suātu per-buāt-an*
yang ter-surat di-dālam hikāyat.

HISTRION, s. m., baladin, farceur,
جوگت *jūget*. Un —, سورغ جوگت
sa-ōrang jūget.

HIVER, s. m., موسم دین *mūsīm*
dīngin. Pendant l'hiver, فد ماس
دین *pada māsā mūsīm*
dīngin. Fruits d'hiver, بو یخ دماکن
būah yang
di-mākan orang pada māsā mūsīm
dīngin.

Fig. L'hiver de l'âge, عمر توا
umur tuā, کتوان *ka-tuā-an*.

HIVERNER, v. n., passer l'hiver
en quelque lieu, تشکل دالم سواتو تمقت
tinggal dālam suātu
tampat pada mūsīm dīngin.

HO! interj., pour appeler, اهو
āho, هی *hey*.

HOCHÉ, s. f., coche, سببخ *sumbing*.

HOCHER, v. a., secouer, remuer,
مشکویخ *meng-gōyang*, مشکرفکن *meng-*
gerāk-kan. — la tête, مشکویخ کفال
meng-gōyang kapāla, مشکرفکن کفال
meng-gerāk-kan kapāla.

HOCHET, s. m., joujou d'enfant,
بارغ فرمینن کاتو *bārang per-*
māin-an kānak-kānak.

HOCHET, chose futile, بارغ یخ
bārang yang sia-sia.

HOLÀ! interj., pour appeler, هی
hey. Holà! qui est là? هی سیاف اد

hey si-āpa ada. Holà! ne faites
pas de bruit, هی جاغن بوت کاده
hey jāngan būat gādoh.

Mettre le HOLÀ, apaiser une
querelle, مناهکن اورغ یخ بریته
menāhan-kan orang yang ber-
bantah.

HOLLANDAIS, E, adj., ولندوی
wolanduwī. Un —, سورغ ولندوی
sa-ōrang wolanduwī, سورغ ولد
sa-ōrang wolanda.

HOLLANDE, s. f., ولد *wolanda*,
بلند *belanda*. Le royaume de —,
کرجاغن ولد *ka-rajā-an wolanda*.

HOLOCAUSTE, s. m., sacrifice où la
victime était consumée par le feu,
فرسمباهن تننوهن *per-sembāh-an*
tunu-tunū-an, قربان *korbān*.

HOLOTHURIE, s. f., تریشخ *trīpang*.

HOMARD, s. m., هودغ کارغ *hūdang*
kārang, هودغ کاله *hūdang gālah*.

HOMÉLIE, s. f., بچار اکن مشرتیکن
bixāra ākan meng-arti-kan
el-injil. خطبة اکن مپتاکن فرکتان الله
kuṭbat ākan me-ñatā-kan per-
katā-an allah.

HOMICIDE, s. m., قمنوهن
pem-bunūh-an. — volontaire,
قمنوهن دغن سجاج *pem-bunūh-an*
dengan sangāja. Vous ne commet-
trez pas d'homicide, جاغن اغکو مبنوه
jāngan angkaw mem-būnuh.

HOMICIDE, meurtrier, قُتْلُونِه *pem-būnuk*, اورغ قُتْلُونِه *orang pem-būnuk*. C'est un —, اى سَوْرغ قُتْلُونِه, *ia sa-ōrang pem-būnuk*.

HOMMAGE, s. m., soumission, respect, devoirs, حَرْمَة *hormat*, سَمِه *sembah*, قُتْلُونِه *per-sembāh-an*, خَدْمَة *kedmat*. Les créatures doivent — au créateur, هَارِس سَكَل *hārus segala katiakat meñembah ka-pada kallāk*, هَارِس سَكَل مَخْلُوق مَبُوت بَقِي *hārus segala maklūk membūat baḳti pada allah*. Rendre —, مَمْبَرِي حَرْمَة *meñembah*, مَمْبَرِي *membrī hormat*. Rendre — au roi, مَمْبَرِي رَاچ *meñembah rāja*. Rendre — à la vérité, دَغْن كَبْنَارِن *ber-kāta dengan ka-benār-an*. Faire — d'un livre, مَقْرِي مَبَكِن كِتَاب *mem-per-sembah-kan kitāb*.

HOMMAGE, civilités, حَرْمَاتِن *hormāt-an*, تَابِق *tābek*.

HOMME, s. m., animal raisonnable, اورغ *orang*, اورغ مَانِسِي *orang mānusīa*, اِنْسَان *insān*, اِنْق اَدَم *ānak ādam*. Un —, سَوْرغ مَانِسِي *sa-ōrang mānusīa*. — de bien, اورغ *orang bāik*. — mauvais, اورغ *orang jāhat*. — sage, اورغ *orang ber-būdi*. Les hommes des vieux temps, اورغ دَهْلُو كَال *orang dahūlu kālā*. Le vieil —,

l'homme charnel, اورغ بَرْدُوس *orang ber-dōsa*, اَوْرَغ يَحْ مَنُورْت هَوَا نَفْسُوك *orang yang menūrut hawā nefsū-ña*. L'homme spirituel, اورغ رُوحَانِي *orang rūhāni*. Le fils de Dieu s'est fait —, اِنْق اللّٰه سَدَه جَادِي اورغ مَانِسِي, *ānak allah sudah jādi orang mānusīa*. Elévation de l'homme, كَمَلِيَاءِن *ka-muliā-an orang mānusīa*. Connaissance de l'homme, قُتْلُونِه فَرَاغِي مَانِسِي *pergatahū-an perāngi mānusīa*, (anthropologie) اِلْمُو عِلْم صِفَة بَدَن دَان جِيُو مَانِسِي *ilmu sifat badān dān jīwa mānusīa*.

Loc. Devant Dieu et devant les hommes, publiquement, دَغْن پَات *dengan nāta*.

HOMME, personne du sexe masculin, اورغ لَكَلَاكِي *laki-lāki*, اورغ لَكَلَاكِي *orang laki-lāki*, اورغ *orang*. Au commencement Dieu créa un — et une femme, قُد مَلَاك دَجْدِيكِن اللّٰه *mulā-ña di-jadī-kan allah sa-ōrang laki-lāki dān sa-ōrang per-rampūan*. Jeune —, اورغ مُود *orang mūda*, اورغ تَرُون *orang tarūna*. — de guerre, اورغ فَرُغ *orang prang*. Un grand —, سَوْرغ بَسَر *sa-ōrang besār*. Des hommes de travail, اورغ بَكْرَج *orang be-karja*.

HOMOGENE, adj., سَام جِنْس *sāma jènīs*, سَام بَاكِي *sa-jènīs*.

sāma bāgey. Toutes les parties qui le composent sont homogènes, سکل بهکین یخ میوسن اکن دی سام *segala bahagi-an yang meñusun akan dia sāma jenis adā-ña*.

HOMOGÉNÉITÉ, s. f., ثری یخ سام *prī yang sāma jènīs*.

HOMOLOGUE, adj., semblable, correspondant, یخ سروف *yang sa-rūpa*, یخ برسام دغن *yang ber-sāma dengan*.

HOMOLOGUER, v. a., donner à un acte privé la force d'un acte fait en justice, ممبری کواس حکم قد سورت *mem-brī kuāsa hukum pada surat yang di-būat orang*.

HOMONYME, adj., سام نام *sāma nāma*, سنام *sa-nāma*.

HOMOPHONE, adj., سام بوپی *sāma būnī*.

HONGRE, adj., châtré (cheval), کود کبیر *kūda kabīri*.

HONGREER, v. a., châtrer un cheval, مغبریکن *mengabirī-kan kūda*.

HONNÊTE, adj., probe, vertueux, بائق *bāik*, بتل *betul*, لورس *lurus*, بنر *benār*, عادل *ādil*. Fréquenter les honnêtes gens, مغنچخ ابجوخی *meng-anjung-anjung-i segala orang yang bāik*. C'est un très — homme, اورغ ایت *orang itu orang ādil*.

Un acte —, ثربواتن یخ لورس *per-buāt-an yang lurus*.

HONNÊTE, chaste, pur, سوچی *sūxi*, سنونه *senūnuh*. Des paroles honnêtes, ثرکتان یخ سوچی *per-katā-an yang sūxi*. Fille —, اتق *anak dāra yang sūxi hati-ña*. Amour —, عشق یخ *īşk yang senūnuh*.

HONNÊTE, poli, affable, سوثن *sūpan*, سنونه *senūnuh*, یخ تاهو عادة *yang tāhu ādat*. Ces gens sont très honnêtes, مریکتیت بائق سوثن *ma-rīka-itu bāñak sūpan*.

HONNÊTE, suffisant, convenable, فأتت *pātut*. Des gages honnêtes, گاجی یخ فأتت *gāji yang pātut*. Un prix —, هرک یخ سرف *harga yang serap*.

HONNÊTEMENT, adv., conformément à la probité, دغن لورس *dengan lurus*, دغن کبنارن *dengan ka-benār-an*.

HONNÊTEMENT, d'une manière polie, دغن سوثن *dengan sūpan-ña*, تورث عادة *turut ādat*.

HONNÊTEMENT, suffisamment, convenablement, چوکف *xūkup*, دغن فأتت *dengan pātut*.

HONNÊTETÉ, s. f., probité, کبولن *ka-betul-an*, کلروسن هاتی *ka-lurūs-an hātī*.

HONNÉTÉTÉ, pudeur, bienséance, کسچین *ka-suxi-an*, فري سنونه *prī senūnuh*.

HONNÉTÉTÉ, civilité, politesse, کلکون یخ سوئن *ka-lakū-an yang sūpan*.

HONNÉTÉTÉ, présent. Faire une —, مبری هلون *mem-brī hulwan*.

HONNEUR, s. m., dignité, grandeur, کسارن *ka-muliā-an*, کسارن *ka-besār-an*. Soif des honneurs, لوب *loba ākan ka-muliā-an*. Aspirer aux honneurs, براين اکن *ber-ingin ākan ka-besār-an*. Arriver aux honneurs, براوله کسارن *ber-ūleh ka-besār-an*.

HONNEUR, respect, حرمة *hormat*, تکریم *tekrīm*, سببه *sembah*, تعظیم *tatlim*. Faire — à quelqu'un, مبری *mem-brī hormat*. L'honneur de quelqu'un, اورغ فون حرمة *orang pūña hormat*. Pour l'honneur, کارن *kārna hormat*. Ne jouer que pour l'honneur, برومين کارن حرمة ساج *ber-māin kārna hormat sāja*. Etre en —, دحرمتن *di-hormat-kan*.

HONNEUR, chasteté, pudicité, کسچین *ka-suxi-an*, فراون *prāwan*, فري سنونه *prī senūnuh*. L'honneur d'une fille, اتق دار *prāwan-ña ānak dāra*. Ravir l'honneur d'une fille, مر وگل اتق دار *me-rūgul ānak dāra*, مغبل اورغ فون فراون *mery-ambil orang pūña prāwan*.

Une femme qui a de l'honneur, اورغ فرمون یخ سنونه *orang peram-pūan yang senūnuh*.

HONNEUR, réputat on, renommée, نام *nāma*, گه *gàh*, حرمة *hormat*. Perdre l'honneur, هيلغ نام *hīlang nāma*. Flétrir l'honneur de quelqu'un, اورغ مغبيلغن نام *merg-hīlang-kan nāma orang*. Rétablir l'honneur de quelqu'un, مبيكي نام اورغ *mem-baik-i nāma orang*. Gens sans —, اورغ یخ بوسق نام *orang yang būsuk namā-ña*. Sur mon —, دم نام هيب *demi nāma hamba yang baik*. Obtenir l'honneur de la victoire, براوله که کمنان *ber-ūleh gāh ka-menang-an*.

HONNEUR, vertu, فري یخ بايق *prī yang baik*, کبيچين *ka-bijik-an*. Le chemin de l'honneur, جالن کبيچين *jālan ka-bijik-an*.

Loc. Le champ d'honneur, ميدان *mēdān*, ففراغن *pe-prang-an*. Faire — à son pays, جادی اورغ بسر دالم *jādi orang besār dālam nagri-ña*. Faire — à ses affaires, مپيکين جنجين *meñampey-kan janji-ña*. Se faire — de, مغلمکن *merg-gāh-kan diri-ña deri-pada*. Faire les honneurs d'une maison, مبيت اورغ دغن حرمة *me-ñambut orang deryan hormat*. Faire — à un repas, ماکن دان مينم بايق *mākan dān minum bāñak*. A tout

seigneur tout — هارس مبرى حرمة, *hārus mem-brī hormat* قد سكل اورغ ماسغ ۲ تورت قدرن *hārus mem-brī hormat pada segala orang masing-masing turut kedar-ña*. Les honneurs funèbres, جنازة *jināzet*. La croix d'honneur, *hormat yang di-pākey orang*. Prix d'honneur, *hisnat hormat*. Dame d'honneur, *dāyang* دايغ *orang peng-irīng-an putri*. J'ai l'honneur d'être, *kēta tinggal dengan hormat*.

HONNIE, v. a., couvrir de honte, مبرى مالو *men-xabūl-i*, *mem-brī mālu*, شهرجت *meng-hūjat*.

HONORABLE, adj., qui doit être honoré, *mulia*, ترنام *ter-nāma*, هارس دملياكن *hārus di-mulīa-kan*, هارس دحرمتمكن *hārus di-hormat-kan*, هارس دفوجى *hārus di-pūji*, *yang ka-pūji-an*. Une personne — *orang mulia*, اورغ *orang yang hārus di-hormat-kan*. Conduite — *ka-lakū-an yang hārus di-pūji*.

HONORABLE, qui fait honneur, *yang mem-brī hormat*, هارس مبرى حرمة *yang tinggi*. Un rang — *yang tinggi*, *yang tinggi*. Un rang — *yang tinggi*, *yang tinggi*.

HONORABLEMENT, adv., دغن حرمة *dengan hormat*, دغن كمليان *dengan ka-mulīa-an*. Recevoir quelqu'un — *meñam-but orang dengan hormat*.

HONORABLEMENT, magnifiquement, دغن كسارن *dengan ka-besār-an*.

HONORAIRE, adj., qui a les honneurs d'une place, *ber-gelar dengan tiāda musarā-ña*.

HONORAIRE, s. m., rétribution à un médecin, à un curé etc., *upah*. — د'un avocat, *upah penūlung bixāra*. Les honoraires d'un médecin, *upah dukun*. — د'un écrivain, *upah jūru tulis*. — de messe, *sede-kat yang di-brī akan mem-buat mīsa*.

HONORÉ, E, part. pas. du v. honorer, *yang mulia*, دملياكن *yang di-mulīa-kan*, دحرمتمكن *yang di-hormat-kan*. — Monsieur, *tūan yang mulia*. Très — *yang mahā mulia*.

HONORER, v. a., rendre honneur et respect, *mem-brī hormat*, *meng-hormāt-i*, *meng-hormat-kan*, *me-mulīa-kan*, *mem-ūji*.

— Dieu, *me-muliā-kan allah*. — son père et sa mère, *mem-brī ħormat ka-pada ibu bapā-ña*. J'honore mon père, *āku meng-ħormāt-i bapā-ku*. — les funérailles de quelqu'un, *merg-irīng jināzet mayet*. — quelqu'un de sa confiance, *perxāya ākan ōrang*.

HONORER, avoir beaucoup d'estime pour, *merg-indah-kan*.

HONORES (AD), adj., *ākan ħormat sāja*.

HONORIFIQUE, adj., *yang mem-brī ħormat*. Droit —, *hak ākan ħormat*. Titre —, *gelār*.

HONTE, s. f., confusion, *mālu*, *ka-malū-an*, Pleurer de —, *menārgis sebūb mālu*. J'ai — de mendier, *menta dermā bēta mālu*. Il n'a pas — de manquer à sa parole, *tiāda ia mālu ber-salāh-an dengan katā-ña*. Il s'en retourna avec —, *pūlang-lah ia dengan malū-ña*. Qui a perdu toute —, *yang kūrang mālu*, *yang tiāda tāhu mālu*. Faire — à quelqu'un, *mem-brī mālu*.

HONTE, opprobre, affront, *ka-xelā-an*, *ka-malū-an*. Tu n'éprouveras pas de —, *tiāda ākan kena ka-xelā-an*. Qu'il soit couvert de —, *bāik-lah ia di-tūdung dengan ka-malū-an*.

HONTEUSEMENT, adj., avec honte, *dengan malū-ña*. Il s'enfuit —, *ia sudah lāri dengan malū-ña*.

HONTEUX, EUSE, adj., qui cause de la honte, *kejī*, *qīb*, *hina*. Conduite honteuse, *ka-lakū-an yang kejī*. Maladie honteuse, *pūru kōxi*. Les parties honteuses, *ka-malū-an*.

HONTEUX, qui a honte, *yang mālu*, *ber-mātu*. Il est — devant le roi, *ia mālu di-hadāp-an rāja*. Pauvre —, *orang meskīn yang mālu meng-aku pri-ña*. Rendre —, *mem-per-malū-kan*.

HÔPITAL, s. f., *roome* *magbātī* *orang sākīt*. — militaire, *roome* *magbātī* *orang prang yang sākīt*. — pour les vieillards, *roome* *magbātī* *orang tuā*.

HOQUET, s. m., سڊو *sedū*. Qui a le —, يڻ تڙسڊو *yang ter-sedū*.

HORAIRE, adj., ڄام ڦون *jām pūña*. Mouvement — d'un astre, ڦرجلانن *per-jalān-an bin-tang pada sa-jām lamā-ña*.

HORDE, s. f., مڱمبار سڪاون *orang mengumbāra sa-kāwan*, اورڱ *orang bedāwi sa-kāwan*. Une — de sauvages, سڪاون *sa-kāwan orang hūtan*.

HORIZON, s. m., ڪاڪي لاڱت *kāki lāngit*, ٽڦي لاڱت *tepi lāngit*. Prendre la hauteur du soleil sur l'horizon, مڱهوكر ڪنڱيڻ مٿاري داتس ٽڦي لاڱت *meng-hūkur ka-tinggi-an mata-hāri di-atas tepi lāngit*. Le soleil se lève à l'horizon, مٿاري نايڻ ڪنڱي *mata-hāri nāik ka-tepi lāngit*.

HORIZONTAL, E, adj., سام ٽڱي *sāma tinggi*, سام رات دڱن اير *sāma rāta dengan āyer*. Ligne horizontale, خط يڻ سام رات دڱن اير *katṭ yang sāma rāta dengan āyer*.

HORLOGE, s. f., ڄام *jām*, هرلوجي *hortūji*, ڄام اورولس *jām urūlis*. — de sable, ڄام ڦاسر *jām pāsir*. — d'eau, ڄام اير *jām āyer*. — solaire, ساعا شمسية *sāat šemsīyet*. Monter une —, مموتر ڄام *memūtar jām*. L'horloge avance, ڄام اورولس *jām urūlis jālan lekās*.

L'horloge a sonné dix heures, سڊه *sudah pūkul sa-pūloh*. Pendant une heure d'horloge, سواتو *suātu jām lamā-ña*. Le verre d'une —, ڳلس هرلوجي *glās hortūji*. La chaîne d'une —, رنتي *rantey hortūji*. Les roues d'une —, رود هرلوجي *rōda hortūji*. La clef d'une —, ڪنڇي هرلوجي *kunxi hortūji*. L'aiguille d'une —, ڄارم هرلوجي *jārum hortūji*.

HORLOGER, s. m., توڪڱ مڊوت ڄام *tūkang mem-būat jām*, ڦندي اورولس *pandey urūlis*.

HORLOGERIE, s. f., art de faire des horloges, علم مڊوت ڄام *ilmu mem-būat jām*.

HORLOGERIE, ouvrage d'horlogerie, ڦرڪاڪس ڄام *perkākas jām*, ڦرڪاڪس هرلوجي *perkākas hortūji*.

HORMIS, prép., ڪڇوالي *kaxuwālī*, هان *hāña*, ملاينڪن *me-lāin-kan*. 'Tous y étaient hormis deux ou trois, سنوان اد ملاينڪن دو ٽيڪ يڻ تباد *samuā-ña ada me-lāin-kan dūa tiga yang tiāda*.

HOROSCOPE, s. m., سورت نجوم *sūrat nujūm*, رمل نجوم *ramal nujūm*. Tirer l'horoscope de quelqu'un, ملهت سورت نجوم سؤرڱ *me-līhat sūrat nujūm sa-ōrang*. Art de tirer l'horoscope, علم الرمل *ilmu er-ramal*.

HORREUR, s. f., saisissement de terreur, تاكت *tākut*, ككتوتن *ka-takūt-an*, هية *heibat*. Pâlir d'horreur, جادی فوجت درفد هية *jādi pūxat deri-pada heibat*. — de la mort, ككتوتن فدموت *ka-takūt-an pada maut*. En entrant dans la forêt un sentiment d'horreur s'empara de lui, سرت ای ماسق هوتن *serta ia māsuk hūtan suātu ka-takūt-an ber-lāku ātas-ña itu*.

HORREUR, détestation, aversion, ككلیئن *ka-benxi-an*, كنجین *ka-geli-an*, هیری هاتی *hīri hāti*. Etre en — à quelqu'un, جادی ككلیئن بکی *jādi ka-geli-an bagī orang*. Devenir un objet d'horreur, منجادی *men-jādi ka-benxi-an*. Avoir en —, مبنجی *mem-benxi*, برمول *ber-mūwal*. Avoir — de la nourriture, برمول رزقی *ber-mūwal rezeqī*.

HORREUR, chose déshonorante, flétrissante, یغ مبری مالو *yang mem-brī mālu*. Dire des horreurs de quelqu'un, médire de lui, اجوجه *ajūjah deri-pada orang*.

HORREUR, énormité, très mauvaise action, فکرجائن یغ ساعت *pe-karjā-an yāng sāngat jāhat*.

HORRIBLE, adj., qui fait horreur, یغ مبری غری *heibānu, ځری ځری*

هية *yang mem-brī heibat*. Figure —, روف یغ هیان *rūpa yang heibānu*. Action —, فربواتن یغ مبری *pēr-buāt-an yang mem-brī heibat*.

HORRIBLE, excessif, بسر سکالی *be-sār sa-kālī*, ساعت *sāngat*, ترللو باقی *ter-lālu bāñak*. Faute —, یغ *sālāh yang besār sa-kālī*. Il fait une dépense —, بلنجان ترللو, *belanjā-ña ter-lālu sa-kālī*.

HORRIBLEMENT, adv., excessive-ment, ساعت *sāngat*, امت باقی *amat bāñak*. Il est — fâché, ای ساعت *ia sāngat mārāh*.

HORS, prép., dehors, لور *lūar*, دلور *di-lūar*, کلور *ka-lūar*. — de la ville, دلور نگرى *di-lūar nagrī*. — de la maison, دلور رومه *di-lūar rūmah*. — de danger, لفس درفد *lepūs deri-pada bahāya*. — de soi, تیاد خبراکن درین *tiāda kabār ākan dirī-ña*. — de saison, تیاد فدا کتیک یغ باقی *tiāda pada kotika yang bāñak*. — de prix, هرک تخکی *harga tinggi sa-kālī*. — d'état de —, تیاد دافت اکن *tiāda dāpat ākan*. — de combat, تیاد دافت برفرغ *tiāda dāpat ber-prang lagi*. — de service, تیاد اوسه لاکي *tiāda usah lagi*, تیاد برگون لاکي *tiāda bergūna lagi*. — d'haleine, ترمغه *ter-mengah*. — d'ici, په *ñāh*, پهله *ñāh-lah*, انچت *ināxit*.

HORS, excepté, ملاينکن *me-lāin-kan*, لاين درڤد ايت *lāin deri-pada itu*, لور در ايت *lūar deri itu*.

HORTICULTEUR, s. m., توکڅ کبن *tūkang kebōn*, اورڅ ماسڅ تامن *ōrang memāsang tāman*.

HORTICULTURE, s. f., علم ماسڅ کبن *ilmu memāsang kebōn*.

HOSPICE, s. m., رومه مملهاړکن اورڅ *rūmah memeliharā-kan* مسکين *rūmah meskīn*. — de la vieillesse, اورڅ مملهاړکن اورڅ توا *rūmah memeliharā-kan ōrang tua*. — des enfants trouvés, رومه انځ څوڅت *rūmah anak pūgut*.

HOSPITALIER, ÈRE, adj., موره *mū-rah*, يڅ سوک منځامو اورڅ *kerīm*, *yang sūka men-jāmu ōrang*. Il doit être —, هارس ای سوک برځيموون *hārus ia sūka ber-jamu-jamū-an ōrang āsing*.

HOSPITALITÉ, s. f., کمرهن *ka-murāh-an*, کچموون *ka-jamū-an*, کمرهن اکن منځامو اورڅ *ka-murāh-an ākan men-jāmu ōrang*. Ne négligez pas l'hospitalité, جاځن کامو *jāngan kāmū lāley ākan pri jamu-jamū-an ōrang āsing*.

HOSTIE, s. f., سميلين *sambilih-an*, قربان فرسميلين *per-sambilih-an*, Faire l'offrande de l'hostie, مفرسميلين قربان *mem-per-sembah-kan per-sembāh-an sambilih-an*.

Une — sainte, يڅ قدس *qorbān per-sambilih-an yang kudus*.

HOSTIE, pain consacré, قربان المقدس *qorbān el-mukadas*.

HOSTILE, adj., برسترو *ber-satrū*, تاځن *yang lāwan*. Main —, تاځن سترو *tāngan satrū*, موزه *mūsuh*.

HOSTILEMENT, adv., en ennemi, دځن ستروون *dengan satrū-an*.

HOSTILITÉ, s. f., اځراځن *pe-prāng-an*. Commencer les hostilités, مملای اځراځن *me-mulā-i pe-prāng-an*.

HOSTILITÉ, incursion, رمفاسن *rampās-an*.

HOSTILITÉ, disposition ennemie, کلوانن ستروون *ka-lawān-an*.

HÔTE, SSE, s., qui tient une hôtellerie, جوړو څندځ *jūru pondok*, تون رومه ماکن *tūan rūmah mākan*. Il tira deux deniers et les donna à l'hôte, دکلورکن دو دينر *di-ka-lūar-kan-ñā dūa dīnar*, ممبری دی ايت څد جوړو څندځ ايت *mem-brī dīa itu pada jūru pondok itu*.

HÔTE, qui reçoit, اورڅ څنځامو *ōrang pen-jāmu*, تون رومه *tūan*.

rūmah, يڭ منجماو اورڭ *yang men-jāmu orang*. Remercier son —, ممبرى تريم كاسه ڤد تون رومه *mem-brī tarīma kāsīh pada tūan rūmah*.

HÔTE, qui est reçu, اورڭ جمون *orang jamū-an*, اورڭ ڤڭڭيلن *orang panggil-an*. Traiter ses hôtes, منجماو اورڭ *men-jāmu orang*. Servir les hôtes, برخدمه ڤد اورڭ جمون *ber-kedmat pada orang jamū-an*.

HÔTE, au fig. et en poésie, habitant d'une maison, d'un lieu, اورڭ *orang* منڤڭ *orang menumpang*. Les hôtes des forêts, سڭل بناڭ لير *segala binātang liar*.

HÔTEL, s. m., maison de grand personnage, رومه اورڭ بسر دار *dār*, رومه اورڭ *orang besār*. — d'un prince, مالڭي *māligey*. — de ville, رومه *rūmah bixāra*, بالي روع *bāley rūwang*.

HÔTEL, hôtellerie, ڤندق *pondok*. Maître d'hôtel, ڤنجاوت سناڭن *pen-jāwat santāp-an*.

HÔTEL DIEU, s. m., رومه مڭباتي *rūmah meng-obāt-i orang sākūt*.

HÔTELIER, ÈRE, s., جورو ڤندق *jūru pondok*, تون رومه ماكن *tūan rūmah mākan*. Il dit à l'hôtelier, دڭتاكنن ڤد جورو ڤندق *di-katā-kan-ña pada jūru pondok*.

HÔTELLERIE, s. f., ڤندق *pondok*, رومه *rūmah mākan*, رومه ماكن

ڤرهنتين *rūmah per-hentī-an*. Il le mena à une —, دهنتركنن دى كڤد سواتو, ڤندق *di-hantar-kan-ña dia ka-pada suātu pondok*.

HOTTE, s. f., كرنڭڭ *kranjang*, رانڭ *rangking*, رانڭ *rāga*.

HOTTÉE, s. f., سڭنه كرنڭڭ *sa-penùh kranjang*.

HOUE, s. f., ڤانڭر *pangkur*, ڤاڭل *pāxul*, چڭڭل *xangkul*.

HOUER, v. a., labourer avec la houe, مامڭل *memāxul*, منڭڭل *men-xangkul*.

HOUILLE, s. f., ارڭ باتو *arang batu*.

HOUILLÈRE, s. f., كولڭ ارڭ باتو *kōlong arang batu*, گلين ارڭ باتو *galī-an arang batu*.

HOULE, s. f., vague, الن *ālun*, اومباڭ *ombak*, گلڭڭ *gelumbang*. Grosse —, الن بسر *ālun besār*.

HOULETTE, s. f., bâton de berger, ڭڭت كمال *tungkat gombāla*.

Fig. Porter la —, جادى كمال *jādi gombāla*. Depuis le sceptre jusqu'à la —, درڤد راج سڭڭي كڤد *deri-pada rāja sampey ka-pada gombāla*.

HOULEUX, EUSE, adj., برالن *ber-ālun*, برامبق *ber-ombak*. Mer houleuse, لوت برالن *lāut ber-ālun*, لوت برچابل *lāut ber-xābul*.

HOUPPE, s. f., كس *kūs*, جبوا *jambu-jambu*. — de soie, كس درڤد *kūs deri-pada sūtra*.

HOUPPELANDE, s. f., باجو فد موسم *bāju pada mūsīm dīngin*.

HOURI, s. f., femme dans le paradis de Mahomet, حورى *hūri*.

HOUBRA, s. m., سورك *sūrak*.

HOUSSE, s. f., couverture d'une bête de somme, كفل *kefel*, كاین *kāin* *pelāna*, فرهیاسن كود *per-hiyās-an kūda*. Mettre une — sur une bête de somme, مغفلکن *menge-fel-kan*.

HOUSSE, couverture de meubles, سارخ *sārunḡ*, الاسن *ulās-an*. — de chaise, سارخ کرسی *sārunḡ krusī*. — d'oreiller, اسن بتل *ulās-an bantal*.

HOUSSE, v. a., مپافو دغن سافو *meñāpu* رتخ اتو دغن سافو بولو *dengan sāpu ranting ātaru dengan sāpu būlu*.

HOUSSINE, s. f., تڭکت رمفخ *tungkat ramping*, روتن *rōtan*.

HOUSSINER, v. a., مموکل دغن تڭکت *memūkul dengan tungkat ramping*.

HOUSSE, s. m., سافو بولو *sāpu būlu*, سافو رتخ *sāpu ranting*.

HOYAU, s. m., فاجل برچابغ دو *pāxul ber-xābang dua*.

HUBLOT, s. m., تڭکف کچل *tingkap kexil*, تڭکف کفل *tingkap kapāl*.

HUCHE, s. f., grand coffre pour pétrir et serrer le pain, لڭ یخ اورغ *long yang ōrang me-*

rāmas tepung dālam-ña, فتی روتی *peti rōti*.

HUÉE, s. f., cris, cris de dérision, تمفق *tempik*, سندیرن *sindir-an*. Chasser avec des huées, مغهالو دغن *meng-hālaw dengan tempik*.

HUER, v. a., faire des huées après quelqu'un, ماکي سرت میندر *me-māki sarta meñindir*, برتمفق *ber-tempik*.

HUILE, s. f., میق *mīnak*. — d'olive, میق زیتون *mīnak zeitūn*. — de coco, میق کلاف *mīnak kelāpa*. — de sésame, میق لڭ *mīnak lenga*. — de ricin, میق جارق *mīnak jārak*. — de poisson, میق ایکن *mīnak ikan*. — de bois, میق کایو *mīnak kāyu*. — de terre, میق تانه *mīnak tānah*. Huiles essentielles, میق *mīnak bau-bau-an*. Les saintes huiles, میق قدس *mīnak kudus*. Donner les saintes huiles, میق یخ دبت *mem-brī ser el-murādla*. — vierge, میق یخ دبت *mīnak yang di-būat dengan tiada per-tānak*. — échaudée, میق فرتانق *mīnak per-tānak*. Frit à l'huile, گورغ دالم میق *gōreng dālam mīnak*. Couleur à l'huile, چت میق *jenang mīnak*, چت میق *xāt mīnak*. Peindre à l'huile, منولس *menūlis gambar dengan jenang mīnak*. Oindre avec

de l'huile, مغورث دغن ميٲق *merg-urap dangan mĩnak*. Frotter avec de l'huile, مخكوسق دغن ميٲق *merg-gōsoḵ dangan mĩnak*.

Fig. Jeter de l'huile dans le feu, مغورث *merg-urap*. Donner de l'huile de cotret, دغن كاير *memūkul dangan kāyu*.

HUILE, v. a., ميٲق *me-mĩnak*, مٲافو *mem-būbuh mĩnak*, دغن ميٲق *meñāpu dangan mĩnak*, مغورث *merg-urap*.

HUILEUX, EUSE, adj., برميٲق *ber-mĩnak*.

HUILIER, s. m., تمٲق ميٲق *tampat mĩnak*.

HUIS, s. m., قٲتو *pintu*. A — clos, تٲاد دهداث *dālam kalwat*, دالم خلوٲ *tiada di-hadāp-an ōrang bānak*.

HUISSIER, s. m., اورٲ *appariteur*, اورٲ *orang yang mem-buka pintu*.

HUISSIER, chargé de signifier les actes de justice, سروهٲ حكم *surūh-an hukum*.

HUIT, nom de nombre, دولافٲ *dulāpan*, دلافٲ *delāpan*, *dulāpan*. — cavaliers, دلافٲ اورٲ برکود *dulāpan ōrang ber-kūda*. — bœufs, دلافٲ اٲکور لمبو *dulāp-an īkor lembu*. — cannes, تڭکت دلافٲ باتڭ *tungkat dulāpan bātang*. Il est — heures, ٲوکل دلافٲ *pūkul dulāpan*. Pen-

dant — jours, دلافٲ هاری لما *du-lāpan hāri lamā-ña*. Dix-huit, دلافٲ بلس *dulāpan belās*. Vingt-huit, دو ٲوله دلافٲ *dūa pūloh dulāpan*. — cents, دلافٲ رانس *dulāpan rātus*. — mille, دلافٲ ربو *dulāpan rību*. — fois, دلافٲ کالی *dulāpan kāli*. D'aujourd'hui en —, دلافٲ هاری لاکي *dulāpan hāri lāgi*. Article —, ٲرکار ٲڭ کدلافٲ *porkāra yang ka-dulāpan*. Le — du mois, ٲد دلافٲ هاری بولٲ *pada dulāpan hāri būlan*.

HUITAINE, s. f., huit jours, دلافٲ هاری *dulāpan hāri*. Dans une —, دلافٲ هاری لاکي *dulāpan hāri lāgi*.

HUITIÈME, adj., کدلافٲ *ka-dulāpan*. La — place, ٲڭ کدلافٲ *tampat yang ka-dulāpan*. Au — jour, ٲد هاری ٲڭ کدلافٲ *pada hāri yang ka-dulāpan*.

HUITIÈME, la huitième partie, ٲر دلافٲ *per-dulāpan*. Un —, سٲر دلافٲ *sa-per-dulāpan*. Trois huitièmes, تٲک ٲر دلافٲ *tiga per-dulāpan*.

HUITRE, s. f., تٲرم *tīram*. Des huitres fraîches, تٲرم بهارو *tīram bahāru*. Un panier d'huitres, ساتو *sātu bākul tīram*. Banc d'huitres, بتڭ تٲرم *betīng tīram*. Coquille d'huitre, کولت تٲرم *kūlit tīram*. Ouvrir des huitres, مٲله تٲرم

mem-belāh tīram, مېمبولك تيرم *mem-būka tīram*.

Loc. prov. C'est une —, ای باقی, بوده *ia bāñak bōdoh*.

HULOTTE, s. f., espèce de hibou, سېجنس بورغ هنتو *sa-jenīs būrung hantu*.

HUMAIN, E, adj., de l'homme, در مانی *deri mānusīa*. La race humaine, بانس مانی *bangsamānusīa*, انسان *ānak-ānak insān*. Forme humaine, روڤ اورغ مانی *rūpa orang mānusīa*. L'âme humaine, جیو اورغ مانی *jīwa orang mānusīa*. Le corps —, توبه اورغ مانی *tūbuh orang mānusīa*. Voix humaine, سوار *suāra orang mānusīa*. Sagesse humaine, بودی اورغ *būdī orang*. Foi humaine, څرچای اکن اورغ *perxāya ākan orang*. Sacrifice —, قربان مانی *qorbān mānusīa*. Faiblesse humaine, کلهان اورغ *ka-lemāh-an orang mānusīa*. Prendre une forme humaine, مرځاکن *me-rupā-kan diri-ña seperti mānusīa*, منجل *men-jalma*. Les affaires humaines, څکرچان دنیا این *pe-karjā-an duniā ini*. Actes humains, څرپوانن یغ دېوت *per-buāt-an yang di-buāt dengan saha-jā-ña*. Tous les humains, سکل اورغ مانی *segala orang mānusīa*.

HUMAIN, sensible, bienfaisant, بکند یغ موره, *mūrah*. Prince —, *baginda yang mūrah*. Vainqueur — envers les vaincus, غالب یغ موره *gālib yang mūrah*. *ākan yang ber-alāh-an*. Sentiment —, راس کمرهن *rāsaka-murāh-an*. Homme qui n'est pas —, اورغ کرس *orang krās*, اورغ بغس *orang begīs*.

HUMAINEMENT, adv., چار اورغ *xāra orang mānusīa*, تورت مانی *tūrut pri orang mānusīa*.

HUMAINEMENT parlant, سرت برکات *serta ber-kāta tūrut sangka orang mānusīa*.

HUMAINEMENT, avec bonté, دغن *dengan ka-murāh-an*, دغن *dengan pēngasih-an*.

HUMANISER, v. a., civiliser, منجباری *menj-ajār-i*.

HUMANISER, rendre plus doux, منجینکتن *men-jīnak-kan*.

S'HUMANISER, v. pron., منجادی *men-jādi mūrah*, منجادی جیتق *men-jādi jīnak*.

HUMANITÉ, s. f., nature humaine, څراغی مانی *perāngi mānusīa*, انسانیه *insāniyet*.

HUMANITÉ, le genre humain, بغس *bangsa mānusīa*, انسان *ānak-ānak insān*.

Loc. prov. Payer le tribut à l'humanité, ماتی *māti*.

HUMANITÉ, bonté, sensibilité, کمرهن *ka-murāh-an*, بخشین *pe-nyasih-an*, کفلون *ka-pilū-an*. Traiter quelqu'un avec —, ملکون اورغ *me-lakū-kan* orang dengan *ka-murāh-an*.

HUMBLE, adj., رنده *rendah*, رنده هاتی *rendah hāti*. Cette personne est très —, اورغ ایت ترلانو رنده هتین, *orang itu ter-lālu rendah hāti-ña*. Je suis doux et — de cœur, اکو اد *aku ada jīnak dān rendah hāti-ku*. Votre — serviteur, رنده همبام این یخ *hambāmu ini yang rendah*.

HUMBLE, modeste, سنونه *senūnuh*, سوثن *sūpan*.

HUMBLE, bas, هین *hīna*, ذلیل *dzalīl*.

HUMBLEMENT, adv., دغن رنده هاتی *dengan rendah hāti*, دغن کړندهن *dengan ka-rendāh-an hāti*. Avouer — sa faute, مهاکو سالهن *meny-aku salah-ña dengan ka-rendāh-an hāti*.

HUMECTER, v. a., مباسهکن *mem-bāsaḥ-kan*, ملشکن *me-lergas-kan*, مرندمکن *me-rendam-kan*. La pluie humecte la terre, ایت هوجن *hūjan itu mem-bāsaḥ-kan tānah*.

S'HUMECTER, v. pron., منجادی *men-jādi bāsaḥ*, منجادی لغس *men-jādi lergas*.

HUMER, v. a., مغیرو *meng-irup*, ملولر *me-lūlur*. — le vent, مغیرو *meng-irup angin*. — un œuf, مغیرو تلر هایم سبجی *meng-irup telor hāyam sa-biji*.

HUMÉRAL, E, adj., qui a rapport à l'épaule, درباهو *deri bāhu*. Artère humérale, اورت باهو *urat bāhu*.

HUMÉRUS, s. m., تولغ باهو *tulang bāhu*.

HUMEUR, s. f., ایر *āyer*, خلط *kilt*. — visqueuse, خلط یخ لندر *kilt yang lindir*. — qui découle du nez dans les rhumes de cerveau, ایر زکام *āyer zukām*. Les quatre humeurs du corps, le sang, la bile, la pituite et l'humeur noire, داره دان صفر دان سودا *dārah dān sefrā dān belgem dān sawda*. Les humeurs froides, فپاکت باک *peñākūt bāka*.

HUMEUR, disposition, فری *pri*, فراغی *perāngi*, فکرتی *pakriti*. De bonne —, بایق فراغی *bāik perāngi*, یخ سوک *yang sūka*. Ces gens sont de belle et bonne —, مریکیت *marika-itu ber-suka-sukā-an*. De mauvaise —, کجی *keji perāngi*, یخ مورم *yang mūram*. Cet homme montre de la mauvaise —, مک اورغ ایت مورم

مكان *maka ōrang itu mūram mukā-
ña.*

HUMEUR, caprice, کهنندق هاتی *ka-hendaḥ hāti.* Cet homme n'é-
coute que son —, اورغ ایت منورت, *ōrang itu menūrūt*
ka-hendaḥ hāti-ña sāja.

HUMEUR, mécontentement, مارِه *mārah.* Il répondit avec —, ای
منجواب دغن مارهن *ia men-jawāb*
dengan mārah-ña.

HUMIDE, adj., باسه *bāsah*, لغس *lengas*, رطیب *reṭīb.*
Linge —, کاین باسه *kāin bāsah.*
La terre est encore —, تانه ایت اد, *tānah itu ada lagi lengas.*
Tempérament —, توبه یغ دالمن, *tūbuh*
yang dālam-ña ruṭūbet ter-lebēh
jādi deri-pada yebūset. L'élément
—, ایر *āyer.*

HUMIDITÉ, s. f., état de ce qui
est humide, بساهن *basāh-an*, رطوبه *ruṭūbet*,
پری لغس *pri lengas.*

HUMIDITÉ, vapeur, اوڤ *āwap.*

HUMILIANT, E, adj., یغ مغنهان *yang meng-hinā-kan*, یغ مرندهن *yang me-rendah-kan.*

HUMILIATION, s. f., 1°, action
d'humilier, حال مغنهان *hāl meng-*
hinā-kan, حال مرندهن دیری *hāl*
me-rendah-kan dīri. 2°, état,
پری یغ *pri yang mālu*, پری یغ مالو

هین *pri yang hīna*, کچلان *ka-*
xelā-an, کرنداهن *ka-rendāh-an.*
Recevoir une —, کن مالو *kena*
mālu. L'humiliation précède la
gloire, کرنداهن مندهلوی کملیان,
ka-rendāh-an men-dahulū-i ka-
muliā-an.

HUMILIER, v. a., مرندهن *me-ren-*
dah-kan, مغنهان *meng-hinā-kan*,
مبری مالو *men-dzatīl-kan*, منذلیلکن
mem-brī mālu. Dieu humilie les
superbes, توهن الله مغنهان اورغ,
tūhan allah meng-hinā-kan
ōrang kaxak. L'orgueilleux sera
humilié, اورغ جماو اکن درندهکن,
ōrang jemāwa akan di-rendah-
kan.

S'HUMILIER, v. pron., مرندهن
me-rendah-kan dīri.

HUMILITÉ, s. f., کرنداهن هاتی *ka-*
rendāh-an hāti, تواضع *tuwādlua.*
— profonde, کرنداهن هاتی یغ ساعت
ka-rendāh-an hāti yang sāngat.
En toute —, دغن سکلیئن کرنداهن,
dengan sa-katī-an ka-rendāh-
an hāti.

HUMUS, s. m., تانه کبن *tānah*
kebōn, تانه باج *tānah bāja.*

HUNE, s. f., تشکت تیخ کفل *ting-*
kat tiang kapul. Monter à la —,
تیخ نایق کتشکت تیخ *nāik ka-tingkat tiang.*

HUNIER, s. m., voile du mât de
hune, لایر فغاهه یغ دباوه *lāyar perg-*
āpuh yang di-bāwah.

HUPPE, s. f., oiseau, مراکی *merā-gey*.

HUPPE, touffe de plumes sur la tête de certains oiseaux, جبل *jambul*.

HUPPÉ, E, adj., qui a une huppe, برجبل *ber-jambul*.

HUPPÉ, au fig., considérable, apparent, بسر *besar*, ترنام *ter-nāma*.

HURE, s. f., tête de certains animaux lorsqu'elle est coupée. — de sanglier, کفال بابی هوتن یخ ترشگل *kapāla bābi hūtan yang ter-pang-gal*.

HURLEMENT, s. m., cri du chien, du loup, لولخ *lūlung*. Faire entendre des hurlements répétés, لولخ ملولخ *lūlung-me-lūlung*.

HURLER, v. n., ملولخ *me-lūlung*, برتخه *ber-tangoh*, مندرو *men-derū*. — continuellement, لولخ ملولخ *lūlung-me-lūlung*.

Prov. Il faut — avec les loups, ماسق کدالم کندخ کببخ مخمبق ماسق کدالم *māsuk ka-dālam kembang kambing meng-embik māsuk ka-dālam kembang karbau meng-uwak*.

HURLER, en parlant des hommes lorsqu'ils poussent des cris lugubres, مشهرق *meng-herik*.

HURLUBEELU, s. m., کورخ ایغت *kūrang ingat*, کورخ بودی *kūrang būdi*.

HUTTE, s. f., خیمه تراتق *teratak*, خیمه *keimat*, بارخ *bārung*. La — d'un berger, خیمه کمال *keimat gombala*. Se faire une —, demeurer dans une —, بر بارخ *ber-bārung*.

•HYACINTHE, s. f., pierre précieuse, قادم *pādem*, باتو فسفراکم *bātu pus-parāgam*.

HYBRIDE, adj., provenu de deux espèces différentes, یخ جادی درفد *yang jādi deri-pada dua jenis*. Le mulet est un animal —, بغل ایت جادی درفد دو جنس بناتخ *begl itu jādi deri-pada dua jenis binatang*.

HYDRAULIQUE, s. f., art de conduire et d'élever les eaux, علم *ilmu meng-hantar dān me-nāik-kan āyer*. Machine —, فرکاکس اکن منایقکن ایر *perkakas akan me-nāik-kan āyer*.

HYDRE, s. f., serpent d'eau douce, اولر یخ هیدف دالم ایرتاور *ular yang hīdup dālam āyer tāwar*.

HYDRIE, s. f., cruche, بویخ *būyung*, بکس ایر *bakàs āyer*.

HYDROCELE, s. f., فیپاکت ایر دالم تفت *peñakit āyer dālam tempat buah pelir*, فاسخ فساغن *peñakit pāsang-pasang-an*.

HYDROCÉPHALE, s. f., فیپاکت ایر دالم *peñakit āyer dālam kapāla*.

HYDROGÈNE, s. m., اصل *asal*, گس *gās*, ایر *āyer*.

HYDROGRAPHIE, s. f., علم لاوت *ilmu laut*. Carte hydrographique, قتا لاوت *petā laut*.

HYDROMEL, s. m., ایر دغن مادو *āyer dergan mādu*.

HYDROPHOBE, adj., یخ ساکت تاکت *yāng sākit tākut āyer*.

HYDROPHOBIE, s. f., ثپاکت تاکت ایر *peñākit tākut āyer*.

HYDROPIQUE, adj., یخ ساکت بوسخ *yāng sākit būsung*, بر بختق ایر *ber-bangkak āyer*. Un —, سورخ ساکت *sa-ōrang sākit bangkak āyer*.

HYDROPIISIE, s. m., ثپاکت ایر *peñākit āyer*, بختق ایر *bangkak āyer*, بوسخ *būsung*.

HYDROSTATIQUE, s. f., علم منبشخ *ilmu menimbang āyer*.

HYGIÈNE, s. f., تشجارن پامن توبه *peng-ajār-an nāman tūbuh*, علم *ilmu ṣiḥḥat*.

HYMEN et HYMÉNÉE, s. m., mariage, نکاح *nikāh*.

HYMEN, pellicule au col de la vulve chez les vierges, سلاقت *selāput per-darā-an*.

HYMNE, s. m. et f., پيسن *hymne*, تاهليل *tahlil*, *nañi-an*, ذکر *dziker*. Lorsqu'ils eurent chanté l'hymne, ستله سده *sa-telāh sudah marika-itu me-nañi tahlil*. Chan-tez-nous une —, پيله بکی کلمی سيجی *pen-jūru*.

پيسن *nañi-lah bagī kāmī sa-biji nañi-an*.

HYPERBOLE, s. f., exagération, قربول *hāl me-lampaw*, حال ملفو *perbōla*.

HYPOCONDRIAQUE, adj., یخ ساکت *yāng sākit panxīng-an*.

HYPOCONDRIE, s. f., ثپاکت *peñākit panxīng-an*, سودا *sawda*.

HYPOCRAS, s. m., شربة درثد ایر *šarbat deri-pada āyer anggūr dān gūla dān kāyu mānis*.

HYPOCRISIE, s. f., نفاری *nifāk*, فری *prī xūlas hāti*, سمو *semū*. Plein d'hypocrisie, سارت *sarat dergan nifāk*.

HYPOCRITE, adj., منافق *munāfik*, *xūlas hāti*. Un —, *sa-ōrang munāfik*. L'hypocrite sera trompé dans son attente, کننتین اورخ منافق اکن هیلخ *ka-nanti-an orang munāfik akan hilang*.

HYPOGASTRE, s. m., باوهن فرت *bāwah-ña prūt*.

HYPOSTASE, s. f., t. de théol., *uknūm*.

HYPOTÉNUSE, s. f., سکی ایت یخ *segī itu yang ber-betūl-an dergan siku deri tīga pen-jūru*.

HYPOTHÈQUE, s. f., حق گادی *hak gādey*. Qui prend une inscription d'hypothèque, یغ مکخ سورت حق *yag memegung sūrat hak gādey*.

HYPOTHÈQUER, v. a., مخکادیکن *meny-gādey-kan*. Maison hypothéquée, رومه یغ ترکادی *rūmah yang ter-gādey*.

HYPOTHÈSE, s. f., supposition, فکیرن *per-sangkā-an*, فرسخکائن *pikīr-an*, قیاس *kīyās*.

HYPOTHÉTIQUE, adj., fondé sur une hypothèse, یغ بردیری اتس سخک *yag ber-diri atas sangka orang*.

HYSOPE, s. f., plante aromatique, زوفا *zūfa*. Prenez un bouquet d'hysope, امبلله سیکت زوفا *ambil-lah sa-ikat zūfa*.

HYSTÉRIQUE, adj., در رحم *deri rahim*. Affection —, فاکت رحم *peñakit rahim*.

I

I, s. m., ا i, la neuvième lettre de l'alphabet, حرف یغ کمیلین در *huruf yang ka-sambal-an deri alif-bā-tā*.

I majuscule, ا بسر *i besār*. **i** minuscule, ا کچل *i kexil*. **i** long, ا پنجانج *i panjang*. **i** bref, ا قندق *i pendek*.

Loc. Droit comme un i, باقی بتل *bānak betul*, باقی لورس *bānak lurus*. Cet homme est droit comme un i, اورغ ایت باقی بتل *orang itu bānak betul*. Fig., اورغ ایت باقی *orang itu bānak lurus hati-ña*.

IBIDEM, mot latin, le même, دی *dī*, جوک *dīa jūga*. —, au même lieu, دیتمفت ایت جوک *di-tampat itu jūga*.

IBIS, s. m., espèce de cigogne, سمجنس بورغ باغو *sa-jenis burung bāngaw*.

ICELUI, ICELLE, pron., celui, celle dont on a parlé, یغ دسبت *yag disebūt*, یغ دکات *yag di-kāta*. Dans icelle chambre, دالم یلق دکات ایت *dālam bilik yang di-kāta itu*.

ICHNEUMON, s. f., petit quadrupède, چرقلی *xerpaley*.

ICHTHYOPHAGE, adj., qui vit de poisson, یغ هیدف سرت ماکن ایکن *yag hidup serta makan ikan*.

ICI, adv. de lieu, سین *sini*, سیک *sika*, دیسین *di-sini*, کسین *ka-sini*. D'ici, سین سان *deri sini*. — et là, سین *sini sāna*. Les gens sont — très

pareseux, اورغ دسين مالس سکالی *ōrang di-sīni mālas sa-kālī*. On est tranquille — دسين اورغ ستوس, *di-sīni ōrang santawsa*. Après être sorti d'ici, allez-là, سده کلور در سين, *sudah ka-lūar deri sīni pergi-lah ka-sāna*. Hors d'ici, سده کلور له, *ka-lūar-lah*.

Jusqu'ici, سمعی سین *sampey sīni*.

Jusqu'ici, jusqu'à ce moment, سمعی سکارغ *sampey sakārang*. On n'a encore rien vu de semblable jusqu'ici, بکیت, *ōrang belum pernah me-lihat bagitu sampey sakārang*.

ICI-bas, دالم دنیا این *dālam duniā ini*. Les affaires d'ici-bas, فکرچان *pe-karjā-an duniā ini*.

ICONOCLASTE, s. m., briseur d'images, اورغ یغ ممچه کمبر *ōrang yang memexāh gambar*.

ICONOLÂTRE, s. m., adorateur des images, یغ ممچه کمبر *yang meñembah gambar*, یغ ممچه برهال *yang meñembah berhāla*.

ICTÈRE, s. m., jaunisse, فپاکت کونخ *peñākūt kūning*, فپاکت صفرا *peñākūt sefrā*.

ICTÉRIQUE, adj., qui a la jaunisse, اورغ ساکت کونخ *ōrang sākūt kūning*.

ICTÉRIQUE, qui guérit la jaunisse, اوبت فپاکت کونخ *obat peñākūt kūning*.

IDÉAL, adj., qui n'existe que dans l'idée, یغ اد دالم سغک *yang ada dālam sangka*, یغ دسغک *yang di-sangka*, یغ خیال ساج *yang keyāl sāja*.

IDÉE, s. f., perception de l'âme, notion, قنداقت *pen-dāpat*, کرون *karūwan*, قمنداغن *pemandāng-an*, فشرتین *perg-arti-an*. A mon —, قنداقت همب *pada pen-dāpat hamba*.

IDÉE, opinion, فکیرن *pikīr-an*. Dans son —, دالم فکیرن *dālam pikīr-an-ña*. Leur — est fausse, فکیرن ساله *pikīr-an-ña sālah*.

IDÉE, imagination, اغن *āngan-āngan*, سغک *sangka*, خیال *keyāl*. — qui n'est pas claire, اغن *āngan-āngan yang tiāda trāng*.

IDÉE, souvenir, اغاتن *ingāt-an*.

IDÉE, esprit, عقل *aḳal*. Venir à l'idée, داتغ کغد عقل *dātang ka-pada aḳal*.

IDÉE, plan, ébauche, چنتو *xonto*, دینه *dīnah*.

IDEM, adv., le même, سام *sāma*, سام جوک *sāma jūga*, دی جوک *dīa jūga*.

IDENTIFIER, v. a., منجیدیکن سوانو *men-jadī-kan suātu*.

S'IDENTIFIER. v. pron., منجادی
men-jādi suātu.

IDENTIQUE, adj., qui n'a pas
éprouvé de changement, یخ تباد
yang tiāda ber-ūbah.

IDENTIQUE, qui est le même, qui
est parfaitement semblable, یخ سام
yang sāma, سواتو روڤ suātu rūpa,
سام روڤ sāma rūpa, سجنس sa-
jenis, سبائی sa - bāgey, سورن sa-
warna. Deux mots qui ont un sens
—, دو فرکتان یخ ارتین سام.
dūa per-
katā-an yang arti-ña sāma.

IDENTITÉ, s. f., فری سواتو روڤ
prī suātu rūpa, فری یخ سبائی
yang sa-bāgey, سمان samā-an.

IDÉOGRAPHIE, s. f., علم متباکن اغاتن
ilmu me-ñatā-kan ingāt-
an dengan gambar.

IDES, s. f. pl., هاری کلم بلس بولن
مرچ دان می دان جولی دان اکتوبر دان
هاری یخ کتیک بلس بولن ۲ یخ لاین
hāri ka-līma belàs būlan marx
dān mey dān jūlay dān aḡtūber
dān hāri yang ka-tiga belàs būlan-
būlan yang lāin.

IDIOME, s. m., فری کات
prī kāta, بهاس bahāsa, لغة loḡat. — d'un
pays, بهاس نگرې bahāsa nagrī.
L'idiome français, بهاس فرنچس
bahāsa franxis.

IDIOT, E, adj., بیل bebāl, بوده
bōdoh, گیل gīla. C'est un —, ای
یا اورغ ia ōrang bōdoh.

IDIOTISME, s. m., locution par-
ticulière à une langue, صغة سواتو

طیعة şifāt suātu bahāsa,
سواتو بهاس tebiāt suātu bahāsa.

IDIOTISME, ignorance, imbécillité,
کبدوهن ka-bebāl-an, کبیالن
bodōh-an.

IDOLÂTRE, adj., یخ مپه برهال yang
meñembah berhāla, مپه برهال
peñembah berhāla, کافر بوت
kāfir būta. Un peuple —, قوم یخ مپه,
kaum yang meñembah ber-
hāla. Ne soyez pas —, جاغن کامو,
jāngan kāmū jūdi
peñembah berhāla. Prêcher l'Evan-
gile aux idolâtres, منخطبتکن انجیل
men-ḡuḡbat-kan injil
pada kāfir būta.

IDOLÂTRE, au fig., qui aime avec
excès, یخ براهی ترلالو بائق اکن
berāhi ter-lālu bāñak ākan.

IDOLÂTRER, v. a., aimer avec
passion, براهی ترلالو بائق
berāhi ter-
lālu bāñak.

IDOLÂTRER, v. n., adorer les
idoles, مپه برهال meñembah ber-
hāla.

IDOLÂTRIE, s. f., مپه برهال
peñembah-an berhāla. Fuyez l'ido-
lâtrie, هندقله کامو برلاری درؤد مپه برهال.

برهال^۲ *hendak-lah kāmū ber-lāri deri-pada peñembāh-an berhāla-berhāla.*

IDOLE, s. f., برهال *berhāla*. — d'or, برهال امس *berhāla amās*. — de pierre, برهال باتو *berhāla bātu*. Adorer les idoles, ممبه برهال *meñembah berhāla*.

IDOLE, au fig., objet de passion. Son or est son —, امسن ایت جادی *amās-ña itu jādī berhalā-ña*. Cet enfant est l'idole de sa mère, اتق ایت تمیخ تماغن ابون *anak itu timang-timang-an ibū-ña*.

IGNAME, s. f., اوبی *ubi*.

IGNARE, adj., بیل *bebəl*, جاهل *jāhil*. Un —, سؤرخ بیل *sa-ōrang bebəl*.

IGNÉ, E, adj., برافی *ber-āpi*, یغ *yang deri-pada āpi*.

IGNICOLE, s., qui adore le feu, یغ ممبه افی *yang meñembah āpi*.

IGNITION, s. f., فري بارغ یغ باکر *prī bārang yang bākar*. Du fer en —, بسی یغ باکر سمفی جادی *besī yang bākar sampey jādī mērah*. Mettre en —, مباکر میوه^۲ *mem-bākar mērah-mērah*.

IGNOBLE, adj., bas, vil, هین *hina*, کجی *keji*, ذلیل *dzalil*, بوسق *būsuk*, کورغ بغس *kurang bangsa*. Homme —, اورغ هین *orang hina*. Action —,

فربواتن یغ کجی *per-buāt-an yang keji*. Conduite —, کلکون یغ بوسق *ka-lakū-an yang būsuk*.

IGNOBLEMENT, adv., انس فري یغ *ātas prī yang hina*, انس فري *ātas prī yang būsuk*.

IGNOMINIE, s. f., grand déshonneur, کچلان *ka-xelā-an*, کلون *ka-malū-an*, فضیحه *fedlihat*. Il vaut mieux mourir avec honneur que de vivre avec —, له بایق ماتی *leh baik mati*, دغن نام یغ بایق درؤد هیدف دغن *lebèh baik mati dengan nāma yang baik deri-pada hidup dengan fedlāhat*. Tomber dans l'ignominie, جادی کچلان *jādī ka-xelā-an*. Couvrir d'ignominie, ممفیختکن *mem-fedlihat-kan*.

IGNOMINIEUSEMENT, adv., دغن *dengan ka-xelā-an*.

IGNOMINIEUX, EUSE, adj., یغ مبری *yang mem-brī mālu*, یغ مالو *yang mem-fedlihat-kan*.

IGNORAMMENT, adv., دغن تیاد تاهو *dengan tiāda tāhu*.

IGNORANCE, s. f., کبیالن *ka-behāl-an*, جهالة *jehālet*, کورغ تاهو *kurang tāhu*.

IGNORANT, E, adj., بیل *bebəl*, جاهل *jāhil*, تیاد تاهو *tiāda tāhu*. C'est un —, ای سؤرخ بیل *ia*

sa-ōrang bebāl. Il est si — qu'il ne sait pas lire, *ای بگیت بیل مک* *īa bagītu bebāl maku tiāda īa tāhu bāxa*.

Faire l'IGNORANT, *فرشور تیاد تاهو* *pura-pūra tiāda tāhu*.

IGNORANTISSIME, adj., très-ignorant, *یغ بیل سکالی* *yang bebūl sakālī*.

IGNORÉ, E, part. pas. du verbe ignorer, *تیاد کتهون* *tiāda ka-tahū-an*.

IGNORER, v. a., *تیاد تاهو* *tiāda tāhu*. On ignore ce qu'il est devenu, *اورغ تیاد تاهو اف ای سده جادی* *tiāda tāhu apa īa sudah jādi*. J'ignore d'où il vient, *همب تیاد تاهو* *hamba tiāda tāhu deri māna īa dātang*. Il n'ignore rien, *ای تاهو سموان* *īa tāhu samuā-ña*.

S'IGNORER, v. pron., *تیاد تاهو اکن* *tiāda tāhu ākan sendiri-ña*.

IGUANE, s. m., *بیاقوق* *biyāwāk*.

IL, pron. pers. sing. m., *دی* *īa*, *دی* *dīa*, *ن* *ña*. — est parti, *ای سده فرکی* *īa sudah pergi*. — demande du secours, *دی منت تولغ* *dīa minta tūlung*. — aime extraordinairement ses sujets, *ترلا لوا ت مغاسهن کفد* *ter-lālu āmat mengāsih-ña ka-pada segala rayat-ña*. Vien-

dra-t-il? *ای اکن داتنگکه* *īa ākan dātang-kah*.

IL avec un verbe impersonnel ne s'exprime pas en malais. — y a, *اد* *ada*. — faut, *هندقله* *hendaqlah*. — convient, *هارس* *hārus*. Y a-t-il? *ادا که* *adā-kah*. Convient-il? *هارسکه* *hārus-kah*.

ÎLE, s. f., *فولو* *pūlaw, pūlō*, *جزيرة* *jezīret*. Une —, *سبوه فولو* *sa-būah pūlaw*. L'île aux noix d'arec, *فولو* *pūlaw pīnang*. Demeurez-vous dans une — ou sur le continent? *دمناکه اغکو تغکل دتانه بسرکه اتود فولوکه* *di-manā-kah angkaw tinggal di-tānah besur-kah ātaw di-pūlaw-kah*.

ILIAQUE, adj. Passion —, douleur très-aiguë des intestins, *مولس* *mūlas*.

ILLÉGAL, E, adj., contre la loi, *یغ تیاد تورت حکم* *yang tiāda tūrut hukum*, *حرام* *harām*, *یغ کلراغن* *yang ka-larāng-an*, *یغ ملاون حق* *yang me-lāwan hak*.

ILLÉGALITÉ, s. f., *حال یغ حرام* *hāl yang harām*, *فری یغ تیاد تورت حکم* *prī yang tiāda tūrut hukum*.

ILLÉGITIME, adj., *تیاد حلال* *tiāda halāl*, *تیاد بتل* *tiāda betūl*, *حرام* *harām*, *یغ ساله* *yang sālāh*. Amour —, *عشق یغ تیاد حلال* *īšk yang tiāda halāl*. Enfant —, *انتق کندق* *antak kēndak*.

ānak kendak, حرام زاده *harām zādah*, انق کفغ *ānak gampang*.

ILLÉGITIME, injuste, یغ ملاون حق *yig me-lāwan hak*.

ILLÉGITIMEMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda* حلال *halāl*.

ILLÉGITIMITÉ, s. f., ثری حال یغ *prī hāl yang tiāda* حلال *halāl*.

ILLETTRE, E, adj., اورغ یغ تیاد *orang yang tiāda ber-ilmu*, برعلم *orang yang tiāda tahu* یغ تیاد تاهو مغاجی *meny-aji*.

ILLICITE, adj., یغ دلارغکن *yang di-lārang-kan*, یغ دحرامکن *yang di-harām-kan*, یغ ساله *yang sālāh*.

ILLICO, adv., sur - le - champ, این سکارغ *sakārang ini*.

ILLIMITÉ, E, adj., sans limites, تیاد برهغک *tiāda ber-hingga*, یغ تیاد واتسی *yang tiāda wātas-ña*. L'esprit de l'homme est — عقل *aḳal mānusīa* تیاد برهغک *tiāda ber-hingga*.

ILLISIBLE, adj., یغ تیاد دافت دباچ *yang tiāda dāpat di-bāxa*.

ILLUMINATEUR, s. m., یغ منرغکن *yang menerang-kan*.

ILLUMINATION, s. f., action d'illuminer, حال منرغکن *hāl menerang-kan*. L'illumination d'une ville, حال منرغکن نکری *hāl menerang-kan nagrī*. — pour un jour de

fête, کتراغن سبب هاری رای *ka-terang-an sebab hārī rāya*.

ILLUMINATION, lumière céleste, inspiration, الهام *ilhām*.

ILLUMINÉ, E, part. pas. du verbe illuminer, éclairé, یغ کتراغن *yang ka-terang-an*, دترغکن *di-terang-kan*.

ILLUMINÉ, qui prétend être inspiré de Dieu, یغ شک درین *yang sangka dirī-ña di-ilhām-kan*.

ILLUMINER, v. a., éclairer, منرغکن *menerang-kan*. La lampe illumine la chambre, ڤلیت ایت منرغکن یلیق *palita itu menerang-kan bilik*. A l'arrivée du roi la ville fut illuminée par des milliers de lampions, تکال راج داتغ مک نکری ایت ڤون دترغکن *tatkāla rāja datang maka nagrī itu pūn di-terang-kan dengan be-ribu-ribu palita*.

ILLUMINER, éclairer l'âme, l'esprit. Il illumine tout homme venant en ce monde, ای منرغکن سسورغ مانسی *ia menerang-kan sa-sa-orang mānusīa sedang datang-ña ka-dālam duniā*.

ILLUSION, s. f., chimère, apparence, خیال *keyāl*, مای *māya*, ڤغلهاتن *peng-lihāt-an*.

ILLUSION, imagination, شک *sangka*.

ILLUSION, fantôme, هنتو *hantu*, سواغی *suwāngi*.

ILLUSION, erreur, سست *sesāt*, فرساتن *per-sesāt-an*, خطا *keṭā*.

ILLUSOIRE, adj., captieux, trompeur, دغن تیغو *dengan tīpu*, دغن دای *dengan dāya*. Convention —, فرجنجین دغن تیغو *per-janjī-an dengan tīpu*.

ILLUSOIRE, vain, inutile, سی ۲ *sia-sia*. Espoir —, هراشن یغ سی ۲ *harāp-an yang sia-sia*.

ILLUSTRATION, s. f., نام یغ مشهور *nāma yang mašhūr*, گه *gàh*.

ILLUSTRE, adj., ترنام *ter-nāma*, مشهور *mašhūr*, ترنام *ter-utāma*, یغ کتمان *yang ka-namā-an*. Un guerrier —, هلبالغ یغ مشهور *hulubālang yang mašhūr*. Le roi Alexandre est très —, مک راج اسکندر *maka rāja iskander* itu *ter-lālu mašhūr namā-ña*. Il descend d'ancêtres illustres, مک ای تورن درفد نینق مویغ *maka ia tūrun deri-pada nēnek mōyang yang mašhūr*.

ILLUSTRER, v. a., مشهورکن *me-mašhūr-kan*, ممبسورکن *mem-besār-kan*.

S'ILLUSTRER, v. pron., acquérir de la gloire, براوله گه *ber-ūleh gāh*.

ILLUSTRISIME, adj., ترلالو مشهور *ter-lālu mašhūr*, کلر اورغ بسر *klar aurgh biser*.

سکالی *gelār orang besār sa-kālī*.

ÎLOT, s. m., petite île, فولو کچل *pūlaw keṣil*.

IMAGE, s. f., représentation d'objet, تلادن *tulādan*, روف *rūpa*, قتا *petā*. Faisons l'homme à notre —, بایقله *bāiqlah* kita *karjā-kan mānusīa ātas tulādan kita*. De qui est cette — ? سیاف ثون روف این *siāpa pūña rūpa ini*. Cet enfant est l'image de son père, انتق ایت سرووف *anak itu sa-rūpa dengan bapā-ña*. Il est l'image de Dieu, ای اد قتا الله *ia ada petā allah*.

IMAGE, peinture, gravure, sculpture, گمبر *gambar*, تلیسن *tulis-an*, فاتخ *pātung*. Ceux qui adorent la bête et son —, یغ سمبه سجود قد دابة *yang sembah sujud pada dābbet dān pada pātung-ña*.

IMAGE, idole, برهال *berhāla*.

IMAGE, allégorie, métaphore, اقام *upāma*, عبارة *ibārat*. Le sommeil est l'image de la mort, تیدر ایت *tīdor itu sa-upāma maut*.

IMAGER, v. a., représenter par des images, مغمماکن *merg-upamā-kan*, برکات دغن عبارة *ber-kāta dengan ibārat*. Langage imagé, بهاس عبارة *bahāsa ibārat*.

IMAGINABLE, adj., یخ داقت *yang dāpat di-sangkā-kan*. Qui n'est pas —, یخ تیاد *yang tiāda ter-sangka*.

IMAGINAIRE, adj., یخ دسنگ ساج *yang di-sangka sāja*, یخ اد دالم اوتق *yang ada dālam ūtaq* اورغ ساج *orang sāja*. Maladie —, ثیاکت یخ *peñakit yang ada dālam sangka orang sāja*. Malade —, اورغ یخ سگک درین *orang yang sangka diri-ña sākūt*.

IMAGINATIF, IVE, adj., qui imagine, یخ میثک *orang yang meñangka*.

IMAGINATION, s. f., faculté d'imaginer, سگک *sangka*, فکیرن *pikīr-an*, فخرسان *perg-rasā-an*.

IMAGINATION, chose imaginée, یخ کسنگکان *yang ka-sangkā-an*.

IMAGINATION, chimère, خیال *keyāl*.

IMAGINER, v. a., se représenter quelque chose dans l'esprit, میثک *meñangka*, میکر *memikir*.

IMAGINER, inventer, مژاد *meng-āda*, مژداکن *meng-adā-kan*. — des ruses, دای مژداکن *meng-adā-kan dāya*.

S'IMAGINER, v. pron., میثککان *meñangkā-kan*, میکرکن *memikir-kan*, مژغرائی *mengirā-ngirā-i*. Il s' imagine que les joies de ce monde

sont éternelles, ای میثککان کسکان *ia meñangkā-kan ka-sukā-an duniā ini kakal adā-ña*.

IMAM, s. m., ministre de la religion, امام *imām*.

IMBÉCILLE, adj., faible d'esprit, کورغ چردق *kūrang akal*, کورغ عقل *kūrang xerdik*.

IMBÉCILLE, stupide, idiot, وده *bōdoh*, حق *bebāl*, گیل *gīla*, ی سؤرخ بوده *ahmak*. C'est un —, *ia sa-orang bōdoh*.

IMBÉCILLEMENT, adv., دغن کورغ *dengan kūrang akal*, دغن عقل *dengan bōdoh-ña*.

IMBÉCILLITÉ, s. f., کبدوهن *ka-bodōh-an*, کبالن *ka-bebāl-an*.

IMBERBE, adj., تیاد برجشگت *tiāda ber-janggut*, یخ بلم تمبه جشگتن *yang belum tumbuh janggut-ña*. Un jeune —, اتق ترون یخ بلم تمبه جشگتن *anak tarūna yang belum tumbuh janggut-ña*.

IMBIBÉ, E, part. pas. du v. imbiber, رندم *rendam*, برندم *be-rendam*, باسه *bāsah*.

IMBIBER, v. a., مزندمکن *me-rendam-kan*, ممباسه *mem-bāsah*. Faire — dans du vinaigre, دالم مزندمکن *me-rendam-kan dālam xūka*.

S'IMBIBER, v. pron., مزندم *me-rendam*. L'huile s'imbibe dans le

پاپیر، مینق ایت ماکن ترس قرطاس
mīnak itu mākan trūs karṭās.

IMBROGLIO, s. m., confusion, فری
فری حال *pri yang kūsut*, فری کوست
pri hāl yang haru-bīru.

IMBU, E, adj., imbibé, رندم *ren-*
dam.

IMBU, instruit, pénétré d'une doc-
trine, قندی *pandey*. Il est — de
cette science, ایت قندی دالم علم ایت
ia pandey dālam ʔlmu itu.

IMBU, infatué, جادی ایدن *jādi*
ēdan. — de son savoir, جادی ایدن
جادی سبب قنطرونی *jādi ēdan sebāb*
penṭatahū-an-āa.

IMBUVABLE, adj., یغ تیاد دافت دمنیم
yang tiāda dāpat di-mīnum.

IMITABLE, adj., qu'on peut, qu'on
doit imiter, یغ دافت دتروقی *yang*
dāpat di-turūt-i, یغ هارس اورغ
yang hārus ōrang meng-
ikut dīa.

IMITATEUR, TRICE, s., یغ مځیکت
yang meng-ikut, فنورت *penūrut.*

IMITATION, s. f., 1°, action d'imi-
ter, حال مځیکت *hāl meng-ikut,*
فنورت *penurūt-an.* 2°, résultat,
ککوتن *ka-ikūt-an,* تورتن *turūt-an.*
L'Imitation de Jésus-Christ, ککوتن
ka-ikūt-an el-mesēh.

IMITATION, contrefaçon, تروون
turū-an.

IMITÉ, E, part. pas. du v. imiter,
یغ دتروقی *yang di-turūt-i.*

IMITÉ, contrefait, singé, تیرو *tīru.*

IMITER, v. a., suivre l'exemple
de, مځیکت *meng-ikut,* منورت *menū-*
rut, بربوت سفرت *ber būat seperti.*

— les gens de bien, باق منورت اورغ
menūrut ōrang bāik. — les grands
hommes, بربوت سفرت اورغ بسر
ber-būat seperti ōrang besar.

IMITER, être semblable, جادی
جادی سرف *jādi sa-rūpa,* سفرت *seperti.*
Ce papier imite le velours, قرطاس
ایت اد سفرت بلودو *karṭās itu ada*
seperti belūdu.

IMITER, contrefaire, singer, منیرو
menīru.

IMMAOULÉ, E, adj., sans tache,
تیاد نجس *tiāda nejīs.*
—, exempt de péché, درفد سوچی
sūxi deri-pada dōsa.

IMMANGEABLE, adj., یغ تیاد دافت
yang tiāda dāpat di-mākan.

IMMANQUABLE, adj., سځکه *sungguh,*
یغ تیاد دافت تیاد *yang*
tiāda dāpat tiāda.

IMMANQUABLEMENT, adv., تیاد دافت
tiāda dāpat tiāda, سځکه *sung-*
guh-sungguh.

IMMARCESCIBLE, adj., qui ne peut
se flétrir, یغ تیاد دافت لایو *yang tiāda*
dāpat lāyu.

IMMATÉRIALITÉ, s. f., فری یغ تیاد
pri yang tiāda ber-badan.

IMMATÉRIEL, LE, تباد بربدن *tiāda ber-badān*. Dieu est —, الله تباد *allah tiāda ber-badān*.

IMMATRICULE, s. f., enregistrement, حال منولس دالم دفتر *hāl menūlis dālam daftar*. —, registre, دفتر *daftar*.

IMMATRICULER, v. a., منولس نام دالم دفتر *menūlis nāma dālam daftar*.

IMMÉDIAT, E, adj., تباد برسلف *tiāda ber-selāng*, تباد انترا *tiāda antarā-ña*.

IMMÉDIATEMENT, adv., aussitôt après, سبتر *sa-bentar*. Il va venir —, مڪ سبتر جوڻ اى اڪن دانغ —, *sabentar jūga ia ākan dātang*.

IMMÉMORIAL, E, adj., يڄ لام سڪالى *yang lāma sa-kālī*, يڄ تباد ڪٽڻان *yang tiāda ka-īngāt-an lāgi*, يڄ *yang tiāda ka-īngāt-an lāgi*, يڄ تباد اورغ ترڪڻ اڪن دى *orang ter-kenāng ākan dāa*.

IMMENSE, adj., تباد ترهڻڪ *tiāda ter-hingga*, تباد تفرمنائى *tiāda te-permanā-i*; يڄ ترلالو باقى *yang ter-lālu bāñak*. La miséricorde de Dieu est —, رحمة الله تباد ترهڻڪ *rahmat allah tiāda ter-hingga*. Une étendue —, ڪلواسن يڄ تباد ترهڻڪ *ka-luwās-an yang tiāda ter-hingga*. Des richesses immenses, ڪيڪيان يڄ *ka-kayā-an yang ter-lālu bāñak*.

II.

IMMENSEMENT, adv., ترلالو *ter-lālu*, ترلالو امت *ter-lālu amat*. Il est — riche, اى ترلالو ڪاى *ia ter-lālu kāya*.

IMMENSITÉ, s. f., ثرى يڄ تباد ترهڻڪ *prī yang tiāda ter-hingga*, ثرى يڄ *prī yang tiāda te-permanā-i*.

IMMENSURABLE, adj., تباد داقت *tiāda dāpat di-hūkur*.

IMMERGÉ, E, part. pas. du v immerger, سلم *selām*, ترسلم *ter-selām*, ترچلف *ter-xelōp*.

IMMERGER, v. a., plonger dans un liquide, ميلڪن *meñelām-kan*, ماسڪن ڪدالم اير *men-xelōp*, منچلف *me-māsuk-kan ka-dālam āyer*. — quelqu'un, ميلڪن اورغ *meñelām-kan orang*.

IMMERSION, s. f., حال مپلم *hāl meñelām*, حال منچلف *hāl men-xelōp*, فنچلفون *pen-xelōp-an*. Baptiser par —, ممبرى سر المعمودية *mem-brī ser el-māmūdīt serta meñelām-kan orang ka-dālam āyer*.

IMMEUBLE, s. m. et adj., يڄ تباد *yang tiāda ber-gerāk*. Biens immeubles, هرت يڄ تباد برڪرڻ *harta yang tiāda ber-gerāk*, ۲۵ دان تانه *rūmah-rūmah dān tānah-tānah*.

IMMIGRANT, E, adj., étranger qui vient s'établir dans un pays, اورغ

غریب یغ داتغ اکن دودق دالم نگرى
orang gerib yang datang akan
duduk dalam nagri.

IMMINENT, E, adj., prêt à tomber
 sur, یغ همفر اکن داتغ *yang hampir*
akan datang. Danger —, بهای یغ,
bahaya yang hampir.

IMMISCE, v. a., ماسقن کدالم
me-masuk-kan orang ka-
dalam pe-karjā-an.

S'IMMISCE, v. pron., فضولى
fedtuli. ماسق کدالم *peduli*, قدولى
māsuk ka - dalam pe-
karjā-an. Je ne m'imisce pas dans
 les affaires des autres, همب تباد
hamba فضولى کفد فکرجان اورغ لاین
tiāda fedtuli ka-pada pe-karjā-an
orang lain.

IMMOBILE, adj., qui ne se meut
 pas, تباد برقرق *yang diam*, یغ دیم
tiāda ber-gerak, ساکن *sākin*.

IMMOBILE, au fig., ferme, inébran-
 lable, قرار تته *teguh*, تته *tetap*,
karār.

IMMOBILIER, ÈRE, adj., یغ تباد
yang tiāda ber-gerak. Vente
 immobilière, جوالن بارغ یغ تباد برقرق
juāl-an barang yang tiāda ber-
gerak.

L'IMMOBILIER, s. m., totalité des
 immeubles d'une succession, سکل
 بارغ فساك یغ تباد برقرق
segala barang pusaka yang tiāda ber-
gerak.

IMMOBILITÉ, s. f., فرى یغ دیم *prī*
yang diam, سکنه *sakinat*, فرى یغ
prī yang tiāda ber-gerak.

IMMODÉRÉ, E, adj., qui n'est pas
 modéré, excessif, تباد سدران *tiāda*
sedrāna, یغ ترلوا مات *yang ter-lālu*
amat.

IMMODÉRÉMENT, adv., ترلوا باقی
ter-lālu bāñak, ترلوا مات *ter-lālu*
amat. Manger —, ماکن ترلوا باقی
mākan ter-lālu bāñak.

IMMODESTE, adj., تباد سنونه *tiāda*
senūnuh. تباد مالو *tiāda mālu*, تباد
tiāda pātut. Actions immo-
 destes, لاکو یغ تباد سنونه *laku yang*
tiāda senūnuh.

IMMODESTEMENT, adj., اتس فرى
atas prī yang tiāda
senūnuh.

IMMODESTIE, s. f., manque de
 modestie, تباد سنونه *tiāda*
senūnuh.

IMMOLATEUR, s. m., اورغ یغ مچيله
orang yang meñambilih.

IMMOLATION, s. f., 1°, action
 d'immoler, حال مچيله *hāl meñam-*
bilih, حال ممبنتی *hāl mem-bantey*.
 2°, résultat, سمبلین *sambilih - an*,
 قربان *korbān*, بنتین *bantēy-an*.

IMMOLE, E, part. pas. du v. im-
 moler, سمبله *sambilih*, ترسمبله
ter-sambilih, ترنبنتی *ter-bantey*.

IMMOLER, v. a., مچیلہ *meñambilih*,
 مہنتی *mem-bantey*. — des bœufs,
 مچیلہ لمبو *meñambilih lembu*. — une
 victime, مچیلہ قربان *meñambilih*
korbān, مہنتی بنتین *mem-bantey*
bantēy-an. — aux dieux, مچیلہ بگی
meñambilih bagi dēwāta.
 — quelqu'un, مہنہ اورغ *mem-būnūh*
ōrang.

S'IMMOLER, v. pron., مہنجان *mem-belanjā-kan jiwā-ñā*.
 جوان *mem-belanjā-kan jiwā-ñā*.

IMMONDE, adj., impur, sale, نجس
nejis, چمر *xumār*, کوتر *kōtor*.
 Esprit —, جن یغ نجس *jīn yang*
nejis, ہتو یغ نجس *hantu yang*
nejis. Tout homme —, سسورغ یغ
sa-sa-ōrang yang xumār.

IMMONDICES, s. f. pl., ordures, سحفہ
sampah, بارغ کوتر *bārang kōtor*.

IMMORAL, E, adj., دوکان *dōkāna*,
 چابل *xābul*, چندال *xandāla*.
 Homme —, اورغ دوکان *ōrang*
dōkāna, اورغ چابل *ōrang xābul*.
 Conduite immorale, لاکوچندال *lāku*
xandāla.

IMMORALITÉ, s. f., فری دوکان *pri*
dōkāna, فری چندال *pri xandāla*,
 فرچبولن *per-xabul-an*.

IMMORTALISER, v. a., rendre im-
 mortel, مشکلکن *mengakal-kan*.
 — sa gloire, مشکلکن گهن *mengakal-*
kan gūh-ñā.

S'IMMORTALISER, v. pron. مشکلکن
 نام درین *mengakal-kan nāma diri-*
ñā.

IMMORTALITÉ, s. f., qualité de ce
 qui est immortel, فری یغ ککل *pri*
yang kakal, ابد *abad*. Le séjour
 de l'immortalité, اخره *ākīrat*, نکری
 یغ بقا *nagrī yang bakā*.

IMMORTELE, LE, adj., qui n'est
 point sujet à la mort, تیاد اکن ماتی
yang tiāda ākan māti, تیاد برکسداهن
tiāda ber-ka-sudāh-an. L'âme de
 l'homme est immortelle, جیو ماسی
jīwa mānusīa tiāda
ākan māti.

IMMORTEL, durable, یغ ککل *yang*
kakal, یغ بقا *yang bakā*. Gloire
 immortelle, گه یغ ککل *gūh yang*
kakal.

IMMUABLE, adj., qui ne change
 pas, تگه تیاد براوبه *tiāda ber-ūbah*,
 تگه *tegūh*. Dieu seul est —, الله ساج
allah sāja tiāda ber-
ūbah. Volonté —, کهندق یغ تگه
ka-hendaq yang tegūh. Les décrets
 immuables de Dieu, تقدیر الله *takdīr*
allah.

IMMUABLEMENT, adv., دغن تیاد
dengan tiāda ber-ūbah, دغن
 تگهن *dengan tegūh-ñā*.

IMMUTABILITÉ, s. f., فری یغ تیاد
pri yang tiāda ber-ūbah.

IMPAIR, E, adj., گنجل *gāsal*, گنجیل *ganjil*. Jouer à pair et — , بر ماین *ber-māin genəp gāsal*.
 tiāda dāpat di-jāmah, تیاد دافت دجامه, *tiāda dāpat di-rāba*.

IMPALPABLE, adj., تیاد دافت دجامه, *tiāda dāpat di-ampun-kan*, تیاد بوله دامغونی *tiāda būleh di-ampūn-i*. Faute — , ساله یغ تیاد *sālah yang tiāda dāpat di-ampun-kan*.

IMPARFAIT, E, adj., incomplet, تیاد صح *tiāda sempurna*, تیاد صح *tiāda seh*, کورغ *kūrang genəp*.

IMPARFAIT, qui a des défauts, برچالا *ber-xelā*.

IMPARFAIT, inachevé, تنت *bantut*, تیاد هابس *tiāda hābis*. Laisser un ouvrage — , تیاد مغهابسکن فکرچان *tiāda meng-hābis-kan pe-karjā-an*.

IMPARFAITEMENT, adv., آس فری *atas prī yang tiāda genəp*.

IMPARTAGEABLE ou IMPARTABLE, adj., تیاد تربهاگی *tiāda ter-bahāgi*.

IMPARTIAL, E, adj., یغ تیاد نورت *yang tiāda tūrut sabelāh-meñabelāh*, بتل *betul*. Un juge — , حاکم یغ عادل *hākim yang ādil*.

IMPASSE, s. f., cul-de-sac, لورغ *lūrung māti*, جالان ماتى *jālan māti*.

IMPASSIBLE, adj., بتوه *be-tūwah*, یغ تیاد دافت دسکیتی *yang tiāda dāpat di-sakit-i*.

IMPATIEMENT, adv., دغن حسرة *dengan hesrat*, دغن کورغ صبر *dengan kūrang sabar*.

IMPATIENCE, s. f., حسرة *hesrat*, کورغ صبر *kūrang sabar*. Attendre avec — , منتیکن دغن حسرة *menanti-kan dengan hesrat*.

IMPATIENT, E, adj., کورغ صبر *kūrang sabar*, تیاد تاهو صبر *tiāda tāhu sabar*.

IMPATIENT, qui ne peut endurer, یغ تیاد مندریت *yang tiāda men-derita*.

IMPATIENTER, v. a., faire perdre patience, مغهیلغکن صبر *meng-hilang-kan sabar*.

S'IMPATIENTER, v. pron., هیلغ صبر *hilang sabar*. — , se fâcher, جادی ماره *jādi mārāh*.

IMPAYABLE, adj., تیاد دافت دبایر *tiāda dāpat di-bāyar*.

IMPECCABILITÉ, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda dāpat ber-dōsa*.

IMPECCABLE, adj., تیاد بوله بردوس *tiāda būleh ber-dōsa*.

IMPÉNÉTRABLE, adj., qui ne peut être pénétré, تیاد دافت دگیرق *tiāda dāpat di-gīriq*, یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-masūk-i*.

تیاد ترلنتس *tiāda ter-lintas*. Une forêt — , هوتن یخ تیاد ترلنتس *hūtan yang tiāda ter-lintas*.

IMPÉNÉTRABLE, inscrutable, تیاد یخ *tiāda ka-preksā-an*, کفر قسان *yang tiāda dapat orang mengatahū-i dīa*.

IMPÉNITENCE, s. f., کتکارن هاتی *ka-tegār-an hāti*, ککراسن هاتی *ka-krās-an hāti*, فری هاتی یخ تیاد *prī hāti yang tiāda tāhu meñesàl*.

IMPÉNITENT, E, adj., کرس هاتی *krās hāti*, یخ تکر هاتی *tegār hāti*, یخ سرت *yang dengan memarentah*, دغن یخ *yang serta meñūruh*, مپورده *dergan yang krās*.

IMPÉRATIF, IVE, adj., یخ دغن ممرتنه *yang dengan memarentah*, یخ سرت *yang serta meñūruh*, دغن یخ *dergan yang krās*.

IMPÉRATRICE, s. f., راتو *rātu*, استری سلطان *permīsūri, istri sultān*.

IMPERCEPTIBLE, adj., qui ne peut être aperçu, تیاد کلها تن *tiāda ka-lihāt-an*, تیاد ترنقق *tiāda ter-nam-pak*. —, insensible, تیاد درساء *tiāda di-rasā-i*.

IMPERDABLE, تیاد دافت جادی هیلغ *tiāda dapat jadi hilang*.

IMPERFECTION, s. f., état de ce qui n'est point parfait, فری یخ تیاد *prī yang tiāda genāp*, فری یخ *prī yang tiāda sempurna*.

IMPERFECTION, défaut, چلا *xelā*, کچلا ان *ka-xelā-an*.

IMPÉRIAL, E, adj., در سلطان *deri sultān*, سلطانی *sultāni*. Couronne impériale, مکوت سلطان *makōta sultān*, تاج سلطان *tāju sultān*. Habit —, فکاین سلطانی *pakēy-an sultāni*. Dignité impériale, سلطانه *sultānet*.

IMPÉRIALE, s. f., dessus d'un carrosse, اتسن کریت *ātas-ña karēta*.

IMPÉRIALISTE, s. m., اورغ یخ سوک *orang yang suka pemarentāh-an sultān*.

IMPÉRIEUSEMENT, adv., avec hauteur, دغن جمواک *dergan jema-wā-ña*.

IMPÉRIEUX, EUSE, adj., altier, hautain, جموا *jemāwa*, چخک *xong-kak*, هاتی بسر *hāti besār*.

IMPÉRIEUX, pressant, یخ امت *yang āmat*, ترلالو امت *ter-lālu āmat*. Besoin —, حاجه یخ امت *hājat yang āmat*.

IMPÉRISSABLE, adj., کلل *kakal*, تیاد اکن لنپ *tiāda ākan lenūap*.

Fig. qui doit durer longtemps,
يغ تڭگل لام *yang tīnggal lāma*.

IMPÉRITIE, s. f., کيالان *ka-bebāl-an*, ککراغن تاهو *ka-kurāng-an tāhu*.

IMPERMÉABLE, adj., يغ تياد دافت
يغ تياد دافت *yang tiāda dāpat di-terūs-i āyer*.

IMPERTINEMENT, adv., دغن تياد
دغن تياد *dengan tiāda pātut*, دغن فڭکهن
دغن فڭکهن *dengan pengkuh-ña*.

IMPERTINENCE, s. f., فري يغ تياد
فري يغ تياد *prī yang tiāda pātut*, فري
فري *prī xingī*.

IMPERTINENT, E, adj., تياد فانت
تياد فانت *tiāda pātut*, لايق *tiāda lāik*,
چڭي *xingī*, فڭکه *pengkuh*. Manières
impertinentes, يگ لکون يغ تياد فانت
يگ لکون يغ تياد فانت *ka-lakū-an yang tiāda pātut*.

IMPERTURBABLE, adj., تياد دافت
تياد دافت *tiāda dāpat di-harū-kan*.

IMPERTURBABLEMENT, adv., دغن
دغن *dengan tiāda dāpat di-harū-kan*.

IMPÉTRABLE, adj., يغ بوله ددافت
يغ بوله ددافت *yang būleh di-dāpat*.

IMPÉTRANT, E, adj., يغ مندافت
يغ مندافت *yang men-dāpat*.

IMPÉTRER, v. a., مندافت دغن
مندافت دغن *men-dāpat dengan per-mintā-an*.

IMPÉTUEUSEMENT, adv., دغن
دغن *dengan sāngat*, دغن کرس
دغن کرس *dengan krās*.

IMPÉTUEUX, EUSE, adj., violent,
کرس *hāngat*, ساغت *sāngat*, کرس
کرس *krās*. Des passions impétueuses,
هوا نفسو يغ ساغت *hawā nefsū yang sāngat*. Vent —, اغن کرس
اغن کرس *āngin krās*, اغن درس
اغن درس *āngin drās*, اغن ريبت
اغن ريبت *āngin ribut*. Des vagues
impétueuses, امبق يغ چابل *ombak yang xābul*. Homme —, اورغ فرغ
اورغ فرغ *orang prāng-prūs*.

IMPÉTUOSITÉ, s. f., فري يغ ساغت
فري يغ ساغت *prī yang sāngat*, هاغتن *hāngat-ña*,
چابلن *xābul-ña*. — des flots,
چابلن امبق *xābul-ña ombak*. —
du caractère, هاتي *ka-sangāt-an hāti*.

IMPIE, adj., فاسق *fāsik*, کفست
کفست *kapista*. Un —, سورغ فاسق *sa-ōrang fāsik*. Malheur à l'impie!
وي بک اورغ فاسق *wey bagi orang fāsik*.

IMPIÉTÉ, s. f., فسوق *fusūk*, فري
فري *prī yang fāsik*, يغ فاسق
يغ فاسق *prī yang kapista*. L'impiété
de l'impie retombera sur lui, فسوق
فسوق *fusūk*, اورغ فاسق اکن اد داتسن ايت
اورغ فاسق اکن اد داتسن ايت *orang fāsik akan ada di-atas-ña itu*.

IMPITOYABLE, adj., يغ تياد
يغ تياد *yang tiāda meñāyang*, تياد
تياد *tiāda ber-ka-sayāng-an*,
برکسياغن *tiāda ber-kasih-an*. Un

juge —, حاکم یغ تیاد میایغ, *hākim yang tiāda meñāyang*.

IMPITOYABLEMENT, adv., دغن تیاد

دغن تیاد, *dergan tiāda sāyang*, دغن تیاد *dergan tiāda kasih-an*. Il le frappait —, دغولکلکنیاله اکن دی دغن, *di-pukul-kan-ñā-lah akan dia dergan tiāda sāyang*.

IMPLACABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-dāmey-kan*. Haine —, دمدم یغ تیاد دافت, *demdom yang tiāda dāpat di-hilang-kan*.

IMPLANTER, v. a., منانم ددالم *menānam di-dālam*.

IMPLICITE, adj., یغ تیاد دسبت *tiāda di-sebūt*. Convention —, جنبجی یغ تیاد دسبت *janji yang tiāda di-sebūt*.

IMPLICITEMENT, adv., دغن تیاد *dergan tiāda sebūt*.

IMPLIQUER, v. a., engager dans des difficultés, میوکرکن *meñūkar-kan*, ماسقکن دالم *mergūsut*, فکرچان یغ سوکر *me-māsuk-kan dālam pe-karjā-an yang sūkar*.

IMPLIQUER, renfermer implicite-ment, مشرتیکن *mergandung*, مشرتیکن *merg-arti-kan*. Ces paroles: «Il n'y a aucun dieu que Dieu,» impliquent l'idée de la connaissance de Dieu, کلمه لا اله الا الله مشندغ معرفه الله *kalimat: la ilah illa allah mergandung marifat allah*. Cela implique

contradiction, دالم ایت اد بارغ یغ *dālam itu ada bārang yang me-lāwan*.

IMPLOERER, v. a., منت دغن سغکه ۲, *minta dengan sungguh-sungguh hāti*, منت دعا *minta doā*. — l'assistance de Dieu, الله منت تولغ در الله *me-minta tūlung deri allah* — le nom de Dieu, الله میت نام الله *meñebūt nāma allah*.

IMPOLI, E, adj., فغکه *pergkuh*, کورغ سوغن *kūrang sūpan*.

IMPOLIMENT, adv., دغن فغکهن *dergan pergkuh-ñā*, دغن کورغ *dergan kūrang sūpan-ñā*.

IMPOLITESSE, s. f., فری فغکه *pri-pergkuh*, فریواتن یغ تیاد فانت *perbuāt-an yang tiāda pātut*.

IMPONDÉRABLE, adj., یغ تیاد دافت *tiāda dāpat di-timbang*.

IMPOPULAIRE, adj., تیاد تورتنیه *tiāda tūrut nāyet orang nagri*.

IMPORTANCE, s. f., کون *gūna*, فری یغ برت *pri besār*, فری یغ برت *pri yang brāt*. Ceci a peu d'importance, ایت تیاد باقی کناک *itu tiāda bānak gunā-ñā*.

IMPORTANT, E, adj., بسر *besār*, پنتغ *penting*. Personnage —, اورغ بسر *orang besār*. Travail —, فکرچان یغ بسر *pe-karjā-an*.

yang besar. Faute importante, ساله یخ برت *sālāh yang brāt*.

IMPORTATION, s. f., حال ماسقن *hāl me - māsuk - kan*. قیوان ماسق *pem-bawā-an māsuk*.

IMPORTEUR, v. a., introduire dans un pays, باو ماسق *bāwa māsuk*, ماسقن *me - māsuk - kan*. — des marchandises, باو ماسق بارغ دگاغن *bāwa māsuk bārang dagāng-an*.

IMPORTER, v. impers. Cela m'importe, هب قدولی کفدایت *hamba pedūli ka-pada itu*. Il importe qu'il fasse cette affaire, هارس ای *hārus ia mengarjā - kan pe - karjā - an itu*. Que m'importe? اف ایت فد هب *apa itu pada hamba*. N'importe, peu importe, تیاد اف *tiāda apa*. تیاد غاف *tiāda meng-āpa*, تیاد غاف *tiāda ngāpa*.

IMPORTUN, E, adj., fâcheux, incommode, یخ مبری سوسه *ganggu*, یخ مبری سوسه *yang mem - brī sūsah*, یخ مگدوهی *yang meng - gadōh - i*. Homme —, اورغ کخکو *orang ganggu*.

IMPORTUNER, v. a., مگخکوکن *meng-ganggū-kan*, مبری سوسه *mem-brī sūsah*, مگدوهی *meng-gadōh-i*, مبروکن *meng-harū-kan*, مبروکن *mem-bingung-kan*. — quelqu'un, اورغ مگخکوکن *meng - ganggū - kan* *orang*. — par de fréquentes visites,

مغجوغی ترللو کرث *meng-anjung-i ter-lālu krāp*.

IMPORTUNITÉ, s. f., حال مگخکوکن *hāl meng-ganggū-kan*, حال مبروکن *hāl mem-bingung-kan*, گاده *gādoh*, سوسه *sūsah*. Demander avec —, مناگه *menāgih*, منتت *menuntut*.

IMPOSABLE, adj., یخ بوله کن بی *yang būleh kena bēya*, یخ هارس مبری *yang hārus mem-brī upati*.

IMPOSANT, E, adj., qui commande le respect, محترم *muhtašem*, محترم *muhterim*, بسر *besar*.

IMPOSANT, solennel, majestueux, عظمه *atlamat*, عظیم *atlim*.

Forces IMPOSANTES, forces militaires considérables, تتار یخ باق *tantāra yang bānāk*.

IMPOSER, v. a., mettre dessus, مبرو *mem-būbuh*, موت *me-mūat*. — les mains, مبرو تاغن ۲ *mem-būbuh tāngan-tāngan*. Il lui imposa les mains, مک دبوین تاغن آن داتس *maka di-būbuh-ña tāngan-tāngan-ña di-ātus-ña itu*. — une charge, موت تگکوغن *me-mūat tangūng-an*. Ils imposent des fardeaux aux hommes, ای موت تگکوغن *ia me-mūat tangūng-an di atas bāhu mānusīa*.

IMPOSER une amende, مندندای *men-dendā-i*, مندنداکن *men-dendā-kan*.

IMPOSER une taxe, un impôt.
 منجھوکی *men-xūkey*, منت اوفتی *me-
 minta ūpatī*, منگالڻ کڻي *menang-
 gurg-kan bēya*.

IMPOSER un châtiment, میقس
meñiksa.

IMPOSER un nom, منامی *menamā-i*.

IMPOSER silence, منديكن *men-dīam-kan*. Imposer le respect, la crainte, ممبرى هيبه *mem-brī heibat*.

En imposer, مَبْهُوحٌ *menīpu*, *mem-bōhong*. En — à quelqu'un, مَنِپُو اَوْرَعِ *menīpu ōrang*.

IMPOSITION, s. f., taxe, impôt,
 بى *bēya*, چوکی *xūkey*, خراجة
karājat, اوتی *ūpatī*.

IMPOSITION des mains, كِيُوْهَنْ
 ۲ تاغَنْ *ka-bubūh-an tāngan-tāngan*.
 Par l'imposition des mains des
 apôtres, ۲ سَكَلْ رَسُوْل كِيُوْهَنْ تاغَنْ
 ۲ *ūleh ka-bubūh-an tāngan-tāngan*
segala rasūl.

IMPOSSIBILITÉ, s. f., قُرَى حال
 یغ تیاد دات *prī hāl yang tiāda*
dāpat.

IMPOSSIBLE, adj., تِیاد دَاثت *tiāda*
dāpat, تِیاد دَاثت جادی *tiāda dāpat*
jādi, تِیاد تَرکَر جاکَن *tiāda ter-karjā-*
kan, مُسْتَحِیل *mustehīl*. Il m'est
— de le faire, تِیاد دَاثت هَمب مِمُوت *tiāda dāpat hamba mem-būat*
ītu. Cela est — aux hommes, اَوَّلَه

āleh mā-nusīā-mānusīā tiāda itu ter-karjā-kan. Il est — qu'il ne viennent pas, *tiāda* تیا دافت تیا دای اکن داغ, *dāpat tiāda iā ākan dātang.*

IMPOSTEUR, s. m., qui trompe,
 قُبُوْهَج pem-bōhong, قَيْشُو penīpu.
 C'est un —, اِي سَوْرَع قُبُوْهَج īa
 sa-ōrang pem-bōhong.

IMPOSTURE, s. f., action de tromper, فَرْتَقُوْن *per-bohōng-an*, پَرْتِپُوْ-ان *per-tipū-an*, سَمُوْ *semū*.

IMPOSTURE, calomnie, *فتنه* *fitnah*,
 فُحْشَاتِن *perg-upāt-an*.

IMPOSTURE, hypocrisie, فَرى منافق
prī munāfiḳ.

IMPÔT, s. m., droit imposé, خراجة *xūkey*,
ḡarājat, اوقتی *ūpati*, چرکی *čurki*,
 بی *bēya*. — foncier, خراجة تانه *tānah*. — sur les mar-
 chandises, بی دگاغن *bēya dagān-*
an. Mettre un —, منت اوقتی *m-*
mintā ūpati. Payer l'impôt, مشوقتی
meš-ūpati.

IMPOTENT, E, adj., لاس *lāsa*,
 فنجخ *pinxang*, تمغ *timpang*. Un —,
 سورغ لاس *sa-ōrang lāsa*.

IMPRATICABLE, adj., qu'on ne peut faire, یغ تیاد دافت دکر جان *yāg tiāda dāpat di-karjā-kan*. Chemin —, یغ تیاد دافت دجلانی *jālan yāg tiāda dāpat di-jalān-i*. Maison —, qu'on ne peut habiter, رومه یغ تیاد دافت اورغ

دالمن *rūmah yang tiāda dāpat orang tinggal dālam-ña.*

IMPRÉCATION, s. f., لعنة *lanat*, كوتق *kūtuk*. Prononcer des imprécations contre quelqu'un, ملعتكن *me-lanat-kan* orang. Ne faites pas d'imprécation contre Omar, جاغن کو متان دعا یغ جاهت *jāgan kaw-mintā-kan dōa yang jāhat ākan omar.*

IMPRÉGNABLE, adj., qui peut être imprégné d'eau, تر باسه *ter-bāsah*, یغ دافت دمسوکی ایر *yang dāpat di-masūk-i āyer.*

IMPRÉGNER, v. a., d'eau, مباسهکن *mem-bāsah-kan*. L'huile a imprégné cette étoffe, میق سده ماکن ترس کاین *mīnak sudah mākan trūs kāin itu*. Imprégné d'odeur, بر باو *ber-bāu.*

S'IMPRÉGNER, v. pron., d'eau, منجادی باسه *men-jādi bāsah.*

IMPRENABLE, adj. Ville —, نکری *nagri yang tiāda dāpat di-ālah-kan.*

IMPREScriptible, adj., qui ne peut être perdu par prescription, یغ تیاد دافت جادی هیلخ در سبب *yang tiāda dāpat jādī hilang deri sebèb kotikā-ña sudah lālu*, یغ تیاد دافت جادی لل *yang tiāda dāpat jādī lelèp.*

IMPRESSION, s. f., trace, empreinte, بکس *bakàs*, ترا *terā.* —

d'un cachet sur la cire, بکس چف *bakàs xəp atas lilin.*

IMPRESSION, effet produit sur le cœur, کرق *gerək*, کفلون *ka-pilū-an*. Faire — sur le cœur, مغرککن *meng-gerək-kan* hāti orang.

IMPRESSION, action d'imprimer, حال منراکن *hāl menerā-kan*, حال مغچف *hāl mengexəp*. Commencer l'impression d'un livre, ملامی منراکن *me-mulā-i menerā-kan* kitāb.

IMPRESSION, sur des étoffes, حال منچیتق کاین *hāl men-xitəq kāin.*

IMPRESSIONNABLE, adj., یغ هتین *yang hatī-ña lekūs di-gerək-kan*, یغ لکس فیلو هتین *yang lekūs pilu hatī-ña.*

IMPRESSIONNER, v. a., مغرککن *meng-gerək-kan*, مملوکن *memilū-kan*. — les auditeurs, مغرککن هاتی اورغ *meng-gerək-kan hāti orang men-dengar.*

IMPRÉVOYANCE, s. f., فری یغ کورغ *pri yang kūrang bijak*, کورغ *kūrang ku-bijāk-an.*

IMPRÉVOYANT, E, adj., کورغ بیجق *kūrang bijak*, یغ تیاد بیجسان *tiāda bijaksāna*, یغ تیاد فکر دهولو *yang tiāda pikir dahulu.*

IMPRÉVU, E, adj., سکینخ *sa-kunñung-kunñung.*

IMPRIMÉ, E, part. pas. du v. imprimer, ترا *terā*, تتررا *ter-terā*, چف *xàp*, دچف *di-xàp*, چیتق *xītak*. Un —, قرطاس یغ تتررا *kartās yang ter-terā*.

IMPRIMER, v. a., منرا *menerā*, مچف *mergexàp*, منچیتق *men-xītak*. — un livre, منراکن کتاب *menerā-kan kitāb*. — des gravures, منراکن *menerā-kan gambar*. — des étoffes, منچیتق کاین *men-xītak kāin*. — un cachet, ممبویه چف *mem-būbuh xàp*, مناره چف *menā-ruh xàp*.

IMPRIMER, communiquer (le mouvement), مچکرکن *merg-geràk-kan*.

IMPRIMER dans l'esprit, dans le cœur. — la crainte, منکوتی *menakūt-i*. — les maximes de la vertu aux enfants, کاتق ۲ اکن *merg-ajār-i kānak-kānak ākan ka-bijik-an*.

IMPRIMERIE, s. f., l'art d'imprimer, علم مچف *ilmu mergexàp*, علم منراکن کتاب *ilmu menerā-kan kitāb*.

IMPRIMERIE, action d'imprimer, پچچان *pengexāp-an*, حال منرا *hāl menerā*.

IMPRIMERIE, lieu où l'on imprime, قتررا *per-terā-an*, قفت چف *tampat xàp*.

IMPRIMEUR, s. m., قترا *pe-terā*, پترا کتاب *penerā kitāb*. Ouvrier —, توکخ منرا کتاب *tūkang menerā kitāb*. — en gravure, منرا کبر *tūkang menerā gambar*.

IMPROBABLE, adj., invraisemblable, تیاد سروف بنر *tiāda sa-rūpabenār*, تیاد سفری کبنارن *tiāda sa-pri kabenār-an*.

IMPROBATEUR, TRICE, adj., یغ تیاد *yang tiāda ber-kenān*, یغ برکنن *yang menūlak*.

IMPROBATION, s. f., حال منولق *hāl menūlak*, قمبراغن *pem-buāng-an*.

IMPROBITÉ, s. f., کراغن عدالة *ka-kurāng-an adālet*, قری یغ تیاد *pri yang tiāda betul*.

IMPRODUCTIF, IVE, adj., qui ne produit pas, تیاد برحاصل *tiāda berhāsil*. Terre improductive, تانه یغ *tānah yang tiāda berhāsil*. Capitaux improductifs, وغ *wang yang tiāda berbūnga*.

IMPROMPTU, E, adj., تیاد دسدیاکن *tiāda di-sediā-kan*.

IMPROPRE, adj., تیاد فانت *tiāda pātut*, بوکن تمفتن *tiāda lāik*, بکان تامت *būkan tempat-ña*. Terme —, فرکتان یغ تیاد فانت *per-katā-an yang tiāda pātut*.

IMPROUVER, v. a., منولق *menūlak*,
مبوع *mem-būang*.

IMPROVISATEUR, TRICE, s., یخ
برکتکات دغن تیاد کسدیان *yang ber-*
kata-kāta dengan tiāda ka-sediā-
an.

IMPROVISER, v. a., برکتکات دغن
تیاد کسدیان *ber-kata-kāta dengan*
tiāda ka-sediā-an.

IMPROVISER, faire sur le champ,
بربوت تیب *ber-būat tiba-tiba*.

IMPROVISTE (À L'), loc. adv.,
تیب *tiba-tiba*. Il est arrivé à l'im-
proviste, تیب ای سده داتخ *tiba-*
tiba ia sudah datang.

IMPRUDEMMENT, adv., دغن کورخ
دغن بولی *dengan kūrang būdi*, دغن
دغن *dengan bebāl-ña*.

IMPRUDENCE, s. f., فری لالی *prī*
لالی *lāley*, فری یخ کورخ بودی *prī yang*
kūrang būdi.

IMPRUDENT, E, adj., کورخ ایغت
کورخ *kūrang ingat*, کورخ بودی *kūrang*
būdi, لالی *lāley*.

IMPUBÈRE, adj., بلم عقل بالغ *belum*
aḳal bāliq.

IMPUDEMMENT, adv., دغن چغین
دغن کورخ مالو *dengan xingī-ña*, دغن
دغن *kūrang mālu*.

IMPUDENCE, s. f., فری چغی *prī*
چغی *xingī*, فری یخ کورخ مالو *prī yang*
kūrang mālu.

IMPUDENT, E, adj., چغی *xingī*,
تیاد تاهو مالو *kūrang mālu*, کورخ مالو

tiāda tāhu mālu, موك فائن *mūka*
pāpan.

IMPUDICITÉ, s. f., فرچبولن *per-*
xabūl-an, کلکون یخ دوکان *ka-lakū-*
an yang dōkāna.

IMPUDIQUE, adj., چابل *xābul*,
فغیدم *peng-hīdam*, گاتل *gātal*,
سورخ فغیدم *dōkāna*. Un —, سورخ
sa-ōrang peng-hīdam, دوکان سورخ
sa-ōrang dōkāna.

IMPUISSANCE, s. f., manque de
pouvoir, کورخ کواس *kūrang kuāsa*,
کلماهن *ka-lemāh-an*.

IMPUISSANCE à engendrer, فری
له ذکر *prī lemāh dzakar*.

IMPUISSANT, E, adj., sans pouvoir,
تیاد برکواس *tiāda kūrwat*, تیاد قوه
tiāda ber-kuāsa, له *lemāh*. Enne-
mi —, موسه یخ تیاد برکواس *mūsuh*
yang tiāda ber-kuāsa. — à porter,
تیاد قوه اکن میکل *tiāda kūrwat ākan*
memākul.

IMPUISSANT, incapable d'engen-
drer, له ذکر *lemāh dzakar*, لبت
ذکر *lembut dzakar*.

IMPULSION, s. f., حال مغرکفن
hāl meng-gerāk-kan. Force d'im-
pulsion, کواس مغرکفن *kuāsa meng-*
gerāk-kan.

IMPULSION, au fig., instigation,
حال مغروق *hāl meng-ūpak*.

IMPUNÉMENT, adv., دغن تیاد سقس
دغن تیاد *dengan tiāda siḳsa*, دغن

دستساکن *dengan tiāda di-siksā-kan*.

IMPUNI, E, adj., تباد دستساکن *tiāda di-siksā-kan*, تباد کن سقس *tiāda kena siksā*.

IMPUNITÉ, s. f., ثری یغ تباد *prī yang tiāda di-siksā-kan*. Avec —, دغن تباد دستساکن *dengan tiāda di-siksā-kan*.

IMPUR, E, adj., تباد سوچی *tiāda sūxi*, تباد طاهر *tiāda t̃āhir*. Esprit —, جن یغ نجس *jīn yang nejīs*. Les animaux impurs, بنانغ یغ تباد طاهر *binātang yang tiāda t̃āhir*.

IMPUR légalement, نجس *nejīs*. Il sera — jusqu'au soir, جادی ای *jādi ia nejīs sampey ka-petūng hāri*.

IMPUR, altéré par un mélange, برچمفر *ber-xampur*.

IMPUR, impudique, چابل *xābul*, کوتر *kōtor*, چمر *xumār*. Pensée impure, فکیرن یغ کوتر *pikīr-an yang kōtor*.

IMPURETÉ, s. f., ثری تباد سوچی *prī tiāda sūxi*.

IMPURETÉ légale, ثری نجس *prī nejīs*.

IMPURETÉ, impudicité, فرچبولن *per-xabūl-an*, کچمارن *ka-xumār-an*. Péché d'impureté, دوس فرچبولن *dōsa per-xabūl-an*.

IMPUTATION, s. f., accusation, ښدوهن *penudūh-an*, ښکاسن *penu-kās-an*.

IMPUTATION, t. de finances, déduction d'une somme sur une dette, حال مغبل وځ اکن مغورغن سواتو *hāl merg-ambil wang ākan mergūrang-kan suātu hūtang*.

IMPUTER, v. a., مندوهی *menu-dūh-i*, منکاسی *menukās-i*, مپلاهی *meñalāh-i*, محاسبکن *merg-hisāb-kan*. — à quelqu'un une mauvaise action, مندوهی اورغ سواتو څرېواتن *menudūh-i ōrang suātu per-buāt-an yang jāhat*. Ne m'imputez pas ce péché, جاغندله کران *jāngan-lah kīrā-ña merg-hisāb-kan dōsa itu bagi hamba*.

IMPUTER, t. de finances, appliquer un paiement en déduction d'une dette, مغبل وځ اکن مغورغن سواتو *merg-ambil wang ākan merg-ūrang-kan suātu hūtang*.

INABORDABLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat di-hampīr-i*, تباد دهښفیری *tiāda ka-hampīr-an*, تباد ددکاتی *tiāda di-dekāt-i*. Ile —, څولو یغ تباد دهښفیری *pūlaw yang tiāda di-hampīr-i*.

Homme INABORDABLE, اورغ جماو *ōrang jemāwa*, اورغ اغکار *ōrang angkāra*.

INACCEPTABLE, adj., تياڊ بوله دتريم
tiāda būleh di-tarīma, تياڊ فانت
tiāda pātut di-tarīma.

INACCESSIBLE, adj., تياڊ كهڻيرن
tiāda ka-hompīr-an, تياڊ داڻت
tiāda dāpat di-naik-i, چورم
xūram sa-kāli.

INACCORDABLE, adj., qu'on ne
 peut donner, تياڊ داڻت دبري
tiāda dāpat di-brī.

INACCORDABLE, qui ne peut s'ac-
 corder, تياڊ داڻت مپرتاي
tiāda dāpat meñertā-i, تياڊ بوله موافقه
tiāda būleh muwāfaqat.

INACCOUTUMÉ, E, adj., تياڊ بياس
tiāda biāsa, بوکن کفالغ
būkan ka-pālang.

INACHEVÉ, E, adj., تياڊ هابس
tiāda hābis. Ouvrage —, کرج يځ تياڊ
karja yang tiāda hābis.

INACTIF, IVE, adj., indolent, لالی
lāley, مالس *mālas*, سکن *segān*.

INACTION, s. f., indolence, کلاسڻ
ka-malās-an, کسکائن *ka-segān-an*.

INACTION, état de repos, کلکوءڻ
ka-lakū-an اورغ يځ تياڊ بکرج
yang tiāda be-karja. Vivre dans
 l'inaction, هيدف دغن تياڊ بکرج
hīdup dergan tiāda be-karja.

INACTIVITÉ, s. f., ثري يځ تياڊ بکرج
pri yang tiāda be-karja.

INADMISSIBLE, adj., يځ تياڊ داڻت
yang tiāda dāpat di-tarīma.

INADVERTANCE, s. f., کورغ ايشت
kūrang īgat, الف *alpa*. Faute
 commise par —, ساله درڌد الفان
sālah deri-pada alpā-ña.

INALIÉNABLE, adj., تياڊ بوله هيلغ
tiāda būleh hīlang, تياڊ داڻت دجول
tiāda dāpat di-jūal.

INALLIABLE, adj., qu'on ne peut
 allier, تياڊ داڻت دچمفر
tiāda dāpat di-xampur, تياڊ داڻت دڤسوتوکن
tiāda dāpat di-per-suatū-kan.

INALTÉRABLE, adj., تياڊ بوله براوبه
tiāda būleh ber-ubah, تياڊ کڙاهڻ
tiāda ka-ubāh-an.

INAMISSIBLE, adj., qui ne peut
 se perdre, تياڊ بوله هيلغ
tiāda būleh hīlang.

INAMOVIBLE, adj., (fonctionnaire),
 تياڊ داڻت دڤچتکن درڌد ڤچتکن
tiāda dāpat di-peçat-kan deri-pada pangkat-ña.

INANIMÉ, E, adj., تياڊ هيدف
tiāda hīdup, تياڊ برپاو
tiāda ber-ñāwa, يځ ماتي
yang mātī. Un objet —,
 تياڊ هيدف بارغ يځ تياڊ هيدف
bārang yang tiāda hīdup. Un corps —, ميت
mayet, اورغ ماتي
orang mātī.

INANITION, s. f., کلماهن درڌد لافر
ka-lemāh-an deri-pada lapar,
 ککرلغن قوه سبب کلغارن
ka-kurāng-an kēwat sebab ka-lapār-an.

INAPERÇU, E, adj., تياڊ ترلپت
tiāda ter-lihat, تياڊ دراس
tiāda di-rāsa, غايب
gāib.

INAPPLICABLE, adj., تباد برقوتن
tiāda ber-patūt-an, تباد دافت دفاکی
tiāda dāpat di-pākey.

INAPPLICATION, s. f., inattention,
تباد براغت kūrang ingat.

INAPPLIQUÉ, E, adj., تباد براغت
tiāda ber-ingat, تباد راجن tiāda
rājīn.

INAPPRÉCIABLE, adj., تباد ترهړگان
tiāda ter-hargā-kan, تباد ترهڅان
tiāda ter-hingga.

INAPTE, adj., تباد فادت tiāda
pātut, تباد دافت tiāda dāpat. — à
faire, تباد دافت مموت yang tiāda
dāpat mem-būat.

INAPTITUDE, s. f., کورخ فادت
kūrang pātut, تباد دافت اکن
prī yang tiāda dāpat ākan.

INARTICULÉ, E, adj., تباد داوچف
tiāda di-ūxap, تباد ترسبت tiāda ter-
sebūt. Paroles inarticulées, فرکتان
per-katā-an yang تباد داوچف
tiāda di-ūxap.

INATTAQUABLE, adj., تباد ترلغکر
tiāda ter-langgar, تباد دافت دلغکر
tiāda dāpat di-langgar.

INATTENDU, E, adj., کنښخ kun-
nūng-kunūng. Malheur —, بلا ښخ
belā yang dātang sa-
kunūng-kunūng.

INATTENTIF, IVE, adj., ښخ تباد
yang tiāda ber-ingat, لالی
lāley.

INATTENTION, s. f., ألف alpa,
ککراغن اښغت prī lāley, تباد لالی
ka-kurāng-an ingat.

INAUGURATION, s. f., برکتte berkat,
حال ملتغن دغن عظمت hāl me-
letāk-kan dergan atlamat.

INAUGURER, v. a., مبرکتte mem-
berkat, ملتغن دغن عظمت me-letāk-
kan dergan atlamat.

INAVOUABLE, adj., تباد اکن داکو
tiāda ākan di-āku.

INCALCULABLE, adj., تباد تر حسابکن
tiāda ter-hisāb-kan, تباد تر ښلغ
tiāda ter-bilang.

INCANDESCENT, E, adj., ښخ باکر
yang bākar mērah-mērah.
Fer —, بسی میره besi mērah-
mērah.

Fig. Cœur —, هاتی ښخ هاغت
hāti yang hāngat, هاتی فانس hāti
pānas.

INCANTATION, s. f., هباتن hobāt-
an, منتر pasūna, منتر mantra.

INCAPABLE, adj., ښخ تباد برکواس
yang tiāda ber-kuāsa, تباد سمغت
tiāda sampat, تباد دافت tiāda
dāpat, تباد بوله tiāda būleh. Un roi
— de gouverner ses sujets, سورخ
sa-ōrang rāja yang tiāda sampat me-
marentah-kan rayat-ña.

INCAPACITÉ, s. f., ښخ تباد
prī yang tiāda ber-kuāsa,
تباد بوله prī tiāda būleh.

INCAPACITÉ légale, ککراغن حق *ka-kur'ang-an hak*.

INCARCÉRATION, s. f., 1°, action d'incarcérer, حال منجران *hāl me-manjarā-kan*. 2°, état de celui qui est incarcéré, ثری اورغ یغ ترفنجار *prī ōrang yang ter-panjāra*.

INCARCÉRER, v. a., منجران *me-manjarā-kan*, مغورغن *mergūrung-kan*.

INCARNAT, E, adj., ورن داگخ *warna dāg'ing*, میره توا *mērah tuā*.

INCARNATION, s. f., حال منجادی *hāl men-jādi mānusīa*, مانسی *hāl men-jādi mānusīa*, فنجلان *pen-jalmā-an*, کجلان *ka-jalmā-an*.

INCARNÉ, E, part. pas. du v. incarner, جادی مانسی *jādi mānusīa*.

Fig. C'est un démon — ای اورغ *ia ōrang jāhat sa-kālī*. C'est la prudence incarnée, ای بائق *ia bānak bijak*.

INCARNER (S'), v. pron., منجادی مانسی *men-jādi mānusīa*, منجل *men-jalma*, منجادی داگخ *men-jādi dāg'ing*. Le fils de Dieu s'est incarné, انق الله سده جادی مانسی *anak allah sudah jādi mānusīa*. Le Verbe s'est incarné (s'est fait chair), مك *maka ka-limat itu sudah jādi dāg'ing*.

INCENDIAIRE, s. f., اورغ یغ مبارک *ōrang yang mem-bākar*, رومه اورغ *rūmah ōrang*.

INCENDIAIRE, séditieux, یغ مشهرراکن *yang meng-haru-harā-kan*, یغ مشکمفرکن *yang meng-gam-par-kan*.

INCENDIE, s. m., کبارن *ka-bakār-an*, هغوسن *hangūs-an*. Un grand — کبارن یغ بسر, *ka-bakār-an yang besār*.

INCENDIER, v. a., مبارک *mem-bākar*. — une maison, مبارک سبه *mem-bākar sa-būah rūmah*. Ma maison est incendiée, رومه کیت *rūmah kīta di-bākar*, رومه دباکر *rūmah kīta di-bākar*, رومه هب دماکن اثی *rūmah hamba di-mākan āpī*.

INCERTAIN, E, adj., تیاد تنتو *tiāda tantu*, تیاد کرون *tiāda karūwan*. Nouvelle incertaine, خبر یغ تیاد *habar yang tiāda tantu*.

INCERTAIN, irrésolu, ببخ *bim-bang*, گنده *gundah*, تراغ *ter-ātung*.

INCERTAIN, qui ne sait pas, یغ تیاد تاهو *yang tiāda tāhu*.

INCERTITUDE, s. f., ثری تیاد تنتو *prī yang tiāda tantu*, ثری ببخ *prī bim-bang*, ثری یغ گنده *prī yang gundah*.

INCERTITUDE, inconstance, ثری یغ براوبه *prī yang ber-ubah*.

INCESSAMMENT, adv., au plutôt, سبتر *sa-bentar*, سبتر *sa-bentar*, کلق *kaluk*.

INCESSAMMENT, continuellement, ستیاس *santiāsa*, سدکال *sadakāla*, دغن تیاد برهنتی *dergan tiāda ber-henti*.

INCESSANT, E, adj., تیاد برهنتی *tiāda ber-henti*. Fièvre incessante, دم یغ تیاد برهنتی *demām yang tiāda ber-henti*.

INCESTE, s. m., سمخ *sumbang*.

INCESTUEUX, EUSE, adj., برسمخ *ber-sumbang*. Un —, اورخ برسمخ *orang ber-sumbang*.

INCIDENCE, s. f., فرتمون دو بارس *per-temū-an dūa bāris* اتو دو موک *ātauw dūa mūka*. Point d'incidence, تمغت فرتمون *tampat per-temū-an*.

INCIDENT, s. m., بارخ یغ قبل سمتار, *bārang yang timbul semantāra suātu pe-karjā-an di-karjā-kan*.

INCIDENTER, v. n., faire naître des difficultés, مېاو کسکانن *mem-bāwa ka-sakāt-an*, مېاو کسکارن *mem-bāwa ka-sukār-an*.

INCINÉRATION, s. f., بکارن جادی *ka-bakār-an jādi hābu*.

INCIRCONEIS, E, adj., برکولف *ber-kūlop*, تیاد برسایت *tiāda ber-sāyat*, یغ بلم بوغ ملوک *yang belum būang malū-ūa*. Quel est cet — ? سیاف *siāpa sa-ōrang yang ber-kūlop ini*. Qui est — de cœur et d'oreilles, یغ تیاد ترسایت

yang *tiāda ter-sāyat hati-ūa dān telīng-telīng-ūa*.

INCISER, v. a., منوره *menōrih*, منورق *menōrih*. — un abcès, منوره بيسل *menōrih bīsul*.

INCISIF, IVE, adj., یغ مومتع *yang memūtung*. Dents incisives, گیکي *gigi sarē*.

Fig. —, âcre, mordant, یغ قدس *yang pedās*, یغ مشکيکت *yang meng-gigit*.

INCISION, s. f., تورق *tōrih*, تورق *tōrih*.

INCITATION, s. f., حال مهاجق *hāl meng-ajak*, حال مغوق *hāl meng-ūpak*.

INCITER, v. a., مهاجق *meng-ajak*, مغوق *meng-ūpak*. — au mal, مېنچناکن *mem-benxanā-kan*.

INCIVIL, E, adj., تیاد سوئن *tiāda sūpan*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu ādat*, تیاد برمهاس *tiāda ber-bahāsa*, بیادب *bī-adab*.

INCIVILITÉ, s. f., manque de civilité, فری یغ کورخ سوئن *prī yang kūrang sūpan*, فری یغ تیاد برمهاس *prī yang tiāda ber-bahāsa*.

INCLÉMENCE, s. f., فری یغ تیاد موره *prī yang tiāda mūrah*, فری یغ کریں *prī yang krès*, کورخ رحمة *kūrang rahmat*.

INCLINAISON, s. f., état de ce qui n'est pas perpendiculaire, **ثرى ميرغ** *pri miring*, **ثرى سيغت** *pri singit*, **كترون** *ka-turūn-an*. — d'une palissade, **ميرغن فاكر** *miring-ña pāgar*.

INCLINATION, s. f., action d'incliner, **چندرغ** *xonderong*. — du cœur, **چندرغ هاتى** *xonderong hāti*. — au mal, **چندرغ قد جاهت** *xonderong pada jāhat*. — de la tête, **تندقن كفال** *tunduk-ña kapāla*. — de la tête pendant la prière, **ركعة** *rakat*.

INCLINATION, disposition, pente naturelle, **كهندق** *ka-hendaq*, **رضا** *redlā*, **چت** *xita*. Suivre son —, **منورت كهندق درين** *menūrut ka-hendaq diri-ña*. Il a de très bonnes inclinations, **ترلالو بايق چتاي** *terlalu baik xitā-ña*.

INCLINATION, affection, amour, **فغسين** *pergasih-an*, **پرى براهى** *pri berāhi*. Avoir de l'inclination pour quelqu'un, **مغاسه اورغ** *mengāsih orang*. — pour une femme, **براهى** *berāhi* **اكن فرمفون** *akan perampūan*, **ايشن اكن فرمفون** *ingin akan perampūan*.

INCLINATION, concupiscence, **هوا** *hawā* **نفسو** *nefsū*.

INCLINÉ, E, part. pas. du v. incliner, **سيغت** *singit*, **ايلغ** *eling*, **لايه** *layah*.

Plan —, **چندرغ رات** *xonderong rāta*. —, oblique, **سيرغ** *sērung*.

INCLINER, v. a., faire pencher, **ميشگن** *meñingit-kan*, **ميرغن** *me-miring-kan*, **منچندرغن** *men-xonderong-kan*. — un navire (pour le réparer, **ميشگن كفل** *meñingit-kan kapāl*, **ميرغن كفل** *me-miring-kan kapāl*. — les cœurs, **منچندرغن هاتى اورغ** *men-xonderong-kan hāti orang*.

INCLINER, v. n., pencher, **برسيغت** *ber-singit*, **ميرغ** *miring*, **مغيلغ** *meng-eling*, **باوت** *bāwat*. — vers la religion, **مغيلغ كفا اكام** *meng-eling ka-pada agāma*.

S'INCLINER, v. pron., **مندق** *menunduk*, **ملايه** *me-lāyah*. Il s'inclina, **مك اى تندقله درين** *maka ia tunduk-lah diri-ña*.

S'INCLINER, se soumettre, **مندقن** *menunduk-kan diri*.

S'INCLINER pour adorer, **مجه سجد** *meñembah sujud*.

INCLUS, E, adj., **يغ دالم** *yang dālam*, **يغ ماسق** *yang māsuk*. La lettre ci-incluse, **سورت يغ دالم اين** *sūrat yang dālam ini*.

INCLUSIVEMENT, adv., **سرت دغن** *serta dengan*. Jusqu'au dixième jour du présent mois —, **سمفى سرت** *sampey* **دغن كسغوله هارى بولن اين** *serta dengan ka-sa-puloh hāri bulan ini*.

INCOGNITO, adv., دغن تباد ترکنل
dengan tiāda ter-kenal.

INCOHÉRENCE, s. f., ثری یغ تیاد
prī yang tiāda ter-hūbung, ترهوبغ
prī yang xam-pur bāur.

INCOHÉRENT, E, adj., چمفر باور
xampur bāur, تیاد ترهوبغ
tiāda ter-hūbung. Paroles incohérentes,
فرکتان یغ چمفر باور
per-katā-an yang xampur bāur.

INCOLORE, adj., تیاد برورن
tiāda ber-warna, یغ تیاد ورنان
yang tiāda warnā-ña.

INCOMBER, v. n., اد واجب
ada wājib. C'est à lui que cela incombe,
مک ایت و واجب اتس
maka itu wājib atas-ña. Il incombe aux enfants
د'aimer leurs père et mère, مک
واجب اتس اتق مغاسه ایو بغان
maka wājib atas anak mengāsih ibu bapā-ña.

INCOMBUSTIBILITÉ, s. f., صفة یغ
şifat yang tiāda تیاد دافت دباکر
dāpat di-bākar.

INCOMBUSTIBLE, adj., یغ تیاد دافت
yang tiāda dāpat di-bākar.

INCOMMENSURABLE, adj., یغ تیاد
yang tiāda dāpat di-hūkur, تیاد ترهغش
tiāda ter-hingga. La puissance de Dieu est --,
کواس
kuāsa allah tiāda ter-hingga.

INCOMMODE, adj., fâcheux, im-
portun, یغ برت *yang brāt*, یغ سوکر
yang sūkar, یغ ممبری سوسه
mem-brī sūsah. Affaire —, فکرچان,
pe - karjā - an yang brāt.
Ceci nous est très-incommode, ایت
itu ter-lālu brāt pada kita. Chemin —, یغ
jālan yang sūkar. Les cousins
sont très-incommodes, پامق ایت
ñāmuk itu mem-brī bānak sūsah. Habit —, فکاین
pakēy - an yang sesak.
Maison —, رومه یغ سوسه دودق دالمی,
rūmah yang sūsah dūduk dālam-ña. Une personne —,
sa-ōrang ganggu, سؤرغ بغس
sa-ōrang bengis.

INCOMMODÉ, E, part. pas. du v.
incommoder, یغ کن سوسه
yang kena sūsah, یغ دگدوهی
yang di-gadōh-i.

INCOMMODÉ, un peu malade,
ساکت سدیکت
sakit sa-dikit.

INCOMMODÉMENT, adv., دغن سوسه
dengan sūsah, دغن سوکر
dengan sūkar-ña.

INCOMMODER, v. a., causer de
l'incommodité, سوسه ممبری
mem-brī sūsah, میوکرکن
meñūkar - kan, مشهورکن
meny-harū-kan, مگدوهی
meng-gadōh-i, مگشاکوکن
meng-gang-gū-kan. Je veux le faire sans vous
اکو هندق مېوت ایت دغن تیاد —,

تیاد سام فرین *āku hendak mem-buat itu dengan tiāda mem-brī sūsah pada tiān.*

INCOMMODER, rendre malade, میکیتی *meñakīt-i*. La chaleur du soleil l'a un peu incommodé, فانسی *pānas-ña mata-hārī sudah meñakīt-i dīa sa-dīkit.*

INCOMMODITÉ, s. f., peine que cause une chose incommode, سوسه *sūsah*, کسکارن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*, کبرأتان *ka-brāt-an*. Beaucoup d'incommodités, کسساھن *ka-susāh-an yang bāñak.*

INCOMMODITÉ, indisposition, maladie, پناکیت *peñakīt.*

INCOMMUNICABLE, adj., qu'on ne peut communiquer, تیاد دافت *yang tiāda dāpot di-brī.*

INCOMMUNICABLE, qui n'est pas contagieux, تیاد برجشکت *yang tiāda ber-jangkīt.*

INCOMPARABLE, adj., تیاد سماں *tiāda samā-ña*, تیاد دافت دسماکن *tiāda dāpat di-samā-kan*, تیاد بوله *tiāda būleh di-bandīng-kan*. Une femme — سورغ فرمفون *sa-ōrang perampūan yang tiāda samā-ña.*

INCOMPARABLEMENT, adv., دغن *dengan tiāda ber-samā-an*, تیاد دغن *dengan tiāda ka-bandīng-an.*

INCOMPATIBLE, adj., تیاد سام فرین *tiāda sāma prī-ña*, برلینن فرین *ber-lain-an prī-ña*, تیاد برقتوتن *tiāda ber-patūt-an.*

INCOMPÉTENCE, s. f., ککراغن حق *ka-kurāng-an hak.*

INCOMPÉTENT, E, adj., تیاد امفون *tiāda ampūña hak*. Juge —, حاکم یغ تیاد امفون حق اکن مشحکم *hakim yang tiāda ampūña hak akan meng-hukum.*

INCOMPÉTENT, qui manque de connaissance, تیاد تاهو *tiāda tāhu.*

— en peinture, تیاد تاهو تلیسن کمبر *tiāda tāhu tulīs-an gambar.*

INCOMPLETE, ÈTE, adj., تیاد کئف *tiāda genāp*, تیاد هابس *tiāda hābīs*, تیاد چوکف *tiāda xūkup.*

INCOMPLEXE, adj., تیاد ترسوسن *tiāda ter-sūsun*, یغ اس *yang asa.*

INCOMPRÉHENSIBLE, adj., یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-hartī-kan*, غایب *gāib*. Paroles incompréhensibles, یغ غایب *per-katā-an yang gāib.*

INCOMPRESSIBLE, adj., یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-tekān rāpat-rāpat.*

INCONCEVABLE, adj., تیاد ترسغشک *tiāda ter-sangka*, تیاد ترکرکرای *tiāda ter-kira-kirā-i.*

INCONCILIABLE, adj., en parlant des personnes, یغ تیاد دافت ددامیکن

yang tiāda dapat di-damey-kan.

—, en parlant des choses, یخ لاین *yang lāin sa-kāli*.

INCONDUITE, s. f., mauvaise conduite, یخ لاکو جالان *lāku jālan yang jāhat*.

INCONGRU, E, adj., qui pêche contre les règles de la syntaxe, تیاد *tiāda fehem pada ilmu logat*.

INCONGRU, qui est contre les convenances, تیاد فأت *tiāda pātut*.

INCONGRUITÉ, s. f., faute contre la syntaxe, ساله بهاس *sālah ba-hāsa*.

INCONGRUITÉ, chose inconvenante, لاکو یخ تیاد فأت *lāku yang tiāda pātut*, لاکو یخ تیاد سنونه *lāku yang tiāda senūnuh*.

INCONNU, E, adj., تیاد کتهون *tiāda ka-tahū-an*. Pays —, بنو یخ تیاد *benūa yang tiāda di-ka-tahū-i* orang. Un homme —, sans réputation, یخ تیاد ترنام *orang yang tiāda ter-nāma*. Un goût —, راس یخ بلم درسامی *rāsa yang belum di-rasā-i*.

INCONNU, caché, تر بونی *ter-būni*, غایب *gāib*. L'inconnu, یخ بارغ *bārang yang gāib*.

INCONSÉQUENCE, s. f., فوری یخ تیاد *prī yang tiāda ākibat*, فوری عاقبة *prī yang tiāda ākibat*, فوری کورغ قیاس *prī kūrang kiyās*.

INCONSÉQUENT, E, adj., اورغ یخ *orang yang ber-kāta dengan tiāda meng-kiyās-kan*, اورغ یخ لکون تیاد برسمام دغن *orang yang lakū-ña tiāda ber-sama-sama dengan per-katā-an-ña*.

INCONSIDÉRÉ, E, adj., imprudent, étourdi, تیاد برایغت *tiāda ber-ingat*, کورغ ایغت *kūrang ingat*, الف *alpa*.

INCONSIDÉRÉMENT, adv., دغن *dengan kūrang ingat*.

INCONSOLABLE, adj., تیاد ترهیر *tiāda ter-hibur*, تیاد دافت دهیرکن *tiāda dapat di-hibur-kan*, یخ *yang enggan di-hibur-kan*.

INCONSTANCE, s. f., فوری یخ تیاد *prī yang tiāda tetap*, فوری بمخ *prī bimbang*.

INCONSTANT, E, adj., facile à changer, تیاد تیاد تتف *tiāda tetap*, یخ *tiāda teguh*, بمخ *bimbang*, براوبه *yang ber-ubah*.

INCONSTITUTIONNEL, LE, adj., یخ ملاون شرط کرجان *yang me-lāwan şart ka-rajā-an*, یخ ملاون *yang me-lāwan undang-undang nagri*.

INCONTESTABLE, adj., یخ تیاد *yang tiāda dapat di-lāwan kāta*, یخ تنو *yang tantu*, یخ بنر *yang benar*.

INCONTESTABLEMENT, adv., دشن

اتس فري يڭ بنر, *dengan tantu*,
atas pri yang benār.

INCONTESTÉ, E, adj., يڭ تياڊ دلاون

yang tiāda di-lāwan kāta.

INCONTINENCE, s. f., هيدم *hīdam*,

كلكئون يڭ دوكان, *pri gātal*, فري گاتل
ka-lakū-an yang dōkāna.

INCONTINENCE d'urine, کنچخ دشن

تياد ماو, *kenxing dengan tiāda māu.*

INCONTINENT, E, adj., qui n'est

pas continent, دوكان *dōkāna*, گاتل
gātal, فري هيدم *pri hīdam*.

INCONTINENT, adv., aussitôt, سكارڭ

اين *sakārang ini*, لکس سکالي *lekās*
sa-kāli, سبتنر *sa-bentār*, سکره
sigrāh, کلتو *kalāk.*

INCONVENANCE, s. f., فري يڭ تياڊ

فاتت *pri yang tiāda pātut.* —, ac-
tion inconvenante, يڭ تياڊ
ka-lakū-an yang tiāda pātut.

INCONVENANT, E, adj., تياڊ فاتت

tiāda pātut, تياڊ لايق *tiāda lāik*,
تياڊ سنونه *tiāda senūnuh.*

INCONVÉNIENT, s. m., کسکارن *ka-*

sukār-an, کسساهن *ka-susāh-an*,
کسکاتن *ka-sakāt-an.*

INCONVERTISSABLE, adj., تياڊ داڤت

اکن برتوبه *tiāda dāpat ākan ber-*
tōbat, اورڭ يڭ کتکارن *ōrang yang*
ka-tegār-an.

INCORPORATION, s. f., حال ماسقن

hāl me-māsuk-kan.

INCORPOREL, E, adj., يڭ تياڊ بر بدن

yang tiāda ber-badān.

INCORPORER, v. a., mêler, réunir,

joindre, ماسقن *me-māsuk-kan*,

منچمفرکن *men-xampur-kan.* — des

hommes dans un régiment, ماسقن

اورڭ کفد سواتو فوسون *me-māsuk-kan*

ōrang ka-pada suātu pasuk-an.

Il incorpore le pays vaincu à son

royaume, مکن دنگري يڭ دالهکنن ايت

ماکا *maka* فون دماسقنن فو تانه کرجائنن

nagrī yang di-ālah-kan-ña itu

pūn di-māsuk-kan-ña pada tānah

ka-rajā-an-ña.

S'INCORPORER, v. pron., se mêler,

se réunir, دچمفر *di-xampur*, ماسق

māsuk.

INCORRECT, E, adj., کورڭ صح

kūrang seh, کورڭ بتل *kūrang betul.*

INCORRECTION, s. f., فري حال يڭ

کورڭ صح *pri hāl yang kūrang seh*,

خلاف *kilāf.*

INCORRIGIBILITÉ, s. f., فري يڭ تياڊ

داڤت ديبکي *pri yang tiāda dāpat*

di-baik-i.

INCORRIGIBLE, adj., يڭ تياڊ داڤت

ديبکي *yang tiāda dāpat di-baik-i.*

INCORRUPTIBILITÉ, s. f., qualité

de ce qui est incorruptible, يڭ

تياڊ کرساکن *pri yang tiāda ka-rusāk-*

an, فري يڭ بقا *pri yang bakā.*

Fig. —, intégrité qui ne permet

pas de se laisser corrompre, فري

اورغ يڭ تياد دافت دسواڤي *pri orang yang tiada dapat di-suwāp-i.*

INCORRUPTIBLE, adj., تياد کرساکن *tiada ka-rusak-an*, يڭ بقا *yang bakā.*

Fig., — qui ne peut être gagné par des présents, تياد دافت دسواڤي *tiada dapat di-suwāp-i.*

INCORRUPTION, s. f., état de ce qui ne peut se corrompre, يڭ فري *pri yang tiada dapat jadi busuk*, تياد کرساکن *tiada ka-rusak-an.*

INCREDULE, adj., qui ne croit pas aisément, يڭ تياد فرچاي *yang tiada perxāya*, يڭ کورغ فرچاي *yang kurang perxāyū.*

INCREDULE, qui ne croit pas aux mystères de la religion, کافر *kāfir*, يڭ کورغ ايمان *yang kurang imān*. Ne soyez pas —, mais fidèle, جاغله اغکوجادي کافر *jāngan-lah angkaw jādi kāfir hāna mūmin jūga*. Je n'ai pas été —, سده تياد فاتق درهاک *sudah tiada pātek durhāka*. O race —! هي بغس يڭ کورغ ايمان *hey bangsa yang kurang imān*. Peuple —, قوم ناکل *kaum nākal*.

INCREDULITÉ, s. f., répugnance à croire, يڭ تياد فرچاي *pri orang yang tiada perxāya.*

INCREDULITÉ, manque de foi, infidélité, کورغ ايمان *kurang imān*,

فري کافر *pri kāfir*. A cause de leur —, اوله کارن کورغ ايمان, *uleh kārna kurang imān-ña.*

INCÉÉ, E, adj., تياد دجديکن *tiada di-jadi-kan*, تياد مخلوق *tiada makhluk.*

INCRIMINATION, s. f., شکاسن دغن, *penukās - an dengan sālāh*, قندوهن *penudūh-an.*

INCRIMINER, v. a., منوکس دغن *menūkas dengan sālāh*, منوده *menūduh dengan dōsa.*

INCROYABLE, adj., يڭ تياد کفرچيان *yang tiada ka-perxayā-an.*

INCROYABLE, excessif, extraordinaire, ترللو امت *ter - lālu āmat*. Nouvelle —, خبر يڭ ترللو امت هييان, *kabar yang ter-lālu āmat heibān.*

INCRUSTATION, s. f., 1°, action d'incruster, حال مناتهن *hāl menā-tah-kan*, حال مشارغن *hāl meng-ārang-kan*. 2°, résultat, تاهن *ta-tāh-an*, کراغن *karāng-an.*

INCRUSTER, v. a., مناتهن *menā-tah-kan*, مپالت *meñālut*, مشارغن *mengārang*. — d'or, مناتهن دغن *menātah-kan dengan amās*. — une boîte d'argent, مپالتهن فتی *meñālut-kan peti dengan pērak.*

INCUBATION, s. f., حال مشرم *hāl mergerām*. L'incubation de la

poule est de vingt jours, مک هایم
بتین ایت مشرم دو قوله هاری لان
maka hāyam betīna itu mengerām
dūa pūloh hāri lamā-ña. Four
d'incubation, مشرم دافر *dāpur me-*
ngerām.

INCULPATION, s. f., قندوهن *penu-*
dūh-an, چیم *xīma*.

INCULPER, v. a., مندوهی *menu-*
dūh-i, میلاهی *meñalāh-i*.

S'INCULPER réciproquement, برتوده
ber-tūduh-tudūh-an.

INCULQUER, v. a., مغاجر ^۲اولغ
ūlang-ūlang meṅ-ājar.

INCULTE, adj., sans culture, سنیف
senñap, تیاد فرلوسه *tiāda per-ūsah*.
Jardin —, یغ تیاد فرلوسه, *tāman*
yang tiāda per-ūsah. Lieu — et
solitaire, تمفت سوپی سنیف *tampat*
sūñi senñap. Terrain —, تانه ماتی
tānah māti.

INCULTE, qui n'est pas poli.
Homme —, اورغ شغکه *ōrang peng-*
kuh.

INCURABLE, adj., qui ne peut
être guéri, تیاد دافت دسمبه *tiāda*
dāpat di-sem-buh, یغ تیاد کسمبوهن
yang tiāda ka-sem-būh-an. Mala-
die —, فپاکت یغ تیاد دافت دسمبه,
peñakit yang tiāda dāpat di-sem-
buh. Personne —, اورغ ساکت یغ,
ōrang sākut yang
tiāda dāpat di-obāt-i.

INCURIE, s. f., کلاسن *alpa*,
ka-malās-an, ککراغن ایغت *ka-*
kurāng-an ingat.

INCURSION, s. f., فرمغاسن
pe-rampās-an nagrī, کسراغن
ka-serāng-an nagrī.

INCURSION, voyage, حال منجلانی
hāl men-jalān-i nagrī.

INDE, s. f., contrée d'Asie, نکری
nagrī hindu, بنوهندو *benūa*
hindu.

INDES occidentales, نکری امریک
nagrī amrīka.

INDÉCEMENT, adv., دغن تیاد سنونه
deṅgan tiāda senūnuh, دغن تیاد
deṅgan tiāda pātut.

INDÉCENCE, s. f., فری یغ تیاد فانت
pri yang tiāda pātut, لاکو یغ تیاد
tāku yang tiāda pātut, فری
pri yang tiāda senū-
nuh.

INDÉCENT, E, adj., contraire à la
décence, à la bienséance, تیاد سنونه
tiāda senūnuh, تیاد فانت *tiāda*
pātut, تیاد لایق *tiāda laik*.

INDÉCHIFFRABLE, adj., qu'on ne
peut lire, déchiffrer, تیاد دافت دباچ
tiāda dāpat di-bāxa.

INDÉCIS, E, adj., qui n'a pas été
décidé, تیاد تندر *tiāda tantu*, تیاد
tiāda di-tantū-kan.

INDÉCIS, irrésolu, بیخ هاتی *bim-bang hāti*, گنده *gundah*, اتخ *ātung*.

INDÉCISION, s. f., فری یخ گنده *prī yang gundah*, فری اتخ *prī ātung*. Flotter dans l'indécision, میخانغ *meng-ātung*.

INDÉFECTIBLE, adj., qui ne peut cesser d'être, یخ تیاد اکن لیف *yang tiāda akan lenūp*.

INDÉFINI, E, adj., تیاد دثیوکن *tiāda di-payū-kan*, تیاد دهغکاکن *tiāda di-hinggā-kan*, تیاد دتتوکن *tiāda di-tantū-kan*.

INDÉFINIMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda ter-pāyu*, دغن تیاد ترهغکل *dengan tiāda ter-hingga*.

INDÉFINISSABLE, adj., تیاد داثت *tiāda dāpat di-prī-kan*, تیاد دثریکن *tiāda dāpat di-sifat-kan*, تیاد دصفتکن *tiāda ter-kira-kira*.

INDÉLÉBILE, adj., qui ne peut être effacé, تیاد داثت دهافسکن *tiāda dāpat di-hāpus-kan*. Marque —, تیاد داثت دهافسکن *tanda yang tiāda dāpat di-hāpus-kan*.

INDÉLIBÉRÉ, E, adj., دغن کورغ *dengan kūrang ingat*.

INDEMNÉ, adj., dédommagé, سیله *silih*.

INDEMNISER, v. a., میله *meñilih*, میخگنتی روکی *meng-ganti rūgi*.

INDEMNITÉ, s. f., تمغه *tempuh*, کفدائن *ka-tempūh-an*, کفدائن *ka-padā-an*, کبالاسن *ka-balās-an*, فرگنتین روکی *per-ganti-an rūgi*. — suffisante, یخ چوکف *ka-tempūh-an yang xukup*. Demander une —, ممت تمغه *me-minta tempuh*.

INDEMNITÉ pour meurtre. باغن *bāgun*.

INDÉPENDAMMENT, adv., en outre, sans, ملاینکن *lāin*, لاين *me-lāin-kan*. — de cela, لاین درفدایت *lāin deri-pada itu*.

INDÉPENDANCE, s. f., حال یخ تیاد *hāl yang tiāda talok*, کمردهکائن *ka-mardhikā-an*.

INDÉPENDANT, E, adj., یخ تیاد *yang tiāda ber-gantung*, تیاد برکتغ *tiāda talok*, مردهیک *mardhika*. Pays —, نگری یخ تیاد تعلق *nagrī yang tiāda talok*. Homme — (libre), اورغ مردهیک *orang mardhika*.

INDÉPENDANT, qui n'a pas de rapport, تیاد برهوبغ *tiāda berhūburg*.

INDESCRIPTIBLE, adj., تیاد داثت *tiāda dāpat di-prī-kan*, تیاد دثریکن *tiāda dāpat di-katā-kan*.

INDESTRUCTIBLE, adj., تیاد داثت *tiāda dāpat di-rusak-kan*.

تیاد دافت دتیداکن *tiāda dāpat di-tiādā-kan.*

INDÉTERMINÉ, E, adj., indéfini, تیاد دتنتوکن *tiāda di-tantū-kan.*

INDÉTERMINÉ, irrésolu, مبغ هاتی *bimbarq hāti.*

INDEX, s. m., table d'un livre, دفتر سکل فرکار کتاب *daftar segala porkāra kitāb.*

INDEX, le doigt indicateur, جاری *jāri telunjuk.*

INDICATEUR, s. m., qui indique, قننجق *yang menunjuk,* یغ مننجق *penunjuk.*

INDICATION, s. f., action d'indiquer, حال مننجق *hāl menunjuk,* دلیل *delīl.*

INDICE, s. m., signe, تند *tanda.* Fournir des indices, ممبری تند *membrī tanda.*

INDICIBLE, adj., تیاد دافت دکاکن *tiāda dāpat di-katā-kan.*

INDICTION, s. f., période de quinze ans, فرادارن وقت لیم بلس تاهن لماں *per-idār-an waktu lima belās tāhun lamā-ña.*

INDIEN, NE, adj., در نگرى هندو *deri nagrī hindu.* Un —, سورخ *sa-ōrang hindu.*

INDIENNE, s. f., toile peinte, کلکاری *kelamkāri,* خیت *xīta.*

INDIFFÉREMENT, adv., sans faire distinction, اتس فری یغ سام جوک *ātas prī yang sāma jūga.*

INDIFFÉREMENT, avec indifférence, froideur, دغن لالین *dergan lāley-ña.*

INDIFFÉRENCE, s. f., état d'une personne indifférente, فراغی یغ تیاد *perāngi yang tiāda fedtūli,* لالی *lāley-ña,* فری لالی *prī lāley.* Il regarde tout avec —, ای مایهت *īa me-lihat samuā-ña itu dergan lāley-ña.* — en matière religieuse, فراغی یغ *perāngi yang tiāda fedtūli dālam pekarjā-an agāma.*

INDIFFÉRENT, E, adj., qui n'a point de penchant pour, لالی *lāley,* الف *alpa,* تیاد فضولی *tiāda fedtūli.* Il est — aux éloges, ای تیاد فضولی *īa tiāda fedtūli ākan puji-an.*

INDIFFÉRENT, qui ne présente aucun motif de préférence, سام *sāma,* تیاد *sāma jūga,* سام جوک *sāma jūga,* برلینن *tiāda ber-lain-an.* Il est — que vous preniez l'un ou l'autre, سام جوک یغ مان تون سوک امبل *sāma jūga yang māna tūan sūka ambil.*

INDIGENCE, s. f., فری مسکین *prī meskīn,* ککراغن *ka-papā-an,* ککرافان *ka-kurāng-an.* Tomber dans l'indigence, منجادی اورخ مسکین *men-jādi ōrang meskīn.*

INDIGÈNE, adj., یغ در بنو *yang deri benūa*. Un —, سوره بنو *sa-ōrang benūa*.

INDIGENT, E, adj., مسکین *meskīn*, پاپا *pāpa*. Un —, سوره مسکین *sa-ōrang meskīn*. Donner l'aumône aux indigents, مبری صدقه فد اورغ *mem-brī sedekat pada ōrang meskīn*.

INDIGESTE, adj., یغ سوکر دهنچرکن *yang sūkar di-hanxur-kan*, یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-xerna*. Nourriture —, مکان یغ *makān-an yang sūkar di-hanxur-kan*.

INDIGESTION, s. f., حال کورخ منچرن *hāl kūrang men-xerna*. Malade d'indigestion, ساکت سبب تیاد منچرن *sakit sebab tiāda men-xerna makān-an*.

INDIGNATION, s. f., مرکان *murkā-ña*, فنچچان *ka-marāh-an*, کمرهن *pen-xuxā-an*. Avec une profonde —, دغن مرکان یغ ساعت *dengan murkā-ña yang sāngat*.

INDIGNE, adj., qui ne mérite pas, تیاد برجاس *tiāda hārus*, تیاد هارس *tiāda ber-jāsa*. — de pardon, تیاد هارس دامقونی *tiāda hārus di-ampūn-i*. — de confiance, یغ تیاد *yang tiāda hārus di-perxayā-i*.

INDIGNE, qui n'est pas convenable, تیاد فأت *tiāda pātut*. Paroles

indignes d'un homme de bien, فرکتان *per-katā-an yang tiāda pātut ākan ōrang bāik*.

INDIGNE, méchant, odieux, جاهت *jāhat*, بوسق *būsuk*. Conduite —, کلکون یغ جاهت *ka-lakū-an yang jāhat*. Faire une communion —, مچت سر القربان المقدس دغن تیاد *meñambut ser el-korbān el-mukadas dergan tiāda sepertī-ña*.

INDIGNÉ, E, part. pas. du verbe indigner, غرن *ngarān*, گرم *gerām*, ماره *mārah*.

INDIGNEMENT, adv., دغن تیاد هارس *dengan tiāda hārus*, دغن کچلآن *dengan ka-xelā-an*, دغن مالو *dengan mālu*. Traiter —, ملکون دغن *me-lakū-kan dergan ka-xelā-an*.

INDIGNER, v. a., مارهکن *me-mārah-kan*, مفرمرکان *mem-per-murkū-kan*.

S'INDIGNER, v. pron., مغکرم *meng-gerām*, جادی ماره *jādi mārah*, مغکوسر *meng-gūsar*.

INDIGNITÉ, s. f., فری تیاد هارس *pri yang tiāda hārus*, فری هین *pri hīna*, فری کچی *pri kejī*.

INDIGNITÉ, outrage, affront, کچلآن *ka-xelā-an*, مالو *mālu*. Traiter avec —, مبری مالو *mem-brī mālu*.

INDIGO, s. m., plante, تارم *tārum*.
— rampant, تارم اکر *tārum ākar*.

INDIGO, couleur bleue qu'on tire de la plante, نیل *nīla*. Fabrique d'indigo, رومه اورغ مہوت نیل *rūmah orang mem - būat nīla*. Teindre dans l'indigo, منچلف دالم نیل *men-xelōp dālam nīla*.

INDIQUÉ, E, part. pas. du verbe indiquer, montré, تنجک *tunjuk*, یغ *yug*, دتنجک *yang di-tunjuk*.

INDIQUÉ, désigné, fixé, تنتو *tantu*, یغ دتنوک *yang di-tantū-kan*. Au jour —, هاری یغ دتنوک *pada hari yang di-tantū-kan*.

INDIQUER, v. a., montrer, منجک *menunjuk*. — le chemin, منجک *menunjuk jalan*.

INDIQUER, servir d'indice, اد تند *ada tanda*, منند *menanda*. La fumée indique le feu, اسف اد تند *asap ada tanda* مکی افی جادی *maka api jādī*.

INDIQUER, désigner, fixer, منتوک *menantū-kan*. — un jour pour conférer, موافقه *menantū-kan suātu hari akan muwāfaqat*.

INDIRECT, E, adj., qui n'est pas direct, تیاد بتل *tiāda betūl*, ترس *tiāda trūs*, تیاد منوجو *tiāda menūju*, یغ دسله *yang di-sa-belāh*. Voie indirecte, یغ تیاد بتل *jālan yang tiāda betūl*.

INDIRECT, blâmable. Des voies indirectes, mauvais moyens, یغ افای یغ *upāya yang tiāda pātut*, دای *dāya*.

INDIRECTEMENT, adv., دغن تیاد *dengan tiāda betul*, دغن تیاد *dengan tiāda trūs*.

INDISCERNABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dapat di-bedā-kan*.

INDISCIPLINABLE, adj., indocile, کغال *tegār di-ajār-i*, کرس *kapāla krās*.

INDISCIPLINÉ, adj., تیاد ترسیاسة *tiāda ter-suyāsāt*.

INDISCRET, E, adj., qui manque de discrétion, de prudence, کورغ *kurang bijaksāna*, تیاد بیجک *tiāda bijak*, اغکار *angkāra*.

INDISCRET, qui ne sait pas garder un secret. یغ تیاد تاهو سمغن رهسی *yang tiāda tāhu simpan rahasiā*, برایشن اکن برتوتر *ber-ingin akan ber-tūtur*.

INDISCRETION, s. f., manque de prudence, de réserve, فری یغ تیاد *prī yang tiāda bijak*, کورغ *kurang ka-bijāk-an*.

INDISCRETION, bavardage, فلتارن *pe-litār-an*.

INDISPENSABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dapat tiāda*.

jādi, يڭ واجب سڪالى *yang wājib sa-kālī*.

INDISPENSABLEMENT, adv., دڻن *dergan tiāda dāpat tiāda*, اتس ڌرى يـڭ واجب سڪالى *ātas prī yang wājib sa-kālī*.

INDISPOSÉ, E, part. pas. du verbe indisposer, légèrement malade, ساڪت *sākit*, سديڪت *sākit sa-dikīt*.

INDISPOSÉ, fâché contre, کچل هاتي *keçil hāti*, ڪوسر *gūsar*.

INDISPOSER, v. a., rendre un peu malade, ميڪيتي *meñakit-kan*, ميڪيتي *meñakit-i sa-dikīt*.

INDISPOSER, contre, مڃاسڻڪن *meṅ-āsīng-kan*.

INDISPOSITION, s. f., maladie, ڦياڪت *peñākīt*.

INDISPOSITION contre, ساڪت هاتي *sākit hāti*, ڪڪسارن *ka-gusār-an*.

INDISSOLUBLE, adj., qui ne peut se dissoudre, تياڊ داڌت دهنچرڪن *tiāda dāpat di-hançur-kan*.

Fig. —, d'une union, d'un engagement, تياڊ داڌت داوريڪن *tiāda dāpat di-ūrey-kan*.

INDISTINCT, E, adj., يڭ تياڊ ترڻڻ *yang tiāda tràng*.

INDISTINCTEMENT, adv., confusément, دڻن تياڊ ترڻڻ *dergan tiāda tràng*.

INDISTINCTEMENT, sans faire de distinction, دڻن تياڊ مبداءڪن *dergan tiāda mem-bedā-kan*.

INDIVIDU, s. m., personne, اورڻ *orang*, سَورڻ *sa-orang*. Quel est cet — ? سياڻ اورڻ ايت *siāpa orang itu*. Tous les individus d'une maison, سڪل اورڻ رومه *segala orang rumah*. Soigner son —, ملهرانڪن *memeliharā-kan sendirī-ña*. Chaque —, سَورڻ *sa-sa-orang*.

INDIVIDUALITÉ, s. f., فرسوٽون *per-swatū-an*, ڌرى ڌيري *prī diri*, فرسندرڻ *per-sendirī-an*.

INDIVIDUEL, LE, adj., يڭ سَورڻ *yang sa-orang pūña*. Qualité individuelle, صفة يڭ سَورڻ ڌون *ṣifat yang sa-orang pūña*.

INDIVIDUELLEMENT, adv., ماسڻ *māsīng-māsīng*.

INDIVISIBLE, adj., يڭ تياڊ داڌت *yang tiāda dāpat di-bahagi-kan*, تياڊ ترهياڻي *tiāda ter-bahagi*.

INDOCILE, adj., difficile à gouverner, يڭ سوڪر دڌرنته *yang sūkar di-parentah*.

INDOCILE, âpre, revêche, اغڪار *angkāra*, ڪڦال ڪرس *kapāla krās*.

INDOLEMMENT, adv., دڻن مالسن *dergan mālas-ña*, دڻن ڪسڪانن *dergan ka-segān-an*.

INDOLENCE, s. f., ڪملاس *ka-mālās-an*, ڪسڪانن *ka-segān-an*. Tomber dans l'indolence, منجادي مالس *men-jādi mālās*.

INDOLENT, E, adj., مالس *mālas*, سکن *segàn*. Personne indolente, اورغ مالس *ōrang mālas*.

INDOMPTABLE, adj., تباد دافت *tiāda*, دجینقن *tiāda dāpat di-jīnak-kan*, تباد دافت دتعلقن *tiāda dāpat di-talok-kan*.

INDOMPTÉ, E, adj., تباد جینق *tiāda jīnak*. —, fougueux, sauvage, لیر *liar*.

INDU, E, adj., contre l'usage, hors de propos, تباد فأت *tiāda pātut*. A une heure indue, فدتک *pātut*. A une heure indue, تباد فأت *pada kotika tiāda pātut*.

INDUBITABLE, adj., certain, تنتو *tantu*, سغکه *sungguh*. Droit —, حق یغ تنتو *hak yang tantu*. Nouvelle —, خبر یغ تنتو *kabar yang tantu*.

INDUBITABLEMENT, adv., دغن تنتو *dengan tantu*, سغکه *sungguh-sungguh*.

INDUCTION, s. f., conséquence tirée de, دلیل اخر *kīyās*, دتلی *delil ākīr*. Tirer une —, مغقیاسکن *meng-kīyās-kan*.

INDUIRE, v. a., porter, pousser à, مبادو *mem-bāwa*, مبادو ماسق *mem-bāwa māsuk*. Ne nous induisez point en tentation, جاغلله مبادو کامی *jāngan-lah mem-bāwa kāmī ka-pada per-xobā-an*.

INDUIRE, tirer une conséquence, مغقیاسکن *meng-kīyās-kan*.

INDULGENCE, s. f., facilité à pardonner, کمرهن *ka-murāh-an*, صبر *ṣabar*. Avoir de l'indulgence, جادی *jādi mūrah*, برصبر *ber-ṣabar*.

INDULGENCE, rémission de la peine due au péché, امغن سقس دوس *ampun siksa dōsa*. — plénière, امغن سکلین سقس دوس *ampun sakali-an siksa dōsa*. — partielle, امغن سهکین سقس دوس *ampun sa-bahagī-an siksa dōsa*.

INDULGENT, E, adj., لونق *lūnak*, جینق هاتی *jīnak hātī*, یغ مغمغن *yang meng-ampun*. Père très —, باف یغ باق لونق *bāpa yang bānak lūnak*, یغ مغمغن *bāpa yang meng-ampun*. Roi —, راج یغ برصبر *rāja yang ber-ṣabar*.

INDULT, s. m., سورت انکره *sūrat anugrah*.

INDUMENT, adv., دغن تباد فأت *dengan tiāda pātut*.

INDUSTRIE, s. f., adresse à faire une chose, ثری یغ چفت *prī yang xepāt*, کبسان *ka-xepāt-an*, کبسان *ka-bisā-an*.

INDUSTRIE, métier, تکاغن *tukāng-an*, کفنداین *ka-pandēy-an*.

INDUSTRIEUX, EUSE, adj., چفت *xepāt*, قندی *bīsā*, چردق *werdik*. Ouvrier, —, توکغ یغ چفت *tukang yang*.

xepàt, توکڤ یغ فندی *tūkang yang pandey*.

INÉBRANLABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-geràk-kan*.
Rocher — کارڤ یغ تیاد دافت دگرڤکن, *kārang yang tiāda dāpat di-geràk-kan*.

INÉBRANLABLE, ferme, solide, تڤه *tegùh*, تتف *tetap*, قرار *karār*. Résolution — نیه یغ تڤه *nīyet yang tegùh*.

INÉBRANLABLEMENT, adv., دغن *dengan tetap-ña*.

INÉDIT, E, adj., qui n'a point été publié, imprimé, یغ بلم دچف *yang belum di-xàp*, یغ بلم تترآ *yang belum ter-terā*. Ce livre est —, کتاب ایت بلم دچف *kitāb itu belum di-xàp*.

INEFFABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-katā-kan*.

INEFFAÇABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-hāpus-kan*.

INEFFICACE, adj., تیاد قوه *tiāda kūwat*, تیاد برکون *tiāda ber-gūna*, سیا *sia-sīa*.

INÉGAL, E, adj., qui n'est point égal, تیاد نار *tiāda sāma*, تیاد تار *tiāda tāra*. Ils sont de grandeur inégale, بسرن تیاد سام *besàr - ña tiāda sāma*.

INÉGAL, raboteux, کاسف *kāsap*, لکتق *lekòk-lekòk*. Chemin —,

جالن یغ لکتق *jālan yang lekòk-lekòk*.

INÉGALITÉ, s. f., différence, فری *prī yang tiāda sāma*, یغ تیاد سام *beda*, فری یغ کاسف *prī yang kāsap*.

INÉLIGIBLE, adj., تیاد دافت دڤله *tiāda dāpat di-pilih*.

INÉNARRABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-xeritrā-kan*.

INEPTE, adj., sans aptitude à, تیاد لایق اکن *tiāda laīk ākan*.

INEPTE, niais, بیل *bebāl*, بوده *bōdoh*.

INEPTIE, s. f., کبیالن *ka-bebāl-an*, کبدوهن *ka-bodōh-an*.

INÉPUISABLE, adj., تیاد دافت هابس *tiāda dāpat hābis di-timba*, دتمب *tiāda ter-timba*. Richesses inépuisables, یغ تیاد اکن هابس *ka-kayā-an yang tiāda ākan hābis*. Générosité —, کمرهن یغ امت سکالی *ka-murāh-an yang āmat sa-kālī*.

INERTE, adj., sans vie, sans activité, تیاد هیدف *tiāda hīdup*, تیاد برکرق *tiāda ber-geràk*.

INERTE, sans énergie, مالس *mālas*, سکن *segàn*.

INERTIE, s. f., کورڤ *kūrang harakat*.

INERTIE, résistance passive, فری *prī enggan ber-geràk*.

INERTIE, indolence, کمالسن *ka-malās-an*, کسنان *ka-segān-an*.

INESPÉRÉ, E, adj., تباد دھاڑت *tiāda di-hārap*. —, inopiné, ۲, سکینچ *sa-kunñung-kunñung*.

INESTIMABLE, adj., تباد ترهنگان *tiāda ter-hargā-kan*, تباد ترنیل *tiāda ter-nīley*.

INÉVITABLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-lalū-i*. Danger —, بهای یغ تباد دافت دللوی *bahāya yang tiāda dāpat di-lalū-i*.

INÉVITABLEMENT, adj., تباد دافت *tiāda dāpat tiāda*.

INEXACT, E, adj., qui manque d'exactitude, صح کورخ *kūrang seh*, کورخ بتل *kūrang betul*. La copie de cette lettre est inexacte, سلین *salin-an sūrat itu kūrang seh*.

INEXACTITUDE, s. f., فری حال *prī hāl kūrang seh*. —, faute, erreur, ساله *sālah*, خلاف *kūlāf*.

INEXCUSABLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat di-ampūn-i*.

INEXÉCUTABLE, adj., تباد دافت *tiāda dāpat di-lakū-kan*, دلکوکن *tiāda dāpat di-karjā-kan*.

INEXIGIBLE, adj., تباد دافت دتاکه *tiāda dāpat di-tāgih*.

INEXORABLE, adj., یغ تباد ماودغر *yang tiāda māu dengar per-mintā-an orang*.

INEXPÉRIENCE, s. f., ککراشن یاس *ka-kurāng-an biāsa*.

INEXPÉRIMENTÉ, E, adj., تباد برچوب *tiāda ber-xōba*, کورخ یاس *kūrang biāsa*.

INEXPLICABLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-tabir-kan*, یغ تباد دافت دارتیکن *yang tiāda dāpat di-arti-kan*.

INEXPLOSIBLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat me-letup*.

INEXPRIMABLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-katā-kan*.

INEXPUGNABLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-ālah-kan*.

INEXTINGUIBLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-pādam-kan*, تباد ترقاد *tiāda ter-pādam*. Dans un feu —, دالم ائی یغ *dālam āpi yang tiāda ter-pādam*.

INEXTRICABLE, adj., یغ تباد دافت *yang tiāda dāpat di-ūrey-kan*.

INFAILLIBILITÉ, s. f., فری یغ تباد *prī yang tiāda būleh ber-sālah*, فری یغ تباد دافت برسست *prī yang tiāda dāpat ber-sesāt*.

INFAILLIBLE, adj., qui ne peut errer, تباد بوله برساله *tiāda būleh ber-sālah*, تباد دافت برسست *tiāda dāpat ber-sesāt*, Personne —, اورخ یغ تباد

برسالة *orang yang tiada boleh ber-salah.*

INFAILLIBLE, absolument certain, يغب تتوسكالى *yang tantu sa-kāli.* Remède —, اوبت يغب تتوسكالى *obat yang tantu sa-kāli.*

INFAISABLE, adj., يغب تباد دافت *yang tiada dapat di-karjā-kan.*

INFÂME, adj., بوسق *keji*, سؤرغ يغب كجى *būruk.* Un homme —, سا-ؤرغ يغب كجى *sa-ōrang yang keji.* Conduite —, لاکو جالن يغب بوسق *laku jalan yang būruk.*

Lieu INFÂME, de prostitution, رومه سندل *rumah sundal.*

INFAMIE, s. f., ككجى *ka-keji-an.* Couvrir d'infamie, مئجىكن *mengeji-kan,*

INFAMIE, action infâme, فربوانن *per-buāt-an yang keji.*

INFANTERIE, s. f., فسوكن اورغ فرغ *pasuk-an orang prang yang ber - kākī,* سلدادو يغب برفرغ *soldādo yang ber-prang ber-kākī.*

INFANTICIDE, s. m., meurtrier d'un enfant, اوق يغب ممونه اوق *orang yang mem-bunuh anak.*

INFANTICIDE, meurtre d'un enfant, قمبونه اوق *pem - bunuh - an anak.*

INFATIGABLE, adj., تباد دافت دللكن *tiada dapat di-lelah-kan,* تباد دافت *tiada dapat jadi leluh.*

II.

INFATIGABLEMENT, adv., دغن تباد *dengan tiada leluh.*

INFATUATION, s. f., كئشين يغب كىل *ka-ingin-an yang gila.*

INFATUÉ, E, part. pas. du v. infatuer, كىل براهى *gila berāhi,* كىل *gila ingin.*

INFATUER, v. a., منجدىكن كىل براهى *men-jadi-kan gila berāhi.*

S'INFATUER, كىل براهى *men-jadi gila berāhi.*

INFÉCOND, E, adj., (des plantes), يغب تباد برىوه *yang tiada ber-buah.* Terre inféconde, تانه يغب جاهت *tānah yang jāhat.* —, (des femmes et des animaux), مندل *mandul.*

INFECT, E, adj., puant, corrompu, بوسق *būruk,* بوسق *būruk.* Eau infecte, ايرىغ بوسق *ayer yang būruk.*

INFECTÉ, E, part. pas. du v. infecter, سقر *ter-kena sampar,* تركن بيس *ter-kena bīsa.*

INFECTER, v. a., gâter, faire sentir mauvais, ممبوسقكن *mem-būruk-kan.*

INFECTER, par contagion, منجىكتكن *men-jangkit-kan.*

INFECTION, s. f., كجىكتكن *ka-jangkit-an,* سقر *sampar,* باوسقر *bāu sampar,* باو بوسق *bāu būruk.*

INFÉLICITÉ, s. f., انتغ .الغ *untung mālar.*

INFÉRER, v. a., مقياسكن *men-kiyās-kan,* منتوكن *menantū-kan.*

6

Que pouvez-vous inférer de là? *apa* اڤا دافت دنتوکن اولم درؤد ایت *dāpat di-tantū-kan ūleh-mu deri-pada itu*.

INFÉRIEUR, E, adj., qui est au dessous, یغ دباوه *yang di-bāwah*. La lèvre inférieure, یبر یغ دباوه *bibir yang di-bāwah*. Mâchoire inférieure, کرهم یغ دباوه *garham yang di-bāwah*. Rang —, فثکت یغ *paṅkat yang di-bāwah*.

LES INFÉRIEURS, اورغ یغ دباوه *orang yang di-bāwah*, اورغ کچل *orang kecil*. La partie inférieure d'un rivièrè, هیلر سوغی *hilir sungai*.

INFÉRIEUR, moindre, کورغ *kurang*. Il est — à tous les autres, ای کورغ *ia kurang deri-pada samuā-ña yang lain*. Valeur inférieure, هرک یغ کورغ *harga yang kurang*. Marchandises inférieures, دگاغن یغ کورغ بايق *dagang-an yang kurang baik*. La seconde partie est inférieure à la première, بهکئن یغ *bahagī - an yang ka - dua kurang baik deri-pada bahagī-an yang portāma*.

INFÉRIORITÉ, s. f., فثکت یغ دباوه *paṅkat yang di-bāwah*, فری یغ *prī yang di-bāwah*, فری کورغ *prī kurang*, ککراغن *ka-kurang-an*.

INFERNAL, E, adj., درنارک *deri nāraka*. Séjour —, نارک *nāraka*.

Esprit —, جن نارک *jīn nāraka*. Les divinités infernales, دیوات در *dēwāta deri nāraka*. Le gouffre —, تلارک نارک *telāganāraka*. Méchanceté infernale, کجهاتن یغ *ka-jahāt-an yang sāngat*.

INFERTILE, adj., یغ تیاد بر بوه *tiāda ber-būah*, یغ مبری حاصل *yang mem-brī hāsil* سادیکت ساج *sa-dikit sāja*. Terre —, تانه کورس *tānah kūrus*, تانه جاهت *jāhat*.

INFESTÉ, E, part. pas. du v. infester, برکمونن درمقس *di-rampas*, *ber-ka-samūn-an*.

Cette mer est INFESTÉE de pirates, لاوت ایت بايق چمرن *lāut itu bāñak xumār-ña*.

INFESTER, v. a., ravager, piller, مرقس میامن *me-rampas*, *meñāmūn*, مپوسهکن *meñūsah-kan*.

INFESTER la mer, منچمرکن لاوت *men-xumār-kan lāut*.

INFIDÈLE adj., qui viole ses engagements, تیاد برستی *tiāda ber-satīa*, تیاد ستیاون *tiāda satīawan*.

Epouse —, استری یغ تیاد برستی *istri yang tiāda ber-satīa*. Ami —, صحابة یغ تیاد ستیاون *ṣoḥābat yang tiāda satīawan*.

INFIDÈLE, qui n'est pas exact, تیاد بنر *tiāda seh*, سلین یغ تیاد صح *benār*. Copie —, سلین یغ تیاد صح *benār*.

salin-an yang tiāda seh. Rapport — خبر یغ تیاد بنر, *kabar yang tiāda benār.*

INFIDÈLE, qui n'a pas la vraie foi, لبه جاهت, *kāfir.* Pire qu'un — درود سورخ کافر *lebèh jāhat deri-pada sa-ōrang kāfir.*

INFIDÈLEMENT, adv., d'une manière infidèle, دغن کورخ ستي *dengan kūrang satia.*

INFIDÈLEMENT, d'une manière inexacte, تیاد دغن صح *tiāda dengan seh,* دغن تیاد بتل *dengan tiāda betul.*

INFIDÉLITÉ, s. f., manque de fidélité, کورخ ستي *kūrang satia,* ثری تیاد ستي *prī tiāda satia.*

INFIDÉLITÉ, action contraire à la fidélité, تیاد برستی *ka-lakū-an yang tiāda ber-satia,* کلکون *ka-lakū-an kīānat.*

INFIDÉLITÉ, état de celui qui n'est pas dans la vraie foi, ثری کافر *prī kāfir.*

INFILTRER (s'), v. pron., ماسق *māsuk* seperti *trīs tapīs-an,* ۲ ماسق برتیتق *māsuk ber-titik-titik.* L'eau de la pluie s'infiltre goutte à goutte dans la terre jusqu'à la glaise, مک ایر هوجن ایت *maka āyer hūjan itu ber-titik-titik māsuk ka-dālam būmi sampey ka-tānah liat.*

INFIME, adj., یغ دباوه سکالی *yang di-bāwah sa-kālī,* یغ ترکچل *yang ter-keçil,* یغ ترهین *yang ter-hīna.*

INFINI, E, adj., qui n'a point de bornes, تیاد برهشک *tiāda ber-hingga,* تیاد ترهشک *tiāda ter-hingga,* تیاد برکسداهن *tiāda ber-ka-sudāh-an.* Les perfections de Dieu sont infinies, صفة الله تیاد ترهشک *ṣifat allah tiāda ter-hingga.* Bonheur —, سلامه یغ تیاد ترهشک *salāmat yang tiāda ter-hingga.* Miséricorde infinie, رحمة یغ تیاد برکسداهن *rahmat yang tiāda ber-ka-sudāh-an.* — (en espace), تیاد برهشکر *tiāda ber-pinggir,* لوس سکالی *lūwas sa-kālī.* — (en temps), ککل *kakāl,* بقا *baqā,* سلمان *sa-lama-lamā-ña.*

INFINI, sans commencement, ازلی *azalī.*

INFINI, sans fin, ابدی *abadī.*

INFINI, très-considérable, ترلالو *ter-lālu* بابق سکالی *bāñak sa-kālī.* Remercements infinis, کاسه ترلالو بابق *tarīma kāsīh ter-lālu bāñak.*

INFINIMENT, adv., sans bornes, اتس ثری یغ تیاد ترهشک *atas prī yang tiāda ter-hingga.*

INFINIMENT, extrêmement, دغن ترلالو بابق *dengan ter-lālu bāñak.* — mieux, ترلالو لبه بابق *ter-lālu lebèh bāñak.*

INFINITÉ, s. f., qualité de ce qui est infini, *پری یغ تیاد ترهشکن* *prī yang tiāda ter-hingga*, *پری یغ تیاد برکسداهن* *prī yang tiāda ber-ka-sudāh-an*.

INFINITÉ, grande quantité, *یغ ترلایو باقی* *yang ter-lālu bāñak*. Une — de gens, *ترلایو باقی اورغ* *ter-lālu bāñak orang*.

INFIRME, adj., *ضعیف* *dlāif*, *له* *lemāh*, *لهسو* *letēh*, *lesū*. Vieillard —, *اورغ توایغ ضعیف* *orang tuā yang dlāif*. Etre — depuis son bas âge, *جادی له درفد مدان* *jādi lemāh deri-pada mudā-ñā*.

INFIRMER, v. a., invalider, *مینداکن* *meniadā-kan*, *میاله* *meñālah*. — une sentence, *مینداکن حکم* *meniadā-kan hukum*.

INFIRMERIE, s. f., *رومه اورغ ساکت* *rūmah orang sākit*, *بیلغ اورغ ساکت* *bīlīk orang sākit*

INFIRMIER, ÈRE, s., *اورغ یغ منجاک* *orang yang men-jāga orang sākit*. Un bon —, *اورغ قندی* *orang pandey men-jāga orang sākit*.

INFIRMITÉ, s. f., *پری یغ ضعیف* *prī yang dlāif*, *چلا* *peñākūt*, *کلیهن* *xelā*, *کلاه* *ka - lemāh - an*, *کلهتن* *ka - letēh - an*. La cécité est une grande —, *کبتان ایت چلا یغ برت* *ka-butā-an itu xelā yang brūt*.

INFLAMMABLE, adj., *یغ دافت میال* *yang dāpat me-ñāla*, *یغ لکس بریال* *yang lekàs ber-ñāla*.

INFLAMMATION, s. f., action de s'enflammer, *میال حال* *hāl me-ñāla*.

INFLAMMATION, maladie, *باره* *bārah*, *ساکت باره* *sākit bārah*, *کهنشان* *ka-hangāt-an*.

INFLAMMATOIRE, adj., *یغ مبری* *yang mem - brī sākit bārah*. Fièvre —, *دم فانس* *demām pānas*.

INFLEXIBILITÉ, s. f., qualité de ce qui ne peut plier, *پری یغ تیاد دافت دلغشکن* *prī yang tiāda dāpat di-lergkung-kan*.

INFLEXIBILITÉ, dureté, insensibilité, *پری یغ کرس* *prī yang kràs*.

INFLEXIBLE, adj., qu'on ne peut plier, *یغ تیاد دافت دلغشکن* *yang tiāda dāpat di-lergkung-kan*, *یغ تیاد دافت دلبتکن* *yang tiāda dāpat di-lembūt-kan*, *یغ کاکو* *yang kaku*.

INFLEXIBLE, qui ne change pas, inexorable, *تتف* *tetap*, *کرس* *kràs*, *تگر* *tegār*, *کفال کرس* *kapāla kràs*, Caractère —, *پری یغ تف* *perāngi yang tetap*. Juge —, *یغ کرس* *hakim yang kràs*.

INFLEXION, s. f., action de plier, de s'incliner, *حال برچندرغ* *hāl ber-xonderong*. — du corps pour saluer, *سمبه* *sembah*. — du corps

pendant la prière, ركة *rakat*. — de la voix, لمس سوار *lemàs-ña su-āra*.

INFLICTION, s. f., condamnation à une peine, حكم منتون سقس *hukum menantū-kan siksa*.

INFLIGER, v. a., imposer un châtement, منتون سقس *menantū-kan siksa*, ميقساكن *meñiksā-kan*. — une amende, منتون دند *menantū-kan denda*, مندنداي *men-dendā-i*.

INFLUENCE, s. f., كواس *kuāsa*. — du soleil sur la terre, كواس بو *kuāsa mata-hāri ātas būmi*.

INFLUENCER, v. a., porter à, منچندرغن *meng-ēling-kan*, منچندرغن *men-xonderōng-kan*.

INFLUENT, E, adj., يغ بركواس *yang ber-kuāsa*.

INFLUER, v. n., مغسروكن *meng-hārū-kan*, مغسركن *meng-geràk-kan*.

INFORMATEUR, TRICE, qui fait une enquête, اورغ يغ مرقساكن *ōrang yang memreksā-kan*, اورغ يغ ميديكن *ōrang yang meñdik-kan*.

INFORMATION, s. f., action de s'informer, حال برتاك *hāl ber-tāña*, فرتيان *per-tañā-an*.

INFORMATION, enquête, فرقس *preksa*, حال فرقساكن *preksā-an*, ميديك *hāl meñdik*.

INFORME, adj., qui n'a pas de forme déterminée, تيا د بروث *tiāda be-rūpa*.

INFORME, mal conformé, روث بروث *rūpa būruk*, يغ بروث جاهت *yang be-rūpa jāhat*.

INFORMÉ, E, part. pas. du v. informer, qui sait, يغ تاهو *yang tāhu*. Juge bien —, حاكم يغ تاهو بايق *hākīm yang tāhu bāik*.

INFORMER, v. n., faire une enquête, مرقساكن *memreksā-i*, مرقساكن *memreksā-kan*, ميديكن *meñdik-kan*, ميديكن *meñtidik-kan*, برتياكن *ber-tāña-tañā-an*.

INFORMER, v. a., faire savoir, مغتاكن *mem-brī tāhu*, مغتاكن *mengatā-kan*, مغبرا معلوم *mem-brī maḷūm*, معلومكن *me-maḷūm-kan*.

S'INFORMER, v. pron., برتاك *ber-tāña*. S'informer à quelqu'un, برتاك *ber-tāña ka-pada ōrang*.

INFORTUNE, s. f., malheur, دساك *xelāka*, انتغ جاهت *untung jāhat*, مار *belā*, مار *māra*.

INFORTUNE, état d'adversité, فري حال يغ برچلاك *prī hāl yang ber-xelāka*, كچلكاكن *ka-xelakā-an*.

INFORTUNÉ, E, adj., malheureux, برچلاك *ber-xelāka*, مالغ *mālang*. Un —, سورغ برچلاك *sa-ōrang ber-xelāka*. Mère infortunée, ابو يغ مالغ *ibu yang mālang*.

INFRACTEUR, TRICE, transgresseur, یغ مللوی *yang me-lalū-i*. — du traité, یغ مللوی فرجنجین *yang me-lalū-i per-janjī-an*.

INFRACTION, s. f., transgression, حال مللوی *hāl me-lalū-i*, حال مللوی *hāl me-langkāh-i*. — à un ordre, تته *hāl me-lalū-i tītah*. Faire une — à la loi, مللوی حکم *me-lalū-i hukum*.

INFRANCHISSABLE, adj., یغ تیاد *yang tiāda dāpat di-langkāh-i*.

INFRACTUEUSEMENT, adv., دغن تیاد بریوه *dengan tiāda ber-būah*, دغن چومه *dengan xūmah-xūmah*, سی *siā-siā*.

INFRACTUEUX, EUSE, adj., qui ne rapporte point de fruit, تیاد بریوه *tiāda ber-būah*.

INFRACTUEUX, sans utilité, sans profit, تیاد برگون *tiāda ber-gūna*, چومه *tiāda ber-hāsil*, حاصل *xūmah-xūmah*. Travail —, کرج *karja yang xūmah-xūmah*.

INFUS, E, adj., یغ دتوغ *yang di-tūwang*, یغ دبری الله *yang di-brī-allah*. Science infuse, علم یغ دبری الله *ilmu yang di-brī allah*.

INFUSÉ, E, part. pas. du v. infuser, رندم *rendam*.

INFUSER, v. a., tremper, مرندم *me-rendam*. Faire —, مرندمکن *me-rendam-kan*. Faire — dans du vinaigre, مرندمکن دالم چوک *me-rendam-kan dālam xūka*.

INFUSION, s. f., action d'infuser, action de verser un liquide chaud sur, حال منوغ ایر فانس اتس *hāl menūwang āyer pānas atas*. Faire une — de thé, منوغ ایر فانس اتس *menūwang āyer pānas atas* داون تیه *dāun tēh*.

INFUSION, liquide dans lequel les substances ont séjourné, ایر *āyer*. — de thé, ایر تیه *āyer tēh*.

INGAMBE, adj., یغ قنتس *pantas*, چفت جالن *yang xepāt jālān-ña*.

INGÉNIER (S'), v. pron., مغسهاکن *merg-usahā-kan diri-ña*.

INGÉNIEUR, s. m., قندی مغیکت *pandey merg-īkat balu-warti*, اوتس *ūtas*. — civil, قندی مغسهاکن رومه دان استان دان لاین *pandey mem-per-ūsa-kan rūmah dān astāna dān lāin deri-pada itu*. — des ponts et chaussées, قندی مروت جالن دان *pandey mem-būat jālān dān jambātan dān lāin deri-pada itu*.

INGÉNIEUSEMENT, adv., دغن عارف *dengan ārif*, دغن عقل *dengan akal*, دغن عقل بودی *dengan akal būdi*.

دغن کهنداین *dengan ka-pandēy-an*.

INGÉNIEUX, EUSE, adj., intelligent, sagace, برعقل *ber-aqal*, عارف *arif*, بجهتسان *bijaksāna*. Homme —, اورغ یغ برعقل *orang yang ber-aqal*.

INGÉNIEUX, habile, inventif, براوتس *pandey*, چغت *xepāt*, چردق *ber-ūtas*, *xerdik*. Ouvrier —, توکخ یغ چردق *tukang yang pandey*, توکخ یغ براوتس *tukang yang ber-ūtas*.

INGÉNU, E, adj., naïf, simple, تولهس *kurang xerdik*, چردق *tulus*, بئر *betul*, لورس *lurus*, برهاتی *benar*, هاتی هنڭ *hāti henng*, جرته *ber-hāti jernih*.

INGÉNUITÉ, s. f., کبتولن هاتی *ka-betul-an hāti*, فری تولهس *prī tulus*, فری یغ برهاتی جرته *prī yang ber-hāti jernih*.

INGÉNUMENT, adv., دغن کبتولن هاتی *dengan ka-betul-an hāti*, دغن لورس *dengan lurus-na*, دغن سبئر هاتی *dengan sa-benar hāti*.

INGÉRER, v. a., introduire dans l'estomac, منلنکن *menelàn - kan*, ماسقن *me - masuk - kan*. — une médecine, منلنکن اوبت *menelàn-kan obat*.

S'INGÉRER, v. pron., se mêler de, ماسق *māsuq*, قصولی *fedlūli*.

S'ingérer dans les affaires des autres, ماسق فکرجان اورغ لاین *māsuq pe-karjā-an orang lain*.

INGOUVERNABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-paren-tah*.

INGRAT, E, adj., qui manque de reconnaissance, یغ تیاد تریم کاسه *yang tiāda tarīma kāsih*, یغ لوف کاسه *yang lupa kāsih*, یغ تیاد تاهو ممبری *yang tiāda tāhu mem-brī šukūr*. C'est un —, ای سورغ یغ تیاد *ia sa-orang yang tiāda tāhu tarīma kāsih*.

INGRAT, infructueux, تیاد برپوه *tiāda ber-buāh*, جاهت *jāhat*. Terre ingrate, تانه یغ جاهت *tānah yang jāhat*.

INGRATITUDE, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda tāhu mem-brī šukūr*, کنگارن *ka-tegar-an*.

INGRÉDIENT, s. m., بارغ اکن *bārang akan men-jadī-kan obat*, بارغ اکن منجديکن کوه *bārang akanmen-jadī-kankūwah*, رمغه *rampah-rampah*. Ingrédients pour le carry, کولی *rampah-rampah gūley*.

INGUÉRISABLE, adj., تیاد کسمبوهن *tiāda ka-sembūh-an*, یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat sembuh*.

INGUINAL, E, adj., de l'aîne, کنچی فاه فون *kunxi pāho pūna*.

INIMITABLE, adj., تباد دات دترو *tiāda dāpat di-tīru*, تباد تروتورت *tiāda ter-tūrut*.

INIMITIÉ, s. f., فرسترون *per-satrū-an*. Je mettrai une — entre toi et la femme, اکو فرسترون فون دان انتار فرمفون *per-satrū-an pūn āku ākan ber-dirī-kandi-antarā-mudān antāra perampūan*. — de peuple à peuple, فرمسوهن *per-musūh-an*.

INIMITIÉ, haine, rancune, کبنچين *ka-benxi-an*, کچل هاتي *kexil hāti*.

INIMPORTANT, E, adj., تباد برت *tiāda brāt*.

ININFLAMMABLE, adj., تباد دات *tiāda dāpat ber-nāla*.

ININTELLIGENT, E, adj., تباد برودي *tiāda ber - būdi*, تباد برعقل *tiāda ber-aqal*.

ININTELLIGIBLE, adj., تباد دات *tiāda dāpat di-arti-kan*.

ININTENTION, s. f., manque d'intention, کورغ سجاك *kūrang sahajā-ña*.

ININTERROMPU, E, adj., تباد برهنتي *tiāda ber-henti*, تباد دبستكن *tiāda di-bantūt-kan*.

ININVITÉ, E, adj., تباد ترسيل *tiāda ter-sila*, تباد دفعكل *tiāda di-pang-gil*.

INIQUE, adj., cruel, injuste, ظالم *jāhat*, ناكل *nākal*, جاهت

tlālim, تباد دغن حق *tiāda dengan hak*. Homme —, اورغ جاهت *ōrang jāhat*, ظالم اورغ *ōrang tlālim*.

INIQUÉMENT, adv., دغن جاهتن *dengan jāhat - ña*, دغن ظلامه *dengan tlālāmat*, دغن انياي *dengan aniāya*.

INIQUITÉ, s. f., کجهاتن *ka-jahāt-an*, دوس *ka-salāh - an*, دوسا *dōsa*, عيب *aib*, ظلامه *tlālāmat*. Suivre le chemin de l'iniquité, منورت جالن کجهاتن *menūrut jālan ka-jahāt - an*. Mon — est trop grande pour être pardonné, بسرله *besār-lah ka-salāh - an - ku deri - pada dāpat di-ampūn - i*. La langue est lide ايت سواتو *lidah itu suātu duniā penūh tlālāmat*.

INITIAL, E, adj., qui commence, يڭ ملائي *yang portāma*, يڭ فرتام *yang me-mulā - i*, يڭ دکفال *di-kepāla*. Lettre initiale, حرف يڭ *huruf yang portāma*.

INITIATEUR, TRICE, adj., اورغ يڭ *ōrang yang mem-bāwa māsuk*.

INITIATION, s. f., حال مهاجرکن *hāl meng-ājar-kan*, رهسي فرسکتهون *rahasia per-sakutū - an*, حال ماسکتن اورغ کدالم فرسکتهون *hāl*

me-māsuk-kan orang ka-dālam per-sakutū-an.

INITIATIVE, s. f., مول *mūla*, ملان *mulā-ṇa*. Prendre l'initiative, ملاءى *me-mulā-i*.

INITIÉ, E, adj., يغ سده ماسق *yang sudah māsuk per-sakutū-an.* — à une science, يغ *yang fehem pada ilmu.*

INITIER, v. a. admettre à la connaissance de mystères, معجبارى *meng-ajar-i orang pada rahasia suātu per-sakutū-an.* — à une science, ماسقن اورغ كدالم *me-māsuk-kan orang ka-dālam suātu per-sakutū-an.* — quelqu'un à une science, مفهمكن *me-fehem-kan orang pada ilmu.*

INJECTER, v. a., منديرس *men-diris*, منديرسكن *men-diris-kan*, ممنيچركن *memanxar-kan ka-dālam.*

INJECTION, s. f., 1°, action d'injecter, حال منديرس *hāl men-diris*, حال ممنيچركن *hāl memanxar-kan ka-dālam.* 2°, résultat, دريسن *diris-an*, فنيچارن *panxār-an ka-dālam.* 3°, la chose même qu'on injecte, بارغ يغ *bārang yang di-panxar-kan ka-dālam.*

INJONCTION, s. f., commandement, تيته *tītah*, فسن *pasàn*, سبد *sabda.*

— formelle, تيته يغ تننو *tītah yang tantu.*

INJURE, s. f., tort, injustice, تيا *tiāda haq*, انياى *aniāya*, ظلامه *tlalāmat*. Souffrir une —, مندریت *men--derita aniāya.*

INJURE, parole offensante à une personne, ماکى *māki*, چلا *xelā*, هجائن *nista*, هوجت *hūjat*, هجائن کات *hujāt-an*, کات ماکى اورغ *kāta māki orang*, فضيحة *fedlīhat*. — extrême, هجائن يغ امت ساغت *hujāt-an yang amat sāngat*. Injure du temps, کرساکن درفد لام *ka-rusāk-an deri-pada lamā-ṇa.*

INJURIER, v. a., dire des injures, ماکى *me-māki*, منچلا *men-xelā*, منست *me-nista*, مهبوجت *meng-hūjat*, ممفضيحتكن *mem-fedlīhat-kan*, منچبولى *men-xabūl-i*. Il n'est pas convenable d'injurier les gens, ماکى تيا فانت ماکى اورغ *maka tiāda pātut me-māki orang.*

S'INJURIER, se dire des injures, ماکى ماکى *māki-me-māki.*

INJURIEUX, EUSE, adj., يغ ممبرى *yang mem-brī mālu*, يغ منچلاکن *yang men-xelā-kan*, يغ ممفضيحتكن *yang mem-fedlīhat-kan orang.* Parole injurieuse, کات ماکى اورغ *kāta māki orang*, فرکناغ يغ منچلاکن *per-katā-an yang men-xelā-kan.*

INJUSTE, adj., یغ *tlālim*, یغ ملاون حق *yang me-lāwan hak*, جاھت *jāhat*, تیاد عادل *tiāda ādil*.

Homme —, اورغ ظالم *ōrang tlālim*.

Loi —, حکم یغ ملاون حق, *hukum yang me-lāwan hak*. Sur les justes et sur les injustes, یغ آس اورغ *ātas ōrang* عادل دان یغ بوکن عادل *yang ādil dān yang būkan ādil*.

INJUSTEMENT, adv., دغن تیاد حق *dengan tiāda hak*. Condamner —, محکمکن دغن تیاد حق *meng-hukumkan dengan tiāda hak*.

INJUSTICE, s. f., action contraire à l'équité, انیای *aniāya*, ظلامه *tlalāmat*. Souffrir l'injustice, مندریت انیای *men-derita aniāya*. Commettre l'injustice, مخنیای *meng-aniāya*.

INNÉ, E, adj., درغد فرت ابون *deri-pada prūt ibū-ña*, یغ درغد اصلن *yang deri-pada asal-ña*. Maladie innée, فیاکت یغ درغد فرت ابون *pe-ñākit yang deri-pada prūt ibū-ña*.

INNOCEMENT, adv., sans dessein de mal faire, دغن تیاد هندق مموت *dengan tiāda hendak mem-buat jāhat*.

INNOCEMENT, sottement, دغن دغن بیلن *dengan bōdoh-ña*, دغن بیلن *dengan bebāl-ña*.

INNOCENCE, s. f., état de celui qui n'est pas coupable, فری یغ تیاد برساله *prī yang tiāda ber-sālah*.

INNOCENCE, intégrité de vie, کسچین *ka-suxi-an*, طهارة *ṭahārat*.

INNOCENCE, simplicité, کتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*, فری یغ توله هاتی *prī yang tūlus hāti*.

INNOCENT, E, adj., non coupable, تیاد برساله *tiāda ber-sālah*, نیاد بر دوس *tiāda ber-dōsa*. Il fut reconnu —, پتاله تیاد ای برساله *natā-lah tiāda ia ber-sālah*.

INNOCENT, exempt de vice, سوچی *sūxi*, طاهر *ṭāhīr*. Conduite innocente, لاکو یغ سوچی *lāku yang sūxi*.

INNOCENT, simple, لورس *lūrus*, توله بنر *tūlus benār*. Cœur —, هاتی لورس *hāti lūrus*.

INNOCENT, inoffensif, تیاد بر بوت *tiāda ber-būat jāhat*, جینق *jīnak*. L'agneau est un animal bien —, دمب ایت بنایغ یغ باق جینق, *domba itu binātang yang bāñak jīnak*.

Les saints INNOCENTS کانق ۲ یغ *kānak-kānak*, اوله هیرودیس *yang di-būnuk ūleh herodes*.

INNOCENT, idiot, imbécile, بوده *bōdoh*, بیل *bebāl*.

INNOMBRABLE, adj., تیاد تفرمنای *tiāda te-permanā-i*, تیاد تر یلغ *tiāda ter-bīlang*, تیاد تر حسابکن *tiāda ter-hisāb-kan*. Armée —, بال تتاریغ *bāla tantāra yang tiāda te-permanā-i*.

INNOMÉ, E, adj., sans nom, تیاد
یغ تیاد نام *tiāda ber-nāma*,
yang tiāda namā-ña.

INNOVATEUR, TRIOE, adj., یغ مېاو
یغ مېاو فرکار *yang mem-bāwa porkāra*
bahāru.

INNOVATION, s. f., حال مېاو فرکار
حال مېاو *hāl mem-bāwa porkāra*
bahāru. — en politique, حال مېاو
حال مېاو اندغ *hāl mem-bāwa undang-*
undang bahāru.

INNOVER, v. n., introduire des
nouveauťes, مېاو فرکار یغ مېاو
mem-bāwa porkāra yang bahāru. —
dans les choses de religion, مېاو فرکار
مېاو فرکار یغ مېاو اتس اکام
mem-bāwa porkāra yang bahāru ātas agāma.

INOBSERVATION, حال تیاد ملکوک
حال تیاد *hāl tiāda me-lakū-kan*, تیاد
تیاد ملکوک *hāl tiāda meñampey-kan*.
L'inobservation des comman-
dements de Dieu, حال تیاد ملکوک
حال تیاد ملکوک *hāl tiāda me-lakū-kan*
peñurūh-an allah. L'inobservation
d'un traité, حال تیاد ملکوک
حال تیاد ملکوک *hāl tiāda meñampey-*
kan per-janjī-an.

INOCUPATION, s. f., فری یغ تیاد
فری یغ تیاد *pri yang tiāda be-karja*.

INOCUPÉ, E, adj., تیاد بکرج *tiāda*
be-karja. —, parlant des choses,
کوش *kōsong*, همف *hampa*. Place
inoccupée, تفت کوش *tampat*
kōsong.

INOCULATEUR, TRICE, s., توكخ مناره
توكخ مناره *tūkang menāruh xāxar*.

INOCULATION, s. f., du vaccin,
حال مېوبه چاچر *hāl mem-būbuh*
xāxar, حال مناره چاچر *hāl me-*
nāruh xāxar.

INOCULER, v. a., مناره چاچر *me-*
nāruh xāxar, مېوبه چاچر *mem-*
būbuh xāxar.

INOCULER, transmettre, communi-
quer, منجفتکن *men-jangkī-kan*.

INODORE, adj., sans odeur, تیاد
تیاد *tiāda ber-bāu*.

INOFFENSIF, IVE, adj., یغ تیاد
یغ تیاد مېوت جاهت *yang tiāda mem-būat*
jāhat, جیتق *jīnak*. Animal —,
بناتغ یغ جیتق *binātang yang jīnak*.

INONDATION, s. f., débordement
des eaux, به *bah*, ایر سبق *āyer*
sebàk, امفوهن *ampūh-an*.

INONDÉ, E, part. pas. du v.
inonder, یغ دلفاری *yang di-lam-*
pār-i, یغ کلغارن *yang ka-lampār-*
an.

INONDER, v. a., مشفه *meng-*
ampuh, ملفر *me-lampar*. — un
pays, مشفه نگرى *meng-ampuh*
nagrī, ملفاری نگرى *me-lampār-i*
nagrī.

INOPINÉ, E, adj., یغ داتغ تیب
یغ داتغ تیب *yang dātang tiba-tiba*.

INOPINÉMENT, adv., سکپخ *sa-*
kunūng-kunūng, تیب *tiba-tiba*.

INOPPORTUN, E, تیاد لایق *tiāda lāik*, تیاد فایده *tiāda bāik*, تیاد وقتون *yang tiāda pada waktū-ña*. Temps —, ماس تیاد بایق *māsa yang tiāda bāik*.

INOUI, E, adj., یخ بلم فرنه ددغر *yang belum pernah di-dengar*, تیاد تردغر *tiāda ter-dengar*.

INOUI, étrange, singulier, ترلالو *ter-lālu āmat*, ترحیران *ter-heirān*. Courage —, کبرنیئن یخ ترلالو *ka-beranī-an yang ter-lālu āmat*.

INQUALIFIABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-şifut-kan*.

INQUIET, E, adj., qui a de l'inquiétude, مشغول سوسه *sūsah hāti*, مشغول *meşgūl*, برچنت *ber-xinta*, فیلو *pīlu*, لیس *līsah*, برلیس *ber-līsah*. Ne soyez pas — de cela, جاغن *jāgan* اغکو سوسه *angkaw sūsah deri porkāra itu*. Il est très —, ای ساعت مشغول *īa sāngat meşgūl*.

INQUIET, remuant, گشو *garrgu*.

INQUIÉTANT, E, adj., یخ سوکر *yang sūkar*, یخ ممبری سوسه *yang mem-brī sūsah*. Nouvelle inquiétante, خبر یخ ممبری سوسه *kabar yang mem-brī sūsah*.

INQUIÉTER, v. a., rendre inquiet, مشکندهن *meñūsah-kan*, مپوسهن

meşgūl-kan, مشغولکن *me-meşgūl-kan*.

INQUIÉTER, troubler, مشکادهکن *meng-gādoh-kan*, مشاکشوکن *meng-garrgu-kan*.

S'INQUIÉTER, v. pron., فضولی *fedlūli*, مشهاکن درین *meng-usah-kan diri-ña*. Ne vous inquiétez pas, جاغن اغکو فضولی *jāgan angkaw fedlūli*.

INQUIÉTUDE, s. f., trouble, سکارن *sukār-an*, گنده *gundah*, شغل *şugul*.

INQUIÉTUDE, anxiété, چنت *xinta*, کچتئان *ka-xintā-an*, رندو *rindu*, سوسه *sūsah*, کفلون *ka-pilū-an*. — continue, چنت یخ تیاد برهنتی *xinta yang tiāda ber-henti*.

INQUISITION, s. f., recherche, perquisition, تفحص *preksā-an*, فرقساء *tefehhuş*, حال میدق *hāl meñidik*.

Tribunal de l'INQUISITION, حکم *hukum* دان میقساکن اورغ بدعة *akan men-tefehhuş dān meñiksā-kan orang bedat*.

INSAISSISABLE, adj., qui ne peut être saisi, تیاد دافت دفاغ *tiāda dāpat di-pegang*, تیاد دافت دجابت *tiāda dāpat di-jābat*.

INSAISSISABLE, qui ne peut être compris, تیاد دافت دارتیکن *tiāda dāpat di-arti-kan*.

INSALUBRE, adj., malsain, یغ مبری
 مضرة yang mem-brī medlerat, بورك
 būruk. Air —, ادریغ مبری مضرة
 udara yang mem-brī medlerat.

INSANITÉ, s. f., folie, کدوهن
 ka-bodōh-an, ککلاءن ka-gilā-an.

INSATIABILITÉ, s. f., ثری یغ تیاد
 داثت دکنشکن pri yang tiāda dāpat
 di-kenñang-kan.

INSATIABLE, adj., تیاد داثت دکنش
 tiāda dāpat di-kenñang, تیاد داثت
 tiāda dāpat di-pūwas-kan. دثوسکن
 Homme —, اورغ یغ تیاد داثت دکنشکن,
 orang yang tiāda dāpat di-kenñang-
 kan. La concupiscence est —, هوا
 hawā نفسو ایت تیاد داثت دثوسکن
 nefsū itu tiāda dāpat di-pūwas-
 kan.

INSCIENCEMENT, adv., sans savoir,
 دغن تیاد تاهو dengan tiāda tāhu,
 دغن تیاد سحجان dengan tiāda sa-
 hajā-ña.

INSCRIPTION, s. f., caractères
 gravés ou fixés, تلیسن tulis-an,
 سرانن surāt-an. — sur une pierre,
 تلیسن اتس باتو tulis-an atas batu.
 — écrite en lettres d'or, یغ سرانن
 surāt-an yang دتولس دغن ایرامس
 di-tulis dengan āyer amās.

INSCRIPTION, action d'inscrire,
 حال منولس نام hāl menūlis nāma,
 حال مندفتکن نام اورغ ددالم کتاب

hāl men-daftar-kan nāma orang
 di-dālam kitāb.

INSCRIRE, v, a., منولس نام اورغ
 menūlis nāma orang, مندفتکن نام
 اورغ ددالم کتاب men-daftar-kan
 nāma orang di-dālam kitāb.

S'INSCRIRE, v. pron., منولسکن نام
 menūlis-kan nāma diri-ña.

INSCRUTABLE, adj., تیاد کفرقساان
 tiāda ka-preksā-an, تیاد داثت
 tiāda dāpat di-sīdik. Le
 cœur des rois est —, هاتی رجراج
 hātiraja-rāja ایت تیاد بارغ کفرقساان
 itu tiāda bārang ka-preksā-an.

INSECTE, s. m., rampant, بناتغ
 binātang کچل یغ ملات
 me-lāta. — volant, رترات rata-
 rāta, کرکارو karu-kāru, اغکف
 angkup-angkup, تگکاد tangkāda.

INSECTIVORE, adj., یغ هیدف سرت
 yang hīdup serta ماکن بناتغ کچل
 mākan binātang kexil.

INSENSÉ, E, adj., qui a perdu la
 raison, ایدن gīla, احمق ahmaq,
 hey ahmaq. O —! edan. Un —,
 سوره گیل sa-ōrang gīla.
 Parler comme un —, برکات سفرت
 ber-kāta seperti sa-
 ōrang gīla.

INSENSÉ, contraire à la raison,
 یغ لاون عقل yang lāwan akal.

INSENSIBILITÉ, s. f., صفة یغ تیاد
 sifat yang tiāda me-rāsa,

کټکارن *ka-tegār-an*, څرې کاکو *prī kaku*, څرې لالی *prī lāley*.

INSENSIBLE, adj., qui ne sent point, ځي تيا د مراس *yang tiāda merāsa*, تکر *tegār*, کاکو *kāku*. Cœur —, هاتي ځي تکر *hāti yang tegār*. Membre —, اغکوت ځي کاکو *anggōta yang kaku*.

INSENSIBLE, qui n'a plus ses sens, ځي څشن *yang ping-san*, لالی *lāley*.

INSENSIBLE, qui ne tombe pas sous les sens, تيا د جاته د باوه څريهان *tiāda jātuh di-bāwah pe-rasā-an*.

INSENSIBLEMENT, adv., څرلهن ۲, دغن تيا د ايغت *perlāhan perlāhan*, دغن *dengan tiāda ingat*.

INSÉPARABLE, adj., تيا د دافت *tiāda dāpat di-xerèy*, دچري *tiāda dāpat ber-xerèy*. Deux amis inséparables, دو اورغ *dūa orang ber-ṣohābat yang tiāda būleh ber-xerèy*.

INSÉPARABLEMENT, adv., اتس څري *ātas prī yang tiāda dāpat di-xerèy*.

INSÉRÉ, E, part. pas. du v. insérer, توسق *sīsip*, ترسيش *ter-sīsip*, ميسف *tūsuk*.

INSÉRER, v. a., ميسف *meñsīp*, ماسقن *me-māsuk*, منوسق *menūsuk*, کان.

INSERTION, s. f., action d'insérer, حال منوسق *hāl meñsīp*, حال ميسف *hāl menūsuk*.

INSIDIEUX, EUSE, adj., برداي *ber-dāya*, برتيغو *ber-tīpu*, څغادغ *peng-ādang*.

INSIGNE, adj., remarquable, ترنام *ter-nāma*, ترامت *ter-āmat*. Voleur —, اورغ څنچوري ځي ترنام *ōrang pen-xūri yang ter-nāma*. Faveur —, کړني ځي ترامت *karunīa yang ter-āmat*.

INSIGNE, s. m., marque d'une dignité, تند جواتن *tanda jawāt-an*, تند کيسارن *tanda ka-besār-an*. Les insignes royaux, الله کرجاء *alat ka-rajā-an*.

INSIGNIFIANT, E, adj., qui ne signifie rien, ځي تيا د ارتين *yang tiāda arti-ña*.

INSIGNIFIANT, sans importance, ځي تيا د کټان *yang rīngan*, ځي ريشن *yang tiāda gunā-ña*, ځي هين *yang hīna*. C'est un homme —, اياءيت *iyā-itu sa-ōrang hīna*.

INSINUANT, E, adj., ځي بيجق اکن *yang bījak akan mem-bāwa māsuk*, ځي قندي مشبل هاتي *yang pandey meng-ambil hāti orang*.

INSINUATION, s. f., action d'insinuer, حال ماسق دغن کبجاکن *hāl mem-bāwa māsuk dengan kabijāk-an*.

INSINUER, v. a., ماسقن *me-māsuk-kan*, مباو ماسق دغن كجياكن *mem-bāwa māsuk degan ka-bijāk-an*, مباو ماسق دغن مانس *mem-bāwa māsuk degan mānis-ña*. — une sonde dans une plaie, ماسقن چشگل كدالم لوك *me-māsuk-kan xungkil ka-dālam lūka*.

S'INSINUER, v. pron., ماسق *māsuk*.

S'insinuer doucement, ماسق فرلاهن *māsuk perlāhan-perlāhan*.

INSIPIDE, adj., چغه *ambar*, كورخ راس *tāwar*, كورخ راس *kūrang rāsa*. Nourriture — مكانن *makān-an yang ambar*. Discours — بچار كوشخ *bixāra kōsong*. Flatterie — فمبوكن بچ ذليل *pem-bujūk-an yang dzalil*.

INSIPIDITÉ, s. f., فرى بچ تاور *prī yang tāwar*, صفة بچ تياد كرساءن *si-fat yang tiāda ka-rasā-an*, راس امبر *rāsa ambar*.

INSISTANCE, s. f., فركنجاغن *per-kanjāng-an*. Demander avec — ممت دغن فركنجاغن *me-minta degan per-kanjāng-an*.

INSISTER, v. n., ميسق *meñesək*, بركنجخ دغن *ber-kanjāng*, ممت *ber-kanjāng degan minta*. — jusqu'à importuner, مشكشوكن *meng-gangū-kan*.

INSOCIABILITÉ, s. f., فرى بچ رجه *prī yang rejàh*, فراغى بغس *perāng bengis*.

INSOCIABLE, adj., بچ تياد سوك برتن *yang tiāda sūka ber-temān*. —, بورتو, رجه *rejàh*, كفت *kapista*, بغس *bengis*.

INSOLATION, s. f., حال كن سينر *hāl kena sinar mata-hāri*.

INSOLEMMENT, adv., دغن چغيين *xengī-ña*, دغن تياد سنونه *tiāda senūnuh*, دغن چابلن *xābul-ña*, دغن جـوان *jemawā-ña*.

INSOLENCE, فرى چغى *prī xengī*, فرى بچ ييادب *prī pengkuh*, فرى فشكه *prī yang bi-adab*, فرى بچ چابل *prī yang xābul*, فرى بچ جـاو *prī yang jemāwa*.

INSOLENT, E, adj., چغى *xengī*, كاسر *kāsar*, تياد سنونه *tiāda senūnuh*, ييادب *bi-adab*.

INSOLENT, qui offense la modestie, چابل *xābul*, تياد تاهو مالو *tiāda tāhu mālu*.

INSOLENT, orgueilleux, كـاچق *kāxak*, جـاو *jemāwa*.

INSOLITE, adj., تياد بياس *tiāda biāsa*, تياد تورث عادة *tiāda tūrut ādat*. Expression —, فركتان بچ تياد *per-katā-an yang tiāda biāsa di-pākey orang*.

INSOLUBILITÉ, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda ter-hanxur*.

INSOLUBLE, adj., qui ne peut se dissoudre, بیاد ترهنچر *tiāda ter-hanxur*, تیاد دافت دهنچرکن *tiāda dāpat di-hanxur-kan*.

INSOLUBLE, qu'on ne peut résoudre, یغ تیاد دافت دتعبیرکن *yang tiāda dāpat di-tabīr-kan*.

INSOLVABILITÉ, s. f., فری یغ تیاد *prī yang tiāda dāpat mem-bāyar hūtar-ña*.

INSOLVABLE, adj., qui n'a pas de quoi payer, یغ تیاد دافت مبابر هوتشن *yang tiāda dāpat mem-bāyar hūtar-ña*.

INSOMNIE, s. f., ککراغن تیدر *ka-kurāng-an tīdor*. — continuelle, فری یغ تیاد دافت تیدر سدیکت فون *prī yang tiāda dāpat tīdor sa-dīkūt pūn*.

INSONDABLE, adj., تیاد تردوک *tiāda ter-dūga*. Mer —, لاوت یغ تیاد تردوک *lāut yang tiāda ter-dūga*.

Fig. Cœur —, هاتی یغ تیاد دافت *hāti yang tiāda dāpat di-prek-sā-i*.

INSONORE, adj., یغ تیاد بریوی *yang tiāda ber-būūi*.

INSOUCIANCE, s. f., فری یغ الف *prī yang alpa*, فری یغ لالی *prī yang lāley*.

INSOUCIANT, E, adj., یغ تیاد فضولی *yang tiāda fedlūli*, الف *alpa*,

II.

لالی *kūrang ingat*, کورخ ایغت *lāley*.

INSOUMIS, E, adj., تیاد تعلق *tiāda talok*, تیاد فاته *tiāda pāteh*.

INSOUTENABLE, adj., qu'on ne peut discuter, تیاد ترپچراکن *tiāda ter-būxarā-kan*.

INSOUTENABLE, qu'on ne peut supporter, تیاد دافت دتاھنکن *tiāda dāpat di-tāhan-kan*.

INSPECTER, v. a., ممرقس *memreksa*, میندق *meñdīk*, مغماتی *merg-amāt-i*, ملهاتی *me-lihāt-i*. — les troupes, ممرقسای بارس *memreksā-i bāris*.

INSPECTEUR, TRICE, adj., یغ ممرقس *yang memreksa*, یغ میندق *yang me-ñdīk*, مندر *mandur*, فغگو *penunggu*.

INSPECTION, s. f., action par laquelle on examine, on considère, فنداغن *pandāng-an*, فرقساغن *prek-sā-an*. Faire l'inspection, ممرقسای *memreksā-i*.

INSPIRATEUR, TRICE, adj., یغ *yang me-māsuk-kan dālam hāti*, فغاجر *perg-ajar*.

INSPIRATION, s. f., de l'air dans les poumons, حال برنفس ماسق *hāl ber-nefas māsuk*. Chaque — et expiration, تیغ ۲ نفیس یغ ماسق کلور *tiap-tiap nefas yang māsuk ka-lūar*.

INSPIRATION, action de suggérer, حال ماسقکن کدالم هاتی *hāl*

INSPIRER, en parlant de Dieu,
مغلهامكن *meng-ilhām-kan*. C'est
Dieu qui inspire les prophètes, الله
جوڤك يڤ مغلهامكن سكل نڤي *allah*

INSTAMMENT, adv., دغن سځله دغن تر لالو, *dengan sungguh-sungguh*, دغن تر لالو, *dengan ter-lālu āmat*. Demander — دغن سځله دغن ممت *me-minta* *dengan sungguh-sungguh*.

INSTANCE, s. f., sollicitation pressante, فرمتسان یغ برسگه *per-mintā-an yang ber-sungguh-sungguh*, فرمتسان یغ ممقس *per-mintā-an yang memaksa*.

INSTANCE, poursuite en justice, دعا *dawā*, فغدو *peng-adū-an*.

INSTANT, s. m., moment, ساعة *sāat*, كتيك *kotika*. Un —, ساعه *sa-sāat*, سكتيك *sa-kotika*, سكجف *sa-kejap* مات *māta*. L'espace d'un —, —, ساعه لام *sa-sāat lamā-ña*. Ecoutez un —, دغرله ساعه *dergarlah sa-sāat*. Encore un —, سكتيك *sa-kotika* لاگي *lāgi*. A chaque —, فد تيف *pada tiap-tiap kotika*. A l'instant, سبتراين *sa-bentar* اين *ini*, باغت *bāgat-bāgat*, سكارغ *sakārang* اين *ini*. J'arrive à l'instant, سبتراين هب داتغ *sa-bentar ini hamba dātang*.

INSTANT, E, adj., pressant, یغ *yang* سگه *sungguh-sungguh*, یغ *yang* ممقس *memaksa*. Instante sollicitation, فرمتسان یغ سگه *per-mintā-an yang sungguh-sungguh*.

INSTANTANÉ, E, adj., یغ کلق *yang kalak*, یغ سبترا جادی *yang sa-bentar jādī*, یغ هابس دالم سکتیک *yang hābis dālam sa-kotika*.

INSTANTANÉMENT, adv., دغن *dengan* سبترا *sa-kotika*, دغن سبترا *dengan sa-bentar*.

INSTAR (À L'), adv., تورت چار *turut xāra*. A l'instar des Chinois, تورت چار اورغ چين *turut xāra orang xīna*.

INSTAUREE, v. a., مبروئی *membaharū-i*, ممبيکي *mem-baik-i*.

INSTIGATEUR, TRICE, s., اورغ مغوثق *orang meng-ūpak*, مغوثق *peng-ūpak*, اورغ مغادو *orang meng-ādu*, مغاجق *peng-ajak*.

INSTIGATION, s. f., حال مغوثق *hāl meng-ūpak*, مغثاکن *peng-upāk-an*, حال مغادو *hāl meng-ādu*, مغجاکن *peng-ajak-an*.

INSTINCT, s. m., طيعة *tebiat*, ايغن دغن *ingin binātang*, ايغن تياد برايغت *ingin dengan tiāda ber-ingat*.

INSTINCTIF, IVE, adj., یغ درفد *yang* ايغن ساج تياد دغن برايغت *deri-pada ingin saja tiāda dengan ber-ingat*.

INSTINCTIVEMENT, adv., اتس فري *atas* یغ درفد ايغن دغن تياد برايغت *prī yang deri-pada ingin dengan tiāda ber-ingat*.

INSTITUTEUR, v. a., établir, fonder, مگداکن *meng-adā-kan*, منکاکن *menegā-kān*, مندریکن *men-dirī-kan*, ملتقکن *me-letāk-kan*. Jésus-Christ a institué les sacrements de l'église, عيسى المسيح سده مگداکن سر الكنيسة

isa el-mesēh sudah meng-adā-kan ser-ser el-kanīset.

INSTITUER un héritier, مشوارثکن *meng-wāriṣ-kan.*

INSTITUT, s. m., système de règle de vie, فرنته لاکو جالان *parentah lāku jālan.*

INSTITUT, société, فرسکتون *per-sakutū-an.*

INSTITUT de France, فرسکتون اورغ قندی دنکری فرنجیس *per-sakutū-an orang pandey di-nagrē franxis.*

INSTITUTEUR, TRICE, s., qui institue, یغ مخذاکن *yang meng-adā-kan*, یغ ملتقن *yang me-letāk-kan.*

INSTITUTEUR, chargé de l'éducation, فغاجر *peng-ājar*, گورو *gūru*, یغ مغاجر کانق ۲ *yang meng-ājar kā-nak-kānak.*

INSTITUTION, s. f., 1°, action d'instituer, حال مخذاکن *hāl meng-adā-kan*, حال منکاکن *hāl menegā-kan*, حال مندریکن *hāl men-dirī-kan.* 2°, chose instituée, بارغ یغ *bārang yang di-adā-kan.*

INSTITUTION, établissement pour l'éducation de la jeunesse, سکولا *sekūla*, رومه مغبجاری اتق *rūmah meng-ajār-i ānak.* — de jeunes gens رومه مغبجاری اورغ مود *rūmah meng-ajār-i orang mūda.*

INSTRUCTEUR, s. m., celui qui est chargé d'apprendre l'exercice aux

troupes, یغ مغبجاری سلدادو *yang meng-ajār-i soldādo.*

INSTRUCTEUR, juge qui instruit un procès, یغ میدیاکن دعوا *hākīm yang meñediā-kan dawā*, یغ مرقس دعوا *hākīm yang memreksa dawā.*

INSTRUCTIF, IVE, adj., یغ برکون *yang ber-gūna akan meng-ājar.*

INSTRUCTION, s. f., éducation, فغجارجن *peng-ajār-an*, اجارن *ajār-an.* Une bonne — éclaire l'intelligence et forme le cœur, فغجارجن یغ بایق ایت منرغکن بودی دان میبکی هاتی *peng-ajār-an yang bāik itu menerang-kan būdi dān mem-bāik-i hāti.* Donner une — utile, مبری *mem-brī peng-ajār-an yang ber-gūna.* — religieuse, فغجارجن اکام *peng-ajār-an agāma*, فغجیین *peng-ajī-an.*

INSTRUCTION, savoir, connaissance, فغجاهون *pengatahū-an.* Il a beaucoup d'instruction, فغجاهونن بایق ادا *peng-atahū-an-ña bāñak adā-ña.* —, érudition, science, علم *ilmu.*

INSTRUCTION d'une cause, فرقساان *preksā-an bixāra.*

INSTRUIRE, v. a., enseigner, مغبجاری *meng-ajār-i.* — quelqu'un, مغبجاری اورغ *meng-ajār-i orang.* Ce professeur instruit bien, اورغ فغاجر *orang* ایت مغاجر دغن یغ بایق

peng-ajar itu meng-ajar dengan yang baik. — les ignorants, معجاری یخ بوده *meng-ajar-i yang bōdoh.*

INSTRUIRE, informer, ممبری تاهو *mem-brī tāhu*, ممبری معلوم *mem-brī malūm*. J'instruirai votre père de votre conduite, ممبری اکو این اکن ممبری *aku ini akan mem-brī tāhu pada bapā-mu deri-pada ka-lakū-an-mu.*

INSTRUIRE un procès, ممرقس دعوا *memreksa dawā.*

S'INSTRUIRE, v. pron., براجر *ber-ajar*, بلاجر *bel-ajar*. S'instruire de la religion, براجر سکل فرکارا کام *ber-ajar segala porkāra agāma.*

INSTRUIT, E, part. pas. du v. instruire, qui connaît, یخ تاهو *yang tāhu*. —, savant, érudit, قندیت *pandita*, عالم *ālim*, حکیم *hakīm*.

INSTRUMENT, s. m., outil, فکاوی *pegāwey*, آلة *ālat*, فرکاکس *per-kākas*. Instruments aratoires, فکاوی *pegāwey akan per-usah tēnah*. Tous les instruments de guerre, سکل آلة ففراغن *segala ālat pe-prāng-an.*

INSTRUMENT de musique, بیپین *buñi-buñi-an*. Tous les instruments de musique se firent entendre, سکل بیپین *segala buñi-buñi-an ber-buñi-lah.*

INSTRUMENT, titre, acte public, قول *kaul*, سورت کسقیسن *sūrat ka-*

saksī-an, سورت دلیل *sūrat delil.*

INSU, s. m., تیاد تهون *tiāda tahū-ña*, حال تیاد کتهون *hāl tiāda ka-tahū-an*. Cela a été fait à son —, ایت سده جادی دغن تیاد تهون *itu sudah jadi dengan tiāda tahū-ña.*

INSUBMERGIBLE ou INSUBMER-SIBLE, adv., یخ تیاد بوله تغلم *yang tiāda būleh tenggelam.*

INSUBORDINATION, s. f., کتکارن *ka-tegār-an*, کدرهکاءن *ka-durhakā-an*, معصية *meşiyet.*

INSUBORDONNÉ, E, adj., بیغل *bīngal*, تکر *tegār*, درهاک *durhākā*, عاصی *āṣi.*

INSUCCÈS, s. m., انتغ جاهت *untung jāhat*, حال تیاد جادی *hāl tiāda jādī.*

INSUFFISANCE, s. f., فری یخ تیاد *prī yang tiāda xūkup*, چوکف *ka-kurāng-an.*

INSUFFISANT, E, adj., تیاد چوکف *tiāda xūkup*, تیاد سمفی *tiāda sam-pey*, یخ کورغ *yang kūrang.*

INSUFFLATION, s. f., حال منیف کدالم *hāl menīup ka-dālam.*

INSULAIRE, adj., اورغ فولو *orang pūlaw*, اورغ یخ تغکل دالم فولو *orang yang tinggal dālam pūlaw.*

INSULTE, s. f., بغکل *bangkil*, ماکي *per-bangkil-an*, ماکي *māki.*

INSULTER, v. a., مَبْشَكِلْكَنْ mem-
bangkil-kan, مَمَكِي me-māki, مَمْبَرِي
malu mem-bri mālu, مَمْعِيكَنْ mery-
aib-kan.

INSUPPORTABLE, adj., تیا دافت *tiāda dāpat di-tanggung*,
تیا د تیرتغنگ *tiāda ter-tanggung*, تیا د تیرتاهن
tiāda ter-tāhan, تیا د تیریت *tiāda ter-derita*. Fardeau —,
تغگون یغ تیا دافت دتغنگ *tanggūng-an yang tiāda dāpat di-tanggung*. Douleur —,
سکیتن یغ تیا د تیریت *sakit-an yang tiāda ter-derita*.

INSURGÉ, s. m., qui s'élève contre
une autorité, **اورغ** *durhāka*,
مغکمثر *ōrang merg-gampar*.

INSURGER, v. a., soulever contre,
مباغنون لاون *mem-bāngun-kan lā-*
wan, مظهره ران *menq-haru-harā-*
kan.

S'INSURGER, v. pron., باغن لاون
bāḡun lāwan, مشگمشر *menḡ-gam-*
par, مغهارو *menḡ-hāru*.

INSURMONTABLE, adj., یغ تیاد دافت *yang tiāda dāpat di-sele-sèy-kan*, یغ تیاد دافت دالهن *yang tiāda dāpat di-ālah-kan*. Difficulté — ککارن یغ تیاد دافت *ka-sukār-an yang tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INSURRECTION, s. f., كُمْفَر *gampar*,
غَوْغَا *gawgā*.

INTACT, E, adj., ce à quoi l'on
n'a pas touché, تيار ترجمه *tiāda*
ter-jāmah.

INTACT, sain, entier, سَمْـٰرَن sem-
purna, تِيَاد رُوسَق tiāda rūsaḳ, قَدْ
penùh, سُوخِي sūxi. Réputation in-
tacte, نَام يَغ سَمْـٰرَن nāma yang sem-
purna. Meubles intacts, سَرْب رُومَه
serba rūmah yang تِيَاد رُوسَق tiāda rūsaḳ. Le sac était —, كَارَغ
kārang اَيْت اِدَالَّة قَدْ kārang itu adā-
lah penùh lāgi.

INTARISSABLE, adj., تیار دافت
tiāda dāpat hābis dī-
timba, تیار اکن هابیس *tiāda ākan*
hābis.

INTÉGRAL, E, adj., كُفَّ *genâp*,
سَبْرَهَان *saberhâna*, سَنْتَق *sontok*.
Paiement —, قُمْيَارَن يَغْ كُفَّ *pem-
bayār-an yang genâp*.

INTÉGRALEMENT, adv., دغن سگفن,
dengan sa-genəp-ña, بلاک belāka,
سکالی sa-kālī. II a payé —, ای
بلاک ēa sudah bāyar
samuā-ña belāka.

INTÈGRE, adj., probe, incorruptible, بتل *betul*, لورس *tulus*, *tūrus*, بنر *benḍr*. Homme —, اورڻ *ōrang* بتل *ōrang betul*. Vertu —, کجیمن *ka-bijik-an yang benḍr*.

INTÉGRITÉ, s. f., état d'un tout
complet, *فرسمقراءان* *per- sempur-*

nā-an, نَفْسِ فَرى *prī yang*
genāp.

INTÉGRITÉ, probité, vertu, كِتُولَن
ka-betūl-an, انصاف *inṣāf*.

INTÉGRITÉ, état d'une chose saine,
فَرى يَغ تِيَاد رُوسَق *prī yang tiāda*
rūsak.

INTÉGRITÉ, virginité, بَكِر *biker*,
فَرى فَرَاوَن *prī prāwan*.

INTELLECT, s. m., entendement,
عَقْل *aḳal*, بُودى *būdi*.

INTELLECTUEL, LE, adj., عَقْل فُون
aḳal pūña, بُودى فُون *būdi pūña*.
Faculté intellectuelle, صِفَةُ بُودى
ṣifat būdi.

INTELLIGENCE, s. f., faculté intel-
lectuelle, عَقْل *aḳal*, بُودى *būdi*.
— parfaite, بُودى يَغ سَمْفَرَن *būdi*
yang sempurna. L'esprit d'intelli-
gence, رُوح عَقْل *rūḥ aḳal*. Dieu
l'a rempli d'intelligence, اللّهُ سَدَه
allah sudah memenūh-i dīa dergan būdi
bixāra.

INTELLIGENCE, connaissance,
فَغَتَاهُون *pergatahū-an*.

INTELLIGENCE, compréhension,
فَغَرْتِيَن *perg-arti*-an. Je
te donnerai l'intelligence, اَكُو اَرْتِي
aku akan mem-brī
arti padā-mu. Donnez-moi l'intel-
ligence, بَرِيكَنَلَه اَكُو مَغَرْتِي *brī-kan-*
lah aku meng-arti.

INTELLIGENCE, adresse, habileté,
دَاى *dāya*, اَفَاى *upāya*, عَقْل *aḳal*.

INTELLIGENCE, amitié réciproque,
بِر صَحْبَاتَن *ber-ṣoḥabāt-an*. Vivre en
bonne —, بِر صَحْبَاة صَحْبَاتَن *ber-*
ṣoḥābat-ṣoḥabāt-an. Ils sont d'in-
telligence pour me tromper, دى
اَوْرَغ مَوَاقَعَة اَكَن مَنِغُو كَيْت *dīa orang*
muwāfaḳat ākan menipu kīta.

INTELLIGENCE, communication,
حَال بِر كِيرِم ۲ سَوْرَت *ḥāl ber-kīrim-*
kīrim sūrat.

INTELLIGENT, E, adj., capable de
raisonner, بِر بُودى *ber-būdi*, بَدِيْمَان
budīmān, بِر عَقْل *ber-aḳal*. L'homme
est —, اَوْرَغ مَانَسِي اَيْت بِر بُودى اِدَاك *orang*
mānusīa itu ber-būdi adā-
ña. Il n'est pas —, تِيَاد اِي بِر بُودى
tiāda iā ber-būdi. Cet enfant est
très —, بُودَاك اَيْت بِر عَقْل بَاقِي *būdaḳ*
itu ber-aḳal bāñak. Il les rend
intelligents, اِي مَغْدَاكَن مَرِيكَنَت *iā meng-*
adā-kan marika-
itu ber-aḳal.

INTELLIGENT, qui a de l'adresse
et de l'habileté, فَندى *pandey*, عَارِف
ārif, خَرْدِيك *xerdiḳ*. Il est très —
dans ses affaires, اِي بَاقِي فَندى دَاَلَم
iā bāñak pandey dālam
pe-karjā-an-ña.

INTELLIGIBLE, adj., يَغ دَاَت اَوْرَغ
مَغَرْتِي *yang dāpat orang meng-arti*,
يَغ دَاَت دَارْتِي *yang dāpat di-arti*.
Ces paroles sont intelligibles,

فرکسان ایت دافت اورغ مشرقی دی
per-katā-an itu dāpat orang meny-
arti dīa.

INTELLIGIBLEMENT, adv., دغن ترغ
dengan træng, ترغ ترس træng trūs.
Maintenant vous parlez —, سکارغ
sakārang این تون برکات دغن ترغن
ini tūan ber-kāta dengan træng-ña.

INTEMPÉRANCE, s. f., excès, فری
prī yang ter-lālu āmat, یغ ترلاوامت
ka-lebēh-an, کلغاون ka-lam-
pāw-an. — de langue, فری یغ
prī yang ber-kāta برکات ترلاوامت
ter-lālu āmat.

INTEMPÉRANCE, gourmandise,
pen-xarūk-an, کدمافن
ka-demāp-an.

INTEMPÉRANT, E, adj., qui donne
dans des excès, یغ ترلاوامت yang
ter-lālu āmat, لغو lampaw.

INTEMPÉRANT, gourmand, فنچارق
pen-xarūk, فندمف pen-demāp.

INTEMPÉRIE, s. f., کورغ تتف
kūrang tetap, کورغ اتورن kūrang
atūr-an. — des saisons, کورغ تتف
kūrang tetap mūsīm.

INTEMPESTIF, IVE, adj., فدکتيك
pada kotika yang tiāda یغ تیاد بايق
bāik, تیاد فانت tiāda pātut. De-
mande intempestive, فرمتان یغ تیاد
per-mintā-an yang tiāda فانت
pātut.

INTENDANCE, s. f., direction d'aff-
aires, فرنهناهن parentāh-an, کجروهن
ka-jurū-an, جواتن بندهاری jawāt-
an bendahāri.

INTENDANT, s. m., surveillant,
پارغولو parghūlu, ممتات mata-māta,
تندل tandil.

INTENDANT, majordome, adminis-
trateur, جورو رومه jūru rūmah,
بندهاری bendahāri, وکیل wakīl.
Il l'établit — sur sa maison, مك
maka ای بروکیکنله دی اتس رومهن
ia ber-wakīl-kan-lah dīa ātas
rūmah-ña. — militaire, بندهار
bendahāra خزانه فئراغن
pe-prāng-an.

INTENSE, adj., کرس ساغت sāngat,
کرās بايق bāñak. Chaleur —, فانس
pānas yang sāngat. Son
بوني یغ کرس būni yang krās.

INTENSITÉ, s. f., فری کواس بارغ
prī kuāsa bārang, فری ککراسن بارغ
prī ka-krās-an bārang.

INTENTER, v. a., un procès, مندعوا
men-dawā. — un procès à, مندعواى
men-dawā-i.

INTENTION, s. f., کهندق ka-hen-
dak, مقصود mau, سهاج sahāja,
مکسود makṣūd, قصد keṣad. Bonne —,
کهندق یغ بايق ka-hendak yang bāik.
Il l'a fait avec —, ای سده مېوت
ia sudah mem-

būat itu dengan sahajā-ña. L'intention de son père, کهنندق بغای *ka-hendakḡ bapā-ña*. A l'intention, کارن *kārna*. Il l'a fait à votre —, دکرجا کنپاله ایت کارن تون *di-karjā-kan-ña-lah itu kārna tūan*. Avoir —, مهباج *meḡ-hendakḡ*, مهباج *meñahāja*, ماو *māu*. Je n'ai pas — de le blesser, تیاد هبب ماو ملوک *tiāda hamba māu me-lūka dīa*.

INTENTIONNÉ, E, adj., یخ برکهنندق *yang ber-ka-hendakḡ*, یخ ماو *yang māu*.

INTERCALAIRE, adj., یخ دسیف *yang di-sisip*, یخ کسیفن *yang ka-sisip-an*. Jour — (dans une année bissextile), هاری یخ کسیفن *hāri yang ka-sisip-an*.

INTERCALATION, s. f., addition d'un jour à février des années bissextiles, حال میسف سواتو هاری *hāl meñsīp suātu hāri pada būlan februāri pada tāhun ka-sisip-an*.

INTERCALER, v. a., insérer, میسف *meñsīp*.

INTERCALER, ajouter, مهبج *me-ñamburg*.

INTERCÉDER, v. n., prier pour, ممت دعا کارن اورغ *me-minta doḡ kārna orang*, منولج بچار *menūlung bixāra*. La sainte vierge Marie

intercède pour nous, ستی مریم ممت *seti marīam me-minta doḡ kārna kāmī*.

INTERCEPTER, v. a., منکهن *mene-gāh-kan*, منهای *menahān-i*. — les rayons du soleil, سینر متهای *menegāh-kan sinar mata-hāri*. Des lettres interceptées, سورت ۲ *sūrat-sūrat di-pegang*.

INTERCEPTION, s. f., فنکاهن *pene-gāh-an*, حال منهای *hāl menahān-i*.

INTERCESSEUR, s. m., اورغ فراتار *orang per-antāra*, واسط *wāsīt*.

INTERCESSION, s. f., شفاعة *ṣefāṭ*, فرتلوغن *per-antarā-an*, فراترآن *per-tulūng-an*. L'intercession des Saints, شفاعة سکل قدیسن *ṣefāṭ segala ḡadīsīn*.

INTERCOSTAL, E, adj., یخ داتار *yang di-antāra tūlang-tūlang rūsuk*.

INTERCUTANÉ, E, adj., یخ داتسار *yang di-antāra dā-gīng dān kūlīt*.

INTERDICTION, s. f., لراغن *larāng-an*, حال ملارغ *hāl me-lārang*, فنکاهن *penegāh-an*, نهی *nahī*.

INTERDIRE, v. a., défendre quelque chose à quelqu'un, ملارغ *me-lārang*, منجرامکن *meḡ-harām-kan*, منکهن *menegāh-kan*, ممتغ *memantang*. — le vin à un malade, ملارغکن اورغ ساکت میمن ایراغکور

me-lārang-kan orang sākūt me-mīnum āyer anggūr. On lui interdit l'entrée de la ville, ای دلارغن ماسق نگری *ia di-lārang-kan māsuk nagri.*

INTERDIRE, d'une fonction, منع کردن *memexāt-kan orang deri jawāt-an-ña.*

INTERDIRE, étonner, déconcerter, مبهري *meng-heirān-kan*, مبهري *mem-brī dahšat*, مبهري *mengejūt-kan.*

INTERDIT, E, part. pas. du verbe interdire, حرام *harām*, لارāng *larāng-an*, دنگه *di-tegāh*, پانتāng *pantang.* Cela m'est —, ایت حرام فدāk *itu harām padā-ku.* Chose interdite, بارēg لارāng *bārang larāng-an.*

INTERDIT, déconcerté, کن دهشة *kena dahšat*, بیشēg *bīngung.*

INTERDIT, s. m., censure ecclésiastique, فحشیلن *perguxīl-an.* Sentence d'interdit, فرمان فحشیلن *firmān perguxīl-an.*

INTÉRESSANT, E, adj., grave, important, بسر *besār*, برت *brāt.* Une affaire intéressante, سفرکار یēg بسر *sa-porkāra yang besār.*

INTÉRESSANT, attirant, séduisant, beau, اندē *indah-indah.* Histoire intéressante, حکایة یēg اندē *hikāyat yang indah-indah.* Jeune fille intéressante, انتق دار یēg مانس لکون *antq dar yēg māns lekun.*

ānaḥ dāra yang mānis lakū-ña.

INTÉRESSÉ, E, part. pas. du verbe intéresser. — dans une affaire, یēg سده ماسق دالم سواتو فکرجاēn *yang sudah māsuk dālam suātu pe-karjā-an.*

INTÉRESSÉ, trop attaché à ses intérêts, à l'argent, کیکر *kīkir*, برلوب *ber-lōba*, طمع *tema.* Homme —, اورēg کیکر *orang kīkir.*

INTÉRESSER, v. a., faire entrer quelqu'un dans une affaire, ماسقکن *me-māsuk-kan orang dālam suātu pe-karjā-an.* Quant à ce qui m'intéresse, اکن داکو *akan dāku.*

INTÉRESSER, être de quelqu'importance, جادی بارēg برت *jādi bārang brāt*, جادی بارēg بسر *jādi bārang besār.* Le prix du blé nous intéresse, هرک گندم ایت فکرار یēg *harga gundum itu porkāra yang brāt pada kīta.*

INTÉRESSER, toucher, émouvoir, مغمبل هاتی اورēg *meng-ambil hāti orang*, میکان هاتی اورēg *meñuk-kan hāti orang.*

S'INTÉRESSER, v. pron., prendre part dans une affaire, فضولی *fedlūli*, ماسق دالم سواتو فکرجاēn *māsuk dālam suātu pe-karjā-an.*

INTÉRÊT, s. m., affaire, حال *hāl*, بچار *bixāra*, فکرجاēn *pe-karjā-an.*

Homme habile dans ses intérêts,
اورغ یخ چردق دالم حال فکرجاښ
orang yang xerdiq dālam hāl pe-
karjā-an-ña. Il a intérêt à, ای
اکن فضولی *ia fedlūli ākan*.

INTÉRÊT, affection, چنت *xinta*.

Porter — à quelqu'un, مرسای چنت
اکن اورغ *me-rasā-i xinta ākan*
orang.

INTÉRÊT, part dans une affaire,
سواتو فکرجاښ دالم سواتو فکرجاښ
dālam suātu pe-karjā-an. Un —
dans une mine de charbon de terre,
سواتو فکرجاښ دالم فکرجاښ تبغ ارغ باتو
suātu bahagī-an dālam pe-karjā-
an tambang arang bātu.

INTÉRÊT, profit, انتغ *untung*, لاب
منچهاری *lāba*. Chercher ses intérêts,
انتغن *men-xahūri untung-ña*.

INTÉRÊT de l'argent, بوغ وځ
būnga wang. — d'argent à cinq
pour cent, بوغ وځ سراتس ممبری لیم
būnga wang sa-rātus mem-brī
lima.

INTÉRIEUR, E, adj., دالم *dālam*,
یخ ددالم *yang di-dālam*, باطن *bāṭin*.
Porte intérieure, دالم فتنو *pintu*
dālam. Chambre intérieure, یلق
دالم *bilik dālam*. Trouble —,
فغروڼ یخ باطن *perg-harū-an*
yang bāṭin. Guerre intérieure, فرغ
اورغ نگرې دغن سندرين
orang nagrī dengan sendirī-ña.

L'homme —, مانسی یخ باطن *mānu-*
sia yang bāṭin.

INTÉRIEUR, s. m., le dedans, دالم
دالم *dālam*, دالم *dālam-ña*. Il est
entré dans l'intérieur, ای سده ماسق
دالم *ia sudah masuk dālam*. L'in-
térieur du palais, دالم استان *dā-*
lam-ña astāna. Ministre de l'in-
térieur, منتری حال احوال فمرتاښ
نکری *mantri hāl aḥwāl pemaren-*
tāh-an nagrī.

L'INTÉRIEUR d'un pays, هولو نگرې
hulu nagrī. Personne de l'intérieur
d'un pays, اورغ هولو *orang hulu*.

INTÉRIEUREMENT, adv., دالم *dā-*
lam, دالم *di-dālam*, باطن *bāṭin*.
Mais — ils sont remplis de rapines,
تتافی باطن اد سارت دغن رمفاسن
tetāpi bāṭin-ña ada sarat dengan
rampās-an.

INTÉRIM, s. m., entre-temps, سمتر
semantāra, سدغ *sedang*, دالم ایت
دالم *dālam itu*. Par —, فدا انتار *pada*
دالم فدا انتار ایت *dālam*
pada antāra itu.

INTERJETÉ, v. a., appel, appeler
d'un jugement, مننده بچار *memindah*
bixāra.

INTERLIGNE, s. m., espace entre
deux lignes, دغ دانتار دو بارس
tampat di-antāra dua bāris.
Ecrire dans l'interligne, منولس انتار
دو بارس *menulis antāra dua*
bāris.

INTERLOCUTEUR, TRICE, adj., اورخ *orang ber-tūtur-menūtur*.

INTERLOPE, adj., qui trafique en fraude, يڭ مېاو دگاڭن بارغ کلف *yang mem-bāwa dagāng-an bārang glāp*.

INTERLOQUER, v. a., étourdir, interdire, مېرى دهشة *mem-brī dah̄sat*.

INTERMÉDIAIRE, adj., يڭ اد داتار *yang ada di-antāra*, يڭ اد دتغه *yang ada di-tergah*. Espace —, يڭ داتار تښت *tampat yang di-antāra*, تښت لکه *tampat legāh*.

INTERMÉDIAIRE, CONCILIATEUR, اورخ واسط *orang per-antāra, wāsūt*.

INTERMINABLE, adj., يڭ تيا دافت *yang tiāda dāpat di-hābis-kan*, دها بسکن *tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INTERMISSION, s. f., فرى برهنتى *pri ber-henti*. Sans —, دغن تيا دافت *dengan tiāda ber-henti*.

INTERMITTENCE, s. f., فرهنتين *per-henti-an*, کسلاځن *ka-selāng-an*.

INTERMITTENT, E, adj., يڭ برهنتى *yang ber-henti*, يڭ برسلاځ *yang ber-selāng*, يڭ مېلځ *yang meñelāng*.

INTERNAT, s. m., pension où les élèves demeurent, سکولا دمان اتڼ يڭ *sekūla di-māna anak yang bel-ājar tinggal*.

INTERNE, adj., يڭ ددالم *yang di-dālam*, باطن *bāṭin*. Qualité —, صفة يڭ ددالم *siṣat yang di-dālam*. Surface —, موك يڭ ددالم *mūka yang di-dālam*. Elève —, فلاجر *pel-ājar yang tinggal dālam sekūla*.

INTERNER, v. a., renfermer, منوټ *menūtup dālam*, ماسکڼ *me-māsuk-kan*.

INTERNONCE, s. m., celui qui remplace le nonce, څڅکتنى وکیل څاف *peng-ganti wakīl pāpa*.

INTERPELLATION, s. f., ښونتون *penuntūt-an*.

INTERPELLER, v. a., منتت *me-nuntut*.

INTERPOLER, v. a., insérer un mot, une phrase dans un texte, مېسټ سواتو فرکټان دالم نص *meñsīp suātu per-katā-an dālam naṣ*.

INTERPOSER, v. a., mettre entre deux, مېوبه داتار *mem-būbuh di-antāra*.

S'INTERPOSER, v. pron., ماسق داتار *māsuk di-antāra*, ماسق دالم بچار *māsuk dālam bixāra*. Lorsque la lune vient s'interposer entre le soleil et la terre, افيل بولن داتځ داتار *apa-bila būlan dātang di-antāra mata-hāri dān būmi*.

INTERPOSITION, s. f., فرى يڭ ماسق *pri yang māsuk antāra*, فرى

پريغ اد دانسار *prī yang ada di-an-tāra*.

INTERPRÉTATION, s. f., explication, *فشریتین* *tabīr*, *عبارة* *ibārat*, *پريغ-ارتی-ان* *perg-arti-an*.

INTERPRÉTATION, traduction, *سلین* *salin-an*, *پنلین* *peñalīn-an*, *ترجمة* *terjumat*. L'interprétation des langues, *پنلین بهاس ۲* *peñalīn-an bahāsa-bahāsa*.

INTERPRÊTE, s., truchement, *جورو* *jūru* *bahāsa*.

INTERPRÊTE, qui explique, *پريغ* *yang meng-arti-kan*, *مغرتیکن* *yang me-ñatā-kan*. — habile, *پندی مغرتیکن* *pandey meng-arti-kan*.

INTERPRÊTE, traducteur, *پريغ میال* *yang meñālīn*, *پريغ مندهکن* *yang memindah-kan pada lāin bahāsa*.

INTERPRÊTER, v. a., expliquer, *میتان* *me-ñatā-kan*, *مغرتیکن* *meng-arti-kan*, *منتعیرکن* *men-tabīr-kan*. Il a interprété l'Apocalypse, *ای* *ia sudah me-ñatā-kan wahī yahyā*.

INTERPRÊTER, comprendre, prendre en bonne ou en mauvaise part un mot, une action, *مغرتی* *meng-arti*. Mal —, *ساله مغرتی* *salah meng-arti*. Il a mal interprété mes paroles, *سده ای ساله مغرتی* *sadeh ai salah meng-arti*.

sudah ia salah meng-arti perkata-an-ku.

INTERPRÊTER, traduire, *میال* *meñālīn*, *مندهکن* *memindah-kan pada lāin bahāsa*, *منترجمتکن* *men-terjumat-kan*.

INTERRÈGNE, s. m., *فمرتاهن پريغ انتار* *pemarentāh-an yang antāra*.

INTERROGATEUR, TRICE, adj., *پريغ* *yang ber-tāña*, *پريغ برسوال* *yang ber-suāl*.

INTERROGATIF, IVE, adj. Particules interrogatives, en malais *ته* *tah*, *که* *kah*.

INTERROGATION, s. f., *فرتیان* *per-tañā-an*, *سوال* *suāl*. — de la conscience, *فرتیان ستاهو هاتی* *per-tañā-an sa-tāhu hāti*.

INTERROGATOIRE, s. m., question d'un juge à un accusé, *فريس* *preksa*, *حال برتپتاکن* *hāl ber-tañā-tañā-kan*.

INTERROGER, v. a., questionner, *برتان* *ber-tāña*, *برتپاکن* *ber-tañā-kan*, *مپان* *meñāna*, *برسوال* *ber-suāl*. Interrogez votre père, *برتپاکنله* *ber-tañā-kan-lah bapā-mu itu*. Personne n'osait plus l'interroger, *مک بارغ سورغ فون تیاد برانی* *maka bārang sa-ōrang pūn tiāda berāni ber-tañā-kan dā lāgi*. — sur, *برتپاکن درغد* *ber-tañā-kan deri-pada*. — sa conscience, *برتاکن کفد ستاهو هتین* *ber-tañā-kan deri-pada*.

*ber-tāna ka-pada sa-tāhu hatī-
ña.*

INTERROGER, examiner, ممرقس
memreksa, مپدق *meñdik*, برتپاکن
ber-tāna-tāna-kan.

INTERROMPRE, v. a., empêcher la
continuation d'une chose, مېنتکن
mem-bantut-kan, مومتکن *memūtus-
kan*, مپاکت *meñakat*. — un discours,
مېنتکن فرکسان *mem-bantut-kan
per-katā-an*. — un chemin, مپاکت
جالن *meñakat jālan.*

INTERROMPRE, arrêter, مناهنکن
menāhan-kan.

INTERROMPRE, troubler, impor-
tuner, مځگځکون *merg-gangū-kan.*

INTERROMPU, E, part. pas. du v.
interrompre, بنتت *bantut*, ترساکت
ter-sakat, ترهنتی *ter-henti*, پوتس
pūtus.

INTERRUPTEUR, TRICE, adj., مولت
اورځ گځگو *mūlut rampus*, اورځ
orang ganggu.

INTERRUPTION, s. f., 1°, action
d'interrompre, حال مېنتکن *hāl
mem-bantut-kan*, حال مپاکت *hāl
meñakat*, مېبرهنتین *pem-ber-henti-
an*. 2°, état de ce qui est interrompu,
فرهنتین *per-henti-an*, کسکاتن
ka-sakāt-an, فرهنتین *per-
henti-an*. — du commerce, فرنیگان
per-henti-an perniagā-an.

INTERSECTION, s. f., فرتمون *per-
temū-an*. — de deux lignes, تفت

فرتمون دو بارس *tampat per-temū-
an dūa bāris.*

INTERSTICE, s. m., ماس یخ اتار
māsa yang antāra, کسلاغن *ka-
selāng-an*, چله *xelāh.*

INTERVALLE, s. m., انتار *antāra*,
لاڤغ *lāpang*, کسلاغن *ka-selāng-an*.
Qui forme —, براتار *ber-antāra*.
Par intervalles, برسلغ *ber-selāng*,
کاداغ *kādang-kādang.*

INTERVENIR, v. n., entrer dans,
se mêler de, ماسق *māsuk*, فضولی
fedlūli. — dans une affaire, ماسق
دام سواتو فکرچان *māsuk dālam
suātu pe-karjā-an.*

INTERVENIR, se rendre médiateur,
منجادی واسط *men-jādi wāsīt.*

INTERVENIR, survenir, جادی *jādi*,
داتغ *dātang.*

INTERVENTION, s. f., action d'en-
trer dans une affaire, حال ماسق دام
سواتو فکرچان *hāl māsuk dālam
suātu pe-karjā-an.*

INTERVENTION, médiation, فری
جادی واسط *prī jādi wāsīt.*

INTERVERSION, s. f., فری یخ
تربالت بله *prī yang ter-bālik-belāh*,
کباهن *ka-ubāh-an.*

INTERVERTIR, v. a., مېمبالت بله *mem-
bālik-belāh*, مځوبکن سکالی *merg-
ūbah-kan sa-kālī*, مموتر بالت *me-
mūtar bālik.*

INTERVERTISSEMENT, s. m., حال ممبالق بله *hāl mem-bālīk-belāh*, تغير *perg-ubāh-an*.

INTESTAT, adj., تباد بروصية *tiāda ber-waṣīyat*.

Mourir AB INTESTAT, ماتى دغن *māti degan tiāda ber-waṣīyat*.

INTESTIN, s. m., ايسى فرت *īsi prūt*, اوسس تالى فرت *tālī prūt*, اوسس تالى فرت يسخ سنى *tālī prūt yang senī*. Douleur des intestins, مولس *mūlas*.

INTESTIN, E, adj., يسخ ددام *yang di-dālam*. Guerre intestinale, فرغ *prang* اورغ نگرى دغن سندرين *nagrī degan sendirī-ña*.

INTESTINAL, E, adj., فرت فون *prūt pūña*. Douleur intestinale, فرت فون مولس *sakit prūt, mūlas*.

INTIMATION, s. f., action par laquelle on intime, حال ميتان *hāl me-ñatā-kan*, حال ممفیکن تيت *hāl me-ñampey-kan titah*.

INTIME, adj., intérieur, دالم *dā-lam*, يسخ ددام هاتى *yang di-dālam hāti*. Le sens —, راس هاتى *rāsa hāti*. Secrétaire —, كاتب رهسى *kātīb rahasīa*.

INTIME, parlant d'ami ou d'amitié, بتل *betul*, سغكه *sungguh*. Ami —, صحابة يسخ سغكه *ṣohābat yang sung-guh*.

INTIMEMENT, adv., cordialement, در دالم *deri dālam*, دغن هاتى *dengan hāti*, دغن سغكه *dengan sungguh*. Je le crois —, همب فرچای دغن *hamba perxāya degan hāti*.

INTIMER, v. a., ميتان *me-ñatā-kan*, ممفیکن تيت *me-ñampey-kan titah*. Il leur intima l'ordre du roi, دسمفیکنپاله تيتيه راج كغد مريكيت *di-sampey-kan-ñā-lah titah rāja ka-pada marīka-itu*.

INTIMER, assigner, مبرى سورت *mem-brī sūrat dawāt*.

INTIMIDATION, s. f., 1°, action d'intimider, حال منكوتى *hāl mena-kūt-i*, فنجبارن *pen-xabār-an*. 2°, résultat, فنكوتن *penakūt-an*, كتكوتن *ka-takūt-an*, كجبارن *ka-xabār-an*.

INTIMIDÉ, E, part. pas. du verbe intimider, يسخ كتكوتن *yang ka-takūt-an*, يسخ كجبارن *yang ka-xabār-an*.

INTIMIDER, v. a., منكوتى *mena-kūt-i*, مبرى تاكت *mem-brī takūt*, ملبتكن هاتى *me-lembut-kan hāti*, منچابركن *men-xābar-kan*.

INTIMITÉ, s. f., برصحبانن *ber-ṣohābat-an*, فرى تسولن *prī tūlan*. Vivre dans l'intimité, هيدف سرت *hidup serta ber-ṣohābat-ṣohābat-an*.

INTITULÉ, s. m., titre d'un livre, نام كتاب *alāmat sūrat, nāma kitāb*.

INTITULÉ, E, part. pas. du verbe intituler. Livre —, کتاب یغ برنام *kitāb yang ber-nāma*, کتاب یغ نام *kitāb yang namā-ña*. Livre — Khosrou et Chirine, کتاب یغ خسرو *kitāb yang kusraw*, دان شیرین نام *dān širīn namā-ña*.

INTITULER, v. a., donner un titre à un livre, ممبری علامه کتاب *mem-brī alāmat kitāb*, مغمای کتاب *me-namā-i kitāb*.

INTOLÉRABLE, adj., تیاد دافت دتهانی *tiāda dāpat di-tahān-i*, تیاد تر تاهن *tiāda ter-tāhan*, تیاد تردریت *tiāda ter-derīta*. Douleur —, ساکت یغ *sākit yang*, تیاد دافت دتهانی *dāpat di-tahān-i*.

INTOLÉRANCE, s. f., فری یغ تیاد صبر *prī yang tiāda šabar*, کلکون یغ *ka-lakū-an yang meng-aniāya*.

INTOLÉRANT, E, adj., یغ تیاد ماو *yang tiāda māu men-derīta*, یغ مغمای *yang meng-aniāya*, یغ سوك بر بنته *yang sūka ber-ban-tah*.

INTONATION, s. f., اغکاتن پاپی *angkān-pāpi*.

INTRADUISIBLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-sālīn bahāsa*, تیاد دافت دفتدهکن قد لاین *tiāda dāpat di-pindah-kan pada lain bahāsa*.

INTRAITABLE, adj., یغ یغل *yang bīngal*, اورغ یغ تکر *ōrang yang tegār*.

INTRÉPIDE, adj., برانی *berāni*, فرکاس *perkāsa*, گمبیر *gambīra*. Homme —, اورغ برانی *ōrang berāni*. Guerrier —, فنجورت یغ فرکاس *pen-jūrīt yang perkāsa*.

INTRÉPIDITÉ, s. f., گمبیر *gambīra*, فری یغ فرکاس *ka-berānī-an*, دغن *prī yang perkāsa*. Avec —, دغن *dengan gambīra-ña*.

INTRIGANT, E, adj., یغ ملکون *yang me-lakū-kan*, فکرچان غایب *pe-karjā-an gāib*, یغ بردای افای *yang ber-dāya-upāya*.

INTRIGUE, s. f., pratique secrète, فکرچان بونی *pe-karjā-an būni*, کلکون یغ غایب *ka-lakū-an yang gāib*, سمو *semū*.

INTRIGUE, embarras fâcheux, کسساهن *ka-susāh-an*.

INTRIGUE galante, دای افای اورغ *dāya-upāya ōrang berāhi*.

INTRIGUÉ, E, adj., embarrassé, یغ سوسه هتین *yang sūsah hatī-ña*.

INTRIGUER, v. a., inquiéter, ممبری *mem-brī sūsah hātī*, سوسه هاتی *meñūsah-kan*. Je l'ai bien intrigué par cette fausse nouvelle, همب سده مپوسهکن دی دغن خبر یغ

دست ایت *hamba sudah meñūsah-kan dia dengan kabar yang dusta itu.*

INTRIGUER, v. n., faire des intrigues, مغرجاکن فکرجاکن بونی *mergarjā-kan pe-karjā-an būni.*

S'INTRIGUER, v. pron., se donner beaucoup de mal pour réussir, مغوسهکن درین *merg-ūsah-kan dirī-ña, meñūsah-kan dirī.*

INTRINSÈQUE, adj., یغ در دالم *yang deri dālam, صفة بتل betül.* Qualité — d'une chose, صفة بارغ *şifat bārang apa.* Prix —, هړک بتل *harga betül.*

INTRODUCTEUR, TRICE, s., qui introduit, یغ مېاو ماسق *yang mem-bāwa māsuk, یغ مېاو مغهادف yang mem-bāwa merg-hādap.*

INTRODUCTION, s. f., action d'introduire, حال مېاو ماسق *hāl mem-bāwa māsuk, قېمبوان ماسق pembawā-an māsuk.*

INTRODUCTION, exorde, préface, مقدمه *muqaddamat.*

INTRODUCTION, commencement d'une procédure, ملان دعوة *mulā-ña dawāt.*

INTRODUIRE, v. a., faire entrer, مغهنترکن مېاو ماسق *mem-bāwa māsuk, کدالم merg-hantar-kan ka-dālam.* — quelque marchandise, مېاو ماسق

بارغ دگاغن *mem-bāwa māsuk bārang dagāng-an.* — une religion, مغهنترکن مېاو اگم *mem-bāwa agāma.* — les ennemis dans le fort, مېهنترکن مېاو ایت کدالم کوت *merg-hantar-kan mūsuh itu ka-dālam kōta.*

INTRODUIRE, amener en présence, مېاو مغهادف *mem-bāwa merg-hādap.* Le ministre l'introduisit en présence du roi, مېاو مېتری ایت مېاو ماک منتری ایت دی مغهادف راج *maka mantri itu mem-bāwa dia merg-hādap rāja.*

INTRODUIRE, mettre en usage, مېالکون *me-lakū-kan, منجالنکن men-jālan-kan.* — une monnaie, مېالکون وڅ *me-lakū-kan wang.* — une coutume, منجالنکن عادة *men-jālan-kan ādat.*

S'INTRODUIRE, v. pron., ماسق *māsuk.* Il s'est introduit dans la maison par la fenêtre, ای سده ماسق *ia sudah māsuk rūmah itu deri-pada tingkap.*

INTROÏT, s. m., قرملاءن ميس *permulā-an mīsa.*

INTRONISATION, s. f., d'un évêque, حال مندودقکن اسقف اتس کرسین *hāl men-dūduk-kan usquf atas krusi-ña.* — d'un roi, حال راج نایق تخت کرجاکن *hāl rāja nāik takta karajā-an.*

INTRONISER, v. a., un évêque, مندودقکن اسقف اتس کرسین *men-dūduk-kan usquf atas krusi-ña*

INTROUVABLE, adj., تباد بوله ددائت *tiāda būleh di-dāpat*, تباد کدقائن *tiāda ka-dapāt-an*.

INTRUS, E, adj., یغ سده ماسق *yang sudah masuk jawāt - an dengan tiāda hak-ña*.

INTRUSION, s. f., action de s'introduire sans droit, حال ماسق *hāl māsuk jawāt-an dengan tiāda hak-ña*.

INTUITIF, IVE, adj. Vision intuitive, vision claire et certaine, فمنداغن دغن ترغ *pemandāng - an dengan trəng*.

INTUITION, s. f., source surnaturelle de connaissance, فمتهبون یغ *pengatahū-an yang di-brī-kan allah*.

INTUITION, vision intuitive, de Dieu, فمنداغن الله *pemandāng - an allah*.

INTUITION, observation interne, فمنداغن باطن *pemandāng-an bāṭin*.

INTUITIVEMENT, adv., دغن ترغ *dengan trəng*, دغن ترغ ترس *dengan trəng trəs*. Voir Dieu —, مندغ *memandang allah dengan trəng*.

INUSITÉ, E, adj., تباد ترفاکی *tiāda ter-pākey*.

INUTILE, adj., تباد برگون *tiāda ber-gūna*, تباد دافت دفاکی *tiāda dāpat di - pākey*, سی ۲ *sia - sīa*.

Travail —, فکرجان یغ تباد برگون *pe-karjā-an yang tiāda ber-gūna*.

Serviteur —, هب یغ تباد برگون *hambā yang tiāda ber-gūna*. Parole —, فکرتان یغ سی ۲ *per-katā-an yang sīa-sīa*.

INUTILEMENT, adv., دغن تباد گنان *dengan tiāda gunā-ña*, چومه ۲ *xūmah-xūmah*.

INUTILITÉ, s. f., manque d'utilité, کورغ گون *kūrang gūna*. A cause de leur —, کارن کورغ گنان *kārna kūrang gunā-ña*.

INUTILITÉS, choses inutiles, بارغ *bārang yang tiāda ber-gūna*, بارغ یغ سی ۲ *bārang yang sīa-sīa*.

INVALIDE, adj., infirme, qui ne peut travailler, ساکت *lemah*, ساکت *sākit*. Homme —, اورغ له *orang lemah*, اورغ ساکت *orang sākit*.

INVALIDE, nul, sans valeur, تباد *tiāda kūwat*. Testament —, قوه *waṣiyat yang tiāda kūwat*.

INVALIDER, v. a., منیداکن *meniadā-kan*. — un testament, منیداکن *meniadā-kan waṣiyat*.

INVARIABILITÉ, s. f., ثری یغ تباد *prī yang tiāda ka-ubāh-an*.

INVARIABLE, adj., تباد بوله براوبه *tiāda būleh ber-ūbah*, تباد کباهن *tiāda ka-ubāh-an*.

INVARIABLEMENT, adv., اتس ثری *ātas prī yang tiāda ka-ubāh-an*, یخ تیاد کُباهن *dengan tiāda ber-ūbah*.

INVASION, s. f., کسراغن نگرى *ka-serāṅ-an nagrī*, فرمغاسن نگرى *pe-rampās-an nagrī*.

INVECTIVE, s. f., امطت *umpat*, چلا *xelā*, تدوهن *tudūh-an*.

INVECTIVER, v. n., مغمثت *meng-umpat*, منچلاکن *men-xelā-kan*, منودهکن *menūduh-kan*.

INVENDABLE, adj., تیاد داثت دجول *tiāda dāpat di-jūal*.

INVENTAIRE, s. m., دفتر هرت *daftar harta*. — d'une succession, دفتر هرت قنغکالان *daftar harta peninggāl-an*.

INVENTER, v. a., trouver, imaginer quelque chose de nouveau, مشغیر هغن داثت *men-dāpat*, مشغداکن *mengira-ṅirahingga dāpat*, مشغداکن *meng-adā-kan*. C'est lui qui a inventé l'art de faire la soie, ایاله یخ *iā-lah yang meng-adā-kan mem-būat sūtra*.

INVENTER, controuver, مشغدا *meng-ada ṅāda*.

Loc. prov. Il n'a pas inventé la poudre, تیاد باقی عقلن *tiāda bāñak akal-ña*, ای اورغ بوده *iā orang bōdoh*.

INVENTEUR, TRICE, اورغ منداثت *orang men-dāpat*, قنغداثت *pen-dāpat*.

INVENTION, s. f., 1°, action d'inventer, قنغداثتن *pen-dapāt-an*, ایجاد *ījād*. 2°, résultat, کدثاتن *ka-dapāt-an*. — de la sainte croix, کدثاتن یخ قدس *ka-dapāt-an ṣalīb yang kudus*.

Loc. Vivre d'inventions, منچهارى *men-xahāri*, کهدو قنغ دای اقای *ka-hidūp-an-ña dengan dāya-upāya*.

INVENTORIER, v. a., منولس دالم دفتر *menūlis dālam daftar*. — une succession, مموت دفتر هرت قنغکالان *mem-būat daftar harta peninggāl-an*.

INVERSE, adj., تر بالی *ter-bālīk*.
Ordre —, اتورن یخ تر بالی *atūr-an yang ter-bālīk*.

INVERSION, s. f., فبلیکن *pembalik-an*, کبلیکن *ka-balik-an*.

INVERTÉBRÉ, E, adj., تیاد بر تلغ *tiāda ber-tulang blākang*.

INVESTIGATEUR, TRICE, s., یخ *yang memreksa*, یخ میدق *yang meñidik*, یخ منچهارى دغن *yang men-xahāri dengan saksamā-ña*.

INVESTIGATION, s. f., قرقسان *preksā-an*, قنچهرین *pen-xahāri-an*, حال میدقکن *tefehhuṣ*, دغن قنچهرین اکن کبارن *hāl meñidik-kan dengan saksamā-ña*. — de la vérité, قنچهرین اکن کبارن *pen-xahāri-an ākan ka-benār-an*.

INVESTIR, v. a., donner un titre, nommer à un office, ممبری کلسر *mem-brī gelār*, مغلکرن *menggelār-kan*, مغرنیاکن جواتن قد سورغ *meng-aruniā-kan jawāt-an pada sa-ōrang*. — quelqu'un du titre de temonggung, مغلکرهاکن کتغلوغن قد *meng-ka-temonggūng-an pada sa-ōrang*.

INVESTIR, cerner, مغلغ *merge-pūng*, مغلغوشی *mergepūng-i*, مغللیشی *mengulīng-i*. — un fort, مغلغ کوت *mergepūng kōta*. La ville est investie par l'armée, من نگری ایت *maka nagrī itu di-kulīng-i ūleh bāla-tantāra*.

INVESTISSEMENT, s. m., حال مغلغ *hāl mergepūng*, مغلغوشن *pergepūng-an*.

INVESTITURE, s. f., mise en possession d'une place, حال مغلکرن *hāl merg-gelār-kan*, حال مغرنیاکن جواتن *hāl mergaruniā-kan jawāt-an*.

INVÉTÉRÉ, E, part. pas. du v. invétérer, یغ یاس لام *yang lāma*, یغ دالم *yang biāsa*, یغ دالم *yang dālam*. Coutume invétérée, عاده یغ لام *adat yang lāma*. Haine invétérée, بنجی *benxi yang lāma*.

INVÉTÉRER (s'), v. pron., منجادی *men-jādi biāsa*, منجادی توا *men-jādi tuā*.

INVINCIBLE, adj., qui ne peut être vaincu, تیا دافت دالهن *tiāda dāpat*

di-ālah-kan, تیا د تراله *tiāda ter-ālah*. Ce roi est — راج ایت تیا د *rāja itu tiāda dāpat di-ālah-kan*.

INVINCIBLE, qu'on ne peut surmonter, تیا دافت دلسیکن *tiāda dāpat di-selesèy-kan*. Difficulté —, کسکارن یغ تیا دافت دلسیکن *ka-sukār-an yang tiāda dāpat di-selesèy-kan*.

INVIOUABILITÉ, s. f., ثری یغ تیا د *prī yang tiāda harus di-rūsak-kan*, هارس دروسقن *prī yang harām*.

INVIOUABLE, adj., qu'on ne doit pas violer, تیا دافت دروسقن *tiāda dāpat di-rūsak-kan*, تیا دافت *tiāda dāpat di-ūbah-kan*, تیا د برکفتوسن *tiāda ber-ka-putūs-an*. Traité —, فرجنجیسن یغ تیا د *per-janjī-an yang tiāda dāpat di-ūbah-kan*. Fidélité —, ستی یغ تیا د برکفتوسن *satīa yang tiāda ber-ka-putūs-an*.

INVIOUABLE, mis à l'abri de violence, حرام *harām*. Lieu —, تفت یغ حرام *tampat yang harām*.

INVISIBILITÉ, s. f., ثری حال یغ *prī hāl yang tiāda ka-lihāt-an*, تیا دکلهاتن *prī yang gāib*, غایب *halīmūn-an*.

INVISIBLE, adj., تیا دکلهاتن *tiāda ka-lihāt-an*, غایب *gāib*, هلمن *hāl-*

mun. Les choses visibles et les choses invisibles, سکل بارغ یخ کلہاتن *segala barang yang ka-lihāt-an dān yang tiāda ka-lihāt-an.* Devenir —, منجادی غایب, *men-jādi gāib*, لنپف *lenñap.*

INVISIBLEMENT, adv., دغن تیاد کلہاتن *dengan tiāda ka-lihāt-an.*

INVITATION, s. f., فغکیلن *panggīl-an.* — à un festin, فغکیلن اکن فرجمون *panggīl-an ākan per-jamū-an.*

INVITÉ, E, part. pas. du v. inviter, ترسیل *ter-sila*, ترغگل *ter-panggīl.* Lorsque vous êtes —, بلان اغکو ترغگل *bila-māna angkaw ter-panggīl.*

INVITER, v. a., convier à, میل *meñila*, میلاکن *meñilā-kan.* مغلگل *memanggīl.* Celui qui vous invite, اورغ یخ مغلگل اغکو *orang yang memanggīl angkaw.*

INVITER, engager, منت *mintā.*

INVITER, solliciter, مغاجق *meng-ajak.*

INVOCATION, s. f., فبرون *peñerū-an*, حال میتکن نام *hāl meñebūt-kan nāma.*

INVOCATION, prière, فرمتان *per-mintā-an*, دعا *doā.*

INVOLONTAIRE, adj., تیاد دغن سمجان *tiāda dengan sahajā-ñā.*

INVOLONTAIREMENT, adv., دغن تیاد سمجان *dengan tiāda sahajā-*

ñā, سکنیخ *sa-kunñung-kunñung*, دغن تیاد کهندقن *dengan tiāda ka-hendaq-ñā.*

INVOQUER, v. a., منت دعا *mintā doā*, برسرو کغد *ber-serū ka-pada*, میتکن نام *meñebūt-kan nāma.* Ils m'invokeront, مریکت اکن برسرو *marika-itu ākan ber-serū ka-pada-ku.* En invoquant le nom du Seigneur, سرت میتکن نام مها توهن *serta meñebūt-kan nāma mahā tūhan.* Celui-là commença d'invoquer le nom du Seigneur, من ای *maka ia itu me-mulā-i ākan ber-sembahyang dengan nāma hūwa.*

INVRAISEMBLABLE, adj., تیاد سفری کبنارن *tiāda sa-prī ka-benār-an*, تیاد سروف بنر *tiāda sa-rūpabenār.*

INVULNÉRABILITÉ, s. f., فری یخ *prī yang kebāl.*

INVULNÉRABLE, adj., کبل *kebāl*, تیاد دافت دلوك *be-tūwah*, تیاد دافت کن سنجات *tiāda dāpat di-lūka*, تیاد دافت kena senjāta. Art de rendre —, علم کبل *ilmu kebāl.*

IPO, s. m., violent poison, ایغه *īpoh.*

IRASCIBILITÉ, s. f., فری یخ گرم *prī yang gerām*, فری فرغ فرس *prī prang-prūs.*

IRASCIBLE, adj., فرغ گرم *gerām*, برباغت بغاتن *prang-prūs*, فرس

bāngat-bāngāt-an, لکس ماره *lekàs mārāh*.

IRIS, s. m., arc-en-ciel, فلاغی *palāng-i*, کونج فلاغی *kūng palāng-i*, تیج *kūng tēja*. Les couleurs de l'iris, ورن فلاغی *warna palāng-i*.

IRONIE, s. f., سندیرن *sindīr-an*. Il le dit par —, ای برکات ایت دغن, *ia ber-kāta itu dengan sindīr-ña*.

IRONIQUE, adj., سندر *sindīr*. Paroles ironiques, فرکتان سندر *perkatā-an sindīr*.

IRONIQUEMENT, adv., دغن سندیرن *dengan sindīr-an*.

IRRADIATION, s. f., حال برسینر *hāl ber-sīnar*, فنچارن *panxār-an*.

IRRAISONNABLE, adj., یغ بوکن ناطق *yang būkan nāṭiḱ*. Comme des animaux irraisonnables, سفرت حیوان *seperti heywān yang būkan nāṭiḱ*.

IRRÉCONCILIABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-dāmey-kan*.

IRRÉCUSABLE, adj., یغ تیاد فانت *yang tiāda pātut di-tūlak*, دنوئق *yang tiāda pātut di-tūlak*, یغ پات سکالی *yang nāta sa-kālī*.

IRRÉFLEXI, E, adj., fait sans réflexion, یغ جادی تیاد دغن ایشیت *yang jādi tiāda dengan ingat*.

IRRÉFLEXION, s. f., کورغ ایشیت *kūrang ingat*. Faire par —, بر بوت

دغن کورغ ایشیت *ber-būat dengan kūrang ingat*.

IRRÉFRAGABLE, adj., یغ تیاد فنت *yang tiāda pātut di-būang*, دبوغ *yang nāta sa-kālī*.

IRRÉGULARITÉ, s. f., فری یغ تیاد *pri yang tiāda ter-atur*, کورغ *kūrang atūr-an*, تیاد برسماعن *tiāda ber-samā-an*.

IRRÉGULIER, IÈRE, adj., non conforme à l'ordre, تیاد براتر *tiāda ber-atur*, تیاد تراتر *tiāda ter-atur*, تیاد تورن *tiāda tūrut atūr-an*.

IRRÉGULIER, non uniforme, تیاد *tiāda rāta*, تیاد سام *tiāda sāma*.

Conduite IRRÉGULIÈRE, کلکون *ka-lakū-an yang tiāda pātut*.

IRRÉGULIÈREMENT, adv., انس *atas pri yang tiāda ter-atur*.

IRRÉLIGIEUSEMENT, adv., اتس *atas pri yang tiāda ber-agāma*.

IRRÉLIGIEUX, EUSE, adj., qui n'a point de religion, یغ تیاد براگام *yang tiāda ber-agāma*.

IRRÉLIGIEUX, contraire à la religion, یغ لاون اکام *yang lāwan agāma*, فاسق *fāsīḱ*.

IRRÉLIGION, s. f., ککراغن اکام *ka-kurāng-an agāma*. —, impiété, فری یغ فاسق *pri yang fāsīḱ*.

IRRÉMÉDIABLE, adj., تباد دافت
تياد *tiāda dāpat di-obāt-i*, داباتي
کسمبوهن *tiāda ka-sembūh-an*.

IRRÉMISSIBLE, adj., تباد دافت
تياد *tiāda dāpat di-ampun-*
kan, دامفونن *tiāda ka-ampūn-*
an. Péché — دوس يڭ تباد دافت,
دوس *dōsa yang tiāda dāpat di-*
ampun-kan.

IRRÉPARABLE, adj., تباد دافت
تياد *tiāda dāpat di-per-baīk-i*.
Perte — روکي يڭ تباد دافت دکنتي,
روکي *rūgi yang tiāda dāpat di-ganti*.

IRRÉPRÉHENSIBLE, adj., سوچي
سوخ *sūxi deri-pada sālāh*,
درود ساله
تياد کتورن *tiāda ka-tegūr-an*.
Qu'ils soient irrépréhensibles,
ماړيکيت جاغن کتورن اداک
marika-itu jāngan ka-tegūr-an adā-ña.

IRRÉPROCHABLE, adj., يڭ تباد برچالا
يڭ تباد *tiāda ber-xelā*, دافت
تياد *tiāda dāpat di-bangkil-*
kan.

IRRÉSISTIBLE, adj., يڭ تباد دافت
يڭ تباد *tiāda dāpat di-tāhan-*
kan, دتاهنکن
يڭ تباد دافت دلاون *yang tiāda*
dāpat di-lāwan. Penchant —
دتاهنکن يڭ تباد دافت نفسو يڭ
nefsū yang tiāda dāpat di-tāhan-kan.

IRRÉSISTIBLEMENT, adv., اتس
اتس *ātas pri* يڭ تباد دافت دتاهنکن
yang tiāda dāpat di-tāhan-kan.

IRRÉSOLU, E, adj., بيمځ *bimbang*,
بیمځ هاتي *bimbang hāti*, گنده *gundah*.

IRRÉSOLUTION, s. f., فري يڭ بيمځ
فري يڭ *pri yang bimbang*, گنده *pri*
يڭ *yang gundah*.

IRRESPONSABLE, adj., يڭ تباد منځگځ,
يڭ تباد *tiāda menanggung*.

IRRÉVÉRENCE, s. f., کورځ حرمة
کورځ *kūrang hormat*, فري يڭ يادب
pri yang bi-adab.

IRRÉVÉRENT, E, adj., يڭ کورځ حرمة
يڭ کورځ *kūrang hormat*, يادب *bi-*
adab, فځکه *pengkuh*.

IRRÉVOCABLE, adj., تباد دافت
تياد *tiāda dāpat di-ubah-kan*.
يڭ تځه *yang teguh*. Serment —
يڭ تځه *sumpah yang teguh*.

IRRIGATEUR, s. m., فريکاکس
فريکاکس *perkakas peñīram*,
مغيريس *perkakas meng-irus*.

IRRIGATION, s. f., فريکاکس
فريکاکس *peñīram-an*, حال مغيريس
hāl meng-irus,
فنديرسن *pen-diris-an*.

IRRITABILITÉ, s. f., فري يڭ هاتي
فري يڭ *pri yang hāti pānas*.

IRRITABLE, adj., هاتي فانس
هاتي *hāti pānas*, لکس ماره
lekàs mūrah,
لکس دهروکن *lekàs di-harū-kan*.
Cet homme est — اوريځ ايت هتين,
اورځ *orang itu hāti-ña pānas*.

IRRITANT, E, adj., qui irrite, qui
rend âcre, يڭ مځکرتق *yang meng-*

gertak, يغمدسكن *yang memedās-kan*, يغمنجديكن فده *yang men-jadi-kan pedih*.

IRRITANT, qui annule, يغمنيداكڤ *yang meniadā-kan*.

IRRITATION, s. f., 1°, action d'irriter, حال مارهكن *hāl me-mārah-kan*, حال مغوسق *hāl meng-ūsik*. 2°, résultat, كمرهن *ka-marāh-an*, كككسارڤ *ka-gusār-an*, ممركان *murkā-ña*.

IRRITATION de la peau, كاتل *gatal kūt*.

IRRITÉ, E, part. pas du v. irriter, en colère, ماره *mārah*, ممرك *murka*, ممرگرم *gerām*, ممرن *ngarān*, ممرگوسر *gūsar*.

IRRITÉ, excité, اوسق *ūsik*, كرتق *gertak*.

Une mer IRRITÉE, لاوت يغبرجابيل *lāut yang ber-xābul*.

IRRITER, v. a., mettre en colère, ممرمارهكن *me-mārah-kan*, ممرممركان *mem-per-murkā-kan*, هاتى *hātī*, ممدداسكن هاتى *memedās-kan hātī*.

IRRITER, exciter, provoquer, مغوسق *meng-ūsik*, ممرگرتق *meng-gertak*, ممرهروكن *meng-harū-kan*, ممرغاجتكن *meng-ajak-kan*.

IRRITER la peau, منجديكن كاتل *men-jadi-kan gatal kūt*, كاتل *gatal kūt*, ممدادكن فده كاتل *meng-adā-kan pedih kūt*.

IRRITER, accroître, augmenter, ملهكن *me-lebèh-kan*. — les

passions, ملهكن هوا نفسو *me-lebèh-kan hawā nefsū*. — l'appétit, ملهكن لافر *me-lebèh-kan lāpar*.

S'IRRITER, v. pron., se fâcher, منجادی ماره *men-jādī mārāh*, ممرگوسر *meng-gūsar*, ممرگرم *meng-gerām*. S'irriter contre, ممركائى *me-murkā-i*, ممرگوسارى *meng-gusār-i*.

S'IRRITER, s'augmenter, منجاده *men-jādī lebèh*. Son opiniâtreté s'irrite par la résistance, مككتارن *maka ka-tegar-an-ña jādī lebèh kārna di-lāwan*.

IRRUPTION, s. f., كسراغن نكرى *ka-serāng-an nagrī*, فرمقاسن نكرى *pe-rampās-an nagrī*.

IRRUPTION, débordement, امقوهن *ampūh-an*, بنجر *banjir*.

ISCHION, s. m., تولغ فغاغ *tulang*, تولغ بنت *tulang buntut*.

ISCHURIE, s. f., suppression totale d'urine, ساكت تباد بوله كنچخ *sakit tiāda būleh kenxīng*.

ISLAMISME, s. m., اكلام اسلام *agāma islām*. Embrasser l'islamisme, ماسق *māsuk islām*.

ISOLÉ, E, part. pas. du v. isoler, ساكو *sāku*, براسخ *ber-āsīng*, ترساكو *ter-sāku*, منفرد *munfered*.

ISOLEMENT, s. m., فراسيغن *per-āsīng-an*, كسشن *ka-āsīng-an*, فرسكوهن *per-sakū-an*.

ISOLÉMENT, adv., ۲ اسینگ *āsing-āsing*, ۲ سکاكو *māsing-māsing*, ۲ سكاكو *saku-sāku*, ساتو سكاكالى *sātu sa-kālī*.

ISOLER, v. a., séparer, مغاشگن *meng-āsing-kan*, ميگن *meñakū-kan*, منفردگن *munfereḍ-kan*, ۲ ميلخ *meñelūng-ñelūng*.

S'ISOLER, v. pron., se retirer du monde, منجاوهگن درين درڤد اورخ *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada* orang *bāñak*.

ISSU, E, adj., ۲ فنجير *panxar*, تورن *tūrun*, ۲ فراناگن *per-anāk-an*. Je suis — d'une famille noble, ۲ فنجير *panxar kīta* ۲ کيت در اصل بغساوان *dīri aṣal baṅsāwan*. Cousin — de germain, سوداردو ڤوڤو *sūdāra dūa pūpu*.

ISSUE, s. f., sortie, ڤتو *pintu*, ۲ تڤت کلور *tampat ka-lūar*. Le palais a quatre issues, ۲ ايت ڤتون *astāna itu pintū-ña ampat*. — secrète, ۲ ڤتو مالخ *pintu māling*. Boucher les issues, ۲ منوڤ سکل تڤت *menūtup segala tampat ka-lūar*.

ISSUE, résultat, باغن *bāngun-ña*, ۲ اخرن *ākīr-ña*, ۲ کسداهن *ka-sudāh-an*, ۲ کهيسن *ka-habīs-an*. Bonne —, ۲ باغن بايق *bāngun-ña bāik*, ۲ انتخ *untung bāik*. Mauvaise —, ۲ باغن بورق *bāngun mālang*, ۲ انتخ *untung būruk*. A l'issue, ۲ کهيسن

pada ka-habīs-an, ۲ ڤدا اخر *pada ākīr*. A l'issue du conseil, ۲ کهيسن *pada ka-habīs-an mejlis*. A l'issue de la messe, ۲ ڤدا اخر ميس *pada ākīr mīsa*.

ISTHME, s. m., لهر تانه *lēher tānah*, ۲ هوڤخ تانه *hūjung tānah*.

ITALIE, s. f., ۲ نگرى ايتالى *nagrī itālī*.

ITALIEN, NE, adj., ۲ اورخ ايتالى *orang itālī*.

ITALIQUE, adj. Caractère —, ۲ حرف ميرخ *huruf miring*.

ITEM, adv., aussi, de plus, ۲ سفرکار *sa-porkāra lāgi*, ۲ تباهن ڤول *tambāh-an pūla*, ۲ استيو ڤول *isti-mēwa pūla*, ۲ لبه ڤول *lebèh pūla*, ۲ وبعده *wa-baḍ*, ۲ وبعده *wa-baḍehu*, ۲ شهدان *ṣahadān*.

ITÉRATIF, IVE, adj., ۲ تراولخ *ter-ūlang*, ۲ يڤ داوولخ *yang di-ūlang*.

ITÉRATIVEMENT, adv., ۲ ۲ اولخ *ūlang-ūlang*, ۲ دغن براولخ *dengan ber-ūlang-ūlang*.

ITINÉRAIRE, s. m., chemin à suivre, ۲ فرجلانن *per-jalān-an*. Carte —, ۲ ڤتا فرجلانن *petā per-jalān-an*.

ITINÉRAIRE, description d'un voyage, ۲ ڤنراتن فرجلانن *peñurāt-an per-jalān-an*, ۲ ڤترا فرجلانن *xeritrā per-jalān-an*, ۲ کتاب فرجلانن *kitāb per-jalān-an*.

IVOIRE, s. m., گادڻ *gāding*. Un trône d'ivoire, تخت گادڻ *takta gāding*. Ceux qui reposent sur des lits d'ivoire, ۲ داتس گری ۲ یخ بارغ *yang bārīng - bārīng di - ātas garēy-garēy gāding*.

IVOIRIER, s. m., توکڻ لارق گادڻ *tūkang lārik gāding*, توکڻ بوبت گادڻ *tūkang būbut gāding*.

IVRAIE, s. f., رمقترمقوتن *rumput - rumpūt - an*, سرسد *sersah*. Semer l'ivraie parmi le blé, منابر *menābur rumpūt - rumpūt - an di - tengah gandum*.

IVRE, adj., خیالی *mābuk*, keyāli, مندم *mendam*. Un homme —, سوره لکلاکی یخ مابق *sa - ōrang laki-laki yang mābuk*. Une femme —, سوره فرمقون یخ مابق *sa - ōrang perampūan yang mābuk*. Devenir —, منجادی مابق *men-jādi mābuk*. منجادی خیالی *men-jādi keyāli*. Se sentir —, براس خیالی *be-rāsa*

keyāli. Ces gens ne sont pas ivres, مریکت بون اد مابق *marika - itu būkan ada mābuk*. — de joie, مابق سکچت *mābuk suka - xita*. — d'amour, مندم براهی *mendam berāhi*.

IVRESSE, s. f., فری یخ مابق *prī yang mābuk*, کمبون *ka-mabūk-an*.

IVROGNE, adj., ثمابق *pe-mābuk*, مغیرث *peng-irup*, فغکوگو *peng-gōgaw*, اورغ ییاس جادی *pe-mīnum*, مابق *ōrang biāsa jādi mābuk*.

IVROGNER, v. n., منچارق *men-xāruk*, مغیرث *meng-irup*, مینم *mīnum bāñak*.

IVROGNERIE, s. f., کلکون مابق *ka-lakū - an mābuk*, کمبون *pe-mabūk-an*.

IVROGNESSE, s. f., اورغ فرمقون *ōrang perampūan pe-mābuk*, اورغ فرمقون یخ ییاس جادی مابق *ōrang perampūan yang biāsa jādi mābuk*.

J

J, s. m., جی *ji*, la dixième lettre de l'alphabet, حرف یخ کسوله در *huruf yang ka-sa-pūloh deri alif - bā - tā*. La valeur de cette

lettre approche de celle de جا *jā* ou بوی حرف ایت بوی جا *jīm* جم *būñi huruf itu būñi jā*. (V. Gram.)

Un J majuscule, جی بسر *jī besār*.

Un J minuscule, جی کچل *jī kexil*.

JABLE, s. m., الر فائن *ālur*
کومی فد هوجج فائن *tēg*,
kūmey pada hūjung pāpan tong.

JABLER, v. a., ممبوت کومی فد هوجج
mem-būat kūmey pada
hūjung pāpan tong.

JABOT, s. m., تمبولق *tembōloḱ*. Un
gros —, یغ بسر *tembōloḱ*
yang besār.

Fig. t. popul. Remplir son —,
ماکن باق *mākan bānak*.

JABOT, dentelle plissée au haut
رند فد *renda pada dāda kamēja*.

JABOTAGE, s. m., چور *xūra*,
چیت *xixit*, حال بلتر *hāl be-litar*,
چلوتی *xalūtey*.

JABOTER, v. n., مینچور *babiller*,
men-xūra, بلتر *be-litar*, مینچیت
men-xixit, مینچ *mem-banxang*.

JACHÈRE, s. f., تانه هیدف یغ تیاد
tānah hīdup yang tiāda
di-per-ūsah.

JACTANCE, s. f., فری یغ کاجق *pri yang kaxaḱ*,
چوثر *xūpar*.

JACULATOIRE, adj. Oraison —,
کلہ جیو *dōa pendek*,
keluh jiwa.

JADE, s. f., باتو بود فکلخ *bātu*
būah pinggang, مستیک بود فکلخ
mustika būah pinggang.

JADIS, adv., دهللو کال *dahūlu*
kāla, قرب کال *purba kāla*. Ce
palais fut — la demeure des rois,
مک دهللو کال استان ایت کدیامن راج
maka dahūlu kāla astāna itu ka-
diām-an rāja.

JAGUAR, s. m., کوچخ ریمو *kūxing*
rīmaw.

JAILLIR, v. n., مینچر *memanxar*,
مینچور *men-xūxur*, لنچر *lanxur*,
ممبر *sambur*. Faire —, مینچرکن
memanxar - kan, مینچورکن *men-*
xūxur-kan.

JAILLISSANT, E, adj., بر فنجارن
ber - panxār - an, برچچورن *ber-*
xuxūr - an, بر لنچورن *ber-lanxūr - an*,
برسمبورن *ber-sambūr - an*. De l'eau
jaillissante, ایر یغ بر فنجارن *āyer yang*
ber-panxār - an.

JAILLISSEMENT, s. m., فنجارن
panxār - an, چچورن *xuxūr - an*.
— des eaux, فنجارن ایر *panxār - an*
āyer. — du sang, فنجارن داره *pan-*
xār - an dārah.

JAIS, s. m., مرجان هیم *marjān*
hītam.

JALON, s. m., تیغ تند *tiang tanda*.

JALONNER, v. a., مناره تیغ تند
menāruh tiang tanda. — un
chemin, مناره تیغ تند سفنجج جالان
menāruh tiang tanda sa-panjang
jālan.

JALOUSER, v. a., بردغکی *ber-dengki*, میدت *meñedūt*.

JALOUSIE, s. f., en amour, چمبروئن *xemburū-an*. La — le rend malade, مک چمبروئن ایت *maka xemburū-an itu meñakit-i dia*.

JALOUSIE, envie, دغکی *dengki*, کدغکین *ka-dengki-an*, حسد *hasud*, سدت *sedūt*. La — est la marque d'un cœur bas, مک دغکی ایت تند *maka dengki itu tanda hāti yang kejī*. Il y a parmi vous des jalousies et des disputes, مک دانتار کامو اد کدغکین دان فریتاهن *maka di-antāra kāmū ada ka-dengki-an dān per-bantāh-an*. Avoir de la —, بردغکی *ber-dengki*, میدت *meñedūt*.

JALOUSIE, volet à claire voie, کسکی جندیل *kisi-kisi jandēla*.

JALOUX, OUSE, adj., qui a de la jalousie en amour, چمبرو *xembūru*, یغ برچمبروئن *yang ber-xemburū-an*. Il est jaloux de son épouse, مک چمبرو ای اکن استرین *maka xembūru ia ākan istri-ña*.

JALOUX, envieux, دغکی *dengki*, حسود *hasūd*, یغ بردغکی *yang ber-dengki*. Il en est très —, مک ای *maka ia sāngat ber-dengki ākan dia*.

JALOUX, désireux, برایشن *ber-īngin*. Il est — de vous servir,

ای برایشن برخدما فدام *ia ber-īngin ber-ḥedmat padā-mu*.

JAMAIS, adv., à quelque jour, سکالی *sa-kālī*, بارغ کالی *bārang kālī*, ماس *bārang māsa*. Si vous le rencontrez —, جکلو بارغ *jikalaw bārang kālī arḡkaw ber-temū dengan dia*. Si jamais il vient, جکلو داتغ ای فدام بارغ ماس *jikalaw dātang ia pada bārang māsa*. Aussi grand que —, بسر سشرت *besār separti sada-kāla*. Ne jamais, en aucun temps, تیاد *tiāda sa-kālī*, تیاد فرنه *tiāda pernah*, بلم فرنه *belum pernah*, تیاد جمه *tiāda jemāh*. On n'a jamais vu, تیاد فرنه اورغ ملیت *tiāda pernah ōrang me-lihat*. Dont on ne s'est jamais servi, یغ بلم فرنه دفاکی *yang belum pernah di-pākey ōrang*. Cela n'arrivera jamais, سهغک ککل تیاد اکن جادی ایت *sa-hingga kakal tiāda ākan jādi itu*. A jamais, سمعی ککل *sampey kakal*, فدام سلمان *pada sa-lama-lamā-ña*. Qu'il vive à jamais! هیدفله ای فدام سلمان *hidup-lah ia pada sa-lama-lamā-ña*.

JAMBAGE, s. m., d'une porte, d'une fenêtre, etc., جنغ *jenàng*. Les jambages d'une porte, ججنغ *je-jenàng pintu*.

JAMBE, s. f., کاکي *kāki*, (au dessous du genou), بتس *betis*. — courte, کاکي قندق *kāki pendek*. Il est haut en jambes, ککين *kakī-ña panjang*. Le gras de la —, ککين جتخ بتس *jantung betis*, Os de la —, تولخ بتس *tulang betis*. Le cheval a quatre jambes, کودايت *kūda itu binatang yang ber-kāki empat*. Jambe de ça jambe de là, چلاق *xelāpak*.

Loc. Courir à toutes jambes, برلاری لکس *ber-lari-lari lekūs*. Prendre ses jambes à son cou, برلاری لکس سرت برلاری *serta ber-lari*. Cela ne lui rend pas la — mieux faite, ايت تباد برگون *itu tiada ber-gūna padā-ña*. Les deux jambes d'un compas, دو جگن کاکي *dūa kāki jangkā*.

JAMBETTE, s. f., petite jambe, بتس قندق کاکي کچل *kāki kexil, betis pendek*.

JAMBETTE, dans une charpente, تنجق لاغت *tunjuk langit*.

JAMBETTE, petit couteau, کچل *pisaw kexil*.

JAMBON, s. m., فاه بابي *pāho bābi*. — de sanglier, فاه بابي هوتن *pāho bābi hūtan*. — fumé, فاه بابي يڭ *pāho bābi yang di-asāp-i*.

JAMBONNEAU, s. m., petit jambon, فاه بابي يڭ کچل *pāho bābi yang kexil*.

JAMBOSE, s. m., جمبو *jambu*.

JAMROSE, s. m., جمبو اير ماور *jambu ayer māwar*.

JANTE, s. f., بيره جنترا *bīrih jantrā*.

JANVIER, s. m., جناوری *janāwari*. Le mois de —, بولن جناوری *būlan janāwari*.

JAPON, s. m., نكري جائن *nagrī jāpun*.

JAPONNAIS, E, adj., در جائن *deri jāpun*. Un —, اورغ جائن *orang jāpun*.

JAPPEMENT, s. m., سالتق *sālāk*, حال مپالتق *hāl meñālāk*.

JAPPER, v. n., اباير *aboyer*, مپالتق *meñālāk*.

JAQUETTE, s. f., باجو کچل *bāju kexil*, باجو قندق *bāju pendek*.

JAQUIER, s. m., فوهن نڭک *pōhon nangka*.

JARDIN, s. m., تامن *tāman*, کبن *kebōn*, همفيس *himpus*. — d'agrément, تامن *tāman*. — fleuriste, تامن بوغ *tāman būrga*, تامن فشف *tāman puspā*. — potager, کبن تامن ساير *tāman sāyur*, کبن *kebōn sāyur*. — fruitier, کبن فوهن يڭ بروده *kebōn pōhon yang berbūah*. — clos, فاکر *clous*.

kebòn yang di-kuliling-i pāgar.
Planche d'un —, *petàk*. Plante
de —, *tanām-an kebòn*.

JARDINAGE, s. m., horticulture,
ilmu memāsangkebòn.
Instruments de —, *serb ۲ توکھ کبن*,
serba-serba tūkang kebòn.

JARDINER, v. a., *بکرج دکن* *be-*
karja di-kebòn, *مفراوسه تانه کبن*,
mem-per-ūsah tānah kebòn.

JARDINET, s. m., petit jardin,
tāman kewil.

JARDINIER, ÈRE, s., *اورغ بکرج کبن*,
orang be-karja kebòn, *توکھ کبن*,
tūkang kebòn, *تامن*, *tāman*.

JARDINIÈRE, s. f., caisse dans
laquelle on cultive des fleurs, *جباغن*,
jembāng-an, *تمغت بوغ*, *tampat būnga*.

JARGON, s. m., langage corrompu,
bahāsa kawūk-an.

JARGONNER, v. n., *برتیلر* *ber-tělur*,
be-litar. Il jargonne, *کوست*,
kūsut bixarā-ña.

JARRE, s. f., grande cruche, *تغاین*,
tempāyan, *بویغ*, *būyung*.

JARRET, s. m., *لوت*, *lūtut*, *لوبیغ*,
lōbang yang diblākng tempōrong lūtut. Plier
le —, *برلوت*, *ber-lūtut*.

JARRETIÈRE, s. f., *تالی سارخ بتس*,
tālī sārung betis, *تالی سارخ کاکی*,
tālī sārung kākī.

JARS, s. m., le mâle d'une oie,
هغسن جنتن *hangsa jantan*.

JASER, v. n., causer, babiller,
منچور *men-xūra*, *بلیتر* *be-litar*,
منچیت *men-xixit*, *مغومغ* *merg-*
ōmōng. Il ne fait que —, *ای منچور*,
ia men-xūra bāñak.

JASER, révéler un secret, *مبولک*,
mem-būka rahasā.

JASEUR, EUSE, s., *اورغ فلیتر* *orang*
pe-litar, *توکھ اومغ* *tūkang ōmōng*,
مولت کنگو *mūlut ganggu*.

JASMIN, s. m., *ملاقی* *malāti*.
Fleur de —, *بوغ ملاقی* *būnga*
malāti. Odeur de —, *باو ملاقی*,
bāu malāti.

JASPER, v. a., *مغهیروکن* *merg-*
hūram-kan.

JASPURE, s. f., *هرامن* *hirām-an*.

JATTE, s. f., *باتل* *bātil*, *قاسو*,
pāsu, *مغکتق بسر* *tabak*, *مارگ-*
koḷe besūr. Cul-de-jatte, *یغ*,
orang yang kakī-ña kaku.

JATTÉE, s. f., plein une jatte,
سغنه باتل *sa-penùh bātil*, *قاسو*,
sa-penùh pāsu.

JAUGE, s. f., juste mesure d'un
vaisseau, d'un vase, *سوکت* *sukat*,
sukat-an.

JAUGE, règle pour prendre des
mesures, *هوکور* *hūkur*, *هوکورن* *hukūr-*
an, *کایو هوکورن* *kāyu hukūr-an*.

JAUGEAGE, s. m., حال مپوكت *hāl*
meñūkat, حال مشهور *hāl meng-*
hūkur.

JAUGER, v. a., مېوكت *meñūkat*,
مېوكر *mery-hūkur*. — un tonneau,
تخ مېوكت *meñūkat tong*. — une
pierre, مېوكر باتو *mery-hūkur bātu*.

JAUGEUR, s.m., اورغ *ōrang*
meñūkat, اورغ مغھوک *ōrang meng-*
hūkur.

JAUNÂTRE, adj., فِيرَعٌ *pērang*,
کُونَع مود *kūning mūda*.

JAUNE, adj., كُونْجْ *kūning*. — clair,
كُونْجْ مود *kūning mūda*. — foncé,
كُونْجْ توا *kūning tūa*. Couleur —,
كُونْجْ ورن *warna kūning*. Fleur —,
كُونْجْ بوع *būnga warna kūning*.
Un teint —, اير موك ينج *āyer*
mūka yang kūning. Le jaune,
كُونْجْ ان *kūning-an*. — d'œuf, ميرد
كُونْجْ تلو *kūning telòr*. —
telòr.

JAUNIR, v. a., rendre jaune,
 مغونشکن *mengūning-kan*, منجديکن
 کونش *men-jadī-kan kūning*.

JAUNIR, v. n., devenir jaune,
منجادی کونج *men-jādi kūning.*

JAUNISSE, s. f., ساکت کونج *sākit*
kūning.

JAVA, جاو *jāwa*, تانه جاو *tānah jāwa*.

JAVANAIS, E, adj., در جاو *deri*
jāwa. Un Javanais, جاو سُوْرُع *sa-ōrang jāwa*. Mode javanaise,
 جاو چار *xāra jāwa*.

JAVELER, v. a., mettre en javelle,
ممبرکاسی *mem-berkās-i*.

JAVELLE, s. f., برکس *berkas*,
 ببراڻ باق گڏم داڻڻ اورڻ ڦڻم موڻڻ
be-brāpa bāñak gundum
dāpat ōrang pengetam memūtung
sa-kālī.

JAVELOT, s. m., قندهان *pandāhan*,
لمبح *lambing*. Lancer un — , ملنر
قندهان *me-luntar pandāhan*.

JE, pron. de la 1re pers. sing. (en parlant à des inférieurs), اكو *āku*; (à des égaux), كيت *kīta*; (à des supérieurs), سهای *sahāya*, همب *hamba*, فائق *pāteḡ*, یت *bēta*. J'ordonne, اكو سوره *āku sūruh*. Je pars avec mon frère, کیت براغتک *kīta ber-argkat* dengan *sūdāra kīta*. Je demande pardon, سهای منت امغن *sahāya mintā ampun*.

JÉHOVAH, هو *hūwa*, الله تعالى
allah taāla, توهن الله *tūhan allah*.

JÉRÉMIADÉ, s. f., lamentation,
plainte, راتف *rātaṭ*, ندوب *nudūb*.

JÉRÉMIADÉS, lamentations de
Jérémie, ندوب يرميا *nudūb yer-*
meyā.

JÉRUSALEM, **يروشليم** *yerūšalīm*.

JÉSUS, حضرة عيسى *īsa*, عيسى *hadlirat īsa*, يسوع *yesū*. Le Seigneur
Jésus, توهن عيسى *tūhan īsa*.

JÉSUS-CHRIST, عيسى المسيح *īsa el-mesēh*.

JET, s. m., action de jeter, قلوتر *pe-lūtar*, قلوتر *pe-lutār-an*, قلوتر *pe-lempār-an*, قلوتر *pem-buāng-an*. Un — de pierre, قلوتر *sa-pe-lūtar bātu*. — de lumière, سينر *sīnar*. — d'eau, چچورن *auxūr-an āyer*. Arme de —, سنجات ملوتر *senjāta me-lūtar*.

JET d'abeilles, كاون ليه يغ بهارو *kāwan lebāh yang bahāru*.

JET, rejeton, تارق *pūxuk*, تارق *tārūk*, تونس *tūnas*. — du bambou, ريغ *rebūng*. — des plantes parasites, تنجخ *tunjang*. Canne d'un seul —, تشكت بوله يغ تباد برتوآ, *tungkat buluh yang tiāda bertebū-tebū*.

JET, action de jeter en moule, قنواغن *penuwāng-an*.

JETÉE, s. f., amas de pierres, môle, etc., تريس *terbis*, چروچق *xerōxoq*, تيتي *titi*, تيتي *titi-an*. — en maçonnerie, تريس *terbis bātu*. — de fascinage, ترس رنتخ *terbis ranting*.

JETER, v. a., lancer, ملقرن *me-lempar-kan*, ملوتر *me-lūtar*, ملنتخ

me-lanting, منچيق *men-xampak*.

— des pierres, ملقرن *me-lempar-kan bātu*. — un projectile, ملوتر قنداھن *me-lūtar pandāhan*. — sur ou vers, ملتاری *me-lutār-i*. Il le lui jeta au visage, دچمقپاله *di-xampak-ñā-lah dīa itu ka pada mukā-ñā*.

JETER, se défaire, abandonner, ممبوغ *mem-būang*. — son argent, ممبوغ *mem-būang wang-ñā*. — dans la mer, کدالم لاوت *mem-būang ka-dālam laut*.

JETER, pousser avec violence, renverser, مغهمقسكن *meng-hampas-kan*, مغهمقسكن *me-rūbuh-kan*, مغهمقسكن *menumbang-kan*. Il le jeta à terre, دهمقسكنپاله *di-hampas-kan-ñā-lah dīa ka-būmi*. — une maison à terre, مروهكن رومه *me-rūbuh-kan rūmah*.

JETER, répandre, disperser, مغهمبر *meng-hambur*, منابر *menābur*. — des semences en terre, منابر *menābur biji*. — des fleurs, مغهمبر *meng-hambur bunga-bunga*.

Les exemples suivants montreront comment les différents sens de ce verbe peuvent encore se rendre en malais. — les fondements d'une maison, ملتقن قرالاسن رومه *me-letak-kan per-alās-an rūmah*. — un voile sur, مندوغي *menudūng-i*.

— l'ancre, ملايه ساوه *me-lābuh sāuh*. — la sonde, مندوك *men-dūga*. — du feu par la bouche, مغلوركن *mengaluar-kan āpideri* مولى. — un regard, منجلخ *men-jelng*. — un coup d'œil de travers, مغرلخ *mergerling* دغن ايكر مات *dengan ikor māta*. — des rayons, منوغ *men-ug* برسین *ber-sinar*. — en moule, ملوتر اندی *menūwang*. — le sort, ملبوغ *me-lūtār undey*. — les dés, ملبوغ *mem-būang pāri*. — de l'eau bénite, ممرچق ایر سمبیه *memerxik āyer sembahyang*. — un filet, ملايه *me-lābuh pukat*. — des soupirs, مغله *mengeluh*. — des cris, برتریق *ber-teriak*, برتمیق *ber-tempik*. — dans le danger, ملباو کدالم بهای *mem-bāwa ka-dālam bahāya*. — en prison, ممانجراکن *memanjarākan*. — des racines, براکر *ber-akar*. — des scions, برتونس *ber-tūnas*.
 Loc. prov. — le grappin sur quelqu'un, منداقت کواس اتس اورغ *men-dāpat kuāsa atas orang*. — son dévolu, میله *memilih*. — de l'huile sur le feu, مغوق *meng-upak*. — son bien par les fenêtres, مبورسکن هرتان *mem-bōros-kan hartā-ña*. — le manche après la cognée, هیلخ هاتی *hilang hāti*, فوتس *pūtus asa*.

SE JETER, v. pron., ملبوغکن درین *mem-būang-kan diri-ña*. Se — à

terre, مشهمفسکن درین *meng-hampas-kan diri-ña*. Se — sur, منرکم *men-nerkam*. Se — aux pieds de quelqu'un, منهارف کفدکاکي اورغ *menihārap ka-pada kāki orang*. Se — dans le danger, ماسق بهای *māsuk bahāya*. Ce fleuve se jette dans la mer, سوغی ایت هیلر کلاوت *sūngay itu hilir ka-laut*.

JETON, s. m., کفخ یغ دفاکی اورغ *kepung yang di-pakey orang* برمین *ber-māin*. — d'argent, کفخ فیرق *kepung perak*. — d'ivoire, کفخ گادغ *kepung gading*.

Prov. Faux comme un —, یغ *yang dusta sa-kālī* دست سکالی.

JEU, s. m., divertissement, ماین *per-māin-an*. — de billard, ماین بوله *māin bōlah*. — de dames, ماین چاتر *māin xatur*. — d'échecs, ماین گالجه *māin gājah*. — de cartes, ماین کی *māin kīya*. — de hasard, ماین جودی *māin jūdi*. Aimer le —, سوك برمین *suka ber-māin*. Conduire un —, منجالتکن *men-jālan-kan per-māin-an*. Mettre de l'argent au —, مناره *menāruh wang*. Heureux au —, مغیجو *mūjur*. Tricher au —, رومه ماین *mengixu*. Maison de —, وایغ *rūmah māin*. — scénique, وایغ *wāyang*. Le — de la fortune, فوری

کُباهن انتغ *prī ka - ubāh - an untung*.

JEU public, amusement, ترماس *termāsa*, کسکاء *ka-sukā-ān*.

JEU, plaisanterie, کُورو *gūraw*, سند *senda*.

JEU, t. de mar. Un — de voiles, لایر سلگتف *lāyar sa-langkap*. Un — de rames, سلگتف ۲ دایغ *dāyung sa-langkap*.

JEU d'une machine, facilité de mouvement, لُگَر *lunggar*. Donner du —, منجیدکن لُگَر *men-jadī-kan lunggar*, مَبُوك *mem-būka*.

Loc. Bon — bon argent, دغن *dengan* سڱه *sungguh*, دغن بتلس *dengan betul-ña*. Avoir le — serré, ملاکو دغن کبجاکن *me-lāku dengan ka-bijāk-an*. A — découvert, دغن دغن هاتی *dengan tulus-ña*, تولس *dengan hāti jernih*. Cacher son —, ممینکن حالی *mem-bunī-kan hāl-ña*. Tirer son épingle du —, منداقت انتغ در سواتو فکرجاءن *men-dāpat untung deri suātu pe-karjā-an*.

JEUDI, s. m., هاری خمیس *hāri kamīs*. — prochain, هاری خمیس *hāri kamīs yang dātang*.

JEUN (A), adv., بلم ماکن مینم *belum mākān mīnum*.

JEUNE, adj., مود *mūda*, کچل *keçil*. — personne, مود اورغ *ōrang*

mūda. — homme, مود, اورغ لکلاکی *ōrang laki-laki yang mūda*, ترون *tarūna*, تمبولن *timbūl-an*. Il est encore —, ای لاکی مود *ia lāgi mūda*. Le plus —, یغ لبه مود *yang lebèh mūda*. — frère, ادند *adinda*, ادق لکلاکی *ādik laki-laki*. — sœur, ادق فرمغون *ādik perampūan*. Le plus — d'une famille, اتق بغسو *anak bungsu*. — maître (enfant du maître), تون کچل *tuan kecil*.

JEUNE, étourdi, évaporé, یغ ریغن *yang ringan kapalā-ña*.

JEUNE, qui n'a pas toute sa croissance, جاره *jārah*, کچل *keçil*. — plante, تنامن جاره *tanām-an jārah*, تنامن کچل *tanām-an kecil*. — chien, انجغ کچل *anjing kecil*. — buffle, اتق انجغ *anak anjing*. — karbau meñāma.

JEÛNE, s. m., abstinance, فواس *puāsa*. Observer le —, ممکغ فواس *memegang puāsa*. Rompre le —, ممبوك فواس *mem-būka puāsa*. Jour de —, هاری فواس *hari puāsa*.

JEÛNE, manque d'aliments, کورغ *kurang mākān*.

JEÛNER, v. n., observer le jeûne, بر فواس *ber-puāsa*, ممکغ فواس *memegang puāsa*. Lorsque vous jeûnez, اقیل اغکو بر فواس *apa - bila angkaw ber-puāsa*. Il jeûna pendant

quarante jours et quarante nuits, ملك برقوساله اى امفت ثوله هارى دان امفت *maka ber-puasā-lah ia ampat pūloh hāri dān ampat pūloh mālam lamā-ña*. — au pain et à l'eau, ماكن روتى دان مينم اير *mākan rōti dān mīnum āyer sāja*.

JEÛNER, manger peu ou point, ماكن سديكت *tiādamākan*, تيا د ماكن *mākan sa-dikit*. C'est un avare, il fait jeûner ses domestiques, اى سؤرع كيك ر تيا د اى مبرى مكانن كغد *ia sa-ōrang kikir tiāda ia mem-brī makān-an ka-pada hamba-hambā-ña*.

JEUNESSE, s. f., كمدان *ka-mudā-an*, عمر مود *māsa mūda*, ماس مود *umur mūda*. Au temps de sa —, *pada waktumudā-ña*.

JEUNESSE, les personnes jeunes, سكل اورغ مود *segala orang mūda*. Enseigner la —, *meng-ajār-i orang mūda*. Les passions de la —, *hawā nefsū orang mūda*.

JEÛNEUR, EUSE, s., يىغ برقواس *yang ber-puāsa*, يىغ بياس ممكخ قواس *yang biāsa memegāng puāsa*.

JOAILLERIE, s. f., pierreries, ثرمات ۲ *jawher-jawher*, ثرمات *permāta-permāta*. Commerce de —, *perniagā-an permāta*.

JOAILLIER, ÈRE, s., جوهري *jawharī*, ثرمى *pandey permāta*.

JOCRISSE, s. m., اورغ بوده *orang bōdoh*.

JOIE, s. f., كگمارن *ka-gamār-an*, كسكائن *ka-sukā-an*, مسرة *meserrat*, ريوه *riyūh*, ترماس *termāsa*. Les joies du ciel, كگمارن سورك *ka-gamār-an suwarga*. Jour de —, هارى *hāri ka-sukā-an*, هارى راي *hāri rāya*. Feude —, افى تند كسكائن *āpi tanda ka-sukā-an*. Cris de —, منارى *sūrak*. Danser de —, يىغ مبرى *menārikārna ka-sukā-an*. Qui cause de la —, يىغ مبرى *yang mem-brī ka-sukā-an*. Entrez dans la — de votre Seigneur, ماسقله كدالم كسكائن توم *māsuk-lah ka-dālam ka-sukā-an tūan-mu*. Fille de —, فرمغون جالغ *per-rampūan jālang*, سندل *sundal*.

JOIGNANT, E, adj., contigu, يىغ دكت *yang dekāt*, يىغ رافت *yang rāpat*, يىغ برهوبىغ *yang ber-hūbung*.

JOINDRE, v. a., faire toucher, approcher, ajouter, مغهوبىغن *meng-hūbung-kan*, مچيت *meñambat*, مچيت *menambat*, مرافت *me-rāpat*. — des mots, مغهوبىغن فركتسان *meng-hūbung-kan per-katā-an*. — maison à maison et champ à champ, مچيتكن رومه كغد رومه دان مغفلكن

بندڻ *menambat-kan rūmah ka-pada rūmah dān mergupil-kan bendang ka-pada bendang.*

JOINDRE, unir, allier, مفسرتاکن *mem-pe-sertā-kan.* — l'utile à l'agréable, بارڻ ڀڃ برکون *mem-pe-sertā-kan bārang yang ber-gūna dengan bārang yang ka-sukā-an.* — les mains, ملڻ تان *me-lipāt tāngan.* Ce que Dieu a joint (les époux), بارڻ ڀڃ الله سده برجڏوڪن *bārang yang allah sudah ber-jodō-kan.*

JOINDRE, rencontrer, برتمو دڻ *ber-temū dengan,* مڃمڻ *merghampir-i,* برجڻ *ber-jumpa.*

JOINDRE, v. n., être joint, جادي رافت *jādi rāpat.*

SE JOINDRE, v. pron., ملڪت *melekāt,* جادي ترسمبت *jāditer-sambat,* مڃرتاءِ *meñertā-i.* Personne n'osait se — à eux, مڪ بارڻ سڙوڻ تيداله *maka bārang sa-ōrang tiadā-lah berāni lekāt ka-pada marīka-itu.*

JOINT, E, part. pas. du v. joindre, ajouté, uni, ترهوبڻ *ter-hūbung,* تراڻت *te-rāpat,* ترسمبت *ter-sambat,* تربت *ter-tambat.* Prier les mains jointes, بردعا دڻ تان ترليفت *ber-dōā dengan tāngan ter-lipāt.*

CI-JOINT, دڻن اين *dengan ini.* La lettre ci-jointe, سورت ڀڃ دڻن *sūrat yang dengan ini.*

JOINT, s. m., point de jonction, تڻت ڦرهوبڻ *tempat per-hubūng-an,* تڻت سمبوڻ *tempat sambūng-an.*

JOINTURE, s. f., سنڌي *sendi,* رواسن *ruwās-an,* رڻان *rapāt-an.* — des membres, سنڌي اڱوٽ *sendi anggōta.*

JOLI, E, adj., gentil, agréable, مولق *mūlik,* چنٽق *xantik,* ڦرمي *permey,* بيسي *bisey,* ايلق *ēlok,* باڱس *bāgus,* انده *indah-indah.* — enfant, اتق مولق *anak mūlik.*

Jolie fille, اتق ڦرمڻون ڀڃ چنٽق *anak perampūan yang xantik.* De jolis yeux, مات ڀڃ بيسي *māta yang bisey.* Il a un — visage, ايلق مڪان *ēlok mukā-ña.* Jolie maison, رومه ڀڃ *rūmah yang bāgus.* Un — habit, ڦڪاين ڀڃ انده *pakēy-an yang indah-indah.* Une jolie brise, اڱن ڀڃ سڦي *angin yang sepī-sepī.*

JOLIMENT, adv., d'une manière jolie, bien, بايق *bāik,* دڻن ڀڃ بايق *dengan yang bāik,* دڻن مولقن *dengan mūlik-ña.* Cela est — travaillé, ايت دڪر جاڪن دڻن ڀڃ بايق *itu di-karjā-kan dengan yang bāik.*

JONG, s. m., plante, ڪرچت *kerxut,* رنٽق *rantik,* بوله *būluh,* روتن *rōtan.* Corbeille de —, باڪل درڦد ڪرچت *bākul deri-pada kerxut.*

JONCHER, v. a., مشهورى *merg-hambūr-i*. — un chemin de fleurs, مشهورى جالان دغن بوغ *merg-hambūr-i jālan dēgan būga*.

JONCTION, s. f., union, assemblage, فرهبوغن *per-hubūng-an*, فرتمون *per-temū-an*, کرفاتن *ka-rapāt-an*, تمفت فرتمون *tampat per-temū-an*. La — de deux chemins, تمفت فرتمون دو جالان *tampat per-temū-an dūa jālan*.

JONGLER, v. n., مپولف *meñūlap*.

JONGLERIE, s. f., سولف *sūlap*, سلافن *sulāp-an*.

JONGLEUR, s. m., فپولف *peñūlap*, توكغ سلافن *tūkang sulāp-an*.

JONQUE, s. f., navire chinois, كفل چين *kapāl xīna*, اجخ *ejung*.

JOUE, s. f., فپى *pīpi*. La — droite, فپى كانن *pīpi kānan*. Sur ses deux joues, فد دو فپين *pada dūa pīpī-ña*. — rougissante, فپى فغ بربرى *pīpi yang ber-srī*. — creuse, فپى فغ لكت *pīpi yang lekòk*. Donner sur la —, مبرى تمفيلخ *mem-brī tampīling*, منمفيلخ *menam-pīling*.

Mettre en JOUE مېتر *mītar*.

JOUER, v. n., برماين *ber-māin*. — au billard, برماين بوله *ber-māin bōlah*. — aux dames, برماين چاتر *ber-māin xātur*. — aux échecs, برماين گاجه *ber-māin gājah*. — aux

cartes, برماين كى *ber-māin kīya*. Ils se levèrent pour jouer, مك باغلله *maka bāngun-lah marīka-itu ākan ber-māin*.

— (à un jeu de hasard, aux dés), برجودى *ber-jūdi*. — quelque chose à un jeu de hasard, ممبرجديكن *mem-per-judī-kan*.

JOUER, folâtrer, s'amuser, برگورو *ber-gūraw*, برسند *ber-senda*. —, comme les enfants, مغلكت *merg-gelūt*, مغوسق *merg-ūsik*.

JOUER, d'un instrument que l'on touche, ممتق *mèmetik*. — de la lyre, ممتق كچاڤى *memetik kezāpi*. — de l'orgue, ممتق ارغمون *memetik orga-nōn*. — avec un archet, مغلسل *mergīsīl*. — du violon, مغلسل رباب *mergīsīl rabāb*.

JOUER, faire un personnage, فرثور *pura-pūra*, مرفاكن *me-rupā-kan*.

JOUER sur la scène, برماين وايخ *ber-māin wāyang*.

Manière de rendre différentes acceptions de ce verbe en malais. — des armes, برماين سنجات *ber-māin senjāta*. — du bâton, برماين تىكت *ber-māin tūgkat*. — des gobelets, مپولف *meñūlap*. — des yeux, برماين مات *ber-māin māta*. — des jambes, لارى لكس *lāri lekàs*. — du pouce, مميلخ وڭ *mem-bīlang wang*. — sa vie, مېوڭكن پوا *mēwōngken pōa*.

mem-būang-kan ñawā-ña. — de malheur, کن انتخ مالغ *kena untung mālang.* — de bonheur, منداقت انتخ *men-dāpat untung bāik.*

SE JOUER, v. pron., برماين *ber-māin.* C'est là que toutes les bêtes des champs venaient se jouer, مك سكيلين حيوان دفاغ برماين دسان *maka sa - kalī - an heiwān di-pādarang ber-māin di-sāna.*

SE JOUER de quelqu'un, ممفراينكن *mem-per-māin-kan ōrang.*

JOUET, s. m., سرب فرمين *serba per-māin-an,* بارغ فرمين *bārang per-māin-an.* — d'enfant, بارغ فرمين انا *bārang per-māin-an anak.*

JOUET, ce qui sert d'amusement, objet favori, تماغن *timāng-an.*

JOUET, personne dont on se moque, يغ دفرماينكن *ōrang yang di-per-māin-kan.*

JOUEUR, EUSE, s., qui est occupé à jouer, اورغ برماين *ōrang ber-māin.*

JOUEUR, qui aime le jeu, يغ سوك *yang sūka ber-māin.* — aux jeux de hasard, پنجدی *pen-jūdi.*

JOUEUR de gobelets, پئولف *pe-ñūlap.*

JOUEUR de flûte, يغ تاهو مينيف *yang tāhu menīup bangsi.*

JOUFFLU, E, adj., يغ قفين بتر *yang pipi-ña buntar.*

JOUG, s. m., دانم *dānam,* لمبارن *lambār-an.* Mettre le —, مغناكن *mergenā-kan dānam.* Secouer le —, منچابت دانم *men-xābut dānam.* Mon — est doux et mon fardeau est léger, دانه دان لمبارنك ايت موده دان *lambār - an - ku itu mūdah dān tanggūng-an - ku ada rīngan.* Un — (une paire), سكو لبو *sa-gū.* Un — de bœufs, سكو لبو *sa-gū lembu.*

JOUG, au fig., servitude, sujétion, فرسپيان *per-hambā-an,* فرسپيان *per-sahayā-an.* Mettre sous le —, ممفرهماكن *mem-per-hambā-kan.* S'affranchir du —, ملشكن درين *me-lepās-kan diri-ña deri-pada per-hambā-an.*

JOUIR, v. n., avoir l'usage, la possession d'une chose, ممفپاي *mem-puñā-i,* براوله *ber-ūleh,* منداقت *men-dāpat.* — d'une grande fortune, ممفپاي ككپان يغ بايق *mem-puñā-i ka-kayā-an yang bāik.* — d'une bonne réputation, براوله نام *ber-ūleh nāma yang bāik.* Il jouit du revenu de cette terre, اي داقت تانه ايت *ia dāpat hāsil tānah itu.* — d'une femme, برکنالی سؤرع فرمفون *ber-kenāl-isa-ōrang perampūan.*

JOUIR, éprouver du plaisir, du bien-être, مراس *me-rāsa,* برسوك *ber-sūka,* مراس ايتق *me-rāsa ēnak.*

— de la santé, *مراس سلامت* *me-rāsa salāmat*. — du plaisir, *مرسائی* *me-rasā-i ka-sukā-an*.
Savoir — de la vie, *تا هو هیدت* *tāhu hīdup dēgan sūka hāti*. — de la tranquillité, *اد برستوس* *ada ber-santawsa*.

JOUISSANCE, s. f., possession, *فرالین* *per-ulēh-an*, *کدثاتن* *kā-dapāt-an*, *فندثاتن* *pen-dapāt-an*. — d'un usufruit, *فرالین حاصل* *per-ulēh-an hāsil*.

JOUISSANCE, plaisir, *سکیت* *suka-xita*, *کسکائن* *ka-sukā-an*, *گمر* *gamār hāti*, *لذة* *lezat*, *ایتق* *ēnaḳ*.

JOUJOU, s. m., jouet d'enfant, *بارغ فرمینن اتق* *bārang per-māin-an ānaḳ*.

JOUR, s. m., clarté, lumière du soleil, *سیخ* *sīang*, *سیخ هاری* *sīang hāri*, *نهار* *nahār*. Il faisait —, *مک* *maka hāri pūn sīang-lah*. Il fait —, *سده سیخ هاری* *sudah sīang hāri*. Pendant le —, *قد سیخ هاری* *pada sīang hāri*. Le point du —, *دینهار* *dīnihāri*, *dīn-hāri*. Déclin du —, *قتخ* *petang*. — et nuit, *قد سیخ دان مالم* *pada sīang dān mālām*. Prière du —, *سمبایان* *sembahyang en-nahār*.

Loc. Mettre au —, publier, faire connaître, *مپتاکن* *me-ñatā-kan*. Mettre un livre au —, *منچفکن کتاب* *men-xāp-kan kitāb*.

men-xāp-kan kitāb. Mettre quelque chose dans son —, *منچفکن* *men-nunjuk-kan*. Clair comme le —, *پات سکالی* *ñāta sa-kāli*. Voir le —, *جادی ظاهر* *jādi ñāta*, *جادی تاهیر* *jādi tlāhīr*. C'est le — et la nuit, choses tout-à-fait différentes, *بارغ* *bārang ber-lāin-an sa-kāli*.

JOUR, s. m., espace de vingt-quatre heures, de douze heures, *هاری* *hāri*, *یوم* *yūm*. Un —, *سهارى* *sa-hāri*, *سواتو هاری* *suātu hāri*. Le milieu du —, *تغه هاری* *tengah hāri*, *رمبغ* *rembang*. Les longs jours, où le soleil est plus longtemps sur l'horizon, *هاری فنچخ* *hāri panjang*. Les courts jours, *هاری فندق* *hāri pendek*. Dans les jours d'hiver, *دیشن* *pada hari-hāri mūsīm dīngin*. Quatre ou cinq jours, *امقت لیم هاری* *empat lima hāri*. Chaque —, *تیف ۲ هاری* *tiap-tiap hāri*, *سهر هاری* *sa-hari-hāri*. Tous les deux jours, *سهر هاری لقس سواتو* *sa-hari-hāri lepàs suātu hāri*, *سلخ ۲ سهارى* *selang-selang sa-hāri*. — de fête, *هاری رای* *hāri rāya*, *هاری بسر* *hāri besār*. Le — de l'an, *هاری تاهن بهارو* *hāri tāhun bahāru*. A un certain —, *قد هاری* *pada hāri ānu*. De — en —, *در سواتو هاری داتخ کفد سواتو هاری* *deri suātu hāri datang ka-pada*.

—, en parlant des coqs, مپايخ *me-ñābung*.

JOVIAL, E, adj., سځپت *suka-xita*, ريوه *riyūh*, هاتي يځ سوک *yang sūka hāti*. Complexion joviale, فراځي يځ *perāngi yang suka-xita*. Conversation joviale, فرتورن يځ *per-tutūr-an yang ri-yūh*.

JOYAU, s. m., فرمات *permāta*, رتن *ratna*, جوهر *jawher*. Différentes sortes de joyaux, رتن متو *ratna mutū mānikam*. Orné de joyaux, برتانهکن رتن متو مانکم *bertānah-kan ratna mutū mānikam*. Commerce de joyaux, فرنيکاء فرمات *perniagā - an permāta*. Boite à joyaux, چمبل فرمات *xembul permāta*. Les joyaux de la couronne, فرمات مکوت *permāta makōta*.

JOYEUSEMENT, adv., دغن کسکاء *dengan ka-sukā-an*, دغن برسوک *dengan ber-sūka*, دغن مسرة *dengan meserrāt*. Ils mangent et boivent —, مريکيت ماکن دان مينم سرت, —, مريکيت ماکن دان مينم سرت *marika-itu mākan dān minum serta ber-suka-sukā-an*.

JOYEUX, EUSE, adj., سځپت *suka-xita*, گمر *gamār*, هاتي برسوک *ber-sūka hāti*, ريوه *riyūh*. Il est extrêmement —, اي ترلاو سځپت *ia ter-lālu suka-xita*. Il s'en retourna tout —, اي فولغله دغن گمرک *ia pūlang-lah dengan gamār-ña*.

JUBÉ, s. m., منبر *minber, mimber*. Prov. Venir à —, انت مبرهکن *onta meñerāh-kan diri-ña*.

JUBILATION, s. f., کسکاء *ka-sukā-an*, کگمارن *ka-gamār-an*.

JUBILÉ, s. m., معاف دوس *maāf dōsa*, امقونن يځ دکرياکن سنتو ڦاف *ampūn-an yang di-karuniā-kan santo pāpa*.

JUCHER, v. n., برهځگف *ber-hing-gap*. Les faisans juchent sur les arbres, تدرؤا ايت برهځگف اتس چاوځ *tezraw-tezraw itu ber-hinggap atas xāwang pōhon kāyu*.

JUCHOIR, s. m., ټمټ بورځ ٢ برهځگف *tampat būrung-būrung ber-hing-gap*.

JUDAÏSME, s. m., religion juive, اگام يهودي *agāma yehūdī*.

JUDICATURE, s. f., condition de juge, حاکم جباتن *jabāt-an hākīm*, څځکت حاکم *parakat hākīm*. —, fonction de juge, څکرچائن حاکم *pe-karjā-an hākīm*.

JUDICIAIRE, adj., حکم *hukum*, چار حکم *xāra hukum*. Ordre —, تیتہ حکم *tītah hukum*. Acte —, فریبواتن چار حکم *per-buāt-an xāra hukum*.

JUDICIEUSEMENT, adv., دغن بیجغن *dengan bījak-ña*, دغن بودی بیچار *dengan būdi bixāra*.

JUDICIEUX, EUSE, adj. بَيِّق *bijak*, بَيِّقْسَان *bijaksāna*, بَدِيْمَان *budimān*, بَرَبُودِي *ber-būdi*.

JUGE, s. m., حَاكِم *hākim*, قَاضِي *kādli*. — intègre, حَاكِم يَغْ عَادِل *hākim yang ādil*. Il est le — des vivants et des morts, اِي حَاكِم سَكَل *ai hākim segala orang yang hīdup dān yang māti*. Le — des —, le juge suprême, قَاضِي الْقَضَاة *kādli ul-kudlāt*. — d'instruction, حَاكِم يَغْ مَرْتَسَايْ اَوْرَغ *hākim yang memreksā-i orang ber-sālah*. Le livre des juges (Bible), سُوْرَت سَكَل حَاكِم *sūrat segala hākim-hākim*.

JUGEMENT, s. m., sentence, حَكْم *hukum*, كَقْتُوسَن حَكْم *ka-putūs-an hukum*. — équitable, حَكْم يَغْ بَنَر *hukum yang benār*. J'ai craint vos jugements, دَرْتَد حَكْم ۲ سَدَه كَنَاكْت *deri-pada hukum-hukum-mu sudah ku-tākut*. Prononcer un —, مَمُوتُسَكَن حَكْم *memūtus-kan hukum*. Mettre quelqu'un en —, مَنْدَعَوَايْ *men-dawā-i orang*. — par défaut, حَال مُحْكَمَكَن كَارَن تِيَاد مَآو *hāl meng-hukum-kan kārna tiāda māu meng-hādap*. — de Dieu, تُولَه اللّٰه *tulah allah*. — de Dieu, l'ordalie, سَمْفَه مِپَلَم *sumpàh meñelàm*. Le jour du —, هَارِي قِيَامَة *hāri kiāmat*, اَخِر زَمَان *akīrat*, اَخِرَة

اَكِير زَمَان. Le champ du —, فَادَغ *pādang kiāmat*.

JUGEMENT, opinion, سَنَك *sangka*, فَكِيرْسَاَن *peng-rasā-an*, فَكِيرَن *pikīr-an*, فَمَنْدَاغَن *pemandāng-an*. Quel est votre —, اِف سَنَك تُون *apa sangka tūan*. À mon —, فَد فَكِيرْسَاَن *pada peng-rasā-an kita*. Donner son — sur quelque chose, مَمْبَرِي فَمَنْدَاغَن اَتَس سَوَاتُو فَكَار *membrī pemandāng-an-ña atas suātu porkāra*. — téméraire, فَكِيرَن دَغَن *pikīr-an dengan tiāda sebah-ña*.

JUGEMENT, faculté de l'entendement, عَقْل *aḳal*, بُوْدِي *būdi*. — perspicace, عَقْل تَاَجَم *aḳal tājam*. — clair, بُوْدِي يَغْ تَرَغ *būdi yang trəng*. — parfait, بُوْدِي يَغْ سَمْفَرَن *būdi yang sempurna*. Lorsqu'on perd le —, تَتَكَال هِيلَغ بُوْدِي *tatkāla hilang būdi*. Homme de —, اَوْرَغ *orang ber-būdi*, اَوْرَغ بَرَعَقْل *orang ber-aḳal*.

Prov. Beaucoup de mémoire et peu de —, تَرَايَغْت بَايَق دَان كُورَغ بُوْدِي *ter-īngat bāñak dān kūrang būdi*.

JUGER, v. a., rendre la justice, مُعْجَمَكَن *meng-hukum*, مَمُوتُسَكَن حَكْم *memūtus-kan hukum*. — un criminel, مُعْجَمَكَن *meng-hukum-kan sa-* هَارِي قِيَامَة *hāri kiāmat*, اَخِر زَمَان *akīrat*, اَخِرَة

JUPITER, s. m., planète, مشتری *muštārī*.

JUPON, s. m., سارخ دباوه *sārunḡ di-bāwah*.

JURÉ, E, part. pas. du v. jurer, دسپمه *di-sumpah*. Fidélité jurée, ستی یخ دسپمه *satīa yang di-sumpah*.

JURÉ, celui qui a fait serment, اورخ یخ سده برسپمه *orang yang sudah per-sumpah*. Ennemi —, سترو یخ ساعت بنجی *satrū yang sāngat benxi*.

JUREMENT, s. m., سپمه *sumpah*, ثرسپمهاهن *ber-sumpāh-an*. Mais à cause de ses jurements, تتافی اوله *tetāpi ūleh kārna segala per-sumpāh-an*.

JUREMENT, blasphème, حال *hāl meng-hūjat nāma allah*.

JUREMENT, imprécation, حال *hāl meñumpah*.

JURER, v. a., faire serment, برسپمه *ber-sumpah*. — fidélité, ستی برسپمه *ber-sumpah satīa*. — par Dieu, برسپمه دغن نام الله *ber-sumpah dengan nāma allah*, مغبیل الله اکن *meng-ambil allah ākan saksi*. — faux, بوهخ *ber-sumpah dengan bōhong*, ماکن سپمه *mākan sumpah*. — sur l'évangile, برسپمه اتس انجیل *ber-sumpah atas injil*. Gardez-vous de —, جاغن

كامو برسپمه *jāngan kāmū ber-sumpah*. — en vain, برسپمه سی ۲ *ber-sumpah sia-sia*.

JURER, blasphémer, مشهورجت نام الله *meng-hūjat nāma allah*.

JURER, faire des imprécations, مچمه *meñumpah*.

JURER, ne pas se convenir, تیاد تیاد برقتوتن *tiāda pātut, ber-patūt-an*.

JUREUR, s. m., qui jure beaucoup, یخ برسپمه باقی *yang ber-sumpah bāñak*, یخ بیاس مچمه *yang biāsa meñumpah*.

JURIDICTION, s. f., pouvoir de juge, قرنته *parentah*, کواس حکم *kuāsa hukum*, حکومت *hukūmat*.

JURIDICTION, ressort, دایرة حکم *dāirat hukum*. Cela est dans sa ایت ددالم دایرة حکم —, *itu di-dālam dāirat hukum-ña*.

JURIDIQUE, adj., یخ اتس قرنته حکم *yang atas parentah hukum*.

JURISCONSULTE, s. m., حکیم *hakīm*, فقیه *fakīh*.

JURISPRUDENCE, s. f., science du droit, علم حکم *ilmu hukum*.

JUS, s. m., liqueur tirée par pression, ایر *āyer*. Le — d'un citron, ایر سبوه لیمو *āyer sa-būah limaw*. Exprimer le — d'un citron, ممره سبوه لیمو *memerāh sa-būah limaw*. —, obtenu par la coction, کوه *kūwah*.

Loc. Le — de la treille, ایراغور *āyer arggūr*.

JUSANT, s. m., سورت *sūrut*, ایر *āyer* سورت *āyer sūrut*, فاسخ تورن *pāsang tūrun*. Le temps du —, وقت ایر, سورت *waktu āyer sūrut*. Le flot et le —, ایر فاسخ دان ایرسورت *āyer pāsang dān āyer sūrut*.

JUSQUE, prép., هغش *smpey*, هغش *hingga*, داتغ ک *dātang ka*, داتغ کفد *dātang ka-pada*. Jusqu'ici, سمفی *smpey* این *smpey ini*, سمفی سین *smpey sini*. Jusqu'à présent, سمفی سکارغ *smpey sakārang*, هغش این *hingga ini*. Jusqu'au genou, هغش لوت *hingga lutut*. Depuis le commencement jusqu'à la fin, درقد فرملانن *deri-pada permulā-an-ña dātang ka-pada kasudāh-an-ña*. Jusqu'à quand? براف *brāpa lamā-kah*.

JUSTE, adj., équitable, honnête, عادل *ādil*, بتل *betül*, بنر *benār*, لورس *lūrus*. Car Dieu est —, کارن هواد عادل *kārna hūwa ada ādil*. Comme c'était un homme —, سدغ اد ای سورغ عادل *sedang ada ia sa-ōrang ādil*. Jugement —, حکم یغ عادل *hukum yang ādil*. — et craignant Dieu, لورس سرت *lūrus serta tākut akan allah*.

JUSTE, vertueux, صالح *sālih*.

JUSTE, légitime, fondé, یغ هارس *yang hārus*, یغ فانت *yang pātut*. La — colère de Dieu, مرك الله یغ *murka allah yang hārus*. — châtement, سقس یغ فانت *siksa yang pātut*.

JUSTE, exact, بتل *betül*. Mesure —, هوکر یغ بتل *hūkur yang betül*. Balance —, تمباغن یغ بتل *timbangan yang betül*. — prix, هرک بتل *harga betül*, هرک سرف *harga sarap*. Son coup d'œil est —, متان *matā-ña tājam*. Cet habit est un peu —, باجوايت سسق سديکت *bāju itu sesuk sa-dikit*. Voix —, سوار یغ مردو *suāra yang merdu*.

JUSTE, adv., دغن سبتلن *betül*, دغن سبتلن *dengan sa-betül-ña*. Mesurer —, مغهوک دغن سبتلن *meng-hūkur dengan sa-betül-ña*. C'est — l'homme qu'il faut, بتل ای اورغ یغ *betül ia orang yang pātut*.

JUSTEMENT, adv., avec justice, دغن سبتلن *dengan ādil*, دغن سبتلن *dengan sa-benār-ña*, دغن سغاتن *dengan sa-pātut-ña*. Nous sommes — punis, دغن سغاتن *kāmi kena siksa dengan sa-pātut-ña*.

JUSTEMENT, précisément, بتل *betül*, دغن سبتلن *dengan sa-betül-ña*, تادی *sakārang ini*, تادی ای داتغ *tādī*. Il arrive —, تادی ای داتغ *tādī ia dātang*.

JUSTE-MILIEU, s. m., یغ تښه بتل *yāg tengah betul*, یغ سدغ *yāg sedang*.

JUSTESSE, s. f., فری یغ بتل *prī yang betul*, فری یغ فانت *prī yang pātut*.

JUSTICE, s. f., vertu morale qui fait rendre à chacun ce qui lui appartient, عادل *ādil*, عدالة *adālet*, کبنارن *ka-benār-an*, کبتولن *ka-betūl-an*. Rien ne convient mieux à un roi que la —, سواتو فری تیاداد *suātu prī tiāda ada ter-bāiḡ ākan rāja deri-pada ādil itu*. La — et la paix s'embrasseront, عدالة دان دامی *adālet dān dāmey ākan ber-kūxup-kuxūp-an*. Les voies de la —, جالن عدالة *jālan adālet*.

JUSTICE, droit, jugement, حق *haḡ*, حکم *hukum*. Demander —, حقن *me-minta haḡ-ña*. La — de Dieu, حکم الله *hukum allah*. Faire — de quelqu'un, میقساکن *meñiksā-kan* اورغ *ōrang*. Se faire — à soi-même, سندرین *meñiksā-kan sendirī-ña*. Rendre la —, محکمکن *merg-hukum-kan*. Rendre — à celui qui a droit, مبنرکن *mem-benār-kan* بارغ سیاف یغ بنر *bārang siāpa yang benār*. Se rendre — à soi-même, مبری حق فد دیری *mem-brī haḡ pada dīri*.

JUSTICIABLE, adj., soumis à la juridiction de, یغ دباوه حکم *yāg di-bāwah hukum*.

JUSTIFIABLE, adj., qui peut être justifié, یغ دافت دعادلکن *yāg dāpat di-ādil-kan*.

JUSTIFIANT, E, adj., qui justifie, یغ مشعادلکن *yāg merg-ādil-kan*, یغ مشقدسکن *yāg merg-ḡudus-kan*.

JUSTIFICATION, s. f., حال مشعادلکن *hāl merg-ādil-kan*, حال مبنرکن *hāl mem-benār-kan*, تعديل *tādil*. Il est ressuscité pour notre —, ای *ia di-barg-ḡit-kan ākan tādil kāmī*.

JUSTIFICATION, sanctification, حال مشقدسکن *hāl merg-ḡudus-kan*.

JUSTIFIER, v. a., مشعادلکن *merg-ādil-kan*, مبنرکن *mem-benār-kan*. Mais comme il voulait se —, تتافی *tetāpi sedang di-ka-hendak-i-ña merg-ādil-kan sendirī-ña*.

JUSTIFIER, prouver, montrer, مننجقکن *men-delil-kan*, مننچقکن *menunjuḡ-kan*.

JUSTIFIER, sanctifier, مشقدسکن *merg-ḡudus-kan*.

JUVÉNIL, E, adj., مود *mūda*. Forme juvénile, مود روف *rūpa mūda*.

JUXTAPOSER, v. a., مناره دکت *me-nāruh dekāt*, ممبویه دکت سکالی *mem-būbuh dekāt sa-kālī*.

K

K, s. m., کا *kā*, la onzième lettre de l'alphabet, حرف یغ کسلس در الف باتا *huruf yang ka - sa - belās deri alif-bā-tā*.

Un K majuscule, کا بسر *kā besār*.

Un K minuscule, کا کچل *kā kexil*.

KADELÉE, s. f., espèce de haricot de l'Inde, کدلی *kedeli*.

KADI, s. m., قاضی *kādli*.

KAKATOUÈS, s. m., ککتو *kakatūa*.

KAKE, s. f., espèce de figue, سجنس بوه ارا *sa-jenīs būah arā*.

KAKERLAK, s. m., سجنس لیثس *sa-jenīs lipas*.

KARRY, s. m., mets indien, گولی *gūley*. La partie liquide du —, کوه گولی *kūwah gūley*.

KANGIAR, s. m., sorte de poignard, خنجر *kanjar*.

KANGUROO ou KANGAROU, s. m., کنگورو *kangūru*.

KASTAN, s. m., turban ture, دستر ترک *destar turk*.

KAWI, s. m., langue, کاوی *kāwi*.

KCHATRIYA, s. m., seconde caste dans l'Inde, چتری *xatrīya*.

KEBIB, adj., grand, کبیر *kabīr*.

KÉBLAH, s. m., direction pendant la prière, قبله *keblat*.

KÉPI, s. m., کفیه اورغ سلدادو *kopīah ōrang soldādo*.

KERMÈS, s. m., insecte qui vient sur le chêne et sert à teindre en écarlate, خرمنز *kermiz*.

KERMESSE, s. f., هاری رای دالم سواتو موکم *hārī rāya dālam suātu mūkim*.

KESRA, s. m., signe voyelle, کسره *kesrah*, بارس دباوه *bārīs di-bāwah*.

KETMIE, s. f., espèce de mauve, بوغ وقت *būnga waqtu*.

KHAN, s. m., espèce d'hôtellerie pour loger des étrangers, تمقت وقف *tam-pat wekif*, رومه وقف *rūmah wekif*.

KHAZINÉ, s. m., trésorerie, خزانة *kizānat*.

KILO, s. m., ریبو *rību*.

KILOGRAMME, s. m., سربو گرم *sa-rību gerām*, دوکتی *dūa katī*.

KILOMÈTRE, s. m., سربو متر *sa-rību meter*, سواتو میل *suātu mīl*.

KINO, s. m., گته گمبر *gambīr*, گته گمبر *getàh gambīr*.

KIOSQUE, s. m., فراغینن *per-angīn-an*.

KIRSCH, s. m., سجنس ارق *sa-jenīs ārak*.

KNOUT, s. m., چمق *xemùk*. Recevoir le —, دچمق *di-xemùk*.

KOGIA, s. m., riche marchand, کوجه *kōjah*.

KORBAN, s. m., sacrifice, offrande, قربان *korbān*.

KOUFIQUE, s. m., ancienne écriture arabe, حرف عرب یغ لام *huruf arab yang lāma*.

KYBIELLE, s. f., longue suite de choses, جمله *jumlat*, یغ بیراف بائق *yang be-brāpa bāñak*.

Une — d'invectives, چلاهن یغ بیراف بائق *celā-an yang be-brāpa bāñak*.

Une — d'accusations, تدوهن یغ تدرالو بائق *tudūh-an yang ter-lālu bāñak*.

KYSTE, s. m., کندغ *kandug*, ککوت *kakūwat*.

L

L, s. m., لی *le*, la douzième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو بلس در الف باتا *huruf yang ka-dūa belàs deri alif-bā-tā*.

Un L majuscule, لی بسر *le besār*.

Un L minuscule, لی کچل *le keçil*.

LA, art. et pron. fém. de *le*. v. LE.

LÀ, adv., ایت *itu*, سان *sāna*, دسیت *di-situ*, دسان *di-sāna*. Dans ce lieu-là, دالم تفت ایت *dālam tampat itu*. Lorsque je suis arrivé là, ایتیل کیت داتغ دسیت *apa-bila kita dātang di-situ*. Là-haut, داتس سان *sāna di-ātas*. Là-auprès, دکت سان *sāna dekāt*. Attendez-là, ننتیله دسیت *nanti-lah di-situ*. Par là, کسیت *ka-situ*, کسان *ka-sāna*. De là, درسان *deri situ*, درسیت *deri sāna*. Pour cette cause-là, در سبب ایت *deri sebàb itu*. Celui-là, ای ایت *ia itu*. Que dites-vous là? اف تون *apa tūan kātā itu*. Ici et là, سین سان *sīni sāna*.

Loc. Il faut en passer par là, تیاد دافت تیاد *tiāda dāpat tiāda*. De LÀ, adv., de cette cause là, در سبب ایت *deri se-bàb itu*, در کارن ایت *deri kārna itu*.

De LÀ, prépos., et au-delà, de l'autre côté. De là les monts, دبالق *di-bāliq gūnug*.

AU-DELÀ, par-delà, adv., encore plus, لبه لآگی *lebèh lāgi*, لبه پولا *lebèh pūla*.

Deçà et DELÀ, de côté et d'autre, دسین دسان *di-sīni di-şāna*.

Dès LÀ, adv., cela étant, جکلو *jikalaw demikīan*, سبب *sebàb demikīan*.

LABEUR, s. m., کرج یخ سوکر *karja yang sūkar*.

LABIAL, E, adj., در بیبر *deri bibir*.

Artère labiale, بیبر اورت *urat bibir*.

Lettre labiale, حرف یخ داوچف دغن *huruf yang di-ucap dengan bibir*.

LABIÉ, E, adj., سروف بیبر *sa-rūpa bibir*. Fleur labiée, بوغ یخ *bunga yang sa-rūpa bibir*.

LABORATOIRE, s. m., تمفت بکرج *tampat be-karja*. — pharmaceutique, تمفت توکخ اوبت بکرج *tampat tukang obat be-karja*, تمفت مغرجاکن اوبت *tampat mengarjā-kan obat*.

LABORIEUSEMENT, adv., دغن راجن *dengan rājīn*, اوسه دغن *dengan ūsah*.

LABORIEUX, EUSE, adj., qui travaille beaucoup, راجن یخ *rājīn yang ber-ūsah*, یخ سوکر کرج *yang sūka karja*. Enfant —, اتق *anak yang rājīn*.

LABORIEUX, qui demande du travail, pénible, difficile, یخ سوکر *yang sūkar*. Travail —, کرج یخ سوکر *karja yang sūkar*.

LABOUR, s. m., فراساهن تانه *per-ūsāh-an tānah*.

LABOURABLE, adj., یخ دافت دتغکال *yang dāpat di-tanggāla*. Terres

labourables, تانه یخ دافت دتغکال *tānah yang dāpat di-tanggāla*.

LABOURAGE, s. m., حال منغکال *hāl menanggāla*, فنغکالان *penanggālā-an*, حال ملوکو *hāl me-lūku*.

LABOUREUR, v. a., منغکال *mentanggāla*, ملوکو *me-lūku*, مامل *memāxul*. — un champ avec la charrue. منغکال فادغ *menanggāla pādang*. — un jardin avec une houe, مغرجاکن تامن دغن فامل *mengarjā-kan tāman dengan pāxul*, مامل *memāxul*, منچغکل *men-xangkul*. — avec une paire de bœufs, منغکال *menanggāla dengan sa-gū lembu*.

LABOUREUR, s. m., فنغکال *penanggāla*, اورغ یخ فراوسه تانه *orang yang per-ūsah tānah*.

LABYRINTHE, s. m., جان یخ کوست *jālan yang kūsut*, جان یخ فوتر *jālan yang pūtar-pūtar*.

Fig. —, affaires embrouillées, فکرچائن یخ کوست *pe-karjā-an yang kūsut-kūsut*.

LAC, s. m., تاسق *tāsik*, دانو *dā-naw*. Un —, سبوه تاسق *sa-būah tāsik*. Très grand —, تاسق یخ مها *tāsik yang mahā lūwas*. Les bords du —, تاسق تقي *tepī tāsik*. Quelle est la profondeur de ce — ? براه دالم تاسق ایت *brāpa dālam tāsik itu*.

LACER, v. a., serrer avec un lacet, *مخیکت دغن تالی جلوجر meng-īkat dergan tāli jalūjur*.

LACER la voile, t. de mar., attacher la voile à la vergue, *منبتکن لایرشد منبتکن لایرشد menambat-kan lāyar pada pābūwan*.

LACÉRATION, s. f., حال منجارق *hāl men-xārik*.

LACÉRER, v. a., منجارق *men-xārik*, مغویق *menyōyak*.

LACET, s. m., cordon, تالی جلوجر *tāli jalūjur*. — de soie, تالی جلوجر *tāli jalūjur*. — درفد سوتر *tāli jalūjur deri-pada sūtra*.

LACET, lacs, جرت *jerāt*. Tendre un —, *مماسخ جرت memāsang jerāt*.

Fig. —, pièges, embûches, ادغ *adang*.

LÂCHE, adj., non tendu, ample, *کندر kendur*, *لشکر lunggar*, *هولر hūlur*. Cette corde est trop —, *ترالو کندر تالی ایت ter-lālu kendur tāli itu*.

LÂCHE (ventre), trop libre, چیرت *xīrit*, *چاهر xāhar*.

LÂCHE, au fig., sans vigueur, تالی *lāley*, لبت *lambat*. Ouvrier —, *توکخ یغ تالی tākang yang lāley*.

LÂCHE, poltron, چابر *xābar*, *پناکت penākut*, تیاد برانی *tiāda berāni*.

LÂCHE, qui n'a que des sentiments vils, méprisables, هین *hīna*, هاتی یغ هین *hāti yang hīna*. Cœur —, *کجی kejī*. Action —, *فر باتن hāti yang hīna*. *per-buāt-an yang kejī*.

LÂCHEMENT, adv., négligemment, دغن *dergan lāley-ña*, دغن *dergan mālas-ña*. Travailler —, *بکرج دغن لالین be-karja dergan lāley-ña*.

LÂCHEMENT, sans cœur, à la manière d'un poltron, دغن چابر *dergan xābar-ña*, دغن کچبارن *dergan ka-xabār-an*. Fuir —, *لاری دغن چابر lāri dergan xābar-ña*.

LÂCHER, v. a., détendre, *مغندرکن mengendur-kan*, *مغبولر meng-hūlur*, *مغوری meng-ūrey*. — une corde, *مغندرکن تالی mengendur-kan tāli*.

LÂCHER, laisser aller, *ملفسکن me-lepàs-kan*, *ملوٹ me-lūput*. — un prisonnier, *یغ me-lepàs-kan sa-ōrang yang ter-panjāra*. — un cheval, *ملفسکن me-lepàs-kan kūda*.

Loc. — le ventre, *منچاهر men-xāhar*. — la bride à ses passions, *منوروت هوا نفسون menūrut hawā nefsū-ña*. — *فرکی کبلاکخ*, *لاری lāri*. — *پریگی ka-blākang*. — prise, *یغ سده دغکشن*, *بارغ یغ me-lepàs-kan bārang yang sudah*.

di-pegang-ña. — de l'eau, کنچنج *kenxing*, مېمېوځ اير *mem-būang āyer*.
— un vent, کنتت *kuntut*. — un
coup de fusil, منېمېوځ *menembak*.
— une écluse, مېمېوځ قټو اير *mem-būka pintu āyer*.

LÂCHETÉ, s. f., poltronnerie, ثري
کورځ براني *prī yang xābar*, کورځ
kūrang berāni.

LÂCHETÉ, action basse, ثري بوانن
پېر بوانن *per-buāt-an yang kejī*.

LACONIQUE, adj., ځنډى *pendek*.
Lettre — سورت پېر ځنډى *sūrat yang pendek*. Réponse claire et —,
جواب پېر ترڅ دځن ځنډى *jawāb yang terang dengan pendek*.

LACRYMAL, E, adj., اير مات څون
āyer mātā pūña. Canal —, جالن
jālan āyer mātā.

LACS, s. m., cordon délié, تالى *tālī*,
ښي *fitā*. — de soie, تالى سوتر *tālī sūtra*.

LACS, lacet, nœud coulant, جرت
jerāt, سمځل هيدځ *simpul hīdup*.
Tendre un —, ماسځ جرت *memāsang jerāt*. Lancer un —, منځمځ جرت
men-xampak jerāt. Pris dans un
—, ترکن جرت *ter-kena jerāt*.

LACTÉ, E, adj., qui ressemble au
lait, سا بېگې اير سوسو *sa-bāgey āyer sūsu*.

Voie LACTÉE, څوته جالن راي پېر څوته
jālan rāya yang pūtiḥ di-lāngit, ايوو بټځ *ibu bintang*.

LACTIFÈRE, adj., پېر مېري اير سوسو
yang mem-brī āyer sūsu.

LACUNE, s. f., کورځ *kūrang*, ځله
xelāh, ځنډى کورځ *tampat kōsong*.
Ce livre n'est pas complet, il y a
de grandes lacunes, مک کتاب ايت
تياد ځنډى هان بايق کورځ دالمن
kitāb itu tiāda genāp hāña bāñak
kūrang dālam-ña.

LADRE, adj., لېږه *ber-kusta*, کډل
kedāl, برکډل *ber-kedāl*.
Un —, سورځ برکست *sa-ōrang ber-kusta*,
اورځ پېر پښاکت کست *orang yang ber-peñākit kusta*. — vert,
اودق *ūduk*.

LADRE, insensible, پېر تياد مراس
yang tiāda me-rāsa, کاکو *kāku*.

LADRE, au fig., avare, اورځ کيکر
orang kīkir. — vert, اورځ پېر کيکر
orang yang kīkir sa-kālī.

LADREBIE, s. f., lèpre, کست *kusta*,
پښاکت کست *peñākit kusta*.

LADREBIE, hôpital de lépreux,
رومه اورځ برکست *rūmah orang ber-kusta*.

LADREBIE, insensibilité, پېر تياد
صفت *šifat yang tiāda me-rāsa*.

LADREBIE, avarice, کيکرن *kīkir-an*.

LAGUNE, s. f., دانو *dānaw*, تمغت *tampat rāwa dekāt lāut*.

LAI, E, adj. Frère —, اورغ راهب *ōrang rāhib yang ber-kedmat*.

LAID, E, adj., difforme, désagréable à la vue, بروث بورق *be-rūpa būruk*, بروث جاهت *be-rūpa jāhat*, بروث کجی *be-rūpa kejī*, اوده *ūdah*. Homme —, اورغ یسخ بروث بورق *ōrang yang be-rūpa būruk*, اورغ *ōrang ūdah*.

LAID, déshonnête, کجی *kejī*, تیاد *tiāda senūnuh*. Ce qu'il dit est bien —, کتان ایت بائق کجی *katā-ña itu bāñak kejī*. Parole laide, فرکتان یسخ کجی *per-katā-an yang kejī*.

LAIDEUR, s. f., روٹ بورق *rūpa būruk*, روٹ جاهت *rūpa jāhat*, فری یسخ اوده *rūpa kejī*, فری *prī yang ūdah*, ککجین *ka-kejī-an*. La — de cette action, ککجین *ka-kejī-an per-buāt-an itu*.

LAIE, s. f., femelle du sanglier, بابی هوتن بتین *bābi hūtan betina*.

LAINAGE, s. m., marchandise de laine, دگاغن درفد بولو دمب *dagāng-an deri-pada būlu domba*.

LAINÉ, s. f., بولو دمب *būlu domba*, بولو کمبش بریری *būlu kambing biri-*

biri, صوف *şūf*. — blanche, بولو دمب یسخ قوته *būlu domba yang pūtih*. — fine, بولو دمب یسخ هالس *būlu domba yang hālus*. Ouvrier en —, توکغ بولو دمب *tūkang būlu domba*. Etoffe de —, سفلات *saķelāt*, صوف *şūf*. Vêtement de —, فکاین درفد سفلات *pakēy-an deri-pada saķelāt*. Des bas de —, سارغ کاکی درفد بولو دمب *sārang kākī deri-pada būlu domba*.

LAINE, cheveux crépus, قشوه *papūwah*.

Loc. prov. Se laisser manger la laine sur le dos, یسخ دنبساکن اورغ *yang di-binasakan orang dengan tiāda ber-sūngut*.

LAINEUX, EUSE, adj., سروث بولو *sa-rūpa būlu domba*, یسخ برصوف *yang ber-şūf*.

LAÏQUE, adj., ماموم *māmūm*, یسخ تیاد تریم سرالدرجة *yang tiāda tarima ser ed-darajat*.

LAISSE, s. f., تالی ایکت انجغ *tālī ikat anjeng*.

LAISSER, v. a., se séparer de, abandonner, برچری *ber-xerèy*, منغکلکن *meninggal-kan*. Il laisse sa femme, ای برچری دغن بنین *ia ber-xerèy dengan binī-ña*. Je laisse mon cheval ici, اکو منغکلکن کداک *aku meninggal-kan kudā-ku di-sini*. Il laissa son enfant dans

la ville, دتښگلکښپاله اتغن ددالم نځړی *di-tiŋgal-kan-ñā-lah ānaḡ-ñā di-dālam nagrī*.

LAISSER, remettre, confier, مېړهکن *meñeruh-kan*, مېړنارهکن *mem-per-tāruh-kan*. Je vous laisse mon fils, اکو مېړهکن اتغک لکلاکي *āku meñeruh-kan ānaḡ-ku laki-lāki padā-mu*. Il lui laissa sa bourse, دڅترارهکنپاله څندين کښدان *di-per-tāruh-kan-ñā-lah pandi-ñā ka-padā-ñā*.

LAISSER, léguer, منځکلکن *mening-gal-kan*. Il laissa ses biens à une autre personne, سده ای منځکلکن *sudah ia mening-gal-kan hartā-ñā pada orang lain*. Je laisse mon argent à mes enfants, اکو منځکلکن وځک څدانق *āku meninggal-kan wang-ku pada anak-anak-ku*. — une bonne réputation, منځکلکن نام یغ بايق *mening-gal-kan nāma yang bāik*.

LAISSER, s'abstenir de, cesser, برهنټی *ber-henti deri-pada*. Il laissa son travail, برهنټیله ای درڅد *ber-henti-lah ia deri-pada karjā-ñā*.

LAISSER faire, permettre, بېر *bīar*, مېیر *mem-bīar*. Laissez faire cela, بېرله اورځ مېوت ایت *bīar-lah orang mem-būat itu*. Laissez-le entrer, بېرله دی ماسق *bīar-lah dā māsuk*. Laissez-moi parler, بېرله

کران همب برکات *bīar-lah kirā-ñā hamba ber-kāta*.

LAISSER aller, ملښکن *me-lepās-kan*. Laissez-le aller, دی لښکنله *lepās-kan-lah dā*.

Ne pas LAISSER de. Il est pauvre mais il ne laisse pas d'être bon, ای اورځ مسکین تتاځی ای اورځ بايق جوځ *ia orang miskin tetāpi ia orang bāik jūga*. Il ne laisse pas de parler, ای برکات جوځ *ia ber-kāta jūga*.

Loc. — derrière soi, مندهلوی *men-dahulū-i*. — dans l'embarras, *tiāda mem-brī tūlung*. Laissez-le en paix, دی جاغن مغهارو *jāngan meng-hāru dā*. Laissez-moi tranquille, اکو مغځځکوکن *jāngan-lah meng-gangū-kan āku*. — sans nouvelles, تېاد مېری خبر *tiāda mem-brī kabār*. — à l'abandon (négliger), ملالیکن *me-lāley-kan*. — à la merci, تېاد ملهراکن *tiāda memeliharā-kan*. Il y a à prendre et à — dans cela, اد بايق *ada bāik dān* ada jāhat dālam itu. Il y laissera la vie, ای اکن ماتی دسان *ia ākan māti di-sāna*. — à bon compte, منجول موره *mem-brī mūrah*, منجول موره *men-jūal mūrah*. Je vous laisse à penser, تون څیکرله *tūan pīkir-lah*. — tomber l'ancre, ملابه *me-lā-buh*.

LAIT, s. m., ایر سوسو *sūsu*, ایر سوسو *āyer sūsu*. Une tasse de —, سمشکق *sa-mangkoḳ āyer sūsu*. Traire un animal pour en avoir le —, ممره سوسو *memerāh sūsu*. Pain au —, روتی ایر سوسو *rōti āyer sūsu*. — caillé, دادی *dādi*, ایر سوسو *āyer sūsu yang bakū*. Petit —, ایر دادی *āyer dādi*. Et ses mamelles donnèrent du —, مك *maka jādi ber-āyer-lah susū-ña*. Frères de —, اتق سوسون *anak susū-an*. Dent de —, فترام گیکتی *portāma gīti*. Cochon de —, اتق بابی یغ لاکتی مپوسو *anak babi yang lāgi meñusu*. Avec le —, درفد مدان *deri-pada mudā-ña*.

LAIT de poule, میره تلهایم یغ *mērah telōr hāyam yang di-xampur dangan āyer pānas dān gūla*.

LAIT végétal, ایر تمبوهن یغ فوته *āyer tumbūh-an yang pūtiḥ*.

LAITAGE, s. m., سکل مکانن یغ درفد *segala makān-an yang deri-pada āyer sūsu*.

LAITANCE ou LAITE, s. f., منی ایکن *menī ikan*.

LAITERIE, s. f., lieu où l'on conserve le lait, ایر سوسو تمفت *tampat āyer sūsu*.

LAITERIE, crêmerie, کدی اورغ *kadēy ōrang jūal āyer sūsu*.

LAITEUX, EUSE, adj., سروف ایر *sa-rūpa āyer sūsu*. Plante laiteuse, تبوهن یغ ایرن سروف ایر *tumbūh-an yang āyer-ña sa-rūpa āyer sūsu*.

LAITIER, ÈRE, s., توکخ ایر سوسو *tūkang āyer sūsu*. Vache laitière, لمبوتین یغ مبری ایر سوسو *lambu betina yang mem-bri āyer sūsu*.

LAITON, s. m., تمباک کونخ *tembāga kūning*, لویغ *lōyang*. Fil de —, کاتو تمباک کونخ *kāwat tembāga kūning*.

LAIZE, s. f., largeur d'une étoffe, لیبرن کاین *lēbar-ña kāin*.

LALAN, s. f., nom d'une plante graminée, لالغ *lālang*.

LAMBEAU, s. m., تمفل *tampal*, کاین ستمفل *perxah*. Un —, کاین ستمفل *kāin sa-tampal*. Un — de drap, سقلات ستمفل *saḳelāt sa-tampal*. En lambeaux, ترچارق *ter-xāriḳ*, یغ بورق سکالی *yang būruk sa-kāli*. Des habits en lambeaux, شکاین یغ *pakēy-an yang ter-xāriḳ*, شکاین یغ بورق سکالی *pakēy-an yang būruk sa-kāli*.

LAMBIN, E, adj., لبت *lēna*, یغ برلباتن *yang ber-lambāt-an*. C'est un —, ای سورغ لین *ia sa-ōrang lēna*.

LAMBINER, v. n., برلين *ber-lēna*,
برليت *ber-lambat*, ملت *me-lam-
bat*.

LAMBOURDE, s. f., pièce de bois
sur laquelle on pose les solives,
راسق *rāsuk*.

LAMBRIS, s. m., revêtement des
murs, سالت *sālut*, قبلوتن *peñalūt-
an*. — de bois, قبلوتن فائن *peñā-
lūt-an pāpan*.

LAMBRISSE, v. a., revêtir de
lambris, ميالت *meñālut*. — de bois,
ميالت دغن فائن *meñālut dergan
pāpan*. — de marbre, ميالت دغن
باتومرم *meñālut dergan bātu mar-
mor*.

LAME, s. m., feuille, plaque, داون
dāun, فراد *prāda*. — d'or, داون
امس *dāun amās*. — de cuivre,
داون تمباک *dāun tembāga*.

LAME, fer d'une arme, d'un in-
strument, مات *māta*. — d'un glaive,
مات فدغ *māta pedang*. — d'un
couteau, مات فيسو *māta pīsaw*.
— d'une lance, مات لمبغ *māta
lembang*. — d'un criss damasquiné,
مات کرس يڭ برڤامر *māta krīs yang
ber-pāmur*. — d'un glaive à deux
tranchants, مات فدغ يڭ ماکن دو بله
*māta pedang yang mākan dūa
belah*. — d'une arme bien aiguisée,
مات سنجات يڭ تراسه *māta senjāta
yang ter-āsah*.

LAME, vague, الن *ālun*, امبق
ombak, گلبغ *gelumbang*. Forte —,
الن يڭ بسر *ālun yang besār*. Le
bâtiment se trouvait entre deux
fortes lames, ايت اداله انتاردو
*kapāl itu adā-lah an-
tāra dūa ombak besār*.

LAMENTABLE, adj., déplorable,
يڭ هارس درتافي *yang hārus di-
ratāp-i*, يڭ هارس دنغيسي *yang hārus
di-tangīs-i*, يڭ كساغن *yang ka-
sayāng-an*.

LAMENTABLEMENT, adv., اتس قري
يڭ كساغن *ātas pri yang ka-sayāng-
an*.

LAMENTATION, s. f., راتف *rātap*,
بيجي راتف *biji rātap*, تنغيسن *tangīs-
an*.

LAMENTATIONS de Jérémie, ندوب
يرميا *nudūb yermiyā*.

LAMENTER, v. a., déplorer, مرتافي
me-ratāp-i, منغيسي *menangīs-i*.
— la mort de son enfant, منغيسي
انغن يڭ ماتي *menangīs-i anak-ña
yang mātī*.

SE LAMENTER, v. pron., مراتف
me-rātap, مناغس *menāngīs*. Et
tous les habitants de la ville se
lamentaient, مڪ سكل ايسي نكري ايت
*maka segala isi nagri itu
me-rātap-lah*.

LAMINAGE, s. m., action de lami-
ner, حال منجاغت *hāl men-jāngat*.

LAMINER, v. a., منجدیکن تیفس *men-jadi-kan tipis*, منیفسکن *menipis-kan*, منجیغت *men-jārgat*.
Etain laminé, تیمه تیفس *timah tipis*.

LAMINOIR, s. m., فنجیغت *pen-jārgat*, فکاکس فنجیغت *perkākas pen-jārgat*.

LAMPADAIRE, s. m., یخ مباو سوله *yāng mem-bāwa sūluh*, یخ مباو فلیت *yāng mem-bāwa palita*.

LAMPE, s. f., فلیت *palita*. — de cuivre, فلیت تباک *palita tembaga*. — de terre, فلیت درفد تانه *palita deri-pada tanah*. Allumer la —, فلیت ماسغ *memāsang palita*. Éteindre la —, فلیت مادم *memādam palita*. — ardente, فلیت یخ برپال *palita yāng ber-āla*.

LAMPER, v. a., t. pop., boire avidement, مغیرف *meng-irup*.

LAMPION, s. m., فلیت کچل *palita kexil*.

LAMPISTE, s. m., توکغ فلیت *tūkang palita*.

LAMPYRE, s. m., luciole, کونغ *kōnary*, ائی *api-āpi*.

LANCE, s. f., arme à long manche et à fer pointu, تبق *tumbak*, کوجر *kūjur*, لمبغ *lembing*. Une —, تبق *tumbak sa-bātang*. Le manche d'une —, باتغ تبق *bātang tumbak*. La lame d'une —, مات تبق *māta tumbak*. Percer avec une —, مرادقکن

مرادقکن *me-rādaḥ-kan kūjur*, مرادقکن *me-rādaḥ-kan lembing*.

LANCÉOLÉ, E, adj., qui a la forme d'une lance, مات تبق *sa-rūpa māta tumbak*, سروف مات لمبغ *sa-rūpa māta lembing*. Feuille lancéolée, داون یخ سروف مات تبق *dāun yāng sa-rūpa māta tumbak*.

LANCER, v. a., jeter avec force, ملغر *me-lempar*, ملوتر *me-lūtar*, منچمق *men-xampak*, ملتغ *me-lanting*. — des pierres, ملغرکن باتو *me-lempar-kan batu*. — avec la fronde, مغلالی *meng-ali-āli*. — le disque, ملوترکن چکر *me-lūtar-kan wakra*. — un harpon, ملوتر فیارت *me-lūtar pi-ārit*. — les grappins, منچمق ساوه تربغ *men-xampak sāuh terbang*. — des flèches avec un arc, ممانهکن فانه *memānah-kan pānah*. — des rayons, برسینر *ber-sinar*. — des regards de travers, مغرلغ دغن ایکر مات *mergerling dergan ikor māta*. — à l'eau, منچبرکن *men-xebur-kan*. — un bâtiment, ملنچرکن کفل *me-lunxur-kan kapāl*.

SE LANCER, v. pron., مپربوکن درین *meñerbū-kan diri-ña*, منرکم *menerkam*.

LANCETTE, s. f., instrument de chirurgie, تاجی *tāji*. Donner un coup de —, منچوچق *men-xūxuk*.

LANCHE, s. f., t. de mar., espèce d'embarcation, لنچ lanxang.

LANCIER, s. m., cavalier armé d'une lance, اورغ يڭ ماکي تيق orang yang memakey tumbak, اورغ تکلان orang tikām-an.

LANDAU, s. m., کريت امفت رود karēta ampāt rōda.

LANDE, s. f., فادغ بلاتار pādang bel-antāra, تانه فاسر tānah pāsir, تانه يڭ تيا دمبری حاصل tānah yang tiāda mem-brī hāsil.

LANGAGE, s. m., بهاس bahāsa, فرکتان per-katā-an, لغة logat. — de la cour, دالم بهاس bahāsa dālam, — élevé, بهاس تڭکی bahāsa tīnggi. — bas, بهاس هين bahāsa hīna. — corrompu, بهاس کچوکن bahāsa kaxūk-an. Les qualités du —, صفة بهاس sifat bahāsa. Les règles du —, شرط بهاس šart bahāsa, شرط لغة šart logat. La science du —, علم النحو ilmu en-nehū. Il a un très beau —, ترللو بايق بهاس ter-lālu bāik bahasā-ña, ای قندی ia pandey ber-kata-kāta.

LANGE, s. m., کاین lampin, کاین kāin lampin. Envelopper de langes, ممبات دغن لڦن ۲ mem-bābat dengan lampin-lampin. Vous trouverez l'enfant enveloppé de langes, مک کامو اکن مندافت کانتق ایت تربابت

۲ maka kāmū ākan mendāpat kānak itu ter-bābat dengan lampin-lampin.

LANGOUREUX, EUSE, adj., qui est en langueur, له لایو lemàh, lāyu.

LANGOUREUX, qui marque de la langueur, بړندو be-rindu, مورغ mūrung. Son —, بوي بړندو būni be-rindu.

LANGOUSTE, s. f., هودغ کارغ hūdang kārang.

LANGOUTI, s. m., چاوت xāwat.

LANGUE, s. f., لیده līdah. La — de l'homme, لیده اورغ līdah orang. — de bœuf, لیده لمبو līdah lembu. — d'oiseau, لیده بورغ līdah būrung. — mince, لیده نیفس līdah nīpis. — épaisse, لیده تبل līdah tebāl. Mauvaise —, لیده جاھت līdah jāhat. Les artères de la —, اورت لیده ūrat līdah. Le filet de la —, تالی tāli līdah. Le bout de la —, لیده hūjung līdah. En forme de —, سروف لیده sa-rūpa līdah. Tirer la —, منجولرکن لیده menjūlur-kan līdah.

LANGUE, langage, بهاس bahāsa, بهاس ملايو logat. — malaise, بهاس bahāsa malāyu. — chinoise, بهاس bahāsa xīna. La — du pays, بهاس نځری bahāsa nagrī. — noble,

بهاَس باهسا *bahāsa bangsāwan*. — corrompue, بهاَس کچوکن *bahāsa kaxūk-an*. Les langues anciennes, بهاَس باهسا-باهسا *bahāsa-bahāsa yang lāma*. Les langues orientales, بهاَس باهسا-باهسا مشرق *bahāsa-bahāsa mašrak*. Les règles d'une —, شرط بهاَس *šart bahāsa*, شرط لغة *šart logat*. Apprendre une —, براجر سواتو بهاَس *ber-ajar suātu bahāsa*. Professeur de —, گورو بهاَس *gūru bahāsa*. Mettre dans une — (traduire), مهباسکن *mem-bahasā-kan*.

Loc. L'avoir sur le bout de la —, همفر ماو کات ایت *hampir māu kātā itu*. — grasse (difficulté à parler), لیده برت *līdah brāt*. — bien pendue, مولت فنجج *mūlut pañjang*. — flatteuse, لیده یخ تاهو ممبوجی *līdah yang tāhu mem-būjuk*. Coup de —, امفت *umpat*. Quiconque retient sa — mérite le nom de sage, بارغ سیاف منهای لیده ایت برودی *bārang siāpa menahān-i līdah-ña itu ber-būdi nāmā-ña*.

LANGUETTE, s. f., petite langue, لیده کچل *līdah kexil*.

LANGUETTE, ce qui ressemble à une petite langue, یخ سروف لیده کچل *yang sa-rūpa līdah kexil*. — d'une balance, انق لیده تباغن *anak līdah timbāng-an*.

LANGUEUR, s. f., کلاهَن *ka-lemāh-an*, کلتین *ka-letēh-an*.

LANGUIR, v. n., être en langueur, se consumer, منجادی له *men-jādi lemāh*. — de faim, منجادی له درفد *men-jādi lemāh deri-pada laθrin* لاثرن *lāpar-ña*.

LANGUIR, souffrir de l'ennui, s'attrister, منجادی مورغ *men-jādi mūrung*, غاغت *gāgut*. — d'amour, منجادی مورغ درفد برهین *men-jādi mūrung deri-pada berahī-ña*.

LANGUIR, soupirer après, مرندواکن *me-rindu ākan*.

LANGUISSANT, E, adj., débile, له *lemāh*, لته *letēh*, لمبت *lembut*.

LANGUISSANT, passionné, یخ برندو *yang be-rindu ākan*.

LANGUISSANT, pâle, fané, یخ لایو *yang lāyu*.

LANTÈRE, s. f., تالی درفد کولت *tālī deri-pada kūlit*, جاغت *jāgat*.

LANTERNE, s. f., تغلغ *terglong*. — de papier, تغلغ قرطاس *terglong kartās*. — de verre, تغلغ کاج *terglong kaxa*. — magique, تغلغ فبولف *terglong peñūlap*.

LANTERNER, v. n., être irrésolu, جای بمبغ هاتی *jādiimbang hātī*.

LANTERNER, différer, remettre, برلغت *ber-tunggu*, برلغت *ber-lambat-lambat*.

LANTERNERIE, s. f., discours frivoles, فرکتان یخ سی *per-katā-an yang siā-siā*.

LANTERNIER, s. m., qui fait ou vend des lanternes, توکښ تغلښ *tūkang terglong*.

LANTERNIER, irrésolu, lambin, اورښ *yang bimbang hāti*, اورښ *ōrang lambat*.

LAPER, v. n., منځيلت *men-jilat*, مغيرف *meng-irup*.

LAPEREAU, s. m., کلنځي کچل *ke-linxi kexil*, اټک کلنځي *ānak ke-linxi*.

LAPIDAIRE, s. m., څنډي څرمت *pandey permāta*, جوهری *jawhārī*.

LAPIDATION, s. f., حال ملوتر دځن *hāl me-lūtar dengan bātu*.

LAPIDER, v. a., ملتاری *me-lutār-i*, ملوتر دځن باتو *me-lūtar dengan bātu*, رج *rejem*. — une femme adultère, څرمتون ځي *me-lutār-i sa-ōrang perampuan yang ber-zinā*.

LAPIN, s. m., کلنځي *kelinxi* (on a quelquefois traduit ce mot par ځلندک *pelanduk*).

LAPINE, s. f., femelle du lapin, کلنځي ټين *kelinxi betina*.

LAPIS-LAZULI, s. m., لazorدي *lāzuwerdi*, باتو لazorدي *bātu lāzuwerdi*.

LAPS, s. m. — de temps, لمان *lamā-ña*. Après un certain laps de temps, ستله بېراف لمان *sa-teləh bebrapa lamā-ña*.

LAQUAIS, s. m., ساکی *sākey*, بودق *būdak*.

LAQUE, s. f., sorte de gomme, دمرق *damarək*, څټ *xət*, همبالو *hambālaw*.

LARCIN, s. m., 1°, action de dérober, ځنځيرين *pen-xurī-an*. 2°, chose dérobée, ځيرين *xurī-an*, کچيرين *ka-xurī-an*.

LARD, s. m., لتي بابي *lemək bābi*.

— frais, لتي ځي بهارو *lemək bābi yang bahāru*. — rance, لتي *lemək bābi yang terḡik*.

LARDER, v. a., mettre des lardons, ممبوه لتي بابي *mem-būbuk lemək bābi*.

LARDER, au fig., percer de coups, piquer, منځوچق ۲ *men-xūxuk-xūxuk*.

LARDOIRE, s. f., منځوچق اکن ممبوه *pen-xūxuk ākan mem-būbuk lemək bābi pada dāḡing*.

LARDON, s. m., لتي ځي دبوه څډ *lemək bābi yang di-būbuk pada dāḡing*.

Fig., raillerie, سندندين *sindīr-an*.

LARGE, adj., qui a de la largeur, ليبر *lēbar*, لوس *lūwas*, څوځل *xūpul*, بیدځ *bīdang*, بوکتي *bōkak*. Chemin —, ځالان ليبر *jālanlēbar*. Une étoffe —, کاین ځي ليبر *kāin yanglēbar*. Champ —, ځادځ لوس *pādang lūwas*. Des

manches larges, تاغن باجو یغ لوس *tāngan bāju yang lūwas*. La proue du bâtiment est —, مک هلون فراهو *maka halūwan prāhu itu xūpul*. Il a la poitrine —, دادا-نیا دیدغ *dadā-ña bīdang*. Large de poitrine, برداد دیدغ *ber-dāda bīdang*. Il a cent coudées de long et deux coudées de —, سراتس هست فنیجشن دان دو هست لیبرن *sa-rātus hasta panjang-ña dān dūa hasta lebar-ña*. Rendre —, ملیبرکن *me-lebar-kan*.

LARGE, au fig., libéral, مورد *mūrah*.

Loc. Prendre le —, منجاوهکن *men-jāuh-kan dirī-ña*. Gagner le —, لاری *lāri*. En long et en —, قد بوجر دان قد لتغ *pada būjur dān pada lintang*.

LARGEMENT, adv., généreusement, abondamment, دغن کمرهن *dengan ka-murāh-an*, دغن کلغاهن *dengan ka-limpāh-an*.

LARGESSE, s. f., libéralité, distribution d'argent ou d'autre chose, کرنی *karunā*, انگره *anugrah*. Faire des largesses, ممبری کرنی *mem-brī karunā*, مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*.

LARGEUR, s. f., لیبرن *lebar-ña*, کلواسن *ka-luwās-an*, لتغ *lintang*. La — du chemin, لیبرن جالن

lebar-ña jalan. Sa — est de trois brasses, لیبرن تیک دث *lebar-ña tiga depa*. Sa longueur est égale à sa —, فنیجشن دان لیبرن سام *panjang-ña dān lebar-ña sāma*. La — d'une main, ستمق *sa-tampak*.

LARGUE, adj., lâche, qui n'est pas tendu, هولر *hūlur*, کندر *ken-dur*, کورخ کنجج *kūrang kenxang*. Vent —, اغن کنجج *āngin kenxang*, اغن یغ بایق *āngin yang bāik*.

LARGUER, v. a., t. de mar., lâcher, مشهولر *meng-hūlur*. Larguez la corde, هولرله تالی *hūlur-lah tāli*.

LARME, s. f., ایر مات *āyer mātā*. Verser des larmes, مناغس *menāngis*, کلور ایر مات *ka-lūar āyer mātā*. Répandre des larmes de joie, مناغس کارن کسکاء *menāngis kārna ka-sukā-an*. Ses larmes coulaient, برلینخ ۲له ایر متان *ber-līnang-līnang-lah āyer mātā-ña*. Essuyer ses larmes, مپاڤو ایر متان *meñāpu āyer mātā-ña*.

Fig. Essuyer les larmes de quelqu'un, le consoler, مشهیرکن اورخ *meng-hībur-kan ōrang*.

LARMES de crocodile, larmes feintes, ایر مات بوی *āyer mātā buāya*, ایر مات یغ فثور *āyer mātā yang pura-pūra*.

LARME, goutte, petite quantité, سدیکت *sa-dikit*. Une —

d'eau-de-vie, ستیق برندی *sa-titik berandi*, سدیکت ارق *sa-dikit ārak*.

LARMIER, s. m., espèce de gouttière, کومی منیرسکن ایر *kūmey menī-ris-kan āyer*, سلورن *salūran*.

LARMOYER, v. n., مناعس *menāngis*. مات چوچر ایر مات *xūxur āyer mātā*.

LARRON, ESSE, s., فنچوری *pen-xūri*, پنامن *peñāmun*. — domestique, فنچوری یخ منمفخ درومه *pen-xūri yang menumpang di-rūmah*. On crucifia avec lui deux larrons, ترصلیبکنله سرتان دو اورخ پنامن *ter-salib-kan-lah sertū-ña dūa orang peñāmun*.

Prov. S'entendre comme des larrons en foire, موافقة اکن منیفو *muwāfakat ākan menīpu orang*.

LARVE, s. f., premier état d'un insecte, ملان بناتخ یخ ملات *mulā-ña binātang yang me-lāta*.

LARYNGITE, s. f., ساکت باره فد *sakit bārah pada kapāla rengkurug*.

LARYNX, s. m., کفال رنکخ *kapāla rengkurug*.

LAS, SE, adj., fatigué, لله *lelāh*, فایه *letèh lesū*, فنت *penāt*, چای *pāyah*, چافی *xāpé*. — de marcher, لله برجالان *lelāh ber-jālan*.

LAS, dégoûté, ennuyé, مول *mūwal*, گشکو *gangu*. — de la vie,

تیاد ماو هیدف لاگی *tiāda māu hīdup lāgi*.

LASCIF, IVE, enclin à la luxure, گاتل *gātal*, فغیدم *perg-hīdam*, دوکان *dōkāna*. Cette femme est très lascive, فرغون ایت ساعت گاتل *per-ampūan itu sāngat gātal*.

LASCIVETÉ, s. f., شهوة *shahwat*, هیدم *hīdam*, فری یخ گاتل *prī yang gātal*.

LASSANT, E, adj., یخ مللهکن *yang me-lelāh-kan*.

LASSER, v. a., مللهکن *me-lelāh-kan*, ممتکن *memenāt-kan*.

LASSER, dégoûter, ennuyer, مغشکوکن *meng-ganggū-kan*, مغشکادهکن *meng-gādoh-kan*.

SE LASSER, v. pron., منجادی لله *men-jādi lelāh*, منجادی فنت *men-jādi penāt*. Se —, se dégoûter, برمول *ber-mūwal*.

LASSITUDE, s. f., کللاه *ka-lelāh-an*, کفیان *ka-penāt-an*, کفیان *ka-payāh-an*. Sa — était telle qu'il ne pouvait plus marcher, مک کللاهین سکین ساعت هغک ای تیاد *maka ka-lelāh-an-ña sa-kian sāngat hinggā ia tiāda dāpat ber-jālan lāgi*.

LATENT, E, adj., بونی *būni*, سمبونی *sem-būni*, یخ تیاد کلهاکن *yang tiāda ka-lihāt-an*, غایب *gāib*.

LATÉRAL, E, adj., یغ دسبله *yang di-sa-belàh*. Porte latérale, قُتو *pintu yang di-sa-belàh*.

LATIN, E, adj., لاتن *lātin*. La langue latine, بهاس لاتن *bahāsa lātin*.

LATITUDE, s. f., t. d'astronomie et de géographie, جاوهن درُفد خط *jāuh - ŋa deri - pada kat istiwā*.

LATITUDE, espace, liberté d'action, کبباسن *ka-bebās-an*.

LATRIE, s. f., کفد الله *bakti ka-pada allah*, سببه سجود کفد الله *sembah sujud ka-pada allah*.

LATRINES, s. f. pl., جمبن *jam-ban*, ثرلندوخن *tendas per-lindūng-an*.

LATTE, s. f., لنتی *lantey*. — de palmier, لنتی نیبغ *lantey nībung*. Faire des nattes, مارع لنتی *memā-rang lantey*.

LATTER, v. a., ماسخ لنتی *memā-sang lantey*, ممبوه لنتی *mem-būbuh lantey*.

LAUDANUM, s. m., روح ائیون *rūh apiūn*.

LAUDATIF, IVE, adj., یغ موجی *yang memūji*.

LAURIER, s. m., درنه *daf-nah*.

Fig. Victoire, gloire, ثغلاهن *perg-alāh-an*, کملیان *kā-muliā-an*.

LAVAGE, s. m., حال میچیکن *hāl meñuxi-kan*, قچیین *peñuxi-an*, قسبوهن *pem-basūh-an*, قسبنران *pem-binarā-an*.

LAVANDIÈRE, s. f., اورغ فرمقون یغ *orang perampūan yang meñuxi kāin*.

LAVE, s. f., بارغ چایر یغ کلور درُفد *bārang xāer yang ka-luar deri-pada gūnurg api*.

LAVEMENT, s. m., action de laver, حال میچیکن *hāl meñuxi-kan*, قسبوهن *pem-basūh-an*. Le — des pieds, قسبوهن کاکی *pem-basūh-an kākī*.

LAVEMENT, elystère, اوبت سمقین *obat sumpit-an*. Donner un —, ماسقن اوبت سمقین *me-māsuk-kan obat sumpit-an*.

LAVER, v. a., nettoyer avec un liquide, منچوچی *men-xūxi*, میوچی *meñuxi*, مباسه *mem-bāsuh*. — du linge, میوچی کاین *meñuxi kāin*. — une plaie avec du vin, میوچی *meñuxi lūka* دغن ایر اغکور *dengan āyer arggūr*, مباسه لوك *mem-bāsuh lūka*. Il lava les pieds de ses disciples, دباسباله کککاکی *di-bāsuh-ŋā-lah kaki-kākī murīd-ŋa*. Sa figure étant lavée, مباسه لوك *bāsuh-lah mukā-ŋa*. Manger avec les mains non lavées, ماکن دغن تاغن؟ تباد ترباسه *mākan*

dengan tǎngan-tǎngan tiāda ter-bāsuḥ.

LAVER le corps, مندیکن *me-mandī-kan*. — un cadavre, مندیکن *me-mandī-kan mayet*. Elle lava son enfant, مک دمندیکنپاله انقن *maka di-mandī-kan-ñā-lah ānak-ñā*. — en frottant avec un cosmétique, ملاشر *me-lūngir*.

LAVER, terme de peinture, ملومس *me-lūmas*. — avec de l'encre de Chine, ملومس دغن دواة چین *me-lūmas dergan dawāt xīna*.

SE LAVER, v. pron., مندی *mandi*, مپوچی درین *meñuxi dirī-ñā*. Allez vous laver dans le Jourdain, فرکیلہ *pergī-lah mandi-kan dirī-mu di-dālam yordēn*. Se laver après avoir satisfait aux besoins naturels, استنجیا *istinjā*. Se laver avant la prière, وضو *wadlū*.

Loc. — ses péchés avec ses larmes, مناعس سبب مپسل درفد دسان *menāngis sebāb meñesāl deri-pada dosā-ñā*. — un affront, مباسه ارغ *mem-bāsuḥ ārang yang di-mūka*. — la tête à quelqu'un, منستاکن اورغ دغن فرکناان یغ کرس *me-nistā-kan ōrang dergan perkātā-an yang krās*. Je m'en lave les mains, همب تید ماو ماسق دالم *hamba tiāda māu māsuk dālam pe-karjā-an itu*.

A laver la tête d'un âne ou d'un maure on y perd sa lessive, ارغ ایت جکلو دباسه دغن ایر ماور سکالی *arang itu jikalaw di-bāsuḥ dergan āyer māwar sa-kālī pūn tiāda ākan pūtiḥ*.

LAVETTE, s. f., ثپافو کچل اکن *peñāpu kexil ākan meñuxi pinggan dān mangkoḥ*.

LAVEUR, EUSE, s., یغ مپوچی *yang meñuxi*. — de vaisselle, یغ مپوچی *yang meñuxi pinggan dān mangkoḥ*. — de linge, دوبي *dōbi*, بنار *bināra*.

LAVIS, s. m., manière de laver un dessin, گمبر ملومس حال *hāl me-lūmas gambar*.

LAVOIR, s. m., نفت اورغ مپوچی *tampat ōrang meñuxi kāin*, تفت ثباسه *tampat pem-bāsuḥ*.

LAVURE, s. f., ایر چوچی فیرغ *āyer xūxi piring mangkoḥ*.

LAXATIF, IVE, adj., یغ منچاهر *yang men-xāhar*. Remède — اوبت *obat men-xāhar*, اوبت منچاهر *obat pen-xāhar*.

LAYETTE, s. f., petit coffre, فتي *peti kexil*, فتي کايو *peti kāyu*.

LAYETTE, linge pour un enfant, سگل فکناين کاتق ۲ کچل *segala pakēy-an kānak-kānak kexil*, کاین ۲ لفن *kāin-kāin lampin*.

LAZARET, s. m., رومه اورغ ساکت *rūmah ōrang sākit*.

LE, m., LA, f., LES, pl. art., یغ *yang*, یت *itu*. Le roi, راج *yang rāja*. v. Gramm.

LE, m., LA, f., LES, pl. pron. Se rendent en malais par les pronoms personnels. Je le regarde, همب *hamba me-līhat dīa*. Je les aime, همب مغاسه اکن مریکیت *hamba mengāsih ākan marīka-itu*.

LĒ, s. m., largeur d'une étoffe, لیبرن کاین *lēbar-ña kāin*.

LĒCHE, s. f., tranche de quelque chose qui se mange, سهپرس *sa-hīris*. Une — de lard, سهپرس لقی *sa-hīris lemūḷḷ bābi*.

LĒCHEFRITE, s. f., فغکر یغن *perg-gorēng-an*, کوالی *kuwālī*.

LĒCHER, v. a., منجیلت *men-jīlat*, ملوم *me-lūlum*. Les chiens venaient lui — ses plaies, داتغله انجخ ۲ *dātang-lah anjing-anjing men-jīlat puru-purū-ña*. — les doigts, ملوم جاری *me-lūlum jāri*.

Loc. On s'en lèche les doigts, cela est excellent à manger, بابق *bāñak sedāp rasā-ña*. Un ours mal léché, homme grossier, سوره یغ بروث بورق *sa-ōrang yang be-rūpa būruk*, اورغ فغکه *ōrang pengkuh*.

LEÇON, s. f., instruction, فغجارن *perg-ajār-an*. — pour enseigner à lire les livres religieux, فغجین *perg-ajī-an*. Une — d'une heure se paie une piastre, مک فغجارن سواتو *maka perg-ajār-an suātu jām di-bāyar suātu ringgit*. Donner une —, مغاجر *meng-ājar*. Qui donne des leçons, فغجار *perg-ājar*, گورو *gūru*.

LEÇON, ce que l'on apprend, فغجارن *ajār-an*, فلاجارن *pel-ajār-an*. Il sait sa —, ای سده تاهو اجارنن *īa sudah tāhu ajār-an-ña*. Prendre une —, براجر *ber-ājar*. Prendre une — de danse, براجر مناری *ber-ājar menāri*.

LEÇON, avis, conseil, نصیحه *na-ṣihat*.

LEÇON, réprimande, هردق *hardik*. Donner une bonne — à quelqu'un, مغهردق اورغ *meng-hardik ōrang*, فغجاری *meng-ajār-i*.

LECTEUR, TRICE, s., یغ مباح *yang mem-bāxa*, فمباح *pem-bāxa*.

LECTURE, s. f., فمبچان *pem-baxā-an*, مبچان *baxā-an*. La — des journaux, فمبچان سورت خبر *pem-baxā-ansūrat kabār*. Cabinet de —, فغمت اورغ مباح سورت خبر *tampat ōrang mem-bāxa sūrat kabār dān kitāb-kitāb*.

LÉGAL, E, adj., conforme à la loi, یغ منورت عادة *yang menūrut ādat*,

۲ یغ منورت اندغ *yang menūrut undang-undang*, حلال *halāl*.

LÉGALEMENT, adv., سرت تورت *serta tūrut ādat*.

LÉGALISER, v. a., مغوساکن *mergu-asā-kan*, مېښکېکن *meñaksī-kan*, منګېکن *menegūh-kan*. — un passeport, مغوساکن سورت لفس *mergu-asā-kan sūrat lepus*. — une signature, مېښکېکن تافق تاغن *meñaksī-kan tāpaḡ tāgan*.

LÉGALITÉ, s. f., حال یغ حلال *hāl yang halāl*, قری یغ منورت عادة *prī yang menūrut ādat*. La — d'un acte, حلال سواتو قریواتن *halāl-ña suātu per-buāt-an*.

LÉGAT, s. m., envoyé diplomatique du pape, فسوره فاف *pe-sūruh pāpa*.

LÉGATAIRE, s., اورغ یغ منریم *orang yang menarīma*, فمبرین وصیه *pem-brī-an wasiyat*. — universel, اورغ یغ منریم فمبرین وصیه سکلین *orang yang menarīma pem-brī-an wasiyat sa-kalī-an harta orang māti*.

LÉGATION, s. f., charge de légat, فسوره فاف جواتن *jawāt-an pe-sūruh pāpa*.

LÉGATION, ambassadeur et toute sa suite, فسوره دغن سکل فشر یغن *pe-sūruh dengan segala peng-irīng-an-ña*.

LÉGENDAIRE, s. m., auteur de légendes, صاحب الحکایه اورغ مرحوم *hakāyat orang marhūm*.

hakāyat orang marhūm.

LÉGENDE, s. f., livre de la vie des saints, حکایه اورغ مرحوم *hakāyat orang marhūm*, حکایه اورغ قدیس *hakāyat orang kādīs*.

LÉGENDE, sur une pièce de monnaie, تلیسن اتس سکفغ وځ *tulis-an atas sa-keping wang*.

LÉGER, ERE, adj., qui ne pèse guère, رینګن *rīngan*, هرینګن *harīngan*, کورغ برت *kūrang brāt*. Mon fardeau est —, تځګوڅنګن ادرینګن *tanggūng-an-ku ada rīngan*. Le bois est plus — que le fer, کابو *kāyu* ایت رینګن درفد بسی *deri-pada besi*. Trop —, تر لالو رینګن *ter-lālu rīngan*.

LÉGER, agile, prompt, چفت *xepāt*, لاجو *lāju*, لنچر *lanxar*, فنتس *pantas*. Sa marche est légère, چفت جالڼن *xepāt jalān-ña*. Il était porté sur une nuée légère, ای برکندران داتس اون یغ لاجو *ber-kandarā-an di-atas āwan yang laju*. Un bateau —, فراهو یغ *prāhu yang lanxar*. Cheval —, کود فنتس *kūda pantas*.

LÉGER, peu important, رینګن *rīngan*, هین *hīna*. Péché —, دوس *dōsa rīngan*. Maladie légère, ساکت یغ رینګن *sakit yang rīngan*. Légère tribulation, کسکارن یغ رینګن *kaskarn yang rīngan*.

ka-sukār-an yang rīngan. Cette nourriture légère, رونی ایت یخ *rōti itu yang hīna*.

LÉGER, facile, موده *mudah*. Ce travail est —, فکرچائن ایت موده *pe-karjā-an itu mudah*.

LÉGER, inconstant, بمبغ هاتی *bim-bang hāti*, کورغ ایت *kūrang īngat*. Homme —, اورغ یخ بمبغ هتین, *ōrang yang bim-bang hāti-ña*.

LÉGER, en parlant des couleurs, ورن موده *mūda*. Couleur légère, ورن مود *warna mūda*. Vert —, هیجو مود *hījaw mūda*.

Habit LÉGER, کاین نیفس *kāin nīpis*.

Vent LÉGER, اغن هالس *āngin hālus*. Parler à la légère, برکات *ber-kāta dengan tiāda preksa*.

LÉGÈREMENT, adv., avec légèreté, دغن تیاد برت *dengan tiāda brāt*.

LÉGÈREMENT, inconsiderément. Croire —, فرچای دغن تیاد فرقس *perxāya dengan tiāda preksa*. Passer — sur un point, سدیکت برکات *ber-kāta sa-dikīt deri-pada suātu porkāra*.

LÉGÈRETÉ, s. f., فری یخ ریغن *prī yang rīngan*, کرغان *ka-rīngān-an*. La — d'une faute, فری ساله یخ *prī sālāh yang rīngan*.

LÉGÈRETÉ, agilité, قنسن *pantas-ña*, قنسان *pantās-an*. Il court

avec —, ای لاری دغن قنسن, *ia lāri dengan pantas-ña*.

LÉGÈRETÉ, imprudence, inconstance, بمباغن هاتی *bimbāng-an hāti*, کورغ ایت *kūrang īngat*.

LÉGION, s. f., corps de gens de guerre, کتبوک *ka-tumbūk-an*, کیاکن *ka-baīāk-an*. Douze légions d'anges, ملایکه *dūa belās ka-tumbūk-an ōrang malāikat*.

LÉGISLATEUR, TRICE, s., یخ منجیدکن حکم *yang men-jadī-kan hukum*, یخ منجیدکن اندغ *yang men-jadī-kan undang-undang*.

LÉGISLATIF, IVE, adj., یخ منجیدکن حکم *yang men-jadī-kan hukum*. Corps —, مجلس اورغ یخ منجیدکن حکم *mejlis ōrang yang men-jadī-kan hukum*.

LÉGISLATION, s. f., droit de faire des lois, حق منجیدکن حکم *hak men-jadī-kan hukum*.

LÉGISLATION, corps de lois, حکم *hukum*, سکل اندغ *segala undang-undang nagrī*. — musulmane, شریعة *seriat*. — de Moïse, توریت *tawrīt*.

LÉGISLATURE, s. f., le corps législatif, یخ منجیدکن مجلس اورغ یخ *mejlis ōrang yang men-jadī-kan hukum*.

LÉGISLATURE, durée du temps où le corps législatif est réuni,

session, وقت سکل اورغ منجديکن
waktu segala orang
men-jadi-kan hukum ada ber-
mušāwarat.

LÉGISTE, s. m., مولانا *faqīh*,
mūlānā.

LÉGITIMATION, s. f., action de
 légitimer un enfant, حال مٹھالاکن
hāl meng-ḥalāl-kan ānak.

LÉGITIME, adj., qui a les condi-
 tions requises par la loi, حلال
ḥalāl, yang منورت عادة *menūrut*
ādat. Enfant —, انق حلال *ānak*
ḥalāl, انق کاوین *ānak kāwīn.*
 Gouvernement —, فرته یغ حلال
parentah yang ḥalāl.

LÉGITIME, juste, convenable, فانت
pātut, هارس *hārus*, بتل *betul.*
 Désir —, ايغن یغ فانت *ingin yang*
pātut.

LÉGITIME, s. f., portion accordée
 aux enfants par la loi, انق فون بهکین
ānak pūña bahagī-an
yang ḥalāl.

LÉGITIMEMENT, adv., دغن حلال
dengan ḥalāl.

LÉGITIMER, v. a., rendre légitime
 un enfant naturel, مٹھالاکن انق
meng-ḥalāl-kan ānak.

LÉGITIMER, rendre juste, légitime,
 مٹھارسکن *meng-hārus-kan.*

LÉGITIMITÉ, s. f., فری یغ حلال
prī yang ḥalāl, حلال *ḥalāl.* La

— de cette action, حلالی فربواتن
ḥalāl-ña per-buāt-an itu.

LEGS, s. m., don laissé par testa-
 ment, ممبرین وصية *pem-brī-an*
waṣiyat. — de mille piastres,
 ممبرین وصية سربو رگت *pem-*
brī-an waṣiyat sa-rību ringgit.
 Recevoir un —, منريم ممبرین وصية
menarīma pem-brī-an waṣiyat.
 — pieux, وقف *wakef.*

LÉGUER, v. a., donner par testa-
 ment, ممبری دغن سورت وصية *mem-*
brī dengan sūrat waṣiyat, موصیتکن
me-waṣiyat-kan. Il légua sa maison
 à sa femme, دو صیتکنباله رومهن کغد
di-waṣiyat-kan-ñā-lah
rūmah-ña ka-pada istri-ña.

LÉGUME, s. m., fruit des plantes
 légumineuses, کاجغ *kāxang.* —,
 plantes potagères, سايړسيورن *sāyur-*
sayūr-an.

LÉGUMINEUX, EUSE, adj. Plante
 légumineuse, فووک یغ ممبری کاجغ
pōkok yang mem-brī kāxang.

LENDEMAIN, s. m., ايسق *esuk*,
 کسوکن هرین *esuk-ña*, ايسقن
esuk-an harī-ña. Le — il partit,
 کسوکن هرین فون ای فرکی
ka-esuk-an harī-ña pūn ia pergi.

LENT, E, adj., lambat, لمبت
lāley. Il est — dans son travail,
 لينا سکڼ *lēna*, سگڼ *segàn*, لالی
maka lambat ia
pada pe-karjā-an-ña. — à venir,

لين داتځ *lēna dātang*. Prompt à écouter et — à parler, فتنس اكن *pantas* *ākan men-dengar dān lēna ākan ber-kāta*. — à croire, سکن هاتی *segūn hāti ākan per-xāya*. Poison —, راجن یخ لبت *rāxun yang lambat me-nyarjā-kan*.

LENTE ou LENDE, s. f., تلرکوتو *telòr kütu*.

LENTEMENT, adv., فرلاهن ۲ *perlāhan-perlāhan*, لبت *lambat*. Marcher —, برجالن فرلاهن ۲ *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. Croître —, lambat ber-tumbuh.

LENTEUR, s. f., manque d'activité, indolence, فري لبت *prī lambat*, فري یخ لين *per-lambāt-an*, فري یخ لين *prī yang lēna*.

LENTILLE, s. f., légume, مجیجو *miju-miju*. Manger des lentilles, ماکن مجیجو *me-mākan miju-miju*.

LENTILLE, tache de rousseur, تاهی لالت *tāhi lālat*.

LENTILLE, verre convexe, کاج *kāxa būlat*, کاج افی *kāxa āpi*, کاج تروځ *kāxa trōpong*.

LÉOPARD, s. m., هریموتلف *harī-maw telap*, هریمو اکر *harī-maw ākar*, هریمو کبځ *harī-maw kum-bang*.

LÈPRE, s. f., کست *kusta*, کدل *kedāl*, کورو *kūru*. — à sa dernière

période, اودق *ūduk*. Frappé de la — (par un châtement de Dieu), کدل توله *kedāl tūlah*.

LÉPREUX, EUSE, adj., برکست *ber-kusta*, برکدل *ber-kedāl*. Un —, سا-ورځ برکست *sa-ōrang ber-kusta*, اورځ یخ ساکت کست *ōrang yang sākit kusta*.

LÉPROSERIE, s. f., رومه اورځ *rūmah ōrang ber-kusta*, رومه *rūmah ōrang sākit kusta*.

LEQUEL, LAQUELLE, pron. relat., یخ *yang*. La maison dans — vous demeurez, رومه ایت یخ تون دودق *rūmah itu yang tūan dūduk dālam-ña*.

LEQUEL? interrogatif, سیاف *siāpa*, اف *apa*, سیاف یخ *siāpa yang*, سیاف *apa yang*. — des deux? سیاف درځد دو این *siāpa deri-pada dūa ini*. — des deux partira? سیاف درځد دو این یخ اکن فرځي *siāpa deri-pada dūa ini yang ākan pergi*.

LES, art. pl., v. LE.

LÈSE, adj., qui blesse. Crime de — majesté, درهاک کځد راج *durhāka ka-pada rāja*. Crime de — nation, ساله بسر لاون قوم *keiānat*, ساله *sālāh besār lāwan kaum*.

LÉSÉ, E, part. pas. du v. léser, blessé, کن لوك *kena lūka*, برلوك *ber-lūka*.

LÉSÉ, *pu*, souffre un dommage,
 یخ کن روگی *yang kena rūgi*.

LÉSER, *v. a.*, blesser, مروسقن
me-rūsak-kan, ملکان *me-lukā-*
kan.

LÉSER, *offenser*, منچلاکن *men-*
xelā-kan.

LÉSER, *faire tort*, مرگیکن *me-rugī-*
kan, مبری روگی *mem-brī rūgi*.

LÉSINE, LÉSINERIE, *s. f.*, ککیرن
kikīr-an, حال مپن *hāl meñim-*
pan.

LÉSINER, *v. n.*, مپن *meñimpan*,
 جادی اورغ کیکر *jādi ōrang kikīr*.

LÉSION, *s. f.*, blessure, لوك *lūka*.

LÉSION, *dommage*, روگی *rūgi*.

LESSIVE, *s. f.*, لندی *lindi*. Baquet
 à —, فاسو لندی *pāsu lindi*, تغ لندی
tong lindi. Eau de —, ایر لندی
āyer lindi.

LESSIVER, *v. a.*, دغن لندی *meñuxi*
dengan lindi.

LEST, *s. m.*, تولق بار *tūlak bāra*.
 Débarquer du —, ممشکه تولق بار *me-*
mungah tūlak bāra.

LESTE, *adj.*, léger, adroit, قنس
pantas, چغت *xepāt*, باغت *bāngat*.

LESTE, *légèrement vêtu*, یخ ماکي
yang memākey kām تپس
tīpis.

LESTEMENT, *adv.*, دغن قنسس
dengan pantas-ña, دغن چغت
dengan xepāt-ña.

LESTER, *v. a.*, موت تولق بار *me-*
mūat tūlak bāra. Ce navire est
 mal lesté, مك كفل ایت کورخ بایق
maka kapāl itu kūrang
bāik tūlak barā-ña.

LÉTHARGIE, *s. f.*, فپاکت ماو تیدر
peñākit māu tīdor-tīdor sāja.

Fig. —, négligence, insensibilité,
 فری یخ لالی *prī yang lāley*.

LÉTHARGIQUE, *adj.*, لالی *lāley*, کاکو
kāku.

LETTRE, *s. f.*, caractères de l'al-
 phabet, حرف *huruf*, حروف *hurūf*,
 اقصار *aḡsāra*. — forte, dure, حرف
huruf krās. — douce, حرف
huruf lembut. — majuscule,
 حرف بسر *huruf besār*. — minus-
 cule, حرف کچل *huruf kexīl*. —
 droite, حرف بتل *huruf betūl*. —
 italique, حرف میرغ *huruf mīring*.
 Graver des lettres, مشوکر حرف
meng-ūkīr huruf.

LETTRE, *épître*, سورت *sūrat*,
 سورت کیرم *sūrat kīrīm-an*. Longue
 —, سورت فنجخ *sūrat panjang*,
 سورت لنجت *sūrat lanjut*. Une
 petite —, سورت سوتخ *sa-pūtung*
sūrat, سورت یخ قندق *sūrat yang*
pendek. Envoyer une —, مهنترکن
meng-hantar-kan sūrat,
 ملا یغکن سورت *me-lāyang-kan*

sūrat. Lire une —, مباح سورت *mem-bāxa sūrat*.

Les Belles-LETTRES, علم سورت *ilmu sūrat*, علم کتاب *ilmu kitāb*. Aimer les Belles —, سوك بلاجر *sūka bel-ājar*. Homme de —, اورغ عالم *orang ālim*.

LETTRE, au fig., texte, sens littéral. La — tue et l'esprit vivifie, حرف ایت متمکن تتائی روج ایت *huruf itu me-matī-kan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan*. Ecrire en — d'or, منولسکن دغن *menūlis-kan degan āyer amās*.

LETTRE, E, adj., اورغ عالم *orang ālim*, اورغ برعلم *orang ber-ilmu*, حکیم *hakīm*.

LEUCORRHÉE, s. f., fleurs blanches, پوتیه قوته *pūtih-putih-an*.

LEUR, adj., poss., دی فون *dīa pūña*, مربکئیت فون *marīka-itu pūña*. — maison, دی فون رومه *dīa pūña rūmah*. — nourriture, مکانن مربکئیت *makān-an-ña*, مکانن *makān-an marīka-itu*. Leurs père et mère, ایبو بفا *ibu bapā-ña*, ایبو مربکئیت *ibu bāpa marīka-itu*. Cette maison est la —, رومه *rūmah itu rūmah-ña*. v. Gram.

LEUR, pron. pers., à eux, à elles, فدان *padā-ña*, اکن دی اورغ *ākan dīa orang*, فدان مربکئیت *pada ma-*

rīka-itu. Dites — que, کناله اکن دی *katā-lah ākan dīa orang bahwa*. Il le — donna, دبر یکناله *di-brī-kan-ñā-lah itu pada marīka-itu*.

LEURRE, s. m., appât, piège, فرتفون راجق *umpan, rāxik*, فرتفون *per-tipū-an*.

LEURER, v. a., attirer, tromper, مبوبق *mem-būjuk*, منیفو *menīpu*, ممبردیاکن *mem-per-dayā-kan*.

LEVAIN, s. m., ce qui sert à faire lever la pâte, خمیر *kamīr*, راکي *rāgi*. Un peu de — aigrit toute la pâte, سدیکت خمیر ایت مخمیرکن *sa-dikūt kamīr itu meng-kamīr-kan sa-genāp gumpal tepung*. Mettre du — dans la pâte, مبوبه راکي فدان *mem-būbuh rāgi pada tepung*. Sans — (azime), فطیر *fatīr*.

LEVAIN, germe, doctrine, اصل *aşal*, ففجارجن *perg-ajār-an*. — de discorde, اصل فربنتاهن *aşal per-bantāh-an*. Gardez-vous du — des pharisiens, قلهر اکنله دریم درفد خمیر *peliharā-kan-lah derī-mu deri-pada kamīr (perg-ajār-an) orang farīsi*.

LEVANT, s. m., l'orient, le point où le soleil se lève, تیمر *tīmur*, مشرق *maşraq*. Du — au couchant, در مشرق داتخ کمغرب *deri maşraq dūtang ka-magrab*.

LEVANT, adj., qui se lève, se dit du soleil. Le soleil —, متہاری یخ mata-hāri yang terbit.

LEVÉE, s. f., action de lever, حال مشغکت hāl meng-angkat. — de troupes, حال مشرھکن رعیة mengerāh-kan rayat, اغکاتن ang-kāt-an. — des lettres, حال مشغیل hal meng-ambil surat-surat.

LEVÉE, digue, تریس terbis.

LEVER, s. m., action de se lever, حال باغن hāl bāgun. Le moment du — du roi, کتیک راج باغن kotika rāja bāgun. Au — du soleil, فد pada kotika متہاری تربت mata-hāri terbit.

LEVER, v. a., hausser, مشغکت merg-angkat, منغیکن meninggi-kan.

— un fardeau, باغن مشغکت merg-angkat bāban. — la tête, مشغکت merg-angkat kapāla. Levez-le plus haut, اغکتلہ ایت لبہ تشگی angkat-lah itu lebèh tinggi.

LEVER, dresser, mettre debout, مندریکن men-dirī-kan. Levez-le sur ses pieds, دریکنلہ دی ایت dirī-kan-lah dīa itu.

LEVER, prendre une partie sur un tout, مشغیل meng-ambil. Levez-en six coudées pour faire un habit, امبللہ انم هست اکن ممبوت سواتو باجو ambil-lah anəm hasta ākan mem-buat suātu bāju.

LEVER les mains, منادھکن کدو تاغن menādah-kan ka-dūa tāgan. — au dessus de la tête (par respect), منجنجغ men-junjung. — une armée, مشرھکن رعیة mengerāh-kan rayat, مشغکت قرغ merg-angkat prang. — un tribut, مننت اوقتی me-minta ūpatī, مننت اوقتی menuntut ūpatī. — l'ancre, ممبگر ساوہ mem-bongkar sāuh. — l'ancre, mettre à la voile, برلایر ber-lāyar. — la main (jurer), لاری مپغہ meñumpah. — le pied, لاری lāri, براغکت ber-angkat. — les yeux au ciel, منغادہ menengāduh, منغادہ menengāduh ka-lāngit. — un plan, ممبوت قتا mem-buat petā. — la séance, مموتسکن بچار memūtus-kan bixāra.

LEVER, v. n., pousser, en parlant des végétaux, برتبعہ tumbuh, برتبعہ ber-tumbuh. Et le blé leva aussitôt, مک سنتر جوک برتبعہ کندم ایت maka sa-bentar jūga ber-tumbuh-lah gundum itu.

LEVER, fermenter, برخمیر ber-kamīr. Le levain fait — la pâte, مک مک خیرایت منخمیرکن تفع ایت maka kamīr itu men-kamīr-kan tepung itu.

SE LEVER, v. pron., باغن bāgun, نایق bangkit, تربت terbit, نایق nāik, تمل timbul. Il se lève à quatre heures du matin, ای باغن ای باغن فاککی ia bāgun pūkul

ampat pagi. Le soleil se lève, *mata-hari terbit*. Il se leva et partit, *aya berbangkit lalu pergi*. Se —, se tenir debout, *berdiri*.

LEVIER, s. m., قناتخ *penāting*, پنگشکل *peng-ungkil*.

LEVIS, adj. Pont-levis, جباتن یخ *jambāt-an yang di-angkat orang*.

LEVITE, s. m., لی *lebi*, لیوی *lēwi*.

LEVITIQUE, s. m., troisième livre de l'ancien testament, امامة *imāmat*.

LÈVRE, s. f., بیبر *bibir*. — supérieure, بیبر داتس *bibir di-atas*. — inférieure, بیبر دباوه *bibir di-bawah*.

D'après le *makōta segala raja-raja*: Des lèvres épaisses indiquent la sottise, بیبر مولت یخ تبل ایت تند حماقة دان *bibir mūlut yang tebāl itu tanda hamākat dān kūrang būdi*; Des lèvres minces indiquent l'attention, بیبر مولت یخ نیفش ایت تند *bibir mūlut yang nīpis itu tanda ingat*; Des lèvres moyennes sont la marque d'un jugement parfait, بیبر مولت یخ سدغ ایت تند *bibir mūlut yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*; Des lèvres rouges indiquent la bonté, بیبر مولت

یخ میره ایت تند کیکن *bibir mūlut yang mērah itu tanda ka-baik-an*; Des lèvres blanches indiquent une personne babillarde, بیبر مولت یخ *bibir mūlut yang pūtih itu tanda rampus*; Des lèvres moyennes entre rouges et blanches, indiquent le savoir et l'intelligence, بیبر مولت یخ سدغ فد انتار میره دان *bibir mūlut yang sedang pada antāra mērah dān pūtih itu tanda fehem dān akal*. Avoir sur le bord des lèvres, دکت برکات *dekāt ber-kāta*. Se mordre les lèvres, se repentir, میسل *meñesāl*. Il m'honore des lèvres, ای دغن بیبران مشحمتکن اکو *ia dengan bibir-bibir-ña meng-hor-mat-kan āku*. Les lèvres de la vulve, بیبر فوکی *bibir pūki*.

LÉVRIER, m., LEVRETTE, f., نام *nāma sa-jenīs anjing yang bāñak pantas*.

LEVURE, s. f., خمیر *kamīr*, راکی *rāgi*.

LEXICOGRAPHE, s. m., صاحب کتاب *ṣāḥib kitāb loqat*.

LEXIQUE, s. m., کتاب لغة *kitāb loqat*.

LÉZARD, s. m., le petit — domestique, جچق *xexāk*, جچق *xēwak*. —, le gecko, توکی *gēkoḳ*, توکی *tōké*, توکی *tōkek*, توکی *tokē*. — volant, جچق کوبن *xexāk kūbin*,

چچق تریخ *xeaxək terbang*. — d'une autre espèce, بشکارغ *bingkārung*.

LÉZARDE, s. f., crevasse d'un mur, بلاهن قد تمیق *belāh-an pada temboḳ*.

LÉZARDE, v. a., مبلهکن تمیق *mem-belāh-kan temboḳ*. Un mur lézardé, *temboḳ yang ter-belāh*.

LIAISON, s. f., jointure, union, هبوغن *hubūng-an*, قره‌بوغن *per-hubūng-an*, قرتمباتن *per-tambāt-an*, اکتان *ikāt-an*, فراکتان *per-ikāt-an*, سمبوغن *sambūng-an*. — des lettres, هبوغن حروف *hubūng-an huruf*. — de deux pièces de bois, قرتمباتن *per-tambāt-an* دو باتغ کایو *bātang kāyu*.

LIAISON, amitié, intimité, صحابة *ṣoḥābat-ṣoḥabāt-an*. Former une —, برصحابة *ber-ṣoḥābat*, صحابة برصحابة *ṣoḥābat-ber-ṣoḥābat*.

LIAISON, rapport, برسماعن *ber-samā-an*.

Faire la — d'une sauce, منجیدیکن *men-jadi-kan kūwah kental*.

LIANE, s. f., تنامن یغ ملیت *tanām-an yang me-lilit*.

LIANT, E, adj., souple, élastique, لمت *lembut*, انجت *enjut*.

Fig. —, doux, affable, سوژن *sūpan*, مانس *mānis*. Caractère —, فراغی یغ مانس *perāngi yang mānis*.

LIARD, s. m., دویت *dūit*. Un —, سکفغ دویت *sa-kepīng dūit*.

LIASSE, s. f., بڭکس قرطاس *bungkus karṭās*.

LIBATION, s. f., فرسمباهن چوچر *per-sembah-an xūxur-xūxūr-an*.

Fig. Faire des libations, مینم بایق *mīnum bāṇak āyer ang-gūr*.

LIBELLE, s. m., سورت یغ منچلاکن *sūrat yang men-xelā-kan*, سورت سندیرن *sūrat sindīr-an*.

LIBELLE de divorce, سورت طلاق *sūrat talāḳ*.

LIBELLISTE, s., یغ ممبوت سورت منچلا *yang mem-buat sūrat men-xelā*.

LIBÉRA, s. m., prière pour les morts, سمبیه کارن اورغ ماتی *sembahyang kārna ōrang māti*.

LIBÉRAL, E, adj., qui aime à donner, موره هاتی *mūrah hāti*, درماون *dermāwan*.

Une main libérale, تاغن موره *tāngan mūrah*. Un roi sage et —, راج بدیمان لاگی درماون *rāja budimān lagi dermāwan*.

LIBÉRAL, qui professe des idées de liberté, یغ سوك اکن کیاسن *yang sūka ākan ka-bebās-an*.

LIBÉRALEMENT, adv., دغن مورهن *dengan mūrah-ña*, دغن کمرهن

dergan ka-murāh-an, دغن کلغاهن
dergan ka-limpāh-an.

LIBÉRALISME, s. m., profession
de doctrine libérale, سوك كلکون
sūka ka-lakū-an yang
bēbas.

LIBÉRALITÉ, s. f., penchant à
donner, فری کمرهن ka-murāh-an,
پری درمان pri dermāwan. Voilà une
marque de sa —, انيله تند کمرهن
inī-lah tanda ka-murāh-an-ña.

LIBÉRALITÉS, dons faits par libé-
ralité, انگره کارونیا karunīa, انگره anugrah.
Je suis riche de vos libéralités, همب
hamb ka-ya deri-pada karunīa tūan.

LIBÉRATEUR, TRICE, s., فلوت pe-
lūput, يڭ مردهکان yang me-mar-
dahikā-kan Dieu est mon —, هو
hūwa jūga pe-lūput-ku.

LIBÉRER, v. a., ملفسکن me-lepàs-
kan, ميميسکن mem-bēbas-kan. —
d'une dette, ملفسکن درفد هوتڭ
me-lepàs-kan deri-pada hūtang.

SE LIBÉRER, v. pron., ملفسکن
me-lepàs-kan diri-ña.

LIBERTÉ, s. f., par opposition à
servitude, حال مردهک hāl marda-
hīka, کمردهکان ka-mardahikā-an.
Où est l'esprit du Seigneur là est
la —, دمان اد روح مهابسرتوهن,
di-māna ada rūh mahā besār tūhan di-sāna

ada ka-mardahikā-an. Mettre en
—, ملفسکن me-lepàs-kan, منبسکن
menebūs-kan, مردهکان me-mar-
dahikā-kan.

LIBERTÉ, pouvoir d'agir, de
choisir, کيباسن ka-bebās-an, اختيار
ikhtiyār. Vivre en —, دودق دغن
dūdūq dergan ka-bebās-an.
— de commerce, کيباسن فرنيگان
ka-bebās-an perniagā-an. — poé-
tique, کيباسن توکڭ قتنن
ka-bebās-an tūkang pantun. — de la presse, حق
سکل اورڭ منولس بارڭ فکيرنن دان مڭچڭ
hak segala orang menulis
bārang pikir-an-ña dān mengexap
dā itū.

LIBERTÉ d'esprit, حال اورڭ تباد
hāl orang tiāda mešgūl.

LIBERTÉ, permission, اذن izin.
Accorder la — de, مبري اذن اکن
mem-brī izin ākan.

LIBERTÉS, de trop grandes fami-
liarités, فرلنتی کاکون اورڭ
ka-lakū-an orang perlantey.

LIBERTÉ, manière d'agir trop
hardie. Prendre trop de —, ترلالو
ter-lālu berāni.

LIBERTIN, E, adj., déréglé dans
ses mœurs, ريسو rīsaw, دوکان dō-
kāna, گاتل gātal, فرلنتی perlantey.
Un —, سورڭ ريسو sa - orang
rīsaw.

LIBERTINAGE, s. m., débauche,
کلكون ريسو *ka-lakū-an rīsaw*,
پرى دوکان *prī dōkāna*.

LIBERTINAGE, irréligion, ککراغن
دين *ka-kurāng-an dīn*.

LIBIDINEUX, EUSE, adj., برشهوة
ber-šahwat.

LIBAIRE, s., اورغ منجول کتاب
ōrang men-jūal kitāb.

LIBRAIRIE, s. f., کدى اورغ منجول
کتاب *kadey ōrang men-jūal kitāb*.

LIBRAIRIE, commerce de livres,
پرنیگانه کتاب *perniagā-an kitāb*.

LIBRE, adj., sans contrainte, بیس
bēbas, تباد ترهان *tiāda ter-tāhan*.
— de faire le commerce, بیس برداگ
bēbas ber-dāgang.

LIBRE, qui n'est point esclave,
مردھیک *mardahika*, ترلفس *ter-*
lepūs, لوپت *lūput*. Nous ne sommes
pas les enfants de l'esclave, mais
de la femme —, تباد کامی انق ۲ سهای
فرمفون *tiāda kāmī ānaḡ - ānaḡ sahāya*
perampūan hāña ānaḡ - ānaḡ mar-
dahika perampūan.

LIBRE, qui n'est pas marié, بوجغ
būjang. Une femme —, سورغ
فرمفون یغ بوجغ *sa-ōrang peram-*
pūan yang būjang.

LIBRE, licencieux, کیان *gibāna*,
دوکان *dōkāna*.

LIBRE, indépendant, تباد تعلق
نگری یغ تباد *tiāda talok*. Pays —,
نagri yang tiāda talok.

LIBRE, non serré, lâche, لشکر
lunggar, تراوری *ter-ūrey*. Cette
roue est —, رود ایت لشکر *rōda*
ītu lunggar.

LIBRE-ARBITRE, s. m., اختیار
ikhtiyār.

LIBREMENT, adv., دغن کیاسن
دغن اختیار *dengan ka-bebās-an*,
دغن سوك سندیری *dengan ikhtiyār*,
دغن سوك سندیری *dengan sūka sendiri*.

LICE, s. f., arène, تمقت برباب *tam-*
pat ber-lumba. Entrer en —, au
fig., s'engager dans une contesta-
tion, ماسق فربتاهن *māsuk per-*
bantāh-an.

LICENCE, s. f., permission, اذن
izin, کیاسن *ka-bebās-an*. Il est
sorti sans —, ای سده کلور تباد دغن
اذن *ia sudah ka-lūar tiāda dengan*
izin. — par écrit, سورت اذن *sūrat*
izin.

LICENCE, patente, brevet, سورت
اذن اکن ملکون سواتو فکرچان *sūrat*
izin ākan me-lakū-kan suātu pe-
karjā-an.

LICENCE, trop de hardiesse. Il
prend trop de —, ای ترلالو برانی *ia*
ter-lālu berāni.

LICENCE, dérèglement de mœurs,
کلكون اورغ دوکان *ka-lakū-an*

ōrang dōkāna, فری فرلنتی *pri per-lantey*.

LICENCE, liberté poétique, کبیاسن *ka-bebās-an tūkang pantun*.

LICENCIER, v. a., congédier, ممبری *mem-brī mūhun*, ممبری اذن *mem-brī izin pūlang*, ملفسکن *me-lepās-kan*.

LICENCIEUX, EUSE, adj., dérégulé, contraire à la pudeur, دوکان *dōkāna*, کورغ سنونه *kūrang perlantey* فرلنتی *senūnuh*.

LICHEN, s. m., لومت *lūmut*.

LICITATION, s. f., vente par enchère, لیلغ *lēlang*.

LICITE, adj., permis, حلال *halāl*, ایت *pātut*. Cela n'est pas —, ایت *itu tiāda halāl*.

LICITEMENT, adv., دغن حلالان *dengan halāl-ā*.

LICOL ou LICOU, s. m., سنتاجی *sentāji*.

LICORNE, s. f., quadrupède fabuleux à une corne, بناتغ یغ برکاکی امفت *binātang yang berkāki empat dān ber-tanduk sātu*. —, le rhinocéros à une corne, بادق *bādaḡ gājah*.

LIE, s. f., dépôt que fait une liqueur, تاهی *tāhi*, همفیس *hampas*, چیرت *xirit*, کره *keruh*. — de vin, اغگور *tāhi anggūr*.

La LIE du peuple, اورغ هین دین *ōrang hīna dīna*.

LIÉ, E, part. pas. du v. lier, ترتب *ter-ikat*, کبت *kebāt*, ترتب *ter-tambat*. Pieds et mains liés, ترتب *ter-ikat kākī dān tāngan*. Une sauce liée, کوه *kūwah yang kental*.

LIÈGE, s. m., arbre, فوهن کایوگابس *pōhon kāyu gābus*. Bouchon de —, سمبت کایوگابس *sumbat kāyu gābus*.

LIEN, s. m., ایکت *ikat*, فغیکت *perg-ikat*, کبت *kebāt*, فغبت *pergebāt*, تمبت *tambat*, فغبت *penambat*. — de fer, فغیکت بسی *perg-ikat besi*. — de rotin, فغبت روتن *penambat rōtan*. Le — d'une gerbe, فغیکت برکس *perg-ikat berkas*.

LIEN, corde, ruban, تالی *tālī*.

LIEN, chaîne, رنتی *rantey*, بلغگو *belunggu*.

Fig. Les liens du mariage, فرهبوغن کاوین *per-hubūng-an kāwīn*. Les liens de l'esclavage, کتوانن *per-hambā-an*, کتوانن *ka-tawān-an*. Etre dans les liens de l'esclavage, اد دالم فرههبان *ada dālam per-hambā-an*.

LIER, v. a., attacher, مشیکت *merg-ikat*, مشبت *mergebāt*, مشبت *menambat*. — des gerbes, مشیکت *merg-ikat berkas*. — avec

une corde, مغيكت دغن تالى *meng-ikat dengan tali*. — et délier, مغيكت دان مشورى *meng-ikat dān meng-ūrey*.

LIER, unir, joindre, مغربوئىكن *meng-hūbung-kan*. — des lettres dans l'écriture, مغربوئىكن حرف *meng-hūbung-kan huruf*.

LIER amitié, برصحبابة صحبائن *ber-ṣoḥābat-ṣoḥābat-an*.

LIER une sauce, منجرىكن كوه كنتل *men-jadī-kan kūwah kental*.

SE LIER, v. pron., مغيكت درين *meng-ikat diri-ña*. Se — par serment, برجنجى دغن سمقه *ber-janji dengan sumpah*.

LIERRE, s. m., اويت *ōyot*. Couronne de —, مكوت داون اويت *makōta dāun ōyot*.

LIEU, s. m., تمفت *tampat*. — vaste, تمفت يىخ لوس *tampat yang lūwas*. — étroit, resserré, تمفت *tampat sesàk*. — solitaire, تمفت سوپى *tampat sūñi*. — habité et fréquenté, تمفت يىخ معمور دان رامى *tampat yang mamūr dān rāmey*. — éloigné, تمفت يىخ جاوه *tampat yang jāuh*. — natal, تمفت مغه داره *tampat tumpah dārah*. Changer de —, برقتده *ber-pindah*. En ce —, تمفت اين *dālam tampat ini*. En tout —, تمفت دسموا *di-samuā tampat*. Etre sur les lieux, اد حاض

ada ḥādlir. Les saints lieux (chrétiens), تمفت يىخ توهن عيسى سده *tampat yang tūhan isa sudah ḥidup dālam-ña*, (musulmans) احرام *iḥrām*. Visiter les saints lieux (chrétiens), مغنيج قبور *meng-anjung kubur tūhan isa*, (musulmans) نايق حاج *nāiḳ ḥājī*.

LIEU public, place publique, فكن *pakàn*, فاسر *pāsar*.

LIEUX d'aisance, جمبن *jamban*.

Mauvais LIEU, رومه سندل *rūmah sundal*.

Avoir LIEU, جادى *jādi*. Cela n'aura pas —, ايت تباد اكن جادى *itu tiāda akan jadi*. Avoir — d'espérer, اد سبب اكن هارث *ada sebāb akan ḥārap*.

Loc. En temps et —, فديكن *pada kotika dān tampat yang pātut*. Ce n'est pas le — de parler, تباد فانت بركات سكارخ *tiāda pātut ber-kāta sakārang*. C'est un homme de bas —, اصلى *aṣal-ña hīna*. N'avoir ni feu ni —, جادى اورخ مسكين سكالى *jādi ōrang meskīn sa-kālī*. Dans ces bas lieux, دالم دنيا اين *dālam duniā ini*.

LIEU, place, rang. En premier —, فدملان *portāma*, فدملان *pada mulā-ña*. Au — de, گنتى *ganti*. Tenir — de, مغيكتى *meng-ganti*.

LIEU, contrée, pays, نگرى *nagrī*, بنو *benūa*. Suivant les usages du —, تورت عادة نگرى *tūrut ādat nagrī*.

LIEUE, s. f., une heure de marche, فرسخ *farsak*, سواتو جام *suātu jām*, سواتو جام برجان *suātu jām ber-jālan*. Eloigné d'une —, سواتو جام *suātu jām jāuh-ña*. —, quatre kilomètres, امفت ميل فرنچيس *ampat mīl franxis*.

LIEUTENANT, s. m., qui commande en l'absence du chef, خليفة *kalīfat*, فغكنتى *perg-ganti*. — général du royaume, راج فغكنتى *perg-ganti rāja*.

LIÈVRE, s. m., كويلو *kowēlu*.

LIGAMENT, s. m., muscle qui lie, رباطان *ribātān*.

LIGATURE, s. f., bande pour lier, تالى *tālī*, كاين بيت *kāin babāt*.

LIGATURE de sapèques, سيكت *sa-ikat*, دويت *dūit*.

LIGNAGE, s. m., extraction, اصل *aṣal*. Homme de haut —, اورغ يڭ *ōrang yang aṣal-ña tinggi*, اورغ بڭساون *ōrang bang-sāwan*.

LIGNE, s. f., trait, rangée, بارس *bāris*, بنجر *banjar*, خط *kaṭ*, سطر *seter*, مسطر *mester*. — droite, بارس يڭ بتل *bāris yang betul*. — courbe, بارس بڭكوك *bāris bengkok*.

Une — tracée. لاجر *lājur*, گارس *gāris*. Etre en —, بر بنجر *ber-banjar*.

Loc. Aller sur une même —, موافقة *muwāfaqat*. Deux lignes parallèles, دو بارس يڭ سام جاوهن *dūa bāris yang sāma jāuh-ña antarā-ña*.

La LIGNE, l'équateur, خط استوا *kaṭ istiṭwā*, بارس فرغاھن دنيا *bāris per-tergāh-an dunyā*.

LIGNE de pêcheur, تالى كايل *tālī kail*, فنچيڭ *panxiŋ*. Pêcher à la —, مڭايل *mengāil*, مڭنچيڭ *meman-xiŋ*.

LIGNE, cordeau, تالى *tālī*, سيفت *sīpat*. — de charpentier, تالى سيفت *tālī sīpat*. — de sonde, تالى دوک *tālī dūga*.

LIGNE, suite de descendants d'une race, سلسله *silsilet*.

LIGNÉE, s. f., race, enfants, ثوفو *pūpu*, اصل *aṣal*, بڭسا *bangsa*, انت *anak*, فراناکن *per-anāk-an*. Il a une nombreuse —, انت چچون بايق *anak xuxū-ña bāñak*.

LIGNEUX, EUSE, adj., سروف کايو *sa-rūpa kāyu*, برذات کايو *ber-dzāt kāyu*.

LIGUE, s. f., confédération, فرهوبون *per-hubūng-an*, فرجنجین *per-janji-an*, سگل تن يڭ برفاکت *segala temàn yang ber-pākat*.

LIGUE, complot, cabale, قهره‌بوغن
per-hubūng-an orang
durhāka.

LIGUEE (SE), v. pron., موافقة
muwāfaqat, برجنجی ber-janji.

LIMACE, s. f., limaçon sans co-
quille, اونم یخ تیاد برکولت کرس
ūnam
yang tiāda ber-kūlit krās.

LIMAÇON, s. m., اونم ūnam, اونم
ūnam ber-kūlit krās,
کلبوی kelambūi. Coquille de —,
کولت اونم rūmah ūnam,
کولت اونم kūlit ūnam.

Escalier en LIMAÇON, تَغْکُ فَوْتَرَا
tangga pūtār-pūtār.

LIMAILLE, s. f., تاهي کیکر tāhi
kikir, کیکرن serbuk, کیکرن kikīr-
an. — de fer, سربق بسی serbuk
besi, کیکرن بسی kikīr-an besi.

LIMBES, s. m. pl., t. de théol.,
جهيم jahim.

LIME, s. f., کیکر kikīr, کیکر بسی
kikir besi. — plate, کیکر فاتر kikīr
pātār. — en queue de rat, کیکر
kikir īkor tikus. Grosse
—, کیکر یخ کاسر kikīr yang kāsar.
— douce, کیکر هالس kikīr hālus.

LIMER, v. a., مشیکر mengikir,
برتاتر ber-tātār. — un barreau de
fer, مشیکر سباتغ بسی mengikir sa-
bātang besi.

LIMER les dents, مندابخ men-
dabung. Des dents limées, کِکِی
gīgi yang dabung.

LIMER, corriger avec soin, polir,
میمیکر mem-baik-i.

LIMITE, s. f., قَمِشْکَر peminggir,
فربتاسن bātas, تَغْی tepī,
فَرِهْکَآن per-batās-an, دایرة dāirat,
باتو باتس per-hinggā-an. —, borne,
bātu bātas. Fixer les limites, منتوکن
menantū-kan peminggir. Qui
n'a pas de —, تیاد ترهنگان tiāda
ter-hingga.

LIMITÉ, E, part. pas. du v. limiter,
دباتسکن di-bātas-kan.

LIMITÉ, fixé, ترتتو ter-tantu.

LIMITÉ, circonscrit, یخ ترهنگان
yang ter-hingga, سمفت سندت sendet,
sumpit.

LIMITER, v. a., donner des bornes,
مباشکن meminggir-i, مَبَاسْکَن mem-
bātas-kan, مَشْهَکْآکَن meng-hinggā-
kan.

LIMITER, fixer, déterminer, منتوکن
menantū-kan. — le prix du pain,
منتوکن هرک روتی menantū-kan
harga rōti.

LIMITROPHE, adj., یخ برهنگین
yang ber-pinggir-an, یخ دکت yang
dekāt, رافَت rāpat, دیسی di-sisi.
Pays —, نگرى یخ دکت nagri yang

dekāt. Terrain —, تانه یخ رافت, *tānah yang rāpat.*

LIMON, s. m., vase, boue, لمر, *lumpur*, له, *leḥḥ*, له, *lebūh*. Le — d'une rivière, لمر سوخی, *lumpur sūngēy*. Dieu a formé l'homme du — de la terre, من دفر فاکنله هو الله, *maka di-perupā-kan-lah hūwa allah ākan mānusīa deri-pada lebūh tānah.*

LIMON, s. m., fruit, لیمو, *līmau*, لیمو کائس فنجیج, *līmau kāpas pan-jang*, لیمو نیفس, *līmau nīpis.*

LIMON d'une voiture, فاه کریت, *pāho karēta.*

LIMONADE, s. f., ایر لیمو دچمفر گول, *āyer līmau di-xampur gūla*, ایر جرق, *āyer jerūk.*

LIMONADIER, ÈRE, s., اورغ جول, *ōrang jūal šarbat.*

LIMONIER, s. m., cheval qu'on met aux limons, کود یخ دفاسخ قد فاه, *kūda yang di-pāsang pada pāho karēta.*

LIMONIER, arbre, پوهن لیمو, *pōhon līmau.*

LIMPIDE, adj., clair, هنج, *henng*, جرنه, *jernih*, چره, *xerəh*. Eau —, ایر یخ هنج, *āyer yang henng*. Cristal —, کاج یخ چره, *kāxa yang xerəh*. Rendre —, مهنهکن, *meng-henng-kan.*

LIMPIDITÉ, s. f., ثری یخ هنج, *prī yang henng*, چره ثری یخ چره, *prī yang xerəh.*

LIMURE, s. f., action de limer, حال برتاتر, *hāl mengikīr*, حال مغیکر, *hāl ber-tātar.*

LIN, s. m., plante, کتان, *ketān*, بیجی کتان, *rāmi*. Graine de —, *bīji ketān.*

LIN, toile, کاین کتان, *kāin ketān*. Toile de fin —, کاین کتان یخ هالس, *kāin ketān yang hālus.*

LINCEUL, s. m., کاین کفن, *kefan*, کاین کفن, *kāin kefan*, سلیمت, *salīmut*. Mettre dans un —, مغانی, *menge-fān-i.*

LINÉAIRE, adj., سرووف بارس, *sa-rūpa bāris*, یخ جادی دغن بارس, *yang jādi dēngan bāris.*

LINÉAMENT, s. m., traits de la figure, فارس, *pāras.*

LINGE, s. m., کاین ۲, *kāin*, کاین کاین سارغ, *kāin sārang*. — grossier, کاین کاسر, *kāin kāsar*, کاین هالس مستولی, *mestūli*. — fin, کاین هالس, *kāin hālus*. — sale, کاین کوتر, *kāin kōtor*. Changer de —, مپالن کاین, *meñālīn kāin.*

LINGER, ÈRE, s., توکغ کاین, *tūkang kāin*, یخ جول کاین, *yang jūal kāin*, یخ منجاهت کاین, *yang men-jāhit kāin.*

LINGERIE, s. f., commerce de linge, ۲ فرنیگان کاین *perniagā-an kāin-kāin*, ۲ دگاغن کاین *dagāng-an kāin-kāin*. —, lieu où l'on serre le linge, ۲ تمفت سمفن کاین *tampat simpan kāin-kāin*.

LINGOT, s. m., or ou argent en barre, باتغ امس *bātang amàs*, باتغ *bātang pèrak*. Un — d'or, سباتغ امس *sa-bātang amàs*.

LINGUAL, E, adj., لیده فوک *līdah pūña*. Veine linguale, اورت لیده *ūrat līdah*. Lettre linguale, حرف لیده *huruf līdah*.

LINGUISTE, s. m., اورغ یسخ تاهو *orang yang tāhu be-brāpa bahāsa*, یسخ فهم فد علم بهاس *yang fehem pada ilmu bahāsa*.

LINGUISTIQUE, s. f., علم بهاس *ilmu bahāsa*, فقتهون ببراڤ بهاس *pengatahū-an be-brāpa bahāsa*.

LINIMENT, s. m., فرارافن *per-urāp-an*, اوبت مغورث *obat meng-urap*.

LINON, s. m., toile de lin claire, کاین کتان یسخ هالس *kāin ketān yang hālus*.

LINTEAU, s. m., امبغ داتس *am-bang di-ātas*.

LION, NE, s., animal, سیخ *sīnga*, اسد *asad*. Un —, سیخ جتن *sīnga jantan*. Une lionne, سیخ بتین *sīnga betina*. Courageux comme un —,

برانی سفرت سیخ *berāni seperti sīnga*.

LION, signe du zodiaque, برج الاسد *burj ul-asad*.

LIONCEAU, s. m., petit du lion, اتق سیخ *sīnga kewil*, اناک سیخ *anak sīnga*.

LIPPE, s. f., ییبر دباوه یغ تبل *bābir di-bāwah yang tebāl*. Faire la —, bouder, مراجق *me-rājuk*.

LIPPU, E, adj., qui a une grosse lippe, یغ ییبرن دباوه اد تبل *yang bābir-ña di-bāwah ada tebāl*.

LIQUÉFIER, v. a., منچایرکن *men-xāer-kan*, منحنچرکن *meng-hanxur-kan*.

SE LIQUÉFIER, v. pron., منجادی چایر *men-jādi xāer*.

LIQUEUR, s. f., boisson, ایر *āyer*, منومن *minūm-an*. — fermentée, منومن یسخ ترخیر *minūm-an yang ter-kamir*. — forte, منومن یسخ کرس *minūm-an yang kràs*, ارق *arak*.

LIQUIDATION, s. f., action de régler un compte, حال مبندهغن هتوغن *hāl mem-bandīng-kan hitūng-an*.

LIQUIDE, adj., چایر *xāer*, بارغ *bārang yang xāer*. —, en fusion, لبر *lebūr*.

LIQUIDE, clair, net, پات *ñāta*, بایق *bāik*. Dix mille piastres d'argent —, سلقس رگت یسخ بایق *sa-laksa ringgit yang bāik*.

LIQUIDER, v. a., régler, fixer ce qui était indéterminé dans un compte, مېندځکن هتوځن *mem-bandīng-kan hitūng-an*.

SE LIQUIDER, v. pron., s'acquitter, éteindre ses dettes, مېباير هوتوځن *mem-bāyar hūtar-ña*.

LIQUIDITÉ, s. f., ثرى بارځ يځ چاير *pri barang yang xāer*.

LIQUORISTE, s. m., اورځ يځ منځول *orang yang men-jūal minūm-an krās*.

LIRE, v. a., مېباځ *mem-bāxa*. Apprendre à —, اجر مېباځ *ajar mem-bāxa*. — un livre, مېباځ سواتو *mem-bāxa suātu kitāb*. — à haute voix, مېباځ دغن سوار پارځ *mem-bāxa dergan suāra nārīng*. Faire semblant de —, فرځور مېباځ *pura-pūra mem-bāxa*. — les livres religieux, مشاجى *meng-āji*. — le Coran, مشاجى قران *meng-āji korān*.

LIRE, voir, connaître, مليت *me-līhat*, تاهو *tāhu*. Dieu lit dans le cœur des hommes, توهن الله مليت *tūhan allah me-līhat hāti orang mānusīa*. — dans les astres, مليت نجوم *me-līhat nu-jūm*.

LIS, s. m., باکځ *bākung*. Fleur de —, بوځ باکځ *būnga bākung*. Le — des vallées, باکځ دلېه *bākung di-lembah-lembah*. — des étangs,

باکځ اير *bākung āyer*, تراتى *terātey*. Le lotus, سروج *serōja*.

LISERÉ, s. m., تالى اير *tālī āyer*, بيره *bīrih*. — de soie, تالى اير درځد *tālī āyer deri-pada sūtra*.

LISERER, v. a., مېبويه تالى اير *mem-būbuh tālī āyer*.

LISEUR, EUSE, s., يځ سوك مېباځ *yang sūka mem-bāxa*.

LISIBLE, adj., يځ دافت دباځ *yang dāpat di-bāxa*, يځ کېچان *yang kabaxā-an*. Cette lettre n'est pas —, مك سورت ايت تباد دافت دباځ اورځ *maka sūrat itu tiāda dāpat di-bāxa orang*.

LISIÈRE, s. f., تڼى کاین *tepī kāin*, بيره کاین *bīrih kāin*.

LISIÈRE, bornes, extrémités, مشکړ *peminggir*.

LISSE, adj., uni, ليځن *līxin*, رات *rāta*, کړس *gerūs*. Pierre —, باتو *bātu līxin*. Etoffe —, کاین *kāin gerūs*.

LISSE, poli, اوښم *ūpam*.

LISSEB, v. a., rendre uni, polir, منځديکن ليځن *men-jadī-kan līxin*, مشکړس *meng-gerūs*, مرتاکن *me-ratā-kan*, مشکړم *meng-ūpam*.

LISSEB, s. m., مشکړس *perkākas meng-gerūs*, پښوم *peng-ūpam*.

LISTE, s. f., catalogue, دفتر *daftar*. — de noms, دفتر نام *daftar nāma*, سورت نام *sūrat nāma*. Etre retranché de la —, دهانشکن در دفتر, *di-hāpus-kan dēri daftar*.

LISTE civile, somme assignée à la dépense du souverain, وڭ اکن *wang ākan*, بلنج استان راج *belanja astāna rāja*.

LIT, s. m., تمفت تيدر *tampat tīdor*, فرادوون *per-adū-an*, کت *geta*. Le — des Malais consiste ordinairement en une natte et un oreiller, تیکر دان بنتل *tīkar dān bantal*, qu'ils placent sur un endroit un peu élevé, تمفت تيدر *tampat tīdor*. Bois de —, کاتل *kātīl*, کری *garèy*. Matelas de —, کاسر *kāsur*, تيلم *tīlam*. Drap de —, سلیمت *salīmut*. Etre au —, برارغ *ber-ādu*, برارغ *ber-bāring*. Mettre au —, ممباو *mem-bāwa*, کتفت تيدر *ka-tampat tīdor*. Garder le —, تنگل دتفت *tinggal di-tampat tīdor*. — nuptial, تمفت تيدر لاکي بینی *tampat tīdor lāki bīni*. Souiller le — nuptial, برموكه *ber-mūkah*. Faire un —, مغاتر تمفت تيدر *meng-atur tampat tīdor*. Au — de mort, دکت ماتى *dekāt māti*. Mourir au — d'honneur, ماتى ددالم فرغ *māti di-dālam prāng*.

Le LIT d'une rivière, فالغ سوغى *pālong sūngēy*.

LIT, couche, لافس *lāpis*. Un — de pierres et un — de plâtre, باتو سلافس دان کافر سلافس *bātu sa-lāpis dān kāpur sa-lāpis*.

LIT de justice, مجلس سلطانی *mejlis sulṭāni*.

LITANIES, s. f. pl., دعا توبه *doā tōbat*, طلبه القدیسین *telebet el-ka-dīsīn*.

LITERIE, s. f., کاتل دان تيلم دان *kātīl dān tīlam dān bantal dān lāin deri-pada itu*.

LITHOGRAPHE, s. m., جورو فنرآن *jūru penerā-an*, باتو *bātu*, تسوکخ *tūkang mengexāp di-bātu*.

LITHOGRAPHIE, s. f., art, فنرآن *penerā-an*, دغن باتو *dengan bātu*. —, feuilles, تلیسن یغ ترچف دباتو *tulis-an yang ter-xāp di-bātu*.

LITHOGRAPHIE, v. a., مغچف دباتو *menge-xāp di-bātu*. Livre lithographié, کتاب یغ ترچف دباتو *kitāb yang ter-xāp di-bātu*.

LITIÈRE, s. f., اسوغن *usūng-an*, چمقان *tandu*, تندو *jem-pāna*. — de cérémonie, مشکر *mangkur*. Porter dans une —, منندو *menandu*, مشکرکن *me-mangkur-kan*.

LITIÈRE, paille qu'on met sous les chevaux, مرغ merang, رمفت کرغ merfēt kerg. يَغ دتاره دباوه کود rumpūt kèrēng yang di-tāruh di-bāwah kūda.

LITIGE, s. m., contestation en justice, سَخِيت sargēta, دعا dawā, فرکار bixāra. Chose en —, بچار porkāra bixāra dawā.

LITIGE, toute sorte de contestation, فربتاهن per-bantāh-an, چدرا cidrā.

LITIGIEUX, EUSE, adj., contesté, يَغ ددعواکان yang di-dawā-kan.

LITRE, s. m., mesure, چووق xūpak.

LITTÉRAL, E, adj. Sens —, ارقى arti logat, ارقى فرکتان arti per-katā-an.

LITTÉRALEMENT, adv., دغن ارقى dēgan artilogat-ña. Traduire — une lettre, ارقى دغن ارقى میالن سورت دغن meñālīn sūrat dēgan arti logat-ña.

LITTÉRATEUR, s. m., اورغ يَغ فهم orang yang fehem dālam ilmu sūrat.

LITTÉRATURE, s. f., علم سورت ilmu sūrat, علم کتاب ilmu kitāb. — arabe, علم سورت عرب ilmu sūrat arab. S'appliquer à la —, منتت menuntut ilmu sūrat.

LITTORAL, s. m., pays le long des côtes, فیسیر pasīsīr, فنتی pantey, تانه هیلر tānah hīlir. De l'intérieur

et du —, درهولودان درهیلر deri hūlu dān deri hīlir. Tout le long du —, سَفَنجَ فَنَتی sa-panjang pantey. Oiseaux littoraux, بورغ فیسیر būrung pasīsīr.

LITURGIE, s. f., عادة کریج ādat grēja, شرط سمبیه sart sembahyang.

LIVIDE, adj., فوچت pūxat, فوچت ورن تیه هیم warna pūxat lesī, موك فوچت timah hitam. Figure —, موك فوچت mūka pūxat lesī.

LIVRAISON, s. f., action de livrer, فبراهن بارغ دگاغن hāl meñerāhkan dagāng-an, فبراهن بارغ دگاغن peñerāh-an bārang dagāng-an.

LIVRAISON, partie d'un ouvrage imprimé, بهکین کتاب bahagī-an kitāb.

LIVRE, s. m., کتاب kitāb. — manuscrit, کتاب يَغ ذنولس تاغن kitāb yang di-tulis tāngan. — imprimé, کتاب يَغ ترچف kitāb yang ter-xāp.

— relié, کتاب يَغ برجیلت kitāb yang ber-jilit. Ecrire un —, مپورت meñurat kitāb. Traduire un —, میالن کتاب meñālīn kitāb. Col-lationner un —, مقابلتکن کتاب me-mukābelat-kan kitāb. Imprimer un —, مچف کتاب mergexāp kitāb.

— d'église, کتاب سمبیه kitāb sembahyang. — de médecine, کتاب حکمة اوبت kitāb hikmat obat.

— sacré (chrétien), فرجنيين لام *per-janjī-an*
 دان فرجنيين بهارو *lāma dān per-janjī-an bahāru*,
 (musulman) قران *korān*. Parler
 comme un — , برکات دغن فصیحه *ber-kāta dengan feṣḥat*. Dévorer
 un — , مباح کتاب دغن راجن *mem-bāxa kitāb dengan rājīn-ña*.

LIVRE, s. f., poids, کتی *katī*. La
 — malaise ou le کتی *katī* est du
 poids de 625 grammes à peu près.

LIVRÉE, s. f., فکاین همب اورغ *pakēy-an hamba ōrang besār*,
 پکایه *pakēy-an sākey*.

LIVRER, v. a., mettre en main,
 en possession, مپرهکن *meñerāh-*
kan, ممبری *mem-brī*. Je vous le
 livrerai, بیت اکن مپرهکن دی قد کامو *bēta ākan meñerāh-kan dia pada kāmū*. Il le livra entre les mains
 des bourreaux, دسرهنکپاله دی ایت *di-serāh-kan-ñā-lah*
dia itu pada ōrang peñangsira.
 — sa vie, مپرهکن جوان *meñerāh-*
kan jiwā-ña.

LIVRER par trahison, مچوکن *me-*
ñemū-kan, مپرهکن دغن تیغو *meñe-*
rāh-kan dengan tīpu. Un de vous
 me livrera, سورغ درقد کامو اکن سموکن *sa-ōrang deri-pada kāmū ākan semū-kan āku*.

LIVRER à l'impression, منچفکن *men-xāp-kan*.

LIVRER une bataille, برغرغ *ber-prang*.

SE LIVRER, v. pron., مپرهکن درین *meñerāh-kan dirī-ña*. Se — à ses
 passions, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nefsū-ña*.

LIVRET, s. m., کتاب کچل *kitāb kexil*.

LOBE, s. m., de l'oreille, فنجیغ *panxung telīga*, هوجغ تلیغ *hūjung telīga*.

LOBE, division naturelle de cer-
 tains fruits, هولس *hūlas*.

LOCAL, E, adj., qui a rapport à
 un lieu, تمغت فون *di-tampat*, تمغت فون *tampat pūña*. Coutume locale,
 عادة نگری *adat tampat*, عادة تمغت *adat nagrī*. Les circonstances lo-
 cales, فري حال تمغت *prī hāl tam-*
pat.

LOCAL, s. m., lieu, disposition des
 lieux, تمغت *tampat*. Vaste — , تمغت
 یغ لوس *tampat yang lūwas*. — ,
 demeure, رومه *rūmah*.

LOCALITÉ, s. f., circonstances des
 lieux, فري حال تمغت *prī hāl tam-*
pat. Les localités, les lieux, تمغت
tampat.

LOCATAIRE, s., یغ میو *yang me-*
ñēwa, اورغ منغغ *ōrang menumpang*.
 Le — et le propriétaire, یغ
 اورغ *ōrang yang* میودان یغ ممبری سیو
meñēwa dān yang mem-brī sēwa.

LOCATIF, IVE, adj., qui regarde le locataire, يَخ اورغ ميوفون *yang orang meñēwa pūña*, يَخ واجب اتس *yang wājib atas orang* menumpang.

LOCATION, s. f., سِو *sēwa*, سِوَان *sewā-an*, فِرسِوَان *per-sewā-an*, حال مِبري سِو *tumpang-an*, هَال مِمبري سِو *hāl mem-brī sēwa*.

LOCH, s. m., instrument qui sert à mesurer la vitesse d'un navire, فَاثِن اَكَن مِشهورَك لِجَوَن كَفَل *pāpan akan meng-hukur lajū-ña ka-pāl*.

LOCOMOTION, s. f., قِنْدَاهِن *pindāh-an*, هَال بِرِشْدِه *hāl berpindāh*.

LOCOMOTIVE, s. f., كَرِيت اَثِي *ka-rēta āpi*, كَرِيت اَسَف *karēta āsap*.

LOCUTION, s. f., expression, façon de parler, كَلَام *kalām*, چَار بَرِكْتَنَكَات *xāra ber-kata-kāta*. Une bonne —, چَار بَرِكْتَنَكَات يَخ بَايِق *xāra ber-kata-kāta yang baik*.

LOF, s. m., côté du navire qui est au vent, اَتَس اَغِن *atas angin*. Au —, دِاَتَس اَغِن *di-atas angin*.

LOFER, v. n., مِپوسِراغِن *meñūsur angin*.

LOGE, s. f., hutte, تَارَغ *bārung*, قِنْدُك *pondok*, خِمَة *keimat*. —, habitation d'un portier, يِلِق قِنْعُكُو *bilik penunggu pintu*. — de théâtre, حَلَوَة دَالَم رُومِه بَرُمَايِن وَايَخ *halwa dālam rūmah ber-māin wāyang*.

kalwat dālam rūmah ber-māin wāyang.

LOGEABLE, adj. Maison —, رُومِه *rūmah*, يَخ دَاثَت اورغ دُودُق دَالَم *yang dāpat orang dūduk dālam-ña*.

LOGEMENT, s. m., رُومِه *rūmah*, تَمَت *tampat*, تَمَت دُودُق *dūduk*, تَمَت كَدُودُكِن *tampat ka-dudūk-an*. Voici mon —, هَوَايِن تَمَت كَدُودُكِنَك *bahwa ini tempat ka-dudūk-an-ku*.

LOGGER, v. n., demeurer, دُودُق *dūduk*, تَنُغَل *tinggal*, مَنُفُغ *menumpang*, بَرِديَم *ber-diam*. Où logez-vous? دِمَان تُون دُودُق *di-māna tūan dūduk*. Il loge chez son ami, اِي *ia tinggal di-rūmah soḥābat-ña*. Je loge à l'hôtel, هَمْبَا مَنُفُغ دُفَنْدُق *hamba menumpang di-pondok*.

Loc. Loger à la belle étoile, بَرُمَالَم دِلُور رُومِه *ber-mālam di-lūar rūmah*.

LOGGER, v. a., donner le logement, مِمبري تَمَت *mem-brī tampat*, مِمبري مَنُفُغ *mem-brī menumpang*. — donner l'hospitalité, مَنُجَامُو *men-jāmu*, مِمْبِت *meñambut*.

Prov. Loger le diable dans sa bourse, ن'أَوِير پَاس لَلسُ, كُورَغ *kūrang wang sa-kālī*.

LOGEUR, BUSE, s., يَخ مِمبري تَمَت *yang mem-brī tampat*, يَخ مِمبري مَنُفُغ *yang mem-brī menumpang*.

yang mem-brī menumpang, جوړو *jūru pondok*.

LOGICIEN, s. m., *یغ فهم اکن علم* *yang fehem ākan ilmu ingat*, ایش *ahel ilmu mantik*.

LOGIQUE, s. f., art de raisonner, *mantik*, علم منطق *ilmu mantik*, ایش *ilmu ingat*.

LOGIS, s. m., habitation, maison, *rūmah*. Etre au —, اد درومه *ada di-rūmah*. Aller au —, فرکی *pergi ka-rūmah*. Changer de —, برپنده *ber-pindah*.

LOGOGRIPE, s. m., *فترک حروف* *penarka huruf*.

LOGOMACHIE, s. f., *فربتهان کات* *per-bantāh-an kātā*.

LOI, s. f., *اندغ* *undang-undang*, *hukum*. Les lois d'un pays, *undag-undag nagrī*. — religieuse, divine, *seriat*, *hukum seriat*. — canonique, *hukum ka-nūni*. Sous la —, *di-bāwah hukum*. La — de Moïse, *tawrit mūsa*. Abroger la — de Moïse, *merombak tawrit*. Faire des lois, *merg-adākan undang-undang*. Promulguer une —, *men-ṭabal-kan undang-undang*. Garder les lois, *memeliharā-*

kan undang-undang. Livre de —, *kitāb hukum*. Homme de —, *hākim*. Interprète de la —, *mūlānā*.

LOI, règle, principe, *adat*. Il ne connaît pas les lois de la politesse, *ia tiāda tāhu adat*.

LOIN, adv., à grande distance, *jāuh*. Bien —, *bānāk jāuh*. Trop —, *ter-lālu jāuh*. Je vais —, *hamba pergi jāuh*. — de la ville, *jāuh deri nagrī*. Il y a un peu —, *ada sa-dikit jāuh*. Venir de —, *dātang deri jāuh*. Regarder de —, *melihat deri jāuh*. Il n'ira pas —, *ia tiāda ākan pergi jāuh*, (d'un malade) *ia dekāt mātī*. Voir de —, avoir beaucoup de prévoyance, *jādi bijaksāna*, مات *māta tājam*. De — en —, *jārang*. — de, tant s'en faut, *jāngan-kan*. — d'être tué il n'est pas même blessé, *jāngan-kan di-būnuh di-lūka pūn tiāda*. — d'ici! qu'on se retire, *nāh-lah*, *inxit*, *ka-luar*. — de moi! à Dieu ne plaise, *patiyas*. Il est

— de compte, *ای سست بایق* *īa sesāt bāñak*. Ne voir pas plus — que le bout de son nez, *تیاد بر عقل* *tiāda ber-akal*, *کورغ بیجی* *kūrang bijak*.

LOINTAIN, E, adj., éloigné, *یخ اد* *yang ada jāuh*. Pays —, *نکری* *nagri yang jāuh*.

LOINTAIN, S. m., éloignement, *جاوه* *jāuh-ña*.

LOISIBLE, adj., *یسخ حلال* *yang halāl*.

LOISIR, S. m., *سنغن* *senang-ña*, *کسناغ* *ka-senāng-an*. Avoir du —, *ادا سنغن* *ada senang*. Il a beaucoup de —, *ای بایق سنغن* *īa bāñak senang*. Faites cela à vos heures de —, *کرجاکنله ایت افیل ادا سنغن* *karjā-kan-lah itu apa-bila ada senang*. A —, *دغن سنغن* *dengan senang-ña*.

LOMBAIRE, adj., *در فنگخ* *deri pinggang*. Nerfs lombaires, *عصاب فنگخ* *aṣāb pinggang*.

LOMBES, S. m., pl., *فنگخ* *pinggang*. Maladie des —, *ساکت فنگخ* *sakit pinggang*.

LONG, UE, adj., qui a de la longueur, *پنجج* *panjang*, *لنچت* *lanjut*. Cheveux longs, *رمبت فنجج* *rambut panjang*. Habit —, *باجو* *baju panjang*. Longue vie, *فنجج* *baju panjang*. Longue vie, *عمر لنچت* *umur lanjut*. Avoir dix pieds de —, *سغوله کاکي فنجج* *sa-pūloh kākī panjang-ña*. Traiter

au —, *برکات دغن لنچتن* *ber-kāta dengan lanjut-ña*. Voyelle longue, *بوی لنچت* *būñi lanjut*. Tout le — du jour, *سفنچج هاری* *sa-panjang hari*. Tout le — du chemin, *سفنچج* *sa-panjang jalan*. Chemin un peu —, *جالن یخ جاوه سدیکت* *jalan yang jāuh sa-dīkit*. Lunette de longue vue, *تروئخ* *trōpong*. Le — du rivage, *تورت فنتی* *turut pantey*.

LONG, en parlant du temps, *لام* *lama*. Deux mois, c'est bien —, *دو بولن ایت بایق لام* *dūa bulan itu bāñak lamā-ña*. Une longue station, *فرهنتین یخ لام* *per-henti-an yang lama*.

LONG, lent, *لمبت* *lambat*. Cet ouvrier est bien —, *اورغ بکرج ایت* *orang be-karja itu bāñak lambat*. Il est — à venir, *ای لمبت* *īa lambat datang*.

Loc. Il en sait —, *ای مفهم بایق* *īa me-fehem bāñak*. Connaître de longue date, *مغنل در لام* *mergenal deri lama*. A la longue, *فاکي جمه* *pāgi jemèh*. Il a les dents longues, *ای بایق لافر* *īa bāñak lāpar*. Boire à longs traits, *مرسای بایق* *me-rasāi bāñak*. Avoir le bras —, *جادی* *jādi kuāsa*.

LONGANIMITÉ, S. f., *کنججغن هانی* *ka-panjang-an hāti*.

LONGE, S. f., *تالی مغیکت کود* *tālī meng-ikat kūda*.

LONGER, v. a., برجان سفنجخ *ber-jālan sa-panjang*. — la rivière, برجان سفنجخ سوخی *ber-jālan sa-panjang sūngay*.

LONGÉVITÉ, s. f., فنجخن عمر *panjang-ña umur*.

LONGICORNE, adj., برتندق فنجخ *ber-tanduk panjang*.

LONGITUDE, s. f., جاوهن درؤد *jāuh-ña deri-pada kaṭ neṣif en-nahār*.

LONGTEMPS, adv., لام *lāma*. Il y a —, depuis —, سده لام *sudah lāma*. Vivre —, هيدف لام *hidup lāma*. Aussi — que, سلام *sa-lāma*. Si —, سكين لام *sa-kiyan lāma*.

LONGUEMENT, adv., لام *lāma*. Parler —, برکات لام *ber-kāta lāma*. Vivre —, هيدف لام *hidup lāma*.

LONGUEUR, s. f., étendue en long, فنجخ *panjang*. فنجخن *panjang-ña*, لنجن *lanjut-ña*. — d'un bâton, فنجخن ستغت *panjang-ña sa-tungkat*. — du chemin, جان فنجخ *panjang jalan*. — et largeur, بوجر *bujur* دان لتغ *dān lintang*.

LONGUEUR, durée du temps, لام *lāma*. Trainer en —, برلبت ۲ *ber-lambat-lambat, ber-tangguh-tangguh*.

LONGUE-VUE, s. f., lunette, تروئخ *trōpong*.

LOPIN, s. m., فنگل *panggal*, فوئخ *pūtung*, کرت *kerat*. Un —, سفنگل *sa-panggal*, سفوئخ *sa-pūtung*.

LOQUACE, adj., فليتر *pe-litar*, ليد *lidaḥ* فنجخ *panjang*.

LOQUE, s. f., تمفل *tampal*, کاین *kāin būruk*.

LOQUET, s. m., کنجخ فتو *kanxing* *pintu*, فنجخن *penganxing*. Levez le —, ائگلله فنجخن *angkat-lah peng-anxing*.

LORGNER, v. a., regarder du coin de l'œil, مغرغ *mengerling*, منجغ *men-jeling*.

LORGNER, guetter, مشنتی *meng-hintey*.

LORGNER, regarder avec une lorgnette, ملهت دغن تروئخ کچل *me-lihat dengan trōpong kexil*, منروئخ *menrōpong*.

LORNETTE, s. f., petite lunette, تروئخ کچل *trōpong kexil*.

LORNON, s. m., چرمن مات سبله *xermin māta sa-belàh*.

LORIOT, s. m., نام سجنس بورغ *nāma sa-jenès būrug*, ففروغ *pa-perūwang* (R. V.)

Compère-LORIOT, grêle de paupière, فوئه فولغ اغن *pūpuh pōlong āngin*.

LORS, adv. — de, فد کتيک *pada kotika*. — de son arrivée, فد کتيک *pada kotika ia dātang*. Pour —, تتکال ايت *tatkāla itu*.

Pour — il m'était impossible, تتكال *tatkāla* itu
 hamba tiāda dāpat. Dès —, depuis
 —, درشد کتیک ایت *deri-pada kotika*
 itu.

LOESQUE, conj., افیل *apa-bila*.

— mon père parle, اڤیل بڤاک برکات
apa-bila bapā-ku ber-kāta.

LOSANGE, s. m., امفت فرسکی *ampat*
per-segi. —, dessins sur des étoffes,
 سفت هودغ *sepit hūdang*.

LOT, s. m., portion, بهکین *bahagi-*
an. Choisir un —, میله سواتو بهکین
memilih suātu bahagi-an.

LOT, ce qui échoit dans une
 loterie, اندی *undey*, قاری *pāri*.

Gagner le gros —, براوله اندی یغ
ber-ūleh undey yang besar.

LOT, destinée, انتغ *untung*, نصیب
neṣīb. Un bon —, انتغ یغ بایق
untung yang baik. Quelqu'un qui
 est content de son —, اورغ یغ سنغ
orang yang senang dengan
untung-nya.

LOTTERIE, s. f., فلتارن اندی *pe-*
lutār-an undey, فرمینن انتغ *per-*
maīn-an untung. Tirer la —, ملوتر
me-lūtār undey, ممبوغ اندی
mem-būang undey. Billet de —,
 سورت اندی *sūrat undey*. Jeu de —,
 فرمینن اندی *per-maīn-an undey*.

LOTION, s. f., حال مباسه *hāl mem-*
bāsuh, فمبوهن *pem-basūh-an*.

LOTION, purification prescrite,
 طهارة *tahārat*.

LOTO, s. m., نام سواتو فرمینن اندی
nāma suātu per-maīn-an undey.

LOTUS, s. m., سروج *serōja*. قدم
padma, تراتی *terātey*.

Loc. prov. Manger du —, perdre
 la mémoire, هیلغ اغاتن *hīlang ingāt-*
an.

LOUABLE, adj., digne de louange,
 یغ هارس دفوجی *hārus di-pūji*, یغ
 کفجین *yang ka-puji-an*. Cela est
 —, ایت هارس دفوجی *itu hārus*
di-pūji. Action —, فریواتن یغ
 کفجین *per-buāt-an yang ka-puji-*
an.

LOUABLEMENT, adv., اتس فری یغ
 کفجین *atas pri yang ka-puji-*
an.

LOUAGE, s. m., loyer, سیو *sēwa*.
 Cheval de —, کود سیو *kūda sēwa*.
 Voiture de —, کریت سیو *karēta*
sēwa.

LOUANGE, s. f., فوجی *pūji*, فحجین
puji-an, ذکر *dziker*, حمد *hemed*.
 — à Dieu, الحمد لله *el-hemed lillah*.

LOUANGEUR, EUSE, s., یغ موجی
 یغ سوك *yang memūji bānak*, یغ
 موجی *yang sūka memūji*.

LOUCHE, adj., qui a la vue de
 travers, مات جولغ *māta jūling*,
 مات جیرغ *māta bīlas*, مات یلس
māta jēreng. Un homme —, اورغ

يغ متان جولڻ *orang yang matā-ña jūling*.

Fig., équivoque, تباد ترغ *tiāda trəng*. Expression — , فرکٽان يڻ *per-katā-an yang tiāda trəng artī-ña*.

LOUCHER, v. n., منجولڻ *men-jūling*.

LOUER, v. a., donner des louanges, ممڙي *memūji*, منتهليلڪن *men-tahlil-kan*, تمليڪن *me-muliā-kan*, تسبيح *tesbih*. — le Seigneur tout-puissant, ممڙي توهن يڻ مها کواس *memūji tūhan yang mahā kuāsa*.

LOUER Dieu, lui rendre grâces, مغوڇف شڪور *meng-ūxap šukūr*. Je loue Dieu de ce que vous n'êtes pas venu, همب مغوڇف شڪور ڪڏ *hamba meng-ūxap šukūr ka-pada allah kārna sebāb angkaw tiāda dātang*.

SE LOUER, v. pron., ممڙي درين *memūji diri-ña*.

SE LOUER, être satisfait, سوك *sūka*. Je me loue de sa conduite, همب سوك درڏد ڪلڪوون *hamba sūka deri-pada ka-lakū-an-ña*.

LOUER, v. a., سيو *sēwa*. —, donner à louage, ممبري سيو *mem-brī sēwa*. —, prendre à louage, ميو *meñēwa*. — une maison, رومه *meñēwa rūmah*. Maison à —, رومه اڪن سيو *rūmah ākan sēwa*. Il loue une

voiture, دسوا سواتو ڪريت *di-sewā-ña suātū karēta*.

LOUER des ouvriers, مغوڻه اورڻ *meng-ūpah orang be-karja*. Personne ne nous a loués, بارڻ *bārang sa-orang sudah tiāda meng-ūpah kāmī*.

SE LOUER, v. pron., منجادي اورڻ *men-jādi orang gāji*. Il est loué, اي ماڪن گاجي *ia mākan gāji*.

LOUEUR, EUSE, s., اورڻ يڻ مبري *orang yang mem-brī sēwa*. — de chevaux et de voitures, يڻ *orang yang mem-brī sēwa kūda dān karēta*.

LOUP, s. m., animal carnassier, ڪرڱ *gurg*, ذيب *dziūb*.

Prov. Hurler avec les loups, ماسق *māsuk ka-dālam kandang kambing meng-embik māsuk ka-dālam kandang karbau meng-uwāk*.

LOUP-cervier, توفه *tūfah*.

LOUP-garou, سجنس ڦٽيانق *sa-jenīs puntiānaq*.

LOUPE, s. f., excroissance, tumeur, ڪوتل *kūtil*, ڪندڻ *kandung*, ريس *rīsa*.

LOUPE, nœud sur l'écorce des arbres, بوجڻ *būxuk*, بڻڪل *bungkul*.

LOUPE, verre convexe, ڪاڇ اڻي *kāxa āpi*, ڪاڇ تروڻ *kāxa trō-por*.

LOURD, E, adj., pesant, grave, بٲن بٲر *brât*. Fardeau —, بٲن بٲر *bāban yang brât*. Lourde faute, سٲلٲه *sālāh yang brât*. Il est très lourd, اى ترلاو بٲر *īa ter-lālu brât*.

LOURD, difficile à digérer, جٲكل *xikil*.

Fig., pénible, سوكر *sūkar*.

LOURDAUD, E, اورٲ ثٲكله *ōrang pengkuh*, اورٲ كاسر *ōrang kāsar*.

LOURDEMENT, adv., دٲن بٲر *dengan yang brât*.

LOURDEUR, s. f., pesanteur, فرى كبرٲن *prī yang brât*, كبرٲن *ka-brât-an*.

LOUTRE, s. f., برٲٲ *beràng* beràng, سٲٲٲ *sunting*.

LOUVE, s. f., كرك بٲن *gurg* *betīna*.

LOUVETEAU, s. m., اٲق كرك *ānak gurg*.

LOUVOYER, v. n., برلاير سٲٲٲ سٲر *ber-lāyar simpang sīyur*.

LOVER, v. a., t. d. mar., ployer un cordage en rond, ملٲكركن *me-līngkar-kan*, مبلٲ *mem-balīt*.

LOYAL, E, adj., fidèle, sincère, بٲر *benār*, سٲاوان *satiāwan*, لورس *lūrus*, بٲل *betūl*. Homme —, اورٲ *ōrang*, صٲابٲه بٲر *ōrang benār*. Ami —, سٲاوان *sohābat yang satiāwan*.

LOYALEMENT, adv., دٲن سٲنر *dengan sa-benār-ñā*, دٲن سٲى *dengan satīa*, دٲن سٲكله *sungguh-sungguh*.

LOYAUTÉ, s. f., انصاف *satīa*, سٲى *inṣāf*, فرى بٲر *ka-betūl-an*, بٲر *prī yang lūrus*.

LOYER, s. m., prix du louage, وٲ سٲو *wang sēwa*. Le -- d'une maison, وٲ سٲو رومه *wang sēwa rūmah*. Donner à —, مٲبرى *mem-brī sēwa*. Prendre à —, مٲبرى *meñēwa*. Payer son —, مٲبرى *mem-bāyar wang sēwa rūmah-ñā*. Bail de —, سورت *sūrat per-janji-an sēwa*.

LU, E, part. pas. du v. lire, باج *bāxa*, دٲاج *di-bāxa*. Qui mérite d'être —, بٲر هارس دٲاج *yang hārus di-bāxa*.

LUBIE, s. f., فٲكارن *penegār-an*, فٲٲٲشن *panxīng-an*. Qui a des lubies, بٲر كٲكارن *yang ka-tegār-an*.

LUBBICITÉ, s. f., فرى بٲر كاتل *prī yang gātal*, شهوة *ṣahwat*.

LUBRIQUE, adj., دوكان *gātal*, دوكان *dōkāna*, برشهوة *ber-ṣahwat*. Femme —, اورٲ فرمٲون بٲر كاتل *ōrang per-ampūan yang gātal*.

LUCARNE, s. f., ناتٲ داتٲ *nāṭang* *di-ātap*.

LUCIDE, adj., clair, net, ترغ *tràng*,
 عقل ترغ *henng*. Esprit —, فکرکائن
akal tràng. Expression —, فرکائن
per-katā-an yang tràng یغ ترغ ارتین
arti-ña. Urines lucides, ایرکنجیغ یغ
āyer kenxing yang henng.

LUCIDITÉ, s. f., کترغن *ka-trāng-*
an, فری یغ هنغ *prī yang henng*.

LUCIFER, s. m., شیطان *sei-*
tān, ابلیس *iblis*.

LUCIOLE, s. f., کونخ *kōnang-*
kōnang, اثی *api-āpi*.

LUCRATIF, IVE, adj., یغ مبری لاب
yang mem-brī lāba, یغ مبری انتغ
yang mem-brī untung. Commerce —,
 فرنیگائن یغ مبری انتغ *perniagā-an*
yang mem-brī untung.

LUCRE, s. m., لاب *lāba*, انتغ *un-*
tung.

LUETTE, s. f., لیده *ānak lidah*.

LUEUR, s. f., clarté, lumière
 faible, چهای *xahāya*, ترغ *tràng*,
 سینر *sīnar*, کابر *kābur*, ترغ *tràng*
kābur, سوغ *sūwang*. — de la lune,
 چهای بولن *xahāya būlan*. — bla-
 farde, ترغ فوجت *tràng pūxat*.

Une LUEUR d'espérance, سدیکت
 هارث *sa-dikūt hārap*.

LUGUBRE, adj., مورم *mūram*,
 گنده *gundah*, والغ *wālang*, غری
geri, مورغ *mūrug*. Figure —,
 موک *mūka mūram*. Habit —,
 کاین برکوغن *kāin ber-kabūng-an*.

Chant —, راتف *rātap*, بیجی راتف
bīji rātap.

LUI, pron., m. de la troisième
 pers. sing., ای *īa*, دی *dīa*, ن *ña*.

Dites —, کتاله اکن دی *katā-lah*
ākan dīa. C'est — qu'on a frappé,
 ای یغ سده دقوکل اورغ *īa yang*
sudah di-pukul orang.

LUI-MÊME, ای سندیری *īa sendiri*.

Il viendra lui-même, ای سندیری اکن
 داتغ *īa sendiri ākan dātang*.

LUIRE, v. n., برسینر *ber-sīnar*,
 برچهای *ber-xahāya*, برکیلغ *ber-*
kīlap, چمرلغ *xemerlang*, کیلغ *gīlang-*
gemīlang, برکمرلغن *ber-ge-*
mīrlāp-an. Le soleil luit, متهای
 برسینر *mata-hāri ber-sīnar*. La
 lune commence à luire, بولن ایت
 بولن ای بولن *būlan itu me-mulā-i*
ber-xahāya. Ses souliers luisent,
 سفتون برکیلغ *sapatū-ña ber-kīlap*.
 Les armes luisent, سنجات چمرلغ
senjata xemerlang.

LUISANT, E, adj., یغ کمرلغن *yang*
gemīrlāp-an, کیلغ *gīlang*, چمرلغ
xemerlang, کیلو *kīlaw*, کیلغ *gīlap*.
 Une étoile luisante, بتغ یغ کمرلغن
bintang yang gemīrlāp-an. Des
 habits luisants, یغ کیلغ *pakēy-*
an yang gīlang.

LUISANT, s. m., le luisant, le
 lustre, فری یغ کمرلغن *prī yang*
gemīrlāp-an, فری یغ کیلغ *prī yang*

kīlap. Le — d'une étoffe, فری یخ *pri yang gerūs*.

LUMBAGO, s. m., ساکت ٹنگھ *sākit pinggang*.

LUMIÈRE, s. f., clarté, splendeur, ترغ *terang*, ترغ *trang*, چہای *xahāya*.

La — du soleil, ترغ مہاری *terang mata-hāri*.

La — de la lampe, ترغ *mata-hāri*.

La — de la lune, ترغ فلیت *terang palīta*.

La — du jour, ترغ تمہار *terang temāram*.

La — du jour, ترغ سیخ *sīang*, ترغ ہاری *sīang hāri*.

Rayon de —, سینر *sīnar*.

Manquer de —, کورغ *kūrang*.

Que la — soit faite, جدیلہ *terang*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *jadī-lah terang*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

Le soleil prête sa — à la lune, مہاری ایت مہری *sa — à la lune*.

sa conscience, منورت ستاہو ہتین *menūrut sa-tāhu hatī-ña*.

LUMIÈRE d'une arme à feu, لوبغ *lōbang mūta bedīl*.

LUMIGNON, s. m., le bout de la mèche d'une chandelle qui brûle,

هوجغ سمبولین یخ برپال *hūjung sumbu līlīn yang ber-ñāla*.

LUMINAIRE, s. m., corps lumineux,

فترانغ *penerāng-an*. Deux grands luminaires,

دو فترانغ یخ بسر *dūa penerāng-an yang besār*.

Tous les luminaires qui brillent au ciel,

سموا فترانغ یخ برچہای دلاغت *samuā penerāng-an yang ber-xahāya dī-lāngit*.

Le LUMINAIRE, les bougies,

سکل لیلین دان سکل دین *segala līlīn dān segala dīan*.

LUMINEUX, EUSE, adj., یخ مہری

یخ مہری *yang mem-brī ka-terāng-an*,

یخ برسنارن *yang menerāng*,

یخ برسنارن *yang ber-sīnār-an*.

LUNAIRE, adj., در بولن *derī būlan*.

Cycle —, فرادارن بولن *per-idār-an būlan*.

Année —, تاهن بولن *tāhun būlan*.

LUNAISSON, s. f., سبولن لان *sa-būlan lamā-ña*.

LUNATIQUE, adj., ساکت بولن *sākit būlan*.

LUNDI, s. m., ثنین *genein*,

ثنین *isānīn*. Le —, ہاری

ہاری *hāri genein*.

LUNE, s. f., بولن *būlan*, قمر *kemer*, چندرا *xandrā*. — claire, بولن ترخ *būlanterang*. Nouvelle —, بولن بهارو *būlan bahāru*, بولن تمبل *būlan timbul*. Croissant de la —, بولن لشکخ *būlan lengkung*. La — vers son troisième ou quatrième jour, بولن بندرخ *būlan benderang*. Pleine —, بولن پرنام *būlan purnāma*. Pleine — fériée, بولن پرنام رای *būlan purnāma rāya*. Déclin de la —, بولن کچل *būlan kexil*. Le lever de la —, نایق بولن *nāik būlan*, تربت بولن *terbit būlan*. Le coucher de la —, ماسق بولن *māsuk būlan*, تورن بولن *turun būlan*. Le clair de la —, ترخ بولن *terang būlan*. Eclipse de —, گرهان بولن *grahāna būlan*. Le combien de la — ? براڤ هاری بولن *brāpa hāri būlan*. Le septième jour de la —, *pada tujuh hāri būlan*. Changement de —, فرگنتین بولن *per ganti-an būlan*. En forme de —, سروڤ بولن *sa-rūpa būlan*. La lumière du soleil et de la —, نور الشمس و القمر *nūr eš-šems u el-kemer*.

Prov. Vouloir prendre la — avec les dents, هندق منچائی بولن *hendak men-xāpey būlan*.

LUNETTE, s. f., چرمین *xermin*. — convexe, چرمین یخ مبسرکن *xer-*

min yang mem-besār-kan. — concave, چرمین یخ مچلکن *xermin yang mengexil-kan*. — à longue vue, تروڤخ *trōpong*.

LUNETTES, besicles, مات چرمین *xermin mātā*.

LUNETTE, ouverture ronde d'une chaise percée, فائن جبین *lōbang pāpan jamban*.

LUNETTIER, ÈRE, s., فندی چرمین *pandey xermin mātā*, اورخ *orang jūal xermin mātā*.

LUSTRALE, adj. f. Eau —, ایر *āyer sembahyang orang dahulu kāla*.

LUSTRE, s. m., éclat, beauté, چهای *xahāya*, گیلخ *gīlang*. — d'une étoffe, چهای کاین ایت *xahayā-ña kاین itu*.

LUSTRE, chandelier, کاکی دین یخ *kāki dīan yang ber-xābang*, برچابخ *kandil*.

LUSTRE, espace de cinq ans, لم *lima tāhun lamā-ña*.

LUSTREER, v. a., مٹکرس *meng-gerus*. — une étoffe, مٹکرس کاین *meng-gerus kاین*.

LUSTREINE, s. f., کاین کرس *kاین kimkā*.

LUT, s. m., فراکت *pe-rākat*.

LUTER, v. a., مراکت *me-rākat*,
منوتف دغن فراکت *menūtup dergan*
pe-rākat.

LUTH, s. m., کچافی *kexāpi*. Jouer
du —, ممتق کچافی *memetik kexāpi*.

LUTHIER, s. m., قندی کچافی *pan-*
dey kexāpi, رباب قندی *pandey*
rabāb.

LUTIN, s. m., espèce de démon,
پولونگ *pōlong*, هنتو *hantu*.

LUTIN, enfant bruyant, کانتق ۲ یغ
کاناک سوك *kānaḥ-kānaḥ yang sūka*
گادو *gādoh*, انق دلف *ānaḥ delāp*.

LUTRIN, s. m., pupitre d'église,
تمفت کتاب راکم دالم کریج *tampat*
kitāb rāgam dālam grēja.

LUTRIN, ceux qui chantent au
lutrin, کاون اورغ مپای دالم کریج
kāwan orang me-ñāñi dālam grēja.

LUTTE, s. f., combat corps à corps,
گومل *gūmul*, فرگومل *per-gumūl-an*.
Lieu de la —, تمفت فرگومل *tampat*
per-gumūl-an, تمفت اورغ برگومل
tampat orang ber-gūmul.

Fig., guerre, dispute, ففراغن
pe-prāng-an, فر بنتاهن *per-bantāh-*
an.

LUTTER, v. n., برگومل *ber-gūmul*.
— ensemble, برگومل گومل *bēr-*
gūmul-gūmul.

LUTTER, faire des efforts pour
résister à, مشهاکن درین اکن ملاون

merg-usahā-kan diri-ña akan me-
lāwan.

LUTTEUR, s. m., اورغ برگومل
orang ber-gūmul.

LUXATION, s. f., déboitement des
os, تکلیج *tegaliat*, تکلیجه *tega-*
lējuk.

LUXE, s. m., somptuosité excessive,
اچار یغ ساغت *upaxāra yang*
sāngat, عظمة یغ ترللو باقی *atlamat*
yang ter-lālu bāñak, کسارن *ka-*
besār-an. Montrer un grand —,
مننچقکن کسارن *menunjuk-kan*
ka-besār-an-ña.

LUXE dans les dépenses, profu-
sion, فمبوسن *pem-borōs-an*,
کلفاهن بلنج *ka-limpāh-an belanja*.

LUXER, v. a., déboiter un os,
تکلیج *tegaliat*, تکلیجه *tegaliuk*.

LUXURE, s. f., lubricité, فرچبولن
per-xabūl-an, فری گاتل *pri gātal*.
Le péché de —, دوس فرچبولن
dōsa per-xabūl-an.

LUXURIANT, E, adj., qui pousse
des jets trop abondants, یغ برتبه
yang ber-tumbuh ter-lālu
bāñak.

LUXURIEUX, EUSE, adj., lascif,
اورغ گاتل *orang xābul*, اورغ چابل
orang gātal.

LYOÉE, s. m., مدرسة *madrasat*.

LYOÉEN, s. m., فلاجر دالم مدرسة
pel-ājar dālam madrasat.

LYMEXYLON, s. m., genre d'insectes coléoptères, سمجنس کبش sa-jenîs kumbang, تشکاد tangkâda.

LYMPHE, s. f., ایر توبه āyer, ایر توبه rūtūbet.

LYNX, s. m., هریو داهن tūfah, harîmaw dāhan.

Loc. prov. Des yeux de —, مات تاج mātā tājam.

LYRE, s. f., instrument de musique, کچافی kexāpi.

M

M, s. m., می me, treizième lettre de l'alphabet, حرف یخ کتیک بلس huruf yang ka-tiga belàs deri alif-bā-tāh.

M majuscule, می بسر me besār, M minuscule, می کچل me kexîl.

MA, adj. poss. fém. de MON. Ma mère, ایبو همب bundā-ku, ibu hamba. Ma maison, همب ثون hamba pūña rūmah.

MAC-ADAMISER, v. a., ممییکی جالان mem-baik-i jālan dergan bātu betûl kexîl dān pāsir.

MACAQUE, s. m., منبت munñet.

MACARON, s. m., کوه کچل kōweh kexîl deri-pada būah bādam dān gūla.

MACARONI, s. m., لقس بسر دان laksa besār dān kōsong.

MACÉDOINE, s. f., mets composé de toutes sortes de légumes, مکانن makān-an ۲ سایر دان بوه

deri-pada ber-bāgey-bāgey sāyur dān būah.

MACÉRATION, s. f., austérité, حال میکی توبه dirî-ña, کسقاءن توبه ka-siksā-an tūbuh.

MACÉRATION, séjour d'une substance dans un liquide, حال مزندم hāl me-rendam.

MACÉRER, v. a., mortifier son corps par des austérités, میکی توبه meñakî-i tūbuh, میقساکن توبه meñiksā-kan tūbuh, میخسراکن توبه meñangsarā-kan tūbuh-ña.

MACÉRER, faire tremper, مزندمکن me-rendam-kan.

MÂCHEFER, s. m., ساغ بسی sānga besî.

MÂCHELIÈRE, adj. Dent —, کیکی gîgi garham.

MÂCHER, v. a., مامه māmah, مغنیه mergenñah. — de la viande, مامه داگ māmah dāgi ng

Loc. prov. Ne pas mâcher ce que l'on pense, برکات دغن ترغ, *ber-kāta dengen trùstràng*. — la besogne à quelqu'un, مید یاکن فکر جان, *meñediā-kan pe-karjā-an orang*.

MACHIAVÉLISME, s. m., تیفو *tīpu*, تیفو دای *tīpu dāya*.

MÂCHICATOIRE, s. m., بارغ یغ دکولم *bārang yang di-kūlum*.

MACHINALEMENT, دغن تیاد ایغت, *dengen tiāda ingat*, دغن تیاد سسجان, *dengen tiāda sahajā-ña*.

MACHINATION, s. f., دای افای *dāya upāya*, حال مغفیاکن *hāl meng-upayā-kan*.

MACHINE, s. f., فکاوای *pegāwey*, فکاوای *gāwey*, فکلیغن *peng-gilīng-an*, قنارن *putār-an*, حکمة *hikmat*, آلة *alat*. — hydraulique, فکاوای *pegāwey ākan men-jālan-kan āyer*. — à vapeur, فکلیغن *peng-gilīng-an āsap*. — de guerre, آلة ففراغن *alat peperāng-an*, فکاوای فرغ *pegāwey pràng*. — automate, حکمة فربواتن *per-buāt-an hikmat*. Art de faire des machines, علم فربواتن حکمة *ilmu per-buāt-an hikmat*.

MACHINE, ruse, intrigue, دای *dāya*, افای *upāya*.

La MACHINE ronde, بلاتن دنیا *bulāt-an duniā*.

MACHINER, v. a., ممبوت *mem-būat*, مغداکن *meng-adā-kan*. — une trahison, ممبوت خیانة *mem-būat kīānat*. — ensemble, موافقة دغن *muwāfaqat dengen tīpu dāya*.

MACHINISTE, s. m., اورغ ممبوت *orang mem-būat pegāwey*, فکاوای *orang pan-dey mem-būat hikmat*, اوتس *ūtas*.

MÂCHOIRE, s., تولغ راهغ *rāhang*, تولغ کیکي *tūlang gigi*. — supérieure, راهغ دانس *rāhang di-ātas*. — inférieure, راهغ دباوه *rāhang di-bāwah*. Os des mâchoires, تولغ راهغ *tūlang rāhang*.

Loc. Jouer de la —, منچارق *men-xāruk*. C'est une —, ای اورغ *ia orang pengkuh*, ای اورغ بوده *ia orang bōdoh*.

MÂCHONNER, v. a., مغولم *mengūlum*, مامه فرلاه ۲ *māmah perlāhan-perlāhan*.

MACIS, s. m., فوال *būnga pāla*.

MAÇON, s. m., توکغ باتو *tūkang batu*. Maître —, کفال توکغ باتو *kapāla tūkang batu*. Aide —, بوجغ توکغ باتو *būjang tūkang batu*.

MAÇONNER, v. a., منوکغ باتو *menūkang batu*. — un mur, منوکغ تمبق *menūkang tembok batu*.

MAÇONNERIE, s. f., فکر جان توکغ *pe-karjā-an tūkang batu*, باتو

باتو *per - buāt - an* ثربواتن توکخ *tūkang bātu*.

MACQUE, s. f., مومکل اکن مېړنې کښ *pemūkul ākan meñerbuk ganja*, پموکول اکان مېنېربوک گانجا, ثنبه کتان *penebàh ketān*.

MACQUER, v. a., منمېق کښ *menumbuk ganja*, مېړنې کښ *meñerbuk ganja*, منېه کتان *menebàh ketān*.

MACREUSE, s. f., سېجنس ایتق *sa-jenès itik*.

MACULATURE, s. f., قرطاس دڅپ *kartās di-xàp yang kaxoring - an*, یخ کچریشن *kartās būruk*, قرطاس بورق.

MACULE, s. f., تache, چورخ *xōring*.

MACULER, v. a., منچمارى قرطاس *men-xumār - i kartās yang di-xàp*, منچورخ قرطاس *men-xōring kartās*.

MADAME, s. f., تون فرمفون *tūan perampūan*, ستى *seti*, عوان *awān*, فرمفون انجى *enxi perampūan*.

MADMOISELLE, s. f., نون *nōña*, پاى *ñāi*, اتق دار *ānak dāra*.

MADRÉ, E, adj., tacheté, فلخ *palang*, هيرم *hīram*, برهیرم *ber-hīram*.

Fig., rusé, چردق سکالى *xerdik sa-kālī*, یخ بردای *yang ber-dāya*.

MADRIER, s. m., فائن تبل *pāpan tebāl*.

MAFLÉ, E, یخ ثفین بنتر *yang pipī-ña buntar*.

MAGASIN, s. m., کدغ *godong*. — d'étoffes, کاین کدغ *godong kāin*. — de marchandises, دگاغن کدغ *godong dagāng - an*. — d'armes, گدغ سنجات *godong senjāta*. — de munitions, کادغ فکاوی *godong pegāwey*. — de poudre, دغ اوبت *godong obat bedil*. —, boutique, کدى *kadèy*.

MAGASINAGE, s. m., temps du séjour d'une marchandise en magasin, وقت دگاغن تځکل دکدغ *waktu dagāng-an tūggal di-godong*.

MAGASINIER, s. m., جورو کدغ *jūru godong*, کفال کدغ *kapāla godong*.

MAGE, s. m., مجوسى *mejūs*, مجوسى *mejūsi*.

MAGICIEN, NE, s., اورغ هباتن *ōrang hobāt - an*, سستراون *sastarāwan*, څپولف *peñūlap*. Les magiciens égyptiens, سستراون مصرى *sastarāwan meşirī*.

MAGIE, s. f., سسترا *sastarā*, هباتن *hobāt-an*, منتر *mantrā*, تنوغن *tēnūng - an*, عزيمة *azīmat*. Livre de —, سورت اورغ هباتن *sūrat ōrang hobāt-an*, کتاب عزيمة *kitāb azīmat*, منتر کتاب *kitāb mantrā*. Science de la —, علم هباتن *ilmu hobāt-an*. —, science occulte, علم یخ کلف *ilmu yang gelap*.

MAGIQUE, adj., در هباتن *deri hobāt-an*. Caractères —, حرف هباتن *huruf hobāt-an*. Formule —, دعا *dōā orang hobāt-an*, mantra, عزيمة *azīmat*, Baguette —, تڤکت اورڤ هباتن *tungkat orang hobāt-an*.

MAGIQUE, étonnant, ترجیران *ter-heirān*, یخ مبری حیران *yang mem-bri heirān*. Lanterne —, تڤلڤ ڤولڤ *tenglong peñūlap*.

MAGISTER, s. m., کورو ددوسن *gūru di-dusun*, کورو دکڤڤ *gūru di-kampung*.

MAGISTRAL, E, adj., کورو ڤوک *gūru pūña*.

MAGISTRAT, s. m., de l'ordre administratif, یخ مڤکڤ ڤرتنه *yang memegang parentah*. — de l'ordre judiciaire, حاکم *hākīm*, یخ مڤکڤ *yang memegang jawāt-an hākīm*.

MAGISTRATURE, s. f., dignité de magistrat, حکومة *hukūmat*, تڤکت *pengkat hākīm*, جواتن حاکم *jawāt-an hākīm*.

MAGISTRATURE, les magistrats, سڤکل حاکم *segala hākīm*.

MAGNANERIE, s. f., art d'élever les vers à soie, علم مملہراکن هولت *ilmu memeli-harā-kan hūlat sūtra*.

MAGNANERIE, bâtiment, تڤکت *tampat memeli-harā-kan hūlat sūtra*.

MAGNANIME, adj., برهاتی بسر *ber-hāti besār*, برهمة تڤکی *ber-himmat tinggi*, کرم *mūrah hāti*, کرم *kerim*.

MAGNANIMENT, adv., دڤن هاتی *dengan hāti besār*, دڤن موره *dengan mūrah hāti*.

MAGNANIMITÉ, s. f., همة یخ تڤکی *himmat yang tinggi*, کمرهن هاتی *ka-murāh-an hāti*.

MAGNÉTIQUE, adj., در باتو برانی *deri batu berāni*. Force —, قوة *kūwat batu berāni*. Aiguille —, جارم ڤدومن *jārum pa-dōman*, بسی برانی *besi berāni*.

MAGNÉTISER, v. a., مباعنکن قوة باتو *mem-bāgun-kan kūwat batu berāni*.

MAGNÉTISME, s. m., صفة باتو برانی *şifat batu berāni*.

MAGNIFICENCE, s. f., کملیان *ka-muliā-an*, کبسان *ka-besār-an*, عزة *izzat*.

MAGNIFIER, v. a., مملیاکن *memuliā-kan*, ممبرکن *mem-besār-kan*. Mon âme magnifie le Seigneur, جواک ممبرکن ما توهن *jivā-ku mem-besār-kan mahā tūhan*.

MAGNIFIQUE, adj., ملی *mulia*, ما *mahā mulia*, انده *indah-indah*.

Des habits magnifiques, فکاین
 pakēy - an yang in-
 dah - indah. Ces paroles magni-
 fiques, فرکئان یخ مهاملی ait
 per-kātā-an yang mahā mulia itu.

MAGNIFIQUEMENT, adv., دغن
 dengan ka-mulīa-an, دغن
 dengan ka-besār-an.

MAGOT, s. m., gros singe, کر
 kera, ماوس māwas.

MAGOT, argent caché, وخ یخ
 wang yang di-simpan. Il a
 ramassé un bon —, ای سده سمغن
 ia sudah simpan bāñak
 wang.

MAHOMET ou MOHAMMED, محمد
 muhammed. Le prophète —, نبی
 nabī muhammed, ou النبی el-
 nabī.

MAHOMÉTAN, E, adj., musulman,
 المسلم muslim. Les mahométans, امة
 umat muhammed, اهل الاسلام
 ahel ul-islām.

MAHOMÉTISME, s. m., islamisme,
 اکام اسلام agāma islām.

MAI, s. m., می mey. Le mois de —,
 بولن می būlan mey.

MAIE, s. f., coffre pour pétrir la
 farine, فراکو مموت روتی perāku
 mem-buat rōti.

MAIGRE, adj., کورس kūrus. Une
 personne —, سورخ کورس sa-ōrang
 kūrus. Un bœuf —, سیکر لبو یخ

sa-īkor lembu yang kūrus.
 — et sec, کورس کرخ kūrus krèng.

MAIGRE, aliments maigres, مکانن
 makān - an kūrus, مکانن یخ
 makān - an yang lāin درفد داڭخ
 deri-pada dāgīng. Jours maigres,
 هاری تیاد اورخ ماکن داڭخ hārī tiada
 ōrang mākan dāgīng.

MAIGRE, aride. Terrain —, تانه
 tanah kūrus, تانه جاهت
 tanah jāhat.

MAIGRE, exigu, fluet, سنی senī.
 Moulures maigres, کومی یخ سنی
 kūmey yang senī.

Loc. prov. Il court comme un
 chat —, ای قننس برجالن ia pantas
 ber-jālan.

MAIGRET, TE, adj., un peu maigre,
 کورس سدیکت kūrus sa-dikīt.

MAIGREUR, s. f., ککروسن ka-
 kurūs - an, ثری یخ کورس prī yang
 kūrus.

MAIGRIR, v. n., devenir maigre,
 منجادی کورس men - jādi kūrus,
 مغورس mengūrus. Il maigrit de
 plus en plus, لام ماکن کورسله ای
 mākin lāma mākin kūrus-lah ia.

MAIGRIR, v. a., rendre maigre,
 مغورسکن mengūrus-kan.

MAIL, s. m., instrument de jeu,
 خاتوک xātuk, گودم gōdam. Jeu de —,
 ماین ماین māin xātuk. Boule

pour jouer au —, بوله چاتق *bōlah wātuk*, بوه چاتق *būah wātuk*.

MAIL d'armes, چقمير *xoḵmar*.

MAIL, allée plantée d'arbres, هلامن دغن ثوهن کايو برنجير کيرى *halāman degan pōhon kāyu ber-banjar kīri kānan*.

MAILLE, s. f., d'un filet, مات جال *māta jāla*, لوبڭ جال *lobang jāla*.

— d'une chaîne, مات رنتى *māta rantey*. Cotte de mailles, باجورنتى *bāju rantey*, زرة *zirat*. Anneau, خلقة *ḵalkah*, حلقة *ḵalkat*.

MAILLE à partir, querelle, بنته *bantah*.

MAILLET, s. m., کنگدن *gegan-den*, ثموکل کايو *pemūkul kāyu*.

MAILLOCHE, s. f., دغن بسين *pemūkul degan besi-ña pen-deḵ*.

MAILLOT, s. m., lange, couche d'enfant, کاین لفن *kāin lampin*.

MAILLOT, caleçon collant, چلان *xelāna ter-lālu sesàḵ*.

MAIN, s. f., تاغن *tāngan*. — droite, تاغن کاین *tāngan kānan*. — gauche, تاغن کيرى *tāngan kīri*. La paume de la —, تافق تاغن *tāpak tāngan*. Le revers de la —, ثغکغ تاغن *tāgung tāngan*. Les doigts de la —, تليسن تاغن *tālisen tāngan*. Les mains jointes, تاغن ليفت *tāngan lipat*.

Conduire par la —, ممغن *memim-pin*. Lever la —, jurer, مچغه *me-ñūmpah*. Tendre la —, mendier, ممت *me-minta*. Tendre la — à quelqu'un, مبرى تولغ *mem-brī tūlung*. Imposer les —, مموبه تاغن *mem-būbuh tāngan ka-ātas*. Donner la —, منجابت تاغن *men-jābat tāngan*. Plein la —, سگشغم *sa-gerggam*. Estropié d'une —, کودغ تاغن سبله *kūdung tāngan sa-belàh*. Baise-main, چم تاغن *xūm tāngan*. Que votre — gauche ne sache pas ce que fait votre — droite, جاغن برى تاغنم کيرى مغمبوى اڤ *jāngan brī tangān-mu kīri mēgatahū-i apa di-per-būat tāngan-mu kānan*. A pleines mains, دغن لفهن *degan limpah-ña*. En venir aux mains, برفرغ *ber-prang*. De longue —, در لام *deri lamā-ña*. S'en retourner les mains vides, فرنگى قولغ دغن همف تاغن *pergi pūlang degan hampatāngan-ña*. Etre sous la —, à la —, اد حاضر *ada hādliḵ*, اد دکت *ada dekāt*. Mettre la — à l'œuvre, ملائى سواتو *me-mulā-isuātu pe-karjā-an*. De — en —, کغد *deri-pada sa-ōrang kapada sa-ōrang*. Une belle —, une belle écriture, بآگس *tulis-an yang bāgus*. Sous la — de Dieu, دباوه قدرة الله *di-bāwah*.

moderat allah. Faire — basse sur, مغبل *merg-ambil*. Forcer la —, ممقس *memaksa*. Lever la — sur, هندق موكل *hendak memukul*. Mettre l'épée à la —, مغهونس قدغ *merg-hūnus pedang*. Mettre la — sur la conscience, مرقسای دغن هانی *memreksā-i dengan hātī yang tulus*.

MAIN de papier, vingt-cinq feuilles, دو قوله لم لی قرطاس *dūa pūloh lima ley kartās*.

MAIN-D'ŒUVRE, s. f., ثربواتن *per-buāt-an*.

MAIN-FORTE, s. f., تلوغن *tulūng-an*. Prêter main-forte, منولغ *menūlung*.

MAIN-LEVÉE, s. f., اذن یغ دداقت *izin yang di-dāpat deri hukum*.

MAINT, E, adj., ببراف *be-brāpa*, بايق *bāñak*. Maintes fois, ببراف کالی *be-brāpa kālī*. Maintes personnes, بايق اورغ *bāñak orang*.

MAINTENANT, adv., سکارغ *sakā-rang*, این سکارغ *sakārang ini*.

MAINTENIR, v. a., tenir ferme, étayer, منگهن *meneguh-kan*, مستگهن *menetap-kan*. — un pilier avec du fer, منگهن تیغ دغن بسی *meneguh-kan tiang dengan besi*.

MAINTENIR, protéger, soutenir, مملهارکن *memelihara-kan*, مشهدوقی *merg-hidūp-i*. Il maintient ces gens

là, ای مملهارکن مریکیت *ia memeli-harā-kan marika-itu*.

MAINTENIR, affirmer, مغات *merg-āta*, مغاکو *merg-aku*. Je maintiens cela, هب مغات ایت *hamba merg-āta itu*.

SE MAINTENIR, v. pron., demeurer dans le même état, تگکل بايق *tinggal bāik*, تگکل تتف *tinggal tetap*.

MAINTIEN, s. m., conservation, قبلهارن *pemeliharaan*.

MAINTIEN, contenance, سیکف *sikap*. Prendre un —, برسیکف *bersikap*.

MAIRE, s. m., chef d'un corps municipal, کفال نگری *kapālanagrī*, فغبولو نگری *panghulu nagrī*.

MAIRIE, s. f., office de maire, جواتن کفال نگری *jawāt-an kapālanagrī*.

MAIRIE, édifice, بالی روغ *bāley rūwang*, رومه بچار *rūmah bixāra*.

MAIS, conj., تتافی *tetāpi*, لکن *lakin*, ولكن *welakin*, اد فون *ada pūn*. Le riz est bien blanc, mais il est cher, برس ایت فوته تتافی ماهرل *brās itu putih tetāpi māhal*. — si cela arrive, تتافی جکلو ایت جادی *tetāpi jikalaro itu jādi*. Cette femme est belle, mais méchante, فرمفون ایت ابلق فارس تتافی جاهت *perampūan itu elok pāras-ña tetāpi jāhat lakū-ña*. — il est

raconté, اد فون دجتر اکن *ada pūn di-xeritrā-kan*.

MAIS encore, لاڳي *lāgi*. Il est non seulement beau, mais encore il est bon, ای تیاد ایلق ساج مک لاڳي اد *ia tiāda ēloḡ sāja maka lāgi ada bāiḡ jūga*.

MAÏS, s. m., blé de Turquie, جاکڻج *jāgung*. Enveloppe du —, کلبوسڻج *kelabūsung*.

MAISON, s. f., رومه *rūmah*, رومه *rūmah tangga*, بیت *beit*. Bâtir une —, مېموت رومه *mēm-būat rūmah*. Démolir une —, مروېهکن رومه *me-rūbuh-kan rūmah*. — à louer, رومه اکن سېو *rūmah ākan sēwa*. Retourner à la —, پوڻلځ کړومه *pūlang ka-rūmah*. Ma —, رومه مک *rūmah-ku*, رومه همب *rūmah hamba*. Le maître de la —, تون رومه *tūan rūmah*. Gardien d'une —, فڻڅکو *penunggu rūmah*. — garnie, رومه دغن سربان *rūmah dengan serbā-ña*. — d'éducation, رومه اتق *rūmah anak ber-ājar*. — de jeu, رومه مینن *rūmah main-an*. — de commerce, رومه فرنيگائن *rūmah perniagā-an*. — d'arrêt, رومه فنجار *panjāra*. — de Dieu, رومه بیت الله *beit allah*, رومه گريج *grēja*. Entretenir une —, مېمگڻج *memegàng hāl rū-*

mah tangga. — de campagne, کبن *kebōn*, تامن *tāman*.

MAISON, le personnel d'une maison, ايسي رومه *isi rūmah*. La — du roi, سکل فکاوی راج *segala pegāwey rāja*.

MAISON, race, lignée, اصل *aṣal*, بخش *bangsa*. Il est d'une bonne —, ای سوره *bāiḡ aṣal-ña*, بايق اصلن *ia sa-ōrang bangsāwan*.

MAISONNÉE, s. f., tous les habitants d'une maison, سکل ايسي رومه *segala isi rūmah*.

MAISONNETTE, s. f., petite maison, رومه کچل *rūmah kecil*.

MAÎTRE, s. m., chef d'une maison, des serviteurs, تون *tūan*, انجي *enxi*. Le — de la maison, تون رومه *tūan rūmah*. Mon —, تونک *tūan-ku*, تون همب *tūan hamba*. Le — a parlé, انجي سده برکات *enxi sudah ber-kāta*.

MAÎTRE, propriétaire, یغ امفون *yang ampūña*, یغ برثون *yang berpūña*, فڻمفو *perg-ampu*. Le — de ce chien, یغ امفون انجغ ایت *yang ampūña anjing itu*.

MAÎTRE, professeur, فڻجارج *perg-ajar*, یغ مغاجر *yang meng-ajar*, معلم *gūru*, — de danse, یغ مغاجر مناری *yang meng-ajar menāri*. — d'armes, یغ مغاجر *yang meng-ajar* برماين سنجات *yang meng-ajar*

ber-māin senjāta. — d'école, یخ *ber-māin senjāta*. — d'école, یخ
مُجَّارِی کانتق ۲ *yang meng-ajār-i kā-*
nak-kānak.

MAÎTRE, savant, فندیت *pandita*,
شیخ *šeik*.

MAÎTRE, qui n'est plus apprenti,
توکغ *tūkang*, فندی *pandey*. —
d'hôtel, فنجوات ستافن *pen-jāwat*
santāp-an. — des hautes-œuvres,
فرتند *per-tanda*. — d'équipage,
توکغ آغ *tūkang āgung*. — de barque,
ناخدا *nākodā*. — de chapelle,
جورو بیسین *juru buñi-buñi-an*.

MAÎTRE, chose principale, یخ بسر
yang besār. Le — autel dans une
église, مذبح بسر دالم کریج *mezbeḥ*
besār dālam grēja. Le — câble,
تالی ساوه یخ بسر *tālī sāuh yang*
besār.

Loc. Faire le —, مغانس ۲ دیری
meng-ātas-ātas diri. Se rendre —
par la force, مغبل دغن گاگهن *meng-*
ambil dergan gāgah-ña, مغالهن
meng-ālah-kan. Se rendre — des
cœurs, مغبل هاتی اورغ *meng-ambil*
hāti orang. Personne ne peut servir
deux maîtres, تیاد سمغت
بارغ سورغ *bārang sa-ōrang*
tiāda sampat di-per-hamba ka-
bāwah dūa tūan.

MAÎTRESSE, s. f., تون فرمفون *tūan*
perampūan, انچی *enxi*. Une bonne

—, تون فرمفون یخ بایق, *tūan pe-*
rampūan yang bāik.

MAÎTRESSE, propriétaire, یخ امفون
yang ampūña.

MAÎTRESSE, femme qui enseigne,
اورغ فرمفون یخ مغاجر *orang peram-*
pūan yang meng-ajār.

MAÎTRESSE, amante, ککاسه *ka-*
kāsih, ادند *adinda*. —, concubine,
کندق *kendak*, گندق *gundik*.

MAÎTRESSE, chose principale, یخ
بسر *yang besār*. La — ancre, ساوه
بسر *sāuh yang besār*.

MAÎTRISE, s. f., qualité de maître,
توان *tuān-an*, فرتوان *per-tuān-an*.

MAÎTRISE, maison où les enfants
de chœur reçoivent leur éducation
musicale, اجر مپای رومه کانتق ۲
rūmah kānak-kānak ājar me-
ñāñi.

MAÎTRISER, v. a., ممرتهکن *mem-*
rentah-kan, مغالهن *meng-ālah-*
kan, مناهن *menāhan*. — ses pas-
sions, منهانی هوا نفسون *menahān-i*
hawā nefsū-ña.

SE MAÎTRISER, v. pron., مناهن
درین *menāhan diri-ña*.

MAJESTÉ, s. f., grandeur, کلیان
ka-muliā-an, کسارن *ka-besār-an*,
جلال *jelāl*, عظمة *atlamat*. Avec
une grande —, دغن کلیان بسر,
dergan ka-muliā-an besār. La
— du Seigneur remplissait ce
lieu, کلیان هو منیهله تمفت ایت,

ka-muliā-an hūwa memenuh-i-lah tampat itu. Assis à la droite de la —, دودق فدکانن جلال *dūdūk pada kānan jelāl.*

MAJESTÉ, titre donné aux têtes couronnées, دولی *dūli*, حضرة *ḥadlirat*, شاه عالم *šāh ālam*. Et il dit que la prospérité de votre — augmente de plus en plus, مكن كتاله اى *maka katā-lah* دولة شاه عالم برتبة ۲ *ia dawlat šāh ālam ber-tambah-tambah.*

MAJESTUEUSEMENT, adv., دغن *dengan ka-muliā-an*, دغن کمليان *dengan atlamat.*

MAJESTUEUX, EUSE, adj., مهابلى *mahā mulia*, مهابسى *mahā besār*, عظيم *atlim.*

MAJEUR, E, adj., le plus grand, يڭ بىڭ *yang besār*, يڭ لبه *yang lebèh*. La majeure partie, يڭ لبه باقى *yang lebèh bāñak*. Le mât —, تىڭ *tiang besār.*

MAJEUR, important, يڭ برت *yang brāt*, فتڭ *penting*. Une affaire majeure, يڭ برت فکرجان *pe-karjā-an yang brāt*, فکرجار يڭ فتڭ *porkāra yang penting.*

MAJEUR, irrésistible, يڭ تياد دافت *yang tiāda dāpat di-lāwan*. Force majeure, يڭ تياد دافت کواس *kuāsa yang tiāda dāpat di-lāwan.*

MAJEUR, qui a atteint l'âge de majorité, يڭ سده سمى عمرن بالغ *yang sudah sampey umur-ña bālīg*, يڭ عمرن اختيار *yang umur-ña iktiyār*, يڭ عمرن دو قوله ساتو تاهن *yang umur-ña dūa pūloh sātū tāhun.*

MAJOR, s. m., pour les grades militaires, يڭ فرتام *yang besār*, يڭ فرتام کفال *yang portāma, kapāla*. Etat —, سگل هلبالڭ *segala hulubālang*, سگل هلبالڭ بىڭ *segala hulubālang besār*. Chirurgien —, دوکن بىڭ *dūkun besār*, طبيب يڭ فرتام *tabīb yang portāma*. Trompette —, کفال *kapāla segala* سگل اورڭ منيف نغير *orang meniup nafiri.*

MAJOR, officier supérieur, فڭهولو *panghūlu hulubālang*, فڭهولو فرڭ *pang-lima*. — général, فڭهولو سگل فڭهولو *panghūlu prang*, فڭهولو سگل فرڭ *panghūlu segala pang-lima prang.*

MAJORDOME, s. m., بندهارى *ben-dahāri*, فنجاول ستناقن *pen-jāwat santāp-an.*

MAJORITÉ, s. f., état du majeur, ديواس عمر اختيار *dīwāsa umur iktiyār*, ديواس عمر دو قوله ساتو تاهن *dīwāsa umur dūa pūloh sātū tāhun.*

MAJORITÉ, le plus grand nombre, لبه درڭد سته *sa-bāñak-ña*, لبه درڭد سته *lebèh deri-pada sa-tengah.*

MAJUSCULE, adj., لبه *besār*, بيه *lebèh besār*. Lettre majuscule, حرف *huruf besār*.

MAL, s. m., le contraire de bien, جاهت *jāhat*, كجهاتن *ka-jahāt-an*. Faire le —, ميهوت جاهت *mem-būat jāhat*. Le bien et le —, بايق دان *bāiḡ dān jāhat*. Celui qui rend le — pour le bien, ييغ *yang* مبالس جاهت *mem-bālas jāhat meng-ganti bāiḡ*. La source de tous les maux, فوهن *pōhon segala ka-jahāt-an*.

MAL, douleur, maladie, ساكت *sākit*, فپاكت *peñākit*. — de tête, ساكت كفال *sākit kapāla*. Il a — au pied, اى ساكت كاكي *ia sākit kākī*. Faire — à quelqu'un, ميكتي *meñakūt-i* اورغ *ōrang*. — caduc, پيتام بابي *pitam bābi*. — d'enfant, ساكت براتق *sākit ber-ānaḡ*. — de mer, مابق لاوت *mābuk lāut*. Le — de Saint Lazare, انتت *untut*, فپاكت *peñākit būru*. —, plaie, ulcère, لوك *lūka*, ليخت *līxat*, فورو *pūru*, توكق *tūkaḡ*.

MAL, dommage, روكي *rūgi*, مضره *medlerat*, بنچان *benxāna*. Réparer le —, ميكتي روكي *meng-ganti rūgi*. Causer du —, مبري بنچان *mem-brī benxāna*.

MAL, vice, mauvaise action, فربواتن جاهت *per-buāt-an jāhat*, ساله *sālah*.

MAL, peine, difficulté, سوسه *sūsah*, كسكارن *ka-sukār-an*. Il gagne sa vie avec beaucoup de mal, اى منچياري ماكن دغن بايق سوسه *ia men-xahāri mākan dergan bāiḡ sūsah*.

MAL, adv., كورغ بايق *kūrang bāiḡ*, كورغ فانت *kūrang pātut*. Faire — ses affaires, ميهوت فكريجائن دغن كورغ بايق *mem-būat pe-karjā-an-ña dergan kūrang bāiḡ*. Parler —, بركات دغن كورغ فانت *ber-kāta dergan kūrang pātut*. Se porter —, ادا ساكت *ada sākit*. Se trouver —, ربه فغسن *rebah pingsan*. Comprendre —, ساله مشرتي *sālah meng-arti*. Prendre en —, فركوسر *meng-ambil per-gūsar*.

MALACCA, s. m., ملاك *malāka*. La ville de —, نكري ملاك *nagrī malāka*.

MALADE, adj., ساكت *sākit*. Une personne —, سورغ ساكت *sa-ōrang sākit*. Animal —, ييغ ساكت *binātang yang sākit*. Tomber —, جاته ساكت *jātuh sākit*. Très —, ساكت ساغت *sākit sāngat*. Dange-reusement —, ساكت فايده *sākit pāyah*. — imaginaire, فرفور ساكت *pura - pura sākit*. Rendre —,

مياکتکن *meñakit-kan*. Traiter un —, مغباني اورغ ساکت *merg-obāt-i orang sākit*.

MALADIE, s. f., ساکت *sākit*, ثپاکت *peñakit*. Gagner une —, کن ثپاکت —, *kena peñakit*. Atteint d'une —, يڭ کسکين *yang ka-sakīt-an*. — contagieuse, ثپاکت يڭ برجشکت *pe-ñakit yang ber-jangkit*.

MALADRESSE, s. f., ثرى يڭ فشکه *pri yang pengkuh*, ثرى کورغ چفت *pri kurang xepāt*.

MALADROIT, E, adj., فشکه *pengkuh*, کورغ قنتس *kurang pantas*, کورغ چفت *kurang xepāt*.

MALAIS, E, adj., ملايو *malāyu*. Un —, سا-ورغ ملايو *sa-ōrang malāyu*. Les pays —, تانه ملايو *tānah malāyu*. La langue malaise, بهاس ملايو *bahāsa malāyu*.

MALAISE, s. f., état fâcheux, indisposition, سوسه *sūsah*, شغل *suqul*, لار هاتي *lāra hāti*, کسکارن *ka-sukār-an*.

MALAISE, détresse, indigence, ککڤاء *ka-papā-an*, ککراغن *ka-kurāng-an*.

MALAISE, E, adj., difficile, سوکر *sūkar*, برت *brāt*. — à faire, سوکر *sūkar di-karja*. Question malaisée à résoudre, سوال يڭ مشکل *suwāl yang muškil*.

MALAISE, peu fortuné, مسکين *meskīn*.

MALAISEMENT, adv., دغن سوکر *dengan sūkar*, دغن سوسه *dengan sūsah*.

MAL-APPRIS, E, adj., sans éducation, grossier, تياد تاهو عادة *tiāda tāhu ādat*, کورغ سوڤن *kurang sūpan*, فشکه *pengkuh*.

MAL-À-PROPOS, adv., ساله وقت *sālāh waktu*, فد کتيک يڭ تياد فانت *pada kotika yang tiāda pātut*.

MALAVISÉ, E, adj., imprudent, irréfléchi, تياد بيجق *tiāda bijak*, تياد بربودى *kurang ingat*, ايشت *tiāda ber-būdi*.

MAL-BÂTI, E, adj., mal fait, بروڤ *be-rūpa būruk*, چنشک *xinangga*, اوده *ūdah*.

MÂLE, adj., pour les personnes, لکلاکي *laki-lāki*. Enfant —, انق *anak laki-lāki*.

MÂLE, fort, vigoureux, فرکاس *perkāsa*, قوه *kūwat*, تتف *tetap*. Une voix —, سوار يڭ قوه *suāra yang kūwat*. D'une manière —, اتس چار *atas xāra laki-lāki*, دغن *dengan perkasā-ña*. Caractère —, هاتي يڭ تتف *hāti yang tetap*.

MÂLE, pour les animaux et les plantes, جنتن *jantan*. Tous les animaux mâles, سکل بناتڭ جنتن *segala binātang jantan*. Du chanvre —, گنج جنتن *ganja jantan*.

MALÉDICTION, s. f., کوتق *kūtuk*, لعنة *lanat*. Frappé de la — de

Dieu, لعنة الله *kena lanat allah*.
De la même bouche sort la bénédiction et la —, درشد سواتو مولت *deri-pada suātu mūlut itu jūga ter-bit berkat dān lanat*. Prononcer des malédictions contre quelqu'un, مغتوکی اورغ *mergutūk-i ōrang*.

MALÉFICE, s. m., منترا *mantrā*, *pasūna*, هباتن *hobāt-an*. A cause de la grandeur de vos malé-fices, اوله کارن کسارن منترام *ūleh kārna ka-besār-an mantrā-mu*.

MALENCONTRE, s. f., انتغ مالغ *untung mālang*.

MALENCONTREUX, EUSE, adj., مالغ *mālang*, برچالاک *ber-aelāka*.

MALENTENDU, s. m., erreur, mé-prise, ساله فحرتین *sālah peng-arti-an*, سساتن *sesāt-an*.

MALÉVOLE, adj., یغ برکهندق جاهت *yang ber-ka-hendaq jāhat*.

MALFAIRE, v. n., بربوت جاهت *ber-būat jāhat*. Il se plaît à —, ای سوك بربوت جاهت *ia sūka ber-būat jāhat*.

MALFAISANT, E, adj., جاهت *jāhat*, یغ سوك کرج جاهت *yang sūka karja jāhat*, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*.

MALFAIT, E, adj., en parlant des personnes, بروف بورق *be-rūpa būruk*, اوده *ūdah*.

MALFAIT, en parlant des choses, یغ دجديکن دغن کورغ بايق *yang di-jadi-kan dengan kūrang bāik*.

MALFAITEUR, TRICE, s., اورغ *orang*, اورغ فاسق *orang fāsik*, فرلنتی *perlantey*. Les châti-ments pour les malfaiteurs, سقس *siksa pada se-gala orang fāsik*. Si cet homme n'était pas un —, جکلو اورغ این *jikalaw orang ini būkan adā-lah perlantey*.

MALFAMÉ, E, adj., یغ نام بوسق *yang namā-ña būsuk*.

MALGRÉ, prép., مسکی *maski*, دغن *dengan me-lāwan*, جکلو سکالی *jikalaw sa-kālī pūn*, تتافی *te-tāpi*, ولكن *welakin*. Il ira — la pluie, مسکی اد هوجن ای اکن فرکی *maski ada hūjan ia ākan pergi jūga*. — l'ordre, دغن ملاون *dengan me-lāwan parentah*. Il l'achètera — son père, جکلو سکالی *bapā-ña tiāda māu maka ia ākan mem-beli itu jūga*.

MALHEUR, s. m., mauvaise fortune, انتغ جاهت *untung jāhat*, انتغ مالغ *untung mālang*, چالاک *aelāka*. Enfant de —, انق چالاک *anak aelāka*. Chercher son —, منچہاری چالاک *men-xahāri aelāka*. Accroître

son —, ملهكن چلكان *me-lebèh-kan xelakā-ña*. Par —, دغن انتغ مالغ *dengan untung mālang*.

MALHEUR, calamité, بلية *belā*, *beliyet*, تولة *tawelet*. Tomber dans un grand —, كنه تولة *kena tawelet*. Malheur! malheur à! كارم *kāram*, اده *āduh*, واى *wāyi*. — à moi! اده *āduh āku*, ادوهى *adūhi*. — à vous, pharisiens! واى بكي كامو اورغ *wāyi bagī kāmū orang farīsi*.

MALHEUREUSEMENT, adv., اتس *atas prī yang ber-xelāka*, دغن چلاك *dengan xelāka*.

MALHEUREUX, EUSE, adj., infortuné, qui n'est pas heureux, چلاك *xelāka*, برچلاك *ber-xelāka*. Personne malheureuse, اورغ برچلاك *orang ber-xelāka*, اورغ چلاك *orang xelāka*. Jours malheureux, هرهارى *hari-hāri yang xelāka*. Circonstances malheureuses, ثرى *prī hāl yang mālang*.

MALHEUREUX, qui est dans la peine, روسق هاتى *ber-sūsah*, *rūsak hāti*.

MALHEUREUX, pauvre, misérable, *pāpa*, مسكين *meskīn*.

MALHEUREUX, méchant, scélérat, چلاك *xelāka*.

MALHEUREUX, qui est de mauvais augure, سيل *sīyal*, برسيل *ber-sīyal*.

Il a une malheureuse figure, مكك *mukā-ña sīyal*.

MALHONNÊTE, adj., incivil, بيادب *bī-adab*, تيا د تاهو *pergkuh*, ثغكه *tiāda tāhu ādat*. Personne —, اورغ بيادب *orang bī-adab*.

MALHONNÊTE, indécent, دوكان *dōkāna*, چابل *xābul*. Parole —, فركتان چابل *per-katā-an xābul*.

MALHONNÊTE, sans probité, سفرت فنچورى *seperti pen-xūri*.

MALHONNÊTEMENT, adv., دغن *dengan ka-lakū-an yang bī-adab*.

MALHONNÊTETÉ, s. f., ثرى يغ ثغكه *prī yang pergkuh*, كالكوئن بيادب *ka-lakū-an bī-adab*.

MALICE, s. f., كجهاتن *ka-jahāt-an*, كراتن هاتى *hīri hāti*, هيرى هاتى *karāt-an hāti*. Une très-grande —, كجهاتن يغ ترلالو امت *ka-jahāt-an yang ter-lālu āmat*. La — du monde, كجهاتن دنيا *ka-jahāt-an duniā*. Dépouillez-vous de toute —, هندقله كامو منشكلكن سمو كجهاتن *hendak-lah kāmū menanggal-kan samuā ka-jahāt-an*.

Loc. Ne pas entendre — à quelque chose, بربوت اتو بركات دغن *ber-būat ātau ber-kāta dengan hāti yang tulus*.

MALICIEUSEMENT, adv., avec malice, دغن هيرى هاتى *dengan hīri*.

hāti, هاتی دغن کرانن *dergan karāt-an hāti*, اتس ثری یغ جاهت *ātas prī yang jāhat*.

MALICIEUX, EUSE, adj., جاهت *jāhat*, برثری جاهت *ber-prī jāhat*, ناکل *nākal*.

MALIGNITÉ, s. f., دمدم *demdam*, فراغی جاهت *ka-dengki-an*, *perāngi jāhat*.

MALIN, IGNE, adj., disposé à faire mal, *jāhat*, بردمدم *ber-demdam*. Un homme —, سؤرخ جاهت *sa-ōrang jāhat*,

MALIN, rusé, چردق *xerdiq*. Enfant —, اتق چردق *ānaq xerdiq*.

MALIN, satirique, سندر *sindir*.

MALIN, nuisible, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*.

L'esprit MALIN, شیطان *šeitān*, ابلیس *iblis*.

MALINGRE, adj., له *lemah*, ضعیف *dlaif*.

MALLE, s. f., coffre, قتی مناره کاین *peti menāruh kāin*.

MALLE, valise, بنین *banian*, بقیج *baqxa*.

MALLE - poste, کريت باو سورت *karēta bāwa sūrat*.

MALMENER, v. a., ملکوکن دغن یغ *me-lakū-kan dergan yang krās*.

MALOTRU, E, adj. et s., بروث بورق *be-rūpa būruk*.

MALOTRU, abject, vil, هین *hīna*. C'est un —, ای سؤرخ هین *īa sa-ōrang hīna*.

MALPLAISANT, E, adj., یغ تیاد *yang tiāda mānis lakū-ñā*.

MALPROPRE, adj., چورغموتغ *xō-ring-mūting*, چمر *xumār*, نجس *nejis*.

MALPROPRETÉ, s. f., کچمارن *ka-xumār-an*, ثری یغ نجس *prī yang nejis*.

MALSAIN, E, adj., qui n'est pas sain, یغ تیاد برپامن *yang tiāda ber-ñāman*, یغ تیاد برصحة *ber-şihhat*.

MALSAIN, qui nuit à la santé, یغ ممبری مضرة *yang mem-brī medlerat*, یغ مروسقن پامن *yang me-rūsak-kan ñāman*.

MALSEANT, E, adj., یغ تیاد سنونه *yang tiāda senūnuh*, تیاد فانت *tiāda pātut*.

MALSONNANT, E, adj., یغ کلہاتن *yang ka-lihāt-an lā-wan porkāra agāma*.

MALTÔTE, s. f., exaction, بی یغ *bēya yang di-pinta dergan tiāda haq*.

MALTRAITER, v. a., faire tort, faire mal, مفرسکیتی *mem-per-sakit-i*, مغنیای *meng-anīāya*.

MALTRAITER de coups, موکل *me-mūkul*, مغکوخه *meng-gōxoh*, مننجو *meninju*.

MALTRAITER de paroles, ماکي *me-māki*.

MALVEILLANCE, s. f., کدغکین *ka-dengki-an*, نية جاهت *nīyet jāhat*, بنجي *benxi*.

MALVEILLANT, E, adj., یخ برنية *yang ber-nīyet jāhat*, بردغکي *ber-dengki*, بر بنجي *ber-benxi*.

MALVERSATION, s. f., délit commis dans l'exercice d'une charge, ساله *sālah* دالم فکرچاان جواتن *dālam pe-karjā-an jawāt-an-ña*.

MAMAN, s. f., t. enfantin, mère, ماء *mā*, ايبو *ibu*, بند *bunda*.

MAMELLE, s. f., سوسو *sūsu*. Des mamelles pendantes, سوسو کوڤک *sūsu kūpak*. Des mamelles arrondies, سوسو بوتر *sūsu buntar*. Des mamelles longues, سوسو لنجت *sūsu lanjut*. Prendrela —, مپوسو *meñūsu*. Donner la — à un enfant, مپسوئی *meñūsū-i ānak*.

MAMELON, s. m., bout des mamelles, هوجج مات سوسو *māta sūsu*, هوجج سوسو *hūjung sūsu*.

MAMELON, monticule, بوکت بولت *būkit būlat*.

MAMILLAIRE, adj., یخ سروف سوسو *yang sa-rūpa sūsu*.

MAMMIFÈRE, adj., یخ اد سوسو فداک *yang ada sūsu padā-ña*.

MANANT, s. m., اورغ کاسر *ōrang kāsar*, اورغ ښککه *ōrang pengkuh*.

C'est un —, ای سؤرغ کاسر *īa sa-ōrang kāsar*.

MANCHE, s. m., d'un outil, d'un instrument, ښکک *hūlu*, باتغ *bātang*, ښکک *pemegang*. Le — d'un couteau, هولو ښکک *hūlu pīsaw*. Le — d'une étrille, هولو ښککارق *hūlu peng-gā-ruk*. — d'un balai, باتغ ساڼو *bātang sāpu*. — d'une charrue, باتغ ښککال *bātang tanggala*. — d'une grande cuiller, باتغ کايڅ *bātang gāyung*.

Loc. prov. Branler dans le —, تباد تکه *kūrang tetap*, تباد تکه *tiāda teguh*. Jeter le — après la cognée, ډوتس اس *pūtus asa*.

MANCHE, s. f., لاغن *lāngan*. — d'un habit, لاغن باجو *lāngan bāju*. — d'une chemise, لاغن کميچ *lāngan kamēja*. Bouton de —, کنښچ لاغن *kanxiing lāngan bāju*.

Loc. prov. Avoir quelqu'un dans sa —, دافت کواس اتس اورغ *dāpat kuāsa atas ōrang*. C'est une autre paire de manches, ايت لاین *ītu lāin*.

MANCHE à eau, چورت *xōrot*, سلورن اير *salūran āyer*. — à vent, چورت ماسککن اغن *xōrot me-mā-suk-kan āngin*.

MANCHE au jeu, فرمينن *per-main-an*. La première —, فرمينن یخ فرتام *per-main-an yang portāma*.

MANCHETTE, s. f., رند ډد لاغن باجو *renda pada lāngan bāju*.

MANCHON, s. m., سارخ تاغن *sārunḡ tāngan*.

MANCHOT, E, adj., کودخ تاغن سبله *kūduḡ tāngan sa-belāh*, برتاغن سواتو *ber-tāngan suātu*.

Loc. Il n'est pas —, ای چردق —, *ia xerdik*, ای قندی *ia pandey*, ای بیس *ia bīsa*.

MANDARIN, s. m., منتری چین *mantri xīna*. — military, فخرولو *panghūlu laškar xīna*.

MANDAT, s. m., سورت کواس *sūrat kuāsa*, سورت وکیل *sūrat wakīl*.

MANDAT de comparution, سورت سورت مپوره *sūrat meñūruh* مورخ حاضرکن اورخ *merḡ-ḡādlir-kan ōrang*.

MANDAT d'arrêt, سورت مپوره *sūrat meñūruh* منبراکن اورخ *manjarā-kan ōrang*.

MANDAT de paiement, سورت مپوره *sūrat meñūruh* بایر *bāyar*.

MANDATAIRE, s. m., وکیل *wakīl*.

MANDEMENT, s. m., سروهن *surūh-an*. — d'évêque, سورت اسقف *sūrat uskuf ka-pada segala ōrang yang di-bāwah hukum-ña*.

MANDER, v. a., faire savoir, ممبری *mem-brī tāhu*. — une nouvelle, مخبرتن خبر *merḡ-hantar-kan kabār*.

MANDER, donner ordre de venir, ممشکل *memanggil*.

II.

MANDIBULE, s. f., راهخ *rāhang*, راهخ دباوه *rāhang di-bāwah*. — des oiseaux, بهکین داتس *ba-hagī-an di-ātas dān bahagī-an di-bāwah pāruh segala būrang*.

MANDOLINE, s. f., دندی امفت تالی *dandi ampat tāli*.

MANDRAGORE, s. f., دودایم *dūdāim*.

MANDUCATION, s. f., حال ماکن *hāl mākan*.

MANÉGE, s. m., علم مشاجر کود *ilmu merḡ-ājar kūda*.

MANÉGE, endroit où l'on dresse les chevaux, تمفت مشاجر کود *tam-pat merḡ-ājar kūda*, تمفت بلاجر *tampat bel-ājar memāxu kūda*.

MANÉGE, machine, فکلیخن یخ *peng-gilīng-an yang digilīng ūleh kūda*.

MANÉGE, ruse, دای افای *dāya upāya*.

MĀNES, s. m. pl., جیو اورخ ماتی *jīwa ōrang māti*, هنتو *hantu*, خیال *keyāl*.

MANGÉ, E, part. pas. du v. manger, ماکن *mākan*, دماکن *di-mākan*, ستف *santap*.

MANGEABLE, adj., یخ دافت دماکن *yang dāpat di-mākan*. Ces fruits gâtés ne sont plus mangeables, بوه یخ بوسق ایت تیاد دافت دماکن لاک *boe yeh būsik ayt tiad dāpat di-mākan lāk*.

būah yang būsuk itu tiāda dāpat di-mākan lagi.

MANGEAILLE, s. f., nourriture que l'on donne à certains animaux, مکان بناغ *makān - an binātang*. Faire de la — pour les volailles, مېدياکن مکان هایم *meñediā - kan makān - an hāyam - hāyam*.

MANGEOIRE, s. f., auge de cheval, تمت مکان کود *tampat makān - an kūda*, فالغ *pālong*.

MANGER, v. a., prendre de la nourriture, ماکن *mākan*, ممان *me-mākan*. — (style élevé), سنتف *santap*, مېنتف *meñantap*. Il mange beaucoup, ای ماکن باقی *ia mākan bāñak*. Le malade ne veut pas —, اورغ ساکت ایت تیاد ماو ماکن *orang sākut itu tiāda māu mākan*. — gras, ممان داگخ *me-mākan dāgix*. — le pain de la douleur, ماکن روتی *mākan rōti ka-susāh - an*. Donner à —, ممبری ماکن *mem-brī mākan*. Donner à —, traiter, منجامو *men-jāmu orang*.

MANGER, ronger, corroder, ماکن *mākan*. Ce fer est mangé par la rouille, مک بسی ایت سده دماکن کراتن *maka besī itu sudah di-mākan karāt - an*.

MANGER, dissiper, مېبورسکن *mem-bōros - kan*. Il mange tout son bien, ای مېبورسکن سکل هرتان *ia mem-bōros - kan segala hartā - ña*.

Fig. — quelqu'un (le ruiner), ماکن اورغ *mākan orang*. — des yeux, مندغ دغن ايغن *memandang dergan ingin*. — son blé en herbe, بلم دودق برلنجر دهولو *belum dūduk ber-lunjur dahulu*. Les gros poissons mangent les petits, ايکن کچل *ikan kecil di-mākan ikan besar*. Il y a en cela à boire et à —, دالم ایت اد فرکار یغ باقی, دالم ایت اد فرکار یغ جاہت *dalam itu ada porkāra yang bāik dān porkāra yang jāhat*. — de la vache enragée, جاته دالم کلفارن *jātah dalam kalapār - an*.

MANGER, s. m., ce qu'on mange, ماکن *mākan - an*, سنتافن *santap - an*. Un — délicat, مکانن یغ سدق *mākan - an yang sedap*.

MANGE-TOUT, s. m., dépensier, یغ مېبورسکن سکل هرتان *yang mem-bōros - kan segala hartā - ña*, اورغ *orang pem-bōros*.

MANGEUR, EUSE, s., qui mange beaucoup, یغ ماکن باقی *yang mākan bāñak*.

MANGOUSTAN, s. m., fruit, مگس *manggis*, مگستن *manggistan*.

MANGOUSTE, s. f., ichneumon, چرقلی *xerpalèy*.

MANGUE, s. f., بوہ مگش *būah mangga*, مغل *mampelām*. —, autre espèce, تائیس *tāis*. — grossière, هباجخ *hambāxang*.

MANGUIER, s. m., ثوهن مغلث *pōhon margga*, ثوهن مغلث *pōhon mampelām*.

MANIABLE, adj., qui se prête à l'action de la main, لمبت *lembūt*, لمبتق *lembik*.

MANIABLE, facile à mettre en œuvre, يڠ دکر جاکن دغن مودهن *yang di-karjā-kan dengan mūdah-ña*.

MANIABLE, docile, traitable, يڠ يڠ جينق فرڠين *yang jīnak perangī-ña*, يڠ مانس فرڠين *yang mānis perangī-ña*.

MANIAQUE, adj., ایدن گیل *gīla*, ایدن *ēdan*. Un —, سؤرڠ گیل *sa-ōrang gīla*.

MANIE, s. f., لاكو اورڠ گیل *lāku orang gīla*, ساكت ایدن *sākit ēdan*, كئدان *ka-edān-an*.

MANIEMENT, s. m., action de manier, فنجباتان *pen-jabāt-an*, فنجماهن *pen-jamāh-an*.

MANIEMENT, administration, فمرتاهن *pemarentāh-an*.

MANIER, v. a., toucher, prendre, منجبات *men-jābat*, منجامه *men-jāmah*, ممڠڠ *memegang*. — la rame, منجبات دايع *men-jābat dāyung*.

MANIER, se servir adroitement. اى تاهو منولس *ia tāhu menūlis gambar*. Il fait — le ciseau, اى تاهو مامهت *ia tāhu memāhat*. Il manie bien les

armes, اى تاهو بوماین سنجات *ia tāhu ber-māin senjāta*.

MANIER, mettre en œuvre, مشرجاکن *mengarjā-kan*. Il manie bien le fer, اى تاهو مشرجاکن بسی *ia tāhu meng-arjā-kan besi*.

MANIER, tâter, مراب *me-rāba*.

MANIER, diriger, administrer, ممرنته *memarentah*.

MANIÈRE, s. f., façon, sorte, چار *xāra*, فری *prī*. — javanaise, چار *xāra jāwa*. — de vivre, فری *prī hīdup*. D'une autre —, چار لاین *xāra lāin*. De quelle —, بگمان *bagimāna*. De cette —, دمکین این *demikīan ini*. Quelle est cette —؟ اڤا چار ایت *apa xāra itu*. De différentes manières, برفری *ber-prī-prī*. En aucune —, سکلکالی *sa-kali-kālī tiāda*. Par — d'acquit, دغن الف *dengan alpa*, دغن تید راجن *dengan tiāda rājīn-ña*.

MANIÈRE, usage, coutume, عادة *ādat*, استعادة *istiādat*. A la — du pays, تورت عادة نڠری *tūrut ādat nagrī*.

MANIÈRE de faire, d'agir, لاکو *lāku*. Telle est sa —, انيله لکون *inī-lah lakū-ña*, اى یاس بگیت *ia biāsa bagītu*.

MANIÈRE, affectation, ثرى ترلاو *prī ter-lālu andam*.

De bonnes MANIÈRES, ادب *adab*, ثرى سوڤن *prī sūpan*. Gens de bonnes manières, اورغ برادب *ōrang ber-adab*, اورغ سوڤن *ōrang sūpan*, اورغ يڭ تاهو عاده *ōrang yang tāhu ādat*.

MANIÉRÉ, E, adj., يڭ ترلاو سوڤن *yang ter-lālu sūpan*, ترلاو اندم *ter-lālu andam*.

MANIFESTATION, s. f., حال مپتان *hāl me-ñatā-kan*, کپتان *ka-ñatā-an*.

MANIFESTE, s. m., écrit public, سورت مپتان *sūrat me-ñatā-kan*.

MANIFESTE, adj., notoire, évident, پات *ñata*, ترغ *tràng*, ظاهر *tlāhūr*, مشهور *mašhūr*. Sa faute est —, سالاھ-ña ادا پات *sālah-ña ada ñata*.

MANIFESTEMENT, adv., دغن پات *dengan ñata*, دغن ترغ *dengan tràng*.

MANIFESTER, v. a., مپتان *me-ñatā-kan*, منظره کن *men-tlāhūr-kan*, مشهور کن *me-mašhūr-kan*. — sa volonté, مپتان کھندقی *me-ñatā-kan ka-hendaq-ña*. — sa gloire, مپتان کلياءن *me-ñatā-kan ka-muliā-an-ña*.

SE MANIFESTER, v. pron., مپتان *me-ñatā-kan diri-ña*.

MANIGANCE, s. f., fam., دای *dāya*, دای افای *dāya upāya*.

MANIGANCER, v. a., fam., مغشايکن *meḡ-upayā-kan*, بردياکن *ber-dayā-kan*.

MANIOC, s. m., اوبى کايو *ūbi kāyu*.

MANIPULE, s. m., ornement ecclésiastique, کاین لاغن *kāin lāngan*.

MANIPULER, v. a., دغن مخرجاکن *menḡarjā-kan dergan tāngan*.

MANIQUE, s. f., سارغ ناغن يڭ دفاکى *sārung tāngan yang di-pākey tūkang sapātu*.

MANIVELLE, s. f., سڭوتن *sanggūt-an*, پموتن *pemūtār*, پمغ *pemegàng*.

MANNE, s. f., matière concrète, مان *māna*.

Fig. —, nourriture, مکائن *ma-kān-an*.

MANNE, s. f., grand panier, نام سروڤ باکل بسر *nāma sa-rūpa bākul besār*.

MANNEQUIN, s. m., فاتخ اورغ *pātung ōrang*, فاتخ درڤد روتن *pātung deri-pada rōtan*. — de peintre, فاتخ يڭ اد سندی فد *pātung yang ada sendi pada anggotā-ña*.

MANGÈUVRE, s. m., qui travaille de ses mains, اورغ کولى *ōrang kūli*, اورغ بکرج *ōrang be-karja*.

MANGÈUVRE, s. f., action de gouverner un navire, حال مرينه کفل *hal merينه kफल*.

hāl memarentah kapāl, فکرجان
pe-karjā-an di-kapāl.

MANŒUVRES, cordages, تالی کفل
tālī kapāl, تالی تالی *tālī-tumālī*.
 Manœuvres dormantes, تمیرغ *tam-*
bīrang, تالی تمیرغ *tālī tambīrang*.

MANŒUVRES, mouvement qu'on
 fait exécuter à des troupes, شمیرسن
pem-barīs-an, سلدادو بربارس *sol-*
dādo ber-bārīs.

MANŒUVRES, moyens, دای افای
dāya upāya.

MANŒVRER, v. a., un navire,
memarentah kapāl.

MANŒVRER, v. n., faire la ma-
 nœuvre, بربارس *ber-bārīs*. Ces
 troupes manœuvraient, سلدادوایت
soldādo itu ber-bārīs-lah.

MANŒVRER, user de moyens,
 بردای *ber-dāya*, برافای *ber-upāya*.

MANOUVRER, s. m., اورغ افاهن
ōrang upāh-an, اورغ بکرج *ōrang*
be-karja.

MANQUE, s. m., کورغ *kūrang*,
 ککراغن *ka-kurāng-an*. — de con-
 naissance, ککراغن فهم *ka-kurāng-an*
fehem. — d'argent, ککراغن وځ
ka-kurāng-an wang.

MANQUEMENT, s. m., faute, ساله
sālah, دوس *dōsa*.

MANQUEMENT, défaut, کورغ *kūrang*,
 ککراغن *ka-kurāng-an*.

MANQUER, v. a. et n., faire une
 faute, برساله *ber-sālah*, بردوس *ber-*

dōsa. Combien de fois a-t-il man-
 qué! ببراف کالی سده ای برساله *be-*
brāpa kālī sudah ia ber-sālah.

MANQUER à ses devoirs, les trans-
 gresser, مللوی *me-lalū-i*.

MANQUER, s'affaïsser, ربه *rebāh*.

MANQUER, faire banqueroute, فوتس
pūtus mūdāl.

MANQUER, faire faute, ne pas être,
 کورغ *kūrang*, تیاد *tiāda*. L'argent
 manque, وځ کورغ *wang kūrang*, تیاد
tiāda wang. Les forces lui
 manquent, تیاد قوه لاکي *tiāda kūwat*
lāgi.

MANQUER de parole. — aux
 traités, تیاد مچفیکن جنجین *tiāda*
meñampey-kan janjī-ña.

MANQUER, ne pas réussir, ساله
sālah, تیاد دافت *tiāda kena*,
tiāda dāpat. — son coup, ساله څوکل
sālah pūkul. — son projet, تیاد
 سمچی مقصودن *tiāda sampey maḥ-*
sūd-ña.

Loc. La — belle, لفس درفد بهای
lepàs deri-pada bahāya.

MANSARDE, s. f., logement au
 comble d'une maison, لوتځ *lōtīng*,
 بیلک دلوځ *bilik di-lōtīng*.

MANSUÉTUDE, s. f., کجناکن *ka-*
jīnāk-an.

MANTEAU, s. m., سلیمت *salīmut*,
 سلوبځ *selūburg*, باجو *bāju*. Porter
 un —, برسلیت *ber-salīmut*, برفاکی

سليمت *ber-pākey salīmut*. Ils m'ont pris mon —, ای مغبلله سلودغشك, درثداك *īa merg-ambil-lah selūdung-ku deri-padā-ku*. Il lui laissa son — entre les mains et s'enfuit, ای منغلککنله بجون فد تاغنن دان برلر یئنه *īa meninggal-kan-lah bajū-ña pada tāngan-ña dān ber-larī-an-lah*.

Loc. Il emprunte le — de la piété, ثرفورای سؤرع برعبادة *pura-pūra īa sa-ōrang ber-ibādat*.

MANTEAU de cheminée, نمفت داتئر *mantau de cheminée*, يغ ترانجق *tampat dāpur yang ter-unjuk*.

Loc. Sous le — de la cheminée, دغن تباد پات *diam-diam*, دغن تباد پات *dengan tiāda nāta*.

MANTELET, s. m., سلندغ *selandang*.

MANTÈQUE, s. f., graisse, گي *gi*.

MANUCODE, s. m., ماتق ديوات *mānuḥ dēwāta*.

MANUEL, LE, adj., fait avec la main, يغ دجديکن دغن تاغن *yang di-jadi-kan dengan tāngan*.

MANUEL, s. m., livre dans un petit format, کتاب کچل *kitāb kexl*. — lexique, کتاب لعة کچل *kitāb logat kexl*.

MANUFACTURE, s. f., fabrication, ثمبوانن حال مموت *hāl mem-būat*, پمبوانن *pem-buāt-an*, فکرجاکن *pe-karjā-an*, فراساکن *per-usāh-an*.

MANUFACTURE, bâtiment, رومه *rūmah*, اورغ بکرج *ōrang be-karja*.

MANUFACTURER, v. a., مموت *mem-būat*, مشرجاکن *mergarjā-kan*. — des étoffes, مشرجاکن کاین *mergarjā-kan kāin-kāin*.

MANUFACTURIER, s. m., fabricant qui dirige une manufacture, جورو *jūru rūmah*, اورغ بکرج *ōrang be-karja*.

MANUSCRIT, E, adj., يغ دتولس تاغن *yang di-tulis tāngan*, تياد تيرتا *tiāda ter-terā*, سورت نسخة *sūrat nusḥat*.

Un — arabe, سورت نسخة عرب *sūrat nusḥat arab*.

MANUTENTION, s. f., soin de régler, de conserver, فمکاغن *pemegāng-an*, فملهاران *pemeliharā-an*, فرنه *parentah*.

MAPPEMONDE, s. f., قناديا *petā duniā*. — céleste, قنالاغت *petā lāngit*.

MAQUEBEAU, ELLE, s., entremetteur, entremetteuse, توکغ چمبلغ *tukang xumblang*, قنجرومن *pen-jurūman*, سوره سروهن *sūruh-surūh-an*.

MAQUERELLAGE, s. m., فکرجاکن *pe-karjā-an*, توکغ چمبلغ *tukang xumblang*.

MAQUIGNON, s. m., marchand, revendeur de chevaux, اورغ جول کود *ōrang jūal kūda*.

MARABOU, s. m., nom d'un oiseau, نام سجنس باغو *nāma sa-jenīs bā-nyaw*.

MARABOUT, s. m., prêtre mahométan, امام اسلام *imām islām*.

MARAÏCHER, s. m., توکخ کبن سائر *tūkang kebōn sāyur-sayūran*.

MARAI, s. m., راول *pāya*, راول *rāwa*, راول *rāwang*, بنجه *benxah*. Herbe de —, راول رملت *rumpūt rāwa*.

MARASME, s. m., maigreux extrême, ککروسن يځ ساعت *ka-kurūs-an yang sāngat*, بلا سنی *belā senī*.

MARÂTRE, s. f., belle-mère, ايوو *ibu tiri*, امق تیری *amāk tiri*.

MARÂTRE, mère qui traite durement ses enfants, ايوو بځس *ibu bengis*, ايوو يځ کرس *ibu yang krās*. En —, دځن بځس *dengan bengis-na*.

MARAUD, E, s., فرلنتی *perlantey*, کيان *rīsaw*, بځست *bangsat*, گيبانا *gibāna*.

MARAUDE, s. f., رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*.

MARAUDER, v. n., مرمفاس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*.

MARAUDEUR, s. m., اورغ مرمفاس *orang me-rampas*, ڦنجاره *pen-jārah*.

MARBRE, s. m., مرمر *puālam*, باتو ڦوالم *marmor*. Pierre de —, ڦوالم مير *bātu puālam*. — rouge, ڦوالم مير *puālam mērah*.

Loc. Froid comme du —, بايق *bāñak sejuk*. Dur comme du —, بايق کرس *bāñak krās*. Cœur de —, هاتی يځ کرس *hāti yang krās*.

MARBRE, v. a., ملابرکن دځن جنځ *me-lābur-kan dengan jenang yang sa-rūpa marmor*.

MARBRIER, s. m., ڦندی کرج مرمر *pandey karja marmor*, توکخ باتو *tūkang batu marmor*.

MARBRE, s. f., ورن مرمر *warna marmor*.

MARC, s. m., همفاس *hampas*, ڦکت *pekāt*, تاهی *tāhi*. — de raisin, همفاس بوه اغگور *hampas būah anggūr*. — de café, همفاس قهوه *hampas kahwah*.

MARC, poids qui contient huit onces, سته کتی *sa-tergah katī*.

MARCASSIN, s. m., اتق بابي هوتن *ānak bābi hūtan*.

MARCHAND, E, s., اورغ جول *orang jūal*, اورغ برنياک *orang berniāga*, سوداگر *sūdāgar*, يياڦری *biāpri*. — en gros, اورغ جول بورغ *orang jūal bōrong*. — en détail, اورغ جول جاگل *orang jūal jāgal*, اورغ برجاگل *orang ber-jāgal*. — forain,

étranger, اورغ داڭڭ *dāgang*, كفل *ōrang dāgang*. Bâtiment —, فراهوداڭڭ *kapāl berniāga*, پراڭڭ *prāhu dāgang*. Ville marchande, بندر *bandar*.

MARCHANDER, v. a., مناور *menā-war*, منيلي *me-nīley*.

MARCHANDER, hésiter, balancer, ٢ بربلت *ber-lambat-lambat*. Sans —, تباد دغن بربلت *tiāda dengan ber-lambat*.

MARCHANDISE, s. f., بارغ برنيڭان *bārang berniagā-an*, دڭاڭن *dagāng-an*, بارغ دڭاڭن *bārang dagāng-an*, مات بند *māta benda*. — de contre-bande, دڭاڭن يڭ دلارغ *dagāng-an yang di-lārang*, بارغ لراغن *bārang larāng-an*.

MARCHE, s. f., action de marcher, جالن *jālan*, فرجالان *per-jalān-an*. La — d'un jour, جالن سهارى *jālan sa-hāri*. La — du temps, فرجالان *per-jalān-an waktu*. — d'une affaire, جالنن فکرجان *jālan-ña pe-karjā-an*. Ouvrir la —, برجالن *ber-jālan dahulu*. Se mettre en —, براڭکت *ber-angkat*. Hâter sa —, مباحثکن لغکهن *mem-bāngat-kan langkah-ña*. Fatigué de la —, لاله برجالن *lelah ber-jālan*. La — du soleil et de la lune, فردارن *per-idār-an mata-*

hāri dān būlan. — triomphale, فخران *peng-arāk-an*.

MARCHE, degré, درجه *darajat*, فشکت *pangkat*. — d'escalier, اتق *anak tangga*.

MARCHÉ, s. m., lieu public où l'on vend, فاسر *pāsar*, فکن *pakàn*. Place du —, تفت فاسر *tampat pāsar*. En plein —, دتغه فاسر *di-tergah pāsar*. — aux chevaux, فاسر کود *pāsar kūda*. Jour de —, هارى فاسر *hāri pāsar*. Aller au —, فرڭي کفاسر *pergi ka-pāsar*. Porter au —, مېباوکفاسر *membawa ka-pāsar*. Prix du —, هرڭ *harga pāsar*.

MARCHÉ, vente, achat, جوالن *juāl - an*, فمبيلين *pem - belī - an*. Vendre à bon —, منجول موره *men-juāl mūrah*. Acheter à bon —, مېمبېلى موره *mem-beli mūrah*.

MARCHÉ, convention, جنجى *janji*, فرجنجيين *per-janji-an*, عقد *aḳad*. Faire un —, برجنجى *ber-janji*, برعقد *ber-aḳad*.

Loc. Par dessus le —, لاڭي *lāgi*, له لاه *lebèh lāgi*, له پول *lebèh pūla*, ملاينکن *me-lāin-kan*. Faire bon — de, تباد فضولى اکن *tiāda fedlūli ākan*.

MARCHEPIED, s. m., لافق کاکي *lāpik kākī*. La terre est son —,

بومی ایت لافق کککین *būmi itu lāpik kaki-kaki-ña*. Pour servir de —, اکن فلاق کککاکي *ākan pelāpik kaki-kāki*.

MAROHER, v. n., برجالن *ber-jālan*, براغت *ber-jālan kākī*, برانگت *ber-angkat*, فرگی *pergi*. — vite, برجالن چفت ۲ *ber-jālan xepāt-xepāt*. — lentement, برجالن فرلاهن ۲ *ber-jālan perlāhan-perlāhan*. — ça et là, برجالن سین سان *ber-jālan sīni sāna*. — devant, برجالن دهولو *ber-jālan dahulu*. — à reculons, برجالن کلاکخ *ber-jālan ka-blākang*. — à se fatiguer, برجالن برلهکن دیری *ber-jālan ber-lelāh-kan dīri*. — à grandes enjambées, برجالن کککخ *ber-jālan kangkang kōyak*. Manière de —, بری جالن *prī-jālan*. — à la rencontre, فرگی برجفت *pergi ber-jumpa*, فرگی برتمو *pergi bertemū*. — sur les traces de quelqu'un, منورت لاکو جالن اورغ *menūrut lāku jālan ōrang*.

MARCHER sur, مغیرق *meng-irik*, منججق *meng-injak*, منججق *men-jejak*. — sur le pied de quelqu'un, مغیرق کاکي اورغ *meng-irik kākī ōrang*. — sur la terre, منججق دبومی *men-jejak di-būmi*.

MARCHEUR, EUSE, s., اورغ یخ *orang yang ber-jālan kākī*. —, qui aime à marcher,

یخ سوک برجالن *yang sūka ber-jālan*.

MARCOTTAGE, s. m., حال منچکفکن *hāl men-xangkuk-kan*, چشکون *xangkuk-an*.

MARCOTTE, s. f., چشک *xangkuk*.

MARCOTTER, v. a., منچکفکن *men-xangkuk-kan*.

MARDI, s. m., ثلاثا *selāṣa*, ثلاثا *selāsa*. Le —, قد هاری ثلاثا *pada hāri selāṣa*. Le — gras, هاری ثلاثا *hāri selāṣa*. Le — gras, دهولوبولن ثواس *hāri selāṣa dahulu būlan puāsa*.

MARE, s. f., لوفق *lōpak*, راو *rāwa*, تمفت ایر *tampat āyer*. — bourbeuse, کوبخ *kūbang*.

MARÉCAGE, s. m., تمفت راو *tampat rāwa*, تانه فای *tānah pāya*.

MARÉCAGEUX, EUSE, adj, براو *be-rāwa*, برفای *ber-pāya*. Terrain —, تانه براو *tānah rāwa*, تانه براو *be-rāwa*.

MARÉCHAL, s. m. — ferrant, توکخ *tūkang besi kūda*. — vétérinaire, دوکن کود *dūkun kūda*.

MARÉCHAL, grande dignité militaire, امیر *amīr*, سردار *sardār*.

MARÉCHALERIE, s. f., art du maréchal ferrant, علم موبت بسی کود *ilmu mem-buat besi kūda*.

MARÉE, s. f., flux et reflux, فاسخ *pāsang*. — montante, فاسخ نایق *pāsang nāik*, ایر فاسخ *āyer pāsang*.

— descendante, فاسخ تورن *pāsang tūrun*, ايرسورت *āyer sūrut*. Grande —, فاسخ *pāsang besār*, فاسخ بسر, فاسخ پورنام *pāsang purnāma*. Basse —, فاسخ کړڼ *pāsang kring*. — stationnaire, فرهنتین فاسخ *per-hentī-an pāsang*, ایرتنځ *āyer tendang*.

MARÉE, le courant, هارس *hārus*.

Nous partimes avec la —, مک تتکال, ماکا تاتکالا ایرسورت کیت فون برلایره *maka tat-kāla āyer sūrut kita pūn ber-lāyar-lah*.

Loc. fig. Avec vent et —, دغن, دغن سنځ دان ستوس *dengan senang dān santawsa*. Contre vent et —, لاون, لاون سکل کسکارن دان کسکارن *lāwan segala ka-sukār-an dān ka-sakāt-an*.

MARÉE, poisson de mer, ایکن لوت *ikan laut*.

MARGE, s. f., حاشية *hāšiyat*, تفي, تفي قرطاس *tepī kartās*. Ecrire en —, منولس دتفي قرطاس *menulis di-tepī kartās*.

MARGELLE, s. f., bord d'un puits, باتوتفي فريکي *bātu tepī prīgi*.

MARGUILLIER, s. m., جوروهرت, فثغکوگرچ *jūru harta grēja*, فثغکوگرچ *penunggu grēja*.

MARI, s. m., époux, لاکي *lāki*, سوامي *suāmi*. — et femme, لاکي بيني *lāki bini*, سوامي دان استري *suāmi dān istri*. Avoir un —, برلاکي *ber-lāki*.

MARIAGE, s. m., کاوین *kāwīn*, نکاح *nikāh*. Le sacrement de —, سرالخانوۃ *ser el-kānuwat*. — légitime, کاوین یخ حلال *kāwīn yang halāl*. Contracter un — clandestin, لاری کاوین *lāri kāwīn*. — disparate, کاوین اورخ یخ تیاد سام بغسان *kāwīn orang yang tiāda sama bang-sā-ūa*. Promesses de —, فرجنجین, جنجی *per-janjī-an kāwīn*, کاوین *per-janjī-ākan kāwīn*. Contrat de —, سورت فرجنجین کاوین *sūrat per-janjī-an kāwīn*. Publication de —, خبراورخ هندق کاوین *ḵabar orang hendak kāwīn*. Bénédiction du —, برکه کاوین *berkat kāwīn*. Argent donné pour le —, ایسی کاوین *isi kāwīn*. Repas de —, فرجمون ممثلی *per-jamū-an mem-pelèy*. Les liens du —, فرهوغن *per-hubūng-an kāwīn*. Etat de —, حال کاوین *hāl kāwīn*. Rupture d'un — (divorce), طلاق *ṭalāk*.

MARIE, n. prop., مریم *marīam*. —, mère de Jésus-Christ, مریم بند *marīam bunda īsa el-mesēh*.

MARIÉ, E, part. pas. du v. marier, کاوین *kāwīn*, برکاوین *ber-kāwīn*. Personne mariée, کاوین اورخ *orang ber-kāwīn*. Homme —, اورخ لکلاکي *orang laki-lāki yang ber-istri*. Femme mariée, اورخ

فرمبون یغ برلاکی *orang perampūan yang ber-lāki*. Nouveau —, ممفلی *mempelèy*.

MARIER, v. a., joindre par le mariage, مغاوینکن *mengāwīn*, مغاوینکن *mengāwīn-kan*, منکاحکن *me-nikāh-kan*.

MARIER, unir des choses, مشهوریغ *merg-hūbung*, مېوبه برسمام *mem-būbuh ber-sama-sāma*.

SE MARIER, v. pron., (d'un homme) بریستی *ber-istri*, برینی *ber-bīni*, (d'une femme) برسوامی *ber-lāki*, *ber-suāmi*. Se — à (épouser), مغوینی *mergawīn-i*, منکاحی *me-nikāh-i*.

MARIN, s. m., homme de mer, انسق قراهو *orang lāut*, انسق *anak prāhu*, خلاشی *kalāši*, متیس *matrūs*.

MARIN, E, adj., de mer, درلاوت *deri lāut*. Animal —, بناتخ لاوت *binātang lāut*. Carte marine, قنالاوت *petā lāut*. Veau —, انجخ لاوت *jūng lāut*. Vache marine, دویغ *dūyung*. Algue marine, آگر *agar-agar*.

MARINE, s. f., vaisseaux, کلشکافن *ka-langkāp-an kapāl*, اغشکان *angkāt-an lāut*. — militaire, لاوت *kumpul-an kapāl* کمفولن کفل فرغ

prang. — marchande, سکل کفل *segala kapāl berniāga*.

MARINE, science de la navigation, علم فلیارن *ilmu pe-layār-an*.

MARINE, corps des marins, سکل *segala orang lāut* اورغ لاوت.

MARINER, v. a., مزندمکن دالم چوک *me-rendam-kan* اتو دالم ایراسن *dālam xūka ātaw dālam āyer āsīn*.

MARINGOUIN, s. m., sorte de cousins, نام سجنس پامق *nāma sa-jenīs nāmuk*.

MARINIER, s. m., celui qui conduit un bateau sur les rivières, معلم کفل *malim kapāl di-sūngay* دسوغی.

MARIONNETTE, s. f., اتق اناکن *anak-anāk-an*, اورغ اراغن *orang-orang-an*.

MARITAL, E, adj., درلاکی *deri lāki*. Pouvoir —, کواس لاکی *kuāsa lāki*.

MARITALEMENT, adv. Vivre —, دودق برسمام سفرت لاکی استری *ber-sama-sāma seperti lāki istri*.

MARITIME, adj., qui a rapport à la mer, درلاوت *deri lāut*. Législation —, حکم لاوت *hukum lāut*.

MARITIME, qui est près de la mer, یغ دکت لاوت *yang dekāt lāut*. Côte —, فیسسر *tepī lāut*, تفی لاوت *pasī-sir*, قنتی *pantey*.

MARMAILLE, s. f. coll., petits enfants, سکل کانتق ۲ کچل *segala kānak-kānak kecīl*.

MARMELADE, s. f., منيس درفد بوه *manīs-an deri-pada būah yang māsak*.

En MARMELADE, au fig., trop cuit, ترلالو ماسق *ter-lālu māsak*.

MARMITE, s. f., فريق *kuwāli*, پريوك *prīuk*. — de fer, كوالى بسى *kuwāli besī*.

MARMITON, s. m., بودق توكخ ماسق *būdak tūkang māsak*, همب جورو *hamba jūru dāpur*.

MARMOT, s. m., gros singe, منيت *munūet besār*.

MARMOT, petit garçon, بودق *būdak laki-laki yang kexil*.

Loc. Croquer le —, attendre, *me-nanti-nanti* منتى ۲.

MARMOTTE, v. a., مغولم *merg-ulum*, اورخ اريغن *uring-uring-an*.

MARNE, s. f., espèce de terre, تانه فوته *tānah pūtih*, ناقل *nāpal*.

MAROQUIN, s. m., كولى كبخ يڭ *kūlit kambing yang di-sā-mak*.

MAROQUINER, v. a., apprêter des peaux de veau, comme du maroquin, ميامق كولى اتق لبوسفرت كولى *meñāmak kūlit ānak lembu seperti kūlit kambing*.

MAROTTE, f., s. objet d'une passion folle, بارخ كسكاهن *bārang ka-sukā-an*, تماغن *timāng-an*.

MARQUANT, E, adj., يڭ بسر *yang besār*, يڭ هارس داند هكن *yang hā-rus di-indah-kan*, ترانام *ter-utāma*. Personne marquante, اورخ بسر *orang besār*.

MARQUE, s. f., qui sert à désigner, témoignage, preuve, تند *tanda*, بكس *bakàs*, علامة *alāmat*. — d'honneur, تند كمليان *tanda ka-muliā-an*. — d'innocence, تند كسچين *tanda ka-suxi-an*. — des pieds, بكس كاكى *bakàs kākī*. — d'amitié réciproque, تند بر صحابة صحباتن *tanda ber-ṣo-hābat-ṣoḥabāt-an*. — de compassion, تند كسين *tanda kasih-an*. Donner une —, مبرى تند *mem-brī tanda*.

MARQUE sur la peau, بكس *bakàs*. —, cicatrice, فارت *pārut*, لك *lūka*, سلافت لك *selāput lūka*. — sur la peau provenant de maladie, چاقق *xāpuq*. — de la petite vérole, چاخ *xāxar*. — naturelle, چغن *xangga*.

MARQUE, empreinte, تند *tanda*, چف *xàp*, ترا *terā*.

MARQUE, trace, بكس *bakàs*.

MARQUÉ, E, part. pas. du v. marquer, يڭ دتنداي *yang di-tandā-i*, يڭ دچف *yang di-xàp*. — au front, يڭ اد تند د هين *yang ada tanda pada dahī-ña*. Papier —, قرطاس يڭ *karṭās yang ada xàp*.

ātas-ña. — de la petite vérole,
برچاقق ber-xāpuḳ.

MARQUEUR, v. a., mettre une marque
sur, مننداى menanda, مننداى me-
nandā-i, مننداى menandā-kan.
— un paquet de marchandise,
مننداى بهکس دگاښ menandā-i
bungkus dagāng-an. —, faire une
empreinte, ممبوه چف mem-būbuh
xāp, منچاقى men-xāp-i. — du
linge, مپولم کاین meñūlam kāin,
منچاقى مپوجى کاین meñūji kāin. Fil à —,
بنځ سولم benāng sūlam, بنځ سوجى
benāng sūji. — en traçant une
ligne, منځگارس meng-gāris. — avec
un fer chaud, مننداى دغن بسى
menandā-i dengan besī pā-
nas.

MARQUER, indiquer, مننچکن me-
nunjuk-kan. — le chemin à suivre,
مننچکن جالان menunjuk-kan.jālan.
— son affection, مننچکن اخلاص
menunjuk-kan iklāṣ-ña.

MARQUER, v. n., être marquant,
جادى بسى jādi besār, ترنام ter-
nāma.

MARQUETÉ, E, adj., برچاتر ber-
xātur, کوره kūreh, برتنق be-rintik,
ترچق te-rexik.

MARQUETERIE, s. f., فربواتن کايو
فرتنق per-buāt-an kāyu yang
be-rintik. Ouvrage de —, چاتر
xātur.

MARQUEUR, EUSE, s., اورځ يځ
orang yang menandā-i,
فرتند per-tanda.

MARRAINE, s. f., مق صراني mak
ṣrāni. Le parrain et la —, باڻ
صراني دان مق صراني bāpa ṣrāni
dān mak ṣrāni.

MARRE, s. f., چڅکل xangkul.

MARRI, E, adj., برچنت ber-xinta,
برسوسه هاتي ber-sūsah hāti, يځ مپسل
yang meñesul.

MARRON, s. m., قسطل kastal, بوه
būah kastal.

Loc. prov. Se servir de la patte
du chat pour tirer les marrons du
feu, ممځ اولردغن تاغن اورځ يځ لاین
memegang ūlar dengan tāngan orang
yang lain.

MARBONNER, v. n., برسوغت ber-
sūngut, مراجق me-rājuk.

MARBONNIER, s. m., فوهن قسطل
pohon kastal.

MARS, s. m., mois, مريج marx.
Le mois de —, بولن مريج būlan
marx.

MARS, planète, مريخ merrik.

MARSOVIN, s. m., لب ۲ lumba-
lumba.

MARSUPIAUX, s. m. pl., کسکس
kuskus.

MARTEAU, s. m., فموکل pemūkul.
Battre à coups de —, مموکل memū-
kul, منف menempa. Tête d'un —,

کفال ٲموکل *kapāla pemūkul*.
Manche de —, ٲولوٲموکل *kūlu pe-*
mūkul. — pour travailler aux
mines, ٲاتق *xātuk*. — d'enclume,
گودم *gōdam*. Frapper avec un —
d'enclume, مٲگودم *meny-gōdam*.

Loc. prov. Etre entre le — et
l'enclume, انتاردوٲهای *antāra dūa*
bahāya. Avoir un coup de —,
جادی گیل سدیکت *jādi gīla sa-*
dīkit.

MARTELER, v. a., battre à coups
de marteau, منٲ *menempa*. —
de l'étain, منٲ تیمه *menempa*
tīmah.

MARTIAL, E, adj., guerrier, ٲرکاس
perkāsa, برانی *berāni*. Caractère
—, ٲراشی یغ برانی *perāngi yang be-*
rāni. Loi martiale, حکم ٲرغ *hukum*
prəng.

MARTINET, s. m., oiseau, سٲجنس
sa-jenīs lāyang-lāyang.

MARTINET, sorte de fouet, سٲجنس
sa-jenīs xamotī.

MARTYR, E, s., qui souffre et
meurt pour sa foi, شهید *šahīd*,
ایمان سٲسی *saḡsi imān*. Mourir —,
ماتی شهید *māti šahīd*. Mourir —
dans la guerre sainte, ماتی شهید دالم
māti šahīd dālam ٲرغ سبیل الله
prəng sebīl allah. Vierge et —,
ٲراون دان سٲسی ایمان *prāwan dān*
saḡsi imān.

MARTYR, celui qui souffre beau-
coup, یغ مرسای باٲق سٲسار *yang*
me-rasā-i bāḡaḡ saḡsāra.

MARTYRE, s. m., mort, tourment
du martyr, موت کارن ایمان *maut*
kārna imān, سٲسار یغ درسای کارن
saḡsāra yang di-rasā-i kārna
agāma.

MARTYRISER, v. a., مٲسارکان
meḡsaḡsarā-kan.

MARTYROLOGE, s. m., دفتر نام سٲسی
ایمان *daftar nāma saḡsi imān*.

MASCARADE, s. f., action de se
masquer, حال منوٲغ *ḡāl menōperḡ*,
حال ٲاکی توٲغ *ḡāl pākey tōperḡ*.

MASCARADE, déguisement, کسارن
ka-samār-an.

MASCARADE, danse masquée,
ٲنرین دغن توٲغ *penarī-an dengan*
tōperḡ.

MASCULIN, E, adj., appartenant au
māle, لکلاکی *laki-lāki*. Enfant du
sexe —, انٲ لکلاکی *ānaḡ laki-lāki*.

Genre MASCULIN, pour les per-
sonnes, بٲس لکلاکی *baḡsa laki-*
lāki; pour les animaux, جنٲن
jantan.

MASCULINITÉ, s. f., کلکین *ka-*
lakī-an, صٲة یغ لکلاکی *ḡifat yang*
laki-lāki.

MASQUE, s. m., faux visage, توٲغ
tōperḡ. — en papier, ٲرٲاس
tōperḡ ḡarḡās. Lever le —, برك

بركات ترس *būka tōperg*. Fig., ترغ *ber-kāta trūs trāng*. Sous le — de l'amitié, فرفور صحابة *pura-pūra ṣoḥābat*.

MASQUER, v. a., mettre un masque sur le visage, مغلناكن توفغ *mergenā-kan tōperg*.

MASQUER, déguiser, مپامرکن *me-ñāmar-kan*.

MASQUER, cacher, مپینکن *me-ñembunī-kan*, منوتف *menūtup*.

SE MASQUER, v. pron., منوتف *me-nōperg*, مپامرکن درین *meñāmar-kan dirī-ña*.

MASSACRE, s. m., tuerie, قمنوهن *pem-bunūh-an*, کبنوهن *ka-bunūh-an*, قشموک *perg-amōk-an*.

MASSACRER, v. a., مپونه *mem-būnuh*, مغامق ۲ *merg-āmoḳ-āmoḳ*. — tous les habitants d'une ville, مپونه سکال ایسی نگرى *mem-būnuh segala isi nagrī*.

MASSACREUR, s. m., قمنونده *pem-būnuh*, قغامق *perg-āmoḳ*.

MASSE, s. f., amas, تمبن *tambun*, تمبون *tambūn-an*.

MASSE, morceau, کمفل *gumpal*. — de chair, کمفل داگخ *gumpal dāgīng*.

MASSE, réunion, کیاکن *ka-bañāk-an*, سموان *samuā-ña*. La — des créanciers, ایت اورغ برهوتغ *ka-bañāk-an orang ber-pi-hūtang itu*.

MASSE, le public, اورغ بايق *orang bāñāk*. Réunir les masses, مخرهکن *mergeràh - kan orang bāñāk*.

MASSE, capital, مودل *mūdal*. Mettre de l'argent à la —, مبرى *mem-brī wang ākan mūdal*.

MASSE, gros marteau, ممولک بسر *pemūkul besār*.

MASSE d'armes, گاد *gāda*, چمر *xoḳmar*.

EN MASSE, سموان سکالی *samuā-ña sa-kālī*, دغن کیاکن *dengan ka-bañāk-an-ña*.

MASSEPAIN, s. m., کوه درقد بوه بادم *kūweh deri-pada būah bādam tumbuk dengan gula*.

MASSEUR, v. a., pétrir les chairs, مرامس توبه *me-rāmas tūbuh*, مپچتکن *memjīt-kan*.

MASSEUR, disposer en masses, مخرهکن *mergeràh-kan*, مغمفلکن *mergumpul-kan*.

MASSIF, IVE, adj., pesant, épais, برت *brāt*, کمفل *kimpal*. Vase d'argent —, جمباغن درقد فیرق سکالی *jembāng-an deri-pada pēraḳ sa-kālī*.

MASSIF, au fig., grossier, lourd, فغکه *pergkuh*.

MASSIF, s. m., plantation, تنامن ۲ *tanām-an-tanām-an yāng rendang*.

MASSUE, s. f., گاد *gāda*, توکم *tūkam*.

MASTIC, s. m., فراکت *pe-rākat*.

MASTICATION, s. f., action de mâcher, حال مامه *hāl māmah*.

MASTICATOIRE, adj., بارغ یغ دکنه *bārang yang di-kunñah*.

MASTIQUEUR, v. a., مراکت *me-rākat*. — avec du goudron, مراکت me-rākat dengan gala-gāla.

MASTURBATION, s. f., حال منچرکن *hāl men-xumār-kan diri*.

MASURE, s. f., کربوهن رومه *karubūh-an rūmah*.

Fig., méchante habitation, رومه *rūmah* orang mesкін, رومه یغ کورخ تکه *rūmah yang kūrang teguh*.

MAT, E, adj., qui n'a pas d'éclat, تیاد برجهای *sūram*, پود *pūda*, *tiāda ber-xahāya*. De l'or —, امس یغ سورم *amās yang sūram*. —, non poli, تیاد تراوٹم *tiāda ter-ūpam*.

MAT, adj., échec et mat, مت *mat*, تات *tammāt*, شاه مت *šāh mat*.

MÂT, s. m., de navire, تیغ *tiang*. Grand —, تیغ آگخ *tiang āgung*. — de beaupré, سمندره *semandēra*. — de misaine, تیغ توفخ *tiang tūpang*. — d'artimon, تیغ فوبرغ *tiang pe-nūrung*. — de hune, de perroquet, تیغ فغاهه *tiang pengāpuh*. — de hune, d'artimon, تیغ فغاهه بلاکخ *tiang pengāpuh*.

tiang pengāpuh blākang. — de pavillon, تیغ بندیر *tiang bandēra*.

MATADOR, s. m., homme riche, homme puissant, اورغ کای *ōrang kāya*, اورغ بسر *ōrang besār*.

MATAMORE, s. m., faux brave, اورغ فغاجق *ōrang pengāxak*, ایتق *itik ber-tāji*.

MATELAS, s. m., کاسر *tīlam*, تیلیم *kāsir*. — de laine, تیلیم بولودمب *tīlam būlu domba*. — épais, تیلیم *tīlam yang tebāl*.

MATELASSIER, ÈRE, s., توکخ تیلیم *tūkang tīlam*, یغ ممیککی *yang mem-baīk-i tīlam*.

MATELOT, s. m., خلاشی *kalāši*, اتق فراهو *ānak matrūs*, اورغ لاوت *ōrang lāut*.

MATELOTE, s. f., هداغن درفد ایکن *hidāng-an deri-pada iken dengan āyer anggūr*.

MATER, v. a., humilier, abattre, مغهناکن *meng-hinā-kan*, ملهکن *me-lemāh-kan*. — le corps, ملهکن *me-lemāh-kan tubuh*.

MÂTER, v. a., un navire, ماسخ تیغ *memāsang tiang kapāl*.

MATÉRIALISME, s. m., فکیرن اورغ *pikīr-an orang yang meñangkal ruh*.

MATÉRIALISTE, s. m., اورغ یغ *ōrang yang meñangkal ruh*.

rūh, اورغ یغ میگل جیو, *orang yang menangkal jiwa*.

MATÉRIAUX, s. m., pl., باکل *bākal*, فرکاکس *perkākas*. — pour bâtir une maison, باکل رومه *bākal rūmah*, فرکاکس مموت رومه *perkākas mem-būat rūmah*.

MATÉRIEL, LE, adj., بریدن *berbadan*, برلباک *ber-lembāga*.

MATÉRIEL, lourd, grossier, فشکه *pengkuh*, بوده *bōdoh*.

LE **MATÉRIEL**, le nécessaire à la culture de la terre, سکل فرکاکس اکن *sekal perkākas ākan per-ūsah tanah*. — de guerre, الله *alat ber-prang*.

MATERNEL, LE, adj., درایو *deri ibu*. Amour —, فغسین ایو, *pergasih-an ibu*. Biens maternels, فسالک در *pusaka deri sa-belāh ibu*. Langue maternelle, بهاس ایو *bahāsa jāwi*.

MATERNELLEMENT, adv., سفرت ایو *seperti ibu*. Elle se conduit —, لکوک سفرت لاکو ایو *lakū-ña seperti lāku ibu*.

MATERNITÉ, s. f., فیری ایو *prī ibu*, فغکت ایو *pagkat ibu*.

MATHÉMATICIEN, s. m., یغ فهم فد *yang fehem pada ilmu er-riyādlat*.

MATHÉMATIQUES, s. f., pl., علم *ilmu er-riyādlat*, علم *ilmu hisāb*.

MATIÈRE, s. f., tout ce qui tombe sous les sens, سکل یغ جاته دباوه *segala yang jatuh di bawah pe-rasā-an kāmī*.

MATIÈRE, ce dont une chose est faite, باکل *bākal*. Le chanvre est la — dont on fait la toile, کنج ایت *ganja itu bākal ākan mem-būat kāmī*.

MATIÈRE, substance, ذات *dzāt*. La — et la forme, ذات دان روڤ *dzāt dān rūpa*.

MATIÈRE, sujet, حال *hāl*, فرکار *perkara*. Parler sur une —, برکات *ber-kāta deri-pada suātu perkara*.

MATIÈRE, cause, سبب *sebāb*, Fournir — à scandale, مبری سبب *mem-brī sebāb ākan kena šak*.

MATIÈRE, pus, نانه *nānah*. Beaucoup de — est sorti de cet abcès, باقی *bāñak nānah sudah ka-luar deri bārah itu*. — qui coule du cerveau, du nez, ایغس *ingus*.

MATIN, s. m., فاکگی *pāgi*, فاکگی هاری *pāgi hāri*. De grand —, فکفاگی *pāgi-pāgi*. — et soir, فاکگی دان فغ *pāgi dān petang*. Se lever de bon —, باغن فکفاگی *bāngun pagi-pāgi*. Le soleil du —, متهارى فاکگی *mata-hāri pāgi*. La prière du —, دعا سمیغ فاکگی *sembahyang pāgi*.

فَاكِّي هَارِي *doā pāgi hāri*. Demain —, ايسق فَاكِّي *ēsuk pāgi*. L'étoile du —, بتغ بابي *bintang bābi*, بتغ کجور *bintang kajōra*. Le — de la vie, ماس مود *ka-mudā-an*, ماس مود *māsa mūda*.

Loc. prov. Rouge au soir, pâle au matin, c'est la journée du pèlerin, کلولاغت اد ميره قتع دان فوته فَاكِّي مک *kalaw lāngit ada mērah petāng dān pūtiḥ pāgi maka pada hāri itu ākan jādi xuāxa*.

MATIN, s. m., gros chien, انجخ *anjing*, جاک *anjing jāga*, انجخ بسر *anjing besār*.

MATINAL, E, adj., qui se lève matin, يڭ باغن فَاكِّي *yang bāngun pagi-pāgi*.

MATINAL, qui est du matin, فَاكِّي انجورغن فَاكِّي *pāgi*. Visite matinale, فَاكِّي *anjūng-an pāgi*. Rosée matinale فَاكِّي *embun pāgi*.

MATINÉE, s. f., فَاكِّي هَارِي *pāgi hāri*, بلم تغه هَارِي *belum tengah hāri*. Travailler toute la —, بکرج *be-karja sampey tengah hāri*. Passer la — à dormir, تيدر سمي تغه هَارِي *tidor sampey tengah hāri*.

MATINES, s. f., pl., سمبيغ مالم *sembahyang mālam*, سمبيغ تغه مالم *sembahyang tengah mālam*.

MATOIS, E, adj., fin, rusé, چردق *xerdik*, هالس *hālus*. C'est un fin —, ايا بابق چردق *ia bānak xerdik*.

MATOU, s. m., کوچخ جتنن *kūxing jantan*.

MATRICE, s. f., ثقويه *pe-pūyuh*, فراناکن *per-anāk-an*, کندغ *kandung*, رحم *rahim*.

MATRICE, modèle, moule, اچون *axūan*.

MATRICULE, s. f., کتاب دفترنام *kitāb daftar nāma*. Inscrيره sur la —, مندفتکر نام اورغ *men-daftar-kan nāma orang*.

MATRIMONIAL, E, adj., در کاوین *deri kāwīn*. Convention matrimoniale, جنجی کاوین *janji kāwīn*.

MATRONE, s. f., ستی *seti*, عوان *awān*, انجی فرمفون *enxi per-ampūan*.

MATRONE, sage-femme, ییدن *bīdan*.

MATURE, s. f., les mâts d'un navire, سگل تیخ کفل *segala tiang kapāl*.

MATURITÉ, s. f., کساکن *ka-masāk-an*, ثری یڭ ماسق *prī yang māsak*. Ce fruit ne viendra pas à —, بوه *būah itu tiāda ākan jādi māsak*.

MATURITÉ du jugement, کسمفرناڻ *ka-sempurnā-an aḳal būdi*.

Avec MATURITÉ, دغن ايغت *dengan ingat*, دغن کرکیر *dengan*.

kira-kira, دغن بودی بچار *dengan būdi bixāra*.

MAUDIRE, v. a., مغوتق *mergūtuk*, مغتوکی *mergutūk-i*, معمرامکن *mengharām-kan*, ملعتکن *me-lānat-kan*.

MAUDIT, E, part. pas. du v. maudire, دکتوکی *kūtuk*, دکتوکی *di-kūtuk-i*, حرام *harām*, ملعون *melūn*. Qui est — de Dieu, یغ دکتوکی الله *yang di-kūtuk-i allah*. Allez, maudits, au feu éternel, ملعون اورغ *melūn māsuk āpi yang kakal*.

Le MAUDIT, سیکوتق *sī-kūtuk*. Le — (le démon), رجیم *rejīm*.

MAUGRÉER, v. n., مبنجی *membenxi*, مغوتق *merg-ūtuk*.

MAURE, s. m., musulman, اسلام *islām*. —, hindou, کوجه *kōjah*. —, éthiopien, حبشی *habāsi*, زنگی *zangi*.

MAUSOLÉE, s. m., چندی *xandi*. —, tombeau vénéré, کرامة *kerāmat*.

MAUSSADE, adj., تیاد مانس *tiāda mānis*, ثخکه *pergkuh*.

MAUVAIS, E, adj., جاهت *jāhat*. Un — homme, اورغ جاهت *ōrang jāhat*. — caractère, فراغی یغ *perāngi yang jāhat*. Mauvaise conduite, کلکون یغ جاهت *ka-lakū-an yang jāhat*. Mauvaise

fortune, انتغ جاهت *untung jāhat*, انتغ مالغ *untung mālang*. Les bons et les mauvais, یغ بائق دان یغ جاهت *yang bāik dān yang jāhat*.

MAUVAIS, qui ne vaut rien, تیاد *tiāda*, تیاد برکون *tiāda ber-gūna*, بورق *būruk*. Mauvaise étoffe, یغ تیاد بائق *kāin yang tiāda bāik*. De mauvais habits, ثکاین یغ بورق *pakēy-an yang būruk*.

MAUVAIS lieu, رومه سندل *rūmah sundal*.

Sentir MAUVAIS, بر باو بوسق *ber-bāu būsuk*. Trouver —, تیاد برکنن *tiāda ber-kenān*. Prendre en mauvaise part, امبل فرکوسر *ambil per-gūsar*.

MAXILLAIRE, adj., در راهغ *deri rāhang*. Os —, تولغ راهغ *tulang rāhang*.

MAXIME, s. f., فرکتان یغ اساس *per-katā-anyang asās*, گزندم *gurindam*, مثل *mişal*.

MAZETTE, s. f., qui est faible, یغ ضعيف *yang lemah*, یغ له *yang dlaif*.

MAZETTE, inhabile, کورغ چغت *kūrang xepāt*.

ME, pron. pers., comme régime direct, اکو *aku*, همب *hambā*. Il me frappe, ای مومکل اکو *ia memukul aku*.

ME, régime indirect, فداکو *padā-ku*, اکن داکو *ākan dāku*. Vous me donnez, تون ممبری فداکو *tūan mem-brī padā-ku*.

MÉCANICIEN, NE, s., یغ فہم فد علم *yang fehem pada ilmu pegāwey*, اوتس *ūtas*.

MÉCANIQUE, s. f., علم فکاوی *ilmu pegāwey*, فشتہون فٹکلشن *pengatahū-an peng-giling-an*.

MÉCANISME, s. m., اتورن *atūr-an*, فراتورن *per-atūr-an*. — de l'univers, اتورن سکل بارغ یغ دجديکن الله *atūr-an segala bārang yang di-jadī-kan allah*.

MÉCHAMMENT, adv., دغن جاھتن *dengan jāhat-ña*.

MÉCHANCETÉ, s. f., کجھائن *ka-jahāt-an*, کبغيسن *ka-bengīs-an*.

MÉCHANCETÉ, paroles, action méchante, فرکٲائن یغ جاھت *per-katā-an yang jāhat*, فریواتن یغ جاھت *per-buāt-an yang jāhat*.

MÉCHANT, E, adj., جاھت *jāhat*, بڭس *bengīs*, کڭست *kapista*. Homme —, اورغ جاھت *orang jāhat*. Cette femme est méchante, اورغ فرمفون *orang perampūan itu bengīs*. Langue méchante, لیده بیس *līdah bīsā*, یغ سوك مڭمفت *yang sūka meng-umpat*. Les méchants, سڭالا اورغ سکل جاھت *segala orang jāhat*. Dieu punira les méchants, توهن الله *Dieu punira les méchants*.

اکن مٲساکن اورغ جاھت *tūhan allah ākan meñiḡsā-kan orang jāhat*. Devenir —, منجادی جاھت *men-jādī jāhat*. Le — (le démon), ابليس *iblis*.

MÉCHANT, qui ne vaut rien, تیاد *tiāda*, بائق *tiāda bāiḡ*, تیاد برگون *tiāda ber-gūna*. Un — vin, ایراغٲور یغ *āyer anggūr yang tiāda bāiḡ*. — bois, تیاد برگون *kāyu yang tiāda ber-gūna*.

MÈCHE, s. f., سمبو *sumbu*. — d'une lampe, سمبو فلیت *sumbu palīta*. — en coton, سمبو درٲد کافس *sumbu deri-pada kāpas*. — de canonnier, تونم *tūnam*, سمبو *sumbu*.

MÈCHE de cheveux, سیکل رمبت *sa-īkal rambut*.

MÈCHE, d'un outil à percer, بسی *besī*, فٲگیرق *perg-gūriḡ*.

Loc. Il n'y a pas —, تیاد برافای *tiāda ber-upāya*. Eviscerer la —, مٲوک رهسی *mem-būka rahasia*.

MÉCOMPTE, s. m., ساله فمبلاغن *sālah pem-bilāng-an*.

MÉCONNAISSABLE, adj., تیاد دافت *tiāda dāpat di-kenāl*.

MÉCONNAÎTRE, v. a., ne pas reconnaître, تیاد مٲغل *tiāda mengenāl*.

MÉCONNAÎTRE, désavouer, مٲشکل *meñangkal*, مٲشکالی *meñangkal-i*, منکر *munkir*. — quelqu'un, مٲشکالی اورغ *meñangkal-i orang*.

MÉCONTENT, E, adj., تیار برکنن *tiāda ber-kenàn*, کچل هاتی *keçil hāti*, گنده هاتی *gundah hāti*. Il est —, ای تیار برکنن, *tiāda ber-kenàn*. Ne soyez pas —, جاجن تون جادی کچل هاتی *jāngan tūan jādī keçil hāti*.

MÉCONTENTEMENT, s. m., ساکت *sakit hāti*, گوسر *gūsar*.

MÉCONTENTER, v. a., مبری ساکت *mem-brī sakit hāti*, مشگوسرکن *meng-gūsar-kan*.

MECQUE (La), ville, مکه *mek-kah*.

MÉCRÉANT, E, adj., نکر *tegār perxāya*, کورخ فرچای *kūrang perxāya*.

MÉCRÉANT, infidèle, کافر *kāfir*, یخ تیار *kūrang imān*, کورخ ایمان *yang tiāda perxāya pada allah*. Ne soyez pas —, mais fidèle, جاجنله اغکو جادی کافر هان *jāngan-lah angkaw jādī kāfir hāna mūmin jūga*.

MÉDAILLE, s. f., pièce de métal frappée en mémoire de, سکفخ تذکرة *sa-kepèng tezkeret*, سکفخ فراغاتن *sa-kepèng per-ingāt-an*.

MÉDAILLE, objet de dévotion, سکفخ یخ ادتلادن اورخ قدیس داتس *sa-kepèng yang ada tulādan orang kadis di-ātas-ña*.

Loc. Le revers de la —, فبق یخ *pīhak yang kūrang bāik suātu porkāra*.

MÉDECIN, s. m., دوکن *dūkun*, طبیب *tabīb*, دقتر *doكتور*. — habile, دوکن یخ قندی *dūkun yang pandey*. Appeler le —, ممشکل دوکن *memang-gil dūkun*. Celui qui se porte bien n'a pas besoin de —, اورخ یخ پامن *orang yang nāman bukan ūsah akan tabīb*.

Loc. prov. Médecin, guéris-toi toi-même, هی طبیب سمپکنله سندرم *hey tabīb sembuh-kan-lah sendiri-mu*.

MÉDECINE, s. f., science, علم طبیب *ilmu tabīb*, فقهون اوبت *pengata-hū-an obat*. Etudier la —, بلاجر *bel-ajar ilmu tabīb*. Livre de —, کتاب حکمة اوبت *kitāb hikmat obat*.

MÉDECINE, remède, اوبت *obat*, قناور *penāwar*. Donner une —, مبری اوبت *mem-brī obat*. La faculté de —, مجلس حکم علم طبیب *mejlis hakim ilmu tabīb*.

MÉDECINER, v. a., مبری اوبت *mem-brī obat*, مشباتی *meng-obāt-i*.

MÉDIAL, E, adj., یخ دنغه *yang di-tengah*. Lettre médiale, حرف یخ *huruf yang di-tengah per-katā-an*.

MÉDIAT, E, adj., دغن انتران *dengan antarā-ña*, برسلخ *ber-selang*.

MÉDIATEUR, TRICE, s., واسط *wāsīt*, اورغ فرانتار *ōrang per - antāra*. Jésus le médiateur de la nouvelle alliance, واسط وصية بهارو یعنی عیسی *wāsīt waṣīyat bahāru yaṇī ʿīsa*.

MÉDIATEUR, conciliateur, اورغ یغ مندایمکن *ōrang yang men-dāmey-kan*, قندای *pen-dāmey*.

MÉDIATION, s. f., فرانترا *per-antarā - an*, قندمای *pen-damēy-an*.

MÉDICAMENT, s. m., اوبت یغ سدی *ōbat yang sedīa*, اوبت اباتن *ōbat-obāt-an*.

MÉDICAMENTER, v. a., مغباتی *meng-obāt-i*.

MÉDICATION, s. f., فغباتن *peng-obāt - an*, حال مغباتی *hāl meng-obāt-i*.

MÉDICINAL, E, adj., اوبت *ōbat*, یغ میهن *yang meñembuh - kan*. Potion médicinale, منومن اوبت *minūm-an ōbat*. Plante médicinale, توبهن یغ میهن *tumbūh-an yang meñembuh-kan*.

MÉDINE, s. f., ville, مدینه *medī-nah*. La ville de —, نگرى مدینه *nagrī medīnah*.

MÉDIOCRE, adj., entre le grand et le petit, سدغ *sedang*, سدران *sedrāna*, اگهارى *ugahārī*. Un nez d'une longueur —, هیدغ یغ سدغ *hīdug yang sedang*. D'une taille —, سدران توبهن *sedrāna tūbuh-ña*.

Prix —, هرک اگهارى *harga uga-hārī*. Homme bien —, اورغ هین *ōrang hīna*, اورغ یغ کورغ عقلن *ōrang yang kūrang akal-ña*.

MÉDIOCREMENT, adv., سدغ *sedang*, دغن سدغن *dengan sedang-ña*.

MÉDIOCRITÉ, s. f., کسداغن *ka-sedāng-an*, ثرى یغ سدغ *pri yang sedang*, ثرى یغ سدران *pri yang sedrāna*, فغکت فرغاهن *per-tergāh-an*.

MÉDIRE, v. n., مغففت *meng-umpat*, ممفتنکن *mem-fitnah-kan*, اجوجه *ajūjah*. — de quelqu'un, اجوجه درفد اورغ *ajūjah deri-pada orang*.

MÉDISANCE, s. f., امفت *umpat*, فغفغانن *per-umpāt-an*, فتنه *fitnah*, اججاهن *ajujāh-an*.

MÉDISANT, E, adj., یغ مغففت *yang meng-umpat*, فغففت *per-umpat*, یغ ممفتنکن *yang mem-fitnah-kan*.

MÉDITATIF, IVE, adj., یغ سوك مرغ *yang sūka me-ranūng*, یغ سوك میکر *yang sūka memikir*, ترفکور *ter-fakūr*.

MÉDITATION, s. f., opération de l'esprit qui s'applique à quelque sujet, رنغ *ranūng*, فکیرن *pikīr-an*, فراغاتن هاتی *per-ingāt - an hātī*. Sujet de —, باکل فراغاتن هاتی *bākal per-ingāt-an hātī*.

MÉDITER, v. a., **مرنځ** *me-ranūng*, **میکر** *memikir*, **مغریر** *mengira-ngira*, **تمبځ منځ** *timbang-menimbang*, **تفکر** *tefekkur*. — un sujet, **مرنځ اتس سواتو فرکار** *me-ranūng atas suātu porkāra*, **مغریرای سواتو فرکار** *mengira-ngirā-i suātu porkāra*.

MÉDITER, projeter, chercher des moyens, **مغیاکان** *meng-upayā-kan*.

MÉDULLAIRE, adj., **برسم** *ber-sumsum*. Os —, **تولخ سسم** *tulang sumsum*.

MÉDUSE, s. f., actinie, **کولت لاوت** *kūlat laut*.

MÉFAIT, s. m., **فرپواتن یځ جاهت** *per-buāt-an yang jāhat*, **سالا** *sālah*. Il a été puni pour ses méfaits, **سده ای دسقساکن سبب فرپواتن یځ** *sudah ia di-siksā-kan sebab per-buāt-an-ia yang jāhat*.

MÉFIANCE, s. f., **شک** *šak*, **فری** *frī*, **کورځ فرچای** *pri kūrang perxāya*.

MÉFIANT, E, adj., **کورځ فرچای** *kūrang perxāya*, **یځ مناره شک** *yang menāruh šak*, **گنده** *gundah*.

MÉFIER (SE), v. pron., **تیاد فرچای** *tiāda perxāya*, **شک مناره** *menāruh šak*. Se méfier de, **مناره شک اتس** *menāruh šak atas*.

MÉGARDE, s. f., **کورځ ایغت** *kūrang ingat*. Il l'a fait par —, **دپوتکنپاله**

ایت دغن کورځ ایغت *di-būat-kan-ñā-lah itu dengan kūrang ingat*.

MÉGERE, s. f., femme méchante, **اروغ فرمفون یځ بغس** *orang perampuan yang bergis*.

MÉGISSERIE, s. f., **حال میامق کولت** *hāl meñāmak kūlit kijang*, **کیجځ**

MÉGISSIER, s. m., **تولخ سامق کولت** *tulang samak kūlit kijang*, **کیجځ**

MEILLEUR, E, adj., **له بایق** *lebeh bāik*. Etre un peu —, **اد له بایق** *ada lebeh bāik sa-dikit*. — que, **بایق درځد** *bāik deri-pada*, **له بایق درځد** *lebeh bāik deri-pada*, **تر بایق درځد** *ter-bāik deri-pada*. Le ciel est — que la terre, **سورک تر بایق** *suwarga ter-bāik deri-pada duniā ini*. Devenir —, **منجادی** *men-jādi lebeh bāik*. Rendre —, **میمیکی** *mem-bāik-i*. Il est le — de tous, **ای تر بایق سکالی** *ia ter-bāik sa-kālī*.

Loc. prov. Le meilleur n'en vaut rien, **سواتو فون تیاد بایق** *suātu pūn tiāda bāik*.

MÉJUGER, v. n., **سالا مشحکم** *sālah meng-hukum*, **سالا میکر** *sālah memikir*.

MÉLALÉUQUE, s. f., **کایو فوته** *kāyu pūtih*.

MÉLANCOLIE, s. f., **دوک** *dūka*, **کد کادن** *ka-dukā-an*, **دکچت**

duka-*xita*, هاتی سوسه *sūsah hāti*, شغل *šugul*.

MÉLANCOLIQUE, adj., triste, chagrin, مورغ *mūrurg*, غاغت *gārgut*, مورم *mūram*, بردکچت *ber-duka-xita*, هاتی برسوسه *ber-sūsah hāti*.

MÉLANGE, s. m., union de plusieurs choses, چمپورن *xampūr-an*, فنجمپورن *pen-xampūr-an*, هولم *hūlam*, کچوکن *kaxūk-an*.

MÉLANGE, croisement de races, بکتی بناغ در دو جنس *bekāk binātang deri dua jenis*.

MÉLANGE de littérature, باکی ۲ *bākey*, سورت علم کتاب *bāgey-bāgey sūrat ilmu kitāb*.

MÉLANGER, v. a., منچمپور *men-xampur*, مغهولکن *meng-hūlam-kan*, مغاچکن *mengāxuk-kan*.

MÉLASSE, s. f., تگگولی *tanggūli*, ایر گول *āyer gūla*.

MÉLÉ, E, part. pas. du v. mêler, چمپور *xampur*, دچمپور *di-xampur*, هولم *hūlam*, برهولم *ber-hūlam*, فالو *pālu*, باور *bāur*, کاچق *kāxuk*. Vin —, ایر اغگور یغ دچمپور *āyer arggūr yang di-xampur*.

MÉLÉ, embrouillé, کوسوت *kūsut*. Du fil —, بنغ یغ کوسوت *benang yang kūsut*.

MÉLÉE, s. f., contestation, combat opiniâtre, کلاهی *kelāhi*, فرغ یغ *prang yang ter-lālu krās*.

MÊLER, v. a., منچمپور *men-xampur*, مغاچکن *meng-hūlam*, مغاچکن *mengāxuk-kan*, مبابورکن *mem-bāur-kan*. — de l'eau avec du vin, منچمپور ایر اغگور دغن ایر *men-xampur āyer arggūr dengan āyer*. Le vinaigre et l'huile ne peuvent se mêler, چوک دغن میق تیاد دافت *xūka dengan mīñak tiāda dāpat di-xampur*.

MÊLER, confondre, باور *bāur*, منچمپور *men-xampur*, مغاچکن *mengāxuk-kan*.

MÊLER, brouiller, مغوستکن *meng-ūsut-kan*. — du fil, بنغ مغوستکن *mengūsut-kan benang*.

SE MÊLER, v. pron., s'occuper de, فضولی *fedlūli*, ممفضلیکن *mem-fedlūli-kan*, مغلغکران *mengelanggarā-kan*. Mêlez-vous de vos affaires, فضلیله اکن فکرچانم ایت *fedlūli-lah ākan pe-karjā-an-mu itu*. Se — de ses propres affaires, مغلغکران فکرچان سندرین *mengelanggarā-kan pe-karjā-an sendirī-ña*. Se — des affaires des autres, ماسق فکرچان اورغ لاین *māsuk pe-karjā-an orang lain*. Se — à la conversation, ماسق دالم *māsuk dālam bixāra*.

MÉLODIE, s. f., لاکو *lāgu*, راکم *rāgam*, پیسن *buñi-an*, پیسن *ñañi-an*. — douce, لاکو یغ مانس *lāgu yang mānis*.

MÉLODIEUSEMENT, adv., دغن مردو
dengan merdu, دغن لاگو یغ بایق
dengan lāgu yang bāik.

MÉLODIEUX, EUSE, adj., مردو
merdu. Voix mélodieuse, سوار یغ
suāra yang merdu.

MÉLODRAME, s. m., للاکن دغن بیئن
lālākon dengan buñi-an.

MÉLOMANE, s., اورغ یغ سوک دغر
ōrang yang sūka dengar
buñi-buñi-an.

MELON, s. m., مندیکی mandīkey,
کمندیکی kamandīkey. Une couche
de melons, سفتق مندیکی sa-petāḥ
mandīkey.

MELON d'eau, سمشک semangka.

MÉLONGÈNE, s. f., aubergine,
ترغ terung.

MEMBRANE, s. f., سلافت selāput,
کولت kūlūt, جلبال jala-jāla,
اغشیه igašyat.

MEMBRE, s. m., partie du corps,
اغکوت anggōta, عضو udlow. Les
membres de l'homme, سکل اغکوت
segala anggōta توبه اورغ مانسی
tūbuh orang mānusīa. Douleur
dans les membres, سغل فد سکل
seḡal pada segala anggōta.
— viril, بوتنه būtuh, ذکر dzakar.

MEMBRE d'une société, سکوتو
sakūtu, تم temàn, اغکوت anggōta.

— du conseil, مشاوره sakūtu
mušāwarat. Parmi les membres

de l'Eglise, داتار سکل اغکوت الكنيسة
di-antāra segala anggōta el-kanī-
set. Un — de sa famille, سورغ
sa-ōrang deri-pada
kulawargā-ña.

MEMBRE, partie, بهکین bahagī-an.

MEMBRU, E, adj., qui a de gros
membres, یغ اغکوتان بسر
yang anggōtā-ña besār.

MEMBRURE, s. f., totalité des
membres, سکل اغکوت segala
anggōta.

MEMBRURE, pièce de bois épaisse,
باتغ کایو یغ تبل
bātang kāyu yang
tebāl.

MÊME, adj., qui n'est point autre,
جوك jūga, سام ساما sāmā, جوك
sāmā jūga. Le —, دی جوك dīa
jūga. La — plante, ایت جوك
tanām-an itu jūga. Ces gens sont
les mêmes que nous avons vus au
marché, سده مریکیت جوك یغ کیت
marīka-itu jūga yang
kīta sudah lihat di-pāsar. De la
— figure, سروف sa-rūpa. Il a la
— patience, صبرن اد سام
sabar-ña ada sāmā. Son caractère est tou-
jours le —, فرغین ستیاس سام
perangī-ña santiāsa sāmā. Il n'est
pas le — qu'autrefois, ای تیاد سام
ia tiāda sāmā seperti
dahulu.

MÊME, avec un pronom, دیری
dīri, کندیری sendīri, کندیری ken-

diri. Moi —, درېك *dirī-ku*, همب *hamba sendiri*. Toi —, اښكو سندیږی *angkaw sendiri*. Lui —, درین *dirī-ña*, سندیږی *sendiri-ña*, دی سندیږی *dīa sendiri*. Nous-mêmes, کیت اورغ *kita orang sendiri*. Celui-là —, یاءیت سندیږی *īa-itu sendiri*. L'homme qui se connaît lui —, اورغ یغ مغل درین *orang yang mengenāl dirī-ña*. Il vient lui —, ای داتغ سندیږی *īa dātang sendiri*. La pierre qui est tombée d'elle —, باتو یغ سده جاته سندیږی *bātu yang sudah jātuh sendiri-ña*. En se disant à lui —, سرت برکات سام *serta ber-kāta sāma sendiri-ña*.

MÊME, adv., de plus, en outre, لاکي ډول *lāgi pūn*, لاکي ډول *lāgi pūn*. Nous ne devons pas — lui parler, لاکي ډول تباد هارس کیت *lāgi pūn tiāda hārus kita ber-kāta ākan dīa*. Tous les hommes — les plus âgés, سکالین *sakalī-an orang maka lāgi pūla yang lebèh tuā*. Quand —, جکلو سکالی *jikalaw sa-kālī pūn*.

De MÊME, سښرت *seperti*, دمکین *demikian*, دمکین جوك *demikian jūga*. De même que vos paroles sont belles, de même aussi vos

actions doivent être bonnes, سښرت فرکناډ اد بايق مک دمکین جوك هارس *seperti per-katā-an-mu ada bāik maka demikīan jūga hārus per-buāt-an-mu jādi bāik*.

Il est à MÊME de faire, ای دافت *īa dāpat mem-buāt*.

MÉMOIRE, s. f., faculté de l'âme de se souvenir, اغاتن *ingāt-an*, فراغاتن *per-ingāt-an*, کناغن *kenāng-an*, حفظ *hifetl*. Une bonne —, فراغاتن یغ بايق *per-ingāt-an yang bāik*. Qui a dans la —, یغ ترکنغ *yang ter-kenāng*. Rappeler à la —, مغلغن *mengenāng-kan*. A la — de, اکن فراغاتن *ākan per-ingāt-an*. En — de, اکن مغلغن *ākan meng-ingāt-kan*. Apprendre par —, محفوظکن *meng-hifetl-kan*. De — d'homme on n'a vu, تیاد فرنه دلپت *tiāda pernah di-lihat*.

D'heureuse MÉMOIRE, یغ مرحوم *yang marhūm*.

MÉMOIRE, s. m., écrit pour faire ressouvenir, سورت فراغاتن *sūrat per-ingāt-an*.

MÉMOIRE, exposé, سورت فغدوډن *sūrat peng-adū-an hāl*.

MÉMOIRE, compte, سورت هیوغن *sūrat hitūng-an*, سورت هوتغ *sūrat hūtang*.

MÉMORABLE, adj., هارس دابختن *hārus di-ingat-kan*, هارس دکنشکن *hārus di-kenang-kan*.

MÉMORIAL, s. m., chose destinée à rappeler à la mémoire, تند فرائغاتن *tanda per-ingāt-an*.

MENAÇANT, E, adj., یخ مغامخ *yang meng-āmar*, ترللو بسر *ter-lālu besār*. Un homme —, سورخ یخ مغامخ *sa-ōrang yang meng-āmar*, اورخ *orang peng-āmar*. Un danger —, باهای یخ ترللو بسر *bahāya yang ter-lālu besār*.

MENACE, s. f., حال مغامخ *hāl meng-āmar*, اچو *āxu*.

MENACER, v. a., faire des menaces, مغامخ *meng-āmar*. — de mort, مغامخ اکن ممونه *meng-āmar akan mem-būnuk*. Je vois qu'il me menace de son glaive, همب لیت *hamb līt*, دامن همب دغن فدغن *hamba dāman hamb dāgn fādāgn*, *lihat di-āmar-ña hamba dāgn pedāgn-ña*.

MENACER, pronostiquer. Les nuages nous menacent de la pluie, رفاک اون مئندغ هوجن *rupā-ōn mēndāgn hōjan*. Cette maison menace ruine, رومه ایت *rūmah ītu separtī māu rūbuk rupā-ña*.

MÉNAGE, s. m., tenue d'une maison, حال رومه تڭک *hāl rūmah tangga*. Bonne femme de —, اورخ *orang*.

فرمئون یخ تاهو ممکخ حال رومه تڭک *ōrang perampūan yang tāhu memēng hāl rūmah tangga*.

MÉNAGE, famille, ایسی رومه *isi rūmah*. Entretien d'un —, نفقة *nefakat* ایسی رومه *isi rūmah*. Dépense pour l'entretien d'un —, بلنج اکن نفقة ایسی رومه *belanja akan nefakat isi rūmah*.

MÉNAGE, association d'un homme et d'une femme, حال لاکي بینی *hāl lāki bīni*. Il fait bon — avec sa femme, مکن ای هیدف بایق ۲ دغن بنین *maka ia hīdup bāik-bāik dāgn bīni-ña*. Il a mis sa fille en —, دکاوینکنپاله اتق دران *di-kāwīn-kan-ña-lah ānak darā-ña*.

MÉNAGE, meubles, سکل سرب *segala serba rūmah*. Acheter un nouveau —, مبللی سرب رومه یخ *mem-beli serba rūmah yang bahāru*. Faire le —, مڭاترکن سکل *merg-atur-kan segala serba rūmah*.

MÉNAGE, économie. Vivre de —, هیدف دغن سدران *hīdup dāgn sedrāna*.

MÉNAGEMENT, s. m., circonspection, کبجاکن *ka-bijāk-an*.

MÉNAGER, v. a., économiser, مچن *meñimpan*, منا ر *menāruh*. — de l'argent, مچن وڭ *meñimpan wang*.

MÉNAGER, vivre sobrement, منجیت
men-jīmat, هیدف دغن سدران
hīdup dēgan sedrāna.

MÉNAGER, prendre soin, مملهران
memeliharā-kan. Il ménage ses
 sujets, ای مملهران رعیت *ia meme-*
liharā-kan rayat-ña. — sa santé,
 مملهران توبه درین *memeliharā-kan*
tūbuh deri-ña.

MÉNAGER, diriger, ordonner,
 مغانترکن *memarentah-kan*, ممرتهکن
meng-atur-kan. — sa voix, ممرتهکن
memarentah-kan suarā-ña.
 — des couleurs, مغانترکن ورن *meng-*
atur-kan warna-warna.

MÉNAGER, user peu d'une chose,
 جارج *jārang memākey*. Il
 ménage son cheval, کدان جارج
kudā-ña jārang di-pākey-
ña. Il ménage ses paroles, ای تیاد
ia tiāda ber-kāta bāñak.
 Ne ménager personne, برکات دغن
ber-kāta dēgan
tiāda me-lihat orang.

SE MÉNAGER, v. pron., مملهران
memeliharā-kan diri-ña.

MÉNAGER, ÊRE, adj., qui entend le
 ménage, اورغ یخ ممکغ حال رومه تغلک
orang yang memegūng hāl rūmah
tangga, اورغ یخ تاهو مپغن
yang tāhu meñimpan, یخ هیدف دغن
yang hīdup dēgan sedrāna,
 اورغ جیت *orang jīmat*.

MÉNAGERIE, s. f., فرهمشون سکل
per-himpūn-an segala
rūpa binātang, تمغت فلهارسکل روغ
tampat pelihāra segala rūpa
binātang.

MENDIANT, E, adj., اورغ فمنت
orang pe-minta, اورغ منت *orang*
minta-minta. Religieux —, فقیر
faḳīr, درویش *derwīs*. Les quatre
 mendiants, figues, raisins secs,
 amandes et avelines, بوه ارا دان زیب
būah arā
dān zabīb dān būah bādam dān
būah bunduk.

MENDICITÉ, s. f., حال منت *hāl*
minta-minta, حال منت درما *hāl*
me-minta dermā, فمتان *pe-mintā-*
an. Réduit à la —, جادی اورغ فاف
jādi orang pāpa.

MENDIER, v. n., منت *minta-*
minta, منت درما *me-minta dermā*,
 منت صدقه *me-minta sedekat*. —
 son pain, منت رزقین *me-minta*
rezeḳi-ña. — le secours de quel-
 qu'un, منت تولغ *me-minta tūlung*.

MENÉE, s. f., دای افای
dāya upāya.

MENER, v. a., conduire, مشنتر
meng-hantar, مبلو *mem-bāwa*,
 منتن *menuntun*. — quelqu'un
 dans la voie, مشنتر اورغ دجالن
meng-hantar orang di-jālan. Il a
 mené le voleur, دوباله اورغ فنجوری

ایت *di-bawa-ñā-lah* orang *pen-xūri itu*. — un cheval par la bride, *mem-bāwa kūda dengan pegang kakang*. — un aveugle, *menten orang bōta*. — par la main, *memimpin*. — des animaux, *merg-hālaw binātang*. Ce chemin mène à la ville, *jālan itu menūju nagri*. Tout chemin mène à Rome, *be-brāpa jālan akan mem-būat suātu pe-karjā-an*.

MENER, être à la tête, *mengapalā-kan*, *menjur*.

MENER, gouverner, diriger, *memarentah*. — rudement, *memarentah dengan kras*. Il est mené par sa femme, *ia diparentah-kan oleh binī-ña*.

MENER, diriger. — de front deux affaires, *mem-būat dua pe-karjā-an sa-kālī*. — une vie tranquille, *hidup dengan senang*. Il mène grand train, *ada peng-iring-ña bāñak*.

MÉNÉTRIER, s. m., *biduwan*.

MENEUR, EUSE, s., celui qui mène, *peng-hantar*, *peng-anjur*, *kapāla*.

MENINGE, s. f., membrane du cerveau, *selāput ūtak kapāla*.

MÉNORRHAGIE, s. f., *hiuz* *heidl yang ter-lālu bāñak*.

MENOTTE, s. f., petite main, *tāngan kexil*.

MENOTTES, fers, *lurgu*, *lurgu tāngan*. Mettre les —, *mem-belurgu tāngan*.

MENSONGE, s. m., *bōhong*. — évident, *bōhong nāta*. Dire un —, *ber-kāta bōhong*.

MENSONGE, au fig., illusion, erreur. Dans ce monde il n'y a qu'illusion et —, *dālam duniā ini ada keyāl dān tīpu sāja*.

MENSONGER, ÈRE, adj., faux, *dusta*, *bōhong*. Récit —, *xeritrā yang dusta*.

MENSTRUES, s. f. pl., *chambrā*, *hāidl*, *hiuz* *hāri chambrā kām*.

MENSUEL, LE, adj., *bulan*, *sa-sa-bulan*. Gages mensuels, *gāji bulan*.

Paiement —, *pembayār-an sa-sa-bulan*. Etat —, *daftar sa-bulan*.

MENSUELLEMENT, adv., ثڤ تيف ۲, *pada tiap-tiap bulan*.

MENTAL, E, adj., يڭ باطن *yang bāṭin*, دالم کير *dālam kīra*. دالم عقل *dālam akal*.

MENTALEMENT, adv., دغن کير *dengan kīra*, دغن ايشت *dengan ingat*.

MENTERIE, s. f., قمبوغن *pem-bohōng-an*, کدستان *ka-dustā-an*.

MENTEUR, EUSE, اورڭ برپوهڭ *orang ber-bōhong*, قمبوغه *pem-bōhong*, قندست *pen-dusta*. Grand —, قمبوغه بسر *pem-bōhong besār*.

MENTHE, s. f., plante aromatique, سلاسی *sulāsi*.

MENTION, s. f., سبوتن *sebūt-an*, ذکر *dziker*. — honorable, سبوتن *sebūt-an* دغن حرمة *dengan hormat*.

MENTIONNÉ, E, part. pas. du v. mentionner, مذکور ترسبت *ter-sebūt*, mezkūr, ترمذکور *ter-mezkūr*. Qui est — ci-dessus, يڭ ترسبت داتس اين *yang ter-sebūt di-atas ini*.

MENTIONNER, v. a., ميپتن *meñe-būt-kan*. Ne mentionnez pas son nom, جاغن اڭکو ميپتن ناک *jāngan angkaw meñebūt-kan namā-ña*. Qui mérite d'être mentionné, يڭ *yang harus akan di-sebūt-kan*.

MENTIR, v. n., برپوهڭ *ber-bōhong*, ممبوغه *mem-bōhong*, بردست *ber-dusta*, برکات دست *ber-kāta dusta*. — sans honte, تباد مالو *tiāda mālū*. Prenez garde de —, جاغلله کامو ممبوغه *jāngan-lah kāmū mem-bōhong*. Je ne mens pas, تباد اکو بردست *tiāda āku ber-dusta*.

MENTON, s. m., داکو *dāgu*. D'après l'auteur du *Makōta segala raja-rāja*: Un — pointu indique un manque de sagesse et de jugement, داکو يڭ تيرس ايت تند کورڭ *dāgu yang tirus itu tanda kurang būdi dān kurang bixāra*; Un — large indique la fierté, داکو يڭ بسر ايت تند تکبر *dāgu yang besār itu tanda tekebur*; Un — moyen est la marque d'un jugement parfait., داکو يڭ سدڭ *dāgu yang sedang itu tanda ka-sempurnā-an bixāra*.

MENTOR, s. m., guide, conseiller, اورڭ يڭ تولڭ بچار *orang yang tulong bixāra*, معلم *malim*.

MENU, E, adj., petit, کچل *kecil*. —, mince, نيفس *nīpis*. — bétail, بناغ *binatang* جيتق کچل *jīnak kecil*. — gibier, فربرون کچل *per-burū-an kecil*. Menue monnaie, ووغ تباک *wang tembaga*. — peuple, رعية *rayat*,

دین اورغ هین دین *orang hīna dīna*.
Couper en tranches menues, مغپیرس *merg-hīris nīpis*. Le — d'un repas, دفتر ستافن *daftar santāp-an*.

MENUISERIE, s. f., art de travailler le bois, علم کرج کایو *ilmu karja kāyu*.

MENUISERIE, ouvrage de menuiserie, قریواتن توکخ کایو *per-buāt-an tūkang kāyu*.

MENUISIER, s. m., توکخ کایو *tūkang kāyu*, قندی کایو *pandey kāyu*.

MÉPHITIQUE, adj., بوسق *būsuk*, بر باو بوسق *ber-bāu būsuk*. Air —, هوا یخ بر باو بوسق *hawā yang ber-bāu būsuk*.

MÉPRENDRE (SE), v. pron., ساله *sālāh* مغپیرس *merg-arti*, ساله مغپیر *sālāh mergira*, ساله ملیت *sālāh me-līhat*, مپست *meñesāt*.

MÉPRIS, s. m., قنچچان *xūxa*, قنچچان *pen-xuxā-an*, حال ملیت موده *hāl me-līhat mūdah*, کهنان *ka-hinā-an*. Tomber dans le —, کن چوچ *kena xūxa*, دلپت موده *dī-līhat mūdah*, جادی هین *jādi hīna*.

MÉPRIS des richesses, قری تیاد *prī tiāda mem-bīlang-kan ka-kayā-an*. — des louanges, قری تیاد مغندھکن فچین *prī tiāda merg-indah-kan pujī-an*.

Au **MÉPRIS**, adv., دغن تیاد *dergan tiāda merg-indah-kan*. Au — des lois du pays, دغن تیاد مغندھکن حکم *dergan tiāda merg-indah-kan hukum nagrī*.

MÉPRISABLE, adj., هین *hīna*, یخ هارس دھناکن *kejī*, *yang harus di-hinā-kan*. Devenir —, منجادی هین *men-jādi hīna*.

MÉPRISE, s. f., erreur, ساله *sālāh*, فرساتن *salāh-an*, سست *sesāt*, دغن سستن *per-sesāt-an*. Par —, دغن کورغ ایغت *dergan sesāt-ña*, دغن کورغ ینگت *dergan kūrang ingat*.

MÉPRISER, v. a., avoir du mépris pour, ملپت موده *me-līhat mūdah*, مغندھکن *me-mūdah-kan*, مغندھکن *merg-hinā-kan*, منچوچ *men-xūxa*. Il méprise tout le monde, ای ملیت *īa me-līhat mūdah ākan sa-kalī-an orang*. Ne méprisez pas les petits, جاغن *jāngan merg-hinā-kan orang kezil*.

MÉPRISER, ne faire aucun cas de, تیاد میسلخکن *tiāda mem-bīlang-kan*, تیاد مغندھکن *tiāda merg-indah-kan*, مغایکن *merg-ābey-kan*. — les plaisirs de ce monde, تیاد میسلخکن *tiāda mem-bīlang-kan ka-sukā-an duniā ini*. Il

méprise le danger, بهای ایت دایکنی
bahāya itu di-ābey-kan-ña.

MÉPRISER, parler mal de, ممفتبهکن
mem-fitnah - kan, مشفت meng-
umpat, اجوجه ajūjah.

MER s. f., amas d'eau qui envi-
 ronne les continents, سکار لوت, *lāut*,
segāra, بحر behr. —, océan, محيط
muḥīt. Les gouffres de la —, توبر,
tūbir lāut. Le vent de —, لوت
āngin lāut. Vert de —, اغن لوت
senām. Le bord de la —, تفی,
tepī lāut, قنتی pantey. Port
 de —, لبوهن *labūh-an, بندر ban-*
dar. Eau de —, ایرماسن *āyer*
māsīn, ایر لوت āyer lāut. Avoir
 le mal de —, مابق لوت *mābuk*
lāut. Voyager sur —, ملوونی *me-*
lāut-i. En pleine —, دلوت رمبغ
di-lāut rembang, دتغه لوت di-tergah
lāut. Ecumeur de —, فرمفق
pe-rompak.

Fig. —, amas considérable de
 quelque chose. — de sang, لوت
lāut dārah. — de miel, لوت
lāut mādu. — de feu, لوت
lāut āpi.

Loc. prov. C'est la — à boire,
 تباد دافت اکن جادی *tiāda dāpat*
ākan jādi. Porter de l'eau à la —,
 مېوڅ گارم کدالم لوت *mem-būang*
gāram ka-dālam lāut.

MERCANTILE, adj., برداڅ *ber-*
dāgang, برنيآڅ berniāga. Personne
 —, اورڅ برداڅ *orang ber-dāgang.*
 Esprit —, عقل داڅ *akal dāgang.*

MERCENAIRE, s., اورڅ افاهن *orang*
upāh-an, یغ ماکن کالچی yang mākan
gāji. Le — s'enfuit parce qu'il est —,
 مک اورڅ افاهن ایت برلاری سبب ای
maka orang upāh-an itu ber-lāri
sebāb ia ada orang upāh-an jūga.

MERCENAIRE, homme intéressé,
 vénal, اورڅ طمع *orang kīkir,*
 یغ دافت *orang lōba, اورڅ لوب*
yang dāpat mākan sūwap.

MERCERIE, s. f., بارڅ جوالن
bārang juāl-an, بارڅ کلتنڅ
klontong.

MEROI, s. f., miséricorde, سایڅ
sāyang, کسین kasīh-an, رحمة rah-
mat. A la — de Dieu, کفد رحمة
ka-pada rahmat allah. Sans
 —, تیاد سایڅ *tiāda sāyang.* Crier
 —, demander pardon, منت امغن
mintā ampun. S'abandonner à la
 — de quelqu'un, مېرهکن درین کفد
meñerāh-kan diri-ña
ka-pada ka-hendaḥ orang.

MEROI, s. m., remerciement, شکور
tarīma kāsīh.
 Grand —, تریم کاسه باقی *tarīma*

kāsih bāñak. Dieu — , شکور بکی *šukūr bagī allah*. — ! (je vous remercie), تريم کاسه سام تون *tarīma kāsih sāma tūan*.

MERCIER, ÈRE, s., اورغ جوالن *orang juāl-an*, اورغ برکدی *orang ber-kadèy*. — chinois, توکخ کلتنخ *tūkang klontong*.

MERCREDI, s. m., ربع اربعا *arbā*, ربع *rabu*. Le — , هاری اربعا *hāri arbā*. Le — des cendres, هاری ربع اکن *hāri rabu ākan sambut hābu*.

MERCURE, s. m., planète, عطارد *utārīd*.

MERCURE, vif-argent, ایر فیرق *āyer pēraḳ*, راس *rāsa*, زیبق *zībek*.

MERCURE, entremetteur d'affaires d'amour, فنجرومن *pen-jurūman*.

MERCURIALE, s. f., réprimande, دغن نست *hardiḳ*, نستا *nista*.

MERCURIEL, LE, adj., دغن ایر فیرق *dengan āyer pēraḳ*, زیبق *zībek*.

Friction mercurielle, فغروتن دغن *perḡ-urūt-an* *dengan āyer pēraḳ*. Pilules mercurielles, اتل *untal zībek*.

MERDE, s. f., excrément, تاهي *tāhi*. — de chien, تاهي انجیح *tāhi anjing*.

MERDE d'oie (couleur), ورن انتار *warna antāra hījaw dān kūnīng*.

MERDEUX, EUSE, adj., برتاهي *bertāhi*, یخ اد تاهي فدان *yang ada tāhi padā-ña*.

MÈRE, s. f., ایبو *ibu*, بند *bunda*, اندق *mā*, مق *mak*, امق *amak*, اندق *induk*. Père et — , ایبو باف *ibu bāpa*, ایو دان بند *ayah dān bunda*. Enfants d'une même — , انق سیبو *anak sa-ibu*. N'avoir plus ni père ni — , تیاد برایبو باف *tiāda ber-ibu bāpa*. Voici votre — , لیله ابوم *tihat-lah ibū-mu*. Grand'mère, نیتق فرمفون *nēneḳ perampūan*. Belle — , mère de l'autre époux, متوق فرمفون *mentūwaḳ perampūan*. Belle — , marâtre, مق تیری *mak tiri*. — adoptive, ماء اغکت *mā aḡkat*. — nourrice, ماء اینخ *mā inang*, اینخ فغاسه *inang peng-āsuh*. Quatre poussins avec leur — , انق هایم امفت ایکر دغن ابون *anak hāyam ampat iḳor dēngan ibū-ña*.

Fig. L'Eglise est notre — , الكنيسة *el-kanīset* *ada ibu pada kāmī*. Branche — , چابخ بسر *xābang besūr*. — de girofle, ایبو *ibu xengkeh*. — perle, اندق *induk mutiāra*.

MÈRE, source, cause, اصل *aṣal*. L'oisiveté est la — de tous les vices, کلاسین ایت اصل سکلیئن *ka-malās-an itu aṣal sa-kalī-an ka-jahāt-an*.

MÉRIDIEN, s. m., grand cercle de la sphère passant par les pôles, دائرة النهار *daīrat neṣif en-nahār*.

MÉRIDIENNE, s. f. Ligne —, خط النهار *kaṭ neṣif en-nahār*.

MÉRIDIONAL, E, adj., كسلاتن *ka-selātan*, كسبله سلاتن *ka-sa-belāh selātan*. Pays —, نكرى يڭ كسبله *nagrī yang ka-sa-belāh selātan*.

MÉRITANT, E, adj., برڤهال *ber-pahāla*, مستحق *mustehik*. Homme —, اورڭ يڭ برڤهال *ōrang yang ber-pahāla*.

MÉRITE, s. m., ce qui rend digne de récompense ou de punition, فهاال *pahāla*, جاس *jāsa*. Un grand —, برڤهال *pahāla besār*. Obtenir des mérites, براوله فهاال *ber-ūleh pahāla*. Rendre à chacun selon ses mérites, مبالسكن فدا ماسڭ ٢ سورڭ *mem-bālas-kan pada māsing-māsing sa-ōrang sa-kedar per-buāt-an-ña*. Par les mérites de notre Seigneur, كارن فهاال *kārna pahāla tūhan kāmī*. Homme de —, اورڭ سمڭرن *ōrang sempurna*, بايق *ōrang bāik*.

MÉRITER, v. a., être digne, هارس *hārus*, فانت *pātut*. — le ciel, هارس ماسق سورڭ *hārus māsuk suwarga*. Il mérite d'être puni, هارس اى دستساكن *hārus ia di-*

sikṣā-kan. — des louanges, هارس دڤوجى *hārus di-pūji*.

MÉRITOIRE, adj., برجاس *ber-jāsa*. Action —, ڤربواتن يڭ برجاس *per-buāt-an yang ber-jāsa*.

MERLIN, s. m., (Mar.), تالى تيفس *tālī tīpīs* سرت قوه *serta kūwat*.

MERLUCHE, s. f., morue sèche, ايكن كايويڭ كڭڭ *ikan kāyu yang krīng*.

MERVEILLE, s. f., chose rare, extraordinaire, ڤربواتن يڭ عجب *per-buāt-an yang ajeb*, عجيبة *ajibat*, معجزة *mujizat*.

A MERVEILLE, بايق سكالى *bāik sa-kālī*.

MERVEILLEUX, EUSE, adj., يڭ انده ٢ *yang ka-xengāng-an*, كچڭاغن *indah-indah*, عجب *ajeb*. ترحيران *ter-heirān*, يڭ ممبرى حيران *yang mem-brī heirān*. Flèche merveilleuse, انتق فانه يڭ سقتى *anak pānah yang sakti*. Force merveilleuse, كسقتين *ka-saktī-an*.

MÉSALLIANCE, s. f., كاوين اورڭ يڭ *kāwīn* تباد سام بڭسان *tiāda sāma bangsā-ña*.

MÉSALLIER, v. a., مڭاوينكن اورڭ يڭ تباد سام بڭسان *mergāwīn-kan* اورڭ يڭ تباد سام بڭسان *ōrang yang tiāda sāma bangsā-ña*.

SE MÉSALLIER, v. pron., مڭوينى اورڭ يڭ كورڭ بڭسان *mergawīn-i* اورڭ يڭ كورڭ بڭسان *ōrang yang kūrang bangsā-ña*.

MÉSAVENTURE, s. f., چالاک *xelāka*,
 untung مالغ *untung mālag*.

MÉSESTIMER, v. a., تياڊ مڱندھڪن
tiāda meng-indah-kan.

MÉSINTELLIGENCE, s. f., چڊرا
xidrā, سليسہ *salisih*, ڦر بتاھن *per-*
bantāh-an.

MÉSINTERPRÊTE, v. a., سالھ مڱرتي
sālah meng-arti.

MESQUIN, E, adj., چيڪر *kikir*,
kikir.

MESQUIN, pauvre, هيٺين *hīna*,
 مسڪين *meskin*.

MESQUINEMENT, adv., دڱن کيڪرن
dengan kikir-ña.

MESQUINERIE, s. f., کيڪرن *kikir-*
an, کسڪينن *ka-meskin-an*.

MESSAGE, s. m., سرويھن *surūh-*
an, کيريم *kirim-an*, ڦڻوسن *peng-*
utūs-an, رسالہ *risālet*.

MESSAGE, nouvelle, خبر *ka-bar*.

MESSAGER, ÈRE, s., ڦسورہ *pe-sūruh*,
 اورڻ *pa-kirim*, اتوسن *utūs-an*, اورڻ
orang mem-bāwa. — de con-
 fiance, ڦسورہ يڻ کڦرجيان *pe-sūruh*
yang ka-perxayā-an. —, porteur
 de nouvelles, يڻ مڙو خبر *yang mem-*
bāwa ka-bar. — d'Etat, ڦسورہ راج
pe-sūruh rāja. — de malheur,
 يڻ مڙو خبر جاهت *yang mem-bāwa*
ka-bar jāhat.

MESSAGER, signe avant-coureur,
 tanda, علامہ *alāmat*.

MESSAGERIE, s. f., ڦڪرجان ڦسورہ
pe-karjā-an pe-sūruh, ڦڪرجان
pe-karjā-an orang mem-
bāwa.

MESSE, s. f., ميس *mīsa*, سمپيڻ
sembahyang mīsa. Chanter
 la —, مياڻي ميس *me-ñāñi mīsa*.
 Célébrer la —, ميموت ميس *mem-*
būat mīsa. Servir la —, منولڻ ميس
menūlung mīsa, برخدمتہ ڏن ميس
ber-kedmat pada mīsa. Entendre
 la —, مندڱر ميس *men-dengar mīsa*.
 — basse, ميس يڻ دباچ ساج *mīsa*
yang di-bāxa sāja.

MESSÉANT, E, adj., تياڊ سنونہ
tiāda, تياڊ ڦاتت *tiāda pātut*.

MESSIE, s. m., ميسج *mesēh*. Le —,
 ميسج *el-mesēh*. Faux messies, ميسج
mesēh yang dusta.

MESSIEURS, s. m. pl., تون *tūan-*
tūan.

MESURABLE, adj., يڻ ڏاڦت دسوکت
yang dāpat di-sūkat, يڻ ڏاڦت دهوڪر
yang dāpat di-hūkur.

MESURAGE, s. m., action de me-
 surer, حال مپوڪت *hāl meñūkat*,
 حال مڱهوڪر *peñūkat-an*, ڦيڪاتن
hāl meng-hūkur, ڦڱهوڪرن *peng-*
hukūr-an.

MESURE, s. f., de capacité, سوڪت
sūkat, سڪاتن *sukāt-an*, کولہ *kūlah*,
 تاڪر *tākar*. Cent mesures de riz,
 برس سراتس سوڪت *bràs sa-rātus*

sūkat. Cinquante mesures d'huile, دغن سدران *mīnak lima pūloh kūlah*. — comble, سكاتن مبخ *sukāt-an mumbang*. On se servira envers vous de la — dont vous vous serez servi envers les autres, دغن سكاتن يڭ مان کامو سوکتنن مک *dergan sukāt-an yang māna kāmū sūkat-kan maka pada kāmū ākan di-sūkat-kan pūla*.

MESURE de longueur, هوكر *hūkur*, هكورن *hukūr-an*. Prendre —, مشبل هكورن *meny-ambil hukūr-an*. — d'un habit, هكورن باجو *hukūr-an bāju*. Dieu ne donne pas son esprit par —, تياد الله كرنياكن *tiāda allah karu-niā-kan ruh itu sa-hūkur-hūkur*.

MESURE en versification, عروض *arūdl*.

MESURE en musique, راکم *rāgam*, لاگو *lāgu*.

MESURE, moyens, افاى *upāya*. Prendre ses mesures, برافاى *ber-upāya*.

MESURE, limite, قدر *kedar*. Suivant la — de ses forces, دغن سقدر *dergan sa-kedar kuasā-ña*. Selon la — de sa faute, سقدر سالهن *sa-kedar sālāh-ña*.

MESURE, modération, جيت *jimat*, پرى سدران *prī sedrang*, دغن سدران *sedrāna*. Avec —, دغن سدران

dergan sedrang, دغن سدران *sedrāna*. Garder la — en tout, هيدف دغن سغاتن *hidup dergan sa-pātut-ña*.

Etre en MESURE de faire, دافت مېوت *dāpat mem-būat*.

A MESURE qu'il est plus riche, il est plus avare, ماکن کای ماکن کیکر *mākin kāya mākin kikir*.

Outre MESURE, ترلالو امت *ter-lālu amat*. Avec poids et —, دغن تباغن *dergan timbāng-an dān hukūr-an*.

MESURÉ, E, part. pas. du v. mesurer, ترکوله *ter-kūlah*, دسوکت *di-sūkat*, هوكر *hūkur*, دهوكر *di-hūkur*.

MESURÉ, modéré, جيت *jimat*, سدغ *sedang*.

MESURER, v. a., avec une mesure de capacité, مېوکت *meñukat*. — avec une mesure de longueur, مشهوكر *meny-hūkur*. — du riz, مېوکت برس *meñukat brās*. — une terre, مشهوكر تانه *meny-hūkur tānah*. — à la coudée, مشهست *meny-hasta*. — avec un cordeau, مېشت *meñipat*. — au تاکر *tākar*, مناكر *menākar*. — avec le compas, مشهوكر دغن *meny-hūkur dergan jangkak*. Si le ciel pouvait être mesuré, جكلو لاغت ايت دافت دهوكرکن *jika-law lāngit itu dāpat di-hūkur-kan*.

MESURER, diviser, régler, مېهاګي *mem-bahāgi*, مېخاټر *merg-atur*. Il ne sait pas — son temps, ای تیاد تاهو *ia tiāda tāhu mem-bahāgi waktū-ña*.

SE MESURER avec quelqu'un, اورغ ۲ بربل *ber-lumba-lumba* *dengan orang*.

MESUREUR, s. m., اورغ مېوکت *orang meñukat*, اورغ مېهوکر *orang merg-hūkur*, توکغ هوکر *tukang hūkur*.

MÉSUSER, v. n., faire un mauvais usage, سالا مېماکی *sālah memā-key*.

MÉTACARPE, s. m., تاغن *tāngan*, تاغن تغه *tengah tāngan*. Les os du —, تولغ ۲ تغه تاغن *tulang-tulang tengah tāngan*.

MÉTAIRIE, s. f., کبن *kebòn*, تانه سېو *tānah sēwa*.

MÉTAL, s. m., لوېغ کغس *kangsa*, لوېغ *lōyang*. Poudre de —, سربق کغس *serbuk kansa*. Fil de —, کاوت *kawat*. Graveur sur —, توکغ اوکر *tukang ukir kansa*. Fondre du —, ملېر *me-lebūr*. — en fusion, کلېورن *ka-lébūr-an*.

MÉTALLURGIE, s. f., art de tirer des mines, de travailler des métaux, علم مخرجاکن مریو دان مېوت کغس *ilmu mergarjā-kan mariyaw dān mem-būat kansa*.

MÉTAMORPHOSE, s. f., transformation, جلم *jalma*. —, changement, اباهن *ubāh-an*.

MÉTAMORPHOSER, v. a., transformer, منجلاکن *men-jalmā-kan*.

MÉTAMORPHOSER, faire changer, مېغوېکن *merg-ubah-kan*.

SE MÉTAMORPHOSER, v. pron., منجلم *men-jalma*.

MÉTAPHORE, s. f., اثمائن *upamā-an*, مجاز *mejāz*.

MÉTAPHORIQUE, adj., فری اثمائن *prī upamā-an*, مجازی *mejāsī*.

MÉTAPHYSIQUE, s. f., علم باطن *ilmu bāṭin*.

MÉTATARSE, s. m., کاکی *kāki*, تغه کاکی *tengah kāki*. Les os du —, تولغ ۲ دتغه کاکی *tulang-tulang di-tengah kāki*.

MÉTAYER, ÈRE, s., یغ مملهاکن کبن *yang memeliharā-kan kebòn*.

MÉTEMPSYCOSE, s. f., فنجلمائن *pen-jalmā-an*, قنداھن جیو *pindāh-an jīwa*.

MÉTÉORE, s. m., جیرت بنتغ *xīrūt bintang*.

MÉTHODE, s. f., manière de faire, فری کلکون *prī ka-lakū-an*, فری جالن *prī jālan*. — d'enseignement, فرته مغاجر *prī merg-ājar*, فرته مغاجرن *parentah peng-ajār-an*, شرط اکن مغاجر *sart ākan merg-ājar*.

MÉTHODE, coutume, habitude, چار-
xāra, کيساء ka-biasā-an.

MÉTICULEUX, EUSE, adj., فثاكت
penākut, يڭ ساغت برتاکت yang
sāngat ber-tākut. Un homme —,
سورڭ فثاكت sa-ōrang penākut.

MÉTIER, s. m., profession, تڪاڻن
tukāng-an, كڦنداين ka-pandēy-an,
ڪرج karja, فڪرجاء pe-karjā-an,
جواتن پن-خاهاري pen-xaharī-an,
جواتن jawāt-an. Exercer un —, منوڪڙ
menūkang. Exercice d'un —, فنڪاڻن
penūkāng-an. Quel est son —?
اڻ ڪرجاڻ karjā-ña apa. Il est or-
fèvre de son —, ڪرجاڻ توڪڙ مس
karjā-ña tūkang mās. Apprendre
un —, براجر سواتو فڪرجاڻ ber-
ajar suātu pe-karjā-an. Qui exerce
un —, توكڙ pandey. Corps de —,
ڪنسي توكڙ kongsī tūkang-tūkang. Avoir cœur au —,
مبوت سواتو فڪرجاڻ دڻ راجن mem-
būat suātu pe-karjā-an dengan rājīn-ña. Gâterle —,
منجول men-jūal dagāng-an ter-lālu mūrah.

MÉTIER, machine, فڪاوى pegā-
wey. — de tisserand, فيس pīsa,
فمبلوتن pem-belūt-an. — à broder,
فبداڻن pe-bidāng-an.

MÉTIS, SE, adj., يڭ تفراتق درڦد
يڭ سورڭ فوته دان سورڭ هيم yang te-

per-ānak deri-pada sa-ōrang pū-
tih dān sa-ōrang hītam.

MÈTRE, s. m., نام سواتو هڪورن
nāma suātu سکرکير دو هست فنجشن
hukūr-an sa-kira-kira dūa hasta
panjang-ña.

MÈTRE, en poésie, عروض arūdl.

MÉTROLOGIE, s. f., فتهبون تباڻن
pengatahū-an timbāng-an dān hukūr-an.

MÉTROPOLE, s. f., ايوو نگرى ibu
nagrī.

MÉTROPOLITAIN, E, adj., ايوو نگرى
ibu nagrī pūña.

MÉTROPOLITAIN, s. m., arche-
vêque, فتهلولو اسقف panghulu uskup.

METS, s. m., مڪانن makān-an,
هداڻن hidāng-an, تمل tambul,
سمجڻ sajī-an. — (en style élevé),
فرستائڻ santāp-an, ستائڻ per-
santāp-an. — délicat, يڭ مڪانن
makān-an yang sedāp.

METTRE, v. a., poser, مناره menā-
ruh, ممبوه mem-būbuh, ملتڪن me-
letūḱ-kan. — sur la table, مناره
menāruh ātas mēja. —
du bois sur le feu, اڻي ممبوه کايو اڻي
mem-būbuh kāyu ātas āpi. —
devant, ممبوه دهدافن mem-būbuh
di-hadāp-an.

Ce mot peut se rendre en malais
de bien des manières selon les cir-
constances; en voici des exemples.

— en ordre, مختار *merg-atur*. — en terre, منام *menānam*. — en œuvre (enchâsser), مغارغ *mergārang*, مناتهن *menātah-kan*. — au rebut, ممبوغ *mem-būang*. — en évidence, ميتان *me-ñatā-kan*. — debout, منديكن *men-dirī-kan*, منكان *menegā-kan*. — à part, ميكون *meñakū-kan*, مغاشغن *merg-āsing-kan*. — sous les yeux (exposer un cas), مغدوكن *merg-adū-kan*. — à la porte, مهن *me-ñāh-kan*, مغلوركن *mergaluar-kan*. — en réserve, مهن *meñimpan*. — la main sur, ممغ *memegang*, منغف *menangkap*. — en prison, منجاركن *memanjarā-kan*. — à mort, ممبونه *mem-būnuh*. — en fuite, ملريكن *me-larī-kan*. — sur le trône, مرجان *me-rajā-kan*. — en état de, مغوساكن *me-rguasā-kan*. — en pièces, منچارق *men-xāriḡ-xāriḡ*. — en main, مهرهن *meñerāh-kan*. — bas (déposer), منورنكن *menūrun-kan*. — bas (faire ses petits), برانق *ber-ānak*. — une chose à profit, ممفرگناكن *mem-per-gunā-kan* بارغ *bārang*. — fin à, موتسكن *memūtus-kan*, مغهابسكن *merg-hābis-kan*. — à quia, منديكن *men-diam-kan*.

METTRE, se servir, se vêtir, مامي *memākey*, مغن *mengena*. — un bel

habit, مامي باجو يغ انده *memākey bāju yang indah*. Il ne met pas de gants, اي تيا د فاكي سارغ تاغن *ia tiāda pākey sārung tāgan*.

SE METTRE, v. pron., ممبوه درين *mem-būbuh diri-ña*.

SE METTRE à, ملائي *me-mulā-i*. Se — à la tête de, مغفلاكن *merga-palā-kan*. Se — en voyage, براغكت *ber-angkat*. Se — en colère contre quelqu'un, ممرهي *me-marāh-i*.

MEUBLE, adj., que l'on peut remuer, بارغ اغكت *bārang angkat-angkat*, يغ دافت دفتدهكن *yang dā-pat di-pindah-kan*. Biens meubles, هرت يغ دافت دفتدهكن *harta yang dāpat di-pindah-kan*.

Terre MEUBLE, تانه لونق *tānah lūnak*.

MEUBLE, s. m., tout ce qui sert à meubler, سرب رومه *serba rūmah*. Les meubles de cette maison sont de bois précieux, سرب رومه ايت *serba rūmah itu deri-pada kāyu yang indah*. Acheter des meubles neufs, ممبلي سرب *mem-belī serba rūmah yang bahāru*.

MEUBLER, v. a., ملغف دغن سرب *me-langkap dengan serba rūmah*. — une maison, ملغف *me-langkap rūmah dengan serbā-ña*. Une maison meublée, سبوه رومه يغ لغف دغن *sebuah rumah yang lengkap*.

سربان *sa-būah rūmah yang langkap dengan serbā-ña.*

MEUBLER sa tête de connaissances, مندافت ببراف فغتهون *men-dāpat be-brāpa pengatahū-an*, علم ببراف بيراف *ber-ājar be-brāpa ilmu.*

MEULE, s. f., pierre servant à broyer, باتو كسارن *bātu kisār-an.*

— de moulin, باتو فغكلىن *bātu peng-gilīng-an.* — à aiguiser, à polir, چانى *xāney.* Aiguiser sur la —, منچانى *men-xāney.*

MEULE de foin, تمبون رمفت كرخ *tambūn-an rumput krīng.* — de paille, تمبون مرغ *tambūn-an merāng.*

MEUNIER, s. m., celui qui gouverne un moulin, جورو فغكلىن *jūru peng-gilīng-an*, توکغ فغكلىن *tūkang peng-gilīng-an.*

MEURTRE, s. m., قمنوهن *pem-bunūh-an*, قمنوهن دغن سمجان *pem-bunūh-an degan saha-jā-ña.* Commettre un —, مبنوه *mem-būnuh*, مغامق *merg-āmok.*

MEURTRE, au fig., grand dommage, كركين بسر *ka-rugī-an besār.*

MEURTRIER, ÈRE, s., qui commet un meurtre, قمنوه *pem-būnuh.* C'est un —, اى سورغ قمنوه *ia sa-ōrang pem-būnuh.* Armes meurtrières, سنجات قمنوه *senjata pem-būnuh.*

MEURTRIÈRE, s. f., ouverture dans un mur pour tirer sur l'ennemi, لوبغ دتمق بتغ *lobang di-tembok bintīng.*

MEURTRIR, v. a., faire une meurtrissure, ميفت *meñepit*, ملوك *melūka*, مرمقن *me-remūk-kan.*

MEURTRISSURE, s. f., لم *lebūm*, لوك *lūka*, بغكق *bangkal.*

MEUTE, s. f., كتمبون انبح فربرون *ka-tumbūk-an anjing per-burū-an.*

MI, particule indéclinable pour demi, تغه *tergah.* Mi-chemin, تغه جالن *tergah jālan.* A mi-jambe, فد تغه بتس *pada tergah betis.* A la mi-carême, فد تغه بولن فواس *pada tergah būlan puāsa.*

MIASMES, s. m. pl., هوا يغ برجشكت *hawā yang ber-jangkīk.*

MIAULEMENT, s. m., غيغ *ngeyòng.*

MIAULER, v. n., مغيغ *me-ngeyòng.*

MICHE, s. f., petit pain rond, سبيجى روتى بولت *sa-biji rōti būlat.*

MICMAC, s. m. fam., دای *dāya*, مصلحة *meşleḥat.*

MICROCÉPHALE, adj., qui a une petite tête, يغل كفلان *yang kexil kapalā-ña.*

MICROCOSME, s. m., monde en abrégé, عالم صغير *ālam seqir.*

MICROPODE, adj., qui a des petits pieds, يغل ككل ككين *yang kexil kaki-ña.*

MICROSCOPE, s. m., چرمین یخ *xermin yang mem-besarkan*.

MIDI, s. m., le milieu du jour, متهاری تغه *tengah hāri*, متهاری تگگی *mata-hāri tiggī*, رمبغ *rembang*, ظهر *tluhr*. Depuis le matin jusqu'à —, درفد فاکی هاری داتخ کفد تغه, هاری *deri-pada pāgi hāri dātang ka-pada tengah hāri*. A —, تتکال *tatkāla rembang*, فد جام فوکل *pada jām pūkul dūa belās*. Au moment de —, فد وقت ظهر, *pada waktu tluhr*. L'avant —, بلم تغه هاری *belum tengah hāri*. L'après —, لالو تغه هاری *lalu tengah hāri*.

Le **MIDI**, le sud, سلاتن *selātan*, سبله سلاتن *daksīna*. Au —, سا-بله سلاتن *sa-belūh selātan*. Vent du —, اغن *āgin selātan*. — pour l'hémisphère sud, اثار *utāra*.

Loc. Fig. Le — de la vie, فد تغه کهدوفن اورخ مانسی *pada tengah ka-hidūp-an orang manusia*.

Prov. Chercher — à quatorze heures, منجهاری فربنتاهن *men-xa-hāri per-bantāh-an*.

MIE, s. f., partie molle du pain, روتی ایسی *isi rōti*. Pain qui a beaucoup de —, روتی یخ اد باقی اسین, *rōti yang ada bāñak isi-ña*.

MIEL, s. m., مادو *mādu*, ایرمادو *āyer mādu*. — sauvage, ایرمادو

āyer mādu hūtan. Rayon de —, اندخ مادو *indung mādu*, سارخ لبه *sārang lebāh*, سوالخ *suwā-lang*. Mouche à —, لبه *lebāh*. Ses paroles sont douces comme une mer de —, فرکتانن ایت مانس سفرت, *per-katā-an-ña itu mānis seperti laut āyer mādu rupā-ña*.

Loc. prov. Un peu de fiel gâte beaucoup de —, نیل ستیق روستق, سوسو سبلاغ *nīla sa-titik rūsak sūsu sa-belānga*. La lune de —, فرتام بولن دالم حال کلوین *portāma būlan dālam hāl kāwīn*.

MIEN, NE, adj. poss., اکو فون *aku pūña*, همب فون *hamba pūña*. Ce livre est le —, کتاب ایت همب فون, *kitāb itu hamba pūña*, کتاب ایت همب *kitāb itu kitāb hamba*. (v. Gramm.)

MIETTE, s. f., رافه *rēmah*, رافه *rāpīh*. — de pain, ریمه روتی *rēmah rōti*. Réduire en miettes, مریمه کن *me-rēmah-rēmah-kan*. Les chiens mangent les miettes qui tombent de la table de leurs maîtres, انجخ ۲, اد ماکن درفد ریمه یخ جانه در اتس *anjing-anjing ada mākān deri-pada rēmah yang jātuh deri atas māyidet tūan-tūan-ña*.

MIEUX, adv., له بايق *lebèh bāik*.
 Il chante —, ای میای له بايق *ia me-ñāñi lebèh bāik*. Il est un peu —, ای اد له بايق سديكت *ia ada lebèh bāik sa-dikit*. — que tout cela, له بايق درؤد ايت *lebèh bāik deri-pada itu*. Aimer —, اغر *angur*. J'aime — cette étoffe que l'autre, همب اغر کاین ايت درؤد یغ *hamba angur kāin itu deri-pada yang lain*. Le —, یغ تر بايق *yang ter-bāik*, یغ بايق سکالی *yang bāik sa-kāli*. De son —, دغن *dengan sa-kuasā-ña*. A qui mieux —, بربل *ber-lumba-lumba*.

MIGNARD, E, adj., چنتق *xantik*, مانس *mānis*. Visage —, موك *mūka xantik*.

MIGNARDER, v. a. fam., مېوجق *mem-būjuk*, منچېو *men-xumbu*.

MIGNON, NE, adj., چنتق *xantik*, یسی *mānis*, مولق *mūlik*, اتق *bisey*. Cet enfant est très —, ایت بايق چنتق *anak itu bāñak xantik*.

MIGNON, bien-aimé, تماغن *timāng-an*, ککاسه *ka-kāsih*. Il est le — de sa mère, ای تماغن ابون *ia timāng-an ibū-ña*.

MIGNONNEMENT, adv., دغن چنتق *dengan xantik-ña*, دغن مولق *dengan mūlik-ña*.

MIGNOTER, v. a., مېوجق *mem-būjuk*, منچېو *men-xumbu*, مغولت *meng-ūlit*.

MIGRAINE, s. f., ساکت کفال *sākit kapāla*, فنج کفال *pening kapāla*, فده کفال *pedih kapāla*, غلو *gelu*.

MIGRATION, s. f., d'un peuple, کفنداهن قوم *ka-pindāh-an kaum*.

MIGRATION de certaines espèces d'animaux. Le temps de la — des hirondelles, براغتک *māsa būrung layang-layang ber-angkat pada tiap-tiap tahun*.

MIJOTER, v. a., faire cuire doucement, مناتق فرلاهن *menānak perlahan-perlahan*.

MIL, adj. numér., pour la supputation des années, رېو *rību*. En l'année — huit cent, دهن سريو *pada tāhun sa-rību dulāpan rātus*.

MIL, MILLET, s. m., plante, رند *randa*.

MILAN, s. m., oiseau de proie, بورغ لڅ *būrung lang*.

MILICE, s. f., l'art de la guerre, فتهوون فرکار فرغ *ilmu prang, pengatakū-an porkāra prang*. La vie de l'homme sur la terre est une —, ففراغن اد فده مانسی داتس بومی *pe-prang-an ada pada mānusīa di-atas būmi*.

MILICE, armée, تانتارا *tantāra*, بال
هلبالغ دان رعية *bāla tantāra*, تانتارا
hulubālang dān rayat. La — des
cieux, تانتارا سگلا لاغت *tantāra segala*
lāngit.

MILIEU, s. m., تغه *tergah*, کتغاهن
ka-tergāh-an, پرتغاهن *per-tergāh-*
an. Au —, دتغه *di-tergah*, دتغه
pada tergah. Au — du combat,
دتغه *di-tergah prang*. — de la
nuit, تغه مالم *tergah mālam*. — du
jour, تغه هاری *tergah hāri*, متغاری
mata-hāri rembang. Le —
de la vie de l'homme, کتغاهن کهدوئن
ka-tergāh-an ka-hidūp-
an orang mānusīa. Le — du corps,
پرتغاهن *pinggang*.

MILIEU, parmi, انتارا *antāra*. Au
— de tout cela, ددالم انتارا ایت *di-*
dālam antāra itu. Au — de la
route, دد انتارا جالان *pada antāra*
jālan. Au — des hommes, دانتارا
di-antāra orang mā-
nusīa, دالم دنیا *dālam duniā*.

Loc. Point de —, تیاد دافت تیاد
tiāda dāpat tiāda. Point de —, il
faut combattre ou mourir, تیاد دافت
تیاد دافت تیاد *tiāda dāpat tiāda*
ber-prang ātaw māti.

MILITAIRE, adj., فرغ *prang*, در
فرغ *deri prang*, فغراغن *pe-prang-*
an. L'art —, علم فرغ *ilmu prang*.

Service —, خدمت فرغ *kedmat prang*.

Ecole —, مدرسه علم فغراغن *madra-*
sat ilmu pe-prang-an. Uniforme —,
فکاین سلدادو *bāju prang*, باجو فرغ
pakēy-an soldādo. Musique —,
سگل بیپین فرغ *segala buñi-buñi-*
an prang. Architecture —, علم مېوت
فغراغن *ilmu mem-būat binting*, فغراغن
pengatahū-an pe-
karjā-an baluwarti. Heure —,
کتیک بتل سگالی *kotika betul sa-*
kāli.

MILITAIRE, s. m., homme de
guerre, اورغ فرغ *orang prang*, سلدادو
soldādo.

MILITANT, E, adj., فرغ *pemerang*,
فرغ *yang ber-prang*. L'église
militante, الكنيسة فرغ *el-kanīset*
pemerang, سگل اغکوت الكنيسة داتس
segala arggōta el-kanīset di-
ātas būmi.

MILITER, v. n., فرغ *ber-prang*,
مرغ *memerang*, ملاون *me-lāwan*.

MILLE, adj., numér., ریبو *rību*.
Un —, سربو *sa-rību*. — hommes,
سربو اورغ *sa-rību orang*. Deux
— chevaux, دو ریبو کود *dūa rību*
kūda. Dix —, سلقس *sa-laksa*.

MILLE, un grand nombre, بائق
bāñak. — afflictions, بائق کسکارن
bāñak ka-sukār-an. — gens l'ont
fait, بائق اورغ سده بوت ایت *bāñak*

ōrang sudah būat itu. — fois, کالی *bāñak kālī*. Il y en a mille et —, اد باقی سکالی *ada bāñak sa-kālī*.

MILLE, s. m., mesure itinéraire, میل *mīl*.

MILLENAIRE, s. m., mille ans, ساریبو تاهن لمان *sa-rību tāhun la-mā-ña*.

MILLE-PIEDS, s. m., scolopendre, لیغن *līgan*.

MILLET, s. m., رند جاو, *randa*, رندا جاوا *randa jāwa*.

MILLIAIRE, s. et adj., borne qui marque les milles, باتو تند میل *bātu tanda mīl*.

MILLIARD, s. m., ساریبو جوت *sa-rību jūta*.

MILLIÈME, adj. Le — en rang, کسریبو *ka-sa-rību*.

MILLIÈME, la — partie, فریبو *pe-rību*.

MILLIER, s. m., ریبو *rību*. Un —, ساریبو *sa-rību*. Par milliers, بربریبو *be-rību-rību*.

MILLION, s. m., جوت *jūta*. Un —, ساجوت *sa-jūta*.

MILLIONNAIRE, s. au fig., très-riche, باقی کای *bāñak kāya*.

MIMIQUE, s. f., art de parler par le geste, فتهبون تشکه لاکو *pengatahū-an tingkah lāku*.

MINARET, s. m., منارة *menāret*.

MINAUDER, v. n., مشیاسی درین *merg-hiyās-i dirī-ña*, منجیدکن درین *men-jadī-kan dirī-ña mu-jelis*.

MINCE, adj., qui a peu d'épaisseur, مفیس *tīpis*, نیفیس *nīpis*, میفیس *mīpis*. Etoffe —, کاین تیفس *kāin tīpis*. Planche —, فافن تیفس *pāpan tīpis*.

Prov. — comme la langue d'un chat, très-mince, تیفس سکالی *tīpis sa-kālī*.

Fig. —, médiocre, سدیکت *sa-dīkit*. Un — mérite, یغ سدیکت *pahāla yang sa-dīkit*.

MINE, s. f., air, visage, موك *mūka*, ایر موك *āyer mūka*, درج *durja*, وجه *wajah*. — ignoble, موك کچی *mūka hīna*, موك کچی *mūka kejī*. Prendre une — sévère, ماسمن مکان *me-māsam-kan mukā-ña*.

MINE, l'extérieur, روفا *rūpa*. Il a bonne —, رفاک باقی *rupā-ña bākī*. — agréable, روفا مانس *rūpa mānis*. Il a la — insolente, رفاک *rupā-ña jemāwa*.

MINE, manières, contenance, سیکف *sīkap*, لاکو *lāku*. Il a la — guerrière, سیکفن فرکاس *sīkap-ña perkāsa*. Il a la — d'un voleur, لکون سمرت اورغ فنجوری *lakū-ña seperti ōrang pen-xūri*. Faire

triste —, جادی مورخ *jādi mūrung*.
Faire des mines, agacer par des regards, مات برماين *ber-māin mātā*,
مغرل *mergerling*. Faire — de, فرور *pura-pūra*.

MINE, s. f., excavation creusée
pour en tirer les métaux, تمبغ *tam-
bang*, گلیں *galī-an*, مریو *marīyaw*.
— d'or, امس *tambang amās*.
— d'étain, تمبغ تیه قوته *tambang
tīmah pūtih*. Ouvrir une —, مبول *mem-
būka* *tambang*. Exploiter
une —, منمغ *menambang*, مشکالی
meng-gālī *tambang*. Descendre
dans une —, تورن کدالم تمبغ *tūrun
ka-dālam* *tambang*. — avec des
galeries, کولغ *kōlong*.

MINE, minerai, تانه تمبغ *tānah
tambang*. — de plomb, کافر هیتم
kāpur hītam. Dessiner à la — de
plomb, منولس دغن کافر هیتم *menūlis
dergan kāpur hītam*.

MINE, cavité pour faire sauter par
le moyen de la poudre, گلیں اکن
ملتس *galī-an ākan me-letūs*.

MINER, v. a., faire une mine,
مغکالی ترس دباوه *meng-gālī trūs di-
bāwah*. — une forteresse, مشکالی
*meng-gālī trūs di-
bāwah kōta*.

Fig. —, ruiner, détruire, مروسقن
me-rūsak-kan, مبنساکن *mem-bina-
sā-kan*. — la santé du corps,
مروسقن توبه *me-rūsak-kan tūbuh*.

MINERAI, s. m., تانه تمبغ *tānah
tambang*, تانه مریو *tānah marīyaw*.
— d'étain, تانه تیه قوته *tānah tīmah
pūtih*.

MINÉRAL, s. m., معدن *maḍīn*.

MINÉRAL, E, adj., معدنی *maḍenī*.

MINÉRALOGIE, s. f., علم المعادن
ilmu'l-maḍīn. (معدن)

MINEUR, s. m., qui travaille aux
mines, اورغ منمغ *ōrang menam-
bang*, کولی کولغ *kūli kōlong*.

MINEUR, E, adj., moindre, لہ کچل
lebèh kexil, یغ کورغ *yang kūrang*.

MINEUR, qui n'a point atteint
l'âge de majorité. Enfant —, اتق
یغ بلم عقل بالغ *ānak yang belum
akal bālig*. — (en France), اورغ یغ
*ōrang yang belum dua puluh satu tahun umur-
ña*.

MINIATURE, s. f., کمبر کچل درفد
گامبار کخیل موک اورغ *gambar kexil deri-pada
muka orang*.

Fig. یغ کچل دان مولق *yang kexil
dān mūliq*.

MINIME, adj., très-petit, peu im-
portant, تر کچل *ter-kexil*, سکالی
kexil sa-kālī. Sa valeur est —,
هرگان تر کچل *hargā-ña ter-kexil*.

MINIMUM, s. m., le plus petit
degré, فری یغ تر لالو کچل *pri yang
ter-lālu kexil*, تر لالو رنده *ter-lālu
rendah*. Le — d'une amende, دند یغ
denda yang ter-lālu kexil.

MINISTÈRE, s. m., charge, جواتن *jawāt-an*, فنجاتن *pen-jawāt-an*. Le — de la parole, جواتن کلام *jawāt-an kalām*. Les travaux du —, فنجاتن کرج *karja pen-jawāt-an*. Pour recevoir ce —, اکن تريم *ākan tarīma pen-jawāt-an īni*.

MINISTÈRE, service, خدمة *kedmat*. Pour que notre — ne soit pas déshonoré, سغای خدمة ایت *supāya kedmat itu jāngan di-per-xelā-kan*. Le — des autels, امامة *imāmat*, خدمة مذبح *kedmat mezbeh*.

MINISTÈRE, administration gouvernementale, فرتنه *parentah*. — du trésor, فرتنه بیت المال *parentah beit el-māl*.

MINISTÈRE, entremise, فرانتراڤن *per-antarā-an*. Par le — de son frère, دغن فرانتراڤن سودراڤ *dengan per-antarā-an sūdarā-ña*.

MINISTÉRIEL, LE, adj., منتری *mantrī*, درفد منتری *deri-pada mantrī*. Lettre ministérielle, سورت *sūrat deri-pada mantrī*.

MINISTRE, s. m., celui dont on se sert dans l'exécution de quelque chose, خادم *kādīm*, فنجات *pen-jāwat*, فگاوی *pegāwey*. Les anges sont les ministres de Dieu, ملايكة *malāikat itu kādīm allah*. Les prêtres qui sont les

ministres du Seigneur, امام خادم هو *imām kādīm hūwa*. — de l'autel, خادم مذبح *kādīm mezbeh*. Le — de Jésus-Christ parmi les nations, فنجات درفد فیهق عیسی المسیح دانتار *pen-jāwat deri-pada pīhakīsa el-mesēh di-antāra segala kalāik itu*. Il est le — de Dieu pour exécuter la vengeance en punissant ceux qui font le mal, ای فگاوی الله سواتو فمبلاسن اکن ممبری سقس قد اورغ یغ مخرجان جاهت *ia pegāwey allah suātu pembalās-an ākan mem-brī siḡsa pada orang yang merganjā-kan jāhat*.

MINISTRE d'Etat, منتری *mantrī*.

— sage, منتری یغ بچقسان *mantrī yang bijaksāna*. Premier —, فردان *ferdāna mantrī*, وزیر *wezīr*, منتری *mangku būmī*. Nommer —, مڭڭکت قد فڭڭکت منتری *men-jadī-kan mantrī*. Conseil des ministres, مجلس سکل منتری *segala mantrī*. — des finances, بندهار *bendahāra*. — de l'intérieur, منتری دالم *mantrī dālam*.

MINISTRE, envoyé diplomatique, اتوسن وکیل *utūs-an, wakīl*. — plénipotentiaire, اتوسن مطلق *utūs-an mutləḡ*.

MINIUM, s. m., سدالڭم *sadalergam*.

MINOIS, s. m., visage d'une jolie personne, موک اورغ چنتق *mūka ōrang xantik*.

MINORITÉ, s. f., le petit nombre, بلاغن یغ کورغ *bilāng-an yang kū-rang*, جملة کچل *jumlat kexil*.

MINORITÉ, état d'une personne mineure, عمر سلاگي بلم عقل بالغ *umur sa-lāgi belum akal bāliq*. (En France), حال اورغ یغ بلم دو *hāl ōrang yang belum dūa pūloh suātu tāhun umur-ña*.

MINUIT, s. m., تغه مالم *tergah mālam*. Il était — passé, تغه مالم *tergah mālam sudah lālu*. A —, مالم تغه مالم *pada waktu tergah mālam*.

MINUSCULE, adj., یغ کچل *yang kexil*. Lettre —, حرف یغ کچل *huruf yang kexil*.

MINUTE, s. f., منیت *menit*. Pendant une heure et vingt minutes, سواتو جام دان دو قوله منیت لام *suātu jām dān dūa pūloh menit lamā-ña*. L'aiguille des minutes, جارم منیت *jārum menit*.

MINUTE, instant, moment, ساعة *sāat*. A la —, دالم سساعة *dālam sa-sāat*. A chaque —, فد سکل کتیک *pada segala kotika*.

MINUTE, original d'un écrit, فوهن کراغن اصلی *pōhon sūrat*, سورت

karāng-an asalī. — chez un notaire, سبجل *sejil*.

MINUTER, v. a., faire la minute d'un écrit, مغارغ فوهن سورت *mengā-rang pōhon sūrat*.

MINUTIE, s. f., bagatelle, بارغ *bārang*, سديکت *sa-dikit*, بارغ کچل *bārang kexil*, بارغ یغ سی ۲ *yang sia-sia*, بارغ یغ تیاد براه کناک *bārang yang tiāda brāpa gunā-ña*.

MINUTIEUX, EUSE, adj. Homme —, اورغ یغ برديري اتس بارغ یغ سی ۲ *orang yang ber-diri atas bārang yang sia-sia*. Recherche minutieuse, فنچهرين اکن فکار یغ تیاد براه کناک *pen-xaharī-an ākan porkāra yang tiāda brāpa gunā-ña*.

MIRACLE, s. m., معجزة *mujizat*, عجایب *ajāyib*, چغاغن *xengāng-an*. MIRACLE, chose étonnante, digne d'admiration, فکرچاغن یغ مبری *pe-karjā-an yang mem-brī heirān*.

MIRACULEUX, EUSE, adj., سباکی *sa-bāgey*, یغ ترچیران *yang ter-heirān*. Homme —, qui fait des miracles, اورغ یغ مبروت *orang yang mem-būat ajāyib*.

MIRE, s. f., مات بدل *māta bedil*, بسی تجرون *besi tujū-an*. Point de —, سسارن *sasār-an*. Point de —, dessein, intention, کهندق *ka-hen-dak*, سهاج *sahāja*.

MIRER, v. a., viser, مِیتر *mītar*,
مِمبَتولی *mem-betūl-i*, مَنوَجو *menūju*.
—, regarder avec attention, مَنَدَغ
memandang, مَنیلِق *menilik*.

MIRER, aspirer à, convoiter,
مَغَنَدَاکِ *meng-hendāk-i*.

SE MIRER, v. pron., مَنیلِق مَوک
menilik mūka درین دِداَم چَرَمَن
dirī-ña di-dālam xermin.

MIRLITON, s. m., سُولِغ *sūling*, بَغْسی
bangsi būluh.

MIROIR, s. m., چَرَمَن *xermin*,
چَرَمَن مَوک *xermin mūka*. — en
verre, چَرَمَن کَاج *xermin kāja*. —
en métal, چَرَمَن بَاج *xermin bāja*.
Regarder dans un —, مَلیهَت دِ چَرَمَن,
me-lihat pada xermin. Les yeux
sont le — de l'âme, مَک مَات ایت
maka mātā itu xermin
کَلْبُو. Des œufs au —, تَلَر هَاِم,
telòr hāyam māsaḱ
māta karbau.

MIROITER, v. n., rēfléchir la lu-
mière, بَرِکِلَتِکَن *ber-kilat-kan*.

MIROITIER, s. m., اَوَرُغ یَغ جَوَل
orang yang jūal xermin, تَوکُغ
tūkang xermin.

MIS, E, part. pas. du v. mettre,
بَوْبَه *būbuh*, تَارَه *tāruh*.

MISAINÉ, s. f. Voile de —, لَایر
lāyar tūpang. Mât de —, تِیغ
tiang tūpang. Vergue de —,
پَابُوَوَن تُوپَاز *pabūwan tūpang*. Hisser

la —, تَارِق نَایِق لَایر تَوُفُغ *tāriḱ nāiḱ*
lāyar tūpang.

MISANTHROPE, s. m., اَوَرُغ یَغ
orang yang mem-
benaxi sāma orang. —, mélanco-
lique, مَوْرُغ *mūrung*, بَرِشْغَل *ber-*
sugul.

MISCIBLE, adj., qui peut se mêler,
یَغ دَافَت دِچَمْپُر *yang dapat di-*
xampur.

MISE, s. f., ce qu'on met, تَرَوَهَن
tarūh-an, قَتَارَه *pe-tāruh*. Sa — est
de cent piastres, تَرَوَهَن ایت سَرَاتَس,
tarūh-an-ña itu sa-rātus
ringgit. Le total des mises, جَمَلَه
jumlat segala tarūh-
an. — de fonds, وُغ مَوْدَل *wang*
mūdal. — au jeu, وُغ قَتَارَه *wang*
pe-tāruh. — à prix, تَاوَر *tāwar*. —
en œuvre (enchâssure), تَاتَاهَن *tatāh-*
an.

MISE, action de mettre. — en
train, حَال مَمْلَای *hāl me-mulā-i*.
— en liberté, حَال مَلْفَسْکَن *hāl me-*
lepās-kan. — en accusation, حَال
hāl menukās-i orang.
— en vente, حَال مَبَاو مَنِجَوَل
mem-bāwa men-jūal.

MISE, manière de se vêtir, چَار
xāra pakēy-an. Sa — est
décente, فَکَاِیْن سَنَوْنَه *pakēy-an-ña*
senūnuh. Cela n'est plus de —,
اِیت تِیَاد دَفَاکِ اَوَرُغ لَآگِ
itu tiāda di-pākey orang lāgi.

MISÉRABLE, adj., malheureux, دالم کسکارن *ber-xelāka*, *dālam ka-sukār-an*, کسین *kasīh-an*. Des misérables, اورغ کسین *orang kasīh-an*. Mener une vie —, هیدف دغن کسکارن *hidup dengan ka-sukār-an*.

MISÉRABLE, pauvre, سیق *sīyak*, *pāpa*, مسکین *meskīn*. Il paraît très —, ای ثون ترلاو سیق رثاک *ia pūn ter-lālu sīyak rupā-ña*.

MISÉRABLE, méprisable, هین *hīna*, یغ کهنان *yang ka-hinā-an*.

MISÉRABLEMENT, adv., اتس ثری *atas prī*, یغ برچلاک *yang ber-xelāka*, دغن سوسه *dengan sūsah*.

MISÈRE, s. f., état malheureux, چلاک *xelāka*, شغسار *sangsāra*, کسکیتن *ka-sakīt-an*. Personne dans la —, اورغ چلاک *orang xelāka*.

MISÈRE, pauvreté, indigence, کفقان *ka-papā-an*, کسکین *ka-meskīn-an*. Très-grande —, کفقان *ka-papā-an yang sangat*.

MISÈRE, peine, difficulté, کسساهن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*. Les misères de ce monde, کسکارن *ka-sukār-an duniā ini*.

MISÈRE, bagatelle, بارغ یغ سی *barang yang sia-sia*, بارغ یغ تیاد *barang yang tiāda brāpa hargā-ña*. Gronder pour des misères, منست سبب فرکار یغ

۲ سی *me-nista sebùb porkūra yang sia-sia*.

MISÉRICORDE, s. f., vertu qui porte à avoir compassion des misères d'autrui, رحمة *rahmat*, کسین *kasīh-an*. La — de Dieu, رحمة الله *rahmat allah*. Le trône de la —, عرش *arās rahmat*. Traiter avec —, ملکوکن دغن کسین *me-lakū-kan dengan kasīh-an*. Œuvres de —, فکرچان کسین *pe-karjā-an kasīh-an*.

MISÉRICORDE, pardon, grâce, امغن *ampun*, کرنی *karunīa*. Demander —, ممنت امغن *me-minta ampun*. Faire —, ممبری امغن *mem-brī ampun*, مغسهای *mengasih-ān-i*. Par la — du roi, دغن کرنی راج *dengan karunīa rāja*.

MISÉRICORDE! کسین *kasīh-an*.

MISÉRICORDIEUX, EUSE, adj., رحمان *rahmān*, رحیم *rahīm*, برکسین *ber-kasīh-an*. Au nom du Dieu clément et —, بسم الله الرحمن الرحیم *bismillahi er-rahmāni er-rahīmi*. Dieu est — envers ses serviteurs, الله مغسهای همبان *allah mengasih-ān-i hambā-ña*. Un juge —, حاکم یغ برکسین *hākīm yang ber-kasīh-an*. Bienheureux sont ceux qui sont —, parce qu'ils obtiendront miséricorde, برهکیاله سکل اورغ *berhaki-ale sکل اورغ* یغ مغسهای کارن *yang mengasih-ān-i kar-n* مرکیئت جوک اکن

رحمة براوله *ber-bahagiā-lah segala orang yang mengasih-ān-i kārna marika-itu jūga ākan ber-ūleh rahmat.*

MISSEL, s. m., كتاب ميس *kitāb mīsa.*

MISSION, s. f., envoi, charge, commission, رسالة *risālet*, ارسال *irsāl*, فتوحسن *surūh-an*, فتوحسن *perg-utūs-an*, فاسن *pāsan*. Envoyer en —, فتوحسن *meng-ūtus*, موره *me-ñūruh*. Il a rempli la — que lui avait donnée le roi, سده ای ملکوک *sudah ia me-lakū-kan pāsan rāja itu*. Accepter une —, منجنجخ فاسن *men-junjung pā-san*.

MISSIONNAIRE, s. m., رسول *rasūl*, اتوسن *pe-sūruh*, اتوسن *ūtus*, فتوحسن *utūs-an*. — apostolique, فتوحسن رسولی *pe-sūruh rasūli*.

MISSIVE, s. f., lettre, سورت کریم *sūrat kirīm-an*. Recevoir une —, منریم سورت کریم *menarīma sūrat kirīm-an*.

MITAINE, s. f., سارغ تاغن *sārunḡ tāḡan*.

MITE, s. f., très-petit insecte, گگت *gegūt*, گگس *gegās*, نتت *natnat*.

MITIGATION, s. f., adoucissement, حال مرینکن *hāl me-rīngan-kan*, حال ملبتکن *hāl me-lembut-kan*.

MITIGER, v. a., adoucir, alléger, مرینکن *me-lembut-kan*, مرغورکن *me-rīngan-kan*, مرغورکن *mengū-rang-kan*.

MITONNER, v. a., faire cuire à petit feu, بریدیده *ber-dīdih*, برتائق *ber-tānaḡ*, برتائق *ber-tānaḡ per-lāhan-per-lāhan*.

Fig. —, cajoler, dorloter, مېوجق *mem-būjuk*, منجمبو *men-xumbu*.

MITOYEN, NE, adj., یغ دتغه *yang di-tengah*, انتار کدوان *antāra ka-duā-ña*. Mur —, تمبق دتغه *tembok di-tengah*. Puits —, فریگی دتغه *prīgi di-tengah*.

MITRAILLE, s. f., سکل روڤ بسی *segala rūpa besi tuā*, اغگور *arg-gūr*, بوه اغگور بسی *būah anggūr besi*.

MITRAILLER, v. a., منبق دغن بوه *menembak dengan būah anggūr besi*.

MITRE, s. f., coiffure que portent les évêques quand ils officient, تاج *tāju uskuf*.

MIXTE, adj., چمفر *xampur*, ترچمفر *ter-xampur*, ترسوسن *ter-sūsun*, در بیراف جنس *deri be-brāpa jenīs*.

MIXTION, s. f., چمفورن *xampūr-an*.

MIXTURE, s. f., چمفرچمفورن *xampur-xampūr-an*, چمفورن اوبت *xampūr-an obat*.

MOBILE, adj., qui peut être mû,
يغ بوله *yang ber-grāk*, يغ بركت
دگرکن *yang būleh di-grāk-kan*,
يغ لکس برکنچ *yang lekàs ber-*
gunxang. La surface — des eaux,
موک ایریغ لکس برکنچ *mūka āyer*
yang lekàs ber-gunxang.

MOBILE, changeant, براوبه *yang lekàs ber-ūbah*. Cœur —,
هاتی يغ لکس براوبه *hāti yang lekàs*
ber-ūbah. Fêtes mobiles, رای
هاری *hāri rāya yang ber-ālih*.

MOBILE, s. m., qui meut, يغ
مغکرکن *yang meng-grāk-kan*.
L'eau est le — de cette machine,
ایر ایت يغ مغکرکن فغکلیغن ایت
āyer itu yang meng-grāk-kan peng-
giling-an itu. Force —, کواس
kuāsa meng-grāk-kan.

MOBILE, cause, motif, سبب *sebàb*,
اصل *āṣal*. Le — de ses actions
est l'avarice, اصل فربواتن ایت ککیرن
āṣal per-buāt-an-ña itu kikīr-
an adā-ña.

MOBILIER, s. m., les meubles
d'une maison, سکل سرب رومه
segala serba rūmah. Un — tout
neuf, يغ سرب رومه *serba*
rūmah yang bahāru. Riche —,
سرب رومه يغ انده *serba rūmah*
yang indah-indah.

MOBILIER, ÈRE, adj., درسرب رومه
deri serba rūmah. Vente mobilière,

جوان سکل سرب رومه *juāl - an*
segala serba rūmah.

MOBILITÉ, s. f., facilité à être mû,
فری يغ لکس برکرت *prī yang lekàs*
ber-grāk.

Fig., inconstance, فری يغ لکس
براوبه *prī yang lekàs ber-ūbah*.

MODE, s. f., usage, عادة *ādat*.
Suivant la —, تورت عادة *tūrut*
ādat.

MODE, manière, guise, چار *xāra*.
C'est la dernière —, ایت چار بهارو
itu xāra bahāru. Une vieille —,
چارلام *xāra lāma*.

MODE, pour ce qui concerne
l'habillement, چار فکاین *xāra*
pakēy-an. Il s'habille à la — de
la cour, ای برفاکی چار اورغ دالم
ber-pākey xāra ōrang dālam.
Suivre les modes, برفاکی تورت
چرچرآن *ber-pākey tūrut xāra-*
xarā-an.

MODE, goût, fantaisie, سوك *sūka*.
Vivre à sa —, هیدف تورت سوك
hidup tūrut sūka sendiri-
ña.

MODE, s. m., état, forme, فری *prī*.
— de gouvernement, فری فرتاهن
prī parentāh-an.

MODE, en musique, راکم *rāgam*,
لاگو *lāgu*.

MODÈLE, s. m., تلادن *tulādan*,
چنتو *xonto*, دینه *dīnah*. — d'écrit-
ture, تلادن سورت *tulādan sūrat*,

چتوتلیسن *xonto tulis-an*. Selon le —, تورت تلادن *turut tulādan*, آتس تلادن *ātas tulādan*. Faites selon le —, کوکرجاکنله آتس تلادن *kaw - karjā - kan - lah ātas tulādan*.

MODÈLE, imitation, représentation en petit, گمبر *gambar*, تلیسن *tulis-an*.

MODELER, v. a., مرفاکن *me-rupākan*, ممبوت تلادن *mem-būat tulādan*. — une statue en terre, سوانو مرفاکن *me - rupā - kan* فاتخ دغن تانه لیت *suātu pātung dengan tānah liat*.

SE MODELER, v. pron., منورت *menūrut*. Se modeler sur les gens de bien, منورت ثربواتن اورخ بایق *menūrut per-buāt-an ōrang baik*.

MODÉRATEUR, TRICE, s., qui règle, qui dirige, فغاثر *peng-atur*, ثمرته *pemarentah*.

MODÉRATEUR, qui retient, qui ralentit, یخ مناهن *yang menāhan*.

MODÉRATION, s. f., retenue, mesure sage, پری یخ سدغ *prī yang sedang*.

MODÉRATION, sobriété, tempérance, پری جیمت *prī jimat*, کچرماتن *ka-xeremāt-an*.

MODÉRÉ, E, part. pas. du v. modérer, سدغ *sedang*, سدران *sedrāna*. Prix —, هرك یخ سدغ *harga yang sedang*, هرك اگهارى *harga ugahārī*.

MODÉRÉMENT, adv., دغن جیمتن *dengan jimat-ña*, آتس پری یخ سدران *ātas prī yang sedrāna*.

MODÉRER, v. a., tempérer, مناهن *menāhan*, مینغ *meñenang*. — la concupiscence, مناهنی هوا نفسو *mena-hān-i hawā nefsū*.

MODÉRER, diminuer, مغورغکن *mengūrang - kan*. — la chaleur, مغورغکن کفناسن *mengūrang - kan ka-panās-an*.

SE MODÉRER, v. pron., se contenir, مناهن درین *menāhan dirī-ña*.

MODERNE, adj., nouveau, récent, یخ سکارخ *yang sakārang*. Usages modernes, عاده *adat bahāru*. Les anciens et les modernes, یخ لام دان یخ بهارو *yang lāma dān yang bahāru*. Suivant les modes modernes, تورت چارسکارخ این *turut xāra sakārang ini*.

MODERNISER, v. a., ممبرهوی *mem-baharū-i*.

MODESTE, adj., qui a de la modestie, سنونه *senūnuh*, تولس *tulus*. Contenance —, سیکف یخ سنونه *sīkap yang senūnuh*.

MODESTE, qui a de la pudeur, مالو *mālu*.

MODESTE, médiocre, سدغ *sedang*, سدران *sedrāna*.

MODESTEMENT, adv., دغن سنونه *dengan senūnuh*.

MODESTIE, retenue dans la manière de se conduire, *فرى يڭ سنونه* *prī yang senūnuh*, *كلكون يڭ سنونه* *ka-lakū-an yang senūnuh*.

MODESTIE, pudeur, *فرى يڭ مالو* *prī yang mālu*.

MODICITÉ, s. f., *فرى يڭ تياد بايق* *prī yang tiāda bāñak*, *كلكران* *ka-keurāng-an*, *فرى يڭ سديكت* *prī yang sa-dikit*.

MODIFICATION, s. f., changement, *فراباهن* *per-ubāh-an*.

MODIFICATION, adoucissement, *حال مريغنكن* *hāl me-rīngan-kan*.

MODIFIER, v. a., changer, *مغوبهكن* *merg-ubah-kan*.

MODIFIER, diminuer, adoucir, *مغورغنكن* *mergūrang-kan*, *مريغنكن* *me-rīngan-kan*.

MODIQUE, adj., *يڭ تياد كچل* *kecil*, *يڭ بايق* *yang tiāda bāñak*.

MODISTE, s., qui fait des objets de mode, *يڭ جادى توكڭ منجاهت* *yang jādi tūkang*, *يڭ جادين چار بهارو* *men-jāhit pakēy-an xāra bahāru*.

MODULATION, s. f., *لاكو* *lāgu*, *راكم* *rāgam*.

MOELLE, s. f., substance contenue dans la cavité des os, *سمسم* *sumsum*, *اوتق* *utak*. — des os, *سمسم تولڭ* *sumsumtulang*, *اوتق تولڭ* *utaktulang*. — épinière, *سمسم تولڭ بلاڭڭ* *sumsum tulang blākang*.

MOELLE des plantes, surtout lorsqu'elle est flexible, *همفولر* *hem-pūlur*.

MOELLE, au fig., ce qu'il y a de plus essentiel, *اوتق* *utak*. La — d'un discours, *اوتق فركتان* *utak per-katā-an*.

MOELLEUX, EUSE, adj., qui a de la moelle, *برسمسم* *ber-sumsum*. Os —, *تولڭ سمسم* *tulang sumsum*, *تولڭ برسمسم* *tulang ber-sumsum*.

MOELLEUX, doux, *لمبت* *lembut*. Paroles moelleuses, *فركتان يڭ لمبت* *per-katā-an yang lembut*. Etoffe moelleuse, *كايڭ يڭ قوه سرت لمبت* *kāin yang kūwat serta lembut*. Voix moelleuse, *سوار يڭ پارڭ سرت* *suāra yang nāring serta mānis*. Vin —, *ايراڭكور يڭ كرس دغن* *āyer anggūr yang krās dengan sedāp-ña*.

MŒURS, s. f., pl., coutumes, *عاده* *adat*.

MŒURS, habitudes, manière de vivre, *لاكو جالڭ* *laku jālān*. Bonnes —, *لاكو جالڭ يڭ بايق* *laku jālān yang senūnuh*, *لاكو جالڭ يڭ بايک* *laku jālān yang bāik*. Mauvaises —, *لاكو جالڭ يڭ جاهت* *laku jālān yang jāhat*. Corrompre les —, *مروسقن لاکو جالڭ اورڭ* *me-rūsak-kan laku jālān orang*. Gens sans —, *اورڭ يڭ تياد سنونه* *orang yang*

tiāda senūnuh, اورځ دوکان *ōrang*
dōkāna, اورځ چابل *ōrang xābul*.

MŒURS sociales, morale publique,
ادب *adab*.

MOI, pron. pers., اكو *āku*, همب
hamba. v. ME.

MOI-même, اكو سندیږی *āku sen-*
dīri, همب سندیږی *hamba sen-*
dīri.

MOIGNON, s. m., reste d'un
membre coupé, کودځ *kūdung*.

MOIGNON, reste d'une branche
coupée, تځگل *turgul*.

MOINDRE, adj., plus petit, moins
considérable, له کچل *lebèh kexil*,
کورځ *kexil deri-pada*, کچل درځد
kūrang deri-pada. Ce vin est
— que l'autre, ایر اغکورایت کورځ
āyer anggūr itu
kūrang bāik deri-pada yang lāin.
Un — prix, هرځ یځ کورځ *harga*
yang kūrang.

Le MOINDRE, یځ کچل سکالی *yang*
kexil sa-kālī, ترله کچل *ter-lebèh*
kexil, ترله کورځ *ter-lebèh kūrang*.
Au — prix, ډد هرځ یځ ترکچل *pada*
harga yang ter-kexil. Il n'y a pas
le — morceau de pain, مک روتی
maka rōti itu
sa-dikit pūn tiāda.

MOINE, s. m., راهب *rāhib*.

Prov. Gras comme un moine,
گمځق سکالی *gumùk sa-kālī*.

MOINEAU, s. m., بورځ ښځت *būrang*
pīpīt.

Prov. Tirer sa poudre aux
moineaux, ممبورسکن وځن *mem-*
bōros-kan wang-ña.

MOINS, adj. de comparaison,
کورځ *kūrang*. — grand, کورځ
kūrang besār. — savant que vous,
کورځ ډندۍ درځد تون *kūrang pandey*
deri-pada tūan. Il n'y a pas —
que cela, تیاد کورځ درځد ایت *tiāda*
kūrang deri-pada itu. Cent — un,
کورځ اس سراتس *kūrang asa sa-*
rātus. Plus ou —, له کورځ *lebèh*
kūrang. Ni plus ni —, تیاد له تیاد
tiāda lebèh tiāda kūrang.
Il y a dix piastres de —, سځوله
sa-pūloh ringgit ada
kūrang. En — d'un an, کورځ درځد
kūrang deri-pada sa-tāhun.
Plus vous parlez — il écoute, مک
ماکن له تون کات مک ماکن کورځ ای
maka mākin lebèh tūan kātā
maka mākin kūrang ia dengar. Il
n'en faut pas — que je paie, مک
maka hārus
hambu mem-bāyar jūga. En — de
rien, مک ډد کتیک ایت جوځ *maka*
pada kotika itu jūga. Pas le —
du monde, تیاد سکالی *tiāda sa-kālī*.

Au MOINS, سکورځ *sa-kūrang*,
سماج *semāja*. Au — une fois l'an,
سکورځن ستاهن سکالی *sa-kūrang-ña*
sa-tāhun sa-kālī.

A MOINS que, ملاينکن *me-lāin-kan*. Ne lui donnez pas à manger à — qu'il ne travaille, جاشن بری *jāngan brī dīa mākan me-lāin-kan īa hendak be-karja*.

Le MOINS, کورخ سکالی *kūrang sa-kālī*. تریله کورخ *ter-lebèh kūrang*.

MOIRE, s. f., موری *mūri*, کاین *kāin mūri*. Soie moirée, سوتر موری *sūtra mūri*.

MOIS, s. m., بولن *būlan*, شهر *šeher*. Au troisième jour du — de Janvier, ثد تیک هاری بولن جنوری *pada tiga hāri būlan janāwari*. Pendant trois —, تیک بولن لاک *tiga būlan lamā-ña*. Le — dernier, بولن یغ لالو *būlan yang lālu*. Le — prochain, بولن یغ داتخ *būlan yang dātang*. Le présent —, بولن این *būlan ini*. Les gages de deux —, گاجی دو بولن *gāji dūa būlan*. De — en —, پد تیف ۲ بولن *pada tiap-tiap būlan*. Pour les noms des douze mois de l'année mahométane, v. Dict. malais, au mot بولن *būlan*.

MOISE, s. f., pièces de bois qui servent à maintenir une charpente, سوکخ *sōkong-sōkong*.

MOÏSE, موسی *mūsa*. Le prophète —, nabī mūsa. La loi a été donnée par Moïse, تورات سده *tawrāt sūdah di-brī ūleh mūsa*.

MOISI, E, part. pas. du v. moisir, باسی *bāsi*, لافق *lāpuḥ*. Le pain est tout —, روتی ایت سده باسی *rōti ītu sudah bāsi*.

MOISIR, v. n., منجادی باسی *men-jādi bāsi*, بر لافق *ber-lāpuḥ*.

MOISSURE, s. f., باسی *bāsi*, لافق *lāpuḥ*, ثری باسی *prī bāsi*. La — a gâté cela, باسی سده مروتکن ایت *bāsi sudah me-rūsak-kan itu*.

MOISSON, s. f., récolte des grains, قنوين *per-humā-an*, قنوين *penuwēy-an*, فغتمان *pergetām-an*. Le temps de la —, ماس قنوين *māsa penuwēy-an*, موسم بود بواهن *mūsīm būah-buāh-an*. Jusqu'à la —, سمفی *sampey ka-pada pergetām-an*.

MOISSONNÉ, E, part. pas. du v. moissonner, هوم *hūma*, دهوم *di-hūma*, توی *tūwey*, کتم *ketām*.

MOISSONNER, v. a., faire la récolte des grains, مهورم *merg-hūma*. منوی *menūwey*, مغم *mergetām*. — le blé, مغمتمکن گندم *mergetām-kan gundum*. — le riz, منوی فادی *menūwey pādi*, مومتخ فادی *memūtung pādi*. Ceux qui sèment et ceux qui moissonnent, اورخ یغ منابر دان اورخ یغ مغم *orang yang menābur dān orang yang mergetām*. — un champ, مغمهای *merg-humā-i pādang*.

Fig. La mort a moissonné un grand nombre d'hommes, باقی اورغ *bāñak̄ ōrang sudah mātī*. Moissonner des lauriers, مندافت گه *men-dāpat gāh*. Celui qui sème du vent moissonne la tempête, یخ بر بنهن اغن مک ای اکن مشمتکن فوئخ *yang ber-benih-kan āngin maka ia akan mergetam-kan pūting beliyung*.

MOISSONNEUR, EUSE, s., اورغ مشهور *orang meng-hūma*, اورغ قنوی *orang penūwey*, اورغ فتم *orang pergetam*.

MOITE, adj., لاش *lengās*, باسه *bāsah sa-dikūt*.

MOITEUR, s. f., قری یخ لاش *pri yang lengās*, باهن *basāh-an*.

MOITIÉ, s. f., تغه *tengah*, فارو *pāro*, فردو *per-dūa*. Une —, ستغه *sa-tengah*, سفارو *sa-pāro*, سفردو *sa-per-dūa*. — eau et — vin, سا-تغه ایر دان ستغه اغگور *sa-tengah āyer dān sa-tengah anggūr*. A la — du mois, فد تغه بولن *pada tengah būlan*. A — chemin, فد تغه جالن *pada tengah jālan*. A — mort, سا-تغه ماتی *sa-tengah mātī*. Couper par —, مموتخ دو *memūtung dūa*. Partager par —, ممهاگی دو *mem-bahāgi dūa*.

Fig., la femme à l'égard de son mari, بینی استری *bīni istri*. Il est venu avec sa —, ای سده داتخ دغن *ai sode datang dengan*.

استرین *ia sudah datang dengan istri-ña*.

Loc. Cette personne est — chair — poisson, on ne sait ce qu'elle est, اورغ تیاد تاهو سیاف ای اد *orang tiada tahu si-apa ia ada*.

MOLAIRE, adj. Dent —, کیکی گره *gigi garham*.

MÔLE, s. m., jetée, digne, تبق *tembok*, تانبو *terbis batu*, فماتخ *pematang*, جروچق *xerōxok*, تیتین *titi-an*.

MOLECULE, s. f., petite partie organique, جزء صغیر *juza seqir*.

MOLESTER, v. a., مغکاده *meng-gādoh*, مغداکن سوسه *meng-adā-kan sūsah*, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*, مغسوک *meñesak̄*, مغوسق *meng-ūsik̄*. — quelqu'un اورغ مغکادوهی *meng-gadōh-i orang*. Que personne ne me moleste! جاغن بارغ سورغ *jāngan bārang sa-ōrang meng-adā-kan sūsah padā-ku*.

MOLLASSE, adj., لمب *lambik*, لمب *lambut*. Peau —, کولت لمب *kulit lambik*.

MOLLEMENT, adv., دغن لمبتن *dengan lembut-ña*, دغن سدغن *dengan sedap-ña*.

MOLLEMENT, lâchement, دغن *dengan mālās-ña*.

MOLLESSE, s. f., qualité de ce qui est mou, *پری یخ لبِت* *prī yang lembut*, *پری یخ لبِت* *prī yang lembik*, *کلبوتن* *ka-lembūt-an*.

MOLLESSE, lâcheté, paresse, *کمالسن* *ka-malās-an*.

MOLLET, TE, adj., un peu mou, *لبِت* *lembut*, *لبِت سديکت* *lembut sa-dikit*. Lit —, *کاسرلبِت* *kāsūr lembut*.

(Eufs **MOLLETS**, *تلر تغه ماسق دالم* *telòr tengah māsak dālam āyer*.

MOLLET, s. m., gras de la jambe, *بوه بتس* *jantung betis*, *بلاکخ بتس* *blākang betis*.

MOLLETON, s. m., étoffe douce et chaude, *کاین لبِت دان فانس* *kāin lembut dān pānas*.

MOLLIR, v. n., devenir mou, *منجادی لبِت* *men-jādi lembut*, *منجادی کندر* *men-jādi kendur*.

MOLLIR, manquer de force, *منجادی له* *men-jādi lemah*.

MOMENT, s. m., instant, *کتیک* *sa-kotika*, *ساعة* *sāat*, *سبنتر* *sa-bentar*.

Un —, *سکتيك* *sa-kotika*, *ساعة* *sa-sāat*, *سکچف مات* *sa-kejāp mātā*.

Attendre un —, *ننتی سکتيك* *nanti sa-kotika*. Encore un —, *سکتيك* *sa-kotika*, *لاگی* *sa-kotika lagi*. En un —, *دغن ساعة* *dergan sa-sāat*. Au —

de la mort, *فد کتيك موت* *pada kotika maut*. A un bon —, *فد کتيك* *pada kotika yang baik*. Du premier —, *درملان* *deri mulā-ña*. Du — que (dès que), *دم* *demi*.

Du — que j'entendis cela, *دم هب* *demi hamba sudah dengar itu*. A tout —, *سنتياس* *santiāsa*. Dans un — il viendra, *تادی ای اکن داتخ* *tādi ia akan datang*. Il y a un — qu'il est parti, *تادی ای سده فرگی* *tādi ia sudah pergi*. Dans ce —, *فد کتيك ایت* *pada kotika itu*. Ce — ei, *سکارخ* *sakārang ini*.

MOMENTANÉ, E, adj., *یخ سکتيك لام* *yang sa-kotika lamā-ña*.

MOMENTANÉMENT, adv., *دغن* *dergan sa-kotika*, *سبنتر* *sa-bentar*.

MOMERIE, s. f., affectation, déguisement de sentiments, *فکرجان* *pe-karjā-an yang xūlas*, *یخ چولس* *pura-pūra*. Ce n'est qu'une —, *ایت فرفور ساج* *itu pura-pūra sāja*.

MOMIE, s. f., *میت یخ تفرمه* *mayet yang te-pe-rampah-rampah-kan serta jādi krīng*, *مومیا* *mūmīya*.

MON, MA, adj. poss., *اکو فون* *aku pūña*, *هلب فون* *hamba pūña*. Mon livre, *هلب فون کتاب* *hamba*

pūña kitāb, كتاب همب *kitāb hamba*,
همب كتاب *kitāb-ku*. Ma maison, همب
رومه *hamba pūña rūmah*, ثون رومه
rūmah hamba, رومهك *rūmah-*
ku (v. Gram.).

MONACAL, E, adj., راهب ثون *rāhib*
pūña. Habit —, راهب ثون فكاين
rāhib pūña pakēy-an, فكاين راهب
pakēy-an rāhib.

MONAROHIE, s. f., gouvernement
d'un état régi par un seul chef,
كرجاءن يڭ برکفال *sultānet*,
كا-راجا-ان يڭ بر-کفال *ka-rajā-an yang ber-kapāla*
sātu.

MONARCHIQUE, adj., سلطاني *sul-*
tāni, برکفال ساتو *ber-kapāla sātu*.
Gouvernement —, فمرنتاهن کفال ساتو,
pemarentāh - an kapāla sātu,
فمرنتاهن سلطان *pemarentāh - an*
sultān.

MONARCHISTE, s. m., اورڭ يڭ سوك
كرجاءن يڭ برکفال ساتو *orang yang*
sūka ka-rajā-an yang ber-kapāla
sātu.

MONARQUE, s. m., سلطان راج *rāja*,
سالتان *sultān*, شاه *śāh*, يڭ دفترون
di-per-tūan, بکنند *baginda*. Un —
libéral, ساورڭ راج يڭ موره *sa-orang*
rāja yang mūrah. Le — suprême,
توهن الله *tūhan allah*.

MONASTÈRE, s. m., رومه اورڭ برعبادة
rūmah orang ber-ibādat.

فرتاف *rūmah orang per - tāpa*,
فرتافان *per-tapā-an*. Chef de —,
کفال رومه اورڭ فرتاف *kapāla rūmah*
orang per-tāpa. Entrer dans un —,
ماسق رومه اورڭ برعبادة *māsukrūmah*
orang ber-ibādat.

MONCEAU, s. m., تبن *tambun*,
تنبون *tambūn - an*, تمق *tumpuk*.
— de blé, تبنون گندم *tambūn - an*
gundum. — de pierres, تبنون باتو
tambūn - an bātu. Par monceaux,
برتبن *ber-tambun-tambun*. Mettre
en —, منبن *menambun*.

MONDAIN, E, adj., در
چاردنيا *deri duniā*. *xāra duniā*.
Plaisirs —, کسکان دنيا *ka-sukā-*
an duniā. Homme —, اورڭ يڭ سوك
orang yang sūka ākan
duniā.

MONDANITÉ, s. f., vanité mon-
daine, کسيان دنيا *ka-siā-an duniā*,
بارڭ يڭ سي *bārang yang sia-siā*.

MONDE, s. m., l'univers, عالم *ālam*,
دنيا *lāngit dān būmi*, لاغت دان بومي
duniā. Roi du —, شاه عالم *śāh ālam*.
A la fin du —, فد کفتوسن عالم *pada*
ka - putūs - an ālam. Depuis la
création du —, درفد حد اساس دنيا,
deri-pada had asās duniā. Le —
a été fait par lui, دنيا سده دجديکن
duniā sudah di-jadi-kan
ūleh-ña.

MONDE, la terre, دنیا *būmi*, دنیاء *duniā*, مرچھاد *jāgat*, جاکت *jāgat*, *mar-xapāda*. Aux extrémités du —, قد هوجج بومی *pada hūjung būmi*. Faire le tour du —, مغللیخی بومی *merguliling-i būmi*. La boule du —, bulāt-an duniā. Dans ce —, sur la terre, دالم دنیا این *dālam duniā ini*. Le nouveau —, l'Amérique, نگرى امریک *nagrī amrīka*. Mettre au —, براتی *ber-ānak*.

L'autre MONDE, اخریة *aķirat*. Dans l'autre —, دالم اخریة *dālam aķirat*. Aller dans l'autre —, ماتی *māti*.

MONDE, les hommes, سکلین اورغ *sa-kalī-an* مانسی *sa-kalī-an ōrang mānusīa*, ایسی دنیا *isi duniā*. Tout le — dit cela, سکلین اورغ کات ایت *sa-kalī-an ōrang kātā itu*. Jésus-Christ a racheté le —, توهن عیسی سده منبسکن —, *tūhan īsa sudah menebūs-kan ōrang mānusīa*. N'accusez pas le —, جاغنه منوکس اورغ *jāngan-lah menūkas ōrang*. Il y a beaucoup de —, اد بائق اورغ *ada bānak ōrang*. Il est là avec tout son —, ای اد سان دغن سکل اورغن *ia ada sāna dengan segala ōrang-ña*. Le grand —, سکل اورغ بسر *segala ōrang besār*. Le — savant, سکل اورغ قندیت *segala ōrang pandita*.

Ainsi va le —, دمکین لاکوجالن اورغ *demikīan lāku jālan ōrang* مانسی *mānusīa*, بکتوله حال کلکون دنیا *bagitū-lah hāl ka-lakū-an duniā*.

Le MONDE, les gens mondains. Le — ne peut pas vous haïr. ایسی دنیا تیاد سمفت مبنجی کام *isi duniā tiāda sampat mem-benxi kām*.

MONDÉ, E, part. pas. du v. monder, چره *bresih*, برسه *xerūh*.

MONDER, v. a., منچره *men-xerūh*, ممبرسه *mem-bresih*. — du riz, منچره *men-xerūh brās*.

MONÉTAIRE, adj., وغ فون *wang* پونا *pūña*. Atelier —, تمفت منغ وغ *tampat menempa wang*.

MONITEUR, s. m., qui avertit, فمجار *peng-ājar*, فمجار *pem-bixāra*, نصیحه *yang mem-brī naṣīhat*.

MONITEUR, écolier chargé d'instruire ses condisciples, فلاجر یغ *pel-ājar yang meng-ajār-i temān-ña bel-ājar*, کاکق *kākak*.

MONITION, s. f., avertissement, نصیحه *ajār-an*, بچار *bixāra*, نصیحه *naṣīhat*.

MONNAIE, s. f., pièce de métal marquée au coin du souverain, وغ *wang*, وغ *uwang*, وغ *ter-tempa*, درهم *derham*, دینر *dīnar*. Une pièce de —, سکفغ وغ *sa-kepèng*.

wang. — d'or, وڭ امس *wang amàs*. — de cuivre, وڭ تباك *wang tembāga*. Petite —, وڭ فچه *wang pexàh*. Papier —, وڭ قرطاس *wang kartās*. — courante, وڭ يڭ لاکو *wang yang lāku*. Mettre de la — en circulation, وڭ ملکوکن *me-lakū-kan wang*. Changer de la —, وڭ مغرورث *merg-hūrup*. Battre —, وڭ منمف *menempa wang*. Fausse —, وڭ لنچڭ *wang lanxung*.

MONNAIE, lieu où l'on bat la —, وڭ رومه تڭ *rūmah tempa wang*.

Loc. prov. Rendre à quelqu'un la — de sa pièce, مبالسکن انیای *mem-bālas-kan aniāya*.

MONNAYAGE, s. m., fabrication de la monnaie, وڭ حال منمف *hāl menempa wang*.

MONNAYER, v. a., faire de la monnaie, وڭ منمف *menempa wang*. Argent monnayé, وڭ ترتف *wang ter-tempa*. —, donner l'empreinte à la monnaie, وڭ منچف *men-xəp wang*.

MONNAYEUR, s. m., توکڭ تڭ وڭ *tūkang tempa wang*, وڭ اورڭ منمف *orang menempa wang*. Faux —, وڭ اورڭ منمف وڭ لنچڭ *orang menempa wang lanxung*.

MONOCLE, s. m., lunette d'un seul verre, وڭ سبله چرمن مات فڊ سبله *xer-min mātā pada sa-belāh*.

MONOGAMIE, s. f., حال اورڭ يڭ *hāl orang yang ber-istri sātu*.

MONOGRAMME, s. m., علامة, وڭ چف نام *alamat nāma*, وڭ چف نام *xəp nāma*.

MONOLITHE, adj., يڭ بریانو ساتو *yang ber-bātu sātu*.

MONOMANIE, s. f., حال اورڭ کيل *hāl orang gila yang sangka sātu sāja*.

MONOPOLE, s. m., بورڭ *bōrong*. Faire le —, ممبرورڭ *mem-bōrong*.

MONOPOLEUR, s. m., فمبرورڭ *pem-bōrong*, وڭ اورڭ يڭ ممبرورڭ *orang yang mem-bōrong*.

MONOSYLLABE, s. m., فرکتان يڭ *per-katā-an yang ber-hijā sātu*.

MONOTHÉISME, s. m., حال مڭپه فڊ *hāl meñembah pada suātu ilah sāja*.

MONOTHÉISTE, s. m., يڭ مڭپه فڊ *yang meñembah pada suātu ilah sāja*.

MONOTONE, adj., qui est presque toujours sur le même ton, بوي يڭ *būni yang suātu rāgam*, وڭ بوي يڭ براولڭ ۲ راگمن *būni yang ber-ūlang-ūlang rāgam-ña*.

MONSEIGNEUR, s. m., تونمڭپ *tūan hamba*, تون بئر *tūan besār*.

MONSIEUR, s. m., تونک *tūan*, وڭ تونک *tūan-ku*. Si — désire examiner

cette affaire, جکلو تون سوك فرقس *jikalaw tūan sūka preksa*
 porkāra itu. A — le gouverneur,
 کفد تون گوبرنر *ka-pada tūan*
gubernur. Appelez ces messieurs,
 فُغُکُلله تون ۲ ایت *pangil-lah tūan-*
tūan itu.

MONSTRE, s. m., animal dont la
 conformation est contraire à l'ordre
 de la nature, رُقساس *raksāsa*, بوت
būta.

MONSTRE, individu laid, difforme,
 یغ بروف جاهت *yang be-rūpa jāhat*,
 یغ رُفان اوده *yang rupā-ña ūdah*.

MONSTRE, au fig., féroce, dénaturé,
 اورغ یغ جاهت سکالی *orang yang*
jāhat sa-kālī.

MONSTRUEUSEMENT, adv., exces-
 sivement, ترلالو امت *ter-lālu amat*,
 بایق سکالی *bāñak sa-kālī*. — gros,
 ترلالو بسر *ter-lālu besār*.

MONSTRUEUX, EUSE, adj., qui
 tient du monstre, سروف رُقساس *sa-*
rūpa raksāsa.

MONSTRUEUX, terrible, hideux,
 هیان *heibānu*, یغ کچغاغن *yang ka-*
xengāng-an, یغ اوده *yang ūdah*.

MONSTRUEUX, excessif, ترلالو بسر
ter-lālu besār, ترلالو بایق *ter-lālu*
bāñak. Sa tête est monstrueuse,
 ترلالو بسر *kapalā-ña ter-lālu*
besār.

MONSTRUOSITÉ, s. f., caractère de
 ce qui est monstrueux, روف رُقساس

rūpa raksāsa, روف جاهت *rūpa*
jāhat.

MONSTRUOSITÉ, ce qui est excessif,
 یغ ترلالو بسر *yang ter-lālu besār*.
 Son crime est une —, سالهن ترلالو
 بسر *sālah-ña ter-lālu besār*.

MONT, s. m., montagne, بوکت *būkit*,
 گُونُغ *gūnug*.

Fig. Promettre monts et mer-
 veilles, منجینی ماو مبری بایق *men-*
janji māu mem-brī bāñak. Par
 monts et par vaux, de tous côtés,
 درفد سما فیهق *deri-pada samuā*
pīhak.

MONTAGNARD, E, adj., یغ تَغُکُل
 دگُونُغ *yang tinggal di-gūnug*. Un —,
 سورغ گُونُغ *sa-orang gūnug*.

MONTAGNE, s. f., گُونُغ *gūnug*,
 بوکت *būkit*. Grande —, گُونُغ بسر
gūnug besār. Haute —, گُونُغ یغ
 تَغُکُل *gūnug yang tinggi*. Le sommet
 d'une —, فَنجَق گُونُغ *punxak gūnug*,
 کَمَنجَق بوکت *kamunxak būkit*. Sur
 le côté de la —, دی-سابلَه گُونُغ *di-sa-*
belah gūnug. Le pied d'une —,
 کاکِ گُونُغ *kāki gūnug*. Derrière
 la —, دی-بلاکِ گُونُغ *di-blākang*
gūnug, دی-بالِق گُونُغ *di-bālīk gūnug*.
 — volcanique, گُونُغ بَرافی *gūnug*
ber-āpi. Gravir une —, نیکی گُونُغ
 نایک-ی گُونُغ *naik-i gūnug*. Descendre de la —,
 تورن در گُونُغ *turun deri gūnug*.
 Chaîne de montagnes, گُونُغ کَنوِغن

gūnūng-gunūng-an. Le Dieu des montagnes, دیو کونځ *dēwa gūnūng.*

Loc. prov. La — a enfanté une souris, در بایق کرج منداقت سدیکت *deri bānāk karja men-dāpat sa-dikūt untung.*

MONTAGNEUX, EUSE, adj., بروکونځ *ber-gūnūng*, قنه دغن کونځ *penūh dengan gūnūng.* Pays —, نگرې یخ *nagrī yang penūh dengan gūnūng.*

MONTANT, E, adj., qui monte, ایر یخ *yang nāik.* Marée montante, ایر فاسخ *āyer yang nāik,* ایر یخ نایق *āyer pāsang.*

MONTANT, s. m., d'une porte, جنځ *jenang.* Les montants d'une échelle, ایبو تنځ *ibu tangga.*

MONTANT, vapeur, odeur piquante, واځې یخ کرس *wāngi yang krās.*

MONTANT, somme, total, جمله *jumlat,* هتوځن *hitūng-an.*

MONT-DE-PIÉTÉ, s. m., رومه مخکځ *rumah memegāng gādey.*

MONTÉE, s. f., تمقت نایق *tampat nāik.* — rapide, نایق یخ چورم *tampat nāik yang xūram.*

MONTER, v. n., se transporter en haut, نایق لکس *nāik lekās.* — lentement, نایق *nāik perlāhan-perlāhan.* — et descendre, نایق دان تورن *nāik dān tūrun.* — sur un cheval,

نایق کئاس کود *nāik ka-ātas kūda.*

— sur une montagne, نایق کئاس *nāik ka-ātas gūnūng.* — un

cheval, نایق کئاس کود *nāik-i kūda.* —

une montagne, نایق کئاس *nāik-i gūnūng.* — un escalier, نایق تنځ *nāik*

tangga. Le soleil monte encore,

نایق متهارې لاکې *mata-hāri lāgi*

nāik. Sa prière monte au ciel,

نایق دعان کسورک *dōā-ña nāik ka-*

suwarga. — à bord, نایق کفل *nāik kapāl.* — les degrés des

honneurs et de la grandeur, نایق

فختک حرمة دان کسارن *nāik pang-*

kat hormat dān ka-besār-an. —

sur le trône, نایق راج *nāik rāja.*

Le prix en est monté, هرکانه سده *hargā-ña sudah nāik.* —,

نایق *hargā-ña sudah nāik.* —,

منداکې *memanjat,* منجبت *men-dāki.* — à un arbre,

منجبت *memanjat pōhon.* — à la

surface, منجبل *menimbul.* — à

graine, برېجې *ber-biji.* — à tige,

برباتځ *ber-bātang.* Un arbre qui

monte très-haut, نایق برباتځ *pōhon yang ber-bātang tīnggi.* —

une rivière, مودق *mūdik.*

MONTER, v. a., porter en haut,

منایقکن *me-nāik-kan,* منایقکن *me-*

nāik-i, منایقکن *menīnggi-kan.*

MONTER, arranger, ajuster des

pièces, مراقت *me-rāpat.*

MONTER, enclâsser, arranger,

مغارځ *mengārang.*

MONTER une montre, مونتراجام *memūtar jām urūlis*. اورولس

MONTER la garde, منجاک *men-jāga*, برجاک *ber-jāga*.

SE MONTER la tête, منجادی هاغت *men-jādi hāgat*, ماره منجادی *men-jādi mārāh*.

MONTEUR, s. m., ouvrier qui monte, ٹھارنگ *pergārang*, یغ مراٹ *yang merāpat*. Ouvrier —, توکھ ٹھارنگ *tūkang pergārang*.

MONTICULE, s. m., بوست *būsut*, بوکت یغ کچل سکالی *būkit yang keṣil sa-kāli*.

MONTRE, s. f., échantillon, چنت *xonto*, ملاچ *māxam*, تلادن *tulādan*. Mettre en —, مفرتنجک *mem-per-tunjuk-kan*. Se mettre en —, مفرتنجک *mem-per-tunjuk-kan diri-ña*.

MONTRE, petite horloge, جام *jām urūlis*. Une — en or, جام اورولس *jām urūlis deri-pada amās*. Aiguille d'une —, جام اورولس *jārum jām urūlis*.

MONTREUR, v. a., faire voir, indiquer, منجک *menunjuk*, منجک *menunjuk-kan*, معنجک *men-unjuk*, مفرلیتک *mem-per-lihat-kan*. — le chemin, منجک *menunjuk*, جالن *jālan*. — son courage, منجک *menunjuk-kan brani-ña*.

MONTRER, prouver, expliquer, منجک *me-ñatā-kan*, منرک *mene-*

rang-kan, منطاهرکن *men-tlāhir-kan*. — clairement, متاکن دغن ترغ *me-ñatā-kan degan trəng*.

MONTRER, enseigner, مشاجر *merg-ajar*. — à lire, مشاجر مباح *merg-ajar mem-bāxa*. — à quelqu'un, مشجاری اورغ *merg-ajar-i orang*.

SE MONTRER, v. pron., منجک *menunjuk-kan diri-ña*, جادی *jādi ka-lihāt-an*. Le soleil ne se montre pas, متہاری تیاد کلہاتن *mata-hāri tiāda ka-lihāt-an*. Se — libéral, منجک *menunjuk-kan ka-murāh-an-ña*.

MONTUREUX, EUSE, adj., برگونخ *ber-gūnurg-gunūng-an*, کنوخن *penūh degan gūnurg*.

MONTURE, s. f., کنیک *ka-naik-an*. Le cheval est une bonne —, کودایت کنیک یغ بایق *kūda itu ka-naik-an yang bāik*.

MONTURE, ajustage de pièces, arrangement, حال مراٹ *hāl merāpat*, حال مشارغ *hāl mergārang*, کراغن *karāng-an*.

MONUMENT, s. m., marque de souvenir, تند کٹھان *tanda ka-ingāt-an*, نشان *niśān*, علامه *alāmat*, تند تذکره *tanda tezkeret*. Eriger un —, مندریکن تند کٹھان *men-dirī-kan tanda ka-ingāt-an*.

MONUMENT, édifice imposant, فراساهن یخ بس *per-usāh-an yang besār*, فراساهن یخ ملی *per-usāh-an yang mulīa*.

MONUMENT, tombeau, قبور *kubūr*, چندی *xandi*. Elever un — sur une tombe, مندریکن نشان داتس قبور *men-dirī-kan nišān di-ātas kubūr*.

MOQUER (SE), v. pron., مندر *meñdir*, منترواکن *men-ter-tawā-kan*, ممبرگورون *mem-per-gūraw-kan*, ممبرمایکن *mem-per-māin-kan*. Ils se sont moqués de lui, مریکیت *marika-itu sudah sindir-kan dīa*. Vous vous moquez d'eux, دی اغکواکن ترتواکن دی *argkaw ākan ter-tawā-kan dīa*. Ne vous moquez pas des pauvres, مک اورغ مسکین ایت جاغن دسندرکن *maka orang meskīn itu jāngan di-sindir-kan ūleh-mu*.

SE MOQUER, ne pas prendre au sérieux, ne pas faire cas. Il se moque de mes avertissements, تیاد ای دغر *tiāda ia dengar peng-ajār-an-ku*.

Loc. prov. La pelle se moque du fourgon, une personne se moque d'une autre qui aurait autant de sujet de se moquer d'elle, اورغ کچلان میندرکن اورغ کچلان یخ لاین *orang ka-xelā-an meñdir-kan orang ka-xelā-an yang lāin*.

MOQUERIE, s. f., سندیرن *sindir-an*, کترتوان *ka-ter-tawā-an*. Je suis devenu la — de tout le monde, اکو سده جادی کترتوان ثد سما اورغ *aku sudah jadi ka-ter-tawā-an pada samuā orang*.

MOQUEUR, EUSE, adj. et s., فیندر *peñdir*. Chassez le —, انچتکنله *inwit-kan-lah orang peñdir itu*.

MORAL, E, adj., qui regarde la morale, بایق *bāik*, سنونه *senūnuh*, بجن *bijik*, ادب *adab*. Conduite morale, کلکون یخ سنونه *ka-lakū-an yang senūnuh*.

MORAL, métaphysique, عقلی *aqli*.

MORAL (LE), disposition morale, اغکال *aḳal*, فراغی *perāngi*.

MORALE, s. f., doctrine des mœurs, کبجیکن *ka-bijik-an*, کییکن *ka-baik-an*, شرط ادب *ilmu adab*, علم ادب *šarṭ adab*.

MORALEMENT, adj., اتس فری ادب *ātas prī adab*, دغن سنونه *dengan senūnuh*.

MORALISER, v. n., faire de la morale, مغاجر ادب *merg-ājar adab*.

MORALISER, v. a., rendre moral, منجدیکن سنونه *men-jadī-kan senūnuh*.

MORALISTE, s. m., گورو *gūru*, فندیت *pandita*, مغاجر ادب *perg-ājar adab*.

MORALITÉ, s. f., caractère moral, ثرى يڭ سنونه *prī yang senūnuh*, ادب ثرى *prī adab*.

MORALITÉ, leçon, réflexion, اجارن ادب *ajār-an adab*.

MORALITÉ, sens, but moral, معنى *mana*.

MORBIFIQUE, adj., يڭ مبرى ساكت *yang mem-brī sākit*.

MORCEAU, s. m., partie détachée d'un tout, كرت *krāt*, قطكل *panggal*, باهگيڭن *bahagi-an*, سفوتڭ *sa-pūtung*. Un —, سكرت *sa-krāt*, سفوتڭل *sa-panggal*. Un gros —, سفوتڭ بسر *sa-pūtung besār*. Un — de pain, سفوتڭل روتى *sa-pūtung rōti*. —, fragment, سيس *sisa*. —, lambeau, فرچه *perxah*.

MORCELER, v. a., مبرهاگى *mem-bahāgi*, مومتڭ *memūtung*, مممگل *mem-manggal*.

MORCELLEMENT, s. m., حال مبرهاگى *hāl mem-bahāgi*, حال مممگل *hāl memanggal*.

MORDANT, E, adj., qui mord, يڭ ممگيڭت *yang merg-gīgīt*.

Fig. chaud, piquant, قدس *pedās*, فده *pedih*. —, satirique. Paroles mordantes, فركتان يڭ تاجم *perkatā-an yang tājam*. Caractère —, فرانگى تاجم *perāngi tājam*, بش *bergis*.

MORDANT, s. m., qui corrode, بارڭ يڭ ماكن *bārang yang mākān*, Un — qui corrode le fer, بارڭ يڭ ماكن بسى *bārang yang mākān besi*. بارڭ يڭ مڭارتكن بسى *bārang yang mengārat-kan besi*.

MORDICUS, adv., avec ténacité, دغن كرس *dengan krās*.

MORDILLER, v. a., ممگيڭت ۲ *meng-gīgīt-gīgīt*.

MORDRE, v. a., ممگيڭت *merg-gīgīt*. Le poisson mord à l'hameçon, ايكن ممگيڭت امغن *ikan merg-gīgīt umpan*. Faire —, ممگيڭتكن *merg-gīgīt-kan*. —, avec le bec, ماگت *memāgut*, مماتوك *memātuk*.

MORDRE, creuser, entamer, ماكن *mākan*. La lime mord l'acier, كيكير ايت ماكن اتس باج *kikir itu mākān atas bāja*. Le ciseau mord sur la pierre, ايت ماكن اتس فاهت *pāhat itu mākān atas bātu*. L'ancre ne mord pas, ايت تباد ساوه *sāuh itu tiāda mākān*.

Loc. prov. Il n'y saurait mordre, اكن دافت *tiāda ēa ākan dāpat*. S'en mordre les doigts, مپسل *meñesāl*. Chien qui aboie ne mord pas, يڭ مپالڭ تباد ممگيڭت *anjing yang meñālak tiāda merg-gīgīt*. Mordre la poussière, ماتى ددالم *māti di-dālam prang*.

MORDU, E, part. pas. du v. mordre, گيڭت *gīgīt*, دگيڭت *di-gīgīt*.

— avec le bec, فائق *pāgut*, فاتق *pātuk*.

MORE ou MAURE, s., اورغ حبشی *ōrang habaši*, هيم اورغ *ōrang hītam*.

MORFONDRE (SE), se refroidir, جادی کدغین *jādi ka-dingīn-an*.

SE MORFONDRE, attendre longtemps, مننتی لام *me-nanti lāma*.

MORGUE, s. f., هاتی بسر *hāti besār*, پری یغ جموا *prī yang jemūwa*.

MORIBOND, E, adj., یغ دکت ماتی *yang dekāt māti*.

MORIGÈNER, v. a., معجاری *meng-ajār-i*.

MORILLE, s. f., شیطان ثون روتی *šēṭān pūña rōti*.

MORNE, adj., triste, بردوک *ber-duka*, بردوکج *ber-duka-xīta*, مورغ *mūrung*, گنده گلان *gundah gulāna*, مورم *mūram*.

MORNE, obscur, sans éclat, سورم *sūram*, مورم *mūram*.

MOROSE, adj., سوک چومل *sūka xūmil*, پنچ *panxing*, بغس *bengis*.

MORPION, s. m., terme bas, sorte de vermine, کوتوکچل *kūtu kexīl*.

MORS, s. m., بسی کاک *besī kākang*. Prendre le — aux dents, تیاد ترهان *tiāda ter-tāhan lāgi*.

MORSURE, s. f., action de mordre, حال مغیکت *hāl meng-gīgit*.

MORSURE, plaie faite en mordant, گیکتن *gīgit-an*.

MORT, s. f., cessation de la vie, موت *maut*, کمتین *ka-matī-an*. — misérable, موت یغ کسایغن *maut yang ka-sayāng-an*. — ignominieuse, کمتین یغ عیب *ka-matī-an yang aīb*.

— subite, کمتین یغ سکینخ *ka-matī-an yang sa-kunūng-kunūng*.

Eprouver la — , مرهای موت *me-rasā-i maut*. Mourir de sa belle — ,

ماتی فدکتیک اجل *māti pada kotika ajal-ña*. Blessé à — , دلوک اکن ماتی *di-lūka ākan māti*. Combattre à — ,

ممرغ سمفی ماتی *memerang sampey māti*. Envisager la — avec fermeté,

برانی ماتی *birāni māti*. Sous peine de — , آتس سقس کمتین *ātas siksa ka-matī-an*. Condamné à — , کن

کنا حکم ماتی دیونه *kena hukum māti di-būnuh*. Les ombres de la — ,

بایغ موت *bāyang-bāyang maut*. O mort, où est ton aiguillon? دمناته

چاقم هی موت *di-manā-tah xāxak-mu hey maut*. Lorsque le moment de sa — fut arrivé,

تکال *tatkāla sudah hampir kotika maut-ña*. Causer la — , متیکن *me-matī-kan*.

MORT, de l'âme, état de l'homme dans le péché, بردوس *ber-dōsa*. — éternelle,

حال اورغ *hāl ōrang ber-dōsa*. — éternelle, جهنم *jehennam*.

MORT civile, perte des droits civils, کھلاغن حق نگری *ka-hilāng-an haḡ nagrī*.

MORT, E, part. pas. du v. mourir, ماتى *māti*. —, en parlant d'un personnage vénéré, مرحوم *marhūm*. —, d'un prince, هيلغ *hilang*, مغكت *margkat*. —, d'une personne religieuse, وفاة *wafāt*. —, tué, assommé, ممفس *mampus*. Un —, سؤرخ *sa-ōrang māti*, ميت *mayet*. Pâle comme un —, فوجت سمرت *pūxat seperti mayet*. Ensevelir un —, مغفانى ميت *mergefān-i mayet*. Enterrer un —, منامن ميت *menānam-kanmayet*. Pleurer un —, منانگى اورغ ماتى *menangīs-i ōrang māti*. Le troisième jour il est ressuscité d'entre les morts, ئد هارى *pada hāri yang ka-tāga sudah bangkit deri antāra ōrang mati-māti*.

La mer MORTE, تاسق ماسن *tāsik māsin*.

MORTAISE, s. f., تورق *tōriḡ*.

MORTALITÉ, s. f., condition de ce qui est mortel, فرى كمتين *prī ka-matī-an*, صفة كمتين *ṣifat ka-matī-an*.

MORTALITÉ, mort d'un grand nombre d'hommes ou d'animaux, كمتين بايق اورغ اتو بايق بناغ *ka-*

matī-an bāñak ōrang ātaḡ bāñak binātang.

MORTEL, LE, s., homme, femme, اورغ مانسى *ōrang mānusīa*, مانسى *mānusīa*. Les mortels, سكل اورغ *segala ōrang mānusīa*. Nous sommes des mortels, كالى اين اد *kāmi īni ada mānusīa jūga*.

MORTEL, LE, adj., qui est sujet à la mort, يڭ كمتين *yang ka-matī-an*, توبه ۲م *fenā*. Vos corps mortels, يڭ كمتين *tūbuh - tubuh - mu yang ka-matī-an*. Afin que ce qui est — soit absorbé par la vie, سڭاى يڭ *supāya yang ka-matī-an itu ter-telān ūleh ka-hidūp-an*.

MORTEL, qui cause la mort. Maladie mortelle, ساكت كمتين *sākit ka-matī-matī-an*. Boisson mortelle, منومن يڭ كمتين *minūm-an yang ka-matī-an*.

MORTEL, extrême, excessif, grand, بسر *besār*, بسر سكالى *besār sa-kālī*. Chagrin —, كدكان يڭ بسر *ka-dukā - an yang besār*. Haine mortelle, كدغكىن يڭ بسر سكالى *ka-dengki - an yang besār sa-kālī*. Péché —, دوس يڭ بسر *dōsa yang besār*, دوس يڭ برت *dōsa yang brāt*.

MORTELEMENT, adv., à mort, اكن ماتى *ākan māti*. Blessé —, لوك اكن ماتى *lūka ākan māti*.

MORTELEMENT, grièvement.
Pécher —, بخت دوس یخ برت, mem-
būat dōsa yang brāt.

MORTIER, s. m., chaux détrempée
avec du sable, کافر kāpur, کافر
کاسر kāpur dergan pāsir.

MORTIER, vase à piler, لسځ lesung,
لمفخ lumpang. Piler du riz dans
un —, منبق فادی دالم لسځ, menum-
buk pādi dālam lesung.

MORTIER, pièce d'artillerie, فریق
اثری prūk āpi.

MORTIFIANT, E, adj., یخ مبری سوسه
yang mem-brī sūsah, یخ مبری ساکت
yang mem-brī sākit hāti.

MORTIFICATION, s. f., du corps,
des sens, action d'affliger, حال
حال مپوسهکن hāl meñusah-kan, حال
مپکتی hāl meñakit-i. — de la
chair, حال مپکتی توبه hālmeñakit-i
tūbuk. — des passions, حال منهانی
hāl menahān-i hawā
nepsū.

MORTIFICATION, déplaisir, سوسه
sūsah, سبل sebal.

MORTIFICATION des chairs, de la
viande, فری جادی لبت prī jādi
lembut, فری مول هنجیر prī mūla
hanxur.

MORTIFIÉ, E, part. pass. du v.
mortifier, des chairs, de la viande,
جادی لبت مول هنجیر mūla hanxur,
جادی لبت jādi lembut.

MORTIFIÉ, qui éprouve du chagrin,
یخ کن سوسه yang kena sūsah.

MORTIFIÉ, qui commande à ses
passions, یخ تاهو منهانی هوا نفسون
yang tāhu menahān-i hawā nepsū-
ña.

MORTIFIER, v. a., de la viande,
des chairs, ملبتکن داغ me-lembut-
kan dāging.

MORTIFIER, affliger, مپوسهکن
meñusah-kan, مپکتی meñakit-i,
سبل mem-brī sebal. Se mor-
tifier, مپوسهکن دیری meñusah-kan
diri. — ses passions, هوا
menahān-i hawā nepsū-ña.

MORTIFIER, humilier, مغنهان
meng-hinā-kan.

MORT-IVRE, adj., یخ مابق سکالی
yang mābuk sa-kālī.

MORT-NÉ, adj., یخ ماتی دالم ثرت
yang māti dālam prūt ibū-ña,
کیباغن ka-babāng-an.

MORTUAIRE, adj., در اورغ ماتی
deri orang māti. Registre —, دفتر
نام اورغ ماتی daftar nāma orang
māti. Acte —, سورت مپتان اورغ
sūrat me-ñatā-kan orang
sudah māti.

MORUE, s. f., poisson de mer, ایکن
ikan kāyu.

MORVE, s. f., humeur qui sort
des narines, ایغس ingus, اسغ esang,
ساع sānga.

MORVEUX, EUSE, adj., برایش *ber-ingus*, یخ ایش قد هیدغی *yang ingus pada hīdung-ña*.

MOSAÏQUE, s. f., ouvrage de rapport en petites pierres, کمبر درفد *gambar deri-pada batu kexil yang di-kārang*, فریواتن *per-buāt-an batu yang be-rintik*.

MOSQUÉE, s. f., مسجد *mesjid*. — qui a deux minarets, مسجد *mesjid dengan dua menāret*.

MOT, s. m., کات *kāta*, فرکتان *per-katā-an*, سد *sabda*. Un seul —, سغاتۀ کات *sa-pātah kāta*. — à double sens, سکات یخ ارتین دو *sa-kāta yang arti-ña dua*. Traduire un —, مپالنکن سواتو فرکتان *meñā-lin-kan suātu per-katā-an*. Gros —, فرکتان یخ کاسر *per-katā-an yang kasar*. Bon —, فرکتان یخ *per-katā-an yang halus*. — du guet, سمبوین *sembūyan*. Donner le — du guet, مغتاکن سمبوین *mengatā-kan sembūyan*. Ne dire — de quelque chose, مندیکن *men-diam-kan*. Je n'ose dire —, همب *ber-kāta*. Je veux dire un —, همب ماوکات سدیکت *hamba māu kāta sa-dikit*. Dire beaucoup de choses en peu de mots, معنی باقی *mana bāñak*

dengan per-katā-an sa-dikit. En un —, دغن سکات *dengan sa-kāta*. Se donner le —, برجنجنیسن *ber-janji-janji-an*. A ces mots, تله *telah ber-kāta bagitu*. Ce ne sont que des mots, ایت کتکات *itu kata-kāta sāja*. Etymologie des mots, اصل فرکتان *asal per-katā-an*. Liaison des mots, اکاتن *ikāt-an per-katā-an*. Dispute de mots, فربتاهن کات *per-bantāh-an kāta*.

MOTEUR, TRICE, adj., qui donne le mouvement, یخ مغکرفکن *yang meng-gerak-kan*, فشهتر *peng-hantar*. Force motrice, کواس یخ مغکرفکن *kuāsa yang meng-gerak-kan*.

MOTIF, s. m., سبب *sebab*, مول *mūla*, تکل کارن *kārna*, tegul. Pour quel —, اف سبب *apa sebab-ña*. Sans —, دغن تیاد سبب *dengan tiāda sebab-ña*.

MOTION, s. f., mouvement, گرق *gerak*, ککراکن *ka-gerak-an*.

MOTION, proposition faite dans une assemblée, فرمتان *per-mintā-an*.

MOTIVER, v. a., ممبری سبب *mem-brī sebab*, مغتاکن اف سبب *mengatā-kan apa sebab-ña*.

MOTTE, s. f., de terre, کمفل تانه *gumpal tanah*. Une —, سکمفل تانه *sa-gumpal tanah*.

MOU, MOLLE, adj., qui cède facilement au toucher, لمبق *lembik*, لمبت *lembut*. Beurre —, منتيك لمبق *mantēga lembik*. Terre molle, تانه لمبق *tānah lembik*. Rendre —, ملبعكن *me-lembik-kan*, ملبعكن *me-lembut-kan*.

MOU, flasque, tendre, لونق *lūnak*.

MOU, indolent, مالس *mālas*, سکن *segān*. Un homme —, اورغ مالس *orang mālas*.

MOU, sans vigueur, له *lemàh*. Cheval —, كود له *kūda lemàh*.

Vent —, اغن له *agin lemàh*. Fruit — (blet), بوه رانم *būah rānum*.

MOU, s. m., poumon de veau ou d'agneau, فارو۲ اتق لمبو اتو دمب *pāraw-pāraw ānak lembu ātau domba*.

MOUCHARD, s. m., espion, سولو *sūlu pōlis*, ممتات *mata-māta*.

MOUCHE, s. f., insecte, لالت *lālat*. — d'une grosse espèce, لاغو *lāngaw*. — bleue à viande, لاغو هيچو *lāngaw hījaw*. —, œstre, لالت كربو *lālat karbau*. —, taon, لالت كود *lālat kūda*. — luisante, كونغ *kōnang*. — à miel, له *lebūh*. Mouche-guêpe, تبون *tebū-an*. Pattes de mouches, mauvaise écriture, چاكر *xākar hāyam*.

Loc. prov. Prendre la —, جادی ماره *jādi mārāh*. On prend plus de mouches avec du miel qu'avec du vinaigre, تياد دافت مغبل هاتي *tiāda dāpat merg-ambil hāti orang dergan lāku yang krās me-lāin-kan dergan lāku yang mānis merg-ambil dīa itu*.

MOUCHE, petit bouquet de barbe sous la lèvre inférieure, جغت *janggut*, جغت دباو يبير *janggut di-bāwah bibir*.

MOUCHER, v. a., مشغ *meng-esang*. — dusang, مشغكن داره *meng-esang-kan dārah*. — la chandelle, مشگنتغ *meng-gunting dian*.

Loc. prov. Il ne se mouche pas du pied, ای بايق چردق *ia bānak xerdik*.

MOUCHERON, s. m., petite mouche, لالت کچل *lālat kexil*, پامق *āmuk*, آگس *āgas*.

MOUCHETÉ, E, adj., فلغ *palang*, ترچق *te-rexik*, برنتق *be-rintik*.

MOUCHETER, v. a., منجديکن فلغ *men-jadi-kan palang*, مرچق *me-rexik*.

MOUCHETTES, s. f. pl., کنتغ دين *guntīng dian*, کنتغ لیلين *guntīng līlin*.

MOUCHETURE, s. f., رنتق *rintik*, رچق *rexik*, فلغ *palang*.

MOUCHOIR, s. m., ساڻو تاڻن *sāpu tāngan*. — de soie, ساڻو تاڻن درڻد *sāpu tāngan deri-pada sūtra*. — de cou, کاین لهر *kāin lēher*.

MOUCHURE, s. f., de chandelle, هابو دین *hābu dīan*.

MOUDRE, v. a., مڱلیڱ *meng-gīlīng*, مڱیسر *mengīsar*. — fin, مڱلیڱ *meng-gīlīng lūmat-lūmat*. — du blé, مڱلیڱ کندم *meng-gīlīng gundum*.

MOUE, s. f., ڦری یځ راجق *prī yang rājuk*, سوځت *sūngut*. Faire la —, برسوځت *me-rājuk*, برسوځت *ber-sūngut*.

MOUFLE, s. f., assemblage de poulies, کافي یځ سوسن *kāpi yang sūsun*.

MOUILLAGE, s. m., لېوهن *labūh-an*, ڦلېوهن *pe-labūh-an*.

MOUILLÉ, E, part. pas. du v. mouiller, humecté, باسه *bāsah*, لغس *lēgas*. Son visage est — de ses larmes, مکان باسه دغن ایر متان *mukā-ña bāsah dergan āyer matā-ña*.

MOUILLÉ, qui a jeté l'ancre, برلابه *ber-lābuh*, ترلابه *ter-lābuh*.

MOUILLER, v. a., humecter, مېبسه *mem-bāsah*, ملخسکن *me-lēgas-kan*. — du linge, مېبسه کاین *mem-bāsah kāin*.

MOUILLER, jeter l'ancre, ملابه *me-lābuh*.

MOULAGE, s. m., action de jeter en moule, حال منوځ *hāl menū-wang*. Le — de canons, حال منوځ *hāl menūwang mariām*.

MOULE, s. f., mollusque, کوڅ *kū-pang*.

MOULE, s. m., forme, اچون *axūan*, کالبد *kālbud*, تواغن *tuwāng-an*. — à balle, اچون ڦلورو *axūan pelūru*. — à fondre les caractères d'imprimerie, چتاکن *xitāk-an*. Jeter en —, منوځ *menūwang*.

MOULER, v. a., jeter en moule, منوځ *menūwang*. — des chandelles, منوځ لیلن *menūwang līlīn*.

SE MOULER sur quelqu'un, v. pron., au fig. se former sur, imiter, منور ڦربواتن اورځ *menūrut per-buāt-an ōrang*.

MOULEUR, s. m., ouvrier qui moule des ouvrages de sculpture, فنوځ *tūkang menūwang*, توکڅ منوځ *penūwang*.

MOULIN, s. m., ڦځلیڱن *peng-gīlīng-an*. — à bras, کسارن *kisār-an*. — à vent, ڦځلیڱن یځ دڦوتر اغن *peng-gīlīng-an yang di-pūtar āngīn*. — à vapeur, ڦځلیڱن یځ دڦوتر اسف *peng-gīlīng-an yang di-pūtar āsap*. — à pressurer les cannes à sucre, ڦځلیڱن تبو *peng-gīlīng-an tebū*. Meule de — باتو کسارن *bātu kisār-an*.

MOULINET, s. m., petit moulin, *perg-giling-an kexil*.

MOULINET, machine pour enlever ou tirer les fardeaux, *putār-an*.

Faire le MOULINET avec une épée, *me-mutar pedang*. Faire le —, tourner, *ligat*.

MOULU, E, part. pas. du v. moudre, pulvérisé, *jādi lūmat*, *yang ka-lumāt-an*.

MOULURE, s. f., *kūmey*, *kūmey*.

MOURANT, E, adj., qui se meurt, *yang hendak mātī*, *yang lenāp*. Les yeux d'un —, *mat* *lenāp*. *mata orang yang hendak mātī*. Lumière mourante, *xahāya yang lenāp*.

MOURIR, v. n., cesser de vivre, *mātī*, *pūtus nāwa*. —, en parlant d'un prince, *hilang*, *mangkat*, *lenāp*. —, d'un personnage religieux, *wafāt*. —, d'un personnage marquant, *meninggal*. — de maladie, *mātī sākūt*. — exécuté, tué, *mātī dibunuh*. — de faim, *mātī lafar*, *lāpar*. Vous mourez, *angkaw akan mātī*. Etre sur le point de —, *hampir mātī*. Je meurs tous les jours,

سهرهاری اکوماتی *sa-hari-hāri āku mātī*. Il lui semble qu'il va —, *seperti akan mātī rasā-ña*.

منجاوهکن دیری *men-jāuh-kan dīri* *deri-pada orang bāñak*. La chandelle est morte, *lilin itu sudah pādam*, *lilin itu sudah mātī*.

موری, se faner, *lāyu*.

Loc. prov. On ne sait qui vit ni qui meurt, *kotika maut tiāda tantu*.

MOURIR, souffrir beaucoup, ressentir une forte impression. — de chaud, *me-rasā-i pānas sāngat*. — de tristesse, *jādi ber-duka bāñak*. — de rire, *tertawa bāñak*.

سناغ دهللو کال *senāpang dahulu kālā*.

MOUSSE, s. m., jeune apprenti matelot, *būdaḥ kapāl*.

MOUSSE, s. f., plante, *lūmut*.

Prov. Pierre qui roule n'amasse pas de mousse, *yang ber-pindah bāñak kālī tiāda akan jādi kāya*.

MOUSSE, écume, *gelembung*, *būhi*.

MOUSSELINE, s. f., *kāin mōgah*, *mūmal*.

MOUSSER, v. n., se couvrir de mousse, مغکلبغ *merg-gelembung*, بر بوهی *ber-būhi*. Le savon mousse, مغکلبغ صابون *ṣābūn merg-gelembung*. La bière mousse, بیر ایت *bīr itu ber-būhi*.

Faire **MOUSSER**, au fig., exagérer, ممبرکن *mem-besār-kan*.

MOUSSEUX, **EUSE**, adj., qui a de la mousse, برلومت *ber-lūmut*. Rose moussueuse, بورغ ماوریغ برلومت *būnga māwar yang ber-lūmut*.

MOUSSEUX, qui fait de l'écume, یغ سروف بوهی *ber-būhi*, یغ *yang sa-rūpa būhi*.

MOUSSON, s. f., موسم *mūsīm*. — du nord-ouest, موسم اغن بارت لوت *mūsīm aḡin bārat lāut*.

MOUSSU, E, adj., couvert de mousse, برلومت *ber-lūmut*. Pierre moussue, باتو برلومت *bātu ber-lūmut*.

MOUSTACHE, s. f., میسی *mīsey*, مشندم *kūmis*. Arranger la —, میند *merg-andam mīsey*. — d'un tigre, کومس هریمو *kūmis harīmaw*. Qui porte —, برمیسی *ber-mīsey*, برکومس *ber-kūmis*.

MOUSTIQUAIRE, s. f., کلبو *kulam-bu*, کلبو تمفت تیدر *kulambu tampat tīdor*.

MOUSTIQUE, s. m., پامق *pamq*, آگس *āgas*.

MOÛT, s. m., vin doux qui n'a pas encore bouilli, ایر بوه اغکور یغ *ber-būhi*.

ایر بوه اغکور یغ *āyer būah anggur yang belūm ter-ḡamīr*.

MOUTARDE, سسای *sāwi*, سسای *sesāwi*. Graine de —, بیجی سسای *bījī sesāwi*.

Loc. prov. La moutarde lui monte au nez, ای جادی ماره *īa jādi mārah*. C'est de la moutarde après diner, فوس تالی ماو تمب ایر *pūtus tāli māu tīmba āyer*.

MOUTARDIER, s. m., vase, تمفت *tamfat*, سسای *sesāwi*.

MOUTARDIER, qui fait et vend de la moutarde, توکخ سسای *tūkang sesāwi*, اورغ جول سسای *ōrang jūal sesāwi*.

MOUTON, s. m., دمب *domba*, کبغ بریری *biri-bīri*, کامبینگ بریری *kambīng biri-bīri*. Viande de —, داکخ *dāḡing*, دمب *damba*. Gigot de —, داکخ *pāho*, دلب *damba*. Peau de —, کولت *kūlit*, دلب *damba*. Troupeau de moutons, کاون کبغ بریری *kāwan kambing biri-bīri*. Garder les moutons, مشکبالکن کبغ بریری *merg-gombalā-kan kambing biri-bīri*.

MOUTONNER, v. a., faire friser comme la laine d'un mouton, منجدیکن کر تیغ *men-jadī-kan krē-tīng*.

MOUTONNER, v. n., écumer, blanchir, en parlant de la mer, بر بوهی *ber-būhi*.

MOUTURE, s. f., کسارن *kisār-an*, گلیغن *giling-an*. Droit sur les moutures, چوکی کسارن *xūkey kisār-an*, بی گلیغن *bēya giling-an*.

MOUVANT, E, adj., qui se meut, یغ برگرک *yang ber-gerək*.

MOUVANT, qui n'est pas ferme, تانه لونق *lūnaḱ*. Terre mouvante, تانه لونق *tānah lūnaḱ*.

MOUVANT, qui fait mouvoir, یغ مشگرک *yang meng-gerək-kan*.

MOUVEMENT, s. m., transport d'un lieu dans un autre, گرک *gerək*, ککراک *ka-gerāk-an*, حرکه *ḥarakat*. — droit, ککراک بتل *ka-gerāk-an betul*. Etre en —, برگرک *ber-gerək*. Mettre en —, مشگرک *meng-gerək-kan*, منجالنکن *men-jālan-kan*. Les lois du —, صفة ککراک *ṣifat ka-gerāk-an*. Se donner bien du —, مغسپاکان درین *meng - usahā - kan diri-ña*.

MOUVEMENT, révolution, فرکتارن *per-kitār-an*. — du ciel, فرکتارن *per-kitār-an xakrawāla*. — de la terre autour du soleil, فرجلانن بومی کلیغ متباری *per-jalān-an būmi kuliling mata-hāri*.

MOUVEMENT, passion, affection de l'âme. De son propre —, درشد *deri-pada ka-hendak hati-ña*. Réprimer le premier — de la colère, نغسواماره *menahān-i per-mulā-an nefsū amārah*.

MOUVOIR, v. a., donner du mouvement, مشگرک *meng-gerək-kan*, منجالنکن *men-jālan-kan*.

SE MOUVOIR, v. pron., برگرک *ber-gerək*. برجالن *ber-jālan*.

MOYEN, NE, adj., qui tient le milieu, qui est entre, تغه *tergah*, یغ برتغاهن *yang ber-tergāh-an*.

Degré —, ثغکت ثرتغاهن *pangkat per-tergāh-an*. Nombre —, بلاغن *bilang-an per-tergāh-an*.

MOYEN, médiocre, modéré, سدغ *sedang*, اگهارى *ugahāri*, سدران *sedrāna*. Une tête moyenne, کفال *kapāla yang sedang*. Un ton —, بوی یغ سدغ *būni yang sedang*. Il est de moyenne grandeur, تگین سدغ *tinggi-ña sedang*.

MOYEN, s. m., ce qui sert pour parvenir à quelque fin, اپای *upāya*, دای *dāya*. Qui a des moyens, یغ برافای *yang ber-upāya*, یغ بردای *yang ber dāya*. Tous les moyens sont épuisés, دای *sudah hābis segala dāya upāya*. Par quel — ? بتاف *betāpa*, بگمان *bagimāna*.

MOYEN, pouvoir, faculté, کواس *kuāsa*, ککوساان *ka-kuasā-an*. De tous mes moyens, دغن سوله ۲ کواس *dengan sa-būleh-būleh kuāsa hamba*.

MOYEN, voie, chemin, جالان *jālan*.
Par ce —, دغن جالان این *dergan jālan ini*.

MOYENS, fortune, richesses, هرت *harta*, فرائین *ka-kayā-an*, فرالین *per-ulēh-an*. Cet homme a des moyens, باق هرت فد اورغ ایت *bāñak harta pada orang itu*, اورغ ایت اورغ کای *orang itu orang kāya*. Sans moyens, فائ *pāpa*. مسکین *meskīn*.

MOYENS de subsistance, فنچهرین *pen-xaharī-an*.

MOYENNANT, prép., دغن *dergan*, سرت *serta*. — la grâce de Dieu, دغن نعمة الله *dergan ni'met allah*.

MOYEU, s. m., de roue, لشکر جنترا *līṅkar jantrā*.

MOYEU, jaune d'œuf, میره تلر *mērah telōr*, کونخ تلر *kūning telōr*.

MU, E, part. pas. du v. mouvoir, دگرککن *di-gerək-kan*, کرق *gerək*.

MUABLE, adj., تبادت *tiāda*, دافت دگرککن *yang dāpat di-gerək-kan*, یغ لکس براوبه *yang lekās ber-ubah*.

MUCILAGE, s. m., کنتل *kental*.

MUCILAGINEUX, EUSE, adj., برکنتل *ber-kental*, لندر *lindir*.

MUCOSITÉ, s. f., ایغس *ingus*.

MUE, s. f., changement de plumes, de poils, de peau, تکارن بولو *tukār-an būlu*. v. MUER.

MUER, v. n., changer de plumes, توکر بولو *tūkar būlu*; de poil, توکر *tūkar rūma*; de peau, کولت *tūkar kūlit*.

MUER, changer, en parlant de la voix, براوبه *ber-ubah*. Sa voix mue, سوران براوبه *suarā-ña ber-ubah*.

MUET, TE, adj., qui ne peut parler, کلو *kelū*. Sourd et —, تولى دان یسو *tūli dān bīsu*. Qui fait le —, یغ فرور یسو *yang pura-pura bīsu*.

MUET, silencieux, دیم *diam*, بر دیم *ber-diam*.

Lettre MUETTE, تیاد *tiāda*, داوچف *huruf yang tiāda di-ūcap*, حرف ماتی *huruf mātī*.

MUFLE, s. m., جوغر *jūngur*.

MUGIR, v. n., برتغه *ber-tangoh*, مندرم *men-derām*. Le bœuf mugit, لمبو برتغه *lembu ber-tangoh*.

MUGIR, au fig., en parlant du vent, de la mer, مندرو *men-derū*.

La mer mugit, لاوت ایت مندرو *lāut itu men-derū*.

MUGISSEMENT, s. m., تغه *tangoh*, درم *derām*. — du bœuf, تغه *tangoh*.

MUGISSEMENT de la mer, درو *derū*.

MUGUET, s. m., galantin, اورغ *orang pem-būjuk*, فرمغون *perampūan*.

MUGUETER, v. a., منجبو فرمفون
men-xumbu perampūan, مموجت
mem-būjuk perampūan.

MULÂTRE, ESSE, adj., فراناکن اورغ
per-anāk-an فوته دغن اورغ هيم
orang putih dengan orang hitam.

MULE, s. f., femelle du mulet,
بغل *begl betina*.

MULE, pantoufle, چنيل *xinēla*,
چرپو *xarpu*.

MULET, s. m., بغل *begl, begal*,
کود اغن *kūda aḡin*.

MULETIER, s. m., گمبال بغل *gom-*
bāla begl.

MULOT, s. m., تیکس تانه *tikus*
tānah.

MULTICOLORE, adj., یغ بریاکی ۲
yang ber-bāgey - bāgey war-
nā-ña, هیرم *hīram*.

MULTIPLE, adj., کند *ganda*, کند
برگند *ganda-ber-ganda*.

MULTIPLICANDE, s. m., بلاغن یغ
bilāḡ-an yang ākan di-
lebèh-kan.

MULTIPLICATEUR, s. m., یغ ملهکن
yang me-lebèh-kan, یغ منبه *yang*
menambah.

MULTIPLICATION, s. f., فنباهن
penambāh-an, فرپاکن *per-bañāk-*
an.

MULTIPLICITÉ, s. f., کیاکن *ka-*
bañāk-an, فری کند برگند *prī gan-*
a-ber-ganda.

MULTIPLIER, v. a., augmenter
une quantité, un nombre, مفر بابق
mem-per-bañāk, منمکن *menam-*
bah-kan, برگند *ber-ganda*.

MULTIPLIER, v. n., augmenter en
nombre, برتبه ۲ *ber-tambah-tambah*.
Croissez et multipliez, برانق ۲ له کامو
ber - ānak - ānak-
lah kāmū dān ber-tambah-tam-
bah-lah kāmū.

MULTITUDE, s. f., grand nombre,
کیاکن *ka-bañāk-an*. Une — de
personnes, کیاکن اورغ *ka-bañāk-*
an orang. Une — de soins, کیاکن
ka-bañāk-an šugul. —,
foule, کمفولن اورغ *kumpul-an orang*.

MULTITUDE, le peuple, بابق اورغ
orang bañāk. Se montrer à la —,
منمچکن درین کفد اورغ بابق
menunjuk-kan diri-ña ka-pada
orang bañāk.

MULTITUDE, le vulgaire, رعیه
rayat, اورغ هین دین *orang hīna-*
dīna.

MUNICIPAL, E, adj., یغ نگری فون
yang nagri pūña. Lois municipales,
حکم نگری *hukum nagri*. Conseil
مجلس کفال ۲ نگری —,
mejlis ka-pāla-kapāla nagri.

MUNICIPALITÉ, s. f., le corps
municipal, سکلین اغکوت مجلس
sa - kalī - an aḡgōta
mejlis kapāla-kapāla nagri.

MUNICIPALITÉ, circonscription de territoire administrée par un conseil municipal, دایرة نگرى *dāirat nagrī*.

MUNIFICENCE, s. f., libéralité, فرى درماون *ka-murāh-an*, فرى درماوان هاتى *ka-lim-pāh-an hāti*. C'est une marque de sa —, اينله تند كمرهين *inī-lah tanda ka-murāh-an-ñā*.

MUNIR, v. a., pourvoir du nécessaire, مېكلكن *mem-bakāl-kan*, ملنگكف *me-langkap*, مېياكن *mem-biayā-kan*.

SE MUNIR, v. pron., مېكلكن درين *mem-bakāl-kan diri-ñā*.

MUNITION, s. f., فر بکالان *per-bakāl-an*, سرب فرغ *pegāwey*, فکاوى *serba prang*, الة ففراغن *alat pe-prang-an*.

MUQUEUX, EUSE, adj., برايشس *ber-ingus*.

MUR, s. m., muraille, دندغ *dinding*, فاگر *pāgar*. — en maçonnerie, تمبق *tembok*, ديوالى *dīwālī*; Les murs de la ville, نگرى *nagrī*. Un — de feu, سواتو ديوالى افى *suātu dīwālī āpi*. — d'airain, تباك *dīwālī tembāga*.

MÛR, E, adj., dans sa maturité, ماسق *māsak*. Des raisins mûrs, بوه اغکور يغ ماسق *būah anggūr yang*

māsak. A demi —, مشكل *mangkal*. Trop — (blet), رانم *rānum*. Non —, منته *mentah*.

Âge MÛR, بالغ عقل *akal bālig*.

Jugement —, عقل بودى يغ سمفرن *akal būdi yang sempurna*.

MURAILLE, s. f., تمبق *tembok*, ديوالى *dīwālī*, فاگر باتو *pāgar batu*.

MÛRE, s. f., fruit du mûrier, بوه كرتو *būah krataw*.

MÛREMENT, adv., سرت فيكر *serta pikir*, دغن اغاتن *dengan ingāt-an*, سرت تمبغ *serta timbang*.

MURER, v. a., entourer d'un mur, دغنى ديوالى *mergulitir-i dengan dīwālī*, ممكارى *memagār-i*. —, fermer par un mur. — une porte, مشكت فتو دغن باتو دان كاثر *merg-ikat pintu dengan batu dan kapur*.

MÛRIER, s. m., كرتو *krataw*, فوهن *pōhon krataw*.

MÛRIE, v. n., venir à maturité, منجادی ماسق *men-jādi māsak*.

MÛRIR, en parlant d'un abcès, برنانه *ber-nānah*.

MÛRIR, v. a., faire mûrir, ماسقن *me-māsak-kan*. Le soleil mûrit les fruits, متهارى ايت ماسقن بوه *mata-hāri itu me-māsak-kan būah*.

MURMURATEUR, TRICE, adj., اورغ *orang ber-sūrgut*.

MURMURE, s. m., bruit et plaintes de personnes mécontentes, سوغت

sūngut, كسغوتن *ka-sūngūt-an*,
 فرسغوتن *per-sūngūt-an*, كۆل *kūlum*.

Sans aucun —, تيار دغن بارغ سوغت, *tiāda dengan bārang sūngut*. Il a
 entendu votre —, تله ددغن, *telāh di-dengar-ña*
 فرسغوتن كامو *per-sūngūt-an kāmū*.

MURMURE du vent, دسغ *desing*,
 دسغ *derung*.

MURMURE des eaux, گوره *gūruh*.

MURMURER, v. n., se plaindre,
 مپوشت *ber-sūngut*, مپوشت *meñū-*
ngut, مغول *mergūlum*. Ils murmu-
 raient contre le père de famille,
 دسوغتن اتس تون يغ امفون رومه ايت
di-sūngut-ña atas tūan yang am-
pūña rūmah itu.

MURMURER, en parlant du vent,
 بر دسغ *ber-desing*, بر دسغ *ber-derung*.

MURMURER, en parlant des eaux,
 گوره *gumūruh*.

MUSARD, E, adj., يسخ برلبت *yang*
ber-lambat, يسخ برلپاتن *yang ber-*
lambāt-an.

MUSC, s. m., animal gros comme
 un chevreuil, كستورى *kastūri*. —,
 civette, موسخ جبت *mūsang jebāt*.

MUSC, parfum, كستورى *kastūri*,
 جبت *jebāt*. Poche ou vessie qui
 contient le —, اندغ كستورى *indung*
kastūri.

MUSCADE, s. f., فال *pāla*. Noix
 —, بوه فال *būah pāla*. Le macis de
 la noix —, بوغ فال *būnga pāla*.

MUSCADIER, s. m., فوهن فال *pōhon*
pāla.

MUSCADIN, s. m., petit maître, fat,
 اورغ جغگل *ōrang janggal*.

MUSCAT, s. m., raisin, بوه اغکور, *būah anggūr hījaw*.

MUSCLE, s. m., داکغ کنچغ *dāging*
 کانخغ, عضلة *adlelat*.

MUSCULAIRE, adj., عضلة فون
adlelat pūña. Force —, قوه عضلة
kūwat adlelat.

MUSCULEUX, EUSE, adj., فنه داکغ
 کنچغ *penūh dāging kanxing*, فنه
 عضلة *penūh adlelat*.

MUSEAU, s. m., منچغ *munxung*,
 مولت منچغ *mūlut munxung*.

MUSÉE, s. m., رومه فرهمفونن بارغ
 رومه *rūmah per-himpūn-an*
 بارغ *bārang yang indah-indah*.

MUSELER, v. a., منوتف مولت *me-*
nūtupmūlut, مپغل مولت *meñempal*
mūlut. — un chien, مپغل مولت
 مپغل *meñempal mūlut anjing*.

MUSELIÈRE, s. f., سمفل مولت
sempal mūlut.

MUSEUM, s. m., v. MUSÉE.

MUSICAL, E, adj., يغ علم بپسن فون
yang ilmu buñi-buñi-an pūña,
 راکم فون *rāgam pūña*. Echelle mu-
 sicale, تگل راکم *tangga rāgam*.

MUSICIEN, NE, s., فهم قد علم بپسن
fehem pada ilmu buñi-buñi-an.
 —, مénétrier, بد ن *bidūwan*, اورغ

يغ فالو بيسن *ōrang yang pālu buñi-buñi-an.*

MUSIQUE, s. f., art de la —, علم بيسن *ilmu buñi-buñi-an.*

MUSIQUE, chant, concert, بوي راگم *būni rāgam*, بوي لاگو *būni lāgu*, بيسن *buñi-buñi-an.* Clef en —, کنجی راگم *kunxirāgam.* Livre de —, سورت لاگو *sūrat rāgam*, سورت لاگو *sūrat lāgu.* Les instruments de —, سکل بيسن *segala buñi-buñi-an.* Compositeur de —, قندی مغارغ راگم *pandey mergārang rāgam.* Maître de —, گورو راگم *gūru rāgam.* Aimer la —, سوك دغر بيسن *sūka dengar buñi-buñi-an.*

MUSQUER, v. a., parfumer de muse, ممبری باو کستوری *mem-brī bāu kastūri*, مېوبه کستوری *mem-būbuh kastūri.*

MUSULMAN, E, s., اسلام *islām*, مسلم *muslim*, مومن *mūmin.* Un —, سورغ *sa-ōrang islām.* Les musulmans, مسلمين *muslimin.*

MUTATION, s. f., changement, فرگنتین *per-ganti-an*, فرا باهن *per-ubāh-an.*

MUTILATION, s. f., چنجخ *xenxang*, حال منچنجخ *hāl men-xenxang*, حال مغودغ *hāl mengūdug.*

MUTILÉ, E, part. pas. du v. mutiler, کودغ *kūdug*, چنجخ *xenxang.*

MUTILÉ, châtré, کاسم *kāsim*, کیری *kabiri.*

MUTILER, v. a., مغودغ *mengūdug*, منچنجخ *men-xenxang.*

MUTILER, châtrer, مشبریکن *merga-biri-kan.*

MUTIN, E, adj., opiniâtre, têtue, يغ ملاون *yang me-lāwan*, تگر *tegār*, ييغل *bingal.*

MUTINER (SE), v. pron., مشهارو *merg-hāru*, جادی درهاک *jadi dur-hāka*, مشگمفرکن *merg-gamparkan.*

MUTINERIE, s. f., sédition, révolte, گمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*, غوغا *gawgā.*

MUTISME, s. m., ثری يغ ايسو *prī yang bīsu*, ثری يغ کلو *prī yang kelū.*

MUTUEL, LE, adj., برسمسام *ber-sama-sāma*, سام قد سام *sāma pada sāma.* Contentement —, سوك سام *sūka sāma sūka.*

MUTUELLEMENT, adv. S'aimer —, برکاسه کسین *ber-kāsih-kasih-an.* Se frapper —, فوکل مموکل *pūkul memūkul.*

MYOPE, adj., مات هایم *rābun*, رابن *māta hāyam.*

MYRIADE, s. f., لقس *laksa.* Par myriades, برلقس *ber-laksa-laksa.*

MYRIADE, quantité innombrable, تیاد تفرمنای *tiāda te-permanā-i.*

MYRIAPODE, s. m., لیفن *līpan*, الیفن *alīpan.*

MYROBOLAN, s. m., کدندغ *kedondong*, بوه ملاک *būah malāka*.

MYROBOLANT, E, adj., merveilleux, انده ۲, عجب *ajeb*, تر حیران *ter-heirān*, *indah-indah*.

MYRRE, s. f., مر *murr*. De l'or, de l'encens et de la —, امس دان *amās dān kaminñan dān murr*. Vin mêlé de —, ایر اغکور, *āyer anggūr ter-campur dengan murr*. Un bouquet de —, سواتو بغکس مر *suātu bungkus murr*.

MYRTHE, s. m., arbrisseau toujours vert, مورده *mūrd*. Le —, فوهن مورده *pōhon mūrd*.

MYSTÈRE, s. m., رهسی *rahasia*, رهسی ۲ *ser*. Des mystères, اسرار *asrār*. Les mystères de la religion, فرکار اکام یغ *porkāra agāma yang gāib*. Les saints mystères (le sacrifice de la messe), فرسملین میس *per-sambilih-an mīsa*. Faire un — de quelque chose, مندیکن سواتو فرکار *men-diam-kan suātu porkāra*.

MYSTÉRIEUSEMENT, adv., سرت *serta gāib*, دیم ۲ *diam-diam*. Il s'est retiré —, ای سده لاری دیم ۲ *ia sudah lāri dīam-dīam*.

MYSTÉRIEUX, EUSE, adj., غایب *gāib*, سمبونی *sembūni*, کلغ *gelap*, مشکل *muškil*. Sens —, معنی یغ *mana yang gāib*.

MYSTICITÉ, s. f., recherche profonde dans les choses religieuses, حال میدق بایق سکالی دالم فرکار اکام *hāl meñdik bāñak sa-kālī dālam porkāra agāma*, فرکار یغ دالم سکالی *porkāra yang dālam sa-kālī*.

MYSTIFICATEUR, s. m., اورغ یغ *orang yang māin bōdoh*, ماین بوده *per-māin-an bōdoh*, فنجادی *pen-xādey*.

MYSTIFICATION, s. f., فرمینن بوده *per-māin-an bōdoh*, خادی *xādey*.

MYSTIFIER, v. a., مفرمایکن *mem-per-māin-kan*, ماین بوده *māin bōdoh*.

MYSTIQUE, adj., allégorique, یغ *yang dangan per-upa-mā-an*, غایب *gāib*, سمبونی *sembūni*. Sens —, معنی یغ غایب *mana yang gāib*.

MYSTIQUE, qui raffine sur les matières de dévotion et de spiritualité, یغ میدق بایق دالم فرکار عبادة *yang meñdik bāñak dālam porkāra ibādat*.

MYTHE, s. m., روایة *riwāyat*, چیز ترا یغ مجازی *xeritrā yang mejāzi*.

MYTHOLOGIE, s. f., حکایة دیوات *hikāyat dēwa-dēwa*, علم دیوات *ilmu dēwāta*. Etudier la —, اجر علم دیوات *ajar ilmu dēwāta*.

MYTHOLOGISTE, s. m., یغ فهم فد *yang fehem pada ilmu dēwāta*.

N

N, s. m., *نی* *ne*, quatorzième lettre de l'alphabet, حرف یغ کُمفت بلس *huruf yang ka-ampat belàs deri alif-bā-tā*.

N majuscule, *نی* *ne besàr*,
N minuscule, *نی* *kexìl*.

NABOT, E, s., چیل *xēbol*. Un —, *سورخ چیل sa-ōrang xēbol*.

NACARAT, adj., rouge clair, *میره مود mērah mūda*.

NACELLE, s. f., *فراهو کچل prāhu kexìl*, *سمفن sampan*. — d'un ballon, *باکل یغ کتخ باوه تیخ تربخ bākul yang gantung bāwah tiang terbang*.

NACRE, s. f., *اندغ متی indung mutia*. Boîte en —, *چیل درفد xembul deri-pada indung mutia*.

NADIR, s. m., *تغت دلاغت یغ بتل tampat di-lāngit yang betul di-bāwah kākī kīta*.

NAGASSARI, s. m., *ناگساری nāga-sāri*.

NAGE, s. f., action de nager, *حال سرت برنخ hāl bernang*. A la —, *سرت برنخ serta bernang*. Traverser à la —, *مپبرخ سرت برنخ meñabrang serta bernang*, *مرناغی me-renāng-i*.

II.

Etre en NAGE, en sueur, *برفله ber-peluh*. Il était en —, *سده کلور فلهن sudah ka-lūar peluh-ña*.

NAGEOIRE, s. f., *سیرف sirip*, *داغ dāyung*.

NAGER, v. n., *رنغ renang*, *برنغ bernang*. Il nage comme un poisson, *ای برنغ سفرت ایکن ta bernang se-perti ikan*. — sous l'eau, *برنغ میلم bernang meñelām*. — à la surface de l'eau, *فلتر برهاپت ber-hāñut*, *تنبل timbul*. L'art de —, *فتهبون برنغ pengatahū-an bernang*. Faire nager, *emporter en nageant, مرنگن me-renang-kan*.

NAGER, ramer, *برداغ ber-dāyung*. Fig. — en grande eau, *جادی jādī dālam ka-limpāh-an*. — dans l'opulence, *براوله ککیان ber-ūleh ka-kayā-an*. — dans les plaisirs, *هیدف دالم سکل کسکسان hīdup dālam segala ka-sukā-an*.

NAGEUR, EUSE, s., *اورغ برنغ orang bernang*, *اورغ تاهو برنغ orang tāhu bernang*.

NAGUÈRE, adv., *بهارو لالو bahāru lālu*, *تادی belūm lāma*, *تادی tādi*.

NAÏF, ÎVE, adj., sans artifice, *ینگنو tulus*, *لورس lurus*, *بنر benār*, *هنغ henang*, *جرنه jernih*.

19

Personne naïve, اورغ تولى *ōrang tulus*. Cœur —, هاتى هنج *hāti henng*, جزه هاتى *hāti jernih*.

NAÏF, niais, يشخ *bīngung*, بوده *bōdoh*.

NAIN, E, s. et adj., كاتى *kātik*, چيل *xēbol*, يڭ قندق ^۲ *yang pendek-pendek*. Un —, سورخ كاتى *sa-ōrang kātik*, يڭ قندق ^۲ *sa-ōrang yang pendek-pendek*. Arbre —, فوهن كاتى *pōhon kātik*.

NAISSANCE, s. f., كجديڭ *ka-jadī-an*, فراناکان *per-anāk-an*, جدين *jadī-ña*, مولد *mawlid*. La — de Jésus-Christ, عيسى المسيح *ka-jadī-an īsa el-mesēh*. Le jour de la —, هارى كجديڭ *hāri ka-jadī-an*, هارى مولد *hāri mawlid*. Lieu de —, تمفت فراناکان *tampat per-anāk-an*, تمفت تمفه داره *tampat tumpah dārah*. Aveugle de —, بوت درفد جدين *būta deri-pada jadī-ña*.

NAISSANCE, extraction, race, اصل *aşal*, بڭس *bangsa*, كترونن *ka-turūn-an*. De haute —, يڭ اصل ملي *deri-pada aşal yang mulia*, يڭ بڭساون *yang bangsāwan*. Il est anglais de —, اياله اتق اغكريس *ia-lah anak inggris*.

NAISSANCE, commencement, origine, كجديڭ *ka-jadī-an*, ملان

mulā-ña, فرملان *per-mulā-an*. Depuis la — du monde, درفد كجديڭ *deri-pada ka-jadī-an duniā*. Apaiser des troubles dans leur —, مندمكن كڭمر قد ملان *men-dīam-kan gampar pada mulā-ña*. — du jour, دنهاري *dinihāri*.

NAISSANT, E, adj., qui vient de naître, يڭ بهارو جادى *yang bahāru jādī*. Le temps où le monde était —, كال دنيا بهارو جادى ايت *kāla duniā bahāru jādī itu*.

NAISSANT, qui commence, يڭ مومل *yang memūla*. Cheveux naissants, رمبت يڭ مومل تمبه *rambut yang memūla tumbuh*.

NAÏTRE, v. a., venir au monde, تفرانق *te-per-ānak*. De laquelle naquit Jésus, يڭ درفدان تله تفرانق *yang deri-padā-ña telāh te-per-ānak īsa*. Qui naîtra de vous, يڭ اكن تفرانق درفدام *yang ākan te-per-ānak deri-padā-mu*.

NAÏTRE, commencer à paraître, à pousser, جادى كلهاتن *jādī ka-lihāt-an*, تمبه *tumbuh*. L'herbe naissait, رمفت ايت فون كلهاتنله *rumput itu pūn ka-lihāt-an-lah*.

NAÏTRE, provenir, être produit, داتڭ *dātang*, تربت *terbit*. De là naissent des disputes, در ايت داتڭ *deri itu dātang be-brāpa per-bantāh-an*.

Faire NAÏTRE, produire, مَخْدَاكَن *meng-adā-kan*, مَنَرَبِتَكَن *menerbit-kan*.

NAÏVEMENT, adv., دَغْن تُولُس *dengan tulus*, دَغْن هَاتِي يَغْ هَنْغْ *dengan hāti yang henng*.

NAÏVETÉ, s. f., ingénuité, candeur, فَرِي يَغْ تُولُس *prī yang tulus*, فَرِي يَغْ بَنَر *prī yang benār*.

NAÏVETÉ, simplicité naïse, كَبُغُوغْن *ka-bingūng-an*, كَبَدُوغْن *ka-bodōh-an*.

NANTIR, v. a., مَغْكَادِي *meng-gādey*, مَپِنْدَار *meñandāra*.

SE NANTIR, v. pron., مَمْغْكَادِي *memegāng gādey*.

NANTISSEMENT, s. m., گَادِي *gadēy-an*, سَنْدَارَان *sandarā-an*.

NAPHTHE, s. m., مِيق تَانَه *mīñak tānah*.

NAPPE, s. f., مِيج كَاين *kāin mēja*, كَاين هَمْفَارَن مِيج *kāin hampār-an mēja*. Mettre la —, مِيج مَنَارَه *me-nāruh mēja*. — d'autel, كَاين مَذْبَح *kāin mezbéh*.

NAPPE d'eau, cascade, جَرَم *jerām*. — d'eau, surface d'eau tranquille, مَوَكَا اَيَر تَدَه *mūka āyer tedòh*.

NARCOTIQUE, adj., يَغْ مَنِدِرْكَن *yang menīdor-kan*. Remède —, اَوْبَت يَغْ مَنِدِرْكَن *obat yang menīdor-kan*.

NARD, s. m., پَلَنْتِه *nardin*. —, parfum, نَرَوَسْتُو *narwastu*.

NARGUER, v. a., مَغْجَاقَكَن *meng-ājak-kan*, مَنَنْتَغْ *menentang*.

NARINE, s. f., لِيغْ هِيدَغْ *liang hīdung*, لَوْبَغْ هِيدَغْ *lobang hīdung*.

NARQUOIS, E, adj., rusé, چَرْدَقْ *xerdik*, يَغْ سَوَكْ مَنِفُو اَوْرَغْ *yang sūka menīpu orang*.

NARRATEUR, TRICE, s., اَوْرَغْ يَغْ مَنِجَرْتَرَا *orang yang men-xeritrā*, صَاحِبْ الْحِكَايَةِ *ṣāhib el-hikāyat*.

NARRATION, s. f., جَرِيْت *xerīta*, جَرِيْتَرَا *xeritrā*, رَوَايَةِ *riwāyat*, حِكَايَةِ *hikāyat*, فَرْتُتُورَن *per-tutūr-an*.

NARRÉ, s. m., جَرِيْتَرَا *xeritrā*. Long —, جَرِيْتَرَا يَغْ فَنَجْجَغْ *xeritrā yang panjang*.

NARRER, v. a., مَنِجَرْتَرَا *men-xeritrā*, مَرَوَايَتَكَن *me-riwāyat-kan*.

NASAL, E, adj., هِيدَغْ فُون *hīdung pūña*. Os —, تُولَغْ هِيدَغْ *tulang hīdung*. Lettre nasale, حَرْفْ هِيدَغْ *huruf hīdung*, يَغْ دَاوَجْفْ دَغْن *yang di-ūxap dengan hīdung*.

NASEAU, s. m., narine du cheval et autres animaux, لِيغْ هِيدَغْ كُود *liang hīdung kūda dān lāin*.

NASILLARD, E, adj., qui parle du nez, يَغْ بَرَابَن *yang be-rāban*, يَغْ مَغْهِيدَغْ *yang meng-hīdung*. Voix nasillarde, سَوَار رَابَن *suāra rāban*.

NASILLEMENT, s. m., رَابَن *rāban*, حَالْ مَغْهِيدَغْ *hāl meng-hīdung*.

NASILLER, v. II., مغشيدع *meng-hidung*, برابن *be-rāban*.

NASSE, s. f., بِلَت *belāt*, بوبو *būbu*. Placer une —, ماسخ بِلَت *memāsang belāt*, مناهن بوبو *menāhan būbu*.

NATAL, E, adj., se dit du temps et du lieu de la naissance, فراناکن *per-anāk-an*, پُون *pūña*. Jour —, هاری فراناکن *hāri per-anāk-an*, هاری مولد *hāri mawlid*.

NATATION, s. f., action de nager, هَال بَرَنَغ *hāl bernang*.

NATATION, art de nager, فَتَهَوْن *pergatahū-an bernang*. Ecole de —, تَفَت مَشَاَجِر بَرَنَغ *tampat meng-ājar bernang*.

NATIF, IVE, adj., اَنَق نَغْرِي *ānak nagrī*. — de Malacca, اَنَق مَلَاك *ānak malāka*.

NATION, s. f., قَوْم *kaum*, بَغْس *bangsa*, نَغْرِي خَلِيقَة *nagrī kalīkat*, قَوْم خَلَايِق *kalāik*. Grande —, قَوْم *kaum* يَغ بَسَر *kaum yang besār*. — courageuse, قَوْم يَغ بَرَانِي *kaum yang berāni*. Gens de la même —, اَوْرَغ *orang* سا-قَوْم *sa-kaum*. La — juive, بَغْس يَهُودِي *bangsa yehūdī*. Les nations, خَلَايِق *kalāik*. Les rois des nations, سَكَل رَجَاَج خَلَايِق *segala raja-rāja kalāik*. Toutes les nations le loueront, سَكَل خَلَايِق *segala kalāik ākan* اَكَن مَوْجِي دِي *memuji dīa*.

NATIONAL, E, adj., قَوْم نَغْرِي *kaum pūña*, دَر نَغْرِي *deri nagrī*. Coutumes nationales, عَادَة قَوْم *adat kaum*, عَادَة نَغْرِي *adat nagrī*.

NATIVITÉ, s. f., naissance de notre Seigneur, de la sainte Vierge et de quelques Saints, فراناکن *per-anāk-an*. Au jour de la — de Jésus-Christ, هَارِي فراناکن عِيسَى *pada hāri per-anāk-an isa el-mesēh*.

NATTE, s. f., tissu de paille ou de junc ou de rotin. تِيكَر *tīkar*. — fine, تِيكَر هَالَس *tīkar hālus*. — en rotin, تِيكَر رَوْتَن *tīkar rōtan*, لَمْفَت *lampit*. — grossière en rotin, يِيدِي *bidey*. — pour faire des sacs et des voiles, كَادَت *kādut*. — en *kājang*, en feuilles, سَامِي *sāmīr*. Rouleau de nattes, دَغْكَارَن تِيكَر *dang-kār-an tīkar*. Etendre une —, مَغْهَمْفَرَكَن تِيكَر *meng-hampar-kan tīkar*. S'asseoir sur une —, دَوْدُق *duduk* دَاتَس تِيكَر *di-atas tīkar*. Une — et un oreiller (le nécessaire pour coucher), تِيكَر دَان بَتَل *tīkar dān bantal*.

NATTE de cheveux, رَمَبَت يَغ دَاِم *rambut yang di-ānam*.

NATTER, v. a., couvrir de nattes, مَغْهَمْفَارِي دَغَن تِيكَر *meng-hampār-i dengan tīkar*.

NATTER, tresser, *مغام* *merg-āñam*.
— des cheveux, *مغام رمبت* *merg-āñam rambut*.

NATTIER, ÈRE, s., *توکخ تیکر* *tūkang tīkar*.

NATURALISATION, s. f., *حال مبری* *hāl mem-brī hak nagrī*.

NATURALISER, v. a., donner à un étranger les droits des naturels, *مبری حق نکری* *mem-brī hak nagrī*, *منجديکن اورغ نکری* *men-jadī-kan orang nagrī*. Il est naturalisé anglais, *ای سده جادی اورغ* *ia sudah jādī orang inggris*.

NATURALISER des animaux, *مميساکن* *mem-biasā-kan binātang akan hīdup dālam suātu benūa*.

NATURALISTE, s. m., qui s'applique à l'histoire naturelle, *اورغ یغ تاهو* *orang yang tahu prī bārang ka-jadī-an*, *عالم خلقة* *ālim kalīkat*, *عالم خلایق* *ālim ka-lāik*. —, qui écrit sur l'histoire naturelle, *یغ مپورتکن فری عالم* *yang meñūrat-kan prī ālam*.

NATURE, s. f., les choses créées, *بارغ یغ* *alam, kalāik*, *عالم خلایق* *alam, kalāik*, *بَارغ یغ* *bārang yang ka-jadī-an*. Toute la —, *سمست عالم* *samista ālam*, *سکل کجديئن* *segala ka-jadī-an*. Lois de la —, *یغ دتتوکن اوله* *yang di-tantū-kan ūleh kalīk ālam*.

Loc. Payer tribut à la —, *موری* *māti*.

NATURE, essence, *ذات* *dzāt*, *فری* *prī*. La — divine, *ذات الهية* *dzāt ilahēt*. La — humaine, *ذات مانسی* *dzāt mānusīa*. La — du fer, *فری* *prī besi*. D'après sa —, *درغد* *deri-pada dzāt-ña*, *درغد فرین* *deri-pada prī-ña*.

NATURE, qualité, propriété, *صفة* *ṣifat*, *طبيعة* *tebiāt*. La — de l'aimant est d'attirer le fer, *صفة باتو* *ṣifat bātu berāni itu meng-hīsap akan besi*. La — de l'eau ne lui permet pas de traverser la terre argileuse, *طبيعة ایر تباد بوله منرسکن تانه لیت* *tebiāt āyer tiāda būleh menerūs-kan tānah liāt*.

NATURE, le naturel, *فراغی* *perāngi*. Il est d'une bonne —, *فرغین بايق* *perāngi-ña bāik jūga*. La — de l'homme a dompté tous les animaux, *سکل بناتغ سده دفرجینفکن اوله* *segala binātang sudah di-per-jīnak-kan ūleh perāngi mānusīa*.

NATUREL, LE, adj., qui appartient à la nature, *یغ کجديئن فوک* *yang ka-jadī-an pūña*, *عالم خلایق فوک* *kalāik pūña*. Histoire naturelle, *حکایة بارغ* *hikāyat bārang ka-jadī-an*,

مک ترلاو مانس فرغین *keṣat kalāik*. Science naturelle, علم خلاق *ilmu kalāik*. Livre d'histoire naturelle, کتاب علم خلاق *kutāb ilmu kalāik*. Droit —, حکم خلاق *hukum kalāik*.

NATUREL, de nature, de naissance, درفد *deri-pada prī-ña*, درفد فرین *deri-pada tebīqat-ña*, در طبعین *deri ka-jadī-an*. Qualité naturelle, صفة طبعية *ṣifat tebīqat*.

Défaut —, چلا در کجیدن *xelā deri ka-jadī-an*. Enfant —, انتق حرام *anak harām*, انتق کُمُش *anak gam-pang*, انتق کندق *anak kendaq*. Penchant —, ایغن *ingīn*. Suivre ses penchants naturels, منورت نفوس *menūrut nefsū-ña*.

NATUREL, vrai, بتل *betul*, سڭکه *seṅkeh*. Fleurs naturelles et non artificielles, بوغ سڭکه بوکن بوغ یغ *bunga sunguh bukan bunga yang tiru sāja*. Vin —, ایر *ayer anggur yang tiada ter-xampur*.

NATUREL, franc, simple, تولى *tulus*. Homme —, اورغ تولى *orang tulus*.

NATUREL, s. m., caractère, فراغی *perāngi*, فری *prī*. Un bon —, فراغی *perāngi yang bāik*, کمران *ka-murāh-an*. Mauvais —, فراغی *perāngi jāhat*. Il est d'un

— très-doux, مک ترلاو مانس فرغین *maka ter-lālu mānis perāngi-ña*.

NATUREL, originaire d'un pays, انتق نگرى *anak nagrī*.

Au NATUREL, adv., تورت فرین *tūrut prī-ña*, دغن کبنارن *dengan ka-benār-an*. Peindre au —, منولس *menūlis gambar dengan meniru bārang sa-suātu*.

NATURELLEMENT, adv., par une impulsion naturelle, درفد فرغین *deri-pada perāngi-ña*, اتس فری *atas prī tebīqat*. Ils agissent —, comme des animaux, درفد فرغین *deri-pada perāngi-ña seperti heiwān*.

NATURELLEMENT, avec franchise, دغن تولى *dengan tulus*.

NAUFRAGE, s. m., فچه کفل *peṅkah kapāl*, دمفر *dampar*, کران *karām-an*. Faire —, دمفر *dampar*, بردمفر *ber-dampar*, کارم *kāram*. Son navire a fait — sur un banc de sable, مک کفلن فون تردمفر فد کوسخ *maka kapāl-ña pūn ter-dampar pada gūsung*.

Fig., perte, ruine, هیلان *hilang*, کهلان *ka-hilāng-an*. Sa fortune a fait —, سکل هرتان سده هیلان *segala hartā-ña sudah hilang*.

NAUFRAGÉ, E, adj., qui a fait naufrage, ترچچه *ter-peṅkah*, تردمفر *ter-dampar*, یغ کارم *yang kāram*.

يڭ سده كن كارم *yang sudah kena karam*. Navire —, فراهو يڭ تردمفر, *prāhu yang ter-dampar*. Gens —, اورڭ كارم *orang karam*.

NAUSÉABOND, E, adj., qui cause des nausées, يڭ كموان *yang ka-muwāl-an*, يڭ ككليڭ *yang ka-gelī-an*.

NAUSÉE, s. f., جمون *jumū-an*, ككليڭ *ka-gelī-an*, ماو منته *māu muntah*.

NAUTIQUE, adj., qui appartient à la navigation, فليارن فون *pe-layār-an pūña*. Art —, علم فليارن *ilmu pe-layār-an*. فڭتهون ملووتي *penga-tahū-an me-laūt-i*.

NAUTONIER, ÈRE, s., qui conduit un navire, يڭ ممرته كفل *yang memarentah kapùl*, ناخدا *nākodā*.

NAVAL, E, adj., كفل فرڭ فون *kapùl prang pūña*. Combat —, فرڭ دلوت *prang di-lāut*. Forces navales, سكل كفل فرڭ *segala kapùl prang*. اغكاتن لاوت *angkāt-an lāut*.

NAVET, s. m., لوبق *lōbak*.

NAVETTE, s. f., navet sauvage, لوبق هوتن *lōbak hūtan*. Huile de —, ميڭ لوبق *mīñak lōbak*.

NAVETTE, s. f., de tisserand, تورق *tōrak*, بلير *balira*. — à mettre l'encens, تمفت دوف *tampat dūpa*, تمفت اوكتف *tampat ūkup*.

Fig. Faire la NAVETTE, فرڭي *pergi dātang*.

NAVIGABLE, adj., يڭ دافت دجلاني *yang dāpat di-jalān-i prāhu*. Rivière —, سوڭي يڭ دافت دجلاني *sūngay yang dāpat di-jalān-i prāhu*.

NAVIGATEUR, s. m., qui fait des voyages sur mer, اورڭ فليارن *orang pe-layār-an*.

NAVIGATEUR, marin, خلاشي *kalāši*, متركس *matrūs*, اورڭ يڭ تاهو *orang yang tāhu memarentah kapùl*.

NAVIGATION, s. f., فليارن *pe-layār-an*. — sur mer, فليارن دلوت *pe-layār-an di-lāut*. — sur une rivière, فليارن دسوڭي *pe-layār-an di-sūngay*. — à vapeur, فليارن كفل *pe-layār-an kapùl āsap*.

NAVIGATION, science de la —, علم فليارن *ilmu pe-layār-an*.

NAVIGUER, v. n., aller sur mer ou sur les rivières, برلاير *ber-lāyar*.

— le long des côtes, برلاير دكت فنتي *ber-lāyar dekāt pantey*. — sur mer, برلاير دلوت *ber-lāyar di-lāut*. ملووتي *me-laūt-i*. — dans l'océan, ملووتي سمودرا *me-laūt-i samūdra*.

— en remontant une rivière, برلاير *ber-lāyar ka-hūlu*. — en descendant une rivière, ميلر *mīlir*.

NAVIGUER, manœuvrer un navire, ملايركن فراهو *me-lāyar-kan prāhu*.

NAVIRE, s. m., کفال *kapàl*, فراهو *prāhu*, بهترا *bahatrā*. — de guerre, کفال فرغ *kapàl prang*. — marchand, کفال بریکان *kapàl ber-niagā-an*, فراهو اورغ داگ *prāhu ōrang dāgag*. — à vapeur, کفال چونا اسف *kapàl āsap*. — plat, کفال تیگ *xūniā*. — à trois mâts, کفال تیغ *kapàl tīga tīang*. — à deux mâts, کفال دو تیغ *kapàl dūa tīang*, فراهو فایر *banting*. — crocier, اجغ *prāhu pāyar*. — chinois, ونگکغ *ejung wangkang*. — à l'ancre, کفال یغ برلابه *kapàl yang ber-lābuh*. — très chargé, کفال یغ ترسارت *kapàl yang ter-sārat*. — doublé de cuivre, کفال یغ برلایس تمباک *kapàl yang ber-lāpis tembāga*. — bon marcheur, کفال یغ لاجوسکالی *kapàl yang lāju sa-kāli*. Approvisionner un —, مېکلکن کفال *me-bakàl-kan kapàl*. V. le Dic. malais-français, aux mots: جالور *jālur*, کولک *kōlek*, لنچک *kuntung*, بیدق *bīduk*, لانخاڠ *lanxang*, پیلانگ *pēlang*, رمباي *rem-bāya*, پنجالانگ *penxālang*, کربور *kora-kōra*, جولنڠ *jūlung*, پمبايغ *pe-māyang*, کچی *kexi*, سمپن *sampan*.

NAVIRE, E, part. pas. du v. navrer, یغ کن سوسه *yang kena sūsah*. Cœur —, هاتی یغ دروسککن *hāti yang dirūsak-kan*.

NAVREER, v. a., causer une grande peine, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*, مروسککن هاتی *me-rūsak-kan hāti*.

NAZARÉEN, NE, s., chrétien, نصرانی *naṣrānī*.

NE, particule négative, تیاد *tiāda*, جاغن *jāngan*. Il ne cesse de pleurer, ای تیاد برهنی مناغس *tiāda ber-henti menāngis*. Il ne veut pas, تیاد ای ماو *tiāda ia māu*. Je ne suis pas riche, تیاد همب کای *tiāda hamba kāya*. Ne partez pas, جاغن اغکو فرگی *jāngan angkaw pergi*.

NE, suivi de *que*, peut s'exprimer par ملاینکن *me-lāin-kan*, ساج *sāja*. Il ne parle que pour faire opposition, ای تیاد برکات ملاینکن اکن ملاون *ia tiāda ber-kāta me-lāin-kan ākan me-lāwan*. Je ne veux que du pain, همب ماو روتی ساج *hamba māu rōti sāja*.

NE précédé de *que*, peut quelquefois se supprimer ou se rendre par ملاینکن *me-lāin-kan*. Qui empêche que nous ne partions? سیاف ملارغکن کیت فرگی *siāpa melārang-kan kīta pergi*. A moins qu'il n'arrive, ملاینکن ای داتغ *me-lāin-kan ia dātang*.

NE, après *nul*, *aucun*, *personne*, peut se rendre par سگل اورغ *segala orang*. Nul ne veut, سگل اورغ تیاد ماو *segala orang tiāda*.

māu. Personne ne l'ignore, سكل تاهو *segala orang t̃āhu*.

Loc. Ne plus ne moins, تباد له *tiādu lebèh tiāda kūrang*.

NÉ, E, part. pas. du v. naître, *per-ānak*, تفرانق *te-per-ānak*. L'homme né de la femme, مانسى *mānusīa* يڭ تفرانق اوله فرمون ايت *yang te-per-ānak ūleh perampūan itu*. Premier —, سولڭ *sōlong*. Dernier —, بڭسو *burgsu*. Mort-né, *ka-babāng-an*. Personne bien née, اورڭ يڭ بايق فرڭين *orang yang bāik perangī-ña*.

NÉANMOINS, adv., تتافى *tetāpi*, اد ثون سماج *semāja*, ولكن *welekin*, ada pūn.

NÉANT, s. m., rien, non-existence, تباد *tiāda*, كتيڭدان *ka-tiādā-an*. Le — a été avant l'être, تباد دهولو درؤد *tiāda dahūlu deri-pada ada*. Dieu a tiré le monde du —, الله *allah* سده منجديكن عالم درؤد كتيڭدان *sūdah men-jadī-kan ālam deri-pada ka-tiādā-an*. Faire rentrer dans le —, مينداكن *meniadā-kan*.

NÉANT, le peu de valeur d'une chose. Le — des choses de ce monde, كيسيان بارڭ دنيا اين *ka-siā-siā-an bārang duniā īni*.

NÉANT, manque de naissance ou de mérite dans une personne. Homme de —, اورڭ هين *orang hīna*.

NÉANTS, choses de nulle valeur, بارڭ يڭ تباد هرگان *bārang yang tiāda hargā-ña*.

NÉBULEUSE, s. f., étoile peu brillante. يڭ كورڭ چميان *bintang yang kūrang xahayā-ña*.

NÉBULEUX, EUSE, adj., كلم كابت *klām kābut*, ردف *radup*, بوميك *ber-mēga*, رمڭ *remang*. Le ciel clair devient —, ترڭ چواچ منجادی كلم *trung xuāxa men-jādī klām kābut*.

NÉCESSAIRE, adj., dont on ne peut se passer, هارس *hārus*, واجب *wājib*, تباد دافت تباد *tiāda dāpat tiāda*, اوسه *ūsah*, لازم *lāzem*. Il est — à l'homme de manger pour vivre, اد هارس اورڭ ماكن اكن هيدف *ada hārus orang mākan ākan hīdup*. Mal —, كسكارن يڭ تباد دافت *ka-sukār-an yang tiāda dāpat tiāda*. Cela n'est pas —, ايت تباد *itu tiāda ūsah*. Il est absolument —, تباد دافت تباد *tiāda dāpat tiāda*. L'être —, Dieu, الله *tūhan allah*.

NÉCESSAIRE, s. m., ce qui est nécessaire à l'existence, à la subsistance, بارڭ حاجة *bārang hājat*, اللازم *el-lāzem*. Le — à l'entretien, نفقة *nefaḳat*.

NÉCESSAIREMENT, adv., par nécessité, دڭن سهارسن *dengan sa-*

hārus-ña, اتس فري يڭ واجب *ātas prī yang wājib*.

NÉCESSAIREMENT, infailliblement, تباد دافت تباد *tiāda dāpat tiāda*.

NÉCESSITÉ, s. f., اوسه *ūsah*, فري يڭ واجب *prī yang wājib*. C'est une — à l'homme de mourir, ادا اوسه *ada ūsah* اورڭ مانس ماتي *mānusia mātī*.

NÉCESSITÉ, contrainte, قفس *paksa*. کساکن *ka-sesāk-an*. Par —, سبب قفس *sebāb paksa*. Mettre dans la —, ممفس *memaksa*, مسفکن *meñsāk-kan*, مفسکن *mengrās-kan*.

NÉCESSITÉ, indigence, سکارن *sukār-an*, قفان *papā-an*, ککراڭن *ka-kurāng-an*.

NÉCESSITÉS, besoin naturel, حاجة *hājat*. Aller à ses nécessités, قضا *kedlā hājat*, کسوڭي *ka-sūngēy*.

De NÉCESSITÉ, nécessairement, دغن سهارسن *dengan sa-hārus-ña*. Qui est de —, يڭ اوسه *yang ūsah*.

NÉCESSITER, v. a., contraindre à, ممفس *memaksa*, مفسکن *mengrās-kan*.

NÉCESSITER, rendre nécessaire, causer. Cela nécessite de grandes dépenses, ايت منت بلنج بايق *itu minta belanja bāñak*.

NÉCESSITEUX, EUSE, adj., فاف *pāpa*, مسکين *meskīn*, ککراڭن يڭ

yang ka-kurāng-an. Personne nécessaire, اورڭ ککراڭن *orang ka-kurāng-an*, مسکين اورڭ *orang meskīn*.

NEC PLUS ULTRA, le dernier degré, يڭ کمدين سکالي *yang kamudī-an* سا-کالي *sa-kālī*. يڭ ترله جاوه *yang ter-lebèh jāuh*.

NÉCROLOGE, s. m., registre des morts, دفتراورڭ ماتي *daftar orang mātī*, دفترکمدين اورڭ *daftar ka-matī-an orang*.

NÉCROMANCIE, s. f., magie, علم ممگل اورڭ ماتي اکن منتڭ *ilmu memanggil orang mātī akan menenung*, سسترا *sastarā*.

NÉCROMANCIEN, NE, s., سستراون *sastarāwan*.

NÉCROPOLE, s. f., تمفت سکل قبور *tampat segala kubūr*.

NECTAR, s. m., breuvage des dieux, منومن ديوات *minūm-an dēwāta*, ايرکالي کوثر *āyer kālī kawser*.

Fig., liqueur agréable, منومن يڭ سدڭ *minūm-an yang sedāp*.

NÉERLANDAIS, E, adj., ولندوي *wolanduwī*.

NEF, s. f., grande — d'une église, تمفت تنغه گريچ *tampat tengah grēja*. Nefs latérales, کيلکيلکن گريچ *kilik-kilik-an grēja*.

NÉFASTE, adj., چالاک *xelāka*.
Jours néfastes, هرهارى چالاک *hari-hāri xelāka*.

NÉGATIF, IVE, adj., qui exprime une négation, un refus, ڀڃڻ *yang enggan*, ڀڃڻ مڃڻ *yang meñang-kal*. Réponse négative, جواب ڀڃڻ *jawāb yang enggan*.

NÉGATION, s. f., l'opposé de l'affirmation, شڪال *sangkāl-an*, ڪڙڻ *ka-ergān-an*, انڪار *inkār*, نفى *nefī*.

NÉGATION, particule qui nie, حرف نفى *huruf nefī*.

NÉGATION, absence, non-existence, ڪڍڻ *ka-tiādā-an*.

NÉGATIVEMENT, adv., سرت ڀڃڻ *serta enggan-ña*, بانڪار *bi-inkār*, بنفى *bi-nefī*.

NÉGLIGÉ, E, part. pas. du v. négliger, oublié, الڦ *alpa*, لالی *lāley*.

NÉGLIGÉ, sans ornement, peu travaillé, تڻاڊ دهياسى *tiāda di-hiyās-i*, ڪورڻ هالڻ *kūrang hālus*.

NÉGLIGÉ, s. m., costume du matin, فڪاين *pakēy-an pāgi*, فڪاين سهرهارى *pakēy - an sa - hari-hāri*.

NÉGLIGEMENT, adv., دڻن لالی *dengan lāley*, دڻن ڪورڻ اڻڻ *dengan kūrang ingat*.

NÉGLIGENCE, s. f., ڪلاسن *ka-lalēy-an*, ڪلاسن *ka-malās-an*. Par —, اوله ڪلاسن *ūleh ka-lalēy-an*.

NÉGLIGENT, E, adj., لالی *lāley*, مالڻ *per-lāley*, الڦ *alpa*, مالڻ *mālas*. Personne négligente, اورڻ *orang per-lāley*, اورڻ مالڻ *orang mālas*.

NÉGLIGER, v. a., n'avoir pas le soin nécessaire de, لالی *lāley*, الڦ *alpa*, لوڻ *tūpa*, تڻاڊ اڻڻ *tiāda ingat*. Il néglige son travail, لالی *ia lāley ākan karjā-ña*. Ne vous négligez pas, ڄاڻن ڪامو *jāngan kāmū alpa ākan dirī-mu*. — quelque chose, مڻاڻ *me-lāley-kan*, ملائڪن *merg-alpā-kan*.

NÉGLIGER, ne pas mettre en usage, منڱلڪن *meninggal-kan*. — de demander du secours, منڱلڪن منت *meninggal-kan minta tūlung*. — des moyens, دای اڻي *meninggal-kan dāya upāya*.

NÉGLIGER quelqu'un, ne pas le fréquenter, le voir rarement, تڻاڊ *tiāda merg - anjung orang*, تڻاڊ ڦرڻي *tiāda pergi ber-jumpa*, تڻاڊ ڦرڻي ملهت *tiāda pergi me-lihat*.

NÉGOCE, s. m., ڦرنڪڻ *perniagā-an*, دڳاڻ *dagāng-an*. — très lucratif, ڦرنڪڻ ڀڃڻ ممبرى بايق لاپ *perniagā-an*.

per-niagā-an yang mem-brī bāñak lāba.

NÉGOCIABLE, adj., qui peut être mis en circulation (effet de commerce), *ياغ برلاکو yang ber-lāku.*

NÉGOCIANT, s. m., سوداگر *sūdāgar*, *ياغري orang dāgar*, *بياغري biāpri*. Riche —, سوداگر ياغ کاي *sūdāgar yang kāya.*

NÉGOCIATEUR, TRICE, s., qui négocie une affaire d'État, *شوره pe-sūruh*, *سروه surūh-an*. —, entremetteur, *اورغ فرانتار orang per-antāra*, *واسط wāsīt.*

NÉGOCIATION, s. f., *بچار bixāra*, *مشاوره mušāwarat*. Entamer une —, *ملاي بچار me-mulā-i bixāra.*

NÉGOCIER, v. n., faire le commerce, *برنياك berniāga*, *برداغ ber-dāgar*. — sur mer et sur terre, *برداغ دلاوت دان ددارت ber-dāgar di-lāut dān di-dārat.*

NÉGOCIER, mettre en circulation, par ex. une lettre de change, *ملکون me-lakū-kan.*

NÉGOCIER, traiter une affaire, *بچاران bixarā-kan*, *برجنجي ber-janji*, *برمشاوره ber-mušāwarat*. — la paix, *برچاران درقد فرماين bixarā-kan deri-pada per-damēy-an.*

NÈGRE, adj., *هيم hitam*. Un —, *سورغ هيم sa-ōrang hitam*. Race —, *بغس هيم bangsa hitam*.

— d'Afrique, *کفري kafirī*, *کفري kapirī*. —, Éthiopien, *زنگي zangi*, *حبيسي habasi*. — de la Nouvelle Guinée, *پوپواه pupūwah.*

NÉGRIER, adj., m., *ياغ مباو هيم yang mem-bāwa hamba*, *ياغ مباو yang mem-bāwa orang hitam*. Bâtiment —, *فرايوغ مباو prāhu yang mem-bāwa hamba.*

NEIGE, s. f., *ثلج salju.*

Loc. prov. Blanc comme la —, *پوته سفرت ثلج pūtiḥ seperti salju*, *پوته سکالي pūtiḥ sa-kālī*. Faire la boule de —, *برتبه ber-tambah-tambah*, *منجادی بايق men-jādī bāñak.*

NEIGER, v. n., *ثلج ياغ جاته salju yang jātuh.*

NÉNUPHAR, s. m., *تراتي terātey*. —, lotus, *سروج serōja*, *قدم padma.*

NÉOMÉNIE, s. f., *بولن بهارو būlan bahāru*, *بولن تمل būlan timbul*. —, fête, *هاري رای بولن بهارو hāri rāya būlan bahāru.*

NÉOPHYTE, s., *اورغ بهارو orang bahāru*, *اورغ بهارو ماسق اکام orang bahāru māsuk agāma*. Que ce ne soit pas un —, *جاغن سورغ بهارو jāngan sa-ōrang bahāru.*

NÉPENTHE, s. f., *داون کندی dāun kendi.*

NÉPHRÉTIQUE, adj., *در فغکغ deri pinggang*, *دربوه فغکغ deri būah*

pinggang. Maladie —, ساکت فغکغ *sakit pinggang*, ساکت بده فغکغ *sakit buah pinggang*.

NEPTUNE, s. m., le dieu des mers, اورت دیولاوت *dewa laut*.

NÉRÉIDE, s. f., nymphe de la mer, بیداداری البحرری *bidiādāriul-behrī*.

NERF, s. m., اورت قوته *urat*, اورت *urat putih*, عصبه *aşabat*. Plur. اعصاب *aşāb*.

Fig. Avoir du —, être fort, جادی قوه *jādi kūwat*.

NÉROLI, s. m., essence tirée de la fleur d'oranger, میق بوغ لیمو مانس *mīnāk būnga līmau mānīs*.

NERVEUX, EUSE, adj., دراورت *deri urat*, در عصبه *deri aşabat*. Fièvre nerveuse, دم فپاکت عصبه *demām peñākūt aşabat*.

NERVEUX, qui a beaucoup de force, تکه *tegūh*, تکف *tegūp*, قوه *kūwat*.

NERVURE, s. f., parties saillantes, تولغ *tūlang*.

NET, TE, adj., propre, limpide, جرنه *sūxi*, چوچی *xūxi*, برسه *jernih*, هنج *henng*, جالن *bersih*. Les rues sont nettes, جالن *jālan itu sūxi* ایت سوچی اداک *adā-ña*. Eau qui n'est pas nette, ایریغ تباد جرنه *āyer yang tiāda jernih*. Ce vin est —, ایراغکورایت *āyer anggūr itu henng*. Du

verre —, کاج یغ چری *kāxa yang xerīa*. Vue nette, مات چره *māta xerāh*. Voix nette, سوار بارغ *suwāra nāring*. Riz — (nettoyé), برس چره *brās xerūh*.

NET, clair, ترغ *terang*.

NET, vide, کوسخ *kōsong*. Maison nette, رومه کوسخ *rūmah kōsong*.

Loc. prov. Je veux en avoir le cœur —, همب ماو تاهوایت دغن ترغ *hamba māu tāhu itu danganterang*. Net comme une perle, سوچی سکالی *sūxi sa-kālī*, هنج سکالی *henng sa-kālī*.

NETTEMENT, adv., انس ثری یغ *atas pri yang sūxi*. دغن سوچی *dengan sūxi*.

NETTEMENT, clairement, دغن ترغ *dengan terang*.

NETTETÉ, s. f., کسچین *ka-suxi-an*, ثری یغ هنج *pri yang henng*.

NETTOYAGE, s. m., فچچین *peñuxi-an*, حال مپوچی *hāl meñuxi*.

NETTOYER, v. a., rendre propre, مپوچی *meñuxi*, منچوچی *men-xuxi*, ممبرسه *mem-bersih*, منچریاکن *men-xerīa-kan*. — des habits, مپوچی *meñuxi kārīn*. — les chemins, مپوچکن جالن *mem-bersih-kan jālan*. Se nettoyer, منچریاکن دیری *meñuxi-kan dīri*. منچریاکن دیری *men-xerīa-kan dīri*.

NETTOYER, monder, منچره *men-xerùh*.

NEUF, adj. numér., سمیلن *sambīlan*. — fois, سمیلن کالی *sambīlan kālī*. — cents, سمیلن راتس *sambīlan rātus*. Dix-neuf, سمیلن بلس *sambīlan blās*. Vingt-neuf, دو ثوله *dūa pūloh sambīlan*. — heures, سمیلن فوکل *pūkul sambīlan*. Il a — ans, سمیلن تاهن *sambīlan tāhun umūr-ña*.

NEUF, NEUVE, adj., fait depuis peu, بهارو *bahāru*. Maison neuve, رومه بهارو *rūmah bahāru*. Habit —, فکاین بهارو *pakēy-an bahāru*. Tout battant —, بهارو سکالی *bahāru sa-kālī*. Remettre à —, مبهروى *mem-baharū-i*.

NEUTRALEMENT, adv., sans prendre partie ni pour l'un ni pour l'autre, سرت کلور درقد سبله مپله *serta ka-lūar deri-pada sa-belàh-meña-belàh*.

NEUTRALISER, v. a., rendre neutre, مغلورکن درقد سبله مپله *mengalūarkan deri-pada sa-belàh-meña-belàh*.

NEUTRALISER, rendre nul, منیداکن *meniadā-kan*.

NEUTRALISER, tempérer, mitiger, ملهکن مناورکن *menāwar-kan*, ملهکن *melèmh-kan*.

NEUTRALITÉ, s. f., تیرى یغ تیداد *prī yang tiāda tūrut sa-belàh-meñabelàh*.

NEUTRE, adj., qui n'est d'aucun parti, تیداد تیرى سبله مپله *tiādatūrut sa-belàh-meñabelàh*.

Genre NEUTRE, تیداد بغس لکللاکى *tiāda bangsa laki-laki tiāda bangsa perampūan*.

NEUVAIN, s. f., prières qui se font pendant neuf jours, منت دعا یغ *minta dōa yang sambīlan hāri lamā-ña*.

NEUVIÈME, adj., کمیلن *ka-sambīlan*. La — maison, رومه یغ کمیلن *rūmah yang ka-sambīlan*.

NEUVIÈME, la neuvième partie d'un tout, فرسمیلن *per-sambīlan*. Un —, سفرسمیلن *sa-per-sambīlan*. Deux —, دو فرسمیلن *dūa per-sambīlan*.

NEVEU, s. m., کمنان *kemanākan*. —, fils du frère, اتق سوار لکللاکى *anak sūdāra laki-laki*. —, fils de la sœur, اتق سائق لکللاکى *anak sānaḥ laki-laki*.

NÉURALGIE, s. f., فپاکت عصبه *peñākīt aṣabat*.

NEZ, s. m., هیدغ *hīdung*. Le dessus du —, فنگکل هیدغ *pangkal hīdung*. Le bout du —, هوجغ هیدغ *hūjung hīdung*. Les trous du —, لیغ هیدغ *lobang hīdung*, لوبغ هیدغ *lobang hīdung*.

tiang hīdung. Cloison du —, ساکت *sākat hīdung*. Les ailes du —, سبله مبله هیدغ *sa-belāh-meñā-belāh hīdung*. Os du —, تولغ هیدغ *tūlang hīdung*. Humeur du —, ایغس *ingus*. — proéminent, هیدغ منجغ *hīdung munxung*. — plat, هیدغ چشر *hīdung xēper*. Suivant le *makōta rāja*: Un nez long et proéminent est la marque d'un manque de jugement et annonce la folie, هیدغ یغ فنجغ دان *hīdung yang panjang dān munxung* *itu tanda kūrang būdi dān sarsar*. Un nez court et gros indique des appétits sensuels, هیدغ یغ رنده بسر *hīdung yang rendah besār itutanda šahwat*. Un nez dont les trous sont larges indique la haine et la colère, هیدغ یغ لوس *hīdung yang lūwas lōbang-ña* *itu tanda dengki dān mūrka*. Un nez dont la cloison est épaisse indique un grand parleur, هیدغ یغ تبل ساکت *hīdung yang tebāl sākat-ña* *itu tandah bāñak ber-kata-kāta*. Un nez dont l'extrémité est large indique la fausseté, هیدغ یغ لبر هوچغس ایت تند دست *hīdung yang lebār hūjung-ña* *itu tanda dusta*. Un nez moyen in-

dique toutes sortes de bonnes qualités, هیدغ یغ سدغ ایت تند سکل فری *hīdung yang sedung itu tanda segala prī yang bāik*.

Loc. Saigner du nez, حال کلور *hāl ka-lūardārah deri hīdung*. Moucher son nez, مغشغ *meng-esang*. Parler du nez, مغهیدغ *meng-hīdung*, برابن *be-rāban*. Fourrer son nez partout, چشر *xampur dālam segala porkāra*. Jeter à quelqu'un une chose au nez, منجاطهکن کغد اورغ *men-jātuh-kan ka-pada orang*. Avoir un pied de nez, کن مائو *kena mālu*. Fermer la porte au nez à quelqu'un, اغکن ممیت اورغ *erggan meñambut orang*. Il a le nez fin, ای بابق چردق *ia bāñak xerdiq*. Montrer son nez, منجغکل درین *menunjuk-kan dirī-ña*.

NEZ, la proue d'un navire, هلون *halūwan prāhu*, جوغر *jūgur*.

NI, conj., تیاد *tiāda*, بوکن *būkan*. — or — argent, امس فون تیاد فیرق *amās pūn tiāda pēraq pūn tiāda*. — plus — moins, تیاد لبه *tiāda lebèh tiāda kūrang*. — l'un — l'autre, بوکن ایت بوکن *būkan itu būkan lain*.

NIABLE, adj., یغ دافت دسغکل *yang dāpat di-sangkal*.

NIAIS, E, adj., oiseau qui n'a pas encore de plumes, بلم اد برولو *belum ada ber-bulu*, اتق بورغ يڭ *anak burung yang belum ka-luar deri sarak-ña*.

NIAIS, au fig., simple, sot, بوده *bodoh*, بيل *bebàl*, يڭغ *bingung*, كورغ چردق *kurang xerdik*. Cet homme est bien —, اورغ ايت بايق *orang itu bañak bodoh*. Des manières niais, كالكون يڭ بيل *kalakū-an yang bebàl*.

NIAISEMENT, adv., اتس ثرى يڭ *atas prī yang bodoh*, دغن *dengan bebāl-an*.

NIAISERIE, s. f., paroles frivoles, ككاتات يڭ بيل *kata-kata yang bebāl*. —, bagatelle, بارغ يڭ سى *barang yang sia-sia*.

NIAISERIE, caractère niais, كدوهن *ka-bodōh-an*, كيبالن *ka-bebāl-an*.

NICHE, s. f., enfoncement dans l'épaisseur d'un mur, لشكغ ددالم تمق *lerkung di-dālam tembok*. Placer une statue dans une —, ممبوه فاتغ *mem-būbuh pātung pada lerkung di-dālam tembok*.

NICHE à chien, تمقت انجڭ *tampat anjing*, رومه انجڭ *rūmah anjing*.

NICHE, s. f., tour de malice, espièglerie, تيفو *tipu*. Faire une — à quelqu'un, منيفو اورغ *menipu orang*.

NICHÉE, s. f., ايسى سارغ *isi sarak*. — de rats, اسين سارغ تيكس *isi-ñasarak tikus*. Une — d'oiseaux, سسين سارغ بورغ *sa-isi-ña sarak burung*.

NICHER, v. n., faire son nid, ممبوت *mem-būat sarak*, برسارغ *ber-sarak*. Ces hirondelles nichent aux fenêtres, ايت ممبوت بورغ لايف *burung layang-layang itu mem-būat sarak-ña pada jandēla*. Les oiseaux du ciel nichent dans ses branches, بورغ *burung*, دلاغت برسارغ *di-lāngit ber-sarak pada xābang-ña*.

SE NICHER, v. pron., دودق *dūduk*. Il se niche dans une hutte, اى دودق *ia dūduk dālam keimat*.

NICHER, v. a., placer dans un endroit, مندودقن *men-dūduk-kan*, ممبوه *mem-būbuh*.

NID, s. m., سارغ *sarak*, رومه *rūmah*. — d'oiseau, سارغ بورغ *sarak burung*, رومه بورغ *rūmah burung*. — de fourmis, سارغ سم *sarak semut*, امڭغ *ompong*. — d'abeilles, سواليڭ *suwālang*, مدمدوهن *madu-madū-an*. — d'hirondelle bon à manger, سارغ لايف *sarak layang-layang būhi*.

Loc. prov. Petit à petit l'oiseau fait son nid, ثرلاهن *thrahēn*, دافت كدوكن *dafat kadukun*.

perlahan-perlahan dapat
ka-daduk-an yang baik.

NIE, E, part. pas. du v. nier,
سنگل sangkal, دسنگل di-sangkal.

NIEOE, s. f., کمناکن فرمفون kema-
nākan perampūan. —, fille du
frère, انق سوار فرمفون anak sūdāra
perampūan. —, fille de la sœur,
انق سائق فرمفون anak sānak
perampūan.

NIELLE, s. f., maladie des grains,
انتوتن antūt-an, کليورن ka-layūr-an.

NIELLE, plante, کتمبر katumbar.

NIER, v. a., برسنگل ber-sangkal,
مېنگل meñgkal. Il ne nia pas,
تياد برسنگل tiāda ber-sangkal
ia. — une dette, مېنگل هوتغ me-
ñgkal hūtag.

NIGAUD, E, adj., بيله bōdoh, بيل
bebāl.

NIMBE, s. m., مکوت سينر makōta
sinar.

NIPA, s. m., نيغه nīpah.

NIPPER, v. a., fournir de nippes,
مېري فکايڼ mem-brī pakēy-an.

NIPPES, s. f. pl., فکايڼ pakēy-
an.

NIQUE, s. f., signe de moquerie,
de mépris, اشاره سندرین iṣārat sin-
dir-an. Faire la —, مېندر meñin-
dir.

NITOUCHE, s. f. Faire la sainte
mitouche, مېشرکان درين اورغ قدس

mem-pura-purā-kandiri-ña orang
kudus.

NITRE, s. m., سنداو sendāwa,
گارم ميسو misīyu mentah, ميسو مته
gāram misīyu.

NITREUX, EUSE, adj., در سنداو
deri sendāwa. Acide —, اسم سنداو
āsam sendāwa. Terre nitreuse,
تانه سنداو tānah sendāwa.

NIVEAU, s. m., instrument pour
connaître si un plan est horizontal,
انتغ untīng-untīng, سيفت sīpat.
— à plomb, باتو سيفت bātu sīpat.
Corde à —, تالی سيفت tāli sīpat.

De NIVEAU, رات rāta, داتر dātar.
Terrain de —, تانه رات tānah rāta.
Au — de l'eau, سام رات دغن اير
sāma rāta dergan āyer. Etre au
— de, برسام دغن ber-sāma dergan.

NIVELER, v. a., mettre de niveau,
مرتاکن me-ratā-kan, مېنتغ meng-
untīng-untīng.

NIVELLEMENT, s. m., action de
niveler, حال مرتاکن hāl me-ratā-
kan.

NOBLE, adj., بېغساوان bangsāwan,
برېغس ber-bangsa, شريف šerīf. Il
est —, اي سورغ بېغساوان ia sa-
orang bangsāwan. — de cœur, de
sentiments, برهمة ber-himmat.

NOBLE, grand, élevé, illustre,
بسر besār, ترنام ter-nāma, ملی
mulīa.

NOBLEMENT, adv., دغن کلياءن
dengan ka-muliā-an, دغن همة يڭ
dengan himmat yang benār. Il
 nous traite —, اي ملکوکن کيت دغن,
ia me-lakū-kankita dengan
ka-muliā-an.

NOBLESSE, s. f., اصل بغساوان
aşal bangsāwan, فشکت بغساوان
pangkat bangsāwan, فري حال اورغ
pri hāl orang bangsāwan.

NOBLESSE, les nobles, سکل اورغ
segala orang bangsāwan.

NOBLESSE, grandeur d'âme, همة
himmat yang benār.

NOCE, s. f., mariage, کاوین *kāwīn*,
 هاری *nikāh*. Jour de nocces, هاری
hari kāwīn. Habit de —,
 فکاین اورغ کاوین *pakēy-an orang*
kāwīn. Repas de —, فرجموون ممغلی
per-jamū-an mempelèy. Célébrer
 des —, برربوت فرجموون ممغلی *ber-*
būat per-jamū-an mempelèy. Gens
 invités aux —, اورغ يڭ ترفشکل کفد,
orang yang ter-panggil
ka-pada per-jamū-an mempelèy.
 Et la salle du festin des — fut
 remplie, مک سارتله تمفت فرجموون
maka sārāt-lah tampāt
per-jamū-an mempelèy itu.

Loc. prov. N'être pas à la —,
 سمرت ايکن ددالم بلت
seperti ikan
dī-dālam belāt. Arriver comme
 tambourin à —, داتغ فد کتيک يڭ

بايق *dātang pada kotika yang bāik*.
 Faire la —, برسکسکان *ber-suka-*
sukā-an.

NOCTAMBULE, s., اورغ يڭ تيدر
orang yang tidor serta
ber-jālan.

NOCTUELLE, s. f., papillon, کفکوو
kupu-kupu mālām.

NOCTURNE, adj., فد مالم
pada mālām. Trouble —, کفتر
gampar pada mālām. Ser-
 vice —, خدمة فد مالم *kedmat pada*
mālām. Fantôme —, هنتو مالم *hantu*
mālām. Fleur —, بوغ مالم *bunga*
mālām. Oiseau —, بورغ مالم *būrung*
mālām.

NOCTURNE, s. m., partie de
 l'office divin, سمبيغ مالم *sembahyang*
mālām.

NODOSITÉ, s. f., بشل *bungkul*.

NOËL, s. m., fête de la nativité
 de Notre Seigneur, هاری رای فراناکن
hari rāya per-anāk-
an īsa el-mesēh.

NOËL, cantique en l'honneur de
 la nativité, پيئن فد وقت فراناکن عيسى
nañi-an pada waktu per-
anāk-an īsa el-mesēh.

NCEUD, s. m., سمفل *simpul*,
 سمفلون *simpul-an*, ايکت *ikat*. —
 noué, ماتی سمفلون *simpul-an mātī*.
 — qui peut se défaire, سمفلون
simpul-an hīdup. — coulant,

مېڤل *jerat*. Faire un —, مېڤل *meñimpul*. Défaire un —, مېڤل *mem-būka simpul-an*. — qui sert à attacher deux choses, فرهبوغن *per-hubūng-an*. — à une étoffe, à un mouchoir, بنتل *buntil*. Faire un — à un mouchoir, مېڤل *mem-buntil*.

NŒUD dans le bois, مات کايو *māta kāyu*. — aux arbres, بشکل *bungkul*. — sur les vieux arbres, بوچکو *būxuk*.

NŒUD du junc, du roseau, بوکو *būku*, روس *rūwas*, تېو *tebū-tebū*. Qui a des nœuds, بربکبوکو *ber-buku-būku*, بربتېو *ber-tebū-tebū*.

NŒUD, articulation des doigts, بوکو جاري *būku jārī*.

NŒUD, lien, فرهبوغن *per-hubūng-an*. — du mariage, کاوین *per-hubūng-an kāwīn*.

NŒUD de la ligne du loch, تند قد *tanda pada tāli ukūr-an lajū-ña kapāl*.

NŒUD, ascendant de la lune, راهو *rāhu*. — descendant de la lune, کدو *kedū*.

NOIR, E, adj., هېتم *hītam*. Cheval —, کود هېتم *kūda hītam*. Cheveux noirs, رمبت هېتم *rambut hītam*. Les hommes de la race noire, اورخ هېتم *ōrang hītam*. Pain —, روتي هېتم *rōti hītam*, کاسر روتي *rōti kāsar*.

Noir comme un corbeau, هېتم سکالي *hītam sa-kālī*.

NOIR, livide, لم *lebām*. Son corps est — à cause des coups qu'il a reçus, توبهين لم سبب دښوکل *tūbuh-ña lebām sebàb di-pūkul*.

NOIR, obscur, کلث *gelap*, کلث *gelap kātup*. Chambre noire, بيلق کلث *bīlik gelap*. Nuit noire, مالم کلث کاتف *mālam gelap kātup*.

NOIR, triste, mélancolique, مورخ *mūrung*.

NOIR, en parlant des crimes, بايق *besār*, ساغت *sāngat*, بېس *bāñak*. Noire trahison, خيانه يېغ بېس *kūānat yang besār*. Malice noire, کجهاتن يېغ ساغت *ka-jahāt-an yang sāngat*. Il a l'âme noire, ای بايق *ia bāñak jāhat*.

NOIR, s. m., la couleur noire, هېتم *hītam*. Le —, هېتم *hītam*, کهمان *ka-hitām-an*. — pour noircir les dents, باج *bāja*. Un —, un nègre, سورخ هېتم *sa-ōrang hītam*.

Loc. prov. Ne voir, dans un livre, que du noir et du blanc, تياډ *tiāda tāhu bāxa*. Si vous lui dites blanc, il vous répondra noir. ای هندق ملاون کات *ia hendaq melāwan kātā*.

NOIRÂTRE, adj., هېتم سديکت *hītam sa-dikit*.

NOIRCEUR, s. f., qualité par laquelle les choses sont noires, فری یخ هیم *ka-hitām-an*, کتامن *prī yang hitam*.

NOIRCEUR, énormité d'un crime, فری ساله یخ ساغت *prī sālāh yang sārgat*.

NOIROIR, v. a., rendre noir, مغیتمکن *meny-hitam-kan*. — les dents, ملابرکن کیکی دغن باج *me-lābur-kan gigi dengan bāja*.

NOIRCIR, dénigrer, مغتفت *meny-ūmpat*, منوکس *menūkas*, مغتفتمکن *mem-fitnah-kan*.

NOIRCIR, v. n., devenir noir, منجادی هیم *men-jādi hitam*. —, devenir obscur, منجادی کلّف *men-jādi gelap*.

NOISE, s. f., بته *bantah*. فر بتهان *per - bantāh - an*. Chercher —, منجهاری بته *men - xahāri bantah*. Commencer la —, ملائی بر بته *me-mulā-i ber-bantah*.

NOISETIER, s. m., فوهن بندق *pōhon bunduk*.

NOISETTE, s. f., بوہ بندق *būah bunduk*. — d'Inde, l'arec, بوہ فینخ *būah pīnang*. — de terre, l'arachide, کاجخ گورخ *kāxang gōreng*.

NOIX, s. f., بوہ یخ کرس کولتن *būah yang krās kūlit-ña*. — de coco, بوہ کلاف *būah kelāpa*, بوہ پیر *būah nīyur*. — européenne, بوہ کلاف *būah kelāpa irūpa*. —

muscade, بوہ فال *būah pāla*. — d'arec, بوہ فینخ *būah pīnang*. — de kemiri, بوہ کسیری *būah kemiri*. Coquille de —, تمفورخ *tempōrong*. Chair de la —, ایسی بوہ کلاف *isi būah kelāpa*. Huile de —, میق *mīnak kelāpa*.

NOM, s. m., نام *nāma*, اسم *ism*. — d'une montagne, نام گونخ *nāma gunung*. — d'homme, نام اورخ *nāma orang*. — célèbre, نام یخ مشهور *nāma yang mašhūr*. Liste de noms, دفتر نام *daftar nāma*. Changement de —, تکارن نام *tukār-an nāma*. — de naissance, نام داگخ *nāma dāgīng*. — qu'on reçoit à l'âge viril, نام گلر *nāma gelār*. — substantif, نام ذات *nāma dzāt*, نام کئدان *nāma ka-adā-an*. — abstrait, نام صفة *nāma šifat*. Du même nom, سنام *sa-nāma*. Appeler quelqu'un par son —, ممگل اورخ *memanggil orang dengan namā-ña*. Au —, آتس نام *atas nāma*. Au — du roi, آتس نام راج *atas nāma rāja*. Au — de Dieu, آتس تیتہ راج *atas titah rāja*. Au — de Dieu, بسم الله *bism-illahi*. Au — du Dieu clément et miséricordieux, بسم الله الرحمان الرحيم *bism-illahi er-rahmān er-rahīm*. Au — du père et du fils et du Saint-

Esprit, دغن نام باف دان اتق دان روح, *dengan nāma bāpa dān anak dan rūh ul-kudus*.

NOM, réputation, نام *nāma*. Un beau —, نام یغ بایق, *nāma yang bāiḳ*. Un mauvais —, نام بوسق, *nāma būsuk*.

NOMADE, adj., یغ مخمبار, *yang mengumbāra*, یغ برهاپت کسان کماری, *yang ber-hāñut ka-sāna ka-māri*. Tribu —, بغس اورغ مخمبار, *bangsa orang mengumbāra*. Des peuples nomades, اورغ یغ برهاپت کسان کماری, *orang yang ber-hāñut ka-sāna ka-māri*.

NOMBRABLE, adj., یغ داقت دیلغن, *yang dapat di-bilang-kan*, یغ داقت, *yang dapat di-hisāb-kan*.

NOMBRE, s. m., بلاغن, *bilāng-an*, عدد *hisāb*, هتوغن, *hitūng-an*, *aded*. — rond, بلاغن بولت, *bilāng-an būlat*. — divisible, بلاغن یغ, *bilāng-an yang dapat di-bahagī-kan*. — pair, بلاغن گنف, *bilāng-an genàp*. — impair, بلاغن گنجیل, *bilāng-an gāsāl*, گانجیل, *ganjil*. La science des nombres, علم حساب, *ilmu hisāb*.

NOMBRE, quantité, کیساکن, *ka-bañāk-an*. Un grand — d'hommes, کیساکن اورغ, *ka-bañāk-an orang*. Un certain —, ببراف, *be-brāpa*, ببراف, *be-brāpa bañāk*. Un petit —

d'hommes, سدیکت اورغ, *sa-dīkīt orang*.

Sans NOMBRE, adv., تیاد تفرمنای, *tiāda te-permanā-i*, تیاد ترحساب, *tiāda ter-hisāb*.

Le livre des NOMBRES, le quatrième livre de Moïse, سورت بلاغن, *sūrat bilāng-an*, سورت العداد, *sūrat el-ādād*.

NOMBREUR, v. a., میلغ, *mem-bilang*, محاسبکن, *mem-bilang-kan*, میلغن, *meng-hisāb-kan*, میهنای, *meng-hitung*, مفرمنای, *mem-permanā-i*. Qui pourrait les —? سیاف داقت, *siāpa dapat mem-bilang-kan dīa*.

NOMBREUX, EUSE, adj., یغ بایق, *yang bañāk*.

NOMBRIL, s. m., پوست, *pūsāt*. Lier le — aux enfants, منجاهت, *men-jāhit pūsāt*.

NOMENCLATURE, s. f., liste de mots, دفتر فرکتان, *daftar per-katā-an*, دفتر نام, *daftar nāma*.

NOMINAL, E, adj., دغن نام, *dengan nāma*, دغن سبت نام, *dengan sebūt nāma*. Appel —, حال مغلل دغن نام, *hāl memarggil dengan nāma*.

NOMINATIF, IVE, adj., par noms, qui contient les noms. Liste nominative, دفتر سگل نام, *daftar segala nāma*.

NOMINATION, s. f., action de nommer à une place, حال مشغكت *hāl mery - angkat*. —, droit de nommer à un emploi, حق مشغكت *hak mery - angkat ka-pada suātu jawāt-an*.

NOMMÉ, E, part. pas. du v. nommer, دسبت *di-sebūt*, برنام *ber-nāma*, دنمائی *di-namā-i*.

NOMMÉ à une dignité, à un emploi, داغكت *di-angkat*. — évêque, داغكت فد ثغكت اسقف *di-angkat pada pangkat uskup*.

A point **NOMMÉ**, فدكتيك يغب بتل *pada kotika yang betül*.

A jour **NOMMÉ**, فد هاری يغب دتتوكن *pada hāri yang di-tantū-kan*.

NOMMEMENT, adv., كتهوى *ka-tahū-i*, ياءيت *iā-itu*, يعنى *yanī*.

NOMMER, v. a., dire le nom d'une personne ou d'une chose, مپيت نام *meñebūt nāma*. — quelqu'un par son nom, ميتكن اورغ دغن نام *meñebūt-kan orang dengen namā-ña*.

NOMMER, donner un nom, منمائی *me-namā-i*, ممبرى نام *mem-brī nāma*. Comment cela se nomme-t-il? ايت اى نام *itu apa namā-ña*.

NOMMER à un emploi, مشغكت *mery-angkat*. Le roi l'a nommé ministre, راج سده مشغكت دى كغد *rāja sudah mery-*

angkat dāa ka-pada pangkat man-tri.

NOMMER, instituer, quelqu'un son héritier, مغوارثكن *mery - wāriṣ-kan*.

NON, adv., تىدق *ta*, تىا *tā*, تىاد *tiada*, بونكن *būkan*. — nécessaire, تئوسه *ta-ūsah*. Il dit —,

مك اى ذات تىدق *maka iā kātā tiada*. Je pense que —, همب كير *hamba kīra tiāda*. Les gens — solvables, اورغ يغب تىاد دافت مبابير *orang yang tiāda dāpat mem-bāyar*. Le oui et le —, بكن دان *behkan dān būkan*. Non seulement, بونكن ساج *būkan sāja*.

NONAGÉNAIRE, adj., يغب سميلن فوله *yang sambīlan pūloh tāhun umur-ña*.

NONANTE, adj., سميلن فوله *sambīlan pūloh*.

NONCE, s. m., ambassadeur du pape, فسوره فاف *pe-sūruh pāpa*, وکیل فاف *wakīl pāpa*.

NONCHALAMMENT, adv., دغن *dengan ka-malās-an*, دغن سگن *dengan segān-ña*.

NONCHALANCE, s. f., کلاس *ka-malās-an*, کسگن *ka-segān-an*.

NONCHALANT, E, adj., négligent, paresseux, مالس *mālas*, سگن *segān*, لالی *lāley*, الف *alpa*.

NONE, s. f., heure canoniale, سَمْبَهْيَاڠ پُکُول تِيک *sembahyang pūkul tīga*.

NON-ÊTRE, s. m., کِتْدَاءَن *ka-tiādā-an*.

NONNE, s. f., religieuse, فَرْمَقُون يَغ *perampūan yang per - tāpa*.

NONOBTANT, prép., مَسْکِي *maski*, ولكن *welekin*, تَتَافِي *tetāpi*. — son arrivée, مَسْکِي اِي دَاتَغ *maski iā dātang*.

NONPAREIL, LE, adj., تِيَاد تَرَاڠ *tiāda tarā-ñā*, تِيَاد بَرَسَام *tiāda bersāma*, تِيَاد بَنْدَغِي *tiāda bandīng-ñā*, تِيَاد كَبَنْدِيغَن *tiāda ka-bandīng-an*.

NON-SENS, s. m., تِيَاد مَعْنَا *tiāda manā-ñā*, تِيَاد هَرْتِي *tiādahartī-ñā*.

NON-VALEUR, s. f., يَغ تِيَاد هَرْكَان *yang tiāda hargā-ñā*, تِيَاد كُنَاڠ *tiāda gunā-ñā*.

NORD, s. m., اَوْتَار *utāra*, اَوْتَار *utāra*, ثَقْسِيَن *paḥsina*.

Pays situés au —, بَنُو يَغ كَسْبَلَه اَوْتَار *benūa yang ka-sa-belāh utāra*. Vent du —, اَغْن اَوْتَار *āḡin utāra*.

Etoile du —, بَنْتَغ قَطْب *bintang kutub*. Le pôle —, قَطْب اَوْتَار *kutub utāra*. — est, تِيَمُر لَوت *tīmur lāut*.

— — est, اَوْتَار سَمَات تِيَمُر *utāra samāta tīmur*. — ouest, بَارَت لَوت

bārat lāut. — — ouest, اَوْتَار بَارَت لَوت *utāra bārat lāut*.

NORMAL, E, adj., يَغ مَبْرِي تَلَادَن *yang mem-brī tulādan*, يَغ مَبْرِي *yang mem-brī xonto*. Ecole normale, école destinée à former des maitres, سَكُولَا اَكْن مَشْجَارِي اَوْرَغ *sekūla ākan meng-ajar-i* فُتَاچَر *ōrang peng-ajar*. État —, فُتْرِي يَغ *prī yang ber-atur*.

NOSTALGIE, s. f., la maladie du pays, رِنْدُو دَنْدَم اَكْن نَکْرِيَن *rindu dendam ākan nagrī-ñā*, رِنْدُو دَنْدَم *rindu dendam ākan rūmah bapū-ñā*.

NOTA, s. m., remarque à la marge ou au bas d'un écrit, حَاشِيَة *hāšiyat*.

NOTABLE, adj., considérable, remarquable, يَغ هَارِس اَنْدِه *indah*, يَغ هَارِس *yang hārus di-indah-kan*. Paroles notables, فَرَكْتَاَن يَغ هَارِس *per-katā-an yang hārus di-indah-kan*. Perte —, رَوْگِي يَغ *rūgi yang bāñak*.

NOTABLES, les personnes les plus considérables. Les notables d'un pays, اَوْرَغ کَاي *ōrang kāya*, اَوْرَغ بَسَر دَالَم نَکْرِي *ōrang besār dālam nagrī*. Assemblée des notables, فَرْمَقُونَن اَوْرَغ بَسَر *per-himpūn-an ōrang besār*.

NOTAIRE, s. m., دِيْبَر *dubīr*.

NOTAMMENT, adj., اِسْتِمَوَا *istimēwa*.

NOTARIAT, s. m., جباتن دیبر *jabāt-an dubīr*, فکرجان دیبر *pe-karjā-an dubīr*.

NOTE, s. f., marque, تند *tanda*, علامة *alāmat*, اغانن *ingāt-an*. Mettre des notes au bas d'un écrit, ممبوه تند دباوه سورت *mem-būbuh tanda di-bāwah sūrat*. — infamante, تند کملون *tanda ka-malū-an*.

NOTE de musique, تند راکم *tanda rāgam*, تند لاکو *tanda lāgu*.

NOTE, commentaire, تفسیر *tafsīr*, عبارة *ibārat*. Le Nouveau Testament avec des notes, سورت فرجنجین *sūrat per-janjī-an* bahāru deryan *tafsīr*.

NOTE, mémoire, compte, سورت *sūrat hūtang*. Donnez - moi *ma* — , بريله سورت هوتنگ *brī-lah sūrat hūtang-ku*.

NOTER, v. a., faire une marque, prendre note, ممبوه تند *mem-būbuh tanda*, منندای *menandā-i*, مغیشت *meng-ingat*. Notez mes paroles, *ingāt-lah ākan* per-katā-an-ku.

NOTER, mettre en écrit, منولس *menūlis*. Notez cela, تولسله ایت *tūlis-lah itu*.

NOTICE, s. f., سورت یخ ممبری تاهو *sūrat yang mem-brī tāhu*.

NOTIFICATION, s. f., حال ممبری *hāl mem-brī tāhu*, فمبرین تاهو

pem-brī-an tāhu, فبتان *pe-ñatā-an*.

NOTIFIER, v. a., ممبری تاهو *mem-brī tāhu*, ممبری معلوم *mem-brī maḷūm*, میتان *me-ñatā-kan*, معلومکن *me-maḷūm-kan*.

NOTION, s. f., connaissance, تاهو *tāhu*, تهون *tahū-an*, معرفة *maṛifat*, اغانن *ingāt-an*. — exacte, تهون یخ *tahū-an yang betul*.

NOTION, idée, فغلہاتن *peng-lihāt-an*, فمنداغن *pemandāng-an*.

NOTOIRE, adj., پات *ñāta*, مشهور *maṣhūr*, معلوم *maḷūm*, تنتو *tantu*.

Un fait — , فربواتن یخ پات *per-buāt-an yang ñāta*. Rendre — , میتان *me-ñatā-kan*.

NOTOIREMENT, adv., دغن پات *deryan ñāta*.

NOTORIÉTÉ, s. f., کتپان *ka-ñatā-an*.

NOTRE, adj. poss., pl. NOS (à vous et à nous), کیت فون *kīta pūña*. — maison, کیت فون رومه *kīta pūña rūmah*, رومه کیت *rūmah kīta*. Nos biens, هرت کیت *harta kīta*. — , à nous exclusivement, کامی فون *kāmi pūña*. — père qui êtes aux cieux, باف کامی یخ اد دسورک *bāpa kāmi yang ada di-suwarga*. Ces biens sont les nôtres, هرت ایت هرت کامی *harta itu harta kāmi*.

NOUÉ, E, part. pas. du v. nouer, mis en nœud, attaché avec un nœud, سچل *simpul*, ترسچل *ter-simpul*. —, en parlant d'une étoffe, d'un mouchoir, تر بنتل *ter-buntıl*.

Enfant NOUÉ, rachitique, انتق *ānak* ساکت تولغ *sākit tūlang* *blākang*.

NOUER, v. a., mettre en nœud, attacher en faisant un nœud, مچفل *meñimpul*, مچفلکن *meñimpul-kan*.

NOUER, faire un nœud à une étoffe, à un mouchoir, ممتلکن *mem-buntıl-kan*.

NOUER amitié, جدی صحابة *jādi ṣoḥābat*, بر صحابة صحباتن *ber ṣoḥābat-ṣoḥabāt-an*.

SE NOUER, passer de fleur à fruit, منجادی بوه *men-jādi būah*.

NOUEUX, EUSE, adj., qui a des nœuds, بر بچکل *ber-burğkul*, بر بچوک *ber-būxuk*. —, comme le jonc, le roseau, بر بکوکو *ber-buku-būku*, ترتبوا *ter-tebū-tebū*.

NOUGAT, s. m., حلوا بادم *halwā bādam*.

NOURRICE, s. f., femme qui allaite un enfant, پوسو *peñusu*, یغ مپسوی *yāng meñusu-i ānak*, ثغاسه *perg-āsuh*. —, qui nourrit, qui élève, اینغ *inang*, اینغد *inangda*, ثغاسه *perg-āsuh*, آیه *āyah*, ای *āya*.

NOURRICIER, s. m., mari d'une nourrice, لاکي فرمغون پوسو *lāki per-*

ampūan peñusu, لاکي فرمغون ثغاسه *lāki perampūan perg-āsuh*. —, qui nourrit, یغ مملهران *yāng memeliharā-kan*, فملهار *pemelihāra*.

NOURRIR, v. a., sustenter, donner à manger, ممبری ماکن *mem-brī mākan*, مپوای *meñuwāp-i*, ممبری رزقی *mem-brī rezeķi*. Dieu nourrit ses serviteurs, مك الله ممبری رزقی *maka allah mem-brī rezeķi pada hambā-ña*.

NOURRIR, allaiter, ممبری سوسو *mem-brī sūsu*, مپسوی *meñusu-i*. Une mère qui nourrit son enfant, ابو یغ مپسوی انقن *ibu yāng meñusu-i ānak-ña*.

NOURRIR, élever, مملهران *memeliharā-kan*, مملهران *memiharā-kan*, میارکن *memiārā-kan*, مغاسه *meng-āsuh*. — des animaux, مملهران بناتغ *memeliharā-kan binātang*. — délicatement ses serviteurs, مملهران سپاک سدث *memeliharā-kan sahayā-ña sedāp-sedāp*.

NOURRIR, entretenir, مملهران *memeliharā-kan*. — l'amitié, مملهران فر صحباتن *memeliharā-kan per ṣoḥbāt-an*.

SE NOURRIR, v. pron., ماکن *mākan*. Il se nourrit de pain, ای ماکن روتی *ia mākan rōti*.

NOURRISSAGE, s. m., soin et manière d'élever des bestiaux, حال مملهران بناتغ *hāl memeliharā-kan binātang*.

NOURRISSANT, E, adj., یغ مشغونکن *yang mengenang-kan*, یغ مشغوتکن *yang meng-kūwat-kan*.

NOURRISSON, s. m., اتق یغ مپوسو *ānak yang meñusu*, اتق یغ لاگی *ānak yang lagi di-susu-i*.

NOURRITURE, s. f., مکنان *makān-an*, ستان *rezekī*, ستان *santāp-an*, ایان *ayāpan*, لوق *lāwuk*, مسار *musāra*, هداغن *hidāng-an*. Servir de la —, مپاو مکنان *mem-bāwa makān-an*, مشغکت *meng-angkat hidāng-an*. Donner la — et le vêtement, مپری *mem-brī makān-an dān pakēy-an*. La parole de Dieu est la — du cœur, کله الله *kalimat allah itu jadi rezekī kelbu*.

NOUS, pron. pers., (moi et vous), کیت *kita*. — autres, کیت اورغ *kita orang*. — ferons bien de partir, کیت بایق کیت *bāik kita pergi*. —, pour je, کیت *kita*. — voulons, کیت *kita mau*. —, (exclusivement), کامی *kāmi*. — vous demandons, کیت منت درفد تون *kāmi minta deri-pada tūan*. Donnez-nous, بريله قد *brī-lah pada kāmi*. Quant à —, اکن کامی *akan kāmi*. — mêmes, کامی سندیری *kāmi sendiri*. — tous,

هنب سکلین *hamba sa-kali-an*, فاتق سکلین *pāteḥ sa-kali-an*.

NOUVEAU, NOUVEL, LE, adj., بهارو *bahāru*. Livre —, کتاب بهارو *kitāb bahāru*. Habit —, فکاین بهارو *pakēy-an bahāru*. — marié, بهارو *bahāru kāwīn*. Le nouvel an, تاهن بهارو *tāhun bahāru*. La saison nouvelle (le printemps), سفریغ *seprīng*, موسم بهارو *mūsīm bahāru*. Le — monde, نگرى امریک *nagrī amrika*. La nouvelle lune, بولن *būlan bahāru*, بولن تمبل *būlan timbul*. Le — Testament, فرجنجین *per-janjī-an bahāru*. L'homme — (purifié), اورغ یغ *orang yang di-per-baharū-i*.

De NOUVEAU, adv., de rechef, encore une fois, اد قول *ada pūla*, اد لاگی *ada lagi*, سبومول *sa-ber-mūla*.

NOUVEAUTÉ, s. f., qualité de ce qui est nouveau, قری یغ بهارو *pri yang bahāru*, کهرورن *ka-baharū-an*.

NOUVEAUTÉ, chose nouvelle, بارغ *bārang bahāru*. Il aime les nouveautés, ای سوك بارغ یغ بهارو *ia sūka bārang yang bahāru*. Marchand de nouveautés, اورغ جول *orang jūal kāin bahāru*.

NOUVELLE, NOUVELLES, s. f., خبر, *kabar*, ورت *berita*, رت *warta*. Bonne —, خبر یغ بائق *kabar yang bāik*. Je n'ai pas de ses nouvelles, همب تیاد دغر در دی ایت *kamba tiādaderidāitu*. Quelle —? ایا خبر *apa kabar*.

NOUVELLE, histoire, conte, حکایه *hikāyat*, قصه *kiṣat*. Une jolie —, حکایه یغ باکس *hikāyat yang bāgus*.

NOUVELLEMENT, adv., بهارو *bahāru*, بهارو سکارغ *bahāru sakā-rang*, بهارو تادی *bahāru tādi*, بهارو یغ باکس *bahāru kini*. — fait, یغ بهارو *yang bahāru jādī*.

NOUVELLISTE, s. m., یغ سوک دغر *yang sūka dengar berita*, یغ *yang sūka dengar berita*, یغ سوک ممباو خبر *yang sūka mem-bāwa kabar*, فنجبر *pen-kabar*.

NOVEMBRE, s. m., نومبر *nūbember*. Le mois de —, بولن نومبر *būlan nūbember*.

NOVICE, adj., qui a pris nouvelle-ment l'habit de religieux dans un couvent, اورغ راهب یغ بهارو *orang rāhib yang bahāru*, اورغ فرتاف یغ *orang per-tāpa yang bahāru*. Directeur des novices, کورو اورغ *gūru orang per-tāpa bahāru*.

NOVICE, apprenti, peu exercé, اورغ یغ بلم بیاس *orang yang belum biāsa*.

NOVICIAT, s. m., état des novices avant leur profession, temps d'é-preuve, فری اورغ فرتاف یغ بهارو *pri orang per-tāpa yang bahāru*, کتیک فرتاف *kotika per-xobā-an*.

NOVICIAT, apprentissage, فلاجارن *pel-ajār-an*.

NOYADE, s. f., حال ملسکن اورغ *hāl me-lemās-kan orang dālam āyer*, حال منغلمکن بیراف *hāl menenggelām-kan be-brāpa orang sa-kālī*.

NOYAU, s. m., بیجی بوه *biji buah*, بیجی باتو *biji krās*, بیجی کرس *biji batu*. Fruits à noyaux, بوه یغ بر بیجی *būah yang ber-biji krās*, بوه *būah yang ber-biji batu*.

NOYAU, au fig., principe, origine, اصل *aṣal*, مول *mūla*.

NOYÉ, E, part. pas. du v. noyer, یغ لیس دالم ایر *lemās dālam āyer*, یغ *yang sudah tenggelām*.

NOYER, v. a., faire sombrer, منغلمکن *menenggelām-kan*.

NOYER, causer une suffocation dans l'eau, ملسکن دالم ایر *me-lemās-kan dālam āyer*, مغیلغکن دغن *meng-hīlang-kan dengan mī-num*. — le chagrin dans le vin, منغلمکن کسهاهن دالم ایراغور *menenggelām-kan ka-susāh-an dā-lam āyer arggūr*.

NOYER, inonder, مملغم *me-lampar*.

SE NOYER, v. pron., mourir dans l'eau, ماتی لس دالم ایر *māti lemās dālam āyer*. Se — (se faire périr dans l'eau), ملسکن درین دالم ایر, *me-lemās-kan dirī-ña dālam āyer*. Se noyer dans les larmes, مناغس *menāgis ter-lālu bāñak*.

NOYER, s. m., ثوهن کلاف ایروف *pōhon kelāpa īrūpa*. —, muscadier, ثوهن فال *pōhon pāla*.

NU, E, adj., non vêtu, découvert, تلنجج *telanjang*, ليله *lēleh*. Le corps —, توبه تلنجج *tūbuh telanjang*. Tête nue, کفال تلنجج *kapāla telanjang*. Pieds nus, کاکي تلنجج *kāki telanjang*. Tout —, — comme un ver, تلنجج سکالی *telanjang sakālī*. Ils étaient nus, من اداله ای *maka adā-lah ia telanjang*.

NU, dégarni, گندل *gundul*, بوتق *būtak*, سوله *sulah*. Les arbres étaient nus, ثوهن ایت گندله *pōhon itu gundul-lah*.

NU, sans ornement, دغن تیاد *dergan tiāda per-hiyās-an*. La façade de cette maison est nue, تیاد فرهياسن *tiāda per-hiyās-an pada mūka rūmah itu*. Murailles nues, دغن تیاد *tembok dergan tiāda per-hiyās-an*.

NU, dénué, seul, فاف *pāpa*, دوغ *dōwang*, ساج *sāja*. La vérité nue,

کبنارن ساج *ka-benār-an sāja*. Maison nue, دغن تیاد سربان *rūmah dergan tiāda serbā-ña*. Pays —, بنودغن تیاد تمبوهن *benūa dergan tiāda tumbūh-an*. Terrain —, تانه کرځ *tānah krɛŋg*. Épée nue, قدغ یخ ترهونس *pedang yang terhūnus*. Observer à l'œil —, ملیت *me-lihat dergan mātāsāja*, چرن *memandang dergan tiāda pakey xermin ātaw trōpong*.

A NU, à découvert, دغن پات *derganñāta*. Montrer sa pensée à —, مننجقکن فکیرنن دغن پات *menunjuk-kan pikir-an-ña dergan ñāta*. Monter un cheval à —, منیکی کود *me-naik-i kūda dergan tiāda pakēy-an-ña*.

NUAGE, s. m., اون *āwan*, اوځ *āwang*, میځ *mēga*. — blanc, فوته *āwan pūtih*. — sombre, رمځ *āwan remɔŋ*. — pluvieux, یخ *āwan yang mergandung hūjan*. Des nuages réunis, سکاون اون *sa-kāwan āwan*. Le ciel des nuages, ۲ اغکاس اون *angkasa āwan-āwan*. Couvrir le ciel de nuages, منودغ *menūdug lāngit dergan āwan-āwan*.

NUAGEUX, EUSE, adj., براون *ber-āwan*, برمیځ *ber-mēga*.

NUAGEUX, terne (pierrerie), فود *pūda*, موزم *mūram*.

NUANCE, s. f., جنس ۲ سواتو ورن *jenis-jenis suātu warna*. — foncée, ورن *warna tuā*. — légère, ورن *warna mūda*. —, mélange de plusieurs couleurs, چمفورن ورن ۲ *xampūr-an warna-warna*.

NUANCE, différence, قربدائن *per-bedā-an*, فرلینن *per-lān-an*. Une faible —, قربدائن یغ سدیکت *per-bedā-an yang sa-dikit*.

NUANCE, v. a., assortir les couleurs, منچمفورن ورن سرت مغانرکن *men-xampur-kan warna serta meng-atur-kan dia*.

NUBILE, adj., یغ هارس *bālīg*, دیواس *yang harus di-kāwīn*, دیواس *dīwāsa*. Cette fille n'est pas encore —, مک انق فرمفون ایت بلم بالغ, *maka anak perampūan itu belum bālīg*.

NUBILITÉ, s. f., ثری یغ بالغ *prī yang bālīg*, ماس عقل بالغ *māsa akal bālīg*.

NUDITÉ, s. f., état d'une personne nue, ثری یغ تلنجخ *prī yang telanjang*, کتلنجان *ka-telanjang-an*.

NUDITÉ, les parties naturelles, کملوئن *ka-malū-an*. Afin que ne paraisse pas la honte de votre —, سفای جاعن کلهائن کملوئن کتلنجان *supāya jāngan ka-lihāt-an ka-malū-an ka-telanjang-an-mu*.

NUE, s. f., nuage, اون *āwan*. Le sommet de cette montagne apparaît

au dessus des nues, کمنچق کونخ ایت *kumunxak gūnux* *itu ka-lihāt-an atas āwan-āwan*. L'éclair silonne les nues, کیلت ایت *kīlat itu sā-burg-meñāburg di-dālam āwan*.

Loc. Fig. Élever une personne aux nues, ممیکن اورخ ترلالو بائق *memuji-kan orang ter-lālu bāñak*. Du haut des nues, در لاغت *deri lāngit*.

NUÉE, s. f., اون *āwan*. Une — ténébreuse, اون یغ کلف *āwan yang gelap*. Une — lumineuse, اون یغ *āwan yang ber-xahāya*. Il leur parlait d'au milieu de la colonne de —, دالم تیخ اون ای سده, *dālam tiang āwan ia sudah be-firmān ka-pada marika-itu*.

Fig. Une — de témoins qui nous environnent, اون سقسى ۲ یغ ممکاری *āwan saksi-saksi yang meng-ār-i kāmī*.

NUÉE, multitude, بائق *bāñak*, کیان *ka-bāñak-an*. Une nuée d'oiseaux, بورخ ۲ یغ ترلالو بائق *bū-rung-būrung yang ter-lālu bāñak*.

NUIRE, v. n., faire tort, porter dommage, ممبری روکی *mem-brī rūgi*, ممبری مضرة *mem-brī medle-rat*, مریکن *me-rūsak-kan*, مریکن *me-rugi-kan*. Cette nourriture nuit à la santé, مک مکانن ایت مریسکن

بدن *maka makān-an itu me-rusak-kan badān*. Se — à soi-même, مروسکن دیری *me-rusak-kan dīri*. — à la réputation, مشغت *merg-umpat*, أجوجه *ajūjah*.

Loc. prov. Trop parler nuit, جآغن برکات باقی *jāngan ber-kāta bāñak*, کات باقی ممبری مضرة *kāta bāñak mem-brī medlerat*.

NUISANCE, s. f., dommage, روگی *rūgi*, مضرة *medlerat*.

NUISIBLE, adj., جآهت *jāhat*, یخ *yāng*, ممبری مضرة *yāng mem-brī medlerat*, یخ مروسکن *yāng me-rusak-kan*. — à la vue, مات مروسکن *yāng me-rusak-kan māta*.

NUIT, s. f., مالم *mālam*, ليلة *leilat*. La — dernière, سامم *sa-mālam*, مالم لالو *mālam lālu*. La — prochaine, داتخ *mālam dātang*. Bonne — ! مالم باقی *mālam bāñik*. On arrivait à la —, مک هاری ثون *maka hāri pūn mālam-lah*. Lorsqu'il fut —, ستله هاری مالم *sa-telāh hāri mālam*. Avant dans la —, ستله جاوه مالم *sa-telāh jāuh mālam*. Le milieu de la —, مالم تنغه *mālam tengah*. Toute la —, سفنجخ *sa-panjang mālam*. Jour et —, مالم *siang dān mālam*. Une — obscure, مالم یخ کلف *mālam yāng gelāp*. Passer la — quelque part, برمالم *ber-mālam*. Bonnet

de —, کرپس مالم *karpus mālam*. Oiseau de —, بورخ مالم *būrang mālam*. Fleurs de —, بوخ مالم *būnga mālam*. Flambeau de la —, l'astre des nuits, بولن *būlan*. La — du tombeau, قبور *kubūr*. La — du néant, کتیدان *ka-tiadā-an*. La — des temps, کال یخ جاوه لالو *kāla yāng jāuh lālu*.

NUITAMMENT, adv., قد مالم *pada mālam*, قد کتیک مالم *pada kotika mālam*. Voler —, منچوری قد کتیک مالم *men-xūri pada kotika mālam*.

NUL, LE, adj., aucun, تیاد *tiāda*, سواتو ثون تیاد *suātu tiāda*, plaisir, تیاد *suātu pūn tiāda*. — plaisir, تیاد کسکآن *tiāda ka-sukā-an*. Nulle paix pour l'impie, تیاد دامی قد اورخ *tiāda dāmey pada orang fāsik*. — homme n'est arrivé, سورخ *sa-ōrang pūn tiāda dātang*.

NUL, sans valeur, inutile, تیاد *tiāda*, تیاد برگون *tiāda hargā-ña*, تیاد برگون *tiāda ber-gūna*. C'est un homme —, اورخ ایت تیاد برگون *orang itu tiāda ber-gūna*.

NUL, annullé, ترهمفس *ter-hampus*. Rendre —, منیداکن *meniadākan*, مشمفسکن *merg-hampus-kan*.

NULLEMENT, adv., تیاد سکالی *tiāda sa-kālī*, جآغن سکالی *jāngan sa-kālī*, بونک *būkan*. Je ne veux —, همب

تیاد ماو سکاالی *hamba tiāda māu sa-kāli*. Il n'est — savant, بوکن ای *būkan ia sa-ōrang pandey*.

NULLITÉ, s. f., défaut qui rend nul, یغ تیاد قوه *prī yang tiāda kūwat*, فری یغ کتیدان *prī yang ka-tiādā-an*.

NULLITÉ, manque de talent, de moyens, فری یغ تیاد برکون *prī yang tiāda ber-gūna*. Cet homme est une —, اورغ ایت تیاد برکون *ōrang itu tiāda ber-gūna*.

NUMÉRAIRE, s. m., argent, monnaie, وغ *wang*, وغ تونی *wang tūney*, وغ ترتف *wang ter-tempa*.

NUMÉRAL, E, adj., qui marque un nombre, یغ بلاغن *yang bilāng-an*, بیلانغن فون *bilāng-an pūña*. Lettre numérale, حرف بلاغن *huruf bilāng-an*.

NUMÉRATIF, s. m., نام هتوغن *nāma hitūng-an*, یغ دفاکی اکن مٹحسابکن *yang di-pākey ākan meng-hisāb-kan*.

NUMÉRATION, s. f., l'art de nombrer, علم حساب *ilmu hisāb*.

NUMÉRATION, manière d'écrire un nombre en chiffres, فری منولس هتوغن *prī menūlis hitūng-an dergan angka*.

NUMÉRIQUE, adj., هتوغن فون *hitūng-an pūña*, حساب فون *hisāb pūña*.

NUMÉRIQUEMENT, adv., تورت هتوغن *tūrut hitūng-an*, تورت حساب *tūrut hisāb*.

NUMÉRO, s. m., نومبر *nūmber*, اغك *angka*. — trois, نومبر تیک *nūmber tiga*. Marchandise du premier —, دگاغن نومبر ساتو *dagāng-an nūmber sātu*.

NUMÉROTÉ, v. a., مبوبه نومبر *mem-būbuh nūmber*, منولس اغك *menūlis angka*.

NUMISMATIQUE, s. f., علم سکل *ilmu segala rūpa derham*, علم درهم تذکره *ilmu derham tezkeret*.

NUPTIAL, E, adj., ممغلی فون *mem-pelel pūña*. Lit —, تمغت تیدر ممغلی *tampat tidor mempelel*. Habit —, فکاین یغ فانت دغن فرجمون ممغلی *pakēy-an yang pātut dergan per-jamū-an mempelel*.

NUQUE, s. f., تغکو *tergkuk*, تغکو *tergku*.

NUTRITIF, IVE, adj., یغ مغنپنغن *yang mengenāng-kan*, یغ مغقوتکن *yang meng-kūwat-kan badān*.

NYCTICORAX, s. m., بورغ فغکق *būrung punggok*.

NYMPHE, s. f., فری *ferī*. — céleste, بیدياداری *bidiādāri*, انق *anak dāra kayāngan*.

NYMPHE, chrysalide, اندق *induk*.

o, s. m., أ o, la quinzième lettre de l'alphabet, حرف یغ کلم بلس در huruf yang ka-lima belàs deri alif-bū-tā.

Un o majuscule, أُ بَسْر o besūr. Un o minuscule, ا كَجَل o kexil. o long, أَ قَنْجِج o panjang. o bref, أَ قَنْدَق o pendek.

ô! interj., يَا hey, آيو āyo. O Dieu! يَا إِلَهِ yā ilahi. O mon enfant! هَي أَنَاكُ hey ānak-ku. O malheureux! هَي أَوْرَجُ چَلَاك hey orang xelāka. O si je pouvais! يَا يَا جَاكُ أَكُو دَاوَت ya jika aku dāpat. O ma bien-aimée! آيو اَدَنَد āyo adinda.

OASIS, s. f., تَغْت تَانِه هِيدَف دَتَّه tampat tānah hīdup di-tengah gūron.

OBÉDIENCE, s. f., فَرِي obéissance, فَرِي pri yang talok, بَقْتِي bakti.

OBÉDIENCE, ordre ou congé par écrit donné à un religieux, سَوْرَت surat izin yang di-brī ka-pada sa-ōrang rāhīb.

OBÉIR, v. n., مَنُورَت menūrut, دَغَر دَغَارَن men-dergar, مَنَجْنِج تِنَه men-

junjung tītah, فَاتِه pāteh. — à quelqu'un, مَنُورَت أَوْرَجُ فُون كَات me-nūrut orang pūña kāta. — à ses passions, مَنُورَت هَوَا نَفْسُون menūrut hawā nefsū-ña. On doit — à l'ordre du roi, مَك تِنَه رَاچ اِيْت هِنْدَقْلَه maka tītah rāja itu hendak-lah di-junjung. Vous ne m'avez pas obéi, سَدِه تِيَاد كَامُو دَغَر اَكُن دَاكُو sudah tiāda kāmū dengar akan dāku. Les vents et la mer lui obéissent, سَكْل اِغْن دَان تَاسَق دَغَر segala āngin dān tāsik dengar-dengār-an akan dia.

OBÉISSANCE, s. f., فَنُورَت penurūt-an, طَاعَة ka-bakti-an, تَاقَات tāqat, دَغَر دَغَارَن dengar-dengār-an. — à l'ordre de son père, فَنُورَت penurūt-an parentah bapā-ña. — à Dieu, كَبَقْتِيَن قُدَّ اَللَّه ka-bakti-an pada allah. Espérant en votre —, سَمْبِل هَارَف كَفَد طَاعَت sambil harap ka-pada tāqat-mu. L'obéissance est meilleure que le sacrifice, مَك دَغَر دَغَارَن اِيْت لَبِه بَايَق maka dengar-dengār-an itu lebèh bāik deri-pada per-sembāh-an sambilih-an. Vivre sous l'obéissance, هِيدَف دَبَاو hīdup di-bāwah parentah.

OBÉISSANT, E, adj., فاتہ *pāteh*, یخ *yang ber-bakti*, یخ منشر *yang menengar*, یخ منجنج تیتہ *men-junjung tītah*. Nous serons obéissants, یخ منشر کامی *kāmiākan menengar*.

OBÉLISQUE, s. m., تیخ لنچف یخ *tīang lunxip yang be-per-segi ampat*.

OBÉRÉ, E, part. pas. du v. obérer, یخ برہوتغ بائق *yang ber-hūtang bāñak*.

OBÉRER, v. a., endetter, مبوبہ بائق *mem-būbuh bāñak hūtang atas orang*.

S'OBÉRER, v. pron., منجادی برہوتغ بائق *men-jādi ber-hūtang bāñak*.

OBÈSE, adj., برتمن گمٹ *gumùk*, برتمن *ber-tambun*. Devenir —, منجادی گمٹ *men-jādi gumùk*.

OBÉSITÉ, s. f., کگمٹ *ka-gumùk-an*, برتمن فری یخ *prī yang ber-tambun*.

OBIT, s. m., سمبہش اکن اورغ ماتی *sembahyang akan orang mātī*.

OBJECTER, v. a., opposer, ملاون *me-lāwan*, اغٹن *enggan*.

OBJECTER, reprocher, منچلا *men-xelā*.

OBJECTION, s. f., opposition, کلوان *ka-lawān-an*, کٹگان *ka-enggān-an*.

OBJECTION, reproche, چلا *xelā-an*.

OBJET, s. m., chose, بارغ *bārang*, بارغ یخ برکون *porkāra*. — utile, بارغ یخ برکون *bārang yang ber-gūna*. — d'une grande valeur, بارغ یخ بائق هرگان *bārang yang bāñak hargā-ña*. Un joli —, بارغ یخ باکس *bārang yang bāgus*.

OBJET, ce qui affecte les sens. — de la vue, یخ کلہاتن *yang ka-lihāt-an*. — de l'ouïe, یخ کدغارن *yang ka-dengār-an*.

OBJET, sujet sur lequel se porte une action, cause d'un sentiment. — de l'amour, یخ دکسہی *yang di-kasih-i*. — des désirs, یخ داغینی *yang di-irgīn-i*.

OBJET, but, یخ دکنداکي *yang di-ka-hendāk-i*, یخ دسہاج *yang di-sahāja*.

OBJURGATION, s. f., نست *nista*, ہردق یخ کرس *hardik yang krās*.

OBLATION, s. f., 1°, action d'offrir, حال مہمکن *hāl meñembah-kan*, حال مفرسمہمکن *hāl mem-per-sem-bah-kan*. 2°, résultat, chose offerte, فرسمہمکن *sembāh-an*, فرسمہمکن *per-sem-bāh-an*.

OBLIGATION, s. f., engagement où l'on est par rapport à certains devoirs, ہارس *hārus*, کہروسن *ka-harūs-an*, واجب *wājib*, فرض *feredl*. C'est une — pour moi, واجب اتسک *wājib atas-ku*. C'est une — pour

les serviteurs, هارس جوك قد سكل *hārus jūga pada segala hambā.*

OBLIGATION, nécessité, contrainte, ككراسن *ka-krās-an*, قفس *paksa*, سياسة *siyāsāt.*

OBLIGATION, acte par lequel on s'oblige à payer une somme, فرجنيي *per-janji-an ākan mem-bāyar*, سورت تشكخ هوتخ *sūrat tanggung hūtang.*

OBLIGATOIRE, adj., qui a la force d'obliger, يڭ واجب *yang wājib*, يڭ فرض *yang feredl*, هارس *hārus*. Service —, خدمة يڭ واجب *kedmat yang wājib*. Prière —, سبهيڭ يڭ فرض *sembahyang yang feredl*. Il est — de se laver les pieds, فرض مباسه كاكى *feredl mem-bāsuh kākī*. Rendre —, مفرضكن *mem-feredl-kan*, مڭهارسكن *meng-hārus-kan.*

OBLIGÉ, E, part. pas. du v. obliger, contraint, دقفس *di-paksa*, ترفقس *ter-paksa.*

OBLIGÉ, obligatoire, nécessaire, يڭ هارس *yang hārus*, يڭ واجب *yang wājib.*

OBLIGÉ, qui a contracté une obligation, يڭ سده برجنجي *yang sudah ber-janji.*

OBLIGEAMMENT, adv., دغن سوك *dengan sūka ākan mem-brī tūlung.*

OBLIGEANCE, s. f., سوك اكن مبرى *sūka ākan mem-brī tūlung.*

OBLIGEANT, E, adj., qui aime à obliger, يڭ سوك مبرى تولخ *yang sūka mem-brī tūlung.*

OBLIGER, v. a., contraindre, مڭقس *memaksa*, مڭياسكن *meñiyāsāt-kan*. Obligez-le de payer, قفساله دى مبابر *paksa-lah dia mem-bāyar.*

OBLIGER, porter, exciter, مڭكرفن *meng-gerak-kan*, مشاجق *meng-ajak*, مبابو *mem-bāwa*. Quel motif l'a obligé? اوله سبب اف اى دكرفن *ūleh sebab apa ia di-gerak-kan.*

OBLIGER, imposer obligation de, منجديكن واجب *men-jadī-kan wājib*, مڭهارسكن *meng-hārus-kan.*

OBLIGER, rendre service, مبرى *mem-brī tūlung*, مڭنكرهڭي *meng-anugrah-i.*

S'OBLIGER, v. pron., s'engager, برجنجي *ber-janji*, مڭاكو *meng-aku*, برقول *ber-kaul*. Je m'oblige, همب *hamba ber-janji*, همب مڭاكو *hamba meng-aku.*

OBLIQUE, adj., چورو *xūru*, جولخ *jūling*, لنتخ *lintang*, ميرغ *miring*. Angle —, فنچورو يڭ چورو *pen-jūru yang xūru.*

OBLIQUEMENT, adv., دغن *dengan xūru*, دغن جولخ *dengan jūling.*

OBLIQUITÉ, s. f., فری یغ جولغ *pri yang jūling*, فری یغ میرغ *pri yang miring*.

OBLITÉREER, v. a., مغھاپس *merg-hāpus*, مغھاپلگن *merg-hilang-kan*.

OBLONG, UE, adj., فنجج *panjang*. Sphéroïde —, بولت فنجج *būlat panjang*.

OBOLE, s. f., کفغ *kepung*. قیس *pitis*.

OBREPTICE, adj., یغ ددافت دغن *yang di-dāpat dengen dāya*, یغ ددافت دغن تباد کات بنر *yang di-dāpat dengen tiāda kāta benar*.

OBSCÈNE, adj., چابل *ābul*, دوکان *dōkāna*. Paroles obscènes. فرکتان *per-katā-an yang dōkāna*.

OBSCÉNITÉ, s. f., فرچبولن *per-xabul-an*, فرسندالن *per-sundāl-an*, کلکون دوکان *ka-lakū-an dōkāna*.

OBSCUR, E, adj., ténébreux, qui n'est pas clair, کلم *kelām*, کلف *gelap*, گولیت *gulita*, کابر *kābur*, سورم *sūram*, رمغ *remang*. Une nuit obscure, مالم یغ کلف *mālam yang gelap*. Temps —, لاغت کلم *lāngit kelām*, لاغت رمغ *lāngit remang*.

Vue obscure, مات کابر *māta kābur*. — (en parlant des couleurs), توا *tuā*. Rouge —, میره توا *mērah tuā*.

OBSCUR, peu intelligible, غایب *gāib*, سمبونی *sembūni*. Sens —, مانا یغ غایب *mana yang gāib*.

OBSCUR, peu connu, abject, هین *hina*. Homme d'une naissance obscure, اورغ یغ هین اصلن *orang yang hina asal-ña*.

OBSCURCIR, v. a., rendre obscur, مغلگن *mergelām-kan*, مغلگلفن *merg-gelap-kan*. Les nuages obscurcissent le ciel, ایت مغلگن *awan-awan itu mergelām-kan lāngit*.

S'OBSCURCIR, v. pron., منجادی کلم *men-jādi kelām*, منجادی کلف *men-jādi gelap*, سورم منجادی *men-jādi sūram*. La vue s'obscurcit, مات جادی کابر *māta jādi kābur*.

OBSCURÉMENT, adv., اتس فری یغ *atas pri yang gelap*, دغن کلف *dengan gelap*, دغن کلم *dengan kelām*.

OBSCURITÉ, s. f., privation de la lumière, کللامن *kelām-an*, کللامن *ka-kelām-an*, کللاغن *ka-gelap-an*, گولیت *gulita*. — profonde, کلم کابت *kelām kabut*.

OBSÉCRATIONS, s. f. pl., حال *hāl* *merg-ūxap dōā*, مغوجف دعا *talebāt*.

OBSÉDER, v. a., tourmenter par des importunités, مغلگلوکن *merg-gangū-kan*, مغھارو *merg-hāru*.

— quelqu'un par des demandes, مغشكوكن اورغ دغن فرمتان *meng-ganggū - kan ōrang dergan per-mintā-an*. Obsédé du démon, دهارو *di-hāru sētān*.

OBSÈQUES, s. f. pl., قنمان اورغ *penanām - an ōrang māti*, ماتى *per-arāk-an mayet*. — (d'un prince), فراراکن ميت *per-arāk-an mayet*.

OBSÉQUEUX, EUSE, adj., يغ سوئن *yang sūpan santun* ستن ترلانو بايق *ter-lālu bāñak*, يغ ممبرى حرمة ترلانو *yang mem-brī ĥormat ter-lālu bāñak*.

OBSERVABLE, adj., qui peut être observé, يغ دافت دلکون *yang dāpat di-lakū-kan*.

OBSERVANCE, s. f., حال ملکون *hāl me-lakū-kan*. — des usages, حال ملکون اندغ *hāl me-lakū-kan undang-undang*.

OBSERVATEUR, TRICE, s., qui obéit aux lois, qui suit les règles, يغ *yang me-lakū-kan*. — des commandements de l'Eglise, اورغ *ōrang yang me-lakū-kan peñurūh-an el-kaniset*.

OBSERVATEUR, contemplateur, qui examine, يغ ممدغ *yang memandang*, يغ مرقس *yang memreksa*.

OBSERVATION, s. f., action d'observer la loi, sa promesse, حال

ملکون *hāl me-lakū-kan*, حال *hāl meñampey-kan*.

OBSERVATION, action de contempler, de considérer, حال مندغ *hāt memandang*, فمنداغن *pemandāng-an*. —, action d'épier, حال مشهنتى *hāl meng-hintey*.

OBSERVATION, réflexion, remarque, اغاتن *ingāt-an*, كئغاتن *ka-ingāt-an*, فکیرن *pikīr-an*.

OBSERVATOIRE, s. m., منارة اهل *menāret ahel nujūm*, منارة اورغ *menāret orang merg-āmat-amāt-i per-idār-an bintang-bintang*.

OBSERVER, v. a., accomplir, ملکون *me-lakū-kan*, منورت *menūrut*, مغشکون *meñampey-kan*. — les commandements de Dieu, ملکون *me-lakū-kan peñurūh-an allah*. — l'ordre du roi, منورت *menūrut tītah rāja*. — sa promesse, مغشکون جنى *meñampey-kan janji*.

OBSERVER, faire attention, remarquer, براىغت *ber-īngat*, مغشغت *meng-īngat*, منداغت *men-dāpat*. Lire un livre et y — bien des fautes, مباح سرت منداغت *mem-bāxa kitāb serta men-dāpat be-brāpa sālāh dālam-ñā*.

OBSERVER, regarder, مَندَغ *me-mandag*, مَغامَت امانی *meng-āmat-amāt-i*. — le cours du soleil et de la lune, مَغامَت امانی فرادارن متهاری *meng-āmat-amāt-i per-idār-an mata-hāri dān būlan*.

OBSERVER, épier, espionner, مَنَهَنَتِي *menēngok*, مَهِنتِي *meng-hintey*, مَيُولُو *meñūlu*. — l'ennemi, مَيُولُو مَوَس *meñūlu mūsuh*.

S'OBSERVER, v. pron., être accompli, دِلَكُون *di-lakū-kan*, دَسَمَپَيَكَن *di-sampey-kan*.

S'OBSERVER, être circonspect, جَادِي بَجَقَسَان *jādi bijaksāna*.

OBSESSION, s. f., 1°, action d'obséder, هَال مَغْهَارُو *hāl meng-hāru*. 2°, état d'une personne obsédée du démon, فَرِي هَال اَوْرَغ يَغ دَهَارُو *pri hāl ōrang yang di-hāru sētān*.

OBSTACLE, s. m., سَاكْت *sākat*, كَسَاكْتَان *ka-sakāt-an*, سَغَكُونْتَن *sang-kūt-an*, قَنَگَاهَن *penegāh-an*. Faire —, مَنَهَنَكْتَن *meñangkut*, مَنَهَنَاكْتَن *menegāh-kan*.

OBSTINATION, s. f., كَتَكَارَن *ka-tegār-an*, فَرِي يَغ تَكْر *pri yang tegār*, فَرِي يَغ بِيغَل *pri yang bīngal*.

OBSTINÉ, E, adj., opiniâtre, تَكْر تَغَار *tegār*, كَفَال كَرَس *ka-pāla krās*. Un enfant —, اَنَق يَغ تَكْر *anak yang tegār*.

OBSTINÉMENT, adv., دَغَن تَكْرَن *dengan tegār-ña*, اَتَس فَرِي يَغ بِيغَل *ātas pri yang bīngal*, دَغَن كَرَس *dengan krās*.

OBSTINER, v. a., rendre opiniâtre, مَنَهَنَاكْتَن *menegār-kan*.

S'OBSTINER, v. pron., جَادِي تَكْر *jādi tegār*, جَادِي بِيغَل *jādi bīngal*.

OBSTRUCTION, s. f., سَاكْت *sākat*, كَسَاكْتَان *ka-sakāt-an*, سَغَكُونْتَن *sang-kūt-an*. — des voies urinaires, سِلْسِم *selesīma*. — dans la gorge, جَكْتَن *cekèk*. — du sang, بَوَسَخ دَارَه *būsung dārah*.

OBSTRUÉ, E, part. pas. du v. obs-truer, تَرَسَاكْت *ter-sākat*. Rue obs-truée, لُورُغ يَغ تَرَسَاكْت *lūrung yang ter-sākat*.

OBSTRUER, v. a., مَيَاكْتَن *meñākat*, مَنَهَنَاكْتَن *meñangkut*. — un passage, مَيَاكْتَن جَالَن *meñākat jālān*.

OBTEMPÉRER, v. n., مَنُورَت *menūrut*. — à un ordre, مَنُورَت فَرَتَه *menūrut parentah*.

OBTENIR, v. a., بَرَاوَلَه *ber-ūleh*, مَنَدَاپَت *men-dāpat*. — une faveur, بَرَاوَلَه كَرُنِي *ber-ūleh karunīa*. — de la grandeur, بَرَاوَلَه كَبَسَارَن *ber-ūleh ka-besār-an*. Faire —, بَغْرَاوَلَهَكَن *be-per-ūleh-kan*.

OBTENTION, s. f., فَرَالِهِن *per-ulēh-an*, قَنَدَاپَتَن *pen-dapāt-an*.

OBTUS, E, adj., کورغ *tumpul*, تاج *kurang tājam*. Angle —, فنجوروتغل *pen-jūru tumpul*.

OBUS, s. m., فلورواپی *peluru api*

OBUSIER, s. m., فریق اپی *prūk api*.

OBVIE, v. n., منگه *menegah*, ملارغ *me-larang*, مغمبت *meng-hambat*.

OCCASION, s. f., circonstance favorable, کتکان *kotikā-ña*, مسان *masā-ña*. کتیک یغ بایق *kotika yang baik*, وقت یغ فانت *waktu yang pātut*. Attendre l'occasion, منتیکن *me-nanti-kan kotika yang baik*.

OCCASION, sujet. Ce qui donne lieu à, مول *mūla*, فوهن *pohon*, کارن *kārna*, سبب *sebub*. Voilà l'occasion de la discorde, انيله ملاک چدرا *inilah mulā-ña xidrā*.

OCCASIONNELLEMENT, adv., موده *mudah-mudah-an*, سکنیغ *sa-kunūng-kunūng*.

OCCASIONNER, v. a., مغداکن *meng-adā-kan*, منجديکن *men-jadi-kan*. — du chagrin, سوسه مغداکن *meng-adā-kan sūsah*.

OCCIDENT, s. m., مغرب *bārat*, متہاری تورن *magrab mata-hāri tūrun*. A l'occident, کسبله بارت *ka-sa-belāh bārat*, انس اغن *atas āgin*.

OCCIDENTAL, E, یغ کسبله بارت *yang ka-sa-belāh bārat*. Les pays occidentaux, نگرى یغ کسبله بارت *nagrī yang ka-sa-belāh bārat*. La côte occidentale, تانه فیسیر بارت *tānah pasisir bārat*.

OCCIPITAL, E, adj., بلاکغ کفال فوک *blākang kapāla pūña*. Artère occipitale, اورت بلاکغ کفال *urat blākang kapāla*.

OCCIPUT, s. m., بلاکغ کفال *belā-kang kapāla*.

OCCULTE, adj., بونی *būni*, سمبونی *sem-būni*, باطن *bātin*. Choses connues et choses occultes, بارغ یغ بات دان بارغ یغ سمبونی *bārang yang nāta dān bārang yang sem-būni*. Sciences occultes, علم یغ کلغ *ilmu yang gelap*.

OCCULTEMENT, adv., انس فرى یغ *atas prī yang sem-būni*, دغن دیم *dengan dīam-dīam*, منیچوری *men-xuri-xūri*.

OCCUPATION, s. f., جواتن *jawāt-an*, فکاغن *pegāng-an*. — importante, جواتن یغ تشکی *jawāt-an yang tinggi*.

OCCUPATION, affaire, travail, کرج *karja*, فکرجاغن *pe-karjā-an*. — pénible, فکرجاغن یغ برت *pe-karjā-an yang brāt*.

OCCUPATION, habitation, کدیامن *ka-diām-an*, کددوکن *ka-dudūk-an*. L'occupation d'une maison, کدیامن

دالم سواتورومه *ka-diām-an dālam suātu rūmah*. Troupes d'occupation, سلدادو یغ مغاول نگرى *soldādo yang mengāwal nagri*.

OCCUPÉ, E, part. pas. du v. occuper, qui a de l'occupation, یغ اورغ *orang yang ada be-karja*.

OCCUPÉ, habité. Maison occupée, رومه یغ اورغ دودق دالمی *rūmah yang orang duduk dālam-ña*, رومه یغ *rūmah yang di-duduk-i orang*.

OCCUPER, v. a., tenir, être dans un emploi, ممكغ جواتن *memegang jawāt-an*.

OCCUPER, habiter, مندياى *men-diām-i*, مندودكى *men-duduk-i*. — une maison neuve, رومه مندودكى *men-duduk-i rūmah baharu*.

OCCUPER, être dans un lieu, برتغت *ber-tampat*. L'armée occupe la campagne, بال تانتاربرتغت دفادغ *bāla tantāra ber-tampat di-padang itu*.

OCCUPER, s'emparer, مغالهنك *meng-ālah-kan*. L'ennemi occupa la ville, موسه ايت فون مغالهنكله نگرى *mūsuh itu pūn meng-ālah-kan-lah nagri*.

OCCUPER, donner du travail, ممبرى كرج *mem-brī karja*, مشوفه *meng-ūpah*. — un ouvrier, ممبرى كرج فد توکغ *mem-brī karja pada*

tukang, مشوفه اورغ بکرج *meng-ūpah orang be-karja*.

S'OCCUPER, v. pron., مشسهاکن *s'occupé*, درين *meng-usahā-kan diri-ña*, بکرج *be-karja*. S'occuper d'une affaire, مشسهاکن درين اکن سواتو *meng-usahā-kan diri-ña akan suātu pe-karjā-an*.

OCCURRENCE, s. f., ترموئن *temū*, پرتموئن *per-temū-an*.

OCEAN, s. m., لاوت بسر *lāut besār*, سمودرا *samūdra*, محيط *muḥīt*. — occidental, لاوت بسرکسبله بارت *lāut besār ka-sa-belāh bārat*. L'océan, la grande mer qui environne toute la terre, البحر المحيط *el-beḥr el-muḥīt*.

OCHLOCRATIE, s. f., gouvernement du bas peuple, قمرنتاهن اورغ هين *pemarentāh-an orang hina dīna*.

OCRE, s. f., باتوکونخ باکل جنغ *bātu kūning bākal jenang*, جنغ کونخ *jenang kūning*.

OCTAÈDRE, s. m., یغ دلائن مکان *yang dulāpan mukā-ña*.

OCTAVE, s. f., دلائن *dulāpan*, هاری لمان *hari lamā-ña*. Le jour de l'octave, یغ کدلائن *hari yang ka-dulāpan*.

A L'OCTAVE, en musique, تشکين *temgī-ña dulāpan būni*.

OCTOBRE, s. m., اکتوبر *aktüber*.
Le mois d'octobre, بولن اکتوبر *būlan aktüber*.

OCTOGÉNAIRE, adj., یخ دلائن فوله
yang *dulāpan pūloh tāhun umur-ña*.

OCTOGONE, adj., یخ بروف دلائن
yang *be-rūpa dulāpan per-segi*.

OCTROI, s. m., concession d'une
grâce, انکړه *anugrah*, کرنی *ka-runā*.

OCTROI, droit sur les denrées,
چوکى *xūkey*, بی *bēya*. Payer
l'octroi, مېباير چوکى *mem - bāyar xūkey*.

OCTROYER, v. a., مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*, مغرنياکن *mengaru-niā-kan*, ممبرى انکړه *mem-brī anu-grah*, ملولس *me-lūlus*.

OCTULAIRE, adj., مات ټوک *māta pūña*. Nerf —, اورت مات *ūrat māta*, عصبه مات *aṣabat māta*.
Témoin —, اورخ سقى یخ سده ليهت, *orang saksi yang sudah lihat*.

Oculiste, s. m., طبيب مات *ṭabīb māta*, دوکن یخ مغباقى مات *dūkun yang meng-obāt-i māta*.

ODE, s. f., شعر یخ تشكى *ṣīaṣar yang tinggi*.

ODEUR, s. f., باو *bāu*, باهو *bāhu*.
— agréable, باو یخ سدث *bāu yang*

sedāp. — aromatique, باو یخ هارم *bāu yang hārum*. Mauvaise —, باو یخ بوسق *bāu yang būsuk*. Qui a de l'odeur, یخ بر باو *yang ber-bāu*.
Sans —, تيا د بر باو *tiāda ber-bāu*.
Les odeurs, les parfums, بوبوون *bau-bau-an*.

Prov. Mourir en — de sainteté,
مات سمرت اورخ قدس *māti separti orang kudus*.

ODIEUX, EUSE, adj., یخ کنجيئن
yang *ka-benxi-an*, یخ هارس دهنانکن *yang hārus di-hinā-kan*, عيب *aiḥ*.

L'ODIEUX, چلا *xelā*, کچلاءن *ka-xelā-an*. L'odieux en retombe sur lui, چلاک ايت اتس جوك *xelā-ña itu atas-ña jūga*.

ODONTALGIE, s. f., douleur des
dents, ساکت گيکى *sakit gigi*.

ODORANT, E, adj., یخ بر باو *yang ber-bāu*, یخ واغى *yang wāngi*, یخ سمر بق *yang semerbak*.

ODORAT, s. m., فنچيم *pen-xium*.
— fin, فنچيم یخ ناجم *pen-xium yang tājam*.

ODORIFÉRENT, E, adj., هارم *hārum*,
یخ سمر بق *yang wāngi*, یخ سمر بق *yang semerbak*.

GECUMÉNIQUE, adj., universel,
عام *āmm*, عامة *āmmet*, مطلق *mut-lek*. Epître —, رساله یخ عام *risālet yang āmm*.

ŒIL, s. m., pl. YEUX, مات *māta*. Un — مات سيجي *māta sa-biji*. Les deux yeux, مات کدو *māta ka-dūa*. — droit, مات کائن *māta kānan*. — gauche, مات کيري *māta kīri*. L'angle interne de l'œil, سودت مات *pōhon māta*. L'angle externe de l'œil, *sūdut māta*. Qui a des yeux, بر مات *ber-māta*. Des yeux gonflés, مات بالت *māta bālut*. Des yeux chassieux, مات نيلس *māta nīlas*. La prunelle de l'œil, بيجي *biji māta*. Le blanc des yeux, پوتيه مات *pūtih-ña māta*. Paupière des yeux, مات کلوق *kalūpak māta*. Clin d'œil, مات کجف *kejap māta*, A l'œil nu, دغن تباد چرم مات *dergan tiāda xermin māta*. Devant les yeux, ده دافن *di-hadāp-an*. Fixer les yeux sur, مندغ *memandang*. Lever les yeux au ciel, منغاده *menengāduh*.

Loc. Les ministres sont les yeux du prince, ايت ادمت راج *mantri-mantri itu ada mata-māta rāja*. L'œil du jour, متاري *mata-hāri*. Mettre sous les yeux, مننجقن *menunjuk-kan*. Sauter aux yeux, جادي بات *jādi nāta*. On voit une paille dans l'œil de son prochain et on ne voit pas une poutre dans le sien, سيكر كومن دبنوچين دافت

دلپت تتافي گالجه برتغكف دباتغ هيدغ *sa-ikor kūman di-benūa xīna dāpat di-lihat tetāpi gājah ber-tangkap di-bātang hīdung tiāda sedār*.

D'après *Boḳāri* de *Jōhor*: De grands yeux annoncent la paresse, مات يڭ بسر ايت تند كمالسن *māta yang besār itu tanda ka-malās-an*. Des yeux petits indiquent la sottise, مات يڭ كچل ايت تند سريسر *māta yang keṣil itu tanda sarsar*. Des yeux moyens indiquent une personne qui remplit ses engagements et cherche à faire plaisir, مات يڭ سدغ ايت تند ممپيكن جنبي دان *māta yang sedang itu tanda meñampey-kan janji dān meñukā-kan hāti*. Des yeux creux indiquent la haine et la méchanceté, مات يڭ لكق ايت تند دغكي دان بنجان *māta yang lekòk itu tanda dengki dān benxāna*. Des yeux saillants indiquent une grande fausseté, مات يڭ تغكي ايت تند باق تيغو *māta yang tinggi itu tanda bāñak tīpu*. Des yeux dont le clignotement est lent indiquent un manque de sagesse et de jugement, مات يڭ لمب بركلف ايت *māta yang lambat ber-kelep-kelep itu tanda kūrang būdi dān kūrang bixāra*. Des yeux dont le clignotement est rare indiquent de la sagesse

et un jugement parfait, مات یخ جارغ *māta yang jarang ber-kelip-kelip itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān bixāra*. Des yeux très noirs indiquent une personne qui apprécie bien les choses, مات یخ *māta yang hitam sāngat itu tanda ka-baik-an kira-kira*. Des yeux bleus indiquent un manque de pudeur, مات یخ *māta yang biru itu tanda tiāda mālu*. Si les yeux sont tellement bleus clair qu'ils approchent du blanc, ils indiquent toutes sortes de mauvaises qualités, جکلودر د ساغت بیرو *māta yang hītam sāngat itu tanda ka-baik-an kira-kira*. Des yeux rouges sont une marque de courage, مات یخ *māta yang merah itu tanda berāni*. Des yeux bleus approchant du jaune indiquent une grande méchanceté, مات یخ *māta yang biru itu yang hampir kūning warnā-ña itu tanda bāñak ka-jahāt-an*. Des yeux d'un gris cendré indiquent la vertu, مات یخ *māta yang kelabu itu tanda segala ka-bijik-an*.

برکلف ۲ ایت تند کسمفر نائن بودی دان *segala ka-bijik-an*.

ŒIL, trou, لوبخ *māta*.
L'œil d'une aiguille, لوبخ جارم *māta*
lōbang jārūm, مات جارم *māta jārūm*.

ŒIL, bourgeon, bouton, تونس *tūnas*.

ŒIL-DE-BŒUF, s. m., lucarne ronde, اشاره *tingkap būlat*.

ŒILLADE, s. f., coup d'œil, اشاره *kerling*
مات *isārat māta*, مات *māta*. Lancer une —, مغلر *mengerling*, مات *ber-māin māta*.

ŒILLÈRE, adj. Dent —, کیکی اسو *gīgi āsu di-ātas*.

ŒSOPHAGE, s. m., کرغکوغن *ka-rengkūng-an*.

ŒUF, s. m., تلر *telòr*. Un —, تلر *telòr sa-biji*. — de poule, سیجی *telòr hāyam*. — de fourmi, تلر هایم *telòr semūt*. — de pou (lente), تلر کوتو *telòr kūtū*. — de poisson, تلرایکن *telòr ikan*. Des œufs de poisson salés (objet de commerce), تروروبو *trūbu*, ou تروروب *trūbuk*. Coque d'œuf تلر *kūli* *telòr*. Jaune d'œuf, میره *mērah* *telòr* ou کونخ *kūning telòr*. Blanc d'œuf, پوتیه *pūti* *telòr*. Le germe d'un —, فوست *pūsāt telòr*, Pondre des œufs, برتلر *ber-telòr*.

Couver des œufs, تلر مشرم *menetàs telòr*. Faire éclore des œufs, منتس *menetàs telòr*. — frais, تلر بهارو *telòr bahāru*. — gâté, تلر بوسق *telòr būsuk* ou تلر تمل *telòr timbul*. Des œufs à la coque, تلر تغه ماسق *telòr tengah māsak dālam āyer*. Des œufs au miroir, تلر مات *telòr mātā karbau*. — frit dans le beurre, تلر گورغ *telòr gōreng*. — cuit dur, تلر ماسق کرس *telòr māsak krās*. — salé, تلر اسن *telòr āsin*.

Loc. prov. Plein comme un —, *penùh sa-kālī*. Donner un — pour avoir un bœuf, ممبری *mem-brī* سدیکت هندق مندافت بابق *sa-dīkūt hendakmen-dāpat bāñak*.

ŒUVRE, s. f., ce qui est fait, فعل *faʿl*, ثربواتن *per-buāt-an*, عمل *amal*, فاعل *faʿāl*, فاعل اورغ *faʿāl ōrang*. Les œuvres d'un roi juste, عمل راج یغ عادل *amal rāja yang ādil*. Les œuvres de Dieu, بارغ یغ دجديکن الله *bārang yang di-jadi-kan allah*. — surérogatoire, نفلة *nefilat*. Leurs œuvres les suivent, مک کرچکرچاک برتورت سام *maka karja-karjā-ña ber-tūrut sāma dengan marika-itu*. Ne détruisez pas l'œuvre de Dieu, جاغلله اغکو مرمبق ثربواتن الله

jāngan-lah angkaw me-rombak per-buāt-an allah. Bonne œuvre, عمل *amal*, کبکتین *ka-baktī-an*. Faire une bonne —, بربوت عمل *ber-buāt amal*. Donation pour œuvres pieuses, وقف *wakef*.

Les œuvres de miséricorde spirituelles sont: 1° Enseigner les ignorants, معجاری اورغ بوده *meng-ajār-i ōrang bōdoh*. 2° Corriger les pécheurs, منست دغن چرمت دان *menista dangan xeremūt dān kāsih hāti ōrang yang ber-sālah*. 3° Donner conseil à ceux qui en ont besoin, ممبری نصیحة فد یغ برگنان *mem-brī naṣīhat pada yang ber-gunā-ña*. 4° Consoler les affligés, معیبرکن *meng-hibur-kan ōrang yang sūsah hāti-ña*. 5° Souffrir avec patience les défauts du prochain, مناهن دغن صبر هاتی *menāhan dangan ṣabar hāti ka-salāh-an temān*. 6° Pardonner à ceux qui nous ont offensés, معمفونی اورغ یغ برساله فد کامی *meng-ampūn-i ōrang yang ber-sālah pada kāmī*. 7° Prier pour les vivants et pour les morts et pour ceux qui nous persécutent, بردعا کغد الله کارن *ber-dqā ka-pada allah kārna yang hīdup dān yang*

sudah mātī dān kārna yang meng-hambat kāmī.

Les œuvres de miséricorde corporelles sont: 1° Donner à manger à ceux qui ont faim, ممبری ماکن *mem-brī mākan pada yang ber-lāpar.* 2° Donner à boire à ceux qui ont soif, ممبری مینم فد یخ *mem-brī mīnum pada yang ber-dahāga.* 3° Vêtir les nus, ممبری فکاین فد یخ تلنخیخ *mem-brī pakēy-an pada yang telanjang.* 4° Recevoir les étrangers, تریم اورخ *tarīma orang asing.* 5° Visiter les malades et les prisonniers, براولخ *ber-ūlang yang sākūt dān yang ter-pāsur.* 6° Racheter les captifs, منسکن توانن *menebūs-kan tawān-an.* 7° Ensevelir les morts, ماتى اورخ ماتی *meng-kubūr-kan orang mātī.* L'œuvre de chair, ستوبه *sa-tūbuh.* Les œuvres de la chair sont, la fornication, l'impureté, l'impudicité, اد فون سکل فر بوتان *ada pūn segala per-buāt-an dāgīng itu ada per-mukāh-an per-sundāl-an ka-xumār-an per-xabūl-an.* Main - d'œuvre, کرج *karja.* Prix de la main-d'œuvre, اوته *ūpah.*

Mettre à L'ŒUVRE, سوره کرج ساج *sūruh karja sāja.* Se mettre à

l'œuvre, ملائى کرج *me-mulā-i karja.*

Exécuteur des hautes ŒUVRES, قلبای *pelabāya, per-tanda.*

OFFENSANT, E, adj., یخ ممبری ساکت *yang mem-brī sākūt hātī,* یخ مبدت *yang meñedūt.*

OFFENSE, s. f., outrage, injure, بنچان *māki, xelā-an, benxāna.*

OFFENSE, faute, péché, ساله *sālah,* دوس *dōsa.* Commettre une —, برساله *ber-sālah, ber-dōsa.* Pardonnez-nous nos offenses, امغنیله *ampunī-lah pada kāmī segala sālāh kāmī.*

OFFENSER, v. a., faire une offense, une injure à, برساله فد *ber-sālah pada,* منچلاکن *men-xelā-kan,* ممبری ساکت هاتی *mem-brī sākūt hātī.* Ceux qui nous ont offensés, *orang yang sudah ber-sālah pada kāmī.*

OFFENSER, choquer, ملاون *me-lāwan.* — la bienséance, ملاون فری *me-lāwan pri yang senū-nuh.*

OFFENSER Dieu, pécher, برساله *ber-sālah pada allah, ber-dōsa.*

S'OFFENSER, v. pron., مشمبل فرگوسر *meng-ambil per-gūsar.* مناره ساکت *menāruh sākūt hātī,* کن سته

kena suntuh. Ne vous en offensez pas, *جاغن امل فرکوسر jānganambil per-gūsar.*

OFFENSIF, IVE, adj., dont on se sert pour attaquer, *يغ دفاکی اکن* *yang di-pākey ākan me-langgar*, *اکن مېرو ākan meñerbu.* Armes offensives, *سښات اکن ملشکر senjata ākan me-langgar.*

OFFENSIVE, s. f., attaque, *حال* *هېروون hāl me-langgar*, *پېروون peñerbū-an.* Prendre l'offensive, *ملشکر me-langgar*, *مېرو meñerbu.*

OFFERTOIRE, s. m., *وقت ميس امام* *waktu mīsa imām arkat per-sembah-an.*

OFFICE, s. m., service, assistance, *بقتی bakti*, *کبقتین ka-bakti-an.* Bon —, *کبجیکن ka-bakti-ān*, *کبجیکن ka-bijik-an.*

OFFICE, divin, *کبقتین کقد الله* *ka-bakti-an ka-pada allah*, *سمبیخ sembahyang.* Livre d'office, *کتاب kitāb sembahyang.*

OFFICE, emploi, *جباتن jabāt-an*, *جواتن jawāt-an*, *فکاغن pegāng-an*, *خدمة kedmat.* Exercer un —, *منجبات men-jābat*, *برخدمة ber-kedmat.*

OFFICE, devoir, *فرض feredl.* Il est de mon —, *فرض اتس اکو feredl atas āku.*

OFFICE, lieu où l'on prépare le manger, et où l'on conserve ce qui dépend du service de la table, *تمفت میدیاکن مکانن دان سمغن سرب* *tampat meñediā-kan makān-an dān simpan serba mēja.*

OFFICIAL, s. m., juge ecclésiastique, *قاضی الكنيسة kadli el-kanīset.*

OFFICIAN, s. m., *امام يغ مموت* *imām yang mem-buat sembahyang dālam grēja*, *فغولو سمبیخ panghulu sembahyang.*

OFFICIEL, LE, adj., qui est d'office, *يغ جباتن فون* *yang jabāt-an pūña.*

OFFICIEL, qui est déclaré par l'autorité, *يغ دپتاکن اوله يغ امغون* *yang di-ñatā-kan ūleh yang ampūña parentah.*

OFFICIER, v. n., faire l'office divin à l'église, *جادی فغولو سمبیخ* *jādi panghulu sembahyang dālam grēja.*

OFFICIER, s. m. *فغولو panghulu*, *فکاوی pegāwey.* Tous les officiers du roi, *سکل فکاوی راج* *segala pegāwey rāja.* Sous-officier, *الفیرس alpēres.*

OFFICIER, qui a un emploi, *فنجوات* *pen-jāwat.*

OFFICIEUX, EUSE, adj., *موره mūrah*, *يغ سوك مېری تولغ* *yang sūka mem-brī tūlung.* Mensonge —, *بوهغ اکن*

منولخ اورغ *bōhong ākan menūlung*
ōrang.

OFFRANDE, s. f., ce qu'on offre à
Dieu, سباهن *sembāh-an*, قربان
per-sembāh-an, قربان *korbān*.

— faite au prêtre, فتر *pītra*. —
faite à un supérieur, هدية *hadi-*
yat.

OFFRANT, s. m., celui qui offre,
يغ مېمېکن *yang meñembah-kan*,
يغ مېمې *yang mem-bāwa*, يغ مېمې
yang mem-brī. Vente au plus — et
dernier enchérisseur, حال منجول
hāl فد اورغ يغ هندق مېمې له وڅ
men-jūal pada orang yang hendak
mem-brī lebèh wang, حال مليخ
hāl me-lēlang.

OFFRE, s. m., 1°, action d'offrir,
حال مفرېمېکن *hāl mem-per-sem-*
bah-kan, حال مېمې *hāl mem-bāwa*.
2°, ce que l'on offre, قربان *per-*
sembāh-an.

OFFRIR, v. a., مفرېمېکن *mem-*
per-sembah-kan. — un présent,
هدية مفرېمېکن *mem-per-sembah-*
kan hadiyat, مشهديتکن *merg-*
hadiyat-kan. Si vous offrez votre
présent à l'autel, جکلو اغکو قربان مېمېکن
jikalaw argkaw per-sembah-kan
hadiyat-mu di-
ātas mezbèh. — au roi, مفرېمېکن
mem-per-sembah-kan ka-
pada rāja. — un sacrifice, مفرېمېکن

مېمېکن *mem-per-sembah-kan sam-*
bilih-an, مېمېکن قربان *meñam-*
bilih-kan korbān. Il l'offrit en
holocauste, مك دفرېمېکنپاله دى ايت
maka di-per-
sembah-kan-nā-lah dia itu akan
per-sembāh-an tunu-tunū-an. —
de l'encens, مشوگف *merg-ūkup*,
دوڅ *bākar dūpa*.

OFFRIR, présenter, donner, مېمې
mem-bāwa, مېمېکن *mem-brī*,
merg-unjuk-kan. — à manger, مېمې
mem-bāwa makān-an. —
plus que le nécessaire, مېمې له
mem-brī lebèh deri-
pada xūkup. — une chique de
bétel, مشوگفکن سغه *merg-unjuk-*
kan sepāh. — le choix, مېمې
mem-brī pilih. — la main à une
dame, مېمېن *memimpin*. — ses
respects, مېمې حرمة *mem-brī hor-*
mat, مېمې سلام *mem-brī salām*.
— un prix (marchander), مناوړ
menāwar.

S'OFFRIR, v. pron., مفرېمېکن
mem-per-sembah-kan diri-
ñā. S'offrir en sacrifice, مشوگفبانکن
merg-korbān-kan diri-ñā.

S'OFFRIR, se présenter, منجوگفکن
menunjuk-kan diri-ñā.

OFFUSQUER, v. a., empêcher de
voir, مشوگلفکن *merg-gelap-kan*,
مېمېتاکن *mem-butā-kan*. — la raison,

مغکلفکن بودی اورغ *meng-gelap-kan būdi orang*.

OFFUSQUER, troubler, میغشکن *mem-bingung-kan*.

OFFUSQUER, choquer, میغند *meñe-dūt*.

OGIVE, s. f., لشکخ کلودن *lengkung kelūdan*. En —, دغن روغ لشکخ *dengan rūpa lengkung kelūdan*.

OGRE, s. m., رفساس یغ ماکن داگخ *raksāsa yang makan dāgīng orang*.

Fig., اورغ یغ ماکن بابق *orang yang makan bāñak*, پنچارق *pen-xāruk*, قندمف *pen-demāp*.

OH, interj. qui marque l'étonnement, ایه *āyo*. —, marquant la pitié, اده *āduh*, ادوهی *adūhi*. —, marquant le mépris, چه *xih*. —, marquant l'approbation, ایا *iyā*, یا *yā*. Oh! je le crois, ایا هب فرچای *iyā hamba perxāya*.

OH çà! Oh là! هی *hey*.

OH çà! mon enfant, هی انغک *hey anak-ku*.

OHÉ, interj., pour appeler, هی *hey*.

OIE, s. f., گشس *gangsa*, هشس *hangsa* ou اغس *angsa*.

Fig., personne 'niaise, بوده اورغ *orang bōdoh*. Il est bête comme une —, ایا بابق بوده *ia bāñak bōdoh*.

Patte d'OIE, rencontre de plusieurs chemins, ۲ تفت فرتمون جالن *tampat per-temū-an jālan-jālan*.

OIGNON, s. m., باوغ *bāwang*. — rouge, ميره باوغ *bāwang mērah*.

— blanc, ail, باوغ فوته *bāwang pūtih*, داسن *dāsun*. Une planche d'oignons, سفیتق باوغ *sa-pētaq bāwang*. Odeur d'oignon, باو باوغ *bāu bāwang*.

Soupe à l'oignon, سوف *sōp bāwang*. Sauce à l'oignon, باوغ *sōp bāwang*. Etre en rang d'oignons, برتورت تروتن *bertūrut-turūt-an*.

OIGNON, tumeur douloureuse aux pieds, کوتل فد کاکي *kūtil pada kaki*.

OINDRE, v. a., مغکوسق *meng-gōsoq*, مپافو دغن مپق *meng-ūrap*, *meñāpu dengan mīñak*. Il a oint mes pieds, ای سده مغکوسق کلکککک *ia sudah meng-gōsoq kaki-kakī-ku*. — un malade avec l'huile sainte, مشورث اورغ ساکت دغن مپق قدس *meng-ūrap orang sākit dengan mīñak kudus*. Vous l'oindrez, اغکو *angkaw akan meng-urāp-i dīa*.

OINT, E, part. pas. du v. oindre, دسافو دغن اورث *gōsoq*, *ūrap*, دی مپق *dī-sāpu dengan mīñak*.

L'OINT du seigneur, le Messie, المسیح *el-mesēh*.

OISEAU, s. m., مانق بورغ *būrung*, مانق *mānuk*, اڭكس *ungkas*. — mâle, بورغ *būrung jantan*. — femelle, جتن *būrung betina*. Les oiseaux du ciel, دلاغت بورغ *būrung-būrung di-lāngit*. — apprivoisé, جنتق بورغ *būrung jīnak*. — sauvage, بورغ *būrung satwā*. L'oiseau est envolé, سده تربخ *būrung sudah terbang*. Chant des oiseaux, پاپي بورغ *ñāñi būrung*. Nid d'oiseau, سارغ بورغ *sārang būrung*. Chasse aux oiseaux, فمبرون بورغ *pemburū-an būrung*. Filet à prendre des oiseaux, جارغ *jāring*. Tendre le filet à prendre les oiseaux, ممنتخ *mem-bentang jāring*. — de paradis, مانق دیوات *mānuk dēwāta*. سوڤو *sōpo*.

Loc. A vol d'oiseau, en ligne droite, بتل سكالی *betul sa-kālī*.

OISEAU, instrument dont les manœuvres se servent pour porter le mortier, بکس اکن مبابو کافر *bakàs akan mem-bāwa kāpur*.

OISELER, v. n., tendre des filets, des lacets, pour prendre des oiseaux, مرتخکن جارغ منخکف بورغ *merentang - kan jāring menangkap būrung*.

OISELEUR, s. m., اورغ فئخکف بورغ *orang penangkap būrung*, فیکت *pemikat būrung*.

OISELIER, s. m., اورغ یغ ملهراکن *orang yang memelihara - kan būrung*, اورغ جول بورغ *orang jual būrung*.

OISEUX, EUSE, adj., qui par goût ou par habitude ne fait rien, اورغ *orang yang tiāda sūka be-karja*, لیغه *orang lēngah*.

OISEUX, en parlant des choses, inutile, تیاد برگون سی *tiāda ber-gūna*. Paroles oiseuses, فرکتان *per-katā-an yang sia-sia*.

OISIF, IVE, adj., qui ne fait rien, qui est sans occupation, خلی *kalī*, لالی *lāley*, تیاد براوسه *tiāda ber-ūsah*, تیاد بکرج *tiāda be-karja*. Pourquoi êtes vous ici oisifs? مٹاف کامو بردیری *meng-āpa kāmū ber-diri di-sini kalī*. Rester —, تئکل *tinggal lāley*, تیاد *tinggal dengan tiāda be-karja*.

OISILLON, s. m., petit oiseau, بورغ کچل *anak būrung*, *būrung kexil*.

OISIVETÉ, s. f., کلهون اورغ یغ تیاد *ka-lakū-an orang yang tiāda be-karja*, کلاسَن *ka-malās-an*,

فری یغ خلی *pri yang kalī*.

OISON, s. m., petit de l'oie, انق *anak hangsa*.

oisson, au fig., idiot, اورغ بوده *orang bōdoh*.

OLÉAGINEUX, EUSE, adj., يغ برمبيق *yang ber-mīnak*, يغ مبرى مييق *yang mem-brī mīnak*. Graines oléagineuses, بجبيجي يغ مبرى مييق *biji-biji yang mem-brī mīnak*.

OLFACTIF, IVE, adj., de l'odorat, فنچيم ثون *pen-xiūm pūña*. Nerf —, اورت فنچيم *urat pen-xiūm*.

OLIBAN, s. m., encens mâle, لبان *lubān*.

OLIBRIUS, s. m., pédant, اورغ ايتق برناجي *orang pengāxak*, ايتق برناجي *itik ber-tāji*.

OLIGARCHIE, s. f., قمرنتاهن اورغ *pemarentāh - an*, يغ سخاوان يغ سدبكت *orang bangsāwan yang sa-dikit*.

OLIVÂTRE, adj., زيتوني *zeitūni*, ورن زيت *warna zeit*.

OLIVE, s. f., زيت *zeit*, زيتون *zeitūn*. Huile d'olive, مييق زيتون *mīnak zeitūn*.

OLIVIER, s. m., ثوهن زيت *pōhon zeit*, ثوهن زيتون *pōhon zeitūn*. Montagne des oliviers, بوكت زيتون *būkit zeitūn*.

OLOGRAPHE, adj., يغ دتولس اورغ *yang di-tulis orang sendiri*.

OLYMPE, s. m., le ciel, سورك *suwarga*. —, le ciel des divinités païennes, كياغن *kayāgan*.

II.

OMBELLIFLORE, adj., يغ بغان *yang burgā-ña*, سفرت فايع رفان *seperti pāyung rupā-ña*.

OMBELLIFORME, adj., يغ سفرت *yang seperti pāyung rupā-ña*.

OMBILIC, s. m., nombril, فوست *pūsāt*.

OMBILICAL, E, adj., فوست ثون *pūsāt pūña*. Cordon —, تالي فوست *tālī pūsāt*. Hernie ombilicale, فباكت *peñākit būrut pūsāt*.

OMBRAGE, s. m., لندغ *lindung*, فرلندوغن *per-lindung-an*, ناوغ *nawung*, فرنووغن *per-nawung-an*.

Fig., soupçon, شك *śak*. Donner de l'ombrage, مبرى شك *mem-brī śak*.

OMBRAGE, E, part. pas. du v. ombrager, برلندغ *ber-lindung*, ترلندغ *ter-lindung*, برناوغ *ber-nawung*, تده *tedòh*. — par un arbre, برناوغ دباوه ثوهن *ber-nawung di-bawah pōhon*.

OMBRAGER, v. a., donner de l'ombre, ملندغ *me-lindung*, ملندوغي *mē-lindung-i*, منووغى *me-nawung-i*. Qui ombrage, يغ رمفق *yang rampak*, يغ رندغ *yang rendang*.

Fig. —, protéger, ملندغ *me-lindung*.

OMBRAGEUX, EUSE, soupçonneux, ديفانت, يغ كن شك *yang kena śak*.

22

OMBRAGEUX, peureux, فُتَاکِت *pe-nākut*. Cheval —, کُود فُتَاکِت *kūda penākut*.

OMBRE, s. f., بَايَغ *bāyang*. L'ombre d'une montagne, بَايَغ کُونِغ *bāyang gūnug*. Les ombres de la mort, بَايَغ مَوْت *bāyang-bāyang maut*. Craindre son —, تَاکِت اَکِن بَايَغ دِيرِي *tākut ākan bāyang dīri*. Courir après une —, هِنْدَق مَنجَايِي بَايَغ *hendak men-xāpey bāyang*. Projeter de l'ombre, مَمْبَايِشْکِن *mem-bāyang-kan*.

OMBRE, ombrage, لِنْدُغ *lindung*, اُغْکَو دُودُق دِنْدَه *nāwung, tedòh*. Vous êtes au soleil, et moi, je suis à l'ombre, اِغْکَو دُودُق دِنْدَه دَان هَمِب دَان هَمِب دُودُق دِنْدَه *angkaw dūduk di-pānas dān ham-ba dūduk di-tedòh*. Etre à l'ombre d'un arbre, بَرِنَاوُغ دَبَاوَه فُوَهِن *ber-nāwung di-bāwah pōhon*.

OMBRE, protection. A l'ombre de vos ailes, فُد تَدَه سَايَغْم *pada tedòh sāyap-mu*.

OMBRE, esprit, fantôme, بَايَغ ٢ *bāyang-bāyang, hantu*.

Loc. C'est l'ombre et le corps, دُو اَوْرُغ يَغ تِيَاد دَاغْت بَرِچَرِي *dūa orang yang tiada dāpat ber-xerèy*. Passer comme l'ombre, لَنُف لَکَس *lenūap lekàs*. Pas l'ombre d'une espérance, پُوتُس اَس *pūtus asa*. Mettre quelqu'un à l'ombre, مَمَنْجَرَاکِن *memanjarā-kan*.

OMBRELLE, s. f., parasol, فَايَغ *pāyung*, خَتَرَا *xeterā*. Ouvrir une —, مَمْبَايِشْکِن فَايَغ *mengembang-kan pāyung*, مَمُوك فَايَغ *mem-būka pāyung*.

OMBRER, v. a., mettre les ombres à un tableau, فُد کَمْبَر مَنُولِس بَايَغ ٢ *menūlis bāyang-bāyang pada gambar*.

OMELETTE, s. f., دَادَر *dādar*, تَلَر *telər*, تَلَر گُورُغ *telər gōreng*. -- aux fines herbes, تَلَر گُورُغ دَغِن رَمْدَه ٢ *telər gōreng dengan rampah-rampah*.

OMETTRE, v. a., manquer, مَنُغْکَلْکِن *meninggal-kan*. — la prière, مَنُغْکَلْکِن مَمْبَاهِيَغ *meninggal-kan sembahyang*.

OMETTRE, oublier, négliger, مَلْفَاکِن *me-lupā-kan*, مَلَايِکِن *me-lāley-kan*.

OMETTRE, passer sous silence, مَنْدِيکِن *men-dīam-kan*.

OMISSION, s. f., حَال مَنُغْکَلْکِن *kāl meninggal-kan*, کُورُغ مَلُکُکِن *kūrang me-lakū-kan*.

OMNIBUS, s. m., کَرِيَت بَسَر مَان *karēta besār*, سَکَل اَوْرُغ بُولَه مَاسَق *māna segala orang būleh māsuk*.

OMNICOLORE, adj., هِيرَم *hīram*, يَغ بَرِيَاکِي ٢ وِرَنَاک *yang ber-bāgey-bāgey warnā-nā*.

OMNIPOTENCE, s. f., قُدْرَة *koderat*, فَرِي يَغ مَهَا کَوَاس *prī yang mahā*.

kuāsa. L'omnipotence de Dieu, الله قدرة *koderat allah*.

OMNISCIENCE, s. f., connaissance infinie de Dieu, معرفة الله *marifat allah*.

OMOPHAGE, adj., qui mange de la viande crue, يڠ ماكن داڠڠ منته *yang mākan dānging mentah*.

OMOPLATE, s. f., بليكت *balikat*.

ON, pron. indéf. m., اورڠ *orang*, اورڠ دى *dia orang*. On dit, اورڠ *orang* كات *orang kاتا*. On mange, اورڠ ماكن *orang mākan*. Peut-on partir? داپتكه اورڠ فرڠي *dāpat - kah orang pergi*. Il faut que l'on vienne, هارس *hārus* دى اورڠ داتڠ *dia orang datang*. On peut aussi rendre la phrase par le passif. On a trouvé, سده ددافت *sudah dāpat*, سده ددافت *sudah di-dāpat*. Quelquefois *on* peut se supprimer. On voit des gens qui, ادا اورڠ يڠ *ada orang yang*.

ONAGRE, s. m., âne sauvage, كلدى كلدى لير *kaldey hūtan*, كلدى لير *kaldey liar*.

ONANISME, s. m., حال منچمركن *hāl men-xumār-kan dīri*.

ONC ou ONQUES, adv., تياڠ فرنه *tiāda pernah*. On ne vit — une chose pareille, تياڠ فرنه اورڠ مليت *tiāda pernah orang me-lihat bārang demikīan*.

ONCE, s. f. Ce mot peut se rendre par تاهل *tāhil*, $\frac{1}{16}$ du كتي *katī* ou livre malaise.

ONCLE, s. m., frère du père, سудар باڠ *sūdāra bāpa*, مامق *mā-mak*, عم *amm*. —, frère de la mère, سудар ماء *sūdāra mā*. Frère plus âgé du père ou de la mère, اوا *uwā*, اوق *uwak*, فاءتوا *pā-tuā*. فاءاوق *pā-uwak*. Jeune frère du père ou de la mère, فاءمود *pā-mūda*, فامن *pāman*. —, en style élevé, ممند *mamanda*.

ONCTION, s. f., 1°, action d'oindre, فغرافن *hāl meng-urap*, حال مغورث *peng-urāp-an*. L'huile de l'onction, ميڠ فغرافن *mīnāk peng-urāp-an*. 2°, résultat, ارافن *urāp-an*, كرافن *ka-urāp-an*. L'onction que vous avez reçue, كاموسده *ka-urāp-an itu yang kāmū sudah tarīma*. Extrême - onction, (le sacrement de l'onction), سر *ser el-murādla*. Donner l'extrême-onction, مبرى سر المراضى *mem-brī ser el-murādla*, ميڠ مبرى *mīnāk kudus*.

ONCTION, mouvement de la grâce, حركة نعمة *ḥarakat niṣmet*.

ONCTION, souplesse dans un discours, فركتان لبت *per-katā-an lembut*.

ONCTUEUX, EUSE, adj., huileux, *ber-mīnak*, برلیق *ber-lemak*, لندر *lindir*.

ONCTUEUX, qui a de l'onction, *yang lembut*.

ONDE, s. f., flot, امبق *ombak*, الن *ālun*, گلبلخ *gelumbang*. Ondes écumantes, امبق یغ برهوی *ombak yang ber-būhi*.

ONDE, eau, ایر *āyer*. — limpide, *āyer yang henng*. Sur la terre et sur l'onde, ددارت دان دلاوت *di-dārat dān di-lāut*.

ONDÉ, E, adj., façonné en ondes, *yang ber-pāmur*.

ONDÉE, s. f., هوجن لب *hūjan lebāt*.

ONDOYANT, E, adj., یغ برامبق *yang ber-ombak*, یغ برالن *yang ber-ālun*, یغ برکبارن *yang ber-kibār-an*. Vagues ondoyantes, امبق یغ *ombak yang ber-ālun*. Drapau — یغ برکبارن *tunggul yang ber-kibār-an*.

ONDOYER, v. n., flotter par ondes, *ber-ombak*, برالن *ber-ālun*, مغالین *meng-ālun*, برگلبلخ *ber-gelumbang*.

ONDOYER, v. a., baptiser, منوغ ایراتس کفال دغن نام باث دان اتق *menūwang āyer ātas kapāla dengan nāma bāpa dān*

anak dan rūh ul-kudus. —, baptisiersans les cérémonies ordinaires, ممبری سر المعمودية تیاد دغن فجائغن *mem-brī ser el-māmūdīt tiāda dengan pajāng-an-ña*.

ONDULATION, s. f., فری یغ برکبارن *prī yang ber-kibār-an*, حال برگویغ *hāl ber-gōyang seperti ālun*.

ONDULER, v. n., برکبار *ber-kibar*, برگویغ *ber-gōyang seperti ālun*.

ONÉREUX, EUSE, adj., برت *brāt*, سوكر *sūkar*. Tutelle onéreuse, ولایة *wilāyet yang brāt*. Affaire onéreuse, فکرچان یغ سوكر *pekarjā-an yang sūkar*.

ONGLE, s. m., کوکو *kūku*. — des doigts, کوکو جاری *kūku jāri*. Couper les ongles, مشرت کوکو *menge-rāt kūku*. Donner un coup d'ongle, منچاکر *men-xākar*. — qu'on a laissé croître, چغگی *xanggey*.

ONGLE, griffes de plusieurs animaux, تارغ *tāring*, کوکو *kūku*.

Loc. prov. Avoir de l'esprit jusqu'au bout des ongles, برعقل باث *ber-aqal bānak*. Donner sur les ongles, منست *me-nista*, منقس *me-niksa*. Savoir une chose sur l'ongle, دغن سمفرن *mengatahū-i dengan sempurna*.

ONGLÉE, s. f., جاری کا کورد ساعث *jāri kākū deri sāngat ka-dīngin-an*.

ONGUENT, s. m., اوبت *obat*, اوبت *obat mīnak*, فرارافن *per-urāp-an*.

ONGUIFORME, adj., سروف کوکو *sa-rūpa kūku*.

ONOMATOPEE, s. f., معنی یغ تورت *mana yang turut būni*.

ONYX, s. m., فرمات اونم *permāta unam*.

ONZE, adj., num., سبلس *sa-belàs*. — personnes, سبلس اورغ *sa-belàs orang*. — chevaux, کود سبلس *sa-belàs kūda*, کود سبلس ایکر *sa-belàs īkor*. Il est — heures, سبلس *pūkul sa-belàs*. Il a — ans, سبلس تاهن عمرک *sa-belàs tāhun umur-ña*.

ONZIÈME, adj. num., کسبلس *ka-sa-belàs*. Le . . jour, قد هاری *pada hāri yang ka-sa-belàs*. On dit aussi: قد سبلس هاری *pada sa-belàs hāri būlan*, le onze du mois.

ONZIÈME, s. m., la onzième partie d'un tout, فرسبلس *per-sa-belàs*. Un —, سفسبلس *sa-per-sa-belàs*.

OPACITÉ, s. f., فری یغ تیاد هنغ *pri yang tiāda henng*, فری یغ تیاد *pri yang tiāda xerəh*.

فری یغ *pri yang tiāda jernih*, جرنه *pri yang tiāda xerəh*.

OPALE, s. f., فرمات یغ بیرو مود *permāta yang biru muda warnā-ña*. Selon J. Rigg. بدوری *bidūri*.

OPAQUE, adj., تیاد هنغ *tiāda henng*, تیاد جرنه *tiāda jernih*, تباد *tiāda xerəh*.

OPÉRA, s. m., وایغ بدون *wāyang bidūwan*. Le théâtre de l'Opéra, رومه وایغ بدون *rūmah wāyang bidūwan*.

OPÉRATEUR, TRICE, s., یغ مشرجاکن *yang mengarjā-kan*, یغ ملکوکن *me-lakū-kan*.

OPÉRATION, s. f., action d'opérer, فریبواتن *pe-karjā-an*, فکرچاکن *per-buāt-an*, حال ملکوکن *hāl me-lakū-kan*. — de commerce, فکرچاکن *pe-karjā-an perniagā-an*.

OPÉRATION, calcul, حال محسابکن *hāl meng-hisāb-kan*.

OPÉRATION militaire, حال مشکرکن بال تنتار *hāl meng-gerāk-kan bāla tantāra*.

OPÉREER, v. a., produire un effet, مموت مشرجاکن *mem-būat mengarjā-kan*, ملکوکن *me-lakū-kan*. — un miracle, مموت عجایب *mem-būat ajāyib*. Cette médecine n'opère pas, اوبت ایت تیاد فوکل *obat itu tiāda*.

pūkul, اوبت ایت تباد برکون *ōbat itu tiāda ber-gūna*.

OPÉRER, calculer, محاسبکن *meng-hisāb-kan*.

S'OPÉRER, v. pron., منجادی *men-jādi*. Ces travaux se sont opérés bien rapidement, فکرجان ایت سده *pe-karjā-an itu sudah jādi lekās*.

OPHICLEIDE, s. f., موری یخ سفرت *mūri yang seperti ular rupā-ña*.

OPHIDIENS, s. m., سکل بناتخ یخ *segala binātang yang seperti ular rupā-ña*.

OPHIOLÂTRE, adj., یخ میبه اولر *yang meñembah ular*.

OPHIOPHAGE, adj., یخ ماکن اولر *yang makan ular*.

OPHTHALMIE, s. f., فپاکت مات *peñākūt mātā*.

OPIACER, v. a., ممبوت اوبت دغن *mem-buat obat dengan apiūn*.

OPIAT, s. m., اوبت افيون *obat apiūn*.

OPINER, v. n., مغلورکن سڭکان *mengaluar-kan sangkā-ña*, مڭات *mengāta rasā-ña*, مپلڭکر *me-ñelengkar*.

OPINIÂTRE, adj., یغل تکر *tegār*, یغل *bīngal*, کرس کفال *krās kapāla*, اغکار *kapāla bātu*, باتو *angkāra*. Un enfant —, بودق یغ تکر

būdak yang tegār. Combat —, شرڭ *prang yang ter-lālu krās*. Maladie —, ساکت فایه *sākit pāyah*, فپاکت یغ برکنڭج *peñākūt yang ber-kanjang*.

OPINIÂTREMENT, adv., دغن تکر *dengan tegār-ña*, دغن اغکار *dengan angkarā-ña*.

OPINIÂTRER, v. a., rendre opiniâtre, منکرکن *menegār-kan*.

S'OPINIÂTRER, v. pron., منجادی *men-jādi tegār*, منجادی یغل *men-jādi bīngal*.

OPINIÂTRETÉ, s. f., فری یغ تکر *prī yang tegār*, کتکارن *ka-tegār-an*, فری یغ یغل *prī yang bīngal*.

OPINION, s. f., avis, sentiment, jugement, بچار *bixāra*, فکیرن *pikīr-an*, سڭکا *sangka*, فداقت *pendāpat*, کراڭن *kirā-an*. Suivant mon —, فد بچار هب *pada bixāra hamba*. L'opinion publique, سڭکا *sangka orang bāñak*.

OPIUM, s. m., افيون *apiūn*. — préparé pour être fumé, مادت *mādat*, چندو *xandu*. Fumeur d'opium, فمادت *pe-mādat*, اورڭ *orang meng-hisap xandu*. Sédiment de l'opium, بیرق *bērak xandu*.

OPPORTUN, E, adj., هارس *hārus*, فاتت *pātut*, لایق *lāik*. Temps —,

کتيک يځ هارس *kotika yang hārus*,
وقت يځ فاتت *waktu yang pātut*.
En temps — , قد وقت يځ فاتت *pada*
waktu yang pātut. Il n'est pas —
de partir, تيا د هارس فرکي *tiāda*
hārus pergi.

OPPORTUNITÉ, s. f., کهروسن *ka-*
harūs-an, کفتوتن *ka-patūt-an*.

OPPORTUNITÉ, occasion favorable,
کتيک يځ بايک *kotika yang baik*,
وقت يځ فاتت *waktu yang pātut*.

OPPOSANT, E, adj., يځ ملاون *yang*
me-lāwan, يځ منځه *yang menegàh*,
ښتنځ *penentang*.

OPPOSÉ, E, part. pas. du v. oppo-
ser, contraire, برلينن *ber-lain-an*.
Des qualités opposées, صفة يځ
برلينن *sifat yang ber-lain-an*.

OPPOSÉ, placé en regard, دموک
di-mūka, ددهافن *di-hadāp-an*,
بردمفک *ber-dompak*, برتنځ *ber-*
tentang.

OPPOSEE, v. a., placer une chose
qui fasse obstacle, ممبوه ساکت *mem-*
būbuh sākat. — une digue à la
mer, منربس لاوت *menerbis laut*.
— un adversaire à, مېاو اورځ لاون
mem-bāwa orang lāwan.

OPPOSER, placer vis-à-vis, ممبوه
برتنځ *mem-būbuh ber-tentang*.

S'OPPOSER, v. pron., ملاون *me-*
lāwan, منځه *menegàh*, مځمېت *merg-*
hambat, مناهن *menāhan*. S'oppo-

ser à l'ennemi, ملاون موده *me-lāwan*
mūsuh. S'opposer à la vente, منځمکېن
اورځ منځول *menegàh-kan orang*
men-jual.

OPPOSITE, s. m., ددهافن *di-hadāp-*
an, دموک *di-mūka*. Qui est à
l'opposite, يځ دموک *yang di-mūka*,
يځ برتنځان *yang ber-tentang-an*.

OPPOSITION, s. f., empêchement,
حال ملاون *hāl me-lāwan*, حال
منځه *hāl menegàh*, ښکاهن *penegàh-*
an, ښتنځان *penentang-an*. Faire de
l'opposition, ملاون *me-lāwan*.

OPPRESSÉ, E, part. pas. du v.
oppresser, سست *sesək*, ترسست *ter-*
sesək. Poitrine opprimée, داد سست
dāda sesək.

OPPRESSER, v. a., presser, gêner,
مېسک *meñesək*, مېسکېن *meñesak-*
kan.

OPPRESSER, opprimer, مځيای
merg-aniāya.

OPPRESSEUR, s. m., يځ مځيای *yang*
merg-aniāya, ظالم *tlālīm*. Un
prince — , راج يځ ظالم *rāja yang*
tlālīm.

OPPRESSIF, IVE, adj., يځ مځيای
yang merg-aniāya. Moyens oppres-
sifs, جالن کففسان *jālan ka-*
paḡsā-an.

OPPRESSION, s. f., انيای *aniāya*,
ښکاهن *perg-gagāh-an*, کساکن
ka-sesək-an, کففسان *ka-paḡsā-an*.

OPPRESSION, difficulté de respirer, *ka-sesāk-an dāda*.

OPPRIMÉ, E, part. pas. du v. opprimer, ترسقی *ter-aniāya*, ترسقی *ter-sesāk*, یغ دگگاهی *yang di-gagāh-i*.

OPPRIMER, v. a., مغنیای *meny-aniāya*, میاستکن *meñiāsāt-kan*, مغنیای *meny-gagāh-i*, میست *meñe-sāk*. — les serviteurs de Dieu, مغنیای آتس سکل هب الله *meny-ani-āya ātas segala hamba allah*. Ils oppriment le peuple, مک ای میاستکن *maka īa meñiāsāt-kan kaum*. Ne vous oppriment-ils pas? بوکنکه *būkan-kah* مریکیت مغنیای کامو *marika-itu meny-gagāh-i kāmū*.

OPPROBRE, s. m., کچلادن *ka-xelā-an*, کملون *ka-malū-an*, فضیحة *fe-dlīhat*. Son — ne sera pas effacé, کچلادن تیاد اکن دهافسکن *ka-xelā-an-ña tiāda ākan di-hāpus-kan*.

OPTER, v. n., میله *memilih*.

OPTICIEN, s. m., versé dans l'optique, یغ فهم فد علم فغلهاتن *yang fehem pada ilmu peng-lihāt-an*.

OPTICIEN, qui construit des instruments d'optique, توکخ چرمن مات *tūkang xermin mātā*.

OPTION, s. f., 1°, action d'opter, پمیلین *pemilih-an*, اختیار *ikhtiyār*. 2°, résultat, پیلین *pilih-an*.

OPTIQUE, s. f., science de la lumière et des lois de la vision,

مات *pengatahū-an sifat mātā*, علم فغلهاتن *ilmu peng-lihāt-an*.

OPTIQUE, perspective, apparence des objets éloignés, یغ کللهاتن بارغ یغ *ka-lihāt-an bārang yang jāuh*.

OPULENCE, s. f., ککیان *ka-kayā-an*, حال هرتاون *hāl hartāwan*.

OPULENT, E, adj., کای *kāya*, کای *kāya sa-kālī*, هرتاون *hartāwan*.

OPUSCULE, s. m., کتاب کچل *kitāb kexil*.

OR, particule, مک *maka*. Or, sachez, مک کتهوی اولهم *maka ka-tahū-i ūleh-mu*. Or, racontez-nous cette histoire, بايقله غکو منچرتراکن *bāiḡ-lah anḡkaw men-xeritrā-kan hikāyat itu*. Or ça, مک بهو این *maka bahwa ini*.

OR, s. m., métal, امس *amàs*, مس *màs*, کنچان *kanxāna*. Or d'une qualité supérieure, امس توا *amàs tuā*. — d'une qualité inférieure, امس مود *amàs mūda*. — fin, امس *amàs kerjang*. — battu, امس *amàs pājal*. — au titre de 24 carats, امس سفوله متو *amàs sapuloh mutū*. — contrôlé, امس فادو *amàs pādu*. — bruni, امس یغ ترسافو *amàs yang ter-sāpu*. Une feuille d'or, فراد امس *prāda amàs*. Fil d'or, کات امس *kāwat amàs*. Chaîne

d'or, رنتی امس *rantey amàs*. Drap d'or, کاین امس اماسن *kāin amàs-amàs-an*. — en poudre, امس اورغ *amàs ūrung*. Une mine d'or, تمخ *tambang amàs*, مریو امس *mā-riyaw amàs*. Ecrire en lettres d'or, منولس دغن ایر امس *menūlis dergan āyer amàs*. Couvrir d'or, مپالت دغن *meñālut dergan amàs*. La soif de l'or, لوب اکن امس *lōba ākan amàs*.

D'OR, یغ کماسن *yang ka-amās-an*, درثد امس *deri-pada amàs*. Vase d'or, باجن یغ کماسن *bājan yang ka-amās-an*.

ORACLE, s. m., وحی *wahī*, سوار *suāra*. — des dieux, سوار دیوات *suāra dēwāta*.

ORACLE (en parlant d'une personne). C'est l'oracle du lieu, ای اورغ امت بدیمان دالم نگر *ia orang amat budimān dālam nagrī*.

ORAGE, s. m., ریب *rībut*, طوفان *tūfān*. Il s'éleva un —, مک تورنله *maka tūrun-lah āngin rībut*.

ORAGE, au fig., malheur, بلا *belā*, چلاک *xelāka*.

ORAGE, trouble, agitation, کفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

ORAGEUX, EUSE, adj., تمفیس *tampias*. Jour —, هاری تمفیس *hāri tampias*.

ORAISON, s. f., discours, فرکتان *per-katā-an*, بچار *bixāra*. — funèbre, ندوب *nudūb*, ندبة *nudbet*.

ORAISON, prière, سمبېخ *sembahyang*, دعا *dqā*, صلوة *selūt*. — dominicale, سمبېخ توهن عيسى فوك *sembahyang tūhan isa pūña*. Lire une —, مباح دعا *mem-bāxa dqā*. — mentale, سمبېخ دهاتي *sembahyang di-hāti*. Livre d'oraison, کتاب سمبېخ *kitāb sembahyang*, کتاب دعا *kitāb dqā*.

ORAL, E, adj., دغن لیده *dergan līdah*. Tradition orale, چریت درثد *xerita deri-pada līdah*. — orang, حدیث *hadīṣ*. Enseignement —, فحجارن دغن فرکتان بوکن دغن —, تلیسن *peng-ajār-an dergan per-katā-an būkan dergan tulīs an*.

ORANG, s. m., اورغ *orang*.

ORANG-outang, du malais, اورغ *orang hūtan*, homme des bois, homme sauvage. Quant au singe auquel nous donnons ce nom, il se nomme en malais ماوس *māwas*. Un orang-outang, سیکر ماوس *sa-īkor māwas*.

ORANGE, s. f., لیمو مانس *līmaw mānis*. Ecorce d'orange, کولت لیمو *kūlit līmaw mānis*. Fleur d'oranger, بوغ لیمو مانس *būnga līmaw mānis*. Eau de fleur d'oranger,

لیو مانس ایر بوغ *āyer būnga līmaw mānis*.

ORANGÉ, E, adj., میوه کونخ *mē-rah kūning*, ورن جشک *warna jingga*.

ORANGEADE, s. f., منومن در قد جرق *minūm-an deri-pada jeruk dān līmaw mānis dān gūla*.

ORANGER, s. m., ثوهن لیو مانس *pōhon līmaw mānis*.

ORANGERIE, s. f., تمقت فلهار ثوهن *tampat pelihāra pōhon līmaw mānis*.

ORATEUR, s. m., اورغ قندی برکتکات *ōrang pandey per-kata-kāta*, اورغ *ōrang fesiḥ*. — sacré, اورغ فصیح *ōrang pandey ber-kuṭbat*.

ORATOIRE, adj., qui appartient à l'orateur, بچار فوک *bixāra pūña*. Art — علم بچار *ilmu bixāra*.

ORATOIRE, s. m., lieu destiné à la prière, لغکر *langgar*, تمقت سمبیه *tampat sembahyang*.

ORBE, s. m., cercle, فرادارن *per-idār-an*, فرکتارن *per-kitār-an*. L'orbe de Saturne, فرادارن بتغ زحل *per-idār-an bintang zuhal*.

ORBICULAIRE, adj., qui est de figure ronde, یغ بولت *yang būlat*.

ORBITE, s. m., chemin que décrit une planète, برایدنر بتغ جالان *jālan-*

ña bintang ber-īdar, فرادارن *per-idār-an*.

ORBITE de l'œil, مات بنگکی *bingkey māta*, لیغ مات *liang māta*, لوبخ مات *lobang māta*.

ORCHESTRE, s. m., ensemble de musiciens, یغ فالو *per-himpūn-an ōrang yang pālu buñi-buñi-an*, فرهمفونن بدون *per-himpūn-an bidūwan*.

ORCHESTRE, lieu où se tiennent les musiciens, یغ فالو *tampat ōrang yang pālu buñi-buñi-an*, بالی گندغ *bāley gendang*.

ORCHIS, s. m., اغکرق *anggrek*.

ORDALIE, s. f., سمفه کارو *kāraw*, سمفه *sumpah*. — de l'huile bouillante, برکارو میق فانس *ber-kāraw mīnak pānas*. — du feu, ائی *sumpah ūji api*. — de l'eau, سمفه میلم *sumpah meñelām*.

ORDINAIRE, adj., accoutumé, سدکال *sadakāla*, تورت عاده *biāsa*, حال یغ سدکال *tūrut ādat*. Etat —, *hāl yang sadakāla*. Dépense —, بلنج سفرت یاس *belanja seperti biāsa*. Son travail —, فکر جان یغ *pe-karjā-an yang ia biāsa mengarjā-kan-ña*.

ORDINAIRE, commun, médiocre, هین *hina*, الڭ *alang*, بارغ *bārang*, سدراڭ *kapalang*, کفالڭ *kapalang*, سدران

sedrāna. Les gens ordinaires, اورغ *orang yang hīna*. Ce n'est pas un homme — بوكن ای بارغ ۲ اورغ, *būkan ia bārang-bārang orang*.

A l'ORDINAIRE, تورت عادة *tūrut ādat*. Il sortit à son —, مك كلورله, *maka ka-lūar-lah ia tūrut ādat-ña*.

D'ORDINAIRE, pour l'ordinaire (le plus souvent), سابق كالى *sa-bāñak kālī*, تركادغ ۲ *ter-kādang-kādang*.

ORDINAIREMENT, adv., كادغ ۲ *kādang-kādang*, سدكال *sadakāla*, ممىغ *mēmang*, تورت عادة *tūrut ādat*.

ORDINATION, s. f., action de conférer les ordres sacrés, حال مبرى *hāl mem-brī ser el-darajat*.

ORDONNANCE, s. f., arrangement, اتورن *atūr-an*, ترتيب *tertib*. — des fleurs, اتورن بغبوغ *atūr-an bunga-bunga*.

ORDONNANCE, loi, règlement, فرمان *fīrmān*, تيته *tītah*, حكم *hukum*. Cela est contraire à l'ordonnance royale, ايت ملاون تيته راج *itu melāwan tītah rāja*. Habit d'ordonnance, فكاين سلدادو *pakēy-an sol-dādo*.

ORDONNANCE médicale, اوبت ۲ *obat-obat*.

ORDONNANCE, v. a., écrire au bas d'un mémoire l'ordre d'en payer le montant, منولس اتس سورت هتوغن

menūlis atas surat hitung-an hendak mem-bayar.

ORDONNATEUR, s. m., يغ مغاتركن *yang meng-atur-kan*. Dieu est le grand — de l'univers, الله يغ سده *allah yang sudah meng-atur-kan duniā*.

ORDONNEE, v. a., ranger, مغاتر *meng-atur*, مغاتركن *meng-atur-kan*. — parfaitement toutes choses, مغاتركن سكل فركار دغن سمفرن *meng-atur-kan segala porkāra dengan sempurna*. — sa conduite, مغاتركن *meng-atur-kan lāku jālan-ña*.

ORDONNER, commander, برتیه *ber-tītah*, منیتھکن *menītah-kan*, برسبد *ber-sabda*, برپاسن *ber-pasàn*, مپوره *meñūruh*. Le roi ordonna, *maka rāja pūn ber-tītah-lah*. — de se taire, مپوره *meñūruh dīam*.

ORDONNER, faire une prescription médicale, منولس سورت اوبت *menūlis surat obat*.

ORDONNER, conférer les ordres de l'Église, مبرى سرالدرجة *mem-brī ser el-darajat*.

ORDRE, s. m., arrangement, régularité, اتورن *atūr-an*, ترتيب *tertib*. L'ordre des mots, اتورن فركتائن *atūr-an per-katā-an*. En —, براتر *ber-atur*, ماسغ ۲ *māsīng-māsīng pada tampat-ña*. En — de

bataille, بربارس *ber-bāris*, ایکٹ *ikat prang*. Mettre en —, مغاترکن *meng-atur-kan*.

ORDRE, paix, tranquillité, سنتوس *santawsa*. L'ordre règne dans ce pays, نگرى ایت سنتوس *nagrī itu santawsa*.

ORDRE, commandement, تیتہ *tītah*, اردی *urdi*. C'est l'ordre du roi, این تیتہ راج جوک *ini tītah rāja jūga*. — par écrit, سورت تیتہ *sūrat tītah*. Demander des ordres, منت اردی *mintā urdi*.

Le sacrement de l'ORDRE, سر الدرجة *ser el-darajat*.

ORDRE, compagnie, confrérie, فرسکتوئن *per-sakutū-an*.

ORDURE, s. f., excréments et autres impuretés du corps, تاهى *tāhi*, چیرت *xīrit*. — de la tête, تاهى کفال *tāhi kapāla*. Ce chien a fait là son —, انجخ ایت سده بیرق, دسان *anjing itu sudah bērak di-sīna*.

ORDURES, débris, balayures, سمفه *sampah*. Un panier d'ordures, باکل *bākul sampah*.

ORDURE, saleté, obscénité, کچنارن *ka-xumār-an*, فرجبولن *per-xabul-an*.

ORDURIER, ÈRE, adj., یخ چمر *yang xumār*, یخ چابل *yang xābul*. Paroles ordurières, فرکتان چمر

فرکتان چابل *per-katā-an xumār*, فرکتان چابل *per-katā-an xābul*.

OREILLE, s. f., کوفخ *telīga*, کوفخ *kūping*. Le bout de l'oreille, چوفخ *xūping telīga*. Le cartilage de l'oreille, داون تلخ *dāun telīga*. Partie inférieure de l'oreille, فنچخ *panxung telīga*. Le bord de l'oreille, فلغان تلخ *pe-lipāt-an telīga*. La partie de l'oreille qui se joint à la tête, فوهن تلخ *pōhon telīga*. Le trou de l'oreille, لوبخ *lōbang telīga*, لیخ تلخ *liang telīga*. Boucle d'oreille, کرابو *krābu*.

Pendants d'oreilles, انتخ *anting-anting*. Rouleaux qu'on porte aux oreilles, سوبخ *sūbang*. Fleurs qu'on porte derrière les oreilles, سنخ *sunting*. Cure-oreille, چشکل تلخ *xungkil telīga*. Dur d'oreille, باغل *bāngal*. Percer les oreilles, منچوچق *men-xūxuk telīga*. برتندہ ترس *ber-tindih trūs telīga*. Couper les oreilles, مغرت تلخ *mengerāt telīga*. Tintement d'oreilles, دغخ *dengung telīga*. دغ تلخ *desing telīga*. Avoir des oreilles, برتلخ *ber-telīga*.

Selon l'auteur du *Makōta rāja*: De grandes oreilles indiquent la sagesse et l'attention et sont aussi l'indice d'un caractère emporté, mais dont l'emportement est de

courte durée, تلیخ یغ بسرایت تند
بودی دان ایغت تتافی سکره کوسردان
تلیخ یغ سکره فون هیلخ کوسرن
*besār itu tanda būdi dān ingat
tetāpi sigrāh gūsar dān sigrāh
pūn hīlang gūsar-ña*. Des oreilles
petites sont un indice de manque de
franchise, et de beaucoup de dé-
fauts, تلیخ یغ کچل ایت تند کورخ
تلیخ یغ کبنارن دان بابق کسلاهن جوک
*telīga yang kexil itu tanda kūrang ka-
benār-an dān bāñak ka-salāh-an
jūga*.

Loc. Ouvrir les oreilles, prêter
l'oreille, مندغر *men-dengar*, مغلخ
merg-eling telīga. Avoir
l'oreille basse, هاتی هیلخ *hīlang hāti*;
کچل هاتی *kexil hāti*. Faire la sourde
—, تیاد ماو دغر, *tiāda māu dengar*.
Par dessus les oreilles, ترللو بابق
ter-lālu bāñak. Les oreilles d'une
marmite, تلیخ فریق *telīga prīuk*.

OREILLER, s. m., بتل *bantal*,
سراک *bantal kapāla*, سارخ
serāga. Taie d'oreiller, بتل
sārung bantal.

OREILLETTE, s. f., cavité du cœur,
لیغ قلب *liang kelbu*.

ORÉMUS, s. f., prière, سمیه *sem-
bahyang*, صلاة *ṣelāt*.

ORFÈVRE, s. m., توکخ امس *tūkang
amàs*, قندی کورس *pandey kūrus*.
Habile —, توکخ امس یغ بابق

قندی *tūkang amàs yang bāñak
pandey*.

ORFÈVRE, s. f., l'art des or-
fèvres, کفنداین امس *ka-pandēy-an
amàs*.

ORFÈVRE, ouvrages confec-
tionnés par l'orfèvre, فرباتن امس
per-buāt-un amàs.

ORGANE, s. m., partie du corps
servant à exercer une fonction quel-
conque, الة *ālot*, اغکوت یغ دفاکی
anggōta yang di-pākey. L'organe
de l'ouïe, قندغر *pen-dengar*. L'or-
gane de l'odorat, فنجیم *pen-xiūm*.
L'organe de la vue, فغلپت *perg-
līhat*.

ORGANE, voix, سوار *suāra*. Il a
un bel —, سوران بابق *suarā-ña
bāik*.

ORGANE, entremise. L'Ambassa-
deur est l'organe du roi, فسوره ایت
*pe-sūruh itu ber-
kāt ganti rāja*.

ORGANISATION, s. f., manière dont
un corps est organisé, کلغکافن
ka-langkāp-an, اتورن *atūr-an*.

ORGANISER, v. a., ملغکافی *me-
langkāp-i*. Dieu a organisé le corps
de l'homme d'une manière admi-
rable, الله سده ملغکافی توبه مانسی
*allah sudah me-
langkāp-i tubuh manusia dengan
prī yang indah-indah*.

ORGANISER, arranger, disposer, *مغانرکن meng-atur-kan.*

ORGANISTE, s., *فندی برماين ارغن pandey ber-māin organ.*

ORGE, s. f., *شعير šair, جو jaw.*
Pain d'orge, *روتي درفد تفخ شعير rōti deri-pada tepung šair.*

Loc. Grossier comme du pain d'orge, *فثککه بايق کاسر bāñak kāsar, پنگکھ pengkuh.*

ORGIES, s. f. pl., débauches de table, *جمون اورغ بردمف دمافن ja-mū-anōrang ber-demāp-demāp-an.*

ORGUE, s. m. ou pl. ORGUES, s. f., *ارغن organ, ارغنون organōn.* Jouer de l'orgue, *برماين ارغنون ber-māin organōn.* Facteur d'orgue, *فندی ارغنون pandey organōn.* Souffleur d'orgue, *بوجخ مغنچق هموسن ارغنون būjang meng-injak hambūs-an organōn.*

ORGUEIL, s. m., *هاتی بسر hāti besār,* *لاکو یخ چشکتی lāku yang xongkak,* *لاکو اورغ کلچق lāku orang kākak,* *غرور gurūr,* *تکبر tekebur.*

Loc. prov. Lorsque l'orgueil chemine devant, honte et dommage suivent de bien près, *اورغ چشکتی اورغ چشکتی orang lekās akan kena mālu dān rūgi.*

ORGUEILLEUSEMENT, adv., *دغن دغن* *دغن hāti besār,* *اتس atis*

آتاس پری یخ چشکتی atas pri yang xongkak.

ORGUEILLEUX, EUSE, adj., *اگکه angkuh,* *چشکتی xongkak,* *کلچق kākak,* *بغکتی jemāwa,* *جماو kākak.* Un —, *اورغ اگکه orang angkuh,* *اورغ جماو orang jemāwa.*

ORIENT, s. m., partie ou point du ciel où le soleil se lève, *تیمر timur,* *مشرق mašrak.* De l'orient à l'occident, *در مشرق داتخ کغرب deri mašrak dātang ka-magrab.*

ORIENTAL, E, adj., *کسبله تیمر ka-sa-belàh timur,* *کسبله مشرق ka-sa-belàh mašrak.* La côte orientale, *فنتی تیمر pantey timur.* Les pays orientaux, *نگری یخ کسبله تیمر nagri yang ka-sa-belàh timur.*

ORIENTALISTE, s. m., *اورغ یخ فهم orang yang fehem pada ba-hāsa kaum-kaum yang tinggal di nagri ka-sa-belàh timur.*

ORIENTER, v. a., *مبوبه کیمر membubuh ka-timur.*

Mar. ORIENTER les voiles, *ماسخ memāsang segala layar,* *مناریق تالی کلت menāriq tāli kelāt.*

S'ORIENTER, v. pron., *منجهاری men-xahāri timur,* *بردیری کیمر ber-diri ka-timur.*

ORIFIOE, s. m., *مولت mūlut,* *لوبخ pembukā-an,* *لوبخ lōbang.*

L'orifice d'une cruche, مولت تمغاین *mūlut tempāyan*.

ORIFLAMME, s. f., étendard, تشکل *tunggul ber-xāwang*.

ORIGINAIRE, adj., اتق نگرى *ānak nagrī*. Une personne — de Malacca, سا-ōrang اتق ملاک *sa-ōrang ānak malāka*.

ORIGINAIREMENT, adj., در ملاک *deri mulā-ña*, فرتام *portāma*.

ORIGINAL, s. m., primitif, یغ لام *yang lāma*, یغ سدی *yang sadiā*, سورت یغ لام *surat yang lāma*. Ecrit —, عریت *kerit*. Une personne lit l'original et une autre personne regarde la copie (pour collationner), سَورِغ مَباج کُتاب یغ لام دان سَورِغ *sa-ōrang mem-bāxa kitāb yang lāma dān sa-ōrang lāin me-lihat kitāb yang bahāru*.

ORIGINAL, singulier, bizarre, عجب *ajeb*, یغ صفتن سندیری *gerib*, یغ صفتن سندیری *yang sifat-ña sendiri*.

ORIGINALITÉ, s. f., qualité de ce qui est original, de ce qui est neuf, فَرى یغ بهارو *prī yang bahāru*, فَرى یغ خاص *prī yang kās*, خاصية *kā-siyat*.

ORIGINALITÉ, singularité, فَرى یغ عجب *prī yang ajeb*, فَرى یغ صفتن سندیری *prī yang sifat-ña sendiri*.

ORIGINE, s. f., principe, commencement, مول *mūla*, فوهن *pōhon*, اصل *aşal*, اساس *asās*. L'origine de son être, مول کُداءن *mūla ka-adā-an-ña*. — d'une querelle, فوهن چدرا *pōhon xidrā*. L'origine des rois d'Achem, اصل رجراج اچه *aşal raja-rāja axeh itu*. Depuis l'origine du monde, درُود اساس *deri-pada asās duniā*. Dans l'origine, فد ملاک *pada mulā-ña*. Dès l'origine, در ملاک *deri mulā-ña*.

ORIGINEL, LE, adj., اصلی *aşalī*, یغ در ملاک *yang deri mulā-ña*. Péché —, دوس اصلی *dōsa aşalī*.

ORIGINELLEMENT, adv., فد ملاک *padu mulā-ña*, در ملاک *deri mulā-ña*.

ORION, s. m., constellation, بنتخ *bintang el-jabār*.

ORIQUEAU, s. m., cuivre poli qui a l'apparence de l'or, مس فراد *mās prāda*.

ORIQUEAU, vieux vêtement brodé, کاین کُماسن یغ توا *kāin ka-amās-an yang tuā*.

ORME, s. m., دردار *derdār*, فوهن *pōhon derdār*.

ORNÉ, E, part. pas. du v. orner, ترهیس *ter-hīyas*, ترهیس *hīyas*. — de pierres précieuses, تاته دغن فرمات *ter-hīyas degan permāta*, تاته دغن فرمات *tātah degan permāta*.

ORNEMANISTE, s. m., qui fait des ornements, یخ مغھیس *yang meng-hīyas*, توکھ مغھیس *tūkang meng-hīyas*.

ORNEMENT, s. m., فرھیا سن *per-hīyās-an*, دندان *dandan*, دندانن *dandān-an*, رمبی *rambey*. Les ornements d'un autel, فرھیا سن مذبح *per-hīyās-an mezbeḥ*. — de la couronne, مکوت *makōta*. Divers ornements d'or et d'argent, باکی ۲ فرھیا سن درفد امس *bāgey-bāgey per-hīyās-an deri-pada amās dān pēraḥ*. Il est l'ornement de son siècle, مل ایالہ *makā iā-lah per-hīyās-an zemān-ña*. — en broderies, فسف *suji-an*. — en fleurs, *puspa*.

ORNEMENTS, habits sacerdotaux, فکاین امام *pakēy-an imām*.

ORNEMENTATION, s. f., حال فری یخ *hāl meng-hīyās-i*, ترھیس *prī yang ter-hīyas*.

ORNEE, v. a., مغھیس *meng-hīyas*, ممیسکن *mem-bīsey-kan*, مندندان *men-dandān-i*. — un palais, مغھیا سی مالکی *meng-hīyās-i māligēy*. Il a orné le ciel, ای سده ممیسکن لاغت *ia sudah mem-bīsey-kan lāngit*. — de joyaux, مناتکن دغن ثومات *menātah-kan dergan permāta*.

ORNIÈRE, s. f., بکس جالن کریت *bakūs jālan karēta*, بکسن فداتی *bakūs-ña pedāti*.

ORNITHOLOGIE, s. f., histoire naturelle des oiseaux, معرفه بورغ ۲ *maṛifat būrung-būrung*.

ORPHELIN, E, adj., یتیم *piātu*, یتیم *yatīm*. Un enfant — انق فیاتو *ānaḥ piātu*. Une orpheline, انق فیاتو *ānaḥ piātu perampūan*. — de sa mère, یخ تیاد برابو *tiāda ber-ibu*. Tuteur d'orphelin, والی انق یتیم *walī ānaḥ yatīm*. Opprimer l'orphelin, مغھیا ی انق فیاتو *meng-aniāya ānaḥ piātu*.

ORPIMENT, s. m., براغن *barāngan*.

ORTEIL, s. m., جاری کاکی *jāri kākī*. Le gros — ایبو کاکی *ibu kākī*. Le petit — کلکھ کاکی *kelingking kākī*. Les ongles des orteils, کوکو جاری کاکی *kūku jāri kākī*.

ORTHODOXE, adj., مومن *mūmin*, اورغ یخ صحیح *orang yang seh*. Un —, سا-اورغ مومن *sa-orang mūmin*. Les orthodoxes et les hérétiques, اورغ بدعتہ *orang mūmin dān orang bedat*.

ORTHODOXIE, s. f., دین یخ صحیح *din yang seh*, کفرچیان یخ بنر *ka-perxayā-an yang benār*.

ORTHOGRAPHE, s. f., علم املا *imla*, فغھوئن مغھوبخ *ilmu imla*.

حروف *pergatahū-an meng-hūburg hurūf*. Ancienne —, املا لام *imla lāma*. Nouvelle —, املا بهارو *imla bahāru*.

ORTHOGRAPHER, v. a., مشهور *merg-hūburg hurūf*. Ce mot n'est pas bien orthographié, مك *maka* *per-katā-an itu tiāda bāik* *per-hubūng-an hurūf-ña*.

ORTHOGRAPHIQUE, adj., املا ثون *imlapūña*, بیغ تورت فرهيوغن حروف *yang tūrut per-hubūng-an hurūf*.

ORTIE, s. f., جلاتخ *jilātang*, داون *dāun gātal*. (Marsden, کلو *kalūwi*.) Toile d'ortie, کاین درشد *kāin deri-pada jilātang*, جلاتخ *mūmal*.

ORYZA, s. m., فادی *pādi*.

ORYZIVORE, adj., بیغ ماکن فادی *yang mākan pādi*.

OS, s. m., تولغ *tulang*, عظم *atlem*. — du bras, تولغ لاغن *tulang lāngan*. — de l'épaule, بلیکت *batikat*. — de la cuisse, تولغ فاه *tulang pāho*. — péroné, تولغ کرغ *tulang krèng*. La moelle des —, تولغ اوتق *utak* *tulang*. Fracture d'un —, فاتهم تولغ *pātah-ña tulang*. Dislocation d'un —, تکلیت *tegaliat*.

Loc. N'avoir que la peau et les os, کورس کرغ *kūrus krèng*. Il ne

fera pas de vieux os, تیاد ای اکن *tiāda ĩa ākan jādi tuā*. Il y laissera ses os, ماتی دسان *ĩa ākan māti di-sāna*. Jusqu'à la moelle des os, سمعی ددالم سکالی *sampey di-dālam sa-kālī*.

OSCILLATION, s. f., بوی *āyun*, بوی *būway*, فری یغ برکویخ *prī yang ber-gōyang*, فری اغکل *prī anggul*, هو یغ *hūyung*.

OSCILLER, v. n., برکویخ *ber-gōyang*, براین *ber-āyun*, برهو یغ *ber-hūyung*. Faire —, مخکویخ *meng-gōyang*, ممبوی *mem-būway*, مغاین *meng-āyun*.

OSÉ, E, adj., qui a de l'audace, یغ برانی *yang berāni*.

OSER, v. n., برانی *berāni*. — entreprendre, برانی برچاکف *berāni ber-xākap*. Ne pas — parler, تیاد *tiāda berāni ber-kāta*. Quiconque osera le combattre, بارغ *bārang-siāpa berāni me-lāwan dīa*.

OSIER, s. m., کچل *pōhon gandarūsa kexıl*. Ouvrage d'osier, راک *rāga*.

OSSELET, s. m., petit os, تولغ کچل *tulang kexıl*.

OSSEMENTS, s. m. pl., تلاغن *tulang-an*, تولغ تلاغن *tulang-tulang-an*, عظام *itlām*. Des monceaux d'ossements, ۲ تمبن *timbun-timbun tulang-an*.

OSSEUX, EUSE, adj., سروش تولغ *sa-rūpa tūlang*, اورغ سبائی تولغ *sa-bāgey tūlang*, برتولغ *ber-tūlang*.

OSSIFICATION, s. f., حال منجادی کجیدین تولغ *hāl men-jādi tūlang*, کجیدین تولغ *ka-jadi-an tūlang*.

OSSIFIÉ, E, part. pas. du v. ossifier, جادی تولغ *jādi tūlang*.

OSSIFIER, v. a., منجادیکن تولغ *men-jadi-kan tūlang*.

S'OSSIFIER, v. pron., منجادی تولغ *men-jadi tūlang*.

OSSUAIRE, s. m., تولغ تلاغن *tūlang-tulāng-an*.

OSTENSIBLE, adj., qui peut être montré, یغ دافت دتنبجکن *yang dā-pat di-tunjuk-kan*.

OSTENSIBLE, évident, clair, بات *nāta*, ظاهر *tlāhir*.

OSTENSIBLEMENT, adv., دغن بات *dengan nāta*, دغن ترغ *dengan trāng*.

OSTENSOIRE, s. m., تفت فرتنبجق *tampat per-tunjuk el-korbān el-mukādas*.

OSTENTATION, s. f., قشچاکن *perga-xāk-an*. Par —, دغن کاجقم *dengan kāxak-ña*.

OSTÉOLOGIE, s. f., فغتهوئن تولغ *pergatahū-an tūlang-tūlang*, معرفة عظام *maṛifat iṭlām*.

OSTRACISME, s. m., exil pour dix ans, فمبواغن سغوله تاهن لان *pembuāng-an sa-pūloh tāhun lamā-ña*.

OSTROGOT, s. m., homme qui ignore les usages, اورغ یغ تیاد تاهو *ōrang yang tiāda tāhu ādat*, عاده *bi-adab*.

OTAGE, s. m., سندان *sandāra*, فغاکو *perg-āku*.

OTALGIE, s. f., douleur d'oreille, ساکت تلیغ *sākiṭ telīng*.

ÔTER, v. a., tirer une chose de la place où elle était, مغبل *meng-ambil*, مغشکت *meng-angkat*. Otez cela de ma maison, امبلله ایت در الم *ambil-lah itu deri dālam rūmah - ku*. Il ôta le couvercle, داغکتناله توتف ایت *di-angkat-ñā-lah tūtup itu*.

ÔTER, quitter, منغکلکن *meninggal-kan*. — un habit, منغکلکن باجو *meninggal-kan bāju*.

ÔTER, faire cesser, مغهیلشکن *meng-hilang-kan*. Cette médecine ôte la fièvre, دم مغهیلشکن *obat itu meng-hilang-kan demam*. — une tache, چورغ مغهیلشکن *meng-hilang-kan xōring*.

ÔTER, retrancher, موتغ *memūtug*, مغشکت *meng-angkat*. De quatre ôtez deux, دو اغکتنله *deri empat angkat-lah dūa*.

S'ÔTER, v. pron., برپه *ber-ñāh*, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan diri-ña*. Otez-vous de là, پهله در سان *ñāh-lah deri sāna*.

Loc. Oter son chapeau à quel-
qu'un, ممبرى تابق *mem-brī tābekē*.

ou, conj., اتو *ātau*. Du cuivre —
du fer, تباک اتو بى *tembāga ātau
besī*. Ceci — cela, اين اتو ايت *ini
ātau itu*. Quant à vous, êtes-vous
un homme — un singe? اد فون اکن
اد ائکو اين مانسياه اتو کراکه
*ada pūn
ākan angkaw ini mānusiā-kah
ātau kerā-kah*.

Avec interrogation ou se rend
quelquefois par انتہ *antah*. Revien-
dra-t-il — ne reviendra-t-il pas?
انتہ اى اکن کمالى انتہ تيداد
*antah īa
ākan kombālī antah tiāda*.

Avec les noms de nombre ou se
supprime ordinairement. Trois —
quatre, تىک امفت *tiga ampat*. Cinq
— six personnes, ليم ائم اورغ
*lima
anəm ōrang*.

où, adv., مان *māna*, دمان *di-
māna*. — tombe la flèche, là se
trouve de l'eau, فانه دمان جاتهن انتق
*di-māna jātuh-ña
ānak pānāh itu adā-lah āyer*. Où?
دماکه *di-manā-kah*. — est-il?
دماکه اداى *di-manā-kah ada īa*.

Vers où, کمان *ka-māna*. — allez-
vous? کمان تون فرکى *ka-māna tūan
pergi*. Où? کماکه *ka-manā-kah*.

D'où, در مان *deri māna*. D'où
vient-il? در مان اى داتغ
*deri-māna
īa dātang*.

Partout où, دمنان *di-mana-
māna*, سمنان *sa-mana-māna*, بارغ
bārang di-māna.

où, à quoi, ماو *māu*, هندق *hen-
dak*. — voulez-vous en venir? ائ
اى هندقن بچار ايت *apa tūan māu*. — tend ce
discours? ائ هندقن بچار ايت *apa
hendak-ña bixāra itu*.

OUAILLE, s. f., chrétien par rap-
port à son pasteur, دباوه فرنته امام
*yang di-bāwah parentah imām
(gombāla)*.

OUAIS, interj. de surprise, d'éton-
nement, واه *wāh*.

OUATE, s. f., کافس هالس *kāpas
hālus*.

OUATER, v. a., ممبوه کافس هالس
mem-būbuh kāpas hālus. — un
habit, ممبوه کافس هالس دالم کاین
*mem-būbuh kāpas hālus
dālam kāin bāju*.

OUBLI, s. m., manque de souvenir,
کلاف *ka-lupā-an*, کلفاء *kilāf*.

OUBLI des injures, pardon, امفونن
ampūn-an.

OUBLIE, s. f., pâtisserie très-
mince, کوه چفت *kūweh xepit*.

OUBLIEE, v. a., ملوف *lūpa*, ملوف
me-lūpa, اىغت *me-lūpa ingat*.
J'ai appris, mais j'ai oublié, هب
سده اجر تتافى هب سده لوف جوک
*hamba sudah ājar tetāpi hamba
sudah lūpa jūga*. N'oubliez pas,

جائن لوڤ *jāngan lūpa*. Faire —, مفرلڤاکن *mem-per-lupā-kan*.

OUBLIER, ne pas faire attention à, تياد اڤشت *tiāda īngat*. — le danger, تياد اڤشت اکن بهاي *tiāda īngat ākan bahāya*.

OUBLIER, négliger, مغلڤاکن *meng-alpā-kan*. — son devoir, مغلڤاکن *meng-alpā-kan bārang yang feredl*.

OUBLIER, pardonner, مغمڤوني *meng-ampūn-i*. — une offense, مغمڤوني فد اورڤ سالڤن *meng-ampūn-i pada ōrang sālāh-ña*.

S'OUBLIER, v. pron., ne pas songer à soi, ملڤاکن درين *me-lupā-kan diri-ña*, تياد اڤشت اکن درين *tiāda īngat ākan diri-ña*.

S'OUBLIER, s'abandonner à quelque passion, منورت هوا نفسون *menūrut hawā nepsū-ña*.

OUBLIEUX, EUSE, adj., لڤلڤاء *lupa-lupā-an*, يڤ ملوڤ *yang me-lūpa*, يڤ لوڤ لکس *yang lūpalekàs*.

OUEST, s. m., couchant, occident, متڤاري *bārat*, مغرب *magrab*, ماتى *mata-hārī māti*. Vent d'ouest, اڤن بارت *āngin bārat*. A l'ouest, کسبله بارت *ka-sa-belāh bārat*. De l'ouest à l'est, درڤد بارت کتير *deri-pada bārat ka-timur*. Nord —, بارت لاوت *bārat laut*. — nord —, بارت سمات اوتار *bārat sa-māta*

utāra. Sud —, بارت داي *bārat dāya*. — sud —, بارت سمات سلانن *bārat sa-māta selātan*.

OUF, interj. de douleur, وای *wāyi*, هي *hey*.

OUI, particule affirmative, ايا *iyā*, يا *ya*, بهکن *behkan*, بلي *bela*. — vraiment, يا سڤڤه *yā sungguh*. — ou non, بهکن اتوبوکن *behkan ātaw būkan*. Est-ce — ou non? بهکنکه *behkan-kah ātaw tiādā-kah*. Je crois que —, هب کير بکيت *hamba kīra bagītu*.

OUI, E, part. pas. du v. ouïr, يڤ کدڤارن *ter-dengar*, يڤ کدڤارن *yang ka-dengār-an*.

OUI-DIRE, s. m., کات اورڤ *kāta ōrang*.

OUIE, s. f., sens, قنڤر *penengar*, قنڤر *pen-dengar*. L'ouïe et l'odorat, قنڤر دان قنڤم *penengar dān pen-xiūm*.

OUIES, s. f. pl., ايسڤ *isang*. Les ouïes de ce poisson sont vermeilles, ايسڤ ایکن ايت ميرو *isang ikan itu mērah*.

OUIR, v. a., دڤر *dengar*, مندڤر *men-dengar*, منڤر *menengar*. — la messe, منڤر ميس *menengar mīsa*. J'ai ouï dire, هب سده دڤر کات اورڤ *hamba sudah dengar kāta ōrang*. — des témoins, مندڤر اورڤ سڤسي *men-dengar ōrang saksi*.

OURAGAN, s. m., ريب *ribut*,
طوفان *tufān*.

OURDIE, v. a., ليدغ *liday*. —,
entrelacer, مغنم *meng-anjam*.

OURDIR une trahison, مغثياكن
meng-upayā-kan kīānat.

OURLER, v. a., منجاست تقي كاي *kāin*,
مبوت ثغكر *men-jāhit tepī kāin*,
كاي *mem-būat pinggir kāin*.

OURLET, s. m., تقي كاي *tepī kāin*,
ثغكر كاي *pinggir kāin*.

OURS, s. m., بروغ *brūang*,
بروغ جنتن *brūang jantan*.

Loc. prov. C'est un — mal
léché, اي بروغ بورق لاكي ثغكه *īa
be-rūpa būruk lagi pengkuh*.
Vendre la peau de l'ours avant de
l'avoir mis à terre, بلم دودق برلنجر
*belum dūduk ber-lunjur
dahulu*.

OURSE, s. f., femelle de l'ours,
بروغ بتين *brūang betina*.

OURSE, constellation. La grande
—, ببتغ بيدق *bintang bīduk*.

OURSIN, s. m., لندق لوت *landak
laut*.

OURSON, s. m., اتق بروغ *anak
brūang*.

OUTIL, s. m., فكاوي *pegāwey*,
فاوي *pāwey*, آلة *alat*. Les outils
d'un charpentier, سكل فكاوي توكخ
segala pegāwey tukang kāyu.

OUTILLER, v. a., مبري فكاوي
mem-brī pegāwey, مبري *mem-*

brī alat. — un ouvrier, مبري فكاوي
ممبري فكاوي *mem-brī pegāwey pada
tukang*.

OUTRAGE, s. m., بنچان يغ برت
benxāna yang brūt, چالا *xelā*,
بنچالان *pen-xelā-an*. فضيحة *fedli-*
hat, ماکي *māki*. Cruel —, فضيحة يغ,
fedlihat yang sāngat.

OUTRAGER, v. a., ماکي *me-māki*,
مفضيحتکن *mem-fedlihat-kan*,
مفوجت *men-xelā-kan*,
ماکي اورغ *meng-hūjat*. — quelqu'un,
me-māki orang.

OUTRAGER, ravager, dévaster,
مبنساکن *me-rusak-kan*,
مبنساکن *mem-binasā-kan*.

OUTRAGEUSEMENT, adv., دغن
سرت ماکي *dengan benxāna*,
serta me-māki.

OUTRAGEUSEMENT, avec excès,
ترولوبابق *ter-lālu bāñak*.

OUTRANCE (À), loc. adv., ترلولوبابق
ترولوبابق سکالي *ter-lālu bāñak
sa-kālī*. Persécuter quelqu'un à —,
مفوجت اورغ ترلولوبابق
meng-hambat orang ter-lālu bāñak.

OUTRE, s. f., peau accommodée
pour mettre le vin, l'huile, خيك
kik. Devenir comme une —, منجادی
men-jādi seperti kik.

OUTRE, prép. de lieu, au delà,
دسبرغ *di-sabrang*, دسبله *di-sa-*
belah, دبالي *di-balik*. — mer,

دسبرغ لاوت *di-sabràng lāut*. Passer —, لالو لافو *lālu lampaw*. Il passa —, لالو لافوله ای *lālu lampaw-lah ā*.

D'OUTRE EN —, ترس سکالی *trūs sa-kālī*.

EN OUTRE, de plus, لاکي *lāgi*, لاکي پولا *lāgi pūla*, له پولا *lebèh pūla*, سباکي لاکي *sa-bāgey lāgi*, شهادان *šahadān*, تمباهن پولا *tam-bāh-an pūla*, کمديئن درفد ایت *ka-mudī-an deri-pada itu*. En — de cela, لاکي درفد ایت *lāgi deri-pada itu*.

OUTRÉ, E, adj., exagéré, excessif, لامفو *lampaw*, یخ امت ساعت *yang amat sārgat*.

OUTRÉ, irrité, کوسر *gūsar*, ماره *mārah*.

OUTREQUIDANCE, s. f., فري کاجق *pri kaxaq*, تکبر *tekebur*.

OUTREMER, s. m., لازوردی *lāzuwerdi*, Bleu d'outremer لازوردی *warna lāzuwerdi*.

OUTRE-MESURE, loc. adv., ترلالو *ter-lālu āmat*, ترلالو بايق *ter-lālu bāñak*. Manger —, ماکن ترلالو *mākan ter-lālu bāñak*.

OUTRE-PASSER, v. a., مللوی *me-lalū-i*, ملخکه *me-langkah*, ملفو *me-lampaw*.

OUTRER, v. a., porter les choses trop loin, مباو ترلالو جاوه *mem-bāwa*

تر-لالو جauh, ملفوکن *me-lampaw-kan*.

OUTRER, pousser la patience à bout, مارهکن اورغ *me-mārah-kan orang*.

OUTRER, accabler, surcharger de travail, مبراتی *mem-brāt-i*.

OUVERT, E, part. pas. du v. ouvrir, بوك *būka*, تربوک *ter-būka*. Porte ouverte, فتو تربوک *pintu ter-būka*. Une boîte ouverte, یخ تربوک *peti yang ter-būka*. A cœur —, دغن هاتی فوته *dengan hāti pūtih*. Entre - ouvert, تربوک سدیکت *ter-būka sa-dikit*. La fleur est ouverte, بوع ایت ترکبش *bunga itu ter-kembang*. La bouche ouverte, مولت تربوک *mūlut ter-būka*, مولت ترغاع *mūlut ter-ḡānga*. Champ —, تانه *tānah lāpang*, فادغ *pādarang*. Ville ouverte, نگرى یخ تیاد برنتخ *nagrī yang tiāda ber-binting*.

OUVERTEMENT, adv., دغن ترغ *dengan tràng*, دغن کلواسن *dengan ka-luwās-an*, دغن پات *dengan nāta*, دهدافن اورغ *tràng trūs*, ترغ ترس *di-hadāp-an orang*, ظاهر *tlāhūr*. Dites-le-nous —, کتاکنله ایت دغن *katā-kan-lah itu dengan ka-luwās-an*.

OUVERTURE, s. f., trou, espace vide, کبکامن *ka-bukā-an*.

OUVERTURE, fente, crevasse, چله *xelâh. tetās-an.*

OUVERTURE, passage, تروسن *terūs-an, lōbang.*

OUVERTURE, action d'ouvrir, حالت مېوک *hāl mem-būka.* A l'ouverture du livre, سرت مېوک کتاب *serta mem-būka kitāb.*

OUVERTURE, début, commencement, فرملان *per-mulā-an.* L'ouverture d'un discours, فرملان بچار *permulā-an bixāra.*

Les OUVERTURES d'une maison, portes et fenêtres, قندوان جندیل *pintu dān jandēla rūmah.*

OUVERTURE de cœur, sincérité, franchise, پری یخ توله *pri yang tulus,* پری هاتی یخ جزنه *pri hāti yang jernih.*

OUVERTURE d'esprit, عقل تاجم *aḳal tājam.*

OUVRABLE, adj. Jour —, هاری *hāri ōrang be-karja.*

OUVRAGE, s. m., œuvre, travail, کار *karja,* فکر جمان *pe-karjā-an,* فر بواتن *per-buāt-an.* Commencer un —, ملامی فکر جمان *me-mulā-i pe-karjā-an.* — de menuiserie, فر بواتن *per-buāt-an tūkang kāyu.*

OUVRAGE, fortification, بنّی *bin-tiṅ.*

OUVRAGE, production de l'esprit, مغار شكن *kitāb.* Composer un —, مغار شكن کتاب *mengārang-kan kitāb.*

OUVRANT, E, adj., qui s'ouvre, یخ دېوک *yang di-būka.* A porte ouvrante, یخ دېوک اورخ *pada kotika pintu di-būka ōrang.*

OUVRÉ, E, adj., travaillé, یخ دېوک کار *yang di-karjā-kan.*

OUVREUR, EUSE, s., یخ مېوک *yang mem-būka.* Une ouvreuse d'huîtres, سورخ فرمفون یخ مېوک تیرم *sa-ōrang perampūan yang mem-būka tīram.*

OUVRIER, ÈRE, s., travailleur, اورخ *ōrang be-karja,* اورخ افاهن *ōrang upāh-an,* کولی *kūli.* Louer des ouvriers, مغوفه اورخ بکرج *meng-upah ōrang be-karja.* Il y a peu d'ouvriers, اد سديکت اورخ بکرج *ada sa-dikit ōrang be-karja.* L'ouvrier mérite son salaire, اورخ بکرج اد مستحق اکن اوپهن *ōrang be-karja ada mustehikḳē ākan upah-ña.*

OUVRIER, qui a appris un état, کفو *tūkang,* قندی *pandey,* توکخ *kimpu.* — maçon, باتو توکخ *tūkang bātu.* Un habile —, توکخ یخ قندی *tūkang yang pandey,* توکخ چفت *tūkang xepāt.*

OUVRIR, v. a., مېوک *mem-būka.* — une porte, مېوک قندوان *mem-būka pintu.* — la main, مېوک تاغن *mem-*

būka tāngan. — un livre, مَبُوك كِتَاب *mem-būka kūtāb.* — l'intelligence, مَبُوك عَقْل *mem-būka akal.* — les yeux à un aveugle, مَبُوكَان مَات أَوْرَع *mem-bukā-kan mātā ōrang būta.* — à quelqu'un, مَبُوكَايْ أَوْرَع *mem-bukā-i ōrang.* Ouvrez-moi la porte, مَبُوكَايْ هَمْب فَتَوَايْت *buka-ī-lah hamba pintu itu.*

OUVRIR, commencer, مَمْلَايْ *me-mulā-i,* مَبُوك *mem-būka.* — un discours, مَمْلَايْ بِجَار *me-mulā-i bixāra.* — une école, مَبُوك سَكُولَا *mem-būka sekūla.* — une boutique, مَبُوك كَدَي *mem-būka kadēy.*

Les exemples suivants montreront différentes manières de rendre ce verbe en malais. — un chemin, مَبُوك جَالَن *mem-būka jālan.* — les bras, مَمْدَغَان تَاغَن *mengedāng-kan tāngan.* — un parapluie, مَمْبُشَكَن فَايَغ *mengembang-kan pāyung.* — la bouche, مَمْبُشَاكَن مَوْلَت *me-mbūshā-kan mūlut.* — la bouche (pour parler), مَمْبُوك مَوْلَت *mem-būka mūlut.* Ne pas ouvrir la bouche, مَمْدَمَكَن دَرِين *men-dām-kan dirī-ña.* — (écarter) les jambes, مَمْبُشَاكَن كَانْكَانْ *mem-būshā-kan kangkang.* — une mine, مَمْبُشَاكَن تَمْبُغ *meng-gālī tambang.*

S'OUVRIR, v. pron., مَبُوك جَادِي *jādi būka,* مَبُوك تَرِبُوك *ter-būka.* La porte s'ouvrit d'elle-même, فَتَوَايْت

فُون تَرِبُوكَالَه سَنْدِيرِي *pintu itu pūn ter-bukā-lah sendīri.* Le ciel s'ouvrit, تَرِبُوكَالَه لَاجَت *ter-bukā-lah lāngit.*

S'OUVRIR, se fendre, éclater, مَمْبَلَه *mem-belāh.*

S'OUVRIR, s'épanouir, مَمْبُشَاكَن بَرُكَمْبَانْ *ber-kembang.* La fleur s'ouvre, بُوغ *būga ber-kembang.*

OUVROIR, s. m., مَمْبُشَاكَن بَرُكَمْبَانْ *tam-pat be-karja.*

OVAIRE, s. m., فَوَهَن تَلَر *pōhon telòr,* اِنْدُق *induk.*

OVALE, adj., بُولَت تَلَر *būlat telòr,* بَنْتَر تَلَر *buntar telòr.*

OVIATION, s. f., فَجِيْن دَغَن سَوْرُق *puji-an dengan sūrak.*

OVIFORME, adj., سَرُوف تَلَر *sar-rūpa telòr.*

OVIPARE, adj., يَغ بَرْتَلَر *yang ber-telòr.* Les serpents et les oiseaux sont des animaux ovipares, اُولَرْدَان *ūlar dān* بُوْرُغ اِيْت اِد بِنَاتَانْ بَرْتَلَر *būrung itu ada binātang ber-telòr.*

OXYORAT, s. m., مَمْلَانْج د'EAU ET DE VINAIGRE, مَمْبُشَاكَن اِيْرْدَغَن چُوك *xampūr-an āyer dengan xūka.*

OXYDE, s. m., رَوِيْلَه كَرَاتَن *karāt-an.* — de fer, مَمْبُشَاكَن كَرَاتَن بَسِي *karāt-an besi.*

OXYDEE (S'), v. pron., مَمْبُشَاكَن كَرَاتَن *ber-kārat.*

OXYGÈNE, s. m., BASE DE L'AIR VITAL, رُوح الْحَيَوَة *rūh ul-hēyut.*

OXYMEL, s. m., liqueur faite de miel et de vinaigre, منومن درفداير minūm-an deri-pada āyer mādu dengan xūka.

OXYSCACCARUM, s. m., mélange de sucre et de vinaigre, چمفورن گول xampūr-an gūla dengan xūka.

OYANT, E, s., celui auquel on rend compte, اورغ مندغر فركران ōrang men - dengar per - kirā-an, صاحب الحساب ṣāhib el-hi-sāb.

OZÈNE, s. m., ulcère putride du nez, ثورو هيدغ يڭ بوسق pūru hīdung yang būsuk.

P

P, s. m., في pe, la seizième lettre de l'alphabet, حرف يڭ كئم بلس در huruf yang ka-anām belās deri alif-bā-tā.

P majuscule, في بسر pe besār,
P minuscule, في كچل pe kexil.

PACAGE, s. m., تانه رمفت tānah rumput, فادغ رمفت pādangrumput.

PACAGER, v. n., faire paitre, faire pâturer, مېاو بناغ ماکن رمفت mem-bāwa binātang mākan rumput.

PACHA, s. m., باشا baša, باشه bašah.

PACIFICATEUR, s. m., يڭ منداميکن yang men-dāmey-kan, قندامي pen-dāmey.

PACIFICATION, s. f., قردماين per-damēy-an.

PACIFIER, v. a., rétablir la paix entre, منداميکن men-dāmey-kan, مفرداميکن mem-per-dāmey-kan,

منصلاحن men - ṣelāh - kan. Il pacifie tout, اي قرداميکن سمان ia per-dāmey-kan samuā-ña.

PACIFIQUE, adj., qui aime la paix, بردامي ber-dāmey, صليح ōrang ṣalīh. Bienheureux les pacifiques! برهنگياله سکل اورغ يڭ بردامي ber-bahagiā-lah segala ōrang yang ber-dāmey.

La mer PACIFIQUE, لاوت سلاتن lāut selātan yang tedòh.

PACIFIQUEMENT, adv., دغن دامي dēng dāmi, دغن صلاح dēng ṣalāh.

PACOTILLE, s. f., ۲ دگاغن ber-bāgey - bāgey dagāng-an yang kūrang hargā-ña.

PACTE, s. m., جنجی jānji, فرجنجین per-jānji-an, فقه fakat, سورت sart. — par écrit, سورت sūrat per-jānji-an. Garder

un —, مملہراکن فرجنجین *memeli-harā-kan per-janjī-an*. Rompre un —, مرمبق فرجنجین *me-rombak per-janjī-an*. Je ferai un — avec vous, اکواین اکن مندریکن فرجنجینک *aku ini akan men-dirī-kan per-janjī-an-ku dengan segala kāmū*.

PACTISER, v. n., برجنجی *ber-janji*, موافقة *muwāfaqat*.

PAGAIE, s. f., کایه *kāyuh*, ٹغایه *pengāyuh*. Se servir d'une —, برکایه *ber-kāyuh*. Gouverner une pirogue au moyen d'une —, مغایه *meng-āyuh*.

PAGANISME, s. m., اکام سکل اورغ *agāma segala orang kāfir* بوت *būta*. Les dieux du —, سکل دیوات *segala dēwāta*, برهال *ber-hāla*.

PAGE, s. m., jeune serviteur auprès d'un prince, کنناغن *konāng-an*, ککنناغن *ka-konāng-an*, بودق *būdaq*, ساکی *sākey*.

Loc. prov. Effronté comme un —, چغی سکالی *xingī sa-kāli*.

PAGE, s. f., un des côtés d'un feuillet, موک *mūka*, لاجر *lājūr*. A la dixième page de ce livre, ثد *pada mūka ka-sa-pūloh kitāb ini*. Combien de pages? براف لاجر *brāpa lājūr*.

PAGNER, v. a., منولس اغاک ثد سکل *menūlis angka pada segala lājūr kitāb*.

PAGNOTE, s. m., fam., poltron, چابر *xābar*.

PAGODE, s. f., رومه برهال *rūmah berhāla*. Une — chinoise, رومه *rūmah berhāla xīna*.

PAGODE, idole, برهال *berhāla*.

PAÏEN, NE, adj., کافر *kāfir*, اورغ *orang meñembah berhāla*. Un —, سؤرغ کافر *sa-ōrang kāfir*. Prêtre —, فغبرلرکافر *pañ-hūlu kāfir*. Prêcher l'Evangile aux païens, منخطبتکن انجیل ثد اورغ کافر *men-kuṭbat-kan injil pada orang kāfir*.

PAILLARD, E, adj., چغی *xingī*, کاتل *xābul*, دوکان *dōkāna*, گاتل *gātal*.

PAILLASSE, s. f., grand sac rempli de paille qu'on étend sur un lit, کاسریغ دایسی مرغ *kāsur yang di-isi meràng*.

PAILLASSE, s. m., bateleur, جوکت *jūget*.

PAILLASSON, s. m., تیکر کاسردرد *tīkar kāsar deri-pada meràng*.

PAILLE, s. f., tuyau et épi des graines, مرغ *meràng*, جرامی *jerāmi*. Une botte de —, سبرکس مرغ *sa-berkas meràng*, سیکت مرغ *sa-ikat meràng*. Un cent de —, سراتس *sa-rātus berkas meràng*. Chapeau de —, توفی درغ *tōpi deri-pada meràng*. Comme la —, سفرت جرامی *emportée par le vent*.

بغ ترهمبر *seperti jerāmi yang terhambur*. Menue — (balle), سکم *sekām*, همف *hampa*. — de riz, همف فادی *hampa pādi*.

Loc. prov. Voir une paille dans l'œil de son prochain et ne pas voir une poutre dans le sien, بتغ دلاغت *bitang di-lāngit dāpat di-bilang tetāpi ārang di-mūka tiāda sedār*. Etre comme rats en paille, سفرت *seperti tikus jātuh ka-berās*. Coucher sur la paille, جادی مسکین سکالی *jādi meskīn sa-kālī*. Un homme de paille, اورغ *ōrang hīna*.

PAILLETTE, s. f., تترافن *te-terāp-an*. — d'or, تترافن امس *te-terāp-an amās*.

PAIN, s. m., روتی *rōti*. — de froment, روتی گندم *rōti gundum*. — blanc, روتی فوته *rōti pūtih*. — noir, روتی هیتم *rōti hūtam*. — bis, روتی کاسر *rōti kūsar*. — frais, روتی بهارو *rōti bahāru*. — rassis, روتی لاما *rōti lāma*. — fermenté, روتی برخمیر *rōti ber-ḡamīr*. — sans levain, فطیر *faṭīr*. — pas assez cuit, روتی بتت *rōti bantut*. Croûte de —, کولت روتی *kūlit rōti*. Mie du —, ایسی روتی

īsi rōti. Un —, روتی سبوه *rōti sa-būah*. Un petit — rond, روتی سبجی *rōti sa-bīji*. Une bouchée de —, روتی سا-سواپ *rōti sa-sūwap*. Un morceau de —, روتی سفوتخ *rōti sa-pūtung*. — bénit, روتی قدس *rōti kudus*. L'homme ne vit pas seulement de pain, تیاد اوله روتی ساج *tiāda ūleh rōti sāja mānusia hīdup*. Le pain des anges, القربان المقدس *el-ḡorbān el-muḡadas*.

PAIN, nourriture, رزقی *rezekī*, منچهاری *rōti*. Chercher son —, رزقین *men-xahāri rezekī-ña*. Gagne —, فنچهریئن *pen-xaharī-an*. Donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, روتی کامی *rōti kāmī sa-hari-hāri brī-lah ākan kāmī pada hāri īni*.

Loc. Faire perdre le goût du —, مېمونه اورغ *mem-būnuh ōrang*.

L'arbre à PAIN, سوکن *pōhon sūkun*.

PAIN de cire, de benjoin, etc., تمفخ *tampang*.

PAIE, E, adj., égal, semblable, pareil, برسام *sāma*, *ber-sāma*, yang sa-tāra. Ils sont — et compagnon, دی اورغ برسماس *dīa ōrang ber-sama-sāma*. Marcher de —, برجالن برسماس *ber-jālan ber-sama-sāma*. Il va de — avec les

grands personnages, ای ستار دغن *ia sa-tāra dengen* orang besār.

PAIR en nombre, گنڻ *genāp*.

Jouer à — ou impair, برماين گنڻ *ber-māin genāp gāsal*.

PAIRE, s. f., couple, deux choses de même espèce, کُو *pasang*, راکت *gū*, راکت *jōdo*, کلامن *kelāmin*, راکت *rākūt*, دو *dūa*. Une — سفاسخ *sa-pāsang*, سکو *sa-gū*. Une — de chaussures, سفاسخ سڦاتو *sa-pāsang sapātu*. Une — de gants, سارغ تاغن *sārung tāngan sa-pāsang*. Une — de bœufs, سکولبو *sa-gū lembu*. Une — d'ailes, سايڻ سمجودو *sāyap sa-jōdo*. Une — de tourterelles, بورغ تڪوکر سکلامن *būrung tekūksa-kelāmin*. Une — d'amis, دو اورغ ڀڃ برصحابه *dūa orang yang ber-ṣohābat*. Une — d'oreilles, دو تليخ *dūa telāga*. — de ciseaux, گنڻ *guntīng*. Une — de culottes, سواتو سلور *suātu selūar*. Par —, برڦاسخ *ber-pāsang*, برجودو *ber-jōdo*, برکلامن *ber-kelāmin*.

Loc. prov. C'est une autre paire de manches, ايت اد لاین *itu ada lāin*.

PAISIBLE, adj., d'humeur douce et pacifique, سوک بردامی *sūka ber-dāmey*, صليح *ṣalīḥ*. Nous sommes

des gens paisibles, کامی این اورغ *kāmi īni orang ṣalīḥ*.

PAISIBLE, tranquille, سنڱ *senāng*, برسنڱ *ber-senāng*.

PAISIBLE, qui n'est pas inquieté, برسنڱوس *ber-santawsa*. Un royaume —, کرجاڻ ڀڃ برسنڱوس *ka-rajā-an yang ber-santawsa*.

PAISIBLEMENT, adv., en paix, دغن دامی *dengan dāmey*.

PAISIBLEMENT, tranquillement, دغن سنڱ *dengan senāng*.

PAISIBLEMENT, en sécurité, دغن کستوسان *dengan ka-santawsā-an*.

PAÎTRE, v. a., brouter l'herbe, ماکن رمفت *mākan rumput*, دڦادغ *mākan rumput di-pādang*. Les bœufs paissent l'herbe des champs, ايت ماکن رمفت *lembu-lembu itu mākan rumput di-pādang*.

PAÎTRE, faire paitre, مڱمبال *meng-gombāla*, مڱمبالاکن *meng-gombālā-kan*. Il paissait des troupeaux de moutons, اداله ای مڱمبالاکن *adā-lah ia meng-gombālā-kan kāwan kambing domba-domba*. Paissez mes agneaux, پaissez mes brebis, مڱمبالاکنله *mākan gombālā-kan-lah segala anak dombā-ku gombālā-kan-lah domba-dombā-ku*. Où paissez-vous? دمان اڱکو مڱمبال *di-māna angkaw*

merg-gombāla. Qui paît parmi les lis, یخ مشکبال دانتار بغبوغ باکخ *yang merg-gombāla di-antāra burga-būrga bākung*.

PAIX, s. f., سلام *dāmey*, *salām*, فردماین *per-damēy-an*, علامه *selāh*. Signal de —, *alāmat per-damēy-an*. Au temps de —, قد کال فردماین *pada kālā per-damēy-an*. Parole de —, *per-katā-an per-damēy-an*. Traité de —, فرجیحین *per-janjī-an per-damēy-an*. Juge de —, حاکم یخ مندامیکن *hakim yang men-dāmey-kan*. Troubler la —, مشهر بروکن فردماین *merg-haru-birū-kan per-damēy-an*. Le baiser de —, چیم فردماین *xiūm per-damēy-an*. Que la — soit avec vous! السلام علیکم *es-salām aleikum*.

PAIX, repos, assurance, tranquillité, کسناغن *ka-senāng-an*, *per-tetāp-an*, سجهتر *sejah-tra*, سلامت *salāmat*, کستوساغن *ka-santawsā-an*. Vivre en —, هیدف *hidup dergan ka-senāng-an*, هیدف دغن کسناغن *hidup dergan ka-santawsā-an*. La — du cœur, فرتتافن هاتی *per-tetāp-an hāti*.

PAIX! silence, دیم *dīam*.

PAL, s. m., pieu, سول *sūla*. Supplice du —, سلاغن *sulā-an*.

PALAIS, s. m., استان *astāna*, مالگی *mālīgey*. — royai, استان راج *astāna rāja*. Le personnel du —, ایسی استان *isi astāna*. Révolution de —, گمفر دالم استان *gampar dā-lam astāna*.

PALAIS de la bouche, لاغت ۲ *lāngit-lāngit mūlut*. Je ferai que votre langue s'attachera à votre palais, اکو اکن فرلکتکن لیدهم *aku akan per-lekāt-kan līdah-mu ka-pada lāngit-lāngit mūlut-mu*.

PALAN, s. m., t. de mar., کافى دان *kāpi dān tāli* اکن مشغکت بابن *akan merg-angkat bāban*.

PALANQUIN, s. m., sorte de litière, *usūng-an*, جفغان *jempāna*, براسوغن *tandu*. Etre en —, *ber-usūng-an*. Porter dans un —, *menandu*. Porteur de —, *orang menandu*. — de cérémonie, مشکر *mangkur*. Porter quelqu'un dans un — de cérémonie, *me-mangkur-kan*.

PALATALE, s. f., حرف یخ داوچف *huruf yang di-ūxap* در لاغت مولت *deri lāngit mūlut*.

PALE, s. f., bout plat d'un aviron, *dāun dāyung*.

PALE d'un moulin, etc., فتو ایر *pintu āyer*.

PALE de calice, کاین توتف چاون *kāin tūtup xāwan kudus*.

PÂLE, adj., blême, فوجت *pūxat*,
موک فوجت, Figure —, فیرغ
pērang. Figure —, فوجت
mūka pūxat. — d'effroi, فوجت
pūxat deri-pada tākut.

PÂLE, peu foncé, مود *mūda*.
Vert —, هیجو مود *hijaw mūda*.

PÂLE, en parlant de la lumière,
سورم *sūram*. Sa lumière était —,
سورمه چیان *sūram-lah xahayā-
ña*.

PALÉE, s. f., rang de pieux
formant une digue, تر بس در د فنجخ,
*terbis deri-pada panxang-pan-
xang*.

PALEFRENIER, s. m., اورغ فنجکوود
ōrang penunggu kūda, سائس *sūis*.

PALÉOGRAPHIE, s. f., science des
écritures anciennes, معرفه کتاب لام,
maṛifat kitāb-kitāb lāma.

PALET, s. m., چکر *tempung*,
xakra. Jouer au —, بر ماین فنجخ
ber-māin tempung. Lancer un —,
menempung.

PALETOT, s. m., باجو لور *bāju
lūr*.

PALETTE, s. f., فلتنق *pe-lentik*.

PALETTE de peintre, فائن جنغ
پاندى منولس کبر *pāpan jenang
pandey menūlis gambar*.

PALETTE, t. de chirurgie, باتل داره
باتل داره *bātīl dārah ūrat yang
di-kerat*. Une — de sang, سباتل
داره *sa-bātīl dārah*.

PALETUVIER, s. m., بر رین *berīngin*.

PÂLEUR, s. f., کفچانن *ka-puxāt-
an*, فری یخ فوجت *prī yang pūxat*.

PALIER, s. m., دتغاک *tampat per-hentī-an di-tangga*,
تغاکن *tapāk-an tangga*.

PALINODIE, s. f., rétractation de
ce qu'on a dit, حال منکر کات درین
hāl munkir kāta dirī-ña.

PÂLIR, v. n., devenir pâle, منجادی
فوجت *men-jādi pūxat*. Les rayons
du soleil pâlirent, سینر متهاری فون,
جدیله فوجت *sinar mata-hāri pūn
jadī-lah pūxat*. Pâlir sur les livres,
براجر سمفی جادی لله
ber-ājar sampey jādi lelāh. Faire pâlir,
منجدیکن *memūxat-kan*, فوجت
men-jadī-kan pūxat.

PALIS, s. m., فنجخ *panxang*.
Enfoncer des palis, منجیکن فنجخ
merg-hunjam-kan panxang.

PALISSADE, s. f., فاکر *pāgar*,
ترغکیر *trangkeyra*. — de fortifica-
tion, فاکر بنتخ *pāgar binting*.

PALISSADER, v. a., entourer de
palissades, مکاری *memāgar*,
مغلیخ دغن فنجخ *memagār-i*,
مغلیخ دغن فنجخ *merg-
uliling dengan panxang*. — un
jardin, مکاری تامن *memagār-i
tāman*.

PALISSER, v. a., — des arbres,
مغیکت چابخ ۲ فوهن فد فاکر اتو فد
مغیکسی *merg-ikat xābang-xābang*

pōhon pada pāgar ātaw pada kisi-kisi.

PALLADIUM, s. m., chose qui conserve, qui protège, بارغ یخ عملہ راکن *bārang yang memeliharā-kan*, بارغ یخ ملندغ *bārang yang me-lindung.*

PALLIATIF, IVE, adj., qui ne guérit qu'en apparence, یخ مناور *yang menāwar* tetāpi tiāda meñembuh-kan. Ce remède n'est qu'un —, مک اوبت *maka obat itu menāwar tetāpi tiāda meñembuh-kan.*

PALLIER, v. a., déguiser, couvrir une chose qui est mauvaise, منوتف *menūtup*. — une faute, منوتف ساله *menūtup sālāh.*

PALLIUM, s. m., فکاین فشره لو اسقف *pakēy-an panghūlu uskuf.*

PALMA - CHRISTI, s. m., جارق *jāraḱ*. v. Ricin.

PALMAIRE, adj., تافق فون *tāpaḱ pūña*. Musele —, عضلة تافق تاغن *adlelat tāpaḱ tāngan*. Face —, ستافق لیرون *sa-tāpaḱ lēbar-ña.*

PALME, s. m., mesure qui est de l'étendue de la main ouverte, تافق *tāpaḱ*. Large d'un —, ستافق لیرون *sa-tāpaḱ lēbar-ña.*

PALME, s. f., branche de palmier, داون لنتر *dāun ānaw*, داون لنتر *dāun lontar*,

داون خرما *dāun kormā*.

Fig. Rempoter la —, براوله مکوت *ber-ūleh makōta ka-menāng-an.*

PALMIER, s. m., فوهن خرما *pōhon kormā*, فوهن لنتر *pōhon lontar*, فوهن انو *pōhon ānaw*. Vin de —, نیر *nīra*, توق *tūwaḱ*.

PALMIPÈDE, adj., برکاکی فیهه *ber-kāki pīpīh.*

PALMISTE, s. m., لنتر برامبت *lontar ber-umbut.*

PALPABLE, adj., qui se fait sentir au toucher, یخ دافت دجامه *yang dāpat di-jāmah*, یخ دافت دراب *yang dāpat di-rāba.*

Fig. —, clair, évident, پات *ñāta*, ترغ *terang.*

PALPER, v. a., منجامه *men-jāmah*, مراب *me-rāba.*

PALPER de l'argent, le recevoir, منریم وځ *menarīma wang.*

PALPITANT, E, adj., یخ بردبر *yang ber-debār.*

PALPITATION, s. f., دبر *debār*, دبارن *debār-an.*

PALPITER, v. n., بردبر *ber-debār*, کمتر *gumetār*. Son cœur palpiter, هتین بردبر *hatī-ña ber-debār.*

PALTOQUET, s. m., t. pop., اورغ *ōrang pengkuh*, اورغ کاسر *ōrang kāsar.*

PÂMER, v. n., et se pâmer, v. pron., فُغْسَن *pingsan*, مرچ *murxa*, کلاغَر *kelāgar*.

PAMOISON, s. f., حال فُغْسَن *hāl pingsan*, کلاغَر *kelāgar*. Tomber en —, رِبَه فُغْسَن *rebəh pingsan*, مَنجَادِي فُغْسَن *men-jādi pingsan*.

PAMPHLET, s. m., سورت سَنَدِيرَن *sūrat sindir-an*.

PAMPHLÉTAIRE, s. m., یَغ مَنوَلِس *yang menulis sūrat sindir-an*, فُئِنْدِرَن *peñindir*.

PAMPLEMOUSSE, s. f., لِمَو بَسَر *limaw besār*, لِمَو بَتَاوِي *limaw batāwi*.

PAMPRE, s. m., چَابَغ فَوَهَن اَغْوَور *xābag pōhon angūr*.

PAN, s. m., d'un habit, فَنچ *punxa*, فَنچِخ *panxung*. Le — de son habit, فَنچ بَجَوَن *punxa bajū-ña*.

PAN d'un mur, مَوک *mūka*, فَنجَوَرُو *pēn-juru*. Une tour à six pans, مَنَارَة یَغ مَکَان اَنَم *menāret yang mukā-ña anām*.

PANACÉE, s. f., اَوِیت فِد سَکَلِیْن فِیَاکَت *obat pada sa-kalī-an peñākūt*.

PANACHE, s. m., جَمْبَل *jambul*. Il a un — à son chapeau, اَد جَمْبَل *ada jambul pada kopiah-ña*.

PANACHÉ, E, adj., de plusieurs couleurs, هِیرَم *hīram*, یَغ بَرِیَاکِی وَرَنَاک *yang ber-bāgey warnā-ña*.

PANADE, s. f., سَوَف رَوْتِی *sōp rōti*.

PANADER (SE), v. pron., marcher avec ostentation, بَرَجَالَن سَرَت مَغِیْکَل *ber-jālan serta meng-igal*.

PANARIS, s. m., کَلِرَوْتَن *ka-lurūt-an*.

PANCARTE, s. f., تَفْتَر هَرُک *daftar harga barang dagāng-an*.

PANCARTE, placard, affiche, سَورَت یَغ دَلِکْتَن *sūrat yang dilekāt-kan*.

PANDIT, s. m., فَنَدِیت *pandita*.

PANÉGYRIQUE, s. m., مَدَح *madaḥ*, خَطْبَة یَغ مَوجِی *kuṭbat yang memūji*, فُجْجِیْسَن *puji-puji-an*.

PANER, v. a., مَبُوبَه رَوْتِی *mem-būbuh rōti*, مَنُوْتَف دَغَن رَوْتِی *menūtup dengan rōti*.

PANETIER, s. m., تَوَکْخ رَوْتِی *tūkang rōti*, فَنَانَاک *penānak*, فَنجَاوَت تَنَاکَن *pen-jāwat tanāk-an*. Le grand —, فَنجَاوَت تَنَاکَن پَانْهَلُو اَتَس سَکَل *panghulu atas segala pen-jāwat tanāk-an*.

PANETIÈRE, s. f., کَنَدَغ مَبَاو رَوْتِی *kandug mem-bāwa rōti*.

PANIOUM, s. m., espèce de millet, سَچَنَس جَو *sa-jenès jaw*.

PANIER, s. m., کَرَنجِخ *bākul*, کَرَنجِج *kranjang*. — pour récolter le riz et le poivre, بَرُونْخ *brōnong*. — pour mettre sur une bête de somme,

رڠڠ *ringga*. — qui se porte sur le dos, رڠڠڠ *rangking*. — pour porter la résine, امبڠ *ambong*. — en osier, راک *rāga*. — de fleurs, باکل بوڠ *bākul būnga*. Six paniers de tubercules, اوبى انم کڠڠڠ *ūbi anām kranjang*. Dix paniers de résine, دامر سڠوله امبڠ *dāmar sa-pūloh ambong*. Cinq paniers d'huîtres, تيرم ليم راک *tīram līma rāga*.

Loc. prov. C'est un panier percé, ای مبلنجاکن سمان وڠن *īa membelanjā-kan samuā-ña wang-ña*.

PANIQUE, s. f., کڠجوتن *ka-kejūt-an*, هرهار *haru-hāra*.

PANNE, s. f., گراسه, بابی *lēmāk bābi*. T. de mar. Vaisseau en —, حال کفل یڠ لایرن تیاد ماکن, اغن *hāl kapāl yang lāyar-ña tiāda mākan āngin*.

PANNEAU, s. m., surface enfermée dans une bordure, قتن *petāk*. Cette porte a quatre panneaux, امفت قتن *ampat petāk pada pīntu itu*.

PANNEAU, piège, جرت *jerāt*. Donner dans le —, کن جرت *kena jerāt*.

Fig. —, تیڤو *tīpu*. Faire tomber dans le —, منڠوکن *menipūkan*.

PANORAMA, s. m., فڠلہاتن یڠڠ *peng-lihāt-an yang berkuliling-an*.

II.

PANSE, s. f., fam., ventre, فرت *prūt*. Grosse —, فرت بسر *prūt besār*. Avoir la — pleine, جادی *jādi kenñang*.

PANSEMENT, s. m., d'une blessure, حال ممباتکن لوك *hāl mem-bābat-kan lūka*.

PANSER, v. a., une blessure, ممباتکن لوك *mem-bābat-kan lūka*.

PANSER des animaux, ملہراکن *memeliharā-kan binātang*, بناڠ *menḡ-gombalā-kan binātang*.

PANTALON, s. m., vêtement depuis la ceinture jusqu'au talon, سلور *selūar*, سلور فنجڠ *selūar panjang*.

PANTALONNADE, s. f., bouffonnerie, سند *senda*, گورو *gūraw*.

PANTHÉISTE, s. m., اورڠ یڠ فرچای *orang yang per-xāya samista ālam ada allah*.

PANTHÈRE, s. f., هریمو هیتم *harī-maw hītam*, هریمو کمبڠ *harīmaw kumbang*.

PANTIN, s. m., figure de carton qui se meut avec des fils, فاتڠ دڠن *pātung dengan anggōta yang ber-gerāk*.

PANTOMIME, s. f., art d'imiter par le geste, علم برکات دڠن تشکله لاکو *ilmuber-kāta dengan tingkah laku*, فرمینن تشکله لاکو *per-main-an tingkah laku*.

PANTOUFLE, s. f., جنيل *xinēla*,
 چرڦو *xarpu*, سڦانو مالم *sapātu*
mālam. Une paire de pantoufles,
 سڦاسڦ جنيل *sa-pāsang xinēla*.

PAON, s. m., oiseau, مرق *merək*,
 مرق جنتن *merək jantan*. — qui
 fait la roue, مرق يڦ مڦيكل *merək*
yang meng-igal. Queue de —,
 مرق ايكر *ikor merək*. Plume de —,
 بولو مرق *būlu merək*.

PAONNE, s. f., مرق بئين *merək*
betina.

PAPA, s. m., t. enfantin, باڦ
bāpa. Grand-papa, bon papa, نينق
nēnek laki-laki.

PAPAL, E, adj., du pape, ڦاف ڦوك
pāpa pūña, كڦال الكنيسة ڦوك *ka-*
pāla el-kanīset pūña.

PAPAYE, s. f., ڦڦاي *papāya*.

PAPAYER, s. m., ڦوهن ڦڦاي *pōhon*
papāya.

PAPE, s. m., ڦاف *pāpa*, كڦال
 الكنيسة كتوليك *kapāla el-kanīset*
katōlika.

PAPELARD, s. m., fam., hypocrite,
 اورڦ منافق *orang munāfik*.

PAPEBASSE, s. f., سورت سرانن يڦ توا
sūrat-surāt-an yang tuā, سورت
 سرانن يڦ تباد برگون لاکي
sūrat-surāt-an yang tiāda ber-gūna lāgi.

PAPETERIE, s. f., manufacture de
 papier, مڦوت قرطاس *tampat*
mem-buat kartās.

PAPETERIE, boutique de papetier,
 کدی اورڦ جول قرطاس
kadèy orang jūal kartās.

PAPETIER, s. m., fabricant de
 papier, اورڦ مڦوت قرطاس *orang*
mem-buat kartās. Ouvrier —,
 توکڦ قرطاس *tūkang kartās*.

PAPETIER, marchand de papier,
 اورڦ جول قرطاس *orang jūal*
kartās.

PAPIER, s. m., قرطاس *kartās*,
 کرتس *kartas*. — brouillard, قرطاس
 ملر *kartās melār*. — à lettre,

قرطاس سور *kartās sūrat*. — bordé
 de noir, قرطاس دڦن ڦڦگر هيتم
kartās dengan pinggir hitam. —
 blanc, قرطاس ڦوته *kartās putih*.

Gros — قرطاس کاسر *kartās kasar*.
 — fin, قرطاس هالس *kartās halus*.

— de Hollande, قرطاس ولند
kartās wolanda. — chinois, قرطاس چين

ورڦ قرطاس *kartās xīna*. — monnaie,
 قرطاس دڦن *wang kartās*. — timbré,

ڦڦ *kartās dengan xāp*. Rame
 de —, کودی قرطاس *kōdi kartās*,

گندڦ قرطاس *gundung kartās*.
 Commerce de —, ڦرنڦان قرطاس
perniagā-an kartās.

PAPIER, écrit, سورت سرانن *sūrat-*
surāt-an. Montrer ses papiers,
 منڦڦکن سورت معاف
menunjuk-
kan sūrat maāf.

Loc. prov. Figure de papier mâché, موك فوجت *mūka pūxat*.

PAPILLON, s. m., insecte, كوفو *kūpu*, رمم *kupu - kūpu*, رمام *rama-rāma*.

PAPILLOTE, s. f., قرطاس كچل *kartās keçil*, ممبات ايكل رمت *mem-bābat ikaḷ rambut*, قرطاس مغيكت *kartās meḡ-ikat*, چچنتخ *cecentung*.

PAPILLOTER, v. n., en parlant des yeux, بركلف *ber-kelip-kelip*.

PAPILLOTER, mettre des cheveux en papillotes, ممبات ايكل رمت دغن *mem-bābat ikaḷ rambut degan*, قرطاس كچل *kartās keçil*.

PAPOUS ou PAPOUAS, s. m., ثفوه *papūwah*.

PÂQUE ou PÂQUES, s. f., فاسخ *fāsaḵ*. Le jour de —, هارى فاسخ *hāri fāsaḵ*. La fête de —, هارى راي *hāri rāya fāsaḵ*. La semaine de —, جمعة فاسخ *jumaat fāsaḵ*.

Célébrer la —, ممكخ فاسخ *memegang fāsaḵ*. Le repas de la —, فرستاشن *per-santāp-an fāsaḵ*. Manger la —, سنتف فاسخ *santap fāsaḵ*.

Des œufs de —, تلر هارى فاسخ *telòr hāri fāsaḵ*. Faire ses pâques, سمبت القربان المقدس قد ماس فاسخ *sambut el - ḡorbān el - muḡadas pada māsa fāsaḵ*. Pâques fleuries, اهاد اراق داون *aḡad āraḡ - dāun-dāun*.

PAQUEBOT, s. m., تباغن مباوسورت *tambāḡ-an mem-bāwa sūrat dān burḡkus*.

PAQUET, s. m., assemblage de choses enveloppées ensemble, بشكس *burḡkus*, كندخ *turḡkus*, گندخ *gundung*. Un — de linge sale, سبشكس كايين كوتر *sa-burḡkus kāin kōtor*. Deux paquets de lettres, سورت دو بشكس *sūrat dūa burḡkus*.

Un gros —, بشكس بسر *burḡkus besār*. Mettre en —, ممبشكسكن *mem-burḡkus-kan*.

PAQUET, au fig., personne lourde, اورخ يڭ تبم توبين *ōrang yang tam-bun tūbuh-ña*.

PAR, prép., au travers de, ترس *trūs*, لتس *lintas*. Passer — la forêt, برجالن ترس هوتن *ber-jālan trūs hūtan*. Ce chemin passe — le milieu de la ville, مك جالن ايت *maka jālan itu trūs di-tergah nagrī*. La clarté de la lune arrive — la fenêtre, ترخ *tràng būlan itu trūs jandēla*. Voyager — (à travers), برجالن لتس *ber-jālan lintas*, ملتس *me-lintas*.

PAR, exprimant la cause, le moyen, اوله *ūleh*, درفد *deri-pada*, دغن *dergan*, دم *demi*. — Jésus Christ notre Seigneur, اوله عيسى *ūleh isa el-mesēḡ*, توهن كامى *tūhan kāmī*. — le roi, اوله راج *le roi*.

ūleh rāja. Cela a été vu — moi, ایت سده دلپت اولهک *ītu sudah di-līhat ūleh-ku*. Par la raison, اوله *ūleh sebāb*, درثد سبب *deri-padasebāb*. Regarder par la fenêtre, تیشق درثد جنديل *tēngok deri-pada jandēla*. Entrer — la porte, ماسق *māsuk deri-pada pintu*. — la miséricorde de Dieu, دغن *dengan rahmat allah*. — ce moyen, دغن جالن این *dengan jālān īni*. — Dieu, الله دم *demi allah*. — ma vie, دم پواک *demi ūawā-ku*.

On verra par les exemples suivants comment cette préposition peut encore se rendre en malais. — delà de la mer, دسبرغ لاوت *disabrāng lāut*. — deçà du grand chemin, دسین جالن رای *di-sīni jālān rāya*. — la langue du prophète, اتس لیده نبی *ātas lidah nabī*. — terre et — mer, ددارت *di-dārat dān di-lāut*. Répéter — deux fois, دو *ber-kāta pūla dūa kālī*. Marcher — troupe, برجالن برکاون *ber-jālān ber-kāwan*. Deux — deux, دسین *ber-dua-dūa*. — ici, دسین *di-sīni*. — là, دسان *di-sāna*. — ei — là, دسین سان *di-sīni-sāna*.

PARABOLE, s. f., similitude, allégorie, فرامان *per-upamā-an*, مثل *miṣal*, تمثيل *tamṣil*, عبارة *ibārat*,

اندی *andey-andey-an*. Expliquez-nous cette —, ایتیکنله قد کامی *artī-kan-lah pada kāmī per-upamā-an ītu*. Dire des paraboles, مغوجف مثل *merg-ūxap miṣal-miṣal*.

PARABOLE, géom., بارس بنتق *bāris bantuk*.

PARACLET, s. m., consolateur, فغلیفر *perg-hibur*, فغلیفر *perg-lipur*.

PARACLET, le Saint Esprit, روح القدس *rūh ul-ḥudus*.

PARADE, s. f., pompe, ostentation, افاچار *upaxāra*, کملیان *ka-mulīā-an*. Cheval de —, کود افاچار *kūda upaxāra*. Lit de —, تمفت افاچار میت *tampat upaxāra mayet*.

PARADE, montre, étalage, قنچونک *penunjūk-an*.

PARADE, exercice militaire, بارس *bāris*, ترماس *termāsa*. Faire la —, بربارس *ber-bāris*.

PARADIS, s. m., فردوس *firdaws*, جنة *jennat*, سورک *suwarga*. — terrestre, تامن کسکاء *tāman kasukā-an*. L'arbre de vie au milieu du —, فوهن کایو کهدوفن قد سام تغه *pōhon kāyu ka-hidūp-an pada sāma tergaḥ tāman ītu*. Vous serez aujourd'hui avec moi dans le —, هاری این اغکواکن اد *hāri īni*

angkaw ākan ada serta dengan aku di-dālam firdaws. Le fleuve du — des mahométans, کَوثر *kaw-ser.* — d'Indra, کَندِراَن *ka-indrā-an.*

Fig., lieu délicieux, تمیخت کسکاء *tampat ka-sukā-an.*

L'oiseau de PARADIS, سوڤو *sōpo,* مانق دیوات *mānuḡ dēwāta.*

PARADOXE, s. m., فرکتان یغ ملاون *per-katā-an yang me-lāwan pikīr-an segala orang.*

PARAGE, s. m., extraction, qualité, اصل *aṣal,* بخش *bangsa.* Personne de haut —, اورغ در بخش تَغکی *orang deri bangsa tinggi.*

PARAGE, lieu, endroit, تَمَت *tampat,* فیهق *pīhaḡ.* La mer est très-calme dans ces parages, مک لاوت ایت *maka lāut itu amat tedòh pada pīhaḡ ini.*

PARAGRAPHE, s. m., section d'un chapitre, d'un discours, فَرکار *por-kāra,* بهائیَن سواتو فصل *bahagī-an suātu faṣal.*

PARAÎTRE, v. n., être visible, se faire voir, کلِهاتَن *ka-lihāt-an,* جادی کلِهاتَن *jādī ka-lihāt-an,* ظاهر *tlāhīr.* Le navire paraît dans le lointain, مک کفل ایت کلِهاتَن در *maka kapāl itu ka-lihāt-an deri jāuh.* Une comète parut l'année dernière, مک سبوه بتغ برایکر *maka sūbuh bēṭag bāyīkr.*

ماکا سا-بُوه makā sa-būah bintang ber-īkor ka-lihāt-an-lah pada tāhun yang lālu. Rien de pareil n'a encore paru, بلم قرنه کلِهاتَن *belum pernah ka-lihāt-an bārang yang sa-bāgey-ña.* Un fantôme parut, مک داتغله هنتو *maka dātang-lah hantu.*

PARAÎTRE, venir en présence, مَغهادف *meng-hādap.* — devant le roi, مَغهادف راج *meng-hādap rāja.*

PARAÎTRE, sembler, مروث *me-rūpa,* رُفا *rupā-ña,* سَروث *sa-rūpa.* Il est autre qu'il paraît, ادان لاین در رُفا *adā-ña lāin deri rupā-ña.* Bien des gens paraissent sages, باقی اورغ اد برودی رُفا *bānāḡ orang ada ber-būdi rupā-ña.* Cela paraît ainsi, مک رُفا بکیت *maka rupā-ña bagitu.* Il paraît vouloir pleuvoir, رُفا ماو هوجن *rupā-ña māu hūjan.* Faire paraître, faire voir, montrer, مَمَرلِهتَن *mem-per-lihat-kan,* مَننَجَکَن *menunjuk-kan.* Faire —, mettre en présence, مَنداتَغَن *meng-hādap-kan,* مَنداتَغَن *men-dātang-kan.*

PARALLÈLE, adj., سام جاوهَن اَنتران *sāma jāuh-ña antarā-ña.* Deux lignes parallèles, دو بارس یغ سام *dūa bāris yang sāma jāuh-ña antarā-ña.*

PARALLÈLE, s. m., comparaison, فَربندِیغَن *ka-bandīng-an,* کَبندِیغَن

per-bandīng-an. — entre deux personnes, *فر بند یغن انتار دو اورغ* *per-bandīng-an antāra dūa ōrang.*

PARALLÉLISME, s. m., état de deux lignes ou plans parallèles, *جاوهن* *jāuh-ña yang sāma.*

PARALLÉLOGRAMME, s. m., *موک* *mōka* رات بفرسکی امفت مک دو سکین یغ *rāta be-per-segī ampat maka dūa segī-ña yang ber-tentāng-an ada sāma jāuh-ña antarā-ña.*

PARALOGISME, s. m., faux raisonnement, *تیاد بنر* *tiāda benār*, *کیاس یغ تیاد صح* *kiyās yang tiāda seḥ.*

PARALYSER, v. a., rendre paralytique, *منجديکن تیفق لاس* *men-jadi-kan tēpuḥ lāsa.*

Fig. —, rendre nul, sans force, *منیادکن* *meniadā-kan.*

PARALYSIE, s. f., *فری یغ تیفق لاس* *pri yang tēpuḥ lāsa.* Tomber en —, *جادی تیفق لاس* *jādi tēpuḥ lāsa.*

PARALYTIQUE, adj., *تیفق* *tēpuḥ*, *لفه* *lumpuh.* Des gens portaient un —, *اورغ بواله* *ōrang bawā-lah sa-ōrang tēpuḥ lāsa.*

PARAPET, s. m., balustrade, *اٹل* *āṭil*, *اٹیلن* *āṭil-an*, *کوبو* *kūbu*, *رنگت* *ringkit*, *پنگیر بنتغ* *pinggir bintēng.* — d'un bastion, *اٹیلن کتم* *āṭil-an katlum.*

PARAPHE ou PARAFE, s. m., *خط* *ḥaṭṭ*, *چف* *ḫāp.*

PARAPHER ou PARAFER, v. a., *مبوت* *mem-būat*, *خط قلم سرت ممبوه تافق تاغن* *ḥaṭṭ kalam serta mem-būbuk tāpak tāngan-ña.*

PARAPHRASE, s. f., explication étendue d'un texte, *شرح* *ṣereḥ*, *عبارة* *ibārat.*

PARAPHRASER, v. a., *مغبارنکن* *merg-ibārat-kan.*

PARAPLUIE, s. m., *فایغ* *pāyung.* — chinois, *فایغ چین* *pāyung xīna.*

— de soie, *فایغ سوتر* *pāyung sūtra.*

Ouvrir un —, *مشمبکن فایغ* *merg-embang-kan pāyung*, *مبوک فایغ* *mem-būka pāyung.*

PARASANGE, s. f., *فرسخ* *farsak.*

PARASITE, adj., écornifleur, *اورغ* *ōrang* *یغ هیدف درفد بلنج اورغ لاین* *yang hidup deri-pada belanja orang lain.*

Plante PARASITE, *ثوکت یغ تمه اتس* *pōkok yang tumbuh atas pōkok yang lain.*

PARASOL, s. m., *فایغ* *pāyung.* — de cérémonie, *فایغ اوبرا* *pāyung ūbur-ūbur*, *چترا* *xeterā.* Le — jaune est réservé au roi, *فایغ کونخ* *pāyung kūning itu tanda ka-rajā-an.*

PARATONNERRE, s. m., *بسی فشنتر* *besi peng-hantar kilat*, *کات* *kat.*

اکن منورنکن کيلت *kāwat ākan me-nūrun-kan kīlat*.

PARAVENT, s. m., لندځ *lindung*, لندځ اغن *lindung āgin*.

PARC, s. m., enclos entouré de murs etc., planté d'arbres, تامن يځ *tāman yang ber-pāgar*, رېمب *rimba ka-sukā-an*.

PARC d'artillerie, تښت سکل الله *tampat segala alat prang*. — aux projectiles, تښت فلورو *tampat peluru*.

PARC pour le bétail, کندځ *kan-dang*. — de buffles, کندځ کربو *kan-dang karbau*. Renfermé dans un —, ترکندځ *ter-kandang*.

PARCAGE, s. m., séjour des moutons parqués, حال دېمب ۲ يځ ترکندځ *hāl domba-domba yang ter-kandang*.

PARCELLE, s. f., petite partie, سڅوتځ *bahagī-an kexil*, سڅوتځ کچل *sa-pūtung kexil*.

PARCE QUE, conj., سبب *sebàb*, درکارن *kārna*, تځل *tegàl*, درکارن *deri kārna*, سدځ *sedang*. — son père est malade, سبب بځان ساکت *sebàb bapā-ña sākīt*. Je ne veux pas, — cela est défendu, هېمب تياډ *hamba tiāda māu tegàl itu di-lārang-kan*. Il fait obscur — le soleil est couché, سدځ متهاری سده ماسق مک جادی کلف

sedang mata-hāri sudah māsuk maka jādi gelap.

PARCHEMIN, s. m., کولت دېمب يځ *kulit domba yang di-sāmak*. Ecrire sur du —, منولس اتس کولت *menulis atas kulit domba*.

PARCHEMINÉ, E, adj., سڅرت کولت *seperti kulit domba yang di-sāmak rupā-ña*.

PARCIMONIE, s. f., څړی جيت *prī jīmat*, ککیرن *kikīr-an*.

PARCIMONIEUX, EUSE, adj., جيت *jīmat*, تاهو سڅفن *kikīr*, ککیر *tāhu simpan*.

PARCOURIR, v. a., courir çà et là, برجالن سین سان *ber-jālan sīni sāna*.

PARCOURIR, aller d'un bout à l'autre, traverser, برجالن ترس *ber-jālan trūs*, مللوئی *me-lalū-i*, ملتنس *me-lintas*. Il a parcouru la ville, سده ای برجالن ترس نکړی *sudah ia ber-jālan trūs nagrī*. — des bois et des forêts désertes, بېراف مللوئی *me-lalū-i be-brāpa hutan rimba bel-antāra*. Le soleil parcourt les douze signes du zodiaque en un an, مک بروج الفلك يځ *dua belas itu pūn di-per-īdar-kan mata-hāri pada sa-tāhun sa-kālī*.

PARCOURIR, faire le tour, visiter, منجلاڻي *men-jalān-i*, مغلليڻي *me-ṅgulitīng-i*, منجاجة *men-jājah*. J'ai parcouru la plantation, سده هب *sudah hamba men-jalān-i kebōn*.

PARCOURIR des yeux, مليهت دغن *me-lihat dengan lekūs*. — un livre, مباح ڪتاب دغن لڪس *mem-bāxa kitāb dengan lekūs*.

PARCOURS, s. m., chemin parcouru, جالڻ يڻ دجلاني *jālan yang di-jalān-i*.

PAR-DESSUS, s. m., باجو ڦنجيڻ لور *bāju panjang luar*.

PAR-DEVANT, loc. prép., دهدائن *di-hadāp-an*.

PARDON, s. m., rémission d'une faute, d'une offense, امڻ *ampun*, امڻون *ampūn-an*, ڪمڻون *ka-ampūn-an*, معاف *maāf*. — des péchés, ڪمڻون دوس *ka-ampūn-an dōsa*. Obtenir le —, منداڻت امڻ *men-dāpat ampun*. Je demande —, هب منت امڻ *hamba minta ampun*.

Loc. prov. Pour néant demande pardon qui pardonner ne veut, يڻ تباد ماو مبري امڻ تباد اي اڪن منداڻت *yang tiāda māu mem-brī ampun tiāda ĩa ākan men-dāpat ampun*.

PARDONNABLE, adj., يڻ دافت *yang dāpat di-ampun-kan*.

Faute —, ساله يڻ دافت دامڻڪن *sālah yang dāpat di-ampun-kan*.

PARDONNER, v. a., accorder le pardon, مڻمڻ *merṅ-ampun*, مڻمڻي *merṅ-ampūn-i*, ملڻڪن *me-lepās-kan*, معافڪن *me-maāf-kan*. Je lui

pardonne, هب مڻمڻي ڦدان *hamba merṅ-ampūn-i padā-ña*. Pardonnez moi, je vous en prie, اڦاله ڪران دامڻوني *apā-lah kirā-ña di-ampūn-i ūleh-mu ākan hamba*.

Dieu pardonne au pénitent, الله مڻمڻوني دوس اورڻ يڻ برتويت *allah merṅ-ampūn-i dōsa orang yang ber-tōbat*. Pardonnez et on vous pardonnera, لڻسڪنله مڪ ڪامو اڪن *lepās-kan-lah maka kāmū ākan di-lepās-kan*. Dieu vous pardonne votre péché, دمعاڻڪن الله دسام *di-maāf-kan allah dosā-mu*. Pardonnez-nous comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés, لاڳي ڪامي اين مڻمڻوني ڦد اورڻ يڻ *ampun-i-lah pada kāmī segala sālah kāmī seperti lāgi kāmī ĩni merṅ-ampūn-i pada orang yang ber-sālah pada kāmī*.

PARDONNER, excuser, ممبري معاف *mem-brī maāf*, معافڪن *me-maāf-kan*.

Loc. La mort ne pardonne à personne, تباد اورڻ مانسي يڻ دافت *tiāda orang mānusīa*.

yang dapat lepàs deri-pada maut.
Cette maladie ne pardonne jamais,
ساکت ایت کمتین *sākit itu ka-*
mati-matī-an.

PARÉ, E, part. pas. du v. parer,
orné, ترهیس *ter-hīyas*. Comme une
épouse parée pour son époux, سڤرت
سورغ فرمفون ممڤلی یغ تله ترهیس بکی
seperti sa-ōrang perampūan
mempeiy yang telàh ter-hīyas bagī
lakī-ña.

PARÉ, en ordre, préparé, تراتر
ter-atur, ترلڤکف *ter-langkap*.

PARÉ, à couvert, برلندڤ *ber-lin-*
dung, ترلندڤ *ter-lindung*.

PARÉ, évité, دنگکسن *di-tangkis-*
kan.

PARÉIL, LE, adj., égal, semblable,
سام *sāma*, بگیت *bagītu*, ستار *sa-tāra*,
سا-bāgey-ña. Ces deux étoffes
ne sont pas pareilles, دو کاین ایت
تیاد *dūa kāin itu tiāda sāma*.
— en âge, سام عمرک *umur-ña sāma*.
D'une forme pareille, سام رڤان *rupā-*
ña sāma. Leur conduite est pareille,
سام کلکوءنن *sāma ka-lakū-an-ña*.
Cette femme n'a pas sa pareille,
اورغ فرمفون ایت تیاد تراک *ōrang pe-*
rampūan itu tiāda tarā-ña. J'ai
vu un cheval —, همب سده لهت,
هانبا سده کود یغ بگیت رڤان *hamba sudah*
lihat sa-ikor kūda yang bagītu
rupā-ña. On n'a rien vu de —,
تیاد فرنه اورغ ملهت بارغ سباگین

tiāda pernah ōrang me-lihat bārang
sa-bāgey-ña.

PARÉIL, qui. correspond avec,
بندرڤ *benderang*, سبندرڤ *sa-ben-*
derang, جودو *jōdo*, سڤسڤ *songsong*.

PARÉIL, tel, de cette espèce,
دمکین *demikian*. Un — livre, کتاب
یتڤ دمکین *kitāb yang demikian*.
Vous avez fait une pareille faute,
انگکو سده بوت ساله یغ دمکین بسر
angkaw sudah būat sālāh yang
demikian besār.

PARÉILLEMENT, adv., دمکین جوک
اتس فری یغ سرورڤ *demikian jūga*,
اتس پری یغ *atas pri yang sa-rūpa*, سام جوک
sāma jūga.

PARÉMENT, s. m., ornement,
پرهیاسن *per-hiyās-an*. — d'autel,
پرهیاسن مذبح *per-hiyās-an mezbéh*.
— des manches d'un habit, فیلوتن
پنالوت-ان تارڤان باجو *peñalūt-an tārḡan bājū*.

PARÉMENT, surface apparente d'un
ouvrage, موک یغ لور *mūka yang*
lūar, موک یغ دهیاسی *mūka yang*
di-hiyās-i.

PARENT, E, s., qui est de même
famille, de même sang, سانک *sānak*,
سانک سودار *per-damping*, فردمڤڤ
sānak sudāra. Proche —, سانک یغ,
سانک یغ دمڤڤ *sānak yang damping*. Qui
est —, برسانت *ber-sānak*. Les pa-
rents, قندمڤڤ *pen-damping-dam-*
ping.

PARENTS, le père et la mère, ايو ابو *ibu bāpa*, ايه ايه *ayah bunda*. Il se rappelait ses —, ترکنخله ای *ter-kenāng-lah ia ākan ayah bundā-ña*.

PARENTS ascendants, نینق مویخ *nēnek mōyang*. Nos premiers — (Adam et Eve), ادم دان حوا *adam dān hawā*.

PARENTS, descendants, اتق چوچو *anak xūxu*.

PARENTÉ, s. f., consanguinité, قفوعن *pupū-an*, داره داگخ *aşal*, اصل *dārah dāgıng*. Degré de —, سائق *sānaḥ sa-pūpu*.

PARENTÉ, tous les parents, famille, کولورک *kulawarga*, بغس *bangsa*. Sa —, sa famille, کولورک *kulawar-gā-ña*, بغس *bangsā-ña*.

PARENTHÈSE, s. f., mots qu'on insère dans une —, فرکتان سسیغن دالم, *per-katā-an sisip-an dālam suātu bixāra*.

PARER, v. a., orner, embellir, مندنانی *men-dandān-i*, میسین *mem-bisey-kan*. — un autel, منیاسی مذبح *merg-hiyās-i mezbéh*.

PARER, mettre en ordre, préparer, منغانرکن *merg-atur-kan*, ملنگکف *me-langkap*.

PARER, mettre à couvert, ملندغن *me-lindung-kan*. — du soleil, ملندغن درفد فانس متهاری *me-lin-*

dung-kan deri-pada pānas mata-hāri.

PARER, éviter, منگسکن *menang-kis-kan*, مپالهن *meñalah-kan*. — de part et d'autre, برتغکس تغکسن *ber-tangkis-tangkis-an*.

SEPARER, v. pron., s'orner, مشیاسی *merghiyās-i diri-ña*. Se —, éviter, مللوئی *me-lalū-i*. Se — d'un danger, مللوئی بهای *me-lalū-i bahāya*.

PARESSE, s. f., کملاس *ka-malās-an*, کسکان *ka-segān-an*. Fuyez la —, لولو درفد کملاس *lalū-lah deri-pada ka-malās-an*.

PARESSEUX, EUSE, adj., مالس *mālas*, سکن *segān*, لالی *lāley*. Un —, اورغ سکن *orang mālas*, اورغ مالس *orang segān*, فرلالی *per-lāley*. Etre —, جادی مالس *jādi mālas*. Mener une vie paresseuse, هیدف دغن مالس *hidup dergan mālas sāja*.

Prov. Gens paresseux jamais riches, اورغ مالس تیاد اکن جادی کای *orang mālas tiāda ākan jādi kāya*.

PARESSEUX, s. m., animal, ma-mifère tardigrade, کوکخ *kūkang*.

PARFAIRE, v. a., terminer, achever, مندهکن *meñudah-kan*, منهابسکن *merg-hābis-kan*. — un ouvrage, منهابسکن فکرچان *merg-hābis-kan pe-karjā-an*.

PARFAIRE une somme, la compléter, منگناتی جملة *merg-genāp-i jumlat*.

PARI, s. m., gageure, قماره *pe-tāruh*.

PARIA, s. m., اورغ تياد بربغس *orang tiāda ber-bangsa*, اورغ يڭ *orang yang asal-ña hina*.

PARIER, v. a., برتاره *tāruh*, برتاره *ber-tāruh*, مناره *menāruh*. Je parie dix piastres, همب تاره سڦوله رڭگت *hamba tāruh sa-pūloh ringgit*.

PARIEUR, EUSE, s., اورغ يڭ برتاره *orang yang ber-tāruh wang*.

PARITÉ, s. f., égalité entre deux choses, فربنديڭن *banding-an*, فربنديڭن *per-banding-an*, برسمان *ber-samā-an*.

PARITÉ, comparaison, similitude, مثل *misal*, فرافمان *per-upamā-an*.

PARJURE, s. m., faux serment, سمْفه يڭ دست *sumpah yang dusta*.

PARJURE, qui fait un faux serment, يڭ برسْمفه دست *yang ber-sumpah dusta*, يڭ ماكن سمْفه *yang mākān sumpah*. Cet homme est un —, اورغ ايت سده ماكن سمْفه *orang itu sudah mākān sumpah*.

PARJURER (SE), v. pron., ماكن سمْفه *mākān sumpah*.

PARLEMENT, s. m., مجلس سْكَل *mejlīs segala orang besār*, مجلس كرجان *mejlīs ka-rajā-an*.

PARLEMENTAIRE, adj., مجلس *mejlīs ka-rajā-an pūña*. Usages parlementaires, عادة مجلس *adat mejlīs ka-rajā-an*.

PARLEMENTAIRE, s., chargé de négocier entre deux parties qui se battent, مسوره اكن ممبچاركن دغن *pe-sūruh ākan mem-bixarā-kān dengan mūsuh*.

PARLEMENTER, v. n., برمچار *ber-bixāra*, ممبچار *mem-bixāra*. — pour la paix, ممبچاركن درفد حال *mem-bixarā-kan deri-pada hāl per-damēy-an*.

PARLER, v. n., برکات *ber-kāta*, مغوج *merg-ūxap*, مغوج *merg-ūjar*. — beaucoup, برکات بايق *ber-kāta bāñak*. Celui qui parle, يڭ *yang ber-kāta*. — des autres,

برکات اورغ لاین *ber-kāta deri-pada orang lain*. — trop, برکات *ber-kāta ter-lālu bāñak*.

— bien, برکات بايق *ber-kāta bāik*.

— en secret, برکات دالم بمو *ber-kāta dālam bambu*. — à cœur ouvert, برکات ترس ترغ *ber-kāta trūs trəng*.

— avec arrogance, برکات دغن *ber-kāta dengan kaxak*.

کلچق *Parlez! katā-lah*, دکات اولهم *di-kāta ūleh-mu*. — une langue,

برکات دغن بهاس *ber-kāta dengan bahāsa*. — arabe, برکات دغن بهاس *ber-kāta dengan bahāsa arab*,

برکات عرب *ber-kāta arab*. — au nom de Dieu, برکات اتس نام الله *ber-kāta atas nāma allah*.

— à (adresser la parole à quelqu'un), مغتاعي *mengatā-i*. — tout bas, بريستق

ber-bisik. — du nez, برابن *be-rāban*. — parler mal de quelqu'un, مغشفت *meng-umpat*. —, causer, بر بنجخ *ber-banxang*, برتوتر *bertūtut*. — (en parlant d'un haut personnage qui s'adresse à des inférieurs), برسبد *ber-sabda*, برتته *ber-titah*. — à un haut personnage, سببه *sembah*, مېبه *meñembah*.

PARLER, s. m., langage, manière de parler, فری برکات *prī ber-kāta*.

PARLEUR, EUSE, s., اورغ یخ برکات *orang yang ber-kāta*. Grand —, پلتر *pe-litar*, لیده فنجخ *lidah pan-jang*, مولت گھگو *mūlut ganggu*.

PARLOIR, s. m., یلق بچار *bilik bixāra*, تمفت اورغ برکات *tampat orang ber-kāta*, تمفت اورغ بر بنجخ *tampat orang ber-banxang*.

PARMI, prép., انتار *antāra*, دتغه *dī tengah*, در *deri*. — les honnêtes gens, انتار اورغ بايق *antāra orang bāik*. Le démon se trouvait parmi les anges, مک ابلیس ایت اداله فد انتار *maka iblis itu adā-lah pada antāra segala malāikat*. — le peuple, انتار قوم *antāra kaum*, انتار اورغ بايق *antāra orang bānaq*. L'ivraie — le blé, رمفت رمفوتن *rumpūt-rumpūt-an* دتغه گندم *dī tengah-tengah gundum*.

PARODIE, s. f., سندر یخ تروءن *tirū-an yang sindir*.

PARODIER, v. a., منیروسرت *menīru serta meñindir-kan*.

PAROI, s. f., دندخ *dinding*. —, mur, تمبق *tembok*.

PAROI, surface intérieure, موک دالم *mūka di-dālam*.

PAROISSE, s. f., موک *mūkim*, مکیم *mukim*. Grande —, موک بسر *mūkim besdr*. Le pasteur de la —, گبال *gombāla mūkim itu*.

PAROISSIAL, E, adj., موک فون *mūkim pūña*.

PAROISSIEN, NE, s., تن سکر یخ *temān sa-grēja*, تن سموم *temān sa-mūkim*.

PAROLE, s. f., mot articulé, کات قول *kāta, per-katā-an*, فرکتان *kaul*, کله *kalimat*. — (d'un prince), سبد *sabda*, تته *titah*. — (de Dieu, d'un prince), فرمان *firmān*. Une —, سفته کات *sa-pātah kāta*. Ecoutez deux ou trois paroles, دغرله دو تیخ *dengar-lah dua tiga pātah kāta*. — prononcée, فرکتان یخ *per-katā-an yang di-ūxap*. — dure, کات کرس *kāta krās*. — douce, فرکتان یخ له لب *per-katā-an yang lemah lembut*. Ce n'est pas là la — qu'il a dite, ایت بوکن کات یخ *itu bukan-ña kāta yang di-katā-kan-ña*. Suivant sa —, تورت کتای *turut katā-ña*. — de

vérité, قوله الحق *kāta bendr*, *kaulah el-hak*. Il a le don de la —, *ia sa-ōrang fesih*. Prendre la —, مملاى بركات *memulā-i ber-kāta*.

PAROLE, promesse, جنجى *janji*. Il tient sa —, اى تتف اتس جنجى *ia tetap atas janji-ña*. Donner sa —, برجنجى *ber-janji*.

PAROXYSMES, s. m., accès, redoublement d'une maladie, ساون *sāwan*. — d'épilepsie, باي ساون *sāwan bābi*.

PARQUER, v. a., mettre dans une enceinte, dans un parc, مغندغ *mengandang*, ماسقكن بناغ دالم كندغ *me-māsuk-kan binātang dālam kandang*.

PARQUET, s. m., certaine place dans un tribunal, سواتو تمفت دكدغ *suātu tempat di-godong bi-xāra*.

PARQUET, compartiment en bois qui forme un plancher, داسر فافن *dāsar pāpan*, فاكو فافن *pāgu pāpan*.

PARQUETER, v. a., ممبوت داسر فافن *mem-buat dāsar pāpan*.

PARRAIN, s. m., celui qui tient une personne sur les fonts du baptême, باف نصرانى *bāpa naṣrāni*, فا صراني *pā ṣrāni*.

PARRICIDE, s., qui tue son père ou sa mère, فمبونه باف *pem-bunuh bāpa*, فمبونه ما *pem-bunuh ma*.

PARRICIDE, s. m., crime que commet le —, فمبونه باف *pem-bunuh-an bāpa*.

PARSEMÉ, E, part. pas. du v. parser, تهمبر *temābur*, تابور *tābur*, برسيرت *ber-sirat*. Le ciel — d'étoiles, لاغت تمبر دغن بتغ *lāgūt temābur dēngan bintang*. Etoffe parsemée de perles, كاين *kāin*, برسيرت متيار *ber-sirat mutiāra*.

PARSEMER, v. a., منابر *menābur*, مشهمبر *merg-hambur*. — un chemin de fleurs, منبرى جالان دغن بوغ *menabūr-i-jālan dēngan būga*.

PART, s. f., portion, بهكئن *bahagi-an*. Trois parts, une pour moi et deux pour vous, تيك بهكئن سهكئن *tiga bahagi-an sa-bahagi-an ākan hamba dūa bahagi-an ākan arg-kaw*. Trois parts égales, تيك بهكئن *tiga bahagi-an yang sāma rāta*. Chacun sa —, سسورغ *sa-sa-ōrang bahagi-an-ña*. Je veux ma —, همب ماو بهكئنك *hamba māu bahagi-an-ku*. Marie a choisi la meilleure —, مريم سده *marīam sudah pīlih bahagi-an yang bāik itu*.

PART, lieu, endroit, تمفت *tampat*, فثيق *pīhak*. Venir de quelque —, داتغ درفد سواتو تمفت *dātang deri pada suātu tempat*. J'irai autre —,

hambā akan pergi pada tempat yang lain. De toutes parts, درفد سکل فیهق *deri-pada segala pihak*.

Mettre à PART, میگویند *meñakū-kan*, میساختن *merg-asing-kan*. Prendre — à un travail, ماسق دالم *māsuk dālam suātu pe-karjā-an*. Ne prenez pas en mauvaise —, جاغلله امبل فرگوسر *jāngan-lah ambil per-gūsar*. Pour ma —, اکن هب *akan hamba*. Percer de — en —, منیکم ترس کبالکخ *menikam trūs ka-blākang*. De — et d'autre (des deux côtés), در سبله میله *deri sa-belàh-meñabelàh*. Faire — d'une nouvelle, ممبری خبر *mem-brī kabar*. Billet de faire —, سورت یخ ممبری تاهو *sūrat yang mem-brī tāhu*.

A PART, ماسخ *māsing*, ساکو *sāku*. Chacun à —, ماسخ ۲ سسورخ *māsing-māsing sa-sa-ōrang*.

PARTAGE, s. m., 1°, action de partager, فیهقیئن *pem-bahagi-an*, حال مهباهی *hāl mem-bahagi*. — d'une succession, بارخ فساك *pem-bahagi-an bārang pusāka*. 2°, résultat, بهکیئن *bahagi-an*, فریهقیئن *per-bahagi-an*. Voilà mon —, بهو این بهکیئنك *bahwa ini bahagi-an-ku*.

PARTAGÉ, E, part. pas. du v. partager, مهباهی *bahagi*, ترههاهی *ter-ba-*

hagi. — en deux, ترهله *ter-belàh*, دههاهی *di-bahagi dua*.

PARTAGER, v. a., مهباهی *mem-bahagi*, مهبهکیئن *mem-bahagi-kan*. — une succession, مهبهکیئن فساك *mem-bahagi-kan pusāka*. — par moitié, مهباهی دو *mem-bahagi dua*. — en deux (fendre), مبله *mem-belàh*.

PARTAGER, prendre part à. — les bénéfices avec quelqu'un, مشبل *merg-ambil sa-bahagi-an deri-pada laba*.

PARTAGEUR, s. m., یخ مهبهکیئن *yang mem-bahagi-kan*.

PARTANT, adv., par conséquent, کارن ایت *deri sebab itu*, *karna itu*. Vous avez promis de l'argent, — vous devez le donner, اغکو سده برجنجی ماو ممبری و غ مک *angkaw sudah ber-janji mau mem-brī wang maka deri sebab itu harus angkaw mem-brī dia itu*.

PARTENAIRE, s., برسکوتو *teman*, *ber-sakutu*.

PARTERRE, s. m., jardin ou partie de jardin orné de fleurs, تامن *tāman*, *tāman bunga-bunga*, تامن بشبوغ *tāman puspa*.

PARTERRE d'une salle de spectacle, تمغت دتغه یلق ماین وایخ *tam-pat di-tengah bilik mairin wayang*.

PARTI, s. m., union de plusieurs personnes, *فرتمان per-temān-an*, *فرسکتوئن per-sakutū-an*, *فرسکتوئن peng-iring-an*. Le — des rebelles, *فرسکتوئن اورغ per-sakutū-an* *ōrang durhāka*. Prendre — pour, *مپرتائی be-serta*, *مپرتائی me-ñertā-i*, *منورت menūrut*.

PARTI, résolution, قصد *keşad*, *کسديئن ka-sudā-an*. Prendre un —, *مقتصدکن meng-keşad-kan*. C'est un — pris, *سده دقتصدکن sudah di-keşad-kan*.

PARTI, traitement, *کلکون ka-lakū-an*. Faire un mauvais — à quelqu'un, *ملکون اورغ دغن یخ* *me-lakū-kan* *ōrang dergan yang jāhat*.

PARTI, utilité, *فرگنآن per-gunā-an*. Tirer — d'une chose, *مفرگنآن mem-per-gunā-kan* *suātu bārang*.

PARTI, profession. Prendre un —, *میله فکرچآن mem-ilih pe-karjā-an*. Prendre le — de l'épée, *مپندغ قدغ meñandang pedang*.

PARTIAL, E, adj., *یخ تورت سبله* *yang turut sa-belāh*.

PARTIALITÉ, s. f., *فری اورغ یخ* *prī* *ōrang yang turut sa-belāh*, *فیلان peñabelāh-an*.

PARTICIPANT, E, adj., *یخ مندافت* *yang men-dāpat bahagī-an*, *یخ براوله فرسکتوئن yang ber-ūleh*

per-sakutū-an. Nous sommes participants de la nature divine, *کامی براوله فرسکتوئن اکن فراغی الله kāmī ber-ūleh per-sakutū-an ākan per-rāngi allah*.

PARTICIPATION, s. f., action de participer, *حال مندافت بهکین hāl men-dāpat bahagī-an*. Entrer en — des biens de l'Eglise, *مندافت بهکین در سکل کییکن الكنيسة men-dāpat bahagī-an deri segala ka-baik-an el-kanīset*.

PARTICIPATION, connaissance, *تاھو tāhu*, *فقتھوئن pengatahū-an*. Cela a été fait sans ma —, *ایت سده جادی* *itu sudah jādi tiāda dergan pengatahū-an-ku*.

PARTICIPE, s. m., t. de grammaire, *کلمة یخ مشتاکن صفة kalimat yang mengatā-kan sifat*. Le — présent s'exprime en malais, en plaçant avant le verbe un des mots, *سرت serta*, *دغن dergan*, *سبیل sambil*. En ouvrant, *سرت مبولک serta mem-būka*. Marcher en lisant, *برجالن ber-jālan serta mem-bāxa*. Le — passé s'exprime par le radical du verbe seul ou précédé de *سده sudah* ou du préfixe *تر ter*. Ouvert, *بولک būka*, *سده بولک sudah būka*, *تربولک ter-būka*.

Le — présent pris substantivement s'exprime par le moyen du préfixe *ف pe*. Et le — passé au

moyen du préfixe ك *ka* ou فر *per* et du suffixe ان *an*. Le voyant et le vu, يڭ فڭليت دان يڭ كلهاتن *yang perg-lihat dān yang ka-lihāt-an*. Le chassant et le chassé, فمبورو دان فمبورو فربرو *pembūru dān per-burū-an*.

PARTICIPER, v. n., مندافت بهڭين *men-dāpat bahagī-an*, براوله *ber-ūleh per-sakutū-an*. — au gain, مندافت بهڭين لاب *men-dāpat bahagī-an lāba*. — aux sacrements de l'Eglise, منريم سرا *menarīma ser-ser el-kanī-set*.

PARTICULARISER, v. a., rendre particulier, ميكون *meñakū-kan*, مغاشغن *meng-āsing-kan*.

PARTICULARISER, faire connaître les détails, منچترا حال احوال *men-xeritrā hāl aḥwāl*.

PARTICULARITÉ, s. f., circonstance particulière, حال سواتو فرکار *hāl suātu porkāra*. Raconter une histoire avec toutes ses particularités, منچترا کن سواتو حکاية دغن سکل حال *men-xeritrā-kan suātu hi-kāyat dengan segala hāl aḥwāl-ña*.

PARTICULE, s. f., petite partie, بهڭين کچل *sa-pūtung kexil*, بهڭين ذرة *bahagī-an ter-kexil*, ذرة *dzerret*. Une —, سقوتخ کچل *sa-pūtung kexil*, سذرة *sa-dzerret*.

II.

PARTICULIER, ÈRE, adj., propre, يڭ فون *yang pūña*. Son patrimoine —, دی فون فساك *pusakā-ña*, فساك *dā pūña pusāka*. Bien —, هرت *harta orang pūña*.

PARTICULIER, extraordinaire, peu commun, ساغت امت *amat*, ساغت *sārgat*, کفنداین يڭ *bāñak*. Talent —, ساغت *ka-pandēy-an yang sārgat*.

PARTICULIER, seul, اسڭ *asing*, سورڭ *sa-ōrang*. Chacun en —, ماسڭ ۲ اسڭورڭ *māsing-māsing*, ماسڭ ۲ *māsing-māsing sa-sa-ōrang*.

PARTICULIÈREMENT, adv., استيمو *istimēwa*.

PARTICULIÈREMENT, beaucoup, surtout, ترلالو *ter-lālu*, سکالی *sa-kālī*. — beau, ترلالو ايلق *ter-lālu ēloḳ*. — grand, بسرسکالی *besār sa-kālī*.

PARTIE, s. f., بهڭين *bahagī-an*, سقوتخ *sa-pūtung*, سڭفڭکل *sa-pang-gal*. Petite —, بهڭين يڭ کچل *bahagī-an yang kexil*. La troisième — (d'un tout), سڭفريتڭ *sa-per-tiga*. La quatrième —, سسوکو *sa-sūku*. La cinquième —, سڭرلیم *sa-per-līma*. Parties homogènes, بهڭين *bahagī-an sāma jenīs*.

PARTIE, lieu, تمغت *tampat*. Dans cette — de la terre, ايت *pada tampat būmi itu*. De toutes

25

les parties du monde, درفد سکل نگرى *deri-pada segala nagri*.

PARTIE, celui auquel on est opposé. Avoir à faire à forte —, ملاون اورغ قوه *me-lāwan ōrang kūwat*.

PARTIE de jeu, فرمينن *per-māin-an*. Jouer une — aux échecs, برماين *ber-māin* گاجه سواتو کالى *gajah suātu kālī*.

PARTIE de plaisir, repas, فرجموون *per-jamū-an*.

LES PARTIES naturelles, کملوون *ka-malū-an*, فرج *ferj*. (Chez l'homme.) La verge, فلر *pelèr*, بوته *būteh*, حشفه ذکر *dzakar*. Le gland *hešefet*. Le prépuce, کوئف *kūlop*. Les testicules, بوته فلر *būah pelèr*. Le scrotum, تمغت بوته فلر *tampat būah pelèr*. (Chez la femme), فوکى *pūki*. Le clitoris, کلنتت *kelintat*.

Plaque qui sert à couvrir les parties naturelles des enfants, (pour les garçons), فلر فليرن *peler-pelèr-an*, (pour les filles), چافخ *xāpìng*.

En PARTIE, adv., دغن سفارو *dergan sa-pāro*, دغن سهکين *dergan sa-bahagī-an*.

PARTIEL, LE, adj., يغ سهکين ساج *yang sa-bahagī-an sāja*, يغ سفارو *yang sa-pāro*, تباد گنف *tiāda genāp*. Eclipse partielle, يغ گرهان *grahāna yang tiāda genāp*.

Faire un paiement —, ممباير سهکين *mem-bāyarsa-bahagī-an* هوتغ ساج *hūtang sāja*.

PARTIELLEMENT, adv., دغن سهکين *dergan sa-bahagī-an*.

PARTIR, v. n., se mettre en chemin, براغت *ber-angkat*, فرگى *pergi*, کلور *pergi ber-jālan*, کسوکن هرين مک راج فون براغت *ka-lūar*. Le lendemain le roi partit, *ka-esūk-an harī-ña maka rāja pūn ber-angkat*. Il est parti pour la ville, اى سده کلور فرگى کنکرى *ia sudah ka-lūar pergi ka-nagri*. Il ne part pas de l'église, تياد اى *tiāda ia ka-lūar deri grēja*. Partez! انچت *ñāh-lah*, پهل *inait*. — pour un voyage sur mer, برلاير *ber-lāyar*. Le navire est parti, برلاير *prāhu itu sudah ber-lāyar*.

PARTIR, tirer son origine, اد اصلن *ada asal-ña*, درفد *deri-pada*. Par-tant d'un cœur sincère, درفد هاتى يغ *deri-pada hāti yang pūtih*.

PARTIR, éclater, ملتس *me-letūs*. La bombe part, فلورو افى ملتس *pelūru āpi me-letūs*. — d'un éclat de rire, ترتاو گلتق ۲ *ter-tāwa gelāk-gelāk*. A — de, en commençant, درفد *deri-pada*. A — d'aujourd'hui, درفد هارى اين *deri-pada hārī ini*.

PARTISAN, s. m., celui qui est du parti de quelqu'un, اورغ مشيرغ *orang meng-iring*, اورغ منورت *orang menūrut*.

PARTITION, s. f., partage, division, قسمة *pem-bahagi-an*, قسمة *per-bahagi-an*.

PARTOUT, adv., en tous lieux, قد دسموا *di-samuā tampat*, قد *pada sa-bārang tampat*. Dieu est —, الله اد دسموا *allah adu di-samuā tampat*.

PARTOUT, en quelque lieu que ce soit, دمان *di-mana-māna*, دمان *sa-mana-māna*, بارغ دمان *bārang di-māna*.

PARTURITION, s. f., حال برانق *hāl ber-ānak*.

PASURE, s. f., قرياسن *per-hiyās-an*. — d'or, درقد *per-hiyās-anderi-pada amās*.

PASURE, garniture, كراغن *karāng-an*. — de diamants, درقد انتن *karāng-an deri-pada intan*.

PARVENIR, v. n., arriver au terme, arriver à, مېڤي *meñampey*, منداتغ *men-dātang*. Nous parvinmes à la montagne, مكنامي قون سمقي ككونغ *maka kāmī pūn sampey ka-gū-nung*. Son nom est parvenu aux oreilles du roi, مكنان داتغله سمقي *maka namā-ña dātang-lah sampey ka-telīnga rāja*. Il est parvenu à l'âge de cinquante ans,

سده سمقي عمرن لم قوله تاهن *sudah sampey umur - ña lima pūloh tahun*. Faire —, مېڤيكن *meñampey-kan*, منداتغكن *men-dātang-kan*. Que Dieu fasse —, دسمقيكن *di-sampey-kan allah kirā-ña*.

PARVENIR, s'élever, obtenir, براوله *ber-ūleh*, منداتغ *men-dāpat*. — aux grandeurs, براوله كباسارن *ber-ūleh ka-besār-an*. — à un emploi, براوله جواتن *ber-ūleh jawāt-an*. — à son but, براوله مقصودن *ber-ūleh makşūd-ña*.

PARVENU, s. m., qui a fait fortune, يڭ سده براوله ككيان *yang sudah ber-ūleh ka-kayā-an*, يڭ *yang bahāru jādī orang besār*.

PARVIS, s. m., هلامن *halāman*. — d'une église, هلامن كريچ *halāman grēja*. — d'un palais, هلامن مالكي *halāman mālīgey*.

PAS, s. m., mouvement du pied en avant pour marcher, جڭكه *jangkah*, لڭكه *langkah*. Marcher cent —, برجالن سراتس لڭكه *ber-jālan sa-rātus langkah*. Marcher à grands —, برجالن كڭكڭ *ber-jālan kang-kang*. Forcer le —, برجالن لكس *ber-jālan lekäs*. Marcher à — comptés, برجالن قرياهن *ber-jālan perlāhan*. Il marche à — accélérés, ترلالوچفت جالنن *ter-lālu xepāt*

jālan-ña. Diriger ses — vers, برجالن کهد *ber-jālan ka-pada*. Retourner sur ses —, برجالن فولخ *ber-jālan pūlang*. — à —, برجشکه^۲ *ber-jangkak-jangkak*.

PAS, démarche, allure, فری جالان *prī jālan*, جمیق *jejək*. Un — assuré, فری جالان یغ تیف *prī jālan yang tetap*.

PAS, trace, vestige, جمیق *jejək*, بکس کاکي *bakàs kākī*. Suivre les —, منورت جمیق *menūrut jejək*. Des — d'homme sur le sable, بکس کاکي اورغ اتس فاسر *bakàs kākī orang atas pāsir*.

PAS de porte, باتودباوه قنتو *bātu di-bāwah pintu*.

Loc. Faire un faux —, کلنچر *kelinçir*.

Fig. Faire un faux —, مېوت ساله *mem-buat sālak*. Être dans un mauvais —, جادی دالم کسکارن *jādi dalam ka-sukār-an*. A chaque — (à chaque instant), ثد سکل کتیک *pada segala kotika*. De ce — (à l'instant), سا-کارغ این *sa-kārang ini*. Avoir le — sur, برجالن دهولو *ber-jālan dahulu*.

PAS, adv. de négation, تیاد *tiāda*, تیدق *tidaq*. Je ne veux —, همب *hamba tiāda māu*. Il n'ira —, ای تیاد اکن فرکی *ia tiāda akan pergi*. — un ne le sait, سورغ فون

تیاد تاهو *sa-orang pūn tiāda tāhu*. N'entendez - vous — ? تیدا که اغکو *tiādā-kah angkaw dengar*. Ne faites —, جاغن *jāgan*. N'allez —, جاغن فرکی *jāgan pergi*. N'est —, بوکن *būkan*, تیاد *tiāda*. Ce n'est — mon enfant, بوکنله ای انقک *būkan-lah ia anak-ku*. — seulement cela, بوکن ایت ساج *būkan itu saja*. — encore, بل *belum*. Il n'est — encore arrivé, بل ای داتخ *belum ia datang*. — du tout, تیاد سکاکی *tiāda sa-kālī*.

PASCAL, E, adj., در فاسخ *deri fāsak*. Agneau —, انق دمب هاری *anak domba hāri fāsak*. Cierge —, دین یغ دفاسخ ثد کتیک *dian yang di-pasang pada kotika fāsak*. Temps —, ماس رای *māsarāya fāsak*. Communion pascalle, سمبت القربان المقدس ثد *sambut el-ḡorbān el-muḡadās pada kotika fāsak*.

PASQUIN, s. m., bouffon, اورغ *orang ber-senda*, بادت *bādut*.

PASQUINADE, s. f., سورت سندیرن *sūrat sindir-an*.

PASSABLE, adj., سدغ *sedang*, سدران *sedrāna*. Prix —, هرک یغ *harga yang sedang*.

PASSABLEMENT, adv., سدغ *sedang*, بایق سدیکت *sa-dikit*. — bon, سدیکت *bāiḡ sa-dikit*.

PASSAGE, s. m., action de passer, فرجلانن ترس *per-jalān-an trūs*, لون *lalū-ña*. Le — de l'armée, فرجلانن بال تئار *per-jalān-an bāla tantāra*.

PASSAGE, endroit où l'on passe, تروسن فلانتران *pel-antarā-an*, جالن *jālan*. — sur le terrain de quelqu'un, جالن دتانه *jālan di-tānah* اورغ *orang*.

PASSAGE, voyage sur l'eau, تمغاغن *tumpāng-an*, فليارن *pe-layār-an*. Bateau de —, فراهو تمغاغن *prāhu tumpāng-an*. Son — fut de dix jours, من سغوله هاري فليارن *maka sa-pūloh hāri pe-layār-an-ña*. — de la ligne, كتيك كفل لالو دباوه *kotika kapāl lālu di-bāwah kaṭ iṣṭiwā*.

PASSAGE d'une rivière, d'un détroit, فپبراغن *peñabrāng-an*.

PASSAGE, transition, فغكنئين *perg-ganti-an*. — du jour à la nuit, فغكنئين هاري دان مالم *perg-ganti-an hāri dān mālam*.

PASSAGER, ÈRE, adj., qui passe, يانغ لالو *yang lālu*, لالو لالانغ *lālu lālang*, فلنتس *pe-lintas*.

PASSAGER, qui ne dure pas, يانغ تباد هابس لكس *yang hābis lekās*, تئاد *tiāda* تتف *tetap*, فنا *fenā*. Plaisirs passagers, كسكائن يانغ هابس لكس *ka-sukā-an yang hābis lekās*. Vie

passagère, كهدوفن يانغ فنا *ka-hidūp-an yang fenā*.

PASSAGER, sur un navire, اورغ *orang* منمغ *menumpang*.

PASSANT, s. m., يانغ برلالو *yang berlalu*, يانغ لالو لالغ *yang lālu lampoh*. Appeler les passants, ممغكل اورغ *memanggil orang* يانغ لالو لالغ فد جالن *yang lālu lampoh pada jālan*.

PASSAVANT, s. m., سورت اذن *sūrat izin*.

PASSE, s. f., action de passer, حال لالو *hāl lālu*.

PASSE à l'escrime, تمفل *tampil*.

PASSE, canal étroit, جالن سمفت *jālan sumpit*.

PASSÉ, E, part. pas. du v. passer, سده *sudah*, تله *telah*, لالو *lālu*, سده لالو *sudah lālu*. L'année passée, تاهن يانغ تله لالو *tāhun yang telah lālu*.

PASSÉ, ce qui a été autrefois, دهولو *dahulu*. Les temps passés, دهولو كال *dahulukāla*. Fleur passée, بونغ يانغ لايو *bunga yang layu*.

Loc. prov. Ce qui est passé ne peut revenir, يانغ سده لالو تياد دافت داتغ *yang sudah lālu tiāda dapat datang pūla*.

PASSE-CARREAU, s. m., فائين اثين *pāpan apit* يانغ دفاكي توكنغ جاهت *di-pākey tukang jahit*.

PASSE-DEBOUT, s. m., سورت اذن *sūrat izin* لالو *lālu*.

PASSE-DROIT, s. m., کرنی یخ ملان, *karunā yāg me-lāwan hak*. حق

PASSE-LACET, s. m., جارم کاسر, *jārum kāsar* ماسقن تالی جلوجر *me-māsuk-kan tāli jalūjur*.

PASSEMENT, s. m., تالی رند, *tāli āyer*. — رند امس, *d'or, rendā amās*.

PASSEMENTIER, ÈRE, s., توکخ رند, *tūkang rendā*, پندی تالی ایر, *pandey tāli āyer*.

PASSE-PARTOUT, s. m., انق کنجی, *ānak kunxi māling*. مالخ

PASSE-PASSE, s. m. Tour de —, سولف, *sūlap*. Faire des tours de —, مپولف, *meñūlap*.

PASSEPORT, s. m., سورت معاف, *sūrat maāf*, سورت اذن اکن برجالن, *sūrat izin ākan ber-jālan*. Demander un —, ممت سورت معاف, *me-minta sūrat maāf*. Montrer son —, مننجقن سورت معاف, *menunjuḡ-kan sūrat maāf*. Viser un —, ممبوه تند اتس سورت معاف, *mem-būbuk tanda ātas sūrat maāf*.

PASSER, v. n. et a., aller d'un lieu dans un autre, لالو, *lālu*. — près, لالو دکت, *lālu dekūt*. — par la fenêtre, لالو ترس جنديل, *lālu terūs jandēla*. Il est passé à quatre heures, ای سده لالو فوکل امفت, *ia sudah lālu pūkul ampat*. — un pont, لالو دجباتن, *lālu di-jambāt-an*.

— outre, لالو لوفو, *lālu lampaw*, لالو لفه, *lālu lampoh*. Le lévite passa outre, مک اورخ لی ایت لالو لفهله, *maka ōrang lebi itu lālu lampoh-lah*.

PASSER, traverser, aller au delà, مللوی, *me-lintās*, مللوی, *me-lalū-i*.

— la forêt, مللوی رب, *me-lintās rimba*. Il passa des bois et des plaines, ای مللویله ببراف هوتن دان, *ia me-lalū-i-lah be-brāpa hūtan dān pādang*. — par dessus, franchir, مللک, *me-langkāh*. — par dessus une ligne, مللک گارس, *me-langkāh gāris*.

PASSER, s'écouler, finir, لالو, *lālu*, لوفت, *lenūap*, لوفت, *lūput*. Le temps passe, وقت لالو, *waktu lālu*. La fièvre passera, دم ایت اکن هیلخ جوک, *demām itu ākan hīlang jūga*. Le monde passe, مک دنیا لالو لوفت, *maka duniā lālu lenūap*. Le ciel et la terre passeront, لاغت دان بومی اکن لوفت, *lāngūt dān būmi ākan lūput*.

PASSER un liquide (filtrer), منافسکن, *menāpis-kan*. — une sauce, منافسکن, *menāpis-kan kūwah*.

PASSER au tamis (tamiser), مغایق, *merg-āyāk*.

PASSER de l'autre côté de l'eau, مپیرخ, *meñabrang*. — une rivière, مپیرخ سوغی, *meñabrang sūngēy*. Faire —, مپیرخن, *meñabrang-kan*.

PASSER, avoir cours, برلاکو *ber-lāku*. Monnaie qui passe, وڭ يڭ برلاکو *wang yang ber-lāku*.

SE PASSER, avoir lieu, منجادی *men-jādi*, چوڭل *xūpul*. Ce qui se passera l'année prochaine, يڭ اکن *yang ākan* جادی ڭد تاهن يڭ داتڭ *jādi pada tāhun yang dātang*. Passe! soit, بايقله *bāiḱ-lah*.

Les exemples suivants indiqueront différentes manières de rendre ce verbe en malais. O vous qui passez par le chemin! هي سڤا *hey samuā* کامو يڭ لالو لڤه ڭد جالڤ *kāmu yang lālu lampoh pada jālan*. Ils ont passé la Mer Rouge, مريکيت سده ملتس لوت قلزم *ma-rika itu sudah me-lintas lāut kulzum*. L'hiver est passé, موسم *mūsīm* ديڭن سده لالو *diḡin sudah lālu*. Nous avons passé par le feu et par l'eau, کامي سده ماسق کڤام اڭي *kāmi sudah māsuk ka-dālam āpi dān ka-dālam āyer*. — par le trou d'une aiguille, ماسق *māsuk* ترس مات سواتو جارم *māta suātu jārūm*. Leurs maisons passeront à d'autres, رومه ۲ اکن *rūmah-rūmah-ān ākan bāliḱ ka-pada orang lāin-lāin*. — l'épée au travers du corps, يڭ کن کلاکڭ *menikam trūs ka-blākang*. — à l'ennemi, لالو کڭد *lālu ka-pada mūsuh*. — d'un

navire dans un autre, ڭنده درسڤوه *pindah deri sa-būah kapāl ka-pada sa-būah kapāl yang lāin*. — en revue, ممرقس *memreksa*. Cela est passé de mode, ايت تياد تورث عادت لآڭي *itu tiāda tūrut ādat lāgi*. Cela lui passera devant le nez, اي تياد اکن *ia tiāda ākan dāpat itu*. Passez ce chapitre, جاڭن باج فصل *jāngan bāxa faṣal itu*. — l'éponge dessus, مغاسکن *meng-āpus-kan*. Jusqu'à ce que soit passé votre courroux, سڤڭڭ مرام *sa-hingga murkā-mu lālu lampoh*. Il passe pour un homme de bien, نام اڤورڭ بايڭ *namā-ān nāma orang bāiḱ*. — sous silence, تياد ميڤت *tiāda meṇebūt*.

PASSEREAU, s. m., بورڭ ڤيڭت *būrung pīpīt*.

PASSERELLE, s. f., جڤاتڤن سمڭت *jambātan sum-pit pada orang ber-jālan kākī*.

PASSE-TEMPS, s. m., ڤرميڤن *per-māin-an*.

PASSEUR, EUSE, s., يڭ ميڤرڭکن *yang meṇabrang-kan*, اورڭ ڤرڤوه *orang prāhu meṇabrang*.

PASSIBLE, adj., يڭ دافت مرڤاي *yang dāpat me-rasā-i*.

PASSIBLE, qui doit subir, يڭ کن *yang kena*. — d'une amende, يڭ کن *yang kena denda*.

PASSIF, IVE, adj., qui souffre, qui endure, **يغ تڭڭ** *yang tanggung*, **يغ مندریت** *yang men-derita*, **يغ مراس** *yang me-rāsa*.

PASSIF, qui n'agit point, **يغ برديم** *yang ber-diam*, **تياد بکرج** *tiada be-kerja*.

PASSIF, ce qui est dû par, l'opposé de crédit. Dette passive, **هوتڭ** *hūtang*, **هتاڭ** *hutang-an*. — et actif, **هوتڭ دان فہوتڭ** *hūtang dān pihūtang*.

PASSION, s. f., penchant, **هوا** *hawā*, **هوا نفسو** *hawā nepsū*, **کڭڭين** *ka-ingin-an*, **چت راس** *hīdam*. Retenir ses passions, **خيتا راسا** *rita rāsa*. Retenir ses passions, **منهاني هوا نفسو** *menahān-i hawā nepsū-ña*. Suivre ses passions, **منورت هوا نفسو** *menūrut hawā nepsū-ña*.

PASSION, amour, **فري براهي** *prī berāhi*, **کڭڭين** *ka-ingin-an*, **عشق** *īšk*. Aimer à la —, **ساعت براهي** *sāngat berāhi*.

PASSION, souffrance, **سڭسار** *sang-sāra*, **کسکيتن** *ka-sakit-an*. La — de notre Seigneur Jésus - Christ, **سڭسار عيسى المسيح توهن کامي** *sangsāra isa el-mesēh tūhan kāmī*. Dimanche de la —, **احد سڭسار** *aḥad sangsāra*. Sermon sur la —, **خطبة درؤد سڭسار** *ḫuṭbat deri-pada sang-sāra tūhan kāmī*.

Loc. Souffrir mort et —, **مرساي** *me-rasā-i sangsāra* **يغ ساعت** *yang sāngat*.

PASSIONNÉ, E, part. pas. du v. passionner, **برايڭن** *ber-ingin*, **برهوا** *ber-hawā nepsū*, **هاتي فانس** *hāti pānas*, **براهي** *berāhi*. Etre — pour, **برايڭن اکن** *ber-ingin ākan*, **برهيکن** *berahī-kan*. Il est —, **هتين** *hāti-ña pānas*. Amour —, **عشق يڭ ساعت** *īšk yang sāngat*.

PASSIONNEMENT, adv., **دغن برهيکن** *dengan berahī-kan*. Aimer —, **براهي دغن يڭ ساعت** *berāhi dengan yang sāngat*.

PASSIONNER, v. a., **مڭهاڭکن** *meng-hāngat-kan*.

SE PASSIONNER, v. pron., **منجادی** *men-jādi hāngat*. Se —, **هاڭت** *s'emporter*, **منجادی ماره** *men-jādi mārāh*.

SE PASSIONNER pour, devenir fortement épris de, **براهي اکن** *berāhi ākan*.

PASSOIRE, s. f., **تڭيسن** *tapīs-an*, **ايڭ** *āyak*.

PASTÈQUE, s. f., melon d'eau, **سمڭک** *semangka*.

PASTEUR, s. m., berger, **کمال** *gombāla*. Le — est pour le troupeau, **کمال ايت کارن دمباک** *gombāla itu kārna dombā-ña*.

PASTEUR, qui exerce une autorité paternelle, **کمال** *gombāla*. — d'une

paroisse, گمبال موم *gombāla mū-kim*. Les rois sont les pasteurs des peuples, رجراج ایت گمبال مانسی *raja-rāja itu gombāla mānusīa*. Le bon —, گمبال یغ بائق *gombāla yang bāik*.

PASTILLE, s. f., انتل *untal*. — de sucre et de jus de fruit, اندی ۲ *undey-undey*, انتل درفد گول *untal deri-pada gula*. — à brûler, انتل *untal wāngi*. — d'encens, انتل *untal deri-pada dūpa*.

PASTORAL, E, adj., گمبال فون *gombāla pūña*, چارگمبال *xāra gombāla*. Charge pastorale, فکرچاءن *pe-karjā-an gombāla*. Bâton —, تڭکت گمبال *tungkat gombāla*. Chant —, پپین گمبال *ñañi-an gombāla*.

PATACHE, s. f., sorte de voiture, ساتوروڤ کریت *sātu rūpa karēta*.

PATATE, s, f., اوبی *ubi*. اوبی بسر *ubi besār*, کتیل *katēla*. — douce, اوبی مانس *ubi manis*.

PATATRAS, interj., بوپی بارغ یغ *būñi bārang yang jātuh*.

PATAUD, s. m., dodu, بنتر *buntar*, گمک *gumuk*.

PATAUD, grossier, فڭکه *pengkuh*, کاسر *kāsar*.

PATAUGER, v. n., برچالن دالم ایر *ber-jālan dālam āyer* اتودالم لغر *ātaw dālam lumpur*.

PATAUGER, au fig., s'embarrasser dans son discours, بر بچار دغن کوستن *ber-bixāra dergan kūsut-ña*.

PÂTE, s. f., تڭغ باسه *tepung*, تڭغ *tepung bāsah*, ادونن *adōn-an*.

Pétrir la —, مرامسکن تڭغ *me-rāmas-kan tepung*. — levée (fermentée), تڭغ یغ ترخیر *tepung yang ter-kamir*. Faire lever la —, منخیرکن تڭغ *men-kamir-kan tepung*. — d'Italie (vermicelle), لقس *laksa*.

Loc. prov. Mettre la main à la pâte, ماسق فکرچاءن *māsuk pe-karjā-an*. Etre comme un coq en pâte, هیدف دغن سنڭ *hīdup dergan senṅ*. C'est une bonne pâte d'homme, بائق فرغین *bāik perangī-ña*.

PÂTÉ, s. m., داکڭ یغ ماسق دالم تڭغ *dāgīng yang māsak dālam tepung*, چلکوکی *xelakōti*, ادونن *adōn-an*.

Loc. prov. Hacher comme chair à pâté, مڭهیرس ۲ *meng-hiris-hiris*.

PÂTÉE, s. f., مکائن بناتڭ درفد روتی *makān-an binā-tang deri-pada rōti dān dāgīng yang sedīa*.

PATELIN, E, adj., فبوجق دغن تیڭو *pem-bujuk dergan tīpu*.

PÂTÈNE, s. f., فیرغ میس *pīring mīsa*.

PATENÔTRE, s. f., سمپڭ *sembahyang*, صلاة *ṣelāt*. —, cha-pelet, تسبیح *tesbīh*.

tāhu sabar, صبور *ṣabūr*, یخ مناهن *menāhan diri-ña*, یخ درین *yang menāhan diri-ña*, یخ فنیج هتین *yang panjang hati-ña*. Soyez — هندقله کامو صبر, *hendak-lah kāmū sabar*. La charité est patiente, محبة ایت اد صبور, *muḥabat itu ada ṣabūr*. J'ai été —, اکو سده, *aku sudah menahān-i diri-ku*. Le — vaut mieux que le fort, تر یاق اورغ یخ فنیج هتین درؤد, *ter-baik orang yang panjang hati-ña deri-pada orang perkāsa*.

PATIENT, s. m., condamné à la peine capitale, یخ دحکم اکن ماتی *yang di-hukum akan mati di-bunuh*.

PATIENTER, v. n., منصبرکن *men-sabar-kan*, مناهن درین *menāhan diri-ña*.

PATIN, s. m., کاست یخ برسی *kāsut yang ber-besi di-bawah-ña seperti lūnas prāhu*.

PATINEE, v. n., glisser sur la glace avec des patins, برلاری داتس ایریکو *ber-lāri di-atas āyer bakū dengan kāsut yang ber-besi di-bawah-ña seperti lūnas prāhu*.

PATINER, v. a., manier indiscrètement, منجابت ۲ *men-jābat-jābat*, مربراب *me-raba-rāba*.

PATINEUR, s. m., یخ برلاری دغن *yang ber-lāri dengan kāsut yang di-bawah-ña seperti lūnas prāhu*.

PÂTIB, v. n., souffrir, کن *kena*, منغکغ *menanggung*, مراس *me-rāsa*. — beaucoup, کن بايق سوسه *kena bāñak sūsah*. — pour quelqu'un, منغکغ ساله اورغ لاین *menanggung sālāh orang lain*.

PÂTIS, s. m., terre en friche, تانه رمفت *tānah rumput*.

PÂTISSERIE, s. f., pâte préparée, assaisonnée et cuite, جواده *juādah*, دادر *dādar*, کوه *kūweh-kūweh*.

PÂTISSIER, ÈRE, s., توکغ جواده *tukang juādah*, توکغ کوه *tukang kūweh-kūweh*.

PATOIS, s. m., بهاس کچوکن *bahāsa kasuk-an*, بهاس کونغ *bahāsa gunung*.

PATRAQUE, s. f., فکاو یخ کورغ *pegāwey yang kurang baik*, بايق *peng-giling-an yang kurang baik*.

PÂTRE, s. m., کمال *gombāla*, اورغ منجاک دمب *orang men-jāga domba*.

PATRIARCAL, E, adj., چار بطریق *xāra betrik*, بطریق فون *betrik pūña*.

PATRIARCAT, s. m., dignité de patriarche, فککط بطریق *parikat betrik*.

PATRIARCHE, s. m., بطریق *betrik*.

PATRIARCHE, saint personnage de l'Ancien Testament, اب *aba*, plur. آباء *abā*.

PATRIE, s. f., نگرى باڻ *nagrī* *bāpa*, نگرى سنديرى *nagrī sendiri*.

—, lieu de naissance, داره تنغت تڻه *tampat tumpah dārah*. Amour de la —, چنت کاسه اکن نگرى باڻ *xinta kāsih ākan nagrī bāpa*.

PATRIMOINE, s. m., bien qui vient du père ou de la mère, فساك *pusāka*, هرت فساك *harta pusāka*, هرت فساك *harta peninggāl-an*. — paternal, فساك در باڻ *pusāka deri bāpa*. Dissiper son —, مېورسکن *mem-bōros-kan* هرت فساك *pusakā-ña*.

PATRIMONIAL, E, adj., فساك فون *pusāka pūña*. Terre patrimoniale, فساك تانه *tānah pusāka*.

PATRIOTE, s., اورغ يڻ مغاسه نگرى *orang yang mengāsih nagrī* باڻان *bapā-ña*.

PATRIOTISME, s. m., فسخين اکن *pengāsih-an ākan nagrī* باڻ *bāpa*.

PATRON, NE, s., protecteur, فلندڻ *pe-lindung*, جنجوغن *junjung-an*, يڻ *yang me-lindung-kan*, يڻ *yang memelihara-kan*. Saint —, قديس يڻ ملندڻ *kadīs yang me-lindung-kan*. La sainte

Vierge Marie est la patronne de la France, قديسه مريم ايت يڻ ملندڻ *kadīsah marīam itu yang me-lindung-kan nagrī fran-xis*.

PATRON d'une barque, يڻ عمرته *yang memarentah prāhu* کچل *kexil*.

PATRON, le maître d'une maison, تون رومه *tūan rūmah*.

PATRON, s. m., modèle, تلادن *tulādan*, ماچم *māxam*, دينه *dīnah*, تلادن يڻ *xonto*. Nouveau —, تلادن يڻ *tulādan yang bahāru*.

PATRONAGE, s. m., protection, secours, فرلندوڻ *per-lindung-an*, فرتلوڻ *per-tulung-an*.

PATRONAL, E, adj. Fête patronale, هارى راى القديس *hāri rāya el-kadīs*, هارى راى قديس يڻ ملندڻ *hāri rāya kadīs yang me-lindung-kan*.

PATRONNER, v. a., protéger, مېورى *me-lindung-kan*, تولغ *mem-brī tulung*.

PATRONYMIQUE, adj. Nom —, نام *nāma bangsa*, نام اصل *nāma asal*.

PATROUILLE, s. f., سمېڻ *sambang*. Faire la —, برکاول سمېڻ *ber-kawal sambang*.

PATTE, s. f., pied des animaux, کاکي بناڻ *kāki binātang*. Les pattes d'un

oiseau, کاکي بورغ *kāki būrug*. Animaux à quatre pattes, بناتخ برکاکي *binātang ber-kāki ampat*. — de devant, کاکي دهدافن *kāki di-hadāp-an*. — de derrière, کاکي کاکي دی-بلاکه *kāki di-blākang*. Marcher à quatre pattes, برجالن اتس کاکي تاغن *ber-jālan atas kāki tāngan separti binātang*.

PATTES d'une ancre, داوَن ساوه *dāun sāuh*.

PATTES de mouche, griffonnage, چاکر هام *xākar hāyam*.

Loc. prov. Graisser la — à quelqu'un, ممبري سوڤ *mem-brī sūwap*.

PATTE-D'OIE, s. f., place où se réunissent plusieurs chemins, تمغت *tampat per-temū-an jālan-jālan*.

PATTU, E, adj., يڭ ککين بربولو *yang kakī-ña ber-būlu*.

PÂTURAGE, s. m., تانه رمغت *tānah rumpūt*, قادغ رمغت *pādang rumpūt*.

PÂTURE, s. f., nourriture des animaux, مکانن بناتخ *makān-an binātang*. Leurs cadavres seront la — des oiseaux du ciel, مک بشکين *maka bangkey-ña nanti ada akan makān-an pada būrug-būrug di-lāngit*.

PAUME, s. f., le dedans de la main, تافق تاغن *tāpak tāngan*, تافق تلاق *telāpak tāngan*.

PAUPÉRISME, s. m., فری باپق اورغ *prī bāñak orang meskīn dālam nagrī*.

PAUPIÈRE, s. f., کلوفق مات *kelūpak mātā*. Les cils des paupières, رومر یڭ فِد کلوفق مات *ruma-rūma yang pada kelūpak mātā*.

Fig. Fermer les paupières, تیدر *tīdor*. Ouvrir les paupières, جاک *jāga deri-pada tīdor*.

PAUSE, s. f., فرهنتین *per-hentī-an*, وقف *wekif*. Faire une —, برهنتي *ber-henti*. — dans la lecture, وقف *wekif*.

PAUVRE, adj., indigent, مسکين *meskīn*, سيق *pāpa*, سيق *sīyak*. Une personne —, سورغ مسکين *sa-ōrang meskīn*. Devenir —, منجادی مسکين *men-jādi meskīn*. Faire l'aumône aux pauvres, ممبري *mem-brī* صدقة *sedekāt pada orang meskīn*. Dieu enrichit les pauvres, الله مڭياکن *allah mengayā-kan orang pāpa*.

PAUVRE, mendiant, فمنت *pe-minta*, اورغ فمنت *orang pe-minta*. — honteux, يڭ مالو ممت *orang meskīn yang mālu me-minta*. Bienheureux les pauvres d'esprit,

برهنگیاله سکل اورغ یغ فاف پوان *ber-bahagiā-lah segala orang yang pāpa űawā-ña*.

PAUVRE, bas, misérable, هین *hīna*, چلاک *xelāka*. Il a une — mine, هین رثان *hīna rupā-ña*. C'est un — sire, ای سؤورغ هین *ia sa-ōrang hīna*.

PAUVRE, qui manque, qui laisse à désirer, یغ کورغ *yang kūrang*. Son discours est —, بچران بابق کورغ *bixarā-ña bāñak kūrang*. Terrain —, تانه یغ *tānah kūrus*, تانه یغ *tānah yang kūrang bāik*.

PAUVRE, terme de tendresse. Mon — enfant, ایا انقل *ia anak-ku*. Mon — ami, ایا صحابتنک *ia šohābat-ku*.

PAUVREMENT, adv., چار اورغ *čar orang*, سفرت مسکین *xāra orang meskīn*, سفرت مسکین *seperti orang meskīn*. Habillé —, برفاکی چار اورغ مسکین *ber-pākey xāra orang meskīn*. Vivre —, هیدف سفرت اورغ مسکین *hidup seperti orang meskīn*.

PAUVRESSE, s. f., اورغ فرمفون یغ *orang perampūan yang minta-minta*.

PAUVRETÉ, s. f., indigence, کمسکینن *ka-meskīn-an*, ککراغن *ka-kūrāng-an*. — extrême, ککفغان یغ ما بسر *ka-papā-an yang mahā besār*. Afin

que vous devinssiez riches parsa —, سفای کامو این منجادی کای اوله کفغانن *supāya kāmū īni men-jādī kāya űleh ka-papā-an-ña*.

PAVAGE, s. m., قندسارن *pendasār-an*. Le — des rues de la ville, قندسارن جالن جالن نگری ایت *pen-dasār-an jālān-jālān nagri itu*.

PAVANER (SE), v. pron., مشیکل *meng-igal*, برگمیر *ber-gambīra*.

PAVÉ, s. m., pierre servant à paver, باتو داسر *bātu dāsar*.

PAVÉ, chemin, endroit pavé, داسر *dāsar*. — en marbre, داسر *dāsar puwālam*. — en bois, داسر کایو *dāsar kāyu*.

Loc. Fig. Etre sur le —, تیاد *tiāda ber-tampāt ka-diām-an*. Battre le — (flāner), مشبار *mengumbāra*.

PAVER, v. a., منداسرکن *men-dāsar-kan*. — une rue avec des briques, منداسرکن جالن دغن باتو باکر *men-dāsar-kan jālān dengan batu bākar*.

PAVEUR, s. m., اورغ یغ منداسرکن *orang yang men-dāsar-kan jālān*, توکغ فاسخ باتو داسر *tūkang pāsang batu dāsar*.

PAVILLON, s. m., sorte de tente, ماسخ *keimat*. Tendre un —, ماسخ *memāsang keimat*.

PAVILLON, bâtiment léger, بالی *bāley*, رومه فراغین *rūmah per-argin-an*: (sur l'eau), بالی کمیخ *bāley kambang*.

PAVILLON, bannière, étendard, بندیر *bandēra*, تشکل *tunggul*, علم *alam*, فنجی *panji*. Arborer le —, مماسخ بندیر *memāsang bandēra*. Baisser le —, منورنکن بندیر *menū-run-kan bandēra*. Le — français, بندیر فرنیس *bandēra franxis*. Mât de —, تیخ بندیر *tīang bandēra*. — distinctif, تشکل علامه *tunggul alāmat*. Le — royal, علم کرجان *alam ka-rajā-an*.

PAVOISER, v. a., مماسخ سکل بندیر *memāsang segala bandēra*. — un navire, مشیاسی کشل سرت مماسخ *meng-hiyās-ikapāl serta memāsang segala bandēra*.

PAVOT, s. m., بوغ ماد *būnga* *mādat*, بوغ افیون *būnga apūn*.

PAYABLE, adj., یخ دافت دبایر *yang dapat di-bāyar*, یخ هارس دبایر *yang harus di-bāyar*. — à vue, تیاد دافت تیاد دبایر *tiāda dapat tiāda di-bāyar pada peng-lihāt-an*.

PAYE ou PAIE, s. f., مسار *musāra*, مسار *mušāra*. Il disait aux soldats: contentez-vous de votre —, مک برکتاله ای *maka ber-*

katā-lah ia pada orang prang memadā-kan-lah diri-mu dengan musarā-mu. La mort est la — du péché, مسار دوس ایت موت *musāra dōsa itu maut*.

PAYE, gages, salaire, اوڤه *upah*. Donner la — aux ouvriers, ممبایر اوڤه *mem-bāyar upah pada orang be-karja*.

Mauvaise PAYE, ممبایر بورق *pem-bāyar būruk*.

PAYEMENT ou PAIEMENT, s. m., بیارن *bayār-an*, ممبایر *pem-bayār-an*. — par termes, اغسورن *angsūr-an*.

PAYER, v. a., ممبایر *mem-bāyar*. — une dette, ممبایر هوتخ *mem-bāyar hūtang*. — le prix, ممبایر هرک *mem-bāyar harga*. — les ouvriers, ممبایر اوڤه *mem-bāyar upah pada orang be-karja*. — l'amende, ممبایر دند *mem-bāyar denda*. — comptant, ممبایر تونی *mem-bāyar tūney*. — par termes, اغسر *angsūr*.

PAYER en marchandise, منمخ *menimbang*. Du poivre payé avec du sel, لاد دتمخ دغن کارم *lāda di-timbang dengan garam*. — la victoire de sa vie, براوله کمناشن دغن *ber-uleh ka-menāng-an dengan timbang nāwā-ña*.

PAYER, récompenser, rendre la pareille, ممبالسکن *mem-bālas-kan*.

Je lui paierai cela, اکو اکن مبالسکن
ایت فدان āku ākan mem-bālas-
kan itu padā-ña. — d'ingratitude,
مبالسکن جاهت گنتی بایق
کان جَاهَت گانتی bāik.

Fig. PAYER sa dette à la nature,
ماتی mātī, هیلانگ hīlang.

PAYER pour les autres, منغشغ
ساله اورغ لاین menargung sālāh
orang lain.

PAYEUR, s. m., celui qui paie,
پم-بایار pem-bāyar, اورغ مایار orang
mem-bāyar.

PAYEUR, homme chargé de payer,
جورو مایار jūru mem-bāyar.

PAYS, s. m., région, contrée,
تاناه tanah, بنو benūa, نگرى nagrī.

Un bon —, تانه یغ بایق tanah yang
bāik. — montagneux, تانه برکونخ
tanah ber-gūnūng. — plat, تانه

تاناه rāta. — étranger, نگرى
nagrī āsing. Visiter, parcourir

un —, منجالانی نگرى men-jalān-i
nagrī. Un —, سبوه نگرى sa-būah

nagrī. Les pays malais, تانه ملايو
tanah malāyu. L'intérieur d'un —,

هولو hūlu. Bannir quelqu'un d'un —,

مبوغ در لور نگرى mem-būang deri
lūar nagrī. La langue du —,

بهاس bahāsa nagrī, بهاس نگرى
bahāsa jāwi. Maladie du —,

رندو دندم اکن نگرى rindu dendam

ākan nagrī-ña. Le — des nations,
تانه خلائق tānah kalāik.

PAYS, patrie, نگرى باف nagrī
bāpa, نگرى اصلى nagrī asal-ña.
Nul n'est bon prophète dans son —,
بوکن اد سورغ نبی تیاد برحمة ملاینکن
بukan ada sa-orang
nabī tiāda ber-ḥormat me-lāin-
kan dālam nagrī asal-ña.

PAYSAGE, s. m., دیس dēsa, بنو
benūa. —, peinture, کمبر دیس
gambar dēsa.

PAYSAGISTE, s. m., توکخ کمبر دیس
tūkang gambar dēsa.

PAYSAN, NE, s., homme, femme
de la campagne, اورغ هولو orang
hūlu, اورغ دوسن orang dūsun,
اورغ برلادغ orang gūnūng,
اورغ بر-لادانغ orang ber-lādang.

Fig. C'est un gros —, ای سورغ
ia sa-orang gūnūng
yang pengkuh.

PÉAGE, s. m., بی bēya, چوکی
xūkey, و غ بی wang bēya. Payer
le —, مایاری mem-bāyar bēya.
Recevoir le —, مغبل بی meng-
ambil bēya. Lieu où l'on perçoit
le —, رومه بی rūmah bēya, تمفت
tampat xūkey.

PEAU, s. f., partie extérieure de
l'animal, کولت kulit, بلولغ belulang,
کولت جیلت jilit. Une — blanche,
کولت یغ پوتیه kulit yang pūtih. — dure,

کولت کرَس *kūlit kràs*. — de chèvre,
کولت کبش *kūlit kambing*. — de
bœuf, بلوڤ لبو *belūlang lembu*. —
d'animal de différentes couleurs,
بلڤ *belang* Le tigre en mourant
laisse sa —, هر يوماق منځکلکن بلڤن,
harīmarw māti meninggal-kan
belang-ña. — tannée, کولت یخ
بلوڤ یخ *kūlit yang di-sāmak*.
بلوڤ یخ *belūlang yang di-sāmak*.
Dépouiller de sa — (écorcher),
مغولیت *mengulit-i*, مغولس *mengūpas*.
— dont un serpent s'est dépouillé,
سارځ اولر *sārung ūlar*. Maladie de
—, کورو *kūru*.

Loc. Avoir soin de sa —, ملهراکن
درین *memeliharā-kan deri-ña*.

PEAU, enveloppe de fruits, کولت
بوہ *kūlit būah*. Oter la — d'un
fruit (peler), بوہ مغولس *mengūbak*
būah, بوہ مغولس *mengūpas būah*.

PECCADILLE, s. f., دوس کچل
dōsa kexəl, دوس ریځن *dōsa rīngan*.

PÊCHE, s. f., fruit à noyau, تفاح
فرسی *tuffāh farsī*.

PÊCHE, s. f., action de pêcher,
پنجهریڼ ایکن *pen-xaharī-an*
ikan, حال منځکف ایکن *hāl me-*
nangkap ikan.

PÊCHÉ, s. m., ساله *dōsa*,
sālah, کسلاهن *ka-salāh-an*. —
actuel, دوس فعلی *dōsa faḷī*. —

originel, دوس اصلی *dōsa aṣalī*.
— mortel, دوس برت *dōsa brāt*.
— véniel, دوس ریځن *dōsa rīngan*.
Les sept péchés capitaux, توجه
توځه *tūjuh kapāla dōsa-ña*,
توجه دوس یخ فوهن دوس لاین
tūjuh dōsa yang pōhon dōsa lāin.
L'orgueil, بشکن هاتی *bongkak hāti*.
L'avarice, ککیرن *kikīr-an*. L'impu-
reté, فرچولن *per-xabūl-an*.
L'envie, کدغکین *ka-dengkī-an*. La
gourmandise, کدماڼ *ka-demāp-an*.
La colère, اماره *amārah*. La
paresse, کسکانن *ka-segān-an*. Con-
fesser ses péchés, مغاکو دسان *meng-*
āku dōsa-ña. L'absolution des
péchés, کسمونن دوس *ka-ampūn-*
an dōsa.

PÉCHER, v. n., transgresser la loi
divine, بردوس *ber-dōsa*, برساله *ber-*
sālah, بریوت دوس *ber-būat dōsa*.
— gravement, بریوت دوس برت *ber-*
būat dōsa brāt. — véniellement,
بریوت دوس ریځن *ber-būat dōsa*
rīngan. Où est l'homme qui ne
pêche pas? دمناته اورځ یخ تیاد بردوس
dī-manā-tak ōrang yang tiāda
ber-dōsa. Mon père, j'ai pêché
contre le ciel et devant vous, یا باڅ
فاتق سده بردوس کفد سورک دان
yā bāpa pāteḥ sudah

PÉDAGOGUE, s. m., یغ مملہراک *yang memeliharā-kankānak-kānak*, یغ مہجاری بودق *yang meng-ajār-i būdak-būdak*, کورو *gūru*.

PÉDALE, s. f., son grave, de certains instruments, یغ سائیٹ *būñi yang sīyup*.

PÉDALE d'un métier de tisserand, سندغ *sandang*.

PÉDANT, E, adj., برچوشر *ber-xūpar*, اورغ لیوت *jemāwa*, اورغ لیوت *orang lēwat*.

PÉDANTERIE, s. f., چوشر *xūpar*, پری یغ جمائو *prī yang jemāwa*.

PÉDANTISME, s. m., کلکون اورغ *ka-lakū-an*, برچوشر *ber-xūpar*.

PÉDÉRASTE, s. m., لواٹ *lawwāt*.

PÉDESTRE, adj., یغ بردیری *yang ber-dīri*, یغ برکاکي *yang ber-kāki*.

Statue —, پاتغ اورغ بردیری *pātung orang ber-dīri*.

PÉDESTREMENT, adv., دغن کاکي *dengan kāki*. Voyager —, برجالن *ber-jālan kāki*.

PÉDICURE, s. m., دوکن فد فاکت *dūkun pada peñākit kāki*, دوکن کفالن *dūkun kapālan*.

PÉDILUVE, s. m., فرمندین کاکي *per-mandī-an kāki*.

PÉDONCULE, s. m., تگکی *tangkey*. — d'une fleur, تگکی بوغ *tangkey būnga*.

PÉGASE, s. m., cheval fabuleux, کود سمبرانی *kūda sembrāni*.

PEIGNE, s. m., سیکت *sīsir*, سیکٹ *sīkat*. — fin, سیکر کرف *sīsir kerap*, سیکر هالس *sīsir hālus*.

— d'ivoire, سیکر درفد گادغ *sīsir deri-pada gādīng*. —, dans un métier de tisserand, سیکر *sīsir*.

Fig. Sale comme un —, بائق کوتر *bāñak kōtor*.

PEIGNÉ, E, part. pas. du v. peigner, que l'on a peigné, دسیسر *di-sīsir*.

PEIGNÉ, ajusté, soigné, اندم *andam*, تراندم *ter-andam*.

PEIGNER, v. a., میسر *meñīsir*, میسکٹ *meñīkat*. — les cheveux, میسر *meñīsir rambut*. — la laine, میسر بولو دمب *meñīsir būlu domba*.

PEIGNOIR, s. m., pour le bain, کاین بساهن *kāin basāh-an*.

PEINDRE, v. a., figurer les objets par les traits, les couleurs, منولس گمبر *menūlis gambar*. — un lion, منولس گمبر سینگ *menūlis gambar sīnga*. Apprendre à —, بلاجر منولس گمبر *bel-ajar menūlis gambar*.

PEINDRE, enduire de couleur, مچتکن *merg-exāt-kan*.

PEINDRE, décrire, منصفکن *men-sīfat-kan*.

PEINE, s. f., châtement, سقس *siksa*, حکم *hukum*, عقوبة *uḡūbat*, عذاب *adzāb*, جزا *jezā*. Encourir une —, کن سقس *kena siksā*. — de l'enfer, سقس نارک *siksa nā-raka*. Condamné à la — de mort, دیکم اکن ماتی دیونه *di-hukum ākan māti di-būnuh*. Qui mérite une —, یغ هارس دسقساکن *yang hārus di-siksā-kan*. Echapper à une —, لفس درثد سقس *lepās deri-pada siksā*. — corporelle, سقس توبه *siksa tubuh*. — du talion, حکم قصاص *hukum kiṣās*.

PEINE, difficulté, affliction, سوسه *sūsah*, کسساھن *ka-susāh-an*, کسکارن *ka-sukār-an*. Les peines de cette vie, کسساھن کهدوشن این *ka-susāh-an ka-hidūp-an īni*. Une grande —, کسساھن یغ ساغت *ka-susāh-anyang sāngat*. Faire connaître ses peines, مگاتاکن سوسه هتین *mergatā-kan sūsah hatī-ña*.

PEINE, anxiété, inquiétude, دوك *dūka*, فرچنتان *per-xintā-an*, شغل *ṣuḡul*, هاتی روسق *rūsak hāti*, سوسه *sūsah*. Ne vous en faites pas de —, جانگن امبل سوسه *jāngan ambil sūsah*.

PEINE, tourment, souffrance, ساکت *sākit*, سانسارا *sangsāra*. Endurer des peines excessives,

مرسای سانسار یغ ساغت *me-rasā-i sangsāra yang sāngat*.

PEINE, travail, اساهن *usāh-an*, فکرجان *pe-karjā-an*. — inutile, اساهن یغ سی ۲ *usāh-an yang siā-siā*. Ce n'est pas la —, تیاد هارس *tiāda hārus di-ūsah-kan*, داوسهکن *tiāda hārus di-ūsah-kan*, تیاد اوسه *tiāda ūsah*. Ne prenez pas la —, جاغن مغوسهکن دیری *jāngan meng-ūsah-kan diri*. Sans —, دغن سنځ *dengan senang*.

PEINE, salaire, اوڤه *upah*. Payer l'ouvrier pour sa —, مبری وځ اوڤه *mem-brī warg upah pada tūkang*. Homme de —, اورځ اوڤه *orang upah*.

A PEINE, aussitôt que, بهارو *bahāru*, دم *demi*. A peine était-il arrivé, سده بهارو ای داتځ *sudah bahāru ia dātang*.

A PEINE, difficilement, دغن سوسه *dengan sūsah*. A peine trouve-t-on de l'eau, دغن سوسه اورځ دافت ایر *dengan sūsah orang dāpat āyer*.

PEINER, v. a., causer de la peine, مبری سوسه هاتی *mem-brī sūsah hāti*, مځسراکن *meṅsara-kan*, مځکیتي *meṅakūt-i*.

PEINER, v. n., avoir de la peine, برسوسه هاتی *ber-sūsah hāti*. Je peine de cela, همب برسوسه هاتی در *hamba ber-sūsah hāti deri itu*.

SE PEINER, v. pron., میوسهکن دیری
meñūsah-kan dīri.

PEINT, E, part. pas. du v. peindre,
ترتولس *ter-tūlis*, ترکمبر *ter-gambar.*

PEINT, mis en couleur, دسافو جنغ
di-sāpu jenàng.

Etoffe PEINTE, باتق *bātik*, کاین
کاین *kain yang ber-petā.*

PEINTRE, s. m., artiste, فندی منولس
pandey menūlis gambar, فنولس
tūkang gambar, توكخ کمبر
penūlis. Chevalet de —, کدود فد
kuda-kūda pada gambar.

PEINTRE en bâtiment, توكخ چت
tūkang xāt, tūkang jenàng.

PEINTURAGE, s. m., فکرجاءن توكخ
pe-karjā-an tūkang xāt.

PEINTURE, s. f., ouvrage de
peintre, تلیسن *tulīs-an,* کمبر
gambar, تلیسن کمبر
tulīs-an gambar, گمبارن
gambār-an, قتا *petā.* Collec-
tion de peintures (musée), تمغت
tampat perhimpūn-an
gambar.

PEINTURE, l'art de peindre, علم
ilmu gambar, علم منولس کمبر
ilmu menūlis gambar.

PEINTURE, couleur posée, چت
xāt, jenàng. — fraîche, چت
xāt bahāru.

PEINTURE, description, حال
hāl men-sifat-kan.

PEINTURER, v. a., ملابر دغن جنغ
me-lābur dengan jenàng, ملولت دغن
me-lūlut dengan jenàng, معجتکن
meng-exāt-kan.

PELÉ, E, part. pas. du v. peler,
کوپس *kūpas,* ترکوپس *ter-kūpas,*
کلوپس *kelūpas,* کوبق *kūbak.*

PÊLE-MÊLE, loc. adv., confusé-
ment, چمفر *xampur,* لتغ فوکخ
lintang pūkang. Ils se sauvèrent —,
مریکیت فون لریله لتغ فوکخ
ma-rīka-itu pūn larī-lah lintang
pūkang.

PELER, v. a., ôter le poil, مشبل
merg-ambil bulu.

PELER, enlever l'écorce, مشغوس
mergūpas, مشغوبق *mergūbak,* مشغولوس
mergelūpas. — un fruit, مشغوس بوه
mergūpas būah. — un arbre, مشغولوس
mergelūpas pōhon.

PELER, v. n., changer de peau,
توکر کولت *tūkar kūlūt.*

PÉLERIN, s. m., حاج *hāji.* Habit
de —, فکاین حاج *pakēy-an hāji.*
Le bâton du —, تگکت حاج
tungkat hāji.

PÉLERINAGE, s. m., حج *haji.* Ob-
tenir le mérite d'un —, براوله فحال
ber-ūleh pahāla haji. Entre-
prendre un —, نایق حاج *nāik*
haji.

PÉLIOAN, s. m., oiseau aquatique,
بورغ اغکخ *būrug erggang.*

PELISSE, s. f., باجو درود کولت *bāju deri-pada kūlit*, باجو یخ *bāju yang ber-lāpis būlu*.

PELLE, s. f., چشکل *xangkul*, سودق *sūduk*, فاجل *pāxul*. Le fer d'une —, بسی چشکل *besī xangkul*. Le manche d'une —, کایو چشکل *kāyu xangkul*. Prendre avec une —, منچشکل *men-xangkul*, مپودق *meñū-duk*.

Prov. La — se moque du fourgon, اورغ برچلا یخ مپندرکن اورغ برچلا *ōrang ber-xelā yang meñindir-kan ōrang ber-xelā yang lāin*.

PELLÉE ou PELLETÉE, s. f., فنه *penùh sa-xangkul*.

PELLETERIE, s. f., art d'accommoder les peaux en fourrures, علم مپوت *ilmu membuat pakēy-an deri-pada kūlit yang ber-būlu*.

PELLETERIE, fourrures, فکاین *pakēy-an kūlit yang ber-būlu*.

PELLETIER, ÈRE, s., qui prépare et vend les fourrures, توکخ مشرجاکن *tūkang mengarjā-kan kūlit yang ber-būlu*.

PELLICULE, s. f., peau très-mince, کولت یخ تیفس *kūlit yang tīpis*, سلافت *selāput*.

PELOTE, s. f., petite balle de fil ou de laine roulée, توکل *tūkal*,

لیکس *likas*. — de fil, توکل بنخ *tūkal benang*.

PELOTE, coussinet à épingles, بانتل فیتی *bantal peniti*.

PELOTER, v. a., mettre en pelote, منوکل *menūkal*, ملیکس *me-likas*.

PELTON, s. m., petite pelote, گمفل *gumpal*, نوکل *tūkal*.

PELTON, subdivision d'un bataillon, بهکین سواتو کتمبوکن لشکر *bahagī-an suātu ka-tumbūk-an laškar*.

PELOUSE, s. f., نانه رمفت *tānah rumput*, رمفت هالس *rumpūt hālus*.

PELUCHE, s. f., étoffe à poils longs d'un côté, کاین یخ بربولو فنجخ *kāin yang ber-būlu panjang*.

PELURE, s. f., کولت بوه *kūlit būah*, کولت سائر *kūlit sāyur*. — d'oignon, کولت باوغ *kūlit bāwang*.

PÉNAL, E, adj., یخ منتت سقس *yang menuntut siksa*. Lois pénales, حکم یخ منتت سقس *hukum yang menuntut siksa*.

PÉNALITÉ, s. f., قری سقس *siksa*, یخ منتت سقس *prī yang menuntut siksa*.

PÉNATES, s. m. pl., dieux domestiques, دیوات یخ ملندغکن *dēwāta yang me-lindung-kan*.

PÉNATES, au fig., نگری *nagrī*, باف *bāpa*. Regagner ses —, فولغ کفد نگری بفان *pūlang ka-pada nagrī bapā-ña*.

PÉNATES, habitation, تمغت کدیامن *tampat ka-diām-an*.

PÉNAUD, E, adj., یغ کن مالو *yang kena mālu*, یغ کن دهشة *yang kena dahšat*.

PENCHANT, s. m., pente, کترونی *ka-turūn-an*, تمغت میرغ *tampat miring*. Sur le — de la montagne, فد کترونی بوکت ایت *pada ka-turūn-an būkūt itu*. Etre sur le — d'un précipice, ادا دتقی توبر *ada di-tepī tūbīr*. Fig. همفر روستق بناس *hampir rūsak bināsa*.

PENCHANT, inclination, ایغن *ingīn*, کئین *ka-ingīn-an*, چت *xīta*, خندرغ *xonderōng*, کهندق *ka-hendak*. Résister à son —, مناهن کئینن *menāhan ka-ingīn-an-ña*. — pour, کئینن اکن *ka-ingīn-an akan*. Il a de très-bons penchants, مک ترلایق *maka ter-lālu bāik xitā-ña*. — au mal, concupiscence, هوا نفسو *hawā nepsū*. Suivre son — au mal, منوروت هوا نفسو *menūrut hawā nepsū-ña*.

PENCHE, v. a., baisser, incliner une chose de côté, منچندرغکن *men-xonderōng-kan*, میرغکن *me-miring-kan*, میغکن *meñingit-kan*. — la tête, منچندرغکن کفال *men-xonderōng-kan kapāla*.

PENCHE, v. n., چندرغ *xonderōng*, میرغ *miring*, برسیغت *ber-*

singit, مغیلغ *meng-eling*. Le navire penche, فراهو ایت میرغ *prāhu itu miring*. Un arbre dont les branches penchent, فوهن یغ جابغن چندرغ *pōhon yang xābāng-ña xonderōng*. Ils penchent pour la religion, مر یکیت مغیلغ کفد اکام *marika-itu meng-eling ka-pada agāma*.

SE PENCHE, v. pron., منندق *menunduk diri-ña*, منچندرغکن *men-xonderōng-kan diri-ña*.

PENDABLE, adj., یغ هارس ماتی *yang harus mātī di-gantung*.

PENDAISON, s. f., action de pendre, حال مغکستغ *hāl meng-gantung*. —, supplice, گتورغن *gantūng-an*.

PENDANT, prép., durant un certain temps, سمتار *semantāra*, سدغ *sedang*, سلام *sa-lāma*, فد کتیک *pada kotika*, فدا انتار *pada antāra*. — qu'il vit, سمتار ای هیدف *semantāra ia hīdup*. — tout le temps que, سا لامآ-نا *sa-lamā-ña*. — qu'il dort, سدغ ای تیدر *sedang ia tīdor*. — qu'il disait cela, برکتاله ای *pada kotika ber-katā-lah ia itu*.

PENDANT, E, adj., qui pend, برگتغ *ber-gantung*, ترهولر *ter-hūlur*.

PENDANT, tombant. Mamelles pendantes, سوسوکوفق *sūsu kūpak*. Ses joues sont pendantes, ففین جمبل *pipi-ña jumbil*.

Procès PENDANT, qui n'est pas décidé, دعوا يڭ بلم قوتس *dawā yang belūm pūtus*.

PENDANT, s. m., pareil, بندرڭ *benderang*. Le —, سبندرڭ *sa-benderang*.

PENDANTS D'OREILLES, s. m. pl., انتڭ *anting-anting*.

PENDARD, E, s., ريسو *rīsaw*, بشت *bangsat*, گيان *gibāna*.

PENDILLER, v. n., برجنتي *ber-jantey*, برگنتڭ بركارن *ber-gantung ber-kibār-an*, برگنتڭ سرت برگو يڭ *ber-gantung serta ber-gōyang*. Faire —, منجنتيكن *men-jantey-kan*.

PENDRE, v. a., attacher en haut, مڭگنتڭ *meng-gantung*. — un habit à un clou, مڭگنتڭ باجو ڤد ڤاكو *meng-gantung bāju pada paku*. — un voleur, مڭگنتڭ سورڭ ڤنجوري *meng-gantung sa-ōrang pen-xūri*. Condamné à être pendu, حكم اكن ماتي *hukum akan māti di-gantung*. Faire —, مڭگنتڭگن *meng-gantung-kan*.

PENDRE, v. n., برگنتڭ *ber-gantung*, برجنتي *ber-jantey*, ترهولر *ter-hūlur*. Une épée pend à sa ceinture, سيلاه *sa-bilah pedang* برگنتڭ ڤد سندڭن *ber-gantung pada sandang-ña*. Laisser — ses jambes, منجنتيكن *men-jantey-kan kakī-ña*. Son habit pend jusqu'au talon, بجون *yang di-rasā-i*. Un froid

ترهولر سمڭي تومنن *bajū-ña ter-hūlur sampey tūmit-ña*.

SE PENDRE, v. pron., مڭگنتڭگن *meng-gantung-kan diri*. Se — à un arbre, مڭگنتڭگن ديري ڤد *meng-gantung-kan diri pada sa-bātang pōhon*.

PENDU, E, part. pas. du v. pendre, گنتڭ *gantung*, ترگنتڭ *ter-gantung*.

Loc. prov. Avoir la langue bien pendue, ڤلتر *pe-litar*, ليده ڤنجڭ *lidah panjang*. Sec comme un pendu, كورس سكالى *kūrus sa-kālī*.

PENDULE, s. m., poids d'une horloge, بواين *bawāy-an*.

PENDULE, horloge, جام دڭن بواين *jām dergan buwāy-an*.

PÈNE, s. m., ليده گنجي *lidah kunxi*.

PÉNÉTRABILITÉ, s. f., صفة يڭ *şifat yang dapat di-terūs-kan*.

PÉNÉTRABLE, adj., يڭ دافت دمسوڪي *yang dapat di-masuk-i*, يڭ دافت دترسكن *yang dapat di-terūs-kan*, يڭ ترلنتس *yang ter-lintas*.

PÉNÉTRANT, E, adj., qui pénètre, يڭ ماسق *yang māsuk*, يڭ منرس *yang menerūs*.

Fig. Regard —, مات تاجم *māta tājam*. Esprit —, بودي يڭ ترڭ سكالى *būdī yang tràng sa-kālī*.

PÉNÉTRANT, qui se fait sentir, يڭ درسائي *yang di-rasā-i*. Un froid

très —, ديشن يڭ درساي اورغ دغن, *dīngin yang di-rasā-i orang dengan sāngat*.

PÉNÉTRANT, qui émeut. Paroles pénétrantes, فرکتان يڭ ملبتکن هاتی, *per-katā-an yang me-lembut-kan hāti*.

PÉNÉTRATION, s. f., action de pénétrer, حال ماسق, *hāl māsuk*, حال منرسکن, *hāl menerūs-kan*, حال ملتس, *hāl me-lintas*.

PÉNÉTRATION, vivacité d'esprit, sagacité, فری بودی يڭ ترغ, *pri būdi yang trəng*, فری عقل يڭ تاجم, *pri akal yang tājam*.

PÉNÉTRÉ, E, part. pas. du v. pénétrer, دمسوکی, *di-masūk-i*.

PÉNÉTRÉ, touché, جادی لبت, *jādi lembut*, ترهنچر, *ter-hanxur*. Un cœur —, هاتی يڭ ترهنچر, *hāti yang ter-hanxur*.

PÉNÉTRER, v. a., entrer, percer, ماسق, *māsuk*. — dans une maison, ماسق رومه, *māsuk rūmah*. — profondément, ماسق دالم سکالی, *māsuk dālam sa-kālī*. Un clou qui ne pénètre pas (dans le bois), فاكو يڭ, *pāku yang tiāda māsuk*, فاكو تباد, *pāku tiāda mākan*.

PÉNÉTRER, traverser, منرسکن, *menerūs-kan*, ملتس, *me-lintas*. Les rayons du soleil pénètrent le verre, سینر متهاری ایت منرسکن کاج, *sīnar*

mata-hāri itu menerūs-kan kaxa. — jusqu'aux os, ملتس کتولغ, *me-lintas ka-tūlang*, لالو ترس کتولغ, *lālu terūs ka-tūlang*.

PÉNÉTRER, arriver jusqu'à, سمفی کفد, *sampey ka-pada*. Votre lettre a pénétré jusqu'au roi, سورتم ایت, *sūrat-mu itu sudah sampey ka-pada rāja jūga*.

PÉNÉTRER, parvenir à connaître, مغتهوی, *mergatahū-i*. J'ai pénétré son intention, همب مغتهویله کهندقن, *hamba mergatahū-i-lah ka-hendak-ña*.

PÉNÉTRER, émouvoir, ملبتکن هاتی, *me-lembut-kan hāti*, مغهنچرکن هاتی, *merg-hanxur-kan hāti*. Son discours pénètre les cœurs, بچران ملبتکن, *bixarā-ña me-lembut-kan hāti orang*.

PÉNIBLE, adj., qui donne de la peine, برت, *brāt*, سوکر, *sūkar*, يڭ ملهکن, *yang me-lemah-kan*. Travail —, فکرجان يڭ برت, *pe-karjā-an yang brāt*. — à faire, سوکر دکرچ, *sūkar di-karja*.

PÉNIBLEMENT, adv., دغن سوسه, *dengan sūsah*. Il marche —, ای, *ia ber-jālan dengan sūsah*.

PÉNINSULE, s. f., جزیره, *jezīret*.

PÉNIS, s. m., فلر, *pelər*, بوتہ, *būteh*, عورة, *ūrat*.

PÉNITENCE, s. f., repentir, سسل *sesəl hāti*, توبة *tōbat*. La — doit être sincère, هارس سسل هاتي *hārus sesəl hāti* ايت جادی سشكه *itu jādī sungguh-sungguh*. Prêcher la —, منخطبة اكن توبة *men-kuṭbat akan tōbat*. Habit de —, كاین اورغ *kāin orang ber-tōbat*, كاین *kāin orang ber-tōbat*, اورغ فرتاف *kāin orang per-tāpa*. Les psaumes de la —, مزموړ توبة *mezmūr tōbat*.

PÉNITENCE, mortification, austérité, تاف *tāpa*. Faire —, برتاف *ber-tāpa*.

PÉNITENCE, punition imposée, سقس *sikṣa*. — trop forte, سقس *sikṣa yang ter-lālu sāngat*. Mettre en —, ميقساكن *me-ñikṣā-kan*.

Le sacrement de PÉNITENCE, سر التوبة *ser el-tōbat*. Les trois parties du sacrement de — sont: la contrition, la confession et la satisfaction, مك تيك بهكمن سر التوبة ايت *maka tīga ba-hagī-an ser el-tōbat itu iā-itu portāma sesəl hāti ka-dūa akū-an dōsa ka-tiga pem-bayār-an dosā-ñā*. Le tribunal de la —, تمغت اورغ *tampat orang meng-āku dosā-ñā*.

PÉNITENCIER, s. m., امام ښخ تريم *imām yang tarima peng-akū-an dōsa*.

PÉNITENCIER, prison, فنجار *pan-jāra*.

PÉNITENT, E, s., qui fait pénitence, اورغ برتاف *orang per-tāpa*, اورغ فرتاف *orang ber-tāpa*.

PÉNITENT, qui se repent, اورغ *orang ber-tōbat*, اورغ برسسل *orang ber-sesəl hāti-ñā*. L'homme — demande pardon à Dieu, اورغ ښخ برتوبة ايت منت امغن *orang yang ber-tōbat itu minta ampun ka-pada allah*. Absoudre un —, مبري امغن فد اورغ *mem-brī ampun pada orang ber-tōbat*.

PENNE, s. f., بولو بورغ *bulu bū-rung*.

PENSANT, E, adj., ښخ برښكر *yang ber-pikir*, ښخ تركنځ *yang ter-kenang*, ښخ برايغت *yang ber-ingat*.

PENSÉE, s. f., opération de l'esprit, كړان *pikir*, فكيران *pikīr-an*, كړان *kirā-an*. Une belle —, ښخ ملي *pikīr-an yang mulia*.

PENSÉE, souvenir, اغاتن *ingāt-an*, كڼاغن *kenāng-an*. La — de la mort, اغاتن اكن موت *ingāt-an akan maut*.

PENSÉE, opinion, conviction, بچار *pen-dapāt-an*, بچار *bixāra*, فخرساعن *peng-rasā-an*. Dans ma —,

پدا دندفاتنک *pada pen-dapāt-an-ku*,

پدا بچار هب *pada bixāra hamba*.

PENSÉE, dessein, intention, نية *nīyet*, كهدق *ka-hendaq*.

PENSER, v. n., avoir des pensées, réfléchir, فیکر *pikīr*, بر فیکر *ber-pikīr*, کیر *kīra*, مشیر *mergīra*. Il pensait en lui-même, ددالم ای فیکرله *ia pikīr-lah di-dālam hati-ña*. Qu'en pensez-vous? کیر ائ تون کیر *apa tūan kīra*. Il n'en pense rien, بارغ سواتو فون تباد دکران *bārang suātu pūn tiāda di-kirā-ña*. — à soi, بر فیکر اکن درین *ber-pikīr ākan diri-ña*.

PENSER, considérer, examiner, منبغ فیکر بائق ۲ *pikīr bāik-bāik*, منبغ *menimbang*, اغن ۲ *āngan-āngan*, فیکرله *tefekkur*. Pensez-y bien, فیکرله بائق ۲ *pikīr-lah bāik-bāik*. Marcher en pensant, برجالن اغن ۲ *ber-jālan āngan-āngan*.

PENSER, se souvenir, ترکنگ *ter-kenang*, برایت *ber-ingat*. Il pensait à son père et à sa mère, ترکنگله ای اکن ایوبفان *ter-kenang-lah ia ākan ibu bapā-ña*. Sans y —, دغن تباد برایت *dengan tiāda ber-ingat*.

PENSER, imaginer, s'imaginer, سگ *sangka*, مېگ *meñangka*. Il pense que ce monde ne finira pas, دسگاکان *di-sangkā-ña* دنیا این تباد اکن هابس *duniā ini tiāda ākan hābis*.

PENSER, croire, کیر *kīra*, مشیر *mergīra*, فیکر *pikīr*. Il pense que nous ferons bien d'y aller. ای کیر *ia kīra bāik* بائق کیت فیکر کسان *kita pergi ka-sāna*. Je pense que c'est un homme de bien, هب فیکر *hamba pikīr* ای سورغ بائق *ōrang bāik*.

PENSEUR, EUSE, s., فغیغت *perg-ingat*, فکور *fakūr*.

Libre PENSEUR, اورغ یغ تورت *ōrang yang tūrut iktiyār-ña* اختیار.

PENSIF, IVE, adj., برمانغ *ber-mā-nung*, فکور *fakūr*, مورغ *mūrung*.

PENSION, s. f., logement et nourriture, تمغان *tumpāng-an*. Se mettre en —, منمغ *menumpang*.

PENSION, lieu où l'on est logé et nourri, رومه اورغ منمغ *rūmah ōrang menumpang*.

PENSION, somme annuelle pour la dépense, وغ بلنج فدتیف ۲ تاهن *wang belanja pada tiap-tiap tāhun*.

PENSION, maison d'éducation, رومه منمغ بودق ۲ بلاجر *rūmah menumpang būdaq-būdaq bel-ājar*.

PENSIONNAIRE, s., qui paie une pension, اورغ منمغ درومه اورغ *ōrang menumpang di-rūmah ōrang*.

PENSIONNAIRE, qui reçoit une pension, اورغ یغ براوله وغ بلنج فدتیف ۲ تاهن *ōrang yang ber-ūleh*.

wang belanja pada tiap-tiap tahun.

PENSIONNAT, s. m., سکولا اتق منفع, sekula anak menumpang.

PENSIONNER, v. a., ممبرى وىغ بلنج, mem-bri wang belanja pada tiap-tiap tahun.

PENSUM, s. m., سقس كرج قد كاتق, siksaa karja pada kanaan di-sekula.

PENTAGLOTTE, adj., دالم ليم بهاس, dalam lima bahasa.

PENTAGONE, adj., بر فنجورو ليم, ber-pen-juru lima.

PENTATEUQUE, s. m., توريت, taw-rît, التورات, el-tawrât.

PENTE, s. f., endroit d'un terrain qui va en penchant, كترون, ka-turûn-an, غفت ميرغ, tampat miring. — douce, كترون يىغ موده, ka-turûn-an yang mudah. — rapide, كترون يىغ جورم, ka-turûn-an yang wûram.

PENTE, inclination, كئخين, ka-ingin-an. — au mal, كئخين كغد يىغ, ka-ingin-an ka-pada yang jâhat.

PENTEÔTE, s. f., خمسين, kamsin. Fête de la —, هارى راي خمسين, hâri rāya kamsin.

PENTURE, s. f., انسل, ensil. — d'une porte, انسل فتو, ensil pintu.

PENULTIÈME, adj., يىغ دهولو درفد, yang dahulu deri-pada yang di-blakang, يىغ دبلاكل, yang di-blakang, سکالى, sicali.

كورغ ساتو yang di-blakang sa-kali kûrang satu.

PÉNUBIE, s. f., disette extrême, ككراغن, ka-kurāng-an, كسكين, ka-meskîn-an. — d'argent, ككراغن, ka-kurāng-an wang.

PÉPIE, s. f., فپاكت ليدو بورغ, pe-ñakit lidah bûrug.

PÉPIN, s. m., بيجى بو ليو دان بوه, biji buah limaw dān buah mandikey dān lain-lain deri-pada itu.

PÉPINIÈRE, s. f., réunion de jeunes plantes, تانام فوهن, tanām-an pōhon-pōhon. —, terrain, كبن تانام, kebōn tanām-an pōhon-pōhon.

PÉPINIÉRISTE, s. m., توكلخ كبن, tûkang kebōn tanām-an pōhon-pōhon.

PERCALE, s. f., toile de coton blanche, كايں كافس فوته, kâin kâpas pûti.

PERÇANT, E, adj., يىغ, yang tājam. Un poinçon —, فنجوچق يىغ تاجم, pen-xuxuk yang tājam. Vue perçante, مات تاجم, mātu tājam. Cri —, تمفق, tempik, سوار, sūrak. Voix perçante, يىغ پارغ, suāra yang nāring.

PERCÉ (EN), adv. Mettre un tonneau en —, ممبروك تغ, mem-bukatong.

PERCÉ, E, part. pas. du v. percer, كورق, girik, تر كيرق, ter-girik, كيرق, kirk.

ترچوچ *gōrek*, *xūxuk*, چوچ *ter-xūxuk*, تبس *tembus*. —, dans la longueur, بولغ *bōlong*.

Loc. fig. Un panier —, اورغ يڭ *orang yang mem-bōros-kan hartā-ña*.

PERCE-BOIS, s. m., كېڭ *kumbang*.

PERCÉE, s. f., ouverture, passage, جالان *jālan*, كېكەن *ka-bukā-an*. Faire une —, مېمبوك جالان *mem-būka jālan*.

PERCEMENT, s. m., فېنچېچوكن *pen-xuxuk-an*. — d'une montagne, فېنچېچوكن ترس كونخ *perg-gali-an trūs gunung*. — dans la longueur, فېمبولونخ *pem-bolōng-an*.

PERCE-OREILLE, s. m., اولر كوفخ *ular kūping*.

PERCEPTEUR, s. m., des impôts, اورغ مغېل چوكى *per-tanda*, اورغ *orang meng-ambil xūkey*, اورغ مغېل اوڤتى *orang meng-ambil ūpati*.

PERCEPTIBLE, adj., qui peut être perçu par les sens, يڭ دافت دراس *yang dāpat di-rāsa*, يڭ كلھاتن *yang ka-lihāt-an*.

PERCEPTIBLE, qui peut être perçu, يڭ دافت دامېل *yang dāpat di-ambil*.

PERCEPTION, s. f., sentiment que produit l'impression d'un objet, رساءن *rasā-an*, پراساءن *pe-rasā-an*.

PERCEPTION, recette, مغېل حال *hāl meng-ambil ūpati*.

PERCEPTION, charge de percepteur, فکرجان اورغ مغېل اوڤتى *pekarjā-an orang meng-ambil ūpati*.

PERCER, v. a., faire un trou dans, مغېرک *merg-girik*, منچوچ *men-xūxuk*, مغکالى *merg-gālī*, ممبس *menembus*. — du bois, مغېرک کايو *merg-girik kāyu*. — une montagne, مغکالى ترس كونخ *merg-gālī trūs gunung*. — dans la longueur, مېمبولغ *mem-bōlong*. — les oreilles, برتنده *ber-tindih trūs telīngā*.

PERCER, passer au travers, منرسكن *menerūs-kan*, مغېرک ترس *merg-girik trūs*, منيکم ترس *menīkam trūs*. La pluie a percé l'habit, هوجن ايت *hūjan itu sudah menerūs-kan bāju*, هوجن سده ماكن *hūjan sudah mākan trūs bāju*.

PERCER, ouvrir, منوسق *menūsuk*, منوسق *menetās*. — un abcès, منوسق *menūsuk bisul*. — avec une arme pointue, منيکم *menīkam*, منچوچ *men-xūxuk*. — la cuisse, منيکم فاه *menīkam pāho*. Il le perça de son criss, دتيکماله دى دغن کرس *di-tīkam-ñā-lah dīa dengan krīs-ña*.

PERCER, frayer, مېمبوك *mem-būka*. — une forêt, دالم رېمب *dālam rimba*. — une rue, مېمبوك لورغ *mem-būka lūrurg*.

PERCER la foule, تفعل کدالم اورخ *tampil ka-dālam orang bānuk*.
 باقی

PERCER l'avenir, ملیت بارخ یخ بل *me-lihat bārang yang belum ada*.
 اد

PERCER, v. n. La vérité perce, کبنارن جادی پات *ka-benār-an jādi nāta*. Il percera par sa science, ای اکن دافت نام سبب کفندیانن *ia akan dāpat nāma sebāb ka-pandēy-an-ña*.

SE PERCER, v. pron., منیکم درین *menikam diri-ña*. Se — réciproquement, برتیکم تکامن *ber-tikam-tikām-an*.

PERCEVOIR, v. a., recevoir, recevoir les revenus, مشبل *merg-ambil*, منیرم *menarīma*. — les impôts, مشبل چوکی *merg-ambil xū-key*, مشبل اوشتی *merg-ambil ūpatī*.

PERCEVOIR, recevoir une impression, مراس *me-rāsa*, ملیت *me-lihat*, مندغر *men-dengar*.

PERCHE, s. f., long bâton, longue baguette, تشکت *tungkat*, ساتخ *sātang*, باتخ *bātang*. — d'une ligne à pêcher, جوارن کایل *juwāran kail*. —, gaffe, گاله *gālah*. Pousser un bateau avec une —, برگاله *ber-gālah*.

PERCHE, mesure, تشکت هکورن *tungkat hukūr-an*.

PERCHER, v. n. et SE PERCHER, v. pron., هگشف *hangkap*, برهگشف *ber-hangkap*, هگشف *hinggap*. Se

— sur une branche d'arbre, برهگشف *ber-hangkap*, کفد چابخ فوهن کایو *ka-pada xābang pōhon kāyu*.

PERCHOIR, s. m., امفخ بورخ *empang būrung*, امفخ کروغن *empang kurūng-an*.

PERCLUS, E, adj., تمفخ *timpang*, فنچخ *pinxang*, بگکش *bungkang*. — de la main, چاقتی *xāpik*. Il est — de tous ses membres, مک سکل *maka segala ang-gotā-ña pūn timpang*.

PERÇOIR, s. m., فنچوچق *pen-xūxuk*, فغکیرق *peng-girik*, کردی *gurdi*.

PERCUSSION, s. f., action de frapper, حال منوکل *hāl menūkul*. —, choc, ستوهن *suntūh-an*, فیتوهن *peñuntūh-an*.

PERCUTER, v. a., مینته *meñuntuh*, منوکل *menūkul*, تبرق *tubrūk*.

PERDANT, E, adj., qui souffre une perte, یخ کن روکی *yang kena rūgi*, یخ کهلاغن *yang ka-hilāng-an*. — au jeu, یخ مالغ *yang mālang*, یخ کاله *yang kālāh*.

PERDITION, s. f., کبنسان *ka-binasā-an*. Le chemin de la —, جالن *jālan ka-binasā-an*. Aujourd'hui, فدهاری کبنسان *pada hāri ka-binasā-an*.

PERDRE, v. a., cesser d'avoir, هیلغ *hilang*, مشیلغ *merg-hilang*.

— son argent, هيلغ وغن *hīlang wang-ña*. — la grâce de Dieu, هيلغ نعمة الله *hīlang nimet allah*. — le temps, هيلغ كتيك *hīlang kotika*. Il ne perdra pas son mérite, تباد اكن مغهيلغ فهلان *tiāda ākan meng-hīlang pahalā-ña*. Il perdra son âme, ای اكن مغهيلغ جوان *ia ākan meng-hīlang jiwa-ña*. —, essuyer une perte, كن روکی *kena rūgi*. — son chemin, برست *ber-sesāt*. — une bataille, داله *di-ālah*. — la vue, منجادی بوت *men-jādi būta*. — ses forces, له منجادی *men-jādi lemāh*. — la vie, ماتی *māti*. — haleine, جادی ترمغه *jādi termengah-mengah*. — la tête, منجادی *men-jādi gīla*. — terrain, كيل *men-jādi gīla*. — terrain, براندر *ber-undur*. Il a perdu son père et sa mère, ایبوئان سده ماتی *ibu bapā-ña sudah māti*. Cet arbre a perdu ses feuilles, داون ۲ فوهن *dāun-dāun pōhon itu sudah lūruh*.

PERDRE, v. a., ruiner, endommager, مروسقن *me-rusak-kan*, مغهيلغن *mem-binasā-kan*, مغهيلغن *meng-hīlang-kan*. Cet homme vous perdra, اورغ ایت اكن مروسقن کامو *orang itu akan me-rusak-kan kāmū*. L'inondation a perdu le blé, گندم ایربه ایت سده مبنساكن گندم *itu sudah mem-binasā-kan gundum*. Il alla perdre ces meurtriers,

ای فرکیل مغهيلغن اورغ فمبونه ایت *ia pergī-lah meng-hīlang-kan orang pem-būnūh itu*.

PERDRE, débaucher, مروسقن *me-rusak-kan*. — les jeunes gens par de mauvais conseils, مروسقن *me-rusak-kan orang muda dengan nasihat yang jāhat*.

PERDRE quelqu'un, l'égarer, اورغ مپستن *meñesāt-kan orang*.

Loc. prov. A laver la tête d'un maure on perd sa lessive, اورغ هیت *orang hitam itu jikalau di-bāsuh dengan āyer māwar sa-kāli pūn tiāda akan pūtih*.

SE PERDRE, v. pron., disparaître, اورغ لنيف *lenñap*, جادی هيلغ *jādi hīlang*. Il s'est perdu dans la foule, ای لنيغله *ia lenñap-lah dālam orang bāñak itu*.

SE PERDRE, périr, کارم *kāram*, هيلغ *hīlang*. Le navire s'est perdu, کفل ایت سده کارم *kapal itu sudah kāram*.

SE PERDRE, s'égarer, برست *ber-sesāt*. Se perdre dans un bois, برست *ber-sesāt dālam hūtan*.

SE PERDRE, se ruiner, se détruire, مروسقن درين *me-rusak-kan diri-ña*, مغهيلغن درين *meng-hīlang-kan diri-ña*.

PERDU, E, part. pas. du v. perdre, *sudah hilang*. Des biens perdus, *harta yang sudah hilang*.

PERDU, naufragé, *sudah karam*,

PERDU, abandonné, *piātu*, *ter-tinggal*, *ka-tinggal-an*.

PERDU, ruiné, abîmé, *rusak*, *bināsa*.

Travail PERDU, *pe-karjā-an yang sia-sia*. Ni — ni gagné, *tiada untung tiada rugi*. Puits —, *tubir*. Pays —, *tampat yang di-rimba bel-antara*. Sentinelle perdue, *pengawal yang ka-hilang-an*, *pengawal yang sangat ber-bahaya*. Tout est —, *putus asa-lah*. Il est — de réputation, *namā-ña būsuk*. Femme perdue, *sundal*.

Loc. Crier comme un —, *ber-teriak ter-lalu bāñak*. A temps —, *pada kotika yang tiada karjā-ña*.

PÈRE, s. m., *bāpa*, *pā*, *ayah*, *ayahnda*. Un bon —, *bāpa yang baik*. Honore ton —, *bri-lah angkaw hormat akan*

bapā-mu. O mon —! *hey* *bapā-ku*. Le — du sultan, *ayahnda sultān*. Qui n'a pas de — *yang tiada ber-bāpa*. Tu seras le — de plusieurs nations, *maka angkaw ada akan bāpa ka-ramēy-an kalāik*. J'étais le — des pauvres, *akū-lah bāpa bagi orang miskin*.

PÈRE, titre que l'on donne à Dieu, *bāpa*. Notre — qui êtes dans les cieux, *bāpa kāmī yang ada di-suwarga*.

Grand-PÈRE, *nēnek laki-laki*. Nos pères (nos ancêtres), *nēnek mōyang kāmī*.

Beau-PÈRE, (mari de la mère), *bāpa tiri*. Beau — (père de l'autre époux), *mentuwaq laki-laki*.

PÈRE adoptif, *bāpa angkat*.

PÈRE de famille, *kapāla isi rūmah*.

Loc. De — en fils, *turun - temurun deri bāpa ka-pada anak xuxū-ña*. Le — du mensonge, *iblis, sētān*.

PÉRÉGRINATION, s. f., *per-jalān-an yang jauh*, *per-jalān-an ka-pada nagri asing*.

PÉREMPTOIRE, adj., décisif, یغ
 موتسکن *yang memūtus-kan*.

PER FAS ET NEFAS, loc. adv.,
 دغن سکل دای افای *dengan segala*
 دغن حلال دان حرام *dāya upāya*,
 دغن *halāl dān harām*.

PERFECTIBLE, adj., یغ دافت
 دغن دسمرناکن *yang dāpat di-sempurnā-*
 کان, یغ ترسمرن *yang ter-sempur-*
 na.

PERFECTION, s. f., qualité de ce
 qui est parfait, سمفرناَن *sempurnā-*
 an, کمفرناَن *ka-sempurnā-an*,
 فری یغ کنف *prī yang genāp*.
 Avancer tous les jours dans le
 chemin de la —, سهراری منجادی,
 لبه باقی *sa-hari-hāri men-jādi*
lebèh bāik.

PERFECTIONNEMENT, s. m., 1°, ac-
 tion de perfectionner, حال مفرناَن
hāl meñempurnā-kan, مفرناَن
peñempurnā-an. 2°, résultat,
 فرسمرناَن *per-sempurnā-an*.

PERFECTIONNER, v. a., rendre
 parfait, مفرناَن *meñempurnā-kan*,
 مفرناَن *meng-genāp-kan*.

PERFECTIONNER, améliorer, cor-
 riger, ممسکی *mem-baik-i*, معجاری
meng-ajār-i.

SE PERFECTIONNER, v. pron.,
 منجادی لبه باقی *men-jādi lebèh bāik*.

PERFIDE, adj., traître, برخیاَنه
ber-kiānat, درهاک *durhāka*,
 کفست دست *ber-durhāka*.

kapista dusta. Cet homme est —,
 اورغ ایت برخیاَنه *orang itu ber-*
kiānat.

PERFIDEMENT, adv., دغن خیاَنه
dengan kiānat, اتس فری درهاک
atas prī durhāka.

PERFIDIE, s. f., خیاَنه *kiānat*,
 درهاک *durhāka*, کدرهاک *ka-dur-*
hakā-an, کلکون خیاَنه *ka-lakū-an*
kiānat, سمو *semū*.

PERFORER, v. a., معکیرق ترس
meng-gīrik trūs.

PÉRI, E, part. pas. du v. périr,
 سده هیلغ *sudah hilang*, بناس *bināsa*,
 روست *rusak*, هنجی لوله *hanxur*
luluh.

PÉRI, naufragé, سده کارم *sudah*
kāram, تردمفر *ter-dampar*.

PÉRI, mort, ماتی *māti*.

PÉRICARDE, s. m., جال جتنغ *jāla*
jantung, سلافت جتنغ *selāput jan-*
tung.

PÉRICLITER, v. n., بر بهای *ber-*
bahāya, دافت کن بهای *dāpat kena*
bahāya.

PÉRIL, s. m., بهای *bahāya*, مار
māra, مار بهای *māra bahāya*. —
 certain, بهای یغ تتو *bahāya yang*
tantu. Echapper au —, مللوی بهای,
 لفس درفد بهای *me-lalū-i bahāya*,
 lepūs deri-pada bahāya. Eloigner
 un —, منجاوهکن بهای *men-jāuh-*
kan bahāya. Que Dieu préserve

monseigneur de tout — تون هب، تون هب
 دفلهران الله کراں درفد سکل بهای
tūan hamba di-peliharā-kan allah
kirā-ña deri-pada segala bahāya.
 — demort, موت بهای *bahāya maut.*
 Mettre en —، ممبری بهای *mem-brī*
bahāya. Au — de sa vie, سرت
 بلنجاکن جوان *serta belanjā-kan*
jiwā-ña. — dans la ville, — dans
 la solitude, — sur mer, بهای ددالم
 نگیری بهای دکورن بهای دلاوت
bahāya di-dālam nagrī bahāya di-gūron
bahāya di-lāut.

PÉRILLEUX, EUSE, adj., بر بهای
ber-bahāya.

PÉRIMÉ, E, adj., تیاد کواس لاکي
tiāda kuāsa lāgi, یغ کتکاک سده لالو،
yang kotikā-ña sudah lālu.

PÉRINÉE, s. m., هبوغن قننت
hubūng-anpantat, تالی ایر، *tālī āyer.*

PÉRIODE, s. f., espace de temps,
 کال *kāla,* ماس *māsa,* زمان *zēmān.*

PÉRIODE, révolution des astres,
 فرادارن *per-idār-an,* فرکتارن *per-*
kitār-an. — du soleil, فرادارن متهارى
per-idār-an mata-hāri.

PÉRIODE, phrase composée de
 plusieurs membres, دایرة کلام *dāirat*
kalām.

PÉRIODE, s. m., le plus haut point,
 یغ بابق سکالی، *yang ter-lālu,* یغ
yang bāñak sa-kālī. Il est à la plus
 haute — de sa grandeur, ای سده

ترالوبسر *ēa sudah jādi ter-*
lālu besār.

PÉRIODIQUE, adj., qui arrive à
 des temps fixes, یغ داتغ قول قد وقت
 یغ تننو *yang datang pula pada*
waktu yang tantu.

PÉRIOSTE, s. m., سلافت تولغ
selāput tūlang.

PÉRIPHRASE, s. f., تعبیر *tabīr.*
 Employer une —، متعیرکن
men-tabīr-kan.

PÉRIR, v. n., prendre fin, ماتى
māti. هیلغ *hilang,* جادی بناس *jādi*
bināsa. — de faim, ماتى لافر، *māti*
lāpar. — par le fer, ماتى دتیکم
māti di-tikam. Il a péri sur le
 champ de bataille, ای سده ماتى
 د میدان فثراغن *ēa sudah māti di-*
mēdān pe-prāng-an. Faire —،
 مبنساکن *meny-hilang-kan,* مبنساکن
mem-binasā-kan. —, faire nau-
 frage, کارم *kāram,* دمفر *dampar.*
 Le bâtiment a péri, کفل ایت سده
 کارم *kapāl itu sudah kāram.* —,
 tomber en ruine, روبه *rebah,* روبه
rūbuh.

PÉRISSABLE, adj., یغ برکفتوسن
yang ber-ka-putūs-an, یغ فنا *yang*
fenā. Ce monde —، دنیا این یغ فنا
duniā ini yang fenā. Une vie —،
 کهدوئن یغ فنا *ka-hidūp-an yang*
fenā.

PÉRISTYLE, s. m., سرمبی *surambi.*

PÉRITOINE, s. m., سلافت ثرت *selāput prūt*, جال ايسى ثرت *jāla īsi prūt*.

PERLE, s. f., متيار *mutiā*, متيار *mutiāra*, لولو *lūlu*. Deux perles, متيار لولو *mutiāra dūa bīji*, لولو دو *mutiāra dūa bīji*, متيار *lūlu dūa māta*. De grosses perles, متيار بسر *mutiāra besār*. Une — d'un grand prix, متيار سيجي *mutiāra sa-bīji*, يڭ تر لولو بسر هرگان *yang ter-lālu besār hargā-ña*. Un collier de perles, متيار سوتس *mutiāra sa-ūtas*. Enfiler des perles, متيار منجوجي *men-xūxuk mutiāra*. Orné de perles, متيار برتاتهن *bertātah-kan mutiāra*. Pêcher des perles, متيار *meñelām*, مغبل متي *men-ambil mutiā*. Nacre de —, اندغ متي *indung mutiā*. Coquillage à —, لوكن متيار *lūkan mutiāra*.

PERMANENCE, s. f., durée constante, ininterrompue, ثري يڭ تياد *prī yang tiāda ber-henti*, برهنتي *prī yang ting-gal santiāsa*.

PERMANENT, E, adj., stable, تگه *tegùh*, تتف *tetap*. Position permanente, تگه يڭ تگه *ka-dudūk-an*, يڭ تگه *yang tegùh*.

PERMANENT, éternel, بقا *bakā*, ککل *kakal*.

PERMÉABLE, adj., يڭ دافت دتروسي *yang dāpat di-terūs-i*. — à l'eau,

يڭ دافت دتروسي اير *yang dāpat di-terūs-i āyer*.

PERMETTRE, v. a., donner liberté, pouvoir de, ممبري موهن *mem-brī mūhun*, ممبري اذن *mem-brī izin*, ممبري ميمير *mem-brī bēbas*. — de partir, موهن ممبري *mem-brī mūhun akan pergi*. Si vous permettez, چکلو دبري *jikalaw di-brī ūleh tūan-hamba*.

PERMETTRE, tolérer, ne pas empêcher, تيا د منگهن *tiāda menegàh-kan*.

PERMIS, E, part. pas. du v. permettre, بيري *bīyar*, دبري *di-brī*, لولس *lulus*, بيبس *bēbas*. S'il est — de parler, جک لولس برکات *jika lulus ber-kāta*.

PERMIS, licite, حلال *halāl*, تيا د لارغ *tiāda lārang*.

PERMIS, s. m., permission écrite, سورت *sūrat mūhun*, سورت *sūrat izin*, کيباس *ka-bebās-an*.

PERMISSION, s. f., موهن *mūhun*, بيبس *bēbas*, اذن *izin*. Demander une —, ممنت موهن *meminta mūhun*. Accorder une —, ممبري موهن *mem-brī mūhun*.

PERMUTATION, s. f., échange, فنکارن *penukār-an*.

PERMUTER, v. a., منوکر *menūkar*, برتوکر تکارن *ber-tūkar-tukār-an*.

PERSE, s. f., عجم *ajem*. La —, نگرى فارسى *nagrī ajem*, نگرى عجم *nagrī fārisi*.

PERSÉCUTER, v. a., مشهبت *meng-*
hambat, مغنياكن *meng-aniayā-kan*,
مشگكاهى *meng-gagāh-i*. Il a per-
sécuté le pauvre, اى سده مشهبت
ia sudah meng-hambat
orang miskin. Heureux ceux qui
sont persécutés! برهنگاله اورغ يڭ
ber-bahaqā-lah orang
yang di-per-hambat.

SE PERSÉCUTER les uns les
autres, برهبت همباتن *ber-hambat-*
hambāt-an.

PERSÉCUTEUR, TRICE, s., فشهبت
perg-hambat, اورغ ظالم *orang*
tlālim. J'ai été un —, اکواين دهولو
aku ini da-
hulu kūla adā-lah sa-orang perg-
hambat.

PERSÉCUTION, s. f., 1°, action de
persécuter, فشهبتان *perg-hambāt-*
an, فغننيان *perg-aniayā-an*. 2° ré-
sultat, فرانيان *per-aniayā-an*,
فرهبتان *per-hambāt-an*.

PERSÉVÉRANCE, s. f., فرکنجاشن
per-kanjāng-an, فرتتاشن *per-tetāp-*
an.

PERSÉVÉRANT, E, adj., اورغ يڭ
orang yang ber-kanjāng,
برکنج *orang yang ber-kanjāng*,
يڭ تڭگل تڭ *orang yang ting-*
gal tetap.

PERSÉVÉRER, v. n., continuer avec
constance, برکنج *ber-kanjāng*,
تڭگل ثابت *tinggal tetap*, تڭگل
tinggal šābit. — jusqu'à la fin,
برکنج هڭك كسداهن *ber-kanjāng*
hingga ka-sudāh-an, تڭگل ثابت
tinggal šābit sampey tam-
mat. — dans la foi, دالم تڭگل
tinggal tetap dālam imān.

PERSIENNE, s. f., کسيى جنديل
kisi-kisi jandēla.

PERSIFFLAGE, s. m., حال ميندر
hāl meñindir, سنديرن *sindir-an*.

PERSIFFLER, v. a., ميندرکن
meñindir-kan, ممفراينکن *mem-per-māin-*
kan.

PERSIL, s. m., داون کتمبر *dāun*
katumbar.

PERSISTER, v. n., برکنج *ber-*
kanjāng, تڭگل تڭ *tinggal tetap*.

PERSONNAGE, s. m., homme re-
marquable, اورغ بسر *orang besār*,
اورغ يڭ مشهور *orang kāya*, اورغ کای
orang yang maṣhūr namā-ña.

PERSONNALITÉ, s. f., caractère de
ce qui est personnel, ذات ديرى
dzāt diri, اورغ ديرى *dzāt*
orang diri, وجود *wujūd*.

PERSONNE, s. f., اورغ *orang*, مريك
marika. Une bonne —, سورغ بايق
sa-orang bāik. Un certain nombre
de personnes, ببراف اورغ *be-*
brāpa orang. Beaucoup de per-
sonnes, بايق اورغ *bāñak orang*. Les

personnes instruites, اورغ قندى ايت *orang pandey itu*. Ces personnes, سنديرى, *marika-itu*. En —, سنديرى *sendiri*. Lui en —, اي سنديرى *ia sendiri*. Il vient en —, اي سنديرى *ia sendiri datang*. Ne pas faire acception de —, تيا د منيلق موك, *tiada menilik moka orang*. Payer de sa —, دغن بلنج بوان, *dengan belanja nawā-ña*.

PERSONNE, de la Trinité, اقنوم *uknūm*. Il y a trois personnes en un seul Dieu, اد تيك اقنوم قد سواتو الله, *ada tiga uknūm pada suātu allah*.

PERSONNE, corps, figure, extérieur, روف, بدن *awak, badan, rūpa*, رومن *rūman*. Sa —, اوقن *awak-ña*, بدن *badan-ña*. Il est bien fait de sa —, رفاق بايق *rupā-ña bāik*.

Gramm. 1re —, celle qui parle, يڭ برکات *yang ber-kāta*. 2me —, celle à laquelle on parle, يڭ اورغ *yang orang ber-kāta*. 3me —, celle de laquelle on parle, يڭ اورغ برکات درفدان *yang orang ber-kāta deri-padā-ña*.

PERSONNE, nul, aucun, تيا د سؤورغ *sa-orang tiada*. Il n'y a — comme lui, تيا د سؤورغ فون سما, *tiada sa-orang pūn samā-ña*.

PERSONNE, quelqu'un. Si — ose, جك اد اورغ برانى *jika ada orang berāni*.

PERSONNEL, LE, adj., propre à chaque personne, سنديرى فون *sendiri pūña*. Faute personnelle, ساله *sālah sendiri pūña*. Droit —, حق اورغ سنديرى فون, *hak orang sendiri pūña*.

PERSONNELLEMENT, adv., سنديرى *sendiri*, اورغ سنديرى *orang sendiri*.

PERSONNIFIER, v. a., مېشكاكن بارغ, *meñangkā-kan bārang* اد سؤورغ *ada seperti orang*. — le vice, مېشكاكن كجهاتن اد سؤورغ جاهت *meñangkā-kan ka-jahāt-an ada sa-orang jahat*. — la lune, مېشكاكن بولن اد بر عقل سؤورغ *meñangkā-kan bulan ada ber-akal seperti sa-orang*.

PERSPECTIVE, s. f., aspect des objets vus de loin, كلهاتن بارغ يڭ *ka-lihāt-an bārang yang jauh*. —, art, علم كلهاتن بارغ يڭ *ilmu ka-lihāt-an bārang yang jauh*.

En PERSPECTIVE, adv., dans l'éloignement, در جاوه *deri jauh*.

PERSPICACITÉ, s. f., فرى يڭ چردق *prī yang xerdik*, فرى يڭ عارف *prī yang arif*, عريغن *arif-an*.

PERSUADER, v. a., منغللق *menempelak*, مننجقكن دغن ترغ *menunjuk-kan dengan terang*, ممبوجق *mem-bujuk*, هاتى اورغ *hāti orang*.

SE PERSUADER, v. pron., مېكر *memikir*, مېشك *meñangka*.

PERSUASIF, IVE, adj., یغ برتعلق
yang ber-tempelàk, مولت مانس
mūlut mānis.

PERSUASION, s. f., تغلق tempelàk,
کسگوهن ka-sunggūh-an.

PERSUASION, croyance, فکیرن
pikīr-an, کسگان ka-sangkā-an.

PERTE, s. f., dommage, هلاغن
hilāng-an, کرگین rūgi. کسگان
rugi-an. — d'argent, هلاغن وځ
hilāng-an wang. — de l'honneur,
فري hilāng-an nāma, هلاغن نام
při hilang nāma. — d'un
ami, هیلغن صحابه hilāng-ña soḥā-
bat, متین صحابه matī-ña soḥābat.
Causer une —, ممبری روگی mem-
brī rūgi. Souffrir une —, کن روگی
kena rūgi. Réparer une —, مشکتی
meng-ganti rūgi. Vendre à
—, منجول دغن روگی men - jūal
dengan rūgi.

PERTE, destruction, ruine, کینسان
ka - binasā - an, کرساکن ka - rusāk-
an. La — de la ville, کینسان نگرى
ka-binasā-an nagrī.

PERTE, privation, ککراغن ka-
kurāng-an. — d'appétit, ککراغن
ka-kurāng-an lāpar.

PERTE, damnation, کوتق kūtuk.
— éternelle, کوتق یغ ککل kūtuk
yang kakal.

A PERTE d'haleine, سغی تیاد
sampey tiāda ber-nefas

lāgi. A — de vue, نیاد کلہائن لاکى
tiāda ka-lihāt-an lāgi. En pure
—, دغن تیاد برکون سکالی, dengan tiāda
ber-gūna sa-kālī.

PERTINACITÉ, s. f., فري یغ تکر
při yang tegar, فري یغ یغل
yang bingal.

PERTINEMENT, adv., دغن فانتن
dengan pātut-ña, اتس فري یغ لایق
atas při yang lāik.

PERTINENT, E, adj., فانتن pātut,
لایق lāik, ستوجو sa-tūju.

PERTUISANE, s. f., لمبغ lambing.

PERTURBATEUR, TRICE, v., اورغ
orang yang meng-hāru,
اورغ یغ مشکمفرکن نگرى
orang yang meng gampar-kan nagrī,
فشکاده peng-gādoh.

PERTURBATION, s. f., هارو hāru,
گامپار gampar, گاده gādoh.

Astron. PERTURBATION d'une
planète, سست بتغ sesāt bintang.

PERVERS, E, adj., اغکار
angkāra, کفست kapista, جاهت
jāhat, ناکل nākal, فاسق fāsik.
Cet homme est —, اورغ ایت اغکار
orang itu angkāra.

PERVERSION, s. f., 1°, action de
pervertir, حال مروسقن hāl me-
rusak-kan, حال مپستن hāl me-
nesāt-kan. 2°, résultat, کرساکن
ka-rusak-an, فرستان per-sesāt-
an.

PERVERSITÉ, s. f., کجهانن *ka-jahāt-an*, فاسق *prī fāsik*. La — du cœur humain, کجهانن هاتی *ka-jahāt-an hāti* orang *mānusia*.

PERVERSITÉ, action perverse, فریوانن جاهت *per-buāt-an jāhat*.

PERVERTIR, v. a., مروستگن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*, مپستگن *meñesāt-kan*. — le cœur, مروستگن هاتی *me-rūsak-kan hāti*. — les jeunes gens, مپستگن *meñesāt-kan* orang *mūda*.

SE PERVERTIR, v. pron., منجادی *men-jādi angkara*, منجادی *men-jādi jāhat*.

PESAMMENT, adv., دغن برتن *dengan brāt-ña*. Habillé —, برفاکی *ber-pakey pakey-an yang brāt*. Marcher —, بر جان *ber-jalan serta lenā-ña*.

PESANT, E, adj., lourd, برت *brāt*. Fardeau —, بابن یغ برت *bāban yang brāt*. Cela est très —, ایت اد بائق *itu ada bāñak brāt*. Rendre —, مبرتن *mem-brāt-kan*.

PESANT, onéreux, برت *brāt*, سوکر *sūkar*.

PESANT, lent. Esprit —, عقل یغ *akal yang gāwal*. Nourriture pesante, difficile à digérer, مکانن *makān-an yang xikil*. Il

a la langue pesante, برت لیدهن *brāt lidah-ña*.

PESANTEUR, s. f., برتن *brāt-ña*, کبرائن *ka-brāt-an*. Sa — est de vingt livres, برتن دو قولہ کتی *brāt-ña dua pūloh katī*. — d'une charge, کبرائن فکولن *ka-brāt-an pikul-an*.

PESANTEUR, lenteur, فرلیانن *per-lambāt-an*, فری یغ لین *prī yang lēna*. — d'esprit, فری عقل یغ گاول *prī akal yang gāwal*.

PESÉE, s. f., 1°, action de peser, فنباغن *hāl menimbang*, حال منبغ *penimbang-an*. 2°, ce qui est pesé en une fois, یغ دتبغ قد سکالی *yang di-timbang pada sa-kālī*, یغ کتباغن *yang ka-timbang-an*.

PÈSE-LIQUEUR, s. m., فرکاکس منبغ *perkakas menimbang*, بارغ یغ چایر *bārang yang xāer*, فرکاکس منبغ ارق *perkakas menimbang ārak*.

PESER, v. a., juger avec des poids la pesanteur, منبغ *menimbang*. — du sel, منبغ کارم *menimbang garam*. — du riz, منبغ برس *menimbang brās*. — avec des balances justes, منبغ دغن تباغن یغ *menimbang dengan timbāng-an yang betul*. — de nouveau, منبغ *menimbang pūla*.

PESER, considérer, منبغ *menimbang*, میکرکن *memikir-kan*. Pesez bien vos paroles, فرکتنم *fraktanm*.

timbang-lah bāik-bāik per-katā-an-mu.

PESER, v. n., avoir du poids, *ada brāt*, اد برت, *ada brāt-ña*. Cette caisse pèse cent livres, *peti itu sa-rātus katī brāt-ña*.

PESER, être à charge, *jādi brāt*, جادی برت, *jādi sūkar*. Ce secret lui pèse, *sūkar pada dia simpan rahasīa itu*. — sur l'estomac, *jādi xīkil*.

PESER SUR, incommoder, *meñesàk-kan*, مېسېن مېمېرى *mem-brī sūsa*. — sur le peuple, *meñesàk-kan orang*. — sur, appuyer sur, *menekàn*, منندس *menindis*.

PESEUR, EUSE, s., *yang menimbang*, يڠ مېنېښ *penimbang*, جورو تمباڠن *juru timbāng-an*.

PESON, s. m., balance romaine, *dāxing*, داسېن *katī-an*.

PESTE, s. f., maladie contagieuse, *sampar*, وبا, *taūn*, ماتى درؤد, *wabā*. Mourir de la —, *māti deri-pada sampar*.

Fig. PESTE, personne dont la fréquentation est pernicieuse. Nous avons trouvé cet homme qui est une —, *kāmi sudah men-*

dāpat laki-laki ini ada suātu sampar.

PESTER, v. n., *jādi mārāh*, ماره, — contre quelqu'un, *me-marāh-i orang*.

PESTIFÈRE, adj., qui communique la peste, *yang men-jangkī-kan sampar*, يڠ مېښکېن سمېر, *yang meñampey-kan sampar*.

PESTIFÈRE, E, adj., *ber-sampar*, برسمېر, *kena sampar*.

PESTILENCE, s. f., *sampar*, سمېر, *peñākit sampar*.

PESTILENTIEL, LE, adj., *sampar*, سمېر, *ber-jangkī*. Maladie pestilentielle, *peñākit sampar*, فېاکت يڠ برجښکېت, *peñākit yang ber-jangkī*. Fièvre pestilentielle, *demām sampar*.

PET, s. m., *kuntut*, بېت, *bumāta*.

PÉTALE, s. f., *dāun būga*.

PÉTARD, s. m., *petàs*, قناس, *petās-an*.

PÉTAUDIÈRE, s. f., *per-himpūn-an orang yang meng-hāru*.

PÉTER, v. n., faire un pet, *ber-kuntut*.

PÉTER, éclater avec bruit, *me-letup*.

PETILLANT, E, adj., qui petille, *yang me-letùs*. Petillant, qui brille, *yang gemirlap*.

PETILLEMENT, s. m., *letùs*.

PETILLER, v. n., *me-letùs*. Le sel petille dans le feu, *gāram itu me-letùs dālam āpi*.

PETILLER, briller, *gemirlap*.

Il petille de colère, *īa sāngat mārāh seperti ūlar ber-balit-balit lakū-ña*.

PÉTIOLE, s. m., *tang-key dāun*.

PETIT, s. m., animal nouvellement né, *ānak*. Les petits de la tourterelle, *ānak-ānak būrang tekūkur itu*.

PETIT, E, adj., peu volumineux, *kexil*, *seḡir*. — pays, *nagrī kexil*. Petite maison, *rūmah kexil*. Plus —, *lebèh kexil*. Les grands et les petits, *yang besār dān yang kexil*. Petite monnaie, *wang kexil*, *wang pexàh*. Se faire —, *men-jādi kexil*. Rendre —, *mergexil-kan*.

PETIT, d'une petite espèce, *kātik*. De petites volailles, *hāyam kātik*.

PETIT, bas, *hīna*, *heker*. Le — peuple, *orang hīna dina*. Cela est —, *itu ada hīna*.

PETIT, petite quantité, faible. Petite dépense, *belanja yang sa-dikit*. Petit vent, *āngin yang lemah lembut*. C'est une petite tête, *aḡal-ña kūrang*.

PETIT À PETIT, *perlahan-perlahan*.

En PETIT, *fi es-seḡir*.

PETITEMENT, adv., en petite quantité, *dergan sa-dikit*.

PETITEMENT, pauvrement, *dergan meskīn-ña*.

PETITEMENT, étroitement, *dergan sesuk-ña*.

PETITESSE, s. f., exiguité de volume, *kexil-an*, *prī yang kexil*.

PETITESSE, bassesse, *ka-hinā-an*. — d'esprit, *ka-hinā-an būdi*.

PETITE-VÉROLE, s. f., *peñākit ka-tumbūh-an*.

PETIT-FILS, s. m., *xūxu laki-laki*. Petite-fille, *xūxu perampūan*. Arrière-petit-fils, *xīxīt*.

PÉTITION, s. f., سورت فرمتان *sūrat per-mintā-an*. Faire une —, سورت فرمتان *mem - būat sūrat per-mintā-an*. Remettre une —, سورت فرمتان *mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an*.

PÉTITIONNAIRE, s. m., یخ مشنتر *yang meng - hantar sūrat per-mintā-an*.

PÉTIT-LAIT, s. m., ایر دادی *āyer dādi*.

PÉTIT-NEVEU, s. m., اتق کمانکن *anak kemandakan*, اتق سودار مین *anak sūdāra mīsan*. Petite-niece, اتق فرمون سودار مین *anak - per-rampuan sūdāra mīsan*.

PÉTRI, E, part. pas. du v. pétrir, رامس *rāmas*.

PÉTRIFICATION, s. f., changement en pierre, حال جادی باتو *hāl jādi bātu*.

PÉTRIFICATION, chose pétrifiée, بارغ یخ سده جادی باتو *bārang yang sudah jādi bātu*.

PÉTRIFIÉ, E, part. pas. du v. pétrifier, سده جادی باتو *sudah jādi bātu*.

PÉTRIFIER, v. a., منجدیکن باتو *men-jadi-kan bātu*.

Fig., interdire, glacer, ممبری دهشة *mem-brī dahšat*.

SE PÉTRIFIER, v. pron., منجادی باتو *men-jadi bātu*.

PÉTRIN, s. m., تفت رامس تفخ *tampat me-rāmas tepung*.

Loc. Etre dans le pétrin, جادی دالم کسکارن *jādi dālam ka-sukār-an*.

PÉTRIR, v. a., رامس *me-rāmas*. — de la pâte, تفخ رامس *me-rāmas tepung*.

PÉTROLE, s. m., میق باتو *mīnak bātu*, میق تانه *mīnak tānah*.

PÉTULANCE, s. f., فری فرغ فرس *prī prang-prūs*, فری یخ هاغت *prī yang hāngat*.

PÉTULANT, E, adj., فرغ فرس *prang-prūs*, هاغت *hāngat*, برهاغت *ber-bāngat*, هاتی فانس *hāti pānas*.

PEU, adv., سدیکت *dikit*, تیاد بابق *tiāda bānak*.

— de gens, سدیکت اورغ *sa-dikit orang*. — d'argent, سدیکت وغ *sa-dikit wang*.

— de mérite, سدیکت *sa-dikit pahāla*. Encore un —, سدیکت لاگی *sa-dikit lagi*. — après,

سدیکت کمڈین *sa-dikit kamudī-an*. — utile, تیاد بابق کنان *tiāda bānak gunā-ña*.

— cher, تیاد براف *tiāda brāpa bānak hargā-ña*. Quelque —, بارغ سدیکت *bārang sa-dikit*.

'Tant soit —, سدیکت ساج *sa-dikit sāja*. Il con-

vient à un roi de manger —, هارس *hārus rāja-itu*.

راج ایت کورغ ماکن

kūrang mākan. — puissant, کورځ
kūrang kuāsa. Un — de
 temps, سبنتر *sa-bentar*, سکتیک *sa-*
kotika, ساعه *sa-sāat*. Encore un
 — de temps, لاکي سکتیک *lāgi sa-*
kotika. — à —, ٢ ځله پرتل *perlā-*
han-perlāhan, سديکت سکالي *sa-*
dikit sa-kālī. Sous —, سبنتر *sa-*
bentar, کلتي *kalāk.* A — près, سکرکیر *sa-*
kira-kira. A — de chose près,
 تياډ جاوره *tiāda jāuh.* — s'en faut,
 تياډ کورځ باټي *tiāda kūrang bāñak.*
 Si — que vous voudrez, براف
 سديکت تون ماو *brāpa sa-dikit tūan*
māu. Homme de —, اورځ هين
ōrang hīna. Homme de — de foi,
 اورځ يځ کورځ ايمانن *ōrang yang*
kūrang imān-ña.

PEUPLADE, s. f., قوم اورځ اشخ *kaum*
ōrang āsing.

PEUPLE, s. m., multitude d'hommes,
 d'un même pays, d'une même reli-
 gion, قوم *kaum*, بخش *bangsa.* Le
 — juif, قوم اورځ يهودي *kaum*
ōrang yehūdi. Un — courageux, قوم يځ
kaum yang berāni. Alors tout
 le — répondit, مک ساهتله سما قوم
maka sāhut-lah samuā kaum
itu.

PEUPLE, le vulgaire, la foule,
 اورځ هين دين *bāla*, رعية *rayat.*
ōrang hīna dīna, اورځ باټي *ōrang*
bāñak. Rassembler le —, مغهښکن

ميرځ-هينپون-کان سگل رعية *merg-himpun-kan segala*
rayat. Les oppresseurs des peuples,
 يځ مغنيای اتس سگل هيب الله *yang*
merg-aniāya atas segala hamba
allah. Le rebut du —, اورځ بوسق
ōrang būsuk.

PEUPLÉ, E, part. pas. du v. peu-
 pler, رامې *rāmey*, معمور *māmūr.*
 Pays —, نگرې يځ رامې *nagrī yang*
rāmey, نگرې يځ معمور *nagrī yang*
māmūr. Tous les lieux sont-ils
 peuplés, ou ne le sont-ils pas?
 سگل تمفت معمورکه اتو تياډ معمورکه
segala tempat māmūr-kah
ataw tiāda māmūr-kah.

PEUPLÉ d'animaux, اد باټي بنانځ
ada bāñak binātaŋ dālam-
ña. Forêt peuplée d'animaux sau-
 vages, هوتن يځ باټي بنانځ لير دالمن
hutan yang bāñak binātaŋ liar
dālam-ña.

PEUPLER, v. a., remplir d'habi-
 tants, مرايمکن *me-rāmey-kan.*
 — un pays, مرايمکن نگرې *me-*
rāmey-kan nagrī. — un étang de
 poissons, مېوبه ايکن دالم سېوه کولم
mem-būbuh ikan dālam sa-būah
kūlam.

PEUPLER, v. n., se multiplier,
 براتق *ber-ānak-ānak.*

PEUPLIER, s. m., حور *hawwer.*
 Des planches de bois de —, فاشن
pāpan kāyu hawwer.

PEUR, s. f., تکتوتن *tākut*, کتکتوتن *ka-takūt-an*, کتکتوتن *ka-gentār-an*, تکتوتن *heibat*. — ridicule, دغن *heibat*. — *tākut dergan tiāda sebàb-ña*. — de la mort, ماتى *ka-takūt-an mātī*. Avoir —, تکتوتن *tākut*, مناکت *menākut*, غم *ngemām*. Faire —, مبرى *menakūt-i*, منکوتى *mem-brī heibat*. De — que, اگر جاغن *āgar jārgan*.

PEUREUX, EUSE, adj., فناکت *penākut*, کتر *yang ber-tākut*, برناکت *gentar*. Un homme —, سورخ فناکت *sa-ōrang penākut*.

PEUT-ÊTRE, adv., بارغ کالى *bārang kālī*, موده مداهن *kalaw-kalaw*, کلو *kālī*, سیاف *mudah-mudāh-an*, آنته *antah*, سیاف *siāpa tāhu*. — il viendra, موده *ākan dātang*. — il le pourra, موده *mudah-mudāh-an ia ākan dāpat*.

PHALANGE, s. f., روس *rūwas jāri*.

PHALÈNE, s. f., کوفو مالم *kūpu mālam*.

PHARE, s. m., grand fanal sur une tour, مچو *merxu āpi*, مچو *merxu sūwar*, تنداڤى *tanda āpi di-pinggir laut*.

PHARISIEN, s. m., اورخ فريسى *ōrang farīsi*. Malheur à vous, pha-

risiens! وى بکى کامو اورخ فريسى *wey bagī kāmū ōrang farīsi*.

Fig. —, hypocrite, اورخ منافق *ōrang munāfiq*.

PHARMACIE, s. f., art de préparer des médicaments, علم توکخ اوبت *ilmu tūkang obat*.

PHARMACIE, lieu où les médicaments sont préparés, رومه اوبت *rūmah obat*, کدى اوبت *kadēy obat*.

PHARMACIEN, s. m., توکخ اوبت *tūkang obat*.

PHARYNX, s. m., رگکخ *rengkung*.

PHASE, s. f., diverses apparences des planètes, اباهن کلهاين بنتخ برايدر *ubāh-an ka-lihāt-an bintang ber-īdar*. Les phases de la lune sont: la nouvelle lune, la pleine lune, le premier et le dernier quartiers, سکل کلهاين بولن ايت ياءيت بولن بهارو بولن *segala ka-lihāt-an būlan itu iā-itu būlan ba-hāru būlan purnāma dān būlan perbāni*.

PHÉNOMÈNE, s. m., tout ce qui tombe sous nos sens, سکل يڭ جاته *segala yang jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*.

PHÉNOMÈNE, tout ce qui est extraordinaire, سکل يڭ ترجيران *segala yang ter-heirān*.

PHILANTHROPE, s. m., qui aime ses semblables, يڭ مغاسه سام مانسى

yang *mergāsih sāma mānusīa*, صحابة مانسى *ṣohābat mānusīa*.

PHILANTHROPIE, s. f., فغسين اكن *pergasih-an ākan mānusīa*.

PHILHARMONIQUE, adj., يغ سوك *yang sūka pada ilmu buñi-buñi-an*.

PHILOLOGIE, s. f., علم لغة *ilmu logat*.

PHILOLOGIQUE, adj., علم لغة فوك *ilmu logat pūña*.

PHILOGUE, s. m., اورغ يغ فهم قد *orang yang fehem pada ilmu logat*, اورغ يغ فندی قد بهاس *orang yang pandey pada bahāsa*.

PHILOSOPHALE, adj. (pierre), prétendue transformation des métaux en or, حجر الفلاسفة *hejer el-filāsefet*: au fig., chose difficile à trouver, بارغ يغ سوکر ددافت *bārang yang sūkar di-dāpat*.

PHILOSOPHE, s. m., فندیت *pan-dita*, حکیم *hakīm*, فیلسوف *feilesūf*.

PHILOSOPHIE, s. f., حکمة *hiḵmat*, فلسفة *fiḥsafat*.

PHILTRE, s. m., فناور *penāwar*, منومن فناور *minūm-an penāwar*, هباتن *hobāt-an*.

PHLEGMATIQUE, adj., بلغمی *bel-gemi*, برداهق *ber-dāhak*.

PHLEGME, s. m., بلغم *belgem*, داهق *dāhak*.

PHONÉTIQUE, adj., سوار فون *suāra pūña*.

PHONIQUE, s. f., art de combiner les sons, علم بوی *ilmu būñi*, شرط بوی *ṣart būñi*.

PHOQUE, s. m., انجخ لاوت *anjing lāut*.

PHRASE, s. f., assemblage de mots ayant unsens complet, هبوغن فركتان *hubūng-an perkātā-an yang mañā-ñā jādi genāp*.

PHTISIE, s. f., بلا سنی *belā senī*, ککروسن *ka-kurūs-an*. Mourir de —,

ماتی بلا سنی *māti belā senī*.

PHYSICIEN, s. m., عالم خلیقة *ālim ḵalīkat*, اورغ يغ تاهو فری بارغ *orang yang tāhu prī bārang ka-jādī-an*.

PHYSIOGNOMIE, s. f., علم قیافة *ilmu ḵiāfat*.

PHYSIOLOGIE, s. f., science des principes de l'économie animale, فغتهبون فربواتن بدن *pergatahū-an per-buāt-an badan*, علم ترکیب *ilmu terkīb ul-heiwān*.

PHYSIONOMIE, s. f., l'air, les traits du visage, موک *mūka*, درج *durja*, موک مانس *wajah*. — douce, *mūka mānis*. Belle —, درج يغ ایلق *durja yang ēloḵ*. Une mauvaise —, موک يغ جاهت *mūka yang jāhat*.

PHYSIONOMISTE, s., اورغ قیافة *orang ḵiāfat*, اورغ تاهو علم قیافة *orang tāhu ilmu ḵiāfat*.

PHYSIQUE, s. f., science, علم خلیقة *ilmu ḵalīkat*.

PHYSIQUE, adj., naturel, طيعة *tabi'at*, تورت علم خلیقة *tūrut ilmu kalikāt*.

PHYSIQUE, s. m., extérieur d'une personne, فارس *pāras*, روف *rūpa*, ترلانو *rūman*. D'un très-beau — ایلوق فارسی *ter-lālu ēloḡ pāras-ña*.

PHYSIQUEMENT, adv., réellement, absolument, سگالی *sungguh*, سگالی *sa-kālī*. — impossible, تید دافت *tiāda dāpat sa-kālī*.

PIAFFER, v. a., مغاجق *mengāxak*.

PIAILLER, v. n., منچیت *men-xixit*.

PIAILLERIE, s. f., چییت *xixit*.

PIANISTE, s., اورخ ماین فیانو *ōrang māin piāno*.

PIANO, s. m., فیانو *piāno*.

PIASTRE, s. f., رینگیت *ringgit*, ریل *réal*. — d'Espagne, رینگیت گردن *ringgit gurdan*. — à colonnes, رینگیت مریم *ringgit marīam*. — mexicaine, رینگیت جانق *ringgit jānik*.

PIC, s. m., instrument en fer, بسی فنچوق *besi pen-xūxuk*.

PIC, montagne élevée, فنچق *punxak*, کنچق *kamunxak*, کونچ *kamunxak gūnug*.

A PIC, loc. adv., بتل اتس باتو *betul atas batu dūga*.

PIOOTEMENT, s. m., گاتل *gātal*. — sur la langue, dans la gorge, فدس *pedas*.

PICOTER, v. a., piquer, منچاجه *men-xāxah*, مگکرتق *meng-gertak*.

— la peau, منچاجه کولت *men-xāxah kūlit*. —, comme un oiseau, تر فاگت *ber-pāgut-pāgut*.

PICOTIN, s. m., کوله مکانن کود *kūlah makān-an kūda*.

PIE, s. f., oiseau, موری *mūrey*.

Prov. Bavarder comme une —, برکتکات *men-xura-xūra*, منچرچور *ber-kata-kāta bāñak*.

PIE, adj., noir et blanc, فلخ *palang*. Cheval —, کود فلخ *kūda palang*.

PIE, adj., pieux. Œuvre —, وقف *waḡef*, کبکتین *ka-bakti-an*, عبادة *ibādat*.

PIÈCE, s. f., morceau, fragment, فونخ *krāt*, فنگکل *panggal*, فونخ *pūtung*. Une —, سکر *sa-krāt*, سفوئخ *sa-panggal*, سفوئخ *pūtung*.

PIÈCE, lambeau, تمفل *tampal*, منفل *perxa*. Mettre une —, منفل *menampal*. Déchirer en pièces, منچارق *men-xārik-xārik*.

On verra par les phrases suivantes les différentes manières de rendre ce mot en malais: Quatre pièces de soie, سوتر امفت کایو *sūtra ampat kāyu*. — de monnaie, تیئ *kepìng*. Trois pièces d'or, تیئ *tiga kepìng amàs*. — au jeu des échecs, بوه چاتر *būah xātur*.

— d'écriture, سورات *sūrat*, سوراتن *surāt-an*. — justificative, سورت *surāt*. Une — de bois, سباتخ *sūrat delīl*. Une — de vin, سا-باتار *sa-bātang kāyu*. Une — de terre, بندغ *bendang*. — d'eau, مینن وایغ *kūlam*. — de théâtre, مینن وایغ *maīn-an wāyang*. — de musique, راکم *rāgam*. —, gratification, بکسس *baksis*. Donner la —, ممبری بکسس *mem-brī baksis*. — dans une maison, بیلک *bīlik*. Maison à six pièces, رومه یخ ام یلیق دالمی *rūmah yang anām bilik dālam-ña*. — d'orfèvrerie, ثربوانن قندی *per-buāt-an pandey kūrus*. — de gibier, ایکر *ikor*. Quatre pièces de gibier, ثربروئن امفت ایکر *per-burū-an ampat ikor*.

PIED, s. m., کاکي *kāki*, فاد *pāda*, قدم *kadam*. Les pieds d'une personne, کاکي اورغ *kāki orang*. — droit, کاکي کانن *kāki kānan*. — gauche, کاکي کیری *kāki kīri*. Le dessus du —, اتس *atas-ña* *kāki*. Le dessous du —, تافق *tāpak* *kāki*. La cheville du —, مات *māta* *kāki*. Le talon du —, کاکي تلنجخ *tūmūt*. Pieds nus, کاکي تلانج *kāki telanjang*. — bot, کاکي چاق *kāki xāpik*. — de cheval, کاکي کود

کاکي کود *kāki kūda*. — de bœuf, کاکي لېمو *kāki lembu*. — de devant, کاکي دهادن *kāki di-hadāp-an*. — de derrière, کاکي دبلانک *kāki di-blā-kang*. Trace des pieds, بکس کاکي *bakās kāki*.

PIED, base, کاکي *kāki*, الس *ālas*, لافق *lāpik*. — d'une montagne, کاکي گونج *kāki gūnang*. — d'un mur, کاکي تمبق *kāki temboq*. — d'un arbre, کاکي فوکق *kāki pōkoq*. — d'une table, کاکي میج *kāki mēja*.

PIED d'arbre, toute la plante, پوکق *pōkoq*, باتغ *bātang*. Quatre pieds de bana nier, امفت فوکق فیسخ *ampat pōkoq pīsang*.

Appuyer le — sur, منکن دغن کاکي *menekān dengan kāki*. Gens de —, اورغ برکاکي *orang ber-kāki*. Fouler aux pieds, مغسیرق *merg-irik*. Fig. مغسیرق *merg-hinā-kan*. Marcher sur la pointe des pieds, برجالن منجنجخ *ber-jālan men-jin-jang*. De — en cap, کاکي سمفی *deri kāki sampey kapāla*. En —, یغ بردیری بتل *yang ber-diri betul*. Je ne mettrai pas les pieds chez lui, همب تیاد ماو مغنجنق دی *hamba tiāda māu merg-injak dia pūña rūmah*. Aller sur le même —, برجالن برسماس *ber-jālan ber-sama-sāma*. Donner un coup de —, متندغ *menendang*,

منرجح *menerjang*. Avoir le — dans l'étrier, سدى اكن براغت *sedīa ākan ber-angkat*. Avoir un — dans la tombe, دكت ماتى *dekāt māti*. Lâcher —, براندر *ber-undur*. Mettre une armée sur —, مغرهن رعية *mengerāh-kan rayat*. Ne savoir sur quel — danser, تباد برافاى لاكى *tiāda ber-upāya lagi*. Remettre sur l'ancien —, مغاتركن سبكان دهولو, *meng-atur-kan sa-bagimāna dahulu*. Se jeter aux pieds de quelqu'un, ميه كاكي اورغ *meñembah kākī orang*.

PIED, mesure, كاكي *kākī*. Dix pieds de long sur trois pieds de large, فنجشن سوله كاكي دان ليبرى *panjang-ña sa-pūloh kākī dān lebar-ña tiga kākī*.

Prov. Avoir un — de nez, كن مالو *kena mālu*.

PIED-À-TERRE, s. m., تمفت كديامن *tampat ka-diām-an kexil*.

PIÉDESTAL, s. m., لائق الس *ālas*, لابق *lāpik*. — d'une statue, الس فائخ *ālas pātung*. — d'une colonne, لابق *lāpik tiang*.

PIÈGE, s. m., machine pour attraper les animaux, جرت تالى *jerat*, جارغ *tālī pemikat*. —, rets, جارغ *jaring*. —, trappe, جابق *jābak*, فرغكف *rāxik*, سرکف *serkap*, پرانگاف *perangkap*. —, pour prendre les bêtes sauvages, كلبورن *kelubūran*,

سرلخ *serling*. —, pour prendre les éléphants, كده *kedah*. Tendre un —, ممبتخ *memāsang jerāt*, ممبتخ جارغ *mem-bentang jaring*. Prendre au —, منجرت *men-jerāt*, منجارغ *men-juring*, مبركف *meñerkap*, مراچق *me-raxik*. Pris au —, كن جرت *kena jerāt*, كن جارغ *kena jaring*, كن راجق *kena raxik*.

Fig. —, embûche, تيفو داي *tipu dāya*, ادغ *adang*. Dresser des pièges, مغادغ *meng-adang*. Donner dans le —, كن تيفو داي *kena tipu dāya*.

PIE-MÈRE, s. f., سلاقت اوتق كفال *selāput utak kapāla*.

PIERRE, s. f., باتو *bātu*, حجر *hejer*.

— dure, باتو كرس *bātu krās*. —

tendre, باتو لمبق *bātu lembik*. Un pont de —, جمباتن درفد باتو *jam-batan deri-pada batu*. Tailleur de —, توكغ باتو *tukang batu*,

(sculpteur) فغوكر باتو *perg-ukir batu*, (lapidaire) فغوكر فرمات *perg-ukir permāta*. — à aiguiser, باتو

فغاسه *bātu perg-āsah*. — à fusil,

باتو ابي *bātu api*. — ponce, باتو

تبمل *bātu timbul*. — précieuse,

فرمات *permāta*, رتن *ratna*. — de

touche, باتو اوجى *bātu ūji*. — d'ai-

mant, باتو برانى *bātu berāni*. — de

bézoard, مستيك *mustika*. — d'autel,

باتو مقدس *bātu kudus*, باتو مذبح *bātu mezbéh.* — noire, que les pèlerins baisent à la Mecque, حجر *hejeru'l eswed.* — à broyer, الاسود *bātu giling.* — angulaire, باتو فنجورو *bātu pen-jūru.* — sépulcrade, باتو قبور *bātu kubūr.* — d'achoppement, باتو كستوهن *bātu ka-suntūh-an.* Heurter le pied contre une —, مپتهكن كاكي فد باتو *meñuntuh-kan kākī pada bātu.* Ne pas laisser — sur —, تباد *tiāda meninggal-kan sa-būah bātu ter-susun atas bātu.* Jeter des pierres à quelqu'un, باتو ملوتر دغن *me-lutar dengan bātu.* Lancer des pierres avec une fronde, مشلالى *merg-ali-āli.* Unjet de — (distance), سفلوتر باتو *sa-pe-lutar bātu.* Cœur de —, هاتي كرس *hāti krās.* Maladie de la —, فپاكت كارغ *peñākit kārang.*

PIERRERIES, s. f. pl., سكل فرمات *segala permāta,* رتن ماتو مانكم *ratna mātu mānikam.*

PIERREUX, EUSE, adj., qui est plein de pierres, باتو دغن فنه *penūh dengan bātu.* Chemin —, جال فنه *jālan penūh dengan bātu.*

PIERREUX, de la nature de la pierre, بر باتو *ber-bātu,* سباكى باتو *sa-bāgey bātu.*

PIERRIER, s. m., فريق اثى *prīuk āpi.*

PIÉTÉ, s. f., dévotion, عبادة *ibādat.* تقية *tekiyet,* كبتين *ka-bakti-an.* — sincère, عبادة يغ سغكه *ibādat yang sungguh.* — filiale, اتق *kasih-an.* اكن ايبو باث *kāsīh-ña ānak akan ibu bāpa.*

PIÉTINER, v. a., مغيرق *meng-irīk-irīk,* ممبتغ كاكي *mem-banting kākī.*

PIÉTON, E, s., qui va à pied, اورغ *orang ber-jālan kākī.*

PIÉTRE, adj., كورغ جفت *kurang xepāt,* تباد براف فندى *tiāda brāpa pandey.* Un — ouvrier, توکغ يغ *tukang yang kurang xepāt.*

PIEU, s. m., تورس *turus.* —, palis, فنجغ *panxang.* Etablir des pieux, منجغ *memanxang.* — pour empaler, سول *sūla,* فبول *peñūla.* Barrage en pieux, چروچق *xerō-xok.*

PIEUSEMENT, adv., دغن عبادة *dengan ibādat,* دغن تقية *dengan tekiyet.*

PIEUX, EUSE, adj., برعبادة *ber-ibādat,* تقي *teki,* سليج *salih.* Un homme —, سورغ برعبادة *sa-orang ber-ibādat,* سورغ سليج *sa-orang salih.*

PIFFRE, RESSE, s., gourmand, glouton, فنچارق *pen-xāruk*.

PIGEON, s. m., فرثاتی *perapāti*, مرثاتی *merapāti*, بورغ دار *būrung dāra*. — sauvage de couleur verte, فونی *pūney*. — vert et violet, فونی *pūney jambu*. — de couleur

brune, فونی تانه *pūney tānah*. — de couleur brun-clair, بالم *bālam*.

PIGEONNEAU, s. m., انق مرثاتی *ānak merapāti*.

PIGEONNIE, s. m., رومه مرثاتی *rūmah merapāti*.

PIGNON, s. m., دندغ منغکغ اثف *dinding menanggung atap rūmah*.

PIKLE, s. m., پویدس, فیکل *pīkul*.

PILASTRE, s. m., تیخ یخ بفرسکی *tiang yang be-per-segi ampat*.

PILE, s. f., amas de choses rangées les unes sur les autres, تمبن *timbun, tambun, tambūn-an*. Une — de bois, کایو ستمبون *kāyu sa-tambūn-an*. Par piles, برتمبن *ber-tambun-tambun*, برسوسن *ber-susun-susun*. Mettre en —, منبن *menambun*.

PILE d'un pont, تیخ جبباتن *tiang jambātan*.

PILE d'une pièce de monnaie, بلاکشن سکفغ و غ *blākang-ña sa-kepung wang*.

PILÉ, E, part. pas. du v. piler, تمبرق *tumbuk*, تمبرق *ter-tumbuk*, سبرق

serbuk, توتق *tūtuk*. Riz qui n'est pas bien —, برس برانته *bràs ber-antah*.

PILER, v. a., منبق *menumbuk*, مغالو *meng-ālu*, مبربق *meñerbuk*, منبق فادی *menūtuk*. — duriz, منبق فادی *menumbuk pādī*. — dans un mortier, مغالو دالم لسخ *meng-ālu dālam lesung*.

PILIER, s. m., تیخ *tiang*. — en pierres, تیخ باتو *tiang bātu*. — en bois, تیخ کایو *tiang kāyu*. — en marbre, تیخ مرمر *tiang marmor*.

Fig. C'est un — du palais, ای سنتیاس داستان *ia santiāsa di-astāna*.

PILLAGE, s. m., 1°, action de piller, حال رمفاس *hāl me-rampas*, فنجرهن *pen-jarāh-an*, فیمون *peñamūn-an*. — d'une ville, فنجرهن *pen-jarāh-an nagrī*. 2°, résultat, butin, رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*.

PILLARD, E, adj. et s., فنجراره *pen-jarah*, فپامن *peñāmun*. Un — سورغ فپامن *sa-ōrang peñāmun*.

PILLÉ, E, part. pas. du v. piller, رمفاس *rampas*, ترمفاس *te-rampas*, جاره *jarah*, سامن *sāmun*. Ville pillée, نگرى یخ ترمفاس *nagrī yang te-rampas*. Personne pillée, اورغ

يغ کر مڤاس *orang yang ka-rampās-an.*

PILLER, v. a., مرمڤس *me-rampas*, منجاره *men-jārah*, مرېت *me-rebūt*, مرمڤس *meñāmun*. — une ville, مرمڤس *me-rampas nagri*. — des pélerins, مڤامن اورځ يغ نايق حاج *meñāmun orang yang nāik haji*.

PILON, s. m., آلن *ālu*, انتن *antan*. — de fer, آلو بېسى *ālu besi*. — de bois, کايو فمېځ *kāyu penumbuk*.

PILORI, s. m., تيځ مالو *tīang mālu*.

PILOTAGE, s. m., art de conduire un navire, علم ڦليارن *ilmu pe-la-yār-an*. —, action de conduire un bâtiment à l'entrée et à la sortie d'un port, حال باو کڦل ماسق اتوکلور *hāl bāwa kapāl māsuk ātaw ka-lūar deri kuāla*.

PILOTE, s. m., معلم *maḥim*, معلم *maḥim kapāl*, جورو مودی *jūru mūdi*.

PILOTER, v. a., conduire un navire, ممځگ کودی کڦل *memegang kamūdi kapāl*.

Fig. —, servir de guide, مشهنتر *meng-hantar*.

PILOTER, v. a., enfoncer des pilotis, ممبوه تيځ همبارو *mem-būbuk tīang hambāru*, ماسکڼ ڦنځځ دالم تانه *me-māsuk-kan panxang dālam tānah*.

PILOTIN, s. m., مرید معلم *murīd maḥim*, بلاجر ڦځځون ڦليارن *orang bel-ājar pengatahū-an pe-layār-an*.

PILOTIS, s. m., تيځ همبارو *tīang hambāru*, تيځ يغ دباوه تانه *tīang yang di-bāwah tānah*, ڦنځځ دباوه *panxang di-bāwah rūmah*.

PILULE, s. f., اټل *untal*. Mettre en pilules, مځځتل *meng-untal*. Avaler des pilules, منلن اټل *menelān untal*.

PIMENT, s. m., چاڼي *xābe*, چيلي *xili*. —, poivre long, لاد ڦنځځ *lādu panjang*.

PIMPANT, E, adj., ترهياسی *ter-hiyās-i*, يغ ماکي ڦکايڼ باگس *yang memākey pakēy-an bāgus*.

PIN, s. m., صنوبر *sanūber*.

PINACLE, s. m., ڦنځځ *punxak*, رځکت *ringkit*. Le diable le plaça sur le — du temple, مک ابليس *maka iblis ber-dirī-kan dia di-atas ringkit kabah*.

Fig. Etre sur le —, جادی اورځ *jādi orang besār*.

PINCE, s. f., سڦت *sepit*, ڦښت *peñepit*. — en fer, سڦت درڦد بېسى *peñepit deri-pada besi*. — d'un crabe, سڦت کتم *sepit ketam*. —, levier de fer, ڦځځکل بېسى *peng-ungkil besi*, ڦناتځ بېسى *penātīng besi*.

PINCÉ, E, part. pas. du v. pincer, سفت *sepît*, ترسفت *ter-sepît*. — avec les doigts, چوبت *xūbît*. —, serré, فیخت *pīxît*. —, coupé avec l'ongle, ترگنتس *gentas*, ترگنتس *ter-gentas*.

PINCÉ, saisi, سځگت *sanggut*.

PINCEAU, s. m., پښاپو چت *peñāpu xāt*, فرکاکس فنولس چت *per-kākas penūlis xāt*.

PINCÉE, s. f., چیتین *jentik*, چیتین *xubît-an*, سځگوتن *sanggūt-an*.

PINCE-MAILLE, s. m., اورغ کیکر *ōrang kikir*.

PINCEMENT, s. m., حال مښت *hāl meñepît*, چیتین *xubît-an*.

PINCER, v. a., مښت *meñepît*. — avec les doigts, منچوبت *men-xūbît*. — en serrant, ممیختکن *memixit-kan*.

PINCER, couper des bourgeons avec les ongles, مځگنتس *meñ-gentas*.

PINCER, saisir, مځگت *meñangut*.

PINCER un instrument de musique, ممیق *memetik*.

PINCETTE, s. f., pour le feu, سفت *sepît āpi*, پښت افی *peñepît āpi*. —, pour arracher le poil, سفت *sepît jargut*, اغکف *angkup*.

PINGRE, s. m., اورغ کیکر *ōrang kikir*.

PINTADE, s. f., هایم متیار *hāyam mutiāra*.

PIOCHE, s. f., outillage, چشکل *xangkul*, فاجل *pāxul*. — de mineur, چاتق *xātuk*.

PIOCHER, v. a., travailler avec la pioche, منچشکل *men-xangkul*. — la terre, منچشکل تانه *men-xangkul tānah*.

PIOCHER, au fig., travailler avec ardeur, مخرج دغن راجن *mengarja dergan rājin-ña*.

PIOCHEUR, s. m., اورغ منچشکل *ōrang men-xangkul*.

PIOCHEUR, au fig., homme laborieux, اورغ راجن *ōrang rājin*.

PION, s. m., au jeu des échecs, بیدق *bidak*, بوه چاتر *būah xātur*, افت افیتن *āpît-apît-an*.

PIPE, s. f., futaille, فیفا *pīpā*, توغ *tōng*. Une — de vin, سواتو فیفا ایر *suātu pīpā āyer anggūr*.

PIPE, s. f., à fumer, فیفا *pīpā*, ادوتن *udūt-an*, ادودن *udūd-an*. —

en terre, فیفا درؤد تانه *pīpā deri-pada tānah*. Tête de —, کفال فیفا *kapāla pīpā*.

Tuyau de —, بانغ فیفا *bātang pīpā*.

Charger une —, مځسی *meng-isi pīpā*. Fumer une — de tabac, مځسیف سواتو فیفا تمباکو *meng-hisap suātu pīpā tembako*. Cure-pipe, چشکل فیفا *xangkul pīpā*.

PIPEAU, s. m., flûte champêtre, بځسی سولغ کښال *suling gombāla*, بځسی *bangsi gombāla*.

PIPEAU, pour prendre les oiseaux, سولخ فمیکت *sūling pemikat*. —, gluaux, کایو گته بورغ *kāyu getàh būrung*.

PIPÉE, s. f., حال میکت بورغ سرت سولخ فمیکت *hāl memikat būrung serta sūling pemikat*.

Fig. —, tromperie, تیغو *tīpu*.

PIPER, v. a., contrefaire le cri des oiseaux pour les attirer et les prendre, میکت بورغ سرت منیف سولخ فمیکت *memikat būrung serta menīp sūling pemikat*.

Fig. —, tromper, منیفو *menīpu*, مفردیان *mem-per-dayā-kan*.

PIQUAGE, s. m., d'une pierre, حال منباجه باتو *hāl men-xāxah batu*. — d'une meule de moulin, حال مناجکن باتو کسارن *hāl menājam-kan batu kisār-an*.

PIQUANT, s. m., بارغ دوری *dūri*, بارغ یغ هوچشن تاجم *bārang yang hū-jung-ña tājam*.

PIQUANT, E, adj., qui pique, یغ منچوچق *yang men-xūxuk*.

PIQUANT, qui fait une impression vive sur l'organe du goût, فدس *pedàs*, اسم *āsam*. Sauce piquante, کوه یغ اسم *kūwah yang āsam*. —, extrêmement froid. Un vent —, یغ ساغت دیغن *āngin yang sā-nyat dīngin*.

PIQUANT, au fig., offensant, mordant, سندر *sindir*. Paroles piquantes,

فرکتان سندر *per-katā-an sindir*.

PIQUE, s. f., arme, تمبق *tumbak*.

La lame d'une —, مات تمبق *māta tumbak*. La hampe d'une —, باتغ *bātang tumbak*. Percer avec une —, منبق *menumbak*, مرادکن *me-rādaḱ-kan tumbak*.

PIQUE, brouillerie, aigreur, کراتن *karāt-an hāti*, دمدم *demdam*. Avoir une — contre quelqu'un, مناره دمدم *menāruh demdam*.

PIQUÉ, E, part. pas. du v. piquer, چوچق *xūxuk*, ترچوچق *ter-xū-xuk*. —, aiguillonné, دگرتق *di-ger-tak*.

PIQUÉ à l'aiguille, تکت *tekāt*, تیکم جبق *tikam jejāk*.

PIQUE-NIQUE, s. m., فرجهون مان *per-jamū-an māna māsing-māsing orang mem-hāwa sa-hidāng-an*.

PIQUEE, v. a., percer légèrement avec une pointe, منچوچق *men-xūxuk*, منوسق *menūsuk*. — avec une aiguille, دغن جارم *menūsuk dēgan jārum*.

PIQUER, aiguillonner, مشگرتقکن *meng-gertak-kan*. — un cheval, مشگرتقکن کود *meng-gertak-kan kūda*.

Fig. —, exciter, مهاجق *meng-ājak*, مغوفق *meng-ūpak*.

PIQUER, comme fait un oiseau, مماتق *memāgut*, مماتق *memātuk*.

منپوتق *men-xōtok*. —, en parlant des insectes, مښت *meñergat*.

PIQUER, faire des piqûres à la peau, منچاچه *men-xāxah*.

PIQUER, faire des points, منيکم *menikam* jejak, مپوچی *me-nūji*. — le collet d'un habit, مپوچی *meñūji* lēher bāju.

PIQUER, larder, مېوېلې *men-xūxuk* mem-būbuk lemāk bābi.

PIQUER, avoir un goût âcre, اد *ada* pedās.

PIQUER vers, diriger vers, منوچو *menūju*. Il piqua vers le cap, مک *maka* ber-lāyar-lah ēa menūju tanjung.

SE PIQUER, v. pron., se glorifier, مهاچق *mengāxak*. Se — de naissance, مهاچق سبب اصلی *mengāxak sebbāb aṣal-ña*.

SE PIQUER, se fâcher, جادی ماره *jādi mārāh*.

SE PIQUER, se gâter. Ce vin se pique, ایراغکور ایت جادی اسم *āyer anggūr itu jādi āsam*. Ce drap se pique, سقلات ایت دروسق گکټ *sakelāt itu di-rusak gegāt*.

PIQUET, s. m., petit pieu, تورس *tūrus*, فاسق *pāsak*.

PIQUET de soldats, فسوکن *pasūk-an*, کاول *kāwal*.

PIQUETTE, s. f., boisson acidulée, منومن یخ اسم *minūm-an yang āsam*.

—, vin de mauvaise qualité, ایراغکور *āyer anggūr yang kūrang bāik*.

PIQUEUR, s. m., homme chargé de dresser les chevaux, فحاجر کود *peng-ājar kūda*. —, homme chargé de conduire une meute de chiens, اورغ مغالو سکاوان انجغ *ōrang meng-ālaw sa-kāwan anjing*.

PIQUEUR, EUSE, ouvrier qui pique à l'aiguille, اورغ منيکم ججق *ōrang menikam jejak*.

PIQÛRE, s. f., blessure que fait ce qui pique, چاچه *xāxah*, چوچقن *xūxuk-ña*. — d'insectes, سغت *seगत*.

PIQÛRE à l'aiguille, سيجن *suji-an*, ثری یخ تیکم ججق *prī yang tīkam jejak*.

PIRATE, s. m., اورغ فرمق *ōrang pe-rompak*, اورغ لائن *ōrang lānun*, اورغ باجق *ōrang bājak*.

PIRATER, v. n., مرهق *me-rompak*, مباحق *mem-bājak*.

PIRATERIE, s. f., métier de pirate, رومپاک *rompak*, رومپاکن *rompāk-an*. Navire qui sert à la —, فراهر رومق *prāhu rompak*.

PIRE, adj., لبه جاهت *lebēh jāhat*, لبه بورق *lebēh būruk*. La dernière erreur est — que la première, مک جادی سست یخ ترکدین لبه جاهت *maka jādi sesāt*.

yang ter-kamudi-an lebeh jāhat
deri-pada yang portāma itu. Le
 —, *yang būruk sa-*
kāli, یخ بورق سکالی *yang jāhat*
sa-kāli, یخ جاهت سکالی

PIROGUE, s. f., *پراهو کچل* *prāhu*
keaxil, سمفن *sampan, کلوس* *kelulus.*

PIROUETTE, s. f., *حال اورغ بر فوش*
hāl ōrang اتس هوجغ سواتو کاکي
ber-pūsing atas hūjung suātu kākī.

PIROUETTER, v. n., *بر فوش اتس*
ber-pūsing atas هوجغ سواتو کاکي
hūjung suātu kākī.

PIS, s. m., *tétine de la vache, de*
la brebis, etc., سوسو بناغ *sūsu bi-*
nātang.

PIS, adv., *له جاهت* *lebeh jāhat.*
Ils ont fait — que leurs pères, ای
sده بر بوت جاهت له در دد بښای
sudah ber-būat jāhat lebeh deri-
pada bapa-bapā-ña. Qui — est,
yang lebeh jāhat یخ له جاهت لاکي
lāgi. De mal en —, در یخ جاهت
deri yang کفد یخ له جاهت لاکي
jāhat ka-pada yang lebeh jāhat
lāgi.

PISCINE, s. f., *réservoir d'eau,*
کولم *kūlam, تمنق مندی* *tampat man-*
di. A certaines époques un ange
descendait dans la —, سورغ ملايکه,
sa-تورن فد بارغ کتيک کدالم کولم ايت
ōrang malāikat tūrun pada bārang
ketika ka-dālam kūlam itu.

PISÉ, s. m., *دندغ تانه* *dindingtānah.*

PISSAT, s. m., *ایر کنچغ بناغ* *āyer*
kenxing binātang.

PISSEMENT, s. m. (de sang), *حال*
مغنچغن داره *hāl mengenxing-kan*
dārah.

PISSEUR, v. n., *کنچغ* *kenxing, که*
kemah, بوغ اير *būang āyer. — au lit,*
کنچغ دتمقت تيدر *kenxing di-tampat*
tīdor. — sur quelque chose, مغنچغی
mengenxing-i.

PISSEUR, v. a., *مغنچغن* *mengen-*
xing-kan. — du sang, مغنچغن
mengenxing-kan dārah.

PISSOIR, s. m. et PISSOTIÈRE, s. f.,
تمقت کنچغ *tampat kenxing, تمقت*
tampat būang āyer.

PISTACHE, s. f., *کلچغ*
kāxang gōreng.

PISTE, s. f., *بکس کاکي* *bakàs kākī,*
رونت *rūnut. La — d'un animal,*
بکس کاکي سيکر بناغ *bakàs kākī*
sa-ikorbīnātang. Suivre les voleurs
à la —, منورت بکس کاکي اورغ فنجوری,
menūrut bakàs kākī ōrang pen-
xūri.

PISTIL, s. m., *الودالم کلوفق بوغ*
ālu dālam kelūpak būnga.

PISTOLE, s. f., *دينر*
dīnar.

PISTOLET, s. m., *بدل کچل* *bedil*
keaxil.

PISTON, s. m., *فغيسف* *peny-hīsap,*
کولت همبوسن *kulit hambūs-an.*

PITANCE, s. f., portion de vivres, *musāra*, مڪانن *makān-an*, رزقي *rezeqī*.

PITEUX, EUSE, adj., digne de pitié, *yang harus di-kasih-ān-i*, يڭ ڦانت دسيائي *yang pātut di-sayāng-i*.

PITIÉ, s. f., compassion, *kasih-an*, ساڻڻ *sāyang*, بلس *belūs*, رحمة *rahmat*, شفقة *šefakat*. Avoir —, *mengasih-ān-i*, مڃسڻڪن *mengasih-an-kan*, مڃائي *meña-yāng-i*. Ayez — de nous, *kasih-an-lah ākan kāmī*. Digne de —, *kasih-an*, يڭ ڦانت دسيائي *yang harus di-kasih-ān-i*.

PITON, s. m., fer tourné en anneau, *pāku besi yang sa-rūpa xinxin*.

PITON, s. m., pointe élevée d'une montagne, *kamunxak gunung*.

PITOTABLE, adj., qui excite la pitié, *kasih-an*, يڭ ڦانت دسيائي *yang harus di-kasih-ān-i*.

PITOTABLE, méprisable, *hina*.

PITOTABLE, qui a de la pitié, *yang mengasih-ān-i*.

PITTORESQUE, adj., *yang harus di-gambar*, يڭ انده *yang indah pandāng-an-āa*.

PITUITE, s. f., بلغم *belgem*.

PIVERT, s. m., oiseau, *belā-tuk*, ڦلاتق *pelātuk*.

PIVOT, s. m., *pūsāt*, ڦاڪو *pāku*, ڦٽارن *putār-an*. Le — du monde, *pāku būmī*.

PIVOTER, v. n., tourner, ليڪت *ligat*, ڦوسڻ *pūsing*.

PLACAGE, s. m., ڦيلوتن *peñalūt-an*.

PLACARD, s. m., écrit qu'on affiche, *sūrat mālūm*, سورت ٽيٽه *sūrat tītah*, سورت يڭ دلڪٽڪن *sūrat yang di-lekāt-kan*.

PLACARDEUR, v. a., afficher un placard, *me-lekāt-kan*, مڃلڪن *menampal-kan*. — un ordre du roi, *me-lekāt-kan sūrat tītah rāja*. — à la porte de la ville, *me-lekāt-kan pada pintu nagrī*.

PLACE, s. f., emplacement, espace, lieu, *tampat*, ڪلواسن *ka-luwās-an*. — vaste, *tampat yang lūwas*. — publique, ميدان *mē-dān*, له *lebūh*. — devant un palais, *halāman*. — du marché, *pāsar*. Beaucoup de marchandises sur la —, *bāñak dagāng-an di-pāsar*. Trouver une —, *men-dāpat tampat*. S'asseoir à la première —, *dūduk pada*.

tampat yang portāma. La dernière —, *tampat yang ter-kamudī-an*. A sa —, *قد تفتن* pada *tampat-ña*. — vacante, *تفت* *tampat yang hampa*. Je vais vous préparer une —, *اکو فرکی* *aku pergi ber-jālan ākan me-langkap tampat bagi kāmū*. Prendre — à table, *دودق قد میج* *duduk pada mēja*. Prendre une — dans un navire, dans une maison, etc., *منفع* *menumpang*. Faire —, *مبوك جالن* *mem-būka jālan*. Etre à la — de quelqu'un, *مغنتیکن اورغ* *meng-gantī-kan orang*. Mille hommes sont restés sur la —, *سریبو اورغ* *sa - rību orang sudah mātī di-mēdān pe-prang-an*.

PLACE, ville de guerre, forteresse, *کوت* *kōta*, *نگری یغ بریتغ* *nagrī yang ber-bīnting*.

PLACE, emploi, *جواتن* *jawāt-an*.

PLACEMENT, s. m., d'argent, *حال* *hāl* *mem - brī wang mākan būga*.

PLACENTA, s. m., *اوری* *ūrey*.

PLACER, v. a., mettre dans un lieu, *مناره* *menāruh*, *مبوبه* *mem-būbuh*. Où voulez-vous — cette caisse, *فتی ایت تون ماو تاره دمان* *petī itu tūan māu tāruh di-māna*. — les gens chacun à sa place, *مغاترکن اورغ*

مغ-atur-kan orang māsing-māsing pada tampat-ña. Bien — ses aumônes, *مبری صدقة* *mem-brī sedekat dengan būdi bixāra*. — ses espérances en quelqu'un, *مغهارث اکن* *meng-hārap ākan sa-orang*. Etre bien placé, *دائت تفت یغ باق* *dāpat tampat yang bāik*. Argent placé à intérêts, *وغ یغ بر بوع* *wang yang ber-būnga*.

PLACER, procurer un emploi, *مماسفکن دالم جباتن* *memāsuk - kan dālam jabāt-an*.

PLACER, accommoder, *منغشکن* *menumpang-kan*. — quelqu'un dans un hospice, *منغشکن اورغ دالم رومه* *menumpang-kan orang dālam rūmah orang sākīt*.

PLACER, établir, *مندودفکن* *men-duduk-kan*. Ce père a placé ses enfants, *اورغ ایت سده مندودفکن* *orang itu sudah men-duduk-kan anak-anak-ña*.

SE PLACER, v. pron., prendre une place, *دودق* *duduk*.

SE PLACER, entrer dans un emploi, *ماسق جباتن* *māsuk jabāt-an*.

PLACET, s. m., demande par écrit, *سورت فرمتان* *sūrat per - mintā-an*.

PLACIDE, adj., *برسنغ* *ber-senang*, *بردامی* *ber-dāmey*.

PLAFOND, s. m., *فانک* *pāgu*, *فانک* *pātas*, *لاغت* *lāngit-lāngit*.

PLAFONNER, v. a., مبوبه كاثر فداكو *mem-būbuh kāpur pada pāgu*.

PLAGE, s. f., rivage de la mer, فنتى *pantey*, فيسير *pasisir*. Tout le long de la —, سنجج فنتى *sa-pan-jang pantey*.

PLAGE, région, contrée, قطر *kuṭr*.

PLAGIAIRE, s. m., qui pille les ouvrages des autres, فنجورى كراغن *pen-āuri karāng-an sūrat ōrang lāin*.

PLAIDER, v. n., contester quelque chose en justice, مندعوا *men-dawā*, برسغتيت *ber-sanggēta*, بركاوم *ber-gāwam*. — au sujet d'une succession, مندعوا كارن هرت فنجكالن *men-dawā kārna harta peninggal-an*. — par avocat, فنجم مولت *pinjam mūlut*.

PLAIDEUR, EUSE, s., qui plaide, قندعوا *pen-dawā*, اتق كاوم *anaḥ gāwam*, ينج سوك مندعوا *yang sūka men-dawā*.

PLAIDOIRIE, s. f., دعوا *dawā*, كاوم *gāwam*, سغتيت *sanggēta*, بچار *bixāra*.

PLAIDOYER, s. m., بچار دعوا *bixāra dawā*.

PLAIE, s. f., blessure, لوك *lūka*. Laver une —, ممباسه لوك *mem-bāsuḥ lūka*. Sonder une —, مندوك لوك *men-dūga lūka*. Quelles sont ces plaies qui sont à vos deux mains?

افاته سكل لوك اين فداكو تاغنم *apā-tah segala lūka ini pada ka-dūa tāngan-mu*.

PLAIE, fléau, توله *tulah*, بلا *belā*, تولة *tawelet*, بلية *beliyet*. — envoyée par Dieu, توله الله *tulah allah*. Sept anges tenant les sept plaies, توجه ملايكة ممكخ كتوجه بلا *tūjuh malāi-kat memegāng ka-tūjuh belā*.

PLAINANT, E, s., فغادو *peng-ādu*, اورغ فغوده *penūduh*. Le —, اورغ فغادو *orang yang meng-ādu*, اورغ فغادو *orang peng-ādu*.

PLAIN, E, adj., uni, plat, رات *rāta*, تانه رات *dātar*. Pays —, تانه رات *tānah rāta*. Plaine campagne, بندغ *bendang* رات *rāta*. Linge —, كاين *kāin* ليغن *liḡin*, كاين تياد بربوغ *kāin tiāda ber-būnga*.

PLAIN-CHANT, s. m., پاي كرميج *ñāñi grēja*.

PLAINDRE, v. a., مياغى *meñā-yāng-i*, مرتافى *me-ratāp-i*. — quel-qu'un, مياغى اورغ *meñāyāng-i ōrang*. Etre à —, ينج هارس دسياغى *yang harus di-sayāng-i*. Etre plaint, درتافى *di-ratāp-i*.

SE PLAINDRE, v. pron., se lamenter, مراتف *me-rātap*.

SE PLAINDRE, porter plainte, مغلادو *mengādu*, منوده *menūduh*.

PLAINE, s. f., فادغ *pādag*, تانه *tānah* لافغ *lāpang*. Une vaste —, فادغ يڭ لوس *pādag yang lūwas*. La — liquide, لاوت *lāut*.

Fig. La PLAINE céleste, لاغت *lāngit*.

PLAIN-PIED (DE), loc. adv., سام تار *sāma tāra*. Toutes les chambres sont de plain-pied, سكل يلق ايت *sekala bilik itu ada sāma tāra*.

PLAINTÉ, s. f., lamentation, راتف *rātap*, بيجي راتف *biji rātap*, بيجي *biji* سابك *sābak*, تغيسن *targis-an*.

PLAINTÉ, en justice, اڊو *ādu*, پندوهن *penu-dūh-an*, چيم *xīma*.

PLAINTIF, IVE, adj., فرندو *pe-rindu*. Chant —, بوڤي فرندو *būū pe-rindu*.

PLAIRE, v. n., être au gré de, ميكاكن *mem-brī sūka*, ميكاكن *meñukā-kan*, بركنن *ber-kenàn*, مينغنن *meñenàng-kan*. Cela me plaît, اتوله هيب بركنن *itū-lah hamba ber-kenàn*. Ses paroles me plaisent beaucoup, هيب سوك ساغت درشد *hamba sūka sāngat deri-pada katā-ña*. Qui plaît, يڭ ممبري سوك *yang mem-brī sūka*. Que vous plaît-il? اڤا تون سوك *apa tūan sūka*. —, satisfaire, مڊاكن *mema-dā-kan*.

PLAIRE, vouloir, trouver bon, دفركنن *di-per-kenàn-kan*, مغبولكن *meny-kabūl-kan*. Il plut à Dieu d'écouter sa prière, مك *maka* دفركنن الله اكن فرمتانن ايت *di-per-kenàn-kan allah ākan per-mintā-an-ña itu*. Ce qui vous plaît, اڤا يڭ تون قبولكن *apa yang tūan kabūl-kan*. S'il plaît à Dieu, انشا الله *inšā-allah*. A Dieu ne plaise, فليس *patiyas*. Donnez, s'il vous plaît, منت تون كاسه *menta tūan kāsih*.

SE PLAIRE, v. pron., être content, سوك *sūka*. Se plaisir à soi-même, سوك اكن درين *sūka ākan diri-ña*.

SE PLAIRE, prendre plaisir à, سوك *sūka*. Se plaisir à étudier, سوك بلاجر *sūka bel-ajar*.

SE PLAIRE réciproquement, برسكسكان *ber-suka-sukā-an*.

PLAISANCE, s. f., (lieu de), تمغت *tampat ka sukā-an*. Maison de —, رومه كسكان *rūmah ka-sukā-an*, بالي دتغه تامن *bāley di-tergah tāman*.

PLAISANT, s. m., اورغ برسند *orang ber-senda*, جناك *jenāka*, برگورو *ber-gūraw*.

PLAISANT, E, adj., qui plaît, يڭ ممبري سوك *yang mem-brī sūka*, كنن *kenàn*, قبول *kabūl*.

PLAISANT, beau, agréable, ايلق *ēloḳ*, مانس *mānis*, مولق *mūlik*, سدڤ *sedḍp*.

PLAISANTER, v. n., badiner, برسند *ber-senda*, برجناك *ber-jenāka*, مشكورو *menḡ-gūraw*. — avec quelqu'un, برسند دغن سورڤ *ber-senda degan sa-ōrang*. En plaisantant, ماین دغن ماین *dengan māin*, ساج *māin sāja*.

PLAISANTER, railler quelqu'un, میندرکن اورڤ *meñindir - kan ōrang*.

PLAISANTERIE, s. f., سند *senda*, گورو *gūraw*. ماین *māin*, مینن *māin-an*. Sans —, سڤگه *sunguh-sunguh*, تیاد دغن ماین *tiāda degan māin*.

PLAISIR, s. m., joie, contentement, سوك *sūka*, كسكائن *ka-sukā-an*, ایتق *ēnak*, لذة *lezat*, غیرة *geirat*, منتت *riyūh*. Chercher son —, مینتت *menuntut sūka hatī-ña*. Faire avec —, هاتی *ber-būat degan sūka hātī*. Les plaisirs de ce monde ne sont pas éternels, كسكائن دنیا این تیاد ككل *ka-sukā-an dūniā ini tiāda kakal adā-ña*. Vivre dans les plaisirs, هیدڤ دالم كسكائن دان لذة *hīdup dālam ka-sukā-an dān lezat*. Les plaisirs de l'autre vie, لذة اخرة *lezat aḡirat*.

PLAISIR, volonté, choix, سوك *sūka*, كهندق هاتی *ka-hendaḳ*, كهندق هاتی *ka-hendaḳ hātī*, رضا *redlā*. A votre bon —, تون فون سوك *tūan pūña sūka*. Le bon — du roi, كهندق هاتی *ka-hendaḳ hātī rāja ītu*. Prendre — à, برکنن *ber-kenān*, براهی اکن *berāhi ākan*.

PLAISIR, bon office, كبیچکن *ka-bijik-an*, تولڤ *tūlung*. Faire — à quelqu'un, ممبوت كبیچکن اکن اورڤ *mem-būat ka-bijik-an ākan ōrang*, ممبری تولڤ *mem-brī tūlung*.

PLAISIR, pâtisserie, oublie, كوه *kūweh*, چفت *xepīt*.

PLAN, s. m., surface plane, موك *mūka*, رات *rāta*.

PLAN, dessin d'un bâtiment, دینه *dīnah*, چنت *xonto*. — d'une maison, دینه رومه *dīnah rūmah*. — géométral d'une maison, چنت *xonto kākī rūmah*. Faire un —, ممبوت دینه *mem-būat dīnah*.

PLAN, ordre, arrangement, رنچان *ranxāna*, کراغن *karāng-an*, اتورن *atūr-an*. — d'une lettre, رنچان *ranxāna sūrat*.

PLAN, projet, بچار *bixāra*, افای *upāya*. Le — du roi est tout-à-fait bon, سبایقپاله بچار راج *sa-bāiḳ-ñā-lah bixāra rāja*. Former un —,

مميوكن *merg-upayā-kan*, مغفياكن *memayū-kan*.

PLAN, E, adj., plat, uni, رات *rāta*. Surface plane, موكن يڭ رات *mūka yang rāta*. Les planes rives de la rivière, تڭي سوغى يڭ رات *tepi sūngay yang rāta*.

PLANCHE, s. f., فافن *pāpan*. — de chêne, فافن كايو جاني *pāpan kāyu jāti*. Scier des planches, مغكراڭجي فافن *merg-garagāji pāpan*. — rabotée, فافن ليچن *pāpan ličin*. Une —, فافن سييله *pāpan sa-bilah*.

PLANCHE, dans un jardin, سواتو *suātu pētaḥ dālam tāman*.

PLANCHÉIER, v. a., منداسرکن دغن *men-dāsar-kan dergan pāpan*.

PLANCHE, s. m., لنتي *lantey*, فافن لنتي *lantey pāpan*, فاگو *pāgu*. — supérieur, تڭكت *tingkat*, لوتڭ *lōtīng*.

Fig. Le PLANCHER des vaches, دارت *dārat*.

PLANCHETTE, s. f., petite planche, فافن كچل *pāpan kekil*. — pour écrire, فافن لوح *lōh pāpan*. —, bar-deau, سيرڭ *sirap*.

PLANCHON, s. m., چڭكڭ *xangkuk*, چڭكوكڭ *xangkūk-an*.

PLANE, s. f., outil, رومبس *rimbas*, بلڭ *beliyung*.

PLANE, v. a., polir avec la plane, مرمبس *me-rimbas*.

PLANE, v. n., se soutenir en l'air, لاڭ *lāyang*.

PLANÉTAIRE, adj., بنتڭ برايدر فون *bintang ber-īdar pūña*.

PLANÈTE, s. f., بنتڭ برايدر *bintang ber-īdar*, بنتڭ سيارة *bintang siyārat*. Les noms des planètes sont: Mercure, عطارد *uṭārid*. Vénus, زهرة *zahrāt*. La Terre, بومي *būmi*. Mars, ميريڭ *merriḥ*. Jupiter, مشتري *muštarī*. Saturne, زحل *zuḥal*. Herschell, سبه بنتڭ برايدر *heršel*. Une —, *sa-būah bintang ber-īdar*.

PLANISPHERE, s. m., تليسن فلك *tulis-an falāk*, تليسن بارڭ يڭ رات *ātās bārang yang rāta*, تليسن بلاتن *tulis-an bulāt-an duniā*, اتاس دنيا *ātās kartas*.

PLANT, s. m., چڭكڭ *bibit*, چڭكوكڭ *xangkuk*, تونس *tūnas*. Repiquer du —, منام چڭكڭ *mem-bibit*, منام چڭكوكڭ *menānam xangkuk*.

PLANTAGE, s. f., action de planter, حال منام *penanām-an*, منام *menānam*. Le — des cannes à sucre, فنانام تېو *penanām-an tebū*.

PLANTATION, s. f., action de planter, فنانام *penanām-an*.

PLANTATION, terrain planté, کبن *kebōn*. — de jeunes arbres, کبن *kebōn pōhon*, فوهن ۲ مود *pōhon*.

mūda. — de riz, لادغ *lādag*, ساوه *sāwah*.

PLANTE, s. f., تنام *tanām-an*.
— rampante, تنام یخ میولر *tanām-an yang meñūlur*, تنام یخ ملات *tanām-an gang me-lāta*. La racine d'une —, تنام اکر *ākar tanām-an*. Les plantes, سکل تانم تنام *segala tānam-tanām-an*, سکل تمبه تمبوھن *segala tumbuh-tumbuh-an*.

La PLANTE du pied, تاقق کاکي *tāpak kākī*, تلاقق کاکي *telāpak kākī*.

PLANTER, v. a., mettre en terre une plante, منانم *menānam*. — un arbre, منانم فوهن *menānam pōhon*. — des choux, منانم کوبس *menānam kūbis*. — par rangée, منانم بر بنجر *menānam ber-banjar-banjar*. — un jardin, منانم تامن *menānam-i tāman*.

PLANTER, ficher en terre un pieu, ملتق فنچ *me-lantak panxang*.

PLANTER la foi, مبلو ایمان *mem-bāwa imān*.

PLANTER là quelqu'un, منغلکن اورغ *meninggal-kan orang*.

SE PLANTER devant quelqu'un, بر دیری بتل دهدافن اورغ *ber-dīri betul di-hadāp-an orang*.

PLANTEUR, s. m., اورغ منانم *orang menānam*, اورغ فنامن *orang penāman*, توکغ کن *tūkang kebōn*.

PLANTOIR, s. m., en bois, کایو فنامن *kāyu penānam*. — en fer, بسی فنامن *besi penānam*.

PLANTON, s. m., فسوره هلبالغ *pe-sūruh hulubālang*.

PLAQUE, s. f., table de métal, فراد *prāda*. — de fer, فراد بسی *prāda besi*. —, ornement à une ceinture, فندغ *pending*. —, ornement en forme de croissant qui s'attache au cou, دوک *dūkuh*.

PLAQUÉ, E, part. pas. du v. plaquer, سالت *sālut*, ترسالت *ter-sālut*, تاته *tātah*.

PLAQUER, v. a., appliquer une chose plate sur une autre, میالت *meñālut*, مناته *menātah*. — avec de l'or, میالت دغن امس *meñālut dergan amās*, مغماسی *merg-amās-i*.

PLASTRON, s. m., فراد داد *prāda dāda*. — de cuirasse, داد باجو بسی *dāda bāju besi*.

PLAT, s. m., vaisselle de table, چيغر *pinggan*, فیرغ *pīring*, فغکن *xēper*. Un — creux, دالم فغکن *pinggan dālam*. Un grand —, فغکن یخ *pinggan yang besār*. — de métal, فون *pūwan*, تالم *tālam*.

PLAT, mets, هداغن *hidāng-an*, سچین *sajī-an*, تمبل *tambul*. Un — de viande, سهداغن داگخ *sa-hidāng-an dāgix*. Un — de riz, سهداغن ناسی *sa-hidāng-an nāsī*.

PLAT, la partie plate. Le — d'un sabre, بله گولق *beləh gōloq*.
Le — de la main, تافق تان *tāpaq tān*.

PLAT, E, adj., uni, رات *rāta*.
Terrain —, تانه رات *tānah rāta*.
Toit —, اتف رات *ātaf rāta*.

PLAT, dont les parties ne sont guère plus élevées les unes que les autres, چپر *xēper*, زنده *rendah*.
Assiette plate, پیرغ چپر *pīrēg*
xēper. Bateau —, پراهو زنده *prāhu*
rendah.

PLAT, insipide, امبر *ambar*.

Fig. Cheveux plats, رمبت لس *rambut lemās*. Langage —, بهاس *bahāsaka*
xūk-an. Ventre —, پرت کوسغ *prūt kōsong*. Bourse plate,
قندی یغ هف *pundi yang hampa*.
Calme —, کتدوهن بسر *ka-tedōh-an*
besār. Nez —, هیدغ فیه *hīdung*
pīpīh. Tomber à plate terre, à —
ventre, ترجرومس *ter-gerūmus*.

PLAT-BORD, s. m., سبر پراهو *bībīr*
prāhu, رمبت *rimbat*.

PLATEAU, s. m., d'une balance,
داون تمباغن *dāun narāxa*,
dāun timbāng-an. — à thé, à bétel,
پوان *pūwan*, تالم *tālam*. — à pied,
چران *xerāna*, فاهر *pāhar*.

PLATEAU, terrain élevé, تانه رات *tānah rāta*
یغ تشکی *yang tinggi*.

PLATE-BANDE, s. f., ثیتق کچل دکن *pētaq kexil di-kebōn*.

PLATE-FORME, s. f., terrasse formant la couverture d'un bâtiment,
اتف رومه یغ رات *ātaf rūmah yang rāta*.

PLATINE, s. m., امس کودق *amās kōdok*,
امس قوته *amās pūti*.

PLATITUDE, s. f., بارغ یغ هین *bārang yang hīna*. Faire des platitudes,
مشرجاکن فکرجان یغ هین *mengarjā-kan*
pe-karjā-an yang hīna.

PLÂTRAGE, s. m., سلوتن کافر *salūt-an kāpur*.

PLÂTRAGE d'un champ, فغمبورن *perg-hambūr-an*
کافر هالس فد بندغ *kāpur hālus pada bendang*.

PLÂTRAS, s. m., کرمباکن تبق *ka-rombāk-an tembok*.

PLÂTRE, s. m., کافر *kāpur*, کافر هالس *kāpur hālus*. Sac de —,
کارغ کافر *kāroṅg kāpur*. Statue de —,
فاتغ درفد کافر *pātung deri-pada kāpur*.

PLÂTRER, v. a., enduire de plâtre,
ملابر دغن کافر *me-lābur dengan kāpur*,
مخاقرکن *mengāpur-kan*.

PLÂTRER un champ, مغمبور کافر *meng-hambur*
هالس ممبجاکن تانه *kāpur hālus mem-bajā-kan tānah*.

PLÂTRIER, s. m., توکغ کافر *tūkang*
قندی ملابر دغن کافر *pandey me-lābur dengan kāpur*.

PLAUSIBLE, adj., یخ بوله دتریم
yang bûleh di-tarîma, یخ کفرچیان
yang ka-perxayâ-an. Preuve —,
 یخ بوله دتریم *ka-saksî-an*
yang bûleh di-tarîma.

PLÈBE, s. f., سکل اورغ هین دین
segala orang hîna dîna.

PLÉBÉIEN, s. m., اورغ کچل
keçil, رعبه *rayat*.

PLÉBISCITE, s. m., نیه ایسی نکری
nîyet îsi nagrî.

PLÉIADES, s. f. pl., constellation,
 کرتیک *kartika*, بتخ باقی *bintang*
bāñak.

PLEIN, E, adj., rempli, قنه *penùh*,
 توغ یخ, *ber-îsi*. Tonneau —,
 قنه *tong yang penùh*. Le sac est —,
 قنه *kārong îtu sudah*
penùh. Une coupe pleine de vin,
 قنه *piāla ber-îsi*
āyer arggūr. A moitié —, قنه
sa-tergah penùh. — comme un
 œuf, قنه سکالی *penùh sa-kālî*. —
 d'esprit, قنه عقل *penùh akal*.

Pleine lune, بولن فرنام *bûlan pur-*
nāma. Une pleine main, سگنم *sa-*
genggam. Leurs yeux sont pleins
 d'adultère, ممتان قنه دغن فرمکاهن
mata-matā-ña penùh dengan per-
mukāh-an.

PLEIN, complet, ستنق *genàp*, ستنق
sontok. Un jour —, سگنق هاری
sa-genàp hāri, ستنق هاری *sontok*

hāri. Un mois —, ستنق بولن *sontok*
bûlan. — pouvoir, کواس مطلق
kuāsa mutlek. Je n'ai pas trouvé
 tes œuvres pleines devant Dieu,
 سده تیاد اکو مندافت فربواتن ۲م گنف
sudah tiāda āku men-
dāpat per-buāt-an-per-buāt-an-
mu genàp di-hadāp-an allah.

PLEIN, qui abonde en quelque
 chose, قنه *penùh*. Jardin — de
 fruits, کبن قنه بوه *kebòn penùh*
bûah.

PLEINE, bête qui porte des petits,
 بتخ *buntîng*. Cette vache est pleine,
 لمبو بتین ایت اد بتخ *lembu betîna*
îtu ada buntîng.

Loc. Avoir le ventre —, جادی
 کنج *jādi kenñang*. Il mourut —
 ای متیله سدغ ادا سورغ, *de jours*
 قنه *ia matî-lah sedang adā-*
ña sa-orang tuā sa-pūwas-pūwas.
 Crier à pleine tête, دغن برتریق
ber-terîak dengan suāra
ñāring. A pleines voiles, دغن لایر
 کنج *dengan lāyar kenñang*. A
 pleines mains, دغن کیاکن *dengan*
ka-bañak-an.

En PLEIN, au milieu, فد تغه *pada*
tergah. En — midi, فد تغه هاری
pada tergah hāri. En pleine mer,
 فد تغه لوت *pada tergah lāut*.

Tout PLEIN, beaucoup, باقی
bāñak, باقی سکالی *bāñak sa-kālî*.

Trop PLEIN, *سَبَقْ* *sebāk*, *قَدْ لَمْ* *penūh limpah*.

PLEINEMENT, adv., absolument, entièrement, *سَكَالِي* *sa-kālī*, *آتَسْ* *atas pri yang genāp*. — connu, *بَات سَكَالِي* *ñāta sa-kālī*.

PLÉNIER, ÈRE, adj., *يَغْ كَنْفْ* *yang genāp*. Indulgence plénière, *امَغْن* *ampun siḡsa dōsa yang genāp*, *امَغْن سَكَلِيْن سَقْس* *ampun sa-kālī-an siḡsa dōsa*.

PLÉNIPOTENTIAIRE, s. m., *وَكِيل* *wakīl*, *وَكِيل مَطْلَق* *wakīl mutleḡ*.

PLÉNITUDE, s. f., *كَنْفَانْ* *ka-genāp-an*, *كَنْفُونْ* *ka-penūh-an*, *قَدْ لَمْ* *pri yang penūh*. La — des temps, *كَنْفَانْ وَقْتْ* *ka-genāp-an waktu*. La — de la divinité, *كَنْفُونْ إِلَهِيَّة* *ka-penūh-an ilahēt*.

PLÉONASME, s. m., *كَلْفَاهَنْ كَات* *ka-limpāh-an kāta*, *كَات لَبْ دَرْدْ* *kāta lebèh deri-pada ḡjat*. *حَاجَة* *ka-bañāk-an dārah*.

PLÉTHORE, s. f., *كَلْفَاهَنْ دَارْ* *ka-limpāh-an dārah*, *صِفَة كِيَاكِنْ دَارْ* *ḡfat ka-bañāk-an dārah*.

PLEURÉ, E, part. pas. du v. pleurer, *دَنْغِيْسِي* *dī-tangīs-i*. Digne d'être —, *يَغْ هَارْس دَنْغِيْسِي* *yang ḡarus dī-tangīs-i*.

PLEURER, v. n., *مَنْغَسْ* *menāngīs*. — de joie, *مَنْغَسْ كَارِنْ سَكَاَنْ* *menāngīs kārna ka-sukā-an*. — quel-
qu'un, *مَنْغَسِي اَوْرَڠْ* *menangīs-i-orang*.

— ensemble, *بَرْتَاغْس تَغِيْسَنْ* *ber-tāngīs-tangīs-an*. Il sortit et pleura amèrement, *مَكْ فَرْكِيْلَه اِي كَلُور دَان* *maka pergī-lah ēa ka-lūar dān tāngīs-lah pāhit-pāhit*.

PLEURÉSIE, s. f., *سَاكْت رُوسُقْ* *sākit rūsuḡ*, *سَاكْت چَوچُقْ* *sākit xūxuḡ*.

PLEUREUR, EUSE, s., *يَغْ يِيَاْس* *yang biāsa menāngīs*. — *يَغْ مَنْغِيْسِي اَوْرَڠْ مَاتِي* *yang menangīs-i-orang mātī*. Saule —, *فُوهَنْ كَنْد رُوسْ يَغْ تَرْهُلُور چَاْبَغَنْ* *pōhon ganda-rūsa yang ter-hūlur xābang-ña*.

PLEURS, s. m. pl., *اِيْرَمَات* *āyer mātā*. Essuyer les —, *مِيَاثُو اِيْرَمَات* *meñāpu āyer mātā*. Ses — coulaient, *اِيْرَمَاتَانْ* *ber-līnang-līnang āyer mātā-ña*. Etre tout en —, *مَنْغَسْ تَرْلَالُو بَاقِي* *menāngīs ter-lālu bāñāk*.

Fig. Pleurs de crocodile, *اِيْرَمَات* *āyer mātā yang pura-pūra*.

PLEUVOIR, v. impers., *بَرْهُوجَنْ* *ber-hūjan*, *اَدَا هُوجَنْ* *ada hūjan*, *هُوجَنْ تُوْرِنْ* *hūjan tūrun*. Il pleut très fort, *اَدَا هُوجَنْ لَبْت* *ada hūjan lebāt*. Faire —, *مَمْهُرْجَانِي* *mem-per-hujān-i*. Faire tomber quelque chose comme de la pluie, *مَمْهُرْجَانِي* *meng-hujān-i*. Faire tomber des

fleurs comme de la pluie, *مهرجانی* *merg-hujān-i būnga*. Le Seigneur fit tomber une pluie de souffre et de feu, *مک هو سده مهرجانی بلیغ* *maka hūwa sudah merg-hujān-i balērang dān āpi*.

PLÈVRE, s. f., سلافت روسق *selā-put rūsuḳ*.

PLI, s. m., لفاتن *lipāt-an*. — d'une étoffe, لفاتن کاین *lipāt-an kāin*. Marque d'un — (faux pli), *مکس لیفت* *bakās lipāt*. Faire disparaître les plis, *مهریلگن لفاتن* *merg-hīlang-kan lipāt-an*.

PLI, rides, فرلفاتن *per-lipāt-an*.

PLI, enveloppe d'une lettre, لفاتن *lipāt-an*, سالت *sālut*. Tirer une lettre de son —, *مبوك سورت درشد* *mem-būka sūrat deri-pada lipāt-an-ña*.

PLI, habitude, کیسان *ka-biasā-an*. Il a pris son —, *ای سده بیاس* *īa sudah biāsa*.

PLIABLE, adj., یغ دافت دلیفت *yāg dāpat di-līpat*.

PLIAGE, s. m., حال ملیفت *hāl melīpat*, فلغاتن *pe-lipāt-an*.

PLIANT, E, adj., flexible, لبق *lembik*, لمبت *lembut*, لیت *liat*.

PLIANT, qui se plie, یغ لیفت لفاتن *yāg lipāt-lipāt-an*, یغ دلیفت *yāg di-līpat*. Table pliante, میج لیفت *mēja lipāt-lipāt-an*. Chaise

pliante, یغ دلیفت *krusī yāg di-līpat*.

PLIÉ, E, part. pas. du v. plier, لیفت *lipāt*, ترلیفت *ter-līpat*.

PLIÉE, v. a., mettre en un ou plusieurs doubles, ملیفت *me-līpat*.

— du linge, ملیفت کاین *me-līpat kāin*.

PLIER, fléchir, ملیفت *me-līpat*.

— les genoux, ملیفت لوت *me-līpat lūtut*, ملوت *me-lūtut*. — les genoux devant les idoles, *مجه برهال* *meñembah berhāla*.

PLIER, courber, ممنتق *mem-bantuk*, ملنتر *me-lentur*. — du rotin, *ممنتقن روتن* *mem-bantuk-kan rōtan*. — des branches d'arbres, *ملنتر چابخ فوهن کایو* *me-lentur xābang pōhon kāyu*.

Fig. —, accoutumer, میسان *mem-biasā-kan*.

PLIER, v. n., se courber, *چندرغ* *xonderōng*. Les branches des arbres pliaient, *چابخ فوهن کایو چندرغله* *xābang pōhon kāyu xonderōng-lah*.

Fig. —, se soumettre, منندق *menunduk*, منندقن درین *menunduk-kan diri-ña*.

PLIER bagage, décamper, برنده *ber-pindah*.

PLIEUR, EUSE, s. f., توکخ لیفت *tūkang lipāt*, اورغ فلیفت *ōrang pe-līpat*.

PLIOIR, s. m., فركاكس فليفت *per-kākas pe-līpat*.

PLISSÉ, E, part. pas. du v. plisser, ٢ ترليفت *ter-līpat-līpat*.

PLISSER, v. a., ٢ مليفت *me-līpat-līpat*.

PLOMB, s. m., ميلم هيلم *timah hitam*. — blanc, تيمه فوته *timah putih*. — rouge, سدلغكم *sadaleggam*. Gouttière de —, فنجورن درؤد تيمه هيلم *panxūr-an deri-pada timah hitam*. Des balles de —, فلورو *pelūru*. Menu —, سمبورن *sambūr-an*. — de sonde, باتودوك *bātu dūga*.

A PLOMB, بتل *betūl*. Etre à —, برديري بتل *ber-dīri betūl*.

PLOMBEE, v. a., garnir de plomb, ممبويه تيمه هيلم *mem-būbuk timah hitam*. — une canne, ممبويه تيمه هيلم *mem-būbuk timah hitam* pada *hūjung tungkat*. —, apposer un sceau de plomb, مماسخ *memāsang* خاڤ تيمه *xāp timah*.

PLOMBIER, s. m., توكخ تيمه هيلم *tūkang timah hitam*, فندی تيمه هيلم *pandey timah hitam*.

PLONGÉ, E, part. pas. du v. plonger, رندم *selām*, ترسلم *ter-selām*, رندم *rendam*. — dans l'eau, اير *āyer*, ترسلم دالم اير *ter-selām dālam āyer*.

PLONGÉ dans la douleur, دالم *dālam* كدكان *ka-dukā-an*.

PLONGEON, s. m., action de plonger, ميلم *hāl meñelām*. Faire un —, ميلم سواتوكالي *meñelām suātu kālī*.

PLONGER, v. a., ميلمکن *meñelām-kan*, مزدمكن *me-rendām-kan*. — dans la mer, ميلمکن کدالم لوت *me-ñelām-kan ka-dālam laut*.

Fig. — quelqu'un dans le chagrin, مندکاکن اورغ *men-dukā-kan orang*. — un poignard dans le sein, منيکم *menikam* دغن کرس کداد *dengan kris ka-dāda*.

PLONGER, v. n., ميلم *meñelām*, مزدم *me-rendam*. — dans l'eau, ميلم کفد اير *meñelām ka-pada āyer*.

SE PLONGER dans le vice, مبابو *mem-bāwa* ديرين کفد کجهاتن *dīrī-ña ka-pada ka-jahāt-an*.

PLONGEUR, s. m., يڭ ميلم *yang meñelām*. — qui pêche des perles, يڭ اورغ *orang yang meñelām* مڭمبل متيار *meng-ambil mutiāra*.

PLOYER, v. a., courber, plier, ممنتق *mem-bantuk*, ملنتر *me-lentur*.

PLUIE, s. f., هوجن *hūjan*. — fine, هوجن رنتق *hūjan rintik-rintik*. Une — forte, يڭ لت *hūjan yang lebat*. Une — de perles, هوجن *hūjan* متيار *mutiāra*. Le temps des pluies, موسم هوجن *mūsīm hūjan*. — d'orage, هوجن ريبت *hūjan ribut*. Eau de —, اير هوجن *āyer hūjan*. La — cesse, هوجن برهنتي *hūjan*.

hūjan ber-henti. Trempé par la —, کهمجان *ka-hujān-an*.

PLUMAGE, s. m., سکلین بولو سیکر *sa-kali-an būlu sa-ikōr bū-rung*.

PLUMASSEAU, s. m., فپاڤو کچل درډ *peñāpu kexil deri-pada būlu būrung*. —, compresse de charpie, سمغل *sempal*.

PLUMASSIER, ÈRE, s., توکڅ بولو بورغ *tūkang būlu būrung*, اورغ جول بولو *ōrang jūal būlu būrung*.

PLUME, s. f., بولو *būlu*, بولو بولو *būlu būrung*. — d'autruche, بولو *būlu būrung* ontā. Les premières plumes, بولو فاهت *būlu pāhat*. Garni de plumes, بر بولو *ber-būlu*. Arracher les plumes, منچابت بولو *men-xābut būlu*. Lit de —, کاسر بولو بورغ *kāsūr būlu būrung*.

Fig. Laisser de ses plumes, کن روگی *kena rūgi*.

PLUME, pour écrire, قلم *ḡalam*, بولو مپورت *būlu meñūrat*. — métallique, قلم بسی *ḡalam besī*. Porte —, سارغ قلم *sārunḡ ḡalam*. Tailler une —, منچڅ قلم *me-ranxung ḡalam*. Mettre la main à la —, ملائی منولس *me-mulā-i menūlis*.

PLUMEAU, s. m., جبل بولو *jam-bul būlu*, فپاڤو درډ بولو بورغ *pe-ñāpu deri-pada būlu būrung*.

PLUMER, v. a., منچابت بولو بورغ *men-xābut būlu būrung*, جلورو *jalūru*.

Fig. — quelqu'un, مشعل اورغ *menḡ-ambil ōrang pūña warg dengan dāya*.

PLUMET, s. m., جبل *jambul*.

PLUMETIS, s. m., sorte de broderie, سواتو جنس سمجین *suātu jenḡs suji-an*.

PLUPART (LA), s. f., سباڤق *sa-bāñak*, له درډ ستغه *lebèh deri-pada sa-tergah*. La — des gens, سباڤق اورغ *sa-bāñak ōrang*. La — des fois, سباڤق کالی *sa-bāñak kālī*.

La — du temps, ترکادغ *ter-kādang*.

PLURALITÉ, s. f., le plus grand nombre, له در ستغه *lebèh deri sa-tergah*, کپاکن *ka-bañāk-an*. A la — des voix, درډ کپاکن سوار *deri-pada ka-bañāk-an suāra*. —, multiplicité, باڤق *bāñak*, له در سواتو *lebèh deri suātu*, کپاکن *ka-bañāk-an*.

PLURIEL, LE, adj., باڤق *bāñak*, یغ باڤق *yang bāñak*. Nombre —, بلاغن باڤق *bilāng-an bāñak*. Le —, جمع *bāñak*, جمع *jema*.

PLUS, adv., له *lebèh*, لاکي *lāgi*. — grand, له بسر *lebèh besār*. Beaucoup —, له باڤق *lebèh bāñak*. — de cent chevaux, له درډ سراتس

لبه درفد چوکف *lebèh deri-pada sa-rātus kūda*. — que le nécessaire, *lebèh deri-pada xūkup*. — que cela, *lebèh deri-pada itu*. Qui a-t-il de —? *apa lāgi*. Sans —? *tiāda lāgi*.

De PLUS, en outre, *tambāh-an*, *tambāh-an pūla*, *lāgi pūla*, *sa-bāgey pūla*, *arkīyan*, *arkīyan*, *sa-hadān*, *wa-bād*.

Le PLUS, *sa-kāli*, *bānak*, *ter-lālu*. Le — savant, *yang pandey sa-kāli*. Le — grand, *ter-besār*, *ter-lālu besār*. Le — et le moins, *yang lebeh dān* *yang kūrang*.

PLUS, répété, *mākin*. — il est âgé — il est pauvre, *mākin tuā ia mākin pāpa*. D'autant — méchant qu'il est — riche, *mākin kāya ia mākin jāhat*.

PLUS, avec négation, *tiāda lāgi*. — d'espoir, *tiāda hārap lāgi*. — de crainte, *tiāda tākut lāgi*. Je n'y tiens —, *hamba tiāda dāpat menāhan lāgi*.

Au PLUS, tout au plus, *sa-lebèh-lebèh-ña*. Douze au —,

سلبه ۲۸ دو بلس *sa-lebèh-lebèh-ña dūa belàs*.

PLUS ou moins, à peu près, *lebèh kūrang*, *sa-kira-kira*. Ni — ni moins, *tiāda lebèh tiāda kūrang*, *bagītu bāñak*.

De PLUS en —, *ber-tambah-tambah*. Tant et —, *dergan ka-limpāh-an*.

PLUSIEURS, adj., *bāñak*, *bāgey-bāgey*, *be-brāpa*. — personnes, *bāñak orang*. — couleurs, *bāgey-bāgey warna*. — fois, *be-brāpa kāli*. Après — jours, *kamudī-an deri-pada be-brāpa hāri*.

PLUS TÔT, adv., *dahūlu*, *lebèh dahūlu*. Venez plus tôt, *tūan dātang-lah dahūlu*.

PLUTÔT, adv., *āngur*, *lebèh bāik*. — mourir, *āngur-lah mātī*. Gardez-vous — de parler, *lebèh bāik jāngan angkaw ber-kāta*.

PLUVIALE, adj. f. Eau —, *āyer hūjan*.

PLUVIE, s. m., *xeruling*.

PLUVIEUX, EUSE, adj., *tampias*, *hūjan pūña*.

Jour —, هارى تمفيس *hāritampīas*,
 هارى هوجن *hāri hūjan*. Vent —,
 اغن هوجن *āḡin hūjan*.

PNEUMATIQUE, adj., هوا *hawā*
pūña. Machine —, فركاكس همبوسن هوا,
perkākas hambūs-an hawā, فركاكس,
perkākas meng-hisap مشيف هوا
hawā.

PNEUMATIQUE, s. f., science,
 فقهون هوا *pengatahū-an hawā*,
 علم هوا *ilmu hawā*.

PNEUMONIE, s. f., بغشق فارو ۲,
bangkak pārāw-pārāw, فپاکت فارو ۲,
peñākit pārāw-pārāw.

POCHE, s. f., sac qui tient au
 vêtement, ساکو *sāko*, کندغ *kan-*
dung. — pleine, ساکو فنه *sāko penùh*.

Argent de —, وڭ ساکو *wang sāko*,
 وڭ کندوغن *wang kandūng-an*.

POCHE, jabot d'un oiseau, تمبولق
tembōloq.

POCHER, v. a., les yeux, لمبوت لم,
mem-buat lebām pada mata.

PODAGRE, s. m., سغل *senyal*, سغل
 اورغ يڭ, *senyal kākī*. Un —, سگل
 ساکت *orang yang sākit senyal*.

POÈLE, s. m., drap mortuaire,
 کاین يڭ داتس فتي اورغ *kefan*,
 ماتى *kāin yang di-atas peti orang*
māti.

POÈLE, s. f., ustensile de cuisine,
 کوالى *bājan*. — en métal,

kuwāli. — en terre, بلاغ *belāṅga*.
 Frère dans une —, رندغ دالم کوالى
rendang dālam kuwāli.

POÈLE, s. m., fourneau, تنور *ten-*
nūr, دائر *dāpur*. — en fonte, دائر
 بسى *dāpur besī*.

POËLON, s. m., کوالى کچل *kuwāli*
kexil.

POÈME, s. m., شعر *šiar*, سلوك
selōka, فتنن *pantun*.

POÉSIE, s. f., نظم *šiar*,
natlem. La —, علم شعر *ilmu šiar*.

POÈTE, s. m., فغارغ شعر *pengā-*
rang šiar, فندی برشعر *pandey ber-*
šiar. — renommé, يڭ برشعر
pandey ber-šiar yang
ter-mašhūr.

POÉTIQUE, adj., چار شعر *xāra*
šiar. Licence —, بيسن فندی برشعر
bēbas-ña pandey ber-šiar. Feu —,
 غيرة شعر *geirat šiar*.

POIDS, s. m., pesanteur, برت *brāt*,
 کبرائن *ka-brāt-an*. Du — de cent
 livres, سراتس کتى برتن *sa-rātus*
katī brāt-ña.

POIDS à peser, باتو تباغن *bātu*
timbāng-an, باتو داچغ *bātu dāxing*,
 باتو بڭکل *bātu bungkal*. — vérifié,
 باتو داچغ يڭ اد چشن *bātu dāxing*
yang ada xāp-ña. — à peser l'or,
 بڭکل *bungkal*. Le — d'une roupie,
 جڭفل *jampal*. Gardez-vous d'avoir

deux —, جاغن اد فدام دو بانو *jāgan ada padā-mu dūa būtu būrkal*.

POIDS, importance, charge, کبرائن *ka-brāt-an*, تڱوڱن *tanggūng-an*, کسساهن *ka-susāh-an*. Le — d'un travail, کبرائن فکرجائن *ka-brāt-an pe-karjā-an*. Je ne puis pas porter seul le — de vos affaires, تياد دافت *tiāda dāpat āku sa-ōrang sendiri menanggung ka-susāh-an kāmū*.

POIGNANT, E, adj., يخ مپاکتن هاتی *yang meñakit-kan hāti*.

POIGNARD, s. m., سيور *kris*, سوار *sēwar*, خنجر *bādek*, کانجار *kanjar*. Porter un —, مماکي کريس *memākey kris*. Tirer son —, منچابت کريس *men-xābut kris*.

POIGNARDEE, v. a., منيکم دغن کريس *menikam dergan kris*, منچوچق *men-xūxuk dergan kris*.

POIGNÉE, s. f., contenu de la main, گڱم *gergam*. Une — de riz, سا-گڱم برس *sa-gergam brās*. A poignées, en abondance, دغن کلهاهن *dergan ka-limpāh-an*. Se donner une — de main, برجات تاغن *ber-jābat tāgan*.

POIGNÉE, au fig., petite quantité, سديکت *sa-dikit*. Une — de gens, سديکت *bārang orang sa-dikit*.

POIGNÉE, partie d'un objet par où on le prend, هولو *hūlu*, فمکڱ *pe-megang*, سمق *sampak*. La — d'un glaive, هولو فدڱ *hūlu pedang*.

POIGNET, s. m., jonction du bras et de la main, بوکو تاغن *būku tāgan*, فرکلاغن تاغن *per-gelāng-an tāgan*.

POIL, s. m., بولو *būlu*, روم *rūma*. — de la poitrine, داد بولو *dāda būlu*. — d'une étoffe, بولو کاین *būlu kāin*. — d'un animal, روم بناخ *rūma binātang*. — follet, بولو فاهت *būlu pāhat*, يخ بهارو تمه *janggut yang bahāru tumbuh*. —, cheveux, رمبت *rambut*. —, barbe, جڱت *janggut*.

POILU, E, adj., بر بولو *ber-būlu*, بروم *be-rūma*.

POINÇON, s. m., pour percer, فڱگيرق *peng-girik*, فنجوچق *pen-xūxuk*, جارم *jārum*.

POINÇON de graveur, بسي فڱوکر *besi peng-ukir*.

POINÇON, morceau d'acier gravé en relief, چف *xàp*, بسي مناره چف *besi menāruh xàp*. —, pour l'or et l'argent, جف اچيئن *xàp ujī-an*.

POINÇONNER, v. a., مناره چف *menāruh xàp*, مموبه چف *mem-būbuh xàp*. — de l'or ou de l'argent, مموبه چف اچيئن *mem-būbuh xàp ujī-an*.

POINDRE, v. n., commencer à paraître, *مول me-mūla*. Le jour commence à —, *سيخ مول sīang me-mūla*, *مك هاري ثون سيخ maka hāri pūn sīang*. Le riz commence à —, *فادی ملائی تبه pādī me-mulā-i tumbuh*.

POING, s. m., *تنجو tinju*, *كغكم genggam*. Donner des coups de —, *مننجو meninju*, *مغكوجه merg-gō-xoh*. Se donner réciproquement des coups de —, *برتنجو ننجون bertinju-tinju-an*. Montrer le — à quelqu'un, *مغجوكن تنجو كموك اورغ meng-axū-kan tinju ka-mūka ōrang*.

POINT, s. m., dans une étoffe, *مات بنج māta benang*. Des points faits à l'aiguille *تيكم tīkam* *جيجق jejūk*.

POINT géométrique, *تتيق tītik*, *نقطه noḡtah*. — de section, *تتيق tītik* *پموتورغ pmutūr-an*. — central, *فوست pūsat*, *تتيق قد سام تغه tītik pada sāma tengah*. — central du cercle, *فوست بولت pūsat būlat*. — diacritique, *نقطه noḡtah*, *تند tanda*. — interrogatif, *تند فرتپان tanda per-tañā-an*. — voyelle, *بارس bāris*, *حرکه harakat*.

POINT (article), *فرکار porkāra*. — de foi, *فرکار ایمان porkāra imān*. Le premier —, *فرکار یغ فرتام por-*

kāra yang portāma. Le — principal, *فوحن فرکار pōhon porkāra*. Le — de la discussion, *فرکار چدرا porkāra xidrā*. — d'honneur, *فرکار حرمة porkāra hormat*.

POINT du jour, *دنهاری dīnhāri*, *فجر fejer*. Au — du jour, *فد کتيك* *pada kotika dīnhāri*. Le — du jour allait paraître, *مك همفرله* *maka hampir-lah fejer*.

POINT, état, situation, *حال hāl*. Voici le — où il en est, *مك اتوله* *maka itū-lah hāl-ña*.

POINT, moment, *کتيك kotika*, *ساعة sāat*. Notre vie n'est qu'un —, *کهدوفن کامی اد سساعة ka-hidūp-an kāmī ada sa-sāat sāja*.

Faire le POINT, t. de marine, *منندای فد قنا لوت جالني کفل me-nandā-i pada petā lāut jālan-ña kapāl*.

POINT de la boussole, *مات فدومن māta padōman*.

POINT d'appui, *تکن tekān*, *تمغت tampat* *فرسندارن per-sandār-an*.

POINT de vue, *نظر netler*. — de vue, but, intention, *قصد keṣad*, *نية nīyet*.

A POINT, *بتل betül*, *چوکف betül xūkup*. Viande cuite à —, *داکغ یغ ماسق بتل چوکف dāgīng yang māsak betül xūkup*. Arriver à —, *داتغ فد کتيك یغ فاتت dātang pada kotika yang pātut*. Au

dernier —, à la fin, قد اُخِر *pada ākir-ña*. De tout —, absolument, ساکالی *sa-kālī*. Bien de tout —, بايق ساکالی *bāiḳ sa-kālī*. Examiner de — en —, مرقس دغن سقسماں *memreḳsa dergan saḳsamā-ña*.

Sur le POINT, همپير *hampir*, دکت *dekāt*. Sur le — de mourir, همپير ماتی *hampir māti*.

POINT, note, تند *tanda*. Un bon —, سواتو تند یغ بايق *suātu tanda yang bāiḳ*. —, au jeu, بلاغن *bilāng-an*. Rendre des points, مینوس *menūwas*.

POINT, adv. de négat., تیاد *tiāda*, بونک *būkan*. Il n'a — d'argent, تیاد *tiāda* وارغ *warg* *padā-ña*. — de nouvelles, bonnes nouvelles, تیاد خبر مک خبر بايق جوک *tiāda kabar maka kabar bāiḳ jūga*. Etes-vous fâché? point, تون مارهکه *ton mārah-keh*; بونک *būkan*. — du tout, تیاد ساکالی *tiāda sa-kālī*.

POINTAGE, s. m., action de pointer, حال مِتر *hāl mītar*. Le — du canon, حال مِتر مریم *hāl mītar marīam*, مِترک مریم ایت *mītar-ña marīam itu*.

POINTE, s. f., bout piquant et aigu, هوجج *hūjung*, مات *māta*. La — d'une épée, هوجج قدغ *hūjung pedang*. La — des herbes, هوجج رومفت *hūjung rumput*. La —

d'une flèche, مات اتق فانه *māta ānaḳ pānah*. Emousser une —, ممفلکن هوجج *menumpul-kan hūjung*.

POINTE de terre (cap), تنجج *tanjung*. — de terre (extrémité d'une terre), هوجج تانه *hūjung tānah*.

POINTE d'un rocher, فنچق کارغ *punxaḳ kārang*. — d'une montagne, کامنچق کونج *kamunxaḳ gūnung*.

POINTE, petit clou, فاکو بسی دغن *pāku besi dergan ka-pāla kewil*.

POINTE, épigramme, سندیرن *sindīr-an*.

POINTER, v. a., diriger vers, مِتر *mītar*, مِمبتولی *mem-betūl-i*. — un canon, مِتر مریم *mītar marīam*.

POINTER, marquer avec des points, منند دغن مِمبت تیتق *mem-būat tītīḳ*, منند دغن تیتق *menanda dergan tītīḳ*.

POINTEUR, s. m., یغ مِتر *yang mītar*, فنوجو *penūju*.

POINTEUR, qui marque avec des points, یغ منند دغن تیتق *yang menanda dergan tītīḳ*.

POINTILLER, v. a., piquer, منچوچق *men-xūxuk*, منیکم *menīkam*.

POINTILLER, v. n., disputer sur des riens, برِبته اتس فکار یغ سی ۲ *ber-bantah atas porkāra yang sia-sāa*.

POINTU, E, adj., لنچف *lunxip*, فِدغ *tājam*. Epée très-pointue, فِدغ

يغ بايق لنچف *pedang yang bāñak lunxip*. Menton —, داگو يغ تيرس *dāgu yang tirus*.

Fig. Esprit —, تاجم فهم *tājam fehem*, هالس *xerdiq, hālus*.

POINT-VOYELLE, s. m., حركة *ha-rakat*.

POIREAU, s. m., plante, باوغ فنجخ *bāwang panjary*.

POIREAU, verrue, کوتل *kūtil*.

POIS, s. m., légume, کاجخ *kāxang*. Des — verts, کاجخ هيچو *kāxang hījaw*. Des — secs, کاجخ کرغ *kāxang krīng*. Cosse de —, کولت *kūlit kāxang*. Une planche de — (dans un jardin), سفتيق کاجخ *sa-pētaq kāxang*.

Loc. Donner un — pour avoir une fève, مبري سدبکت هندق مندافت *mem - brī sa - dīkit hendaq men-dāpat bāñak*.

POISON, s. m., du règne animal, راجن *bīsa*. — minéral, راجن *rāxun*. — végétal, اوڤس *ūpas*, ايفه *īpoh*. Il n'y a aucun —, تيا ديس *tiāda bīsa dālam-ña*. Contre-poison, قناور سکل راجن *penāwar segala rāxun*. L'hérésie est comme un —, بدعة ايت سفرت راجن *bedat itu separti rāxun*.

POISSARD, E, adj., اورغ کاسر *ōrang kāsar*, اورغ هين *ōrang hīna*. Genre

—, چار اورغ کاسر *xāra ōrang kāsar*.

POISSÉ, E, part. pas. du v. poisser, مغکوسق کلکال *di-gōsoq gala-gāla*. Du fil —, بنغ دگوسق کلکال *benang di-gōsoq gala-gāla*.

POISSER, v. a., ملولت دغن دامر *me-lūlut dergan dāmar*, مغکوسق *merg - gōsoq dergan gala-gāla*.

POISSON, s. m., ايکن *īkan*. — sec, ايکن کرغ *īkan krīng*. — salé, ايکن *īkan āsin*. — grillé, ايکن *īkan gōreng*. Les poissons, signe du zodiaque, برج المحوت *burj ul-hūt*. Les gros poissons mangent les petits, ايکن کچل دماکن ايکن بسر *īkan kezil di - mākan īkan be-sār*.

POISSON d'avril, au fig., فرتفون *per-tipū-an*.

POISSONNERIE, s. f., تمفت اورغ *tampat ōrang jūal īkan*, جول ايکن *pāsar īkan*.

POISSONNEUX, EUSE, adj., فنه ايکن *penūh īkan*, يغ بايق ايکن دالمن *yang bāñak īkan dālam-ña*. Cette rivière est poissonneuse, سوغی ایت *sūngey itu penūh īkan*.

POITRAIL, s. m., داد کود *dāda kūda*. Ce cheval a le — large, بيدغ داد کود ایت *bīdang dāda kūda itu*.

POITREINAIRE, adj., یغ ساکت بلا یغ سنی *yang sākīt belā senī*.

POITRINE, s. f., داد *dāda*. Oppression de —, داد سسقی *sesāk dāda*. Il se frappait la —, ایاله مخفر ددان, *iā-lah menampar dadā-ña*.

Selon *Boḳāri* de *Jōhor*. Une poitrine large est une marque de négligence et de paresse, داد یغ *dāda* ییدغ ایت تند الف دان مالس *yang bīdang itu tanda alpa dān mālas*. Une poitrine moyenne annonce la sagesse et un jugement sain, داد یغ سدغ ایت تند بودی دان *dāda yang sedang itu tanda būdi dān bixāra yang bāik*.

POITRINE, les poumons, شارو *pāraw-pāraw*.

POIVRE, s. m., لاد *lāda*, لادلچل *lāda kexil*. — blanc, لاد فوته *lāda pūtih*. Grain de —, بوترلاد *būtir lāda*. — de Cayenne, لاد میره *lāda mērah*, چابی *xābe*. — long, لاد *lāda panjang*, چابی جاو *xābe jāwa*. — cubèbe, لاد برایکر *ber-īkor*. Plantation de —, کبن لاد *kebōn lāda*.

POIVRE, v. a., ممبوه لاد *mem-būbuh lāda*.

POIVRIER, s. m., فوهن لاد *pōhon lāda*.

POIVRIÈRE, s. f., تمقت لاد *tampat lāda*.

POIX, s. f., گلکال *gala - gāla*, دامر *dāmar*. Barbouiller avec de la —, ملابردغن گلکال *me-lābur dergan gala - gāla*. — liquide, گلکال یغ چایر *gala - gāla yang xāer*.

Loc. prov. Noir comme —, هیتم *hitam sa-kālī*.

POLAIRE, adj., یغ دسبله قطب *yang di-sa-belāh kutub*. Etoile —, بنغ *bintang kutub*. Cerele —, بولت قطب *būlat kutub*. Région —, دایرة قطب *dāirat kutub*.

PÔLE, s. m., قطب *kutub*. — nord, قطب اطار *kutub utāra*. — sud, قطب سلتن *kutub selātan*. Hauteur du —, کتخگین قطب *ka-tinggi-an kutub*.

POLEMIQUE, adj., یغ برنته *yang ber-bantah*. Ouvrage —, سورت یغ برنته *sūrat yang ber-bantah*. Ecrivain —, ثپورت یغ برنته *peñūrat yang ber-bantah*.

POLI, E, part. pas. du v. polir, اوثم *ūpam*, تراوثم *ter-ūpam*. Du cuivre —, تمباک یغ تراوثم *tembāga yang ter-ūpam*.

POLI, uni, لیچن *līxin*, — luisant, چهای *xahāya*. —, des étoffes, گرس *gerūs*.

POLI, civil, تاهو عاده *tāhu ādat*, ستن برادب *ber-adab*, سوفن *sūpan*, ستن برچمبو *ber-xumbu*. Une

personne polie, اورغ یغ تاهو عاده
orang yang tahu ādat.

POLICE, s. f., ordre établi pour
la sûreté, پولس *pōlis.*

POLICE d'assurance, سورت جنبی
سورت جنبی *sūrat janji ganti rūgi.*

POLIMENT, adv., d'une manière
polie, دغن سوئن *dengan sūpan-ña,*
دغن ادب *dengan adab.*

POLIR, v. a., rendre uni et lui-
sant, مغوش *merg-ūpam,* مغوشق
merg-gōsok. — du marbre, مغوش
merg-ūpam marmor. — les
dents, بریسو *ber-sīsu.*

POLIR, l'esprit, les mœurs, مینکی
مینکی *mem-baik-i,* مهاجرکن ادب *merg-*
ājar-kan adab, منجینکن *men-*
jīnak-kan.

POLISSAGE, s. m., حال مغوش *hāl*
merg-ūpam, فغفان *perg-upām-an.*
— des dents, سیسو *sīsu.*

POLISSEUR, EUSE, فغوش *perg-*
ūpam, فندی مغوش *pandey merg-*
ūpam.

POLISSOIR, s. m., فركاس فغوش
perkākas perg-ūpam.

POLISSON, NE, adj., گیان *gibāna.*

POLISSONNERIE, s. f., فربواتن اورغ
فربواتن اورغ *per-buāt-an orang gibāna.*
—, obscénité, فرجبولن *per-xabūl-*
an.

POLITESSE, s. f., ادب *adab,* فری
فری سوئن سنتن *prī sūpan,* فری سوئن

کلکون اورغ *prī sūpan santun,*
کلکون اورغ *ka-lakū-an orang sūpan.*

Loc. prov. Brûler la —, ملشگر
ملشگر *me-langgar ādat.*

POLITIQUE, s. f., art de gouverner
les États, علم فمرتاهن نگری *ilmu*
pemarentāh-annagrī, دای فمرتاهن
dāya pemarentāh-an.

POLITIQUE, s. m., اورغ یغ تاهو
اورغ یغ تاهو *orang yang tahu me-*
marentah nagrī.

POLLEN, s. m., لبه بنه بوغ *lubùh*
benih bŭnga.

POLLUER, v. a., منجسکن *me-*
nejis-kan, منچمرکن *men-xumār-*
kan.

SE POLLUER, v. pron., منچمرکن
منچمرکن *men-xumār-kan diri-ña.*

POLLUTION, s. f., فنجمارن *pen-*
xumār-an.

POLLUTION nocturne, احتلام
احتلام *ihtilām.*

POLTRON, NE, adj., چابر *xābar,*
کورغ برانی *penākut,* کورغ برانی
brāni. Un —, سؤرغ چابر, *sa-orang*
xābar.

POLTRONNERIE, s. f., فری یغ چابر
فری یغ چابر *prī yang xābar,* کچبارن
ka-xabār-an.

POLYANDRIE, s. f., حال فرمغون یغ
حال فرمغون یغ *hāl perampūan yang ber-*
lāki bānak.

POLYGAMIE, s. f., حال اورغ لکلای
حال اورغ لکلای *hāl orang laki-laki*

yang ber-bini bāñak, حال فرمدون *hāl per-madū-an*.

POLYGLOTTE, adj., یخ دتولس دالم *yang di-tūlis dālam be-brāpa bāñak bahāsa*.

POLYGONE, adj., یخ برنجورو باقی *yang ber-pen-jūru bāñak*.

POLYPE, s. m., ایکن گریٹ *gurīta*, ایکن گریٹ *ikan gurīta*.

POLYPIER, s. m., تمغت ایکن گریٹ *tampat ikan gurīta*.

POLYSCOPE, s. m., تروثخ یخ *trōpong* *yang mem-per-bāñak-kan bārang yang di-lihat*.

POLYSYLLABE, adj., باقی فرهوغن *bāñak per-hubūng-an kāta*.

POLYTHÉISME, s. m., باقی دیو *bāñak dēwa*, دیوات *dēwāta*.

POLYTHÉISTE, s., اورغ یخ فرچای *ōrang yang per-xāya ākan bāñak dēwa*, اورغ یخ فرچای *ōrang yang per-xāya ākan dēwāta*.

POMMADE, s. f., اورفاراثن *urāp-urāp-an*, فراراثن *per-urāp-an*.

POMMADE, v. a., ملولت دغن *me-lūlut dengan urāp-urāp-an*.

POMME, s. f., تفاح *tuffāh*. Trois pommes, تفاح تیك بوہ *tuffāh tiga būah*. — de terre, اوبی بگکال *ūbi berggāla*. — d'or, لیومانس *līmaw mānis*. — d'Adam, بوہ فیسخ *būah*

pīsang. — de chien, دودایم *dūdāim*.

— de pin, بوہ صنوبر *būah şanüber*.

Fig. Pomme de discorde, فوهن *pōhon per-bantāh-an*.

La POMME d'une canne, کفال *kapāla tungkat*.

POMMEAU, s. m. — d'une épée, *hūlu pedang*. — d'une selle, هولوفلان *hūlu pelāna*.

POMME, v. n., جادی بولت سفرت *jādi būlat seperti telòr*. Chou pommé, کوبس تلر *kūbis telòr*.

POMMETTE, s. f., petite boule, *bulāt-an kexil*.

Os des POMMETTES des joues, تولغ مات *tūlang mātā*.

POMPE, s. f., appareil superbe, کسارن *ka-muliā-an*, کسارن *ka-besār-an*, افچار *upaxāra*. — royale, کسارن کرجان *ka-muliā-an ka-rajā-an*. — triomphale, فراراکن *per-arāk-an*.

POMPES, vanités, کسسیان *ka-sia-siā-an*.

POMPE funèbre, فغریغن میت *perg-irīng-an mayet*.

POMPE, s. f., appareil hydraulique, بمب *bomba*, همبوسن ایر *ham-būs-an āyer*. — aspirante, بمب *bomba merg-hisap*. — à chaîne, بمب رنتی *bomba rantey*. Corps de —, باتغ بمب *bātang bomba*, فنجورن بمب *panxūr-an bomba*. Piston de —, فغریسف بمب *perg-*

hīsap bomba, کولت بمب مشهف اير *kūlit bomba meng-hīsap āyer*.
 Soupape de —, لیده بمب *līdah bomba*. Brimbale de —, بواين بمب *buwāy-an bomba*. Robinet de —, بواین بمب *xerūt bomba*.

POMPER, v. a., بمب منارق *menārik*
bomba, بمب ایردغن *menimba āyer dergan bomba*.

POMPEUSEMENT, adv., دغن کمليان *dengan ka-muliā-an*, دغن کبارن *dengan ka-besār-an*.

POMPEUX, EUSE, adj., ملي *mulia*,
 ۲ یغ *yang indah-indah*. Habits —, ۲ فکاین یغ *pakēy-an yang indah-indah*.

POMPIER, s. m., qui fait des pompes, قندی بمب *pandey bomba*.

POMPIER, qui fait agir les pompes, اورغ جاک *būjang bomba*, ۲ بمب *ōrang jāga bomba*.

POMPON, s. m., جبل *jambul*, جبل فرهياسن کفيه *jambul per-hiyās-an kopīah*.

POMPONNER, v. a., پارەر, مغهياسى *merg-hiyās-i*.

PONCE (PIERRE), s. f., باتو تمل *bātu timbul*.

PONCE, petit sac rempli de charbon pilé, قندی کچل ایسی له ارغ *pundi kewīl isi lubūh ārang*.

PONCEAU, adj. Couleur —, میره *mērah tuā*.

PONCER, v. a., polir avec la pierre ponce, مغکوسق دغن باتو تمل *merg-gōsok dergan bātu timbul*.

PONCER, avec du charbon pilé, ملولت دغن له ارغ فد کمبر یغ دتیکم *me-lūlut dergan lubūh ārang pada gambar yang di-tikam* اکن منولس کمبرایت اتس قرطاس اتو *akan menūlis gambar itu atas kartās ātaw atas kārīn*.

PONCTUALITÉ, s. f., سقسام *sak-samā-ña*, کبتولان *ka-betūl-an*.

PONCTUATION, s. f., تند *tanda*, نقطه فد تلیسن *noktah pada tulīs-an*.

PONCTUEL, LE, adj., سقسام *sak-sāma*, فد کتیک بتل *pada kotika betūl*.

PONCTUELLEMENT, adv., دغن *dengan saksamā-ña*, دغن سقسام *dengan saksamā-ña*, ۲ بتل *dengan betūl-betūl*.

PONCTUER, v. a., ممبوه نقطه فد *mem-būbuh noktah pada tulīs-an*.

PONDÉRABLE, adj., یغ دافت دتمبغ *yang dāpat di-timbang*, کتباعن *ka-timbang-an*.

PONDÉRATEUR, TRICE, adj., یغ *yang menimbang-kan*, قنمبغ *penimbang*.

PONDÉRATION, s. f., تمباعن *tim-bāng-an*, قنمباعن *penimbāng-an*.

PONDÉREER, v. a., منمباعى *menimbang-i*, منمبغکن *menimbang-kan*.

PONDRE, v. a., برتلر *ber-telòr*. Cette poule ne veut pas — هایم *hāyam* *ītu tiāda māu ber-telòr*. La tortue pond dans le sable, من قنپوایت برتلر ددالم فاسر *maka penñu ītu ber-telòr di-dālam pāsir*.

PONEY, s. m., کودکچل *kūda keçil*.

PONT, s. m., construction sur une rivière, جباتن *jambātan*, تیتی *titi*, تیتین *titi-an*. Petit —, — pour les piétons, فلبن *palemban*. — levis, جباتن اغکت *jambātan angkāt-angkāt-an*, جباتن جفکات *jambātan jungkat-jungkat-an*. — en pierre, جباتن باتو *jambātan batu*. — en bois, تیتین کایو *titi-an kāyu*. Qui a un —, برجباتن *ber-jambātan*. Passer sur un —, لالودجباتن *lālu di-jambātan*. Jeter un — sur une rivière, ممبوت جباتن *mem-buat jambātan* کسبرغ سوغی *ka-sabrang sūngay*. L'arche d'un —, لنگکج جباتن *lengkung jambātan*. La tête d'un —, کفال جباتن *kapāla jambātan*. Péage d'un —, بی جباتن *bēya jambātan*. Gardien d'un —, قنغکو جباتن *penunggu jambātan*. — d'un navire, tillac, تگکت *tingkat*, تگکت کفل *tingkat kapāl*, گلومات *galumat*. — d'une barque, جوبغ *jūburg*.

PONTIFE, s. m., امام بسر *imām besār*, فغبولو امام *parghūlu imām*.

PONTIFICAL, E, adj., امام بسر فوک *imām besār pūña*. Habits pontificaux, فکلین امام بسر *pakēy-an imām besār*.

PONTIFICALEMENT, adv., چار امام *çara imām besār*. Officier —, برامامة چار امام بسر *ber-imāmat çara imām besār*.

PONTIFICAT, s. m., امامة *imāmat*, درجة امام بسر *darajat imām besār*.

PONTON, s. m., pont de bateaux, جباتن فراهو *jambātan prāhu-prāhu*.

POPULACE, s. f., اورغ هین دین *orang hīna-dīna*, بال *bāla*.

POPULAIRE, adj., اورغ بابق فوک *orang bāñak pūña*. Se rendre —, دفرکنکن اورغ بابق *di-per-kenān-kan orang bāñak*.

POPULARITÉ, s. f., کلکون اورغ *kalakū-an orang men-xahāri puji-an deri-pada orang bāñak*, حال اورغ ممبوجق اورغ بابق *hāl orang mem-būjuk orang bāñak*.

POPULATION, s. f., سکل ایسی *segala isi nagri*. La — de la ville est de vingt mille âmes, سکل ایسی نگرى ایت دو فوله ریبو اورغ بابقن *segala isi nagri ītu dūa pūloh rību orang bāñak-ña*.

POPULEUX, EUSE, adj., رامی *rāmey*, معمور *māmūr*. Ville populeuse, نگرى يامى ساغت *nagrī yang rāmey sāngat*.

PORC, s. m., بابى *bābi*. — sauvage, بابى هوتن *bābi hūtan*. Chair de —, داڭخ بابى *dāngx bābi*. Graisse de —, لى بابى *lemāk bābi*. Soie de —, بولوبابى *būlu bābi*.

PORCELAINE, s. f., مشكوك چين *maykōk xīna*.

PORC-ÉPIC, s. m., لندق *landaḳ*, بابى لندق *bābi landaḳ*. Piquant de —, دورى لندق *dūri landaḳ*.

PORCHE, s. m., رمبى *rambat*, سربى *surambi*.

PORCHER, ÈRE, s., گبال بابى *gombāla bābi*.

PORE, s. m., les pores de la peau, لوبڭ رومان *lōbang rūman*, لوبڭ رومان *lōbang ruma-rūma*.

POREUX, EUSE, adj., برلوبڭ *ber-lōbang-lōbang*.

PORPHYRE, s. m., مرمر ميره اتو هيجو *marmor mērah ātau hījaw serta be-rintik*.

PORT, s. m., lieu propre à recevoir les vaisseaux, فلپوهن *pe-la-būh-an*. — à l'embouchure d'une rivière, موار *muwāra*, کوال *kuāla*. Un bon —, فلپوهن يڭ بايق *pe-la-būh-an yang bāik*. Entrer dans le —, ماسق کوال *māsuk kuāla*. Sortir

du —, کلور درڭد موار *ka-lūar deripada muwāra*.

Fig. Arriver à bon —, منداقت مقصودن *men-dāpat makṣūd-ña*, منداقت بارڭ سکان *men-dāpat bārang sukā-ña*. Il les a conduits au — où ils voulaient arriver, اى سده هنترکن مريکيت کفد فلپوهن کړندوونى *ia sudah hantar-kan marika-itu ka-pada pe-labūh-an ka-rindū-an-ña*.

PORT, ville maritime, بندر *bandar*. Capitaine du —, شاهيندر *ṣāh-bandar*, څهولو موار *paṅhūlu muwāra*. Ce — est franc, مځ د بندر ايت تباد *maka di-bandar itu tiāda bēya pe-labūh-an*.

Fig. —, lieu de repos, de sûreté, تښت څهنتين *tampat per-hentī-an*, تښت کښتوسان *tampat ka-santaw-sā-an*.

PORT, s. m., ce qu'un bâtiment peut porter, مواتن *muāt-an*. Le — de ce bâtiment est de cent koyans, مځ مواتن څراهو ايت سراتس *maka muāt-anprāhu itu sarātus kōyan*. Frais de —, وڅ تښاغ *wang tumpāng-an*. Franc de —, وڅ تښاغ لښ *lepās wang tumpāng-an*.

PORT d'armes, اذن ميکل سناڅ *izin memikul senāpang*.

PORT, attitude, سيکف *sikap*, څرځرځين *per-dirī-an*. Il a un beau

—, سیکفن باق جوك *sikap-ña bāik jūga*. Avoir un — dégagé, برسیکف *ber-sikap pantas*.

PORTABLE, adj., یغ دافت دباو *yang dāpat di-bāwa*, یغ دافت دیکل *yang dāpat di-pikul*.

PORTAGE, s. m., ثمبوان *pembawā-an*, فکولن *pikūl-an*, فشتارن *perg-hantār-an*.

PORTAIL, s. m., فتویغ بسر *pintu yang besar*.

PORTANT, E, adj. Bien —, برپامن *ber-ñāman*, برسلامة *ber-salāmat*. Mal —, له *lemah*, ساکت *sakit*.

PORTATIF, IVE, adj., یغ سنخ دباو *yang senang di-bāwa*.

PORTE, s. f., ouverture pour entrer ou sortir, فتو *pintu*, باب *bāb*.

— de maison, فتورومه *pinturumah*.

— du palais, فتواستان *pintu astāna*. — de ville, فتونگری *pintu nagri*.

— de fer, فتوبسی *pintu besi*. — cochère, فتوگرېغ *pintu garbang*.

— secrète, فتومالغ *pintu māling*. — à deux battants, فتو *pintu rangkap*.

— vitrée, فتوکاف *pintu kāwa*. — étroite, فتوکاچ *pintu yang sumpit*.

Avoir une —, برفتو *ber-pintu*. Cette maison a deux portes, رومه *rūmah itu ber-pintu*.

—, ایت برفتودو *dūa*. Ouvrir une —, مېوك *mem-buka*.

mem-buka pintu, Fermer une —, منوتف فتو *menutup pintu*. Frapper à une —, کتق فتو *ketok pintu*.

— entr'ouverte, ترېوك سفارو *ter-buka sa-pāro*. Entrer par la —, ماسق فتو *māsuk pintu*.

Garder la —, منغکو فتو *menunggu pintu*. Les jambages d'une —, جنخ فتو *jenang pintu*.

Le seuil d'une —, امبغ دباوه *ambang di-bāwah*. Le linteau d'une —, امبغ داس *ambang di-atas*.

Les pentures d'une —, انس فتو *ensil pintu*. La serrure d'une —, کنچي *kunxi pintu*.

Le loquet d'une —, کنچخ فتو *kanxing pintu*. Le marteau d'une —, فتغق *pergetok*.

فتو *pemālu pintu*. La — du ciel, فتوسورك *pintu suwarga*.

Les portes de l'enfer, فتوگرېغ نارك *pintu garbang nāraka*.

Fig. La — de la science, فتو *pintu marifat*. La — des dignités, جالن کيسارن *jālan kabesār-an*.

Etre aux portes de la mort, دکت ماتی *dekāt mātī*. Mettre à la —, مېکن *me-ñah-kan*.

Prendre la —, فرکی کلور *pergi kaluar*. Mettre la clef sous la —, لاری دغن تیاد مېایر هوتخ *lāri dengan tiāda mem-bāyar hūtang*.

PORTÉ, E, part. pas. du v. porter, دباو *bāwa*, دباو *di-bāwa*.

PORTÉ, transporté, تر فیکل *ter-pīkul*, تراوسخ *ter-dūkung*, تر-*ter-ūsung*.

PORTÉ à, incliné à, برکنن *ber-kenàn*, برکنن سودی *sūdi*. — aumal, برکنن *ber-kenàn ākan* اکن بارغ یغ جاهت *bārang yang jāhat*. Le roi est — à l'écouter, من راج سودی مندغر دی *maka rāja sūdi men-degar dīa*.

PORTE-CIGARE, s. m., فیفا چروتو *pīpā xerūtu*. —, étui, تمفت چروتو *tampat xerūtu*.

PORTE-CRAYON, s. m., فکاو ممخ *pegāwey memegàng pensil*.

PORTÉE, s. f., ventrée, بنتغ *bunting*. Sa — est de dix petits, بنتغن سغوله *bunting-ña sa-pūloh anak*. Elle a eu cinq petits d'une —, سده ای *sudah ĩa ber-ānak lima anak pada suātu kālī*.

PORTÉE, temps de la —. La — de l'ânesse est de onze mois, بنتغن *bunting-ña kaldey betīna ĩtu sa-belàs būlan lamā-ña*.

PORTÉE, distance, جاوهن *jāuh-ña*. Une — de voix, سروه جاوهن *sa-rūwah jāuh-ña*, سرواهن *sa-ruwāh-an*. — de la vue, یوجان *yojāna*. Une — de canon, سفنق *sa-penembak mariām*. A la

— du canon, دباوه فمبق مریم *bawah penembak mariām*. La — de ses forces, سکوسان *sa-kuasā-ña*.

PORTE-ÉTENDARD, s. m., اورغ *orang memīkul bandēra*.

PORTEFAIX, s. m., اورغ کولی *orang peng-ūsung kūlī*, اورغ ففوسخ *orang peng-ūsung*.

PORTEFEUILLE, s. m., تمفت سورت *tampat sūrat*, سورت کندوغن *sūrat kandūng-an*. —, charge de ministre, جواتن منتری *jawāt-an mantrī*.

PORTE-MANTEAU, s. m., bois pour suspendre les habits, سمفر *sampir*, سمفیرن *sampir-an*.

PORTE-MANTEAU, valise, کفیه *kopīah*, بنین *banīan*.

PORTE-PLUME, s. m., فکاو ممخ قلم *pegāwey memegàng kalam*.

PORTER, v. a., soutenir en l'air, être chargé du poids de, مباو *mem-bāwa*, مغبتر *memīkul*, مغبتر *merg-hantar*. — une lettre, سورت *mem-bāwa sūrat*, مغبتر سورت *merg-hantar sūrat*. — un fardeau, مغبتر *memīkul bāban*. — dans un sac, dans une bourse, مغبتر *mergandung*. — dans son sein, مغبتر *mergandung*, جادی بنتغ *jādī bunting*, حامل *hāmīl*. — sous le bras, مغبتر *mergīlīk*. — dans les bras, منججج *men-jingjing*. — sur l'épaule ou sur la hanche, مغبتر

merg-ambin, مغندڻ *merg-gendung*, منجولڻ *men-jūlang*. — un enfant sur la hanche dans une pièce d'étoffe, مشين اتق *merg-ambin ānaḥ*. — un enfant à califourchon sur la hanche ou sur l'épaule, منجولڻ اتق *men-jūlang ānaḥ*.

PORTER, transporter, مٻارو *mem-bāwa*, ميڪل *memīkul*, مڃنتر *merg-hantar*, منڻڻ *menumpang*. — avec un bâton sur l'épaule, ميڪل *memīkul*. — à plusieurs, au moyen de perches, مڃوسڻ *merg-ūsung*. — une litière, مڃوسڻ اسوڻ *merg-ūsung usung-an*. — sur le dos, مڃشڪت *merg-angkut*, مڃگالس *merg-gālas*. — sur le dos ou sur la hanche, مندوڪڻ *men-dūkung*.

PORTER, exciter, مڃاجق *merg-ājāk*, مڃوڻق *merg-ūpak*.

PORTER, supporter, منڃڪڻ *menang-gung*. — une peine, منڃڪڻ سقس *menang-gung siḥsa*. — la peine du péché, منڃڪڻ سقس دوس *menang-gung siḥsa dōsa*.

PORTER, se servir, مٻاڪي *memākey*, مڃن *mergena*, مڃناڪن *mergenā-kan*. — des habits de soie, مٻاڪي فڪاين *memākey pakēy-an sūtra*. — un nom, مٻاڪي نام *memākey nāma*. — des fleurs derrière les oreilles, برسنتڻ *ber-suntṅ*. — les armes, مٻاڪي سنجاتا *memākey senjāta*. —

l'épée, مٻاڪي فڌڻ *memākey pedṅ*.
un anneau, مٻاڪي چنچن *memākey xinxin*.

PORTER du fruit, برٻو *ber-būah*.

PORTER, v. n., être soutenu, منڪن *menekān*. Faire porter, منڪن *menekān-kan*. Faire porter une poutre sur un mur, منڪن ڪلندڻ *menekān-kan gelondong* *ātas tembok*.

SE PORTER, v. pron., aller vers, فريڪي *ber-jālan*, فريڪي *pergi*, فريڪي *pergi menūju*. La foule s'est portée là, مڪ اورڻ باق ايت فريڪي *maka orang bānaḥ itu pergi-lah ka-sāna*.

SE PORTER fort pour quelqu'un, مڃڪوئي اورڻ *merg-akū-i orang*.

SE BIEN PORTER, جادي بريامن *jādi ber-āman*.

Loc. Qui porte bateau (d'une rivière, يڻ داڻت دجالني فراهو *yang dāpat di-jalān-i prāhu*. — témoignage, مٻري سقس *mem-brī saḥsi*, نايق سقس *nāik saḥsi*. — le deuil, برڪابڻ *ber-kābung*. — secours, مٻري تولڻ *mem-brī tūlung*. — la main sur quelqu'un, مٻوڪل اورڻ *memūkul orang*. — ses pas vers, برجالن منوجو *ber-jālan menūju*. — une santé, مڃڪڻ *merg-angkap*. — aux nues, مٻوڪي ترلانو باق *me-mūji ter-lālu bānaḥ*. — en terre,

مقبورکن *meng-kubūr-kan.* — pré-judice, مبری روگی *mem-brī rūgi.* Argent qui porte intérêt, وڭ یڭ *wang yang ber-būnga.* — le joug, منڭکڭ لمبارن *menanggung lem-bār-an,* (être soumis), ترتعلق *ter-talok.* — bonheur, مبری انتڭ بائق *mem-brī untung bāik.*

PORTEUR, EUSE, s., qui porte, مڭباو *ōrang mem-bāwa,* مڭباو پم-بڭوا *pem-bāwa,* مڭباو مڭکڭ *ōrang mem-kul.* — de lettres, مڭباو سورت *ōrang mem-bāwa sūrat,* مڭبانتور سورت *peng-hantar sūrat.* — de litière, مڭباو اوسڭ *ōrang ūsung,* مڭبوسڭ *peng-ūsung.*

PORTE-VOIX, s. m., تروڭڭ *trōpong,* تروڭڭ برکات *trōpong ber-kāta.*

PORTIER, ÈRE, s., مڭنگکو قنتو *penunggu pintu.* Le — d'une maison, مڭنگکو قنتو رومه *penunggu pintu rumah.* Office de —, مڭکڭجاءن قنتو *pe-karjā-an penunggu pintu.*

PORTIÈRE, s. f., porte de carrosse, مڭنتو کریت *pintu karēta.*

PORTIÈRE, rideau, تیری قنتو *tirey pintu.*

PORTION, s. f., part, partie d'un tout, مڭکڭن *bahagī-an.* — d'héritage, مڭکڭن فساك *bahagī-anpusāka.* Grande —, مڭکڭن یڭ بسر *bahagī-an yang besār.* Divisé en trois por-

tions, مڭکڭن تڭک *di-bahagī-kan tīga.*

PORTION, ration, traitement, مسار *musāra,* فلابر *pe-lābur.*

PORTIQUE, s. m., سرمبی *surambi,* رمبیت *rambat.*

PORTRAIT, s. m., image d'une personne, گمڭر *gambar,* تلادن *tulā-dan,* تلسن *tulis-an.* Faire le — de quelqu'un, مڭنولس گمڭر سڭورڭ *menulis gambar sa-ōrang.*

PORTRAIT, description, فڭراتسن *peñurāt-an.*

POSE, s. f., action de poser, حال مڭار *hāl menāruh,* فڭروهن *penarūh-an,* حال مڭوبه *hāl mem-būbuh,* حال ملتق *hāl me-letāk.*

POSE, attitude, سڭکف *sikap,* کلکون *ka-lakū-an.*

POSÉ, E, part. pas. du v. poser, تار *tāruh,* بوبه *būbuh,* ترتق *ter-letāk.*

Bien POSÉ, qui a une bonne réputation, یڭ بائق نام *yang bāik namā-ña.*

POSÉ, grave, prudent, سڭنڭ *senang,* بیجق *bijak.*

POSÉ que, جکلو سکاالی فون بڭیت *jikalaw sa-kāli pūn bagītu.*

POSÉMENT, adv., فڭلاهن *perlāhan-perlāhan,* دڭن سڭنڭ *dengan senang.* Parler —, برکات فڭلاهن *ber-kāta perlāhan-perlāhan.*

POSER, v. a., placer, mettre, مناره *menāruh*, ممبوه *mem-būbuh*. — à terre, مناره دتانه *menāruh di-tānah*. — un livre sur une table, ممبوه *mem-būbuh* كتاب *kitāb* atas *mēja*. — l'arme à terre, مناره سناڤڭ *menāruh senāpang* ka-tānah. — les armes, برهنی درڤد *ber-henti deri-pada prang*.

POSER, établir, fixer, ملتقن *me-letak-kan*, مندودقن *men-dūdūk-kan*. — la première pierre, ملتقن *me-letak-kan* باتو یغ فرتام *bātu yang portāma*. — de nouvelles lattes (pour un plancher), ماسڭ لنتی یغ بهارو *memāsang lantey yang bahāru*. — un piège, مناهن جرت *menāhan jerāt*. — un enfant sur le ventre, منهارڤن *menihārap-kan* anak.

POSER une question, برسوال *bersuwāl*. — des chiffres, منولس اڭك *menūlis angka*.

POSER, v. n., prendre une attitude, برسیکڭ *ber-sikap*.

POSER, se trouver sur, ترتق *ter-letak*, بردیری *ber-dīri*. Une poutre qui pose sur un mur, کلندڭ ترتق *gelondong ter-letak* atas *tembok*.

SE POSER, v. pron., ممبوه درین *mem-būbuh diri-ña*, دودق *dūdūk*. Un oiseau se pose sur une branche, سیکر بورڭ اڭكڭ ڤد چابڭ فوهن *si-ker burung ڤd cāpang fōhōn*.

sa-īkor būrung angkap pada xābang pōhon kāyu.

POSITIF, IVE, adj., certain, constant, تنتو *tantu*, سڭكه *sungguh*, تیتیه یغ تنتو *kūnun*. Un ordre —, اتوله *tītah yang tantu*. Ceci est —, اتوله *itū-lah sungguh*. Une nouvelle positive, خبر یغ تنتو *kabar yang tantu*. Un signe —, علامه یغ تنتو *alāmat yang tantu*.

POSITION, s. f., situation, état, کددوکن *ka-dudūk-an*.

POSITION, point où un lieu est placé, تمڭت *tampat*, کددوکن *ka-dudūk-an*. La — de ce fort est très-bonne, بایق سکالی تمڭت کوت ایت *bāiḱ sa-kālī tampat kōta itu*.

POSITION, circonstances, ڤری *prī*, ڤری حال *prī hāl*. La — est ainsi, ڤری حال ایت اد دمکین *prī hāl itu ada demikian*.

Etre en POSITION de, pouvoir, سمڭت *sampat*, بوله *būleh*. Etre en — de rendre service, بوله مبری تولڭ *būleh mem-brī tūlung*. N'être pas en — de, تیاد سمڭت *tiāda sampat*.

POSITIVEMENT, adv., سڭكه *sungguh*, دڭن سڭكه *degan sa-sungguh-ña*, دڭن تنتو *degan tantu*.

POSSEDÉ, E, part. pas. du v. posséder, دڤانی *di-puñā-i*.

POSSÉDÉ du démon, کن جن *kena jin*, ترکن اوله جن *ter-kena ūleh jin*.

POSSÉDER, v. a, avoir à soi, en son pouvoir, ممپئای *mem-puñā-i*, ada *padā-ña*, ممکخ *meme-gang*. — beaucoup de biens, ممپئای *mem-puñā-i bāñak harta*. — la science, ممپئای علم *mem-puñā-i ilmu*. — l'autorité, ممکخ *memegang parentah*. Possédez-vous? ادا که فدام *adā-kah padā-mu*.

POSSÉDER, être instruit dans. Il possède la grammaire, ای تاهو علم *ia tāhu ilmu nehū*.

POSSÉDER, en parlant des passions qui dominent. L'avarice le possède, ای کیکر سکالی *ia kikir sa-kālī*.

SE POSSÉDER, v. pron., مناهن *menāhan diri-ña*.

POSSESSSEUR, s. m., یغ برهون *yang ber-puñā*, یغ امفون *yang ampūñā*, تون یغ امپئای *yang ampuñā-i*, مالک *mālīk*. — d'une maison, یغ امفون رومه *yang ampūñā rūmah*. — légitime, یغ امپئای دغن حق *yang ampuñā-i degan hak*.

POSSESSIF, IVE, adj., یغ منجق *yang menunjuk ka-puñā-an*.

POSSESSION, s. f., action de posséder, jouissance, حال ممپئای *hāl mem-puñā-i*, حال ممکخ *hāl meme-*

gàng, حال براوله *hāl ber-ūleh*. La — d'une maison, رومه حال ممپئای *hāl mem-puñā-i rūmah*. Mettre en —, مممقپاکن *meng-ampuñā-kan*. Entrer en — de l'estime publique, براوله نام یغ بایق *ber-ūleh nāma yang bāik*.

POSSESSION, chose possédée, propriété, کفپان *ka-puñā-an*, ملک *milik*, فرالین *per-ulēh-an*. C'est sa —, اتوله کفپانن *itū-lah ka-puñā-an-ña*. Des possessions, هرت بند *harta benda*, بارخ یغ دپئای *yang di-puñā-i*. Il a beaucoup de possessions, هرت بایق بندان *bāñak harta bendā-ña*.

POSSESSION, état d'un possédé, فری یغ کن جن *prī yang kena jin*.

POSSIBILITÉ, s. f., فری یغ دافت *prī yang dāpat*, سداقتن *sa-dāpat-ña*.

POSSIBLE, adj., یغ دافت *yang dāpat*, یغ بوله *yang būleh*, داکرچاکن *yang dāpat di-karjā-kan*, یغ بوله جادی *yang būleh jādi*. Cela n'est pas —, ایت تیاد بوله جادی *itu tiāda būleh jādi*. Son —, سداقتن *sa-dāpat-ña*. Autant que —, سبوله *sa-būleh-būleh-ña*. Comment est-il —? مان بوله *māna būleh*. —, peut-être, بارخ کالی *bārang kālī*.

POSTE, s. f., aux chevaux, aux lettres, *pos* فُس. Bureau de —, *kantur pos* کانتور فُس. Maître de —, *kapāla kantur pos* کفال کانتور فُس. Chevaux de —, *kūda pos* کود فُس. Porter une lettre à la —, *mem-bāwa sūrat ka-kantur pos* مِمباو سورت کانتور فُس. Timbre —, *cachet de la —*, *çhāp sūrat pos* چَف سورت فُس.

POSTE, s. m., lieu ou un soldat est placé, *tampat jāga* تَمَطَت جَاگ, *tampat kāwal* تَمَطَت کَاوَل. —, lieu où l'on doit se tenir, *tampat per-dirī-an* تَمَطَت پَر-دِرِی-ان.

POSTE, emploi, fonction, *jawāt-an* جَوَاتَن, *jabāt-an* جَابَاتَن, *pe-karjā-an* پَکَرَجَا-ان. Entrer dans un —, *māsuk jawāt-an* مَاسُک جَوَاتَن. Abandonner un —, *meninggal-kan jabāt-an* مَنِیْغَال-کَان جَابَات-ان.

POSTER, v. a., *mem-būbuh orang prang pada tampat jāga* مِمبُوْبُوْه اَوْرَڠ پْرَڠ پَدَا تَمَطَت جَاگ.

POSTÉRIEUR, E, adj., qui suit dans l'ordre du temps, *yang kamudī-an* یَغ کَمُدِی-ان, *yang di-blākaṅ* یَغ دِی-بَلَاکَڠ.

POSTÉRIEUR, qui est derrière, *yang blākaṅ* یَغ بَلَاکَڠ, *yang di-bālīk* یَغ دِی-بَالِیْک. La partie postérieure de la tête, *blākaṅ kapāla* بَلَاکَڠ کَپَالَا.

POSTÉRIEUR, s. m., le derrière, les fesses, *pantat* پَانَتَات, *būrit* بُرِیْت.

POSTÉRIEUREMENT, adv., *kamudī-an* کَمُدِی-ان.

POSTÉRITÉ, s. f., lignée, *ānak xūxu* اَنَک خُوْخُو, *turun-temurun* تُرُون-تَمُورُون, *benih* بَنِیْه. La — d'Abraham, *segala ānak xūxu ibrahīm* سَکَل اَنَک خُوْخُو اِبْرَاهِیْم. Mourir sans —, *māti dengan tiada ber-ānak* مَاتِ دَڠَن تِیَاد بَر-اَنَک.

POSTHUME, adj., *yang te-per-ānak kamudī-an deri māti bapū-ña* یَغ تَپَر-اَنَک کَمُدِی-ان دَرِی مَاتِی بَپُو-نَا. Œuvre —, *kitab yang di-xāp-kan kamudī-an deri māti pengarang-ña* کِتَاب یَغ دِی-خَآپ-کَان کَمُدِی-ان دَرِی مَاتِی پَڠ-اَرَاڠ-نَا.

POSTICHE, adj., faux, d'emprunt, *tiru* تِیْرُو. Moustaches postiches, *mīsey yang tiru* مِیْسَی یَغ تِیْرُو. Vertu —, *ka-bijik-an yang tiru* کَا-بِیْجِیْک-ان یَغ تِیْرُو.

POSTILLON, s. m., *jūru pedāti* جُورُو پَدَاتِی, *kūsir* کُوسِر, *ūpas pos kūda* اُوْطَس فُس کُودَا.

POST-SCRIPTUM, s. m., *yang ter-tulis kamudī-an* یَغ تَیْر-تُویْس کَمُدِی-ان.

POSTULANT, E, adj., *orang yang minta* اَوْرَڠ یَغ مِیْنَتَا, *orang yang memūhun* اَوْرَڠ یَغ مِمُؤْهُون. Il y a beaucoup de postulants pour la place de garde-magasin, *adalle bāpik aorug* اَدَالَلَه بَآپِیْک اَوْرَڠ.

مَنْت جَادِي جَوْرُو كَدَغ *maka adā-lah bāñak orang minta jadi jūru godong*. —, qui demande à être admis dans une maison religieuse, اَوْرَغُ يَغ مَنْت مَاسُق رُومَه اَوْرَغ *orang yang minta masuk rumah orang ber-ibadat*.

POSTULER, v. a., مَنْت *minta*, مَمْت *me-minta*, مَمُوْهَن *memūhun*. — un emploi, مَنْت مَاسُق جَوَاتَن *minta masuk jawāt-an*.

POSTURE, s. f., سِيْكَف *sikap*, كَلَكُوْن *ka-lakū-an*. Prendre une —, بَرَسِيْكَف *ber-sikap*.

POT, s. m., en métal battu, بَاجَن *bajan yang kena tukul*. — en terre, بَلَآغ *belāga*. Couverture de —, سَاو بَلَآغ *sāu belāga*. — à l'eau, كَنْدِي *kendi*, بُوِيْغ *būyung*, (en cuivre), سَغْكَو *sangku*. — de fer, كُوَالِي *kuwāli*, كَاوَه *kāwah*. Sorte de grand —, تَمْفَايَن *tempāyan*. Un grand — de graisse, سَتَمْفَايَن مِيْنِي *sa-tempāyan mīñak*.

POT, marmite, فَرِيْق *prīuk*. — à faire cuire le riz, فَرِيْق نَاسِي *prīuk nāsi*. — en cuivre, فَرِيْق تَمْبَاك *prīuk tembāga*. Le dessous d'un —, فَرِيْق فَنْت فَرِيْق *pantat prīuk*. Cuillère à —, غَايُغ *gāyung*, چِيْدُق *xīduk*, سِيْبُر *sībur*.

POT de chambre, مَشْكَقُ فُغْتَقِي *mang-koḥ punggok*.

Loc. prov. Bête comme un —, بَاْهَاقُ بُوْدَه *bāñak bōdoh*. Sourd comme un —, تُوْلِيْ سَكَالِي *tūli sakālī*. C'est le — de terre contre le — de fer, اَوْرَغُ كِچَل لَآوَن اَوْرَغُ بَسَر *orang keḥil lāwan orang besār*.

POTABLE, adj., يَغ دَاْفَت دَمِيْن *yang dāpat di-mīnum*, كَمِنُوْمَن *ka-mīnūm-an*. Cette eau n'est pas —, اِيْرَايْت *āyer itu tiāda dāpat di-mīnum*.

POTAGE, s. m., سَوْف *sōp*. — gras, سَوْف دَاْغِيْغ *sōp dāgīng*. — maigre, سَوْف سَايُر *sōp sāyur*.

POTAGER, ÈRE, adj., plantes potagères, سَايُر سِيُورَن *sāyur-sayūr-an*. Jardin —, كَبَن سَايُر سِيُورَن *kebōn sāyur-sayūr-an*.

POT-AU-FEU, s. m., دَاْغِيْغ دَغَن اِيْر *dāgīng dergan āyer dālam prīuk*.

POT-DE-VIN, s. m., cadeau, بَقْس *baḥsis*.

POTEAU, s. m., تِيْغ كَايُو *tiang kāyu*, جَرَاْجَق *jarājak*. Attaché à un —, تَرْتَمَبْتُ فِد تِيْغ *ter-tambat pada tiang*.

POTELÉ, E, adj., بَنْتَر *buntar*, تَمْبَن *tambun*, دَنْق *denòḥ*. Des joues potelées, فِثِيْ بَنْتَر *pīpi buntar*.

POTENCE, s. f., poteau pour étayer, تیغ منگکت *tiang menungkat*.

POTENCE, gibet, گنتوئن *gantūng-an*, باتیغ کایو گنتوئن *bātang kāyu gantūng-an*. Il fit pendre Aman à la — qu'il avait fait préparer, مک دگنتوئن هامن فد باتیغ کایو ایت *maka di-gantūng-kan-ña hāman pada bātang kāyu itu yang telèh di-langkap-ña*.

Fig. Gibier de —, اورغ جاهت *orang jāhat*, فنچوری *orang pen-xūri*, ریسو *rīsaw*.

POTENCE, béquille, تشکت کتیق *tungkat katīak*.

POTENTAT, s. m., یغ ممکغ فرته *yang memegang parentah*, راج *rāja*, سلطان *sultān*.

POTERIE, s. f., vaisselle de terre, سکل پیرینگ مایکوک *pīring maykok*, سکل فرکاکس یغ درود تانه *segala perkakas yang deri-pada tanah*, سکل فریواتن *segala per-buat-an pen-jūnan*.

POTIER, s. m., فنچونن *pen-jūnan*, توکغ کندی *pandey prīuk*, تیکانگ کندی *tūkang kendi*. Comme la terre dans la main du —, سفرت تانه لیت فد تاغن *seperti tanah liat pada tangan pen-jūnan*.

POTION, s. f., اوبت مینم *obat mī-num*.

POTIRON, s. m., sorte de citrouille, لابو *labu*.

POT-POURRI, s. m., مکانن درود *makān-an deri-pada dāgīng-dāgīng dān sāyur-sāyur yang ter-hūlam*.

POU, s. m., کوتو *kūtu*. — qui s'engendre dans les vêtements, توم *tūma*. — qui se trouve sur les plantes, پییاریگ *piyargang*. Ecraser un —, منندس کوتو *menindis kūtu*.

Fig. Chercher des poux à quelqu'un, منچاری بته *men-xahāri bantah*.

POUCE, s. m., le plus gros des doigts, ایبو تاغن *ibu tāngan*, ایبو کاکي *ibu jāri*. — du pied, کلاغن *ibu kākī*. Le mollet du —, کالانگ تاغن *kalāng-an tāngan*.

POUCE, mesure, جاری *jāri*. Large de quatre pouces, امفت جاری لیبرک *ampat jāri lēbar-ña*.

Fig. Se mordre les pouces, مپسل *meñesāl*. Mettre les pouces, منندوک *menunduk*.

POUDING, s. m., دادر اغکریس *dādar inggris*.

POUDRE, s. f., لومت *lūmat*. Mettre en —, ملومتکن *me-lūmat-kan*. Réduit en —, فییری *pīrey*, (détruit) لوله *lūluh*, لوله لتق *lūluh lantaq*. Réduire en —, مییری *memīrey*, ملولهن *me-lūluh-kan*. — odorante, لومت یغ هارم *lūmat*.

yang hārum. — médicinale, اوبت
لومت *obat lūmat*. De l'or en —,
امس اوری *amàs ūrey*. Sucre en —,
گول فاسر *gūla pāsir*. Tabac en —,
تباکو *tembāko hālus*, تباکو هالاس
tembāko hūdung.

Fig. Jeter de la — aux yeux,
مینفو اورغ *menīpu ōrang*.

POUDRE à tirer, مسیو *mesīyu*,
اوبت بدل *obat bedil*.

Loc. Il n'a pas inventé la —,
ای سؤرغ یخ کورغ چردق *ia sa-ōrang*
yang kūrang xerdik.

POUDRER, v. a., مغمبروری دغن
لومت *merg-hambūr-i dergan lūmat*.

POUDREUX, EUSE, adj., برلومت
یخ بابق *ber-dūli*, بردولی *ber-lūmat*,
دولی فدان *yang bānak dūli padā-
ña*.

POUDRIER, s. m., boîte pour
mettre de la poudre, لومت
تامت *tampat lūmat*.

POUDRIER, qui fait la poudre à
canon, توکخ مسیو *tūkang mesīyu*.

POUDRIÈRE, s. f., سمغن مسیو
کدغ اوبت *tampat simpan mesīyu*,
بدل *godong obat bedil*.

POUILLEUX, EUSE, adj., برکوتو *ber-
kūtu*, یخ اد بابق کوتو فدان *yang*
ada bānak kūtu padā-ña.

POULAILLER, s. m., lieu où cou-
chent les poules, رومه هایم *rūmah*

hāyam, کندغ هایم *kandang hāyam*,
کروغن هایم *kurūng-an hāyam*.

POULAILLER, marchand de vo-
lailles, اورغ جول هایم *ōrang jūal*
hāyam.

POULAIN, s. m., jeune cheval,
انق کود *anak kūda*.

POULE, s. f., هایم *hāyam*, بتین
hāyam betina. — pondeuse, هایم
برتلر *hāyam ber-telòr*. — couveuse,
هایم مشرم *hāyam mergeram*.
— d'eau, هایم ایر *hāyam āyer*.
— sauvage, هایم هوتن *hāyam*
hutan.

Fig. Poule mouillée, poltron,
اورغ چابر *ōrang xābar*.

POULET, s. m., انق هایم *anak*
hāyam. — assez gros pour être
rôti, هایم فرغکخ *hāyam peranggang*.

POULETTE, s. f., هایم گادس *hāyam*
gadis.

POULICHE, s. f., انق کود بتین *anak*
kūda betina, کود گادس *kūda gadis*.

POULIE, s. f., کافى *kāpi*, کری
karèy.

POULS, s. m., نادى *nādi*. Tâter
le —, مراب نادى *me-rāba nādi*,
منجامه نادى *men-jamah nādi*.
Battement du —, کتغن نادى *ketòk-
ña nādi*.

POUMON, s. m., فارو *pāraw*-
pāraw, فغارو *pe-pāraw*, رابو *rābu*.

Branches du —, چابخ فارو *xābang pāraw-pāraw*. Ulcère au —, فورو *pūru pāraw-pāraw*. Inflammation du —, ساکت باره فد فارو *sākit bārah pada pāraw-pāraw*. Maladie des poumons, فپاكت فارو *peñākit pāraw-pāraw*, بلا سنی *belā senī*.

POUPE, s. f., بورت کفل *būrīt kapāl*, بریتن *burīt-an*. De la — à la proue, در بورت کهلون *deri būrīt ka-halūwan*. Avoir le vent en —, اغن در بلاکخ *āgin deri blākang*.

POUPÉE, s. f., petite figure, jouet d'enfant, بوم *būma*, بنیک *bonēka*, اورغ اراغن *ānak-anāk-an*, اتق اناکن *ōrang-orāng-an*.

POUR, prép., marquant la destination, اکن *ākan*, فد *pada*. — lui, اکن *ākan dia*. Ces armes sont — vous, سنجات این اکن تون *sen-jāta ini ākan tūan*. — toujours, فد *pada sa-lama-lamā-ña*.

POUR, en faveur, à cause de, کارن *kārna*, سبب *sebàb*, تکل *tegāl*.

— sa santé, کارن سلامتین *kārna salāmat-ña*. Prier — quelqu'un, منت دعا کارن اورغ *mintā dōā kārna ōrang*. Donner l'aumône — (l'amour de) Dieu, ممبری صدقه کارن الله *mem-brī sedekat kārna allah*. Puni — ses péchés, دسقس سبب دسای *disiksa sebàb dosā-ña*. — quel motif? اف سببن *apa sebàb-ña*.

POUR, au lieu de, گنتی *ganti*, فد *pada tampat*. Gouverner — le roi, ممرته گنتی راج *memarentah ganti rāja*. Allez-y — moi, فرکیل *pergī-lah angkaw ganti hamba*.

POUR, quant à, سفرت *seperti*, هو *bahwa*, تتناغن *tentāng-an*, اکن *ākan*. — l'opium, quand il en entrera dans le port de Padang, سفرت افیون *seperti apiūn apa-bila māsuk kuāla padang*. — moi, je ne partirai pas, اکن داکو *ākan daku* مک تیاد اکو ماو فرکی *maka tiāda āku māu pergi*.

POUR, avec, moyennant, دغن *dengan*. Acheter une maison — mille piastres, مبللی سبه رومه دغن *mem-beli sa-būah rūmah dengan sa-ribu ringgit*.

POUR que, سغای *supāya*. — que vous soyez heureux, سغای تون جادی *supāya tūan jādi ber-untung*. — qu'il vienne lui-même, سغای ای *supāya ia dātang sendiri*.

POUR peu que, سدیکت *maski sa-dikit*.

POUR ou contre, اکن اتو لاون *ākan ātaw lāwan*.

Partir POUR la chasse, فرکی مבורو *pergi mem-būru*.

Trois piastres POUR chaque personne, تیک رگت سسورغ *tiga ringgit sa-sa-ōrang*.

Changer du sel POUR du riz,
گارم دتوکر برس *gāram di-tūkar brās*.

Je le prends POUR un homme
riche, همب کیر ای سورش کای
hamba kīra ia sa-ōrang kāya.

Mourir POUR mourir, دودق ماتی
بردیبری ماتی سرب ماتی
dūduk māti ber-dīri māti serba māti.

POURBOIRE, s. m., بقسس *baḵsis*,
سروغن *surūng-an*.

POURCEAU, s. m., بابی *bābi*.
— gras, بابی تمبن *bābi tambun*.
Etable à pourceaux, کندخ بابی
kandang bābi.

POURCHASSER, v. a., مغهبت *meng-*
hambat, مغوسر *meng-ūsir*.

POURFENDEUR, s. m., fanfaron,
فغاچاق *pergāxaḵ*.

POURPARLER, s. m., بچار *bixāra*,
مشاوره *mušāwarat*. Etre en —,
برمشاوره *ber-mušāwarat*.

POURPIER, s. m., کروکت *kerūkut*.

POURPRE, s. m., اوغو *ūngu*.
—, étoffe, کاین ورن اوغو
kāin warna ūngu.

POURPRÉ, E, adj., اوغو ورنان *ūngu*
warnā-ña.

POURQUOI, conj., کارن *kārna*,
سبب *sebàb*, تگل *tegul*. Je ne sais
pas —, همب تیاد تاهواث سبین,
hamba tiāda tāhu apa sebàb-ña.

C'est —, کارن سبب ایت *sebàb itu*,
ایت *kārna itu*.

POURQUOI, marquant l'interroga-
tion, کارن اا سبب *apa sebàb*,
مشاف *kārna apa*, بتاف *betāpa*,
مغاف *mengāpa*, گناف *gunāpa*. — êtes-
vous venu, کارن اا اغکو داتغ کماری,
kārna apa angkaw datang ka-
māri. — pas? اا سبب تیاد *apa*
sebub tiāda.

POURRI, E, part. pas. du v. pourrir,
هنچر *būsuk*, بورق *būruk*, بوسق
hanxur, فای *pāwi*, رفوی *repūwi*.
Fruit —, بوه بوسق *būah būsuk*.

Planche pourrie, فافن یغ بورق *pā-*
pan yang būruk. Poisson —, ایکن
ایکن یغ هاپر *ikan būsuk*,
ikan yang hāñir.

POURRI, v. a., corrompre, gâter,
منجدیکن بوسق *men-jadi-kan būsuk*,
مبورفکن *mem-būruk-kan*.

POURRI, v. n., se gâter, se cor-
rompre, منجادی بوسق *men-jadi*
būsuk, هنچر *hanxur*. Ces fruits
pourrissent, بوه ایت جادی بوسق
būah itu jadi būsuk. Après la
mort notre corps pourrit, هابس
ماتی بدن کیت جادی هنچر
māti badan kīta jadi hanxur.

POURRITURE, s. f., حال جادی
کبسوکن *hāl jadi būsuk*,
ka-busuk-an.

POURSUITE, s. f., action de poursuivre, *فُتْسِيرِن* *perg-usir-an*, *فُتْسِهْمَاتِن* *perg-hambāt-an*.

POURSUITE, soin pour obtenir une chose, *فُنْجِهْرِيْن* *pen-xaharī-an*.

POURSUITE, action en justice, *فُتْدُوْن* *perg-adū-an*, *فُتْدُوْهِن* *penudūh-an*, *دَعَا* *dawā*.

POURSUIVANT, E, adj., qui intente un procès, *يَغ مَبَاو بِجَار* *yang mem-bāwa bixāra*, *فُتْدَاو* *perg-ādu*, *فُتْدُوْه* *penūduh*, *فُتْدَعَا* *per-dawā*.

POURSUIVRE, v. a., courir après pour atteindre, *مُغُوْسِر* *merg-ūsir*, *مُجْجِر* *mergejār*, *مُغْمِبَت* *merg-hambat*. — l'ennemi, *مُغُوْسِر مَوْسِه* *merg-ūsir mūsuh*. Cinq hommes en poursuivront cent, *لِم اَوْرَغ اَكْن مَغُوْسِر* *lima ōrang ākan merg-ūsir sa-rātus*. Je les poursuivrai l'épée dans les reins, *اَكُو اَكْن مَغْمِبَت بَلَاكُث* *aku ākan merg-hambat blākath marika-itu dergan pedang*. — le gibier, *مَبُوْرُو* *mem-būru*.

POURSUIVRE, persécuter, *مُغْمِبَت* *merg-hambat*, *مُغْنِيَاي* *merg-aniāya*, *مُيَكِيْتِي* *meñakīti*.

POURSUIVRE, rechercher, *مُنْجِهَارِي* *men-xahāri*. — les grandeurs, *مُنْجِهَارِي كِبْسَارِن* *men-xahāri kab-sār-an*.

POURSUIVRE, agir par les voies de la justice, *مُتْدَاو* *merg-ādu*, *مَبَاو*

مَبَاو *mem-bāwa bixāra*, *مَنْدُوْه* *menūduh*, *بَرْسَغَكِيْت* *ber-sanggēta*, *مَنْدَعَوَاي* *men-dawā-i*.

POURSUIVRE, continuer, *مَنْوْرَت* *menūrut*, *مَمْوْت لَاكِي* *mem-būat lāgi*.

— son chemin, *مَنْوْرَت جَالِن* *menūrut jālān-ña*. Poursuivez votre lecture, *بَخَا لَاكِي* *baxā-lah lāgi*.

POURTANT, conj., *تَتَاپِي* *tetāpi*, *وَلَكِن* *welekin*, *هَان* *hāña*. Il est savant et — il n'est pas sage, *اَي فُتْدِي جَوَك تَتَاپِي تِيَاد اَي بَرْوَدِي* *ia pandey jūga tetāpi tiāda ia ber-būdi*.

POURTOUR, s. m., *كُلِيْلِشْن* *kulīlīng-an*, *دَايْرَة* *dāirat*.

POURVOIR, v. n., donner ordre à, avoir soin, *مَنْجَاك* *men-jāga*, *مَلْمِهَارَكْن* *memeliharā-kan*, *مَمْبَرِي* *mem-brī*. — à la sécurité de la ville, *مَنْجَاك* *men-jāga hāl ka-santawsā-an nagrī*. Dieu pourvoit à la nourriture de ses serviteurs, *اَللّٰه مَمْبَرِي رَزَقِي فُتْد هَمْبَاو* *allah mem-brī rezeki pada hambā-ña*. — au bien de ses sujets, *مَلْمِهَارَكْن* *memeliharā-kan rayat-ña*.

POURVOIR, v. a., munir, *مَلْمُكُث* *me-langkup*, *مَمْبَكْلَكْن* *mem-baklakan*. — une maison de meubles, *مَلْمُكُث رَوْمَه دَغْن سَرْبَاو* *me-langkup rūmah dergan serbā-ña*.

SE POURVOIR pendant la saison des pluies, *مَمْبَكْلَكْن دَرِيْن فُتْد مَوْسَم هُوْجِن*

mem - bakàl - kan dirī-ña pada mūsīm hūjan.

POURVOYEUR, EUSE, s., qui fournit la nourriture aux habitants d'une maison, یغ مېاو مکانن دایسی رومه *yāng mem-bāwa makān-an pada īsi rūmah.*

POURVU QUE, loc. conj., اصل *aşal*, ملائینکن *me-lāin-kan*, جک *jika*, داث *dāpat*, لامن *lāmun*. Cela se peut pourvu qu'il vienne lui-même ici, ایت بوله جوک اصل *ait bōle jōk* اصل *āşal dīa sendiri dātāng sīni*. Il partira pourvu qu'on le conduise, ای اکن فرکی جک اد اورخ مغهنتر دی *ia ākan pergi jika ada ōrang meng-hantar dīa.*

POUSSE, s. f., jet, petite branche, تارک *tāruk*, تونس *tūnas*. — du bambou, ربغ *rebūng*.

POUSSER, v. a., faire effort contre quelque chose, منولق *menūlak*, منافق *menāpak*. Ne me poussez pas, جاجن منولق همب *jāgan menūlak hamba*. — en avant, منولق کهدافن *menūlak ka-hadāp-an*. — sur, faire tomber sur, مېربوکن *meñerbūkan*. — en arrière, مغندرکن *meng-undur-kan*. — avec les cornes, منندق *menanduk*. — avec le pied, منندغان *menendang-kan*. — avec le poing, مننجو *meninju*.

POUSSER, faire avancer, مېورخ *meñūrug*. — une chaise, مېورخ *meñūrug krusi*.

POUSSER, presser, مېسفنکن *meñe-sak-kan*, ممقس *memaksa*.

POUSSER, exciter à, مغاجق *merg-ajak*, مغهارو *merg-hāru*. — quelqu'un à entrer dans une affaire, مغاجق اورخ ماسق سواتو فکرچان *merg-ajak ōrang māsuk suātu pekarjā-an*. — un cheval, مغترفکن *mergertak-kan* کود *kūda*.

POUSSER des cris, برتریق *ber-terīak-terīak*.

POUSSER des soupirs, مغله *me-ngelūh*.

Fig. — à la roue, aider, منولغ *menūlung*. — un ouvrage, منجالنکن *men-jālan-kan* فکرچان *pe-karjā-an*.

POUSSER, v. n., croître, تمبه *tumbuh*, تونس *tūnas*. Le riz commence à —, فادی ایت *pādi itu me-mulā-i tumbuh*. — des racines, براکر *ber-akar*. — des rejetons, برتارک *ber-tāruk*, برتونس *ber-tūnas*. Les nouvelles branches poussent, چابغ مود *xābang mūda itu ber-tūnas*. Faire —, منمېکن *menumbuh-kan*.

POUSSIÈRE, s. f., دولی *dūli*, لبه *lubūh*, دبو *debū*, لبو *lebū*, هابو *hābu*,

لومت *lūmat*. La — s'élève dans l'air, دولی براغت کُدر *dūli ber-angkat ka-udara*. Secouer la —, مغیرف دولی *mergīrap dūli*. Réduit en —, سده جادی لبه *sudah jādi lubūh*. Tu es — et tu retourneras en —, لبه ادم دان کفد لبه جوك اغكو, *lubūh adā-mu dān ka-pada lubūh jūga angkaw ākan kombāli*.

Fig. —, néant, bassesse, سمفه *sampah*. Tirer quelqu'un de la —, منغیکن اورغ در دالم سمفه *meninggi-kan orang deri dālam sampah*.

POUSSIF, IVE, adj., ترايسق *ter-isak*, سسق داد *sesək dāda*.

POUSSIN, s. m., هایم فوک انق کچل *hāyam pūña anak kexil*.

POUTRE, s. f., گلندغ *gelondong*. — placée en travers, الغ *alang*.

Prov. Voir une paille dans l'œil de son prochain, et ne pas voir une — dans le sien, سیکر کومن *sīker kōmōn*. دبنو چین دافت دلپت تنافی گاجه *di-benūa xīna dāpat di-līhat tetāpi gājah ber-tangkap di-bātang hīdung tiāda sedār*.

POUVOIR, v. a., être en état de, بوله *būleh*, دافت *dāpat*, سمفت *sam-pat*. S'il peut, جك ای بوله *jika ia būleh*. Pourrez-vous tenir la promesse? دافتكه تون مپهیکن جنجی *dāpat-kah tūan meñampey-kan*

janji. Ne — pas, تیاد بوله *tiāda būleh*, تیاد دافت *tiāda dāpat*. Si nous ne pouvons pas, جكلو تیاد کیت *jikalaw tiāda kīta būleh*. Tout ce que je puis faire, بارغ یغ کیت *bārang yang kīta dāpat karjā-kan*.

POUVOIR, être suffisant, چوکف *xūkup*, سمفی *sampey*. Une livre de pain peut le rassasier, ساتوکتی *sātu katī rōti xūkup mergenñang-kan dīa*.

POUVOIR, être capable, savoir, تاهو *tāhu*, براوله *ber-ūleh*. Il peut manger du poisson, ای تاهو ماکن *ia tāhu mākan ikan*. Il ne peut pas écrire, ای تیاد تاهو منولس *ia tiāda tāhu menūlis*. Le prince ne pouvait ni manger ni dormir, تیداله بکند براوله سنتف دان تیدر *tiadā-lah baginda ber-ūleh santap dān tīdor*.

Ne POUVOIR rien y faire, تیاد برافای *tiāda ber-upāya*.

N'en POUVOIR plus, تیاد بوله تاهن *tiāda būleh tāhan lāgi*.

PEUT-ÊTRE, بارغ کالی *bārang kālī*. S'il se peut, جك دافت جادی *jika dāpat jādi*. Puisse-t-il être que Dieu fasse arriver, الله دسمفیکن الله *bārang di-sampey-kan allah apā-lah kirā-ña*. Je ne puis m'empêcher de, تیاد دافت تیاد *hamba tiāda dāpat tiāda*.

POUVOIR, s. m., puissance, force, کواس *kuāsa*, ککواسان *ka-kuasā-an*, گاهی *gāhi*, قدرة *koderat*. En son —, دباوه کوسان *di-bāwah kuasā-ña*. Un homme de —, اورغ کواس *ōrang kuāsa*, اورغ بسر *ōrang besār*. De tout son —, دغن سکواس *dergan sa-kuasā-ña*, دغن سقوة *dergan sa-kūwat-kūwat-ña*. Donner le —, ممبری کواس *mem-brī kuāsa*. Plein —, کواس یغ مطلق *kuāsa yang mutleḷ*.

POUVOIR, autorité, droit, فرته *parentah*, حکم *hukum*, حق *hak*. Son — s'étend sur tout le pays, فرته اتس سکالین نگری *parentah-ña ātas sa-kali-an nagrī*. — de gouverner, حق ممرتهکن *hak memarentah-kan*. Sous son —, دباوه حکمن *di-bāwah hukum-ña*. Prêtre qui a les pouvoirs (pour exercer le saint ministère), امام یغ براذن *imām yang ber-izin*.

PRAIRIE, s. f., تانه رمفت *tānah rumput*, فادغ رمفت *pādang rumput*. L'herbe des prairies, رمفت فادغ *rumpūt pādang*. Paître dans la —, ماکن رمفت دفادغ *mākan rumpūt di-pādang*.

Fig. L'émail (fleurs) des prairies, بونغ فادغ *bunga pādang*.

PRAIRIE, s. f., بادم زندغ دغن گول *bādam rendang dergan gūla*.

PRATICABLE, adj., یغ دافت دفاکی *yang dāpat di-pākey*. Chemin —, جالن یغ دافت دجلانی *jālan yang dāpat di-jalān-i*.

PRATICIEN, s. m., celui qui est expérimenté dans son art, اورغ یغ *ōrang yang* برچوب دالم فکرجائن *ber-ḡba dālam pe-karjā-an-ña*.

PRATIQUE, s. f., ce qui est réduit en acte, فکرجائن *pe-karjā-an*, فربوانن *per-buāt-an*. Accomplir les pratiques religieuses, ملکون فکرجائن اکام *me-lakū-kan pe-karjā-an agāma*.

PRATIQUE, usage, coutume, عادة *adat*, کیسان *ka-biasā-an*. La — de ce pays, عادة نگری این *ada nagrī ini*.

PRATIQUE, chaland, اورغ یغ یاس *ōrang yang biāsa pada* فد سواتو کدی *suātu kadèy*.

PRATIQUE, adj. Instruction —, فحجارن اکن ملکون فکرجائن *perg-ajār-an ākan me-lakū-kan pe-karjā-an*.

PRATIQUER, v. a., faire, exercer, ممبری *mem-būat*, ممبرجائن *mengarjā-kan*. — une ouverture, ممبری لوبغ *mem-būat lōbang*. — la justice, ممبری عادل *mem-būat ādil*.

PRATIQUER, accomplir, ملکون *me-lakū-kan*. — la loi de Dieu, ملکون فبروهن الله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*.

PRATIQUER, fréquenter, برجینق *ber-jinak-jināk-an*. — les gens de bien, برجینق چنانک دغن *ber-jinak-jināk-an* سکل اورغ بايق *dengan segala orang baik*.

PRÉ, s. m., تانه رمغت یغ تیاد لوس *tānah rumput yang tiada lūwas*.

PRÉALABLE, adj., یغ دهولو *yang dahulu*, یغ مندهلوی *yang mendahulū-i*. Conditions préalables, فرجنجین یغ دهولو *per-janjī-an yang dahulu*.

PRÉAMBULE, s. m., مول فرکتان *mūla per-katā-an*.

PRÉCAIRE, adj., qui ne s'exerce que par tolérance, avec incertitude, تیاد تاد تتو *tiāda tantu*, تیاد تتو *tiāda tetap*.

PRÉCAUTION, s. f., soin pris d'avance, prudence, کښان *ka-īngāt-an*, جاک *jāga*, کبجاک *ka-bijāk-an*, بودی بچار *būdi bixāra*. Il faut faire cela avec —, هارس مموت ایت *hārus mem-būat itu dengan bijaksanā-ña*, دغن بودی *dengan būdi bixāra*.

PRÉCAUTIONNER, v. a., میښتن *meringāt-kan*.

SE PRÉCAUTIONNER, v. pron., برایغت *ber-īngat*, برجاک *ber-jāga*.

PRÉCÉDEMENT, adv., دهولو *dahulu*, فد زمان *lebèh dahulu*, له دهولو *pada zemān dahulu*, قرب کال

purba kāla, دهولو کال *dahulu kāla*.

PRÉCÉDENT, E, adj., یغ دهولو *yang dahulu*, قرب لام *purba lāma*, اول *awal*. Le traité —, فرجنجین یغ *per-janjī-an yang dahulu*. Le gouverneur —, تون کوبنر یغ لام *tūan gūbernur yang lāma*. Le jour —, کلارن *kelamārin*.

PRÉCÉDER, v. a., aller, marcher devant, برجالن دهولو *ber-jālan dahulu*, مندهلوی *men-dahulū-i*, مغلاکن *mengapalā-kan*, منجبر *meringāt-kan*.

PRÉCÉDER, être auparavant, اد دهولو *ada dahulu*. Le chapitre qui précède, فصل یغ دهولو *faṣal yang dahulu*.

PRÉCEPT, s. m., règle, enseignement, شرط *ṣart*. Les préceptes de cette science, شرط علم ایت *ṣart ʔilmu itu*.

PRÉCEPT, ordre, commandement, ڤیروهن *peñurūh-an*. — divin, ڤیروهن الله *peñurūh-an allah*. — de l'Eglise, ڤیروهن الكنيسة *peñurūh-an el-kanīset*.

PRÉCEPTEUR, s. m., فجاجر *perg-ajar*, گورو *guru*. Un — savant et prudent, یغ قندی لاکی بچقسان *guru yang pandey lagi bijaksāna*.

PRÉCEPTORAT, s. m., ثښکت فجاجر *perg-ajar*, جواتن فجاجر *jawāt-an perg-ajar*.

PRÉCESSION, s. f., des équinoxes, حرکت نقطه نوروز *harakat noḡtah nūrūz*.

PRÊCHE, s. m., sermon, خطبة *ḡuṭbat*. Entendre le —, مندغر خطبة *men-dəgar ḡuṭbat*.

PRÊCHER, v. a., منخطبة *men-ḡuṭbat*. — l'Evangile, منخطبتكن *men-ḡuṭbat-kan inḡil*. Se — soi-même, منخطبتكن درين *men-ḡuṭbat-kan dirī-ña*. — le carême, منخطبة فد وقت بولن فواس *men-ḡuṭbat pada waktu bŭlan puāsa*.

PRÊCHER, recommander, مبرى نصيحة *mem-brī naṣīhat*.

PRÊCHEUR, s. m., يڭ برخطبة *yang ber-ḡuṭbat*.

PRÉCIEUSEMENT, adv., avec soin, دغن ايغت *dengan rājin*, دغن ايغت *dengan ingat bāik-bāik*. Conserver —, سمن دغن راجن *simpan dengan rājin*.

PRÉCIEUX, EUSE, adj., de grand prix, انده *indah*, انده *indah-in-dah*, يڭ بسر هرگان *yang besār har-gā-ña*. Vêtement —, فكاين يڭ انده *pakēy-an yang indah-indah*. Bijoux d'un travail —, جوهر يڭ انده *jawher yang indah-indah* ثربواتن *per-buāt-an-ña*.

PRÉCIEUX, qui nous est cher, اتق يڭ *ka-kāsih*. Enfant —, اتق يڭ *anak yang ka-kāsih*.

Des pierres PRÉCIEUSES, ثرمات *permāta*, رتن *ratna*.

PRÉCIPICE, s. m., gouffre, توبر *tūbir*. Tomber dans le —, جانه *jātuh ka-dālam tūbir*. Fig. Grand danger, malheur, بهاي *bahāya*, كبنسان *ka-binasā-an*. Marcher sur le bord du —, منورت جالن بهاي *menūrut jālan bahāya*.

PRÉCIPITAMMENT, adv., دغن كوفه *dengan gūpuh*, كوفه *gūpuh-gūpuh*.

PRÉCIPITATION, s. f., action de précipiter, حال منرجنكن *ḡāl merjun-kan*.

PRÉCIPITATION, grande hâte, ثرى باغت بغاتن *pri yang gūpuh*, باغت باغات *bāngat-bāngāt-an*.

PRÉCIPITÉ, E, part. pas. du v. précipiter, دترجنكن *di-terjun-kan*.

PRÉCIPITER, v. a., jeter de haut en bas, منرجنكن *menerjun-kan*, مبربونكن *meñerbū-kan*. Ils voulaient le — dans le précipice, قصدن هندق *keṣad-ña hendak menerjun-kan dia sa-panjang terjal*.

PRÉCIPITER, hâter. — sa course, بولارى لكس *ber-lāri lekās*. — une affaire, مماغنكن فكرجاءن *mem-bāngat-kan pe-karjā-an*.

SE PRÉCIPITER, v. pron., se jeter, مبربونكن درين *menerjun*, مبربونكن *meñerbū-kan dirī-ña*.

SE PRÉCIPITER, se porter vers, برلاری کفد *ber-lāri ka-pada*. Se — dans le danger, لاری ماسق بهای *lāri māsuk bahāya*. Se —, fondre sur, منرکم *menerkam*.

PRÉCIS, E, adj., fixe, déterminé, tantu بتل *betül*, ستوجو *sa-tūju*, هاری یخ تتو *hāri yang tantu*. Jour —, فرکتان یخ بتل سکالی *per-katā-an yang betül sa-kālī*.

PRÉCIS, s. m., abrégé, اجمال *ijmāl*, فرکتان یخ ترسمغن *per-katā-an yang ter-simpan*.

PRÉCISEMENT, adv., exactement, دغن سقماں *dengan saḡsamā-ña*, بتل *betül-betül*.

PRÉCISER, v. a., fixer, présenter d'une manière précise, منتوکن *men-nantū-kan*, مننجق دغن تتوک *men-nunjuk dengan tantū-ña*.

PRÉCISION, s. f., exactitude, کانتوون *ka-tantū-an*, کبتولان *ka-betül-an*. Avec —, دغن سقماں *dengan saḡsamā-ña*.

PRÉCOCE, adj., mûr avant le temps, بلم اد مسای *belum ada masā-ña*, لکس ماسق *lekās māsak*. Des fruits précoces, بوہ یخ لکس ماسق *būah yang lekās māsak*.

PRÉCONISER, v. a., louer, موجی *memūji*. Se —, موجی درین *memūji diri-ña*.

PRÉCURSEUR, s. m., اورغ یخ برجالان *orang yang ber-jālan di-hadāp-an*, یخ مندهلوی *yang men-dahulū-i*. Signe —, علامه *alāmat*. Ce sont des signes précurseurs d'une grande guerre, مک تند این *maka tanda ini jādi alāmat prang besār*.

PRÉDÉCESSEUR, s. m., یخ سده اد *yang sudah ada dahulu*, یخ دهولو *yang lāma*.

PRÉDESTINATION, s. f., décret de Dieu, تقدیر *taḡdīr*, اجل *ājal*.

PRÉDESTINÉ, E, adj., que Dieu a destiné à la gloire éternelle, یخ دتقدیرکن الله اکن کهدوئن ککل *yang di-taḡdīr-kan allah ākan ka-hidūp-an kakal*.

PRÉDESTINER, v. a., متقدیرکن *men-taḡdīr-kan*, میوکن *mayū-kan*. Ceux qu'il a prédestinés, سکل اورغ یخ تله دتقدیرکن *segala orang yang telāh di-taḡdīr-kan-ña*.

PRÉDICATEUR, s. m., یخ برخطبة *yang ber-kuṭbat*, خطیب *kaṭīb*. — éloquent, خطیب یخ قندی برکات *kaṭīb yang pandey ber-kāta*, خطیب *kaṭīb yang feṡīh*.

PRÉDICTION, s. f., خطبة *kuṭbat*, نبوة *perg-ajār-an*.

PRÉDICTION, s. f., prophétie, نبوة *nubūwet*. —, divination, تنغ *tenung*,

تسنوڭن *tenūng-an.* —, conjecture,
فئركاءن *penarkā-an.*

PRÉDILECTION, s. f., لبه سوك
lebèh sūka. Par —, سبب لبه سوك
sebàb lebèh sūka.

PRÉDIRE, v. a., prophétiser, برنبوة
ber-nubūwet. —, par prétendue
divination, برتنوڭ *ber-tenūng.* —
quelque chose, منننوڭ *menenūng-*
kan. —, conjecturer, منرك *menarka.*

PRÉDOMINANT, E, adj., يغ لبه قوه
yang lebèh kūwat.

PRÉDOMINER, v. n., جادی لبه قوه
jādi lebèh kūwat, منیوس *menūwas.*

PRÉÉMINENCE, s. f., ثغتک يغ لبه
parakat yang lebèh tinggi.
Qui a la —, يغ دثغتک لبه ثغتکي
yang di-parakat lebèh tinggi.

PRÉEXISTANT, E, adj., يغ جادی
يغ اد دهولو *yang jādi dahulu,*
yang ada dahulu. L'âme est-elle
préexistante au corps? اداکه جیو
adā-kah jīwa جادی دهولو درؤد بدن
jādi dahulu deri-pada badān.

PRÉEXISTENCE, s. f., کدءان يغ
دهولو *ka-adā-an yang dahulu.*

PRÉEXISTER, v. n., جادی دهولو
jādi dahulu, اد دهولو *ada dahulu.*

PRÉFACE, s. f., مقدمة *mukadda-*
mat, mukadamat.

PRÉFECTURE, s. f., circonscription
territoriale soumise à un préfet,

سبوه نكرى دغن دايرتن *sa-būah*
nagrī dengan dāirat-ña.

PRÉFECTURE, charge de préfet,
ولاية *wilāyet.*

PRÉFÉRABLE, adj., يغ لبه بايق
يغ هارس دثيله *yang lebèh bāik,*
يغ هارس دي-پيليه *yang harus di-pilih.*

PRÉFÉRENCE, s. f., choix, ثملين
pemilih-an, اغورن *angūr-an.*

PRÉFÉRER, v. a., choisir, ميله *me-*
milih.

PRÉFÉRER, aimer mieux, اغر
āngur, سوك *sūka.* Lequel préférez-
vous? يغ مان تون سوك *yang māna*
tūan sūka.

PRÉFET, s. m., ثغبولو سبوه نكرى
parghūlu sa-būah na-
grī dengan dāirat-ña, والى *wālī.*
— de police, ثغبولو فولس *parghūlu*
pōlis.

PRÉFIX, E, adj., arrêté, déterminé,
يغ دنتتوكن *yang di-tantū-kan.*

PRÉJUDICE, s. m., روکى *rūgi,*
بنجان *benxāna,* مضرة *medlerat.*
Au —, اکن روکى *akan rūgi.* Porter
—, ممبرى *mem-brī rūgi,* ممبرى روکى
mem-brī medlerat. Sans —,

تياد دغن روکى *tiāda dengan rūgi.*

PRÉJUDICABLE, adj., يغ ممبرى
يغ مرکيکن *yang mem-brī rūgi,*
يغ ممبرى *yang me-rugi-kan.*

PRÉJUDICIER, v. n., ممبرى روکى
mem-brī rūgi, مرکيکن *me-rugi-kan,*

مضرّة *mem - brī medlerat*. Cette faute préjudiciaire à sa réputation, ساله ايت اكن مبرى مضرّة قد *sālah itu ākan mem-brī medlerat pada namā-ña*.

PRÉJUGÉ, s. m., ce qui a été jugé auparavant et sans examen, يسخ *yang di-hukum sa-belūm preksa*.

PRÉJUGÉ, opinion, فكيرن *pikīran*, وهم *wehem*.

PRÉJUGÉ, signe de ce qui doit arriver, علامة *alāmat*.

PRÉJUGÉ, erreur, سساتن *sesāt-an*.

PRÉJUGER, v. a., décider une question avant de l'avoir approfondie, موتسكن بچار تباد دغن فرقس *memūtus-kan bixāra tiāda dengan preksa*.

PRÉJUGER, prévoir par conjecture, مشير *menyīra*, ممشكان *meñang-kā-kan*.

PRÉLAT, s. m., امام *imām*, امام بسر *imām besār*.

PRÉLEVER, v. a., مغبل دهولو *merg-ambil dahūlu*.

PRÉLIMINAIRE, adj., qui précède la matière principale. يسخ دهولو *yang dahūlu*. Discours — بچار يسخ دهولو *bixāra yang dahūlu*. Préliminaires de la paix, فركار بچار فردامين *por-kāra bixāra per-damēy-an*.

PRÉLUDE, s. m., راگم يسخ دماين *rāgam yang di-māin dahūlu*.

PRÉLUDE, ce qui annonce, علامة *alāmat*.

PRÉMATURÉ, E, adj., بلم اد مسان *belum ada masā-ña*, يسخ لكس داتخ *yang lekās dātang*. Fruit — بوه يسخ *būah yang lekās māsak*. Accouchement — ككورن اتق *gugūr-an ānak*. Il a une mort prématurée, اى ماتى لاگى مود *ia mātī lāgi mūda*.

PRÉMÉDITATION, s. f., action de préméditer, حال ميكر دهولو *hāl memīkir dahūlu*.

PRÉMÉDITATION, dessein réfléchi, مقصود نية *sahāja, nīyet*, مقصود *makṣūd*. Avec — دغن سحجان *dengan sahajā-ña*.

PRÉMÉDITER, v. a., ميكر دهولو *memīkir dahūlu*.

PRÉMICES, s. f. pl., les premiers fruits, هولو حاصل *hūlu*, هولو *hūlu*, هلولون *hūlu-hulū-an*. Des — de tous vos fruits, درقد هولو سموا *deri-pada hūlu samuā hāṣil-mu*. Une gerbe des — de vos moissons, سبركس درقد هولو فختامن *sa-berkas deri-pada hūlu perge-tām-an-mu*. Pour être des — consacrées à Dieu, اكن منجادی هلولون *ākan men-jādi hūlu-hulū-an bagī allah*.

PREMIER, ÈRE, adj., فرتام *portāma*, يسخ فرتام اول *yang āwal*. Le —, اول

portāma, یخ دھولو *yang dahūlu*, مول *mūla*. La première maison, یخ فرتام *rūmah yang portāma*. Le — chapitre, فصل یخ فرتام *faṣal yang portāma*. Le — parti, یخ فرتام یخ دلہتن *yang ber-angkat dahūlu*. Le — qu'il vit, فرتام یخ دی-لیکھت *portāma yang di-lihat-ña*. Le — et le dernier, یخ اول دان یخ اخر *yang āwal dān yang ākīr*, یخ فرتام *yang portāma dān yang kamudī-an*. Le — né, انتق *ānak sōlong*. Le — ministre, منکو *ferdāna mantri*, وزیر *wezīr*. Les premiers temps, دھولو کال *dahūlu kēla*. Les gens des premiers temps, اورغ دھولو کال *orang dahūlu kāla*. Au — jour du mois, قد فرتام هاری *pada portāma hāri būlan*. Pour la première fois, قد فرتام کالی *pada portāma kāli*.

PREMIÈREMENT, adv., ملول *mula-mūla*, دھولو *dahūlu*, سبومول *sa-ber-mūla*.

PRÉMUNIR, v. a., مېدياکن دھولو *meñediā-kan dahūlu*, ملغکف دھولو *me-langkap dahūlu*.

PRENABLE, adj., place, ville, یخ داله *yang dāpat di-ālah*.

PRENDRE, v. a., saisir, ممکغ *memegang*, منغکف *menangkap*, مراکغ *me-rāgang*. — une épée, فدغ

memegang pedang. — un cheval par la bride, ممکغ کلغ کود *memegang kakang kūda*. — le pouvoir en main, ممکغ فرته *memegang parentah*. — avec des pincettes, ممکغ دغن فېفت *memegang dengan penepit*. — un voleur, منشکف سورغ *menangkap sa-orang penxūri*.

PRENDRE, emporter, se procurer, ممکغ *meng-ambil*, ممکغ *meng-angkat*. — dans une caisse, ممکغ در دالم فتی *meng-ambil deri dālam peti*. — un précepteur, ممکغ گورو *meng-ambil gūru*.

PRENDRE, se servir, ماکي *memākey*. — un habit, ماکي باجو *memākey bāju*. — une cotte de mailles, ماکي زره *memākey zirah*.

PRENDRE, accepter, recevoir, منريم *menarīma*, ممبٹ *meñambut*.

PRENDRE, dérober, منجوری *menxūri*. Il m'a pris mon argent, وغ *wang hamba di-xuri-ñā-lah*.

PRENDRE, s'approprier, ممکغ *meng-ampuñā-i*, ممکغ *meng-ambil*. — le droit d'un autre, ممکغ حق اورغ لاین *meng-ambil hak orang lain*.

PRENDRE, exiger, demander, منت *mintā*. — cinq piastres pour son travail, منت لیم رگکف سبب کرچا *mintā lima ringgit sebab karjā-ña*.

Les exemples suivants indiquent la manière de rendre en malais un bon nombre des acceptions de ce verbe. — au piège, *مراجق mer-rāxik*, *منجابق men-jābak*. — (faire prisonnier), *مناون menāwan*. — femme, *برینی ber-bīni*. — les ordres, *منجنج تته men-junjung titah*. — garde, *برایغت ber-īngat*, *برجاك ber-jāga*. — soin, *مملهاكن memelihaṛā - kan*. — patience, *برصبر ber-ṣabar*. — son repas, *ماكن mākan*. — un médecin, *ماكن اوبت mākan obat*. — un bain, *مندی mandi*. — congelé, *برموهن ber-mūhun*. — sur soi (à sa charge), *منغغ menanggung*. — à témoin, *مغبل سقى meng-ambil saksi*. — la peine, *مغوسهكن meng-ūsaḥ-kan*. — en mauvaise part, *مغبل فرگوسر meng-ambil per-gūsar*. — du délai, *برتغه ber-tangguh*. — de l'embonpoint, *جادی گمت jādī gumuk*. — la fuite, *لاری lāri*. — la liberté de, *ممبرنیکن دیری mem-branīkan dīri*. — sous sa protection, *ملندگن me-lindung-kan*. — un engagement, *برجنجی ber-janji*. — haleine, *برنفس ber-nefas*. — par la main (conduire), *مممن memimpin*. — le devant, *فرگی دهولو pergi dahulu*. — à gauche, *برجان ککیری*

ber-jālan ka-kīri. — une attitude, *برسیکف ber-sikap*. — de l'âge, *جادی توā jādī tuā*. — une maladie, *کن ساکت kena sākit*. — en pitié, *مپایگن meñāyang-kan*. — une religion, *ماسق اکام māsuq agāma*. — la hauteur du soleil, *مغهورک mer-gi-an mata-hāri*. — racine, *براکر ber-akar*. — cours, *برلاکو ber-laku*. —, se geler, *جادی بکو jādī bakū*. Le ciseau ne prend pas (sur un corps dur), *فیسو ایت تیاد ماکن pīsaw itu tiāda mākan*.

Loc. prov. Vouloir — la lune avec les dents, *هندق منجائی بولن hendak men-xāpey būlan*. S'y —, *برافای ber-upāya*. Se — de vin, *جادی مابق jādī mābuk*.

PRENEUR, EUSE, s., *یغ بیاس منغکف yang biāsa menangkap*. — de crevettes, *یغ منغکف هودغ yang menangkap hūdang*. — de café, *یغ میم ایر قهوه yang biāsa mīnum āyer kahwah*.

PRÉNOM, s. m., *نام نصرانی nāma naṣrāni*, *نام داگخ nāma dāgīng*.

PRÉOCCUPATION, s. f., *سغل sugul*.

PRÉOCCUPATION, prévention, *شك sak*.

PRÉOCCUPÉ, E, part. pas. du v. *مغول meṣgūl*.

PRÉOCCUPER, v. a., absorber l'attention, *مغولکن me-meṣgūl-kan*.

PRÉPARATEUR, s. m., qui prépare, *yang meñedia*, *پدی* *peñedia*, *یغ ملخکف* *yang me-langkap*.

PRÉPARATIF, s. m., *کلخکافن* *ka-langkap-an*, *اغکاتن* *angkāt-an*. Faire des préparatifs, *ملخکف* *me-langkap*. Préparatifs de guerre, *الله* *alat pe-prāng-an*.

PRÉPARATION, s. f. 1°, action de préparer, *حال میدیاکن* *hāl meñedia-kan*, *فیدیاکن* *peñedia-an*, *حال* *hāl me-langkap*. 2°, résultat, *کسدیاکن* *ka-sediā-an*. — à l'Evangile du salut, *کسدیاکن انجیل سلامة* *ka-sediā-an injil salāmat*.

PRÉPARÉ, E, part. pas. du v. préparer, *سدى* *sedia*, *مستعد* *mustaid*, *ترلخکف* *ter-langkap*. Nourriture préparée, *مکان یغ سدى* *makān-an yang sedia*. Tout est —, *سکلین* *sa-kali-an sudah ter-langkap*.

PRÉPARER, v. a., apprêter, disposer, *میدیاکن* *meñedia-kan*, *ملخکف* *me-langkap*, *مستعدکن* *mustaid-kan*, *میخاکرهکن* *meñinggaràh-kan*, *میخاکرهکن* *meñinggaràh-kan*. — de la nourriture, *میدیاکن مکان* *meñedia-kan makān-an*, *میخاکرهکن مکان* *meñinggaràh-kan makān-an*. — une maison, un logement, *ملخکف* *me-langkap rūmah*. — les voies du Seigneur, *جالن* *orang ber-kulop*.

meninggaràh-kan jālan mahā besār tūhan. — des cuirs, *مپامق کولت* *meñamak kūt*.

SE PRÉPARER, v. pron., *برلخکف* *ber-langkap*, *برحاضر* *ber-hādli*, *میدیاکن درین* *meñedia-kan dirī-ña*. Se préparer à la guerre, *برلخکف* *ber-langkap ākan ber-prāng*.

PRÉPONDÉRANT, E, adj., *یغ له برت* *yang lebèh brāt*, *یغ له قوة* *yang lebèh kūwat*.

PRÉPOSÉ, E, s., *فهللو* *panghulu*, *فنجوات* *pen-jāwat*. — à la garde des eunuques, *سکل سدسید* *panghulu segala sida-sida*. — de la douane, *فنجوکی* *pen-xūkey*.

PRÉPOSER, v. a., *ممبره اتس* *mem-būbuh atas*, *ممبری جواتن* *mem-brī jawāt-an*. — un gouverneur à une ville, *منجدیکن کو برنر اتس سبوه نگرى* *men-jadī-kan gūbernur atas sa-būah nagri*. Il le préposa à l'administration de toute l'Egypte, *دجدیکنپاله دی مشکو بومی اتس سلوره* *di-jadī-kan-ñā-lah dia mangku būmi atas selūruh tānah meşir*.

PRÉPOSITION, s. f. t. de gram., *حرف کهدافن فرکتان* *huruf ka-hadāp-an per-katā-an*.

PRÉPUCE, s. m., *کولف* *kūlop*. Qui a le — (incirconcis), *اورخ برکولف* *orang ber-kūlop*.

PRÉROGATIVE, s. f., avantage, honneur attaché à certaines dignités, حُرْمَة *untung*, منفعة *menefiat*, حرمة *hormat*.

PRÈS, prép., marquant la proximité, دَكْت *dekāt*, هَمِير *hampir*, دَسِيسِي *damping*, اَرِه *arah*, دِيسِي *di-sisi*. Il est —, اِي اَد دَكْت *ia ada dekāt*. — de la ville, هَمِير نَكْرِي *hampir nagrī*. Il est — de huit heures, هَمِير فَوَكْل دَلَاثِن *hampir pūkul dulāpan*. Il a — de cinquante ans, اِي هَمِير لِيْم فَوَلِه تَاهِن *ia hampir lima pūloh tāhun* پَارِس *umur-ña*. —, sur le point de, پَارِس *ñāris*, هَمِير *hampir*. — de mourir, هَمِير مَاتِي *hampir mātī*.

A peu PRÈS, environ, أَكْه *āgah*, سَكْرِكِير *sa-kira-kira*. A peu — cent, سَكْرِكِير *āgah sa-rātus*, سَكْرِكِير *sa-kira-kira sa-rātus*. A beaucoup —, جَاوَه *jāuh*. Y regarder de —, مِمْرَقْس دَغْن سَقْسَمَان *memrek-sa dergan saksamā-ña*.

Prov. Avoir la tête — du bonnet, لَكْس مَارِه *lekās mārāh*.

PRÉSAGE, s. m., augure, عَلَامَة *alāmat*, فُدِه *pedāh*, فُدَاهِن *pedāh-an*, تَنْد *tanda*.

PRÉSAGER, v. a., مَبْرِي عَلَامَة دَهُولُو *mem-brī alāmat dahūlu*.

PRÉSAGER, conjecturer, مَشَاكْه *meng-āgah*.

PRESBYTE, adj., يَغ مَخْفَق دَر جَاوَه *yag menampak deri jāuh*.

PRESBYTÈRE, s. m., رُومَه اِمَام *rūmah imām*, رُومَه كِبَال مَوَك *rūmah gombāla mūkim*.

PRESCIENCE, s. f., فَتْهَوْن دَر حَال *pengatahū - an deri hāl yang belum jādi*.

PRESCRIPTION, s. f., extinction d'une dette, لَالُو كَنْكَان هَعْلُكْ هِيلُخْ حَق *lālu kotikā-ña hingga hilang hak atas hūtang*. Perdu par —, لَلَه *lelep*.

PRESCRIPTION, règle, précepte, شَرْط *šart*, تَيْتَه *tītah*. Les prescriptions religieuses, شَرِيعَة *šerīat*, شَرْط اَكْلَم *šart agāma*.

PRESCRIPTION médicale, اَوْبَت ٢ *obat-obat*.

PRESCRIRE, v. a., مَبُورَه *meñūruh*, مَنِتَه *menītah*.

SE PRESCRIRE, v. pron., se perdre par prescription, جَادِي لَلَه *jādi lelep*.

PRÉSENCE, s. f., droit de prendre place au dessus de quelqu'un, حَق *hak dūduk pada tampat lebèh tinggi*.

PRÉSENCE, s. f., هِدَاثِن *hadāp-an*, هَدَلِيرَات *hadlirat*. En —, دَهْدَاثِن *di-hadāp-an*, فُد حَضْرَة *pada hadlirat*. En — du Seigneur tout-puissant, فُد حَضْرَة تُوَهْن يَغ مَهَا كُوَاس *pada hadlirat tūhan yag mahā*.

kuāsa. Se mettre en la — de Dieu, مغیثت بهو توهن الله اد حضر *meng-īngat bahwa tūhan allah ada hadlir*. Etre en —, مغهادث *meng-hādap*. — réelle, وجود *wujūd*.

PRÉSENT, E, adj., هادث *hādap*, حاضر *hadlir*, موجود *mawjūd*. Vous tous présents ici, کاموسکلین یخ *kāmu sa-kali-an yang hadlir di-sini*. Absent de corps, mais — en esprit, غایب دغن توبه *gāib dengan tubuh hāña hadlir dengan nāwa*. Dieu est — partout, توهن الله اد *tūhan allah ada di-samuā tempat*. Etre —, مغهادث *meng-hādap*. Tous les princes étaient présents, مک سکل رجراج *maka segala raja-rāja pūn meng-hādap*.

PRÉSENT, qui existe actuellement, یخ اد سکارغ *yang ada sakārang*. Le siècle, le monde —, عالم *alam yang sakārang ini*. Les choses présentes, فرکار یخ *porkāra yang sakārang ini*. Au temps —, قد وقت یخ سکارغ *pada waktu yang sakārang ini*. Dans la présente lettre, دالم *dālam sūrat ini*.

À PRÉSENT, سکارغ *sakārang*. Dès à —, در سکارغ این *deri sakārang ini*. Jusqu'à —, سمنی سکارغ *sampey*

sakārang. Quant à —, اکن سکارغ این *akan sakārang ini*.

PRÉSENT, s. m., d'étiquette, ofrande, هدیه *hadiyat*, فرسمباهن *per-sembah-an*.

PRÉSENT, don, faveur, انگر *anugrah*, کرنی *karunīa*. Faire un —, مغنکرهکن *meng-anugrah-kan*.

PRÉSENT, cadeau, بگکس *bergkis*, تند هیدث *bakās tubuh*, چندرمات *xāndor mātā*. Donner quelque chose en —, ممبگسکن *mem-bergkis-kan*. Un — envoyé, کریم *kirīm-an*. — en aumône, درما *dermā*.

PRÉSENT, don pour corrompre, سوڤ *sūwap*. Corrompre par un —, ممبری سوڤ *mem-brī sūwap*.

Un petit PRÉSENT, un pourboire, سرون *surūng-an*, بکسس *baksis*.

PRÉSENTABLE, adj., یخ بوله *yang būleh di-per-sembah-kan*, یخ هارس دهادفکن *yang harus di-hādap-kan*.

PRÉSENTATION, s. f., action de présenter, حال ممفرسمبهکن *hāl mem-per-sembah-kan*, حال مغنچفکن *hāl meng-unjuk-kan*, حال مغهادفکن *hāl meng-hādap-kan*. v. présenter. La — de la sainte Vierge, ستی مریم دهادفکن کفد مهابسرتوهن *seti mariām di-hādap-kan ka-pada mahā besār tūhan*.

PRÉSENTEMENT, adv., سکارغ *sa-kārang*, این سکارغ *sakārang ini*. — il est à Malacca, سکارغ ای اد *sakārang ia ada di-nagrī malāka*. Prendre congé —, سکارغ برموهن *ber-mūhun sakārang*.

PRÉSENTER, v. a., offrir à un supérieur, مفرسمهکن *mem-per-sembah-kan*. — au roi, مفرسمهکن *mem-per-sembah-kan ka-pada rāja*. — des fleurs, مفرسمهکن *mem-per-sembah-kan bunga-bunga*. — une requête, مفرسمهکن *mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an*. Si vous voulez — votre don à l'autel, جکلو *jikalaw angkaw hendak per-sembah-kan hadiyat - mu di - atas mezbèh*.

PRÉSENTER, tendre vers quelqu'un, مغنچقکن *merg-unjuk-kan*. — la main, مغنچقکن *merg-unjuk-kan tāngan*. Il présenta la lettre à l'envoyé, دائجقکناله سورت *di-unjuk-kan-ñā-lah sūrat itu ka-pada utūs-an*. — une chique de betel, مغنچقکن سغه *merg-unjuk-kan sepàh*. — une coupe, مبولغ فیال *meñūlang piāla*.

PRÉSENTER, amener, mettre en présence, مغهادفکن *merg-hādap-kan*. On lui présentait les malades, دهادفکن اورغله کفدان سکل *di-hādap-kan orang lah ka-padā-ña segala orang sākīt*. Il lui en fut présenté un qui devait dix mille talents, ترهادفکنله کفدان سؤرخ یغ برهوتغ سلقس بهار *ter-hādap-kan-lah ka-padā-ña sa-orang yang ber-hūtang sa-lakṣa bahāra*.

PRÉSENTER, apporter, donner, مبابو *mem-bāwa*, ممبری *mem-brī*. — le corps à l'église, مبابو میت *mem-bāwa mayet ka-grēja*. — ses respects, ممبری حرمة *mem-brī hormat*, ممبری سلام *mem-brī salām*.

PRÉSENTER, expliquer, exposer, میناکن *me-ñatā-kan*, منرغکن *menerang-kan*.

SE PRÉSENTER, v. pron., venir en présence, مغهادف *merg-hādap*. Se présenter au roi, مغهادف راج *merg-hādap rāja*. Se présenter chez quelqu'un, faire visite, مغنچج *merg-anjung*. Se présenter, être présent, apparaître, جادی *jādī*, حاضر *hadlir*. Se présenter à la vue, جادی للهاتن *jādī ka-lihāt-an*.

PRÉSERVATIF, IVE, adj., بارغ یغ *bārang yang memelihara-kan*. Médecine préservative, اوبت *obat yang mene-gāh-kan peñākīt*.

PRÉSERVER, v. a., garantir du mal, ملهراکن *memelihara-kan*,

ملندغکن *menawūng-i*, منوغي *me-lindung-kan*. — du danger, ملهراکن *memeliharā-kan deri-pada mara-bahāya*. Préservé du péché, ترفلهار درفد دوس *ter-peli-hāra deri-pada dōsa*. — du soleil, ملندغکن درفد متهاری *me-lindung-kan deri-pada mata-hāri*. Dieu m'en préserve! فلیس *palīyas*.

SE PRÉSERVER, v. pron., ملهراکن *memeliharā-kan diri-ña*, درین *me-lindung-kan diri-ña*.

PRÉSIDENCE, s. f., fonction de président, فمړتاهن مجلس *pemarentāh-an mejlis*. جوانن فقهولو مجلس *jawāt-an panghulu mejlis*.

PRÉSIDENT, s. m., کفال مجلس *kapāla mejlis*, فقهولو مجلس *panghulu mejlis*.

PRÉSIDER, v. a., occuper la première place dans une assemblée, مغفلاکن مجلس *mergapalā-kan mejlis*, ممرته مجلس *memarentah mejlis*, جادی کفال مجلس *jādi kapāla mejlis*.

PRÉSIDER, avoir la direction, ممرتهکن *memarentah-kan*. Dieu préside à l'ordre de l'univers, الله *allah memarentah-kan sa-kalī-an ālam*. Le soleil pour — au jour et la lune pour — à la nuit, فمړتاهن سیخ *mata-hāri pada pemarentāh-an siang dān bulan pada pemarentāh-an mālam*.

PRÉSUMPTION, s. f., conjecture, آگه *āgah*, سځک *sangka*.

PRÉSUMPTION, opinion trop avancée de soi-même, غری یخ اغکار *prī yang angkāra*, غری یخ جواو *prī yang jemāwa*.

PRÉSUMPTUEUX, EUSE, adj., اغکار *angkāra*, جواو *jemāwa*. Un —, سورخ اغکار *sa-ōrang angkāra*.

PRESQUE, adv., همفر *hampir*, پارس همفر *hampir-hampir*, ۲ *hampir*. — mort, ماتى همفر *hampir mātī*, پارس ماتى *hampir mātī*. — touché, همفر ۲ کن *hampir-hampir kena*. — plus, تیاډ لاکى *tiāda lagi*.

PRESQU'ILE, s. f., جزیره *jezīret*.

PRESSANT, E, adj., qui presse, qui insiste, یخ مغاجق *yang meng-ajak*, فغاجق *perg-ajak*.

PRESSANT, urgent, ساغت *sāngat*, حاجه یخ *hājat yang sāngat*.

PRESSE, s. f., concours, foule, کپاکن اورغ *ka-sesāk-an*, کساکن *ka-bañāk-an*. Sortir de la —, کلوډر سسک اورغ *ka-luar deri sesāk orang*. Il n'y a pas —, تیاډ *tiāda bañāk orang*.

PRESSE, machine pour presser, افیتن *apīt-an*. — à imprimer, افیتن *apīt-an penerā-an*. Mettre un ouvrage sous —, منراکن کتاب *menerā-kan kitāb*.

La PRESSE, l'imprimerie, فنراان *penerā-an*, حال منچف *hāl men-xāp*. La liberté de la —, اذن اکن *izin ākan* منراکن سکل جنس سراتن *menerā-kan segala jenīs surāt-an*.

PRESSÉ, E, part. pas. du v. presser, تراجن *tekān*, دافت *di-āpīt*, ترسقت *ter-ājak*. — par le besoin, ترسقت *ter-sesāk*.

PRESSSENTIMENT, s.m., راس تردهلو *rāsa ter-dahūlu*, فکیرن یغ علامه *pikīr-an yang alāmat*. Le — que j'avais de son arrivée s'est vérifié, مک فکیرنک یغ علامه داتغن ایت سده *maka pikīr-an-ku yang alāmat dātang-ña itu sudah di-benār-kan*.

PRESSSENTIR, v. a., prévoir par un mouvement intérieur, مراس لبه *me-rāsa lebèh dahūlu*, مغیر دهولو *meḡīra dahūlu*.

PRESSSENTIR, sonder, chercher à savoir, منچوب *men-xōba*, میدق *meñūdiq*.

PRESSER, v. a., comprimer, appuyer sur, منکتن *menekān*, منچیتق *men-xītak*, مغافت *meḡ-āpīt*. مننده *menindh*. — du linge, کاین منچیتق *menindh*.

men-xītak kāin. — une orange, مغافت لیومانس *meḡ-āpīt līmauw mānīs*.

PRESSER, serrer, pousser, مپسق *meñesāk*. On nous presse, کلمی دستق *kāmi di-sesāk* اورغ *orang*.

PRESSER, exciter, مشاجق *meḡ-ājak*. Pressez-le d'accepter, اجقله *ajak-lah* دی اکن منریم *menarīma*.

PRESSER, solliciter, exiger, مناکه *menāgih*, منتنت *menuntut*. — de payer, مناکه *menāgih*, منتنت هوتغ *menuntut hūtang*.

PRESSER, tourmenter, opprimer, مپوسهکن *meñiyāsāt-kan*, مپاستکن *meñūsah-kan*. — le peuple, مپاستکن *meñiyāsāt-kan kaum*.

PRESSER, forcer, ممقس *memaksa*. Pressez-les d'entrer, ایت ققساله اورغ *paksā-lah* ایت ماسق *itu māsuk*.

PRESSER, mettre en presse, مغافت *meḡ-āpīt*. — un livre pour le relier, مغافت کتاب اکن منچیلت دی *meḡ-āpīt kitāb ākan men-jīlit* ایت *dīa itu*.

PRESSER, se porter sur, pour suivre, مپربو *meñerbu*, مغهبت *meḡ-hambat*. — l'ennemi, مغهبت *meḡ-hambat mūsuh*.

PRESSER, faire hâter, مپگرهکن *meñigrāh-kan*. — un travail, مپگرهکن فکرجاان *pe-karjā-an*.

PRESSER dans les bras, مملت *me-melùk*.

SE PRESSER, v. pron., se serrer, برسق *ber-sesùk*. Se presser, se hâter, برسکره *ber-sigràh*, درین برسکره *ber-sigràh dirī-ña*.

PRESSION, s. f., حال منکن *hāl menekàn*, فشغیتن *peng-apīt-an*. Exercer une — sur quelqu'un, ممقس اورغ *memaksa orang*.

PRESSOIR, s. m., افیتن *apīt-an*, کمفامن *kempā-an*. — pour la canne à sucre, افیتن تبو *apīt-an tebū*.

PRESSURAGE, s. m., action de pressurer, حال مشافت *hāl meng-āpit*, حال مره *hāl memeràh*.

PRESSURER, v. a., مشافت *meng-āpit*, مره *memeràh*. — des raisins, مشافت بوه اغگور *meng-āpit būah anggūr*.

PRESSURER, obtenir par force, براوله دغن قفس *ber-ūleh dengan paksa*.

PRESTANCE, s. f., سیکف یغ ملی *sikap yang mulia*.

PRESTATION, s. f., de serment, حال برسمفه *hāl ber-sumpah*.

PRESTE, adj., قنفس *pantas*, چفت *xepāt*.

PRESTEMENT, adv., دغن قنفس *dengan pantas-ña*, دغن چفتن *dengan xepāt-ña*.

PRESTESSE, s. f., قنفسان *pantās-an*, کچفان *ka-xepāt-an*.

PRESTIDIGITATEUR, s. m., فپولف *peñūlap*, توکغ سلافن *tūkang sulāp-an*.

PRESTIDIGATION, s. f., سلافن *sulāp-an*, فپولف *peñūlap-an*.

PRESTIGE, s. m., سولف *sūlap*, سلافن *sulāp-an*.

PRESTIGE de l'imagination, خیال *keyāl*.

PRÉSUMABLE, adj., یغ اکن داکه *yang ākan di-āgah*, یغ تراکه *yang ter-āgah*.

PRÉSUMER, v. a., conjecturer, مهاکه *meng-āgah*, مپشک *meñangka*. — le mal, سشک اتس *sangka atas*, مناره شک اتس *menāruh šak atas*.

PRÉSUMER de soi-même, جادی *jādi jemāwa*.

PRÉSURE, s. f., یغ ممبکوکن ایر *bārang yang mem-bakū-kan āyer sūsu*.

PRÊT, E, adj., préparé, en état de, ترلشکف *sedīa*, لشکف *langkap*, سدی *ter-langkap*, حضر *hadlir*. Le diner est —, مکانن ادسدى *makān-an ada sedīa*. Le navire est — à partir, کفل ایت ترلشکف اکن برلایر *kapal itu ter-langkap ākan ber-lāyar*. Se tenir —, برلشکف *ber-langkap*.

PRÊT, s. m., action de prêter, حال ممبری فنجم *hāl mem-brī pin-jam*. Faire un —, ممبری فنجم *mem-*

brī pinjam. Faire un — considérable d'argent, ممبری قنجم وڄ بائق *mem-brī pinjam wang bāñak*.

PRÊT, chose prêtée, قنجامن *pin-jām-an*. — volontaire, قنجامن دغن *pinjām-an dergan ikti-yār*. — à intérêt, قنجامن یخ بریوڄ *pin-jām-an yang ber-būnga*. — gratuit, قنجامن یخ تیاد بریوڄ *pinjām-an yang tiāda ber-būnga*. Inscrire un —, قنجامن منولس *menūlis pinjām-an*.

PRÉTENDANT, E, s., یخ منت *yang minta*, یخ منتت *yang menuntut*. Plusieurs prétendants à l'emploi d'interprète, جادی منت اورڄ بائق *bāñak orang minta jadi juru bahāsa*.

PRÉTENDRE, v. a., aspirer à, minta منتت *menuntut*. — à une charge, منت ماسق جواتن *minta māsuq jawāt-an*.

PRÉTENDRE, avoir intention, قصد *keşad*, مہاج *meñahāja*.

PRÉTENDRE, soutenir, affirmer, مشاکو *meng-aku*.

PRÉTENDU, E, adj., faux, supposé, پور پور *pura-pūra*.

PRÉTENDU, E, s., futur époux, future épouse, تناغن *tunāng-an*. C'est sa prétendue, فرمفون اتوله تناغن *perampūan itū-lah tunāng-an-ña*.

PRÊTE-NOM, s. m., اورڄ یخ ممبری *orang yang mem-brī pinjam namā-ña*.

PRÉTENTIEUX, EUSE, adj., جماور *jemāwa*, اغکار *anykāra*.

PRÉTENTION, s. f., قنتوتن *penuntūt-an*, قنکین *penagih-an*.

PRÉTENTION, volonté, قصد *keşad*, کهندق *ka-hendaq*.

PRÉTENTION, espérance, هراڻ *harāp-an*.

PRÊTER, v. a., donner à condition qu'on rendra, ممبری قنجم *mem-brī pinjam*, کاسه قنجم *kāsih pinjam*. — cent piastres, ممبری قنجم سراتس *mem-brī pinjam sa-rātus ringgit*. Prêtez - moi trois pains, قنجمله کراڻ ڦڊاک تیک بوہ رونی *pinjam-lah kirā-ña padā-ku tiga būah rōti*.

PRÊTER l'oreille, مغیلخ تللیخ *meng-eling telirga*, فاسخ کوڻڄ *pāsang kūping*.

PRÊTER secours, ممبری تولخ *mem-brī tūlung*, منولخ *menūlung*, مہنتو *mem-bantu*.

PRÊTER main forte, ممقس *me-maksa*.

PRÊTER serment, برسمنه *bersumpah*.

PRÊTER, supposer. On lui prête bien des vertus, اورڄ مشاکو بائق *orang meng-aku bāñak ka-bijik-an padā-ña*.

PRÊTER, s'étendre, مولر *mūlur*,
تبدلی جادی *jādi lembut*. Cette corde
prête, تالی ایت مولر *tālī itu mūlur*.

SE PRÊTER, v. pron. Se — mutuelle-
ment, برنجم فنجامن *ber-pinjam-*
pinjām-an. Se prêter, se laisser
aller, consentir, مغبولکن *meng-*
kabūl-kan. Se prêter aux désirs de
quelqu'un, مغبولکن اکن کهندق اورغ
meng-kabūl-kan ākan ka-hendaq
ōrang.

PRÊTEUR, EUSE, adj., مبری فنجم
yang mem-brī pinjam. — d'argent
à intérêt, مبری فنجم وغ بر بوغ
yang mem-brī pinjam wang ber-
būnga.

PRÉTEXTE, s. m., فرثور *pura-*
pūra, حجة *hujet*. Ce n'est qu'un
—, ایت فرثور ساج *itu pura-pūra*
sāja. Sous — de mettre à la voile,
فرثور هندق بر لایر *pura-pūra hendaq*
ber-lāyar.

PRÉTEXTER, v. a., ممفر ثراکن *mem-*
pura-purā-kan, مبری حجة *mem-*
brī hujet.

PRÉTOIRE, s. m., ایوان *eivān*. Ils
n'entrèrent pas dans le —, مک
تیداله مریکیت ماسق کدالم ایوان
tiadā-lah marika-itu māsuk ka-
dālam eivān.

PRÊTRE, s. m., امام *imām*, قادری
pādrī. — du Très-Haut, اللہ تعالیٰ
imām allah taāla. Le grand —,
امام بزر *imām besār*. Les princes

des prêtres, کفال ۲ امام *kapāla-ka-*
pāla imām. — des idolâtres, فثوولو
panghūlu kāfir.

PRÊTRISE, s. f., امامة *imāmat*.
Etre revêtu de la —, بر امامة *ber-*
imāmat.

PREUVE, s. f., تند *tanda*, سقی
saksi, کسقیسن *ka-saksī-an*, علامة
qlāmat, دلیل *delil*. — évidente,
تند یغ ترغ *tanda yang terang*. —
d'amitié sincère, تند تولى اخلاص
tanda tulus ikhlās. Cet écrit est
une — du paiement, سورت این
جادی تند فمیان *sūrat ini jādī*
tanda pem-bayār-an. C'est une
— que le jour du jugement est
proche, ایت علامة هاری قیامة همفر
itu qlāmat hārī kīāmat hampir.
Fournir des preuves, مبری تند
mem-brī tanda, مبری سقی *mem-*
brī saksi.

PREUX, adj., m., brave, vaillant,
فرکاس *perkāsa*, فثکاو
berāni.

PRÉVALOIR, v. n., avoir l'avant-
tage sur, منغ *menang*, مغالهن
meng-ālāh-kan, برکلین اتس
ber-kalebēh-an atas. Qui prévaut,
یغ منغ *yang menang*. — contre quelqu'un,
مغالهن اورغ *meng-ālāh-kan orang*.

SE PRÉVALOIR de sa nais-
sance, مبرکن درین سبب اصلن

mem - besàr - kan diri - ña sebàb asàl - ña.

PRÉVARICATEUR, TRICE, s., درهاك *durhāka*, يخ برخيانه *yang ber-kiānat*, مرتد *murtad*, بمعصية *ber-meṣiyet*. Les prévaricateurs tomberont, اورغ درهاك ايت اكن جاته *orang durhāka itu akan jātuh*. Une troupe de prévaricateurs, سواتو *suātu kāwan* كاون اورغ يخ برخيانه *orang yang ber-kiānat*. Une prévaricatrice, ثرمثون يخ بمعصية *per-ampūan yang ber-meṣiyet*.

PRÉVARICATION, s. f., كلشكاهن *ka - langkāh - an*, معصية *meṣiyet*. Toute — aura un châtement, سواتو *sa-suātu* كلشكاهن اكن براوله كلاس *ka-langkāh-an akan ber-ūleh ka-balās-an*. Où il n'y a pas de loi, il ne peut y avoir de —, دمان بوكن, اد بارغ شريعة دسان لاكي بوكن اد بارغ *di-māna būkan ada bārang šerīat di-sāna lagi būkan ada bārang ka-langkāh-an*.

PRÉVARIQUER, v. n., بدرهاك *ber-durhāka*, برخيانه *ber-kiānat*, ملشكه *me-langkah*, جادی مرتد *jādi murtad*. Les pasteurs ont prévarié contre moi, درهاك سكل كمال سده *segala gombāla sudah durhāka ka-padā-ku*. Dans lequel à prévarié Judas, يغ درفدان يهودا *yang deri - padā - ña ye-hūda sudah murtad*.

PRÉVENANCE, s. f., manières obligantes, ثرى لاكو يغ مانس *prī lāku yang mānis*.

PRÉVENANT, E, adj., obligant, يغ سوك منولغ *yang sūka menūlung*.

PRÉVENANT, gracieux, agréable, مانس *mānis*. Manières prévenantes, لاكو يغ مانس *lāku yang mānis*.

PRÉVENIR, v. a., devancer, مندهلوى *men-dahulū-i*. — le temps d'un paiement, مبابرله دهولو *mem-bāyar lebèh dahūlu deri-pada janji*.

PRÉVENIR, empêcher, منكهكن *menegàh-kan*. — le mal, منكهكن يغ *menegàh-kan yang jāhāt* جاهت.

PRÉVENIR, informer par avance, ممبرى تاهودهولو *mem-brī tāhu dahūlu*, مشيغتنكن *merg-īngat-kan*. — des dangers de la mer, مشيغتنكن *merg-īngat-kan bahāya* بهاي لاوت *lāut*.

PRÉVENTIF, IVE, adj., qui empêche, يغ منكهكن *yang menegàh-kan*.

PRÉVENTION, s. f., préoccupation de l'esprit, فكيرن *pikīr-an*, وهم *wehem*.

PRÉVENU, E, part. pas. d. v. prévenir, empêché, تگه *tegàh*, ترتهگه *ter-tegàh*.

PRÉVENU, informé, يغ تاهودهولو *yang tāhu dahūlu*.

PRÉVENU, *présuné coupable, accusé*, توده *tūduh*, یغ کتدوهن *yang ka-tudūh-an*. Le —, اورغ کتدوهن *orang ka-tudūh-an itu*.

PRÉVISION, s. f., یغلهائن اکن یغ *peng-lihāt-an akan yang belum datang*.

PRÉVOIR, v. a., ملیت دهولو *me-lihat dahulu*, مغیر *mergira*. — un malheur, ملیت دهولو بلا یغ اکن داتغ *me-lihat dahulu belā yang akan datang*. Je prévois qu'il viendra, هب کیرهوای اکن داتغ *hamba kira bahwa ia akan datang*.

PRÉVOYANCE, s. f., کیجقسنان *ka-bijaksanaan-an*, بودی *būdi*, بچار بودی *būdi bixāra*.

PRÉVOYANT, E, adj., بجقسان *bijaksāna*, بر بودی *ber-būdi*, یغ *yang ber-ingat*.

PRIAPISME, s. m., ساکت ذکر برکمبغ *sākit dzakar ber-kembang*.

PRIE-DIEU, s. m., تفت برلوت *tampat ber-lūtut*.

PRIER, v. a., بر دعا *ber-dōā*, منت *menta dōā*, برسمبغ *ber-sembahyang*, مغوچ صلوات *merg-ūxap selawāt*. — Dieu, دعا کفد الله *menta dōā ka-pada allah*. — avec humilité, منت دعا دغن کرنداهن هاتی *menta dōā dengan ka-rendāh-an hāti*. — avec persévérance, منت دعا دغن فرکنجاغن *menta dōā dengan*

per-kanjāng-an. — mentalement, منت دعا دغن عقل *menta dōā dengan akal*. Enseignez-nous à —, هندقله کران مغاجر کامی برسمبغ *hendak-lah kirā-ña meng-ajar kami ber-sembahyang*. Priez pour nous, بر دعاله کارن کامی *ber-dōā-lah kārna kami*.

PRIER, demander, منت *menta*, موهن *memūhun*. — quelqu'un de faire une chose, منت اورغ ممبوت *menta orang mem-buat suatu pe-karjā-an*. Je prie, افاله کران *kirā-ña*, اقاله کران *apā-lah kirā-ña*. Où est-il allé (dites-moi) je vous prie? کمان کران *ka-māna kirā-ña ia sudah pergi*. N'oubliez pas, je vous prie, جاغن لوڤ *jāngan lupa*.

PRIER, inviter, ممگل *memanggil*, مفرسلاکن *mem-per-silā-kan*. — de dîner, ممگل ماکن *memanggil mā-kan*. — d'une noce, مفرسلاکن اکن *mem-per-silā-kan akan per-jamū-an mempelèy*.

PRIÈRE, s. f., دعا *dōā*, سمبغ *sembahyang*, صلاة *ṣelāt*, pl. صلوات *ṣelawāt*, فرمتان دعا *per-mentā-an dōā*. — avant le repas, دعا تکال *dōā tatkāla māu makan*. — après le repas, دعا سهابس ماکن *dōā sa-hābis makan*. — du matin, سمبغ صبح *sembahyang subh*, سمبغ فاکی هاری *sembahyang pagi*

hāri. — de midi, سَمْبِيخْ ظَهْر *sembahyang tluhr*. — de l'après-midi, سَمْبِيخْ عَصْر *sembahyang așer*. — au coucher du soleil, سَمْبِيخْ مَغْرِب *sembahyang magrab*. — du soir, سَمْبِيخْ عِشَاء *sembahyang ișā*, سَمْبِيخْ مَالَم *sembahyang mālām*. Le lieu de la —, تَمَطَّ سَمْبِيخْ *tampat sembahyang*. Le temps de la —, وَاقْتُ سَمْبِيخْ *waktu sembahyang*. — pour les morts, سَمْبِيخْ كَارْنِ اَوْرَغْ *sembahyang kārna ōrang māti*. La — de la foi, فَرْمَتَانِ دَعَا يَغْ دَغْنِ اِيْمَانِ *per-mintā-an dōa yang dengan imān*. Livre de prières, كِتَاب سَمْبِيخْ *kitāb sembahyang*. Exaucer la — de quelqu'un, مَنَدَغَر دَعَا اَوْرَغْ *men-dengar dōa ōrang*.

PRIEUR, s. m., supérieur de monastère, سَيِّخْ *seik*, كَفَالِ اَوْرَغْ بَرْعِبَادَةِ *kapāla ōrang ber-ibādāt*.

PRIMAIRE, adj., فَرْتَامِ *portāma*. Planètes primaires, بَنَتَخْ بَرَايْدِرِ يَغْ فَرْتَامِ *bintar ber-īdar yang portāma*. Ecole —, سَكُولَا كَانَقْ ٢ *sekūla kānak-kānak*. Enseignement —, فَشْجَارَنْ *perg-ajār-anyang portāma*.

PRIMAT, s. m., اسْقَفِ يَغْ فَرْتَامِ دَالِمِ *uskuf yang portāma dālam suātu ka-rajā-an*.

PRIMAUTE, s. f., دَرَجَةُ يَغْ لَبَهْ تَغْكِي *darajat yang lebèh tinggi*. Avoir la —, بَرَفَشْكَتْ لَبَهْ تَغْكِي *ber-pangkat lebèh tinggi*.

PRIME, s. f., la première des heures canoniales, فَرْتَامِ وَقْتُ سَمْبِيخْ *portāma waktu sembahyang*.

PRIME, s. f., prix d'encouragement, ثَوَابْ *şarwāb*, جَزَا *jezā*.

PRIME d'assurance, اَوْثَدْ كَنْتِي رُوْكِي *upah ganti rūgi*.

PRIME-ABORD (DE), loc. adv., مَوْلَا *mula-mūla*, بَرْمَوْلَا *ber-mūla*.

PRIMER, v. n., tenir le premier rang, جَادِي يَغْ فَرْتَامِ *jādi yang portāma*.

PRIMER, v. a., مَغَالَهْكَنِ *meng-ālah-kan*, مَنَغْ *menang*.

PRIMEUR, s. f., première saison, اَوَّلِ مَوْسَمِ بُوَهْ دَانِ سَايِرِ *awal mūsīm būah dān sāyur*.

PRIMITIF, IVE, adj., فَرْتَامِ *portāma*, مَوْلَا *mūla*, اَصْلِي *aşalī*, يَغْ تَرْلَبَهْ دَهُولُو *yang ter-lebèh dahūlu*. Valeur primitive, هَرَكْ يَغْ فَرْتَامِ *harga yang portāma*. Existence primitive, وُجُودِ اَصْلِي *wujūd aşalī*. Les temps primitifs, فَرْبِ كَالِ *purba kāla*. Mots primitifs, فَوْهَنْ فَرَكْتَانِ *pōhon per-katā-an*. Les couleurs primitives, وَرَنْ ٢ فَلَاعِي *warna-warna palāng-i*.

PRIMITIVEMENT, adv., ثَدْ مِلَانِ *pada mulā-ña*, ثَدْ اَصْلَنْ *pada aşal-ña*.

PRIMOGENITURE, s. f., كَسْلُوغَنْ *ka-solōng-an*.

PRINCE, s. m., souverain, بگند *baginda*, راج *rāja*. — puissant, بگند یغ *baginda yang kuāsa*.

PRINCE, fils de roi, قترا *putrā*, اناک راج *ānak rāja*. — royal, — impérial (héritier présomptif de la couronne, راج مود *rāja mūda*.

PRINCES du sang royal, رجراج *raja-rāja*. Les princes tributaires, رجراج یغ تعلق *raja-rāja yang talok*.

Fig., le premier. Le — des apôtres, رسول قترس *rasūl petrus*. Le — des ténèbres, ابلیس *iblis*.

PRINCESSE, s. f., قتری *putrī*, اناک راج فرمپوان *ānak rāja perampūan*. Madame la —, تون قتری *tūan putrī*.

PRINCESSE, souveraine d'un État, راج فرمپوان *rāja perampūan*, فرمیسوری *permīsūri*.

PRINCIER, ÈRE, adj., چار راج *xāra rāja*. Vêtement —, فکاین چار راج *pakēy-an xāra rāja*. Avec une magnificence princière, دغن افچار *dengan upaxāra rāja*.

PRINCIPAL, E, adj., qui est le premier, le plus important, اکځ *āgung*, کفال *kapāla*, یغ بسر *yang besār*. Le — ouvrier, توکځ اکځ *tūkang āgung*. La principale récolte, پوپول اکځ *pūpul āgung*. Le — ministre, منتری یغ بسر *mantrī yang*

besār, فردان منتری *ferdānamantrī*, وزیر *wezīr*. Les principaux d'un pays, اورځ کای ددالم نکری *orang kāya di-dālam nagrī*.

PRINCIPAL, s. m., somme capitale, مودل *mūdal*, فوکک *pōkok*. — et intérêts, مودل دغن بوع *mūdal dengan būga*.

PRINCIPALEMENT, adv., ترلبه *terlebèh*, قول *istimēwa*, ترلبه قول *terlebèh pūla*, استمیو لاکي *istimēwa lāgi*.

PRINCIPAUTÉ, s. f., dignité de prince, فځکت راج *pangkat rāja*. —, domaine d'un prince, کرجاء *ka-rajā-an*, تانه راج *tānah rāja*.

PRINCIPAUTÉ, troisième ordre de la hiérarchie céleste, فځهلوان *panghulū-an*.

PRINCIPE, s. m., cause première, فوهن *pōhon*. Dieu est le — de toutes choses, الله اد فوهن یغ درفدان *allah ada pōhon yang deri-padā-ña sa-kalī-an ka-adā-an jādī*.

PRINCIPE, origine, اصل *aşal*, فځکل *pangkal*. Depuis son —, درفد اصل *deri-pada aşal-ña*.

PRINCIPE, cause naturelle, فوهن *pōhon*, سبب *sebàb*. — de discorde, فوهن چدرا *pōhon xiderā*. Le — de la maladie, سبب ساکت ایت *sebàb sākīt itu*.

PRINCIPES d'une science, فوھن علم *pōhon ilmu*.

PRINCIPE, vérité première, کبنارن یخ جادی فوھن *ka-benār-an yang jādi pōhon*.

PRINTANIER, ÈRE, adj., بهاری *be-hāri*.

PRINTEMPS, s. m., ربیع *rebīa*, ستمبر *seprīng*, اول موسم فانس *āwal mūsīm pānas*.

Fig. Le — de la vie, کمدان *ka-mudā-an*, عمر مود *umur mūda*.

PRIORITÉ, s. f., فوری یخ دهولو *prī yang dahūlu*.

PRIS, E, part. pas. du v. prendre, saisi, ترشکفت *ter-tangkap*, فشخ *pegang*. —, serré, pincé, ترسفت *ter-sepīt*. —, enlevé, ترامبل *ter-ambil*. —, volé, ترچوری *ter-xūri*. —, au piège, توکن راجق *ter-kena rāxik*. —, enraciné, سده براکر *sudah ber-ākar*.

PRISE, s. f., 1°, action de prendre, حال منشکفت *hāl menangkap*. — de corps, حال منشکفت اورخ *hāl menangkap orang*, سیاست بدن *siyā-sat badān*. — d'une ville, حال منشکفت *hāl meng-āluh nagrī*. — d'eau, فخلین ایر *perg-alir-an āyer*. — de possession, فشقیای *perg-ampuā-i*. 2°, chose prise, capture, butin, رمفاسن *rampās-an*, ربوتن *rebūt-an*, جراهن *jarāh-an*.

Une — de tabac, سجنق تباکو هیدخ *sa-jentiq tembāko hīdung*.

Avoir une PRISE avec quelqu'un, بر بنته بتاهن *ber-bantah-bantāh-an*.

Avoir PRISE sur quelqu'un, جادی *jādi* برکواس اتس اورخ *ber-kuāsa atas orang*. Lâcher prise, ملشکن *me-lepūs-kan*.

PRISER, v. a., mettre le prix à une chose, منلیکن *me-nīley-kan*, مشهرگان *mery hargā-kan*. — une étoffe, منلیکن کاین *me-nīley-kan kāin*.

PRISER, estimer, مغندهکن *mery-indah-kan*. — un livre, مغندهکن *mery-indah-kan kitāb*.

PRISER, aspirer du tabac par le nez, ماکي تباکو هیدخ *memākey tembāko hīdung*.

PRISEUR, s. m. Celui qui met à prix, یخ مشهرگان *yang mery-hargā-kan*.

PRISEUR, qui prend du tabac, یخ سوك فاكي تباکو هیدخ *yang sūka pākey tembāko hīdung*.

PRISME, s. m., فرسم *presīm*. Le — est un morceau de verre triangulaire, فرسم ایت یاءیت سکفخ کاج *presīm itu iā-itu sa-kepīng kāxa dengan tiga per-segī*.

PRISON, s. f., فنجار *panjāra*, فسوخن *pasūng-an*, کروخن *kurūng-an*, کدخ باتو *godōng bātu*. — noire,

گدڻ کلف *godòng gelup*. La porte d'une —, فتنو فنجار *pintu panjāra*. Gardien d'une —, فتهولو فنجار *panghūlu panjāra*, جورو فسوغن *jūru pasūng-an*. Mettre en —, مناره دالم فنجار *menāruh dālam panjāra*, مېوڅ کدالم فنجار *mem-būang ka-dālam panjāra*. J'étais en —, اداله اکو ددالم فنجار *adā-lah aku di-dālam panjāra*.

اورځ ترفنجار *PRISONNIER, ÈRE, s.*, اورځ ترفنجار *orang ter-panjāra*, اورځ ترپاسخ *orang ter-pāsung*. — pour dette, ترفنجار سبب هوتځ *ter-panjāra sebàb hūtang*. Elargir un —, ملښکون اورځ *me-lepās-kan orang deri dālam panjāra*.

PRISONNIER de guerre, تاون *tāwan*, تاون *tawān-an*. Etre fait —, منجادی تاون *men-jādi tawān-an*. Faire des prisonniers, مناون *menāwan*. Payer la rançon des prisonniers, منبوسی تاون *menebūs-i tawān-an*.

PRIVATION, s. f., action de priver, فېمبولوسن *pem-bulūs-an*.

PRIVATION, manque, ککراځن *ka-kurāng-an*. — de nourriture, ککراځن *ka-kurāng-an*. — مکان *makān-an*.

PRIVATION, perte, کهلاځن *ka-hilāng-an*. — de la vue, کهلاځن مات *ka-hilāng-an māta*.

PRIVÉ, E, part. pas. du v. priver, qui manque, کورځ *kūrang*. — qui a perdu. — de raison, سده هیلځ *sudah hilang akal-ña*. — de ses droits, سده هیلځ سکل حقن *sudah hilang segala hak-ña*.

PRIVÉ, qui n'a aucun emploi public, اورځ یځ تیاد فکځ جواتن *orang yang tiada pegang jawāt-an*.

PRIVÉ, personnel. De son autorité privée, دځن کواس درین *dengan kuāsa diri-ña*. Propriété privée, یځ اورځ پونا *yang orang pūna*.

PRIVÉ, apprivoisé, جیتق *jīnak*. Cerf —, روس جیتق *rūsa jīnak*.

PRIVÉ, s. m. Lieu d'aisances, جېبن *jamban*, تندس *tendas*.

PRIVER, v. a., ôter à quelqu'un ce qu'il possède, مشېل یځ اورځ فوک *meng-ambil yang orang pūna*, مرېمپس *me-rampas*, مرېب *me-rebūt*, منېچوری *men-xūri*. — de la raison, مشېلځن عقل *meng-hilangkan akal*. — de la vie, مېبونځه *mem-būnuh*. — quelqu'un de ses enfants, مېبولسکون *mem-būlus-kan*.

PRIVER, apprivoiser, منېچنکون *men-jīnak-kan*. — des animaux, منېچنکون بناتځ *men-jīnak-kan binātang*.

PRIVILÈGE, s. m., حق *hak*, حق یځ مشېولیکن *hak yang mengaxualikan*. — de la noblesse, حق اورځ *hak orang bangsawan*.

PRIVILÈGE, don, فبرين pem-brī-an.

PRIVILÉGIÉ, E, adj., يڭ سده دافت
يڭ yang sudah dāpat hak, يڭ
دكرنياء yang di-karuniā-i.

PRIX, s. m., valeur d'une chose,
ce qu'on en paie, هرك harga, قدر
kedar. — élevé, هرك تشكى harga
tinggi, هرك بسر harga besar. —
modéré, يڭ سدغ harga yang
sedang, هرك اكهارى hargaugahāri.
— fixe, هرك ماتي harga mati. Le
— du marché, هرك فاسر harga
pasar. Vendre à vil —, منجول دغن
هرك هين men-jūal dengan harga
hina. Le — baisse, هرك تورن
harga turun. Au dessous du —,
هرك دباوه di-bāwah harga. —
d'achat, هرك فوبلين pōkok, هرك
harga pem-belī-an. C'est le — du
sang, هرك داره اداك ايت harga
darah adā-ña itu. Quel est le —
de ce riz? براڭ هرگاڭ برس ايت
brāpa harga-ña brās itu. Chose
de —, chose précieuse, يڭ انده
barang yang indah-indah.

PRIX, récompense, حسنة hisnat,
ثواب sawāb. Tous courent, mais
un seul remporte le —, سكيلين ايت
لارى برلب ٢ تنافى سورغ جوك براوله
sa-kali-an-ña itu lāri ber-
lumba-lumba tetāpi sa-ōrang jūga

ber-ūleh hisnat. Le — du travail,
اوقه upah, حسنة hisnat.

Loc. N'importe à quel —, par
tous les moyens, دغن سكل داي افاي
dengan segala dāya upāya. Cha-
cun vaut son —, دغن قدرن
masing-masing dengan kedar-na.

PROBABILITÉ, s. f., vraisemblance,
پري يڭ بنر رفاڭ pri yang benār
rupā-ña.

PROBABLE, adj., چالقي xalāk,
يڭ بنر رفاڭ yang benār rupā-ña.
Cela n'est pas —, ايت تباد بنر رفاڭ
itu tiāda benār rupā-ña.

PROBABLEMENT, adv., موده مداهن
mudah-mudah-an, بارغ كالى
kālī. Il viendra —, موده مداهن اى
mudah-mudah-an ia
akan datang.

PROBATION, s. f., temps d'épreuve,
وقت فرچباڭ waktu per-xobā-an.

PROBE, adj., يڭ بايق yang baik,
يڭ عادل yang ādil, ستياون satiāwan,
يڭ لورس هتين yang lurus hati-ña.

PROBITÉ, s. f., كبتولن ka-betūl-
an, كلروسن هاتي ka-baik-an, ستي
ka-lurūs-an hāti, satīa.

PROBLÉMATIQUE, adj., douteux,
تياد تنتو tiāda tantu, راجن rājan,
تياد ترغ tiāda trang.

PROBLÈME, s. m., فنرك penarka,
مسالة mesālet, سوال suwāl, suāl.

— difficile, *يغ مشكل penarka yang muškil*. Résoudre un —, *بتركاكن فنرك be-tarkā-kan penarka*.

PROCÉDÉ, s. m., manière d'agir,
 کَلکُون *ka-lakū-an*, فَرى جالان *prī jālan*. Bon —, کَلکُون یَغ بائِق *ka-lakū-an yang bāik*. Le — de cet homme n'est pas convenable, فَرى جالان ایت تِیاد فَاات *prī jālan ōrang itu tiāda pātut*.

PROCÉDER, v. n., provenir,
 تربت *terbit*, تورن *tūrun*. — d'un
 cœur pur, تربت در قد هاتی یغ *terbit*
terbit deri-pada hāti yang jernih.

PROCÉDER, agir en justice, بر دعوا
ber-dawā, برگاوم ber-gāwam.

PROCÉDER, agir, faire, ملکوکن *me-lakū-kan*, مموت *mem-būat*. —
avec rigueur, ملکوکن دغن کرس *me-lakū-kan dergan krəs*.

PROCÉDER, se conduire, ملکوکن
دیری *me-lakū-kun dīri*.

PROCÉDURE, s. f., سڱيت *sanggēta*,
 بچار *bixāra*, حال مندعو *hāl men-*
dawā.

PROCÈS, s. m., instance devant un juge, دعا گاو *dawā gāwam*, گاوای *gāway*. Intenter un —, مندعا *men-dawā*. Intenter un — à quelqu'un, مندعوائی *men-dawā-i*, مٹادو *meṅ-ādu hāl ātas sa-ōrang*. Qui intente un —, قندعا *pen-dawā*.

PROCESSION, s. f., marche religieuse, ارق *arak*, فُجْرَاكِن *per-arāk-an*, فُرَاكَاتِن *per-argkāt-an*, Se mettre en —, بَرَاغُكْت *ber-argkut*. Aller en —, بَرَارِق *ber-ārak*. Porter, conduire en —, مَغَارِق *meng-ārak*.

PROCHAIN, E, adj., qui est proche,
 دکت یغ لبه *yang dekàt, yāng*
lebèh dekàt. Le village —, دوسن,
 دکت یغ ایت *dūsun itu yāng dekàt*.

PROCHAIN, qui est près d'arriver, یغ دهداڻ *yāg dādān*, یغ داتڻ *yāg dātān*, یغ کمدیڻ *yāg kamudī - an*. L'année prochaine, تاهن یغ داتڻ *tāhun yāg dātān*. La saison prochaine, موسم یغ دهداڻ *mūsīm yāg dādān*.

PROCHAIN, s. m., son semblable,
 تَمَن temàn, تَمَن مَانِسِي temàn mānu-
 sīa, سَام مَانِسِي sāma mānusīa.
 Nous devons aimer le —, هَارُس
 مَانِسِي hārus kāmī
 mēngāsīh temàn mānusīa. Qui est
 mon — ? سِيَاك سَمَاك مَانِسِي siāpa
 samā-ku mānusīa.

PROCHAINEMENT, adv., لكس جوك
lekàs jūga, لاڳي سديكت هاري lāgi
sa-dikit hāri.

PROCHE, adj., qui est près ou
auprès, همڤر *hampir*, دڪت *dekàt*.
Le royaume de Dieu est —، ڪرڄامن
الله ادا همڤر *ka-rajā-an allah ada*

hampir. L'été est —, همفرله موسم *hampir-lah mūsīm pānas*.

PROCHES, les parents, سائق *sānak*, كلورك *kulawarga*, سودار يغ *sudāra yang dekāt*.

PROCLAMATEUR, s. m., اورغ *orang ber-serū-serū-kan*, برسرواكن *orang yang me-ñatā-kan*.

PROCLAMATION, s. f., سروعن *serū-an*, كيتان *ka-ñatā-an*. —, écrit, سورت يغ معلومكن *sūrat yang me-mālūm-kan*.

PROCLAMER, v. a., مپرو *meñerū*, مورناكن *me-mālūm-kan*, مورناكن *me-wartā-kan*. — au son de la caisse, منوبتكن *menabal-kan*, منوبتكن *me-nōbat-kan*. Le souverain fut proclamé, بگندسده دطبلكن *baginda sudah di-ṭabal-kan*.

PROCRÉATION, s. f., حال براتق *hāl ber-ānak*.

PROCRÉER, v. a., براتق *ber-ānak*.

PROCURATION, s. f., وكالة *wikālet*. — écrite, سورت وكالة *sūrat wikālet*.

PROCURER, v. a., ممبرى *mem-brī*, مپمپكن *meñampey-kan*, ممبرى *mem-bāwa*. — des vivres, ممبرى مكانن *mem-brī makān-an*.

PROCURER, occasionner, مخذاك *merg-adā-kan*. — des désagréments, مخذاك كساهن *merg-adā-kan ka-susāh-an*.

SE PROCURER, v. pron., منداقت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. Se procurer de l'argent, منداقت وغ *men-dāpat wang*.

PROCUREUR, s. m., fondé de pouvoir, وكيل *wakīl*. — du roi, راج *wakīl rāja*. Etre —, بروكيل *ber-wakīl*. Etablir un —, موكلكن *me-wakīl-kan*.

PRODIGALITÉ, s. f., حال مبورسكن *hāl mem-bōros-kan*, حال مبوغ *hāl mem-būang*.

PRODIGE, s. m., چغاغن *xengāng-an*, عجيبة *ajībat*, علامة *alāmat*, معجزة *mujizat*. Faiseur de —, يغ *yang ber-būat mujizat*.

PRODIGIEUSEMENT, adv., excessivement, ترلالو *ter-lālu*. — grand, ترلالو بسر *ter-lālu besār*.

PRODIGIEUX, EUSE, adj., چغغ *xengang*, عجب *ajeb*.

PRODIGUE, adj., dissipateur, يغ *yang mem-būang wang-ña*, يغ مبورسكن هرتان *yang mem-bōros-kan hartā-ña*, فمبورس *pem-bōros*. — de paroles, يغ بركات ترلالو بايق *yang ber-kāta ter-lālu bāñak*. فليتر *pelēter*.

Loc. prov. A père avare, enfant —, باف كيكير مك انغن فمبورس *bāpa kikir maka ānak-ña pem-bōros*.

PRODIGUE, (pris en bonne part), extrêmement libéral, ترلانو موره *ter-lālu mūrah*.

PRODIGUER, v. a., dissiper, مبروغ *mem-būang*, مبروسكن *mem-bōros-kan*. — son argent, مبروغ وغن *mem-būang wang-ña*. — ses biens, مبروسكن هرتان *mem-bōros-kan hartā-ña*.

PRODIGUER, ne pas épargner, مبروت ترلانو بايق *mem-būat ter-lālu bāñak*. — ses paroles, بركات ترلانو بايق *ber-kāta ter-lālu bāñak*. — ses serments, برسمفه دغن تباد *ber-sumpah dengan tiāda sebāb-ña*.

PRODUCTEUR, TRICE, s., qui produit, ينجديكن *yang men-jadī-kan*, ينج مبرى *yang mem-brī*, ينج مغلوركن *yang mengalūar-kan*.

PRODUCTIF, IVE, adj., مبرى *yang mem-brī*. Commerce —, فرنيگان ينج مبرى لاب *perniagā-an yang mem-brī lāba*. Terre productive, تانه ينج برحاصل *tānah yang ber-hāsil*.

PRODUCTION, s. f., 1°, action de produire, حال برانق *hāl ber-ānak*, حال منجديكن *hāl men-jadī-kan*. 2°, ce qui est produit, ينج دجديكن *yang di-jadī-kan*, كجديئن *ka-jadī-an*. — de l'esprit humain (invention), ايجاد *ijād*. 3°, revenu, حاصل *hāsil*.

PRODUIRE, v. a., engendrer, برانق *ber-ānak*. Tout animal produit son semblable, سكل بناتغ برانقكن ينج سام *segala binatang ber-ānak-kan yang sāma diri-ña*.

PRODUIRE, créer, منجديكن *men-jadī-kan*. Tout ce qui existe a été produit par Dieu, سكل كدائن سده *segala ka-adā-an sudah di-jadī-kan allah*.

PRODUIRE, rapporter, donner un avantage, مبرى *mem-brī*, مبرى حاصل *mem-brī hasil*. Argent qui produit un intérêt, ونج ينج مبرى بوغ *wang yang mem-brī bunga*, ونج ينج *wang yang ber-bunga*. Tout ce que la terre produit, بارغ ينج *bārang yang di-hasil-kan bumi*. Cet arbre produit beaucoup de fruits, مك فوهن ايت *maka pōhon itu mem-brī bāñak bāh*, مك فوهن ايت *maka pōhon itu bāñak bāh-ña*.

PRODUIRE, causer, occasionner, مغداكن *men-jadī-kan*, مغداكن *meny-adā-kan*. — des maladies, منجديكن فياكت *men-jadī-kan peñakit*. — de la douleur, ميكتي *meñakit-i*. — de la colère, ممركاكن *me-murkū-kan*. — des dissensions, منمبلكن چدرا *menimbul-kan cidrā*. Cet auteur a produit beaucoup d'ouvrages, مك اورغ فغارغ ايت سده *mek aurang fagarang ait sde*.

مشارعکن بیراف کتاب *maka orang pangarang itu sudah mengarang-kan be-brāpa kitāb.*

PRODUIRE, exposer à la vue, amener, منعجکَن *menunjuk-kan*, معاو منعجکَن *meng-hādīr-kan*, معاو *mem-bāwa*. — des papiers, منعجکَن *menunjuk-kan sūrat*. — des témoins, معاو سقی *mem-bāwa saksi*.

PRODUIRE, introduire, باو معهادف *bāwa meng-hādap*. — un homme à la cour, معاو اورغ معهادف راج *mem-bāwa orang meng-hādap rāja*.

SE PRODUIRE, v. pron., se faire connaître, منعجکَن درین *menunjuk-kan diri-ña*. Se produire, se présenter, معهادف *meng-hādap*.

PRODUIT, s. m., résultat, یغ کجدین *yang di-jadi-kan*, کجدین *ka-jadi-an*.

PRODUIT, revenu, حاصل *hāsil*.

PROÉMINENT, E, adj., جعگر *jeng-keir*, منعج *munxung*. Nez —, هیدغ *hidung munxung*.

PROFANATEUR, TRICE, s., اورغ یغ *orang yang me-nejīs-kan bārang yang kudus*.

PROFANATION, s. f., حال منعجکَن *hāl me-nejīs-kan*, فنجمارن *pen-xumār-an*.

PROFANE, adj., contre le respect dû aux choses saintes, نجس *nejīs*,

حرام *harām*. Quant à toi — et impie, اکن اغکو یغ نجس دان فاسق *akan angkaw yang nejīs dān fāsik*.

PROFANE, l'opposé du sacré, عام *āmm*. Distinguer entre le sacré et le —, مبداکن دانتار قدس دان دانتار, عام *mem-bedā-kan di-antāra kudus dān di-antāra āmm*. Des discours vains et profanes, فرسوراءن سی ۲ یغ *per-suarā-an sia-sia yang kibar*.

PROFANE, v. a., traiter avec irrévérence les choses sacrées, منعجکَن *me-nejīs-kan*, منعجکَن *men-xumār-kan*, معجرامکن *meng-harām-kan*. — mon alliance, منعجکَن فرجنجیئنک *me-nejīs-kan perjanji-an-ku*. Ils ont profané votre temple, ای سده منعجکَن کهم *ia sudah me-nejīs-kan kabah-mu*.

PROFANER, faire un mauvais usage, میلائی *meñalāh-i*. — les dons du roi, میلائی انگره راج *meñalāh-i anugrah rāja*. — le nom de Dieu, میت نام الله دغن سی ۲ *meñebūt nāma allah dergan sia-sia*.

PROFÈRE, v. a., مغوجف *meng-ūxap*, مغتاکن *mengatā-kan*. — des paroles, مغوجف فرکتان *meng-ūxap per-katā-an*. — le nom de Dieu, مغوجف نام الله *meng-ūxap nāma allah*.

PROFÈS, ESSE, adj., اورغ یغ سده *orang yang sūda*, برنیة تغکل دالم فرسکتون اورغ برعبادة

orang yang sudah ber-niyet tinggal dalam per-sakutū-an orang ber-ibadat, یخ سده برنذر yang sudah ber-nazar.

PROFESSER, v. a., avouer publiquement, معاكو meng-aku, ممبرى mem-brī saksi. — la religion chrétienne, ممبرى سقس درثد mem-brī saksi deri-pada agāma mesēhi.

PROFESSER, exercer un métier, un art, منوڪھ menūkang, ممكغ جباتن memegang jabāt-an.

PROFESSER, enseigner, معاجر meng-ajar. Commencer à —, ملاءى me-mulā-i meng-ajar.

PROFESSEUR, s. m., فعاجر peng-ajar, گورو gūru, معلم malim. — de langues, فعاجر بهاس peng-ajar bahāsa.

PROFESSION, s. f., déclaration publique, فعاكون peng-akū-an. — de foi, شهادة šahādat. Paroles de la —, كلمة شهادة kalimat šahādat.

PROFESSION, état, condition, تكاغن tukang-an, جباتن jabāt-an. Entrer dans une —, ماسق جباتن masuk jabāt-an.

PROFESSION, action de faire des vœux, حال برنذر hāl ber-nazar.

PROFESSORAT, s. m., جباتن فعاجر jabāt-an peng-ajar, فعاكت فعاجر pangkat peng-ajar.

PROFIL, s. m., سبله موك sa-belāh mūka.

PROFIT, s. m., gain, avantage, لآبا lāba, انتغ untung. Avec —, دغن دغان lāba. Faire beaucoup de —, مندافت بايق انتغ men-dapat bānaq untung. Partager le —, ممبرى لآبا mem-bahagi lāba.

PROFIT, utilité, فايدة faidat, گونا gūna. Mettre à —, مندافت فايدة men-dapat faidat.

PROFITABLE, adj., qui donne du profit, ممبرى لآبا yang mem-brī lāba, یخ ممبرى انتغ yang mem-brī untung.

PROFITABLE, utile, برفايدة ber-faidat, برگون ber-gūna.

PROFITER, v. n., faire un gain, مندافت انتغ ber-uleh lāba, براوله لآبا ber-uleh lāba, men-dapat untung.

PROFITER, tirer avantage, مندافت فايدة men-dapat faidat.

PROFITER, rapporter du profit, ممبرى لآبا mem-brī lāba. Ce commerce lui a profité, فريکاءن ايت perniagā-an itu sudah mem-brī lāba.

PROFITER, être utile, جادى برگون jadi ber-gūna. Le bien volé ne profite pas, هرت یخ دجورى ايت تياد hartā yang di-xūri itu tiāda ber-gūna.

PROFITER, croître, se fortifier, *ber-tumbuh*, جادی قوه *jādi kūwat*.

PROFOND, E, adj., دالم *dālam*. Un puits —, دالم پریگی یغ *prigi yang dālam*. Fossé —, فارت دالم *pārit dālam*. Un — savoir, دالم فقهون یغ *pergatahū-an yang dālam*. Arbre qui a de très profondes racines, فوهن یغ براکر دالم سکالی *pohon yang ber-akar dālam sa-kālī*. Une pensée profonde, فکیرن یغ دالم *pikir - an yang dālam*.

PROFOND, grand, extrême. Cha-grin —, دکچت یغ امت ساغت *duka-xita yang amat sāngat*. Garder un — silence, دیم سکالی *diam sa-kālī*. Un — scélérat, اورخ یغ جاهت سکالی *orang yang jāhat sa-kālī*. Faire une profonde salutation, مپیہ *me-ñembah*. — sommeil, تیدر پادر *tidor nādar*.

PROFOND, mystérieux, caché, تربونی *ter-būni*, ترسمبونی *ter-sem-būni*. Mystère —, رهسی یغ ترسمبونی *rahasia yang ter-sem-būni*.

PROFONDÉMENT, adv., دالم *dālam*. Creuser —, مغکالی دالم *meng-gālī dālam*.

PROFONDÉMENT, extrêmement, دغن یغ ساغت *dengan yang sāngat*. — affligé, بردکچت دغن یغ ساغت *ber-duka-xita dengan yang sāngat*.

PROFONDEUR, s. f., دالم *dālam*, دالمی *dālam-ña*, کدلامن *ka-dalām-an*. Cinq brasses de —, لیم دث دالمی *lima depa dālam-ña*. Quelle en est la —? براف دالمی *brāpa dālam-ña*. — du cœur humain, دالمی هاتی *dālam-ña hāti mānusīa*. — d'une rivière, کدلامن سوخی *ka-dalām-an sūngay*. — d'une maison, فنجخن رومه *panjang-ña rūmah*. — de la mer, کدلامن لوت *ka-dalām-an laut*, توبر *tubir*. Sonder une —, مندوک *men-duga*.

PROFUSION, s. f., کلفاهن *ka-lim-pāh-an*, ترلالو بائق *ter-lālu bāñak*, ترلالو امت *ter-lālu amat*. Donner de l'or à —, ممبری امس ترلالو بائق *mem-brī amās ter-lālu bāñak*.

PROGÉNITURE, s. f., les enfants, ۲ فراناکن *anak-anak*, ۲ اتق *anak-anak*, ۲ اتق چوچو *anak-anak cūcū*. Sans —, تیاد براتق *tiada ber-anak*.

PROGRAMME, s. m., سورت اتورن *sūrat atūr-an*.

PROGRÈS, s. m., mouvement en avant, حال منجالن *hāl men-jālan*.

PROGRÈS, accroissement, کتباهن *ka-tambāh-an*. — de la science, کتباهن معرفه *ka-tambāh-an marī-fat*. Cet enfant fait des —, مک اتق *maka anak itu*, ایت بلاجر بائق ۲ *bel-ajar bāik-bāik*.

PROGRESSER, v. n., avancer, منجّالان *men-jālan*, منورت جالان *menūrut jālan*.

PROGRESSER, croître, برتبد *ber-tambah-tambah*.

PROGRESSIF, IVE, adj., یخ برجالان *yang ber-jālan-jālan*, یخ برتبد *yang ber-tambah-tambah*.

PROGRESSION, s. f., mouvement en avant, حال برجالان کهدافن *hāl ber-jālan ka-hadāp-an*.

PROGRESSION, suite non interrompue, تورت تورت *tūrut-turūt-an*.

PROGRESSIVEMENT, adv., برفشکت *ber-pangkat-pangkat* دغن تیاد برهنقی *tiāda ber-henti*.

PROHIBÉ, E, part. pas. du v. prohiber, لارغ *lārang*, ترلارغ *ter-lārang*, حرام *harām*, قتش *pantang*, امت *āmat*, ایت ترلارغ *itu ter-lārang*. Ceci est —, بارغ *bārang* لاراغن *larāng-an*.

PROHIBER, v. a., ملارغ *me-lārang*, منگه *menegāh*, ممنتغ *memantang*, معمرامکن *meng-harām-kan*. — l'entrée des marchandises, ملارغ دکاغن *me-lārang dagāng-an māsuḡ*. Qui prohibent le mariage, یخ ملارغ *yang me-lārang orang* اورغ کلورین *kāwīn*.

PROHIBITION, s. f., لاراغن *larāng-an*, حال ملارغ *hāl me-lārang*, قشکاهن *penegāh-an*.

PROIE, s. f., ce que les animaux carnassiers ravissent pour manger, رمغاسن *rampās-an*. Saisir une —.

مرمغس رمغاسن *me-rampasrampās-an*. Dévorer sa —, ماکن رمغاسن *mākan rampās-an-ña*. Bête de —, ساتوا *satwā*, بناتغ یخ بوس *binātang yang būwas*. Oiseau de —, روى *rūwey-rūwey*, روق *rūwak-rūwak*, الف *ālap-ālap*.

PROIE, butin, رمغاسن *rampās-an*, ربوتن *rebūt-an*, جراهن *jarāh-an*. Partager la —, ممهاگی رمغاسن *mem-bahāgi rampās-an*.

Etre en PROIE au chagrin, دودق *dūdūḡ* دالم فرچتئان *dālam per-xintā-an*.

Loc. Cette maison a été la — des flammes, مک رومه ایت سده *maka rūmah itu sudah di-mākan api*.

PROJECTILE, s. m., corps lancé, سگل بارغ یخ دلوتراتودچفق *segala bārang yang di-lūtar ātaḡ di-campak*.

PROJET, s. m., dessein, intention, کهندق *ka-hendak*, مقصود *maḡsūd*, ارادة *keṣad*, سهاج *sahāja*, قصد *irādat*, بچار *bixāra*. Il a exécuté son —, ای سده دافت مقصود *ia sudah dāpat maḡsūd-ña*. Le — du roi est bon, بائق بچار راج *bāiḡ bixāra rāja*.

PROJET, plan, دینه *dīnah*, چنت *xonto*, رنجان *ranxāna*. Faire un —, مېوت دینه *mem-būat dīnah*. — de lettre, رنجان سورت *ranxāna sūrat*.

PROJETER, v. a., former un projet, مېندق *meng-hendak*, مېچار *mem-bixāra*, مېشای *meñahāja*, مېشای *meng-upāya*.

PROLÉGOMÈNES, s. m. pl., مقدمة *mukaddamat yang panjang*.

PROLÉTAIRE, s. m., اورخ هين *orang hīna*, اورخ مسكين *orang meskīn*.

PROLIFIQUE, adj., يڭ دافت براتق *yang dapat ber-ānak*, يڭ بيق *bīyak*.

PROLIXE, adj., لنجت *lanjut*, فنېچ *panjang*. Discours —, مېچار فنېچ *bixāra panjang*.

PROLIXITÉ, s. f., کلنچوتن *ka-lanjūt-an*.

PROLONGATION, s. f., action de prolonger, حال منېشکن *hāl memanjang-kan*, فمېنچاغن *peman-jāng-an*.

PROLONGATION, délai, فرتځکوهن *per-targūh-an*.

PROLONGER, v. a., faire durer plus longtemps, منېشکن *meman-jang-kan*, ملنچتکن *me-lanjut-kan*.

— la vie, منېشکن عمر *meman-jang-kan umur*.

PROLONGER, étendre, continuer, منېشکن *memanjang-kan*. — une ligne, منېشکن بارس *memanjang-kan bāris*.

SE PROLONGER, v. pron., منچادی *men-jādi lebh panjang*. Se — jusqu'à, سمې *sampey*. Ce sentier se prolonge jusqu'à la route royale, مک سمغاغن ایت سمې *maka simpāng-an itu sampey ka-jālan rāya*.

PROMENADE, s. f., action de se promener, فرجالانن *per-jālān-an*, پسيارن *paseyār-an*. Aller à la —, فرکی برجالن *pergi ber-jālān-jālān*.

PROMENADE, lieu où l'on se promène, تمفت فسير *halāman tempat peseyar*. Cette — est belle, تمفت فسير ایت بايق چوک *tampat peseyar itu baik jūga*.

PROMENER, v. a., mener à la promenade, منچالکن *men-jālān-kan*, مېباو فسير *mem-bāwa paseyar*. — un enfant, منچالکن ایتق *men-jālān-kan ānak*, مېباو ایتق فسير *mem-bāwa ānak paseyar*.

PROMENER, conduire, مېباو *mem-bāwa*, مېهنتر *meng-hantar*. Il promena les nouveaux arrivés par la ville, مک اورخ بهارو ایت دېواله

کلیغ نکرى *maka orang baharu itu di-bawa-ñā-lah kuliling nagri.*

PROMENER sa vue, مليت کلیغ *me-lihat kuliling.*

SE PROMENER, v. pron., ۲ برجالن *ber-jalan-jalan*, فسير *paseyar*. Se promener dans le jardin, ۲ برجالن *ber-jalan-jalan di-dālam tūman*. Se promener pendant deux heures, فسير دو جام لماں *paseyar dua jam lamā-ña.*

PROMENEUR, EUSE, s., ۲ اورغ یغ *orang yang ber-jalan-jalan*, ۲ برجالن *orang yang paseyar*, ۲ اورغ یغ فسير *orang yang sūka paseyar*. La place est pleine de promeneurs, هلامن ایت فنه سستق *halā-man itu penuh sesak deri-pada ka-bañāk-an orang yang ber-jalan-jalan.*

PROMESSE, s. f., جنجی *janji*, ۲ پرجنجین *per-janji-an*. — sérieuse, ۲ پرجنجین یغ سگه *per-janji-an yang sungguh*. Tenir sa —, مچفیکن *meñampey-kan janji-ña*. Manquer à sa —, مشوهرکن جنجین *meng-ubah-kan janji-ña*. Libéré d'une —, لفس درفد جنجین *lepas deri-pada janji-ña*. Il tient à sa —, ۲ مک ای تگه اتس جنجین *maka ia teguh atas janji-ña*. — de mariage, جنجی ماو کاوین *janji mau kawin.*

II.

PROMETTRE, v. a., donner parole de, s'engager à, برجنجی *ber-janji*, ۲ مموت فرجنجین *mem-buat per-janji-an*. — de l'argent, برجنجی مبری *ber-janji mem-bri wang.*

PROMETTRE, faire espérer, مبری *mem-bri harap*. Un jeune homme qui promet, اورغ مود یغ *orang muda yang di-harap-i.*

SE PROMETTRE, v. pron., espérer, هارپ *harap*, ۲ مغازف *meng-harap*. Il se promet du secours, ۲ ای هارپ اکن تولغ *ia harap akan tulung.*

SE PROMETTRE mutuellement, ۲ برجنجی جنجین *ber-janji-janji-an*. Se promettre une fidélité mutuelle, ۲ برجنجی برستی ستیان *ber-janji ber-satia-satiā-an.*

PROMINENT, E, adj., یغ لبه تگلی *yang lebèh tinggi.*

PROMISCUITÉ, s. f., چمفورن *xam-pūr-an*.

PROMONTOIRE, s. m., هوجع تانه *hujung tanah*, ۲ تنج *tanjung*. Doubler un —, برلایر برکلیغ تنج *ber-lāyar ber-kuliling tanjung.*

PROMOTEUR, s. m., qui excite, qui hâte, یغ مباطت *yang mem-bāngat*, ۲ فباطت *pem-bāngat.*

PROMOTION, s. f., action d'élever à une dignité, حال منغیککن *hāl*

meninggī-kan, حال مغشکت *hāl*
merg-argkat.

PROMOUVOIR, v. a., منغشکین *me-niinggī-kan*, مغشکت *merg-argkat*.
— un prêtre à l'épiscopat, منغشکین
امام جادی استغف *meninggī-kan*
imām jādi uskuf.

PROMPT, E, adj., rapide, diligent,
تغکس *lekàs*, چغت *xepàt*, لکس
tangkàs, فتنس *pantas*, باغت *bāngat*,
گوفه *gūpuh*. Un — voyage, جان
جالت *jālan yang lekàs*. — à
donner du secours, چغت اکن مبری
xepàt ākan mem-brī tūlung.
— comme l'éclair, تغکس سفرت
tangkàs seperti kilat. Esprit
—, عقل چردق *akal xerdik*.

PROMPT, irascible, فرغ فريس *pràng*
prūs, برباغت بختان *ber-bāngat-*
bāngāt-an.

PROMPTEMENT, adv., لکس *lekàs*,
سگره *sigràh*, باغت *bāngat-bāngat*,
گوفه *gūpuh-gūpuh*. Partir —,
فرگي لکس *pergi lekàs*. Il est venu
le plus — possible, مك سباغت *maka sa-bāngat-bāngat dā-*
tang-ña.

PROMPTITUDE, s. f., diligence,
لاکو *pri yang lekàs*, فری یخ لکس
laku pantas, فتناسن *pantās-*
an, کچفان *ka-bāngāt-an*, کچفان
xepāt-an.

PROMPTITUDE, colère, emporte-
ment, ماره *mārah*.

PROMULGATION, s. f., حال مورتاکن
hāl me-wartā-kan, حال معلومکن
hāl me-malūm-kan.

PROMULGUER, v. a., مورتاکن *me-*
wartā-kan, معلومکن *me-malūm-*
kan.

PRÔNE, s. m., فحجان *perg-ajār-an*,
خطبة *kuṭbat*.

PRÔNER, v. a., faire le prône,
مغجاری *merg-ajār-i*, برخطبة *ber-*
kuṭbat.

PRÔNER, faire des remontrances,
منکر *menegur*.

PRÔNER, vanter, تزلالو بايق *memūji ter-lālu bāñak*.

PRÔNEUR, s. m., qui loue avec
exagération, یخ موجی تزلالو بايق
yang me-mūji ter-lālu bāñak.

PRONOM, s. m., نام گنتی *kāta yang ganti nāma*.

PRONONCÉ, E, part. pas. du v.
prononcer, اوچف *ūxap*, سبت *sebūt*.

PRONONCÉ, s. m. Le — d'un
jugement, کفتوسن حکم *ka-putūs-*
an hukum, فرکتان حکم *per-katā-*
an hukum.

PRONONCER, v. a., articuler, pro-
fé rer, مغوچف *merg-ūxap*, میت
meñebūt, مغتاکن *mergatā-kan*,
ملفظکن *me-lefetl-kan*. — des
mots, مغوچف فرکتان *merg-ūxap*
per-katā-an. — clairement, مغوچف
merg-ūxap dengan trāng.
— le nom de Dieu, میت نام الله

meñebùt nāma allah. Les Arabes ne peuvent pas — le *g*, *مك اورغ* *maka* *عرب ایت تیاد دافت مختان گا* *orang arab itu tiada dapat meng-atā-kan gā.*

PRONONCER un jugement, *مخیمکن* *meng-hukum-kan.*

SE PRONONCER, v. pron., manifester son sentiment, *میتان فمنداغن* *me - ñatā - kan pemandāng - an - ña.*

PRONONCIATION, s. f., *فچچان* *peng-uxāp-an*, *لفظ* *lefetl*, *حال مختان* *hāl mengatā-kan*, *بوی سوار* *būñi suāra.* — claire, *فچچان یغ ترغ* *peng-uxāp-an yang trāng*, *لفظ یغ* *lefetl yang trāng.* La — d'une lettre, *بوی سوانو حرف* *būñi suātu huruf.* — vicieuse, *بوی یغ ساله* *būñi yang sālāh.*

PRONOSTIC, s. m., conjecture, *کیر* *kīra*, *فرکړان* *per-kirā-an.*

PRONOSTIC, signe, présage, *علامه* *alāmat.*

PRONOSTIQUER, v. a., *مبری علامه* *mem-brī alāmat.*

PROPAGATEUR, TRICE, s., *یغ* *yang* *ممبر باپقن* *mem-per-bāñak-kan*, *فنبه* *penambah.*

PROPAGATION, s. f., *حال ممبر باپقن* *hāl mem-per-bāñak-kan*, *فمپساکن* *pem-bāñak-an*, *فمباهن* *penam-bāh-an.*

PROPAGER, v. a., *ممبر باپقن* *mem-per-bāñak-kan.* — des plantes, *ممبر باپقن تمان* *mem-per-bāñak-kan tanām-an.* — la science, *مغیدفکن علم* *merg-hīdup-kan ilmu.* — et affermir la religion, *مغیدفکن دان متفکن اکام* *merg-hīdup-kan dān menetūp-kan agāma.*

PROPAGER, répandre, publier, *ممبرتاکن* *mem-britā-kan.* Cette nouvelle s'est propagée promptement, *مک خبرایت دبرتاکن دغن لکس* *maka kabar itu di-britā-kan dengan lekās.*

SE PROPAGER, produire, *برانق* *ber-ānak.* Le bananier se propage, *مک فوهن فیسخ ایت برانق* *maka pōhon pīsang itu ber-ānak.*

SE PROPAGER, croître, augmenter, *برتبه* *ber-tambah-tambah,* *دفربایق* *jādī bāñak,* *جادی باپق* *di-per-bāñak.* Lorsque le genre humain se fut propagé, *افیل مانسی* *apa-bīla mānu-sīa-mānusīa itu sudah di-per-bāñak.*

PROPENSION, s. f., penchant, inclination, *سوک* *sūka*, *ایغن* *ingīn.* Il a de la — pour l'étude, *ای سوک* *īa sūka bel-ājar.* — au bien, *ایغن اکن یغ باپق* *ingīn ākan yang bāik.*

PROPHÈTE, s. m., *نبی* *nabī.* Un —, *سورغ نبی* *sa-orang nabī.* — de

Dieu, الله *nabī allah*. Faux —, النبی *nabī dusta*. Le —, مرتبة *el-nabī*. Dignité de —, مرتبة *mertabat nabī*. Nul n'est — en son pays, بون اد سورغ نبی *nabī tiāda sa-ōrang nabī tiāda ber-hormat me-lāin-kan dālam nagri asal-ña*.

PROPHÉTESSE, s. f., نبیه *nabīyah*.

PROPHÉTIE, s. f., نبوة *nubūwet*.

Esprit de —, روح نبوة *rūḥ nubūwet*.

PROPHÉTIQUE, adj., نبوی *nabawi*, سوار *nabī pūña*. Voix —, سوار *suāra nabī*.

PROPHÉTISER, v. a., برنبوة *ber-nubūwet*. Il prophétisa que Jésus devait mourir, برنبوتله ای هو عیسی *ber-nubūwet-lah ia bah-wa isa nanti mātī*.

PROPICE, adj., favorable, فیلیق *penilik*, غفور *yang sāyang*, اکواکن *gafūr*. Je lui serai —, اکواکن *aku akan sāyang padā-ña*. Moment —, کتیک *kotika*, بايق *yang bāik*.

PROPORTION, s. f., قدر *kedar*, نسبة *nesebet*, فربنديغن *per-bandīng-an*. — juste, قدر یغ بتل *kedar yang betül*. Il n'y a aucune — entre ces deux choses, مک اتاردو فکرارین

تیاد سکلکالی اد فربنديغن *maka antāra dūa porkāra ini tiāda sa-kali-kāli ada per-bandīng-an*.

PROPORTIONNÉ, E, part. pas. du v. proportionner, فأت *pātut*, لایق *lāik*, چوکف *xūkup*, سمعی *sampey*, سام هوکرن *sāma hūkur-ña*. Sa hauteur est proportionnée à sa largeur, مک تخکین اد فأت دغن لیبرن *maka tinggī-ña ada pātut dergan lē-bar-ña*.

PROPORTIONNEMENT, adv., دغن *dergan sa-kedār*, دغن لایق *dergan lāik-ña*.

PROPORTIONNER, v. a., مېوت سام *mem-būat sāma*, منجديکن سام دغن *men-jadī-kan sāma dergan*, فأت *men-jadī-kan pātut*. — ses dépenses à sa bourse, مېوت *mem-būat be-lanjā-ña sāma dergan wang-ña*. — la longueur à la largeur, منجديکن *men-jadī-kan panjang-ña akan jadī pātut dergan lebar-ña*.

PROPOS, s. m., résolution, intention, کهندق *ka-hendaḥ*, سهاج *sa-hāja*, مقصود *maḥṣūd*. Un ferme —, کهندق یغ تتف *ka-hendaḥ yang tetap*. De — délibéré, دغن سهاج *dergan sahajā-na*. A quel — êtes-vous venu? اف کهندق تون داتغ *apa ka-hendaḥ-ña tūan datang*.

PROPOS, discours, تتورن *tutūr-an*, بچار *bixāra*. Mauvais —, تتورن *tutūr-an yang jāhat*. —, vains discours, تتورن یخ سی *tutūr-an yang siā-siā*. Quels — tenez-vous? افاته حال بچار *apā-tah hāl bixarā-mu*.

À PROPOS, à temps convenable, قد وقت *pada kotikū-ña*, قد فاته *pada waktu yang pātut*.

À PROPOS, il faut, هارس *hārus*. Il est à propos que vous partiez, هارس تون براغت *hārus tūan ber-angkat*.

À PROPOS de, touchant, تتاغن *tentāng-an*. A propos de cette lettre, تتاغن سورت این *tentāng-an sūrat īni*.

PROPOSER, v. a., مننجق *menunjuk*, مناره دهدافن *menantū-kan*, مباو کهدافن *menāruh di-hadāp-an*, مبابو کهدافن *mem-bāwa ka-hadāp-an*. Je vous ai proposé la vie ou la mort, کهدوفن دان کمتین اکو سده تنجق دهدافم *ka-hidūp-an dīn ka-matī-an āku sudah tunjuk di-hadāp-an-mu*. Le plaisir qui lui était proposé, کسکان یخ برتتو فدان *ka-sukā-an yang ter-tantu padā-ña*. — un accommodement, فرجنجین *menunjuk per-janji-an*. — de se marier, منت کاوین *menta kāwīn*. — une énigme, بترکاکن سواتو فنرك *be-tarkā-kan suātu penarka*.

PROPOSER, promettre, برجنجی *ber-janji*. — un prix, ماو برجنجی *ber-janji māu mem-brī hisnat*.

SE PROPOSER, v. pron., avoir dessein, مغهندق *meng-hendak*, برنیة *ber-nīyet*.

PROPOSITION, s. f., فننجوکن *penunjuk-an*, حال مناره دهدافن *hāl menāruh di-hadāp-an*. —, chose proposée, یخ ترننجق *yang ter-tunjuk*. — d'accommodement, فرجنجین *per-janji-an yang ter-tunjuk*. Et tout le peuple dit: cette — est bonne, مک سگنق قوم کتاله بايقله *maka sa-genāp kaum katā-lah bāik-lah per-katā-an itu*. Les pains de —, روتی هادف *rōti hādap-hādap*.

PROPRE, adj., qui appartient exclusivement, امفون *ampūña*, فون *pūña*, یخ دیری *yang dīri*, یخ خاص *yang kās*. Sa — vie, کهدوفن دیری *ka-hidūp-an dīri*. Sa — louange, فچین دیری *puji-an dīri*. Sa — maison, رومه یخ دی *rūmah yang dīa pūña*. De sa — main, دغن تاغن درین *dengan tāngan dīri-ña*. Sa — personne, سندری *sendiri-ña*. Ce sont ses propres paroles, مک فرکتان ایت جوك یخ دکتانق *maka per-katā-an itu jūga yang*

di-katā-kan-ña. Voler de ses propres ailes, ملايخ اتس سايف *me-lāyang ātas sāyap sendiri*. Le — frère, سودار بتل *sudāra betül*. Le corps qui est — à chaque plante, فڊ سکل بنه توبه يڄ خاص *pada segala benih tubuh yang kās*.

PROPRE, apte à, convenable, پاتوت *pātut*, لايق *lāik*, هارس *hārus*, کاجو *ka-tūju*, يڄ بايق *yang bāik*. Mot —, فرکٽان يڄ فانت *per-katā-an yang pātut*. Temps — à, کٽيک *kotika* يڄ فانت اکن *ākan*. — à l'enseignement, لايق *lāik ākan meng-ajar*. Bois — à la construction d'une maison, کايو يڄ بايق اکن جادی فرکا کس *kāyu yang bāik ākan jadi perkakas mem-buat rumah*.

PROPRE, net, چوچي *sūxi*, چوچي *xūxi*, برسه *bresih*. Linge —, کاین *kāin yang xūxi*. Souliers propres, کاست يڄ برسه *kāsut yang bresih*.

PROPRE, s. m., attribut distinctif, صفة *ṣifat*, فري *pri*, طيعة *ṭebīat*. Le — de l'homme, صفة اورغ مانسي *ṣifat orang manusia*. C'est le — de l'oiseau de voler, مک تربخ ايت *maka terbang itu pri burung*.

PROPRE, propriété. Avoir en —, ممپاء *mem-puñā-i*. Les propres

paternels, فساك يڄ درباب *pusāka yang deri bāpa*.

PROPREMENT, adv., avec propreté, دغن برسه *dengan sūxi*, اتس فري يڄ سوچي *dengan bresih*, *ātas pri yang sūxi*.

PROPREMENT, particulièrement, اتس فري يڄ بتل *ātas pri yang betül*, دغن سفرتين *dengan seperti-ña*.

PROPRETÉ, s. f., کسچين *ka-suxi-an*, فري يڄ سوچي *pri yang sūxi*. La — du corps, کسچين توبه *ka-suxi-an tubuh*.

PROPRIÉTAIRE, s. m., qui possède en propre, يڄ امفون *yang ampūña*, مالک *mālik*. Le — d'une maison, يڄ امفون رومه *yang ampūña rumah*. Le — et l'usufruitier d'une terre, يڄ امفون تانه دان يڄ مشبل حاصل *yang ampūña tanah dan yang meng-ambil hasil tanah itu*. Rien ne prouve qu'il est le —, تيداله تند سسواتو فون يڄ ای امفون *tiadā-lah tanda sa-suātu pun yang ia ampūña itu*.

PROPRIÉTÉ, s. f., هرت *harta*, بارغ *bārang-bārang*, کفپان *ka-puñā-an*. Votre —, هرتام *hartamu*, بارغ کفپانم *bārang ka-puñā-an-mu*. Cette terre est ma —, مک *maka tanah itu ka-puñā-an kita*. Droit

de —, حق کفپان *hak ka-puñā-an*.

PROPRIÉTÉ, qualité, ثری *prī*, صفة *ṣifat*. La — du fer est d'être pesant, مك كبرائن ايت ثرى بى *maka ka-brāt-an itu prī besī*.

PROPRIO-MOTU, loc. adv., دغن اختيار *dengan iktiyyār-ña*.

PRORATA (AU), loc. adv., دغن قدر *dengan kedar-ña*.

PROROGATION, s. f., délai, remise, فرتغکوهن *per-targūh-an*.

PROROGEE, v. a., منعکهن *men-nanggūh-kan*, مفرتغکهن *mem-per-targūh-kan*. — une assemblée, مفرتغکهن مجلس *mem-per-targūh-kan mejlis*.

PROSCRIPTION, s. f., condamnation à mort sans formes judiciaires, کفتوسن حکم دپونه دمنان *ka-putūs-an hukum di-bunuh di-mana-māna*. —, bannissement, قبواغن *pem-buāng-an*, حال مبعوع درفد نگرى *hāl mem-būang deri-pada nagrī*.

PROSCRIRE, v. a., condamner à mort sans formes judiciaires, منعکم *meng-hukum di-bunuh di-mana-māna*.

PROSCRIRE, bannir, مبعوع *mem-būang*, مغلورکن درفد نگرى *mengalūar-kan deri-pada nagrī*. — un scélérat, مغلورکن ريسو درفد نگرى *mengalūar-kan risaw deri-pada nagrī*. — un mot de la langue,

مبعوع سغاته کات درفد بهاس *mem-būang sa-pātah kātu deri-pada bahāsa*.

PROSCRIRE, abolir, منیداکن *meniadā-kan*. — de vieux usages, منیداکن عادة لام *meniadā-kan ādat lāma*.

PROSCRIT, E, part. pas. du v. proscire, بى کن حکم دپونه دمنان *yang kena hukum di-bunuh di-mana-māna*. Un —, ريسو بى هارس *risaw yang harus di-bunuh di-mana-māna*.

PROSCRIT, banni, بى کن حکم دپوع *yang kena hukum di-būang*, اورغ *orang ka-buāng-an*.

PROSE, s. f., سورت بى تيا *karāng-an sūrat yang tiāda ṣiār*.

PROSÉLYTE, s., دخيل *dekīl*, بى *yang bahāru māsuk agāma*. Faire un —, منجديکن سورغ *men-jadī-kan sa-ōrang dekīl*. Soit juif soit —, ماو اورغ *māu orang yehūdī māu orang dekīl*.

PROSÉLYTISME, s. m., غيرة اکن *geirat ākan*, منجديکن اورغ دخيل *men-jadī-kan orang dekīl*.

PROSODIE, s. f., عروض *arūdl*.

PROSPECTUS, s. m., سورت اتورن *sūrat atūr-an kitāb*.

PROSPÈRE, adj., بى بايق *yang bāik*, بى برکون *yang ber-gūna*, بى انتغ *yang mem-brī untung*.

Un vent —, بايق اغن *āgin yang bāik*.

PROSPÉRER, v. n., برانتخ *ber-untung*, برسلامة *ber-salāmat*, برتبه *ber-tambah*, برلاکو *ber-lāku*. Ce qu'il fait prospérera, بارغ يخ دبوتن *bārang yang di-būat-ña akan ber-untung*. Tout lui prospérerait, اداله اى سورغ يخ برانتخ *adālah ia sa-ōrang yang sa-ber-untung*.

PROSPÉRITÉ, s. f., دولة *dawlat*, بايق *untung bāik*, سجهتر *sejahtera*, كستوسان *salāmat*, کانتاوسان *ka-santawsā-an*. La — de l'insensé le perdra, دولة اورغ کيل اکن مغيهلشکن *dawlat ōrang gila akan menghilang-kan dīa*.

PROSTERNÉ, E, part. pas. du v. prosterner, تترهارف *tihārap*, تترهارف *ter-tihārap*, ترسغکر *ter-sungkur*.

PROSTERNEMENT, s. m., سجه حال منهارف *sembah*, سجد *sujūd*, حال منهارف *hāl menihārap*, حال مچيه *hāl me-ñembah*.

PROSTERNER (SE), v. pron., منهارف *menihārap*, منهارفکن درين *menihārap-kan diri-ña*, مچيه *meñembah*, مغيگر *meñungkur*, سجد *sujūd*. Se — devant le souverain, مچيه دولي *meñembah dūli baginda*. Se — aux pieds de, سجد کفد کاکي *sujūd ka-pada kākī*. Prosternez-vous et adorez la statue, هندقله کامو *yang*

جانه ترسغکر دان سجد مچيه فاتخ ايت *hendak-lah kāmū jātuh ter-sungkur dān sujūd meñembah pātung itu*. Faire —, منهارفکن *menihārap-kan*.

PROSTITUÉE, s. f., سندل *sundal*. Une —, سورغ سندل *sa-ōrang sundal*.

PROSTITUER, v. a., livrer à l'impudicité d'autrui, مبري اکن جادی *mem-brī akan jādi sundal*. Gardez-vous de — votre fille, جاغلنه کامو مبري انقم فرمفون اکن *jāngan-lah kāmū mem-brī anak-mu perampūan akan jādi sundal*.

PROSTITUER, avilir, مغيگن *mengeji-kan*, مغيهناکن *merg-hinā-kan*.

SE PROSTITUER, v. pron., منجادی *men-jādi sundal*, منجادی *men-jādi dōkāna*. Se —, se déshonorer, مغيگن درين *mengeji-kan diri-ña*.

PROSTITUTION, s. f., فرسندالن *per-sundāl-an*. Elle a corrompu la terre par sa —, اى سده مروسقن بوي *ia sudah me-rusak-kan būmi ūleh per-sundāl-an-ña*. Lieu de —, رومه سندل *rūmah sundal*.

PROSTRATION, s. f., کلتين *ka-letēh-an*, کلماهن *ka-lemāh-an*.

PROTECTEUR, TRICE, s., جنجوغن *junjūng-an*, يغ ملندغکن *yang*

me-lindung-kan, يَغ مملهاكن *yang memelihara-kan*. Un puissant —, junjung-an yang ber-kuāsa. — des orphelins, يَغ يَتيم *yang memelihara-kan ānak-ānak yatim*. Je suis ton —, اَكُوْلَه فَرِيْسِي بَنِيَم *akū-lah prīsey bagī-mu*.

PROTECTION, s. f., action de protéger, لِنْدُوغ *lindung*, پَرْلِنْدُوغ *per-lindung-an*, فِلِهَار *pelihāra*, فَمِلِهَارَان *pemelihara-an*.

PROTECTION, secours, aide, تُوْلُوغ *tūlung*, پَر-تُوْلُوغ *per-tūlung-an*. Demander —, مَنْت تُوْلُوغ *minta tūlung*. Accorder —, مَمْبَرِي تُوْلُوغ *mem-brī tūlung*.

PROTÉGER, v. a., مَلِنْدُوغْكَن *me-lindung-kan*, مَمِلِهَارَان *memelihara-kan*. — contre les rayons du soleil, مَلِنْدُوغْكَن دَرْدُ مَتَهَارِي *me-lindung-kan deri-pada mata-hāri*. Il faut que le roi protège ses sujets, هِنْدَقْلَه *hendak-lah* رَاكِ اِيْت مَمِلِهَارَان رَايَات-نَا *rāja itu memelihara-kan rayat-ña*. Que Dieu le protège, اِي دَقْلِهَارَان *ai di-peliharā-kan* اِلَلَه اِفَالَه كَرَان *allah apā-lah kirā-ña*.

PROTESTANT, E, s. et adj., اَوْرَغ *orang* يَغ اَغْكَن دَغَر اَلْكَنِيسَة كَتُولِيك *yang enggan dengar el-kanīset katōlika*. Religion protestante, اَكَام اَوْرَغ يَغ اَغْكَن دَغَر اَلْكَنِيسَة كَتُولِيك

agāma orang yang enggan dengar el-kanīset katōlika.

PROTESTATION, s. f., assurance, promesse, كَسَقْسِيْن *ka-saksi-an*, هَال مَيَنْغُوْغْ-كَان *hāl meñungguh-kan*.

PROTESTATION contre, كُغْكَانَان *ka-enggān-an*, كَسَقْسِيْن لَوْن *ka-saksi-an lāwan*.

PROTESTER, v. a., assurer, promettre, بَر-سَقْسِي *ber-saksi*, مَيَنْغُوْغْ-كَان *meñungguh-kan*.

PROTESTER, v. n., refuser, اَغْكَن *enggān*. — contre, مَيَنْغُوْغْكَانَان *meñungguh-kan*.

PROTOCOLE, s. m., formulaire, سُوْرَت شَرْط فَرَاتُوْرِن *sūrat šart per-atūr-an*.

PROTOCOLE, procès-verbal d'une conférence diplomatique, دَفْتَر سَكْل *daftar segala porkāra yang dibixarā-kan ūleh pe-sūruh-pe-sūruh raja-rāja*.

PROTONOTAIRE, s. m., دَبِير يَغ فَرْتَام *dubīr yang portāma*, كَفَال جُوْرُو *kapāla jūru tūlis*.

PROTOTYPE, s. m., تِلَادَن *tulādan*, تِلَادَن يَغ فَرْتَام *tulādan yang portāma*.

PROTUBÉANCE, s. f., بارَغ *bārang* يَغ جَغْكَر *yang jengkir*. —, بَنْغْكَل *bungkul*.

PROUE, s. f., هَلُوْن *halūwan*, جُوْغُر *jūngur*. La — d'un navire

de guerre, هلولون كفل فرغ *halūwan kapāl prang*. De la poupe à la —, در بورت كهلولون *deri būrit ka-halūwan*.

PROUESSE, s. f., فربواتن فهلوان *per-buāt-an pahluwān*, فربواتن *per-buāt-an* اورغ فرکاس *ōrang per-kāsa*.

PROUVABLE, adj., یغ دافت دتنبجکتن *yang dāpat di-tunjuk-kan*, یغ دافت *yang dāpat di-saksi-kan*. دسقیکن *yang dāpat di-saksi-kan*.

PROUVER, v. a., مننبجکتن *menunjuk-kan*, میتاکن *me-ñatū-kan*, مندلیکن *mem-brī saksi*, ممبری سقی *men-delīl-kan*. — la vérité, مننبجکتن *menunjuk-kan ka-benār-an*.

PROVENANCE, s. f., marchandise دگاغن یغ در *dagāng-an yang deri suātu nagrī*.

PROVENANCE, origine, اصل *aṣal*.

PROVENIR, v. n., جادی *jādi*, تربت *terbit*. Sa maladie provient d'une chute, درثد جادی ایت ساکتن *sakit-ña itu jādi deri-pada jātuh-ña*.

PROVERBE, s. m., مثل *miṣal*, pl. امثال *aṣāl*. Comme dit le vieux —, سفرت برکات مثل اورغ یغ سدی ایت *seperti ber-kāta miṣal orang yang sadia itu*. Le livre des proverbes de Salomon, سورت امثال سلیمان *sūrat aṣāl solīmān*.

PROVIDENCE, s. f., حکمة الهیة *hikmat ilahēt*, قدرة الله *koderat allah*, فملهران *pemeliharā-an*. Décrets de la —, تقدیر الله *taqdir allah*. S'abandonner à la —, توکل قد تقدیر *tawekkul pada taqdir allah*.

PROVIGNER, v. a., منانم چایغ فوهن *menānam xābang pōhon anggūr*.

PROVIN, s. m., چایغ فوهن اغکور *xābang pōhon anggūr yang di-tānam*.

PROVINCE, s. f., نکار *nagāra*, بنو *benūa*, دیس *dēsa*. Cette ville, la reine des provinces, نکرى ایت *nagrī itu pany-hūlu segala nagāra*. Les cent vingt-sept provinces, سرائس دو فوله توجه *sa-rātus dūa pūloh tūjuh nagāra*. En —, دلور ایسو نکرى *di-tūar ibu nagrī*.

PROVISION, s. f., بکال *bakāl*, بکالن برس *bakāl-an*. — de riz, بکالن برس *bakāl-an brūs*. Faire des provisions, ممبکل *mem-bakāl*. — de bouche, تمبل *tambul*, زواده *zuwādah*, رزقی *rezeqī*.

PROVISIONS, munitions, الة فغراغن *alat pe-prāng-an*.

PROVISIONNEL, LE, adj., یغ دهولو *yang dahulu*, باکل *bākal*. Traité —, سورت باکل فرجنجین *sūrat bākal per-janjī-an*.

PROVISOIRE, adj., یغ لبه دهولو *yang lebeh dahulu*, یغ بلم تتف *yang belum tetap*, یغ اکن دگنتی *yang akan di-ganti*. Arrangement —, اتورن یغ *atūr-an yang lebeh dahulu*.

PROVISOIREMENT, adv., tempo-
rairement, قد سکتیک ساح *pada sa-*
kotika sāja, بلم دنتوکن *belum di-*
tantū-kan.

PROVOCATEUR, TRICE, adj., ثجاجق *perg-ajak*, ثغوثق *perg-upak*, ثغوسق *perg-ūsik*.

PROVOCATION, s. f., ثجاجکن *perg-ajak-an*, ثنتتاغن *penentāng-an*, ثغفاکن *perg-upāk-an*, ثغچومن *perg-axūm-an*.

PROVOQUER, v. a., exciter à, défier,
مغاجق *merg-ajak*, منتتاغ *menentang*,
مغوثق *merg-upak*, مغاچم *merg-*
āxum, مغوسق *merg-ūsik*, مغهروکن *merg-harū-kan*.

PROXÉNÈTE, s. m., ثنجیرومن *pen-*
jurūm-an, توکغ چبلغ *tūkang xum-*
blang.

PROXIMITÉ, s. f., هبغیرن *hampīr-an*, دکت *dekāt*, فردکاتن *per-dekāt-an*. A cause de la — de
sa maison, سبب دکت رومهن *sebab*
dekāt rūmah-ña. Qui est à —,
برههغیرن *ber-hampīr-an*.

PROXIMITÉ, parenté, فکلورگان *pe-*
kulawargā-an.

PRUDE, adj., یغ ثرثور تبالو سنونه *yang pura-pura ter-lālu senūnuh*.

PRUDEMMENT, adv., دغن بدین *dengan budi-ña*, دغن بچقسنان *dengan bijaksanā-ña*. Il agissait —,
مک اداله ای کرجاکن دغن بچقسنان
maka adā-lah ia karjā-kan dengan
bijaksanā-ña.

PRUDENCE, s. f., کبجاکن *ka-bijāk-*
an, کبچقسنان *ka-bijaksanā-an*,
بودی *būdi*, بچار بودی *būdi bixāra*.
Celui qui n'agit pas avec — ne doit
pas être appelé sage, اورغ یغ تیاد
کرج دغن بودی بچار ایت تیاد بر بودی
orang yang tiada karja dengan
būdi bixāra itu tiada ber-būdi
namā-ña.

PRUDENT, E, adj., بیجق *bijak*,
بر بودی *ber-būdi*, بچقسنان *bijaksāna*,
بدیمان *budīmān*. — comme le ser-
pent, بچقسنان سلاکو اولر *bijaksāna*
sa-lāku ūlar. Cet homme pa-
rait —, مک اورغ ایت بچقسنان رفاک —,
maka orang itu bijaksāna rupā-
ña. Un conseil —, بچار یغ بایق
bixāra yang bāik.

PRUNE, s. f., بوه اجاص *būah ijās*.
Noyau de —, باتو بوه اجاص *bātu*
būah ijās.

PRUNEAU, s. m., بوه اجاص یغ کرغ *būah ijās yang krīg*.

PRUNELLE, s. f., pupille, partie
de l'œil au milieu, بیجی مات *biji*

māta. Conserver comme la — de l'œil, مملهران دغن ايغت بايق ۲ *me-me-liharā-kan dengan ingat bāik-bāik*.

Loc. prov. Jouer de la —, مغرلخ *mergerling dengan* *īkor māta*, برماين مات *ber-māin māta*.

PRUNIER, s. m., فوهن اجاص *pōhon ijās*.

PRURIT, s. m., گاتل کولت *gātal kūt*.

PSALMISTE, s. m., auteur de psaumes, فغارغ مزموړ *pengārang mezmūr*. Le —, نبى داود *nabī dūd*.

PSALMODIER, v. n., برمزموړ *ber-mezmūr*.

PSAUME, s. m., مزموړ *mezmūr*, زبور *zebūr*. — de la pénitence, مزموړ توبت *mezmūr tōbat*.

PSAUTIER, s. m., سورت سكل مزموړ ۲, *sūrat segala mezmūr - mezmūr*, كتاب سكل مزموړ *kitāb segala mezmūr*.

PSEUDO, partic., faux, دست *dusta*.

PSEUDONYME, s. m., نام يځ دست *nāma yang dusta*.

PSEUDO-PROPHÈTE, s. m., نبى دست *nabī dusta*.

PSORIQUE, adj., سروږف کودس *sa-rūpa kūdis*.

PSYCHOLOGIE, s. f., معرفة النفس *maṛifat un-nefs*.

PTARMIQUE, adj., t. de méd., qui provoque l'éternement, يځ ممبرسكن *yang mem-bersin-kan*.

PUAMMENT, adv., avec puanteur, دغن بوسق *dengan būsuk*.

PUAMMENT, effrontément, دغن تياد تاهو مالو *dengan tiādatāhumālu*, دغن موك فافن *dengan mūka pāpan*.

PUANT, E, adj., qui sent mauvais, يځ بوسق *yang būsuk*. Un œuf —, تلر بوسق *telòr būsuk*. —, fétide, هاپر *hānir*, امس *āmis*, ارغ *āring*. —, rance, هافق *hāpak*.

PUANT, au fig., grossier, impudent, يځ تياد تاهو مالو *yang tiādatāhu mālu*, موك فافن *mūka pāpan*.

PUANTEUR, s. f., باو بوسق *bāu būsuk*, باو هاپر *bāu hānir*.

PUBÈRE, adj., عقل بالغ *bāliq*, عقل بالغ *qkal bāliq*, ديواس *dīwāsa*, يځ بوله *yang būleh kāwīn*. Cette fille n'est pas encore —, مك اتق فرمفون *maka ānak perampūan itu belūm bāliq*, بلم ديوسا *belūm dīwasā-ña*.

PUBERTÉ, s. f., ثرى يځ بالغ *prī yang bāliq*, ثرى عقل بالغ *prī qkal bāliq*.

PUBIS, s. m., ارى ۲ *ari-āri*. Os —, تولغ كملوڼ *tūlang ka-malū-an*, اعظم ارى *atlem ari-āri*.

PUBLIC, IQUE, adj., يځ عامة *yang āmmet*, ايسى نكرى فون *isi nagri*.

pūña, قوم فون *kaum pūña*. La chose publique, بارغ يڭ عامة *bārang yang āmmet*. Autorité publique, فرتیه نگرى *parentah nagrī*. Le bien —, سلامة ايسى نگرى *salūmat isi nagrī*. L'opinion publique, فنداقتن ايسى نگرى *pen-dāpat-ña isi nagrī*. Personne publique, revêtue de l'autorité publique, صاحب حکم *ṣaḥīb ḥukum*. Trésor —, بیت المال *beit ul-māl*. Place publique, له نگرى *lebūh nagrī*. Marché —, فاسر فکن *pakàn, pāsar*.

Femme PUBLIQUE, سندل *sundal*.

PUBLIC, connu, manifeste, پات *ñāta*, مشهور *mašhūr*, معلوم *maḥlūm*, خبر يڭ پات *telēle*. Bruit —, خبر يڭ پات *kaḥar yang ñāta*. Cela est —, ایت *itu ñāta*, ایت مشهور *itu maš-hūr*.

PUBLIC, s. m., le peuple, رعية *rayat sa-katī-an*, اورغ بايق *ōrang bāñak*. Le —, سکل اورغ يڭ *segala orang yang āmm*. Réunir le —, مغمفلکن رعية *mengumpul-kan rayat*. Parler en —, برکات *ber-kāta di-hadāp-an* اورغ بايق *ōrang bāñak*.

PUBLICAIN, s. m., fermier des droits publics, فنجوکی *pen-xūkey*. Un —, سورغ فنجوکی *sa-ōrang pen-xūkey*.

PUBLICATION, s. f., action de publier, حال مپتان *hāl me-ñatā-kan*, حال معلومکن *hāl me-maḥlūm-kan*.

PUBLICISTE, s. m., معلم شريعة *maḥlīm šerīat*.

PUBLICITÉ, s. f., کپتان *ka-ñatā-an*, شهره *šuhrat*. La — de sa faute, کپتان سالهن ایت *ka-ñatā-an sālah-ña itu*.

PUBLIER, v. a., مپتان *me-ñatā-kan*, ورتاکن *me-wartā-kan*, منخطبتکن *me-maḥlūm-kan*, مشهورکن *men-kuṭbat-kan*, منتشرکن *me-maš-hūr-kan*. Publiez-le sur les toits, هندقله کامو خطبتکن ایت داتس اتف ۲ *hendak-lah kāmukuṭbat-kan itu di-ātas atap-atap rūmah*. — au son de la caisse, منبلکن *menabal-kan*. — un secret, مبکاکن رهسى *mem-bukā-kan rahasīa*. — un livre, منظاهرکن کتاب *men-tlāḥir-kan kitāb*, منراکن کتاب *menerā-kan kitāb*.

PUBLIQUEMENT, adv., پات ۲ *ñata-ñāta*, دهن پات *dengan ñāta*, دهدافن *di-hadāp-an* اورغ بايق *ōrang bāñak*. Je vous ai enseigné —, اکو سده مهاجر کامو پات ۲ *aku sudah meng-ajar kāmū ñata-ñāta*.

PUCE, s. f., کوتو انجخ *kūtu anjing*.

Prov. Avoir la — à l'oreille, جادی مشغول *jādī mešgūl*.

PUCELAGE, s. m., فردران *per-darā-an*, بکر *biker*, ثری یخ بلم *prī yang belum sa-tūbuh*.

PUCELLE, s. f., فراون *prāwan*, انق دار *ānak dāra*, انق گادس *ānak gādīs*.

PUCERON, s. m., کوتو ثوهن *kūtu pōhon*, کوتو داون *kūtu dāun*, فیغکغ *piyangang*.

PUDEUR, s. f., مالو *mālu*, یغ مالو *mālu yang senūnuh*. Il n'a plus de —, تیادای مالو لاگی *tiāda īa mālu lagi*.

PUDIBOND, E, adj., برمالو *ber-mālu*, یغ مالو *yang mālu*.

PUDICITÉ, s. f., کسچین *ka-suxī-an*, کسچین هاتی *ka-suxī-an hāti*, ثری یغ سنونه *prī yang senūnuh*.

PUDIQUE, adj., سنونه *senūnuh*, سوچی *sūxi*. Une personne —, سورغ یغ سنونه *sa-ōrang yang senūnuh*. Un cœur —, هاتی یغ سوچی *hāti yang sūxi*.

PUDIQUÉMENT, adv., دغن کسچین *dergan ka-suxī-an hāti*, اتس *ātas* ثری یغ سنونه *prī yang senūnuh*.

PUER, v. n., sentir mauvais, برباو *ber-bāu* بوسق *ber-bāu būsuk*. Viande qui pue, داگخ یغ برباو بوسق *dāging yang ber-bāu būsuk*. — de la bouche, برباو بوسق مولت *ber-bāu būsuk mūlut*. Il pue le tabac, ای

برباو تمباکو *īa ber-bāu tembāko*. Faire —, ممبربوسقکن *mem-per-būsuk-kan*.

PUÉRIL, E, adj., qui appartient à l'enfance, انق کچل ثون *ānak kexəl pūña*. Jeu —, فرمینن انق کچل *per-māin-an ānak kexəl*.

PUÉRIL, frivole, سی *sia-sia*. Occupation puérile, فکرجان یغ *pe-karjā-an yang sia-sia*.

PUÉRILITÉ, s. f., ثری کانتق *prī kānak-kānak*, کلکون کانتق *ka-lakū-an kānak-kānak*.

PUGILAT, s. m., حال مغکوپه *hāl meng-gōxoh*, حال مننجو *hāl meninju*.

PUINÉ, E, adj., ادق *ādik*, ادند *adinda*. Mon frère —, ادقک لکلاکی *ādik-ku laki-lāki*. Ma sœur puinée, ادقک فرمغون *ādik-ku perampūan*. PUIS, adv., après, ensuite, کدین *kamudī-an*, دبلاکخ *di-blākang*, دان *dān lagi*.

Et PUIS, en outre, لاگی ثون *lāgi pūn*, وبعده *wa-bād*, تمباهن فول *tambāh-an pūla*, لاین درفد ایت *lāin deri-pada itu*. Et —؟ لاگی *apa lagi*.

PUISARD, s. m., تفت فکفولن ایر *tampat pe-kumpul-an ayer*.

PUISER, v. a., منب *menimba*. — de l'eau à un puits, منب ایر

منیمبا اَیرِ دی-پْرِیگی *menimba āyer di-prīgi*.
— à la source, منیمبا مات اَیرِ *menimba deri-pada mātā āyer*.
Ce navire puise, اَیرِ ماکن اَیرِ *prāhu itu mākan āyer*.

PUISER dans. — dans la bourse
de ses amis, منت وِشْ قَدْ صِحَابَتِنِ *me-minta wang pada ṣoḥābat-ña*.
Il a puisé sa science dans les livres,
ای سده براوله فُتْمِهَوْنِ سِرْتِ مِبْجَاجِ
اَی سُدَاحْ بَر-اُلهِ پَرِگَاتَا-
هُ-انِ سِرْتَا مِم-بَاخَا کِتَاب-
کِتَابِ.

PUISQUE, conj., سَدَاحْ *sedang*, کارن *kārna*,
سَبَبِ *sebāb*. — le soleil est
couché, سَدَاحْ مَتَهَارِ سَدَاحْ مَاسِقِ
mata-hāri sudah māsuk. — il ne
veut pas, کارن تِیَادِ اَی مَآوِ *kārna*
tiāda ia māu. — il en est ainsi,
سَبَبِ اَدِ *sebāb ada*
دَمِکِنِ بَايَقْلَهْ کَامِی فِرْکِی
demikian bāik-lah kāmī pergi.

PUISSAMMENT, adv., avec force,
دَغْنِ کُوَاسِ *dengan kuāsā-ña*.

PUISSAMMENT, extrêmement, تَرَلَالُوِ
ter-lālu. Il est — riche, اَی تَرَلَالُوِ کَايِ
ia ter-lālu kāya.

PUISSANCE, s. f., force, pouvoir,
کُوَاسِ *kuāsā*, فُغُوسَاَنِ *perguasā-an*.
De toute sa —, دَغْنِ سَکُوَاسِ *dengan*
sa-kuāsā-ña. La — des passions,
کُوَاسِ هَوَا نَفْسِ *kuāsā-ña hawā*
nafsū. Qui donne la —, یَغْ مَبْرِیِ
yang mem-brī kuāsā. Toute

— m'a été donnée, سَمَآ فُغُوسَاَنِ تَلِهْ
samuā perguasā-an
telāh di-brī-kan padā-ku. Il n'y a
pas de — qui ne vienne de Dieu, تِیَادِ
بَارَغْ فُغُوسَاَنِ مَلَایَنَکِنِ دَرْدِ فِیْهِقِ اَلَلِهْ
tiāda bārang perguasā-an me-
lāin-kan deri-pada pīhaq allah.

PUISSANCE, autorité, فَرْنَتِهْ *paren-*
tah, هُکُومِ *hukum*, فُغُوسَاَنِ *perguasā-*
an. Avoir sous sa —, مَمَرَنْتَهْ *memarentah*,
مَغْمُغُوِ *merg-ampu*. Tous
les pays qui sont sous ma —,
سَکَلِ نَکْرِیِ یَغْ دَبَاوَهْ حَکْمِکِ
segala nagri yang di-bāwah hukum-ku.
Soumettre à sa —, مَنَاقَلِکِنِ *menaq-*
loḥ-kan. Les puissances de l'Eu-
rope, سَکَلِ رَجَاجِ دَبْنِوِ اَیْرُوفِ
segala raja-raja di-benūa irūpa. Les
puissances, chœur des anges, فُغُوسَاَنِ
perguasā-an. Les puissances de
l'enfer, اِبْلِیسِ *iblis*, سَیْطَانِ *seitān*.
La — des ténèbres, کُوَاسِ کَلَامَنِ
kuāsā ka-kelām-an.

Etre en PUISSANCE, avoir l'auto-
rité, مَمَغَاحْ فَرْنَتِهْ *memegang parentah*.
En — de, sous l'autorité de, دَبَاوَهْ حَکْمِ
di-bāwah hukum. En — de mari,
دَبَاوَهْ حَکْمِ لَآکِیِ *di-bāwah hukum*
lāki. En — de tuteur, دَبَاوَهْ مَغْمُغُوِ
di-bāwah merg-ampu.

PUISSANCE, faculté, صِفَاتِ *ṣifat*.
L'intelligence et la volonté sont
des puissances de l'âme, مَکِ بُوْدِیِ
maka دان کَهْنَدِقِ اَیْتِ اَدِ صِفَاتِ جِیَوِ

būdi dān ka-hendaḡ itu ada ḡifat jīwa.

PUISSANT, E, adj., کواس *kuāsa*, برکواس *ber-kuāsa*, قادر *kādīr*. Un monarque —, بکند یغ برکواس *ba-ginda yang ber-kuāsa*. Le Tout-Puissant, Dieu, یغ مهاکواس *yang mahā kuāsa*, القادر *el-kādīr*. Car le Tout-Puissant a fait de grandes choses, کارن القادر سده بر بوت ببراف *kārna el-kādīr sudah ber-būat be-brāpa porkāra besār-besār*. Qui est — en paroles et en œuvres, یغ غالب دغن فر بوتان دان *yang ḡālīb dergan per-buāt-an dān per-katā-an*.

PUISSANT, robuste, قوة *kūwat*, نكف *tegup*.

PUISSANT, qui a de l'embonpoint, گمک *gumuk*, تمب *tambun*.

PUITS, s. m., فريگي *prīgi*, سومر *sūmur*, تلاك *telāga*. Un — très profond, فريگي یغ بايق دالم *prīgi yang bāṇaḡ dālam*. Creuser un —, فريگي مشکالی *meng-ḡālī prīgi*. Le — de l'abîme, فريگي توبر *prīgi tūbir*. Conduire dans le — de la perdition, منورنكن كدالم فريگي كنسان *menūrun-kan ka-dālam prīgi ka-binasā-an*.

Fig. C'est un PUIS de science, فريگي پښتو پښتو تر لالو بايق *pergatahū-an-ṇa ter-lālu bāṇaḡ*.

PULLULER, v. n., multiplier avec rapidité, دفر بايقن لكس *di-per-bāṇaḡ-kan lekās*.

PULMONIE, s. f., فساكت فارو *peṇākit pāraw-pāraw*.

PULMONIQUE, adj., یغ ساكت فارو *yang sākīṭ pāraw-pāraw*.

PULPE, s. f., substance charnue des fruits, داڭخ بوه *dāḡiṅg būah*. — du coco, كرمبل *kerambil*.

PULSATION, s. f., دبر *debār*, دبارن *debār-an*. — de l'artère, دبر اورت *debār ūrat nādī*.

PULVÉRISATION, s. f. 1°, action de pulvériser, حال ملومتكن *hāl me-lūmat-kan*, حال ملولهن *hāl me-lūluh-kan*. 2°, résultat, كلاتن *ka-lumāt-an*.

PULVÉRISER, v. a., réduire en poudre, ملومتكن *me-lūmat-kan*, ملولهن *me-lūluh-kan*, ميفسكن *me-mīpis-kan*, ميمري *memīrey*.

Fig. —, réduire à néant, مينداكن *meniadā-kan*.

PUNaise, s. f., فيجت *pījat*, قندغ *pinding*.

Prov. Plat comme une —, بايق *bāṇaḡ tīpis*.

PUNCH, s. m., منومن درفد ارق دان *minūm-an deri-pada āraḡ dān tēh dān ḡūla*.

PUNIR, v. a., ميقس *meṇūksa*, ميفسكن *meṇūyāsāt*, مياست *merg-hukum-kan*. — les coupables,

میتسان سکل اورغ برساله *meñiksā-kan segala orang ber-sulah*. — de mort, میتسان اکن ماتی دبونه *merg-hukum-kan akan mati di-bunuh*. — d'une amende, میتسان دند *merge-nā-kan denda*. Etre puni, کن سقس *kena siksa*.

PUNISSABLE, adj., میتسان دستسان *yang harus di-siksa-kan*. Toute personne coupable est —, سکل اورغ *segala orang ber-sulah harus di-siksa-kan*. Action —, قربوانن یغ کن حکم *per-buāt-an yang kena hukum*.

PUNITION, s. f., 1°, action de punir, حال میتسان *hāl meñiksa*, میاست *hāl meñiyāsāt*. En —, اکن میتسان *akan meñiksā-kan*. 2°, peine, سقس *siksa*, کتسان *ka-siksa-an*, سیاست *siyāsāt*. — corporelle, بدن سقس *siksa badan*. Exempter d'une —, ملفسکن درفد *me-lepās-kan deri-pada siksa*. — divine, توله الله *tulah allah*.

PUPILLE, s. f., la prunelle de l'œil, بیجی مات *biji mata*.

PUPILLE, s., enfant sous la conduite d'un tuteur, یتیم *yatim*, محجور *mehjūr*.

PUPITRE, s. m., تمفت توله *tam-pat tulis*.

PUR, E, adj., sans mélange, تیاد *tiāda ter-xampur*, تیاد *tiāda ber-xampur*. Du vin

ایراغکوریغ تیاد ترچمفر, —, *ayēr anggūr yang tiāda ter-xampur*. De l'or —, امس یغ تیاد برچمفر, *amās yang tiāda ber-xampur*, امس کرچم *amās kerjang*.

PUR, sans tache, سوچی *sūxi*, طاهر *bresih*, چری *xerīa*, طاهر *tāhīr*. Cœur —, هاتی سوچی *hāti sūxi*. Je suis — devant vos yeux, اکواد چری فد متمم *aku ada xerīa pada mata-matā-mu*. Tout est — سکل سواتو, *segala sa-suātu ada tāhīr pada segala orang tāhīr*.

PUR, clair, هنڭ *henng*, جرنه *jernih*, سمات *sa-mata-māta*. De l'eau pure, ایرهنڭ *āyer henng*, ایرهنڭ سمات *āyer sa-mata-māta*. — comme du cristal, هنڭ سفرت هبلر *henng sefert habler*. Ciel —, هنڭ سمرت *lāngit xuāxa*. Un son de voix —, سوار پارغ لاگی مردو *suāra nāring lagi merdu*.

ENPURE perte, دغن تیاد برگون سکالی *dengan tiāda ber-gūna sa-kālī*.

PURÉE, s. f., بوبر درفد سائر اتو درفد *būbur deri-pada sāyur ataw deri-pada būah*.

PUREMENT, adv., d'une manière pure, اتس فری یغ سوچی *ātas prī yang sūxi*, دغن سوچی *dengan sūxi*.

PUREMENT, simplement, ساج *sāja*, جوك *jūga*.

PURETÉ, s. f., qualité de ce qui est pur, کسچین *ka-suxi-an*, فری *prī yang sūxi*, یخ هنج *prī yang henng*. — de cœur, کسچین هاتی *ka-suxi-an hāti*. — corporelle, کسچین بدن *ka-suxi-an badàn*. — de l'or, فری امس یخ *prī amàs yang sūxi*. — du ciel, فری چواچ *prī xuāxa*. — d'intention, کبتولن هاتی *ka-betūl-an hāti*.

PURGATIF, IVE, adj., فنچاھر *pen-xāhar*. Médecine purgative, اوبت فنچاھر *obat pen-xāhar*.

PURGATOIRE, s. m., ائی فپوچی *api penñuxi*. Les âmes du —, جیواورخ ماتی یخ اد دالم ائی فپوچی *jīwa ōrang māti yang ada dālam api penñuxi*.

PURGER, v. a., purifier, donner un purgatif, منچاھر *men-xāhar*. مپچین *meñuxi-kan*.

SE PURGER, v. pron., ماکن اوبت فنچاھر *mākan obat pen-xāhar*.

SE PURGER, se justifier, مپچین *meñuxi-kan diri-ña*. Se — d'un crime, مپچین درین درؤد ساله *meñuxi-kan diri-ña deri-pada sālāh*, مغعادلکن درین *meng-ādilkan diri-ña*.

PURIFICATION, s. f., حال مپچین *hāl meñuxi-kan*, فپچین *peñuxi-an*, طهارة *ṭahārat*. — du corps, فپچین توبه *peñuxi-an tūbuh*.

Usage de la — chez les juifs, عاده طهارة اورخ یهودی *ādat ṭahārat ōrang yehūdī*. Lorsque le temps de sa — (de la sainte Vierge) fut accompli, من تتکال کنگله سکل هاری *maka tatkāla genāp-lah segala hāri ṭahārat-ña*.

PURIFICATOIRE, s. m., کاین فپوچی *kāin peñuxi xāwan kudus*.

PURIFIER, v. a. مپچین *meñuxi-kan*, مغهنشکن *meng-henng-kan*, منطاهرکن *men-ṭāhir-kan*. — son cœur, مپچین هتین *meñuxi-kan hāti-ña*. Ce que Dieu a purifié, بارخ یخ الله سده منطاهرکن *bārang yang allah sudah men-ṭāhir-kan*.

SE PURIFIER, v. pron., مپچین منچریاکن *meñuxi-kan diri*, دیری *men-xeriā-kan diri*.

PURULENT, E, adj., یخ برناه *yang ber-nānah*.

PUS, s. m., نانه *nānah*. Il sort beaucoup de — de cette plaie, بائق نانه کلوردرلوك ایت *bāñak nānah ka-lūar deri lūka itu*.

PUSILLANIME, adj., چاھر *xābar*, کچل هاتی *kexıl hāti*, گنتر *gentar*, فناکت *penākut*. Une personne —, سؤورخ چاھر *sa-ōrang xābar*.

PUSILLANIMITÉ, s. f., فری یخ چاھر *prī yang xābar*, فراغی اورخ یخ چاھر *perāngi ōrang yang xābar*.

PUSTULE, s. f., ببتل *bintil*, بیسل *bisul lāda*.

PUTAIN, s. f., t. bas, فرمفون سندل *perampūan sundal*.

PUTASSIER, s. m. t. bas., اورغ *ōrang laki-lāki* لکلاکي یغ دوکان *yang dōkāna*.

PUTATIF, IVE, adj., یغ ترسغان *yang ter-sangka*, یغ ترکرکیر ساج *yang ter-kira-kira sāja*.

PUTOIS, s. m., موسخ *mūsang*.

PUTRÉFACTION, s. f., ثری یغ هنجیر *prī yang hanxur*, ثری یغ بوسق *ka-busūk-an* *yang būsuk*, بکسوکن *Poisson en —, ikan būsuk*.

PUTRÉFIER, v. a., مغهنجیرکن *men-hanxur-kan*, ممبوسقکن *mem-būsuk-kan*.

SE PUTRÉFIER, v. pron., برهنجیر *ber-hanxur*, منجادی بوسق *men-jādi būsuk*. Après notre mort notre corps se putréfiera, هابس ماتی ننتی *hābis māti nanti badān kita jādi hanxur*.

PUTRIDE, adj., هابر *būsuk*, بوسق *hāñir*. Fièvre —, دم بوسق *demām*.

būsuk. Odeur —, باو یغ هابر *bāu yang hāñir*.

PYGMÉE, s., nain, چبیل *xēbol*, اورغ فندق *ōrang pendek*. Un —, سؤرغ چبیل *sa-ōrang xēbol*.

PYRAMIDAL, E, adj., یغ سمرت تیخ *yang seperti tiang lunxip* لنچف رفاک *rupā-ña*.

PYRAMIDE, s. f., تیخ لنچف *tiang lunxip*, هرام *hirām*, چندی *xandi*.

PYTHON, s. m., serpent, اولر ساوه *ūlar sāwah*.

PYTHON, esprit de python, جن *jīn tenūng-tenūng-an*. Cherchez - moi une femme qui ait l'esprit de —, چهریله کاموفداک *axaharī-lah kāmū padā-ku sa-ōrang perampūan yang ampūña jīn tenūng-tenūng-an*. Consulter ceux qui ont un esprit de —, برتیاکن *ber-tañā-kan* اورغ یغ برجن تنغتنوغن *ōrang yang ber-jīn tenūng-tenūng-an*.

PYTHONISSE, s. f., قنغ فرمفون *pe-tenūng perampūan*.

Q

Q, s. m., کی *kē*, la dix-septième lettre de l'alphabet, حرف یغ کتوجه *huruf yang ka-tūjuh* بلس درالف بانا *belàs deri alif-bā-tā*.

Un q majuscule, کی بسر *kē besār*.

Un q minuscule, کی کچل *kē kewil*.

QUADRAGÉNAIRE, adj., âgé de یغ امغت قوله تاهن *quarante ans*.

عمرن *yang ampat pūloh tāhun umur-ña.*

QUADRAGÉSIMÉ, le dimanche de la —, فرنام هاری مشکو دالم بولن, *portāma hāri munggo dālam būlan puāsa.*

QUADRANGULAIRE, adj., برنجورو *ber-pen-jūru ampat.*

QUADRICORNE, adj., برتندق امفت *ber-tanduk ampat.*

QUADRIGE, s. m., رات یغ دهیل *rāta yang di-hēla ampat kūda.*

QUADRILATÈRE, s. m., موک رات *mūka rāta yang be-per-segi ampat.*

QUADRILLE, s. m., دانسه, اغکف *anggap. Danser un —, براغکف مناری, ber-anggap menāri.*

QUADRUMANE, adj., یغ برتاغن امفت *yang ber-tāngan ampat.*

QUADRUPÈDE, adj., یغ برکاکی امفت *yang ber-kāki ampat. Les quadrupèdes, سکل بناتغ یغ برکاکی امفت, segala binātang yang ber-kāki ampat.*

QUADRUPLE, s. m., امفت کالی *ampat kālī, امفت گند, ampat ganda.*

QUADRUPLER, v. a., مفر بايقن *mem-per-bāñak-kan ampat ganda.*

QUAI, s. m., چروچ *xerōxok, xerōxa, قشکالن, pangkāl-an, تیتن, terbiś, tuti-an.*

QUALIFIER, v. a., مشتاکن *meng-atā-kan, منام, me-nāma, منصفتکن, men-şifat-kan. Il le qualifia de voleur, دکتا کنپاله دی اورغ فنجوری, di-katā-kan-ñā-lah dīa orang pen-xūri. Qui ne peut être qualifié, یغ تیاد دافت دصفتکن, yang tiāda dāpat di-şifat-kan.*

QUALIFIER, donner un titre, *مغکمرکن, meng-gelār-kan.*

QUALITÉ, s. f., ce qui fait qu'une chose est telle ou telle, فری *prī, صفة, şifat. La — d'une terre, فری, prī tānah itu. Vin de bonne —, انراغکور یغ بايق, āyer anggūr yang bāiḳ.*

QUALITÉS, bonnes qualités, *کبجیکن, ka-bijik-an. Il a toutes les qualités, سکل کبجیکن اد فدان, segala ka-bijik-an ada padā-ña.*

QUALITÉ, titre, rang, قشکت *pang-kat. — de juge, قشکت حکم, pang-kat hakīm. En sa — de prêtre, سدغ ای امام, sedang ia imām.*

QUALITÉ, titre honorifique, کلر *gelār.*

QUAND, adv., افیل *apa-bīla, اڤکال, apa-kāla, تاتکال, tatkāla, افیل همب, kotika. — je vois, اڤیل, apa-bīla hamba lihat. — il*

est encore petit, تتکال ای لاکی کچل
tatkāla ia lāgi kexil.

QUAND? بیل اف *bīla apa*, مان
 بیل *māna kāla*, ائیل *apa-bīla*, کال
bīla māna. — viendra-t-il?
 بیل مان ای اکن داتخ *bīla māna ia*
ākan dātang.

QUAND, quoyque, bien que, جکلو
jikalaw, مسکی *maski*, سکالی فون
sa-kāli pūn. — cela serait ainsi,
 جکلو دمکین *jikalaw demikīan*. —
 même il ne voudrait pas, مسکی ای
 ماسکی تیاد *maski ia tiāda māu*.

QUANTÀ, adv., اکن *ākan*, تتناغن
tentāng-an, سفرت *seperti*. — à
 moi, اکن هب *ākan hamba*. — à
 cette affaire, تتناغن فکرجان آیت
tentāng-an pe-karjā-an itu. —
 aux marchandises, lorsqu'elles en-
 treront dans le port de Padang,
 سفرت دکاغن افیل ماسق کوال فادغ
seperti dagāng-an apa-bīla māsuk
kuāla pādang.

QUANTIÈME, s. m., désigne l'ordre
 numérique, براف *brāpa*. Quel est
 le — du mois maintenant? براف
 هاری بولن سکارغ این *brāpa hāri*
būlan sakārang ini. Le — êtes-
 vous sur la liste? یغ براف اغکو فون
yang brāpa angkaw pūña
nāma di-daftar. Une horloge qui
 indique le — du mois, یغ
 اورولس یغ *urūlis yang me-*
nunjuk-kan hāri būlan.

QUANTITÉ, s. f., قدر *kedar*, باقی
bāñak, کیاکن *ka-bañāk-an*. La —
 du capital, قدرن مودل ایت *kedar-*
ña mūdāl itu. Grande —, باقی
bāñak. Petite —, سدیکت *sa-dikit*.
 A cause de la grande — de per-
 sonnes, درفد کیاکن اورغ *deri-pada*
ka-bañāk-an orang.

QUARANTAINE, s. f., nombre de
 quarante, بلاغن امفت فوله *bilāng-*
an ampat pūloh. La sainte —,
 امفت فوله هاری فواس *ampat pūloh*
hāri puāsa, بولن فواس *būlan*
puāsa.

QUARANTE, n. de nombre, امفت
 فوله *ampat pūloh*. — personnes,
 امفت فوله اورغ *ampat pūloh orang*.
 — piastres, امفت فوله رغگت *ampat*
pūloh ringgit. Pendant — jours,
 امفت فوله هاری لام *ampat pūloh*
hāri lamā-ña. Une personne âgée
 de — ans, یغ امفت فوله تاهن
 اورغ *orang yang ampat pūloh*
 تاهن *tāhun umur-ña*.

QUARANTIÈME, adj., کثفت فوله
ka-ampat pūloh. La — année,
 فده تاهن یغ کثفت فوله
pada tāhun
yang ka-ampat pūloh.

QUARANTIÈME, s., la — partie,
 سفرامفت فوله *sa-per-ampat pūloh*.
 Trois quarantièmes, تیک فرامفت فوله
tiga per-ampat pūloh.

QUART, s. m., سفرامفت *sa-per-*
ampat, سسوکو *sa-sūku*. Trois quarts,

تیک فرامفت *tīga per-ampat*. Il est deux heures et quart, اد فوکل دو *ada pūkul dūa sa - sūku*. Un demi-quart, سته سوکو *sa-tengah sūku*. Cinq moins un —, کورخ *kūrang sa-sūku lima*. — de cerele, سفرامفت بولت *sa-per-ampat būlat*.

QUART, t. de mar., veille, جاک *jāga*, فرجگان *per-jagā-an*. Les hommes de —, سکل اورخ یغ برجاک *segala orang yang ber-jāga*.

QUARTERON, s. m., quart d'une livre, سسوکوکتی *sa-sūku katī*. Un — de beurre, سسوکوکتی منتیک *sa-sūku katī mantēga*.

QUARTERON, le quart de cent, دوفوله لم *dūa pūloh lima*. Un — d'œufs, تلرهایم دوفوله لم بیجی *telòr hāyam dūa pūloh lima bīji*.

QUARTIER, s. m., quatrième partie d'une chose, سفرامفت *sa-per-ampat*, سوکو *sūku*. Donnez m'en un —, بریله سوکو *brī-lah sa-sūku*. Un — de mouton, سوکو دمب *sa-sūku domba*, سفاه دمب *sa-pāho domba*.

QUARTIER, morceau, ففکل *pang-gal*.

QUARTIER, partie d'une ville, کفخ *kampung*. Dans le — chinois, دیکفخ چین *di-kampung xīna*. Dans tous les quartiers de la ville, فد *pada segala kampung nagri itu*. Le — général,

تمفت کدوکون تون جندرال *tampat ka-dudūk-an tūan jendrāl*.

Le premier et le dernier QUARTIER de la lune, بولن فربانی *būlan per-bāni*.

Loc. Ne faire aucun —, تیاد بری *tiāda brī jīwa būnuh sāja*.

QUARTIER-MAÎTRE, s. m., جورو *jūru menumpang-kan soldādo*.

QUASI, adv., presque, همفر *hampir*, دکت *dekāt*. — honteux, همفر مالو *hampir mālū*.

QUASIMODO, s. f., هاری مٹکویخ *hāri minggo yang portāma kamudī-an deri hāri fāsak*.

QUATORZE, n. de nombre, امفت *ampat belās*. — personnes, امفت بلس اورخ *ampat belās orang*.

Loc. prov. Chercher midi à quatorze heures, منچهای فربتاها *men-xahāri per-bantāh-an*.

QUATORZIÈME, adj., کمفت بلس *ka-ampat belās*. Le — jour, فد *pada hāri yang ka-ampat belās*.

QUATORZIÈME, s., la quatorzième partie d'un tout, فرامفت بلس *per-ampat belās*. Un —, سفرامفت بلس *sa-per-ampat belās*.

QUATRAIN, s. m., رباعی *rubāī*.

QUATRE, n. de nombre, امفت *am-pat*, اربع *arba*. — personnes, امفت اورغ *ampat orang*. — cents, امفت راتس *ampat ratus*. Les — saisons, ميسم يڭ كمفت *mūsīm yang ka-ampat*. Tous les —, كمفت *ka-ampat*, كمفتن *ka-ampat-ña*. — à —, برامفت *ber-ampat-ampat*. Partagé en —, دهاگي امفت *di-bahāgi ampat*. Le — du mois, فد امفت هاري بولن *pada ampat hāri būlan*.

Loc. Etre tiré à — épingles, براندم دغن يڭ بايق *ber-andam dengan yang bāik*. Marcher à — pattes, برجالن دغن كاكي دان تاغن *ber-jālan dengan kaki dān tāngan*. Se mettre en —, مغوسهكن درين *meng-ūsah-kan diri-ña*. Faire le diable à —, ممبوت بايق گاده *membuat bāñak gādoh*. Il travaille comme —, اي بکرج بايق سکالي *ia be-karja bāñak sa-kālī*.

QUATRE-TEMPS, s. m., امفت کتيک *ampat kotika*. Jeûner les trois jours des quatre-temps, فکخ فواس *pegang puāsa pada tiga hāri di-ampat kotikā-ña*.

QUATRE - VINGTS, n. de nombre, دلاثن فوله *dulāpan pūloh*.

QUATRE - VINGT - DIX, سميلن فوله *sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGT-DIXIÈME, کميلن فوله *ka-sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGT-DIXIÈME, la quatre-vingt-dixième partie, سفرسميلن فوله *sa-per-sambilan pūloh*.

QUATRE-VINGTIÈME, nom. ord., کدلاثن فوله *ka-dulāpan pūloh*.

QUATRE-VINGTIÈME, la quatre-vingtième partie, سفردلاثن فوله *sa-per-dulāpan pūloh*.

QUATRIÈME, nom. ord., كمفت *ka-ampat*. Le — mois, بولن يڭ *būlan yang ka-ampat*.

QUATRIÈME, la quatrième partie, سفرامفت *sa-per-ampat*.

QUE, pron. relat., يڭ *yang*, نن *nen*. Le cheval — j'ai acheté, کود *kūda yang di-beli hamba*. La maison qu'il habite, رومه يڭ اي دودق ددالمن *rūmah yang ia dūduk di-dālam-ña*.

QUE interrogatif, اف *apa*. — dites-vous? اف تون کات *apa tūan kāta*. — veut-il? اف دي ماو *apa dīa māu*. — sert à l'homme de gagner le monde entier? اته افاته *antah apā-tah ber-gūna akan mānusīa jikalaw ia ber-lāba sa-kālī-an duniā*.

QUE, conj., souvent ne s'exprime pas en malais. Il faut — je le paie, هارس هيب ممبايردي *hārus hamba mem-bāyar dīa*. C'est à vous —

je veux parler, قد تون هب ماو برکات *pada tūan hamba māu ber-kāta*.

Cela arrive lorsqu'il forme des locutions conjonctives ou adverbiales; comme: Afin —, سغای *su-pāya*. Parce —, سبب *sebāb*. A moins —, ملاینکن *me-lāin-kan*. Soit qu'il vienne, soit qu'il ne vienne pas, ماوای دانخ ماوای تیاد *māu ia dātang māu ia tiāda dātang*.

QUE après un verbe peut souvent se rendre par, هو *bahwa*. Je crois — l'âme ne mourra pas, هب فیکر هو *hamba pikir bahwa jiwa itu tiāda akan mati*. Sachez — le souverain est malade, کتهوی اوله کامو بهویخ دثرتون اد ساکت *ka-tahū-i ūleh kāmū bahwa yang di-per-tūan ada sākūt*.

QUE après un comparatif de supériorité ou d'infériorité se rend par در *deri*, درفد *deri-pada*. Il est plus grand — moi, ای لبه بسر در *ia lebeh besār deri hamba*. Vous êtes moins riche — lui, تون *tūan kūrang kāya deri dīa*.

Avec un comparatif d'égalité, QUE se rend par سام *sāma*, دغن *dergan*. Il est aussi grand — moi, ای سام *ia sāma besār dergan hamba*.

Ne QUE, seulement, ساج *sāja*. Il ne faut recevoir — de l'or,

هاریس منیرم امس ساج *hārus menarima amās sāja*. Je ne parlerai — peu, اکواکن برکات سدیکت ساج *aku akan ber-kāta sa-dīkit sāja*.

QUE indiquant l'impératif peut se rendre par, بیر *bīar*. Qu'il entre, بیرله ای ماسق *bīar-lah ia māsuk*. On peut aussi ne pas l'exprimer, ماسقوله ای *māsuk-lah ia*. Qu'on se taise, اورغ برکات *jāngan ōrang ber-kāta*, دیله سکل اورغ *dīam-lah segala ōrang*.

QUE exprimant un désir se rend par بارغ *bārang*, کراک *kirā-ña*. — Dieu fasse parvenir! بارغ دسمغیکن *bārang di-sampey-kan allah*. Que ne vient-il! کران *dātang-lah ia kirā-ña*.

QUEL, LE, pron. rel., مان *māna*, سیاف *siāpa*, اڤ *apa*. Quelle personne est-ce? مان اورغ ایت *māna ōrang itu*, سیاف اورغ ایت *siāpa ōrang itu*. Laquelle de ces deux personnes? سیاف دردو اورغ ایت *siāpa deri dūa ōrang itu*. — chemin? جالن اڤ *jālan apa*. Le — voulez-vous? مان تون ماو *yang māna tūan māu*. De — pays? درنگری مان *deri nagrī māna*. En — temps? اڤ کال *apa kāla*. Quelle heure est-il? براڤ فوکل *brāpa pūkul*. — courage! اڤ برنین *apa beranī-ña*. Quelle gloire! براڤ بسر

کلیانین *brāpa besār ka-muliā-an-ña*. — que soit son ordre, je l'accepte, سبکمان فرزند هب جنجج *sa-bagimāna parentah-ña* جوج *hamba junjung jūga*.

QUELCONQUE, adj. indéf., بارغ *bārang* سیاف *bārang siāpa*, اف *bārang apa*, بارغ سسواتو *bārang sa-suātu*. Il n'y a homme — qui ne sache, تیاد تیاد بارغ اورغ یغ *tiāda bārang ōrang yang tiāda tāhu*. Dans une place —, دتغت یغ بارغ *di-tampat yang bārang apa*.

QUELQUE, adj. indéf., بارغ *bārang*, براه *brāpa*. Y a-t-il — personne qui sait? اداکه بارغ اورغ یغ تاهو *adā-kah bārang ōrang yang tāhu*. — chose, بارغ *bārang apa*. — grand qu'il soit, براه بسرای جادی *brāpa besār ia jādi*. Il a — cinquante ans, اد سکرکیر لیم قوله تاهن عمرن *ada sa-kira-kira lima pūloh tāhun umur-ña*.

QUELQUEFOIS, adv., کادغ *kādang*, ترکادغ *ter-kādang*, کالی *bārang-kālī*. Il va — à pied, — à cheval, ای برجالن ترکادغ برکاکي ترکادغ برکود *ia ber-jalan ter-kādang ber-kāki ter-kādang ber-kūda*.

QUELQU'UN, E, pron. indéf., سَورغ *sa-ōrang*, بارغ اورغ *bārang ōrang*, بیراف *be-brāpa*, ستغ *sa - tengah*. — a dit, سَورغ سده کات *sa-ōrang*

sudah kāta. Il viendra —, بارغ *bārang ōrang ākan datang*. — a-t-il jamais vu? اداکه *adā - kah bārang ōrang yang pernah lihat*. Quelques-uns de ces hommes, بیراف *be-brāpa deri-pada ōrang itu*, ستغ دراورغ ایت *sa-tengah deri ōrang itu*.

QUENOUILLE, s. f., تیغ راهت *tiang rāhat*.

Fig. Le royaume de France ne tombe point en —, دنگری فرنجیس *di-nagrī franxis ōrang perampuan tiāda dāpat jādi rāja*.

QUERELLE, s. f., بتاهن *bantah*, *bantāh-an*, فربتاهن *per-bantāh-an*, چکت *kekīt*. Etre en —, برپته *ber-bantah*. Chercher —, منچهای *men-xahāri bantāh-an*. Entrer dans une —, ماسق فربتاهن *māsuk per-bantāh-an*. Appaiser une —, مندیکن فربتاهن *men-diamkan per-bantāh-an*.

QUERELLER, v. a., مپته *mem-bantah*, منچکت *men - kekīt*. — quelqu'un, مپتاهی *mem - bantāh-i*.

SE QUERELLER, v. pron., برپته *ber-bantah-bantāh-an*.

QUERELLEUR, EUSE, adj., فپته *pem-bantah*, یغ منچهای چکت *yang*

men-xahāri xekit, یغ سوک برکلاهی
yang sūka ber-kelāhi.

QUÉRIR, v. a., منجهاری *men-xahāri*, مشکل *memanggil*. Il vaut mieux tenir que —, له بايق فکخ, *lebèh bāik pegang deri-pada xahāri*. — le médecin, مشکل دوکن *memanggil dukun*.

QUESTEUR, s. m., بندهار *benda-hāra*, جورو هتوخن *jūru hitūng-an*.

QUESTION, s. f., interrogation, سوال *suāl*, فرتیان *per-tañā-an*. — et réponse, سوال دان جواب *suāl dān jawāb*. Il répondit à plusieurs questions, مک ببراڤ سوال دجواب, *maka be-brāpa suāl di-jawāb-ña*. — difficile, سوال یغ مشکل *suāl yang mūškil*. — épineuse et captieuse, فرتیان یغ سوکر دان چردق *per-tañā-an yang sūkar dān xer-diḱ*.

QUESTION, matière, sujet, فکرار *porkāra*. — douteuse, فکرار یغ تیاد *porkāra yang tiāda tantu*. — à résoudre, مسألة *mesālet*. Voici la personne en —, بهواین اورغ یغ, *bahwa ini orang yang sudah di-kāta deri-padā-ña*. Mettre en —, مناره شک *menāruh šak*.

QUESTION, torture, سغسار *sang-sāra*, سیاست *siyāsāt*. Mettre à la —, مېغسراکن *meñangsarā-kan*.

QUESTIONNAIRE, s. m., écrit, سورت کتاب فرتیان *sūrat suāl*, سوال *kitāb per-tañā-an*.

QUESTIONNER, v. a., برتان *ber-tāña*, بر سوال *ber-suāl*. Il questionne tout le monde, ای برتان درفد سکل *ia ber-tāña deri-pada segala orang*. Si on vous questionne, جک *jika di-tāña orang deri-padā-mu*.

QUESTIONNEUR, EUSE, s., اورغ *orang yang ber-tañā-tāña sāja*, یغ برتیاک ساج *yang sūka ber-tāña*.

QUÊTE, s. f., action de chercher, فنجهرین *pen-xahāri-an*. Etre en — de quelqu'un, منجهاری سؤرخ *men-xahāri sa-orang*.

QUÊTE, action de recueillir des aumônes, حال موغت صدقة *hāl memūngut sedekāt*.

QUÊTER, v. a., chercher, منجهاری *men-xahāri*. — des louanges, منجهاری فنجین *men-xahāri pujī-an*.

QUÊTER, recueillir des aumônes pour les pauvres, موغت صدقة کارن *memūngut sedekāt kārna orang meskīn*.

QUÊTEUR, EUSE, s., یغ منجهاری *yang men-xahāri*, یغ موغت صدقة *yang memūngut sedekāt*.

QUEUE, s. f., ذنب *ikor*, ایکر *dzeneb*. La — d'un chien, ایکر *ikor anjing*. Remuer la —, انجخ

ایگر *mengibas-kan ikor*.
Mettre la — entre les jambes,
منچاوتکن ایگر *men-xāwat-kan ikor*.
— d'une comète, براسف ایگر *ikor bintang ber-āsap*. Qui a une
—, تیار *ber-ikor*. Sans —, تیاد
tiāda ber-ikor, فثکتی *pung-*
gok.

QUEUE, tresse de cheveux, کندی
kunday. Fausse —, چار *xemāra*.
— attachée à un étendard, چار
xemāra.

Prov. Tirer le diable par la —,
منچهاری کهدوشن دغن سوکر
men-xahāri ka-hidūp-an-ña dergan
sūkar.

QUEUE, pan d'un habit, فنجیج
panxung.

QUEUE, d'une fleur, d'une feuille,
تگی *tangkey*.

QUEUE, manche, poignée, تاغن
tāgan, فمگ *pemegang*, تگی
tangkey.

QUEUE, extrémité de quelque
chose, هوجج *hūjung*.

QUEUE, suite, train, فثریشن
peng-irīng-an.

QUEUE, la fin d'une affaire,
کهایس *ka-habīs-an*.

Qui est à la QUEUE, le dernier,
یغ کمدین *yang ka-mudī-an*.

QUEUE de billard, کایوماين بوله
kāyu māin bōlah.

A la QUEUE, l'un après l'autre,
برتورت تروتن *ber-tūrut-turūt-an*.
A la — leu leu, هلت ۲ ماین
māin pak-pak helang.

QUEUE-DE-RAT, s. f., lime ronde,
کیکر ایگر تیکس *kikir ikor tikus*.

QUI, pron. rel., سیاف *siāpa*, مان
māna. — veut? سیاف ماو *siāpa*
māu. — est cet homme? مان اورغ
māna orang itu. — vous a
créé? سیاف سده منجادیکن کامو
siāpa sudah men-jadi-kan kāmū. A — ?
آته *pada siāpa*. — sait? سیاف
antah siāpa tāhu.

QUI, celui, یغ *yang*, نن *nen*.
L'homme — travaille, اورغ یغ بکرج
orang yang be-karja. La femme —
pile le riz, فرمغون یغ منبق برس
perampūan yang menumbuk brās.
Les arbres — sont nouvellement
plantés, یغ بهارو دتنام *pōhon-*
pōhon yang bahāru di-tānam.
Voilà — est bon, بهاو این یغ بایق
bahwa ini yang bāik. — que ce
soit, بارغ سیاف *bārang siāpa*.

QUIA (ÊTRE À), تیاد دافت مبری
tiāda dāpat mem-brī jawāb,
تیاد براقای لاکي *tiāda ber-upāya*
lāgi.

QUICONQUE, pron. indéf., بارغ
bārang-siāpa. — veut entrer,
بارغ سیاف هندق ماسق
bārang-siāpa hendak māsuk.

QUIDAM, s. m., *انو ānu*. Un certain —, *انو سَوْرَغ sa-ōrang ānu*.

QUIESCENT, E, adj. Lettre quiescente, *حرف يَغ تِيَاد داوَجَف huruf yang tiāda di-ūxap*.

QUIÉTUDE, s. f., tranquillité, repos, *سَنَغ senāng*, *كَسَنَاغ ka-senāng-an*, *كَسَتَوَسَاغ ka-santawsā-an*, *صَلَاح selāh*, *اِسْتِرَاحَة istirāhet*. Vivre en —, *هِيْدَف دَغَن سَنَغ hīdup dergan senāng*.

QUILLE, s. f., d'un navire, *رِنْدَغ rindang*, *لُونَس lūnas*, *قَتَت كَفَل pantat kapəl*.

QUILLE, s. f., à jouer, *پَانَخَغ panxang*. Jouer aux quilles, *بِرْمَايَن پَانَخَغ ber-māin panxang*. Boule pour jouer aux quilles, *بُولَه پَانَخَغ bōlah panxang*, *بُوَه پَانَخَغ būah panxang*.

QUINCAILLERIE, s. f., *سَرَب فَرَكَاكَس serba perkākas*. *دِرِي-پَادَا بَسِي دَان تَمْبَاك deri-pada besī dān tembāga*.

QUINCONCE, s. m., *هَلَامَن halāman*.

QUINQUAGÉNAIRE, adj., *يَغ لِيَم فُولَه yang lima pūloh tāhun*. *يَمُور-نَا umur-ña*.

QUINQUAGÉSIME, s. f. Le dimanche de la —, *هَارِي مَغَكُو يَغ دَهُولو بُولَن hari mēnggo yang dahūlu būlan puāsa*.

QUINQUENNAL, E, adj., qui dure cinq ans, *يَغ لِيَم تَاهَن لَمَک yang lima tāhun lamā-ña*.

QUINQUENNAL, qui se renouvelle tous les cinq ans, *يَغ جَادِي فُول yang jādi pūla hābis lima tāhun*.

QUINQUET, s. m., *فَلِيَت palīta*, *قَنْدِيل kandīl*.

QUINQUINA, s. m., *قِيْنَا قِيْنَا kīnā-kīnā*.

QUINT, s., cinquième, *سَپَرَلِيَم sa-per-lima*.

QUINTAL, s. m., poids de 100 livres, *فِيَكَل pīkul*. Un —, *سَپَرَلِيَم sa-pīkul*.

QUINTE, s. f., toux violente, *بَاتِق bātūq*, *کَرَس krūs*.

QUINTE, caprice, *کَتَاغَن ka-tegāran*.

QUINTESSENCE, s. f., partie la plus subtile, *بَاهَاغِيَن يَغ هَالَس bahagīan yang hālus*.

QUINTESSENCE, ce qu'il y a de meilleur, d'excellent, *يَغ تَرَاتَام yang ter-utāma*.

QUINTEUX, EUSE, adj., *دَلَف delāp*, *اَنكَار angkāra*.

QUINTUPLE, s. m., *لِيَم كَنْد lima ganda*, *لِيَم لَافَس lima lāpīs*.

QUINTUPLER, v. a., *مَثَرَبَايَكَن لِيَم mem-per-bāñak-kan lima ganda*.

QUINZAINÉ, s. f., *كلیم بلس ka-līma belàs.*

QUINZE, n. de nombre, ليم بلس *līma belàs*, تغه دو فوله *tergah dūa pūloh*. — mille, تغه دولقس *tergah dūa laksa*. Le — du mois, قد ليم *pada līma belàs hāri būlan*. — fois, ليم بلس كالى *līma belàs kāli*.

QUINZIÈME, adj., کليم بلس *ka-līma belàs*.

QUINZIÈME, s., la quinzième partie,
سفر ليم sa-per-tīma belàs.

QUIPROQUO, s. m., méprise,
سَالَة فَكْتَاَنْ *sālah per-*
katā-an.

QUITTANCE, s. f., سورت لفس
sūrat lepàs, سورت تند فميارن *sūrat*
tanda pem-bayār-an, تبرية *tebriyet*.

QUITTE, adj., libéré de ce qu'il
 devait, *سده لفس* *sudah leḥs*, *بوت*
lūput, *تياد برهوتخ لاکي* *tiāda ber-*
hūtang lāgi. Etre — à —, *تياد اتخ*
tiāda untung tiāda rūgi,
تياد هوتخ تياد فبوتخ *tiāda hūtang*
tiāda pi-hūtang.

QUITTER, v. a., laisser, abandonner,
 مَنگَگَلَن *meninggal-kan*. — sa
 femme, مَنگَگَلَن بِنِی *meninggal-kan*
binī-ña. — le chemin, مَنگَگَلَن جَالَن
meninggal-kan jālan, لالو درود جَالَن
lālu deri-pada jālan. — le monde,
 مَنجَاوَهْگَن درین درود اورغ باقی *men-*

jauh-kan diri-ña deri-pada orang
bānaḳ. — le lit, باغن درفد تيدر *bagun deri-pada tīdor.* — le
trône, تورن در تحت کرجان *tūrun*
deri taḳta ka-rajā-an. — son
habit, مغلورکن بجون *mengaluar-kan*
bajū-ña. Cet arbre a quitté ses
feuilles, ثوهن ایت سده لوره داوونی
pōhon itu sudah lūruh dāun-ña.

QUITTER, lâcher, laisser aller,
ممبرى لفس *mem-brī lepās*. — un
débiteur, ممبرى لفس اورغ *mem-brī lepās ōrang ber-hūtang*.

QUI-VIVE, s. m., cri de la senti-
nelle, سقاة *siapā-tah*.

Loc. Etre sur le qui-vive, être attentif, être inquiet, برجاك *ber-jāga*, جادی مشغول *jādi mešgūl*.

QUOI, interrogation et pron. relat.,
 اى *apa*. Quoi? اى *apa*, افا *apā-*
lah. Quoi! vous dormez, اى اغكو تيدر *apa angkaw tīdor*. Je ne sais —,
 اى اى هب تيا د تاهوا *hamba tiāda tāhu*
apa. Il n'y a pas de — se fâcher,
 اى اى تيا د اى اى اى *tiāda apa*
ākan jādi mārāh. A — sert?
 اى اى اى اى اى *apa gunā-ña*. C'est en —
 vous vous trompez, اى اى اى اى اى
dālam itu angkaw sesāt. Il y a
 de —, اى اى اى *ada xūkup*.
 Donnez-moi de — suffire à ma
 dépense, اى اى اى اى اى
brī-lah yang xūkup ākan belanja-
ku.

QUOI que, بارغ اف *bārang apa*.
 Quoi que ce soit, بارغ اف جادی *bārang apa jādī*, سواتو *sa-suātu*.

QUOIQUE, conj., مسکی *maski*,
 جکلو سکالی *jikalaw sa-kālī*
 فون *pūn*, ولكن *welekin*. Quoiqu'il soit
 pauvre, مسکی ای سَوَرغ مسکین *maski*
ia sa-ōrang meskīn.

QUOLIBET, s. m., فرمینن فَرکَتان *per-maīn-an per-katā-an*.

QUOTE-PART, s. f., بهکین *bahagī-*
an. Il a reçu sa —, ای سده ترم *sa —*

بهکین *ia sudah tarīma bahagī-*
an-ña.

QUOTIDIEN, NE, adj., سهرهاری *sa-*
hari-hāri, سهرهارین *sa-hari-*
hari-an, تیف ٢ هاری *tiap-tiap hāri*.
 Travail —, فکرجان سهرهاری *pekarjā-an sa-hari-hāri*. Donnez-
 nous notre pain —, روقی کامی سهرهاری *rōti kāmī sa-hari-*
hāri brī-lah ākan kāmī.

QUOTITÉ, s. f., جملة یغ تنو *jumlat*
 جملة و غ یغ سَوَرغ اکن *yang tantu*,
 جملة و غ یغ سَوَرغ اکن *jumlat wang yang sa-sa-*
ōrang ākan mem-bāyar dīa.

R

R, s. m., ری *re*, la dix-huitième
 lettre de l'alphabet, حرف یغ دلافن *huruf yang dulāpan*
 بلس درالف باتا *belàs deri alif-bā-tā*.

Un R majuscule, ری بسر *re besār*.
 Un R minuscule, ری کچل *re keaīl*.

RABAB, s. m., رباب *rabāb*.

RABÂCHAGE, s. m., الاغن کات *ulāng-an kātā*.

RABÂCHER, v. n., برکتکات قول یغ *ber-kata-kātā pūlayang*
 سده دککان *sudah di-katā-kan*, براولغ ٢ کات *ber-*
ūlang-ūlang kātā.

RABAIS, s. m., diminution de prix,
 ککراغن هرک *ka-kurāng-an harga*,
 فری هرک تورن *pri harga tūrun*.

RABAISSE, v. a., mettre plus bas,
 مموبه لبه باوه *mem-būbuh lebèh*
 منورنکن *bāwah, menūrun-kan*.

RABAISSE le prix, مغورغن *mengūrang-kan harga*,
 منورنکن هرک *menūrun-kan harga*.

RABAISSE, déprécier, مغهناکن *meng-hinā-kan*,
 مرندهنکن *me-ren-*
 dah - kan, ملهت موده *me - līhat*
mūdah.

SE RABAISSE, s'humilier, **مزندهکن**
me-rendah-kan dirī-ña.

RABATTRE, v. a., faire descendre,
منورنکن *menūrun-kan.*

RABATTRE d'un prix, marchander,
مناور *menāwar.*

RABATTRE, retrancher, **مغورغن**
menūrang-kan.

SE RABATTRE, descendre, **تورن**
tūrun. La fumée se rabat, **اسف**
āsap itu tūrun.

RABBIN, s. m., **فدیت یهودی** *pan-*
dīta yehūdī, **خطیب یهودی** *kaṭīb*
yehūdī.

RABÊTIR, v. a., faire devenir bête,
منجدیکن *mem-bōdoh-kan*, **مبدهکن**
men-jadi-kan bōdoh.

RABÊTIR, v. n., devenir bête,
منجدادی *men-jādi bōdoh.*

RABONNIR, v. a., rendre meilleur,
میمیکی *mem-baīk-i.*

RABOT, s. m., **سرت** *serūt*, **کتم**
ketām, **فاهت نجس** *pāhat nejīs.*
 — fin, **سرت هالس** *serūt hālus.*
 — pour les moulures, **کتم فین** *ketām*
pīyan. Fer du —, **فاهت سرت**,
pāhat serūt, **فیسو کتم** *pīsaw ketām.*

RABOTER, v. a., **مپرتکن** *meñerūt-*
kan. — des planches, **فانن مپرتکن**
menerūt-kan pāpan. Etabli à —,
تفت سرت *tampat serūt.* Planure
 faite en rabotant, **تاتل** *tātal.*

RABOTEUX, EUSE, adj., **کاسف**
kāsap, **لکتی** *lekòk.* Pierre raboteuse,
باتو کاسف *bātu kāsap.* Chemin —,
جالن لکتی *jālan kāsap*, **جالن لکتی**
jālan lekòk. Très —, **لکتی ۲** *lekòk-*
lekòk, lekàk-lekàk.

RABOUGRI, E, adj., **فندق** *pendek,*
کاتق *kātiq.*

RABOUGRI, mal conformé, **بروف**
be-rūpa būruk.

RACAILLE, s. f., le rebut du peuple,
اورغ هین دین *orang hīna dīna,*
اورغ بوسق *orang būsuk.*

RACCOMMODAGE, s. m., réparation,
حال ممیکی *hāl mem-baīk-i.*

RACCOMMODEMENT, s. m., **فردماین**
per-damēy-an.

RACCOMMODER, v. a., réparer,
میمیکی *mem-baīk-i.* — une montre,
میمیکی جام اورولس *mem-baīk-i jāam*
urūlis. —, **منقل** *menam-*
pal.

RACCOMMODER, réconcilier,
مندامیکن *men-dāmey-kan.*

SE RACCOMMODER, v. pron., se
 réconcilier, **بردامی** *ber-dāmey.*

RACCOMMODEUR, EUSE, s., **یخ ممیکی**
yang mem-baīk-i.

RACCORD, s. m., liaison, **هوبغن**
hubūng-an, **سمبوغن** *sambūng-an.*

RACCORDEUR, v. a., **مغوبغن** *meny-*
hūburg-kan, **مچغ** *meñambūng.*

RACCOURCI, E, part. pas. du v. raccourcir, فندق *pendek*, ترفندق *ter-pendek*, سگت *singkat*.

En RACCOURCI, ترسمفن *ter-simpan*, اختصار *ikṭiṣār*.

A bras RACCOURCIS, دغن سکواس *dengan sa-kuasā-ña*.

RACCOURCIR, v. a., rendre plus court, مندقن *memendek-kan*, میڭکن *meṅkat-kan*. — un habit, مندقن باجو *memendek-kan bāju*. — un chemin, میڭکن جالن *meṅkat-kan jālan*.

RACCOURCIR, abrégé, مختصارکن *merg-ikṭiṣār-kan*.

RACCROC, s. m., coup heureux, دغن انتغ *untung*. Par —, دغن تیاد سحاج *dengan untung-ña*, دغن تیاد سحاج *dengan tiāda sahajā-ña*.

RACCROCHER, v. a., accrocher de nouveau, مغایت فول *mergāit pūla*.

SERACCROCHER à, ممکغ *memegang*. Se — à quelqu'un, lier de nouveau amitié avec lui, برکاسه کسین فول *ber-kasih-kasih-an pūla*.

RACE, s. f., بغس *bangsa*, اصل *aṣal*. La — humaine, بغس اورغ *bangsa orang mānusiā*. La — blanche, بغس اورغ فوته *bangsa orang pūtik*. Gens d'une même —, اورغ سبغس *orang sa-bangsa*. De — arabe, اصل عرب *aṣal arab*. De

— royale, اصل راج *aṣal rāja*. Exterminer une —, منفسکن سبغس *menumpas-kan sa-bangsa*.

RACE, sorte de gens, بغس *bangsa*.

— perverse et adultère, بغس یغ *bangsa yang kapista dān yang ber-mūkah*. O — incrédule! هی بغس یغ کورغ ایمان *hey bangsa yang kūrang imān*. — de vipères, کجدین بلودق *ka-jadī-an bilūdaḳ*.

RACE, suite généalogique, سلسله *silsilet*, سبجارة *sejārat*, سلالة *sulālat*.

RACHAT, s. m., action de racheter, حال ممبلی فول *hāl mem-beli pūla*.

RACHAT, délivrance, rédemption, فنبوسن *hāl menebūs*, حال منبس *penebūs-an*, تېوسن *tebūs-an*. Argent du —, وغ تېوسن *wang tebūs-an*, وغ فنبس *wang penebūs..*

RACHETER, v. a., acheter de nouveau, ممبلی فول *mem-beli pūla*. Je veux — un cheval, همب هندق *hamba hendak mem-beli pūla sa-ikōr kūda*.

RACHETER, délivrer, dégager, منبس *menebūs*. — un captif, منبس سورغ توانن *menebūs sa-ōrang tawān-an*, مردھکاکن *me-mārdahi-kā-kan*. Le Seigneur Jésus nous a rachetés, توهن عیسی سده منبسکن کامی *tūhan īsa sudah menebūs-kan kāmī*. — de l'esclavage, منبس در

منه‌ب‌س‌ن *menebūs deri per-hambā-an*. — sa vie, منه‌ب‌س‌ن ب‌و‌ا‌ک *menebūs űawā-űa*.

RACHETER ses péchés par l'aumône, ممبری صدقه اکن فمیارن دساک *mem-brī sedekāt ākan pem-bayār-an dosā-űa*.

RACHITIQUE, adj., یغ ساکت تولغ *yang sākīt tūlang*, یغ ساکت تولغ بلاکغ *yang sākīt tūlang blākang*.

RACINE, s. f., des plantes, اکر *ākar*. — d'arbre, اکر فوهن کایو *ākar pōhon kāyu*. — sèche, اکر *ākar yang krīng*. Bois de —, یغ کرغ *ākar yang krīng*. Bois de —, کایو اکر *kāyu ākar*. Prendre —, براکر *ber-ākar*.

RACINE, origine, فوهن *pōhon*, اصل *aṣal*, اکر *ākar*. — des mots, فوهن فرکنا *pōhon per-katā-an*. La — de tous les maux est la cupidité, اکر سکلین کجهاتن ایت ادلوب *ākar sa-kālī-an ka-jahāt-an itu ada lōba*.

RACINES, plantes dont la racine est comestible, تنامن یغ اکرک دماکن, اورغ سفرت اوبی کایو دان لوبق دان لاین *tanām-an yang ākar-űa di-mākan orang seperti űbi kāyu dān lōbak dān lāin deri-pada itu*.

RÂCLER, v. a., مغیسکس *mergikis*, مغوک *mergūkur*, مغکارق *merg-gāruk*.

II.

RÂCLER, jouer mal du violon, مغیسل *mergīsīl*.

RÂCLOIR, s. m., کیکس *kikīs-an*, مغکارق *perg-gāruk*, ککورن *kukūr-an*.

RÂCLURE, s. f., کیکس *kikīs-an*. — d'ongles, کیکس درفد ککو *kikīs-an deri-pada kūku*.

RACONTER, v. a., منچتر *men-xeritrā*, مروایتکن *me-rivāyat-kan*, مملغ *mem-bīlang*. — une chose en détail, منچتر اکن سواتو فرکار دغن سکل *men-xeritrā-kan suātu porkāra dengan segala hāl aḥwāl-űa*. L'auteur de cette histoire raconte, مک دچتر اکن اوله یغ امفون, مک دچتر ایت *maka di-xeritrā-kan űleh yang ampūűa xeritrā itu*. — à, منچتر ایت *men-xeritrā-i*.

RACONTEUR, EUSE, s., فنچتر *pen-xeritrā*, صاحب الحکایة *ṣāhib el-ḥikāyat*, دالغ *dālang*.

RACORNIE, v. a., مفرسکن *merge-rās-kan*.

SERACORNIE, v. pron., منجادی کرس *men-jādī krās*, منجادی قندق *men-jādī pendek*.

RADE, s. f., لبوهن *labūh-an*, لبوهن *pe-labūh-an*. — ouverte, non abritée, لبوهن یغ رمبغ *pe-labūh-an yang rembang*.

RADEAU, s. m., راکت *rākit*, انچو *anxu*. — pour passer l'eau, راکت مپبرغ *rākit meṇabrang*.

RADIATION, s. f., action de rayer, d'effacer, حال مٹھافسکن *hāl meng-hāpus-kan*. — d'un nom sur une liste, حال مٹھافسکن نام درشد دفتر, *hāl meng-hāpus-kan nāma deri-pada daftar*.

RADICAL, E, adj., یغ اکر فون *yang ākar pūña*. Feuille radicale, داون یغ *dāun yang tumbuh deri ākar*. Traitement —, حال مٹباتی *hāl meng-obāt-i yang surguh-surguh*. Guérison radicale, کمبوھن یغ بنر *ka-sembūh-an yang benār*.

RADICALEMENT, adv., دالم اصلن *dālam asal-ña*, دغن بنر *dengan benār-ña*.

RADIÉ, E, adj., سباکی سینر *sa-bāgey sīnar*.

RADIEUX, EUSE, adj., rayonnant, برسینر *ber-sīnar*, برسینر *ber-sīnar-sīnar*.

RADIEUX, brillant, برجهای *ber-xahāya*. Couronne radieuse, مکوت *makōta yang ber-xahāya*. Il avait un visage —, مک گمارن فون کلھائن فد مکان *maka ka-gamār-an pūn ka-lihāt-an pada mukā-ña*.

RADIS, s. m., لوبق *lobak*.

RADOTAGE, s. m., اورغ مرابن *ka-lakū-an orang me-rāban*, بچار کوسج *bixāra kōsong*.

RADOTER, v. n., مرابن *me-rāban*, مٹغاث *merg-āngut*. Il commence à —, ای ممول مرابن *ia me-mūla me-rāban*.

RADOTEUR, EUSE, s., اورغ مرابن *orang me-rāban*, یغ مٹغاث *yang merg-āngut*.

RADOUBER, v. a., ممیکی کفل *mem-baik-i kapāl*.

RADOUCIR, v. a., ملبتکن *me-lembūt-kan*. — le caractère, ملبتکن *me-lembūt-kan perāngi*, فراغی *me-lembūt-kan hāti*.

RAFALE, s. f., بادی *bāyu*, بادى *bādey*, ریت *rībut*. Alors le vent tomba en rafales, ستله فوٹ بادی *sa-telāh pūput bāyu*.

RAFFERMIR, v. a., متفکن *menetāp-kan*, منکھن *menegūh-kan*. — l'autorité, متفکن فرته *menetāp-kan parentah*. — le courage, ممبری هاتی *mem-brī hāti*, ممبرنکن *mem-branī-kan*.

RAFFERMISSEMENT, s. m., فرتافن *per-tetāp-an*, فنگوھن *penegūh-an*.

RAFFINAGE, s. m., فمچین *peñuxī-an*, حال مپودی *hāl meñūdi*.

RAFFINEMENT, s. m., subtilité, حال مٹھلوسی *hāl merg-halūs-i*.

RAFFINER, v. a., مپوچی *meñuxi*, مپودی *meñūdi*. — le sucre, مپچین *meñuxi-kan gūla*. — de l'or, مپودی امس *meñūdi amàs*.

RAFFINER, subtiliser, مشهورسى
mery-halūs-i.

RAFFINERIE, s. f., تفت مېوچى
tampat meñuxi. — de sucre, تفت
مېچکن گول *tampat meñuxi-kan*
gūla.

RAFFOLER, v. n., منجادی ایدن
men-jādi ēdan. — de quelqu'un,
براهى اکن سورغ *berāhiākansa-ōrang.*

RÂFLER, v. a., emporter tout,
مېمبل سمون سکالی *mery - ambul*
samuā-ña sa-kālī.

RAFRAÎCHIR, v. a., rendre frais,
مېچکن *meñejuk-kan.*

RAFRAÎCHIR, rendre plus calme,
مندمکن *men-dīam-kan,* مېدښکن
meñedap-kan.

RAFRAÎCHIR la mémoire, منځيستن
mery-īngat-kan.

RAFRAÎCHIR un canon, en humec-
ter l'intérieur, مېپرومکن مریم
meñi-ram-kan marīam.

RAFRAÎCHIR les cheveux, مېوتڅ
memūtung rambut.

SE RAFRAÎCHIR, v. pron., منجادی
men-jādi sejuk. Se ټ,
prendre quelque nourriture, ماکن اتو
mākan ātaw minum
sa-dīkit.

RAFRAÎCHISSANT, E, adj., یخ
yang meñejuk-kan.

RAFRAÎCHISSEMENT, s. m., effet
de ce qui rafraîchit, فری جادی سېجی
pri jādi sejuk.

RAFRAÎCHISSEMENTS, aliments
frais, مکانن *makān-an,* منومن
minūm-an, ستافن *santāp-an.*
Prendre quelques —, ماکن سديکت
mākan sa-dīkit.

RAGAILLARDIE, v. a., مېکانن هاتی
meñukā-kan hāti.

RAGE, s. f., hydrophobie, کالغن
gālak-ña anjing انجغ یغ تاکت ایر
yang tākut āyer, ښاکت تاکت ایر
peñakit tākut āyer.

RAGE, passion violente, colère,
اماره *amārah,* مرک *murka,* گرم
geram.

RAGEUR, EUSE, s., یخ لکس ماره
yang lekās mārah.

RAGOÛT, s. m., تناکن *tanāk-an,*
گولی گلاين *gūley-gulēy-an.* Un bon
—, تناکن یخ سدڅ *tanāk-an yang*
sedap.

RAGOÛTER, v. a., remettre en
appétit, مېبری ایغن اکن ماکن
mem-brī īngin ākan mākan.

RAIDE, adj., tendu, dur, کنځځ
kenxang, تځځ *tegang,* کړس *krās.*

RAIDE, qui ne peut fléchir, کاکو
kāku. Il a les jambes raides, بټس
betis-ña kāku.

Fig., inflexible, opiniâtre, تکر
tegār, کځال کړس *kapāla krās.*

RAIDE, rapide, لاجو *lāju.* —,
difficile à monter, très en pente,
چورم *xūram.*

Loc. Tomber — mort, ماتى سکنڭ ۲, *māti sa-kunñung-kunñung*. Tué —, *di-būnuh sa-kālī*.

RAIDEUR, s. f., qualité de ce qui est raide, فرى يڭ کنجڭ *prī yang kenxang*, فرى ککراسن *ka-krās-an*, فرى يڭ کاکو *prī yang kaku*.

RAIDEUR, rapidité, impétuosité, فرى يڭ لاجو *prī yang lāju*, فرى چورم *prī xūram*.

RAIDEUR, opiniâtreté, کککارن *ka-tegār-an*.

RAIDIR, v. a., rendre raide, ممبوت *mem-būat kenxang*, منارق *menārīk kenxang*.

SERAIDIR, v. pron., devenir raide, منجادی کنجڭ *men-jādi kenxang*.

Fig. Se —, tenir ferme, برديرى *ber-dīri tetap*.

RAIE, s. f., trait tiré de long, سطر *seṭer*, گارس *gāris*, بارس *bāris*. Une — droite, گارس يڭ بتل *gāris yang betul*. Tracer une — sur la terre, مڭگارس تانه *meng-gāris tānah*. —, faite avec du charbon ou de la craie, چنڭ *xonting*.

RAIE, s. f., poisson, ايکن فارى *ikan pāri*.

RAIFORT, s. m., لوبق بسر *lobak besār*.

RAIL, s. m., باتڭ بى اتو کايواکن *bātang besi*.

ātarw kāyu ākan jādi jālān rōda karēta.

RAILLER, v. a., مپندر *meñindir*, برکورو *ber-gūraw*. — quelqu'un, مپندرکن *meñindir-kan*, ممفرکوروکن *mem-per-gūraw-kan*.

SERAILLER de quelqu'un, ممفرماينکن *mem-per-māin-kan sa-ōrang*.

RAILLERIE, s. f., سنديرن *sindīr-an*, گورو *gūraw*.

Loc. Il n'entend pas la —, اى *ia sa-ōrang krās*. Raillerie à part, سڭگه *sungguh-sungguh*.

RAILLEUR, EUSE, s., پيندر *peñindir*, يڭ سوك مپندر *yang sūka meñindir*.

RAILWAY, s. m., جالن بى *jālān besi*.

RAINURE, s. f., کومى *kūmey*, الورن *alūr-an*. Orné de —, برکومى *ber-kūmey*.

RAIS, s. m., د'une roue, انتق جنترا *anak jantrā*, انتق رود *anak rōda*.

RAISIN, s. m., بوہ اغکور *būah anggūr*. Une grappe de —, ستندن بوہ *sa-tandan būah anggūr*. Un grain de —, سبيجى بوہ اغکور *sa-bīji būah anggūr*. Pepin de —, بوترو بوہ *būtir būah anggūr*. Le jus du —, اير اغکور *āyer anggūr*. Raisins secs, زيب *zabīb*.

RAISINÉ, s. m., منيسن بوه اغكور *manīs-an būah anggūr*.

RAISON, s. f., intelligence, بودى *būdi*, عقل بودى *aḳal būdi*. Lorsque l'on perd la —, تتكال هيلغ بودى *tatkāla hilang būdi*. La — lui est revenue, مك سده فوئغ بدین *maka sudah pularang budi-ña*. Un homme de —, سورغ یغ بر بودى *sa-ōrang yang ber-būdi*. Qui a la — saine, سیومان *siyūman*. La lumière de la —, ترغ عقل بودى *trəng aḳal būdi*.

RAISON, cause, motif, سبب *sebàb*, کارن *kārna*, مول *mūla*, تگل *tegəl*. Vous savez la —, تون تاهو سبین *tūan tāhusebàb-ña*. Pour quelle —? کارن اف *apa sebàb-na*, اف سبین *kārna apa*, اف ملان *apa mulā-ña*. Par la —, کارن سبب *kārna sebàb*. Sans —, تیاد دغن سبین *tiāda dengan sebàb-ña*. — grave, سبب یغ برت *sebàb yang brūt*. Donner — d'une chose, ممبری سبب *mem-brī sebàb*, مثنان کرنا *mergatā-kan karnā-ña*.

RAISONNABLE, adj., doué de raison, بر عقل *ber-aḳal*, بر بودى *ber-būdi*, ناطق *nāṭiḳ*.

RAISONNABLE, convenable, فانت *pātut*, هارس *hārus*, لایق *lāiḳ*. Il est — de, مك هارس *maka hārus*. Conduite —, لاکو یغ فانت *lāku yang pātut*.

RAISONNABLE, modéré, passable, سدغ *sedəng*, سدران *sedrāna*. Profit —, لاب یغ سدغ *lāba yang sedəng*. Prix —, هرک یغ سدران *harga yang sedrāna*.

RAISONNABLEMENT, adv., conformément à la raison, دغن بودى *dengan būdi*.

RAISONNABLEMENT, convenablement, آتس فری یغ فانت *atas pri yang pātut*, دغن سفاتتى *dengan sa-pātut-ña*, بايق جوك *bāiḳ jūga*.

RAISONNEMENT, s. m., بچار *bixāra*, دليل *delil*, قیاس *ḳiyās*. — faux, بچار یغ ساله *bixāra yang sālāh*. — clair, دليل یغ ترغ *delil yang trəng*.

RAISONNER, v. n., برکنکات *ber-kata-kāta*, دغن بودى *dengan būdi*, مچار *mem-bixāra*, مندلیکن *men-delil-kan*, مغیاسکن *merg-ḳiyās-kan*. — sur tout, برکات آتس سکل فرکار *ber-kāta atas segala porkāra*.

RAISONNEUR, EUSE, s., اورغ برکنکات *orang ber-kata-kāta*, اورغ یغ مغیاسکن *orang yang merg-ḳiyās-kan*.

RAJEUNIR, v. a., rendre la jeunesse, مداکن *me-mudā-kan*, منجدیکن له مود *men-jadī-kan lebh mūda*.

RAJEUNIR, v. n., redevenir jeune, فولج مود *jādi mūda*, فولج مود *pūlang mūda*.

RAJEUNISSEMENT, s. m., حال فولج *hāl di-mudā-kan*, حال فولج مود *hāl pūlang mūda*.

RAJUSTER, v. a., raccommoder, ميميك *mem-baik-i*.

RÂLE, s. m., كره *geròh*.

RALENTIR, v. a., rendre plus lent, مفرلاهنكن *mem-perlāhan-kan*, مفرلابتكن *mem-per-lambat-kan*.

RALENTIR, modérer, retenir, مناهن *menāhan*.

RÂLER, v. n., مشكره *meng-geròh*.

RALINGUE, s. f., t. de mar., فثكر *pīnggīr lāyar*, بيبير لاير *bībir lāyar*, تالي فثكر لاير *tālī pīnggīr lāyar*.

RALLIEMENT, s. m., حال برهمن *hāl ber-himpun*.

RALLIER, v. a., des troupes, مشهمنكن تفوكن *meng-himpun-kan*, مشيك فثغ يث سده ترثجه *tumpūk-an*, *meng-ikat prang yang sudah terpeçah*.

SE RALLIER, v. pron., برهمن *ber-himpun*.

RALLONGE, s. f., بارث يث دفاكي *bārang yang di-pākey akan memanjang-kan*, سثوتخ يث *sa-pūtung yang memanjang-kan*.

RALLONGER, v. a., منجشكن *memanjang-kan*, ملنجتكن *me-lanjut-kan*.

RALLUMER, v. a., ماسخ فول *māsang pūla*. Il rallume le feu, مك افى ايت دفاسخن فول *maka āpi itu di-pāsang-ña pūla*.

RALLUMER la colère, مارهكن فول *me-mārah-kan pūla*. La guerre se rallume dans le pays, مك ددالم نكرى *maka di-dālam nagrī itu ber-prang pūla*.

RAMADAN, s. m., le mois du jeûne, رمضان *ramedlān*, بولن فواس *būlan puāsa*.

RAMAGE, s. m., chant des oiseaux, پاي بورغ *ñāñi būrang*.

RAMAIGRIR, v. a., rendre plus maigre de nouveau, مغورسكن فول *mengūrus-kan pūla*.

RAMAIGRIR, v. n., redevenir maigre, جادى كورس فول *jādi kūrus pūla*.

RAMASSÉ, E, adj., تبن *tambun*, تكف *tegap*.

RAMASSER, v. a., faire un amas, un tas, منبكن *menimbun-kan*. — les ordures en tas, منبكن سثفه *menimbun-kan sampah*.

RAMASSER, réunir, مشهمنكن *meng-himpun-kan*, مشفلكن *mengumpul-kan*. — les pauvres, مشهمنكن سكل *meng-himpun-kan segala orang miskin*. — beaucoup

de biens, مغفلکن بابق هرت *me-rumpul-kan bāñak harta*.

RAMASSER, relever ce qui est à terre, مغبل موبت *memūngut*, مغبل موبت *merg-ambil*. Ramassez ce mouchoir, فوغتله سافو تاغن ایت *pūngut-lah sāpu tayan itu*.

SE RAMASSER, v. pron., se réunir, برهمفن *ber-himpun*, برکمفل *ber-kumpul*.

RAMASSIS, s. m., تمبون *timbūn-an*, بارغ یغ فغوتن *kumpul-an*, بارغ یغ فغوتن *bārang yang pūngūt-an*. — de paperasses, تمبون سورت سراتن یغ لام *timbūn-an sūrat-surāt-an yang lāma*.

RAME, s. f., aviron, دایغ *dāyung*, فغایه *pengāyuh*. La bateau fut conduit à la — فراهو ایت ددایغ اورغله *prāhu itu di-dāyung orang-lah*.

RAME, à ramer les plantes grimpantes, ساتغ *sātang*, تورس *tūrus*.

RAME de papier, کودی قرطاس *kōdi kartās*, گندغ قرطاس *gundung kartās*.

RAMEAU, s. m., چابغ *xābang*, داهن *dāhan*, داون *dāun*. Ils prenaient des rameaux de palmier, ای امبلله چابغ ۲ فوهن ۲ خرما *ia ambul-lah xābang-xābang pōhon-pōhon kormā*. Un — d'olivier, سواتو داهن فوهن زیت *suātu dāhan pōhon zeit*.

Fig. Présenter le — d'olivier, ممت دای *me-minta dāmey*. Le dimanche des Rameaux, احد ارق *aḥad ārak dāhan-dāhan*, ۲ داهن *hāri minggo ārak dāun-dāun*.

RAMENER, v. a., مباو فول *mem-bāwa pūla*, مباو کمبالی *mem-bāwa kombālī*. — le peuple à l'autorité royale, مباو فول رعیة کبواه فرته رجاک *mem-bāwa pūla rayat ka-bāwah parentah rajā-ña*.

RAMENER, faire revenir, مشمبلیکن *mengombali-kan*. — quelqu'un dans son chemin, مشمبلیکن اورغ کفد جالان *mengombali-kan orang ka-pada jalan-ña*. — sous le joug, منعلقکن فول *menalok-kan pūla*.

RAMER, v. n., tirer à la rame, بردایغ *ber-dāyung*, مغایه *mengāyuh*.

RAMER des haricots, مبوبه ساتغ *mem-būbuh sātang*, فد فوکت کاجغ *pada pōkok kaxang*.

RAMEUR, s. m., اورغ بردایغ *orang ber-dāyung*, اورغ فغایه *orang pengāyuh*. Banc des rameurs, تفت دودق *tampat dūdūk orang ber-dāyung*.

RAMIER, s. m., مرقاتی هوتن *mera-pāti hūtan*, فونی *pūney*.

RAMIFICATION, s. f., فری برچابغ *prī ber-xābang*.

RAMIFIER (SE), v. pron., برچابغ *ber-xābang*.

RAMOLLI, E, part. pas. du v. ramollir, جادی لبت *jādi lembut*.

Fig. —, énérvé, efféminé, له *lemàh*.

RAMOLLIR, v. a., ملبتکن *me-lambut-kan*, ملبتکن *me-lembik-kan*. — le cuir avec de l'huile, ملبتکن *me-lembik-kan* دغن ميک *mīnāk*.

SE RAMOLLIR, v. pron., منجادی لبت *men-jādi lembut*.

RAMOLLISSEMENT, s. m., فری یخ *prī yang lembut*, فری یخ جادی له *prī yang jādi lemàh*.

RAMONEE, v. a., مپاڤو فنجورن اسف *meñāpu panxūr-an āsap*.

RAMONEUR, s. m., اورخ مپاڤو فنجورن اسف *orang meñāpu panxūr-an āsap*.

RAMPANT, E, adj., qui rampe, یخ ملات *yang men-jūlur*, یخ ملات *yang me-lāta*. Animal —, بناتخ یخ *binātang yang men-jūlur*. Plante rampante, تنامن یخ ملات *tanām-an yang me-lāta*.

Fig. —, bas, vil, هین *hīna*, رنده *rendah*. Manières rampantes, لاکو *lāku yang hīna*.

RAMPE, s. f., plan incliné, تمفت تورن *tampat tūrun*, تمفت میرغ *tampat mīring*.

RAMPE d'appui, کایو فمکخ *kāyu pemegàng*.

RAMPER, v. n., comme les serpents, منجولر *men-jūlur*, مپولر *meñūlur*, ملات *me-lāta*. Des animaux qui rampent, بناتخ یخ منجولر *binātang yang men-jūlur*. Tout ce qui rampe, سگل سولر سلورن *segala sūlur-sulūr-an*.

RAMPER, comme les plantes, ملات *me-lāta*.

RAMPER, marcher à quatre, se traîner, مرغکتق *me-rangkak*, میاوق *mem-biyāwak*.

Fig. RAMPER devant les gens puissants, مرندھکن درین دھدافن *me-rendah-kan diri-ña di-hadāp-an orang besār*.

RANCE, adj., تاشی *tergik*, تاشی *tāngay*, هافق *hāpak*. Lard —, میق *mīnāk bābi yang tergik*.

RANCIR, v. n., منجادی تغق *men-jādi tergik*.

RANCISSURE, s. f., فری یخ تغق *prī yang tergik*.

RANÇON, s. f., prix du rachat d'un captif, وڭ قنبس *wang penebūs*, تېوسن *tebūs-an*. Payer la — (racheter), منبس *menebūs*, فدا *fadā*. — de guerre, اوڤتی فرغ *ūpatī prang*.

RANÇONNER, v. a., سوره بابراوڤتی *sūruh bāyar ūpatī prang*.

RANÇONNER, exiger ce qui n'est pas dû, مرمفس *me-rampas*.

RANCUNE, s. f., هاتی کچل *hāti keaxl*, کراتن هاتی *karāt-an hāti*,

دمدم *demdam*. Avoir de la —, مناره
دمدم *menāruh demdam*.

RANCUNIER, IÈRE, RANCUNEUX,
EUSE, adj., برهاتی کچل *ber-hāti*
kexəl, یخ مناره دمدم *yang menāruh*
demdam.

RANG, s. m., rangée, جاجر *jājar*,
بنجر *banjar*, بارس *bāris*, صف *şaf*.
Un — d'arbres, سبنجی فوهن کایو *sa-banjar pōhon kāyu*. — de
joyaux, جاجر فرمات *jājar per-*
māta. Etre en —, برجاجر *ber-*
jājar, بر بنجر *ber-banjar*. Marcher
sur un —, برجالن برجاجر *ber-*
jālan ber-jājar.

RANG de soldats, بارس *bāris*,
صف *şaf*, ایکٹ فرغ *ikat prang*. Pre-
mier —, بارس دھدائن *bāris di-*
hadāp-an. Deuxième —, بارس دتغه *bāris di-*
tenyah. Troisième —,
بارس دبلاکخ *bāris di-blākang*. Etre
sur les rangs, بر بارس *ber-bāris*.
Les soldats se tenaient en —, مک
سلدادو ایت فون برصف *maka sol-*
dādo itu pūn ber-şaf-şaf. Doubler
les rangs, میوسن بارس *meñusun*
bāris. Serrer les rangs, مراقنکن بارس
me-rāpat-kan bāris. Garder son —,
تنگال دبارس *tinggal di-bāris*.

RANG, dignité, grade, فثکت *pang-*
kat, مرتبة *mertabat*, درجة *darajat*.
— de prince, فثکت کرجائن *pangkat*

ka-rajā-an. Chacun selon son —,
ماسخ ۲ تورت فثکتن *māsing-māsing*
turut pangkat-ña, فثد مرتبتن
māsing-māsing pada mertabat-ña.
Il est d'un — inférieur, مک کورخ
فثکتن *maka kūrang pangkat-ña*.
Haut —, فثکت کسارن *pangkat ka-*
besār-an. Elever à un très-haut —,
مغشکتکن فثد فثکت مها تغکی
meng-
angkat-kan pada pangkat mahā
tinggi. Au premier —, دتفت فترام
di-tampat portāma. Mettre au —
des dieux, مچاکن دغن دیو *meñamā-*
kan dengan dēwa. En — d'oignons,
برسیسی *ber-sisi*.

RANGÉE, s. f., جاجر *banjar*,
جاجر *jājar*, بارس *bāris*, صف *şaf*. Une
— de maisons, سبنجی رومه *sa-ban-*
jar rūmah. Par rangées, بر بنجر
ber-banjar-banjar.

RANGER, v. a., mettre en ordre,
مغاثرکن *meng-atur-kan*. — les
meubles d'une maison, سرب
مغاثرکن رومه *meng-atur-kan serba rūmah*.
— ses effets, مغاثرکن بارغ ۲ ان
meng-atur-kan bārang-bārang-ña.

RANGER, mettre de côté, میورخ
کسبله *meñurung ka-sa-belàh*. Ran-
gez ce coffre, سورغله فثی ایت کسبله
sūrung-lah peti itu ka-sa-belàh.
Faire —, faire retirer, مغندرکن
meng-undur-kan. Faites — la foule,
اندرکنله اورغ باقی ایت
undur-kan lah orang bāñak itu.

RAPIDE, qui se fait avec rapidité,
 چفت *xepàt*, تڭكس *tangkās*.
 Marche —, جان چفت *jālan*
xepàt.

RAPIDEMENT, adv., دڭن درس
dengan drās, دڭن چفت *dengan*
xepàt.

RAPIDITÉ, s. f., کدراسن *ka-drās-*
an, فری لاجو *pri lāju*, فری یخ
pri yang xepàt, لاکو تڭكس
lāku tangkas.

RAPÉCEB, v. a., منفل *menam-*
pal, مېيکي *mem-būik-i*.

RAPINE, s. f., pillage, concussion,
 رمفاسن *rampās-an*, جراهن *jarāh-*
an, ربوتن *rebūt-an*.

RAPINER, v. n., مرتب *me-rebūt*,
 چرچوری *meng-ambil xuri-*
xūri, رمفاس *me-rampas*.

RAPPEL, s. m., حال مڭگل کبالی
hāl memanggul kombāli, حال مپوره
hāl meñūruh ber-bālik. —
 à l'ordre, حال منست *hāl menista*.
 Battre le —, مومکل کندرځ اکن
memukul genderrang akan mengumpul-kan sol-
dādo.

RAPPELER, v. a., مڭگل کبالی
memanggul kombāli, مپوره بریالقی
meñūruh ber-bālik. — à la vie,
 مڭگیدفکن ټول *meng-hidup-kan*
pūla. — à ses sens, مېدرکن *meñe-*

dar-kan. — à son origine, مڭبیلکن
mengombali-kan ka-pada
aṣal-ña. Dieu l'a rappelé, ای سده
ia sudah kombāli
kerāmat allah.

RAPPELER à l'ordre, منست *me-*
nista.

RAPPELER à son esprit, se —,
 برایت *ber-ingat*, مڭیغت *meng-ingat*,
 ترکنځ *ter-kenang*. — à la mémoire
 de quelqu'un, مڭیغتکن *meng-ingat-*
kan, مڭنځکن *mengenang-kan*.

RAPPORT, s. m., revenu, حاصل
hāsil. Ce champ est d'un grand —,
 مک باقی حاصلن ټادځ ایت
bānak hāsil-ña pādang itu.

RAPPORT, exposé, فرادون *adu*,
per-adū-an. — fidèle, فرادون یخ
per-adū-an yang betūl. Faire
 un —, مڭدوکن *meng-ādu*, مڭدوکن
meng-adū-kan hāl.

RAPPORT, récit, چرټرا *xeritrā*,
 چریت *xerita*, تتورن *tutūr-an*.
 Faire un —, منچرتراکن *men-xeri-*
trā-kan. Faire un — au roi,
 مڭفرمېکن کغد راج
mem-per-sem-
bah-kan ka-pada rāja.

RAPPORT, bruit, nouvelle, خبر
kabar, ورت *warta*, بریت *berita*.
 Faire un —, مېبری خبر *mem-brī*
kabar. — faux, خبر یخ دست
kabar yang dusta.

RAPPORT, conformité, liaison, *فر بنديشن ber-samā-an, per-bandīng-an.*

PAR RAPPORT à, *تتاغن tentāng-an, اکن kārna, سڀرت separti, اکن ākan.* Par — au poivre, *تتاغن لاد tentāng-an lāda keẋil ītu.* Il faut faire l'aumône par — à Dieu, *هارس مبري صدقه کارن الله hārus mem-brī ṣedekat kārna allah.*

RAPPORT, éructation, *سر داوه ser-dāwah.*

RAPPORTER, v. a., reporter une chose au lieu où elle était, apporter avec soi d'un lieu d'où l'on revient, *مباو کمالی mem-bāwa kombālī, مځهن تر کن کمالی meng-hantar-kan kombālī, مباو mem-bāwa.* Il a ordonné de les — tous, *ای سده سوره āi sude sūrah, مباو کمالی سکلیتن āi sudah sūruh mem-bāwa kombālīsa-kālī-an-ña.* Il a rapporté beaucoup de livres de France, *ای سده مباو بیراث باقی āi sude mem-bāwa be-brāpa bāñak kitāb deri nagrī pranxis.*

RAPPORTER, recueillir, retirer, *براوله ber-ūleh.* Il en a rapporté beaucoup de gloire, *که براوله āi sude ber-ūleh gāh.*

RAPPORTER, abroger, révoquer, *مینداکن meniadā-kan, مځوېکن meng-ūbah-kan.*

meng-ūbah-kan. — un ordre, *مځوېکن تته meng-ūbah-kan tītah.*

RAPPORTER, raconter, *چتر اکن xeritrā-kan, ممبریت mem-berīta, مور تاکن meng-kabar-kan, me-wartā-kan.* Il rapporte tout ce qu'il a vu, *د چتر اکن سکلیتن یغ di-xeritrā-kan-ña sa-kālī-an-ña yang di-līhat-ña.*

RAPPORTER, produire, *مبري mem-brī, حاصل مبري mem-brī hāṣil.* Cet arbre rapporte beaucoup de fruit, *مک فوهن ایت باقی بوھن maka pōhon itu bāñak būah-ña.*

SE RAPPORTER, avoir de la conformité, *جادی برسام jādi ber-sāma.*

S'EN RAPPORTER à quelqu'un, *فرچای اکن سورخ perxāya ākan sa-ōrang.*

RAPPORTEUR, EUSE, s., mauvaise langue, *مولت فنجخ mūlut panjang.*

RAPPORTEUR, qui fait un rapport, un exposé, *مځوېکن تاهو yang mem-brī tāhu, یغ مځادو yang meng-ādu.*

RAPPRENDRE, v. a., *بلاجر قول bel-ājar pūla.*

RAPPROCHEMENT, s. m., action de rapprocher, *حال مځه مفرکن hāl meng-hampir-kan, فردکاتن per-dekāt-an.*

RAPPROCHEMENT, mise en regard, *فر بنديشن bandīng-an, per-bandīng-an.* Faire un —, comparer, *مېندگن mem-bandīng-kan.*

RAPPROCHEMENT, réconciliation,
فردماين *per-damēy-an*.

RAPPROCHER, v. a., approcher de
nouveau, مغهمشكرن قول *meng-ham-
pir-kan pūla*, مندكتن *men-dekāt-
kan*.

SE RAPPROCHER, v. pron., مغهمش
meng-hampir, مندكت *men-dekāt*.

SE RAPPROCHER, se réconcilier,
بردامي *ber-dāmey*.

RAPSODIE, s. f., ramas de mau-
vaises compositions, سورت چمفورن
sūrat xampūr-an, سورت چمفر باور
sūrat xampur bāur.

RAPT, s. m., فروگل *pe-rūgul*.
Commettre un —, مروگل *me-rūgul*.

RAQUETTE, s. f., instrument pour
jouer au volant, فيشق راك *peñēpaḥ
rāga*.

RARE, adj., peu commun, clair-
semé, جارغ *jārang*. Il est cher
parce qu'il est —, ای ماهرل سبب
īa māhal sebāb jārang-ña.
Barbe —, جغت يغ جارغ *janggut
yang jārang*.

RARE, excellent, singulier, انده
indah, ماهرل *māhal*. Chose —,
بارغ يغ انده *bārang yang indah*,
نادرة *nādirat*.

RARÉFIER, v. a., مشهالسن *meng-
hālus-kan*.

RAREMENT, adv., جارغ *jārang*,
اتس فري يغ جارغ *ātas prī yang
jārang*.

RARETÉ, s. f., disette, ككراغن
ka-kurāng-an, كلفارن *ka-lapār-
an*.

RARETÉ, chose rare, نادرة *nādirat*,
بارغ يغ انده *bārang yang indah-
indah*.

RAS, E, adj., qui a le poil court,
يغ بلون قندق *yang bulū-ña pendek*.

RAS, rasé, چوكر *xūkur*.

RAS, sans poil, uni, للس *lelūs*,
تانه رات *rāta*. Rase campagne, تانه رات
tānah rāta. Table rase, لوح قافن
lōḥ pāpan yang tiāda tūlis ātas-ña. Faire table
rase, مينداكن سكيلن عادة دهولو كال
*meniadā-kan sa-kālī-an ādat
dahūlu kālā*. A — de l'eau, ستار
sa-tāra dengan mūka āyer. Verser à ras de bord,
مغيسي *meng-isi piāla sam-
pey ka-bibir*.

RASADE, s. f., فيال يغ برايسي سكالی
piāla yang ber-isi sa-kālī.

RASER, v. a., couper le poil près
de la peau, منچوكر *men-xūkur*.
— la barbe, منچوكر جغت *men-
xūkur janggut*.

RASER, détruire, démolir, مرميق
me-rombak, مرويهكن *me-rūbuh-
kan*. — une ville, مرميق نكري سبوه
me-rombak nagri sa-būah.

RASER, passer très-près avec
rapidité, برکسل *ber-kisil*, لالو دکت
lālu dekāt sa-kālī.

RASOIR, s. m., *ژیسو چوکر* *pīsaw xūkur*, *ژیسو فپوکر* *pīsaw peñūkur*, *کرمشاکی* *karampāki*. Cuir à —, *کولت اساهن* *kūlit asāh-an*.

RASSASIÉ, E, part. pas. du v. rassasier, *کنیخ* *kenñang*. Ils mangèrent et furent rassasiés, *ماریکیت سده* *marika - itu sudah mākan dān jādi kenñang*.

RASSASIÉ, satisfait, *فوس* *pūwas*. Mon cœur n'est pas encore —, *بلم* *belum pūwas hati-ku*.

RASSASIÉ, dégoûté, *جمو* *jumū*.

RASSASIER, v. a., apaiser la faim, satisfaire, *مغنیشکن* *mergenñang-kan*, *موسکن* *memūwas-kan*. — quel-
qu'un de pain, *مغنیشکن سورخ دغن* *mergenñang-kan sa-ōrang*
dengan rōti.

SE RASSASIER, v. pron., *ماکن* *mākan sampey jādi kenñang*. Ils se rassasièrent de plaisirs, *ای برسکسکاءن سغی جادی* *ia ber-suka-sukā-an sampey jādi pūwas hati-ña*.

RASSEMBLEMENT, s. m. 1°, action de rassembler, *حال مغمفلکن* *hāl mengumpul-kan*, *فهمفونن* *perhimpun-an*. 2°, réunion, concours, *فکفونن* *perhimpun-an*, *تمفت* *pe-kumpul-an*. Lieu de —, *تمفت* *tampat perhimpun-an*.

RASSEMBLER, v. a., assembler de nouveau, *مغمفلکن فول* *mengumpul-kan pūla*.

RASSEMBLER, réunir, assembler, *مغمفکنن* *merg-himpun-kan*, *مغمفلکن* *mengumpul-kan*. — les élus des quatre coins du monde, *مغمفکنن سکل اورغ فلیهن در سبله* *merg-himpun-kan segala orang pilih-an deri sa-belah ka-ampat āngin*. — des objets de valeur, *مغمفلکن مات بند* *mengumpul-kan mātā benda*. — les gens du peuple, *مغرهن رعیه* *mergerāh-kan rayat*. Faire —, *مغرهمفکنن* *mem-per-himpun-kan*.

SE RASSEMBLER, v. pron., *برهمفن* *ber-himpun*, *برکففل* *ber-kumpul*. Le conseil se rassembla, *مک مشاوره* *maka mušāwarat pūn ber-himpun-lah*. Que le peuple se rassemble! *برکففلله قوم* *ber-kumpul-lah kaum*.

RASSEOIR, v. a., asseoir ou placer de nouveau, *مندودفکن فول* *menduduk-kan pūla*, *ملتق فول* *meletāk pūla*.

RASSEOIR, calmer, *مپنشن* *meñenang-kan*, *مندیمکن* *men-diam-kan*.

SE RASSEOIR, v. pron., *دودق فول* *duduk pūla*. Se —, se calmer, *جادی سنخ* *jādi senang*.

RASSÉRÉNER, v. a., rendre serein, clair, منجدیکن ترغ *men-jadi-kan trəŋ*.

SE RASSÉRÉNER, v. pron., جادی ترغ *jādi trəŋ*. Le temps s'est rasséréneré, من لاغت ایت سده جادی ترغ, *maka lāngit itu sudah jādi trəŋ*.

RASSIÉGER, v. a., مغفغ فول *me-gəpəŋ pūla*.

RASSIS, E, part. pas. du v. rasséoir, assis de nouveau, سده دودق *sudah dūduq pūla*.

RASSIS, qui n'est plus frais. Du pain frais et du pain —, روتی بهارو, *rōti bahāru dān rōti lāma*.

RASSIS, réfléchi, grave. De sens —, دغن دغن سنغ, *dengan senəŋ, dən* دغن دغن سنغ هاتی *dengan senəŋ hāti*.

RASSURER, v. a., affermir, متشکن *menetəp - kan*, منکهن *menəgəh - kan*.

RASSURER, tranquilliser, مینشکن *meñenəŋ - kan*.

SE RASSURER, v. pron., جادی سنغ *jādi senəŋ*.

RAT, s. m., تیکس *tikus*, منچت *menxət besār*. — musqué, تیکس بوسق *tikus būsuk*, تیکس کستوری *tikus kastūri*.

Prov. Etre dans un endroit comme — en paille, سفرت تیکس *seperti tikus jātuh ka-bràs*.

RATAFIA, s. m., منومن درفد برندی *minūm-an deri-pada berandi dān gūla dān āyer būah*.

RATATINÉ, E, adj., کرت *kerūt*, برکرت *ber-kerūt*, کروکت *kerūkut*, جادی فندق سبب کروکت *jādi pendek sebāb kerūkut*.

RATE, s. f., لفه کچل *limpah keaxil*, اتق لفه *ānak limpah*. Opilation de la —, کور *kūra*.

RÂTEAU, s. m., سیسرتانه *sīsir tānah*, رودق *rōdoq*, فغکارق *peng-gāruk*, فغکارس *peng-gāris*.

RÂTELER, v. a., میسر *meñsīr*, فغکارق *peng-gāruk*. — la terre, میسرتانه *meñsīr tānah*.

RATELIER, s. m., endroit où l'on place le fourrage qu'on donne aux animaux, تمفت رمفت کود *tampat rumput kūda*.

RATELIER, endroit où l'on pose les fusils dans une caserne, تمفت ممبوه سنافغ *tampat mem-būbuh senāpəŋ*.

RATELIER, les deux rangées de dents, گیکي داتس دان راهغ *rākəŋ*, گیکي دباوه *gīgi di-ātas dān gīgi di-bāwah*.

RATER, v. n., manquer, اورغ *urung*, ساله *sālāh*. —, ne pas atteindre, تیاد کن *tiāda kena*. Faire —,

مپالهنك meng-ūrung-kan, مغورغنك meñālah-kan.

RATIERE, s. f., فرغنك perang-kap, جابق تيكس jābak tikus.

RATIFICATION, s. f., فنگهنك pene-gūh-an, فرتافنك per-tetāp-an. — par écrit, سورت فرتافنك sūrat per-tetāp-an.

RATIFIER, v. a., منكهك menegūh-kan, منتهك menetāp-kan, مهاكو meng-aku. — un traité, منكهك menegūh-kan per-janjī-an.

RATION, s. f., portion de vivres, etc., رزقي biāya, مسار musāra, رزقي rezeḳi. Donner la —, ممبري مسار mem-brī musāra, ميماي mem-biāya.

RATIONAL, s. m., ornement du grand prêtre chez les juifs, فرچه داد perxah dāda. Le — du jugement, فرچه داد حكومه perxah dāda hu-kūmat.

RATIONNEL, LE, adj., conforme à la raison, يڭ برقتوتن دغن بودي yang ber-patūt-an dergan būdi.

RATISSER, v. a., مڭكارس meng-gāris, مڭكارق meng-gāruk, مڭيكس mengikis. — la terre, تانه مڭكارس meng-gāris tānah. — un cuir, مڭيكس كولت يڭ دسامق mengikis kūlit yang di-sāmaq.

RATISSOIRE, s. f., فڭكارس peng-gāris, فڭيكس pengikis.

RATTACHER, v. a., مڭيكسك فول meng-ikat pūla, منمبتكن فول me-nambat-kan pūla, مڭيكسك meng-ikat, منمبت menambat.

RATTRAPER, v. a., رسسيسر, منڭكف menangkap, ممكڭ فول memegang pūla. — un prisonnier, مڭكف سورڭ, مڭكف يڭ سده لاري در فنجار sa-ōrang yang sudah lāri deri panjāra.

RATTRAPER, regagner, براوله كيبالي ber-ūleh kombāli, مندافت كيبالي men-dāpat kombāli.

RATTRAPER, rejoindre, برجف ber-jumpa pūla. Allez devant, je vous rattraperai, فركيله اغكو pergi-lah argkaw dahulu āku ākan ber-jumpa pūla.

RATURE, s. m., كيكس kikis-an, بكس كرك bakàs kerik.

RATURER, v. a., مڭيكس mengikis, مڭرڭ mergerik, مڭهافسكن meng-hāpus-kan.

RAUCITÉ, s. f., كسراكن ka-serāk-an, فري يڭ فارو prī yang pāraw.

RAUQUE, adj., سرق serak, فارو pāraw. Une voix —, سوار يڭ سرق suāra yang serak. Bruit —, بوپي būni pāraw.

RAVAGE, s. m. 1°, action de ravager, فبنسان pem-binasā-an.

2°, résultat, کرساکن *ka-rusāk-an*, کینسان *ka-binasā-an*.

RAVAGER, v. a., مروسقن *me-rūsak-kan*, مبنساکن *mem-binasā-kan*, مغارمکن *mergāram-kan*. —

une ville, مروسقن نگرى سبوه *me-rūsak-kan nagrī sa-būah*. — par le fer et par le feu, مبنساکن دغن قدغ *mem-binasā-kan degan pedang dān āpi*. La petite vérole

lui a ravagé le visage, مك ثياكت *maka peñākit ka-tumbūh-an itu sudah me-rūsak-kan mukā-ña*.

Comme un pays ravagé, سفرت *seperti nagrī yang tè-rūsak*.

RAVAGEUR, s. m., فبناس *pem-bināsa*, مروسقن *yang me-rūsak-kan*.

RAVALEMENT, s. m., abaissement, حال مخهناکن *hāl merg-hinā-kan*.

RAVALER, v. a., avaler de nouveau, ملولر منلن فول *menelān pūla*, ملولر فول *me-lūlur pūla*.

RAVALER, abaisser, avilir, مخهناکن *merg-hinā-kan*, مزندهکن *me-ren-dah-kan*.

SE RAVALER, se rabaisser, مخهناکن *merg-hinā-kan diri-ña*.

RAVAUDEUR, v. a., ممبيكى كاین لام *mem-baik-i kāin lāma*. — des bas, ممبيكى سارغ كاكي *mem-baik-i sārung kākī*.

RAVAUDEUR, EUSE, s., يغ ممبيكى *yang mem-baik-i kāin lāma*, اورغ مخفل *orang menampal*.

RAVE, s. f., لوبق *lobak*. Graine de —, بييجى لوبق *biji lobak*.

RAVI, E, part. pas. du v. ravir, enlevé de force, دامبل دغن كرس *di-ambil degan krās*, دربت *di-rebūt*, ترجورى *ter-xūri*.

RAVI, transporté de joie, en extase, راون *rāwan*, فغنس *pingsan*. — jusque dans le paradis, تربت *terbit sampey ka-dālam firdaws*.

RAVIGOTE, s. f., كوه يغ سدث *kūwah yang sedap*, كوه يغ سدكت *kūwah yang sa-dikit āsam*.

RAVIGOTER, v. a., مدفكن *meñe-dap-kan*, منتفكن *menetup-kan*, ميكاكن هاتى *meñukā-kan hātī*.

RAVILIR, v. a., rendre vil, مخهناکن *merg-hinā-kan*.

RAVIN, s. m., چله كونغ *xelāh gunung*.

RAVIR, v. a., enlever de force, مغبل دغن كاكه *merg-ambil degan gāgah*, مریت دغن كرس *me-rebūt degan krās*, مندهكن دغن سنتق *memindah-kan degan sintak*, منچورى *men-xūri*. — une femme ou une fille, مروگل *me-rūgul*, ملریکن سورغ فرمفون *me-larī-kan sa-ōrang perampūan*.

RAVIR, charmer, مغبل هاتی اورغ *meng-ambil hāti ōrang*.

RAVIR, causer de l'extase, du ravissement, هاتی راون مبری *mem-brī rāwan hāti*, مراونکن *me-rāwan-kan*. Sa voix douce ravit ceux qui l'entendent, مک سوران یغ مردو ایت *maka suarā-ña yang merdu itu me-rāwan-kan segala ōrang yang men-dengar dīa*.

RAVISER (SE), v. pron., مغوبهکن *meng-ubah-kan nūyet*.

RAVISSANT, E, adj., qui enlève par force, یغ مرهش *yang me-rampas*, یغ مریت *yang me-rebūt*. Loup —, گُرگ یغ مرهش *gurg yang me-rampas*. Ce sont des loups ravisants, مریکت ادکرک یغ منرکم *marīka-itu ada gurg yang menerkam*.

RAVISSANT, merveilleux, ترجیران *ter-ḥeirān*.

RAVISSANT, agréable, یغ مبری *yang mem-brī sūka hāti*, سوك هاتی *yang mem-brī sūka hāti*, یغ مراونکن *yang me-rāwan-kan*.

RAVISSEMENT, s. m., transport, براهی *berāhi*, سکیچت *suka-xita*. —, extase, راون *rāwan*, شغسن *piḡsan*, لالی *lāley*.

RAVISSEUR, s. m., qui prend de force, یغ مریت *yang me-rebūt*.

RAVISSEUR, qui ravit une femme, یغ مروگل *pe-rūgul*, یغ مروگل *yang me-rūgul*.

RAVITAILLER, v. a., une ville, ممبکلکن سبوه نگرى *mem-bakāl-kan sa-būah nagrī*.

RAVIVER, v. a., rendre plus vif, مغوٹکن *meng-ūpak*, مغوٹکن *meng-ḥidup-kan*, میکان *meñukā-kan*.

— le feu, مغوٹ ائی *meng-ūpak api*.

BAVOIR, v. a., avoir de nouveau, مندافت براوله کبالی *ber-ūleh kombālī*, مندافت قول *men-dāpat pūla*.

RAYER, v. a., faire des raies, مشکاریسی *meng-gāris*, مشکاریسی *meng-gāris-i*. — du papier, مشکاریس *meng-gāris kartās*.

RAYER, effacer, مغهافس *meng-hāpus*.

RAYER, supprimer, abolir, مبعوغ *mem-būang*.

RAYON, s. m., trait de lumière, سینر *sīnar*, فانر *pānar*. Les rayons du soleil, سینر متهارى *sīnar mata-hārī*. — de lumière, سینر ترغ *sīnar trəng*. Jeter des rayons, بر سینر *ber-sīnar*. Réfléchir les rayons, ممفولشکن سینر *mem-pūlarəng-kan sīnar*, برکیلت اکن سینر *ber-kīlat-kīlat-kan sīnar*. En forme de —, سروف *sa-bāgey sīnar*, سروف سینر *sa-rūpa sīnar*.

RAYON, raie, sillon. Planter en rayons, منانم برنجر *menānam ber-banjar-banjar*. A deux milles

de —, دو ميل برکلیخ *dūa mīl ber-kulīlīng*. Les rayons d'une roue, انق جنترا *ānak jantrā*.

RAYON, tablette, planches superposées, فاشن *pangkat*, فاشن *pāpan*.

RAYON de miel, مادو سارغ *sārang mādu*, اندغ مادو *indung mādu*.

RAYONNANT, E, adj., یغ برسینر *yang ber-sinar*, یغ برچهای *yang ber-xahāya*, یغ گمراڤن *yang gemirlāpan*. Une couronne rayonnante, مکوت *makōta* *yang ber-xahāya*. Sa figure est rayonnante de joie, مک کمارن ڤون کلہاتن ڤد مکان *maka ka-gamār-an pūn ka-lihāt-an pada mukā-ña*.

RAYONNEMENT, s. m., حال برسینر *hāl ber-sinar*.

RAYONNER, v. n., برسینر *ber-sinar*, برچهای *ber-xahāya*, ممانخار *maman-xar*. Le soleil rayonne, متهاری برسینر *mata-hāri ber-sinar*.

RÉACTION, s. f., حال مبالس *hāl mem-bālas*, حال ممولخن *hāl memūlang-kan*.

RÉAGIR, v. a., مبالس *mem-bālas*, ممولخن *memūlang-kan*.

RÉAL, s. m., pl. RÉAUX, piastre, ریل *réal*.

RÉALISER, v. a., مپفیکن *meñam-pek-kan*, ملکوکن *me-lakū-kan*. — une promesse, مپفیکن جنجی *me-ñampek-kan janji*.

RÉALITÉ, s. f., ڤری کڏان *prī ka-adā-an*, صفة ذات *ṣifat dzāt*, کبتون *ka-betūl-an*, حقیقة *hakikat*.

En RÉALITÉ, سځگه *sungguh*, دغن *dengan sa-sungguh-ña*, سځگهن *dengan sa-benār-ña*.

RÉAPPOSER, v. a., ممبوده ڤول *mem-būbuh pūla*.

RÉAPPRECIER, v. a., مځهرگان ڤول *meng-hargā-kan pūla*.

REBAIGNER, v. a., مندیکن ڤول *me-mandī-kan pūla*.

REBARBATIF, IVE, adj., بغس *bergis*, ماسم *māsam*, گرم *gerām*. Un homme —, سورخ بغس *sa-ōrang bergis*. Visage —, موک ماسم *mūka māsam*.

REBÂTIR, v. a., منکا کمبالی *menegā kombālī*, منکا ڤول *menegā pūla*.

REBATTRE, v. a., remettre en meilleur état en battant, موکل ڤول *memūkul pūla*. — un tonneau, موکل سمفی توغ *memūkul simpey tōng*. — du coton, مموسر ڤول *mem-būsar pūla*. — un matelas, ممبروی *mem-baharū-i tīlam*. — les cartes, منچمفر کی ڤول *men-xampur kīya pūla*.

REBELLE, adj., یغ سوك مځمفر *yang sūka meng-gampar*, یغ مځهرهار *yang meng-haru-hāra*. —, traitre, درهاک *durhāka*. — au roi, درهاک ڤد راج *durhāka pada rāja*.

La chair est REBELLE à l'esprit,
 مك داڭڭ ايت براين لاون روح
maka dāgīng itu ber-īngin lāwan rūh.

REBELLION, s. f., هرهار *haru-hāra*, كد رهكاهن *ka-durhakā-an*, قربوانن درهاك *per-buāt-an durhāka*.

REBÉQUER (SE), v. pron., بر بنته *ber-bantah dengan kātā*, دغن کات
 منجواب دغن کاجتن *men-jawāb dengan kaxak-ña*.

REBIFFER (SE), v. pron., ne pas
 vouloir, refuser, اغنن *enggan*, تباد *tiāda māu*.

REBLANCHIR, v. a., موهکن فول *memutih-kan pūla*.

REBONDIR, v. n., مغبل *meng-ambul*, لفت کبالی *lumpat kombāli*.

REBORD, s. m., فڭگر *pinggir*, تقي *tepē*, فڭگر تمل *pinggir timbul*. Le — d'un pont, جمانن *pinggir jambātan*.

REBORDEE, v. a., مپيرت فول *me-ñirat pūla*, برتغیکن فول *ber-tepē-kan pūla*, مموت يبر *mem - būat bīrih*, تالی ایر *memāsang tāli āyer*.

REBOUCHER, v. a., منوت فول *menūtup pūla*, مپفلکن فول *menēmpal-kan pūla*.

REBOURS, s. m., سبله بلاکڭ *sa-belàh blākang*, سبله یغ کورڭ بايق *sa-belàh blākang yang kūrang bāik*. Le —

d'une étoffe, سبله بلاکڭ کاین *sa-belàh blākang kāin*.

REBOURS, le contraire, بارڭ یغ *bārang yang ber-dompak*, بارڭ یغ لاین سکالی *bārang yang lāin sa-kālī*, خلاف *kilāf*. C'est tout le — de ce qu'il a dit, مک ایت لاین *maka itu lāin sa-kālī deri-pada katā-ña*.

A REBOURS, AU REBOURS, دغن *dengan lāin sa-kālī*.

REBRODER, v. a., مپول فول *men-ñulam pūla*, ممبروی سمجین *mem-baharū-i suji-an*.

REBROUSSER, v. a., relever les cheveux en sens contraire, مپکت *meñikat rambut lāwan tujū-an-ña*.

REBROUSSER chemin, سکینڭ ۲ *sa - kunñung - kunñung kombāli pūlang*.

REBUFFADE, s. f., حال اغنن *hāl enggan dengan kātā yang krūs*.

RÉBUS, s. m., تندا ۲ تکن تکی *tanda-tanda tekùk-tekì*.

REBUT, s. m., action de rebuter, حال منولق *hāl menūlak, enggan*.

REBUT, chose rebutée, سمغه *sampah*, یغ تباد برگون *yang tiāda bergūna*. Marchandises de —, دگاغن *dagāng-an yang*

tiada dapat di-jual, دڭاڠن يڭ کورڭ, dagāng-an yang kūrang bāik.
Il est le — du genre humain, ای دڭاڠن يڭ کورڭ, ia orang hina,
ای جادی, ia jadi ka-xelā-an mānusā.

REBUTANT, E, adj., يڭ سوکر yang sūkar, يڭ مبری yang mem-brī jumū. Figure rebutante, موك ماسم mūka māsam.

REBUTER, v. a., rejeter, منولق menūlak, مېوڭ mem-būang. Des cinquante piastres il en a rebuté trois, درليم ڦوله رڭکت ايت دېوڭکنپاله, deri lima puloh ringgit itu di-būang-kan-ñā-lah tiga.

REBUTER, ennuyer, déplaire, مبری mem-brī jumū. On est rebuté de l'entendre, موك اورڭ جو منځر, maka orang jumū menengar dia.

REBUTER, décourager, منچاېرکن men - xābar - kun, مځېلځکن هاتی meng-hilang-kan hāti.

SE REBUTER, v. pron., se décourager, هیلځ هاتی hilang hāti.

RÉCALCITRANT, E, adj., يڭل bīngal, کفال باتو kapāla batu, يڭ اغځن yang enggan. Son caractère est —, يڭل ڦرځين bīngal perangī-ña.

RÉCAPITULATION, s. f., اختصار iktiṣār, چترتا يڭ ترسمن xeritrā yang ter-simpan.

RÉCAPITULER, v. a., مختصارکن meng-iktiṣār-kan, مځاکن ڦول دڭن mengatā-kan pūla dengan simpan-ña.

RECARRELER, v. a., منداسرکن ڦول men - dāsar - kan pūla dengan batu jūbin.

RECÈLEMENT, s. m., حال مېنېکن hāl meñem-bunī-kan.

RECÈLER, v. a., garder et cacher, مېنېکن mem-bunī-kan, مېنېکن meñem-bunī-kan. — des effets volés, يڭ دچوری مېنېکن بارڭ, meñem-bunī-kan bārang-hārang yang di-xūri. La mer recèle bien des choses précieuses, موك بايق بارڭ, maka bānāk bārang indah-indah ada di-dālam laut itu.

RECÈLEUR, EUSE, s., اورڭ يڭ orang yang مېنېکن بارڭ يڭ دچوری meñem-bunī-kan bārang yang di-xūri.

RÉCEMMENT, adv., بهارو bahāru, تادی tādi, بلم لام belūm-lāma. — arrivé, بهارو داتځ bahāru datang, بهارو جادی bahāru jadi.

RECENSEMENT, s. m., dénombrement, ڦېراتن peñurāt-an, بلاځن سکل bilāng-an segala isi nagrī.

RECENSER, v. a., faire un recensement, مېورتکن تانه معمور meñū-rat-kan tānah mamūr. — la

population d'une ville, مپورتکن سکل *meñurat-kan segala isi nagrī*.

RECENSER, vérifier, examiner, ممقس *memreksa*, میدق *meñidik*.
— un compte, ممقس سورت هتوغن *memreksa sūrat hitung-an*.

RÉCENT, E, adj., بهارو *bahāru*.
Une plaie récente, لوك يڭ بهارو *lūka yang bahāru*. Une affliction récente, کساهن يڭ بهارو *ka-susāh-an yang bahāru*.

RÉCÉPISSÉ, s. m., سورت تند بارغ *sūrat tanda bārang di-tarīma*.

RÉCEPTACLE, s. m., تمفت فرهفونن *tampat per-himpūn-an*, تمفت *tampat pe-kumpūl-an*.
— de voleurs, تمفت اورغ فنجپوری *tampat orang pen-xūri ber-himpun*.

RÉCEPTION, s. f., action de recevoir, فمپوتن *penarīmā-an*, فمپوتن *peñambūt-an*.

RÉCEPTION, accueil, manière de traiter, حال ممپت *hāl meñambut*, فرجموئن *per-jamū-an*.

RECERCLER, v. a., ممپئی فول *meñimpey pūla*.

RECETTE, s. f., ce qui est reçu, وڭ يڭ سده دتریم *wang yang sudah di-tarīma*. La — s'élève à deux cents piastres, مك وڭ يڭ سده دتریم ایت *maka wang*

yang sudah di-tarīma itu dūa ratus ringgit bāñak-ña.

RECETTE, composition de médicaments, فنجیدین اوبت *pen-jadī-an obat*.

RECEVABLE, adj., يڭ بوله دتریم *yang būleh di-tarīma*, يڭ داقت دسمبت *yang dāpat di-sambut*.

RECEVEUR, EUSE, s., يڭ منریم *yang menarīma*, يڭ ممپبل *yang meng-ambil*, فنریم *penarīma*. — des impôts, يڭ ممپبل چوکی *yang meng-ambil xūkey*, فنچوکی *pen-xūkey*, فرتند *per-tanda*.

RECEVOIR, v. a., accepter, منریم *menarīma*, ممپبل *meñambut*, ممپبل *meng-ambil*. — de l'argent, منریم *menarīma wang*. — une lettre, ممپبل سورت سفوچق *meñambut sūrat sa-pūxuk*. — le Saint Esprit, منریم *menarīma rūh ul-kudus*. Il reçoit les pécheurs, ای ممپبل اورغ بردوس *ia meñambut orang ber-dōsa*. Ils ont reçu leur récompense, مریکئیت سده تریم فهلال *marika - itu sudah tarīma pa-halā-ña*.

RECEVOIR, obtenir, مندافت *men-dāpat*, براوله *ber-ūleh*. — des coups, مندافت فوکل *men-dāpat pūkul*. — une nouvelle, مندافت خبر *men-dāpat kabar*. — des bienfaits, براوله کرنی *ber-ūleh karunīa*.

— du travail, براوله فکر جان *ber-ūleh pe - karjā - an*. — l'absolution, منداقت امفن *men - dāpat ampun*.

RECEVOIR, accueillir, traiter, برجامو *ber-jāmu*, منجامو *men - jāmu*. — quelqu'un, منجامو اورغ *men - jāmu ōrang*. S'il a reçu les étrangers, جکلو ای سده برججموون اورغ اسخ *jikalaw ĩa sudah ber-jamu-jamū-an ōrang āsing*.

RECEVOIR des ordres, منجنجخ *men-junjung* تیت *tītah*.

RECEVOIR une blessure, کن لوک *kena lūka*.

RECEVOIR un nom, دنمای *di-namā-i*.

RECEVOIR, donner audience. Le roi reçoit, راج دهاده اورغ *rāja di-hādap ōrang*.

RECHANGE (DE), اکن گنتی *ākan ganti*. Voile de — لایراکن گنتی لایر, لایار اکن گنتی لایر *lāyar ākan ganti lāyar yang di-pāsang*.

RECHANGER, v. a., منوکر قد کدوکالی *menūkar pada ka - dūa kālī*. Changer et —, توکر منوکر *tūkar-menūkar*, توکر تکارن *tūkar-tukār-an*.

RÉCHAPPER, v. n., être délivré de. — d'une maladie, سمبه درفد ساکت *sembuh deri-pada sākit*. — d'un danger, لفس درفد بهای *lepās deri-pada bahāya*.

RÉCHAUD, s. m., تفت دیخ *tampat dīyang*, تفت افی *tampat āpi*.

RÉCHAUFFER, v. a., chauffer une seconde fois, مانسکن فول *memānas-kan pūla*.

RÉCHAUFFER, échauffer, مانسکن *memānas-kan*. La mère réchauffe son enfant sur son sein, مک ایبوایت *maka ĩbu ĩtu memānas-kan ānak-ña di-pangkū-ña*.

RECHERCHE, s. f., action de rechercher, فنجهرین *pen-xaharī-an*, تفحص *preksā-an*, فرقسان *tefehhuş*. Faire des recherches, منجهارى *men-xahāri*, ممرقس *mem-reksa*, متفحص *men - tefehhuş*. Faire des recherches minutieuses, ممرقس دغن سقمان *memreksa dergan saksamā-ña*. Faire des recherches pour connaître les besoins de ses sujets, ممرقسای کسکارن سکل *memreksā-i ka-sukār-an segala rayat ĩtu*. Il fit des recherches pour savoir qui était arrivé, دفرقسان سیاف سده داتخ *di-preksā-ña siāpa sudah dātang*.

RECHERCHE, raffinement, فری یخ *prī yang hālus*. Il y a de la — dans son discours, بچران هالس *bixarā-ña hālus sa-kālī*. Habillé avec —, ای برفاکی ترلواندم *ĩa ber-pākey ter-lālu andam*.

RECHERCHER, v. a., chercher de nouveau, منڃهاري ڦول *men-xahāri pūla*, منڃهاري لاڳي سڪالي *men-xahāri lāgi sa-kāli*.

RECHERCHER, chercher avec soin, examiner, منڃهاري *men-xahāri*, منڃهاري دڻن سڀمان *men-xahāri dēgan saksamā-ña*, ممرقس *mem-reksa*, مڀدق *meñdīk*, متفحص *men-tefehhuṣ*. — la cause, l'origine, منڃهاري اصل *men-xahāri aṣal*. — un voleur, منڃهاري سڙوڻ ڦنڇوري *men-xahāri sa-ōrang pen-xūri*. Chercher et — quelqu'un, تفحص *tefehhuṣ* من-تفحص سڙوڻ *men-tefehhuṣ sa-ōrang*.

RECHERCHER, aspirer à, برائڻ *ber-īngin*. — les grandeurs, برائڻ *ber-īngin ākan ka-besār-an*. — les louanges, برائڻ اکن *ber-īngin ākan puji-an*. — en mariage, مڻيڻ *memīnang*. Les fils des rois recherchaient la princesse, مڪ سڪل اتق راج مڻيڻ تون *maka segala ānak rāja memīnang tūan putrī itu*.

RECHIGNÉ, E, part. pas du v. rechigner, بڻس *bergis*, ماسم *māsam*. Visage —, موك بڻس *mūka bergis*.

RECHIGNER, v. n., جادي بڻس *jādi bergis*, ماسم مڪان *me-māsam mukā-ña*. En rechignant, دڻن موك *dēgan mūka bergis*.

RECHUTE, s. f., ڦري جادي ساڪت *pri jādi sākit kombālī*. Faire une —, براولڻ ساڪت *ber-ūlang sākit*. ڦري جادي ساڪت *jādi sākit kombālī*.

RÉCIDIVE, s. f., حال بردوس ڪمبالي *hāl ber-dōsa kombālī*.

RÉCIDIVEE, v. n., بردوس ڪمبالي *ber-dōsa kombālī*. Vous êtes pardonné, gardez-vous de —, سده اغڪو. دامڻوني مڪ جاڳن اغڪو بردوس ڪمبالي *sudah angkaw di-ampūn-i maka jangan angkaw ber-dōsa kombālī*.

RÉCIF, s. m., ڪارڻ *kārang*, هوجڻ *hūjung kārang*. Un endroit plein de récifs, يڻ ڦڻه ڪارڻ *tampat yang penuh kārang*.

RÉCIPENDIAIRE, s. m., يڻ اڪن *yang ākan masuk* فرسڪتوئن *per-sakutū-an*, يڻ دسبٽ دالم مجلس *yang di-sambut dālam mejlis*.

RÉCIPROCITÉ, s. f., ڪڏان سبله *ka-adā-an sa-belāh-meña-belāh*.

RÉCIPROQUE, adj., mutuel, يڻ در *yang deri sa-belāh-meña-belāh*. Secours —, تولڻ در سبله مڀله *tūlung deri sa-belāh-meñabelāh*.

Verbes réciproques. (Ces verbes se rendent en malais par la réduction du radical, en ayant soin de placer la particule active dans le second membre : ou bien, en joignant le préfixe *ber* بر au premier membre

et le suffixe *ان an* au second.) Se frapper réciproquement, *فُوكُل موكِل* *pūkul-memūkul*, ou bien, *بِرُوكُل* *ber-pūkul-pukūl-an*. Se haïr réciproquement, *بَنِخِي مَبَنِخِي* *benxi-mem-benxi*, ou bien, *بِرَبَنِخِي* *ber-benxi-benxi-an*. S'aimer réciproquement, *بِرَكَاسِه كَسِيَه* *ber-kāsih-kasīh-an*.

RÉCIPROQUEMENT, adv., *در سبَلِه* *deri sa-belāh-meñabelāh*.

RÉCIT, s. m., *چَرِتْرَا* *xeritrā*, *چَرِيت* *xerīta*, *حكاية hikāyat*, *رواية riwāyat*, *فرتورن* *ḫabar*, *خبر* *ḫabar*, *قصه* *ḫabar*, *چَرِتْرَا* *per-tutūr-an*. Un — faux, *چَرِتْرَا* *xeritrā yang dusta*. Un — détaillé, *چَرِتْرَا دَغَن حَال احوال* *xeritrā dengan hāl aḥwāl*. Allonger un —, *مَلَنْجُتْكَن چَرِتْرَا* *me-lanjut-kan xeritrā*. Faire un —, *مَنْجَرْتْرَا كَن* *men-xeritrā-kan*. Faire le — d'une histoire, *مَنْجَرْتْرَا كَن سَوَاتُو حكاية* *men-xeritrā-kan suātu hikāyat*.

RÉCITER, v. a., *مَغْتَا كَن* *mengatā-kan*, *مَبَاچ* *mem-bāxa*. — sa leçon, *مَغْتَا كَن اَجَارَن* *mengatā-kan ajār-an-ña*. — ce que l'on a appris, *مَغْتَا كَن يَغ دَا جَرَك* *mengatā-kan yang di-ajar-ña*. — des vers, *مَبَاچ شَعْر* *mem-bāxa śiār*.

RÉCLAMATION, s. f., action de revendiquer, *حَال مَنْتُت* *hāl menuntut*, *فَنْتُتُون* *penuntūt-an*, *فَنَكِيَه* *penagīh-an*.

RÉCLAMATION, action de s'élever contre, de s'opposer, *حَال مَلَاوَن* *hāl me-lāwan*.

RÉCLAMER, v. a., implorer avec instance, *مَهْمَنَكَن مَنْت* *me-minta*, *مَهْمَنَكَن* *memūhun-kan*. — du secours, *مَهْمَنَت* *me-minta tūlung*. — le pardon du roi, *مَهْمَنَكَن اَمْن رَاچ* *memūhun-kan ampun rāja*.

RÉCLAMER, revendiquer, *مَنْتُت* *menuntut*, *مَنَاكَه* *menāgih*. — l'exécution d'une promesse, *مَنْتُت مَمْشِي كَن جَنْجِي* *menuntut meñam-pey-kan janji*. — une dette, *مَنَاكَه* *menāgih hūtang*. — de quelqu'un, *مَنْتُتُون* *menuntūt-i*.

RÉCLAMER, redemander, *مَنْت كِبَالِي* *minta kombāl*.

RÉCLAMER, contredire, s'opposer, *مَلَاوَن* *me-lāwan*. Qui est-ce qui réclame? *سِيَاپ مَلَاوَن* *siāpa me-lāwan*.

RECLOSEUR, v. a., *مَمْكُون فُول* *memakū-kan pūla*.

RECLURE, v. a., *مَغُورَغَكَن* *meng-ūrung-kan*.

RECLUS, E, part. pas. du v. reclure, renfermé, *يَغ دَكُورَغَكَن* *yang di-kūrung-kan*.

RECLUS, solitaire, *فَرَتَاپ* *per-tāpa*. Un —, *سَوْرَغ فَرَتَاپ* *sa-ōrang per-tāpa*.

RÉCLUSION, s. f., état d'une personne renfermée, *فَرِي اَوْرَغ يَغ*

دکورغکن *prī orang yang di-kūrung-kan*.

RÉCLUSION, peine afflictive, فري *prī orang yang di-panjarā-kan*, سقس فنجار *siksa panjāra*.

RECOIN, s. m., تمفت سمبوني *tam-pat sembūni*, هوجج *hūjung*.

Fig. Les recoins du cœur, خلوة *kalwat hāti*.

RÉCOLEMENT, s. m., حال مشكل *hāl memanggil pūla orang saksi*.

RÉCOLER, v. a., مشكل فول اورغ *memanggil pūla orang saksi*, ممرقس فرکتان اورغ سقس *mem-reksa per-katā-an orang saksi*.

RÉCOLLECTION, s. f., recueillement, حال ميكر دالم هتين *hāl memikir dalam hati-ña*, فري يغ تفكر *prī yang tefekkur*.

RECOLLER, v. a., مراکت فول *me-rākat pūla*, ملکتکن فول *me-lekāt-kan pūla*.

RÉCOLTE, s. f., moisson, فرهمان *per-humā-an*, فنوين *penuwēy-an*, فغتمان *pengetām-an*. — des fruits, بوبواهن *būah - buāh - an*. — du poivre, فوفل *pūpul*. La grande — du poivre, فوفل آگخ *pūpul āgung*. Le temps de la — des fruits, ماس *māsa* بوبواهن *būah - buāh - an*. Le temps de la — du riz, موسم فادی *mūsim pādi*.

RÉCOLTER, v. a., les grains, مغهوم *merg-hūma*, منوی *menūwey*, مشتم *mergetām*. — le riz, موتغ فادی *memūtung pādi*. — les fruits, موغت *memūngut būah - buāh - an*. — le poivre, موئل لاد *memūpul lāda*.

RECOMMANDABLE, adj., يغ هارس *yang harus di-pūji*, سمفرن *sempurna*, يغ بايق *yang baik*.

RECOMMENDATION, s. f., action de recommander, فجيئن *pujī-an*.

RECOMMENDATION, avis, conseil, نصيحة *naṣīhat*, فسن *pasàn*. Voici ma — هواین نصيحتك *bahwa ini naṣīhat-ku*.

RECOMMENDATION de l'âme, منت دعاکارن اورغ ساکت يغ اکن ماتی *minta dōā kārna orang sākit yang akan mātī*.

RECOMMANDER, v. a., ordonner, مپوره *meñūruh*. — de bien veiller, مپوره جاك بايق *meñūruh jāga baik-baik*.

RECOMMANDER, exhorter, مبري برقسن *mem-brī naṣīhat*, نصيحة *ber-pasàn*.

RECOMMANDER, confier, منارهکن *menāruh-kan*, مپرهکن *meñerāh-kan*. — à Dieu, مپرهکن کغد الله *meñerāh-kan ka-pada allah*. — son âme à Dieu, مپرهکن جواک کغد

الله *meñerāh-kan jiwā-ña ka-puda allah.*

RECOMMANDER, parler en faveur de, *موجی memūji.*

SE RECOMMANDER, v. pron., *مپرهکن meñerāh-kan diri-ña, mintā tūlung.*

RECOMMENCER, v. a., *ملاءى قول me-mulā-i pūla.*

RÉCOMPENSE, s. f., *اوفه ūpah,* *بالس bālas, فہال pahāla.* — *con-venable, اوفه یخ فانت ūpah yang pātut.* Promettre une —, *برجنجی ber-janji māu mem-brī ūpah.* La — d'une mauvaise action, *بالس اتس فربواتن یخ جاہت bālas atas per - buāt - an yang jāhat.* Quelle est ma — ? *اف فہال apa pahāla ada padā-ku.* Votre — sera grande dans le ciel, *بسرله فہال کامودالم سورک be-sār-lah pahāla kāmū di-dālam sūrga.*

RÉCOMPENSER, v. a., *مبالسکن mem-bālas-kan, ممبری اوفه mem-brī ūpah.* Le roi récompense ceux qui sont fidèles, *مک دبالسکن راج اتس maka di-bālas-kan rāja atas orang satiāwan.* Que Dieu veuille — votre générosité, *دبالسکن الله اقاله کران اتس کمرہم di-bālas-kan allah apā-lah kirā-ña atas ka-murāh-an-mu.* Sa perfidie sera récompensée, *خیانتن*

کیانات-ña pūn ākan di-bālas.

RECOMPOSER, v. a., *مغارغن قول mengārang-kan pūla.*

RECOMPTER, v. a., *ممیلغ قول mem-bīlang pūla, مغیتغ لاکى سکالى meng-hituy lagi sa-kālī.*

RÉCONCILIATEUR, TRICE, *اورغ orang pen-dāmey, اورغ فرانتار orang per-antāra.*

RÉCONCILIATION, s. f., *فردماین per-damēy-an.* Paroles de —, *فرکتان فردماین per-katā-an per-damēy-an.* Nous avons obtenu la —, *کامى سده براوله فردماین kāmī sudah ber-ūleh per-damēy-an.*

RÉCONCILIER, v. a., *مندامیکن men-dāmey-kan.* — des ennemis, *مندامیکن اورغ یخ برسترو men-dāmey-kan orang yang ber-satrū.* Dieu qui nous a réconciliés avec lui, *الله یخ فردامیکن کامى دغن سندرين allah yang per-dāmey-kan kāmī dengen sendirī-ña.* Etre réconcilié avec Dieu, *دغ فردامیکن دغن الله di-per-dāmey-kan dengen allah.*

SE RÉCONCILIER, v. pron., *بردامى ber-dāmey.* Allez vous réconcilier avec votre frère, *فرکله برداميله دغن pergī-lah ber-dāmey-lah dengen sūdarā-mu laki-lāki,*

RECONDUIRE, v. a., *مغهنتر قول meng-hantar pūlang.*

RECONFORT, s. m., consolation, *پغہبورن perg-hibūr-an.*

RECONFORTER, v. a., fortifier, مغتوتکن *meng-ḡūwat-kan*. — le cœur, متفکن هاتی *menetāp-kan hāti*.

RECONFORTER, consoler, مشهیدکن *meng-hībūr-kan*.

RECONNAISSABLE, adj., یغ داثت *yang dāpat di-kenāl*, یغ ترکنل *yang ter-kenāl*.

RECONNAISSANCE, s. f., action de reconnaître, حال مغنل *hāl merge-nāl*, فغنالن *pergenāl-an*.

RECONNAISSANCE, examen en détail, کفرقسآن *ka-preḡsā-an*, حال *hāl* مبولو *hāl meñūlu*, حال میدق *hāl meñdīḡ*.

RECONNAISSANCE, écrit, سورت *sūrat* مغاکو *meng-āku*. — d'une dette, سورت مغاکو هوتغ *sūrat meng-āku hūtang*.

RECONNAISSANCE, gratitude, شکور *ṡukūr*, ترم کاسه *tarīma kāsih*.

RECONNAISSANT, E, شکور *ṡukūr*, یغ ترم کاسه *yang tarīma kāsih*, یغ تاهو مغوچف شکور *yang tāhu meng-ūxap ṡukūr*. Soyez reconnaissants, هندقله کامواد شکور *hendak-lah kāmua ada ṡukūr*. Etre — envers Dieu, مغوچف شکور اکن الله *meng-ūxap ṡukūr akan allah*.

RECONNAÎTRE, v. a., مغنل *meng-enāl*. — un vieil ami, مغنل صحابة *mengenāl ṡohābat lāma*. Il ne le reconnut pas, parce qu'il était

déguisé, تیاد ای کنلله دی سبب ترسامر *tiāda īa kenāl-lah dīa sebāb ter-sāmar*.

RECONNAÎTRE, apercevoir, découvrir, منفق *menampak*. — une île, منفق سبوه ثولو *menampak sa-būah pūlaw*.

RECONNAÎTRE, observer, examiner, espionner, مننجو *meninjaw*, ممرقس *memreḡsa*, مبولو *meñūlu*. — une place, مننجو تمقت *meninjaw tampat*. — un pays, مبولو کفد نگرى *meñūlu ka-pada nagrī*.

RECONNAÎTRE, confesser, avouer, مغاکو *mem-brī ṡaksi*, ممبرى سقى *meng-āku*. Je reconnais que Dieu est unique, سقى سهای بهو اد الله *ṡaksi sahāya bahwa ada allah tūhan yang asa*. — la vérité du Christianisme, ممبرى سقى *mem-brī ṡaksi deri-pada agāma mesēhi*. — quelqu'un, مغاکو سئورغ *meng-āku sa-ōrang*. — sa faute, مغاکو دسان *meng-āku dosā-ña*. — l'autorité du roi, تندق *tunduk ka-pada rāja*.

RECONNAÎTRE, avoir de la gratitude, منرم کاسه *menarīma kāsih*, مغوچف شکور *meng-ūxap ṡukūr*. — un bienfait, مغوچف شکور کارن *meng-ūxap ṡukūr kārna* کبیچکن *ka-bijik-an*.

SE RECONNAÎTRE, v. pron., être reconnu, دکنل *di-kenāl*. Se —,

recouvrer ses sens, خبر سدر *sedār*,
 kabar ākan dīrī-ña.
 Se —, revenir à Dieu, سسل درفد
 sesal deri-pada dosā-ña.

RECONQUÉRIR, v. a., مغالهکن فول
 meng-ālah-kan pūla.

RECONSTRUIRE, v. a., مبروت فول
 mem-būat pūla, منکا لاکي سکالي
 menegā lagi sa-kālī.

RECOPIER, v. a., مپورت فول
 meñūrat pūla, منولس لاکي سکالي
 menūlis lagi sa-kālī.

RECOQUILLER, v. a., مشکولغ meng-
 gūlung.

SE RECOQUILLER, v. pron., برگولغ
 ber-gūlung, بربلت ber-balit.

RECORRIGER, v. a., ممسکي فول
 mem-baīk-i pūla.

RECOUDRE, v. a., منجاهت فول
 men-jāhit pūla.

RECOURBER, v. a., ممبتقن mem-
 bantuk-kan, ممبشکقن mem-ber-
 koḵ-kan. — du bois, ممبتقن کايو
 mem-bantuk-kan kāyu. — du fil
 de fer, ممبشکقن کات بسی
 mem-berkoḵ-kan kāwat besi.

RECOURIR, v. n., courir de nou-
 veau, لاری فول lāri pūla.

RECOURIR, demander secours,
 موهن me-mūhun, منت تولغ minta
 tūlung. — au médecin, مشکل دوکن
 memarggil dūkun. — à la ruse,
 منچهارى دای افای men-xahāri dāya
 upāya.

RECOURS, s. m., refuge, لدغ
 lindung, فرلندوغن per-lindung-an.

RECOURS, action de recourir,
 حال ممت تولغ ḥāl meminta tūlung.

RECOUVERT, E, part. pas. du v.
 recouvrir, تروتوف ter-tūtup,
 تروتوغ ter-tūdung. — de neige,
 تروتوف ter-tūtup dergan ṣalju.

RECOUVREMENT, s. m., action de
 recouvrer, قندفاتن کبالي pen-dapāt-
 an kombālī, فرالین فول per-ulēh-
 an pūla.

RECOUVREUR, v. a., acquérir de
 nouveau, مندافت کبالي men-dāpat
 kombālī, براوله فول ber-ūleh pūla.

— son argent, مندافت وغن کبالي
 men-dāpat warḡ-ña kombālī. —
 ses forces, جادی قوه فول jādi
 kūwat pūla. — la santé, سمبه
 sembuh.

RECOUVRIER, v. a., couvrir de
 nouveau, منوتف فول menūtup pūla,
 منودغ فول menūdung pūla.

RÉCRÉATION, s. f., فرمینن per-
 mātīn - an, کسکائن ka - sukā - an,
 ترماس termāsa.

RÉCRÉER, v. a., مپکان
 meñukā-kan.

SE RÉCRÉER, v. pron., مپکان
 meñukā-kan dīrī.

RÉCRIER (SE), v. pron., برتریق
 ber-terīak, برسرو ber-serū.

RÉCRIMINATION, s. f., قندوهن لاون
 penudūh-an lāwan penūduh.

RÉCRIMINER, v. n., مندوهی اورغ یخ *menuduh-i orang yang menūduh*.

RECROÎTRE, v. n., برتبه فول *bertumbuh pūla*.

RECRUESCENCE, s. f., تباهن *tambāh-an*, حال جادی له جاهت *hāl jādi lebèh jāhat*. — de difficultés, حال جادی له سوسه *hāl jādi lebèh sūsah*.

RECUE, s. f., nouvelle levée de gens de guerre, اورغ فرغ بهارو *orang prang bahāru*, کمفولن بهارو اورغ *kumpul-an bahāru orang prang*.

RECUTER, v. a., مغمفلکن اورغ *mengumpul-kan orang prang bahāru*.

RECTANGLE, s. m., یخ برسکو *yang ber-siku*, یخ هوچشن سیکو *yang hūjung-ña siku*.

RECTEUR, s. m., فقهولو مدرسه *panghulu madrasat*.

RECTEUR, chef, supérieur, فقهولو کفال *panghulu, kapāla*.

RECTIFICATION, s. f., action de rectifier, قمیسن *pem-baik-an*, حال ممتلکن *hāl mem-betül-kan*.

RECTIFIER, v. a., redresser, میسکی *mem-baik-i*, ممتلکن *mem-betül-kan*.

RECTIFIER, distiller de nouveau, مغوکس فول *mengukus pūla*.

RECTITUDE, s. f., کبتولن *ka-betül-an*, اخلاص *iklās*. — du cœur, کبتولن اخلاصن هاتی *iklās-ña hāti*, هاتی *ka-betül-an hāti*.

RECTO, s. m., la première page d'un feuillet, مکان سلی قرطاس *mukā-ña sa-ley kartās*.

RECTUM, s. m., تالی ثرت یخ دباوه *tālī prūt yang di-bāwah*.

REÇU, E, part. pas. du v. recevoir, تربم *tarīma*, سمبت *sambut*.

REÇU, établi, تتف *tetap*. Les usages reçus dans le pays, عاده یخ *adat yang jādi tetap dālam nagrī*.

REÇU, s. m., écrit, سورت تند تاغن *sūrat tanda tāngan*. —, quittance, سورت لفس *sūrat lepās*.

RECUEIL, s. m., کمفولن *kumpul-an*, فرهمفونن *himpun-an*, فرهمفونن *per-himpun-an*. — de proverbes, فرهمفونن فرامفمان *per-himpun-an per-umpamā-an*.

RECUEILLEMENT, s. m., فری یخ *prī yang ber-pikir*, حال برفیکر *hāl tefekkur*.

RECUEILLIR, v. a., faire la récolte, موغت *memungut*. — les fruits, موغت بوه بواهن *memungut buāh-buāh-an*. — les revenus d'une terre, موغت حاصل تانه *memungut hāsil tānah*, مغماصلکن *meng-hāsil-kan*.

— le poivre, مموئل لاد *memūpul lāda*.

RECUEILLIR, ramasser, rassembler, مجمئل *mergumpul*, مجمئل *merg-himpun-kan*. — de l'argent, مجمئل *mergumpul wang*.

RECUEILLIR, donner asile, recevoir, ملندغ *me-lindug*, منجامو *men-jāmu*. — les pèlerins, منجامو *men-jāmu* اورغ *men-jāmu orang hāji*.

SE RECUEILLIR, v. pron., méditer, فیکر دالم هتین *pikir dālam hati-ña*, تفکر *tefekkur*.

REQUIRE, v. a., cuire de nouveau, ماسق لاکی *menānak pūla*, ماسق لاکی *me-māsak lagi sa-kālī*.

RECU, s. m., حال براندر *hāl ber-undur*, حال لفت کبلاک *hāl lumpat ka-blākang*.

RECULER, v. a., pousser en arrière, مپورغ کبلاک *meñūrug ka-blākang*, منولق سمعی اندر *menūlak sampey undur*. Reculez cette chaise, سورغله *sūrug-lah krusī itu ka-blākang*.

RECULER, retarder, éloigner, منانگوهکن *menangguh*, منجاولکن *men-jāuh-kan*.

RECULER, v. n., aller en arrière, سورت *sūrut*, لفت کبلاک *lumpat ka-blākang*.

RECULER, rétrograder, اندر *undur*. — de dix pas, اندر سغوله *undur sūgole*.

جنگه *undur sa-pūloh jangkah*. Faire — un cheval, مندرکن کود *merg-undur-kan kūda*.

RECULONS (À), کبلاک *ka-blākang*. Marcher à —, بلاک *blākang* برجالن *ber-jālan*.

RÉCUPÉRER, v. a., recouvrer, مندافت کبالی *men-dāpat kombālī*.

RÉCUSER, v. a., مغسوک *merg-gōsok*, ممبرسه *mem-bersih*. — avec de la cendre, مغسوک دغن هابو *merg-gōsok dengan hābu*.

RÉCUSER, v. a., تیاد تریم *tiāda tarīma*, اغکن *enggan*, مبع *mem-būang*. — un témoignage, تیاد تریم *tiāda tarīma ka-saksī-an*.

RÉDACTEUR, TRICE, s., écrivain, فغارغ *pengārang*, فپورت *peñūrat*, یغ مغارغ سورت *yang mengārang sūrat*. Le — d'un journal, فغارغ *pengārang sūrat kabar*.

REDDITION, s. f., d'une place, فپراهن کوت *peñerāh-an kōta*.

REDDITION d'un compte, حال مبری فکراهن *hāl mem-brī perkirā-an*.

REDEMANDER, v. a., demander de nouveau, منت فول *menta pūla*. —, demander de rendre, منت کبالی *menta kombālī*.

RÉDEMPTEUR, s. m., فنبس *pene-būs*, فلوٹ *pe-lūput*, خلص *pe-lūput*.

muḡelliṣ. Mon — est vivant, قنيسك اد *penebūs-ku ada hīdup*.

RÉDEMPTION, s. f., تبوسن *tebūs-an*, کلفاسن *penebūs-an*, کلفاسن *ka-lepās-an*, قلفوتن *pe-lupūt-an*, خلاص *ḡalāṣ*. Votre — est proche, کلفاسن کامو سده دمغ *ka-lepās-an kāmu sudah dampiṅ*.

REDESCENDRE, v. n., تورن قول *tūrun pūla*.

REDEVABLE, adj., یغ برهوتغ لاکي *yāḡ ber-hūtāḡ lāḡi*.

REDEVANCE, s. f., قاجق *pājak*.

REDEVENIR, v. n., منجادی قول *men-jādi pūla*. — riche, منجادی کای قول *men-jādi kāya pūla*.

REDEVOIR, v. a., برهوتغ لاکي *ber-hūtāḡ lāḡi*.

RÉDIGER, v. a., منولسکن *menūlis-kan*, مغارغ *merḡarāḡ*, مپورت *me-nūrat*. — un journal, منولسکن سورت *menūlis-kan sūrat ḡabar*. — une lettre, مغارغ سورت *merḡarāḡ sūrat*.

RÉDIMER (SE), v. pron., مبلی اکن *mem-belī ākan di-lūput-kan*, ملفسکن درین *me-lepās-kan diri-ña*.

REDINGOTE, s. f., باجو فنجیخ *bāju panjāḡ*.

REDIRE, v. a., répéter, برکات قول *ber-kāta pūla*, براولغ ۲ کات *ber-*

ūlāḡ-ūlāḡ kāta. Ne le redites pas, جاغن اشکو برکات ایت قول *jāḡan angkaw ber-kāta itu pūla*.

REDIRE, blâmer, مغهردق *merḡ-hardiḡ*, منچلا *men-xelā*. Il trouve toujours à —, ستیاس ای مغهردق *santiāsa ia merḡ-hardiḡ*.

REDITE, s. f., الاغن کات *ulāḡ-an kāta*.

REDONDANCE, s. f., کپاکن فرکتان *ka-bañāk-an per-katā-an dālam suātu bixāra*.

REDONNER, v. a., donner une seconde fois, ممبری قول *mem-brī pūla*.

REDONNER, donner, ممبری *mem-brī*. — du courage, ممبری هاتی *mem-brī hāti*, ممبرینکن *mem-branī-kan*.

REDOUBLEMENT, s. m., répétition, الاغن *ulāḡ-an*, فری برگند *prī ber-ganda*. Signe du — des lettres, تشدید *teṣdīd* (۳). Signe du — des mots, اغك *angka* (۲).

REDOUBLEMENT, accroissement, فنباهن *per-bañāk-an*, فنباهن *penambāh-an*.

REDOUBLER, v. a., réitérer, برگند *ber-ganda*, مغولغ *merḡ-ūlāḡ*.

REDOUBLER, accroître, augmenter, ممبر باپکن *mem-per-bañāk-kan*, ملهکن *menambah-kan*, ملهکن *me-lebèh-kan*. — ses prières,

ممبر بايقن منت دعان *mem-per-bā-
ñak-kan minta dōā-na*. Cela
redouble son chagrin, مك ايت
ملهن دكان *maka itu me-lebèh-kan
dukā-ña*.

REDOUBLER, v. n., s'augmenter,
برتمبه *ber-tambah*, ليه جادي *jādi
lebèh*, ماكن ليه *mākin lebèh*. La
fièvre a redoublé, مك دم ايت سده
مك ديم ايت ليه كرس *maka demām itu
sudah jādi lebèh krās*. Sa colère
redoubla, مك ماكن هاغلته مارهن
*maka mākin hāgat-lah mārāh-
ña*. — de jambes, برجالن ليه لكس
ber-jālan lebèh lekās.

REDOUTABLE, adj., هيبان *heibān*,
غري *geri*, هيبه *yang mem-
brī heibat*. Tourments redoutables,
سغساراي غري *sangsāra yang geri*.

REDOUTE, s. f., كوت كچل *kōta
kexil*, كوبو *kūbu*.

REDOUTER, v. a., تاكت *tākut*,
مناکت *menākut*. — un châtement,
تاكت سقس *tākut siksa*. Voilà ce
que je redoute, اتوله يغب تاكتكن
itū-lah yang hamba tākut-kan.

REDRESSER, v. a., rendre droit,
مبتلكن فول *mem-betūl-kan pūla*,
ملورسكن *mē-lūrus-kan*.

REDRESSER, ériger de nouveau,
منكاكن فول *menegā-kan pūla*. —
une statue, منكاكن فاتغ فول
menegā-kan pātung pūla.

REDRESSER, corriger, مغيراي
merg-ajār-i.

SE REDRESSER, v. pron., se tenir
droit, برديري بتل *ber-dīri betūl*.

RÉDUCTIBLE, adj., qui peut être
diminué, يغب دافت دكورغن *yang
dāpat di-kūrang-kan*, يغب دافت
yang dāpat di-pūtung, يغب
yang dāpat di-tūkar.

RÉDUCTION, s. f., action de dimi-
nuer, حال مشورغن *hāl mengūrang-
kan*.

RÉDUCTION, action de soumettre,
حال منعلقن *perg-alāh-an*, هال
hāl menalok-kan.

RÉDUCTION, changement, فنكارن
penukār-an.

RÉDUIRE, v. a., diminuer, مشورغن
mergūrang-kan, مومتغ *memūtung*,
منعلقن *menalok-kan*. — sa dépense,
مشورغن بلنجان *mergūrang-kan
belanjā-ña*. — les gages, مومتغ
memūtung gāji. — à de moin-
dres proportions, منعلقن *menalok-
kan*.

RÉDUIRE, dompter, soumettre,
مغاله *merg-ālah*, منعلقن *menalok-
kan*. — des rebelles, مغاله اورغ
merg-ālah orang durhāka.
— un pays, منعلقن نكري *menalok-
kan nagri*.

RÉDUIRE en poudre, ملومتكن *me-
lūmat-kan*, مشنچركن *merg-hanxur-
kan*.

RÉDUIRE au silence, منديكن
men-dīam-kan.

RÉDUIRE une maison en cendre,
مباركن رومه *mem-bākar-kan rū-mah*.

RÉDUIRE à néant, مينداكن *menī-adā-kan*.

RÉDUIRE en fractions, مېهنگن
mem-bahagī-kan. Piastres réduites
en duits, رښگت دتوکر دويت *ringgit di-tūkar dūit*.

RÉDUIT, s. m., retraite, petit
logement, رومه کچل *rūmah kexil*,
تفت سمبوني *tampat sem-būni*,
خلوة کچل *kalwat kexil*.

RÉDUPLICATION, s. f., répétition,
حال برکات, *hāl ber-ganda*, حال برکند
hāl ber-kāta dūa kālī.

RÉÉDIFIER, v. a., فراوسه ټول *per-ūsah pūla*, منگا ټول *menegā pūla*.
— un autel, فراوسه سبوه مذبح ټول *per-ūsah sa-būah mezbèh pūla*.

RÉEL, E, adj., بنر *benār*, بتل
betul, سڅکه *sungguh*. Il pensait
que ce tigre était — دسڅکان هريمو,
di-sangkā-ña harīmar benār.
Cela est tout-à-fait —, ايت بتل
itu betul sa-kālī.

RÉELLEMENT, adv., سبنري *sa-benār-ña*, سسڅگهن *sa-sungguh-ña*.
Ce n'était pas — de l'eau, بوکنله اير
būkan-lah āyer sa-benār-ña. Cela est —
اررېځ, سسڅگهن

ايت سده جادی *sa-sungguh-ña itu sudah jādi*.

REFAIRE, v. a., faire une seconde
fois, منجديکن ټول *men-jadī-kan pūla*,
مېوت ټول *mem-būat pūla*.

REFAIRE, réparer, مېيکي *mem-baik-i*.

RÉFECTOIRE, s. m., ييلق ماکن
bīlik mākan.

REFENDRE, v. a., fendre de nou-
veau, مېله ټول *mem-belāh pūla*.

RÉFÉRER, v. a., rapporter à,
مننچ *menunjuk*. — à la miséri-
corde de Dieu, رحمة الله *menarīma sa-bāgey rahmat allah*.
L'honneur vous en est référé, اکن
ākan tūan pūña hormat. — le choix à quelqu'un,
مېير اورځ مېله *mem-bīyar orang memilih*.

SE RÉFÉRER, v. pron., avoir
rapport, ترهويځ دغن *ter-hūbung dergan*.

REFERMER, v. a., منوتف ټول *me-nūtup pūla*, لاځي سکالي
menūtup lagi sa-kālī.

RÉFLECHI, E, adj., sérieux, appli-
qué, يځ ياس برښکر *rājīn*, راجن
yang biāsa ber-pikir, يځ تمېځ منېځ
yang timbang-menimbang. Un
homme —, سورځ راجن *sa-orang rājīn*.

RÉFLÉCHIR, v. a., répercuter, ممبالس *mem-bālas*, مولغکن *memū-lang-kan*. Cette montagne réfléchit le son, گونخ ایت ممبالس بوی *gūnung itu mem-bālas būi*. — les rayons, بریکلت^۲کن *ber-sīnar-kan*, بر سینر *ber-kīlat-kīlat-kan sīnar*.

RÉFLÉCHIR, v. n., rejaillir, تر فنجیر *ter-panxar*.

RÉFLÉCHIR, v. n., penser, considérer. مغیر *ber-pikīr*, مغیرا *menḡira*, تمیخ منمیخ *timbang-menimbang*. Agir sans —, ممبوت تیاد دغن, ممبوت تیاد دغن *mem-būat tiāda dengan ber-pikīr*. Réfléchissez sur cette affaire, پیکرله اتس فکر جاعن ایت *pikīr-lah atas pe-karjā-an itu*. — sur soi-même, میکر اکن درین *memikīr akan diri-ña*.

RÉFLECTEUR, s. m., یخ منسینرکن *yang men-sīnar-kan*, یخ ممبالس سینر *yang mem-bālas sīnar*, قمبرالس سینر *pem-bālas sīnar*.

REFLET, s. m., سینر کیلت *kīlat*, سینر *sīnar*.

REFLÉTER, v. a., بریکلتکن *ber-kīlat-kan*, منسینرکن *men-sīnar-kan*.

REFLEURIR, v. n., fleurir de nouveau, بر بوع ثول *ber-būnga pūla*.

RÉFLEXION, s. f., réverbération d'un rayon de lumière, حال منسینرکن *hāl men-sīnar-kan*, قمبرالسین سینر *pem-balās-an sīnar*.

RÉFLEXION, méditation, considération, فکیرن *pikīr-an*, رنخ *ranūng*, قمبران *penimbāng-an*, رساء *rasā-an*. Etre plongé dans ses réflexions, تفکر *tefekkur*.

REFLUER, v. n., مغالر کمالی *merḡ-ālir kombāli*. — dans l'intérieur des terres, مغالر مودق *merḡ-ālir mūdik*, مغالر کهولو *merḡ-ālir kahūlu*.

REFLUX, s. m., mouvement de la mer, ایر سورت *āyer sūrut*, فاسخ *pāsang tūrun*, سورت *sūrut*. Le flux et le —, ایر فاسخ دان ایر *āyer pāsang dān āyer sūrut*. Flux et — des choses humaines, vicissitudes humaines, فرادارن دنیا *per-idār-an dunīā ini*.

REFONDRE, v. a., منوغ ثول *menū-wang pūla*, ملبر ثول *me-lebūr pūla*. Ce canon a été refondu, مریم ایت سده تر توغ ثول *marīam itu sudah ter-tūwang pūla*.

REFONTE, s. f., حال ملبر ثول *hāl me-lebūr pūla*.

RÉFORMATEUR, TRICE, s., اورغ یغ *orang yang mem-baīk-i*, اورغ میسکی *orang yang men-ṣeh-kan*, یغ منصحن *yang mem-baharū-i*.

RÉFORME, s. f., rétablissement dans l'ordre, حال میسکی *hāl*

mem-baik-i, فمبیکن *pem-baik-an*,
فمبتولن *pem-betül-an*.

RÉFORME, changement, فراهاهن
per-ubāh-an.

REFORMER, v. a., former de nouveau, مرفاکن فول
me-rupā-kan pū-la, منجدیکن فول
men-jadī-kan pū-la.

RÉFORMER, diminuer, retrancher, مغورغان
mengūrang-kan, ممبوغ
mem-būang. — sa dépense, مغورغان
mengūrang-kan belanjā-ña. — les abus, عادة بغ ساله
mem-būang ādat yang sālāh.

RÉFORMER, dispenser du service, ملفسکن
me-lepās-kan.

RÉFORMER un ordre religieux, ممبروئ فرسکتوئن اورغ برعبادة
mem-baharū-i per-sakutū-an orang ber-
ibādat.

SE RÉFORMER, v. pron., se convertir, برتوبت
ber-tōbat, منجادی لبه
men-jādī lebèh bāik.

RÉFORMER, v. a., rétablir dans l'ancienne forme, corriger, changer en mieux, ممبیکن
mem-baik-i, منصمکن
men-seh-kan, ممبتولن فول
mem-betül-kan pū-la, مغوبهکن
meng-ūbah-kan, ممبروئ
mem-baharū-i. Les lois du pays ont été réformées,
مك حكم نگرى ايت سده دصمکن
maka hukum nagri itu sudah di-seh-kan. — la religion, ممبروئ
mem-baharū-i agāma. — ses

mœurs, مغوبهکن لکون
meng-ūbah-kan lakū-ña. — son caractère,
مغوبهکن فرغین
meng-ūbah-kan perangī-ña.

REFOULER, v. a., avec les pieds, ممبجق
meng-īrik pū-la, منججق
men-jejūk pū-la.

REFOULER l'ennemi, مغندرکن موزه
meng-undur-kan mūsuh.

REFOULER la marée, مودق
mū-dik.

REFOULER, bourrer un canon, مغاسق مریم
meng-āsak marīam.

REFOULOIR, s. m., فغاسق مریم
perg-āsak marīam.

RÉFRACTAIRE, adj., rebelle, عامى
āḡī, درهاک
durhāka.

RÉFRACTION, s. f., ثچاهن سینر
per-xāh-an sīnar.

REFRAIN, s. m., اولغ الاغن کات
ūlarḡ-ulāḡ-an kāta.

RÉFRÉNER, v. a., مناهن
menāhan, منگهکن
menegāh-kan. — sa colère,
مناهن مارهن
menāhan mārāh-ña.

RÉFRIGÉRANT, E, adj., يغ ممبجقکن
yang meñejūk-kan. Le — d'un
الامبيق, فاسو برايسى ايراكن ممبجقکن
pāsu ber-isi āyer ākan meñejūk-kan.

REFROGNÉ, E, adj. Visage —,
موک بغس
mūka māsam, موك ماسم
mūka bergis.

REFROIDIR, v. a., rendre froid,
منديشکن
meñejūk-kan, ممبجقکن

men-ding-in-kan. La pluie refroidit l'air, مک هوجن ایت میچقکن ادر *maka hūjan itu meñejük - kan udara*.

REFROIDIR, v. n., devenir froid, منجادی سبج *men-jādi sejük*. Cela refroidira bientôt, مک ایت لکس اکن *maka itu lekās ākan jādi sejük*.

REFROIDISSEMENT, s. m., abaissement de température, حال جادی *hāl jādi sejük*.

REFROIDISSEMENT, indisposition, ساکت کدشین *sākit ka-ding-in-an*, کن برودة *burūdat*. Avoir un —, کین دیشن *kena ding-in*.

REFROIDISSEMENT, diminution, ککراغن *ka-kurāng-an*. — du zèle, ککراغن *ka-kurāng-an geirat*.

REFUGE, s. m., retraite, لندغ *lin-dung*, فرلندوغن *per-lindūng-an*, معاذ *māāz*. Dieu est mon —, فرلندوغن هب ایت الله *per-lindūng-an hamba itu allah*. Lieu de —, تفت فرلندوغن *tampat per-lindūng-an*. Chercher un —, منجاری *men-xahāri per-lindūng-an*.

RÉFUGIER (SE), v. pron., برلندغ *ber-lindung*. Se réfugier auprès du roi, برلندغ قد راج *ber-lindung pada rāja*.

REFUS, s. m., حال تباد تریم *hāl tiāda tarīma*, حال اغکن *hāl erg-*

gan, کغکنان *ka-erggān-an*. Cela n'est pas de —, هب تباد اغکن ایت *hamba tiāda erggan itu*. Enfoncer jusqu'au — du mouton, مساقن *me-māsuk-kan panxang sampey tiāda dāpat māsuk lāgi*.

REFUSER, v. a., ne pas accepter, تباد تریم *tiāda tarīma*. Il refuse les présents, تباد دتروماک فریمباهن ایت *tiāda di-tarīmā-ña per-sembah-an itu*.

REFUSER, rejeter, repousser, اغکن *erggan*. Il refuse de se prosterner devant les idoles, هواغکنله *bahwa erggan-lah ia deri-pada meñembah berhala*. Elle refuse d'être consolée, ای اغکن دهیرکن *ia erggan di-hi-bur-kan*. — une demande, منولق اورغ ثوک فرمتان *menūlak orang pūña per-mintā-an*.

REFUSER, ne pas vouloir, تباد ماو *tiāda māu*. — une grâce, تباد ماو *tiāda māu mem-bri ka-runā*. — d'obéir, تباد ماو فاته *tiāda māu pāteh*. Je ne puis — mon admiration, تباد دافت هب *tiāda dāpat tiāda hamba heirān*. Le vent refuse, جادی *angin jādi biluk*.

RÉPUTATION, s. f., تمقلق *tempe-lāk*, حال ملون بچار *hāl me-lāwan bixāra*.

RÉFUTER, v. a., مغلط *menem-
pelak*, ملان بچار *me-lāwan biṣā-
ra*. Sa conduite réfute les calom-
nies, ملان بچار ایت *ka-lakū- an-
ṇa yang bāik itu me-lāwan per-
katā-an fitnah yang jāhat*.

REGAGNER, v. a., gagner ce
qu'on avait perdu, منداقت کبالی
men-dāpat kombālī, منداقت فول
men-dāpat pūla, براوله لاکی سکالی
ber-ūleh lāgi sa-kālī. Il regagna
l'argent qu'il avait perdu, مک
دداقت پالہ فول و غ یغ سدہ هیلغ
maka di-dāpat-nā-lah pūla wang yang
sudah hilang. — des forces,
منجادی قوہ فول *men-jādī kūwat*
pūla.

REGAGNER sur l'ennemi, منع ثول *men'ang pūla*. — un fort, معبل *merg-ambil kōta kom-bālī*.

REGAGNER le rivage, داتڻ ٿول *dātang pūla ka-pantey.*
— le logis, y retourner, ٿولڻ ڪر وڃڻ *pūlang ka-rūmah-ña.*

REGAIN, s. m., رَمَتْ يَخْ دَفْوُتْ فَدْ
rumpūt yang di-pūtung pa-
da ka-dūa kālī.

RÉGAL, s. m., festin, جمون *ja-mū-an*, فرجمون *per-jamū-an*. Un bon —, فرجمون يغب بايق *per-jamū-an yang bāik*. —, mets agréable,

مكان يڻ سدڻ *makān-an yang sedap.*

RÉGAL, plaisir, سوك *sūka*. C'est un — pour moi de le voir, همب سوك مليت دی *hamba sūka me-lī-hat dīa*.

RÉGALER, v. a., donner un régal,
منجأمو *men-jāmu*. Qui aime à —,
يغ سوك برججمو *yang sūka ber-*
jamu-jamū-an.

SE RÉGALER, v. pron., ماکن مینم *mākan minum dengan yang bā'ik*. Ils se régalerent joyeusement, ای ثون ماکن مینم برسکسکان *īa pūn mākan minum ber-suka-sukā-an*.

REGARD, s. m., action de regarder, فَمَدَاغَن *pemandāng-an*. — hardi, فَمَدَاغَن يَغْ بَرَانِي *pemandāng-an yang berāni*. Jeter un — de travers, مَغْرَلِغ *mengerling*. En —, vis-à-vis, بَرْتَتَاغَن *ber-tentāng-an*. Au —, touchant, تَتَاغَن *tentāng-an*, اَكَن *ākan*.

REGARDANT, E, adj., qui est trop
ménager, *یغ برایغت ترلالو بایق فد*
yang ber-ingat ter-lālu
bānāk pada būrang kewil.

REGARDER, v. a., jeter la vue sur,
ملیت *me-līhat*. — quelqu'un,
ملیت اورع *me-līhat ōrang*. — à
droite et à gauche, ملیت ککیری کانن
me-līhat ka-kīri kānan. — avec

mépris, ملهت موده *me-līhat mūdāh*. — attentivement, مڭامت امانى *merg-āmat-amāt-i*. — en fixant, مملت *memandang*. — de près, مملت *memilat*. — comme en cherchant, منجلڭ *men-jelīng*. — à travers, épier, منڭق *menēngok*. — en haut, منڭاده *menēngādūh*. — avec bienveillance, منلىق *menilik*. — de travers, منڭرلڭ *mergerlīng*. — en face, مننتڭ *menentāng*. — avec étonnement, حيران *heirān*, چىڭش *xeryang*. — en pitié, مپايڭ *meñā-yang*. Je le regarde comme un homme de bien, همب ڭيكر اى سؤرڭ بايق *hamba pikir ā sa-ōrang bāik*. Regardez! لهتله *lihat-lah*, ڭندڭله *pendang-lah* *ūleh-mu*. Cela ne me regarde pas, بونك ايت همب *būkan itu hamba pūña karja*. Pour ce qui regarde cette affaire, تانتاڭن ڭكرچاان ايت *tentāng-an pe-karjā-an itu*.

SE REGARDER, v. pron., ملهت *me-līhat diri-ña*. Se — dans un miroir, ملىق مكان يڭ سدى ددام *menilik mukā-ña yang sedā di-dālam xermin*.

SE REGARDER, être en face, برتتاڭن *ber-tentāng-an*.

RÉGENCE, s. f., حال ممرته ڭنتى *hāl memarentah ganti rāja*.

RÉGÉNÉRATION, s. f., ڭراناكن ڭول *per-anāk-an pūla*. Par le baptême

de la —, اوله ڭرمندىن ڭراناكن ڭول *ūleh per-mandī-an per-anāk-an pūla*.

RÉGÉNÉRATION, amélioration, renouvellement, ڭر بىيكن *per-baīk-an*, ڭر بهروان *per-baharū-an*.

RÉGÉNÉRER, v. a., برانڭكن ڭول *ber-ānak-kan pūla*. Celui qui nous a régénérés, يڭ سده ڭراناكن كامى ڭول *yang sudah per-ānak-kan kāmī pūla*.

RÉGÉNÉRER, améliorer, renouveler, ممبروى مبيكى *mem-baīk-i*, ممبروى *mem-baharū-i*.

RÉGENT, E, adj., ڭمرتته *pemarentah*, يڭ ممرتته ڭنتى راج *yang memarentah ganti rāja*.

RÉGENTER, v. n., professeur, مڭاجر *merg-ājar*.

Fig. Qui aime à —, à dominer, يڭ سوك ممرتتهكن *yang sūka memarentah-kan*.

RÉGICIDE, s. m., assassinat d'un roi, ڭمبونهن راج *pem-bunūh-an rāja*.

RÉGICIDE, qui commet cet assassinat, ڭمبوننه راج *pem-būnuh rāja*.

RÉGIE, s. f., administration, ڭمكاڭن *pemegāng-an*, ڭرنتاهن *parentāh-an*.

RÉGIE, perception des impôts, ڭمڭيلن چوكى *perg-ambil-an xūkey*. Bureau de la —, رومه مڭمبل *rūmah merg-ambil xūkey*.

RÉGIMBER, v. n., ruer, میفش *me-ñēpak*. Cheval qui régimbe, کود یغ *kūda yang meñēpak*.

RÉGIMBER, résister, ملاون *me-lāwan*, برنته *ber-bantah*. La chair regimbe contre l'esprit, داگخ ایت *dāgīng itu me-lāwan rūh*.

RÉGIME, s. m., manière de vivre, فراتورن ماکن دان مین *per-atūr-an mākan dān mīnum*, فرته لاکو جالان *parentah lāku jālān*.

RÉGIME, manière de gouverner, ثمرتاهن نگرى *pemarentāh-an nagrī*, فرى ثمرتاهن *prī pemarentāh-an*.

RÉGIME, t. de gram., mot qui dépend d'un autre, سکات یغ برگتخ *sa-kāta yang bergantung deri sa-kāta yang lain*.

RÉGIME, grappe, تندن *tandan*. Un — de bananes, ستندن بوه فیسخ *sa-tandan būah pīsang*.

RÉGIMENT, s. m., corps de gens de guerre, فسوکن اورغ فرغ *pasūk-an ōrang prang*. — de cavalerie, فسوکن اورغ برکود *pasūk-an ōrang ber-kūda*.

Fig. —, grand nombre, کپاکن اورغ *ka-bañāk-an ōrang*.

RÉGION, s. f., بنو *benūa*, فیهق بومى *pīhak būmi*, نگرى *nagrī*, بهکین *bahagī-an būmi*. — tempérée,

بنو فانس اکهارى *benūa pānas uga-hāri*. — froide, یغ دیغن *pīhak būmi yang dīngīn*. — lointaine, نگرى یغ جاوه *nagrī yang jāuh*. Les hautes régions de l'atmosphère, اغکاس *angkāsa*.

RÉGIR, v. a., مرته *memarentah*, متدیبرکن *memarentah-kan*, من-تادبیرکن *men-tadbīr-kan*. — un peuple, مرتهکن قوم *memarentah-kan kaum*.

RÉGISSEUR, s. m., یغ مرتهکن هرت *yang gantī ōrang memarentah-kan harta ganti ōrang yang ampūña harta itu*.

REGISTRE, s. m., دفتر *daftar*, مپورت *sejil*. Ecrire sur le —, مپورت *meñūrat pada daftar*.

RÈGLE, s. f., instrument qui sert à régler, کایو سیفت *kāyu sīpat*, مسطر *kāyu hukūr-an*, سیفت *mester*. — de charpentier, سیفت *sīpat*, فغھکورن *perg-hukūr-an*. Tracer avec la —, میفتکن *meñūpat-kan*.

RÈGLE, loi, usage, عادة *ādat*, تورت عادة *hukum*. Selon la —, مللوی عادة *tūrut ādat*. Violer la —, *me-lalū-i ādat*.

RÈGLE, ordre, اتورن *atūr-an*. Mettre en —, مغانرکن *merg-ātur-kan*.

RÈGLE, principes, فرته *parentah*, شرط *ṣart*, قانون *kānūn*. Les règles

de cette science, شرط علم ایت *šarṭ ʔilmu ʔitu*. Connaître toutes les règles, مغتاهوئى سكل شرط *mengatahū-i segala šarṭ*. Les règles de la grammaire arabe, شرط علم صرف عرب *šarṭ ʔilmu šeref arab*. La — de nos actions et de notre conduite, شرط فربواتن دان لاکو جالان کامی *šarṭ per-buāt-an dān lāku jālan kāmī*. Nous devons suivre cette —, هندقله کامی برجالان تورت قانون ایت *hendak-lah kāmī ber-jālan tūrut kēnūn ʔitu*.

RÈGLE, modèle, تلادن *tulādan*.

Un festin en —, فرجمون بسر *per-jamū-an besār*.

RÈGLES, menstrues, حیض *heidl*.

Les règles ont cessé, تیاد حیض لاکی *tiāda heidl lāgi*.

RÉGLÉ, E, part. pas. du v. régler, arrangé, تراتر *ter-atur*. — comme un papier de musique, تراتر دغن یغ *ter-atur dengan yang būik*. Homme —, homme sage, rangé, اورغ یغ فانت لکون *orang yang pātut lakū-ña*.

RÉGLÉ, décidé, déterminé, ترتتو *ter-tantu*.

RÈGLEMENT, s. m., statuts, اندغ *undang-undang*. Les règlements de l'université, اندغ مدرسه *undang-undang madrasat*. Livre qui contient le —, کتاب اندغ *kitāb undang-undang*.

RÈGLEMENT, ordre à observer, فراتورن *per-atūr-an*. — de vie, فراتورن لاکو جالان *per-atūr-an lāku jālan*.

RÈGLEMENT de compte, هتوغن *hitūng-an*, فرکړان *per-kirā-an*.

RÉGLER, v. a., tirer des lignes, مغکارس *meng-gāris*. — du papier, مغکارس قرطاس *meng-gāris karṭās*.

RÉGLER, diriger, conduire, arranger, ممرته *memarentah*, مغاترکن *meng-atūr-kan*. — sa maison, ممرته *memarentah rūmah-ña*. — les conditions d'un fermage, مغاترکن *meng-atur-kan se-gala porkāra pājak*. — sa dépense, مغاترکن بلنجان *meng-atur-kan belanjā-ña*. — une pendule, مغاترکن هرلوجی *meng-atur-kan hor-lūji*, ممتلکن هرلوجی *mem-betūl-kan horlūji*.

RÉGLER, terminer, fixer, مپلسیکن *meñclesey-kan*. — un compte, مپلسیکن فرکړان *meñclesey-kan per-kirā-an*.

SE RÉGLER d'après la volonté de quelqu'un, منورت کهندق اورغ *menūrut ka-hendak orang*.

RÉGNANT, E, adj., یغ مکغ فرته *yang memegang parentah*, یغ ممرته *yang memarentah*. Le prince —, یغ مکغ فرته *baginda yang memegang parentah*.

RÈGNE, s. m., کرجاء *ka-rajā-an*,
فرته *parentah*, فرته *pemarentah-an*. Que votre — arrive, کرجاء
کرجاء *ka-rajā-an-mu datang-lah*.
— paisible, کرجاء *ka-rajā-an yang ber-santawsa*.
Le — du Sultan Mansur fut de trois
ans, مك وقت سلطان منصرايت اتس
تحت کرجاء ايت تيک تاهن لان
maka waktu sultān manşur itu
ātas takta ka-rajā-an itu tiga
tāhun lamā-ña.

RÈGNER, v. n., براج *be-rāja*,
مکخ کرجاء *jādi rāja*, برکرجاء
memegang ka-rajā-an, برکرجاء
ber-ka-rajā-an, فرته *memegang*
parentah. Dieu régnera éternelle-
ment, هو مکخ کرجاء سمى ککل
hūwa memegang ka-rajā-an sam-
pey kakāl. C'est par moi que les
rois règnent, اوله کيت رجراج مکخ
کرجاء *ūleh kīta raja-rāja memeg-*
ang ka-rajā-an. Ils régneront
avec le Christ pendant mille ans,
مريکيت اکن برکرجاء سرت دغن
المسيح سريو تاهن لان
marika-itu akan ber-ka-rajā-an serta dergan
el-mesēh sa-rību tāhun lamā-ña.
La mort règne depuis Adam, موت
موت *maut ber-ka-rajā-*
an deri-pada ādam. — sur, ممرته
memarentah, فرته *memeg-*
ang parentah ātas. — sur un pays,
ممرته *memarentah - kan*

nagri. — sur un peuple, ممرته *memarentah - kan suātu*
kaum.

RÉGNER, avoir autorité sur,
مغفونک *merg-ampū-kan*. Qu'ils
règnent sur les animaux, هندقله ای
مغفونک سکل بناخ *hendak-lah ia*
merg-ampū-kan segala binātang.

REGORGER, v. n., déborder, abon-
der, ملفه *me-limpah*, ملفر *me-*
lampar, مغفوه *merg-ampuh*. Il
regorge de biens, هرت بايق سکالی اد
فدان *harta bāñak sa-kālī ada*
padā-ña.

REGOÛTER, v. a., مرسای قول *me-*
rasā-i pūla, منجوب قول *men-xōba*
pūla.

REGRATTER, v. a., مغتارق قول
merg-gāruk pūla, مغتارس قول
merg-gāris pūla.

REGRET, s. m., chagrin que cause
une perte, چنت *xinta*, رندو *rindu*,
فيلو هاتی *pīlu hāti*. La mort de son
ami lui a donné de grands regrets,
ای برچنت سبب صحابتن ماتی
ia ber-xinta sebab şohābat-ña māti.

REGRET, déplaisir, peine, سوسه
ساکت هاتی *sūsah hāti*, ساکت هاتی
sakit hāti, دکچت *duka-xita*. Quitter
avec —, منغکلکن دغن سوسه هاتی,
meninggal-kan dergan sūsah hāti.
Donner du —, مبری ساکت هاتی
mem-brī sakit hāti.

REGRET, repentir, سسل *sesul*,
 سسل هاتی *sesul hāti*, توبت *tōbat*.
 Eprouver du —, برسسل *ber-sesul*.
 — d'avoir péché, سسل درؤد دوس *sesul deri-pada dōsa*.

REGRETTABLE, adj., یغ مبری *yang mem-brī per-xintā-an*,
 یغ هارس اورغ برسسل درؤدان *yang harus orang ber-sesul deri-pada-ña*.

REGRETTED, v. a., être affligé
 d'une perte, برچنت *ber-xinta*,
 برسوسه هاتی *ber-sūsah hāti*. — la
 perte de son argent, برچنت سبب
ber-xinta sebab ka-hilang-an wang-ña.

RÉGULARISER, v. a., ممتلکن *mem-*
betul-kan, مامتکن *memātut-kan*,
 مغاترکن *meng-atur-kan*. — un
 compte, ممتلکن هتوغن *mem-betul-kan hitung-an*.

RÉGULARITÉ, s. f., فري یغ فانت *prī yang pātut*,
 فراتورن *per-atūr-an*, کبتولن *ka-betul-an*,
 جالن یغ *jālan yang pātut*.

RÉGULATEUR, s. m., qui règle,
 یغ مغاترکن *yang meng-atur-kan*,
 مغاتر *peng-atur*.

RÉGULIER, ÈRE, adj., selon les
 règles, réglé, تراتر *ter-atur*, یغ دغن
yang dengan tertib. Gouver-
 nement —, ثمرتاهن یغ تراتر *pema-*
rentāh-an yang ter-atur.

RÉGULIER, exact, ponctuel, con-
 forme au devoir, یغ بائق *yang baik*,
 فانت *pātut*, بتل *betul*. Vie régu-
 lière, لاكو جالن یغ بائق *laku jalan yang baik*.

RÉGULIÈREMENT, adv., اتس فري *atas prī yang ber-atur*,
 یغ براتر *ātās prī yang ber-atur*,
 دغن سغاتن *dengan sa-pātut-ña*.

RÉHABILITER, v. a., rétablir dans
 son premier état, dans ses droits,
 مبری قول حق یغ سدی *mem-brī pūla hak yang sadia*. — quelqu'un
 dans l'estime publique, میسکی حرمة
mem-baik-i hormat sa-orang.

REHAUSSER, v. a., hausser davan-
 tage, faire paraître davantage,
 منغیکن *meninggā-kan*. — une
 maison, منغیکن رومه *meninggā-kan rumah*. — le prix,
 منایقن هرک *me-nāik-kan harga*. — le mérite
 de quelqu'un, موجی سورغ *memuji sa-orang*. — la réputation,
 منبلکن نام *menimbul-kan nama*. — d'or,
 مناتهن دغن امس *menatah-kan dengan amas*. Sa beauté est re-
 haussée par la parure, مک ایلغن *maka elok-ña di-tambah-i oleh per-hiyās-an*.

RÉIMPRIMER, v. a., مغچف قول *meng-exap pūla*,
 منرا قول *menerā pūla*. Un livre réimprimé,
 کتاب یغ *kutāb yang ter-terā pūla*.

REINE, s. f., راج فرمسون *rāja perampūan*,
 فرمیسوری *permisūri*.

— régnante, راج فرمفون یخ مرتنه *rāja perampūan yang memarentah.* — du ciel, فرمیسوری سورک *permisūri suwarga.* — des anges, فرمیسوری سکل ملائکة *permisūri segala malāikat.*

Fig. La — des cités, ایبو نگرى *ibu nagrī.*

REINS, s. m. pl., بوده فغکغ *būah pinggang,* کرنجل *kerinjal,* کلکلیلی *gili-gili.* Pierre dans les —, باتو بوده فغکغ *bātu būah pinggang.*

REINS, les lombes, فغکغ *pinggang.* Mal de —, ساکت فغکغ *sakit pinggang.* Ceindre les —, مبارت فغکغ *mem-bārut pinggang.*

REINS, épine dorsale, بلاکغ *blā-kang,* تولغ بلاکغ *tulang blākang.* Casser les —, مماتهکن تولغ بلاکغ *memātah-kan tulang blākang.*

Loc. C'est Dieu qui sonde les cœurs et les reins, ملك الله یخ منجوب *maka allah yang men-xōba segala hāti dān segala būah pinggang.*

Prov. Poursuivre quelqu'un l'épée dans les reins, ممقس اورغ دغن یخ *memaksa orang dengan yang krās.* Cet homme a les reins forts, il est riche, اورغ ایت بائق کای *orang itu bāñak kāya.*

RÉINTÉGRER, v. a., remettre quelqu'un dans le premier état, مندودکن *men-*

dūduk-kan orang dalam tempat yang dahulu.

RÉINTÉGRER, remettre en possession, ممفپاکن فول *mem-puñā-kan pūla.*

RÉINVITER, v. a., مفرسلاکن فول *mem-per-silā-kan pūla,* ممشکل فول *memanggil pūla.*

RÉITERER, v. a., براولغ *ber-ulang,* بربوت لاکى *ber-ulang-ulang,* ۲ برولغ *ber-būat lagi sa-kālī.* — une demande, ممت لاکى سکالی *me-minta lagi sa-kālī.*

REJAILLIR, v. n., jaillir d'un point à un autre, برفنچر *ber-panxar,* مرجق *me-rexik.*

REJAILLIR, rebondir, ملغت کبلاکغ *me-lumpat ka-blākang,* مغبل *merg-ambul.*

REJET, s. m., action de rejeter, حال مغشککن *pem-buāng-an,* هال مغ-erggan-kan *hāl merg-erggan-kan.*

REJET, nouvelle pousse, تونس *tūnas,* فوچق درقد اکر *pūxuk deri-pada akar.*

REJETER, v. a., repousser, renvoyer, ملقر کبالى *menūlak,* ممبالسکن *me-lempar kombālī,* ممشککن ساله اتس اورغ لاین *menanggung-kan salah atas orang lain.*

REJETER, vomir, ممتنه *muntah.* Ce malade rejette tout ce qu'il

prend, اورځ ساکت ایت متته سنوان
ōrang sākit itu muntah
 samuā-ña yang di-mākan-ña.

REJETER, ne pas agréer, اغځن
enggan, تباد تريم *tiāda tarīma*,
 مېځکل *meñangkal*. — une requête,
 تباد تريم سورت فرمتان *tiāda tarīma*
sūrat per-mintā-an. Il rejette les
 conseils, ای مځکنکن نصیحه *īa*
meng-enggan-kan naṣīhat.

REJETON, s. m., pousse, تونس
tūnas, تارق *tāruk*.

REJETON, enfant, descendant, انق
anak, فراناکن *per-anāk-an*.

REJOINDRE, v. a., réunir des par-
 ties qui avaient été séparées, مراځکن
 مځوېځکل *me-rāpat-kan pūla*,
 مځوېځکل *meng-hūbung-kan pūla*,
 مځوېځکل *mem-per-temū-kan*.

SE REJOINDRE, v. pron., برتو ځول
ber-temū pūla, برجځ ځول *ber-*
jumpa pūla, جادی رافت *jādi*
rāpat.

RÉJOUIR, v. a., donner de la joie,
 مېځکل *meñukā-kan*, مېځکل
 هاتی *mem-brī sūka hāti*, مځکل
meng-gamār-kan. — tout le monde,
 مېځکل *meñukā-kan se-*
gala ōrang. Cette lettre l'a beau-
 coup réjoui, مک سورت ایت سده
 مېځکل *maka* سورت ایت سده
sūrat itu sudah mem-brī bāñak
sūka hāti pada dīa. Le vin réjouit

le cœur, مک ابر اغځور مېځکل هاتی
maka āyer anggūr meñukā-kan
hāti.

SE RÉJOUIR, v. pron., برسوک *ber-*
sūka, براوله سکچت *ber-gamār*,
 مېځکل دیری *ber-ūleh sūka-xita*,
 مېځکل *meñukā-kan dīri*. Se réjouir en-
 semble, برسوکسکان *ber-suka-sukā-*
an.

RÉJOUISSANCE, s. f., کسکان *ka-*
sukā-kan, کځمارن *ka-gamār-an*,
 ترماس *ter-māsa*. Jour de —, هاری
 هاری *hāri ka-sukā-an*, هاری
 هاری *hāri termāsa*, رای
 هاری *hāri rāya*. Le bruit du canon en
 signe de —, بوي مریم اکن تندکسکان
būñimariām ākan tanda ka-sukā-
an.

RELÂCHE, s. f., interruption,
 پرهنتیځن *per-henti-an*. Etudier sans
 —, بلاجر دځن تباد برهنتی *bel-ājar*
dengan tiāda ber-henti.

RELÂCHE dans un voyage sur mer,
 فرسځکل *per-singgāh-an*. Faire
 une —, مېځکل *meñinggah*.

RELÂCHÉ, E, part. pas. du v. re-
 lâcher, détendu, کندر *kendur*.

Fig. Un homme qui est fort —,
 سؤرځ ځولنتی *sa-ōrang perlantey*.

RELÂCHEMENT, s. m., diminution
 de tension, ځول جادی کندر *pri*
yang jādi kendur.

RELÂCHEMENT du ventre, چیرت
xīrit.

RELÂCHEMENT, manque d'énergie,
کلاهن *ka-lemāh-an*.

RELÂCHER, v. a., faire qu'une chose
soit moins tendue, مغندرکن *mengendur-kan*, مغبولرکن *meng-hūlur-kan*.
— des cordes, مغندرکن تالی *mengendur-kan tāli*.

RELÂCHER, mettre en liberté,
ملفسکن *me-lepās-kan*. — un prisonnier, ملفسکن اورغ در قنجار *me-lepās-kan ōrang deri panjāra*.

RELÂCHER d'un prix, مغورغن هرک *mengūrang-kan harga*.

RELÂCHER, v. n., s'arrêter en
voyage, مغغله *meñingghah*. Il relâcha
dans cette île, ای سغله قد ثولو ایت *ia singgah-lah pada pūlaw itu*.

SE RELÂCHER, v. pron., se détendre, منجادی کندر *men-jādi kendur*.

SE RELÂCHER, diminuer, منجادی
کورغ *men-jādi kūrang*. Son zèle
se relâche, غیرتن کورغ *geirat-ña kūrang*. Le commerce se relâche,
فرنیگادن ایت کورغ رامی *perniagā-an itu kūrang rāmey*.

RELAIS, s. m., station, فرهنین *per-hentī-an*, فرسغگاهن *per-singgāh-an*. — de poste, فرکیتین کود *per-gantī-an kūda*.

De RELAIS, یغ اکن گنتی *yang ākan ganti*. Habits de —, فکاین *pakēy-an ākan sālīn*.

RELAPS, E, adj., مرتد قول *murtadd pūla*.

RELATER, v. a., ممبریت *mem-be-rīta*, میت *meñebūt*.

RELATIF, IVE, adj., qui a quelque
rapport à, یغ ترهوبغ دغن *yang terhūburg dengan*.

RELATION, s. f., rapport d'une
chose à une autre, قربندیغن *per-bandīng-an*, فرهوبغن *per-hūburg-an*, انتساب *intisāb*. Il n'y a aucune
— entre ces deux choses, مک انتار *maka antāra dūa porkāra itu tiāda per-bandīng-an*.

RELATION, commerce, liaison,
فرهوبغن *per-ṣoḥabāt-an*, فرهوبغن *per-hūburg-an*. Nos relations avec
Siam ont cessé, مک فرهوبغن کیت *maka per-hūburg-an kita dengan sīam sudah pūtus*. Avoir des relations avec
une femme, چمفر دغن سورغ فرمفون *ḡampur dengan sa-ōrang perampūan*.

RELATION, narration, récit, چریت *xerīta*, روایة *riwāyat*. — d'un
voyage sur mer, چریت فلیارن *xerīta pe-layār-an*.

RELATIVEMENT, adv., تتناغن *ten-tāng-an*, اکن *ākan*, سمرت *seperti*,
دغن دغن قربندیغن *dengan per-bandīng-an*.

RELAYER, v. n., prendre des chevaux frais, مفرگتیکن کود *mem-per-ganti-kan kūda*.

RELAYER, v. a., remplacer un autre dans un travail, برگنتی *ber-ganti*.

SE RELAYER, v. pron., se remplacer, برگنتی *ber-ganti-ganti*. Ces gens se relayent pour veiller, مریکیت برگنتی جاک *marika-itu ber-ganti-ganti jāga*.

RELÉGUER, v. a., مبعوع *mem-būang*, مندهکن کتفت جاوه *memindah-kan ka-tampat jāuh*. — dans une ile, مبعوع کفد سبوه فولو *mem-būang ka-pada sa-būah pūlaw*.

RELENT, s. m., باو باسی *bāu bāsi*, باو لاق *bāu lāpuk*. Sentir le —, بر باو باسی *ber-bāu bāsi*.

RELEVAILLES, s. f. pl., برکه اتس *berkat* فرمفون کمديئن درفد ای براتق *atas perampūan kamudi-an deri-pada ia ber-ānak*.

RELEVÉE, s. f., après-midi, لفس *lepàs* تغه هاری *lepàs tengah hāri*, تغه هاری لالو *tengah hāri lālu*. A une heure de —, فد جام فوکل سافو لفس, *pada jām pūkul sātu lepàs tengah hāri*.

RELEVER, v. a., rétablir, remettre debout, منکا کمبالی *menegā kombālī*, مندریکن فوّل *men-dirī-kan pūla*, ممیکی *mem-baik-i*. — une colonne, مندریکن فوّل سباغ تیغ *men-dirī-*

kan pūla sa-bātang tiang. — un rempart, منکا فوّل بتغ *menegā pūla binting*. — un enfant, مبشکتکن اتق *mem-bangkit-kan anak*.

RELEVER, hausser, منگیکن *meninggī-kan*. — un terrain, منگیکن تانه *meninggī-kan tānah*.

RELEVER, retrousser, مپشغ *meñingsing*. — son habit, مپشغ کاین *meñingsing kāin*.

RELEVER, louer, rehausser, موجی *memūji*. — une bonne action, موجی فربواتن یغ بایق *memūji per-buāt-an yang bāik*.

RELEVER le courage, مبرنیکن *mem-branī-kan*.

RELEVER une faute, مننجقکن ساله *menunjuk-kan sālāh*.

RELEVER la garde, مگنتی اورغ *meng-ganti orang kawal*.

RELEVER d'un engagement, ملفسکن *me-lepàs-kan deri-per-janjī-an*.

RELEVER, v. n., de maladie, سمبه *sembuh*. —, dépendre de, برگنتغ *ber-gantung*.

SE RELEVER, v. pron., باغن *bāgun*, بربری *ber-bangkit*, بربری بتل *ber-diri betul*. Il s'est relevé plusieurs fois la nuit dernière, بیراف *be-brāpa kālī* ای سده باغن سعالم *ia sudah bāgun sa-mālam*.

RELIÉ, E, part. pas. du v. relayer, سواتو *ber-jilit*. Un livre —, سواتو

اورغ برعبداء *suātu kitāb yang ber-jilit*.

RELIEF, s. m., ouvrage relevé en bosse, *يغ تمل yang timbul*. Lettres en —, *حرف تمل huruf timbul*.

RELIER, v. a., lier de nouveau, *منجيت قول meng-ikat pūla*.

RELIER un livre, *منجيت كتاب meng-jilit kitāb*, *مغوبغ كتاب meng-hūburg kitāb*.

RELIEUR, EUSE, s., *توكغ منجيت tukang men-jilit*, *فنجيت pen-jilit*, *يغ مغوبغ كتاب yang meng-hūburg kitāb*.

RELIGIEUSEMENT, adv., d'une manière religieuse, *دغن عبادة dengan ibadat*, *دغن بقتى dengan bakti*. Vivre —, *هيدف دغن بربوت بقتى hidup dengan ber-buat bakti*.

RELIGIEUX, EUSE, adj., qui appartient à la religion, *اگام ثون agāma pūna*, *براگام ber-agāma*. Pratiques religieuses, *اگام عادة ādat agāma*. Liberté religieuse, *اگام كيباسن ka-bebās-an agāma*, *حال بيبس agāma hāl bebas agāma*.

RELIGIEUX, pieux, *برعبادة ber-ibadat*, *برايمان ber-īmān*, *تقى tekī*. Une personne religieuse, *سورغ sa-ōrang ber-ibadat*, *سورغ sa-ōrang ber-īmān*.

RELIGIEUX, s. m., engagé par des vœux, *اورغ فرتاف orang per-*

tāpa, *اورغ برعبداء derwīs*, *اورغ ber-ibadat*.

RELIGIEUSE, s. f., *فرتاف فرمغون per-tāpa perampūan*.

RELIGION, s. f., culte rendu à la divinité, *اگام agāma*, *دين dīn*, *بقتى bakti*. Embrasser une —, *ماسق اگام māsuk agāma*. Avoir une —, *براگام ber-agāma*. La — chrétienne, *اگام agāma meṣēhi*. La — musulmane, *اگام اسلام agāma islām*. La — de nos ancêtres, *اگام نينق agāma nēnek mōyang kāmī*. Renoncer à sa —, *جادی مرتد jadi murtadd*, *ميشكل اگام me-ṅangkal agamā-ña*. Guerre de —, *فرغ سيل الله prang sebīl allah*.

RELIGION, piété, croyance, *عبادة ibadat*, *ايمان imān*. Avoir de la —, *برعبادة ber-ibadat*, *برايمان ber-īmān*.

RELIQUAIRE, s. m., *چندی xandi*, *فتى اكن مپفن سسساءن peti akan meṅimpan sisa-sisā-an*.

RELIQUAT, s. m., ce qui reste dû, *كتغكالن ka-tirggāl-an*, *لمهن lebèh-ña*, *فتغكال هوتغ peninggal hūtang*.

Fig. — d'un repas, *سيس sīsā*, *ريمه rēmah*.

RELIQUE, s. f., *سسساءن sisa-sisā-an*, *بکس اورغ مرحوم bakās orang marhūm*. Les reliques des saints, *سسساءن القدسين sisa-sisā-an el-kadīsīn*. Honorer les reliques

des saints, برحمة قد سسسان ber-hormat pada sisa-sisā-an el-kadisin.

Prov. Je n'ai pas grande foi à ses reliques, همب تیاد فرچای اکن hamba tiāda perwāya ākan dia.

RELIRE, v. a., مباحث فول mem-bāxa pūla.

RELIURE, s. f., علم فکرجان ilmu men-jilit, منجیلت pe-karjā-an men-jilit kitāb. Atelier de —, تمشت توکخ tampat tukang men-jilit kitāb.

RELIURE, manière dont un livre est relié, فری یخ برجیلت pri yang ber-jilit, فرهبوغن کتاب per-hubūng-an kitāb.

RELUIRE, v. n., برجهای ber-xahāya, برکیلو ber-kilaw, برکمرلادن ber-gemirlāp-an, گیلانگ گیلانگ gemilang, چمرلانг xemerlang, برکیلت ber-kilat. Les diamants reluisent, باتوانتن ایت برجهای batu intan itu ber-xahāya. Leurs armes reluisaient, سنجتان فون چمرلانг senjatā-ña pūn xemerlang. Souliers qui reluisent, سقاتو یخ برکیلت sapātu yang ber-kilat.

RELUISANT, E, adj., کیلو kilaw, گیلانگ gīlang, گیلان gīlap, گمرلادن gemirlāp-an, چمرلانг xerlang, الماع ilmā.

II.

BELUQUER, v. a., مفرلخ mergerling, مفرنتی meng-hintey.

REMANIEMENT, s. m., حال ممیکي hāl mem-baik-i, حال ممبروی hāl mem-baharū-i.

REMANIER, v. a., manier de nouveau, مراب فول me-rāba pūla, منجابت فول men-jābat pūla. Manier et —, مرراب me-raba-rāba.

REMANIER, raccommoder, refaire, ممبروی mem-baik-i, ممبروی mem-baharū-i.

REMANIER, changer, modifier, مغبهکن meng-ubah-kan.

REMARIER, v. a., مغاوبنکن فول mergāwīn-kan pūla.

SE REMARIER, v. pron., d'un homme, براستری فول her-istrī pūla. Se —, d'une femme, برلاکی فول ber-lāki pūla.

REMARQUABLE, adj., پات nāta, هارس داندھکن indah hārus di-indah-kan, دایختکن hārus di-ingat-kan. Œuvre —, فربواتن per-buāt-an yang indah-indah.

REMARQUE, s. f., ایغانت ingāt-an, فغانت per-ingāt-an. Faire une —, مغبشت meng-ingat.

REMARQUER, v. a., marquer de nouveau, منند فول menanda pūla.

REMARQUER, observer, برایشت ber-ingat, مغبشت meng-ingat, ملیت

38

me-lihat. Remarquez, ایغتله *īgat-lah*. Remarquez qu'il est jeune, هندقله تونمب ایغت اکن دی اورغ مود *hendak-lah tūan-hamba īgat akan dia orang muda adā-ña*. — beaucoup de choses auxquelles d'autres ne font pas attention, ملیهت ببراف فرکار یغ دالفاکن اورغ *me-lihat be-brāpa porkāra yang di-alpā-kan orang lain*. Faire —, مغیغکن *merg-īgat-kan*.

REMARQUER, reconnaître, distinguer, مغلل *mengenāl*. Je l'ai remarqué dans la foule, دکنلله هبب *di-kenāl-lah hamba akan dia di-antāra orang bāñak*.

REMBARQUER, v. a., موتکن فول *me-mūat-kan pūla di-kapāl*.

SE REMBARQUER, v. pron., نایق *nāik pūla ka-kapāl*.

REMBARRER, v. a., repousser vigoureusement, منولق *menūlak*, میاهت دغن یغ کرس *meñāhut dengan yang krās*.

REMBLAI, s. m., terre rapportée, یغ دباو *tānah yang di-bāwa*.

REMBLAI, action de remblayer, حال ممنوهی دغن تانه *hāl memenūh-i dengan tānah*, قنمونن تانه *penimbūn-an tānah*.

REMBLAYER, v. a., ممنوهی دغن تانه *memenūh-i dengan tānah*. — un

fossé, ممنوهی فارت دغن تانه *memenūh-i pārit dengan tānah*.

REMBOUTER, v. a. — un os, ممبویه *mem-būbuh pada tempat-ña tulang yang sudah tegalāt*.

REMBOURRER, v. a., مغیسی *merg-isi*. — avec du coton, مغیسی دغن *merg-isi dengan kăpas*. — une selle avec du crin, مغیسی فلان *merg-isi pelāna dengan rambut gambung kūda*.

REBOURSABLE, adj., یغ هارس *yang harus di-bāyar*.

REBOURSEMENT, s. m., حال ممبایر *hāl mem-bāyar*, قمییارن *pembayār-an*, حال ممبالس وغ *hāl mem-bālas wang*.

REBOURSER, v. a., ممبایر *mem-bāyar*, ممبالس وغ *mem-bālas wang*, میله *meñilih*. — les dépenses, ممبایر *mem-bāyar belanja*. — quelque'un de ses avances, ممبالس وغ یغ *mem-bālas wang yang sudah di-belanja orang*. — une perte, میله کرگین *meñilih ka-rugī-an*.

REMBRUNIR, v. a., rendre brun, منجدیکن *merg-hitam-kan*, هیتم مانس *men-jadī-kan hitam mānis*.

Fig. Visage rembruni, موك سورم *mūka sūram*, موك مورم *mūka mūram*.

REMÈDE, s. m., ثناور *ōbat*, فناور *penāwar*. — en poudre, لومت *ōbat lūmat*. Donner un —, مبری *mem-brī ōbat*. Prendre un —, فاکی اوبت *mākan ōbat*, فاکی اوبت *pākey ōbat*. — contre la fièvre, اوبت دم *ōbat demām*.

Prov. Il y a — à tout, fors à la mort, تباد دای افای لاون موت *tiāda dāya upāya lāwan maut*.

REMÉDIABLE, adj., یغ دافت داباتی *yāng dāpat di-obāt-i*, یغ دافت دتلوخی *yāng dāpat di-tulūng-i*.

REMÉDIER, v. a., مغباتی *merg-obāt-i*. — de bonne heure, مغباتی *merg-obāt-i dergan si-grāh*.

Fig. Je ne puis y remédier, تیاد *tiāda dāpat hamba menūlung*, تیاد براهای *hamba tiāda ber-upāya*.

REMÉLER, v. a., منچشر فول *men-xampur pūla*.

REMÉMORER, v. a., مغیختکن *merg-ingat-kan*.

REMENER, v. a., مغهنتر فول *merg-hantar pūlang*, مولخکن *memūlang-kan*.

REMERCIER, v. a., منریم کاسه *menarīma kāsīh*, مبری شکور *mem-brī šukūr*, مغوچف شکور *merg-ūxap šukūr*. Je vous remercie, هب منریم *hamba menarīma kāsīh*, تریم

کاسه *tarīma kāsīh pada tūan*. — Dieu pour ses bienfaits, مغوچف شکور کفد الله کارن سکل انکرهن *merg-ūxap šukūr ka-pada allah kārna segala anugrāh-ña*.

REMERCIER, refuser honnêtement, تیاد تریم *tiāda tarīma*. — quelqu'un de ses offres de service, تیاد تریم *tiāda tarīma tūlung deri sa-orang*.

REMERCIER, congédier, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un employé, ملفسکن سوره درفد جباتن *me-lepās-kan sa-orang deri-pada jabāt-an*.

REMERCEMENT, s. m., تریم کاسه *tarīma kāsīh*, شکور *šukūr*. Lettre de —, سورت اکن تریم کاسه *sūrat ākan tarīma kāsīh*. Mille remerciements au Seigneur, سربو شکور بکی *sa-ribu šukūr bagī tūhan*. — venant du cœur, شکور یغ تربت *šukūr yang terbit deri-pada hāti*.

REMETTRE, v. a., mettre de nouveau, مبوبه فول *mem-būbuh pūla*. — à la voile, برلایر فول *ber-lāyar pūla*. — à sa place, فدف تفتن *mem-būbuh pada tempat-ña*. Remettez votre épée dans le fourreau, کبلیکنله فدفم کفد تفتن *kombalikan-lah pedang-mu ka-pada tempat-ña*.

REMETTRE, rétablir, مپهکن *me-ñembuh-kan*. — d'une frayeur,

متفکن هاتی *menetap-kan hāti*.
— des personnes bien ensemble,
مندامیکن اورث *men-dāmey-kan*
ōrang.

REMETTRE, livrer, مبرهن *meñer-*
rāh-kan, مبری *mem-brī*. — en
main, مبرهن کفد تاغن *meñerāh-*
kan ka-pada tāgan. — une lettre,
مبری سورت *mem-brī sūrat*.

REMETTRE, rendre, مغبلیکن
mergombali-kan.

REMETTRE, différer, برتغکه *ber-*
tangguh, منغکهکن *menangguh-kan*,
ملبتکن *me-lambat-kan*. — toujours,
تغکه *tangguh-ber-tangguh*.

REMETTRE, pardonner, مغمفن
merg-ampun, مغمفونی *merg-amp-*
pūn-i, ملفسکن *me-lepās-kan*, معافکن
me-māf-kan. Afin qu'il vous re-
mette vos péchés, سغای ای مغمفونی
supāya ia merg-
ampūn-i pada kāmū segala dōsa.
Beaucoup de péchés lui sont remis,
دسان یغ باقی ایت ترامفن فدان
dosā-ña yang bāñak itu ter-
ampun padā-ña. Il lui remit sa dette,
مک ای مغمفونی هوتغن ایت
maka ia merg-
ampūn-i hūtang-ña itu. Re-
mettez, et il vous sera remis, لفسکنله
lepās-kan-lah
maka ākan kāmū di-lepās-kan.

REMETTRE, mettre en dépôt, con-
fier, منارو *menāruh*, مغماتنکن
merg-amānat-kan.

SE REMETTRE, v. pron., d'une
maladie, برسمبه *ber-sembuh*.

SE REMETTRE bien avec quel-
qu'un, مندامی دغن سورث *men-dā-*
mey dergan sa-ōrang.

SE REMETTRE entre les mains de
Dieu, مبرهن درین کفد رحمة الله
meñerāh-kan diri-ña ka-pada
rahmat allah.

RÉMINISCENCE, s. f., فراغانن *per-*
ingāt-an.

REMISE, s. f., action de remettre,
de livrer, حال مبری *hāl mem-brī*,
حال مبرهن *hāl meñerāh-kan*.

REMISE, délai, فرتغکوهن *per-*
tanggūh-an.

REMISE, grâce, pardon, امثن
ampun, کمفونن *ka-ampūn-an*.

REMISE, abri pour un carosse,
بشسل تمفت کریت *bangsal tempat*
karēta.

RÉMISSIBLE, adj., یغ دافت دامغنکن
yang dūpat di-ampun-kan.

RÉMISSION, s. f., pardon, grâce,
امثن *ampun*, کمفونن *ka-ampūn-*
an. La — des péchés, کمفونن
ka-ampūn-an dōsa. Obtenir
la — des péchés, براوله کمفونن دسان
ber-ūleh ka-ampūn-an dosā-ña.

RÉMOLADE, ou RÉMOULADE, s. f.,
کوه درفد چوک دان سساوی دان لاین
kūwah deri-pada xūka
dān sesāwi dān lāin deri-pada
itu.

REMONTER, v. n., monter de nouveau, نایق ٲول *nāik pūla*. — sur le trône, نایق راج ٲول *nāik rāja pūla*. — à l'origine, نایق کٲد اصلن *nāik ka-pada aṣal-ña*.

REMONTER, v. a. — une rivière, مودی *mūdik*. — son écurie, مبلی *mem-belī kūda bahāru*. — une montre, موترجام *memūtar jām*. — le courage, مبری هاتی *mem-brī hāti*. — des souliers, مبیکی سٲانو *mem-baik-i sapātu*.

REMONTANCE, s. f., représentation, ٲغدوئن *perg-adū-an*.

REMONTANCE, avertissement, ٲغجارن *perg-ajār-an*.

REMONTRE, v. a., montrer de nouveau, مننجٲکن ٲول *menunjuḱ-kan pūla*, مغاجر ٲول *meng-ajar pūla*.

REMONTRER, représenter, مغادو *meng-ādu*.

REMONTRER, avertir, مغجاری *meng-ajār-i*.

Prov. C'est Gros-Jean qui remontre à son euré, اورغ بوده هندق *orang bōdoh* اورغ ٲندی *hendak meng-ajār-i orang pandey*.

REMORDRE, v. a., mordre de nouveau, مغایکت ٲول *meng-gigīt pūla*.

REMORDS, s. m., سسل *sesāl*, سسل هاتی *sesāl hāti*. — inutile, سسل

سی ٲ *sesāl yang sia-sia*. Rongé par le —, دماکن سسل هاتی *di-mākan sesāl hāti*.

REMORQUE, s. f., تند *tonda*. Etre à la —, دتند *di-tonda*.

REMORQUER, v. a., منند *menonda*, مغیل *meng-hēla*, منارق *menārīḱ*. Il remorqua ce navire jusqu'à l'embouchure de la rivière, مک کٲل ایت *maka kapāl itu pūn di-tondā-ña ka-muwāra*.

REMORQUEUR, s. m., ٲندند *penonda*, مک کٲل منند *kapāl menonda*.

REMORQUEUR, locomotive, کریت *karēta āpi*.

RÉMOULEUR, s. m., توکغ ٲغاسه *tūkaṅ perg-āsah*, ٲندی مغاسه ٲیسو *pandey meng-āsah pīsaw*.

REMOUS, s. m., t. de mar., ایر *āyer alūr-an prāhu*, اولق ایر *ūlaḱ āyer*.

REMPAILLER, v. a., مبوبه مرغ ٲول *mem-būbuh meràng pūla*.

REMPAILLEUR, EUSE, اورغ مبوبه *orang mem-būbuh meràng pada krusī*, مرغ ٲد کرسی *tūkaṅ kisi-kisi krusī*.

REMPART, s. m., levée qui défend une place, بنتغ *bintir*, تمبق *tembok*, کوت *kōta*, کو بو *kūbu*. Muni de —, بر بنتغ *ber-bintir*.

REMPART, ce qui protège, لندغ *lindung*.

REMPLOAANT, s. m., qui remplace, *per-ganti*, یخ برکنتی *yang ber-ganti*.

REMPLACEMENT, s. m., گنتی *ganti*, *per-ganti-an*. Il vient en — d'un autre, ای داتغ گنتی اورغ *ia dātang ganti orang lain*.

REMPLOAER, v. a., مگنتی *meng-ganti*. Il remplace son père sur le trône, ای مگنتیکن کرجاان ایند *ia meng-ganti-kan ka-rajā-an ayahnda*. —, donner un successeur, faire remplacer, مفرگنتیکن *mem-per-ganti-kan*.

SE REMPLACER alternativement, *ber-ganti-ganti*.

REMPLEIR, v. a., emplier, منوهی *memenūh-i*. مگیسی *meng-isi*. — un tonneau, منوهی ساتوتخ *memenūh-i sātu tong*. — un sac, مگیسی کارغ *meng-isi kārang*. — son ventre, مگیسی *meng-isi prūt-ña*.

REMPLEIR, combler, میپوکن *meñebū-kan*. — un fossé, میپوکن ثارت *meñebū-kan pārīt*.

REMPLEIR, occuper une place. Dieu remplit le ciel et la terre, الله ملفوتی لاغت دان بوی *allah me-lipūt-i lāngit dān būmi*. Les étrangers remplissent la ville, اورغ *orang* اسغ ایت بابق سکالی دالم نگری *āsing itu bāñak sa-kālī dālam nagrī*. Son nom remplit le monde, مک نماک ایت مشهورفد سکلیئن نگری

maka namā-ña itu maṣhūr pada sa-kālī-an nagrī.

REMPLEIR, accomplir. Il remplit ses engagements, ای مپیکن جنجین *ia meñampey-kan janjī-ña*. — ses désirs, منوهی حسرة *memenūh-i hesrat*.

REMPLEIR bien tous ses moments, مغيياكن تيف ۲ ساعة دغن سفرتين *meng-upayā-kan tiap-tiap saat dergan seperti-ña*.

REMPLEISSAGE, s. m., action de remplir, حال منوهی *hāl memenūh-i*, حال مگیسی *hāl meng-isi*.

REMPLEISSAGE, ce qui sert à remplir, باکل مگیسی *bākal meng-isi*.

REMPORTEUR, v. a., emporter ce qu'on avait apporté, مباو کبالی *mem-bāwa kombālī*.

REMPORTEUR, obtenir, براوله *ber-ūleh*. — la victoire, براوله کمنان *ber-ūleh ka-menāng-an*. — le prix, براوله حسنة *ber-ūleh hisnat*.

REMUANT, E, adj., brouillon. گشگو *ganggu*, گارغ *gārang*, یخ سوك گاده *yang sūka gādoh*.

REMUÉ, E, part. pas. du v. remuer, گویخ *gerak*, ترکرت *ter-gerak*, گویخ *gōyang*, ترکویخ *ter-gōyang*, گنجخ *gunxang*, ترکنجخ *ter-gunxang*, اجق *ajak*, تراچق *ter-ajak*, کالجق *kāxuk*, تراکچق *ter-kāxuk*.

REMUE-MÉNAGE, s. m., dérangement de meubles, سرب رومه دباوسين *serba rūmah di-bāwa sīni sāna*.

REMUE - MÉNAGE, trouble, هارو *hāru*, هرييرو *haru - bīru*, گاده *gādoh*.

REMUEUR, v. a., mouvoir quelque chose, مشكويخ *meng-gerək*, مشكويخ *meng-gōyang*. — la main, مشكويخ *meng-gerək tāngan*. — la tête, مشكويخ كفال *meng-gōyang kapāla*. Faire —, مشكويخ *meng-gerək-kan*, مشكويخ *meng-gōyang-kan*.

REMUEUR, exciter, émouvoir, مشوق *meng-ūpak*, مشروكن *meng-harū-kan*, مشاجق *meng-ajak*. — le peuple, مشوق رعية *meng-ūpak rayat*, مشروكن رعية *meng-harū-kan rayat*.

REMUEUR la terre, مشكالي تانه *meng-gālī tānah*.

Fig. — ciel et terre, مشبل سكل *meng-ambil segala dāya upāya*.

REMUEUR v. n. et SE REMUEUR, v. pron., برکويخ *ber-gerək*, برکويخ *ber-gōyang*.

RÉMUNÉRATEUR, TRICE, s., مبالس *pem-bālas*, مبالس *yang mem-bālas*. Il est le —, مبالس ثواب *za pem-bālas sawāb*.

RÉMUNÉRATION, s. f., مبالس *ka-balās-an*, مبالس *pem-balās-an*, مبالس ثواب *upāh-an*, مبالس ثواب *sawāb*. Obtenir une grande —, مبالس ثواب بسر, *ber-ūleh sawāb besār*.

RÉMUNÉRER, v. a., مبالس *mem-bālas*, مبالس *meng-upāh-i*. Un roi doit — la fidélité, مبالس راج *maka hārus rāja itu mem-bālas-kan ātas orang satiāwan*.

RENAISSANCE, s. f., ثواناكن فول *per-anāk-an pūla*.

RENAÎTRE, v. n., naître de nouveau, دثواناكن فول *di-per-ānak-kan pūla*, دثواناكن *te-per-ānak-kan*, دثواناكن جادی فول *jādi pūla*. Vous qui êtes renés, سامويخ سده دثواناكن فول *kāmu yang sudah di-per-ānak-kan pūla*. — de l'eau et de l'esprit, دثواناكن درفد ايردان روح *di-per-ānak-kan deri-pada āyer dānrūh*. — au bonheur, جادی برهکی فول *jādi ber-bahagīa pūla*.

RENAÎTRE, croître de nouveau, دثواناكن تبه فول *tumbuh pūla*. L'herbe renaît, رمفت تبه فول *rumpūt tumbuh pūla*.

RÉNAL, E, adj., بسوه فشكخ فون *būah pinggang pūña*. Veine rénale, اورت بسوه فشكخ *urat būah pinggang*. Douleur rénale (néphrétique), ساكت *sakit būah pinggang*.

RENARD, s. m., ثعلب *rūbeh*, روبه *rūbeh*, *şaleb*.

Fig. C'est un fin —, ای اورغ *ia* *ōrang ærdik*.

RENCHÉRIR, v. a., rendre plus cher, منایقن هرک *me - nāik - kan* *harga*.

RENCHÉRIR, v. n., devenir plus cher, منجادی لبه ماهل *men - jādī lebèh māhal*.

RENCONTRE, s. f., فرتوون *per-temū-an*, سو فندفاتن *pen-dapāt-an*, سو *sūwa*. Faire une —, برغو *ber-temū*, منداقت *men-dāpat*. Il fit une mauvaise —, مکن ای فون کدناغن چلاک *maka ia pūn ka-datāng-an ælāka*. Aller à la —, مغالو *merg-ēlu*, مچبت *meñambut*.

RENCONTRE, combat, ففراغن *pe-prāng-an*.

De RENCONTRE, qui n'est pas neuf. Marchandise de —, دگاغن *dagāng-an yang tiāda bahāru*.

RENCONTRER, v. a., برغو *ber-temū*, برچمف *ber-jumpa*, برسو *ber-sūwa*. Il rencontra une maison, ای برتموله *ia ber-temū-lah sa-būah rūmah*. — quelqu'un dans le chemin, برچمف دغن سورغ دجالن *ber-jumpa deġan sa-ōrang di-jālan*. — rarement, جارسو *jārang ber-sūwa*. Faire —, مفرتموکن

mem-per-temū-kan, برسواکن *ber-suwā-kan*.

SE RENCONTRER, v. pron., avoir lieu, اد *ada*, جادی *jādī*. Quelque-fois il se rencontre des hommes qui, مکن بارغکالی اد اورغ یغ *maka bārang-kālī ada ōrang yang*.

RENDEZ-VOUS, s. m., جنبی اکن *janji ākan ber-temū*. —, lieu, فرتوون *tampat per-temū-an*.

RENDORMIR, v. a., منیدرکن قول *menīdor-kan pūla*.

SE RENDORMIR, v. pron., تیدر قول *tīdor pūla*.

RENDRE, v. a., restituer, renvoyer, مولغکن *mergombalī-kan*, مغمولغان *memūlang-kan*, مبالس *mem-bālas*.

— un argent volé, مغمولغان ورغ یغ *mergombalī-kan wang yang di-xūri*. — une chose empruntée, مولغکن بارغ یغ دفتجم *memūlang-kan bārang yang di-pinjam*. — un salut, مبالس تابق *mem-bālas tābek*. Que Dieu vous le rende! الله دبالسکن *di-bālas-kan allah apā-lah kirā-ña itu pada tūan*. — à chacun selon ses œuvres, مبالس فد سسورغ اتس کرجان *mem-bālas pada sa-sa-ōrang ātas karjā-ña*. — le mal pour le bien, مبالس کجهاتن کنتی کییکن *mem-bālas ka-jahāt-an ganti ka-baik-an*.

RENDRE, payer, مبابر *mem-bāyar*. Rendez-moi ce que vous me devez,

بايرله فداكو بارغ يڭ اغكو برهوتڭ *bāyar-lah padā-ku bārang yang angkaw ber-hūtang*. Rendez à César ce qui est à César, بايرله بارغ يڭ قيصرثون *bāyar-lah bārang yang kēsar pūña pada kēsar*.

RENDRE, produire, برحاصل *ber-hāsil*, حاصل ممبرى *mem-brī hāsil*. Cette terre rend beaucoup, مك تانه *maka tānah itu bāñak hāsil-ña*.

RENDRE, rejeter, منته *muntah*, بيرق *bēraḱ*. — par haut et par bas, منته دان بيرق *muntah dān bēraḱ*.

RENDRE, traduire, مپالن *meñālin*. — en français, مپالن كغد بهاس فرنيچس *meñālin ka-pada bahāsa prancis*.

RENDRE, faire devenir, منجديكن *men-jadi-kan*. — riche, مشياكن *menjayā-kan*. Différentes manières de rendre ce verbe en malais: Rendez compte de votre administration, بريله فركراڤن بندهرينم *brī-lah per-kirā-an bendaharī-an-mu*. Il rendit l'esprit, فوتسله پاو *pūtus-lah nāwa*. — grâce, مغوچف شكور *meng-ūxap šukūr*. — témoignage, ممبرى سقسى *mem-brī saḱsi*. — un son clair, ممبرى بوي يڭ بارغ *mem-brī būni yang nāring*. — une mauvaise odeur, برباو بوسق *ber-bāu būsuk*. — à quelqu'un sa parole, ملفسكن اورغ درقد جنبين *me-lepās-kan ōrang deri-pada janjī-ña*.

— la vie, مغهيدفكن قول *merg-hī-dup-kan pūla*. — service, ممبرى *mem-brī tūlung*. — la santé, مغهيدفكن *meñembuh-kan*. — visite, مغهيدفكن *merg-anjung*. — ses respects, ممبرى حرمة *mem-brī hormat*. — l'âme, فوتس پاو *pūtus nāwa*.

SE RENDRE, v. pron., فرگى *pergi*. Se — à la maison, فرگى كرومه *pergi ka-rumah*. Se —, se soumettre, مبرهكن درين *meñerāh-kan diri-ña*. Se —, devenir, منجداى *men-jadi*. Se — méprisable, منجداى هين *men-jadi hīna*. Se — caution, مغاكو *merg-aku*.

BÈNE, s. f., تالى ككڭ *tālī kakang*, تالى توم *tālī tum*.

Fig. Tenir les rênes du gouvernement, ممكغ فرته *memegung parentah*.

RENÉGAT, E, s., مرتد *murtadd*.

RENFERMÉ, E, part. pas. du v. renfermer, كورغ *kūrug*. —, emprisonné, ترقيجار *ter-panjāra*.

Sentir le RENFERMÉ, برباو باسى *ber-bāu bāsi*, برباو لافق *ber-bāu lāpuk*.

RENFERMER, v. a., enfermer de nouveau, مغورثكن قول *mengūrung-kan pūla*.

RENFERMER, enfermer, منوتف دالم *menūtup di-dālam*, مغورثكن

menjūrung-kan. —, emprisonner, منجران *memanjarā-kan.*

RENFERMER, contenir. Ce livre renferme bien des vérités, بايق *bāñak ka-benār-an dālam kitāb ini.* La mer renferme des choses précieuses, مك *maka dālam laut itu ada bārang-bārang yang indah-indah.*

RENFLER, v. n., منجادی بشكوت *men-jādi bargkak.*

RENFORCER, v. a., منولق كدالم *men-ūlak ka-dālam,* مماستقن *me-māsuk-kan.*

RENFORCER, v. a., rendre plus fort, مشقوتكن *meny-kuwat-kan.*

RENFORCER, augmenter, ممبايقن *mem-bāñak-kan,* منخب *menambah.*

RENFORT, s. m., تمباهن كواس *tam-bāh-an kuāsa.*

RENGAÏNER, v. a., مناره دالم سارغ *menāruh dālam sārung.* — son épée, مناره فدغن دالم سارغ *menāruh pedang-ña dālam sārung.*

RENGORGER (SE), v. pron., برسيفك *ber-sikap tekebur.*

RENGRAISSER, v. a., faire redevenir gras, مشكمتكن فول *meng-gumuk-kan pūla.*

RENGRAISSER. v. n., redevenir gras, منجادی كمتق فول *men-jādi gumuk pūla.*

RENIEE, v. a., ميشكل *meñangkal,* منكر *munkir.* Quiconque me reniera devant les hommes, je le renierai devant mon père, بارغسياف *bārangsiāp* ميشكل اكن داکو دهدائن مانسی اكو *meñangkal ākan dāku di-hadāp-an mānusiā āku* اين لاكي ماوميشكل اكن دی دهدائن *ini lagi māu meñangkal ākan dīa di-hadāp-an bapā-ku.* — la foi, ميشكل ايمان *meñangkal imān.* Vous n'avez pas renié mon nom, مك اغكو *maka angkaw sudah tiada meñangkal namā-ku.*

RENIFLER, v. n., منچيم سرت برنفس *men-xium serta ber-nefas.*

RENOM, s. m., réputation, نام *nāma,* گه *gàh.* Bon —, نام يڭ بايق *nāma yang bāik.* Acquérir du —, براوله *ber-ūleh gāh.*

RENOMMÉ, E, part. pas. du v. renommer, élu de nouveau, دقيه *di-pilih pūla.*

RENOMMÉ, fameux, مشهور *maš-hūr,* ترنام *ter-nāma,* يڭ كمان *yang ka-namā-an.* Guerrier —, هلبالغ *hulubālang yang mašhūr.* Homme — par sa science, اورغ يڭ *orang yang ter-nāma sebab ka-pandēy-an-ña.*

RENOMMÉE, s. f., نام *nāma,* گه *gàh.* Mauvaise —, نام يڭ بوسق *nāma yang būsuk.*

Prov. Bonne — vaut mieux que ceinture dorée, نام یخ بایق اد لبه بایق *nāma yang bāiḡ ada lebèh bāiḡ deri-pada ka-kayā-an.*

RENOMMER, v. a., élire de nouveau, میله فول *memilih pūla.*

RENONCER, v. n., quitter, منگکلن *meninggal-kan.* — au trône, منگکلن تخت کرجان *meninggal-kan takta ka rajā - an.* — aux plaisirs, منگکلن سکل کسکان *meninggal-kan segala ka-sukā-an.*

RENONCER, renier, rejeter, میشکل *meṅangkal,* مموع *mem-buang.* — à sa foi, میشکل ایمان *meṅangkal imān.* — au démon, میشکل شیطان *mem-buang šeiṭān.*

RENOUER, v. a., nouer une chose dénouée, میفکلن فول *meṅimpul-kan pūla,* میشت فول *meṅ-ikat pūla.*

Fig. — un traité, مموت فرجینجین *mem-buat per-janjī-an pūla.* — amitié, جادی صحابة فول *jādi šohābat pūla.*

RENOUVELER, v. a., ممبروی *mem-baharū-i.* — un traité, ممبروی فرجینجین *mem-baharū-i per-janjī-an.* — la face de la terre, ممبروی موك بومي *mem - baharū - i mūka būmī.*

RENOUVELER, changer, مشگتینکن *meṅ-gantī-kan.* — le mobilier d'une maison, مشگتینکن فرکاکس

رومه *meṅ-gantī-kan perkākas rūmah.*

RENOUVELER, réitérer, مموت فول *mem-buat pūla.* — une demande, منت فول *mintā pūla.*

SERENOUELER, v. pron., دمبروی *di-baharū-i.* Se renouveler de jour en jour, دمبروی درقد سهاری کغد *di-baharū-i deri-pada sa-hāri ka-pada sa-hāri.*

RENOUVELLEMENT, s. m., ممبرون *pem-baharū-an.* Il nous a sauvés par le baptême et par le — du Saint-Esprit, مکه ای سده منخلاصکن *maka ia sudah men-ḡalāṣ-kan kāmī ūleh per-mandī-an dān pem-baharū-an rūḡ ul-ḡudus.*

RÉNOVATEUR, TRICE, adj., یخ *yang mem-baharū-i.*

RÉNOVATION, s. f., حال مموت فول *hāl mem - būat pūla,* حال مموت بهارو *hāl mem-būat bahāru.* — des vœux, حال برنية فول *hāl ber-nīyet pūla.*

RENSEIGNEMENT, s. m., فننجونکن *penunḡuk-an,* خبر *ḡabar.* Donner des renseignements, ممبری تاهو *mem-brī tāhu.*

RENSEIGNER, v. a., enseigner de nouveau, مغاجر فول *meṅ-ājar pūla.*

RENSEIGNER, donner des renseignements, ممبری تاهو *mem - brī tāhu.*

RENTE, s. f., revenu annuel, حاصل *hāsil*, بونج *bunga* wang, حاصل *hāsil* یخ دبری قد تیاف ۲ تاهن *yang di-brī pada tiap-tiap tāhun*.

RENTIER, ÈRE, s., اورخ یخ براوله *orang yang ber-uleh hāsil pada tiap-tiap tāhun*.

RENTAIRE, v. a., جرومت *jerū-mat*, منیسق *menīsik*.

RENTANT, E, adj., یخ کدالم *yāng ka-dālam*. Angle — , فنجورویخ *pen-jūru yang kūjung-ña ka-dālam*.

RENTÉE, s. f., action de rentrer, retour, حال ماسق قول *hāl māsuk pūla*, حال قول *hāl pūlang*.

RENTÉE de fonds, قنریمان وع *penarimā-an wang*.

RENTRE, v. n., entrer de nouveau, ماسق قول *māsuk pūla*. Sortir par une porte et — par l'autre, کلوردر سواتو فتودان ماسق قد فتویخ *ka-lūar deri suātu pintu dān māsuk pada pintu yang lāin*.

RENTRE, retourner, revenir, قول *pūlang*, کبالی *kombālī*. Il est rentré à minuit, تغه مالم ای سده قول *tergah mālām ia sudah pūlang*.

RENTRE en soi-même, فکر دالم *pikir dālam hatī-ña*.

RENTRE, v. a., porter dedans, مباسقن *me-māsuk-kan*, مباسقن

mem-bāwa dālam. — des marchandises dans le magasin, ماسقن *me-māsuk-kan da-gāng-an ka-dālam goddng*.

RENVERSE (A LA), تلنتخ *telentang*.

Tomber à la —, جاته تلنتخ *jātuh telentang*. Etre couché à la — (sur le dos), تر تلنتخ *ter-telentang*. Se coucher à la —, منلنتخ *mene-lentang*.

RENVERSÉ, E, part. pas. du v. renverser, بنتن *bantun*, تر بنتن *ter-bantun*, روبه *rūbuh*. — de cheval, بنتن دراتس کود *bantun deri ātas kūda*.

RENVERSÉ, sens dessus dessous, بالقی *bālīk*, بالقی بله *bālīk-belāh*.

RENVERSEMENT, s. m., action de renverser, قمتنون *pem-bantūn an*, قملیکن *pem-balīk-an*. — d'esprit, ککلائن *ka-gilā-an*, کدوهن *ka-bodōh-an*.

RENVERSEMENT, au fig., ruine, قمنسائن *pem-binasā-an*. Le — d'un État, قمنسائن کرجائن *pem-binasā-an ka-rajā-an*.

RENVERSER, v. a., faire tomber, ممنتن *mem-bantun*, مروپهکن *me-rūbuh-kan*, منجاتهکن *men-jātuh-kan*. Le vent renverse des arbres, اغن ایت ممنتن فوهن کایو *āngin itu mem-bantun pōhon kāyu*.

RENVERSER, mettre le dessus dessous, مبالقن *mem-bālīk-kan*.

RENVERSER. au fig., détruire, ممریق *mem - binasā - kan*, ممریق *me-rombak*, ممریق بله *mem - bālīk - belāh*.

SE RENVERSER, v. pron., se mettre à la renverse, منجاتهکن درین *men-jātuh-kan dirī-ña*, منلتن *menelen-tang*.

RENOVI, s. m., action de renvoyer, حال ممولشکن *hāl memūlang-kan*, حال ممولیکن *hāl mengom-bali-kan*.

RENOVI, congé. — d'une personne, حال ملفسکن اورغ *hāl me-lepās-kan ōrang*.

RENOVI, ajournement, تشکه *tang-guh*.

RENOVI, signe qui renvoie à une citation, تند منجنق قد لاین تمفت *tanda menunjuk pada lain tempat*.

RENOYER, v. a., envoyer de nouveau, مپوره قول *meñūruh pūla*, مپورم قول *mengirim pūla*.

RENOYER, faire retourner, ممولشکن *memūlang-kan*, ممولیکن *mengom-bali kan*. — quelqu'un, مپوره قولغ *meñūruh pūlang*.

RENOYER, congédier, ملفسکن *me-lepās-kan*. — un domestique, ملفسکن سورغ گاجی *me-lepās-kan sa-ōrang gāji*.

RENOYER, remettre à un autre temps, برتخکه *ber-tangguh*. — à

huitaine, هاری بارغ برتخکه *ber-tangguh bārang tūjuh hāri*.

RENOYER, repercuter, فالومغندرکن *pālu meng-undur-kan*, بالس کمالی *bālas kombāli*. — des rayons, بریکلتکن سینر *ber-kilat-kan sīnar*.

RENOYER à un autre endroit d'un livre, منجنق قد لاین تمفت *menunjuk pada lain tempat*.

REPAIRE, s. m. — de voleurs, گوه اورغ فپامن *gūah ōrang peñā-mun*. — de tous les oiseaux impurs, کروغن سکالین بورغ بروغن یغ *kurūng-an sa-kali-an būrug-burūng-an yang nejis*. Cette ville est devenue le — des dragons, نگرى ایت سده جادی کدیامن نکناک *nagrī itu sudah jādi ka-diām-an naga-nāga*.

REPAÎTRE, v. a., donner à manger, ممبرى مکان *mem - brī makān - an*.

SE REPAÎTRE, v. pron., ماکن *mākan*. Ces animaux se repaissent de chair, مک بناتغ ایت ماکن داگخ *maka binātang itu mākan dāgīng*.

Fig. Se — de vaines espérances, هارث اکن بارغ یغ سی ۲ *hārap ākan bārang yang sia-sia*.

Prov. Se — de vent et de fumée, برایشن اکن فچین *ber - ingin ākan puji-an*.

RÉPANDRE, v. a., verser, منوغ *menūwang*, منوغه *menumpah*, منوچر *men-ūxur*. — de l'eau, منوغ ایر

menūwang āyer. Je répandrai mon esprit sur eux, اکواکن منوغ روحک *āku ākan menūwang rūh-ku ka-ātas marika-itu*. — le sang, منفه داره *menumpah dārah*. — des larmes, منچوچر ایر *men-xūxur āyer māta*. Répandez votre cœur devant Dieu, چوچرله راس هاتی کامودهداثن الله *xūxur-lah rāsa hāti kāmū di-hadāp-an allah*. — son sang pour sa religion, ماتی کارن اگام *māti kārna agamā-ña*.

RÉPANDRE, disperser, مشمبر *meng - hambur*, مپیرت *meñīrat*, منچری بریکن *men - xerèy - berèy-kan*. — du riz, مشمبر برس *meng-hambur bràs*.

RÉPANDRE, donner, distribuer, ممبری *mem-brī*. — beaucoup d'aumônes, ممبری باقی صدقه *mem-brī bāñak sedekat*.

RÉPANDRE, étendre au loin. Le soleil répand sa lumière, متهارى *mata-hārī itu memaxar-kan wahayā-ña*. — une nouvelle, معلومکن خبر *me-maḷūm-kan kabur*.

SE RÉPANDRE, v. pron., برهمبورن *ber-hambūr-an*, کهمبورن *ka-hambūr-an*. La fumée du feuse répandit, مک اسف اثی ایت کهمبورنله *maka āsap āpi itu ka-hambūr-an-lah*. Parfum qui se répand dans l'air, باوون یخ هارم ترکیبردار *baū-an yang*

hārum ter-kibar di-udara. La nouvelle s'est répandue dans les environs, خبرایت جدیله معلوم برکیلخ *ḵabar itu jadī-lah maḷūm ber-kulīlīng*. Se — en longs discours, منچشکن بچار *memanjang - kan bixāra*.

RÉPANDU, E, part. pas. du v. répandre, versé, توتغ *tūwang*, ترتمغه *ter - tumpah*. Sang —, داره ترتمغه *dārah ter-tumpah*. Riz —, برس برست *bràs ter-sīrat*.

RÉPANDU, étendu au loin. Nom — dans le monde, نام یخ مشهور *nāma yang mašhūr*.

RÉPANDU, dispersé, برکفان *ber-kapār-an*, ترچری بری *ter-xerèy-berèy*.

RÉPARABLE, adj., یخ دافت دیسکی *yang dāpat di-baīk-i*, یخ بوله دفر یسکی *yang būleh di-per-baīk-i*.

REPARAÎTRE, v. n., برکلهاتن فول *ber-ka-lihāt-an pūla*, منبل فول *menimbul pūla*.

RÉPARATEUR, TRICE, s., یخ ممیسکی *yang mem-baīk-i*.

RÉPARATION, s. f., حال ممیسکی *hāl mem-baīk-i*, فریبیکن *per-baīk-an*. Mille piastres pour la — d'une maison, سربورغکت اکن ممیسکی سبه *sa-ribu ringgit ākan mem-baīk-i sa-būah rūmah*.

RÉPARATION, compensation, قمبرلاسن *pem-balās-an*.

RÉPARER, v. a., remettre en bon état, rétablir, ميميكى *mem-baik-i*. — une montre, ميميكى جام اورولس *mem-baik-i jām urūlis*. — sa fortune, براوله كيكيان فول *ber-ūleh ka-kayā an pūla*. — sa réputation, براوله نام يڭ بايق فول *ber-ūleh nāma yang baik pūla*.

RÉPARER, faire réparation. — une faute, ميمارساله *mem-bāyar sālah*. — un dommage, ميمالس *mem-bālas* كريكين *kā-rugi-an*.

RÉPARER les torts, venger les injures, ميوچى ارڭ دموك *meñūxi ārang di-mūkā*.

RÉPARTIE, s. f., réplique, جواب *jawāb*, ساهت *sāhut*.

RÉPARTIR, v. n., répliquer, منجواب *men-jawāb*, ميمبرى جواب *membrī jawāb*, ميهات *meñāhut*.

REPARTIR, v. n., partir de nouveau, براغكت فول *ber-angkat pūla*. —, retourner, ممولڭ *memūlang*, فولڭ *pūlang*.

RÉPARTIR, v. a., partager, ميهانگى *mem-bahāgi*. — un héritage, ميهانگى *mem-bahāgi pusāka*.

RÉPARTITION, s. f., فميهيگين *pem-bahagi-an*. — des intérêts d'argent, فميهيگين بوڭ وڭ *pem-bahagi-an būng wāng*.

REPAS, s. m., مكان *makān-an*, سنتاپن *santāp-an*. A l'heure du —, فدكتيك ماکن *pada kotika mākan*.

Après le —, كمدين درؤد ماکن *kamudī-an deri-pada mākan*. Faire deux — par jour, ماکن دوکالى *mākan dūa kāli sa-hāri*. Inviter à un —, مڭکل اورڭ ماکن *memanggil orang mākan*. Grand —, repas prié, فرجمون *per-jamū-an*. Donner un —, ميموت فرجمون *mem-būat per-jamū-an*, منجامو اورڭ *men-jāmu orang*. Inviter à un —, مپلاکن اورڭ ماکن *meñilā-kan orang mākan*. — de nocces, فرجمون ممغلى *per-jamū-an mēmpelēy*.

REPASSAGE, s. m., des couteaux, حال مڭاسه *hāl mēng-āsah*. — du linge, حال مڭکرس کاین *hāl mēng-gerūs kāin*.

REPASSER, v. n., passer de nouveau, لالو فول *lālu pūla*, برلالو فول *ber-lālu pūla*, برجالن فول *ber-jālan pūla*. — sur un pont, برجالن فول *ber-jālan pūla di-jambātan*. Passer et —, لالو لالڭ *lālu lālang*.

REPASSER, v. a., traverser de nouveau, مپبرڭ فول *meñabrāng pūla*. — une rivière, مپبرڭ سوڭى *menabrāng sūngēy pūla*.

REPASSER, aiguiser, مڭاسه *mēng-āsah*, منچانى *men-xāney*. — les couteaux, مڭاسه فيسو *mēng-āsah pīsaw*. Pierre à —, باتو مڭاسه *bātu mēng-āsah*.

REPASSER du linge, مڭگرس کاین *meng-gerùs kàin*.

REPASSER dans la mémoire, مڭگراتی ڦول *meng-ingāt-i pūla*. — une leçon, مڭگراتی اڃارن *meng-ingāt-i ajār-an*.

REPASSER un compte, ممرقس هتوڭن *memreksa hitung-an pūla*.

REPASSEUR, s. m., de couteaux, ڦندی تڭکارځ مڭاسه *tukang meng-āsah*, منڃانی *pandey men-xāney*.

REPASSEUSE, s. f., ڦرمڭون یځ مڭگرس کاین *perampūan yang meng-gerùs kàin*.

REPATRIER, v. a., rendre quelqu'un à sa patrie, مڭمبلیکن اورځ ڦولځ *mengombali-kan* ڦولځ کڭگری ڦان *pūlang ka-nagrī bapā-ña*.

SE REPATRIER, v. pron., مڭمبالی مڭمبالی کڭگری ڦان *mengombali pūlang ka-nagrī bāpa*.

REPÊCHER, v. a., مڭمبل در دالم ایر *meng-ambil deri dālam āyer*.

REPENDRE, v. a., pendre de nouveau, مڭگنتځ ڦول *meng-gantung pūla*.

REPENTANT, E, adj., یځ برسسل *yang ber-sesul*, یځ برتوبه *yang ber-tōbat*. Un pécheur — سؤرځ بدوس *sa-ōrang ber-dōsa yang ber-tōbat*.

REPENTIR (SE), v. pron., مڭسل *meñesul*, مڭسل درین *meñesul dirī-ña*, برتوبه *ber-tōbat*. Se — du péché,

مڭسل درڦد دوس *meñesul deri-pada dōsa*. Je me repents amèrement, مڭ هڭب ساغت مڭسل *maka hamba sānyat meñesul*.

REPENTIR, s. m., سسل *sesul*, سسل هاتی *sesul hāti*, توبه *tōbat*. Un véritable — سسل هاتی یځ بنر *sesul hāti yang benar*.

RÉPERCUSSION, s. f., renvoi, réflexion des sons, etc., کڭلاس *ka-bal-is-an*, بالسی *bālas-ña*.

RÉPERCUTER, v. a., réfléehir, renvoyer, مبالس *mem-bālas*, مبالس مڭمبالی *mem-bālas kombāli*, مڭولځکن *mem-ūlang-kan*. — le son, مبالس *mem-bālas būñi*. — les rayons, مڭولځکن سینر *mem-ūlang-kan sīnar*.

REPÈRE, s. m., marque, trait, تند *tanda*, بارس *bāris*.

RÉPERTOIRE, s. m., table, دفتر *daftar*.

RÉPÉTER, v. a., dire ou faire plusieurs fois, مڭولځ براولځ *ber-ūlang*, مڭولځ *meng-ūlang*. — un mot, کات *ber-ūlang-ūlang kāta*. — alternativement, براولځ الاغن *ber-ūlang-ūlang-an*.

RÉPÉTER, dire de nouveau, rapporter, برکات ڦول *ber-kāta pūla*, برکات لآځی سکالی *ber-kāta lāgi sa-kālī*. — dix fois, سڭوله کالی *ber-kāta sa-pūloh kālī*.

RÉPÉTER, faire de nouveau, ممبوت لاڳي *mem-būat pūla*, ممبوت لاڳي ساڪالي *mem-būat lāgi sa-kāli*. Cette horloge répète les heures, اورولس ايت فوڪل دو ڪالي *urūlis itu pūkul dūa kāli*.

RÉPÉTER ce qu'on a entendu, مڃتاڪن بارغ يڄ سده ددغرن *mergatā-kan bārang yang sudah di-dengar-ña*.

RÉPÉTER, réciter, برڪات *ber-kāta*, منچتر *men-xeritrā*. Répétez votre leçon, ڪتاله اجارن *katā-lah ajār-an-mu*.

RÉPÉTITEUR, s. m., اورغ براولغ *orang ber-ūlang-ūlang*.

RÉPÉTITION, s. f., action de répéter, حال برڪات لاڳي *ulāng-an*, هال برڪات لاڳي ساڪالي *hāl ber-kāta lāgi sa-kāli*, حال ممبوت فوڪل *hāl mem-būat pūla*. — d'un mot, الاغن ڪات *ulāng-an kāta*.

RÉPÉTITION, essai, چوب *xōba*. On a fait la — de cette pièce de théâtre, سده چوب برماين وايغ *orang sudah xōba ber-māin wāyang itu*.

REPEUPLER, v. a., مرامين فوڪل *me-rāmey-kan pūla*, معمورڪن فوڪل *me-māmūr-kan pūla*.

REPIQUER, v. a., piquer de nouveau, منچوچق فوڪل *men-xūxuk pūla*, مينڪم فوڪل *menīkam pūla*.

REPIQUER, transplanter, منام فوڪل *menānam pada lāin tampat*.

RÉPIT, s. m., فرهنتين *per-hentī-an*, فرهنتين حكم *per-hentī-an kukum*, فرهنگوهن *per-tanggūh-an*. — de trois jours, برتغكه بارغ تيك *ber-tanggūh bārang tiga hāri*.

REPLACER, v. a., ممبويه فوڪل *mem-būbuh pūla*.

REPLANTER, v. a., منام فوڪل *menānam pūla*. — un arbre, منام فوڪل *menānam pōkok pūla*. — un jardin, منامي ڪبن فوڪل *menanām-i kebōn pūla*.

REPLET, ÈTE, adj., گفق *gepùk*, گفق *gumùk*.

REPLI, s. m., لغاتن *lipāt-an*.

REPLI, sinuosité, ڪرت *kerūt*.

Fig. Les replis du cœur, حلوة هاتي *kalwat hāti*.

REPLIER, v. a., مليفت فوڪل *me-lipāt pūla*. Repliez votre serviette, ليفتله توال ايت *lipāt-lah tuāla itu*. Il se replie comme un serpent, سغرت اولر بريالت لڪون *seperti ūlar ber-bālīt-bālīt lakū-ña*.

RÉPLIQUE, s. f., رېponse, جواب *jawāb*, ساهت *sāhut*, قبلالسن *pembalās-an*.

RÉPLIQUER, v. a., faire une réplique, منچواب *men-jawāb*, مبري

مپاهت *mem-brī jawāb*, جواب *meñāhut*, مبالس کات *mem-bālas kāta*. Je n'ai rien à — à ces paroles, مک سواتو ثون تیاد همب منجواب اکن *maka suātu pūn tiāda hamba men-jawāb ākan per-katā-an itu*.

RÉPONDANT, E, adj., qui répond, یغ منجواب *yang men-jawāb*.

RÉPONDANT, caution, یغ مٹاکو *yang meng-aku*, فٹاکو *peng-aku*.

RÉPONDRE, v. a. et n., faire une réponse, ممبری *men-jawāb*, مپاهت *mem-brī jawāb*, مبالس کات *mem-bālas kāta*. Je ne puis — همب تیاد دافت منجواب, *hamba tiāda dāpat men-jawāb*. Ils répondirent amen, مریکیت *marika - itu meñāhut dān ber - kāta amīn*. Vous avez bien répondu, اغکو سده *angkaw sudah meñāhut dergan sa-betūl-ña*. — à, مپاهت *meñahūt-i*. — à une lettre, مبالس سورت *mem-bālas sūrat*. — à un salut, مبالس تابق *mem-bālas tābek*.

RÉPONDRE, s'accorder, être vis-à-vis, اد سام بندیشن *ada sāma bandīng-an*, برتتاغن *ber-tentāng-an*. Cela ne répond pas aux conventions, مک انيله تیاد سام بندیشن دغن, *maka inī-lah tiāda*

sāma bandīng-an-ña dergan janji itu.

SE RÉPONDRE en chœur, برساهت *ber-sāhut-sahūt-an*.

RÉPONDRE, être caution, مٹاکو *meng-aku*. — de quelqu'un, مٹکوئی *meng-akū-i*. Je réponds de lui, c'est à moi que vous en demanderez compte, کیت این مٹکوئی دی درؤد *kita inī meng-akū-i dīa deri-pada tāngan-ku angkaw būleh menuntūt-i dīa*.

RÉPONSE, s. f., جواب *jawāb*, ساهت *sāhut*, فمبالسن *pem-balās-an*. — douce, جواب یغ لبت *jawāb yang lembut*. — à une question, جواب اکن سوال *jawāb ākan suāl*. — à une lettre, سورت *pem-balās-an sūrat*. Par demandes et réponses, دغن سوال دان جواب *dergan suāl dān jawāb*.

REPORTER, v. a., porter une chose où elle était, مپاو فولغ *mem-bāwa pūlang*.

REPOS, s. m., privation de mouvement, ساکنه *sakinat*. En —, ساکن *sākin*.

REPOS, relâche, فرهنتین *per-hentī-an*. Jour de —, هاری فرهنتین *hāri per-hentī-an*. Lieu de —, تفت فرهنتین *tampat per-hentī-an*. Prendre du — après la fatigue, برهنتی درؤد لله *ber-henti deri-pada lelāh*. Voilà mon — pour toujours,

انيله فرهنتيئنك سمئي ككل *inī-lah per-hentī-an-ku sampey kakal*. Chercher du —, منچهارى فرهنتيئن, *men - xahāri per - hentī - an*. Ils n'auront de — ni jour ni nuit, تياڊ *tiāda ia ber-ūleh bārang per-hentī-an siang dān mālām*.

REPOS, quiétude, tranquillité, سنځ *senang*, کسناځن *ka-senāng-an*, کستوساځن *ka-santawsā-an*. Vivre en —, هيدف دځن سنځ, *hidup dergan senang*. — de l'esprit, هاتي فرهنتاځن *per-tetāp-an hāti*. Le — éternel, کستوساځن دځام سورک *ka-santawsā-an di-dālam sūwarga*. Qui n'a pas de —, برليسه *ber-lisah*, گنده *gundah*.

REPOS, sommeil, تيدر *tidor*, اډو *ādu*. Ne pouvoir prendre du —, تياڊ بوله تيدر *tiāda būleh tidor*. Le champ du —, قمبر قبرور *tampat kubūr*.

REPOSER, v. a., poser dans une position tranquille, مېبارځکن *mem-bāring-kan*, مېنډرکن *meñandar-kan*, مېنځکن *meñenāng-kan*. Il n'a pas où — sa tête, بونک اډ فډان بارځ قمبر *būkan ada padā-ña bārang tampat di-māna ia ber-bāring-kan kapalā-ña*. Cette espérance repose l'âme, هراځن ايت *harāp-an itū meñenāng-kan jūwa*.

REPOSER, replacer, مېبويه فول *mem-būbuh pūla*. Il repose la coupe sur la table, دېبويه فول چاون, *di-būbuh-ña pūla xāwan ātas mēja*.

REPOSER, v. n., dormir, تيدر *tidor*, برادو *ber-ādu*. Il n'a pas reposé cette nuit, ايت تياڊ تيدر سځام, *ia tiāda tidor sa-mālām*.

REPOSER, être appuyé contre, être couché, برسندر *ber-sandar*, گندځ *gindang*, بريارځ *ber-bāring*. Ici repose, سين بريارځ *sini ber-bāring*. Qu'il repose en paix, عليه *aleihi es-salām*.

REPOSER, être placé sur, برالس *ber-ālas*. La colonne repose sur une pierre de marbre, مک تيځ ايت *maka tiang itu ber-ālas sa-bātu marmor*. Ce discours ne repose sur rien, مک توتر *maka tūtutur itu tiāda ber-ālas*.

SE REPOSER, v. pron., dormir, être couché, تيدر *tidor*, برادو *ber-ādu*, بريارځ *ber-bāring*.

SE REPOSER, cesser, برهنتي *ber-henti*, برديم *ber-diam*. Se — en chemin, برهنتي دجالن *ber-henti di-jālan*. Il se reposa le septième jour, ايت سده برهنتي فډ هاري يځ کتوجه *ia sudah ber-henti pada hāri yang ka-tūjuh*. Dormez maintenant

et reposez-vous, تیدرله دان برهنتیله
 tidor-lah dān ber-hentī-lah
 kāmū. L'arche se reposa sur le
 mont Ararat, بر دیله بهترایت داتس
 ber-dīam-lah bahatrā
 itu di-ātas gūnuy ararāt.

SE REPOSER SUR, se fier à, مشهارف
 meng-hārap, فرچای اکن perxāya
 ākan, گندغ ber-gantung,
 گندغ ginding.

REPOSOIR, s. m., تمفت فرهنیتین
 tempat per-hentī-an.

REPOUSSANT, E, adj., dégoûtant,
 yang mem-brī jumū,
 yang ka-gelī-an, کوالن
 ka-muwāl-an.

REPOUSSE, v. a., parer, renvoyer,
 menangkis-kan, مبالسکن
 mem-bālas-kan. — une flèche,
 menangkis-kan anak panah.

REPOUSSER, résister, faire recu-
 ler, menūlak, مخندرکن meng-
 undur-kan. — une demande,
 menūlak per-mintā-
 an, تیاد تریم فرمتان
 per-mintā-an. — la force par la
 force, menūlak
 gagah dengan gagah. — l'ennemi,
 meng-undur-kan musuh.
 Se — réciproquement, تولق
 tūlak-menūlak.

REPOUSSER une tentation, ملاون
 me-lāwan per-xobā-an.

REPOUSSER, v. n., pousser de
 nouveau, تبه فول tumbuh pūla.
 Ces plantes repoussent, مک تنامن
 maka tanām-an itu
 tumbuh pūla.

REPOUSSOIR, s. m., ثرکاکس قنولق
 perkākas penūlak.

RÉPRÉHENSIBLE, adj., یسخ هارس
 yang harus di-hardik,
 یغ yang pātut di-xelā-i.

RÉPRÉHENSION, s. f., هردق hardik,
 نستا nista.

REPRENDRE, v. a., prendre de
 nouveau, مشمبل کبالی meng-ambil
 kombālī, منگکف کبالی menangkap
 kombālī, ممکغ فول memegang pūla.
 — ce qui avait été donné, مشمبل
 meng-ambil kombālī barang yang sudah di-brī.
 — un oiseau, منگکف کبالی سیکر
 menangkap kombālī sa-īkor
 burung. — son épée, ممکغ فدغ فول
 memegang pedang pūla. — la mer,
 ber-lāyar pūla. — ses
 fonctions, ماسق جواتن فول
 jawāt-an-ña pūla. Le fort est
 repris, مک کوت ایت فون دالهکن فول
 maka kōta itu pūn di-ālah-kan
 pūla. Que je ne vous y reprenne
 pas! جاغلنه اغکوبوت ایت لاکي
 jangan-lah angkaw būat itu lagi.

REPRENDRE, recouvrer. — ses
 esprits, سدر فول sedar pūla. — ses

forces, منجادی قوه ٲول *men-jādi kūwat pūla*.

REPRENDRE, continuer ce qui avait été interrompu. — un discours, مملای ٲول بركات *me-mulā-i pūla ber-kāta*. — une pièce de théâtre, مملای ٲول برواین وایخ *me-mulā-i pūla ber-māin wāyang*. — une histoire depuis le commencement, منچتراکن حکایه درٲد ملان *men-xeritrā-kan hikāyat deri-pada mulā-ña*.

A REPRENDRE, سبرمول *sa-ber-mūla*.

REPRENDRE, revenir à un premier état. Larivière a repris, ایرسوخی سده *āyer sūrgey sudah bakū pūla*. — racine, براکر ٲول *ber-ākar pūla*. Il reprit, ای بركات ٲول *īa ber-kāta pūla*.

REPRENDRE, blāmer, censurer, منست *me-nista*, مخردق *merg-har-dik*, منچلا *men-xelā*. — quelqu'un, منست اورخ *me-nista ōrang*.

REPRÉSAILLE, s. f., ٲمبالسن *pem-balās-an*. User de —, مبالسکن *mem-bālas-kan*.

REPRÉSENTANT, s. m., ٲغکنتی *perg-ganti*, وکیل *wakīl*. Le — du roi, ٲغکنتی راج *perg-ganti rāja*. Vous serez mon —, تون همب اکن *tūan hamba ākan wakīl-ku*.

REPRÉSENTATION, s. f., exhibition, exposition devant les yeux, ٲنچوکن *penunjūk-an*.

REPRÉSENTATION, faste, pompe, اٲچار *upaxāra*.

REPRÉSENTATION par la peinture ou la sculpture, تلادن *tulādan*, گمبر *gambar*, ٲاتخ *pātung*.

REPRÉSENTATION théâtrale, وایخ *wāyang*.

REPRÉSENTATION nationale, ٲرهمنون سکل اورخ ٲلین *per-himpūn-an segala ōrang pīlīh-an*, مجلس کرجاءن *mejlīs ka-rajā-an*.

REPRÉSENTATION, remontrance, ٲغدوکن *perg-adū-an*.

REPRÉSENTER, v. a., présenter de nouveau, مهادٲکن ٲول *merg-hādap-kan pūla*, ممحاضرکن ٲول *merg-hādīr-kan pūla*.

REPRÉSENTER, tenir la place, گنتی *ganti*, مگنتی *merg-ganti*, جادی وکیل *jādi wakīl*. L'Ambassadeur représente le roi, اتوسن ایت *utūs-an itu ganti rajā-ña*.

REPRÉSENTER, jouer le personnage de, ٲرٲور *pura-pūra*, مپامر *meñāmar*, منیرو *menīru*.

REPRÉSENTER, exhiber, exposer, مغدوکن *merg-adū-kan*. — son état, مغدوکن حالو *merg-adū-kan hāl-ña*.

REPRÉSENTER, peindre, منولس کبیر *menūlis gambar*, مشکبیرکن *meng-gambar-kan*, مرفاکن *me-rupā-kan*.
Quelle est la maison représentée?
ایت رومه مان یغ دکبیرکن ایت *rūmah māna yang di-gambar-kan itu*.

REPRÉSENTER, être le type, figurer, اکن جادی *jādī ākan tulādan*.

REPRÉSENTER une chose au vif (en parlant), منچتر اکن سواتو فرکار دغن *men-xeritrā-kan suātu por-kāra dergan trāng*.

REPRÉSENTER, paraître grand. Cet homme représente bien, اورغ ایت *orang itu bāik rupā-ña*, ایت بایق رقان *orang itu bāik ka-lakū-an-ña*.

SE REPRÉSENTER, v. pron., se présenter de nouveau, حاضر ثول *hādhir pūla*, مهاذث ثول *hādap pūla*, منجقکن درین ثول *menunjuk-kan deri-ña pūla*.

SE REPRÉSENTER, s'imaginer, مینگ *meñangka*, مغیر *mengira*.
Représentez-vous un homme tout petit, سگاکنله اولهم سورغ کچل سکالی *sangkā-kan-lah ūleh-mu sa-ōrang kexil sa-kālī*.

RÉPRESSION, s. f., حال مناهن *hāl menāhan*, فنهان *penahān-an*, فنگاهن *penegāh-an*.

RÉPRIMANDÉ, s. f., نست *nista*, اجارن *hardik*, بنگل *bangkil*, هردق *hardik*.

ajār-an. Une — sévère, نست یغ *nista yang krās*. — douce, تکر *tegür*.

RÉPRIMANDER, v. a., مغهردق *meng-hardik*, منست *me-nista*, بمبگل *mem-bangkil*, معجاری *meng-ajār-i*.
Ne le réprimandez pas, جاشن اغکو *jāngan angkaw meng-hardik dīa*. — amicalement, منکر *menegür*.

RÉPRIMER, v. a., مناهن *menāhan*, مننگکن *menegāh-kan*. — sa colère, مارهن *menāhan mārāh-ña*.
Celui qui ne sait pas — ses passions, اورغ یغ تیاد تاهو مناهن هوا نفسون *orang yang tiāda tāhu menāhan hawā nefsū-ña*.

REPRIS, E, part. pas. du v. reprendre, pris de nouveau, ترامبل ثول *ter-ambil pūla*, ترامبل کمالی *ter-ambil kombālī*, ترتغکف ثول *ter-tangkap pūla*.

REPRIS, censuré, averti, دهردق *di-hardik*, دنست *di-nista*.

Un REPRIS de justice, اورغ یغ *orang yang sudah kena hukum*.

REPRISE, s. f., action de reprendre, فغمیلن ثول *perg-ambil-an pūla*.
— d'une ville, فغلاهن ثول *perg-alāh-an pūla*. A plusieurs reprises, اولغ *ulang-ulang*, ترکادغ *ter-kādag*.

REPRISE à une étoffe, تيسق *tisik*.
Faire une —, مينسق *menisik*.

RÉPROBATION, s. f., حال مبعوح *hāl mem-būang*, قمبرواغن *pem-buāng-an*, قنلاكن *penulāk-an*, لعنة *lanat*.

REPROCHE, s. m., بڭكل *bangkil*, چلا *xelā*. Faire des reproches, منچلا *men-xelā*. — amical, تڭر *tegür*. — de la conscience, سسل *sesül*, هاتي *sesül hāti*.

REPROCHER, v. a., faire des reproches, ممبڭكلكن *mem-bangkil-kan*, منچلا *men-xelā*. Ne reprochez pas au pénitent ses fautes, مك اورڭ يڭ مپسل ايت جاغن دبڭكلكن *maka ōrang yang meñesül itu jāngan di-bangkil-kan ūleh-mu bārang sālāh-ña*. Il leur a reproché leur incrédulité, اى سده *ia sudah mem-bangkil-kan atas-ña kūrang imān-ña*. — amicalement, منڭرکن *menegür-kan*.

REPRODUCTION, s. f., فراناكن *per-anāk-an*, فرپاكن *per-bañāk-an*.

REPRODUIRE, v. a., présenter de nouveau, محاضرکن فول *merg-hādliṛ-kan pūla*, مننچککن فول *menunjuk-kan pūla*.

SE REPRODUIRE, v. pron., en parlant des plantes, تمبه *tumbuh*, تمبه فول *tumbuh pūla*. Se —, en

parlant des animaux, برانق *ber-anak*, ممفرپايق *mem-per-bāñāk*. Se —, se présenter de nouveau, مننچککن درين فول *menunjuk-kan diri-ña pūla*.

REPROMETTRE, v. a., برجنجی فول *ber-janji pūla*.

RÉPROUVÉ, E, part. pas. du v. réprouver, يڭ کبواغن *yang ka-buāng-an*, تربوڭ *ter-būang*. — de Dieu, يڭ دبوڭکن الله *yang di-būang-kan allah*. —, maudit, کوتق *kūtuk*, يڭ ککتوکن *yang ka-kutuk-an*.

RÉPROUVER, v. a., rejeter, مبعوح *mem-būang*, منولق *menūlak*. — une mauvaise doctrine, مبعوح اجارن يڭ *mem-būang ajār-an yang jāhat*. —, condamner, ممڭککن *meng-hukum-kan*.

REPTILE, s. m., animal qui rampe, بناتڭ يڭ مپولر *binātang yang meñūlur*, بناتڭ يڭ مرڭقق *binātang yang merangkak*. Les reptiles, سکل بناتڭ يڭ *segala binātang yang merangkak dān yang meñūlur*, سکل سولر سلورن *segala sūlur-sulūr-an*.

REPU, E, part. pas. du v. repaître, سده کنڭڭ *sudah kenāng*, کنڭڭ *kenāng*.

RÉPUBLICAIN, E, s., يڭ سوك *yang sūka*, قمرتاھن اورڭ بايق *yang sūka pementāh-an ōrang bāñāk*.

RÉPUBLICAIN, adj., چار فمرتاهن *xāra pemarentāh-an* اورغ بايق *ōrang bāñak*. Constitution républicaine, شرط فمرتاهن اورغ بايق *ṣarṭ pemarentāh-an ōrang bāñak*.

RÉPUBLIQUE, s. f., فمرتاهن اورغ *emarentāh-an ōrang bāñak*. بايق

RÉPUDIATION, s. f., طلاق *ṭalāk*, سارک *sārak*, فمبواغن *pem-buāng-an*. Acte de —, سورت طلاق *sūrat ṭalāk*.

RÉPUDIER, v. a., renvoyer sa femme avec les formes légales, منطلاق *meñārak*, مپارق *meñārak*. Il répudia son épouse, دبوغکنباله بنین *di-būang-kan-ñā-lah bini-ñā*.

RÉPUDIER, rejeter, مېوېغ *mem-buāng*.

RÉPUGNANCE, s. f., جموون *jumū-an*, حال تباد *ka-geli-an*, ککلیئن *ka-geli-an*, برکن *hāl tiāda ber-kenān*.

RÉPUGNANT, E, adj., contraire, لاون *lāwan*, یغ ملاون *yang me-lāwan*.

RÉPUGNER, v. n., être opposé, ملاون *me-lāwan*. — à la raison, ملاون بودی *me-lāwan būdi*.

RÉPUGNER, avoir de la répugnance, جو *jumū*, کلی *geli*, تباد برکن *tiāda ber-kenān*.

RÉPUGNER, causer, inspirer de la répugnance, جادی ککلیئن *jādi ka-geli-an*.

RÉPULSION, s. f., فنلاکن *penulāk-an*. Force de —, کواس فنلاکن *kuāsa penulāk-an*.

RÉPUTATION, s. f., renom, estime, نام یغ بايق *nāma*. Une bonne —, نام *nāma yang bāik*. Mauvaise —, نام *nāma yang būsuk*. Faire une bonne —, منمبلکن نام *menimbulkan nāma*. Flétrir la — de quelqu'un, منچلاکن نام اورغ *men-xelakan nāma ōrang*. Homme sans —, اورغ یغ تیاد فوک نام سکالی *tiāda pūña nāma sa-kālī*, اورغ کلف *ōrang glāp*.

RÉPUTER, v. a., کیر *kīra*, مغیر *menḡira*, میکر *memikīr*. Je le répute homme de bien, همب فیکر *hamba pīkīr* ای سؤرغ بايق *ōrang bāik*.

REQUÉRIR, v. a., منتت *menuntut*, منت *mintā*. Cela est requis par l'honneur, اوله *maka itu di-tuntut ūleh hormat*. — du secours, منت تولغ *mintā tūlung*. — le paiement d'une dette, مناکه هوتغ *menāgih hūtang*.

REQUÊTE, s. f., demande par écrit, سورت فرمتاءن *sūrat per-mintā-an*, سورت فمبونن *sūrat pe-muhūn-an*. Faire présenter une —, مېفیکن *meñampey-kan* سورت فرمتاءن *sūrat per-mintā-an*. Il fit parvenir la — au souverain, دفرسمبکینباله

سورت فرمستان ایت کباوه دولی یخ دثرتون
di-per-sembah-kan-ñā-lah sūrat
per-mintā-an itu ka-bāwah dūli
yang di-per-tūan.

REQUIEM, s. m., سمبیه کارن اورغ
sembahyang kārna orang
māti. Messe de —, میس کارن اورغ ماتی,
misa kārna orang māti.

REQUIN, s. m., ایکن هیو hīyaw, ایکن
چوچت iken xūxut.

REQUIS, E, part. pas. du v. requé-
rir, demandé, exigé, تونت tuntut,
دنتت di-tuntut. Comme il est —,
سپرتی دنتت seperti di-tuntut.

REQUIS, nécessaire, هارس hārus,
واجب wājib. Il est — de moi,
واجب atas-ku. wājib atas-ku.

REQUIS, convenable, فانت pātut,
عمر یخ فانت lāik. L'âge —,
umur yang pātut.

RÉQUISITION, s. f., action de
requérir, فنتوتن penuntūt-an,
فرمتان penagih-an, per-
mintā-an.

RESCINDER, v. a., منیداکن
meniadā-kan, مرمیق me-rombak.
— un contrat, مرمیق فرجنجیئن me-
rombak per-janjī-an.

RESCRIT, s. m., ordonnance,
سورت تیتē sūrat tītah.

RÉSEAU, s. m., petit rets, جال
کچل jāla kexil. Un — de soie,

جال کچل درقد سوتر
jāla kexil
deri-pada sūtra.

RÉSERVE, s. f., action de réser-
ver, فمحولین peraxuwali-an.
Faire des réserves, ممحولین menga-
xuwali-kan. Sans —, دغن تباد
dengan tiada mengaxu-
wali-kan. Tous les hommes sans
—, سکل اورغ سکلین segala orang
sa-kali-an. A la —, ملاینکن me-
lain-kan, کچوالی kaxuwali.

RÉSERVE, provision, épargne,
بارغ یخ ترسمفن bakāl-an,
bārang yang ter-simpan. Mettre
en —, ممحفن meñimpan, مناره me-
nāruh. Mettre de l'argent en —,
ممحن وغ meñimpan wang.

RÉSERVE, discrétion, کبجاکن ka-
bijāk-an.

RÉSERVÉ, E, adj., discret, retenu,
یخ بچسان yang bijaksāna.

RÉSERVER, v. a., garder, ممحفن
meñimpan, مناره menāruh. Vous
avez réservé le bon vin, اغکو سده
angkaw su-
dah simpan āyer anggūr yang
bāik. Il est réservé au feu, ای
ter-simpan ka-
pada api. Ne m'avez-vous pas ré-
servé une bénédiction? تیدا که اغکو
tiadā-kah
angkaw simpan bagī pāteḡ bārang
sa-berkat. — pour, destiner à,
ممیوکن memayū-kan, منتوکن menan-
tū-kan.

RÉSERVOIR, s. m., d'eau, کول *kū-lam*, تمفت فرهمفونن ایر *tampat per-himpūn-an āyer*.

RÉSIDENT, E, adj., اورغ یخ دودق *ōrang yang dūdūk*, قندودق *pen-dūdūk*.

RÉSIDENCE, s. f., demeure ordinaire, کددوکن *ka-diām-an*, تمفت *ka-dūdūk-an*. Lieu de la —, تمفت دودق *tampat dūdūk*, تمفت کددوکن *tampat ka-dūdūk-an*, تمفت دیم *tampat diām*. — royale, مالکی *mālīgey ka-dūdūk-an* راج *rāja*, استان *astāna*.

RÉSIDENT, s. m., envoyé, اتوسن *utūs-an*.

RÉSIDENT, chef d'un comptoir européen, فیتور *pētor*, یخ ممکغ فرته *yang memegāng parentah*.

RÉSIDER, v. n., faire sa demeure, دودق *dūdūk*, دیم *diām*, تئگل *ting-gal*. Il réside à Malacca, ای دودق *ia dūdūk di-nagrī malāka*. Depuis que nous résidons sur cette montagne, سلام کیت دودق *sa-lāma kīta dūdūk di-ūtas gūnūng itu*. Le sultan réside à Johor, مک سلطان ایت برتخت *maka sultān itu ber-takta ka-rajā-an di-nagrī jōhor*.

RÉSIDER, être, exister dans, اد *ada*, دودق *dūdūk*. La sagesse ré-

side en lui, مک بودی ایت اد دالم *maka būdi itu ada dālam-ña*.

RÉSIDU, s. m., restant, باقی *bāki*, سیس *sīsa*, قئغکالان *peninggal-an*. — d'une dette, باقی هوتغ *bāki hū-tang*.

RÉSIDU, ce qui reste d'une chose dont on a ôté la partie qui a de la valeur, همفیس *hampas*. — de la canne à sucre, همفیس تبو *hampas tebū*.

RÉSIGNATION, s. f., action de résigner un office, un bénéfice, حال مبرهکن جوانن *hāl meñerāh-kan jawāt-an*. حال منغکلکن جوانن *hāl meninggal-kan jawāt-an*.

RÉSIGNATION, soumission à la volonté de Dieu, صبر *ṣabar*, استسلام *istislām*, توکل *tawekkul*.

RÉSIGNER, v. a., céder, se démettre en faveur de quelqu'un, مبرهکن *meñerāh-kan*. — son âme à Dieu, مبرهکن جوان کفد الله *meñerāh-kan jiwā-ña ka-pada allah*.

SE RÉSIGNER, v. pron., se soumettre, منندق *menunduk*, منندقکن *menunduk-kan diri*. Se — à la volonté de Dieu, مبرهکن درین *meñerāh-kan diri-ña ka-pada allah*.

RÉSILIATION, s. f., حال مریتق *hāl me-rombak*, حال مئهاقس *hāl merg-hāpus*.

RÉSILIER, v. a., casser, annuler, *مینداکن me-rombak, mendakan menia-dā-kan, میخافسکن meng-hāpus-kan.*
— un contrat, *مریق فرجیجیئن me-rombak per-janji-an.*

RÉSINE, s. f., *دامر dāmar.* — venant du sapin, *دامر صنوبر dāmar šanūber.* Un panier de —, *دامر ساکرنجیج dāmar sa-kranjang.*

RÉSINEUX, EUSE, adj., *بردامر ber-dāmar.* Arbre —, *ثوهن دامر pōhon dāmar.*

RÉSIPISCENCE, s. f., *توبه tōbat.* Venir à —, *برتوبه ber-tōbat.*

RÉSISTANCE, s. f., qualité par laquelle un corps résiste à l'action d'un autre corps, *ثری یخ مناهن prī yang menāhan, کتکارن ka-te-gār-an.* Chose de —, *بارغ یخ قوه bārang yang kūwat, تکر bārang yang tegār.* Ce drap est sans —, *سقلات ایت تیاد قوه sake-lāt itu tiāda kūwat.* Pièce de —, *سفوتخ داگخ یخ بسر, (dans un repas) sa-pūtung dāgīng yang besār.*

RÉSISTANCE, opposition, *فلوانن pe-lawān-an.* Se rendre sans faire —, *میرهکن درین تیاد دغن menērāh-kan dirī-ña tiāda dengan me-lāwan.*

RÉSISTER, v. n., ne pas céder, endurer, *مناهن menāhan.* — aux

tourments, *مناهن شغار menāhan sangsāra.*

RÉSISTER, être contre, s'opposer, *ملاون me-lāwan.* — au démon, *ملاون قد ابلیس me-lāwan pada iblis.* — jusqu'au sang, *ملاون سمعی me-lāwan sampey xū-xur dārah.* Dieu résiste aux superbes, *الله اد ملاون سکل اورغ یخ allah ada me-lāwan segala orang yang besār hati-ña.*

RÉSOLU, E, part. pas. du v. résoudre, dissous, *هنچر hanxur, ترهنچر ter-hanxur.* — en poussière, *ترهنچر لوله ter-hanxur lūluh.*

RÉSOLU, décidé, arrêté, *تنتو tantu, ترنتو ter-tantu, ترپایو ter-pāyu, تکه teguh.*

RÉSOLU, déterminé, hardi, *برانی berāni.*

RÉSOLUMENT, adv., avec une résolution fixe, *دغن تنتو dengan tantu, دغن تکه dengan teguh.*

RÉSOLUMENT, hardiment, *دغن dengan berani-ña.*

RÉSOLUTION, s. f., — de l'eau en vapeur, *حال ایر منجادی اوڤ hāl āyer men-jādi āwap.*

RÉSOLUTION d'un contrat, *حال مریق فرجیجیئن hāl me-rombak per-janji-an.*

RÉSOLUTION, dessein, *سهاج sa-hāja, نیه nīyet.*

RÉSOLUTION, courage, برانی *be-rāni*. Un homme de —, سَورَغ برانی, *sa-ōrang berāni*.

RÉSONNANCE, s. f., بوپی *būñi*; قری یخ بر بوپی *prī yang ber-būñi*, دسَخ *desing*.

RÉSONNER, v. n., retentir, بر بوپی *ber-būñi*, بردری *ber-derèy*. Cette cloche résonne bien, لَوچَخ ایت *lōxang itu ber-būñi dergan yang bāik*. Sa voix résonne comme le tonnerre, سَوَران *suarā-ña seperti guruh*.

RÉSOUDRE, v. a., dissoudre, مَخْمِچَرَن *meng-hanxur-kan*. — en poussière, مَخْمِچَرَن اکن منجادی دولی, *meng-hanxur-kan ākan men-jādi dūli*. La chaleur résout l'eau en vapeur, مَك اير منجادی اوڤ اوله *maka āyer men-jādi āwap ūleh ka-panās-an*. — une tumeur, مَخْمِیلَغَن بَارَه *meng-hīlang-kan bārah*.

RÉSOUDRE, expliquer, مَخْمَبَارَه *meng-ibārat*, مَخْمَرَتِکَن *meng-arti-kan*. — un problème, مَنَرکَاکَن قَنَرک *menarkā-kan penarka*. — une question, مَنَجَوَاب سَوَال *men-jawāb su il*.

RÉSOUDRE, annuler, détruire, مَرَمَبَق *me-rombak*. — un contrat, مَرَمَبَق فَرَجَنجِیَن *me-rombak per-janjī-an*.

RÉSOUDRE, arrêter, décider, مَایو *memāyu*, مَنَتَوَن *menantū-kan*, سَوَدِی *sūdi*.

RÉSOUDRE, terminer, arranger, مَپَلِسِکَن *meñelesèy-kan*.

SE RÉSOUDRE, v. pron., devenir, مَنَجَادِی *men-jādi*. Se — en cendre, مَنَجَادِی هَابو *men-jādi hābu*.

SE RÉSOUDRE, prendre une résolution, سَوَدِی *sūdi*. Il ne peut pas se — à partir, تِیَاد اِی دَاڤَت سَوَدِی *tiāda ia dāpat sūdi ākan ber-angkat*.

RESPECT, s. m., vénération, حَرَمَة *hormat*, سَمَبَه *sembah*, تَطْلِم *tatlim*. Saluer avec —, مَیَرِی سَلام دَغَن, *mem-brī salām dergan hormat*. Il entra dans la mosquée avec —, مَك اِی ڤَوَن مَاسِق کَدَالَم, *maka ia pūn māsuk ka-dālam mesjid dergan hormat*.

RESPECT, compliment, سَلام *salām*, تَابَق *tābek*. Envoyer ses respects, مَخْمِیرَم سَلام *mengīrim salām*. مَخْمِیرَم سَمَبَه *mengīrim sembah*.

RESPECT humain, تَاکَت کَات اَوَرُغ *tākut kāt orang*.

Au RESPECT de, à raison de, پَار رَپُورَت اِی تَنَتَاغَن اِیت *tentang-an itu*.

RESPECTABLE, adj., یَخ تَرَحَرَمَة *yang ter-hormat*, یَخ هَارَس دَحَرَمَاتِی

yang harus di hormāt-i, محترم *muhtašem*.

RESPECTER, v. a., porter respect, میبده *meñembah*, میبهرمتکن *meng-hormat-kan*, ممبری حرمة *mem-brī hormāt-kan*, متعظیمکن *men-tatlim-kan*, میبغافکن *meng-apā-kan*. — le Sultan, میبده سلطان *meñembah sultān*. — son précepteur, ممبری حرمة کفد *mem-brī hormāt ka-pada gurū-ña*. Il ne me respecte plus, هب تیاد دافاکنن لاگی *hamba tiāda di-apā-kan-ña lagi*.

RESPECTER, épargner. Le village fut abimé, la maison du chef seulement fut respectée, دوسن ایت سده دبنساکن مک رومه قشبولو ساج تیاد دبنساکن *dusun itu sudah di-binasā-kan maka rūmah panghulu sāja tiāda di-binasā-kan*.

RESPECTIF, IVE, adj., ماسخ ۲ فون *māsing-māsing pūña*. Droits respectifs, ماسخ ۲ فون حق *māsing-māsing pūña haḩ*.

RESPECTIVEMENT, adv., ماسخ ۲ *māsing-māsing*.

RESPECTUEUSEMENT, adv., دغن *dengan hormāt*. Il me reçut هب فون دسمبتسالة دغن حرمة, *hamba pūn di-sambut-ña-lah dengan hormāt*.

RESPECTUEUX, EUSE, adj., qui porte respect, یغ ممبری حرمة *yang*

mem-brī hormāt, سنتن *santun*, یغ تاهو عاده سوثن *yang tā-hu ādat*.

RESPIRABLE, adj., یغ دافت دنفسکن *yang dapat di-nefas-kan*.

RESPIRATION, s. f., نفیس *nefas*, تیغ ۲ نفیس, *hawā*. Chaque —, تیغ ماسق کلور *tiap-tiap nefas yang māsuk ka-luar*. Retenir sa —, مناهن نفیس *menāhan nefas*. — pénible (asthme), سسق داد *sesaḩ dāda*, ایسق *isaḩ*.

RESPIBER, v. a., attirer l'air et le repousser par le mouvement des poumons, مارق برنفیس *ber-nefas*, ماسق کلور نفیس *menārik nefas*, ماسق کلور نفیس *māsuk ka-luar nefas*. Maintenant, je puis —, سکارغ جوك هب بوله, *sakārang jūga hamba bū-leh ber-nefas*. — un air pur, برنفیسکن ادر یغ سوچی *ber-nefas-kan udara yang sūxi*.

RESPIBER, prendre haleine, avoir quelque relâche, مارق برنفیس *ber-nefas*, برهنقی *ber-henti*.

RESPIBER, vivre, هیدف *hidup*. Tout ce qui respire, یغ هیدف *segala yang hidup*. Il respire encore, هیدف مک ای لاگی *maka ia lagi hidup*.

RESPIBER après, désirer vivement. Il ne respire que vengeance, ای بردمدم ساج *ia ber-demdam sāja*.

RESPLENDIR, v. n., برچهای *ber-xahāya*, کمرلغ *gemirlap*, گیلغ *gīlang-gemīlang*.

RESPLENDISSANT, E, adj., گیلغ *gīlang*, گیلغ *gīlap*, چمرلغ *xemerlang*.

RESPONSABILITÉ, s. f., تشکولغن *tanggūng-an*, اکون *akū-an*.

RESPONSABLE, adj., qui doit répondre, garant, یغ منغکغ *yang menanggung*, فغکغ *penanggung*, یغ *yang meng-aku*, فغاکو *peng-aku*.

RES SAC, s. m., کلور امبق *ombak*, کلور *gelūra*, باکت *bakat*.

RESSAISIR, v. a., منغکغ فول *menangkap pūla*, ممکغ فول *memegang pūla*.

RESSAUTER, v. a., ملغت فول *melumpat pūla*, ملغت کبالی *me-lumpat kombālī*.

RESSEMBLANCE, s. f., rapport, conformité, برسمان *ber-samā-an*, سام روڤ *sāma rūpa*, ساروڤ *sa-rūpa*.

RESSEMBLANT, E, adj., فتنن *pan-tan*, یغ ساروڤ *yang sa-rūpa*, یغ برسام *yang ber-sāma*, باکی *bāgey*, لقسان *lakṣāna*, اڤام *upāma*.

RESSEMBLER, v. n., avoir de la ressemblance avec, اد سام *ada sāma*, مپروڤ *meñarūpa*, بروڤ سام *be-rūpa sāma*, اد سفرت *ada seperti*,

جادی لقسان *jādi lakṣāna*. Sa voix ressemble au tonnerre, سوران اد *suarā-ña ada seperti gūruh*. Ce portrait vous ressemble, مک کبر این سام دغن تون *maka gambar ini sāma dergan tūan*.

RESSENTIMENT, s. m., faible attaque d'un mal qu'on a eu, راس یغ کدیئن *rāsa yang kamudi-an*.

RESSENTIMENT, sentiment qui réagit sur l'âme, ساکت هاتی *sākit hātī*.

RESSENTIMENT, rancune, دمدم *demdam*, کچل هاتی *keaxil hātī*.

RESSENTIR, v. a., sentir, éprouver, مرسای *me-rāsa*, مرسای *me-rasā-i*. — les tourments, مرسای شغسار *me-rasā-i sangsāra*. — de la peine, مرسای دکچت *me-rasā-i duka-xita*. Il ressent vivement la mort de son ami, مک ای ساغت دکچت درڤد حال *maka ia sangat duka-xita deri-pada hāl soḥābat-ña sudah mātī itu*. — bien des calamités, کن باقی بلا *kena bāñak belā*.

SE RESSENTIR, v. pron., éprouver les suites, مرسای کدیئن *me-rāsa kamudi-an*.

RESSERRÉ, E, part. pas., du v. resserrer, étroit, سمفت *sumpit*, فیچق *pīxak*. Habitation resserrée, رومه *rūmah pīxak*. Lieu —, تمفت *rūmah pīxak*. Lieu —, تمفت

عقل *tampat sesùk*. Esprit —, عقلا *akal pendek*.

Être RESSERRÉ, être constipé, يغب ساكت سلسم *yang sākīt selesīma*.

RESSERRER, v. a., presser, ميسقن *memīxak-kan*. — une ville, ميسقن *memīxak-kan nagrī*. Ils te resserrent de toutes parts, اى اكن *ia ākan memīxak-kan dikaw deripadu sa-kali-an pihak*.

RESSERRER, diminuer, مغورغن *mengūrang-kan*. — ses bienfaits, مغورغن كرنياك *mengūrang-kan karuniā-ña*.

RESSERRER, serrer davantage. — un nœud, مشيكت سمفل لبه كرس *meng-ikat simpul lebèh kràs*. — les liens de l'amitié, منكهكن صمباتن *meneguh-kan sohbāt-an*.

RESSERRER, remettre en place, ممبوه فو تفتن *mem-būbuh pada tampat-ña*.

SE RESSERRER, v. pron., se fermer, منوتف ديرى *menūtup diri*.

RESSORT, s. m., فري يغب انجت *prī yang enjut*.

RESSORT, morceau d'acier, باج *bāja yang enjut*.

Fig. RESSORT de l'âme, قوة *kū-wat*.

RESSORT, moyens, داي *dāya*, افاي *upāya*. Faire jouer des ressorts, برداي افاي *ber-dāya-upāya*.

RESSORT, s. m., étendue de juridiction, دايرة حكم *dāirat hukum*, سلوره تانه يغب دباوه فرنه *seluruh tānah yang di-bāwah parentah*.

RESSORTIR, v. n., être du ressort, اد دالم دايرة حكم *ada dalam dāirat hukum*.

RESSORTIR, v. n., sortir de nouveau, كلور فول *ka-luar pūla*.

RESSOUDEUR, v. a., متمرين فول *memateri-kan pūla*.

RESSOURCE, s. f., expédient, داي *dāya*, افاي *upāya*, عقل *akal*. Employer des ressources, برداي *ber-dāya*, برافاي *ber-upāya*. Un homme de —, سورغ برعقل *sa-ōrang ber-akal*, سورغ جردق *sa-ōrang xer-dik*. Sans —, تباد برافاي لاكي *tiāda ber-upāya lagi*.

RESSOURCE, secours, تولغ *tūlung*, فنولغ *penūlung*. Lui seul est votre —, اى سورغ ساج يغب فنولغ تون, *ia sa-ōrang sāja yang penūlung tūan*.

RESSOUVENIR, s. m., اغانن *ingāt-an*, كنانغن *kenāng-an*.

RESSOUVENIR (SE), v. pron., se rappeler, مشيغت فول *meng-ingat pūla*, تركنغ فول *ter-kenāng pūla*, سدر فول *sedār pūla*. Ressouvenez-vous de votre promesse, ايغتله فول *ingat-lah pūla ākan*.

janjī-mu. Faire —, مغیشتکن قول *meng-ingat-kan pūla*.

RESSUSCITER, v. a., ramener de la mort à la vie, ممیشتکن *mem-bangkit-kan*, مغیهدفکن قول *meng-hidup-kan pūla*. — les morts, ممیشتکن اورغ ماتی *mem-bangkit-kan orang māti*. Celui qu'il avait ressuscité d'entre les morts, یغ تلہ *yāng te-lāh di-bangkit-kan-āa deri antāra orang māti*.

RESSUSCITER, ranimer, renouveler, منجاکان *men-jagā-kan*, مغیهدفکن مپکان *meng-hidup-kan pūla*. Ressuscitez la grâce de Dieu qui est en vous, جاکانله کرنی الله یغ اد دالم *jagā-kan-lah karunīa allah yāng ada dālam-mu*. Ce verre de vin l'a ressuscité, سواتو گلس اغکور ایت سده *suātu glās anggūr itu sudah meñukā-kan dāa*. — une querelle, مغیهدفکن قول سواتو فر بنتاهن *meng-hidup-kan pūla suātu per-bantāh-an*.

RESSUSCITER, v. n., بشتک قول *bangkit pūla*, بر بشتک *ber-bangkit*. Je ressusciterai le troisième jour, کم دیئن درفد تیگ هاری اکواکن بشتک *kamudi-an deri-pada tiga hā-ri āku ākan bangkit pūla*. Il est ressuscité, ای سده بشتک *ia sudah bangkit*.

RESTANT, s. m., ce qui reste, فنیغگالان *peninggāl-an*. Le —, ستنگل *sa-tinggal*.

RESTAURANT, s. n., établissement de restaurateur, رومه مکان *rūmah makān-an*.

RESTAURATEUR, TRICE, s., traiteur, جورو مکان *jūru makān-an*, جورو رومه مکان *jūru rūmah makān-an*.

RESTAURATEUR, qui rétablit, ممیسی *mem-baik-i*.

RESTAURATION, s. f., réparation, حال ممیسی *pem-baik-an*, فنیسیکن *hāl mem-baik-i*.

RESTAURER, v. a., réparer des édifices, ممیسی *mem-baik-i*. — une maison, ممیسی رومه *mem-baik-i rūmah*.

RESTAURER, remettre en santé, rendre la vigueur, میه *meñembuh*, مغقوتکن *meng-kuwat-kan*. Cette nourriture restaure, مکان ایت *makān-an itu meng-kuwat-kan orang*.

RESTAURER les sciences et les arts, مغیهدفکن علم حکمة *meng-hidup-kan ilmu hikmat*.

SE RESTAURER, v. pron., prendre de la nourriture, ماکن *mākan*.

BESTE, s. m., ce qui reste d'un tout, فنیغگالان *peninggāl-an*, بارغ یغ *bārang yāng tinggal*. Le —, les restes, سیس *sisa*, باقی *bāki*,

سلبه *sa-lebèh-ña*. Voici les restes du dîner, انيله سسان مڪانن *inī-lah sisā-ña makān-an*. Les restes d'un défunt, هابوميت *hābu mayet*, تولغ *tūlang*. Le — de ma vie, سلام هېب *sa-lāma hamba ākan hīdup lāgi*.

Loc. Je ne suis pas comme le — des hommes, بهوبوکن اکواد سڦرت *bəwəwəkan ākuwāda sūfart*. *bahwa būkan āku ada seperti mānusīa lāin-lāin*. C'est un — de potence, ای سؤرغ *ai sūrang*, هارس ای *ia sa-ōrang jāhat*, هارس ای *ia sa-ōrang jāhat*, ماتی دگتغ *hārus ia māti di-gantung*. Il est parti sans demander son —, ای سده ڦرگئی لکس *ia sudah pergi lekūs*.

Et le RESTE, دان لاین درڦد ایت *dān lāin deri-pada itu*.

De RESTE, یغ لبه *yang lebèh*. Il y a eu quatre piastres de —, یغ لبه ایت امغت رځگت *yang lebèh itu ampat ringgit*.

Du RESTE, تباهن فول *tambāh-an pūla*.

RESTER, v. n., être de reste, تشکل *tinggal*. Il reste un enfant de lui, انتق سؤرغ یغ تشکل درڦدان *anak sa-ōrang yang tinggal deri-pada-ña*. Il ne reste que l'espérance, هراقن *harāp-an sāja yang tinggal*.

RESTER, demeurer, دودق *dūduk*, دیم *dīam*, تشکل *tinggal*. Il reste à

la ville, ای دودق دالم نځری *ia dūduk dālam nagri*.

RESTER sur le champ de bataille, ماتی دڦادغ ڦراغن *māti di-pādang pe-prang-an*. Il n'en reste aucun vivant, سواتو ڦون تیاد لاکي هیدف *suātu pūn tiāda lāgi hīdup*.

RESTITUER, v. a., rendre, مځبیلکن *mengombali-kan*, مبالسکن *mem-bālas-kan*, ممولشکن *memūlang-kan*. — un bien volé, یغ *yang* مځبیلکن بارغ یغ *yang di-xūri*.

RESTITUER, réparer, میله *menūlih*, میسکی *mem-baik-i*.

RESTITUTION, s. f., action de rendre, حال مځبیلکن *hāl mengombali-kan*, ڦمبالسن *pem-balās-an*, ڦلاغن *pulāng-an*.

RESTITUTION d'un texte, حال مځبیلکن سواتو نص *hāl men-sehkan suātu naş*.

RESTREINDRE, v. a., réduire, مندځکن *mengūrang-kan*, مندځکن *memendek-kan*.

RESTREINT, E, part. pas. du v. restreindre, سځدت *sendet*, سځدت *sumpit*, ترهځگن *ter-hingga*.

RESTRICTION, s. f., ڦرهځگان *per-hingga-an*, حال مځورځگن *hāl mengūrang-kan*. Qui est sans —, تیاد *tiāda ter-hingga*.

RÉSULTAT, s. m., باغن *bāngun*, کسداهن *ka-sudāh-an*, اخر *ākīr*.

Le —, باغنې *bāgun-ña*. Quel en sera le —? اڤا کسداهنې ایت *apa ka-sudāh-an-ña itu*. En —, اخرن *ākīr-ña*.

RÉSULTER, v. n., جادی درؤد *jādi deri-pada*. Que résultera-t-il de là? اڤا اکن جادی درؤد ایت *apa akan jādi deri-pada itu*.

RÉSUMÉ, s. m., اختصار *ikṭiṣār*. En —, دغن کات یغ قندق *dergan kāta yang pendek*, دغن دغن کات یغ قندق *dergan sa-dikit per-katā-an*.

RÉSUMER, v. a., مختصارکن *merg-ikṭiṣār-kan*. — en peu de mots, دغن کات یغ قندق *mergatā-kan dergan sa-dikit per-katā-an*.

RÉSURRECTION, s. f., کبختین *ka-bangkīt-an*, قیامة *ḫiāmat*. Après sa —, کمدین درؤد کبختین *kamudi-an deri-pada ka-bangkīt-an-ña*. Je suis la — et la vie, اکو این اد *aku ini ada ḫiāmat dān ka-hidūp-an*. Au jour de la —, قیامة *pada hāri ḫiāmat*.

RÉTABLIR, v. a., میبکی *mem-baik-i*, منکا کمالی *menegā kombāli*. — la réputation de quelqu'un, میبکی نام سورخ *mem-baik-i nāma sa-ōrang*. — la religion, معبدفکن اکام *merg-hidup-kan agāma*. — la santé, میبهن *meñembuh-kan*.

SE RÉTABLIR, v. pron., recouvrer la santé, سمبه *sembuh*.

RÉTABLISSEMENT, s. m., action de rétablir, تمیبکن *pem-baik-an*.

RÉTABLISSEMENT, guérison, عافیة *per-sembūh-an*, عافیة *āfiyat*.

RETARD, s. m., retardement, فرلباتن *per-lambāt-an*, کلباتن *ka-lambāt-an*, کلنجوتن *ka-lanjūt-an*. —, délai, فرتخکوهن *per-targguh-an*.

RETARDATEIRE, adj., یغ برلست *yang ber-lambat*, یغ برلین *yang ber-lēna*, فرلالی *per-lāley*.

RETARDER, v. a., différer, remettre, ملبتکن *me-lambat-kan*, منغکه *menangguh*. — l'inhumation d'un corps, ملبتکن حال منامکن میت *me-lambat-kan ḫāl menānam-kan mayet*. —, remettre de jour en jour, نغکه *targguh-ber-targguh*.

RETARDER, retenir, ralentir, مناهن *menāhan*, ممرلاهکن *memerlāhan-kan*, ممشکت *meñangkut*.

RETARDER, v. n., être en retard, ملبت *me-lambat*, ملنجت *me-lanjut*, ممرلاهکن *memerlāhan*, برلین *ber-lēna*. — d'un mois, ملبت سبولن لاک *me-lambat sa-būlan lamā-ña*.

BETEINDRE, v. a., منچلث قول *men-aelòp pūla*.

BETENIR, v. a., détenir, garder, ممگخ *memegang*, مناره *menāruh*, میمن *meñimpan*. — le bien d'autrui,

مکځ هرت یځ لاین اورځ فوک *me-megang harta yang lain orang pūña*. Je veux — cet argent, همب *hamba hendak menyimpan wang itu*. — le salaire des travailleurs, تیاد بایرکاجی اورځ *tiada bayar gaji orang bekarja*.

RETENIR, arrêter, empêcher, مناهن *menegah-kan*, مناهن *menahan*, منهانی *menahan-i*. Ne me retenez pas plus longtemps ici, جاعن تون منهانی همب له لام دسین *jangan tuan menahan-i hamba lebèh lama di-sini*. — son haleine, مناهن نفس *menahan nafas-na*.

RETENIR, réprimer, modérer, مناهن *menahan*. — sa colère, مارهن مناهن *menahan marah-na*. — ses passions, مناهن هوا نفسون *menahan hawā nefsū-na*.

SE RETENIR, v. pron., s'empêcher de, مناهن دیری *menahan diri*. Se — de pleurer, مناهن دیری در مناغس *menahan diri deri menāngis*. Ne pouvoir se — de rire, تیاد داؤت *tiada dapat menahan diri deri ter-tawa*.

RÉTENTION, s. f., obstruction d'humeur, بوسخ *būsung*. — d'urine, سلسیم *selesima*.

RETENTIR, v. n., résonner, rendre un son, بر بوی *ber-būñi*, بدری *ber-derèy*, بردغ *ber-dengung*.

RETENTISSANT, E, adj., یځ بر بوی *yang ber-būñi*, یځ کمرنجځ *yang gemerinxing*, یځ بردغ *yang berdengung*. Cymbale retentissante, کوڅک یځ کمرنجځ *kūpak yang gemerinxing*.

RETENTISSEMEFT, s. m., دغ *dengung*, کمرنجځ *gemerinxing*, حال *hāl ber-būñi*.

RETENU, E, adj., modéré, circon-spect, سنونه *senūnuh*, سوڅن *sūpan*, یځ تاهو مالو *yang tāhu mālu*.

RETENUE, s. f., t. de finance, وځ *wang yang ter-simpan*.

RETENUE, modération, modestie, کلکون یځ سنونه *ka-lakū-an yang senūnuh*, فري یځ سوڅن *pri yang sūpan*, فري یځ مالو *pri yang mālu*. Il n'a plus aucune —, ای تیاد مالو *ia tiada mālu lagi*.

RÉTICENCE, s. f., حال مبینکن *hāl mem-bunī-kan*, حال تیاد مختاکن *hāl tiada mengatā-kan*.

RÉTICULAIRE, adj., en forme de réseau, جلیجال *jala-jāla*.

BÉTIF, IVE, adj., یځل *bīngal*, اتق یځل *tegār*. Enfant —, کود جاہت *anak bīngal*. Cheval —, کود جاہت *kūda jāhat*.

RÉTINE, s. f., سلافت مات *selāput mātā*.

BETIRÉ, E, part. pas. du v. retirer. — des affaires, معزول *mazūl*.

RETIRÉ, rétréci, کروت *kerūt*, کرکوت *kerūkut*.

RETIRÉ, solitaire, سوئي *sūñi*. Un endroit —, تفت يڭ سوئي *tampat yang sūñi*.

RETIRER, v. a., tirer de nouveau, منارڭ فول *menārīk pūla*.

RETIRER, ôter d'un endroit, مڭبيل *meng-ambil*, منارڭ *menārīk*. — quelqu'un de l'eau, در مڭبيل سورڭ *deri dālam āyer*. — de prison, در ملفسکن *me-lepās-kan deri panjāra*. Ne retirez pas votre main de dessus votre serviteur, جاشن کراک منهای *jāngan kirā-ña me-nahān-i tāngan-mu deri-pada hambā-mu*. Retirez-lui le glaive des mains, چابته قدغ در دالم تاغن *xābut-lah pedang deri dālam tāngan-ña*.

RETIRER, cesser d'accorder, rétracter. — sa protection, تباد ملندغکن لاکي *tiāda me-lindung-kan lāgi*. — sa promesse, منکر *munkir deri-pada janji*.

RETIRER, recueillir. — du profit, براوله منداقت انتغ *men-dāpat untung*, انتغ *ber-ūleh untung*. — quelqu'un chez soi, ممبري منفع دالم رومه *mem-brī menumpang dālam rūmah*.

SE RETIRER, v. pron., reculer, سورت *sūrut*, اندر *undur*. Retirez-vous, اندرله *undur-lah*. Les

eaux se retirent, ایر سورت *āyer sūrut*. Se — chez soi, فولخ کرومه *pūlang ka-rūmah*. Se —, s'éloigner, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña*. Se — du monde, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan dirī-ña deri-pada orang bāñak*. Il s'est retiré à la campagne, ای دودق *ia dūduk di-pādang*. Se —, quitter les affaires, معزولکن دیری *me-mazul-kan dirī*.

SE RETIRER, se raccourcir, برکرت *ber-kerūt*, جادی قندق *jādi pendek*.

RETOMBER, v. n., tomber une seconde fois, جاته فول *jātuh pūla*. — malade, جاته ساکت فول *jātuh sākit pūla*, جادی ساکت کبالی *jādi sākit kombāli*. — dans le péché, بردوس فول *ber-dōsa pūla*.

Que son sang RETOMBE sur nous ! بايقله جوک دارهن داتغ کئاتس کامي *bāik-lah jūga dārah-ña dātang ka-ātas kāmī*. La perte retombera sur moi, اکواکن منغکغ کرکین ایت *aku akan menanggung ka-rugī-an itu*.

RETORDRE, v. a., ممثل فول *memintal pūla*, ممره فول *memerāh pūla*. — du fil, ممثل بنغ *memintal benang*.

Prov. Donner du fil à —, ممبري سوسه *mem-brī sūsah*.

RÉTORQUER, v. a., مبالس کات *mem-bālas kāta*, مبالس دلیل *mem-bālas delīl*.

RETORS, E, adj., qui a été tordu, ترفتیل فول *ter-pintal pūla*.

Fig. —, fin, rusé, چردق *xerdiq*, باقی هالس *bāñak aḡal*, باقی هالس *bāñak hālus*. C'est un homme —, ای سوریچ چردق *ia sa-ōrang xerdiq*.

RETOUCHER, v. a., toucher de nouveau, منجابت فول *men-jābat pūla*.

RETOUCHER, corriger, میسکی *mem-baīk-i*.

RETOUR, s. m., action de retourner, de revenir, فلاغن *pulāng-an*, حال فولغ *hāl pūlang*, کمالی *kom-bāli*. Le — à la maison, حال فولغ *hāl pūlang ka-rūmah*. Au — de la chasse, وقت فولغ در فبرون *waktu pūlang deri pem-burū-an*. Le — du printemps, کمالی وقت *kombāli waktu behāri*. Il est de —, ای سده فولغ *ia sudah pūlang*. — à Dieu, توبه *tōbat*. Faire un — sur soi-même, برایش *ber-ingat ātas diri-ña*.

RETOUR, ce qu'on ajoute à une chose qu'on troque contre, یغ لائی *yang lāgi*, یغ لبه *yang lebèh*. Troquer un cheval et donner dix piastres en —, منوکر سیکر کود دان مبری سوله رغکت *menūkar sa-īkor kūda dān mem-brī sa-pūloh ringgīt lāgi*.

En RETOUR, réciprocité, à cause de, کارن *kārna*, سبب *sebàb*. En — de ses services, کارن بقتین *kārna bakti-ña*.

Sans RETOUR, à jamais, سمفی ککل *sampey kakal*.

RETOURNER, v. n., aller de nouveau dans un lieu où on a déjà été, کمالی *kombāli*, کمالی *pūlang*, کمالی *kombāli pūlang*. — à son pays, فولغ *pūlang ka-nagrī-ña*. — au palais, کمالی *kombāli pūlang ka-māligey*. Comme un chien retourne à son vomissement, سفرت سیکر انجغ یغ کمالی کفد *seperti sa-īkor anjing yang kombāli ka-pada muntah-ña*. Tu retourneras en poussière, کفد لبه *ka-pada lu-būh jūga anykaw ākan kombāli*. Chacun s'en retourne chez soi, فولغ کروسن *māsing-māsing pūlang ka-rūmah-ña*.

RETOURNER à Dieu, برتوبه *bertōbat*. — dans le sein de Dieu, کمالی کرامه الله *kombāli kerāmat allah*.

RETOURNER, v. a., tourner d'un autre sens, مبالق *mem-bāliq*. — un habit, مبالق *mem-bāliq pakēy-an*. — une carte, مبالق کی *mem-bāliq kūya*. Il est retourné, ای ایت تربالقی *ia itu ter-bāliq*. — un sol, مغکالی *merg-gāli tānah*.

Loc. Vous ne savez pas de quoi il retourne, de quoi il s'agit, اشکو *angkaw tiāda tāhu porkāra itu.*

SE RETOURNER, v. pron., بر بالک *ber-bālik.* Se —, regarder derrière soi, بر فالغ *ber-pāling.*

S'en RETOURNER, s'en aller, فولغ *pūlang.*

RETRACER, v. a., tracer de nouveau, مموت دینه فول *mem-būat dinah pūla,* مشکمبرکن *meng-gambar-kan.*

RETRACER, raconter les choses passées, مرنچناکن *me-ranxanā-kan,* منچتراکن *men-xeritrā-kan.*

RÉTRACTATION, s. f., حال میشل *hāl meñangkal,* حال منکر *hāl munkir,* فغباهن *peng-ubāh-an.*

RÉTRACTER, v. a., میشل *meñangkal,* منکر *munkir,* مغوبه *meng-ūbah.*

SE RÉTRACTER, v. pron., se dédire, میشل کات درین *meñangkal kāt dirī-ña.*

RETRAITE, s. f., action de se retirer, اندورن *undūr-an,* حال براغت *hāl ber-angkat pūlang.* Heure de la —, وقت براغت فولغ *waktu ber-angkat pūlang.* Battre la —, مالو کندرغ براغت فولغ *memālu genderang ber-angkat pūlang,* مالو کندرغ سمبوین فولغ *memālu*

genderang sembūyan pūlang. Battre en —, اندر *undur.*

RETRAITE, état d'une personne retirée des affaires, حال اورغ یخ *hāl orang yang mazul.* Prendre sa —, ممزولکن درین *me-mazul-kan dirī-ña.*

RETRAITE spirituelle, فکرچان *pe-karjā-an per-tapā-an.*

RETRAITE, solitude, کساءن *ka-asā-an,* فراسیغن *per-asīng-an.*

RETRAITE, lieu retiré, تمغت یخ *tampat yang sūni.*

RETRAITE, lieu de refuge, فرلندوغن *per-lindūng-an,* تمغت فرلندوغن *tampat per-lindūng-an.*

RETRANCHEMENT, s. m., action de retrancher, حال موتغ *hāl memūtung,* حال مغرت *hāl mergerāt.*

RETRANCHEMENT, travaux pour se couvrir, palissade, فاکر *pāgar,* ترغکیر *trangkeyra.* —, fortification, کوبو *kūbu,* بنتغ *binting,* تمبق *tembok.*

RETRANCHER, v. a., ôter, supprimer, séparer, موتغ *memūtung,* مغرت *mergerāt,* مموغ *mem-būang.* — la moitié des gages, موتغ سغه کاجی *memūtung sa-tengah gāji.* — un homme de la société, مموغ سورغ *mem-būang sa-ōrang.* — quel qu'un de la communion des fidèles, مغوچلکن سورغ درغد جمعة *mengūxil-kan sa-ōrang deri-pada jumaaq.*

RETRANCHER, faire des retranchements, مموت کوبو *memagār-i*, مبرکلیغ *mem-būat kūbu ber-ku-līng*.

RÉTRÉCI, E, part. pas. du v. rétrécir, سمفت *sumpīt*, فیچق *pīxak*, سسوک *sesūk*, جادی کرت *jādi kerūt*.

Esprit RÉTRÉCI, عقل قندق *akal pendek*.

RÉTRÉCIR, v. a., مشروکتکن *menge-rūkut-kan*, ممپکتکن *meñumpīt-kan*, ممپسکتکن *meñesak-kan*.

SE RÉTRÉCIR, v. pron., منجادی *men-jādi kerūkut*, منجادی *men-jādi sumpīt*.

RÉTRÉCISSEMENT, s. m., حال منجادی کرت *hāl men-jādi kerūt*, منجادی کرت *prī yang kerūkut*, منجادی کرت *prī yang sumpīt*.

RETEMPER, v. a., tremper de nouveau, مپلم فول *meñelām pūla*, منچلف فول *men-xelōp pūla*.

RETEMPER, redonner de la force, مغفوتکن فول *meng-kūwat-kan pūla*.

RÉTRIBUER, v. a., ممباير اوڤه *mem-bāyar ūpah*, مغفاهي *meng-upāh-i*, ممباير گاجي *mem-bāyar gāji*.

RÉTRIBUTION, s. f., بالاس *bālas*, ثربلاسن *per-balās-an*. — du travail, اوڤه *ūpah*, گاجي *gāji*.

RÉTROACTIF, IVE, adj. Effet —, کواس اتس یغ سده لالو *kuāsa atas yang sudah lālu*.

RÉTROCÉDER, v. a., ممبری کمالی *mem-brī kombālī*, ممولغن *memū-lang-kan*.

RÉTROCESSION, s. f., حال ممولغن *hāl memūlang-kan*, حال ممبری کمالی *hāl mem-brī kombālī*.

RÉTROGRADE, adj., یغ کبالکغ *yang ka-blākang*. Marche —, جالن کبالکغ *jālan ka-blākang*.

RÉTROGRADER, v. n., اندر *undur*, برجالن کبالکغ *ber-jālan ka-blākang*.

RÉTROSPECTIF, IVE, adj., یغ مندغ *yang memendang ka-blākang*.

RETROUSSER, v. a., relever en haut, مپغشغ *meñingsing*, مپغکل *meñangul*. — les manches de son habit, مپغشغ لاغن باجو *meñingsing lāngan-ña bāju*.

RETROUVÉ, E, part. pas. du v. retrouver, دافت *dāpat*, تردافت *ter-dāpat*. Mon enfant était perdu et il est —, مک انقک سده اد هیلغ دان *maka anak-ku sudah ada hilang dān sudah ter-dāpat*.

RETROUVER, v. a., منداافت *men-dāpat*, منداافت فول *men-dāpat pūla*, برتمو *ber-temū*. — l'argent qui était perdu, اد سده اد هیلغ *ada hilang* *men-dāpat wang yang sudah ada hilang*.

SE RETROUVER, v. pron., منجادی *men-jādi pūla*, برتمو فول *ber-temū pūla*. Se — riche, منجادی

مريکيت *men-jādi kāya pūla*. Ils se séparent espérant se —, برچري سرت هارف اکن برتو فول *marika-itu ber-xerèy serta hārap ākan ber-temū pūla*.

RETS, s. m., filet, جرت *jerāt*, جارغ *jāring*, جال *jāla*. Prendre dans ses —, منجرت *men-jerāt*.

RÉUNION, s. f., action de réunir, de joindre, حال مراقبت *hāl me-rāpat-kan*.

RÉUNION, réconciliation, فرديمان *per-damēy-an*.

RÉUNION, assemblée, فرهمفونن *per-himpūn-an*, فكمفولن *pe-kum-pūl-an*. Lieu de —, تمفت فرهمفونن *tampat per-himpūn-an*.

RÉUNIR, v. a., joindre, مراقبت *me-rāpat-kan*, مفرتموکن *mem-per-temū-kan*. Il réunit la tête au corps, دفرتموکنپاله کفال دغن توبه *di-per-temū-kan-ñā-lah kapāla dergan tūbuh*.

RÉUNIR, réconcilier, منداميکن *men-dāmey-kan*.

RÉUNIR, rassembler, مشهمفکنن *merg-himpun-kan*, مشهمفلکنن *merg-umpul-kan*. Faire —, مفرهمفکنن *mem-per-himpun-kan*.

SE RÉUNIR, v. pron., se joindre, رافت منجادی *men-jādi rāpat*.

SE RÉUNIR, se rassembler, برهمفنن *ber-himpun*, برکمفل *ber-kumpul*.

Les membres du conseil se réunirent, مک سکل اورغ مجلس ایت *maka segala orang mejlis itu ber-himpun-lah*. Se —, se joindre à, مبرتای *meñertā-i*.

RÉUSSIR, v. n., برلاکو *jādi*, برلاتخ *ber-lāku*, برانتخ *ber-untung*. Son affaire n'a pas réussi, تیداله جادی *tiadā-lah jādi pe-karjā-an-ña*. Il n'a pas encore réussi dans son dessein, بارغ کهندقن ایت بل *bārang ka-hendaq-ña itu belum ber-lāku atas-ña*. Tout lui réussit, ای سؤرخ برانتخ *ia sa-orang ber-untung*. Le blé réussit bien dans cette terre, گندم ایت تمبه *gundum itu tum-buh bāik dalam tanah ini*.

RÉUSSITE, s. f., انتخ *untung bāik*, حال برلاکو *hāl ber-lāku*.

REVALIDER, v. a., مغمحالکنن *merg-halāl-kan*.

REVANCHE, s. f., قمبرالسن *pem-balās-an*. Prendre sa —, مبالس *mem-bālas*. En —, اکن مبالس *akan mem-bālas*, هندق مغمبليکن *hendaq mergombali-kan*.

REVANCHER (SE), v. pron., مبالس *mem-bālas*.

RÊVE, s. m., songe qu'on fait en dormant, ممپی *mimpi*, ممپي *mimpi-an*. Un beau —, يڭ انده *yang indah-indah*.

REVÊCHE, adj., rude, âcre, ماسم *māsam*, سفت *sepāt*, سدل *sedāl*.

Fruit —, ماسم بوه *būah māsam*.

Fig. Homme —, اورغ بغس *ōrang bergis*. Visage —, موك ماسم *mūka māsam*.

RÉVEIL, s. m., باغن *bāngun* جاك *jāga*. L'heure du —, كتيك باغن *kotika bāngun*. — en sursaut, كجت *kejūt*.

RÉVEILLE-MATIN, s. m., horloge, اورولس يڭ مپيكن لوجڭ اكن مباغنكن *urulis yang mem-buñ-kan* اورغ *lōxing ākan mem-bāngun-kan* *ōrang*.

RÉVEILLER, v. a., tirer du sommeil, مباغنكن *mem-bāngun-kan*, مڭجتكن *men-jagā-kan*, مڭججتكن *mengejūt-kan*. — à cinq heures, مباغنكن ڭد جام ڭوكل لم *mem-bāngun-kan pada jām pūkul lima*. Il le réveilla et lui dit: levez-vous vite, مك اى جكاكنله دى سبدان باغنله *maka ia jagā-kan-lah dīa sabdā-ña bāngun-lah lekàs*.

RÉVEILLER, exciter, ranimer, مغروق *merg-ūpak*, مڭكرقكن *merg-gràk-kan*.

SE RÉVEILLER, v. pron., برجاك *ber-jāga*, باغن درڭد تيدر *deri-pada tidor*. Il se réveilla, مك برجاكله اى *maka ber-jagā-lah ia*. Réveillez-vous, vous qui dormez!

برجاكله اغكو يڭ تيدر *ber-jagā-lah angkaw yang tidor*. Il se réveilla en sursaut, اى تر كجتله *ter-kejūt-lah ia*. Se —, se ranimer, سدر *sedar*, سدر اكن درين *akan dirī-ña*, منجادی راجن ڭول *men-jādi rājīn pūla*.

RÉVEILLEUR, s. m., اورغ يڭ *ōrang yang men-jagā-kan*, منجكاكن *ōrang yang mem-bāngun-kan*.

RÉVEILLON, s. m., ماكن ڭد تغه مالم *mākan pada tergh mālam*. Donner un —, ممبرى ماكن ڭد تغه مالم *mem-brī mākan pada tergh mālam*.

RÉVÉLATION, s. f., action de révéler, de faire connaître, ڭمبكان *pem-bukā-an*, كڭتائن *ka-ñatā-an*, كڭترونن *ka-turūn-an*. — d'un secret, d'un mystère, ڭمبكان رهسى *pem-bukā-an rahasīa*. Vous attendez la — de notre Seigneur, كامو منتيكن *kāmu me-nantī-kan ka-ñatā-an tūhan kāmī*. De peur que la grandeur de mes révélations, شفاى جاغن اكو مڭانس ۲ *supāya jāngan āku merg-ātas-ātas dirī-ku ūleh kārna ka-lebēh-an segala ka-turūn-an*.

RÉVÉLATION divine, وحى *wahī*. Les révélations de saint Jean (l'Apocalypse), وحى يڭيا *wahī yah-yā*.

RÉVÉLER, v. a., découvrir, faire connaître une chose secrète, مَبُوكْ *mem - būka*, مَبُوكْ مَبُوكْ *me-ñatā-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *men-telelē-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *men-tlāhir-kan*, مَبُوكْ مَبُوكْ *mema-lūm-kan*. — un secret, مَبُوكْ رَهْسى *mem-būka rahasia*. — une chose cachée, مَبُوكْ رَهْسى *men-tlāhir-kan bārang yang gāib*. — à tous les peuples, مَبُوكْ رَهْسى *me-mālūm-kan pada segala bangsa sa-kali-an*.

SE RÉVÉLER, v. pron., مَبُوكْ مَبُوكْ *me-ñatā-kan diri*, مَبُوكْ مَبُوكْ *menunjuk-kan diri-ña*. **Se** —, devenir connu, مَبُوكْ مَبُوكْ *men-jādi ñata*. Sa sagesse se révéla, مَبُوكْ مَبُوكْ *budī-ña pūn jādi ñata*.

REVENANT, s. m., مَبُوكْ *hantu*. Des contes de —, مَبُوكْ *xerit-rā hantu*. Apparition de —, مَبُوكْ *ka-lihāt-an hantu*. Peur des revenants, مَبُوكْ *tākut hantu*.

REVENDEUR, EUSE, s., مَبُوكْ *orang jūal*, مَبُوكْ *orang jūal belī*, مَبُوكْ *orang jūal jāgal*.

REVENDIQUER, v. a., مَبُوكْ *mintā kombālī*.

REVENDEUR, v. a., vendre de nouveau, مَبُوكْ *men-jūal pūla*. —, vendre ce qu'on a acheté, مَبُوكْ *men-jūal bārang*

yang sudah di-beli-ña. Acheter en gros et — en détail, مَبُوكْ *belī bōrong dān jūal jāgal*.

REVENIR, v. n., venir de nouveau, مَبُوكْ *dātang kombālī*, مَبُوكْ *mergombālī*, مَبُوكْ *pūlang*, مَبُوكْ *dātang pūla*. — à la maison, مَبُوكْ *pūlang ka-rūmah*, مَبُوكْ *dātang kombālī ka-rūmah*. — d'un voyage, مَبُوكْ *dātang kombālī deri per-jalān-an*. — à l'esprit, مَبُوكْ *dātang pūla ka-pada pikir-an*, مَبُوكْ *meny-ingat pūla*. — de ses erreurs, مَبُوكْ *pūlang deri sesāt-ña*. — à la charge, مَبُوكْ *dātang pūla*, مَبُوكْ *mintā pūla*. Aller et —, مَبُوكْ *pergi bālīk kombālī*. — à Dieu, مَبُوكْ *ber-tōbat*.

REVENIR, croître de nouveau, مَبُوكْ *tumbuh pūla*. Ses cheveux reviennent, مَبُوكْ *rambut-ña tumbuh pūla*.

REVENIR à soi, مَبُوكْ *sedār*.

REVENIR d'une maladie, مَبُوكْ *sembuh*.

REVENIR, résulter. Il en revient de la gloire, مَبُوكْ *ōrang ber-ūleh gāh deri itu*. Cela revient au même, مَبُوكْ *ada sāmā jūga*.

REVENIR, plaire. Cela ne me revient pas, هب تباد سوك ايت *hamba tiāda sūka itu*.

POUR EN REVENIR à l'histoire de *Srī Rāma*, سبرمول اكن حكاية سري *sa-ber-mūla ākun hikāyat srī rāma itu*.

Loc. Il revient de l'autre monde, اى سمرت اورغ بهارو *ia seperti orang bahāru*. — sur l'eau, rétablir sa fortune, براتخ قول *ber-untung pūla*.

REVENU, s. m., produit annuel, rente, حاصل *hāsil*. Cette terre est d'un grand —, تانه ايت بايق حاصلن, *tānah itu bāñak hāsil-ña*.

RÊVER, v. n., faire quelque songe, برمپی *ber-mimpi*. — toute la nuit, برمپی سغنج مالم *ber-mimpi sapanjang malam*. — un rêve, برمپی *ber-mimpi* سواتو ممپیان *ber-mimpi suātu mimpian*. Je rêvais que j'entrais dans la mosquée, مك كيت برمپی ماسق كدام *maka kita ber-mimpi māsuk ka-dālam mesjid*. — de, ممپیکن *me-mimpī-kan*. Chose rêvée, يخ *yang ter-mimpi*. Faire —, برمپیکن *be-per-mimpī-kan*.

RÊVER, être en délire, ممپيگو *meng-igaw*.

RÊVER, méditer, مرئخ *me-ranung*, ترفكور *ter-fakūr*.

RÊVER, désirer, برايغن *ber-ingin*. Il ne rêve que richesses, اى برايغن

اكن ككياغن ساج *ia ber-ingin ākan ka-kayā-an sāja*.

RÉVERBÉRATION, s. f., de la lumière, حال مبالس چهای *hāl mem-bālas xahāya*, قمبرلسن چهای *pem-balās-an xahāya*. — de la chaleur, حال مبالس فانس *hāl mem-bālas pānas*.

RÉVERBÈRE, s. m., چمن يخ مبالس *xermin yang mem-bālas xahāya*. —, lanterne, تغلخ كاج يخ *terglong kāxa yang di-pāsang orang pada jalan nagri*.

REVERDIR, v. a., مشيچوكن قول *meng-hijaw-kan pūla*.

REVERDIR, v. n., منجادی هيچو قول *men-jādi hijaw pūla*, برداون قول *ber-dāun pūla*.

RÉVÉRENCE, s. f., respect, vénération, حرمة *hormat*, حرمانن *hormāt-an*. Traiter avec —, ممبرى حرمة *mem-brī hormāt*. Saluer avec —, ممبرى سلام دغن حرمة *mem-brī salām dergan hormāt*.

RÉVÉRENCE, inclination, salut, سلام *salām*, سمبه *sembah*. Faire sa —, ممبرى سلام *mem-brī salām*, (à un souverain), ممپه *meñembah*.

RÉVÉREND, E. adj., ترحرمة *ter-hormat*, هارس دحرمانى *hārus di-hormāt-i*.

RÉVÉRER, v. a., مشمرئكن *meng-hormat-kan*, ممبرى حرمة *mem-brī*

hormat, محبة *meñembah*. — les reliques des saints, معمرمتكن *meng-hormat-kan sisa-sisā-an el-kadīsīn*.

RÊVERIE, s. f., pensée chimérique, فكيرن يخ سي *pikīr-an yang sia-siā*.

RÊVERIE, délire, ايكو *igaw*, غيكو *ngiku*.

REVERS, s. m., côté d'une chose opposé à celui qui se présente d'abord, بلاكڭ *blākang*, بلاكڭن *blākang-ña*, بالڭ *bālīk*. Le — de la montagne, بلاكڭ كونڭ *blākang gūnūng*. Le — de la main, فڭكڭ *punggung tāngan*.

Fig. Le — de la médaille, سبله *sa-belāh yang kūrang bālīk*, سبله بلاكڭ *sa-belāh blākang*.

REVERS, accident fâcheux, انتڭ *untung mālang*, انتڭ جاهت *untung jāhat*.

REVÊTEMENT, s. m., فپلوتن *peña-lūt-an*, الاسن *alās-an*.

REVÊTIR, v. a., donner des habits, ممبرى فكاين *mem-brī pakēy-an*. — les pauvres, ممبرى فكاين اكن *mem-brī pakēy-an ākan ōrang meskīn*. — d'une robe d'honneur, مغرنيان كن خلعة *mengaruniā-kan kilat*.

SE REVÊTIR, مكاى *memākey*, مغن *mergena*. Se — d'habits précieux, مكاى درفد فكاين يخ انده *me-*

mākey deri-pada pakēy-an yang indah-indah.

REVÊTIR quelqu'un d'un titre, معكلركن ممبرى كلر *mem-brī gelār*, مغرڭ *meng-gelār-kan sa-ōrang*.

REVÊTIR, couvrir, orner, مپالت *meñālūt*, مغالس *meng-ālas*. Et ces bâtons, il les revêtait d'or, دان باتڭ *dān kāyo ait dsa-tīpālā dġn am̄s*. — de soie le fond d'une caisse, مغالس فتي دڭن سوتر *meng-ālas peti dġn sūtra*.

REVÊTU, E, part. pas. du v. revêtir, برڭاكي *ber-pākey*.

REVÊTU, recouvert, orné, سالت *sālūt*, ترسالت *ter-sālūt*, الس *ālas*, ترالس *ter-ālas*.

REVÊTU d'un titre, برڭلر *ber-gelār*.

RÊVEUR, EUSE, adj., qui rêve, qui pense, اورڭ برمڭي *ōrang ber-mimpi*, اورڭ برڭكور *ōrang ber-fakūr*, اورڭ برمانڭ *ōrang ber-mānūng*.

RÊVEUR, qui dit des choses extravagantes, اورڭ برابن *ōrang ber-rāban*.

REVIREMENT, s. m., فمبليكن *pembalik-an*, فراباهن *per-ubāh-an*.

REVIRER, v. n., بربالڭ *bālīk*, بربالڭ *ber-bālīk*. —, virer de bord, ميبلىڭ *mem-biluk*.

RÉVISER, v. a., ممرقس ڭول *mem-reksa pūla*, ممرقس لاڭي سكالى *mem-reksa lāgi sa-kālī*.

RÉVISION, s. f., حال مرقس فول *hāl memreksa pūla*, فرقسان فول *preksā-an pūla*.

REVIVRE, v. n., revenir à la vie, هيدف فول *hīdup pūla*. Les morts revivront, سکل ماتی اکن هيدف فول *segala mātī ākan hīdup pūla*. —, ressusciter, بر بخت *ber-bangkūt*.

REVIVRE, renaître, se renouveler, se ranimer. Le commerce revit, ثرنیکان ایت جادی رامی فول *per-niagā-an itu jādi rāmey pūla*.

Faire REVIVRE, rendre la vie, ressusciter, مغهیدفکن فول *merg-hīdup-kan pūla*, ممبختکن *mem-bangkūt-kan*.

Faire REVIVRE, ranimer, renouveler, رامیکن *me-rāmey-kan*, ممبروی *mem-baharū-i*.

Faire REVIVRE, rendre les forces, مغقوتکن فول *merg-keūwat-kan pūla*.

RÉVOCATION, s. f., action d'annuler, حال منیداکن *hāl meniadā-kan*, پغباهن *perg-ubāh-an*.

RÉVOCATION, destitution, حال ممچتکن درفد فخت *hāl memexāt-kan deri-pada pangkat*.

REVOIR, v. a., voir de nouveau, ملیت فول *me-līhat pūla*, ملیت لاگی سکالی *me-līhat lāgi sa-kālī*. Au —, اکن ملیت کبالی *ākan me-līhat kombālī*.

REVOIR, examiner de nouveau, ممرقس فول *memreksa pūla*.

RÉVOLTANT, E, adj., ترلالو امت *ter-lālu amat jāhat*, ساغت *sāngat kejī*.

RÉVOLTE, s. f., غوغا *gampar*, غوغا *gawgā*, درهاک *durhāka*.

RÉVOLTÉ, E, s., اورغ درهاک *orang durhāka*, عاصی *āṣī*.

RÉVOLTER, v. a., porter à la révolte contre l'autorité, مغقن اورغ *merg-grāk-kan*, اکن ممبوت درهاک *orang ākan mem-būat durhāka*, مندرهاکان *men-durhakā-kan*.

SE RÉVOLTER, v. pron., مندرهاک *men-durhāka*, ممبوت درهاک *mem-būat durhāka*, مغمفر *merg-gampar*, ملاون *me-lāwan*. Se — contre son souverain, مندرهاک اکن راج *men-durhāka ākan rāja*. Les enfants se révolteront contre leur père et mère, انق ۲ اکن ملاون ایوبشاک *ānak-ānak ākan me-lāwan ibu bapā-ña*. La chair se révolte contre l'esprit, داغ ایت برایغن لاون روح *dāgīng itu ber-īngīn lāwan rūh*.

RÉVOLU, E, achevé, accompli, هابس *hābis*, لالو *lālu*, سده *sudah*, گنڤ *genəp*. L'année n'est pas encore révolue, مک تاهن بلم هابس *maka tāhun belum hābis*. Il a trente ans révolus, عمرن تیگ فوله *umur-ña tiga pūloh tāhun lālu*.

RÉVOLUTION, s. f., retour d'un astre au point de son départ, فرادارن *per-idār-an*, فرکتارن *per-kitār-an*.

— du soleil, فرادارن متهارى *per-idār-an mata-hāri*. — de la sphère céleste, فرادارن چکروال *per-idār-an xakrawāla*.

RÉVOLUTION, changement, فراباهن *per-ubāh-an*. — religieuse, فراباهن *per-ubāh-an agāma*. — politique, فبيلين کرجان *pem-balik-an ka-rajā-an*.

RÉVOLUTIONNAIRE, adj., يڭ سوک *yang sūka* *pem-balik-an ka-rajā-an*, يڭ سوک کفر *yang sūka gampar*.

RÉVOLUTIONNER, v. a., مشگمفرکن *merg-gampar-kan*, مشهرهراکن *merg-haru-harā-kan*, مشوبهکن *merg-ūbah-kan*.

RÉVOQUER, v. a., معيکتکن *memexāt-kanderi-pada pangkat*, معزولکن *me-mazūl-kan*.

RÉVOQUER, annuler, مينداکن *meniādā-kan*, مشوبهکن *merg-ūbah-kan*. — un testament, مينداکن وصية *meniādā-kan wasiyat*.

RÉVOQUER en doute, اغکن فرچای *enggan perxāya*.

REVUE, s. f., inspection, recherche, فرقساڭ *pandāng-an*, قنداڭ *pandāng-an*. — militaire, بارس *preksā-an*, فرقساڭ بال تئار *preksā-an*

bāla tantāra, Passer une —, ممرقس *memreksa bāla tantāra*.

REZ-DE-CHAUSSEE, s. m., تمفت *tampat rāta dergan tānah*, يڭ سرات دڭن داسر *yang sa-rāta dergan dāsar*.

RHABILLAGE, s. m., raccommodage, حال ميبكي *hāl mem-baik-i*, فبيلين *pem-baik-an*.

RHABILLER, v. a., donner de nouveaux habits, ممبرى فکابن بهارو *mem-brī pakēy-an bahāru*.

RHABILLER, raccommoder, ميبكي *mem-baik-i*.

RHÉTEUR, s. m., فندی برکتکات *pandey ber-kata-kāta*, فغاجر اکن *perg-ājar ākan ber-kāta*.

RHÉTORIQUE, s. f., علم بچار *ilmu bixāra*, علم برکتکات *ilmu ber-kāta*.

RHINOCÉROS, s. m., quadrupède, چرل بادق *bādaḡ*. Corne de —, چرل بادق *xūla bādaḡ*, تندق بادق *tanduk bādaḡ*.

RHINOCÉROS, oiseau, اغکنڭ *eng-gang*.

RHOMBE, s. m., امفت فرسکی *ampat per-seḡi*, روڤ چاتر *rūpa xātur*.

RHUBARBE, s. f., راوند *rāwand*.

RHUM, s. m., برندی درڤد ایرگول *berandi deri-pada āyer gūla*.

RHUMATISME, s. m., سغل *seḡal*, فپاکت سغل *peñākit seḡal*.

RHUME, s. m., سلیمت *selīmat*.
— de cerveau, نزلۀ *nuzlet*, زکام *zūkām*.

RHYTHME, s. m., قافیه *kāfiyat*.

RIANT, E, adj., gracieux, agréable,
چنتق *permey*, فرمی *mānis*, مانس
xantik, یغ مبری سوک هاتی *yang*
mem-brī sūka hāti. Visage —,
موک مانس *mūka mānis*. Un jardin
—, تامن یغ فرمی رثان *tāman yang*
permey rupā-ña. Des idées riantes,
فکیرن یغ مبری سوک هاتی *pikīr-an*
yang mem-brī sūka hāti.

RIBAUD, E, adj., terme bas, دوکان
dōkāna, چندال *xandāla*.

RIBOTER, v. n., ماکن مینم رامی سکالی
mākan mīnum rāmey sa - kālī,
برجمجموون *ber-jamu-jamū-an*.

RIBOTEUR, EUSE, s. m., اورغ یغ
orang yang sūka ber-
jāmu, قندمف *pen-demāp*.

RICANER, v. n., میندر *meñindir*,
ترتاو تیاد دغن سبین *ter-tāwa tiāda*
dengan sebab-ña.

RIC-À-RIC, loc. adv., دغن بتل
dengan betul sa-kālī.

RICHE, adj., opulent, qui a beau-
coup de biens, گان *kāya*, غان *gāna*,
هتاون *hartāwan*. Homme —, اورغ
orang kāya. Il est devenu riche,
ای سده جادی اورغ کای *ia sudah*
jādi orang kāya. Tous les hommes,
grands et petits, riches et pauvres,

سگل اورغ بسرکچل کای مسکین *segala*
orang besār kexil kāya meskīn.
Quelquefois — et quelquefois men-
diant, سکالی کای دان سکالی فمنت *sa-*
kālī kāya dān sa-kālī pe-minta.
Un mauvais —, اورغ کای یغ تیاد
orang kāya کسینن اکن اورغ مسکین
yang tiāda kasih - an - ña akan
orang meskīn.

RICHE, magnifique, précieux, انده
indah, ملی *mulīa*. Des habits riches,
پاکین یغ انده ۲ *pakēy-an yang in-*
dah-indah.

RICHE en beauté, سابق ایلق سکالی
bāñak elok sa-kālī.

RICHE en couleur, یغ ورنان سابق
yang warnā-ña bāik sa-kālī.
سکالی

فرهمان یغ سابق *Moisson RICHE*,
per-humā-an yang bāñak.

RICHEMENT, adv., magnifique-
ment, دغن کسارن *dengan ka-besār-*
an, دغن کملیان *dengan ka-mulīa-*
an. Vivre —, هیدف دغن کسارن
hidup dengan ka-besār-an. Se
vêtir —, برفاکی فکاین یغ انده ۲
pākey pakēy - an yang indah-
indah.

RICHESSSE, s. f., abondance de
biens, ککیان *ka - kayā - an*.
Richesses, ککیان *ka - kayā - an*,
فرالین *per-ulēh-an*, هرت *harta*,
بند *benda*. De grandes richesses,
ککیان یغ سابق *ka-kayā - an yang*

bāñak. Acquérir des richesses
براوله ککیان *ber-ūleh ka-kayā-*
an.

RICIN, s. m., ou palma-Christi,
plante, فوهن جارق *pōhon jāraḥ*.
Huile de —, میق جارق *mīñak*
jāraḥ.

RICOCHER, v. n., مغبیل *meng-*
ambul.

RICOCHET, s. m., امبل *ambul*,
پمبولن *peng-ambul-an*.

Par RICOCHET, indirectement,
چورو *xūru*.

RIDE, s. f., کروتن *kerūt*,
kerūt-an. Les rides de la peau,
کروتن کولت *kerūt-an kūlūt*.

RIDÉ, E, part. pas. du v. rider,
کرت *kerūt*, برکرت *ber-kerūt*, کیست
داهی برکرت *kīsut*. Un front —,
داهی برکرت *dāhi ber-kerūt*.

RIDEAU, s. m., تیری *tīrey*, کلبو
kulambu, تابیر *tābir*. — de lit, تیری
کلبو *tīrey kulambu*. Qui a des
rideaux, برکلبو *ber-kulambu*. Tirer
le —, میڭکف تیری *meñgkap*
tīrey, میڭسڭ تیری *meñgsing tīrey*.
Ouvrir les rideaux, مېوک تیری
mem-būka tīrey. Baisser le —,
ملا بهکن تیری *me-lābuh-kan tīrey*.

RIDER, v. a., مغرتکن *mengerūt-*
kan, مڭسٹ *mengisut*.

SE RIDER, منجادی کرت *men-jādi*
kerūt.

RIDICULE, adj., هارس دسندرکن
hārus di-sindir-kan, هارس دترتواکن
hārus di-ter-tawā-kan. Se rendre
—, ملکوکن درین هارس دسندرکن
اورځ *me-lakū-kan dirī-ña hārus*
di-sindir-kan orang. Tourner en
—, مېندرکن *meñdir-kan*, ترتواکن
ter-tawā-kan.

RIEN, s. m., néant, nulle chose,
سواتواڤ تیدق *ka-tiadā-an*,
suātu apa tidaḥ. Comme —,
سلاکوکتیدان *sa-lāku ka-tiadā-an*.
Réduire à —, منیدان *meniadā-*
kan. Bon à —, تیاد برکون *tiāda*
ber-gūna. Cela ne fait —, تیاد اڤ
tiāda apa. Il ne sait —, سواتوڤون
suātu pūn tiāda ĩa
tāhu. Homme de —, هین
orang hīna, اورځ بوسق *orang būsuk*.
En un — de temps, دالم سواتوکتیک
dālam suātu kotika. Est-il — qui
soit plus utile? لبه برکون
adā-kah bārang yang lebèh ber-
gūna. Comme si de — n'était,
سپرتی تیاد اڤ *seperti tiāda ada*. Des
riens, بارځ یڭ سی ۲ *bārang yang*
sia-sia, ایسڭ ۲ *isang-isang*. Faire des
riens, مڭرجاکن فکرجاکن یڭ سی ۲
mengarjā-kan pe-karjā-an yang
sia-sia.

RIEUR, EUSE, s., qui rit, qui aime
à rire, اورځ یڭ ترتاو *orang yang ter-*
tāwa, اورځ یڭ سوک ترتاو *orang yang*

sūka ter-tāwa. Avoir les rieurs de son côté, برتن دغن اورغ تر تاو *ber-temàn dengan orang ter-tāwa*.

RIEUR, railleur, اورغ ميندر *orang meñindir*, فیندر *peñindir*.

RIGIDE, adj., sévère, austère, کرس *kràs*, تگر *tegàr*, کنج *kenjang*. Un homme —, سورغ کرس *sa-orang kràs*.

RIGIDITÉ, s. f., کراس *ka-kràs-an*, کتکارن *ka-tegàr-an*, فري يغ *pri yang kenjang*.

RIGOLE, s. f., الورن *alūr-an*, سلورن *salūr-an*, فنجورن *panxūr-an*.

RIGORISME, s. m., علم ادب يغ تر لالو *ilmu adab yang ter-lālu kràs*.

RIGORISTE, s., اورغ يغ تر لالو کرس *orang yang ter-lālu kràs atas ilmu adab*.

RIGOREUSEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن بغس *dengan bengis-ña*. Traiter quelqu'un —, ملکوک سورغ دغن يغ کرس *me-lakū-kan sa-orang dengan yang kràs*. Cela est — vrai, ايت بتل *ait betul sa-kālī*.

RIGOREUX, EUSE, adj., très-sévère, rude, کرس *kràs*, بغس *bengis*, تينه *perg-aniāya*. Ordre —, تیتاه *titah yang kràs*. Châtiment —, سقس يغ کرس *siksa yang kràs*. Homme —, اورغ بغس *orang bengis*. Sévère et —, کرس دان بغس *kràs*

dān bengis. Froid —, دینغ يغ ساغت, *dīngin yang sāngat*. Examen —, فرقس دغن سقسماک *preksa dengan saksamā-ña*.

RIGOREUX, exact, بتل *betül*, سغکه *sungguh-sungguh*. Démonstration rigoureuse, دلیل يغ بتل *delil yang betül*. Garder un jeûne —, ممکغ فواس دغن سغکه *memegāng puāsa dengan sungguh-sungguh*.

RIGUEUR, s. f., sévérité, dureté, کرس *kràs-ña*, فغراسن *pengrās-an*, انیای *aniāya*. Traiter quelqu'un avec —, ملکوک سورغ دغن يغ کرس *me-lakū-kan sa-orang dengan yang kràs*. A cause de la — du froid, درفد ساغت دینغ *deri-pada sāngat dīngin*.

RIGUEUR, exactitude, کبتولن *ka-betül-an*. A la —, دغن دغن کبتولن *dengan ka-betül-an*, دغن بتلن *dengan betül-ña*.

RIME, s. f., سابع *seja*, سايق *sāyak*, قافية *kāfiyat*. — riche, سابع يغ بايق سکالی *seja yang bāik sa-kālī*. — fausse, سابع يغ جشگل *seja yang janggal*.

Prov. Qui n'a ni — ni raison, يغ تیاد ارتین *yang tiāda artī-ña*.

RIMER, v. n., se terminer de même, par un même son, برشعر *ber-si'ar*, بر سابع *ber-seja*.

RIMER, s'accorder, اد فر بندینغ *ada per-bandīng-an*. Ces deux

choses ne riment pas, دوفرکارایت *dūa porkāra*
 tiāda per-bandāng-an antarā-
 ūa.

RIMER, v. a., faire des vers,
 mettre en vers, نظم شعر *natlem*
 šiar, منشعرکن *men-šiar-kan*. Faire
 — des membres de phrase en prose,
 سجع الکلام *seja el-kalām*.

RINCE-BOUCHE, s. m. مشکن برکم *mangkoḵ ber-kemūr*.

RINCEB, v. a., مماسه *mem-bāsuh*,
 مپوچی دغن ایر *meñuxi dergan*
 āyer. — du linge, مماسه کاین *mem-*
bāsuh kāin. — en plongeant dans
 l'eau, مرندم *me-rendam*. Se — la
 bouche, برکم *ber-kemūr*.

RIPAILLE, s. f., grande chère,
 قندمان *per-jamū-an*, فرجمون
pen-damāp-an. Faire —, برجمون,
 برسکسکان دغن *ber-jamu-jamū-an*,
 ماکن مینم *ber-suka-sukā-an dergan*
mākan mīnum.

RIPOSTER, v. n., répondre vive-
 ment, ممبری جواب لکس *mem-brī*
jawāb lekās, منجواب دغن باغت
men-jawāb dergan bāngat.

RIRE, v. n., ترتاو *ter-tāwa*. —
 aux éclats, ۲ ترتاوگلق *ter-tāwagelāḵ-*
gelāḵ. — de bon cœur, ۲ ترتاو رای
ter-tāwa rāmey-rāmey. — sans
 sujet, ترتاو دغن تیاد سبین *ter-tāwa*
dergan tiāda sebāb-ūa. Ne riez

pas, جاغن ترتاو *jāngan ter-tāwa*.
 — de quelqu'un, ترتاوکن اورغ *ter-*
tawā-kan ōrang, (railler) میندر
meñindir.

RIRE, badiner, ne pas parler
 sérieusement, برماین *ber-māin*, تیاد
 دغن سغکه *tiāda dergan sungguh*.
 Ils se battent pour —, مریکیت
 برورغ تیاد دغن سغکه *marika-itu*
ber-prang tiāda dergan sungguh.

RIRE de, ne pas se soucier de.
 Je ris de ces choses, همب تیاد فدولی
hamba tiāda pedūli
ātas porkāra itu.

RIRE, RIS, s. m., action de rire,
 ترتاوان *ter-tawā-an*.

RISÉE, s. f., کترتاوان *ka-ter-tawā-*
an. Je suis devenu la — du peuple,
 اکو سده جادی کترتاوان فد قوم
āku sudah jādi ka-ter-tawā-an pada
kaum.

RISIBLE, adj., propre à faire rire,
 یخ ممبری اورغ ترتاو *yang mem-brī*
orang ter-tāwa.

RISIBLE, digne de moquerie, هارس
 دترتاوکن *hārus di-ter-tawā-*
kan.

RISQUE, s. m., péril, danger, بهای
 تیاد بهای, *bahāya*. Il n'y a aucun —,
 تیاد بهای *tiāda bahāya*.

RISQUER, v. a., hasarder, mettre
 en danger, منجباوی انتخ *men-xobā-i*
 untung, مبوبه دالم بهای *mem-būbuh*
dālam bahāya. — au jeu, مناره

m'nāruh. — sa vie, مبلنجاکن جوان *mem-belanjā-kan jiwā-ñā.*

SE RISQUER, v. pron., ماسق بهای *māsuk bahāya.*

RISSOLER, v. a., کورغ *gōreng*, مشگخ *memangang.*

RIT ou RITE, s. m., عادة *ādat*, استعادة *istiādat*. Les rites religieux, استعادة سمبېخ *istiādat sembahyang.*

RITUEL, s. m., کتاب استعادة سمبېخ *kitāb istiādat sembahyang.*

RIVAGE, s. m., فیسر *pantey*, فیسر *pasisir*, تقي لاوت *tepī lāut*. Près du —, دکت فتي *dekāt pantey*. Le sable du —, فاسر فتي *pāsir pantey*. Tout le long du —, سفنج فتي *sa-panjang pantey*. Suivre le —, ميسر فتي *meūsūr pantey*. — d'un fleuve, تقي سوغی *tepī sūngēy*.

RIVAL, E, s., لاون *pe-lumba*, لاون *lāwan.*

RIVALISER, v. n., بربل *ber-lumba*, ملاون *me-lāwan*. — ensemble, بربل ۲ *ber-lumba-lumba*. Faire —, ملباکن *me-lumbā-kan*.

RIVALITÉ, s. f., فرلباان *per-lumbā-an*, فربنديغن *per-bandīng-an*.

RIVE, s. f., تبخ *tepī*, تبخ *tebīng*, فغكر *pīnggār*. — d'une rivière, تقي سوغی *tepī sūngēy*. — d'un bois, تقي هوتن *tepī hūtan*.

RIVER, v. a., ملتق *me-lantak*, ممبتفکن دغن لتق *mem-bantuk-kan dengan lantak.*

RIVIÈRE, s. f., سوغی *sūngēy*, باتخ *bātang āyer*, کالی *kālī*. Bras de —, اتق سوغی *anak sūngēy*. Embouchure d'une —, کوال *kuāla*, موار *muwāra*. Traverser une —, مېبرغ *meñabrang sūngēy*. Remonter une —, مودق *mūdīk*. Descendre une —, مغيلر *meng-hilir*. Oiseau de —, بورغ سوغی *būrug sūngēy*.

Prov. Porter de l'eau à la —, مېوئ کدارم لاوت *mem-buang gāram ka-dālam lāut*.

RIVIÈRE de diamants, تالی لېهر *tālī lēher deri-pada bātu intan.*

RIXE, s. f., querelle, کلاهی *kelāhi*, بنته *bantah.*

RIZ, s. m., non décortiqué, فادی *pādi*, ارز *āruz*. — décortiqué, برس *bràs*, ارز *āruz*. — nettoyé, برس *bràs xeruh*. — cuit, ناسی *nāsi*, ای *īmey*. — réduit en bouillie, بوبرناسی *būbur nāsi*. — à moitié cuit, ارن *āron*. — grillé, امغخ *empīng*. — glutineux, فولت *pūlut*.

RIZ cultivé dans des terres basses et humides, فادی ساوه *pādi sāwah*. — cultivé dans des terrains secs, فادی لادغ *pādi lādang*. Semer le — en pépinière, مبات فادی

mem-bāyat pādi. Planter le —, منام فادی *menānam pādi*. Semer le — dans des terrains secs, pour ne pas être replanté, منوکل *menūgal*. Plant de —, بیت فادی *bībit pādi*. Couper le —, موتخ فادی *memūtung pādi*, مغتم فادی *mergetām pādi*. Piler le —, منمبق فادی *menumbuk pādi*. Cuire le —, منانق ناسی *menūnak nāsi*, ماسق ناسی *māsak nāsi*. Un plat de —, سهداغن ناسی *sa-hidāng-an nāsi*. Farine de —, تپڭ برس *tepūng brās*. Pain de —, روتی برس *rōti brās*. Eau de —, کنجی *kanji*, ایر ناسی *āyer nāsi*. Grenier à —, جلاڤڭ فادی *jelāpang pādi*, رڭکڭڭ *rangkiyang*.

RIZIÈRE, s. f., dans les terres humides, ساوه *sāwah*. Une —, سڤتق ساوه *sa-pētaḥ sāwah*. — dans les terrains secs, لادڭ *lādang*, گاڭ *gāga*.

ROBE, s. f., قبای *ḡabāya*, باجو *bāju*, باجو فنجڭ *bāju panjang*, خلعة *salimut*. — d'honneur, جبة *jubbet*. *ḡilat*. — de docteur, جبة *jubbet*.

ROBE, pelage d'un quadrupède, کولت بناڭ *kūlit binatang*, بلغ *belang*.

ROBINET, s. m., چرت *xerāt*.

ROBUSTE, adj., کوة *kūwat*, تکف *tegāp*, تکه *teḡuh*. Il a un corps —, توبه *tūbuh-ña kūwat*, توبه قوة

تکف *tubuh-ña tegāp*. Une foi —, ایمان یڭ تکه *īmān yang teḡuh*.

ROO, s. m., باتو *bātu*, باتوکارڭ *bātu kārang*. Bâtir une maison sur le —, مملواسهکن رومه داتس باتو *mem-per-ūsah-kan rūmah di-ātas bātu*.

ROCAILLE, s. f., فراساهن یڭ سروڤ *per-usāh-an yang sa-rūpa kārang*.

ROCHE, s. f., کارڭ *kārang*, باتو *bātu*, باتوکارڭ *bātu kārang*. Frappez la — et il en sortira de l'eau, هندقله *hendaḥ-lah angkarw palū-kan bātu kārang itu maku āyer ākan terbit deri-padā-ña*.

ROCHER, s. m., کارڭ *kārang*, کارڭ *kārang*, تافت *kārang bātu*. — escarpé, تافت *tāpat*. Un —, سبوه کارڭ *sa-būah kārang*. La pointe d'un —, فنچق *punxak kārang*. L'extrémité d'un —, هوجڭ کارڭ *hūjung kārang*. Crevasse dans un —, چله کارڭ *xeluh kārang*.

ROCHEUX, EUSE, adj., ڤنه دغن کارڭ *penùh dengan kārang*, ڤنه دغن باتو *penùh dengan bātu*.

RÔDER, v. n., برجالن سان سین *ber-jālan sāna sīni*, مشمار *mengumbāra*. — autour de la maison, برجالن کلیڭ رومه ایت *ber-jālan kuliling rūmah itu*.

RÔDEUR, EUSE, s., اورغ کبار *ōrang kumbāra*, اورغ کلان *ōrang kelāna*.

RODOMONT, s. m., فحاجق *peng-āwak*, ایتق برتاجی *itik ber-tāji*.

RODOMONTADE, s. f., فرکتان فحاجق *per-katā-an pengāwak*.

ROGATIONS, s. f., jours de prière, هاری بسر اکن منت دعا کفد الله *hāri besār ākan minta dōā kapada allah*. Rogations, prières publiques au printemps pour les biens de la terre, صلوات الربيع *selawāt er-rebīā*.

ROGATONS, s. m. pl., restes de viandes, سیس مکانن *sīsa makānan*.

ROGNE, s. f., gale invétérée, کورو *kūru*, کوردس *kūdis*, گورق *gūrak*.

ROGNER, v. a., retrancher, ôter des extrémités d'une étoffe, etc., موتخ فغکر *me-ranxung*, موندقن *memēntung pinggir*, مغورغان *mengūrang-kan*. — une pièce d'argent, موتخ فغکر *memēntung pinggir wang*. — les ongles, موتخ کوکو *memēntung kūku*.

ROGNON, s. m., بوه فغکغ *būah pinggang*, گلکلی *gili-gili*.

ROGNURE, s. f., تانل *tātal*. — de branches, رنتیغن *ranting-an*. — d'étoffe, کنتیغن کاین *guntīng-an kāin*.

ROGNURES, restes, سیس *sīsa*.

ROGUE, adj., سمبغ *sombong*, بسر هاتی *besār hāti*.

ROI, s. m., monarque, راج *rāja*, اجی *yang di-per-tūan*, یغ دفرتون *āji*, راتو *rātu*, شاه *šāh*, سلطان *sultān*. Les rois de Perse, سکل *segala raja-rāja ajem*. Les ordres du —, تیتہ راج *tītah rāja*, سبدر راج *sabda rāja*. Au nom du —, دغن نام راج *dengan nāma rāja*. Le palais du —, استان راج *astāna rāja*. Les trésors du —, فربندھران راج *per-bendaharā-an rāja*. Coutume des grands rois, عاده راج راج *adat raja-rāja* *yany besār*. — de gloire, سلطان یغ *sultān yang mahā mulia*. Vive le —! هیدفلہ راج *hidup-lah rāja*, هیدفلہ سلطان *hidup-lah sultān*. Le feu —, راج مرحوم *rāja marhūm*. Le — des rois, راج سکل *rāja segala rāja*. Jésus le — des Juifs, عیسی راج اورغ یہودی *isa rāja ōrang yehūdi*. Le livre des rois, سورت سکل سلطان *sūrat segala sultān*. Le jour des rois, هاری رای *hāri rāya tiga rāja*. Devenir —, نایق راج *nāik rāja*. Elire un —, مرجاکن *me-rajā-kan*. Détrôner un —, منورنکن درتخت کرجاکن *menūrun-kan deri takta ka-rajā-an*.

ROIDE, adj., v. RAIDE.

RÔLE, s. m., liste, catalogue, دفتر *daftar*, سجل *sejil*. — d'équipage, دفتر نام سكل اورغ يڭ اد دكفل *daftar nāma segala orang yang ada di-kapal*.

RÔLE, ce que doit réciter un acteur, سواتو بهيكن وايڭ *suātu ba-hagi-an wāyang*.

RÔLE, pelote de tabac, لفغ *lem-peng*.

ROMAINE, s. f., peson, داچڭ *dāxing*, كتين *katī-an*. Le poids d'une —, باتو داچڭ *bātu dāxing*. Le crochet d'une —, گايٹ داچڭ *gait dāxing*. Peser avec une —, منبڭ دڭن داچڭ *menimbang dengan dāxing*.

ROMAN, s. m., چترآ *xeritrā*, حكاية *hikāyat*, رواية *riwāyat*, سورت فڭڭڭڭ *sūrat peng-kabar*. On en a fait un —, دجديكن سواتو كتاب اكن ميتاكن —, درقد سكل كلكون اورغ يڭ براهي ايت *di-jadi-kan suātu kitāb ākan me-ñatā-kan deri-pada segala ka-lakū-an orang yang berāhi itu ākan yang di-berahi-kan itu*.

ROMANCE, s. f., فتنن *pantun*. Chanter une —, برقتن *ber-pantun*.

ROMANCIER, s. m., توکڭ چترآ *tūkang xeritrā*, صاحب الرواية *ṣāhib er-rivāyat*.

ROMANESQUE, adj., يڭ رمنڭ *yang rambang-rambang*, باطل *bāṭil*, سواڭي *suwāngi*.

ROMANTIQUE, adj., ترلاو فرمي *ter-lālu permey*, يڭ مراونكن *yang merāwan-kan*.

ROMPRE, v. a., briser, mettre en pièces, مچڭ *memexāh*, مانه *memā-tah*, مرمبق موتسكن *memūtus-kan*, مرمبق *me-rombak*. — les jambes, مچيكن *memexāh-kan tūlang orang*. — une porte, مچڭ قنتو *memexāh pintu*. — le pain, مچيكن *memexāh-kan rōti*. — le cou, ممانهكن *memātah-kan lēher*. — une corde, موتسكن تالي *memūtus-kan tāli*.

Fig. — l'amitié, موتسكن تالي *memūtus-kan tāli*, فرهبوڭن صحابة *per-hubūng-an ṣohābat*. — un engagement, مرمبق فرجنجيين *me-rombak per-janjī-an*. — un mariage, مرمبق نكاح *me-rombak nikāh*. — le jeûne, ممبوك فواس *mem-būka puāsa*. — ses chaînes, ملفسكن درين *me-lepās-kan dirī-ña*. — le silence, تياد برديم لاکي *tiāda ber-diam lāgi*, ملاي برکات *me-mulā-i ber-kāta*. — la tête à quelqu'un, منجديكن کفال اورغ فوسڭ *men-jadi-kan kapāla orang pūsing*. — avec quelqu'un, برچري دڭن *ber-xerèy dengan sa-orang*.

ROMPRE, exercer, habituer, معجاری
meng-ajār-i, میساکن *mem-biasā-*
kan. — aux affaires, میساکن اکن
mem-biasā-kan ākan pe-
karjā-an.

ROMPU, E, part. pas. du v. rompre,
 brisé, پخه *pexàh*, ترپخه *ter-pexàh*,
 فاته *pātah*, پوتس *pūtus*, رومب *rom-*
bak, ترومب *te-rombak*.

ROMPU, exercé, habitué, یاس
biāsa.

A bâtons rompus, دغن فرهنٚین
dengan per-henti-an, دغن ترکادغ
dengan ter-kādang.

RONCE, s. f., فروق *perūpok*, اونق
ūnak. Terre qui produit des ronces,
 تانه یغ منبهن فروق *tānah yang*
menumbuh-kan perūpok. Peut-on
 cueillir des figues sur des ronces?
 ادا که اورغ ثوغت بوه ارا درود اونق ۲
adā-kaḥ ōrang pūngut būah arā
deri-pada ūnak-ūnak.

Fig. Trouver partout des ronces
 et des épines, برعودغن کسساهن دان
ber-temū dengan ka-susāh-
an dān ka-sukār-an.

ROND, E, adj., formant une boule,
 بولت *būlat*. Une pierre ronde, باتو
bātu yang būlat. Demi-
 rond, تغه بولت *tengah būlat*.

ROND, cylindrique, فارس *pāras*.
 Pilier —, تیغ فارس *tīang yang*
pāras. Compte —, بلاغن یغ کنف
bilāng-an yang genāp.

Fig. ROND, franc, بتل *betul*, تولس
tūlus. Un homme —, سورغ تولس
sa-ōrang tūlus.

En ROND, سروف بولت *sa-rūpa*
būlat. Couper en —, موتغ بولت
memūtung būlat. Tourner en —,
 مشدر *meng-īdar*.

RONDACHE, s. f., راغن *rāngin*,
 فریسی بسر *prīsey besār*. Ayant
 une —, براغن *be-rāngin*.

RONDE, s. f., visite de nuit, سمبغ
sambang. Faire la —, برکاول سمبغ
ber-kāwal sambang.

RONDE, visite, سلیدق *silīdik*.
 Faire sa —, میلیدق *meñilīdik*.
 Chemin de —, جالن کلیغ *jālan*
kulīling.

A la RONDE, برکلیغ *ber-kulīling*.
 Boire à la RONDE, مفرایدرکن فیال
mem-per-īdar-kan piāla.

RONDELLE, s. f., petit bouclier
 rond, اوترا *ūtar-ūtar*, فریسی کچل
prīsey kekèl.

RONDELLE, pièce ronde percée
 par le milieu, بارغ بولت دغن لوبغ
bārang būlat dengan lōbang
di-tengah.

RONDEMENT, adv., promptement,
 دغن لکس *dengan lekàs*. Ils l'ont
 fait —, دجديکنباله ایت دغن لکس
di-jadī-kan-ñā-lah itu dengan
lekàs.

RONDEMENT, sincèrement, دغن
 تولس *dengan tūlus*.

RONDEUR, s. f., figure de ce qui est rond, فری یغ بولت *prī yang būlat*.

RONDEUR, franchise, فری یغ تولى *prī yang tūlus*.

RONDIN, s. m., bois rond, کایو بولت *kāyu būlat*, کایو فارس *kāyu pāras*.

RONDIN, gros bâton, تشکت بسر *tungkat besār*.

ROND-POINT, s. m., تمفت بولت *tampat būlat*.

RONFLANT, E, adj., sonore, bruyant, پارغ *nāring*, گارغ *gārang*, گارو *gāraw*.

RONFLEMENT, s. m., دغکر *dengkur*, گوره *gūruh*, گارو *gāraw*.

RONFLEE, v. n., faire, endormant, un bruit de la gorge et des narines, مندغکر *men-dengkur*.

Fig. —, faire un grand bruit, faire un bruit prolongé, کموره *gumūruh*. Le canon ronfle, مریم *marīam gumūruh*. مریم بر بونی *marīam ber-būñi*.

RONGÉ, E, part. pas. du v. ronger, کیکل *kīkil*, دماکن *di-mākan*. — par la rouille, کرانن *karāt-an*.

RONGER, v. a., couper avec les dents peu à peu, مشیکل *mergikil*, مشیکت *mergīgūt*. — un os, مشیکل *mergikil tūlang*.

RONGER, consumer. La rouille ronge le fer, کرانن ایت ماکن بسی *karāt-an itu mākan besī*.

RONGER comme un cancer, منچرن *men-xerna*.

Fig. — son frein, retenir son dépit, مناهن دمدمن *menāhan demdam-ña*.

RONGEUR, EUSE, adj., qui ronge, یغ مشیکل *yang mergikil*. Le vers — de la conscience, سسل یغ ماکن *sesəl yang mākan hātī*.

ROS, s. m., échelle du métier à tisser, سیسر *sīsir*.

ROSACE, s. f., فرهیاسن سروف بوغ *per-hiyās-an sa-rūpa būnga māwar*.

ROSAIRE, s. m., تسبیح *tesbīh*. Réciter le —, مغوجف تسبیح *merg-ūxap tesbīh*.

ROSBIF, s. m., داغ لبویغ تشکغ *dāging lembu yang panggang*.

ROSE, s. f., fleur du rosier, بونگه *būnga māwar*. — blanche, بونگه یغ فوته *būnga māwar yang pūtih*. Guirlande de roses, کراغن *karāng-an būnga māwar*. Eau de —, ایرماور *āyer māwar*. Couleur de —, ورن بونگه *wārna būnga māwar*.

ROSE et **ROSÉ**, E, qui est couleur de rose, یغ ورنات ورن بونگه *yang warnā-ña warna būnga māwar*.

ROSEAU, s. m., رتنق *būluh*, رنتق *rantik*, روتن *rōtan*. Un — agité par le vent, سباتق بوله يڭ ترنجڭج اوله *sa-bātang būluh yang ter-gun-xang ūleh āngin*.

ROSÉE, s. f., امبن *embun*. Une goutte de —, ستيتق امبن *sa-titik embun*. La — du ciel, امبن لاغت *embun lāngit*. La — à l'extrémité des brins d'herbe, اير امبن دهوجڭ *āyer embun di-hūjung rumput*. Qui a de la —, برامبن *ber-embun*. Exposer à la —, مڭمبنكن *meng-embun-kan*.

ROSETTE, s. f., petite rose, بوڭ *bunga*, ماور كچل *māwar keçil*.

ROSETTE, nœud en forme de rose, سمفل يڭ سروڭ بوڭ ماور *simpul yang sa-rūpa bunga māwar*.

ROSIER, s. m., ثوهن ماور *pōhon māwar*, ثوهن بوڭ ماور *pōhon bunga māwar*. — sauvage, ثوهن ماور هوتن *pōhon māwar hūtan*.

ROSSE, s. f., كود يڭ كورڭ بايق *kūda yang kūrang bāik*, كود يڭ *kūda yang kūrang kūwat*, كورڭ قوه *kūda yang kūrang kūwat*.

ROSSE, v. a., t. popul., battre, مموكل *memukul*, مڭهنتم *meng-hantam*.

ROSSIGNOL, s. m., petit oiseau, بلبل *bulbul*. Une voix de —, سوار *suāra yang ter-lālu bāik*.

ROT, s. m., ventuosité, t. bas, سرداوه *serdāwah*.

RÔT, s. m., service de mets rôtis, مڭان داکڭ ڭڭڭڭ *makān-an dāgīng panggang*.

ROTATION, s. f., mouvement circulaire, ڭرکتارن *per-kitār-an*, حال يڭ ڭرڭدارن *per-idār-an*, ڭرڭڭڭڭ *hāl yang ber-pūtār*.

ROTTER, v. n., t. bas, سرداوه *serdāwah*.

RÔTI, E, part. pas. du v. rôtir, ڭڭڭڭ *tūnu*, ترڭڭڭڭ *ter-tūnu*, ڭڭڭڭ *panggang*. Un —, داکڭ تونو *dāgīng tūnu*, کتتون *ka-tunū-an*.

RÔTIE, s. f., tranche de pain rôtie, سڭوتڭ روتي يڭ ترڭڭڭڭ *sa-pūtung rōti yang ter-tūnu*.

ROTIN, s. m., روتن *rōtan*. Baguette de —, تڭکت روتن *tungkat rōtan*. Une botte de —, سڭالڭ روتن *sa-gālūng rōtan*.

RÔTIR, v. a., مڭڭڭڭ *menūnu*, مڭڭڭڭ *memanggang*.

Prov. N'être bon ni à rôtir ni à bouillir, تياڭ ڭرڭون سڭالي *tiāda bergūna sa-kālī*.

RÔTISSEUR, EUSE, s., اورڭ ڭسونو *orang penūnu*, اورڭ يڭ منونو *orang yang menūnu*, اورڭ جول داکڭ ڭڭڭڭ *orang jūal dāgīng panggang*.

RÔTISSOIRE, s. f., ڭرکاڭس ڭسونو *perkākās penūnu*, مڭڭڭڭ *pemanggang*.

ROTONDE, s. f., bâtiment rond, رومه بولت *rūmah būlat*.

ROTULE, s. f., تمفورغ لوتت *tempō-rong lūtut*.

ROTURIER, ÈRE, adj., تباد بڤساوان *tiāda bargsāwan*, تباد بڤس *tiāda ber-bangsa*, اورغ هين *ōrang hīna*.

ROUCOULEMENT, s. m., كوكك *kūkuk*.

ROUCOULER, v. n., برکوک *ber-kūkuk*, کوکروبو *kūkurūbu*.

ROUE, s. f., machine ronde tournant sur un essieu, جنترا *jantrā*. رود *rōda*. — d'un char, جنترا فداتي *jantrā pedāti*. Voiture à quatre roues, کريت امفت رود *karēta ampat rōda*. — d'un moulin, جنترا کسارن *jantrā kisār-an*. — à potier, فلارق *pe-lārik*.

Fig. Pousser à la —, مبري تولخ *mem-brī tūlung*. Mettre des bâtons dans les roues, منکهن *menegàhkan*, مبري کسارن *mem-brī kasukār-an*. La cinquième — à une voiture, اورغ يڤ تباد بڤگون سکالي *ōrang yang tiāda ber-gūna sa-kālī*.

La ROUE de la fortune, فرادارن دنيا *per-idār-an duniā*, انتغ *untung*.

Faire la ROUE, se pavaner, مغیکل *meng-igal*.

ROUE, supplice, رڤغ *regang*.

ROUELLE, s. f., tranche, هريس *hiris-an*, سڤوتغ *sa-pūtung*.

ROUER, v. a., infliger le supplice de la roue, مرڤغ *me-regang*. — de coups, مومکل باڤق سکالي *memūkul bāñak sa-kālī*.

ROUER, plier en rond, ملشکر *me-lingkar*, مبلت *mem-balit*. — une corde, ملشکر تالي *me-lingkar tāli*.

ROUET, s. m., machine à roue pour filer, جنترا فڤخته *jantrā perganteh*, راهت مغنه بڤغ *rāhat menganteh benang*.

ROUGE, adj., ميره *mērah*, ابڤ *ābang*, سيره *sīrah*. Vin —, ایر اغکور *āyer anggūr mērah*. Couleur —, ورن ميره *warna mērah*. Cheveux —, رمبت ميره *rambut mērah*. Cuivre —, تمباك ميره *tembaga mērah*. — foncé, ميره مود *mērah tuā*. — clair, ميره مود *mērah mūda*. — de feu, ميره فادم *mērah pādem*.

Loc. Il se fâche tout —, من *maka hāngat-lah amārah-ña*.

La Mer ROUGE, لاوت قلزم *lāut kulzum*.

ROUGEÂTRE, adj., ميره سديکت *mērah sa-dikit*.

ROUGEOLE, s. f., ساکت چڤفق *sākit xampak*, چاچر ایر *xāxar āyer*.

ROUGEUR, s. f., فری یغ میوه *pri yang mērah*.

ROUGIR, v. a., rendre rouge, میرهکن *me-mērah-kan*. — une porte, میرهکن قنتو *me-mērah-kan pintu*.

ROUGIR, v. n., منجادی میوه *men-jādi mērah*. Les fruits rougissent, بوه ایت جادی میوه *būah itu jādi mērah*. —, avoir honte, جادی میوه تاهو مالو *jādi mērah mālu*, سرین میوه *tāhu mālu*. Il rougit, برسری *srī-ña mērah*. — de honte, درشد مالو *ber-srī deri-pada mālu*.

ROUILLE, s. f., oxyde, کرانت *karāt-an*, تاهی *tāhi*. — de fer, کرانت بسی *karāt-an besi*, تاهی بسی *tāhi besi*.

ROUILLE, maladie des végétaux, انتوتن *antūt-an*.

ROUILLER, v. a., منجادیکن کارت *men-jadi-kan kārāt*.

SE ROUILLER, v. pron., برکارت *ber-kārat*.

ROUIR, v. a., مرندمکن *me-rendam-kan*. — du chanvre, مرندمکن کنج *me-rendam-kan ganja*.

ROULAGE, s. m., transport par voiture, دغن فداتی *pedāti yang* حال مغهنتر بارغ ۲ *hāl meng-hantar bārang-bārang dengan pedāti*. Voiture de —, فداتی یغ موت بارغ ۲ *pedāti yang me-mūat bārang-bārang*.

ROULEAU, s. m., paquet, کلوشن *gulūng-an*. — de papier, کلوشن

قرطاس *gulūng-an karṭās*. Du tabac en —, تمباکو کلوشن *tembāko gulūng-an*.

ROULEAU, cylindre, باتغ بولت *bātang būlat*, باتغ فارس *bātang pūras*.

ROULEMENT, s. m., mouvement de ce qui roule, کلشن *gulūng-an*, فرکلوشن *per-gulūng-an*.

ROULEMENT, bruit uniforme et continu. — de tambour, سراکم گندرخ *sa-rāgam genderang*. — du tonnerre, کوره گنتر *gūruh guntur*.

ROULER, v. a., faire tourner, faire avancer en roulant, مغکولخ *meng-gūlūng*, مغکلیخ *meng-gilīng*. — une pierre, مغکولخ باتو *meng-gūlūng batu*. — les yeux, مغکولخ مات *meng-gūlūng mata*.

ROULER, plier en rond, مغکولخ *meng-gūlūng*, مغکولخ *meng-gūlūng*. — une natte, تیکر *meng-gūlūng tīkar*.

ROULER, entortiller, ملشکر *me-līngkar*, ملیتکن *me-lilit-kan*. — une corde, ملشکر تالی *me-līngkar tāli*.

ROULER, mettre en pelote, مغکولخ *meng-gumpal-kan*. — les cheveux, ممبوت سشکل *mem-būat sanggul*, ممبوت کندی *mem-būat kundey*.

ROULER dans son esprit, میکر *memikir*, میبک *meñangka*.

ROULER, v. n., avancer en tournant sur soi-même, برکولغ *ber-gūling*, برکولغ *ber-gūlung*. — du haut en bas, برکولغ در اتس کباده *ber-gūling deri atas ka-bāwah*.

ROULER, tourner, مغیدر *meng-īdar*, برکیسر *ber-kisar*, برکیتار *ber-kitar*. Le firmament roule sur nos têtes, لاغت ایت مغیدر اتس کفال کیت *lāgūt itu meng-īdar atas kapāla kīta*.

ROULER, en parlant des vagues, برامبق *ber-ombak*, مغال *meng-ālun*. —, en parlant d'un navire, ملشکخ *me-lenggang*, کفل لمبوغن *kapāl lambūng-an*.

Fig. L'argent roule dans cette maison, بابق وڭ دالم رومه ایت *bāñak wang dālam rūmah itu*. Il roule sur l'or et l'argent, ای بابق کای *ā bāñak kāya*. Le discours roule sur ce sujet, بچار ایت اتس فرکار ایت *bixāra itu atas porkāra itu*. Tout roule là-dessus, سموان برگتخ در ایت *samuā-ña ber-gantung deri itu*.

Prov. Pierre qui roule n'amasse pas de mousse, یخ برشده بابق کالی *yāng ber-pindah bāñak kālī tiāda ākan jādi kāya*.

SE ROULER, v. pron., برکولغ *ber-gūling*. Se — sur son lit, برکولغ اتس *ber-gūling atas kāsūr-ña*.

Se — dans la fange, برکوبخ *ber-kūbang*. Se — dans l'eau, براندم *ber-indam*.

ROULETTE, s. f., petite roue, رود کچل *rōda kexil*. A roulettes, برود *be-rōda*. Chaise à roulettes, کرسی برود *krusi be-rōda*.

ROULIER, s. m., توکخ فداتی *tūkang pedāti*, اورغ مشهتر بارغ ۲ اتس فداتی *orang meng-hantar bārang-bārang atas pedāti*.

ROULIS, s. m., لشکخن کفل *lenggang-ña kapāl*.

ROUPIE, s. f., humeur qui coule du nez, ایغس *ingus*.

ROUPIE, s. f., monnaie, روئییه *rūpiāh*.

ROUSSEUR, s. f., qualité de ce qui est roux, قری یخ میره کونخ *pri yang mērah kūning*.

ROUSSEUR, tache rousse, انتق ۲ *intik-intik*, تاهی لالت *tāhi lālat*, خیرت لالت *xīrit lālat*.

ROUSSIR, v. a., rendre roux, منجدیکن میره کونخ *men-jadi-kan mērah kūning*.

ROUSSIR, v. n., devenir roux, جادی میره کونخ *jādi mērah kūning*.

ROUTE, s. f., لورغ *jālan*, جالان *jālan*, (sur mer), فلیارن *pe-layār-an*. Grande —, جالان رای *jālanrāya*, هلامن *halāman*, جالان بسر *jālan*.

besār. En —, دجالن *di-jālan*.
Faire —, برجالن *ber-jālan*; (sur
mer), برلایر *ber-lāyar*. Faire —
vers l'est, برلایر کتیم *ber-lāyar ka-
tīmur*. Se mettre en —, براغکت
ber-angkat; (sur mer), برلایر *ber-
lāyar* لاجو *lāju*. Au milieu de la —,
جالن دتغه *di-tengah jālan*. Une —
unie, جالان رات *jālanrāta*. — rabo-
teuse, جالان لکت لکت *jālan lekùk-
lekùk*. La — du soleil, جالان متهاری
jālan mata-hāri, فرادارن متهاری
per-idār-an mata-hāri. La — que
j'ai parcourue, سده ایت یغ *jālan*
جالان ایت یغ *jālan itu yang sudah*
di-jālān-i hamba. Barrer une —,
جالان مپاکت *meñākat jālan*. Indi-
quer la —, مننجقکن جالان *menun-
juk-kan jālan*.

ROUTIER, ÈRE, adj., یغ تاهو جالان
yang tāhu jālan. Carte routière,
جالان ۲ *petā segala jālan-
jālan*.

ROUTINE, s. f., usage, عادة *ādat*.
—, habitude, کیسان *ka-biasā-an*.
Par —, سبب سده بیاس *sebāb sudah*
biāsa.

ROUTINIER, ÈRE, s., یغ منورت عادة
yang menūrut ādat, یغ بریوت سبب
yang ber-būat sebāb سده بیاس
sudah biāsa.

ROUVRIE, v. a., ouvrir de nouveau,
مبوك *mem-būka pūla*, مبوك *mem-būka pūla*.

لاکي سکالي *mem-būka lāgi sa-kālī*.

Fig. — les blessures de quel-
qu'un, ممبری دکت فول *mem-brī*
duka-xita pūla.

ROUX, ROUSSE, adj., میوه کونخ
mērah kūning. Cheveux —, رمب
rambut mērah kūning.
منتیک یغ سده ماسق سمی *Beurre* —,
mantēga yang sudah
māsak sampey jādī mērah. La
lune rousse, بولن اثریل *būlan*
aprīl.

ROYAL, E, adj., راج فوک *rāja*
pūña, کرجان *ka-rajā-an*. Trône —,
تخت کرجان *tahta ka-rajā-an*.
Habits royaux, ثکاین کرجان
pakēy-an ka-rajā-an. Palais —,
استان راج *astāna rāja*. Famille
royale, سکل انق چوچو راج *segala*
ānak xūxu rāja. Maison royale,
سکل ایسی استان *segala isi astāna*.

ROYAL, en roi, سفرت راج *seperti*
rāja, چار راج *xārarāja*. Festin —,
فرجمون سفرت فرجمون راج
per-jamū-an seperti per-jamū-an
rāja.

ROYALEMENT, adv., دغن چار راج
dengan xāra rāja, سفرت راج
seperti rāja. Traiter —, منجامو
اورغ دغن چار راج *men-jāmu orang*
dengan xāra rāja. Vivre —,
هیدف سفرت راج *hidup seperti rāja*.

ROYALISTE, adj., اورغ یغ سوك *orang yang sūka parentah rāja*.

ROYAUME, s. f., کرجاءن *ka-rajā-an*. Un grand —, کرجاءن یغ بسر *ka-rajā-an yang besār*. Gouverner un —, ممرتهکن کرجاءن *mementah-kan ka-rajā-an*. — contre —, کرجاءن لاون کرجاءن *ka-rajā-an lawan ka-rajā-an*. Le — des cieux, کرجاءن سورک *ka-rajā-an suwarga*. Le — de Dieu est proche, کرجاءن الله سده دمنغ *ka-rajā-an allah sudah dampung*.

Prov. Au — des aveugles les borgnes sont rois, دتمت تیادلخ کات *di-tampat tiāda lang kātā bilāl lang akū-lah lang*.

ROYAUTÉ, s. f., کرجاءن *ka-rajā-an*, ثغکت مرتبة راج *mertabat rāja*, پانگکات راج *pangkat rāja*, سلطانة *sultānet*. Renoncer à la — (abdiquer), تورن *turun* در تخت کرجاءن *deri takta ka-rajā-an*.

RUADE, s. f., سڤاک *sēpak*, تندغ *tendag*.

RUBAN, s. m., فیت *fīta*, تالی *tāli*. — large, فیت لیسر *fīta lēbar*. — de soie, فیت سوتر *fīta sūtra*, تالی سوتر *tāli sūtra*.

RUBANIER, ÈRE, s., توکغ فیت *tūkang fīta*, فندی تالی *pandey tāli*.

RUBÉFIER, v. a., منجدیکن کولت *men-jadi-kan kŭlīt mērah*.

RUBICOND, E, adj., موك ميره *mūka mērah*.

RUBIS, s. m., pierre précieuse, لالعل *lāl*, ياقوت *yākūt*, مانکم *mānikam*.

RUBRIQUE, s. f., sorte de terre rouge, تانه ميره *tānah mērah*.

RUBRIQUES, règles de l'office divin, عاده سمبهيغ *adatsembahyang*, شرط اکن ممبوت سمبهيغ *šarṭ ākan mem-būatsembahyang*, شرط کبقتين *šarṭ ka-bakti-an*.

Fig. RUBRIQUES, ruses, دای *dāya*, تیغو *tīpu*.

RUCHE, s. f., panier où l'on met les abeilles, رومه لبه *rūmah lebàh-lebàh*.

RUDE, adj., âpre au toucher, کاسف *kāsap*, گاسف *gāsap*. Une peau —, کولت یغ کاسف *kŭlīt yang kāsap*. Poil —, رومت کاسف *rambut kāsap*. — (en parlant des feuilles), تمیغ *temiāng*.

RUDE, âpre au goût, اسم *āsam*, ماسم *māsam*, سڤت *sepāt*, سدل *sedāl*. Ce vin est —, ایراغگور ایت اسم *āyer arggūr itu āsam*.

RUDE, grossier, violent, ثغکه *pergkuh*, تیاد تاهو عاده *tiāda tāhu ādat*, کاسر *kāsar*. Des manières rudes, کلکون ثغکه *ka-lakū-an pergkuh*.

RUDE, austère, sévère, کرس *kràs*, سوهی *sūhi*. Un homme —, بڤس *bengis*.

سورخ کرس *sa-ōrang kràs*. Un visage —, موک ماسم *mūka māsam*.

RUDE, difficile, pénible, سوکر *sūkar*. Un travail —, فکرجان یخ *pe-karjā-an yang sūkar*. Un hiver —, موسم دیشن یخ دیشن سکالی *mūsīm dīngin yang dīngin sa-kālī*. Une — tentation, یخ ساغت *per-xobā-an yang sāngat*.

Une voix RUDE, سوار یخ سرق *suwāra yang serāk*.

RUDEMENT, adv., d'une manière rude, دغن کاسر *dengan kāsar*. —, fortement, دغن کرس *dengan kràs*.

RUDESSE, s. f., qualité de ce qui est rude, فری یخ کاسر *pri yang kāsar*, فری یخ فغکه *pri yang peng-kuh*, ککراس *ka-krās-an*.

RUDIMENT, s. m., اصل *aṣal*, فوهن *pōhon*, مول *mūla*.

RUDOYER, v. a., ملکوکن دغن یخ *me-lakū-kan dengan yang kràs*, مبرکه *meñergah*.

RUE, s. f., plante, ارود *arūda*, سداب *sedāb*.

RUE, s. f., chemin dans une ville, جالان *jālan*, له *lebùh*, لورخ *lūrung*. Les rues de la ville, سکل *segala jālan nagrī itu*. Grande —, جالان بسر *jālan besār*, جالان رای *jālan rāya*. Au

milieu de la —, دتغه جالان *di-tengah jālan*. Au coin de la —, دهوجخ *di-hūjung jālan*. Le pavé de la —, باتو داسر جالان *bātu dāsar jālan*.

RUELLE, s. f., petite rue, جالان *jālan kexil*, سحفت *jālan sumpit*, لورخ *lūrung*.

RUELLE du lit, دغن *tampat antāra garèy dengan dīnding*.

RUER, v. n., lancer les pieds de derrière en l'air, میثق *meñēpak*, برسیثق *ber-sēpak*, منندغ *menendang*. Le cheval se mit à —, برسیثقله کود ایت *ber-sēpak - lah kūda itu*.

SE RUER, v. pron., se jeter impétueusement sur, منرکم *menerkam*, منغمه *menampuh*, مرغ-اموگ *merg-āmōk*.

RUGIR, v. n., منیکس *menīkas*, مندرو *men-derū*, برتغه *ber-tangoh*. Comme un lion rugissant, سغرت *seperti sa-īkor sīnga yang menīkas*.

RUGISSEMENT, s. m., فکاسن *penīkās-an*, درو *derū*, تغه *tangoh*.

RUGUEUX, EUSE, adj., برکرت *berkerūt*, کاسف *kāsap*.

RUINE, s. f., destruction, کنسائن *ka-binasā-an*, کرتوهن *ka-runtūh-an*, کرساکن *ka-rusāk-an*. La —

d'une ville, کینسان نگرى *ka-binasā-an nagrī*.

RUINE, perte des biens, etc., کهلان *ka-hilāng-an*. — de la réputation, کهلان نام *ka-hilāng-an nāma*.

RUINES, débris, کربوهن *ka-rubūh-an*, کړتوښ *ka-runtūh-an*, کړمباک *ka-rombāk-an*. Les ruines d'un palais, کربوهن استان *ka-rubūh-an astāna*. Les ruines d'une ancienne ville, کړمباک نگرى دهولو *ka-rombāk-an nagrī dahūlu kāla*. De grandes ruines, کربوهن *ka-rubūh-an* یغ بسر *yang besār*.

RUINER, v. a., ravager, détruire, مړوسکېن *mem-binasā-kan*, مړوسکېن *me-rūsak-kan*. — un pays, مېنساکن نگرى *mem-binasā-kan nagrī*. La santé de l'homme est ruinée par les maladies, مک نوبه مانسى ایت دېنساکن دغن سکل ښاکت *maka tūbuh mānusia itu di-binasā-kan dengan segala peñākūt*.

RUINER, causer la perte de, مغېلنگېن *merg-hilang-kan*. — une personne, مغېلنگېن سورغ *merg-hilang-kan sa-ōrang*.

SE RUINER, v. pron., perdre sa fortune, هيلغ سکل هرتاک *hilang segala hartā-ña*. Se —, se détériorer, جادى روستق *jādi rūsak*. Sa santé s'est ruinée, له توبهين جادى له *tūbuh-ña jādi lemàh*.

RUINEUX, EUSE, adj., qui menace ruine, ماو روبه *māu rūbuh*, همفر رته *hampir runtuh*.

RUINEUX, qui ruine, یغ مېنساکن *yang mem-binasā-kan*, یغ مغېلنگېن *yang merg-hilang-kan*. Dépenses ruineuses, بلنج یغ مغېلنگېن اورغ *belanja yang merg-hilang-kan orang*.

RUISSEAU, s. m., petit courant d'eau, انق سوغى *ānak sūngay*, سروک *serōk-an*. —, canal, اليرن *alīr-an*, سلورن *salūran*.

Le RUISSEAU d'une rue, جالان ایر *jālan āyer*.

Loc. Il y eut des ruisseaux de sang répandu, مک بايق داره دتمقه *maka bāñak dārah di-tumpah*.

RUISSELER, v. n., مغال *merg-ālir*, مليله *me-lilih*, برښخې *ber-panxur*, چوچر *xūxur*. L'eau ruisselle de tous côtés, مک ایر مغال در سکل *maka āyer merg-ālir deri segala pīhak*. Le sang ruisselait, مک داره فون مغال *maka dārah pūn merg-ālir*.

RUMB, s. m., partie de la boussole, مات فدومن *māta padōman*.

RUMEUR, s. f., grand bruit, کوره بوي سوار اورغ کفر *būñi gūruh*, کنگر *suāra orang gēgar*.

RUMINANT, s. m., بناتخ یغ مامه ييق *binātang yang māmah bīak*. Le bœuf est un —, لبو اتوله بناتخ یغ

بيق *lembu itū-lah binātang yang māmah biāk.*

RUMINER, v. a., remâcher, مامه *māmah biāk.* Vous mangerez les animaux qui ruminent, مك بناتخ *maka binātang yang māmah biāk* هنداقله کامو ماکن ایت *hendak-lah kāmū mākan itu.*

Fig. —, tourner et retourner dans son esprit, مناره دالم هاتی *menā-ruh dālam hāti,* ۲، بر فکر *ber-pikir-pikir* فکر برمانخ *pikir ber-mānang.*

RUPTURE, s. f., 1°, action de rompre, فتاسن *penetās-an,* فتاهن *pematāh-an,* فتحاهن *pemexāh-an.* 2°, résultat, تتاسن *tetās-an,* قناهن *patāh-an,* کفتوسن *ka-putūs-an.* — d'une palissade, تاسن فاكر *tetās-an pāgar.* — d'un os, قناهن تولخ *patāh-an tūlang.*

RUPTURE, hernie, بورت *būrut.*

RUPTURE, mésintelligence, division, فرچراین *per-xerēy-an,* چدرا *xidrā,* کچدرا *ka-xidrā-an.*

RUPTURE, annulation, فرمباکن *pe-rombāk-an,* قغباهن *perg-ubāh-an.* — de la paix, فرمباکن فردماین *pe-rombāk-an per-damēy-an.* — d'un traité, جنجی *perg-ubāh-an janji.*

RURAL, E, adj., des champs, چار دوسن *xāra dūsun.* Coutume

rurale, عاده چار دوسن *ādat xāra dūsun.* Mœurs rurales, کلکون اورغ *ka-lakū-an orang dūsun.*

RUSE, s. f., تیغو *tīpu,* دای *dāya,* مصلحه *upāya,* حکمة *hikmat,* مکر *mekra.* Avec —, دغن تیغو *dengan tīpu.* Se servir de —, بردای *ber-dāya,* برافای *ber-upāya.* — cachée, مکر یغ ترسمبونی *mekra yang ter-sembūni.* — de guerre, حکمة فرغ *hikmat prang.* Dans la guerre la — est permise, مك مصلحه ایت دحلالکن ددالم فرغ *maka meşlehat itu di-halāl-kan di-dālam prang.*

RUSÉ, E, adj., چردق *xerdiq,* عقل فنیج *akal bijak,* سوره چردق *panjang.* Un homme —, سوره چردق *sa-orang xerdiq.*

Prov. C'est un — compère, ای سوره چردق دان چولس *ia sa-orang xerdiq dān xūlas.*

RUSER, v. n., user de ruse, بردای *ber-dāya,* برافای *ber-upāya,* بر تیغو *ber-tīpu,* منجپهاری عقل *men-xahāri akal.*

RUSTAUD, E, adj., اورغ کونخ *orang gūnung,* اورغ یغ کورغ بهاس *orang yang kūrang bahāsa.*

RUSTICITÉ, s. f., ثری فغکه *prī pengkuh,* ثری یغ کاسر *prī yang*

kāsar, کلکون اورغ کونخ *ka-lakū-an ōrang gūnung*.

RUSTIQUE, adj., champêtre, چار
دوسن *xāra dūsun*, گونخ فوک *gūnung pūña*, در فادغ *deri pādang*. Tra-
vaux rustiques, فکرجان اورغ دوسن
pe-karjā-an ōrang dūsun, کرج
دفاغ *karja di-pādang*. Chanson —,
گونخ پيسن اورغ کونخ *ñāñi-an ōrang gūnung*. Habille-
ment —, چار فکاین چار
pakēy-an xāra ōrang dūsun. Vie —, چار
هيدف اورغ چار *xāra hīdup ōrang gūnung*.

Fig. **RUSTIQUE**, grossier, peu poli,
يغ کورغ *pengkuh*, کاسر *kāsar*,
يغ کورغ *yang kūrang bahāsa*. Homme
—, اورغ فکغه *ōrang pengkuh*,
اورغ کاسر *ōrang kāsar*.

RUSTRE, adj., يغ فکغه سکالی *yang pengkuh sa-kālī*,
يغ بوده *yang bōdoh*.

RUT, s. m., état des bêtes fauves
lorsqu'elles sont en chaleur, فري
بناتغ ماو برجتنن *prī binātang māu*
کلکون ماو برجتنن *ka-lakū-an māu ber-jantan*.

S

S, s. m., سی *se*, la dix-neuvième
lettre de l'alphabet, حرف يغ کسيميلن
بلس درالف باتا *huruf yang ka-sambilan belàs deri alif-bā-tā*.

Un s majuscule, سی بسر *se besàr*.
Un s minuscule, سی کچل *se kexil*.

SA, adj. possess. f. de son, v. son.

SABBAT, s. m., jour du repos,
سبت *sabtu*. Le jour du —, هاری
سبت *hārisabtu*, (le samedi). Le jour
du repos chez les chrétiens est
هارى مشکو *hāriminggo*, le dimanche;
et chez les musulmans, هاری جمعة
hāri jumaat, le vendredi. Sancti-
fier le jour du —, هاری مشقدسکن

سبت *meng-kudus-kan hāri sabtu*.

SABBAT, au fig., bruit, tumulte,
ايشر بشار *ingar-bangar*.

SABLE, s. m., terre légère, menue,
فاسر *pāsir*. — fin, فاسر هالس *pāsir hālus*. Gros — (gravier),
کرسق *kersik*. Comme le — de la mer,
سفرت فاسر دلاوت *seperti pāsir di-lāut*. Banc de —, گوسخ
gūsung, بتغ *betng*. Qui bâtit sa maison sur
le —, يغ فراوسه رومين داتس فاسر,
yang per-ūsah rūmah-ña di-ātas pāsir.

SABLER, v. a., couvrir de sable,
مشمبرکن فاسر *meng-hambur-kan*

pāsir, مېموبه فاسر *mem-būbuh*
pāsir, ممسیری *memasir-i*. — un
 chemin, ممسیری جالان *memasir-i*
jālan.

SABLIER, s. m., sorte d'horloge,
 جام فاسر *jām pāsir*.

SABLIER, petit vase à mettre le
 sable, تمفت فاسر *tampat pāsir*.

SABLIÈRE, s. m., تمفت مگالی فاسر
tampat meng-gāli pāsir, لوبخ فاسر
lobang pāsir.

SABLON, s. m., فاسر ترلاو هالس
pāsir ter-lālu hālus, فاسر باکل
pāsir bākal gōsoḳ.

SABLONNEUX, EUSE, adj., بر فاسر
ber-pāsir, فنه فاسر *penūh pāsir*.

SABORD, s. m., جندیل مریم *jan-*
dēla marīam, فتو مریم *pintu*
marīam.

SABOT, s. m., کاست کایو *kāsut*
kāyu, سفانو کایو *sapātu kāyu*.

SABOT d'un cheval, کوکو کود *kūku*
kūda.

Loc. Dormir comme un —, تیدر
tidor lelāp.

SABOTIER, s. m., ouvrier qui fait
 des sabots, توکخ سفانو کایو *tūkang*
sapātu kāyu.

SABOULER, v. a., tourmenter,
 مغوسق *meng-ūsik*.

Fig. —, réprimander, منست *me-*
nista.

SABRE, s. m., کلیوخ *gōloḳ*,
kelēwang. —, ciméterre, شمبیر
šimšir.

SABRER, v. a., frapper à coups
 de sabre, متق دغن کولق *menetak*
dengan gōloḳ.

SAC, s. m., sorte de poche, کارغ
kārong, ساکو *sāko*. Un — de riz,
 سکارغ برس *sa-kārong brās*. — de
 papier, کارغ درغد قرطاس *kārong*
deri-pāda kartās. — fait de
 feuilles, کارغ درغد کونی *kārong deri-*
pada gōni. — à l'argent, قندی
pundi, کندغ *kandung*. — de nuit,
 de voyage, بچ *baḳxa*, کفیه *kopiah*.
 — à mettre le betel, کمفل *kampil*.
 Toile à faire des sacs, مستولی
mestūli.

SAC, habit de pénitence, haire,
 کبلی *kembeli*.

Loc. Homme de — et de corde,
 ریسو اورغ بغست *orang bangsat*,
rīsaw. Donner à quelqu'un son —,
 ملفسکن اورغ *me-lepās-kan orang*,
 معزولکن اورغ *me-mazūl-kan*
orang. Il a été pris la main dans
 le —, ای دتغکف سدغ بر بوت جاهت,
ia di-tangkap sedang ber-būat
jāhat.

SAC, s. m., pillage d'une ville,
 فنجراهن *pen-jarāh-an*, رمفاسن
rampās-an.

SACCADE, s. f., secousse violente, سنتق *sintak*, بنتق *banting*, سنتوهن *suntūh-an*, گنجخ *gunxang*.

SACCADER, v. a., donner des saccades, مگنجخ *meng-gunxang*, مېنتق *meñintak*.

SACCAGER, v. a., منجاره *men-jārah*, مرمقس *me-rampas*.

SACERDOCE, s. m., prêtrise, امامة *imāmat*, فڭكت امام *paŋkat imām*.

— saint, امامة يغ قدس *imāmat yang kudus*. — royal, امامة كرجاءن *imāmat ka-rajā-an*.

SACERDOCE, le corps ecclésiastique, سكل امام *segala imām*.

SACERDOTAL, E, adj., چار امام *xāra imām*, امام فون *imām pūña*. Vêtement —, فكاين امام *pakēy-an imām*. Remplir les fonctions sacerdotales, برامامة *ber-imāmat*.

SACHANT, part. prés. du v. savoir, دغن تاهو, *yang tāhu*. Le —, دغن تاهو *dergan tāhu*, دغن دسججان *dergan di-sahajā-ña*.

SACHET, s. m., petit sac, كارخ كچل *kārox kexil*.

SACOCHE, s. f., bourse, فندی *pundi*, کندخ *kandung*.

SACRE, s. m., action de sacrer, حال مشورث *hāl meng-ūrap*, حال مغقدسکن *hāl meng-kudus-kan*.

SACRÉ, E, part. part. pas. du v. sacrer, اورث *urap*, داورث *di-*

urap. —, qui a reçu une consécration, قدس *kudus*, دقدسکن *di-kudus-kan*.

SACRÉ, saint, قدس *kudus*, مقدس *muḳadas*. Les vases sacrés, چاون *xāwan kudus*, ثيال قدس *piāla kudus*. Lieu —, تمفت يغ *tampat yang kudus*. La ville —, بيت القدس *beit el-muḳadas*. Histoire sacrée, حکاية اکام *ḥikāyat agāma*. Les livres sacrés, سورت فرجنجین لام دان سورت *sūrat per-janji-an lāma dān sūrat per-janji-an bahāru*.

SACRÉ, voué, défendu, حرام *ḥarām*. La mosquée sacrée, مسجد *mesjid el-ḥarām*.

SACREMENT, s. m., فرکار قدس *porkāra kudus*, سر *ser*. Lessacrements de l'église, الكنيسة *ser el-kanīset*.

Les noms des sept sacrements sont en malais: le baptême, سر المعمودية *serel-mamūdīt*; la confirmation, سر الميرون *ser el-meyrūn*; l'eucharistie, سر القربان المقدس *ser el-ḥorbān el-muḳadas*; la pénitence, سر التوبة *ser et-tōbat*; l'extrême-onction, سر المراضى *ser el-murādla*; l'ordre, سر الدرجة *ser ed-darajat*; le mariage, سر الحانوة *ser el-kānuwat*.

Le SAINT SACREMENT, l'Eucharistie, قربان المقدس *qorbān el-mukadas*.

SACRÉE, v. a., oindre, مغرورث *meng-urap*. —, conférer un caractère de sainteté, مغمقدسكن *meng-kudus-kan*, متقدیسکن *men-tekdīs-kan*.

SACRER, blasphémer, مشهورجت نام *meng-hūjat nāma allah*.

SACRIFICATEUR, s. m., اورغ یخ *orang yang meñambilih*, امام *imām yang meng-qorbān-kan*.

SACRIFICE, s. m., offrande, فرسمباهن *per-sembah-an*. —, immolation, سمبیلین *sambilih-an*, قربان *per-sambilih-an*, قربان *qorbān*. Le — de la messe, فرسمبیلین ميس *per-sambilih-an mīsa*. Le saint —, فرسمبیلین یخ قدس *per-sambilih-an yang kudus*, قربان المقدس *el-qorbān el-mukadas*. — agréable à Dieu, قربان یخ *qorbān yang di-redlā-kan allah*. — de justice, فرسمبیلین *per-sambilih-an adālet*. — du soir, فرسمباهن قشغ هاری *per-sembah-an petang hāri*. — pour les péchés, سمبیلین کارن دوس *sambilih-an kārna dōsa*.

SACRIFIER, v. a., مغمقربانکن *meng-qorbān-kan*, مپيله *meñam-*

bilih. — un bœuf, مپيله لبوسیکر *meñambilih lembu sa-ikōr*. Leurs enfants qu'ils sacrifiaient aux idoles, اتق ان یخ تله دفرسمبیلکن فد *ānak-ānak-ña yang telāh di-per-sambilih-kan-ña pada berhāla*.

SE SACRIFIER, v. pron., se dévouer, مپیلنجاکن جوان *mem-belan-jā-kan jiwā-ña*.

SACRILÈGE, s. m., action impie, profanation, فرساکن بارغ یخ قدس *pe-rusāk-an bārang yang kudus*.

SACRILÈGE, celui qui commet un sacrilège, اورغ یخ مروسقکن *orang yang me-rūsak-kan bārang yang kudus*, اورغ *orang yang me-nejīs-kan bārang kudus*.

SACRISTAIN, s. m., قشغوکر یخ *pe-nunggu grēja*.

SACRISTIE, s. f., بیلق مپفن سکل *bilik meñimpan segala alat grēja*.

SAFRAN, s. m., ککما *kumkumā*. Fleur de —, بوغ ککما *būnga kum-kumā*. Couleur de —, ورن ککما *warna kumkumā*. — des Indes, کننت *kunñit*.

SAGACE, adj., بچقسان *bijak*, بچقسان *bijaksāna*, بربودی *ber-būdi*, بيس *bīsa*, چردق *xerdiq*.

SAGACITÉ, s. f., عقل *aqal*, عقل *aqal būdi*. Homme d'une

grande —, اورغ یغ باقی عقل بدین *ōrang yang bānak akal budi-ña*.

SAGE, adj., prudent, circumspect, ber-būdi, بدیمان *budimān*, بیجق *bijak*, بجقسان *bijaksāna*.

Un homme —, سَورغ بدیمان *sa-ōrang budimān*. Une réponse —, جواب یغ بر بودی *jawāb yang ber-būdi*. Les folles dirent aux sages, مک سکل یغ بوده ایت برکتاله فد سکل *maka segala yang bōdoh itu ber-katā-lah pada segala yang bijaksāna itu*. Enfant —, بودق یغ باقی *būdak yang bāik*.

SAGE, modeste, chaste, سنونه *senūnuh*, یغ سوچی هتین *yang sūxi hati-ña*. Une fille —, اتق داریغ *anak dāra yang senūnuh*.

SAGE, profond, savant, قندی *pandey*, عالم *ālīm*, حکیم *hakīm*. Un —, سَورغ قندیت *sa-ōrang pandita*, سَورغ قندی *sa-ōrang pandey*.

Le SAGE, نبی سلیمان *nabī solīmān*. Le — a dit dans ses proverbes, نبی سلیمان سده کات دالم امثال *nabī solīmān sudah kātā dālam amṣāl-ña*.

SAGE-FEMME, s. f., بیدن *bīdan*, دوکن فرمقون *dūkun perampūan*.

SAGEMENT, adv., دغن بودی *dengan būdi*, دغن بودی بچار *dengan būdi bixāra*, دغن کبچاکن *dengan*

ka-bijāk-an. Se conduire —, ملکون *me-lakū-kan diri* دیری دغن بودی *dengan būdi*. Il parle —, ای برکات *ia ber-kātā dengan būdi bixāra*.

SAGESSE, s. f., prudence, circumspection, بودی *būdi*, عقل بودی *akal būdi*, کبچاکن *ka-bijāk-an*. D'une grande —, بدین باقی *budi-ña bānak*. Rempli de l'esprit de —, قنه دغن روح کبچاکن *penùh dengan rūh ka-bijāk-an*.

SAGESSE, savoir, حکمة *hikmat*, علم *ilmu*, فقهون *pengatahū-an*. Pour montrer sa —, کارن مپتاکن *kārna me-ñatā-kan hikmat-ña*.

SAGESSE, modération, ثری یغ *prī yang sedrāna*, ثری یغ *prī yang jimat* سدران جیت.

SAGESSE, modestie, pudeur, ثری یغ سنونه *prī yang senūnuh*, کسچین هاتی *ka-suxi-an hāti*.

La SAGESSE Eternelle, le Verbe, انتق الله *kalimat allah*, انتق الله *anak allah*. La sagesse incarnée, انتق الله جادی مانسی *anak allah jādi mānusīa*.

SAGITTAIRE, s. m., qui lance des flèches, اورغ ثمانه *pemānah*, اورغ ثمانه *orang pemānah*.

SAGITTAIRE, signe du zodiaque, برج القوس *burj ul-kawis*.

SAGOU, s. m., ساگو *sāgu*.

SAGOUTIER, ou SAGOUTIER, s. m.,
 ڦوکن ساگو *pōkoḱ sāgu*, رُمیا *rum-
 biyā*.

SAGOUIN, s. m., personne mal-
 propre, اورځ کوتر *ōrang kōtor*.

SAIGNÉE, s. f., ouverture de la
 veine pour tirer du sang, ڦمبکاءن
 ڦورت داره *pem-bukā-an ūrat dā-
 rah*.

SAIGNÉE, rigole, سړوکن *serōk-
 an*.

SAIGNER, v. a., tirer du sang en
 ouvrant la veine, ڦمرت اورت داره
mengerāt ūrat dārah.

SAIGNER, v. n., perdre du sang,
 ڦغالرداره *ka-lūar dārah*, ڦمغالرداره
meng-ālir dārah, بوځ داره *būang
 dārah*. Il saigne du nez, ڦک داره
 ڦلورڦډ هیدځن *maka dārah ka-
 lūar deri-pada hīdung-ña*.

Fig. — du nez, چاڦر جادی *jādi
 xābar*.

SAILLANT, E, adj., qui sort en
 dehors, جځکیر *jengkir*, ڦرجځکیر
ter-jenggol, برانجی *ber-anjur*. —,
 en parlant des parties de la figure,
 منځ *munxung*. Lèvres saillantes,
 بېر منځ *bībīr munxung*.

SAILLIE, s. f., sortie impétueuse,
 ڦنچان حال منځ *hāl memanxar*,
 ڦانځار *panxār-an*, سړبوکلور *serbu ka-
 lūar*.

SAILLIE, avance, proéminence,
 ڦری ڦنځیر *hūjung*, ڦری ڦنځیر *prī
 merg-anjur*, جځکیر *prī jeng-
 kir*. En —, en relief, ڦمبل *timbul*.

SAILLIE, emportement, ماره *mā-
 rah*, مرک *murka*.

SAILLIR, v. n., jaillir, ڦمنځیر *me-
 manxar*, ڦمېرېوکلور *meñerbu ka-lū-
 ar*.

SAILLIR, avancer en dehors,
 ڦمځیر *ber-anjur*, ڦمځیر *merg-an-
 jur*, ڦترانجی *ter-unjuk*.

SAILLIR, couvrir sa femelle, (che-
 val, taureau, etc.), منځنتن *men-
 jantan*.

SAIN, E, adj., de bonne consti-
 tution, پامن *ñāman*, برپامن *ber-
 ñāman*, صیحه *sihhat*, عافیة *āfiyat*.

Un homme —, اورځ یځ برپامن, *ōrang
 yang ber-ñāman*. Un homme —
 n'a pas besoin de médecin, اورځ
 یځ پامن بوکن اوسه اکن طایب *ōrang
 yang ñāman būkan ūsah ākan
 ṭabīb*. Il paraît —, پامن رځان, *ñā-
 man rupā-ña*.

SAIN, non gâté, بائق *bāik*. Un
 fruit —, بوہ یځ بائق *būah yang
 bāik*. Arbre —, ڦوهن یځ بائق کیوک, *pōhon yang bāik kayū-ña*.

SAIN, salubre, بائق *bāik*. Air —,
 هوا یځ بائق *hawā yang bāik*. Nour-
 riture saine, مکان یځ بائق *makān-
 an yang bāik*.

Fig. SAIN, juste, orthodoxe, پامن *pāman*, بايق *bāik*, بتل *betül*. Doctrine saine, پنجبارن یغ پامن *peng-ajār-an yang nāman*. Des paroles saines, فرکتان یغ پامن *per-katā-an yang nāman*. Une foi saine, ایمان یغ پامن *īmān yang nāman*. Homme d'un jugement — اورغ یغ *ōrang yang bāik budī-ña*.

Loc. Revenir — et sauf, ترلفس *ter-lepās deri-pada ba-hāya*.

SAINDOUX, s. m., لمق بابي *lemàk bābi*, میق بابي *mīnak bābi*.

SAINEMENT, adv., d'une manière saine, دغن یغ بايق *dengan yang bāik*, دغن سبتل *dengan sa-betül-ña*. Raisonner —, مېچراکن دغن *mem-bixarā-kan dengan sa-betül-ña*.

SAINT, E, adj., essentiellement pur, consacré à Dieu, قدس *kudus*, سوچی *sūxi*. Une personne sainte, سا-ōrang یغ قدس *sa-ōrang yang kudus*. Les saintes huiles, میق قدس *mīnak kudus*. Une vie sainte, کهدوئن یغ *ka-hidūp-an yang kudus*. Soyez saints parce que je suis —, کامو جدیله قدس سدغ قدس اداک *kāmu jadī-lah kudus sedang kudus adā-ku*. Un — baiser, کوچف یغ *kūxup yang sūxi*. Le très-saint, یغ ما سوچی *yang mahā sūxi*. Les saints personnages, مرحوم *mar-*

hūm, (védiques) مهرسی *maharesī*. Les corps de plusieurs saints qui étaient morts, بايق بدن اورغ مرحوم *bāik badān ōrang marhūm yang sudah-lah mangkat*. Les livres saints, کتاب یغ قدس *kitāb yang kudus*, (musulman) القرآن *el-moṣṣaf, el-korān*. La ville sainte (Jérusalem), بیت المقدس *beit el-mukadas*. La sainte table, سمبت القربان المقدس *tampat sambut el-korbān el-mukadas*. Le — sépulcre, قبر توهن *kubūr tūhan isa*. La guerre sainte, شرغ سیل الله *prang sebīl allah*. Le Saint-Esprit, روح القدس *rūh ul-kudus*.

SAINT, sacré, حرام *harām*.

SAINT, s. m., قدیس *kadis*, ولی *walī*. SAINTE, s. f., قدیسه *kadisah*. Sainte Marie, قدیسه مریم *kadisah mariām*. Saint Joseph, قدیس یوسف *kadis yūsuf*. Le — patron, قدیس یغ ملندغ *kadis yang me-lindug*. La — Pierre, قدیس پترس *hāri rāya kadis petrus*. Faire la guerre aux saints, مېچراکن فترغن *mengarjā-kan pe-prang-an lāwan segala walī*.

SAINTE-BARBE, s. f., t. de mar., endroit où l'on met la poudre, تمفت اوبت بدل *tampat obat bedil*.

SAIATEMENT, adv., آتس قری یخ *atas pri yang kudus*, دغن *dengan lāku jālan yang sūxi*.

SAIATE, s. f., qualité de ce qui est saint, قری یخ *kudūs-an*, کسچین *pri yang kudus*, *ka-suxi-an*. Dans la — et la justice, دالم قدوس دان عدالة *dālam kudūs-an dān adālet*.

SAISI, E, part. pas. du v. saisir, arrêté, pris, تڭکف *tangkap*, تر تڭکف *ter-tangkap*.

SAISI, compris, ارتى *arti*.

SAISI, frappé, atteint, کن *kena*. — de crainte, کن تاکت *kena tākut*.

SAISIE, s. f., تڭکاف *tangkāp-an*, فکاف *pegāng-an*.

SAISIR, v. a., prendre, منڭکف *menangkap*, ممکف *memegāng*. — un voleur, منڭکف فنجورى *menangkap pen-xūri*. Il saisit son épée, دڭکفن *di-pegāng-ña pedāng-ña*. — quelqu'un par les cheveux, ممکف *memegāng* اورغ فون ربت *ōrang pūña rambut*.

SAISIR, empoigner, منڭکف *meng-gergam*, منچافى *men-xāpey*. — avec les griffes, مچبر *meñambar*. — à la gorge, منچکت لهر *men-xekèk lēher*.

SAISIR, discerner, مڭرتى *meng-arti*, منڭکف ارتى *menangkap arti*.

SAISIR, frapper. — d'étonnement, ممبرى *men-xegang-kan*, دهشة *mem-brī dahṣat*. Etre saisi par la fièvre, کن دم *kena demām*, یخ کد تاغن دم *yang ka-datāng-an demām*.

SAISSABLE, adj., یخ دافت دڭکف *yang dāpat di-pegāng*, یخ دافت دڭکف *yang dāpat di-tangkap*.

SAISSSEMENT, s. m., کجت *kejūt*, دهشة *dahṣat*, ککنتارن *ka-gentār-an*, ماغو *māngu*.

SAISON, s. f., temps, époque, کتيك *māsa*, وقت *waktu*, ماس *kotika*, موسم *mūsīm*. La — des pluies, موسم هوجن *mūsīm hūjan*, موسم به *mūsīm bāh*. La saison sèche, موسم کمارو *mūsīm kemāraw*, موسم کرغ *mūsīm krīg*. Les quatre saisons, امفت کتيك *empat kotika*. Le printemps, ربيع *rebīa*, سفر یخ *seprīng*. L'été, موسم فانس *mūsīm pānas*. L'automne, موسم بوه بواهن *mūsīm būah-buāh-an*, خريف *karīf*. L'hiver, موسم دىغن *mūsīm dīngin*.

Fig. SAISON, temps propre à, کتيك *waktu yang bāik*, یخ بايق *kotika yang pātut*. Hors de —, تباد وقتون *tiāda waktu-ña*, فاد وقت یخ تباد لایق *pada waktu yang tiāda lāik*.

SALADE, s. f., سلاڊ *salāda*. Huile à —, مٺڻ سلاڊ *mīṇaḥ salāda*. Graine de —, بيجي سلاڊ *biji salāda*.

SALADIER, s. m., تمڻت سلاڊ *tam-pat salāda*, ڦڻڻ سلاڊ *pīnggan salāda*.

SALAIRE, s. m., paiement, récompense, اوڻه *ūpah*, گاجي *gāji*. Payer le — des ouvriers, ممبري اوڻه *mem-brī ūpah pada ōrang be-karja*. Recevoir le —, اوڻه منريم *menarīma ūpah*.

SALAIRE, punition, châtement, سقس سقس *pem-balās-an, siksā*.

SALAISON, s. f., action de saler, حال مڻڪرام *hāl meng-garām-i*, حال مڻسام *hāl meng-asām-i*.

SALAISON, viandes, poissons salés, ڦڪاسم *pekāsam*.

SALAMALEC, s. m., salut, la paix soit avec vous! سلام عليكم *es-salām aleikum*.

SALANGANE, s. f., hirondelle dont le nid est comestible, لايڻ ٻوھي *lāyang-lāyang būhi*.

SALARIE, E, part. pas. du v. salarier, يڻ ماڪن گاجي *yang mākan gāji*, يڻ ڪڻهاڻ *yang ka-upāh-an*.

SALARIER, v. a., ممبري اوڻه *mem-brī ūpah*, مڻسامي *meng-upāh-i*.

SALAUD, E, adj., sale, اورڻ ڪوٽر *ōrang kōtor*.

SALE, adj., malpropre, ڪوٽر *kōtor*, چورڻ *nejis*, چمر *xumār*, چورڻ *xōring*. Linge —, ڪاين ڪوٽر *kāin kōtor*. Une personne —, سوڻ ڪوٽر *sa-ōrang kōtor*. Il a les mains sales, تاغڻ ڪوٽر *tāngan-ña kōtor*. Chemin —, boueux, بيچي جالڻ *jālan bīxaḥ*.

SALE, obscene, چابل *xābul*, چمر *xumār*. Paroles sales, ڦرڪٽان چابل *per-katā-an xābul*, ڦرڪٽان چمر *per-katā-an xumār*. — dans la conversation, چابل مولت *xābul mūlut*, چارٽ *xārut*. Tenir des discours sales, منچارت *men-xārut*.

SALE, E, part. pas. du v. saler, اسن *āsīn*, ماسن *māsīn*. Viandes salées, ڊاگڻ يڻ اسن *dāgīng yang āsīn*. Poisson —, ايڪن اسن *īkan āsīn*, ايڪن ڪرڻ *īkan krīng*. —, saumâtre, راس گارم *rāsa gāram*, ماسن *māsīn*.

SALE, s. m., chair de porc salée, ڊاگڻ بابي يڻ اسن *dāgīng bābi yang āsīn*.

SALEMENT, adv., اتس ڦري يڻ ڪوٽر *ātas prī yang kōtor*.

SALEB, v. a., ممبري گارم *mem-būbuh gāram*, مڻڪرام *meng-garām-i*.

SALETÉ, s. f., qualité de ce qui est sale, ڦري يڻ ڪوٽر *prī yang kōtor*,

ڦري يڻ چمر *prī yang xumār*, ڪڪٽورن *ka-kotōr-an*, ڪچر يڻ *ka-xōring-an*.

SALETÉ, ordure, سلفه *sampah*, داکي *dāki*.

SALETÉ, obscénité, فرچبولن *per-xabūl-an*, کچمارن *ka-xumār-an*.

SALIÈRE, s. f., تمفت گارم *tampat gāram*.

SALIN, E, adj., یخ ادگارم دالمی *yang ada gāram dālam-ña*, یخ سروف *yang sa-rūpa gāram*, گرامن *garām-an*.

SALINE, s. f., lieu où l'on recueille le sel, تمفت جادی گارم *tampat jādi gāram*. —, mine de sel, تمبغ گارم *tambang gāram*.

SALIR, v. a., rendre sale, مغوترکن *mengōtor-kan*, منچمرکن *men-xumār-kan*, منچورخ *me-nejīs-kan*, مغوترکن *men-xōring*. — ses habits, مغوترکن *mengōtor-kan pakēy-an-ña*.

SE SALIR, v. pron., مغوترکن دیری *mengōtor-kan diri*, منچمرکن دری *men-xumār-kan diri-ña*. Se —, devenir sale, منجادی کوتر *men-jādi kōtor*.

SALISSANT, E, adj., یخ *yang mengōtor-kan*. —, qui se salit facilement, یخ لکس جادی *yang lekās jādi kōtor*.

SALIVE, s. f., لوده *lūdah*, لیور *liur*, ایر لیور *āyer liur*.

SALIVER, v. n., برلوده *ber-lūdah*, برلیور *ber-liur*.

SALLE, s. f., grande pièce d'un appartement, یلیق *bilik*. — à manger, یلیق ماکن *bilik mākān*. — publique, بالی *bāley*, بالی روغ *bāley rūang*. — d'audience, شهدافن *perg-hadāp-an*, فسین *pasēban*, تمفت سمايم *tampat semāyam*. — du conseil, فیچارن *pe-bixarā-an*, یلیق *bilik bixāra*. — d'armes, رومه بلاجر برماین سنجات *rūmah bel-ājar ber-māin senjāta*. — d'entrée, انتحامبره *bel-antarā-an*.

SALMIGONDIS, s. m., ragoût de plusieurs sortes de viandes, ایافن *ayāpan xampūr-an ber-bāgey jenīs dā-ging*.

Fig. چمفورن *xampūr-an*.

SALON, s. m., یلیق *bāley*, یلیق اورغ برهمفن *bilik orang ber-himpun*.

SALOPE, s. f., femme de mauvaise vie, فرمفون جالغ *perampūan jālang*.

SALOPERIE, s. f., saleté, ککتورن *ka-kotōr-an*, بارغ یخ چمر *bārang yang xumār*.

SALPÊTRE, s. m., سنداو *sendāwa*, گارم مسیو *mesīyu mentah*, *gāram mesīyu*.

SALPÊTRIER, s. m., توکغ ماسق سنداو *tūkang māsak sendāwa*.

SALPÊTRIÈRE, s. f., تمفت ماسق سنداو *tampat māsak sendāwa*.

SALSEPAREILLE, s. f., چانر *xānar*, کایوچین هوتن *kāyu xīna hūtan*.
SALTIMBANQUE, s. m., جوکت *jūget*, پینولف *peñūlap*, جناک *jenāka*.
SALUBRE, adj., qui contribue à la santé, بائق *bāik*, بائق فد پامن *bāik pada nāman*. Nourriture —, مکانن *makān-an yang bāik*.
SALUBRITÉ, s. f., فري يغ بائق فد *prī yang bāik pada nāman*.
SALUER, v. a., ممبرى تابق *mem-brī tābek*, ممبرى سلام *mem-brī salām*, ممبرى حرمة *mem-brī hormat*, منت سلامة *mīnta salāmat*. — un supérieur, مچبه *meñembah*. Je vous salue, هب ممبرى سلام فد تونمب *hamba mem-brī salām pada tūan hamba*, السلام عليكم *es-salām aleikum*. — avec l'épée, ممبرى حرمة *mem-brī hormat*, دغن فدغ *mem-brī hormat dengan pedang*. — en hissant le pavillon, ممبرى حرمة دغن بندير *mem-brī hormat dengan bandēra*. — en tirant le canon, ممبرى حرمة دغن مريم *mem-brī hormat dengan mariam*. Le gouverneur général fut salué par vingt-et-un coups de canon, ملك *maka tūan gūbernur jendral itu di-brī salām dengan būni mariam itu dūa pūloh sūtu kālī di-pāsang ōrang-lah*.

SALUT, s. m., conservation, bonheur, خلاص *kalāṣ*, سلامة *salāmat*, بهكى *bahagīa*. Son — est en Dieu, خلاص دغن الله *kalāṣ nā dengan allah*. Je suis ton —, اكو اد خلاصم *aku ada kalāṣ-mu*. Au jour du —, فد هارى خلاص *pada hārī kalāṣ*. Le — éternel, يغ ككل *kalāṣ yang kakul*. Opérer son — مشرجاكن خلاص درين *meranjā-kan kalāṣ dirī-ñā dengan tākut*.

SALUT, action de saluer, سلام *salām*, تابق *tābek*. — à un supérieur, سمبه *sembah*. Donner un —, ممبرى سلام *mem-brī salām*, كاسه *kāsīh tābek*. Rendre un —, مپاهت *mem-bālas tābek*, ممالس تابق *meñāhut salām*.

SALUT, prières suivies de la bénédiction du saint sacrement, سمبشيخ *sembah yang serta berkat el-ḥorbān el-muḥadas*.

SALUTAIRE, adj., بائق *bāik*, برکون *ber-gūna*, برفادة *ber-fāidat*, برسلامة *ber-salāmat*. Remède —, اوبت يغ *obat yang bāik*. Avis —, بچار يغ برکون *bixāra yang ber-gūna*. Une paix —, فردماين يغ برسلامة *per-damēy-an yang ber-salāmat*.

SALUTATION, s. f., سلام *salām*, تابک *tābek*, سببه *sembah*. — respectueuse, سلام دغن حرمة *salām dergan hormat*.

SALUTATION angélique, سببه الملائكة ياءيت السلام عليكى يا مريم *sembah el-malāikat iā-itu es-salām aleiki yā mariām*.

SALVE, s. f., بوي بدل تند حرمة *būni bedil tanda hormat*. On fit une — de vingt-et-un coups de canon, مك بدل ايت فون دفاشغ اورغله *maka bedil itu pūn di-pāsang ōrang-lah ākan tanda hormat dūa pūloh sātu kālī*.

SAMEDI, s. m., هارى سبت *sabtu*, سبت *hāri sabtu*. Le — saint, سبت دهرلوهارى فاسخ *sabtu dahūlu hāri fāsak*. Tous les samedis, تيف ۲ هارى *tīp 2 hāri* سبت *tiap-tiap hāri sabtu*.

SANCIR, v. n., t. de mar., couler bas, تشكلم *tergelam*.

SANCTIFIANT, E, adj., يغ مققدسكن *yang meng-kudus-kan*. La grâce sanctifiante, نعمة الله يغ مققدسكن *niṣmet allah yang meng-kudus-kan ōrang mānūsia*.

SANCTIFICATEUR, s., يغ مققدسكن *yang meng-kudus-kan*.

SANCTIFICATION, s. f., تقدیس کسچین *tekdis kudus-an*, کسچین *ka-suaxi-an*. Dieu veut votre —,

مك كندق الله تقدیس كامو *maka kahendak allah tekdis kāmū*.

SANCTIFIER, v. a., rendre saint, ميچيكن *meñuxi-kan*. C'est moi qui vous sanctifie, اكو اين يغ مققدسكن كامو *āku ini yang meng-kudus-kan kāmū*. L'autel sanctifie le don, مذبج مققدسكن هدية *mezbèh meng-kudus-kan hadiat*.

SANCTIFIER, célébrer. — le jour du Seigneur, ميچيكن هارى يغ *meñuxi-kan hāri* دفرتون فون *yang di-per-tūan pūña*.

SANCTIFIER, honorer. Que votre nom soit sanctifié, تمام جديله قدس *namā-mu jadī-lah kudus*, تمام *namā-mu di-per-suaxi-lah kirā-ña*.

SE SANCTIFIER, v. pron., ميچيكن منجادی *meñuxi-kan dirī-ña*, قدس *men-jādi kudus*.

SANCTION, s. f., confirmation, حال فنكوهن *hāl menegūh-kan*, فنكوهن *penegūh-an*.

SANCTIONNER, v. a., منكهكن *menegūh-kan*, منتفكن *menetap-kan*. — un traité, منكهكن حنچي *mene-gūh-kan janji*.

SANCTUAIRE, s. m., lieu saint, مقدس *makdis*. Profaner le —, منجسكن مقدس *me-nejīs-kan makdis*. Tremblez à la vue de mon —,

هندقله کامو تاکت اکن مقدسک *hen-dak-lah kāmū tākut ākan mak-dis-ku*. Le — d'une église, تمغت *tampat mezbeḥ dālam grēja*.

SANDAL, s. m., چندان *xendāna*. Du bois de —, کایو چندان *kāyu xendāna*.

SANDALE, s. f., چرڤو *xarpu*. — en bois, ترمغه *terumpah*. Porter des sandales, مماکي چرڤو *memākey xarpu*, ترمغه مماکي *memākey terumpah*.

SANG, s. m., داره *dārah*. — chaud, داره سوه *dārah pānas*, داره یغ بکو *dārah sūh*. — coagulé, داره یغ بکو *dārah yang bakū*. Grumeau de —, علقه *alaḳat*. Tumeur, amas de —, داره بوسغ *būsung dārah*. Tirer du —, مېوېغ داره *mengerāt ūrat*, مېوېغ داره *mem-būang dārah*. Verser le —, مېوېغ داره *menumpah dārah*. Perte de —, ليله داره *lilih dārah*. Cracher le —, ملودهکن داره *me-lūdah-kan dārah*. Souiller de —, منچمرکن دغن *men-xumār-kan dēngan dārah*. Le prix du —, هرک داره *harga dārah*, اوڤه مېونه اورغ *ūpah mem-būnuh ōrang*. Horreur du —, کتکوتن لیت داره *ka-takūt-an lihat dārah*. Sceller de son —, ماتی شهید *māti šahīd*. De — froid, دغن سېجان *dēngan sahajā-ña*. Mettre à feu et

à —, مېنساکن دغن افی دان فدیغ *mem-binasā-kan dēngan āpi dān pedāng*. Que son — retombe sur nous, بایق *bāiḳ jūga dārah-ña dātang ka-ātas kāmū*. Son — crie vengeance, مک *maka dārah-ña ber-triāk minta ḳiṣāṣ*. Ce n'est ni la chair ni le — qui te l'ont révéélé, داڭغ دان داره سده تیاد مېتاکن *dānging dān dārah sudah tiāda me-ñatā-kan itu padā-mu*. Les liens du —, کلورک *kulawarga*, داڭغ داره *dānging dārah*. Il est du — royal, در راج اصلن *deri rāja āṣal-ña*. Cheval de — arabe, کود *kūda āṣal arab*.

SANG-DRAGON, s. m., substance résineuse, جرنغ *jernang*.

SANGLANT, E, adj., برلومر داره *ber-lūmur dārah*, برداره *ber-dārah*. Vêtement —, فکاین یغ برلومر داره *pakēy-an yang ber-lūmur dārah*. Plaie sanglante, لوك یغ برداره *lūka yang ber-dārah*. Bataille sanglante, فرغ مان بایق داره تمغه *prang māna bāñak dārah tumpah*.

Reproche SANGLANT, چلادن یغ *xelā-an yang sāngat*.

SANGLE, s. f., سابق *sābuk*. — de cuir, سابق کولت *sābuk kūlit*. —, ceinturon, سندنغ *sandang*, ایکت فغکغ *ikat pinggang*.

SANGLER, v. a., ميايق *meñābuk*.
Qui est sanglé, يڭ ترسابق *yang ter-sābuk*.

SANGLIER, s. m., بابي هوتن *bābi hūtan*, چيلڭ *xēlēng*.

SANGLLOT, s. m., سډو *sedū*. Etouffer
ses sanglots, مناهن سډون *menāhan sedū-ña*.

SANGLOTER, v. n., مېډو *meñedū*.
Sanglotant, ترسډو *ter-sedū*.

SANGSUE, s. f., لنته *lintah*. —
d'une petite espèce qu'on trouve
dans les bois, فاجت *pāxat*, اچه *āxeh*.

Fig. Homme qui suce le sang du
peuple, اورڭ يڭ مخيسف اورڭ ڦون
داره *orang yang meng-hisap orang pūña dārah*.

SANGUIN, E, adj., بايق داره *bāñak dārah*. Cet homme est —,
اورڭ ايت بايق دارهن *orang itu bāñak dārah-ña*.

SANGUINE, s. f., هيماتيت، باتو
داره *bātu dārah*.

SANGUINAIRE, adj., گالڭ *gālak*,
بوس *būwas*, مابق داره *mābuk dārah*,
ماکن داره *mākan dārah*.

SANGUINOLENT, E, adj., يڭ چمفر
داره *yang xampur dengan dārah*,
يڭ برورن داره *yang ber-warna dārah*.

SANS, prép., تياډ دغن *tiāda dengan*,
تياډ دغن تياډ *dengan tiāda*, تياډ

tiāda. — sa connaissance, ياد
دغن تھون *tiāda dengan tahū-ña*.
Mettre à mort — l'ordre du roi,
مېبونہ دغن تياډ تيتہ راج *mem-būnuh dengan tiāda tītah rāja*. Celui qui
est — péché, يڭ تياډ بردوس *yang tiāda ber-dōsa*. — doute, سڭکھه
sungguh-sungguh. Il est — pitié,
تياډ اي برکسياغن *tiāda ia ber-ka-sayāng-an*. Non — motif, دغن سېين
dengan sebāb-ña.

SANS, si ce n'est avec, ملاينکن *me-lāin-kan*. Je ne puis — votre aide,
هېب تياډ داقت ملاينکن دغن تولڭ تون
hamba tiāda dāpat me-lāin-kan dengan tūlung tūan.

SANS-CŒUR, s. m., اورڭ چابر
اورڭ خاډار *orang xābar*, يڭ تياډ تاهو مالو
yang tiāda tāhu mālu.

SANTÉ, s. f., پامن *ñāman*, سلامتہ
salāmat, عافيتہ *āfiyat*, صحتہ *ṣiḥḥat*.
La — du corps, پامن توبہ *ñāman tūbuh*. En bonne —,
برپامن *ber-ñāman*. Ruiner sa —,
مېنساکن توبہين *mem-binasā-kan tūbuh-ña*. Re-couvrer la —,
سمبہ *sembuh*. Je bois à
votre —,
هېب مينم تون ڦون سلامتہ
hamba minum tūan pūña salāmat.

SAPAN, s. m., سڦڭ *sepang*. Bois
de —,
کايو سڦڭ *kāyu sepang*.

SAPER, v. a., مڭکالي در باوه *merg-gāli deri bāwah*, مېبنتن
mem-ban-tun. — un mur, مڭکالي در باوه

تَبَق *meng-gāli deri bāwah tem-bok.*

SAPEUR, s. m., اورغ مشکالی در باوه
orang meng-gāli deri bāwah, اورغ
مبنتن *orang mem-bantun.*

SAPHIR, s. m., باتونیل *bātu nilam.*
Couleur de —, ورن نیلم *warna nī-lam.*

SAPIDE, adj., qui a de la saveur,
یغ اد راس فدان *yang ada rāsa*
padā-ña, یغ دافت درساء *yang*
dāpat di-rasā-i.

SAPIN, s. m., صنوبر *sanūber.*
Bois de —, کایو صنوبر *kāyu sanū-ber.*

SAPONAIRE, s. f., plante dont le
fruit sert de savon, لرق *lerak.*

SAPONIFIER, v. a., منجدیکن صابون
men-jadi-kan šābūn.

SARBACANE, s. f., سمقین *sumpīt-an.* Une — étroite, سمدت یغ سمدت
sumpīt-an yang sendet.

SARCASME, s. m., سندیرن *sindīr-an.*

SARCELLE, s. f., بلیس *balibis.*

SARCLE, v. a., مناجق *menājak,*
منجابت رمفت رمفوتن *men-xābut*
rumpūt-rumpūt-an.

SARCLOIR, s. m., تاجق *tajak.*

SARCOPHAGE, s. m., چندی *xandi,*
کرند *keranda,* جنازة *jīnāzet.*

SARDINE, s. f., سریدغ *serīding.*

SARDOINE, s. f., سجنس ثمرات اونم
sa-jenis permāta ūnam, عقیق *akik.*

SARMENT, s. m., چابغ ثوهن اغکور
xābang pōhon anggūr.

SAS, s. m., tamis, ثغایق *āyak,* ثغایق
peng-āyak, پیرو *nūru.*

SASSER, v. a., passer au sas, مغازیق
meng-āyak.

SATAN, s. m., شیطان *šēṭān.* Re-
noncer à —, ممبروغ شیطان *mem-būang*
šēṭān. Les fils de —, سکل اورغ
segala orang jāhat.

SATELLITE, s. m., homme armé,
فغیرغ *peng-iring,* بدوند *biduwanda.*

SATELLITE, planète du second
ordre, بنتغ برادر یغ کدو *bintang ber-*
īdar yang ka-dūa.

SATIÉTÉ, s. f., réplétion, فری کنیغ
prī kenñang, ککنیاغن *ka-kenñang-*
an, فری یغ فوس *prī yang pūwas.*
Manger jusqu'à la —, ماکن سمفی
mākan sampey jādi
kenñang.

SATIÉTÉ, dégoût, جمون *jumū-an.*

SATIN, s. m., اطلس *aṭelas.*

SATINÉ, E, adj., سباکی اطلس *sa-*
bāgey aṭelas, سروف اطلس *sa-rūpa*
aṭelas.

Fig. یغ لیچن *yang lixin.* Peau
satinee, کولت یغ لیچن *kūlit yang*
lixin.

SATINER, v. a., lustrer, مَشْكُرْس *menḡ-gerūs*.

SATIRE, s. f., سِنْدِيرِن *sindīr-an*.

SATIRIQUE, adj., سِنْدِر *sindir*.

Paroles satiriques, فِرْكَتَان سِنْدِر *perkatā-an sindir*.

SATIRISER, v. a., مَنْدِرْكَن *meñin-dīr-kan*.

SATISFACTION, s. f., expiation, paiement, فَمِيَارِن *pem-bayār-an*. — pour le péché, فَمِيَارِن دُوس *pem-bayār-an dōsa*.

SATISFACTION, contentement, كَتَاثِن *ka-senāng-an*, كَتَاثِن *ka-tetāp-an*, سُوْكَ هَاتِي *sūka hāti*, سُوْكَ هَاتِي *suka-xīta*, كَسْكَان *ka-sukā-an*. Il ressentit une grande —, مَك *maka di-rasa-ī-ña ka-sukā-an besār*.

SATISFACTOIRE, adj., يَغْ فَاد *yang pāda*, يَغْ مَبَايِر *yang mem-bāyar*.

SATISFAIRE, v. a., contenter, مَمُوْوَاسْ-كَان *memūwas-kan*, مَدَاكِن *me-madā-kan*, مَنْجَنْجَن *menḡenḡang-kan*. — sa passion, مَمُوْوَاسْ هَوَا نَفْسُوْكَ *memūwas-kan hawā nefsū-ña*.

SATISFAIRE, donner un sujet de satisfaction, مَمِيْكَان *meñukā-kan*, مَمْفِرْكَنْكَن *mem-per-kenān-kan*. — ses parents, مَمِيْكَان هَاتِي اَبُوْ بَا *meñukā-kan hāti ibu bāpa*. Il fut satisfait de ces paroles, مَك دَفِرْكَنْكَن *maka di-per-kenān-lah īa ākan per-katā-an ītu*.

SATISFAIRE à, accomplir, مَلْكَوْكَن *me-lakū-kan*, مَمْفِيْكَن *meñampey-kan*. — aux commandements de Dieu, مَلْكَوْكَن فَيُرُوْهُنْ اَلله *me-lakū-kan peñurūh-an allah*. — à un engagement, مَمْفِيْكَن جَنْجِي *meñam-pey-kan janji*.

SATISFAIRE, payer des créanciers, مَمَبَايِرْ هُوْتَه *mem-bāyar hūtang*.

SATISFAIRE un besoin naturel, كَدْلَا هَاْجَا *kedlā hājat*.

SE SATISFAIRE, v. pron., مَدَاكِن *memadā-kan dīri*, مَمْفِيْكَن *meñampey-kan sukā-ña*, مَلْكَوْكَن كَهَنْدَقِن *me-lakū-kan ka-hendaḡ-ña*.

SATISFAISANT, E, adj., كَنْ *kenān*, كَبُوْل *kabūl*, يَغْ بَايِقْ *yang bāiḡ*. Conduite satisfaisante, كَلْكَوْكَن يَغْ بَايِقْ *ka-lakū-an yang bāiḡ*.

SATISFAIT, E, part. pas. du v. satisfaire, فُوْسْ *pūwas*, كَنْبِيْخْ *ken-ñang*.

SATISFAIT, content, سَنْغْ *senang*.

SATURER, v. a., mélanger, مَنْجَمْفُوْرِي *men-xampūr-ī*.

SATURER, rassasier, مَمُوْوَاسْ-كَان *memūwas-kan*.

SATURNE, s. m., planète, بَنْتَه زَحَلْ *bintang zuḡal*.

SATYRE, s. m., دِيُوْ هُوْتِن *dēwa hūtan*.

Fig. Un vieux —, سُوْرْغْ تُوَا يَغْ *sa-ōrang tuā yang dōkāna*.

SAUCE, s. f., کوه *kūwah*. La — du carry, کوه گولی *kūwah gūley*. — piquante, کوه اسم *kūwah āsam*. Trempé dans la —, چلف ددالم کوه *xelòp di-dālam kūwah*.

SAUCER, v. a., tremper dans la sauce, منچلف دالم کوه *men-xelòp dālam kūwah*, ممبویه کوه *mem-būbuh kūwah*.

SAUCIÈRE, s. f., مگتق کوه *marg-kok kūwah*.

SAUCISSE, s. f., اروتن *urūtan*. — de porc, اروتن درفد داگخ بابی *urūtan deri-pada dāgīng bābi*.

SAUCISSON, s. m., sorte de grosse saucisse, اروتن بسر *urūtan besār*.

SAUF, SAUVE, adj., qui n'est pas endommagé, hors de péril, سلامة *salāmat*, تیاد روسق *tiāda rūsaq*, لوط *lūput*. Il est revenu sain et —, ای سده قولغ دغن سلامتین *īa sudah pūlang dergan salāmat-ña*. Il a eu la vie sauve, لوطلغ جوان *lūput-lah jiwā-ña*.

SAUF, à l'exception, ملاینکن *me-lāin-kan*, هان *hāña*. — à recommencer, ملاینکن دغن ممول جوك *me-lāin-kan dergan me-mūla jūga*. Il donna tout — sa bourse, دبرباله *di-bri-ñā-lah samuā-ña hāña.pundī-ña yang tiāda di-bri-ña*.

SAUF-CONDUIT, s. m., سورت ثرلندوغن *sūrat per-lindūng-an*, سورت امان *sūrat amān*.

SAUGRENU, E, adj., تیاد فانت *tiāda pātut*.

SAULE, s. m., arbre, شوهن کندروس *pōhon ganda-rūsa*.

SAUMÂTRE, adj., اسن *āsīn*, ماسن *māsīn*, کاست *kāsut*. Eau —, ایر ماسن *āyer māsīn*.

SAUMURE, s. f., ایر گارم *āyer gāram*.

SAUNAGE, s. m., trafic de sel, ثرنیکان گارم *perniagā-an gāram*, حال ماسق گارم *hāl māsak gāram*.

SAUNER, v. a., ماسق گارم *māsak gāram*, ممبوت گارم *mem-būat gāram*.

SAUNIER, s. m., نوکخ ماسق گارم *tūkang māsak gāram*.

SAUPOUDRER, v. a., poudrer de sel, etc., مغمبوری دغن گارم *merg-hambūr-i dergan gāram*. — de farine, مغمبوری دغن تفخ *merg-hambūr-i dergan tepūng*.

SAUR et SAURÉ, E, adj., ورن کونخ توا *warna kūning tuā*. Poisson —, ایکن یخ داسافی *īkan yang di-asāp-i*, ایکن کرغ *īkan krīng*.

SAURER, v. a., مغسافی *merg-asāp-i*, منجمرکن *men-jumūr-kan*. — du poisson, مغسافی ایکن *merg-asāp-i īkan*.

SAUT, s. m., mouvement par lequel on saute, لغاتن *lumpāt-an*,

فلقاتن *pe-lumpāt-an*. Faire un —, ملفت *me-lumpat*.

Fig. D'un —, de plein —, دغن *dergan sa-bentar jūga*.

SAUT, chute d'eau, cascade, جرم *jerām*.

SAUTER, v. n., s'élever de terre avec effort, s'élancer d'un lieu à un autre, ملفت *me-lumpat*. — en arrière, ملفت کبلاکخ *me-lumpat ka-blākax*. — par la fenêtre, ملفت در جندیل *me-lumpat deri jandēla*. — en bas, ترجن *terjun*.

— dans la rivière, ترجن کدالم سوخی *terjun ka-dālam sūngēy*. — à terre, ترجن کتانه *terjun ka-tānah*.

SAUTER, v. a., franchir d'un saut, ملفاتی *me-lumpāt-i*. — un fossé, ملفاتی فارت *me-lumpāt-i pārīt*.

SAUTER, omettre, مللوی *me-lalū-i*, ملشکاهی *me-langkāh-i*. Sauter quatre pages, للویله اولهم امفت *lalu-i-lah ūleh-mu ampat lājūr*.

SAUTER au cou de quelqu'un, مملق اورغ *memelūk orang*.

Fig. Cela saute aux yeux, ایت *itu nāta sa-kālī*.

SAUTERELLE, s. f., بلالغ *bilālang*, بالغ *bālang*.

SAUTEUR, s. m., qui fait des sauts, یغ ملفت *yag me-lumpat*.

SAUTEUR, bateleur, فوسخ *peñū-sag*.

SAUTEUR, vantard, فحاجق *pergā-xak*.

SAUTILLER, v. n., ملفت *me-lumpat-lumpat*. Sautillant, ترلفت *ter-lumpat-lumpat*.

SAUTOIR, s. m. En —, لئخ *lintang-lintang sērung*.

SAUVAGE, adj., non cultivé, هوتن *hūtan*, در هوتن *deri hūtan*. Plante —, ثوکق هوتن *pōkoq hūtan*. Du miel —, ایر مادو دهوتن *āyer mādu di-hūtan*. Contrée —, هوتن *hūtan*, بلانتار *bel-antāra*.

SAUVAGE, non apprivoisé, لیر *liar*, جالغ *jālang*, در هوتن *deri hūtan*. Cheval —, کود لیر *kūda liar*.

Buffle —, کر بو جالغ *karbau jālang*. Cochon —, بابی هوتن *bābi hūtan*.

SAUVAGE, féroce, بوس *būwas*, گالغ *gālaq*, گارغ *gārang*. Les animaux sauvages, مرک ستوا *morga satwā*.

Homme SAUVAGE, اورغ هوتن *orang hūtan*, اورغ دهوتن *orang di-hūtan*.

SAUVEGARDE, s. f., protection, فرلندوغن *per-lindūng-an*. —, lettre, سورت فرلندوغن *sūrat per-lindūng-an*. —, garde, اورغ کاول *orang kāwal*, اورغ جاک *orang jāga*.

SAUVEGARDER, v. a., ملندوخی *me-lindūng-i*, ملندوغن *me-lindūng-kan*.

SAUVER, v. a., préserver, ملفسکن *me-lepàs-kan*, ملوٹکن *me-lūput-kan*, ملہراکن *memeliharā-kan*. — d'un danger, ملفسکن درقد بہای *me-lepàs-kan deri-pada bahāya*. Sauvez-nous de nos ennemis, لفسکنلہ *lepàs-kan-lah kāmī deri-pada segala mūsuh kāmī*. — de la mort, ملوٹکن پاو *me-lūput-kan nāwa*. — un malade, میپہکن اورغ ساکت *meñembuh-kan orang sākīt*.

SAUVER, protéger, ملندغکن *me-lindung-kan*.

SAUVER, conserver, épargner, میپن *meñimpan*, منارہ *menāruh*.

SE SAUVER, v. pron., fuir, لاری *lāri*, مہباو دیری *mem-bāwa diri*. Se — de prison, لاری در فنجار *lāri deri panjāra*. Se — en désordre, لاری لنتغ فوکغ *lāri lintang pūkang*.

SE SAUVER, se délivrer, ملفسکن درین *me-lepàs-kan diri-ña*.

SE SAUVER, faire son salut, منداقت *men-dāpat ka-hidūp-an kakal*.

SAUVETAGE, s. m., فلغاسن *pe-lepās-an*, فلغوتن *pe-lupūt-an*.

SAUVEUR, s. m., ملہار *pemeli-hāra*, مخلص *kalāṣ*, مخلص *mu-kellīṣ*, فلبس *penebūs*, فلوٹ *pe-lūput*. Il est le — de tous les hommes, ای اد فلہار سکلیئن مانسی *ia ada pemelihāra sa-kalī-an mānusīa*.

Notre —, مخلص کامی *mu-kellīṣ kāmī*. Il est mon —, ای خلاصک *ia kalāṣ-ku*.

SAVAMMENT, adv., دغن علم *dengan ilmu*, دغن فغتهون *dengan pergatahū-an*.

SAVANT, E, adj., فندیت *pandīta*, فندی *pandey*, برعلم *ber-ilmu*, عالم *ālim*, بر فغتهون *ber-pergatahū-an*. Un homme —, سورغ عالم *sa-ōrang ālim*, سورغ فندی *sa-ōrang pandey*.

Les savants, سکل فندیت *segala pandīta*, علما *ulamā*.

Un livre SAVANT, کتاب معرفه *kitāb maʿrifat*.

SAVATE, s. f., vieux soulier, سغاتو *sapātu būruk*, چنیل توا *xinēla tuā*.

Fig. Trainer la —, جادی مسکین *jādī meskīn sa-kālī*.

SAVETIER, ÈRE, s., ouvrier qui raccommode les vieux souliers, اورغ *orang yang* میسکی سغاتو بورق *mem-baīk-i sapātu būruk*.

SAVEUR, s. f., راسن *rāsa*, رساء *rasā-an*. — agréable, راس یغ سدڤ *rāsa yang sedūp*. La — du riz, راسن ناسی *rasā-ña nāsī*.

SAVOIR, v. a., connaître, être instruit de, تاهو *tāhu*. Je sais, هوب *hamba tāhu*. Qui sait? تاهو *siāpa tāhu*, (peut-être) انتہ *antah*. Tu ne sais pas, اگکو تباد تاهو *agko tiad tāhu*.

angkaw tiāda tāhu. — lire, تاهو
tāhu mem-bāxa. Il sait sa
 leçon, تاهو فحجینن, *ia tāhu peng-*
ajī-an-ñā. Sachez! کتهو یله اولهم
ka-tahu-i-lah ūleh-mu. Qu'en sait-
 on? تاهو مان *māna tāhu.* Faire —,
 ممبری *mem-brī tāhu,* ممبری تاهو
mem-brī malūm. Afin que
 vous sachiez, سقای تون تاهو اداان
supāya tūan tāhu adā-ñā. Sans
 le —, دغن دسججای *tiāda dengan*
tāhu. Le sachant, دغن دسججای
dengan di-sahajā-ñā. Dieu sait
 parfaitement, الله اعلم بالصواب *allah*
ālem bi'sṣawāb. On ne sait ce qu'il
 est devenu, تباد برکتیون کمان فرکیون
tiāda ber-ka-tahū-an ka-māna
pergī-ñā.

SAVOIR, à SAVOIR, کتهو ی *ka-*
tahū-i, یاعیت *iā-itu,* یعنی *yanī.*

SAVOIR, s. m., érudition, connais-
 sance, ستاهو *sa-tāhu,* فتهوون *perga-*
tahū-an.

SAVON, s. m., صابون *ṣābūn.*

SAVONNER, v. a., مغکوسق دغن
 صابون *merg-gōsoḳ dengan ṣābūn,*
 مپوچی دغن صابون *meñūxi dengan*
ṣābūn.

SAVONNERIE, s. f., تمقت ماسق
 صابون *tampat māsaḳ ṣābūn.*

SAVONNETTE, s. f., صابون بولت
ṣābūn būlat.

SAVONNEUX, EUSE, adj., یغ سروف
 صابون *yang sa-rūpa ṣābūn.*

SAVONNIER, s. m., fabricant de
 savon, توكخ ماسق صابون *tūkang*
māsaḳ ṣābūn.

SAVOURER, v. a., مرپای *me-*
rasā-i, منچوب *men-xōba.* Savourez
 un peu ce vin, چاله ایر اغکور ایت
xobā-lah āyer anggūr itu.

SAVOUREUX, EUSE, adj., سدث
sedāp, یغ سدث رساں *yang sedāp*
rasā-ñā. لذت چت رساں *lezat xita*
rasā-ñā, نعمة *namat.*

SCABIE, s. f., maladie de la peau,
 کورث *kūdis,* کورث *kūrap.*

SCABREUX, EUSE, adj., rude, ra-
 boteux, کاسف *kāsap,* لکق لکق
lekāḳ-lekōḳ.

SCABREUX, difficile, dangereux,
 سوکر *sūkar,* برهپای *ber-bahāya.*

SCALPEL, s. m., فیسو حجام *pīsaw*
hejām, فیسو طبیب *pīsaw ṭabīb.*

SCALPER, v. a., مغبل کولت کفال
merg-ambil kūlīt kapāla.

SCANDALE, s. m., ce qui est une
 occasion de chute, شک *ṣak,* کستوهن
ka-suntūh-an مضرة *medlerat,* چلا
xelā. Donner du —, ممبری شک
mem-brī ṣak. Eviter un —, مللوی
me-lalū-i ṣak. Une pierre de
 —, باتو کستوهن *bātu ka-suntūh-an.*

SCANDALEUX, EUSE, adj., qui
 cause du scandale, یغ ممبری شک
yang mem-brī ṣak, کجی *kejī.* Doc-
 trine scandaleuse, فتهجارن یغ ممبری

شك *perg-ajār-an yang mem-brī šak*. Action scandaleuse, فکرجاڤن *pe-karjā-an yang keji*.

SCANDALISER, v. a., ممبرى شك *mem-brī šak*, ممبرى مضرة *mem-brī medlerat*. Quiconque scandalise, بارغ سياف ممبرى شك *bārang - siāpa mem-brī šak*.

SE SCANDALISER, کن شک *kena šak*. Afin que vous ne vous scandalisiez pas, سفاى جاغن کاموکن شک *supāya jāngan kāmū kena šak*.

SCAPULAIRE, s. m., تمغل باهو *tampal bāhu*, کاین کاین باهو *kāin bāhu*. Le saint —, کاین باهو یغ قدس *kāin bāhu yang kudus*. La société du —, فرسکتون اورغ یغ فاکی کاین باهو, *per-sakutū-an orang yang pakey kāin bāhu yang kudus*.

SCARABÉE, s. m., تڭکاد *tangkāda*.

SCARIFIER, v. a., مېمک *mem-bekām*, مڭگاريس *meng-gāris*.

SCEAU, s. m., چف *xàp*, متری *matrèy*, خاتم *kātam*. Mettre un — sur une lettre, مېوبه چف داتس *mem-būbuh xàp di-ātas sūrat*. Le — royal, چف کرجاڤن *xàp ka-rajā-an*. Le garde des sceaux, فنجوات چف راج *pen-jāwat xàp rāja*, متری یغ سمفن متری *mantri yang simpan matrèy*. Ouvrir un —, مېوک متری *mem - būka matrèy*. Muni d'un —, برچف *ber-xàp*.

Fig. Mettre le SCEAU, finir, consommer, مڭگنڭکن *meng - genāp-kan*, مڭکاتمکن *meng-kātam-kan*.

SCEAU, signe, تند *tanda*. Le — du génie, تند بودی *tanda būdi*. — d'infamie, تند کهنان *tanda ka-hinā-an*.

SCÉLÉRAT, E, adj., méchant, pervers, ريسو *rīsaw*, کڭست *kapista*, جاغت *bangsat*, گیبانا *gibāna*, جَاهَت *jāhat*. Un —, سورغ ريسو *sa-ōrang rīsaw*, سورغ جَاهَت *sa-ōrang jāhat*. Se conduire en —, ملکوکن *me-lakū-kan* دیری سڭرت ريسو *seperti rīsaw*. Cet enfant est un petit —, انتق ایت باپق ناکل *ānak itu bānak nākal*.

SCÉLÉRATESSE, s. f., کجهاتن *ka-jahāt-an*, فرېواتن جَاهَت *per-buāt-an jāhat*, کلکون ريسو *ka-lakū-an rīsaw*.

SCELLÉ, s. m., sceau apposé sur des portes, etc., چف یغ دبوبه *xàp yang di-būbuh*. Mettre les scellés, منچاقى قنتوا *men - xāp - i pintu-pintu*.

SCELLER, v. a., مېوبه چف *mem-būbuh xàp*, متریکن *matrèy-kan*, مڭکاتمکن *meng-kātam-kan*. — les effets d'un défunt, مېوبه چف فد *mem-būbuh xàp pada harta peninggal-an*. — une pierre, منچاقى باتو *men - xāp - i batu*. Qui

est scellé, یخ ترمتری *yang ter-matrèy*.

SCELLER, fixer, affermir, منتفکن *menetap - kan*, منکهن *menegùh - kan*. — les gonds d'une porte, منتفکن سوسق قسو *menetap - kan sūsuk pintu*. — un traité, منکهن فرجنجین *menegùh - kan per-janji-an*.

SCÈNE, s. f., partie du théâtre où les acteurs jouent, تمت وایغ *tampat wāyang*. Avant —, دهولو *dahulu tampat wāyang*.

SCEPTIQUE, adj., اورغ یخ ببغ هاتی *orang yangimbang hāti*, تشکنده هاتی *perg-gundah hāti*.

SCEPTRE, s. m., bâton, marque de la royauté, تڤکت کرجان *tungkat ka-raja-an*.

Fig. SCEPTRE, pouvoir souverain, پارتنته *parentah*. Tenir le —, ممکغ *memegang parentah*.

SCHISMATIQUE, adj., اورغ بدعة *orang bedat*.

SCHISME, s. m., بدعة *bedat*.

SCIAGE, s. m., action de scier, حال مشکرجاجی *hāl meng-garagaji*.

SCIATIQUE, s. f., goutte, سغل *sergal pangkal pāho*.

SCIE, s. f., کرجاجی *garagaji*. Dents de —, کیکی کرجاجی *gigi garagaji*. Bran de —, سربق کرجاجی *serbuk garagaji*.

SCIEMENT, adv., دغن تهنون *dengantahū-ña*, دغن سمجان *dengan sahajā-ña*.

SCIENCE, s. f., فتههون *pergatahū-an*, معرفة *maʿrifat*, علم *ilmu*. L'arbre de la — du bien et du mal, فوهن کایو فتههون اکن بایق دان جاهت *pohon kāyu pergatahū-an akan bāik dān jāhat*. La clef de la —, فوهن معرفة *pohon maʿrifat*. La source de la —, فوهن معرفة *pohon maʿrifat*. La — et les arts, علم دان حکمة *ilmu dān hikmat*.

SCIENCE occulte, سسترا *sastarā*.

SCIER, v. a., couper avec la scie, موتغ دغن مشکرجاجی *memotong dengan garagaji*. — du bois, مشکرجاجی کایو *meng-garagaji kāyu*.

SCIURE, s. m., celui dont le métier est de scier, اورغ یخ مشکرجاجی *orang yang meng-garagaji*.

SCINTILLER, v. n., کیلغ کیلغ *gilang-gemilang*, کمرلف *gemirlap*, تفرلغ *te-perling*. Les étoiles scintillent, بئغ ایت کمرلف *bintang itu gemirlap*.

SCION, s. m., rejeton, ربغ *rebung*.

SCISSION, s. f., فرچراین *per-xerēy-an*, فرچدراان *per-xidrā-an*.

Faire —, برچری *ber-xerēy*.

SCIURE, s. f., لبه کایو *lubuh kāyu*, تاهی کرجاجی *tāhi garagaji*.

SCOLAIRE, adj., سکولا فون *sekūla pūña*.

SCOLIE, s. f., note explicative, شرح *ṣereḥ*, تعبیر *tabīr*.

SCOLOPENDRE, s. m., insecte, لیغن *lipan*, سغاسن *hālīpan*, سڀاسن *sipāsan*.

SCORBUT, s. m., سسریاون *seryāwan*.

SCORIE, s. f., تاهی کش *tāhi karsa*, تاهی کاش *tāhi karsa*, ساغ بسی *sāḡa besī*.

SCORPION, s. m., insecte venimeux, کال کال *kāla jengking*, جشکخ *kāla*.

SCRIBE, s. m., écrivain, جورو *jūru tūlis*, فپورت *peñūrat*, اورغ یغ *kātīb* — expéditif, اورغ یغ *orang yang menūlis* لکس *lekās-lekās*.

SCROFULES, s. f. pl., فاکت باک *peñākīt bāka*, فورو باک *pūru bāka*.

SCROFULEUX, EUSE, adj., اورغ ساکت فورو باک *orang sākit pūru bāka*.

SCROTUM, s. m., تمت بوه فلر *tampat būah pelér*.

SCRUPULE, s. m., inquiétude de conscience, گنده هاتی *gundah hāti*.

SCRUPULE, grande exactitude, سقسام *saksāma*.

SCRUPULE, doute, شك *šak*.

SCRUPULEUSEMENT, adv., exactement, دغن سقسام *dengan saksamā-ña*. Examiner — ممرقس دغن *memreksa dengan saksamā-ña*.

SCRUPULEUX, EUSE, adj., qui a des scrupules, گنده *gundah*, فناکت *penākut*.

SCRUPULEUX, exact, سقسام *saksāma*, راجن *rājīn*.

SCRUTATEUR, TRICE, s., یغ ممرقس *yang memreksa*, یغ منچوب *men-xōba*, فنجوب *pen-xōba*.

SCRUTER, v. a., ممرقس *memreksa*, میدق دغن *men-xōba*, منچوب *men-xōba*.

SCRUTIN, s. m., حال میله *hāl memilih*, فلیهن *pilih-an*. Le Seigneur scrute les cœurs, توهن ممرقس سکل هاتی *tūhan memreksa segala hāti*, توهن منچوب سکل هاتی *tūhan men-xōba segala hāti*.

SCRUTIN, s. m., حال میله *hāl memilih*, فلیهن *pilih-an*.

SCULPTÉ, E, part. pas. du v. sculpter, ترهاهت *pāhat*, تراوکر *ter-ukir*, اوکر *ukir*.

SCULPTEUR, v. a., مامهت *memāhat*, مغوکر *meng-ukir* — une statue, فاندی مامهت *memāhat pātury*.

SCULPTEUR, s. m., فاندی مامهت *pandey memāhat*, مغوکر *meng-ukir* — en bois, فاندی مغوکر کایو *pandey meng-ukir kāyu*.

SCULPTURE, s. f., art, علم فاهت *ilmu pāhat*, فغکیرن *perg-ukir-an*.

SCULPTURE, ouvrage, فہاتن *pahāt-an*, اکیرن *ukir-an*.

SCYLLA. Loc. prov. Tomber de Charybde en —, در بهای داتخ کهای, *deri bahāya dātang ka-bahāya*.

SE, pronom. pers., دیری *diri*, مېوځن *dirī-ña*. Se bannir, درین *mem-būang-kan dirī-ña*. Se tuer, مېونه دیری *mem-būnuh dirī*.

Avec un verbe neutre ce pronom ne se rend pas en malais. Se promener, برجالن *ber-jālan-jālan*. Il s'en va, ای فرکی *īa pergi*. S'imaginer, مېڅک *meñangka*. Se taire, دېم *diam*. Se, pris impersonnellement; On se met en route, اورځ براځکت *ōrang ber-angkat*. Cela se fait, ایت جادی *ītu jādi*. Cela s'accomplit, ایت دلکوکن *ītu di-lakū-kan*. Cela se dit, دکات اورځ *di-kāta orang*.

SE, avec un sens de réciprocité; ils se frappent réciproquement, ای برڼوکل ڼکلون *īa ber-pūkul-pukulan*.

SÉANCE, s. f., réunion, assemblée, مجلس *mejlis*, فرهمڼون *per-himpun-an*.

SÉANT, E, adj., qui réside actuellement, دودق *dūduk*.

SÉANT, décent, convenable, فانت *pātut*, لایق *tāik*.

SÉANT, s. m. Etre sur son —, سندر *sandar*, دودق *dūduk*.

SEAU, s. m., تاهڅ *timba*, تمب *tāhang*, Un — plein d'eau, تمب ڼته

ایر *timba penùh āyer*. Puiser avec un —, منېمب *menimba*.

Loc. Il pleut à seaux, هوجن لبث *hūjan lebāt sa-kālī*.

SÉBILE, s. f., écuelle de bois, مشکت کایو *mengkok kāyu*.

SEC, SÈCHE, adj., کرځ *kring*. Du linge —, کاین کرځ *kāin kring*. Des feuilles sèches, داون کرځ *dāunkring*.

Poisson —, ایکن کرځ *ikan kring*.

Un vent —, اغن کرځ *āngin kring*.

Terrain —, تانه کرځ *tānah kring*, (par opposition à *sāwah* ساهو) لادڅ *lādang*. Temps —, کمارو *kemāraw*.

La saison sèche, موسم کمارو *mūsīm kemāraw*. Mis à —, برکمارو *berkemāraw*. Des raisins secs, زېب *zabīb*. Muraille de pierres sèches, تېق درډد باتوتیاد دغن کافر *tembok deri-pada bātu tiāda dengan kāpur*. D'un œil —, تیاد دغن مناغس *tiāda dengan menāngis*. Un peu de pain —, سوډ روتی یڅ کرځ *sa-sūwap rōti yang kring*. Vivre de pain —, ماکن روتی ساج *mākan rōti sāja*. Un homme —, اورځ کورس *orang kūrus kring*.

Fig. Un homme —, sévère, اورځ کرس *orang krās*. Avoir le gosier —, بردهاڅ *ber-dahāga*.

SEC, s. m., دراتن *darāt-an*, ککریځن *ka-kring-an*. Le —, یېوسه *yebūset*. Ils passèrent à — au milieu

de la mer, مک ای سده برجالن فُد
 مکریغن دتغه لوت *maka ĩa sudah
 ber-jālan pada ka-krīng-an di-
 tengah lāut.*

SÉCATEUR, s. m., سادف *sādup*,
 فرتنغ *pe-ranting.*

SÉCHAGE, s. m., حال مغرغن *hāl
 mergrīng-kan*, فغرغن *pergrīng-
 an*, حال جادی کرغ *hāl jādi krīng.*
 — à l'air, جمورن *jumūr-an.*

SÈCHE, s. f., poisson, ایکن کُریت
ikan gurita.

SÈCHEMENT, adv., en lieu sec,
 دتمغت کرغ *di-tampat krīng.*

SÈCHEMENT, sévèrement, froide-
 ment, دغن یغ کرس *dergan yang
 krās.*

SÉCHER, v. a., rendre sec, مغرغن
mergrīng-kan. — le mortier, مغرغن
mergrīng-kan kāpur. — à
 l'air, منجر *men-jumūr.* — du
 linge, منجر کاین *men-jumūr kāin.*
 — à la fumée, ملاله *me-lālīh.* —
 les larmes, مپاوایرمات *meñāpu
 āyer māta*, (consoler) مغهبرکن
merg-hibur-kan.

SÉCHER, v. n., devenir sec, منجادی
 کرغ *men-jādi krīng*, برجر *ber-
 jumūr.* —, en parlant de la végéta-
 tion, منجادی لایو *men-jādi lāyu.*

Fig. — sur pied, se consumer
 de tristesse, دودق دغن دچتاک
dūduk dergan duka-xitā-ña.

SÉCHERESSE, s. f., ککریغن *ka-
 krīng-an.* La -- dura deux mois,
 ککریغن ایت اتس تانه دو بولن لمان
*ka-krīng-an ĩtu ātas tānah dūa
 būlan lamā-ña.* Le temps de la —,
 موسم کمارو *mūsīm kemāraw.*

SÉCHOIR, s. m., تمغت مغرغن
tampat mergrīng-kan, فرکا کس
perkākas mergrīng-kan,
 تمغت جمورن *tampat jumūr.*

SECOND, E, adj., deuxième, کدو
ka-dūa, ثانی *sāni.* Chapitre —,
 فصل یغ کدو *faṣal yang ka-dūa.*
 La seconde place, تمغت یغ کدو
tampat yang ka-dūa. Pour la se-
 conde fois, فُد کدو کالی *pada ka-dūa
 kāli.* Au — étage, فُد تشکت یغ کدو
pada tīngkat yang ka-dūa. Au —
 jour du mois, فُد دوهاری بولن
pada dūa hāri būlan.

SECOND, s. m., aide, اورغ منولغ
orang menūlung, قنولغ *penūlung*,
 قربلا *per-belā.* — à bord d'un
 navire, معلم اغن *maḥim āngin.* —
 dans un duel, سقسى *sakṣi.* En —,
 فُد تمغت یغ کدو *pada tampat yang
 ka-dūa.* Qui n'a pas de —, یغ تیاد
yang tiāda bandīng-ña, یغ
 تیاد سامان *yang tiāda samā-ña.* Qui
 vient en —, قندو *pen-dūa.*

SECONDAIRE, adj., یغ کدو *yang
 ka-dūa*, فُد تمغت یغ کدو *pada tam-
 pat yang ka-dūa*, یغ مغیرغ *yang*

meng-iring. Les planètes secondaires, *بَتَّخْ براید ریخ* *bintang beridar yang ka-dūa*.

SECONDE, s. f., court espace de temps, *ساعة sāat*.

SECONDER, v. a., aider, *منولخ* *menūlung*. On l'a bien secondé, *سده دتولخ اورخ اکن دی* *sudah di-tūlung ōrang akan dīa*.

SECONDINES, s. f., pl., *اوری* *ūrey*.

SECOUÉ, E, part. pas. du v. secouer, *ترکویخ* *gōyang*, *ترکویخ* *ter-gōyang*, *ترکویخ* *gunxang*, *ترکویخ* *ter-gunxang*, *کیس* *kības*, *کیرف* *kīrap*, *کاخچ* *kāxuk*.

SECOUER, v. a., remuer, fortement, *مغکویخ* *meng-gōyang*, *مغکویخ* *meng-gunxang*, *مغیبس* *mengības*, *مغیرف* *mengīrap*, *مغاخچ* *mengāxuk*. — les branches d'un arbre, *مغکویخ* *meng-gōyang xā-wang pōhon kāyu*. — un habit, *مغیبس کاین* *mengības kāin*. Secouez la poussière de vos pieds, *کیسکنله* *kības-kan-lah dūli yang di-bāwah kaki-kaki-mu*. — la tête, *مغکریکن کفال* *meng-grak-kan kapāla*.

Fig. — le joug, *ملفسکن درین* *me-lepās-kan dirī-ña*.

SE SECOUER, v. pron., *مغیبسکن* *mengības-kan dirī-ña*.

SECOURABLE, adj., qui aime à secourir, *یخ سوك منولخ* *yang sūka menūlung*.

SECOURABLE, qui peut être secouru, *یخ دافت دتولخ* *yang dāpat di-tūlung*.

SECOURIR, v. a., *منولخ* *menūlung*. — un malade, *منولخ اورخ ساکت* *menūlung ōrang sākit*. — les pauvres, *منولخ اورخ مسکین* *menūlung ōrang meskīn*. — à la guerre, *مبنتو شرع* *mem-bantu prang*.

SE SECOURIR mutuellement, *برتولخ تلوغن* *ber-tūlung-tulung-an*, *بنتو ممنتو* *bantu-mem-bantu*.

SECOURS, s. m., aide, assistance, *تولخ* *tūlung*, *تلوغن* *tulung-an*, *فرتلوغن* *per-tulung-an*, *بلا* *belā*. Avec le — de Dieu, *الله* *allah*, *دغن برکة الله* *dengan berkat allah*, *دغن نعمة الله* *dengan nikmat allah*. — à la guerre, *بنتو* *bantu*. Au secours! *منت تولخ* *mintā tūlung*, *تولخ ۲* *tūlung-tūlung*.

SECOUSSE, s. f., *مغکویخ* *hāl meng-gōyang*, *کنچاغن* *gunxang-an*. — de tremblement de terre, *گمپه بوی* *gumpah būmi*. — d'une voiture, *بنتخ کریت* *banting karēta*.

Fig. —, révolution, *گمفر* *gam-par*, *هرهار* *haru-hāra*.

SECRET, s. m., ce qui doit être caché, tenu secret, *رهسی* *rahasia*,

بارغ یغ غایب *bārang yang gāib*.
Confier un — à quelqu'un, مناره *menāruh rahasīa*
pada sa-ōrang. Dépositaire d'un
—, قناره رهسی *pe-tāruh rahasīa*.
Garder un —, سمفن رهسی *simpan*
rahasīa. Publier un —, ممبوك رهسی
mem-būka rahasīa, میتاكن رهسی
me-ñatā-kan rahasīa.

SECRET, moyen. Trouver le —
de faire fortune, مندافت جالان اكن
men-dāpat jālan ākan ka-
kayā-an.

En SECRET, دیم *diam-diam*,
منچرچوری *men-xuri-xūri*. Sesauver
en —, منچرچوری لاری *men-xuri-*
xūri lāri. Parler en —, برکات دالم
ber-kāta dālam bambu.

SECRET, ÈTE, adj., caché, بونی
būni, سمبونی *sem-būni*, تر بونی *ter-būni*,
غایب *gāib*, ترسمبونی *ter-sem-*
būni. Une pensée secrète, اغانن یغ
ingāt-anyang ter-sem-būni.
Escalier —, تغان یغ تر بونی *tangga*
yang ter-būni. Porte secrète, قنتو
pintu māling. Ecriture secrète,
حرف یغ غایب *huruf yang gāib*.
Conseil —, مجلس رهسی *mejlis ra-*
hasīa.

SECRÉTAIRE, s. m., جورو تولس
jūru tūlis, کاتب *kātib*. — d'Etat,
کاتب منتری *kātib rāja, mantri*. راج

SECRÉTAIRE, meuble pour écrire,
تتمت تولس *tampat tūlis*.

SECRÉTARIAT, s. m., fonction de
secrétaire, جورو تولس *jabāt-*
an jūru tūlis, فکرجان جورو تولس
pe-karjā-an jūru tūlis.

SECRÉTARIAT, bureau de secré-
taire, ییلق کرج جورو تولس *bilik*
karja jūru tūlis.

SECRÈTEMENT, adv., دیم *diam-*
diam, منچرچوری *men-xuri-xūri*.

Il entra —, ای ماسقله دیم *ia*
māsuk-lah diam-diam.

SÉCRÈTER, v. a., ممبوت *mem-būat*,
ممبری *mem-brī*, میکون *meñakū-kan*.
Le foie secrète la bile, لغه ممبوت
limpah mem-būat ham-
pedū itu.

SÉCRÉTION, s. f., تاهی *tāhi*.

SECTAIRE, s. m., اورغ بدعة *ōrang*
bedat.

SECTATEUR, s. m., فغیرغ *peng-*
iring, فغیکت *peng-ikut*, امة *umat*.

SECTE, s. f., فرسکتون *per-sakutū-*
an, فرهمفونن اورغ یغ تور سواتو
per-himpūn-an orang yang
tūrut suātu peng-ajār-an, بدعة
bedat.

SECTION, s. f., بهکین *bahagī-an*.
Diviser en quatre sections, ممهاگی
mem-bahāgi ampat. — d'un
livre, فصل *faṣal*, باب *bāb*. — mi-
litaire, فسوکن *pasūk-an*.

SÉCULAIRE, adj., تیغ ۲ سراتس
tiap-tiap sa-rātus tāhun.

Vieillard — , اورغ سراتس تاهن
*ōrang sa-rātus tāhun umur-
 ña.*

SÉCULIER, ÈRE, adj., mondain,
 laïque, دنيا فون *duniā pūña*. Un
 — , سَورغ دنيا *sa - ōrang duniā*,
 اورغ يڭ تياد راهب *ōrang yang tiāda
 rāhib*, ماموم *māmūm*. Habit — ,
 فکين اورغ دنيا *pakēy - an ōrang
 duniā*.

SÉCURITÉ, s. f., کستوساڻ *ka-
 santawsā-an*, کتافن *ka-tetāp-an*,
 کسانغن هاتي *ka-senāng-an hāti*. En
 — , ستوسا *santawsa*. Il est en — ,
 اي برستوس *ia ber-santawsa*.

SÉDATIF, IVE, adj., qui calme,
 فنوار *penāwar*. Médecine sédative,
 اوبت فنوار *ōbat penāwar*.

SÉDENTAIRE, adj., qui sort peu,
 يڭ دودق درومه *yang dūduq di-rū-
 mah*, تياد سوك كلور درومه *tiāda
 sūka ka-lūar deri rūmah*.

SÉDIMENT, s. m., تاهي *kerūh*,
 تاهي *tāhi*, همفيس *hampas*.

SÉDITIEUX, EUSE, adj., enclin à
 faire sédition, درهاک *durhāka*, يڭ
 ماوهرهار *yang māu haru - hāra*.
 C'est un — , اي سَورغ هرهار *ia sa-
 ōrang haru-hāra*.

SÉDITION, s. f., گمفر *gampar*,
 هرهار *haru - hāra*, غوغا *gawgā*.
 Il y avait eu une — dans la ville,

سواتوهرهارسدهله جادی دالم نگیری
*suātu haru-hāra sudah-lah jādī
 dālam nagrī*. Causer une — ,
 مغهرهارکن *meng - haru - harā - kan*,
 امگمفرکن *meng-gampar-kan*.

SÉDUCTEUR, TRICE, s., فِست
peñesāt. Ce — a dit, فِست ایت سده
peñesāt itu sudah ber-kāta.
 Beaucoup de séducteurs sont entrés
 dans le monde, بايق اورغ فِست سده
*bāñak ōrang peñesāt
 sudah māsuk ka-dālam duniā*.

SÉDUCTION, s. f., حال مِستکن
hāl meñesāt-kan, کسانن *ka-sesāt-
 an*, بنچان *benxāna*. — du démon,
 وسواس *waswās*.

SÉDUIRE, v. a., tromper, cor-
 rompre, مِستکن *meñesāt - kan*,
 مِبنچناکن *mem-benxanā-kan*. Il
 séduit le peuple, اي مِستکن رعية
ia meñesāt-kan rayat. — par des
 flatteries, اوله بوجق مِستکن اورغ
ūleh būjuk meñesāt - kan ōrang.
 Le serpent a séduit Ève par
 ses artifices, اولر ایت سده مِبنچناکن
*ūlar itu sudah
 mem-benxanā-kan hewa ūleh tipu
 dayā - ña*. — par des présents,
 مِبری سوب *mem-brī sūwab*.

SÉDUIRE une femme, منواری سَورغ
*menawār - i sa - ōrang per-
 ampūan*.

SÉDUISANT, E, adj., يڭ مِستکن
yang meñesāt - kan, يڭ مِبری

راون هاتی *yang mem - brī rāwan hāti.*

SEIGLE, s. m., سجنس گندم *sa-jenīs gundum.*

SEIGNEUR, s. m., داتق *tūan*, داتق *dātuk*, یغ دثرتون *yang di-per-tūan.*

Le — du pays, تان تان *tūan tānah.*

Monseigneur, تونك *tūan-ku.* Reconnaître pour —, ممبرتون *mem-per-tūan.* Un grand —, سورغ بشاوان *sa-ōrang bangsāwan.* Le Grand — (le Sultan), سلطان روم *sultān rūm.*

SEIGNEUR, en parlant de Dieu, توهن *tūhan*, الله *tūhan allah*, هو *hūwa*, رب *rabb.* Le — votre Dieu, توهن الله *tūhan ilah-mu.* La crainte du —, تقيته *tekiyet hūwa.*

Le — des mondes, رب العالمين *rabb el - ālamīn.* Notre Seigneur Jésus-Christ, عيسى المسيح توهن كامي *īsa el-mesēh tūhan kāmī.*

SEIGNEURIE, s. f., كتوان *ka-tuān-an*, كمليان *ka-mulīā-an.*

SEIGNEURIE, terre seigneuriale, تان تان *tānah dātuk*, ملك *mīlk.*

SEIN, s. m., partie du corps depuis le cou jusqu'au creux de l'estomac, داد *dāda.* Enfoncer le poignard dans le —, مينيكم داد *menīkam dāda.*

SEIN, les mamelles, سوسو *sūsu.*

Découvrir les seins, ميلهكن سوسو *me-lēleh-kan sūsu.* Donner le — (allaiter), ميسوي ابق *meñūsū-i*

ānak. Prendre le —, ميسو *meñusu.*

SEIN, le giron, فشكو *paṅku*, ريب *rība.* Il est sur le — de sa mère, دفشكو *paṅkū-an*, اي دفشكو *rība.* Il fut porté dans le — d'Abraham, اي *ia di - paṅku ibū - ŋa.* Il fut porté dans le — d'Abraham, اي *ia ter-bawā-lah ka - paṅkū - an ibrahīm.* Prendre sur son —, ممشكو *memangku*, مريب *me-rība.*

SEIN, matrice, فرت *prūt*, كندغ *kandug*, رحم *rahim*, فقويه *pe-pūyuh.* Lorsqu'il est dans le — de sa mère, اي ددالم فرت ابوك *tatkāla ia di-dālam prūt ibū-ŋa.* Porter dans son —, concevoir, مشندغ *mergandung.*

SEIN, le cœur, هاتی *hāti.* Conserver une pensée dans son —, مناره اغاتن ددالم هاتی *menāruh ingāt-an di-dālam hāti.*

SEIN, intérieur, centre, دالم *dālam*, تنغه *tergah.* L'or vient du — de la terre, امس ايت در دالم تانه *amās itu deri dālam tānah.* Au — des plaisirs, دتنغه سكل كسكائن *di - tergah segala ka-sukā-an.*

SEINE, s. f., filet, فوكت *pūkat.* Pêcher à la —, مموكت *memūkat.*

SEING, s. m., signature, تافق *tāpak*, تاند تافق *tāngan*, تاند تافق *tāngan.* Mettre son —, مبوبه تافق *mem-būbuh tāpak tāngan.*

SEIZE, nom de nombre, انم بلس *anəm belàs*. — personnes, انم بلس *anəm belàs orang*. — chevaux, انم بلس *kūda anəm belàs* *ikor*. Le — du mois, فد انم بلس *pada anəm belàs hāri būlan*.

SEIZIÈME, adj., کتم بلس *ka-anəm belàs*. Le — chapitre, فصل *faṣal yang ka-anəm belàs*.

SEIZIÈME, la seizième partie d'un tout, سفرانم بلس *sa - per - anəm belàs*.

SÉJOUR, s. m., فرهنتین *per-hentī-an*, کدیامن *ka - diām - an*, کددوکن *per-tanggūh-an*, تمفت *ka-dudūk-an*. Lieu du —, تمفت *tampat per-hentī-an*, فرهنتین *tampat ka-diām-an*. Le — de la paix, دارالسلام *dār es-salām*. Le — des bienheureux (le ciel), سورک *suwarga*. Le — des réprouvés (l'enfer), نارک *nāraka*.

SÉJOURNER, v. n., faire un séjour dans un lieu, تڠگال *tinggal*, دودق *dūduk*, برتڠگه *ber-tanggūh*, برهنتی *ber-henti*. Il séjourna un mois sur la montagne, من سده تڠگال سبولن *maka sudah tinggal sa-būlan ĩa di-gūnūng*. — trois jours, برتڠگه تیڠ هاری *ber-tanggūh tiga hāri*. L'eau qui séjourne dans la

plaine, ایریڠ تڠگال دڤادڠ *āyer yang tinggal di-pādang*.

SEL, s. m., گارم *gāram*. Gros —, گارم کاسر *gāram kāsar*. — fin, گارم هالس *gāram hālus*. — marin, گارم لاوت *gāram laut*. — gemme, گارم گونڠ *gāram gūnūng*, تانه گارم *gāram tānah*. Un grain de —, سبجی گارم *sa-bīji gāram*. Vous êtes le — de la terre, کامواین ادگارم دبوی *kāmu ĩni ada gāram di-būmi*.

SELLE, s. f., siège pour mettre sur le dos d'un cheval, etc., فلان *pelāna*. — de cheval, فلان کود *pelāna kūda*. Etre bien en —, دودق تتف داتس کود *dūduk tetap di-atas kūda*.

SELLE, évacuation, حاجة بسر *ḥājat besār*. Aller à la —, قضا *kedlā ḥājat*, بیرق *bēraḥ*.

SELLER, v. a., مڠناکن فلان *merge-nā-kān pelānā*.

SELLIER, s. m., توکڠ فلان *tūkang pelāna*.

SELON, prép., suivant, تورت *tūrut*, دغن سفرت *seperti*, دغان سا-پاتوت *dergan sa-pātut*. — la parole de Dieu, تورت فرکتان الله *tūrut per-katā - an allah*. — mon avis, تورت بچار هب *tūrut bixāra hamba*. — ses ordres, سفرت تتهن *seperti tūtah-ña*. Il reçoit — ses

œuvres, مك دبالس دغن سفاتت, *maka di-bālas dengen sa-pātut karjā-ña*.

SEMAILLE, s. f., action de semer, قنبورن *hāl menābur*, حال منابر *penabūr-an*. Le temps des semailles, ماس منابر *māsa menābur*. Les semailles du riz, بايت *bāyat*.

SEMAILLES, grains, بججين *biji-biji-an*, بنه *benih*.

SEMAINE, s. f., جمعة *jumaat*, توجه هاري *ahad*, مئگو *minggo*, *tūjuh hāri*. Deux semaines, دو جمعة *dūa jumaat*, دو احد *dūa ahad*. Chaque —, تيف ٢ جمعة *tiap-tiap jumaat*. Pendant une —, قد سواتو جمعة لان *pada suātu jumaat lamā-ña*. Au milieu de la —, قد تغه جمعة *pada tengah jumaat*.

SEMBLABLE, adj., de même nature ou qualité, qui ressemble, سام *sāma*, سلاكو *sa-rūpa*, سلفام *sa-upāma*, سفرت *seperti*, دمكين *demikian*, سباكي *sa-bāgey*. D'une grandeur —, سام بسر *sāma besār*. D'un rang —, سام فثكت *sāma pangkat*. Etre —, برسمسام *ber-sama-sāma*. Deux choses semblables, دو بارغ يث *dūa bārang yang ber-sama-sāma*. Le royaume des cieux est — à, كرجان سورك سلفام دغن *ka-*

rajā-an suwarga sa-upāma dengen. Il s' imagine qu'il n'y a pas son —, قد سغان تباد سورغ, *pada sangkā-ña tiāda sa-ōrang samā-ña*. J'ai vu un cheval —, همب سده ليت سيكر كود يث بكيث *hamba sudah lihat sa-ikor kuda yang bagitu jūga*. Et autres choses semblables, دان بارغ سباكين *dān bārang-bārang sa-bāgey-ña*. On n'a encore rien vu de —, تباد *tiāda pernah orang lihat demikian jūga*.

SEMBLABLEMENT, adv., اتس فري *atas pri yang sa-rūpa*, بكيث جوك *sāma jūga*, *bagitu jūga*.

SEMBLANT, s. m., apparence, رفا *rūpa*, فرفور *pura-pūra*. Il fit — d'adorer la lune, اي فرفور ميمه *pura-pūra meñembah bulan*.

SEMBLER, v. n., paraître, رفا *rupā-ña*, رسا *rasā-ña*. Il semble qu'il va pleuvoir, رفاك ماو هوجن *rupā-ña māu hujan*. Il lui semble qu'il va mourir, رفاك ماتي رسا *seperti akan mati rasā-ña*. Ce vin semble amer, مك اير اغكور ايت *maka ayer anggūr itu pāhīt rasā-ña*. Ce me semble, تورت همب فيكر *hamba pikir*, تورت همب *turut pe-mandāng-an hamba*. Que vous en semble? اف *apa bixāra tūan*.

SEMELLE, s. f., سفاقو *tāpak*
sapātu, تاقق کوٹ *tāpak kawṣ*.
 Reculer d'une —, براندر سفاق *ber-*
undur sa-tāpak.

SEMENCE, s. f., graine, بنه *benih*,
 بیجی *biji*. De la bonne —, بنه یخ *benih yang baik*. — d'oignon,
 بنه باوق *benih bawang*. Qui ont en
 elles-mêmes leur —, یخ بچین دالمی *yang biji-nya dalam-nya*.

SEMENCE, pépin, noyau, بیجی
biji, باتو *bātu*, ایسی *isi*.

SEMENCE, sperme, بنه منی *meni*, بنه
benih, گلدر *gelidir*.

SEMENCE, cause, قوهن *pohon*,
 قوهن اصل *aṣal*. — de discorde, قوهن
 فرچدرا *pohon per-xidrā-an*.

SEMER, v. a., épandre des grains
 sur une terre préparée, منابر *menā-*
bur. — dru, منابر رامی *menābur*
rāmey. — à clair, منابر جارغ *menābur jārang*. — un champ,
 منابر فادغ *menābur ipādang*. — le
 riz pour le replanter, ممبایت *mem-*
bāyat. — le riz qui ne doit pas
 être replanté, منوگل *menūgal*.

SEMER, répandre, مغمبر *merg-*
hambur, منابرکن *menābur-kan*.
 — des fleurs tout le long du
 chemin, مغمبرکن بوغ سفنجج جالن *merg-hambur-kan bunga sa-pan-*
jang jalan.

II.

SEMESTRÉ, s. m., انم بولن *anəm*
būlan, تنغه تاهن *tengah tāhun*.

SEMEUR, EUSE, s., qui sème du
 grain, قنابر *penābur*, اورغ منابر
orang menābur. Un — sortit pour
 semer son grain, مک کلورله سورغ
maka ka-luar-lah sa-orang penābur hendak
menābur biji-biji-an.

SEMI, pour demi, تنغه *tengah*.
 Semi-plein, تنغه ثنه *tengah penuh*.

SÉMINAIRE, s. m., مدرسه *madra-*
sat.

SÉMINARISTE, s. m., فلاجرد مدرسه
pel-ajar di-madrasat.

SEMIS, s. m., قنابورن *penabūr-an*,
 قنابایت بنه *tabūr-an*. — de riz,
 پم-بایات بنه *pem-bāyat benih*.

SEMOIR, s. m., فرکاکس قنابر *per-*
kākas penābur.

SEMENCE, s. f., réprimande, نست
nista, هردق *hardik*, اجارن *ajār-*
an.

SEMONGER, v. a., réprimander,
 منست *me-nista*, مغمردق *merg-*
hardik, مغمجاری *merg-ajār-i*.

SEMPITERNEL, LE, adj., qui dure
 toujours, یخ ککل *yang kakal*, تیاد
 برکسداهن *tiāda ber-ka-sudāh-an*.

SÉNAT, s. m., assemblée de per-
 sonnes considérables dans laquelle
 réside une partie de l'autorité
 suprême, مشاوره اورغ بخشاون *muṣā-*
warat orang bangsāwan, سیدغ اورغ

ديوان *sīdang ōrang tuā*, ديوآن *dīwān*.

SÉNATEUR, s. m., membre d'un sénat, اهل الديوان *ahel ed-dīwān*.

SÈNEVÉ, s. m., moutarde, سساي *sesāwi*.

SÉNILE, adj., اورغ توا فون *ōrang tuā pūña*. Maladie —, فياكت اورغ *peñākīt ōrang tuā*. Âge —, عمر *peñākīt ōrang tuā*. *Umur tuā*.

SENS, s. m., faculté de l'animal par laquelle il reçoit l'impression des corps, فرسان راس *rāsa, pe-rasā-an*. Nos —, فرسان کامي *pe-rasā-an kāmī*. Un esprit ne peut pas tomber sous nos —, روح تباد *rūh tiāda būleh jātuh di-bāwah pe-rasā-an kāmī*. Les cinq —, پنچندر *panxendar, lima pe-rasā-an*. La vue, فغليہت *peng-lihat*. L'ouïe, فنجيم *penengar*. L'odorat, فنجيم *pen-xūm*. Le goût, فراس ليدہ *pe-rāsa lidah*. Le toucher, فراس توبہ *pe-rāsa tūbuh*.

SENS, faculté de comprendre, عقل بودی *aqal būdi*, عقل بودی *aqal būdi*. Homme dépourvu de —, بোধہ *bōdoh*, کورغ بودی *kūrang būdi*, بيل *bebāl*.

SENS, avis, opinion, فکيرن *pikīr-an*, فنداغن *peng-lihāt-an*, فغليہاتن *peng-lihāt-an*.

pemandāng-an, فغريسان *peng-rasā-an*. A mon —, فنداغنك *pada pemandāng-an-ku*, فغريسانك *pada peng-rasā-an-ku*.

SENS, signification, ارتي *arti*, معنى *mana*, بويي *būñi*. Quel en est le — ? اى ارتين *apa artī-ña*. Le — de ces paroles, فريكتان ايت *artī-ña per-katā-an itu*. Un — profond, ارتي يغ دالم *arti yang dālam*. Un — caché, ارتي يغ غايب *arti yang gāib*. Le — de ce mot est admirable, ارتي كات ايت امت ملي *arti kātā itu āmat mulīa*. Le — de la lettre, بويي سورت ايت *būñi sūrat itu*. A double —, يغ معنائك دو *yang manā-ña dūa*.

Loc. Sens dessus dessous, لتغ *lintang pūkang*, چري برى *xerèy-berèy*, بالقي بله *bālīk-belāh*. Sens devant derrière, تربالقي *ter-bālīk*.

SENSATION, s. f., رساءن *rasā-an*, كرون *karūwan*.

SENSE, E, adj., qui a du bon sens, بيجق *bijak*, بيجقسان *bijaksāna*, چردق *ber-būdi*, چردق *xerdiq*. Un homme —, سورغ برودى *sa-ōrang ber-būdi*.

SENSEMENT, adv., دغن بودى بچار *dengan būdi bixāra*.

SENSIBILITÉ, s. f., راس *rāsa*, چنت راس هاتي *rāsa hātī*, چنتا *xinta*,

فیلهاتی *pīlu hāti*, کفلون *ka-pīlū-an*, راون *rāwan*. Exciter la —, ممبری فیلهاتی *mem-brī pīlu hāti*, ملونکن *me-rāwan-kan*.

SENSIBLE, adj., qui tombe sous les sens, qui se fait apercevoir aisément, qui est clair, یخ جاته دباوه *yang jātuh di-bāwah* فرسان کامی *pe-rasā-an kāmī*, یخ ترغ *yang trəng*, یخ دهدائن *yang di-hadāp-an*.

SENSIBLE, tendre, qui est aisément touché, ému, فیلهاتی *pīlu*, هاتی *hāti* لمبت *lembut*.

SENSIBLEMENT, adv., اتس فیری *atas pri* یخ درسای *yang di-rasā-i*.

SENSUALISTE, adj., اورغ براين *orang ber-īngin*, اورغ یخ تورت نفسون *orang yang tūrut nefsū-ña*.

SENSUALITÉ, s. f., کښین *ka-īngin-an*, هوا *hawā*, نفسو *nefsu*, شهوة *ṣahwat*.

SENSUEL, LE, adj., voluptueux, براين *ber-īngin*, برنفسو *ber-nefsu*, برشهوة *ber-ṣahwat*. Homme —, اورغ یخ تورت نفسون *orang yang tūrut nefsū-ña*.

SENTENCE, s. f., حکم *hukum*. Prononcer une —, مشحکم *meng-hukum*. Annuler une —, منیداکن حکم *meniadā-kan hukum*.

SENTENCE, maxime, مثل *miṣal*, گزندم *gurindam*, فغات *pengāta*.

SENTENCIEUX, EUSE, adj., qui contient des maximes. Ouvrage —, کتاب یخ فنه دغن مثل *kitāb yang penūh dengan miṣal*.

SENTENCIEUX, qui parle par sentences, یخ برکات دغن مثل *yang ber-kāta dengan miṣal*.

SENTEUR, s. f., odeur, باو *bāu*, بوون *baū-an*.

SENTEUR, parfums, دوف *dūpa*, بو بوون *bau-baū-an*.

SENTIER, s. m., chemin étroit, جالن سمفان *simpāng-an*, جالن سمفان *jālan sumpit*. — dans les champs de riz inondés, گلغ *gelōng*. — dans les marécages, فلبن *palemban*.

SENTIER, au fig., voie, جالن *jālan*. Le — de la vertu, جالن کبجیکن *jālan ka-bijik-an*.

SENTIMENT, s. m., perception que l'âme a des objets par les sens, تهون *rāsa*, رسا *rasā-ña*, راس *tahū-an*. — agréable, یخ سدث *rāsa yang sedāp*.

SENTIMENT, sensibilité morale, affection, راس هاتی *rāsa hāti*, کسین *kasih-an*, فیلهاتی *pīlu hāti*.

SENTIMENT, avis, opinion, فکیرن *pikīr-an*, فمنداغن *pemandāng-an*, فغرسا *peng-rasā-an*, بچار *bixāra*. Selon mon —, تورت فمنداغنک *tūrut*

pemandang-an-ku. Quel est votre — اف بچار تون ? *apa bixāra tūan*.

SENTIMENTAL, E, adj., qui a beaucoup de sensibilité, یخ فیلو هتین *yang pīlu hatī-ña*, یخ مراس *yang me-rāsa*.

SENTIMENTAL, qui affecte le sentiment, یخ مبری راون هاتی *yang mem-brī rāwan hāti*, یخ مبری فیلو *yang mem-brī pīlu hāti*.

SENTINE, s. f., partie basse d'un navire où les eaux s'arrêtent et croupissent, تب روغ *rūang*, تب روغ *timba rūang*.

SENTINELLE, s. f., soldat qui fait le guet, sa fonction, اورغ جاك *ōrang jāga*, اورغ جاك *pengāwal*. Faire —, بركاول *ber-kāwal*. Relever quelqu'un de —, مڭكنتي اورغ *meng-ganti ōrang pengāwal*. — perdue, يڭ كهلاغن *pengāwal yang ka-hilāng-an*.

SENTIR, v. a., recevoir une impression par les sens, مراس *me-rāsa*, مراس *me-rasā-i*. — le froid, مراس *me-rāsa dīngin*, مراس *me-rasā-i dīngin*. — la faim, مراس *me-rāsa lāpar*. Il sentira les tourments, ای اکن مراس *ia ākan me-rasā-i sangsāra*. On m'a frappé, mais je ne l'ai pas senti, سده فالو هب تتافی سده اورغ *ada pātut, ada lāṅṅ*. Cela sied à

تياد هب راس ايت *ōrang sudah pālu hamba tetāpi sudah tiāda hamba rāsa itu*.

SE SENTIR, مراس درين *me-rāsa dirī-ña*. Se — malade, مراس درين *me-rāsa dirī-ña sākit*.

SENTIR, connaître, s'apercevoir, برايغت *ber-īngat*, تاهو *tāhu*. Il sent qu'il y a une grande difficulté, ای تاهو بهو اد کسکارن بسر *ia tāhu bahwa ada ka-sukār-an besār*.

SENTIR, flairer, منچيم *men-xiūm*, منچيم *men-xiūm-i*. Je sens l'odeur du jasmin, هب منچيم باو ملاقي *hamba men-xiūm bāu melāti*. — une rose, بوغ ماور *men-xiūm-i būnga māwar*.

SENTIR, répandre une odeur, برياو *ber-bāu*. Cette fleur sent bon, بوغ *būnga itu ber-bāu hārum*. Cela sent mauvais, ايت *itu ber-bāu būsuk*.

SENTIR, avoir du goût, رسان *rasā-ña*. Cette viande sent la fumée, داڭڭ ايت رسان اسف *dāgīng itu rasā-ña āsap*. Cette eau sent la terre, اير ايت رسان تانه *āyer itu rasā-ña tānah*.

SENTIR, avoir l'apparence de, رفاڭ *rupā-ña*. Cela sent l'enfant, ايت سڤرت اتق رفاڭ *itu seṣerti anak rupā-ña*.

SEOIR, v. n., اد فانت *ada pātut*, اد لايتق *ada lāṅṅ*. Cela sied à

merveille, ایت فانت سکالی *itu pātut sa-kālī*. Il ne vous sied pas de vous conduire ainsi, تیاد فانت ملکوکن *tiāda pātut me-lakū-kan diri-mu demikīan*.

SÉPARABLE, adj., یغ دافت برچری *yang dāpat ber-xerèy*, یغ دافت *yang dāpat di-xerèy-kan*, دچریکن *yang dāpat di-āsīng-kan*.

SÉPARATION, s. f., 1°, action de séparer, فنجراین *pen-xerèy-an*, حال منچری *hāl men-xerèy*, حال منچریکن *hāl meñakū-kan*. 2°, résultat, فرسکون *per-xerèy-an*, فرسکون *per-sakū-an*, کسین *ka-āsīng-an*.

SÉPARATION, la chose qui sépare, dans les champs de riz, بتاسن *batūs-an*.

SÉPARÉ, E, part. pas. du v. séparer, چری *xerèy*, ساکو *sāku*. ترساکو *ter-sāku*, اسخ *āsīng*.

SÉPARÉMENT, adv., ماسخ *māsīng-māsīng*.

SÉPARER, v. a., désunir, منچری *men-xerèy*, منچریکن *men-xerèy-kan*. Que l'homme ne sépare pas ceux que Dieu a joints, بارخ یغ الله *bārang yang allah sudah ber-jodō-kan jāngan mānusīa men-xerèy-kan itu*. Séparez-le du roi, چری بریکنله دی دغن راج

xerèy-berèy-kan-lah dīa dangan rāja.

SÉPARER, mettre à part, میکوکن *meñakū-kan*, مغاشکن *merg-āsīng-kan*. — l'or de l'argent, میکوکن *meñakū-kan amās deri-pada pēraḡ*. — les brebis d'avec les boues, درخ *deri-pada kambing-kambīng*.

SE SÉPARER, v. pron., برچری *ber-xerèy*, منچریکن دیری *men-xerèy-kan diri*, مغاشکن دیری *merg-āsīng-kan diri*. Les époux se sont séparés, مک لاکي بيني ایت سده *maka lāki bīni itu sudah ber-xerèy*. Se — de ses amis, مغاشکن دیری درخ صحابتن *merg-āsīng-kan diri deri-pada ṣohābat-ña*. Se — du monde, منجاوهکن درین *men-jāuh-kan diri-ña deri-pada ōrang bāñak*. Se — de (quitter), منگلکن *meninggal-kan*.

SEPT, nom de nomb., توجه *tūjuh*. — personnes, توجه اورخ *tūjuh ōrang*. Les — péchés capitaux, یغ کفال دسان *kapāla dosā-ña yang tūjuh*. Les — sacrements, یغ سر الکنیسه *ser-ser el-kanīset yang tūjuh itu*. Le chandelier à — کاکی دین یغ برچایغ توجه *kāki dīan yang ber-xābang tūjuh*. — dizaines, توجه قولہ *tūjuh pūloh*.

— cents, توجہ راتس *tūjuh rātus*.
 Le — du mois, توجہ هاری بولن *pada tūjuh hāri būlan*. A —
 heures, وقت جام فوکل توجہ *waktu jam pūkul tūjuh*.

SEPTANTE, nom de nomb., توجہ
 توجہ *tūjuh pūloh*. La traduction
 des —, فرسلینن الکتاب اوله توجہ فوله,
 اورغ *per-salīn-an el-kitāb ūleh tūjuh pūloh orang*.

SEPTEMBRE, s. m., ستمبر *septem-ber*. Le mois de —, بولن ستمبر
būlan september.

SEPTENTRION, s. m., nord, اوتار
utāra, قفسین *paksīna*.

SEPTENTRIONAL, E, adj., کُتار
ka-utāra, سله اوتار *sa-belāh utāra*.
 Les pays septentrionaux, نگر۲
 نگر۲ *nagrī-nagrī yang di-sa-belāh utāra*.

SEPTIÈME, adj., کتوجہ *ka-tūjuh*.
 Le — mois, بولن یغ کتوجہ *būlan yang ka-tūjuh*.

SEPTIÈME, la septième partie
 d'un tout, سترتوجہ *sa-per-tūjuh*.
 Deux septièmes, دو فرتوجہ *dūa per-tūjuh*.

SEPTUAGENAIRE, adj., یغ توجہ فوله,
 یغ توجہ فوله *yang tūjuh pūloh tāhun umur-ña*.

SEPTUAGÉSIME, s. f., احد توجہ
 احد توجہ *aḥad tūjuh pūloh hāri dahūlu hāri fāsak*.

SEPTUPLE, adj., توجہ کالی *tūjuh kāli*, توجہ لافس *tūjuh lāpis*.

SÉPULCRAL, E, adj., قبور فون
kubūr pūña. Pierre sépulcrale,
 باتو قبور *bātu kubūr*. Inscription
 sépulcrale, سورت علامه قبور *sūrat alāmat kubūr*. Voix sépulcrale,
 سوار گارو *suāra gāraw*.

SÉPULCRE, s. m., قبور *kubūr*, لیخ
 لیخ *liang lehed*. — blanchi, قبور یغ
 قبور یغ *kubūr yang ter-lābur pūtik*, fig. اورغ منافق *orang munāfik*.
 Le Saint —, قبور توهن عیسی *kubūr tūhan īsa*.

SÉPULTURE, s. f., inhumation,
 حال منانکن میت *hāl menānam-kan mayet*, حال مقبورکن *hāl meng-kubūr-kan*, قبورن *kubūr-an*,
 مقبوره *makbūrat*. Au jour de ma —,
 قد هاری مقبورتنک *pada hāri makbūrat-ku*.

SÉPULTURE, lieu où l'on enterre,
 قبور *kubūr*, تمفت قبور *tampat kubūr*,
 مقبوره *makbūrat*.

SÉQUELLE, s. f., یغ مغیرغ *segala yang meng-iring*, فغیرغ *peng-iring*, یغ مپرتای *yang meñertā-i*.

SÉQUESTREER, v. a., mettre à part,
 میکان *meñakū-kan*, میکان *meñakū-kan*.

SÉQUESTREER, renfermer, منوتفکن
 منوتفکن *menūtup-kan*, میشت *memīngit*.

SE SÉQUESTERER, v. pron.,
مغاشگن درین *menḡ-āsing-kan*
dirī-ña.

SÉRAIL, s. m., palais, استان
astāna sultān, مالکی *māligey*.

SÉRAIL, harem, استان فرمغون
astāna perampūan, بالی لراغن
bāley larāng-an, حریم *harīm*.

SÉRAPHIN, s. m., سرفیم *serafīm*.

SEREIN, E, adj., qui est clair,
doux, calme, چواج *xuāxa*, ترغ
trəng, تباد براون *tiāda ber-āwan*.
Une nuit sereine, مالم چواج *mālam*
xuāxa.

SEREIN, tranquille, exempt de
trouble, سنڠ *senəng*, سنتوس
santawsa. Passer des jours sereins,
هیدف دغن سنڠن *hīdup degan*
senəng-ña.

SEREIN, s. m., vapeur froide qui
tombe le soir, تمبمب *sembun petəng*.

SÉRÉNADÉ, s. f., فرمینن بیپین فد
per-māin-an buñi-buñi-an
pada mālam, بیپین اکن تند حرمة
buñi-buñi-an akan tanda hormat.

SÉRÉNITÉ, s. f., کترانگن
ka-trəng-an, فری چواج *prī*
xuāxa.

Fig. —, tranquillité, کنسانگن
ka-senāng-an, کستوسان *ka-san-*
tawsā-an. — du cœur, کنسانگن هاتی
ka-senāng-an hātī.

SÉREUX, EUSE, adj., برابر *ber-*
āyer. Sang —, داره یغ اد باقی برابر
dārah yang ada bāñak ber-āyer.

SERF, SERVE, adj., débiteur au
service de son créancier, اورغ مشیرغ
ōrang menḡ-iring.

SERGE, s. f., کاین بوله هالس *kāin*
būlu hālus, کاین صوف *kāin şūf*.

SÉRIE, s. f., suite, تروتون *turūt-*
an, سلسله *silsilet*.

SÉRIEUSEMENT, adv., d'une ma-
nière sérieuse, سنگه *sungguh-*
sungguh, سنگگن *sa-sungguh-ña*.

SÉRIEUX, EUSE, adj., grave,
renfrogné, مورغ *mūrung*, برمانغ *ber-*
mānūng. Visage —, موک مورغ
mūkā mūrung.

SÉRIEUX, important, برت *brət*.
Une affaire sérieuse, فکر جان یغ برت
pe-karjā-an yang brət.

SÉRIEUX, vrai, sincère, سنگه
sungguh. Promesse sérieuse, جنبی
سنگه *janji yang sungguh*.

SERINGUE, s. f., سمپیتن *sumpīt-*
an. — à lavement, اوبت
sumpīt-an obat.

SERINGUER, v. a., منچرکن *meman-*
xar-kan.

SERMENT, s. m., سمفه *sumpah*,
فرسمفاهن *per-sumpāh-an*. Prêter —,
برسمفه *ber-sumpah*. Déferer le —,
مچفاهی *meñumpāh-i*. Un faux —,

دست سفته یخ *sumpah yang dusta*.
Faire un faux —, سفته ماکن *mākan*
sumpah. Manquer à son —, مغوبهکن
merg-ubah-kan sumpah-ña.
Assurer par —, میغوبهکن دغن سفته
meñungguh-kan dergan sumpah.
Faire — sur l'Evangile, برسفته آتس
ber-sumpah atas injil.

SERMON, s. m., خطبة *kuṭbat*,
بیخاران *biṣāra*, پرخاران *perg-ajār-an*.

SÉROSITÉ, s. f., خلت *kilt*, ایر توبه
āyer tūbuh.

SERPE, s. f., سادف *sādup*, فرنخ
pe-rantiṅ.

SERPENT, s. m., reptile venimeux,
اولر *ūlar*. — capel, اولر مورو
ūlar mūru. — boa, اولر ساوه
ūlar sāwah. — d'eau, اولر ایر
ūlar āyer. — fabuleux, ناک
nāga. La peau d'un —, کولت اولر
kūlit ūlar. La morsure d'un —,
فاتق اولر *pātuḥ ūlar*. Le venin
d'un —, بیس اولر *bisa ūlar*.

Fig. Le vieux —, ابلیس *iblis*.
Le — d'airain, اولر تمباک ایت *ūlar*
tembāga itu.

Loc. Réchauffer un — dans son
sein, ملهراکن اولر *memeliharā-kan*
ūlar, ملهراکن سترون *memeliharā-*
kan satrū-ña.

SERPENT, instrument de musique,
سرونی *sarūney*.

SERPENTER, v. n., avoir une
direction, un cours tortueux, منجولر
men-jūlur, بریلت *ber-balit*. ۲. برکیلتو
ber-kēloḥ-kēloḥ.

SERPETTE, s. f., سادف کچل *sādup*
kexil.

SERRE, s. f., action de serrer, de
presser, حال منکن *hāl menekàn*,
حال مره *hāl memeràh*.

SERRE, pied des oiseaux de proie,
کوکو *kūku*. Saisir dans ses serres,
مچبر *meñambar*.

SERRE, construction pour abriter
les végétaux, رومه کاج *rūmah*
kāxa, تمفت منام تنام یخ داتخ در
tampat menānam
tanām-an yang datang deri nagrī
pānas.

SERREMENT, s. m., action par
laquelle on serre, حال منکن *hāl*
menekàn.

SERREMENT de cœur, سسق هاتی
sesàḥ hāti, سوسه هاتی *sūsah hāti*.

SERRER, v. a., presser, منکن
menekàn, مغاقت *merg-āpit*, منندس
menindis, مننده *menindih*, مره
memeràh.

SERRER dans les bras, مملق *meme-*
lùḥ.

SERRER, mettre près à près, joindre,
مراقتن *me-rāpat-kan*. — les lèvres,
مراقتن بیبر *me-rāpat-kan bībīr*.

Serrez les rangs, جديله راغت بارس, jadī-lah rāpat bāris itu.

SERRER, mettre en place, مناره menāruh, meñimpan. — des livres, مناره کتاب قد تمقتن, menāruh kitāb pada tampat-ña. — son argent, منغه وغن, meñimpan wang-ña.

SERRER quelqu'un de près, ميسق meñesak, meñesak orag, memaksa orag.

SERRER, opprimer, ميسق meñesak. Le cœur serré, هاتي سسق, hāti sesak.

SERRER la queue, منجاوتكن ايكر, men-xāwat-kanikor, يغلاري سرت, yang lāri serta tākut.

SERRURE, s. f., كنچي kunxi, ابو, ibu kunxi. Le trou de la —, لوبغ كنچي, lobang kunxi. La — d'une porte, كنچي قمتو, kunxi pintu.

Poser une —, ماسخ كنچي, memasak kunxi.

SERRURERIE, s. f., art, علم ميبوت, ilmu mem-buat kunxi.

SERRURERIE, ouvrages de serrurerie, فكريجان توكخ كنچي, pe-karjā-an tūkang kunxi.

SERRURIER, s. m., توكخ كنچي, tūkang kunxi, قندي كنچي, pandey kunxi.

SERVAGE, s. m., esclavage, فريهان, per-hambā-an.

SERVANT, adj., m., يغل برخدمة, yang ber-kedmat, همب لكلاكي, hamba laki-laki.

SERVANTE, s. f., فريهان, hamba perampūan, بودق فريهان, budaq perampūan.

SERVABLE, adj., يغل سوك منولخ, yang sūka menūlung, يغل سوك ممتو, yang sūka mem-bantu.

SERVICE, s. m., état de domesticité, فريهان, per-hambā-an, كتوان, ka-tawān-an. Se mettre en —, مفرهباكن درين, mem-per-hambā-kan diri-ña.

SERVICE, emploi, office, خدمة, kedmat, فكريجان, pe-karjā-an. Le temps du —, وقت خدمة, waktu kedmat. Voilà mon —, اتوله فكريجانك, itu-lah pe-karjā-an-ku.

SERVICE divin, سمبيخ, sembahyang, بقتي كقد الله, bakti ka-pada allah, عبادة قد الله, ibadat pada allah. — divin dans l'église, سمبيخ, sembahyang di-dalam grēja.

SERVICE, assistance, bons offices, تولى, tūlung, فرتلوهغن, per-tulung-an. Demander un —, منت تولى, minta tūlung. Rendre un —, مبري تولى, mem-brī tūlung.

SERVICE militaire, فكريجان فريغ, pe-karjā-an prang. Entrer au —, ماسق سلدادو, masuk soldado.

برخدمه فدرجاءن فرغ *māsuk pe-karjā-an prang*.

SERVICE de table, plat, mets, هداغن *hidang-an*, سجين *saji-an*, جامبار *jambar*. Un —, سهداغن *sa-hidang-an*.

SERVICE de table, vaisselle, linge, etc., فرکاکس ميج *perkākas mēja*. Un — complet, فرکاکس ميج سلنگکف *per-kākas mēja sa-langkap*.

SERVIETTE, s. f., توال *tuāla*.

SERVILE, adj., qui appartient à l'état de domestique, يسخ سام هب *yang sāma hamba*. (Euvre —, فدرجاءن هب *pe-karjā-an hamba*).

SERVILE, bas, vil, هين *hina*, كجي *keji*. Esprit —, عقل يسخ هين *akal yang hina*.

SERVILEMENT, adv., d'une manière servile, آتس فرى هب *atas pri hamba*.

SERVILEMENT, bassement, دغن *dengan hinā-ña*.

SERVIR, v. a., être en service, برخدمه *di-per-hamba*, برخدمه *ber-kedmat*. Il servit pendant sept ans, دفرهباله اى توجه تاهن لمان *di-per-hambā-lah ia tūjuh tāhun lamā-ña*. Personne ne peut — دافرخ سورغ هب تياى *bārang sa-ōrang hamba tiāda sampat di-per-hamba ka-bāwah dūa*

tūan. — le roi, برخدمه فدرجاءن *ber-kedmat pada rāja*.

SERVIR Dieu, ممبوت بقى كغد الله *mem-buat bakti ka-pada allah*. الله بر بوب عبادة فدر الله *ber-buat ibādat pada allah*. Le Dieu que je sers, الله فدرسياف اكو بر بوب عبادة *allah pada siāpa āku ber-buat ibādat*.

SERVIR à table, ملاين *me-lāyan*, مياجي *meñaji*, مشيدغ *meny-hidang*. — son maitre, مليانى تونن *me-layān-i tūan-ña*. — de la nourriture, ملاينكن ستغ *me-lāyan-kan santap*.

SERVIR, rendre de bons offices, aider, منولغ *menūlung*. — un ami, منولغ سورغ صحابة *menūlung sa-ōrang ṣohābat*. — la messe, منولغ *menūlung mīsa*.

SERVIR, v. n., être utile, برگون *ber-gūna*. Cela ne sert à rien, ايت تياى برگون *itu tiāda ber-gūna*. A quoi sert cela? اى كنان ايت *apa gunā-ña itu*. A quoi sert à un homme de gagner le monde entier? انتيه افاته برگون اكن مانسى مان اى *antah apā-tah ber-gūna ākan mānusīa māna ia ber-lāba sa-genāp duniā*.

SERVIR DE, tenir lieu. Cela peut — دافرخ سورغ هب تياى *itu dāpat jādī senjāta*. — de père, جادى سمرت باف *jādī seperti bāpa*.

SE SERVIR, v. pron., faire son propre service, برخدمه اکن درین *ber-kedmat ākan dirī-ña*.

SE SERVIR, faire usage, ماکي *me-mākey*. Se — de souliers, ماکي *memākey sapātu*. Se — d'expédient, مغفياکن *merg-upayākan*.

SERVITEUR, s. m., domestique, هب *hamba*, سهای *sahāya*, فاتق *pātek*, بودق *būdak*, خادم *kādīm*. — du roi, هب راج *hamba rāja*. Bon et fidèle —, هب یغ باق دان *hamba yang bāik dān satī-āwan*. — inutile, هب یغ تیاد برکون *hamba yang tiāda ber-gūna*.

SERVITEUR de l'Etat, officier, فنجات *pegāwey*, فنجابت *pen-jābat*.

SERVITEUR de Dieu, اورغ برعبادة *orang ber-ibādāt*, اورغ بربقی کفد *orang ber-baḳti ka-pada allah*, عبد الله *abd-ullah*. Votre très humble —, هبام یغ هین *hambā-mu yang hīna*.

SERVITUDE, s. f., esclavage, قهرهباان *per-hambā-an*. La maison de —, رومه قهرهباان *rūmah per-hambā-an*. Vivre dans l'état de —, هیدف دالم حال قهرهباان *hīdup dālam hāl per-hambā-an*. Délivrer de la —, ملفسکن درفد *me-lepūs-kan deri-pada per-hambā-an*, مردهکاکن *me-mar-dahikā-kan*.

SERVITUDE, assujétissement, obligation, تَغْکُورَن *tanggūng-an*.

SÉSAME, s. m., لَخ *lega*. Huile de —, مینق لَخ *mīnak lega*.

SESSION, s. f., séances d'un corps délibérant, مشاوره *mušāwarat*, سیدغ *sīdang*, قهرهفونن *per-himpūn-an*.

SEUIL, s. m., امبغ دباوه *ambang di-bāwah*, بندل فتو *bandul pintu*.

SEUL, E, adj., sans compagnie, سَورَغ *sa-ōrang*, سَورَغ دیری *sa-ōrang dirī*, ساتو *sātu*, ساج *sāja*. Rester —, تَغْکَل سَورَغ *tinggal sa-ōrang*. Il voyage —, ای برجالن *ia ber-jālan sa-ōrang dirī*. Il n'y en a pas un —, ساتو *sātu pūn tiāda*. Pour cela —, سبب ایت ساج *sebab itu sāja*. Une seule fois, سکالی ساج *sa-kālī sāja*.

SEUL, unique, اس *asa*, تَغْکَل *tunggal*. Dieu est le — seigneur, الله اد توهن یغ اس *allah ada tūhan yang asa*. C'est le — consolateur, ای قهرهبر یغ اس *ia peng-hibur yang asa*. Il est — d'enfant, ای اَنق تَغْکَل *ia anak tunggal*.

SEULEMENT, adv., هان *sāja*, هان *hāña*, جو *jūa*. Trois personnes —, تیک اورغ ساج *tiga orang sāja*. Il est arrivé — aujourd'hui, هاری این *hāri ini sāja ia*

sudah datang. Il n'a pas — prononcé une parole, تباد ثون سواتوکات *suātu kâta pūn tiāda di-ūxap-ña*. Non — il n'est pas mort, il n'est pas même blessé, جاغکنن ای ماتی لوك ثون تباد *jāngan-kan ia mātī lūka pūn tiāda*.

SÈVE, s. f., humeur nutritive des plantes, ایرتنامن *āyer tanām-an*. Qui n'a pas de —, تباد کرینگ *kring*, تباد تباد *tiāda ber-āyer*.

Fig., force, vigueur, کواس *kuāsa*, قوه *kūwat*.

SÉVÈRE, adj., rigide, rigoureux, کرس *kràs*, سوهی *sūhi*, بگس *bergis*. Un maître —, تون یخ کرس *tūan yang kràs*. Châtiment —, سقس یخ *siksa yang kràs*. Gouvernement —, فرنته کرس *parentah kràs*. Un juge — et juste, حکیم یخ کرس *hakīm yang kràs* serta *benār*. Vous êtes un homme —, اغکواد سورغ یخ بگس *angkaw ada sa-ōrang yang bergis*.

SÉVÈREMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن بگس *dengan bergis*. Traiter quelqu'un —, ملکوکن *me-lakū-kan* اورغ دغن یخ کرس *ōrang dengan yang kràs*.

SÉVÉRITÉ, s. f., فري یخ کرس *prī yang kràs*, بگسین *ka-bergis-an*. Considérez la — de Dieu, ایغتله *aiğetle*.

الله اکن بگسین الله *ingat-lah akan kabergis-an allah*.

SÉVICES, s. m. pl., انیای *aniāya*.

SÉVIR, v. n., en user avec rigueur, بر بوت دغن کرس *ber-būat dengan kràs*.

SÉVIR, exercer des mauvais traitements, مغنیای *merg-aniāya*.

SEVRAGE, s. m., حال مپارق *hāl meñarak*, فپراکن *peñarāk-an*.

SEVRÉ, E, part. pas. du v. sevrer, سارق *sarak*, ترسارق *ter-sarak*. Et l'enfant fut —, مک ترسارقله انق درفد *maka ter-sarak-lah anak deri-pada sūsu*.

SEVRER, v. a., مپارق *meñarak*. — un enfant, مپارق انق درفد سوسو *meñarak anak deri-pada sūsu*.

SEXAGÉNAIRE, adj., یخ ام فوله *yang anām pūloh tāhun umur-ña*.

SEXAGÉSIME, s. f., احد ام فوله *aḥad anām pūloh hāri dahūlu hāri fāsak*.

SEXE, s. m., بگس *bangsa*. — masculin, بگس لکلاکی *bangsa laki-laki*. — féminin, بگس فرمفون *bangsa perampūan*. Qui a les deux sexes, هرمافروдите *kanşa*. Le beau —, سکل اورغ فرمفون *se-gala orang perampūan*.

SEXTANT, s. m., فرکاکس مشهور *perkākās meng-hūkur bintang*.

—, arc de 60 degrés, لشكخ ام قوله *lengkung anàm pūloh darajat*.

SESTE, s. f., heure canoniale, سَمْبَهْيَڠ تَه هَارِي *sembahyang tengah hari*, سَمْبَهْيَڠ ظَهْر *sembahyang tluhr*.

SEXTUPLE, adj., اَنَم كَالِي *anàm kālī*, اَنَم لَافِس *anàm lāpīs*.

SEXUEL, LE, adj., بَغْس فُون *bangsa pūña*. Les parties sexuelles, فَرْج *ferj*.

SHÉRIF, s. m., شَرِيف *šerif*.

SI, جِك *jika*, جِكْلَو *jikalaw*, كَلَو *kalaw*. — vous voulez, جِك تُون *jika tūan māu*. S'il vient, جِكْلَو *jikalaw* اَي دَاتَغ *ia dātang*.

SI, dubitatif, اَنْتَه *antah*. Je demande s'il viendra, اَي هَمِب تَان اَنْتَه اَي *hamba tāña antah* اَكْن دَاتَغ *akan dātang*. Qui est venu si ce n'est lui? اَي سِيَاث يَغ سَدَه دَاتَغ هَا اَي *siāpa yang sudah dātang hāña* اَي دِيرِي *ia diri*. Si ce n'était, جِك تِيَاد *jika tiāda*.

SI, affirmatif, يَا بَكْتِ جَوْك *yā bagitu jūga*.

SI, adv., tellement, بَكْتِ *bagitu*, الله *allah* بايَق *ada bagitu bāik*. Dieu est — bon, الله *allah* اَد بَكْتِ بايَق *ada bagitu bāik*. L'homme est — faible, اَوْرَغ *orang* مَانَسِي *mānusīa* اَد بَكْتِ لَه *ada bagitu lemah*. Ne criez pas — fort, جَاغْن بَرَسْرُو بَكْتِ كَرِس *jāngan ber-serū bagitu krās*. Il

n'est pas — riche que vous dites, اَي تِيَاد بايَق كَاي سَفَرْت تُون كَات *tiāda bāñak kāya seperti tūan kātā*.

SIBYLLE, s. f., prophétesse chez les anciens, نَبِي فَرْمَغُون *nabiyah*, نَبِي فَرْمَغُون *nabī perampūan*.

SICAIRE, s. m., assassin, اَوْرَغ فَمْبُونَه *orang pembunuh*.

SICCATIF, IVE, adj., يَغ مَغْرَغَكْن *yang mengereng-kan*.

SICCITÉ, s. f., qualité de ce qui est sec, كَكْر يَغْن *ka-kereng-an*.

SIDÉRAL, E, adj., بِنْتِغ فُون *bintang* فَرَادَارْن *pūña*. Révolution sidérale, بِنْتِغ *per-idār-an bintang*.

SIÈCLE, s. m., espace de cent ans, سَرَاتُس تَاهُن *sa-rātus tāhun*. La durée d'un —, سَرَاتُس تَاهُن *sa-rātus tāhun lamā-ña*. A la fin des siècles, فِد كَفْتُوسْن عَالَم *pada ka-putūs-an ālam*. Pendant les siècles des siècles, فِد سَلَمَلَمَان *pada sa-lama-lamā-ña*. Le — futur, اَكِيرَات *akīrat*.

SIÈCLE, époque, زَمَان *zemān*, فِد مَاس *māsa*. Au — d'Alexandre, فِد زَمَان اِسْكَندَر *pada zemān iskander*.

SIÈCLE, le monde, دُنِيَا *duniā*, اَوْرَغ يَغ *alam*. Les gens du —, اَوْرَغ يَغ بَرَكَهْنْدَق اَكْن دُنِيَا *orang yang ber-kehendak akan duniā*. Les enfants de ce —, اَنَاكْ-اَنَاكْ عَالَم اَيْن *anak-anak alam ini*.

SIÈGE, s. m., ce sur quoi l'on s'assied, تفت دودق *tampat dūdūk*, کرسی *krusī*. — en rotin, کرسی *krusī*. — en rotin, کرسی *krusī ber-kisi-kisi*, کرسی روتن *krusī rōtan*. Le coussin d'un —, بنتل کرسی *bantal krusī*. — de parade, گت *geta*, قتران *petarāna*. — royal, تخت *takṭa*.

SIÈGE, résidence, تفت دودق *tampat dūdūk*, کددوکن *ka-dudūk-an*. — épiscopal, کددوکن اسقف *ka-dudūk-an usṭuf*. Le Saint —, کددوکن *ka-dudūk-an*. — d'un empire, قاف دنگری روم *ka-dudūk-an pā-pa di-nagrī rōma*. — capitale, ایونگری *ibu nagrī*.

Le SIÈGE de l'odorat, قبة فنچیم *kubbat pen-āiūm*.

SIÈGE, établissement d'une armée pour attaquer une place, فتحوغن *pergepūng-an*. Mettre le —, فتحوغن *pergepūng*. Faire le — d'une ville, فتحوغن نگری *mergepūng-i nagrī*. Lever le —, اندر *undur*.

SIÉGER, v. n., دودق *dūdūk*. Il siège à Rome, ای دودق دنگری روم *ia dūdūk di-nagrī rōma*.

SIEN, NE, pron. possessif, دی فون *dīa pūña*. Cette maison est la sienne, رومه این دی فون *rūmah īni dīa pūña*.

Ce pronom se rend aussi en répétant deux fois le nom de la chose

possédée. Cette maison est la sienne, رومه این رومهن *rūmah īni rūmah-ña*.

Les SIENS, ses parents, کلورگان *kulawargā-ña*.

Donner à chacun le SIEN, مبری فون ماسخ؟ سورخ بارخ یخ دی فون *mem-brī pada māsīng-māsīng sa-ōrang bārang yang dīa pūña*.

SIESTE, s. f., تیدر فون وقت ظهر *tīdor pada waktu tluhr*, تیدر فون تنه هاری *tīdor pada tengah hārī*.

SIEUR, s. m., تون *tūan*.

SIFFLÉ, E, part. pas. du v. siffler, سیول *siyūl*. —, désapprouvé, moqué, منجادی اکن فسیول *men-jādī ākan pe-siyūl-an*.

SIFFLEMENT, s. m., سیول *siyūl*, فسیول حال برسیول *hāl ber-siyūl*, فسیول *pe-siyūl-an*. — du vent, فندغوغن *pen-dengūng-an*.

SIFFLER, v. n., برسیول *ber-siyūl*.

Il siffle très-bien, ای فندی برسیول *ia pandey ber-siyūl*. — (en parlant du vent), بردغ *ber-dengung*.

SIFFLER, désapprouver, se moquer. Les passants te siffleront, اورخ یخ لالو برسیول اکن دیکو *ōrang yang lālu ber-siyūl ākan dīkaw*.

SIFFLET, s. m., بخشی کچل *bangsi kexil*, موری کچل *mūri kexil*.

Fig. Couper le sifflet à quelqu'un, مندیکن اورخ *men-dīam-kan ōrang*.

SIGNAL, s. m., *tanda*, علامة *alāmat*, إشارة *išārat*. — de jour, *tanda pada siang hari*. — de nuit, *sūwar*. — de détresse, *tanda ka-sukār-an*. — d'alarme, *سموین sembūyan*. Faire un —, en agitant quelque chose, *ملبی me-lambey*.

SIGNALÉ, E, adj., remarquable, *مشهور mašhūr*.

SIGNALEMENT, s. m., *سورت tanda*, سورت *sūrat tanda mūka orang*.

SIGNALER, v. a., donner le signalement, *ممبری سورت tanda mūka orang*.

SIGNALER, rendre remarquable, *ممشهورکن me-mašhūr-kan*.

SIGNALER, faire connaître, *مننجقکن menunjuḵ-kan*, میپانکن *me-ñatā-kan*.

SIGNALER, avertir par des signaux, *ممبری tanda meng-išārat-kan*.

SE SIGNALER par son savoir, *مننجقکن فتعروئن memunjuḵ-kan*, *pergatahū-an-ña*.

SIGNATAIRE, s. m., *اورغ یخ سده orang yang sudah*, *مبویه تافق تاغن mem-būbuh tāpaḵ tāngan*.

SIGNATURE, s. f., *تافق تاغن tāpaḵ tāngan*, *تند تاغن tanda tāngan*.

SIGNE, s. m., indice, marque, *تند tanda*, *چن xina*, علامة *alāmat*, *تند isārat*. — de pureté, *تند*

tanda ka-suxi-an. — de vie, *tanda hidup*, علامة *alāmat heyāt*. En — d'amitié, *اکن akan tanda iklās*. C'est un — que le dernier jour approche, *ایت علامة هاری قیامة فون itu alāmat hari kiamat*, *همفرله pūn hampir-lah*. Un — des yeux, *إشارة isārat mata*. Le — de la croix, *tanda salib*. Les sacrements sont des signes sensibles, *سرآ اتوله تند یخ جاته کباوه فرسائن کامی ser-ser itu-lah tanda yang jatuh ka-bawah pe-rasā-an kami*. Faire un —, *ممبری إشارة mem-brī isārat*, *ممبری tanda mem-brī tanda*. Faire un — en agitant quelque chose, *ملبی me-lambey*.

SIGNE, tache sur la peau, *چغکن xangka*.

SIGNE du zodiaque, *برج burj*.

SIGNER, v. a., *مناره تافق تاغن me-nāruh tāpaḵ tāngan*, *مبویه تند تاغن mem-būbuh tanda tāngan*. — un traité, *سورت tanda*, *مبویه تافق تاغن فرجنجیئن mem-būbuh tāpaḵ tāngan pada sūrat per-janjī-an*.

SE SIGNER, faire le signe de la croix, *مبوت تند صلیب mem-būat tanda salib*.

SIGNET, s. m., *تالی تند دالم کتاب tāli tanda dālam kitāb*.

SIGNIFICATIF, IVE, adj., یغ باقی *yāḡ bāqī*, یغ مبری *yāḡ mābrī*, یغ مبری *yāḡ mābrī artī-ña*, یغ مبری *yāḡ mābrī artī*.

SIGNIFICATION, s. f., ce que signifie une chose, sens, ارتی *artī*, معنی *maṇa*. — d'une parole, فرکتان *artī-ña per-katā-an*. Mot qui a différentes significations, فرکتان یغ *per-katā-an yāḡ ber-bāḡey-bāḡey artī-ña*.

SIGNIFICATION, notification, حال *hāl* مبری *mem-brī tāhu*, مبری *pem-brī-an tāhu*. Faire une —, مبری *mem-brī tāhu*.

SIGNIFIER, v. a., avoir un sens, vouloir dire, اد ارتن *ada artī-ña*. Que signifient ces paroles? اف ارتن *apa artī-ña per-katā-an itu*.

SIGNIFIER, notifier, faire connaître, مبری *mem-brī tāhu*, مبراکن *me-ñatā-kan*.

SIGNIFIER, être signe de quelque chose, اد تند *ada tanda*, اد علامه *ada alāmat*.

SILENCE, s. m., cessation de bruit, état d'une personne qui se tait, دیم *dīam*, حال بردیم *hāl ber-dīam*.

Garder le —, بردیم *ber-dīam*, بردیم *ber-dīam dīri*. Savoir garder le —, تاهو بردیم *tāhu ber-dīam*.

Ordonner le —, مپوره بردیم *meñūruh ber-dīam*. Passer sous —, مندیمکن *men-dīam-kan*.

men-dīam-kan. En —, دیم *dīam-dīam*.

SILENCE! دیمله *dīam-lah*.

SILENCE, calme, یغ سوپی *prī yāḡ sūñi*, فری تده *prī tedòh*.

SILENCIEUSEMENT, adv., دغن دیم *dengan dīam*, دیم *dīam-dīam*. Passer —, برللو دغن دیم *ber-lālu dengan dīam*.

SILENCIEUX, EUSE, adj., qui ne parle pas, taciturne, یغ بردیم *yāḡ ber-dīam*, یغ سوك بردیم *yāḡ sūka ber-dīam*.

SILENCIEUX, calme, سوپی *sūñi*, هوتن یغ سوپی *hūtan yāḡ sūñi*.

SILEX, s. m., باتواقی *bātu āpi*.

SILIQUE, s. f., کولت کالج *kūlit kāxang*.

SILLAGE, s. m., جال کفل *jālan kapāl*, ایر الورن فراهو *āyer alūr-an prāhu*.

SILLON, s. m., trace que fait la charrue, بکس تگگال *bakās tanggāla*, الورن لوجو *alūr-an lūku*, لاجر *lājur*, الر *alūr*.

SILLONNER, v. a., faire des sillons, مبروت لاجر دغن تگگال *mem-būat lājur dengan tanggāla*, الورن مبروت *mem-būat alūr-an*.

Fig. Les éclairs sillonnent les airs, کيلت ایت سابغ مپابغ *kīlat itu sābung-meñābung*.

SIMAGRÉE, s. f., manières affectées,
لاکو یخ برتکه *laku yang ber-tingkah*.

SIMAGRÉE, faux-semblant de, فرثور
pura-pūra.

SIMILAIRE, adj., سام باکی *sāma*
bāgey, سام جنس *sāma jenis*.

SIMILITUDE, s. f., ressemblance,
analogie, برسمان *ber-samā-an*,
بندیغن *bandīng-an*.

SIMILITUDE, comparaison, فراپمان
per-upamā-an.

SIMONIAQUE, adj., اورغ یخ مبرینکان
orang yang mem-ber-niagā-kan بارغ یخ قدس
bārang yang kudus.

SIMONIE, s. f., commerce d'une
chose sainte, فرینکائن بارغ یخ قدس
perniagā-an bārang yang kudus.
Echange d'une chose temporelle
pour une chose spirituelle, ینع الدین
beiq el-dīn bi el-dunīā.

SIMPLE, adj., non composé, اس
asa, سلافس *sa-lāpis*. Des fleurs
simples et des fleurs doubles, بوغ
būnga asa dān اس دان بوغ سوسن
būnga sūsun.

SIMPLE, sans luxe, سدران *sedrā-*
na. Des habits simples, فکاین یخ
pakēy-an yang sedrāna.

SIMPLE, unique, qui est seul,
ساج *sāja*. Il n'a qu'un — buffle,
مک فداک اد کربو سیکر ساج
padā-ña ada karbau sa-ikor
sāja.

II.

SIMPLE, facile, گمفخ *gampang*.
Cela est bien — ایت باقی گمفخ *itu*
bāñak gampang.

SIMPLE, sans malice, naïf, تولى
tulus, هنج *henng*. Un homme —,
ساورغ تولى *sa-orang tulus*. —
comme la colombe, تولى سلاکو مرثاتی
tulus sa-laku merapati. Un cœur —,
هاتی یخ هنج *hāti yang henng*.

SIMPLE, s. m., herbe médicinale,
داون اوبت *dāun obat*.

SIMPLEMENT, adv., naïvement,
دغن تولى *dergan tulus*, دغن تولى
dergan tulus-ña.

SIMPLEMENT, uniquement, ساج
sāja, جوك *jūga*.

SIMPLICITÉ, s. f., qualité de ce qui
est simple, candeur, تولى *tulus-ña*,
کتلوسن *ka-tulūs-an*. Il marche dans
la — ای برجالن دالم تولى *ia ber-*
jālan dālam tulus-ña. La — de
l'homme juste, بتل اورغ بتل
ka-tulūs-an orang betul. Dieu con-
naît ma — الله متهوى کتلوسنک
allah meng-atahū-i ka-tulūs-an-
ku. — du cœur, هاتی کتلوسن *ka-*
tulūs-an hāti.

SIMPLICITÉ, niaiserie, bêtise,
کبدوهن *ka-bodōh-an*, کبالن *ka-*
bebāl-an, کبغورغن *ka-bīngūng-an*.

SIMPLIFIER, v. a., rendre simple,
rendre aisé, مغمفخن *meng-gam-*
pang-kan.

SIMULACRE, s. m., statue, فانغ *pātung*. —, idole, برهال *berhāla*. —, fantôme, خیال *keyāl*. —, chose vaine, بارغ یغ سی *bārang yang sia-sia*. — de royauté, کرجان یغ سی *ka-rajā-an yang sia-sia*.

SIMULER, v. a., ممفرکان *mem-pura-purā-kan*. Amitié simulée, فرصحابان یغ فرفور *per-ṣoḥabāt-an yang pura-pura*.

SIMULTANÉ, E, adj., سمام *sama-sāma*, سکتیک *sa-kotika*, یغ قد سام *yang pada sāma kotika*.

SIMULTANÉMENT, adv., قد سام *pada sāma kotikā-ña*.

SINAPISME, s. m., تمقل درقد سساوی *tampal deri-pada sesāwi*.

SINCÈRE, adj., تولس *tulus*, لورس *lurus*, سغکه *sungguh*, بنر *benār*.

Une personne —, سورغ تولس *sa-ōrang tulus*. Afin que vous soyez —, سفاي کامواد تولس *supāya kāmū ada tulus*. Amitié —, فرصحابان یغ سغکه *per-ṣoḥbāt-an yang sungguh*. Cœur —, هاتی یغ تولس *hāti yang tulus*, هاتی جرته *hāti jernih*.

SINCÈREMENT, adv., دغن تولس *dengan tulus*, دغن لورس *dengan lurus*, سغکه *sungguh-sungguh*.

SINCÉRITÉ, s. f., کلروسن *ka-lurūs-an*, اختلاص *ka-tulūs-an*, دغن *iklās*. Avec — et vérité, دغن *dengan ka-tulūs-*

an dān ka-benār-an. Nous marchons avec — devant Dieu, دغن *dengan iklās kāmī ber-jālan di-hadāp-an allah*.

SINCIPUT, s. m., le sommet de la tête, باتق کفال *ūbun*, کفال *bātuk kapāla*.

SINGE, s. m., animal, منیت *munñet*, کرا *keva*, میا *miyā*. — noir (semnopithèque), لونغ *lūtung*. — sans queue, ائک *ongka*. — à longs bras, اوو *auwāu*. — bigarré à longue queue, کاهو *kāhaw*. — petit et à queue longue et recourbée, چکالغ *xakālāng*. — d'une grosse espèce (mago), برق *brūk*. — d'une petite espèce, سمفی *simpey*, چیفی *xīpey*. — gibbon, سیامغ *siāmang*.

SINGER, v. a., imiter, contrefaire, منیرو *menīru*, منجاجت *men-jājat*, منورت *menūrut*.

SINGERIE, s. f., gestes de singe, تئکه منیت *tingkah munñet*.

SINGULARISER, v. a., مئچولیکن *mengaxuwali-kan*. Se —, مئچولیکن *mengaxuwali-kan diri-ña*.

SINGULARITÉ, s. f., ce qui fait qu'une chose est singulière, فری یغ *prī yang jārāng*, فری یغ عجب *prī yang ajeb*.

SINGULARITÉ, chose singulière, بارغ عجب *bārang gerīb*, بارغ *bārang ajeb*.

SINGULIER, ÈRE, adj., unique, اس *asa*, تڭگل *tunggal*.

SINGULIER, rare, جارڭ *jārang*, انده *indah*.

SINGULIER, étonnant, عجب *ajeb*, يڭ مبري حيران *ter-heirān*, يڭ مبري *yang mem-brī heirān*.

SINGULIER, bizarre, étrange, غريب *gerib*.

SINGULIER, d'homme à homme. Combat —, برڭرڭ سڭرڭ لاون سڭرڭ *ber-prang sa-ōrang lawan sa-ōrang*.

SINGULIÈREMENT, adv., spécialement, دڭن خصوص *dengan khusus*.

SINGULIÈREMENT, beaucoup, بايق *bāiṅak*, امت *āmat*, ترلالو *ter-lālu*. — grand, بسر ترلالو امت *besar ter-lālu āmat*.

SINISTRE, adj., funeste, malheureux, برڭلاک *ber-xelāka*, مالڭ *mālang*.

SINISTRE, fâcheux, effrayant, qui présage des malheurs, سيل *sīyal*. Figure —, موک سيل *mūka sīyal*.

SINOLOGUE, s., اورڭ فندی دالم بهاس *orang pandey dālam bahāsa xīna*.

SINON, conj., ملاينکن *hāña*, هاڭ *hāṅ*, *me-lāin-kan*, جکلو تياد *jikalaw tiāda*. Qui peut — vous? سياف بوله *siāpa būleh hāña ang-kaw*. S'il veut j'irai, — mon père ira, جکلو اي ماو اکو اکن فرڭي جکلو *me-lāin-kan*, جکلو تياد *jikalaw tiāda*. Qui peut — vous? سياف بوله *siāpa būleh hāña ang-kaw*. S'il veut j'irai, — mon père ira, جکلو اي ماو اکو اکن فرڭي جکلو *jikalaw tiāda akan datang lekàs*.

ای تياد ماو مک بڭاک اکن فرڭي *jika-law ia māu āku akan pergi jika-law ia tiāda māu maka bapā-ku akan pergi*.

SINUEUX, EUSE, adj., کيلق *kēloḱ*.

SINUOSITÉ, s. f., بليکو *baliku*. Former des sinuosités, برکيلق *ber-kēloḱ-kēloḱ*.

SIPHON, s. m., فنڭچورن *panxūr-an*.

SIRE, s. m., titre donné à un roi, peut se rendre par l'expression شاه عالم *šāh ālam*.

SIRÈNE, s. f., monstre fabuleux, بنت البحري *bint'ul behri*.

Fig. —, femme séduisante, فرمڭون *perampūan yang membūjuk*.

SIROP, s. m., اير گول *āyer gūla*.

SIS, E, situé, دودق *dūduḱ*.

SITE, s. m., تمڭت *tampat*. Un beau —, تمڭت يڭ بايق *tampat yang bāiḱ*.

SITÔT, adv., aussi promptement, بڭيت لکس *bagitu lekàs*. Je n'arriverai pas — que vous, همب تياد اکن *hamba tiāda akan sampey bagitu lekàs seperti angkaw*. Il n'arrivera pas de —, اي تياد اکن داتڭ لکس *ia tiāda akan datang lekàs*.

SITÔT que, dès que, دم *demi*. — qu'il fut arrivé, دم اي سده داتڭ *demi ia sudah datang*.

SITUATION, s. f., assiette, position, تمغت *tampat*, تمغت کدوکن *tampat ka-dudūk-an*. Ce fort est dans une bonne —, بايق تمغت کوت ایت *bāiḱ tampat kōta itu*. La — des villes et des villages, تمغت کدوکن سکل *tampat ka-dudūk-an segala nagrī dān dūsun*.

SITUATION, posture, فردرین *per-dirī-an*.

SITUATION, état, حال *hāl*, کدوکن *ka-dudūk-an*, جباتن *jabāt-an*. — d'une affaire, فری حال *prī hāl*. Telle est la —, دمکینله فری حال *demikīan-lah prī hāl itu*.

SITUÉ, E, part. pas. du v. situer, دودق *dūdūḱ*, تردیری *ter-dirī*. — près de la rivière, دودق دکت سوغی *dūdūḱ dekāt sūḡey*.

SITUER, v. a., placer, poser, مندودقکن *men-dūdūḱ-kan*, ممبویه *mem-būbuh*, مناره *menāruh*.

SIX, nom de nomb., انم *anəm*. — personnes, انم اورغ *anəm ōrang*. — chevaux, کود انم ایکر *kūda anəm īkor*. — maisons, انم بوه رومه *anəm būah rūmah*. — dizaines, انم قوله *anəm pūloh*. — cents, انم راتس *anəm rātus*. — sortes, انم روڤ *anəm rūpa*, انم باڭی *anəm bāḡey*. Le — du mois, هاری بولن *pada anəm hāri būlan*.

SIXIÈME, adj., کتم *ka-anəm*. Le — jour, هاری یغ کتم *hāri yang ka-anəm*.

SIXIÈME, s. m., la sixième partie d'un tout, سفرانم *sa-per-anəm*. Deux sixièmes, دو فرانم *dūa per-anəm*.

SLOOP, s. m., t. de mar., سکوجی *sekūxi*.

SOBRE, adj., جیم *jimat*, جیم *jīman*, سدران *sedrāna*. — مودو *mūdu*.

Personne —, اورغ جیم *ōrang jimat*. Soyez sobres! هندقله کامو اد *hendaḱ-lah kāmū ada jīman*. Il convient que l'évêque soit —, لک سیوگیای اسقف اد سدران *maka sa-yōḡiā-ña usḱuf ada sedrāna*.

SOBREMMENT, adv., دغن سدرناي *dergan sedranā-ña*, دغن چرمت *dergan xeremāt*.

SOBRIÉTÉ, s. f., کچرماتن *ka-xere-māt-an*, فری جیم *ḡenāḡat*, قناعة *prī jīman*.

SOBRIQUET, s. m., نسام سندیرن *nāma sindīr-an*.

SOC, s. m., لیده تغکال *nāyam*, لیداه *līdah*, تانگالا *tangāla*, بسی لوکو *besī lūkū*.

SOCIABLE, adj., سوك برصحابه *sūka ber-ḡohābat*, جیتق *jīnak*, سوك برتمن *sūka ber-temān*. Cet homme est —, اورغ ایت سوك برصحابه *ōrang itu sūka ber-ḡohābat*. Des animaux

sociables, بناتج جیتق *binūtang jīnak*.

SOCIAL, adj., چار فرسکتوون *xāra per-sakutū-an*, چار اورغ نگرى *xāra orang nagrī*. Vertus sociales, کجیکن فرسکتوون اورغ *ka-bijik-an per-sakutū-an orang*. Crime —, فرسکتوون اورغ *per-sakutū-an orang*. Ordre —, فراتورن نگرى *per-atūr-an nagrī*. La vie sociale est préférable à la vie vagabonde, مک کهدوشن چار اورغ نگرى ایت ترلبه بایق درشد کهدوشن *maka ka-hidūp-an xāra orang nagrī itu ter-lebèh hāik deri-pada ka-hidūp-an orang mengumbāra*.

SOCIÉTAIRE, adj., سکوتو *sakūtu*, تم *temān*.

SOCIÉTÉ, s. f., assemblage d'hommes unis par la nature et les lois, فرتمان *per-sakutū-an*, فرتمان *per-temān-an*, کرفتان *ka-rapāt-an*, فرهمفونن اورغ *per-himpūn-an orang*. Vous avez été appelés à la — de son fils, کامو سده ترشفکل کغد *kāmu sudah ter-panggil ka-pada per-sakutū-an ānak-ña*.

SOCIÉTÉ de commerce, فرسکتوون *per-sakutū-an orang* برنیاق *berniāga*, کمفنى *kompani*.

SOCIÉTÉ de savants, کرفتان اورغ *ka-rapāt-an orang* برعلم *ber-ilmu*.

SOCIÉTÉ, réunion de personnes, جمعۀ *jumaat*, فرهمفونن اورغ *per-himpūn-an orang*. Il y a là grande —, بایق اورغ برهمفن سان *bāñak orang ber-himpun sāna*.

SOCIÉTÉ, personnes que l'on fréquente, صحابة *ṣohābat*. Je me plais en sa —, همب سوك اد برسمسام دغن *hamba sūka ada ber-sama-sāma dengan dīa*.

SOCLE, s. f., کاکى *kāki*, الس *ālās*, فرالاسن *per-alās-an*.

SOCQUE, s. m., chaussure en bois, سفاتو کایو *sapātu kāyu*. —, chaussure basse, سفاتو رنده *sapātu rendah*.

SODOMIE, s. f., فالت *pālat*, لواط *lawwāt*.

SODOMITE, adj., اورغ فالت *orang pālat*, اورغ لواط *orang lawwāt*.

SŒUR, s. f., سودار فرمفون *sūdāra perampūan*. — aînée, کاکتق فرمفون *kākak perampūan*. — cadette, ادق *ādik perampūan*. — jumelle, سودار فرمفون کمبر *sūdāra perampūan kamber*. Belle —, épouse du frère, ایفر فرمفون *īpar perampūan*. Belle —, sœur de l'autre époux, بیرس فرمفون *bīras perampūan*.

SOFA ou SOPHA, s. m., کرسی فنجخ *kerusi panjang*, کت *geta*, قتران *petarāna*.

SOI, pron. pers., دیری *dirī*, درین *dirī-ña*. Ne vivre que pour —, هیدف کارن دیری ساج *hīdup kārna dirī sāja*. Avec —, دغن درین *dergan dirī-ña*. Parler de —, برکتکت درفد درین *ber-kata-kūta derī-pada dirī-ña*. Revenir à —, سدر اکن درین *sedār ākan dirī-ña*. Prendre garde à —, ایغت اکن درین *īngat ākan dirī-ña*. Chez —, دالم *dālam rūmah dirī-ña*. N'avoir pas d'argent sur —, تیاد مباو *tiāda mem-bāwa wang*. Soi-même, سندیری *dirī-ña*, سندی *sen-dirī*.

SOI-DISANT, adj., فرفور *pura-pūra*.

SOIE, s. f., سوتر *sūtra*. — blanche, سوتر فوته *sūtra pūtih*. — rouge, سوتر میره *sūtra mērah*. Etoffe de —, کاین سوتر *kāin sūtra*. Un écheveau de —, ستوکل سوتر *sa-tūkal sūtra*. Un fil de —, سلی بنغ سوتر *se-ley benang sūtra*. Ver à —, هولت سوتر *hūlat sūtra*. Cocon de —, اندغ سوتر *indung sūtra*.

SOIES de cochon, بولو بابی *būlu bābi*.

SOIERIE, s. f., marchandise de soie, سکل دگاغن درفد سوتر *segala dagāng-an derī-pada sūtra*.

SOIERIE, fabrique de soie, تمغت *tampat mem-būat sūtra*.

SOIF, s. f., altération, دهاک *da-hāga*, هاوس *hāwus*. Une très-grande —, دهاک یغ امت ساعت *da-hāga yang āmat sāngat*. Avoir —, بردهاک *ber-dahāga*, برهاوس *ber-hāwus*. Avoir — de la justice, بردهاک *ber-dahāga ākan adālet*. Etancher la —, موسکن دهاک *me-mūwas-kan dahāga*, مغیلغکن هاوس *meng-hīlang-kan hāwus*.

Fig. soif, désir immodéré, ایغن *īngin*, کئغین *ka-īngin-an*. — des grandeurs, ایغن اکن کسارن *īngin ākan ka-besār-an*.

SOIGNER, v. a., avoir soin, traiter avec beaucoup de soin, ملهراکن *memeliharā-kan*, منجاک *men-jāga*. — un enfant, ملهراکن اتق *memeliharā-kan anak*. — un malade, منجاک اورغ ساکت *men-jāga orang sākit*, منولغ اورغ ساکت *menūlung orang sākit*.

SOIGNEUSEMENT, adv., دغن راجن *dergan rājīn-ña*, دغن ایغت *dergan īngat*, دغن سقسما *dergan saqsamā-ña*.

SOIGNEUX, EUSE, adj., راجن *rājīn*, براوسه *ber-ūsah*, برهمة *ber-himmat*, سقسما *saqsāma*. Cet homme est très —, اورغ ایت باق راجن *orang itu bāñak rājīn*.

SOIN, s. m., attention, application d'esprit à faire quelque chose,

کرجینن *ingāt-an*, اڭاتن *ingāt*, ایشته *ka-rajin-an*. Ayez bien —, ای بکرج دڭن راجنن, *ingāt-lah bāik-bāik*. Il travaille avec —, *ia be - karja dangan rājīn - ŋa*. Prendre —, مملهران *memeliharakan*. Ayez — que la porte soit bien fermée, جکاله قتو بیر دتوتف, *jagā-lah pintu biar di-tutup bāik-bāik*.

چنت *soin*, souci, inquiétude, *xinta*, شغل *per-xintā-an*, فرچنتان *šugul*. Avoir —, برچنت *ber-xinta*. Ayez — du salut de votre âme, هندقله اڭکو برچنت کارن سلامة جوام *hendak - lah angkaw ber - xinta kārna salāmat jivā-mu*. Tous ses soins se portent sur son enfant, *maka ia ber-xintā-kan anak-ŋa sāja*. Se débarrasser de tous soins, ممبوغ چنت *mem-buang xinta*. Sans —, لالی *lāley*, مالس *mālas*.

قٹغ هاری *petang*, s. m., *petang hāri*, عشا *senja*, سنج *isā*, در *sōré*. Du matin au —, *deri pāgi sampey petang*. Hier —, کلارن قٹغ *kela-mārīn petang*, سمال *sa-mālam*. Demain —, ايسق قٹغ *ēsuk petang*. La prière du —, سمبېڅ قٹغ *sembahyang petang*, سمبېڅ عشا *sembahyang*.

bahyang isā, سمبېڅ مغرب *sembahyang magrab*. Ecole du —, سکولا *sekula mālam*. Réunion du —, *per-himpūn-anmālam*. Sacrifice du —, قٹغ هاری *per-sembāh-an petang hāri*, قربان *qorbān mālam*. Etoile du —, بتڭ بابي *bintang petang*, بتڭ قٹغ *bintang bābi*.

وقت عمر تو *Le soir de la vie*, *waktu umur tuā*.

SOIRÉE, s. f., وقت قٹغ *waktu petang*, سنجکال *senja-kāla*. — d'hiver, وقت قٹغ هاری فد موسم ديشن *waktu petang hāri pada mūsīm dīngin*.

SOIT, adv., جديله *bāik-lah*, بايقله *jadī-lah*, بيرله *bīar-lah*. Vous le voulez: soit, تون ماو مک بايقله *tūan māu maka bāik-lah*.

SOIT qu'il vienne, — qu'il ne vienne pas, بايق ای داتڭ بايق تياد ای *bāik ia dātang bāik tiāda ia dātang*, ماو ای داتڭ ماو تياد ای داتڭ *māu ia dātang māu tiāda ia dātang*. — l'un — l'autre, اتو ايت اتو اين *ātaw itu ātaw ini*, بارڭ سسواتو *bā-rang sa-suātu*.

SOIXANTE, nom de nombre, انم فوله *anām pūloh*. — personnes, انم فوله *anām pūloh ōrang*. — chevaux, کود انم فوله *kūda anām pūloh*, توجده فوله *tūjuh pūloh*.

SOIXANTIÈME, adj., کټم ټوله *ka-anàm pūloh*. Le — chapitre, فصل *faṣal yang ka-anàm pūloh*.

SOIXANTIÈME, s. m., la soixantième partie d'un tout, سټرانم ټوله *sa-per-anàm pūloh*.

SOL, s. m., terrain, تانه *tānah*, تانه بومي *būmi*. — argileux, تانه لت *tānah liat*. — sablonneux, تانه ټاسر *tānah pāsir*. — uni, تانه رات *tānah rāta*. Dormir sur le —, تيدر دتانه *tīdor di-tānah*.

SOL, pays, نگرى *nagrī*, بنو *benūa*. Le — français, نگرى فرېنچيس *nagrī franxis*. Le — natal, تمغه داره *tampat tumpah dārah*.

SOLAIRE, adj., متهارى ټوك *mata-hāri pūña*, شمسية *šemsīyet*. Année —, تاهن شمسية *tāhun šemsīyet*. Cadran —, ساعة شمسية *sāat šemsīyet*.

SOLDAT, s. m., اورغ فرغ *ōrang prang*, سلدادو *soldādo*, لشكر *laškar*, رعية *rayat*. Officiers et soldats, هلبالغ دان رعية *hulubālang dān rayat*. — du Bengale, سيفى *sīpey*, سوفى *sūpey*.

SOLDATESQUE, s. f., les simples soldats, بال تټار *bāla tantāra*, سكل *sekal*, رعية *segala rayat*.

SOLDE, s. f., paie, گاچى *gāji*, اوڅه *ūpah*, مسار *musāra*. — du soldat,

گاچى اورغ سلدادو *gāji ōrang soldādo*. Contentez-vous de votre —, ممدانن دريم دغن مسرام *memadākan dirī-mu degan musarā-mu*. La mort est la — du péché, مسار *musāra*, ايت موت *dōsa itu maut*.

SOLDER, v. a., donner une solde, مغوڅه ممبرى گاچى *mem-brī gāji*, مغوڅه *meng-ūpah*. — des hommes de guerre, مغوڅه اورغ سلدادو *meng-ūpah ōrang soldādo*.

SOLDER, faire l'entier paiement de, ممباير هابيس *mem-bāyar hābis*.

SOLE, s. f., poisson, ايکن ليده *ikan līdah*.

SOLECISME, s. m., ساله بهاس *sālah bahāsa*.

SOLEIL, s. m., متهارى *mata-hāri*, سينر *šems*. Rayon du —, سټار *sīnar* متهارى *mata-hāri*. Le lever du —, متهارى نايق *mata-hāri nāik*, متهارى تربت *mata-hāri terbit*. Le coucher du —, متهارى تورن *mata-hāri tūrun*, ماسق متهارى *mata-hāri māsuq*. La clarté du —, چهاى متهارى *xahāya mata-hāri*. Exposer au —, منجمر *men-jumūr*.

SOLENNEL, LE, adj., avec cérémonie, pompeux, عظيم *atlim*, عظيمه *atlamat*, بسر *besar*, راي *rāya*. Audience solennelle, سمایم يغ عظيم *semāyam yang atlim*. Jour —, هارى *hari*.

هاری رای *hāri besār*, بسر *rāya*.

SOLENNELLEMENT, adv., دغن عظمة *dengan atlamat*, دغن اٹچار *dengan upaxāra*.

SOLENNISER, v. a., مملیاکن *me-muliā-kan*. — un jour de fête, مملیاکن هاری رای *me-muliā-kan hāri rāya*.

SOLENNITÉ, s. f., cérémonie, pompe, کبسارن *atlamat*, دغن عظمة *ka-besār-an*, ماس رای *māsa rāya*.

La — des azimes, ماس رای فطیر *māsa rāya faṭīr*. Personne ne vient aux solennités, سؤرع تیاد داغ مملیاکن *sa-ōrang tiāda dātang me-muliā-kan māsa rāya*.

SOLFIER, v. a., میت نام تند راگم *meñebūt nāma tandra*, سرت مپاپی *rāgam serta me-ñāñi*.

SOLIDAIRE, adj., یغ منغکغ برسمام *yang menanggung ber-sama-sāma*, یغ منغاکو *peng-aku*.

SOLIDE, adj., qui a de la consistance, qui n'est pas liquide, بکو *bakū*, کفیل *kimpal*.

SOLIDE, ferme, durable, تکه *tegùh*, تتف *tetap*, قوه *kūwat*. Un fort —, کوت یغ تکه *kōta yang tegùh*. Etoffe —, کاین یغ قوه *kāin yang kūwat*.

SOLIDE, au fig., réel, constant, تکه *tegùh*, سغکه *sungguh*. Amitié —, فرصحبانن یغ سغکه *per-ṣoḥbāt-an*

yang sungguh, تکه *per-ṣoḥbāt-an yang tegùh*.

Une nourriture SOLIDE, مکانن یغ *makān-an yang bāik*.

SOLIDEMENT, adv., دغن تکه *dengan tegùh*, دغن یغ قوه *dengan yang kūwat*.

SOLIDIFIER, v. a., ممبکوکن *mem-bakū-kan*. — un liquide, ممبکوکن *mem-bakū-kan bārang yang xāer*.

SOLIDITÉ, s. f., ثری تکه *prī tegùh*, کتکوهن *ka-tegùh-an*, ثری یغ قوه *prī yang kūwat*. La — du fort, کتکوهن کوت ایت *ka-tegùh-an kōta itu*.

SOLITAIRE, adj., سؤرع دیری *sa-ōrang diri*.

SOLITAIRE, désert, retiré, isolé, هوتن یغ سوپی *sūñi*. Forêt —, سوپی *hutan yang sūñi*. Que cette nuit devienne —, بایقله مالم ایت جادی *bāik-lah malam itu jādi sūñi*.

SOLITAIRE, s. m., anachorète, زاهد *zāhid*, اورغ ثرتاف *ōrang per-tāpa*.

Jeu du SOLITAIRE, فرمینن یغ *per-main-an yang di-māin sa-ōrang diri*.

SOLITUDE, s. f., état d'une personne seule, دیری *hāl sa-ōrang diri*. Il aime la —, ای *ia sūka tinggal sa-ōrang diri*.

SOLITUDE, lieu solitaire, lieu retiré,
تافت سوپی *tampat sūni*, کورن *gūron*.

Errer dans la —, سست ددالم تافت
سوپی *sesāt di-dālam tampat sūni*.
Le pélican dans la —, بورغ اغکغ
دکورن *būrung enggang di-gūron*.

SOLIVE, s. f., گلدر *gelegār*.

SOLLICITATION, s. f., demande
avec instance, فرمتان *per-mintā-*
an, قهونن *pemuhūn-an*. A ma —
vous êtes nommé secrétaire, کارن
فرمتاننک من اغکو جادی جورو تولس
kārna per-mintā-an-ku maka
angkaw jādī jūru tūlis.

SOLLICITATION, action d'exciter,
فغجاکن *peng-ajāk-an*, فغفکک *peng-*
upāk-an.

SOLLICITER, v. a., demander, منت
mintā, ممنت *me-mintā*, مموهن *me-*
mūhun. — la place de garde-ma-
gasin, منت جادی جورو گدغ *mintā*
jādī jūru godōng.

SOLLICITER, exciter, مشاجق *meng-*
ajak, مشروکن *meng-upak*, مشروکن
meng-harū-kan, مشاجم *meng-axum*.
— quelqu'un au mal, مشوق اورغ
مهورن *meng-upak orang mem-*
buat jāhat. Qui vous sollicite à
faire cela? سیاف یغ مشروکن دیکو
سپا *siāpa yang meng-harū-*
kan dikaw mem-buat itu.

SOLLICITEUR, EUSE, s., celui qui
demande, یغ ممنت *orang yang*

me-mintā, یغ مموهن *orang*
yang memūhun.

SOLLICITEUR, celui qui sollicite
les procès, یغ منتت حق اورغ *yang*
menuntut hak orang.

SOLLICITUDE, s. f., چنت *xinta*,
فرچنتان *per-xintā-an*, شغل *šugul*.

Les sollicitudes du siècle, فرچنتان
فرچنتان *per-xintā-an ālam ini*.
Soyez sans —, جاغن کامو اد بفرچنتان,
jāngan kāmū ada be-per-xintā-an.

SOLSTICE, s. m., فردرین متهاری
per-dirī-an mata-hārī.

SOLUBLE, adj., qui peut se fondre,
یغ دافت دهنچرکن *yang dāpat di-*
hanxur-kan.

SOLUBLE, qui peut être résolu,
یغ دافت دارتیکن *yang dāpat di-arti-*
kan, یغ دافت دترکاکن *yang dāpat*
di-tarkā-kan, یغ دافت دبکاکن *yang*
dāpat di-bukā-kan. Un problème
qui n'est pas —, فنرک یغ تیاد دافت,
دترکاکن *penarka yang tiāda dāpat*
di-tarkā-kan.

SOLUTION, s. f., action de se fondre,
حال جادی هنجر *hāl jādī hanxur*.

SOLUTION d'un problème, فنرکان
penarkā-an.

SOLUTION, paiement final, حال
مبایر سکالی *hāl mem-bayar sa-kālī*,
فمیارن *pem-bayār-an*.

SOLUTION de continuité, فرچراین
per-xerēy-an.

SONDAGE, s. m., قندگانه *pen-dugā-an*, حال مندوک *hāl men-dūga*, حال منچشکل *hāl men-xungkil*.

SONDE, s. f., instrument pour connaître la profondeur de l'eau, دوك *dūga*, لوك *lūga*, جوج *jūja*. Le plomb d'une —, باتودوك *bātu dūga*. La ligne d'une —, تالى دوك *tālī dūga*. Jeter la —, ملقر باتودوك *me-lempar bātu dūga*, مندوك *men-dūga*.

SONDE de chirurgien, چشگل *xungkil*.

SONDER, v. a., chercher à connaître la profondeur de l'eau avec la sonde, مندوك *men-dūga*.

SONDER avec une sonde de chirurgien, منچشگل *men-xungkil*.

SONDER, au fig., chercher à connaître, ممرقس *memreksa*, منچوب *men-xōba*, ميدق *meñdik*. — les cœurs, منچوب سگل هاتی *men-xōba segala hāti*.

SONDEUR, s. m., celui qui sonde, اورغ مندوك *orang men-dūga*, قندوك *pen-dūga*.

SONGE, s. m., rêve d'une personne qui dort, ممپی *mimpī*, ممپیان *mimpī-an*. Un beau —, ممپی یخ انده ۲ *mimpī yang indah-indah*. Avoir des songes, بر ممپی ببراف ممپیان *ber-*

mimpī be-brāpa mimpī-an. Interpréter les songes, مغرتیکن ممپیان *meng-arti-kan mimpī-an*. متعبیرکن ممپیان *men-tabīr-kan mimpī-an*. Interprétation des songes, ثغرتیان *teğrīyān*. تعبیر ممپیان *perg-arti-an mimpī*, ممپیان *tabīr mimpī-an*. Le livre de la clef des songes, کتاب تعبیر ممپی *kitāb tabīr mimpī*. En —, دالم *dālam mimpī-an*. Apparaître en —, دالم ممپیان *ka-lihāt-an dālam mimpī-an*.

SONGER, v. n., faire un songe, بر ممپی *ber-mimpī*. Il songe qu'il mange, ای بر ممپی بهوای ماکن *ia ber-mimpī bahwa ia mākān*.

SONGER, penser, considérer, ایغت *ingat*, فیکر *pikir*. — à quelqu'un, ایغت اکن سورغ *ingat ākan sa-ōrang*. — à soi, ایغت اکن درین *ingat ākan diri-ña*. Songez-y bien, ایغتله بایق ۲ *ingatlah bāik-bāik*.

SONGER, avoir intention, برکهندق *ber-ka-hendaq*. Il songe à vendre sa maison, ای برکهندق اکن جول *ia ber-ka-hendaq ākan jūal rūmah-ña*.

SONGEUR, EUSE, s., یخ بر ممپی *yang ber-mimpī*, ممپی *pe-mimpī*, جورو *jūru mimpī-mimpī-an*.

SONNANT, E, adj., qui rend un son, یخ بر ممپی *yang ber-būñi*. Argent —,

وغ تونی *wang tūney*. Horloge sonnante, يڭ فوکل *urūlis yang pūkul*.

SONNER, v. n., rendre un son, بر بوي *ber-būni*, بر دري *ber-derèy*. La cloche sonne, لوجڭ بر بوي *lōxing ber-būni*. Cette cloche sonne faux, جڭگل بين لوجڭ ايت *jang-gal būni-ña lōxing itu*. — d'un instrument à vent, منيف *menūp*.

— de la trompette, منيف نغير *menūp nafiri*. Quatre heures sont sonnées, سده فوکل امفت *sudah pūkul ampat*.

SONNER, v. a., faire rendre un son, ممپيکن *mem-būni-kan*. — une cloche, ممپيکن لوجڭ *mem-būni-kan lōxing*, مڭگړکن لوجڭ *meng - grāk - kan lōxing*, مڭهيل لوجڭ *meng - hēla lōxing*. — pour un mort, ممپيکن ماتي لوجڭ کارن اورڭ *mem-būni-kan lōxing kārna orang mātī*. — le tocsin, مڭهيل گنت سمبوين *meng-hēla genta sembūyan*.

SONNERIE, s. f., son de plusieurs cloches, بوي سکل لوجڭ *būni segala lōxing*.

SONNERIE, mécanisme qui fait sonner, فرکاکس بوي *perkākas būni*.

SONNET, s. m., petite pièce de vers, غزل *gazel*, فتن *pantun*.

SONNETTE, s. f., petite cloche, گنت کچل *lōxing kexīl*, لوجڭ کچل

گيرڭ ۲ *genta kexīl*, کلتڭ *kelinting*, گيرڭ گيرڭ *giring-giring*. — de porte, گنت فتنو *genta pintu*. Le cordon de la —, تالي گنت *tālī genta*.

SONNEUR, s. m., اورڭ مڭهيل لوجڭ *orang meng-hēla lōxing*, فنارڭ لوجڭ *penārik lōxing*.

Prov. Boire comme un —, مينم ترلا لوباق *mīnum ter-lālu bānak*.

SONORE, adj., qui rend des sons, يڭ بر بوي *yang ber-būni*, يڭ بر دري *yang ber-derèy*.

SONORE, qui a un beau son, يڭ يڭ بر بوي بايق *yang ber-būni bāik*, يڭ يڭ بارڭ *yang nāring*.

SONORITÉ, s. f., فري يڭ بر بوي *pri yang ber-būni*, فري يڭ بارڭ *pri yang nāring*, بوي *būni*. La — de sa voix, بوي سورا *būni suarā-ña*.

SOPHISME, s. m., دليل چولس *delīl xūlas*.

SOPHISTIQUE, v. a., subtiliser avec excès, مندليلکن دڭن چولس *men - delīl - kan dengan xūlas-ña*.

SOPHISTIQUE, frelater, منچمڭر *men-xampur*.

SOPORATIF, IVE, adj., qui fait dormir, يڭ ميندورکن *yang menīdor-kan*, فنيدر *penīdor*. Drogues soporatives, اوبت فنيدر *obat penīdor*.

SORBET, s. m., شربة *šarbat*.

SORCELLERIE, s. f., سسترا *sastarā*,
تنوڻ *tenūng-an*, هٻانن *hobāt-an*,
سلاڻن *sulāp-an*, ڦسون *pasūna*.
Livre de —, سورت اورڻ هٻانن
sūrat ōrang hobāt-an.

SORCIER, ÈRE, s., سستراون *sastarā-*
wan, اورڻ ڦڻڻ *ōrang pe-tenūng*,
ڦيولڻ *ōrang hobāt-an*, اورڻ هٻانن
peñūlap.

SORDIDE, adj., sale, vilain, ڪوٽر
kōtor, بوسق *būsuk*.

SORDIDE, avare, ڪيڪر *kikir*.

SORDIDITÉ, s. f., avarice, ڪيڪرن
kikīr-an.

SORNETTE, s. f., چریت کوسڻ *xerīta kōsong*.

SORT, s. m., fortune, destinée,
انتڻ *untung*, نصيب *neṣīb*, اجل *ājal*.
— heureux, انتڻ بايق *untung bāik*.
— malheureux, انتڻ ڀڃ مالڻ *untung*
yang mālang. Quelqu'un content de
son —, اورڻ ڀڃ سنڱ دڱن انتڻ *ōrang*
yang senāng dengan untung-ña.

SORT, hasard, اندی *undey*, ڦاری
pārī. Jeter le —, مېمبوڻ اندی *mem-*
būang undey, ملوٽر ڦاری *me-lūtar*
pārī. Quiconque tombait au —,
بارڻ ڀڃ سڀا ڪن اندی *bārang siāpa*
kena undey. Le — en est jeté,
لڄا رسدو ڦوٽس *bixāra sudah pūtus*.

SORT, maléfice, هٻانن *hobāt-an*.

SORTABLE, adj., convenable, ڦاتت
pātut, لایق *lāik*. Un emploi —,
ڄاڻانن ڀڃ ڦاتت *jabāt-anyang pātut*.

SORTE, s. f., espèce, genre, ٻاڳي
bāgey, جنس *jenis*, روڻ *rūpa*, ڦری
pri. Différentes sortes de poisson,
ٻاڳي ٻاڳي ٻاڳي *bāgey-bāgey ikan*. Des
marchandises de différentes sortes,
بر ٻاڳي ٻاڳي *ber-bāgey-bāgey*
dagāng-an. La meilleure —, جنس
ڀڃ ترا تانم *jenis yang ter-utāma*. Il y
a de bien des sortes d'animaux,
ادا ٻاڳي جنس ٻاڳي *ada be-brāpa*
jenis binātang. Quelle —? روڻ اف
rūpa apa. De toute — de livres,
سڱل روڻ ڪتاب *segala rūpa kitāb*.

SORTE, manière, façon, چار *xarā*.
De cette —, چار *xāra ini*, چار
xāra bagīni. De quelle —?
bagimāna. Pourquoi s'habille-
t-il de cette —? اف سبب ای ٻاڳي
apa sebab ia ber-pākey
xāra ini.

SORTIE, s. f., action de sortir,
ڪلوارن *ka-luār-an*. A la — de
l'église, ڪتيڪ اورڻ ڪلور در ڪريچ
kotika ōrang ka-lūar deri grēja.

SORTIE, issue, ڪلور اورڻ ڪلور
tampat ōrang ka-lūar.

SORTIE, au fig., dure réprimande,
نست ڀڃ ڪريچ *nista yang krās*.

SORTILÈGE, s. m., هٻانن *hobāt-*
an, ڦسون *pasūna*, منٽرا *mantrā*,
تنوڻ *tenūng-an*.

SORTIR, v. n., passer du dedans en dehors, کُور *ka-lūar*, فرگی کُور *pergi ka-lūar*, مغلور *mengalūar*. Le sang sort de la blessure, داره *dārah* ایت کُور درلوك *itu ka-lūar deri lūka*. — du palais, فرگی کُور *pergi ka-lūar* دراستان *deri astāna*. A quelle heure voulez-vous — ? تون ماو کُور براه *pūkul brāpa tūan māu ka-lūar*. — vers, à la rencontre, مغلورای *mengaluār-i*.

SORTIR, être issu de, provenir, اصلن *aṣal-ña*, تربت *terbit*. Il sort de sang royal, اصلن درفد راج *aṣal-ña deri-pada rāja*.

SORTIR, être en relief, تَبل *tĩmbul*.

SORTIR, pousser, commencer à paraître, تَبه *tumbuh*. Ses dents ne sont pas encore sorties, کُکین بلم *gigĩ-ña belũm tumbuh*.

SORTIR, v. a., porter dehors, مَباو *mem-bāwa ka-lūar*. Il sortit les marchandises, بارغ دگاغن ایت *bārang dagāng-an itu di-bawa-ñā-lah ka-lūar*. —, faire sortir, مغلورکن *mengalūar-kan*. Sortez le cheval, کُورکنله کُود ایت *ka-lūar-kan-lah kũda itu*. Faire — de l'esclavage, درفد ملفسکن *me-lepũs-kan deri-pada per-hambāh-an*.

SOT, TE, adj., sans esprit, sans jugement, گیل *gĩla*, بوده *bōdoh*. Un homme —, کُور سَورغ *sa-ōrang gĩla*.

Un discours —, بچارگيل *bixāra gĩla*.

SOTTEMENT, adv., چارگيل *xāra gĩla*, اتس فري کُکلائن *ātas pri ka-gilā-an*.

SOTTISE, s. f., qualité de ce qui est sot, کُکلائن *ka-gilā-an*, کُبودهن *ka-bodōh-an*.

SOTTISE, action, parole sottie, پَکارچان اورغ گيل *pe-karjā-anōrang gĩla*, بارغ کُکلائن *bārang ka-gilā-an*. Faire des sottises, مَبت فکرچان *mem-būat pe-karjā-an gĩla*.

SOU, s. m., وع تَبَاك *wang tem-bāga*.

Loc. N'avoir ni — ni maille, جادی مسکين سکالی *jādi meskĩn sa-kālĩ*.

SOUBASSEMENT, s. m., partie inférieure d'une construction, کاکي *kāki* فراساهن *per-usāh-an*. — d'un mur, کاکي تَبق *kāki tembok*.

SOUBRESAUT, s. m., کَجت *kejūt*, سَنتوهن *suntũh-an*. — d'une voiture, بَنتغ کريت *banting karēta*.

SOUBRETTE, s. f., دَغ *dang*, هَيب *hamba* فرمفون *perampũan*.

SOUCHE, s. f., le bas du tronc et les racines d'un arbre, کاکي فوهن *kāki pōhon kāyu*, کايو کاکي *kāki pōhon kāyu*, کايوا کر *kāki pōkok*, فوکتي *kāyu ākar pōkok*. Brûler des souches, مَبت افی دغن کايو کاکي فوکتي *mem-būt afi dāng kāki pōkok*.

mem-buat api dengan kayu kaki pōkoḳ.

SOUCHE, premier aïeul connu, هلبش *hulu-bangsa.*

SOUCHE, sot, stupide, اورغ بوده *orang bōdoh.*

SOUCI, s. m., soin avec inquiétude, کچتئان *ka-xintā-an*, سوسه *sūsah*, هيدف *šugul*. Vivre sans —, دغن تياد كن كچتئان *hidup dengan tiada kena ka-xintā-an*. Cela donne bien du —, ايت مبري بايق *itu mem-brī bāñak sūsah.*

SOUCIER (SE), v. pron., se mettre en peine, s'inquiéter de, منچنت *men-xinta*, برسوسه *ber-sūsah*, فضولي *fedlūli*. Ne pas se —, تياد فضولي *tiada fedlūli.*

SOUCIEUX, EUSE, adj., يڭ برچنت *yang ber-xinta*, برسوسه *yang ber-sūsah*, مشغول *mešqul.*

SOUCOUPE, s. f., الس *ālas*. Une tasse avec sa —, مشكق دغن السن *mangkoḳ dengan ālas-ña.*

SOUDAIN, E, adj., كنيڭ *kunñung*, لكس *lekàs*, كوفه *gūpuh.*

SOUDAINEMENT, adv., سكينڭ ٢ *sa-kunñung-kunñung*, تتيب *tība-tība*. Le prince mourut —, سكينڭ ٢ *sa-kunñung-kunñung*, بكند هيلغلده *baginda hilang-lah.*

SOUDER, v. a., ممتريكن *memateri-kan.*

II.

SOUDOYER, v. a., entretenir des gens de guerre, مغوفه اورغ سلدادو *meng-ūpah orang soldādo.*

SOUDOYER, s'assurer le secours de quelqu'un à prix d'argent, مغماسي *meng-amās-i orang.*

SOUDURE, s. f., travail de celui qui soude, فكريجان قتری *pe-karjā-an pateri.* —, composition qui sert à souder, قتری *pateri*, تشکل *tingkal*, فيجر *pījar.* —, endroit soudé, يڭ دقتري *tampat yang di-pateri.*

SOUFFLE, s. m., vent que l'on fait en soufflant, تيف *tīup*, همبوسن *hambūs-an*. Le — du serpent, همبوسن اولر *hambūs-an ūlar*. Il répandit sur lui le — de vie, دتيفكنياله فدان همبوسن كه دوشن *di-tīup-kan-ñā-lah padā-ña hambūs-an ka-hidāp-an.*

SOUFFLE, agitation de l'air, تيف *tīup āgin.*

SOUFFLE, respiration, نفس *nefas*, نفس يڭ هوا *hawā*. Le dernier —, نفاس يڭ اخر *nefas yang ākīr.*

Loc. Il n'a qu'un — de vie, اي ساغت له *ia sāgat lemàh*, اي دكت ماتي *ia dekāt mātī.*

SOUFFLE divin, inspiration, الهام *ilhām.*

SOUFFLER, v. n., faire du vent, برهمبس *ber-hambus*, برتيف *ber-tīup.*

برفوت *ber-pūput*. Le vent souffle très-fort, اغن ایت برتيف ترلاو امت *āgin itu ber-tiup ter-lālu amat*. L'esprit souffle où il vent, اغن برتيف *āgin ber-tiup ka-māna di-ka-hendak-i-ña*. L'esprit de Dieu souffle dessus, روح هو *rūḥ hūwa ber-tiup padā-ña*: Il souffla sur eux et leur dit: recevez le Saint-Esprit, مك برتيفله اى كفدان دان برسبداله فدان *maka ber-tiup-lah ia ka-padā-ña dān ber-sabdā-lah padā-ña tarimā-lah rūḥ ul-kudus*.

SOUFFLER, v. a., منيف *menīup*, ممموت *memūput*. — le feu, منيف افى *menīup api*. — la poussière, منيف دولى *menīup dūli*. — la chandelle, منيف دين *menīup dīan*.

SOUFFLER à l'oreille de quelqu'un, برىسق *ber-bīsik*, ممبىسىكى *mem-bīsik-i*, (dire en secret) برکات دالم *ber-kāta dālam bambu*.

SOUFFLER au jeu, enlever, تيف *tīup*.

SOUFFLER, respirer, برنفس *ber-nefas*. Il souffle encore, اى برنفس *ia ber-nefas lāgi*. Il ne souffle plus, اى سده ماتى *ia sudah māti*.

SOUFFLER, être essoufflé, مشد ۲ *mengah-mengah*.

SOUFFLER, exciter, مغوفى *meng-ūpak*. Qui souffle la discorde, اورغ *orang peng-ūpak*.

SOUFFLET, s. m., instrument pour souffler, قشمبوس *hambūs-an*, قشمبوس *peng-hambus*. — fait d'un tube, سمفيتين *sumpīt-an*, تروغ *trōpong*.

SOUFFLET, coup du plat de la main, تمفر *tampar*, تمفيلغ *tampiling*. Ils lui donnaient des soufflets, مريكت بريله ببراف تمفيلغ فدان *marika-itu bri-lah be-brāpa tampiling padā-ña*.

Fig. SOUFFLET, affront, مالو *mālu*. Il a reçu un fameux —, اى سده كن *ia sudah kena mālu besār*.

SOUFFLETER, v. a., منمفر *menampar*, منمفيلغ *menampiling*. Une partie de ces gens le souffletaient, مكا سغه اورغ ايت منمفيلغ دى *sa-tergah orang itu menampiling dīa*.

SE SOUFFLETER, mutuellement, تمفر منمفر *tampar-menampar*.

SOUFFLEUR, EUSE, s., qui souffle en poussant l'air, اورغ يغ منيف *orang yang menīup*, قنيف *penīup*, يغ قشمبوس *yang meng-hambus*.

SOUFFLEUR, qui souffle à quelqu'un ce qu'il doit dire, اورغ ممبىسىق *orang mem-bīsik*.

SOUFFRABLE, adj., supportable, يغ دافى دتهانى *yang dapat di-ta-hān-i*, يغ تردريت *yang ter-derita*.

SOUFFRANCE, s. f., peine, douleur, *ka-sakīt-an*, شغار *saṅsāra*, تشکوهن *tangūny-an*. Les souffrances de ce monde sont passagères, مک کسکیتن دنیا این فنا جوک *maka ka-sakīt-an duniā īni fenā jūga adā-ña*. Sermon sur les souffrances de notre Seigneur, *deri-pada saṅsāra tūhan kāmī*. — morale, ساکت هاتی *sākit hāti*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, دکچت *duka-xita*.

SOUFFRANT, E, adj., یخ کسکیتن *yang ka-sakīt-an*, یخ مرسائی شغار *yang me-rasā-i saṅsāra*, یخ مندریت *yang men-derīta*. L'Eglise souffrante, سکل جیو یخ دالم افی فوجی *segala jīwa yang dālam āpi peñūxi*.

SOUFFRIR, v. n., éprouver de la souffrance, مندریت *men-derīta*, برتاهن *ber-tāhan*, براس *be-rāsa*. Elle souffrait beaucoup, مندرتاله ای *men-deritā-lah īa ter-lālu brāt*.

SOUFFRIR, v. a., endurer, supporter, مناهن *menāhan*, منغکخ *menanggung*, مرسائی *me-rasā-i*. Je ne puis — cela, هب تیاد بوله مناهن *hamba tiāda būleh menāhan ītu*. — pour les fautes des autres, منغکخ لاین اورغ فون ساله *menanggung lāin ōrang pūña sālāh*. — la

faim avec patience, مناهن لافتر ایت *menāhan lāpar ītu dengan sabar-ña*. — un châtement, منغکخ سقس *menanggung siksa*. — des tourments, مرسائی شغار *me-rasā-i saṅsāra*. — le martyr, منجادی شهید *men-jādi šahīd*, منجادی سقس ایمان *men-jādi siksa īmān*.

SOUFFRIR, tolérer, permettre, ممیرکن *mem-bīyar-kan*. On ne doit pas — cela, تیاد هارس ایت دیبرکن *tiāda hārus ītu di-bīyar-kan*. Souffrez que je dise la vérité, بیرله *bīrle*, بیریلا هب کات بنر *bīyar-lah hambakāta benār*.

SOUFFRIR, être atteint, کن *kena*, ترکن *ter-kena*. — une tempête, کن ریت *kena ribut*.

SOUFRAGE, s. m., action de souffrir, حال ممیرشکن *hāl mem-balērang-kan*.

SOUFRE, s. m., بلیرغ *balērang*. Une pluie de —, هوجن بلیرغ *hūjan balērang*. Odeur de —, باو بلیرغ *bāu balērang*. Couleur de —, کونخ *kūning balērang*.

SOUFRER, v. a., enduire de soufre, ممیرشکن *mem-balērang-kan*, مناره *menāruh balērang*.

SOUHAIT, s. m., désir, سوك *sūka*, کهندق *ka-hendaq*. Que tout lui arrive selon ses souhaits,

سموان جدیله سبکمان سوك هتین
samuā-ña jadī-lah sa-bagimāna
sūka hatī-ña. — de bonne année,
 سالمة تاهن بهارو
salāmat tāhun
bahāru.

A SOUHAIT, تورت سکان *tūrut*
sukā-ña, تورت کهندقن *tūrut ka-*
hendak-ña.

SOUHAITABLE, adj., برکښین *ber-*
ka-īngīn-an.

SOUHAITER, v. a., désirer, ماو
māu. براښن *merg-hendak*, مشهندق
ber-īngīn, هارډ *hārap*. Il souhaite
 vous voir, ای ماو ملیت تون *ia māu*
me-līhat tūan. Je souhaite que Dieu
 vous donne santé et longue vie,
 هب هارډ قد توهن الله کاسه سام تون
hamba hārap
pada tūhan allah kāsīh sāma
tūan salāmat dān umur panjang.
 — ardemment, رندو دندم *rindu*
dendam, براهی اکن *berāhi ākan*,
 حسرة *hesrat*.

SOUILLÉ, E, part. pas. du v. souiller,
 چورځ *xumār*, نجس *nejīs*, جورځ
xōring. — de sang, داره برلومر *ber-*
lūmur dārah.

SOUILLER, v. a., salir, منچمرکن
men-xumār-kan, ملومرکن *me-*
lūmur-kan, منچسکن *me-nejīs-kan*,
 منچورځ *men-xōring*. Ils n'ont pas
 souillé leurs vêtements, ای سده تیاد

برلومرکن فکانین *ia sudah tiāda ber-*
lūmur-kan pakēy-an-ña. Il a
 souillé ses mains du sang innocent,
 مک تاغن دلومرکن دغن داره اورځ
maka tāngan-ña di-lūmur-
kan-ña dengan dārah orang sūxi.
 — une mosquée, منچسکن مسجد
me-nejīs-kan mesjid. — le lit
 nuptial, برمکه *ber-mūkah*, برزنا *ber-*
zinā.

SE SOUILLER, v. pron., منچمرکن
men-xumār-kan diri-ña,
 منچسکن درین *me-nejīs-kan diri-*
ña.

SOUILLURE, s. f., tache, saleté,
 کچمارن *ka-xumār-an*, کلمورن *ka-*
lumūr-an, چورځ *xōring*, کچرښن
ka-xōring-an. Vous serez purifiés
 de vos souillures, کامواکن جادی
kāmu ākan
jādi presih deri-pada segala ka-
xumār-an-mu. Les souillures du
 corps et de l'esprit, کلمورن داځځ
ka-lumūr-an dāging dān
ñāwa.

SOÛL, E, adj., pleinement repu,
 کنښ *kenñang*, فوس *pūwas*. Manger
 son —, ماکن سمفی جادی کنښ,
mākan sampey jādi kenñang.

soûl, dégoûté, جمو *jumū*.

soûl, ivre, مابق *mābuk*. Un
 homme —, سؤرځ یغ مابق *sa-ōrang*
yang mābuk.

SOULAGEMENT, s. m., diminution d'un mal, d'une peine, ککراغن ساکت *ka-kurāṅ-an sākit*.

SOULAGER, v. a., alléger la charge, مغورغان تشکون *mergūrang-kan tanggūṅ-an*. —, diminuer la souffrance, مریغنن *me-rīṅan-kan*, مغورغان ساکت *merg-ūrang-kan sākit*. — quelqu'un d'un chagrin, d'une peine, مهربرن *merg-hībur-kan*.

SOULARD, E, ivrogne, اورغ ثمابق *ōrang pe-mābuk*.

SOÛLER, v. a., rassasier à l'excès, مومسکن *mengenāṅ-kan memūwas-kan*.

SOÛLER, enivrer, مابقن *me-mābuk-kan*.

SE SOÛLER, v. pron., مومسکن *mengenāṅ-kan diri-ña*, درین *diri-ña*, مابقن دیری *me-mābuk-kan diri*.

SOULÈVEMENT, s. m. — des flots, حال لاوت برامبق *hāl lāut ber-ombak*. — de cœur, کموال *ka-muwāl-an*, ماومته *māu muntah*.

SOULÈVEMENT, révolte, گمفر *gampar*, هرهار *haru-hāra*.

SOULEVER, v. a., élever un peu, ممشکت *merg-angkat*, ممشکر *mem-borgkar*. — un peu la tête d'un malade, ممشکت سدیکت کفال اورغ *merg-angkat sa-dīkit kapāla*, ممشکت *ōrang sākit*. — le voile, ممشکت *merg-angkat xādir*. Le vent

soulève les flots, اغن ایت مشکرفکن *āṅin itu merg-grāk-kan ombak*. — au moyen d'un levier, ممشکل *merg-urkil*, منوس *menūwas*.

SOULEVER, exciter à la rebellion, مشهرارکن *merg-haru-harā-kan*, مشکرفکن اورغ *merg-grāk-kan*, مشکرفکن اورغ *ōrang*. — la populace, ممشکرفکن *merg-grāk-kan*, هین دین *hīna dīna*.

SOULEVER, causer, ممشداکن *merg-adā-kan*. — des contestations, ممشداکن فربتاهن *merg-adā-kan per-bantāh-an*.

SE SOULEVER, v. pron. La mer se soulève, لاوت ایت برامبق *lāut itu ber-ombak*. Le peuple se soulève, اورغ بابق ممشکفر *ōrang bānak merg-gampar*.

SOULIER, s. m., سفاتو *sapātu*, کاست *kāsut*, کاوس *kāus*. Mettre ses souliers, ممماکی سفاتو *memākey sapātu*. Quitter ses souliers, منشکلکن *meninggal-kan sapātu*. Des souliers étroits, سفاتو یخ سستی *sapātu yang sesuk*. Une paire de souliers, سفاشیخ سفاتو *sa-pāsang sapātu*. Des cordons de souliers, تالی سفاتو *tālī sapātu*.

SOULIGNER, v. a., مشکارس دباوه *merg-gāris di-bāwah*.

SOUMETTRE, v. a., réduire sous la puissance, منعلقکن *menalok-kan*, مماله *merg-ālah*, منیوسکن

menīwas - kan. Alexandre avait soumis l'orient et l'occident, *مك اسكندر فون سده مغاله مشرق دان* *maka iskander pūn sudah meny-ālah mašrah dān magrab.* Il soumit toutes les villes qui étaient à l'est, *سكل نكرى تيمر دتعلقكن* *segala nagrī timur di-talok-kan-ña.* — quelqu'un à une épreuve, *منجوب اورغ* *men-xōba orang.*

SE SOUMETTRE, v. pron., *منعلقكن* *menqlok-kan diri-ña*, *مندق* *menunduk*, *ميه* *meñembah.* Se soumettre aux misères du monde, *صبركن سكل كسكارن دنيا* *segala ka-sukār-an duniā.* Se soumettre à l'avis de quelqu'un, *تورت اورغ فون بچار* *turut orang pūña bixāra.*

SOU MIS, E, part. pas. du v. soumettre, vaincu, *تعلق* *talok*, *اله* *ālah*, *تراله* *ter-ālah*, *ترتيوس* *ter-tiwas.* Tous les pays soumis, *سكل نكرى* *segala nagrī yang talok.* SOUMIS, obéissant, *رنده* *rendah*, *يغ تندق كفلان* *yang tunduk kapalā-ña.* Un serviteur — *هيب يغ* *hamba yang rendah*, *هيب يغ* *hamba yang pāteh.*

SOU MISSION, s. f., disposition à obéir, à se soumettre, *حال مندق* *hāl menunduk*, *استسلام* *istislām.* — à la volonté de Dieu, *توكل* *tawekkul.*

SOU MISSION, obéissance, *كبتين* *ka-bakti-an.* — à l'ordre du roi, *جنجغ تيته راج* *junjung titah rāja.*

SOU MISSION, engagement de fournir, *جنجى ماو مبرى* *janji māu mem-brī*, *جنجى ماو مباو* *janji māu mem-bāwa.*

SOU MISSIONNER, v. a., faire sa soumission pour fournir, entreprendre un travail, *برجنجى ماو مبرى* *ber-janji māu mem-brī*, *برجنجى* *ber-janji māu mergarjā - kan suātu pekarjā-an.*

SOUPAPE, s. f., *توتون* *tutūp-an.*

SOUPÇON, s. m., *شك* *šak*, *سغن* *sangka*, *كير* *kira.* Donner des soupçons, *مبرى شك* *mem-brī šak.*

SOUPÇONNER, v. a., *مناره شك* *menāruh šak*, *مراس كنده* *me-rāsa gundah*, *ميشك* *meñangka*, *مشير* *mengira.* — quelqu'un d'être un voleur, *ميشك سورغ اد فنجورى* *meñangka sa-orang ada pen-xūri.*

SOUPÇONNEUX, EUSE, adj., *كنده* *gundah*, *اورغ يغ مناره شك* *orang yang menāruh šak.*

SOUPE, s. f., potage, *كوه* *kūwah*, *سوف* *sūp.* — grasse, *كوه داكخ* *kūwah dāging.* — aux légumes, *سوف ساير* *sūp sāyur.* — au lait, *سوف اير سوسو* *sūp āyer sūsu.* Assiette à —, *فيرغ* *pīrīg sūp.*

SOUPER, v. n., ماکن مالم *mākan mālam*, ماکن قد تخ هاری *mākan pada petang hāri*.

Le SOUPER, ماکن ماکن مالم *makān-an mālam*, ماکن ماکن قد تخ هاری *makān-an petang hāri*.

SOUPESER, v. a., soulever avec la main pour connaître le poids, منبغ *menimbang* دغن تاغن *dergantāngan*.

SOUPIÈRE, s. f., تمفت سوف *tampat sup*, مشکت کوه *mangkok kūwah*.

SOUPIR, s. m., کله *keluh*, کلوهن *ketuh-an*, فخلوهن *pergeluh-an*, سدو *sedū*.

Le dernier SOUPIR, نفس یغ اخر *nefas yang ākīr*. Rendre le dernier —, فوتس پاو *pūtus nāwa*.

SOUPIBAIL, s. m., تمبغ *tumbung*, لوبغ فراغین *lobang per-argin-an*.

SOUPIER, v. n., pousser des soupirs, مغلہ *mergeluh*, میدو *medū*. — de tristesse, درفد *derfud*, مغلہ درفد *mergeluh deri-pada sāngat duka-xita*. Il soupira, کلہلہ *keluh-lahia*. Je soupire avant de manger, دھولو درفد رتیک فخلوهنک داتخ *dahulu deri-pada roti-ku pergeluh-an-ku dātang*.

SOUPIRER après, désirer, برایشن *ber-ingin ākan*, رندودندم اکن *rindu dendam ākan*. — après les grandeurs, برایشن اکن کسارن *ber-ingin ākan ka-besār-an*.

SOUPLE, adj., flexible, لمبت *lembut*.

Une branche —, چاوغ یغ لمبت *xāwang yang lembut*.

SOUPLE, maniable, لیت *liat*, لمبق *lembik*.

SOUPLE, docile, soumis, رنده *rendah*, فاته *pāteh*. Une personne —, سورغ یغ رنده *sa-ōrang yang rendah*. Personne —, qui a une grande facilité de se mouvoir, اورغ فتس *ōrang pantas*.

SOUPLESSE, s. f., کلپوتن *ka-lembūt-an*, کلپیکن *ka-lembik-an*. — du corps, فتاسن *pantās-an*.

SOUPLESSE, docilité, کړنداهن هاتی *ka-rendāh-an hāti*, کبقتین *ka-bakti-an*.

SOURCE, s. f., origine d'un cours d'eau, مات ایر *māta āyer*, سومر *sūmur*. — claire, ایر یغ جرنه *māta āyer yang jernih*. — d'une rivière, هولوسوخی *hulu sūngay*. Remonter à la — de la rivière, مودق *mudik* کهلوسوخی *ka-hulu sūngay*. — d'eau minérale, مات ایر معدنی *māta āyer madenī*. — d'eau thermale, مات ایر فانس *māta āyer pānas*.

SOURCE, principe, cause, origine, هولو *hulu*, فوهن *pōhon*, اصل *aṣal*, فشكل *parikal*. La — du bien et du mal, دان *dān*, اصل بايق دان *aṣal bāiḳ dān jāhat*. La —

de cette maladie, اصل ساکت ایت *aṣal sākit itu*. — de richesses, فوهن ککیان *pōhon ka-kayā-an*. — de disputes, فوهن فربتاهن *pōhon per-bantāh-an*. — de science, فوهن علم *pōhon ilmu*. Il a sa — dans le ciel, مک درفد سورک *maka deri-pada suwarga mulā-ña*. Devenir la — de, منجادی *men-jādi aṣal-ña*, منجادی اصلی *men-jādi pōhon-ña*.

SOURCIL, s. m., کنخ *kenng*, الس *ālis*.

Selon l'auteur du *Makōta rāja*: Des sourcils épais annoncent de la sollicitude, کنخ یغ لبِت بلوک ایت تند *kenng yang lebāt bulū-ña itu tanda per-xintā-an*. Des sourcils dont le poil est long annoncent un caractère qui aime à se vanter, کنخ یغ فنجیح بلوک ایت تند *kenng yang panjang bulū-ña itu tanda mem-besār-kan diri-ña*. Des sourcils larges annoncent la gaité, کنخ یغ لوس بلوک ایت *kenng yang lūwas bulū-ña itu tanda ka-sukā-an*. Des sourcils dont les poils se rencontrent indiquent un caractère porté à la calomnie et à la dispute, کنخ یغ برتمو *kenng yang ber-temū bulū-ña itu tanda benxāna dān per-bantāh-an*. Des sourcils dont le poil est élevé

annoncent un manque de jugement et un caractère enclin à se vanter, کنخ یغ تشکی بلوک ایت تند کورخ بودی *kenng yang tinggi bulū-ña itu tanda kūrang būdi dān mem-besār-kan diri-ña*. Des sourcils petits marquent la gaité, کنخ یغ کچل بلوک ایت تند کسکاءن *kenng yang kexil bulū-ña itu tanda ka-sukā-an*. Des sourcils moyens annoncent une sagesse parfaite et beaucoup de religion, کنخ یغ سدخ بلوک ایت تند کسمفرناهن *kenng yang sedang bulū-ña itu tanda ka-sempurnā-an būdi dān agāma*.

SOURCILLER, v. n., remuer le sourcil, مغرتکن کنخ *mergerūt-kan kenng*.

SOURCILLER, laisser paraître quelque trouble sur son visage. Il a entendu cette nouvelle sans —, ای سده دغر خبر ایت سرت تیاد *ia sudah dengar kabar itu serta tiāda ber-ubah mukā-ña*.

SOURD, E, adj., qui ne peut entendre, تولی *tūli*. Homme —, اورخ *orang tūli*. Devenir —, منجدی *men-jādi tūli*. — et muet, تولی *tūli dān bīsu*. Etre — à la voix de quelqu'un, تیاد ماو *tiāda māu dengan per-katā-an sa-ōrang*. Un

peu —, dur d'oreille, فکتق *pekàk*,
باغل *bāgal*.

Un bruit SOURD, بوی یغ سایف
būni yang sāyup.

SOURD, secret. Menée sourde,
فریوانن اورغ منچرچوری *per-buāt-*
an orang men-xuri-xūri.

Prov. Etre — comme un pot,
جادی تولی سکالی *jādi tūli sa-kāli*.
Frapper comme un —, مموکل بوت
تولی *memukul būta tūli*.

SOURDAUD, E, s., اورغ فکتق *orang*
pekàk, باغل اورغ *orang bāgal*.

SOURDEMENT, adv., d'une manière
sourde, peu retentissante, دغن بر بوی
سایف *dengan ber-būni sāyup*.

SOURDEMENT, secrètement,
چرچوری *xuri-xūri*.

SOURDINE (À LA), دغن منچرچوری
dengan men-xuri-xūri.

SOURD-MUET, SOURDE-MUETTE, s.,
یسو دان تولی *bisu dān tūli*.

SOURDRE, v. n., منچر *meman-*
xar, منچوچر *men-xūxur*.

SOURICEAU, s. m., اتق تیکس فادی
anak tikus pādi.

SOURICIÈRE, s. f., فرغکف تیکس
perangkap tikus.

SOURIRE, v. n., rire sans éclater,
ترسمن *ter-sinūum*. Il dit en souriant,
ای برکات سرای ترسمن *ia ber-kāta*
serāya ter-sinūum. — légèrement,
ترسمن سفل *ter-sinūum simpul*.

SOURIRE, s. m., سنم *sinūum*.

— gracieux, سنم مانس *sinūum*
mānis. — moqueur, سنم سندر
sinūum sindir.

SOURIS, s. f., petit animal du
genre du rat, تیکس فادی *tikus pādi*,
تیکس کچل *tikus kezil*. Le trou
d'une —, لوبغ تیکس فادی *lobang*
tikus pādi. Le nid d'une —, سارغ
تیکس فادی *sarang tikus pādi*.

SOUS, E, adj., اورغ یغ سمبونی
اورغ یغ مقصودن *orang yang sembūni mak-*
sūd-ña, اورغ جولس *orang xūlas*.

SOUS, prép., دباوه *bāwah*, دباوه
di-bāwah. — le ciel, لاغت *di-bāwah*
lāngit. — un arbre,
دباوه فوهن کایو *di-bāwah pōhon*
kāyu. — la table, میج *di-bāwah*
mēja. — le vent,
دباوه اغن *di-bāwah āgin*. — le
gouvernement, دباوه فرته *di-bāwah*
parentah. — le grand sceau,
دغن متری بسر *dengan matrèy*
besar. — les armes, بربارس
ber-bāris, برصف *ber-şaf-şaf*,
حاضر دغن سجات *hādhir dengan*
senjata. — voiles, برلایر *ber-lāyar*.

— sentence de mort, دالم حکم اکن
دباوه ماتی دونه *dālam hukum ākan*
māti di-būnuh. Nager — l'eau,
برنغ سرت سلم *bernang serta selum*.
Mettre — le joug, منعلقن *menq-*
loq-kan. — prétexte, فرشور

pura-pūra. — main, en cachette,
چرچوری *xuri-xūri.*

SOUS-CHEF, s. m., یغ مځکتی کفال
yang meng-ganti kapāla.

SOUSCRIPTEUR, s. m., اورغ یغ مناره
تند تاغن *orang yang menāruh tanda*
tāngan. — qui s'engage à payer,
یغ مناره تند تاغن دغن جنبی اکن
yang menāruh tanda tāngan
dengan janji akan mem-bayar.

SOUSCRIPTION, s. f., signature au
bas d'un acte, تند تاغن *tanda*
tāngan, تاغن تافق *tāpak tāngan.*

SOUSCRIPTION, engagement à
payer, تند تاغن دغن جنبی اکن مباير
tanda tāngan dengan janji akan
mem-bayar.

SOUSCRIRE, v. a., mettre sa signa-
ture au bas d'un acte, مناره تند تاغن
menāruh tanda tāngan.

SOUSCRIRE, s'engager à payer,
مناره تند تاغن سرت جنبی اکن مباير
menāruh tanda tāngan serta janji
akan mem-bayar.

SOUS-DIACRE, s. m., ملازم الشماس
mulāzim eš-šemmās.

SOUS-ENTENDRE, v. a., مشرتی
meny-arti.

SOUS-SECRÉTAIRE, s. m., یغ دباوه
جورو تولس *yang di-bawah jūru*
tulis.

SOUSSIGNER, v. a., مناره تند تاغن
قد تمه سورت *menāruh tanda tāngan*
ada tammāt sūrat.

SOUSTRACTION, s. f., action de
soustraire, d'ôter, قفمیلن *peng-*
ambil-an, حال مموغ *hāl mem-buang.*

SOUSTRACTION, action de voler,
فنچریئن *pen-xuri-an.*

SOUSTRAIRE, v. a., ôter, مغبل
meng-ambil, مموغ *mem-buang,* مموغ
memūtung, مغلورکن *mengaluar-kan.*

— des effets, مغبل هرت *meng-*
ambil harta. — des gens à l'auto-
rité du prince, مغلورکن اورغ درشد
mengaluar-kan orang
deri-pada parentah rāja.

SOUSTRAIRE, voler, منچوری *men-*
xuri. — de force, مرتب *me-rebut.*

SE SOUSTRAIRE, v. pron., ملفسکن
me-lepàs-kan diri-ña.

SOUTANE, s. f., فکاین امام *pakēy-*
an imām, امام فون باجو فنجخ *imām*
pūña bāju panjang.

SOUTANELLE, s. f., امام فون فکاین
imām pūña pakēy-an pen-
dek.

SOUTE, s. f., t. de mar., تمفت
سمغن بارغ ۲ دکفل *tampat simpan*
bārang-bārang di-kapāl.

SOUTENABLE, adj., qui peut être
enduré, یغ دافت دتهانی *yang dapat*
di-tahān-i.

SOUTENABLE, qui peut être
affirmé, یغ دافت دسقسیکن *yang*
dapat di-saksī-kan, یغ دافت داکوی
yang dapat di-akū-i.

SOUTENIR, v. a., porter, supporter, appuyer, منغكت *menungkat*, مننجج *menunjang*, منغكج *menang-gung*. Cet étage supérieur doit être soutenu, منك لوتج ايت هندق دتغكت *maka lōtjng iŭ hendak di-tungkat*. Ce pilier soutient le mur, تيج ايت مننجج تمبق *tiang iŭtū menun-jang tembok*.

SOUTENIR, entretenir, faire subsister, ملهراكن *memeliharā-kan*. Dieu soutient ses serviteurs, توهن الله ملهراكن هيمان *tūhan allah memeliharā-kan hambā-ñā*.

SOUTENIR, aider, منولج *menūlung*. — un malade, ساكت اورج *sakit. menūlung ōrang sākit*.

SOUTENIR, prêter main forte à la guerre, ممتو فرج *mem-bantu prang*.

SOUTENIR, résister, مناهن *menāhan*. — l'attaque de l'ennemi, مناهن لشكر موه *menāhan langgar mūsuh*.

SOUTENIR, endurer, مندریت *men-derita*, مناهن *menāhan*. — la torture, مندریت سغسار *men-derita sangsāra*.

SOUTENIR, donner de la force, منغوتكن *men-gūwat-kan*, منغكن *meneguh-kan*. Cette nourriture soutient, ماکان ايت منغوتكن توبه *makān-an iŭtū meng-gūwat-kan tūbuh*.

SOUTENIR, affirmer, مشتاکن *mengatā-kan*, ممبرى سقى *mem-brī saksi*, مهاكو *meng-āku*. — un mensonge, مشتاکن بوهج *mengatā-kan bohōg*. Soutenez-vous cela? هندقه ائكو مهاكو ايت *hendak-kah angkaw meng-āku iŭtū*.

SOUTENIR une dépense, مبابر بلنج *mem-bāyar belanja*.

SOUTENIR une conversation avec quelqu'un, مننجج دغن سورج *mem-banxang dergan sa-ōrang*.

SE SOUTENIR, v. pron., برديرى *ber-diri*. Il est si faible qu'il ne peut pas se —, له سهك تباد *ia lemah sa-hingga tiāda dāpat ber-diri*.

SOUTERRAIN, E, adj., qui est sous terre, ينج دباوه تانه *yang di-bāwah tānah*, ينج ددالم تانه *yang di-dālam tānah*. Chemin —, جالن دباوه تانه *jālan di-bāwah tānah*. Feu —, ائى *āpi di-dālam tānah*.

SOUTERRAIN, caché, گلظ *glap*, تربونى *ter-būni*. Des moyens souterrains, افای ينج گلظ *upāya yang glap*.

SOUTERRAIN, s. m., lieu voûté sous terre, گوه *gūah*, لوبج *lōbang*. Un — très profond, گوه ينج بابق دالمى *gūah yang bāñak dālam-ñā*.

SOUTIEN, s. m., ce qui soutient, سوكج *tungkat*, تگكت *tungkat*.

sōkong, فرسندارن *per-sandār-an*.
Ce pilier est le — de la maison,
تیخ ایت تشکت فد رومه *tīang itu*
tungkat pada rūmah.

SOUTIEN, au fig., appui, protection, فرسندارن *per-sandār-an*,
فرلندوغن *per-lindūng-an*. Le —
des pauvres, مسکین فرسندارن اورغ
per-sandār-an ōrang meskīn.

SOUTIRAGE, s. m., حال مپالن *hāl meñālīn*,
فیلین *peñālīn-an*.

SOUTIRER, v. a., مپالن *meñālīn*.
— du vin, مپالن ابر اغگور *meñālīn*
āyer arggūr.

Fig. —, obtenir par adresse,
براوله دغن بوجق *ber-ūleh dengan*
būjuk, براوله دغن اڤای *ber-ūleh*
dengan upāya.

SOUVENANCE, s. f., ثغانتان *peng-*
ingāt-an, تذکرة *tezkeret*, کناغن
kenāng-an.

SOUVENIR, s. m., اغانتان *ingāt-an*,
ثغانتان *peng-ingāt-an*, کناغن *kenāng-*
an. Un — clair, ثغانتان یخ ترغ
peng-ingāt-an yang trāng. — qui
réjouit, اغانتان یخ ممبری کسکاءن *ingāt-*
an yang mem-brī ka-sukā-an.

SOUVENIR (SE), v. pron., ایغت فول
ingat pūla, ایغت لاکي *ingat lāgi*,
مغنغ *mengenāng*, ترکنغ *ter-kenāng*,
میدر *meñedār*, ترسدر *ter-sedār*. Il
se souvint de sa promesse, مك
ایغتله ای فول اکن جنجین *maka*

ingat-lah ia pūla ākan janjī-ña.
Souvenez-vous de moi, Seigneur,
اکن فاتق یا توهن *ter-kenāng-*
lah ākan pātek yā tūhan. Faire
souvenir, مغنغکن *meng-ingat-kan*,
مغنغکن *mengenāng-kan*.

SOUVENT, adv., ترکاڤ *ter-kādang*,
اولغ *ūlang-ūlang*, بابق کالی *bāñak*
kālī, ببراف کالی *be-brāpa kālī*.

SOUVERAIN, E, adj., suprême.
مها بسر *ter-lebèh tinggi*, ترله تشکی
mahā besār. Puissance souveraine,
کواس یخ مها بسر *kuāsa yang mahā*
besār. Le — seigneur, یخ
توهن *tūhan yang mahā tinggi*.

SOUVERAIN, E, s., celui en qui
réside l'autorité suprême, یخ
دثرتون *yang di-per-tūan*, راج *rāja*,
سلطان *sultān*.

SOUVERAINEMENT, adv., ترلالو بابق
ter-lālu bāñak, بابق سکالی *bāñak*
sa-kālī.

SOUVERAINETÉ, s. f., autorité
suprême, فرتوانن *per-tuān-an*,
کرجاءن *ka-rajā-an*, سلطانة *sultā-*
net, فرنته *parentah*. Avoir la — en
main, ممکغ فرنته *memegāng parentah*.

SOYEUX, EUSE, adj., doux au
toucher comme de la soie, لیچن
سفرت سوتر *liān seperti sūtra*.

SPACIEUSEMENT, adv., دغن لوس
dengan lūwas.

SPACIEUX, EUSE, adj., لوس *lūwas*,
لاڤاغ *lāpang*, بسر *besār*. Un champ —,

فادغ يڭ لوس *pāday yang lūwas*.
Une maison spacieuse, رومه بسر
rūmah besār.

SPAHI ou SIPAHI, s. m., سيڭي
sīpey, سوڭي *sūpey*.

SPASME, s. m., رڭگت *renggut*,
ڪڪراسن *senāk-senāk*, ستنڪ
krās-an.

SPATULE, s. f., چڱڪل *xungkil*.

SPÉCIAL, E, adj., اسڱ ساڪو *sāku*, اسڱ
āsing, بوڪن بارڱ *būkan bārang*.

SPÉCIALEMENT, adv., استيمو *isti-*
mēwa, ماسڱ *māsing-māsing*.

SPÉCIALISER, v. a., مڱاشڪن
meng-āsing-kan, مڱوڪن *meñakū-*
kan.

SPÉCIALITÉ, s. f., ڦري يڭ داسڱڪن
prī yang di-āsing-kan, بارڱ يڭ
bārang yang di-sakū-kan.

SPÉCIEUX, EUSE, adj., qui a une
apparence de vérité, بارڱ يڭ بنر
bārang yang benār rupā-ña.

SPÉCIFIER, v. a., exprimer,
مڱنڱڪن *meñebūt*, مڱنڱڪن
menunjuk-
kan.

SPÉCIFIER, distinguer, مڱداڪن
mem-bedā-kan.

SPÉCIFIQUE, adj., propre spécia-
lement à, ڦاتت ڦد بارڱ اف *pātut*
pada bārang apa. Remède —,
اوبت يڭ ڦاتت ڦد سواتو جنس ڦاڪت
obat yang pātut pada suātu jenès
peñākūt.

SPÉCIMEN, s. m., ماچم *māxam*,
ڦونٽو *xonto*, تلالدن *tulādan*, ترون
tirū-an.

SPECTACLE, s. m., ce qui attire
les regards, ڪلهاتن *ka-lihāt-an*,
ڦنداڱن *pandāng-an*. — admirable,
ڪلهاتن يڭ انده *ka-lihāt-an yang*
indah-indah. Se donner en —,
منڱجڪن درين دهداڻن اورڱ باڻق
menunjuk-kan diri-ña di-hadāp-
an orang bāñak.

SPECTACLE, représentation théâ-
trale, وايڱ *wāyang*. — chinois, وايڱ
wāyang xīna. Salle de —,
رومه وايڱ *rūmah wāyang*.

SPECTATEUR, TRICE, s., ڦڱلڀت
perg-lihat, ڦڱامت *perg-āmat*, اورڱ
orang memandang, ڦمندڱ
pemandang.

SPECTRE, s. m., fantôme, figure
fantastique, هنتو *hantu*, بايڱ *bāyang*,
هنتويڱ مڱبري *keyāl*. — affreux, هنتويڱ
hantu yang mem-brī
heibat rupā-ña. Apparition de —,
ڪلهاتن هنتو *ka-lihāt-an hantu*.

SPECTRE solaire, سينر متهاري
تروس ڦرڪاڪس ڪاچ منڱديڪن ورن
توجه ياءت توجه ورن ڦلاڱي
sinar mata-hāri trūs perkākas kāxa
men-jadī-kan warna tūjuh iā-itu
tūjuh warna palāng-i.

SPÉCULATEUR, s. m., qui spéculé
en matière de commerce, اورڱ يڭ

منچوب انتخ سرت ممبلی *orang yang men-xōba untung serta mem-belī.*

SPÉCULATIF, IVE, adj., qui s'arrête à la spéculation, یخ دالم فکیرن ساج *yang dālam pikir-an sāja*, بارخ *bārang* کا-سنگکا *ka-sangkā-an.*

SPÉCULATION, s. f., considération, méditation, فکیرن *pikir-an*, فرقسان *preksā-an*, کا-سنگکا *ka-sangkā-an.*

SPÉCULATION commerciale, حال منچوب انتخ دغن ممبلی *hāl men-xōba untung dergan mem-belī.*

SPÉCULER, v. a., observer, méditer, مشامت امانی *memandang*, منڊخ *menḡ* - āmat - amāt - i, مېشک *me-ḡangka.*

SPÉCULER, faire des opérations de commerce, منچوب انتخ دغن ممبلی *men-xōba untung dergan mem-belī.*

SPERMATIQUE, adj., منی فوک *menī* *pūña.* Artère —, اورت منی *ūrat* *menī.* Conduit —, فنیچورن منی *panxūr-an menī.*

SPERME, s. m., منی *menī*, بنه *benḡh*, گلدر *gelidir*, کنتل *kental*, داره فوته *dārah pūtiḡh.* Emission de —, فنیچارن منی *panxār-an menī.*

SPHÈRE, s. f., globe, بلاتن *bulāt-an.*

SPHÈRE céleste, چرخه *xarḡkah*, چکروال *xakrawāla.* Révolution de la —, فرادارن چکروال *per-idār-*

an xakrawāla. Les sept sphères célestes, توجه لافس لاغت *tūjuh lāpis lāngit.*

SPHÉRIQUE, adj., بولت *būlat*, سروث بولت *sa-rūpa būlat*, سروث *sa-rūpa pelūru.*

SPIRALE, s. f., لنگکارن *lingkār-an.* En —, لنگکر *lingkar*, روف فلر *rūpa pelèr itik.* Etre en —, برلنگکر *ber-lingkar.* Rouler en —, ملنگکرکن *me-lingkar-kan.*

SPIRITUALISER, v. a., convertir en esprit, منجديکن روحانی *men-jadi-kan rūhāni.*

SPIRITUALITÉ, s. f., صفة یخ روحانی *ṡifat yang rūhāni*, فری روح *prī rūh.*

SPIRITUEL, LE, adj., incorporel, l'opposé de sensuel, de temporel, روحانی *rūhāni.* Vous qui êtes des hommes spirituels, کامواین یسخ اد *kāmu ini yang ada rūhāni.* Le roi — et le roi temporel, راج *rāja rūhāni* *dān rāja duniā ini.* Nourriture spirituelle, مکانن روحانی *makān-an rūhāni.*

SPIRITUEL, qui a de l'esprit, فنیجخ عقل *pan-jang akal*, برعقل *ber-akal*, چردق *xerdik.*

SPIRITUELLEMENT, adv., en esprit, چار روحانی *xāra rūhāni.*

SPIRITUELLEMENT, avec esprit, دغن چردقن *dengan akal*, دغن عقل *dengan xerdik-ña*.

SPIRITUEUX, EUSE, adj., سوڤي *sōpi*, ارق *arak*, برندي *berandi*. Boisson spiritueuse, منومن يڭ کرس *minūm-an yang kràs*.

SPLEEN, s. m., فنجيڭن *panxīng-an*, ڤاكت لڤه کچل *peñākit limpah kewil*.

SPLENDEUR, s. f., éclat de lumière, چهای *xahāya*. La — du soleil, چهای *xahāya mata-hāri*.

SPLENDEUR, magnificence, pompe, کلياءن *ka-muliā-an*, کيسارن *ka-besār-an*. Obtenir de la —, براوله *ber-ūleh ka-muliā-an*. Vivre dans la —, هيدف دغن کيسارن *hidup dengan ka-besār-an*.

SPLENDIDE, adj., بسر *mulia*, بسر *besar*, انده *indah-indah*. Homme —, اورڭ ملي *orang mulia*. Festin —, فرجمون يڭ بسر *per-jamū-an yang besar*. Mobilier —, سرب رومه *serba rumah yang indah-indah*.

SPLENDIDEMENT, adv., دغن کلياءن *dengan ka-muliā-an*, دغن کيسارن *dengan ka-besār-an*. Il reçut très — la princesse, مك دسمبپاله تون *maka di-sambut-ñā-lah tūan putrī itu dengan sa-ribu ka-muliā-an*.

SPOLIATEUR, TRICE, s., اورڭ فرمفس *orang pe-rampas*, اورڭ مرېت *orang me-rebūt*, فنجوري *pen-xūri*.

SPOLIATION, s. f., فرمفاسن *pe-rampās-an*, حال مرېت *hāl me-rebūt*, فنجريئن *pen-xurī-an*.

SPOLIER, v. a., مرېت *me-rebūt*, منچوري *men-xūri*. — quelqu'un, مرمفاسي اورڭ *me-rampās-i orang*. Ils m'ont spolié de tous mes biens, مريکيت *marīka-itu sudah me-rebūt sa-kalī-an hartā-ku*.

SPONGIEUX, EUSE, adj., سباکي بوڭ *sa-bāgey būnga kārang*.

SPONTANÉ, E, adj., que l'on fait volontairement, اختيار *ikhtiyār*, در سونديري *sūka sendiri*, در سونديري *deri sendiri*. Acte —, فربواتن اختيار *per-buāt-an ikhtiyār*.

SPONTANÉITÉ, s. f., اختيار *ikhtiyār*, کهندق سونديري *ka-hendaq sendiri*.

SPONTANÉMENT, adv., دغن اختيار *dengan ikhtiyār-ña*, دغن سوك *dengan sūka sendiri*, در سونديري *deri sendiri-ña*.

SPUMEUX, EUSE, adj., فنه بوهي *penùh būhi*.

SQUALE, s. m., le requin, هيو *hīyaw*, ايکن چوچت *ikan xūxut*:

—, la scie, ایکن تودق *ikan tōdak*.

SQUELETTE, s. m., تولغ تلاغن *tulang-tulang-an*.

Fig. —, personne très maigre, اورغ یغ کورس سکالی *orang yang kurus sa-kālī*.

STABILITÉ, s. f., کتکوهن *ka-tegūh-an*, کتتافن *ka-tetāp-an*, کتتوون *ka-tantū-an*. La — d'un traité, کتکوهن جنجی ایت *ka-tegūh-an janji itu*. La — du cœur, کتتافن هاتی *ka-tetāp-an hātī*.

STABLE, adj., تکه *tegūh*, تتف *tetāp*, تتو *tantu*, بقا *bakā*. Edifice —, فراساهن یغ تکه *per-usāh-an yang tegūh*. Une amitié —, فرصجباتن *per - sohbāt - an yang tegūh*. Demeure —, تمفت کدوکن یغ تتو *tampat ka-duduk-an yang tantu*. Dieu seul est —, الله ساج یغ بقا *allah sāja yang bakā*. Rendre —, منتفکن *menegūh-kan*, منتفکن *menantū-kan*.

STADE, s. m., carrière de course, گالانگ *galanggang*. Ceux qui courent dans le —, یغ لاری برلب ۲ دالم گالانگ *yang lāri ber-lumba-lumba dālam galanggang*.

STAGNANT, E, adj., تنغ *tenang*. Eau stagnante, ایر تنغ *āyer tenang*.

STAGNATION, s. f., فری ایر تنغ *prī āyer tenang*, فرهنتین *per-hentī-*

an. — du commerce, فرهنتین فرنیگان *per-hentī-an perniagā-an*.

STALACTITE, s. f., باتو ایر تیتق *bātu āyer tītiq*.

STALLE, s. f., تمفت دودق *tampat duduk*, کرسی *krusi*.

STANCE, s. f., strophe, سلوک *selōka*.

— pièce de poésie, شعر *šīar*, فتنن *pantun*.

STATION, s. f., pause de peu de temps en un lieu, فرهنتین *per-hentī-an*, فرسنگاهن *per-singgāh-an*.

Lieu de —, تمفت فرهنتین *tampat per-hentī-an*. — sur une ligne de chemin de fer, فرسنگاهن دجالن بسی *per-singgāh-an di-jālan besi*. Faire —, مېنگه *ber-henti*, مېنگه *meñinggah*. De — en —, در فرسنگاهن *deri per-singgāh-an ka-pada per-singgāh-an*.

STATION, lieu de prière, تمفت سمېيغ *tampat sembahyang*. Le chemin des stations, le chemin de la croix, جالان فرسنگاهن *jālan per-singgāh-an*.

STATIONNAIRE, adj., یغ برهنتی *yang ber-henti*.

STATIONNER, v. n., برهنتی *ber-henti*, مېنگه *meñinggah*.

STATIQUE, s. f., علم تباغن *ilmu timbāng-an*.

STATISTIQUE, s. f., علم مشهوری سکل *ilmu mengatakū-i segala hāl nagrī*.

STATUAIRE, s. m., sculpteur qui fait des statues, قندى ماهت فاتح pandey memāhat pātung.

STATUAIRE, s. f., art de faire des statues, علم ماهت فاتح ilmu memāhat pātung.

STATUE, s. f., قندى pātung, تلادن tulādan. — en marbre, قندى مرمر pātung marmor. — équestre, تلادن تلادن اورغ ber-kūda.

STATUER, v. a., régler, ordonner, منتوکن menantū-kan, منتوکن menetāp-kan, منتوکن menitah-kan.

STATUETTE, s. f., قندى كچل pātung kecil.

STATURE, s. f., لىمباك lembāga, تىگىن tiggī-an, سىكاف sīkap. — moyenne, تىگىن يىغ سىدغ tiggī-an yang sedang.

STATUT, s. m., اندغ undang-undang, شرط sart, حكم hukum, عاده adat. — local, نگرى undang-undang nagri.

STÈLE, s. f., نشان يىغ سروو تىغ nishān yang sa-rūpa tiang batu.

STÉNOGRAPHIE, s. f., علم منولس ilmu menūlis xepāt-xepāt.

STÉRILE, adj., qui ne produit pas de fruits, يىغ تىاد برىو yang tiāda ber-būah. Arbre —, فوهن يىغ تىاد pōhon yang tiāda ber-būah.

Fleur —, بوىغ تىاد برىو bunga yang tiāda ber-būah.

STÉRILE, qui ne conçoit point, مندل mandul. Une femme —, سؤورغ فرمفون يىغ مندل sa-ōrang perampūan yang mandul.

STÉRILE, qui ne rapporte aucun avantage, تىاد برىو tiāda ber-gūna.

Travail —, فکرجان يىغ تىاد برىو pe-kanjā-an yang tiāda ber-gūna.

Argent —, وىغ تىاد برىو wang yang tiāda ber-būga. Terre —, تانه كورس tānah krīng, تانه كورس tānah kūrur, تانه جاهت tānah jāhat.

STÉRILITÉ, s. f., qualité de ce qui est stérile, صفة يىغ تىاد برىو sifat yang tiāda ber-būah. فرى prī yang mandul. Sept années de —, توهه تاهن كلفارن tūjuh tāhun ka-lapār-an.

STERNUM, s. m., تولغ داد tūlang dāda, سلغك selangka.

STERNUTATOIRE, adj., يىغ مئىرئىكن يىغ مئىرئىكن meng-grāk-kan akan bersin.

STIGMATE, s. m., marque que laisse une plaie, بکس لوك bakàs lūka, قارت pārut. Les stigmates du Seigneur Jésus, قارت مها توهن pārut mahā tūhan īsa.

STIGMATISER, v. a., marquer d'un fer chaud, مېلر meñelūr.

STIGMATISER, blâmer, منچلا men-xelā.

STIMULANT, E, qui excite, qui stimule, یخ مشگرتق *yang meng-gertak*.

STIMULANT, qui agit sur les organes de la digestion, یخ قدس *yang pedàs*. Nourriture stimulante, مکانن یخ قدس *makān-an yang pedàs*.

STIMULATION, s. f., حال مشگرتق *hāl meng-gertak*, پشجاکن *peng-ajāk-an*.

STIMULER, v. a., aiguillonner, exciter, مشگرتق *meng-gertak*, مغاجق *meng-ājāk*. Le désir des grandeurs stimule les hommes, من ایشن اکن *maka ingin ākan ka-besār-an itu meng-gertak orang mānusīa*.

STIPENDIER, v. a., مغوئه *meng-ūpah*. — des troupes, مغوئه اورغ *meng-ūpah orang soldādo*.

STIPULATION, s. f., جنجی *janji*, شرط *per-janji-an*, شرط *šart*, فرکار *porkāra*.

STIPULER, v. a., برجنجی *ber-janji*, برقول *ber-kaul*, منتتوکن *men-nantū-kan*.

STOÏQUE, adj., تکف هاتی *tegàp hāti*, تتف هاتی *tetàp hāti*.

STOMACHIQUE, adj., داد فون *dāda pūña*. Veine —, اورت داد *ūrat dāda*.

STOMACHIQUE, bon pour l'estomac, بایق فد داد *bāik pada dāda*.

STORE, s. m., تیری تخکف *tīrey tingkap*, تیری کلوغن *tīrey gulūng-an*.

STRABISME, s. m., فری مات جولغ *prī māta jūling*.

STRAMONIUM, s. m., plante, pomme épineuse, کچوبخ *kaxūbung*.

STRANGULATION, s. f., حال منچکفکن *hāl men-xekèk-kan*.

STRANGURIE, s. f., فپاکت سلسم *peñākit selesīma*.

STRATAGÈME, s. m., ruse, finesse, افای تیفو *tīpu*, مصلحه *meşlehat*, افای *upāya*, دای *dāya*. Trouver un —, منداخت تیفو *men-dāpat tīpu*. Par le moyen d'un —, دغن مصلحه *dengan meşlehat*.

STRATÉGIE, s. f., علم فرغ *ilmu prang*, علم مشگرتقکن بال تنار *ilmu meng-gràk-kan bala tantāra*.

STRATIFIÉ, E, adj., arrangé par couches, یخ برلافس *yang ber-lā-pis-lāpis*.

STRICT, E, adj., rigoureux, کرس *kràs*, سوهی *sūhi*.

STRICT, exact, سقسام *sakṣāma*, بتل *betül*.

STRICTEMENT, adv., دغن کرس *dengan kràs*, دغن سقسام *dengan sakṣamā-ña*.

STRIDENT, E, adj., یخ کرانن *yang gerāt - an*. Bruit —, بوی کرانن *būñi gerāt-an*.

STRIE, s. f., الرکجل *ālur keẖl*.

STROPHE, s. f., سلوک *selōka*, قطعة *kitāt*.

STRUCTURE, s. f., بواتن *buāt-an*, اتورن *atūr-an*.

STUC, s. m., کافر فاتح *kāpur pā-tung*.

STUDIEUX, EUSE, adj., qui aime l'étude, سوك بلاجر *sūka bel-ājar*.

Enfant —, اتق یخ سوك بلاجر *anak yang sūka bel-ājar*.

STUDIEUX, appliqué, راجر *rājīn*, مرید یخ *ber-ūsah*. Disciple —, مرید راجر *murīd yang rājīn*.

STUPÉFACTION, s. f., étonnement extraordinaire, ثری یخ توماغو *prī yang ter-māngu*.

STUPÉFAIT, E, adj., ترماغو *ter-māngu*, دهشة *dahšat*, چغغ *xengang*.

STUPÉFIER, v. a., engourdir, منجدیکن کاکو *men-jadī - kan kaku*.

STUPÉFIER, frapper de stupeur, ممبری دهشة *mem - brī dahšat*, منچغغکن *men-xengang-kan*.

STUPEUR, s. f., دهشة *dahšat*, کچغغان *ka-xengāng-an*. Ils furent remplis de —, مک ترغنهله مریکیت *maka ter-penūh-lah* marika-itu deryan dahšat.

STUPIDE, adj., hébété, بوده *bōdoh*, یغغ *bīngung*, کورغ بودی *kūrang būdi*. Personne —, اورغ بوده *ōrang bōdoh*, اورغ یغغ *ōrang bīngung*. Paroles stupides, فرکتان یغ بوده *per-katā-an yang bōdoh*. Rendre —, ممیغغکن *mem-bīngung-kan*.

STUPIDITÉ, s. f., کبدوهن *ka-bo-dōh-an*, کبغوشن *ka-bīngūng-an*.

STYLE, s. m., poinçon pour écrire, قلم بسی *qalam*. Un — de fer, قلم بسی *qalam besī*, لادغ بسی *lādang besī*.

STYLE d'un cadran solaire, جارم *jārum* ساعة شمسية *sāṭ šemsīyet*.

STYLE, manière d'écrire, چار سورت *xāra sūrat*, چار کراغن سورت *karāng-an sūrat*. Un beau —, چار *xāra sūrat yang indah-indah*. — élevé, چار سورت *xāra sūrat yang tinggi*. یغغ تگگی *xāra sūrat yang tinggi*. چار کراغن سورت یغ ملی *xāra karāng-an sūrat yang mulia*. — bas, چار سورت یغ رنده *xāra sūrat yang rendah*.

STYLE, manière d'agir, de parler, کلکون *bahāsa* چار *xāra*, کلکون *ka-lakū-an*. Qu'il change de — (de conduite), هندقله ای مغوبهکن *hendak-lah ia meng-ubah-kan ka-lakū-an-ña*.

STYLER, v. a., former, habituer, معجاری *mem-biasā-kan*, معجاری *meng-ajār-i*.

STYLET, s. m., poignard, کرس *krès*, سبور *sēwar*, خنجر *kanjar*.

STYRAX, s. m., substance balsamique, گنه یغ هارم *getàh yang hārum*.

SU, E, part. pas. du v. savoir, سده تاهو *sudah tāhu*, کتهوئی *ka-tahū-i*.

SU, s. m., connaissance, تهوئن *tahū-an*, کتهوئن *ka-tahū-an*. Au vu et — de tout le monde, دکتھوئی اورغ *di-ka-tahū-i orang sa-kalī-an*.

SUAIRE, s. m., mouchoir, کاین *kāin*, ساڤو *meñāpu peluh*, ساڤو *sāpu tāngan*.

SUAIRE, linceul, کفن *kefan*. Mettre dans un —, هغفانی *merge-fān-i*. Le saint —, کاین یغ دالمن *kāin yang dālam-ña tūhan īsa sudah di-kefān-i*, الکفن القدس *el-kefan el-muḥadas*.

SUAVE, adj., مانس *mānis*, سدڤ *sedāp*. Des manières suaves, کلکون *ka-lakū-an yang mānis*. — au goût, رساڤ سدڤ *sedāp rasā-ña*. — à la vue, سدڤ فدمات *sedāp pada māta*. Ses paroles sont suaves, مانس فرکتانن *mānis perkata-an-ña*. Odeur —, باو یغ هارم *bāu yang hārum*. Son —, بوپی یغ *būpi yang merdu*.

SUALEMENT, adv., دغن مانس *dengan mānis*, دغن سدڤ *dengan sedāp-ña*.

SUAVITÉ, s. f., کمنین *ka-mānis-an*, ثری یغ مانس *prī yang mānis*, ثری یغ سدڤ *prī yang sedāp*. En odeur de —, اکن باو هارم هرومن *ākan bāu hārum-harūm-an*.

SUBALTERNE, adj., subordonné, یغ دباوه *yang di-bāwah*, یغ تعلق *yang talok*, دباوه فرته *di-bāwah parentah*, متعلق *mutaallik*. J'ai des subalternes, دباوه تاغن فاتق *di-bāwah tāngan pātek ada be-brāpa orang*.

SUBDÉLÉGUÉ, E, part. pas. du v. subdéléguer, یغ دسوره اوله فسوره *yang di-sūruh ūleh pe-sūruh*.

SUBDÉLÉGUER, v. a., مپوره اورغ *meñūruh orang*, دغن گنتی فسوره *dengan ganti pe-sūruh*.

SUBDIVISER, v. a., مبهائی بهکین *mem-bahāgi bahagī-an*, مبهائی ۲ *mem-bahāgi-bahāgi*.

SUBIR, v. a., être assujetti à, مرسای منغکخ *menangguny kena*, منغکخ *me-rasā-i*. — un châtimement, کن سقس *menangguny siksa*, کن سقس *kena siksa*. — un jugement, کن دافت حکم *kena hukum*, دافت حکم *dāpat hukum*. — la torture, مرسای سغسار *me-rasā-i sangsāra*. — des modifications, داوبهکن *ber-ubah*.

di-ubah-kan. — un examen, دفرس *di-preksa*, یغ کفرقسا *yang ka-preksa-an*.

SUBIT, E, adj., باغت *bāngat*, لکس *lekàs*.

SUBITEMENT, adv., تیب *tiba-tiba*,
سکنبخ *sa - kunñung - kunñung*,
ببغت *bāngat-bāngat*. Il est arrivé —,
تیب ای داتخ *tiba-tiba ia datang*.
سکنبخ ۲ سده ای ماتی —, *Il mourut* —,
sa - kunñung - kunñung sudah ia mati.

SUBJONCTIF, s. m., فرکتان یغ
دالمی دو کلمه اد برهوبخ اکن جادی
سواتو *per-katā-an yang dā-*
lam-ña dua kalimat ada ber-hu-
bung akan jadi suatu mana.

SUBJUGUÉ, E, part. pas. du v.
subjuguier, تعلق *talok*, اله *ālah*, تراله
ter-ālah, ترتعلق *ter-talok*. Tous
les peuples subjugués, سکل قوم یغ
ترتعلق *segala kaum yang ter-talok*.

SUBJUGUER, v. a., soumettre par la
force des armes, منعلقن *menalok-*
kan, مخالهکن *merg - ālah - kan*,
منیوسکن *menīwas-kan*. Il subjuguait
toutes les nations qui se trouvaient
à l'est, مک دتعلقنپاله سکل قوم یغ
ایت *maka di-talok-kan-ña-lah* *segala kaum yang di-sa-*
belàh timur itu.

SUBJUGUER, prendre de l'empire
sur. Il est subjugué par sa femme,

مک بنین ممرنتهکن دی *maka binī-ña*
memarentah-kan dia.

SUBLIME, adj., grand, élevé, ملی
mulia, تئگی *tinggi*, عظم *atlim*.

Style —, چار سورت یغ ملی *wāra*
sūrat yang mulia. Parole —, فرکتان
یغ ملی *per-katā-an yang mulia*.
Caractère —, همه یغ تئگی *himmat*
yang tinggi. Le —, یغ مها ملی *yang*
mahā mulia.

SUBLIMER, v. a., منربتنک روح در
دالم سسواتو ذات *menerbit-kan rūh*
deri dālam sa-suātu dzāt.

SUBLIMITÉ, s. f., کملیان *ka-muliā-*
an, کتئگیئن *ka-tinggi-an*.

SUBLUNAIRE, adj., دباوه بولن *di-*
bawah bulan, دنیا ثون *duniā pūña*.
Les choses sublunaires, فرکار دنیا
این *porkāra duniā ini*.

SUBMERGER, v. a., inonder, ملغر
me-lampar. — la plaine, ملغر فادغ
me-lampar pādang.

SUBMERGER, enfoncer dans l'eau,
میلکن *meñelam-kan*, منغئلکن *me-*
neggelam - kan. Tous ses gens
furent submergés dans la mer, سکل
اورغن سده تئگلم دالم لاوت *segala*
orang-ña sudah tenggelam di-dālam
laut.

SUBMERSIBLE, adj., یغ دافت دلغر
yang dapat di-lampar, یغ دافت میل
یغ بوله تئگلم *yang dapat meñelam*,
yang boleh tenggelam.

SUBMERSION, s. f., حال ملغمر *hāl me-lampar*, حال تغلغل *hāl teng-gelām*, ابرسق *āyer sebāk*, کلفارن *ka-lampār-an*.

SUBORDINATION, s. f., اتورن *atūr-an*, حال برگشت *hāl ber-gantung*, پری یغ تعلق *prī yang talok*.

SUBORDONNÉ, E, part. pas. du v. subordonner, یغ داترن دباوه *yang di-atur-kan di-bāwah*, یغ برگشت *yang ber-gantung*. Le prêtre est — à l'évêque, مک امام ایت دباوه اسقف *maka imām itu di-bāwah uskup*.

SUBORDONNER, v. a., مشاترن *men-atur-kan*, مناره دباوه *menāruh di-bāwah*.

SUBORNER, v. a., porter à une action illégitime, مباو اورغ اکن بارغ *mem-bāwa orang akan bārang jāhat*. — des témoins, میبشکت اورغ قدسقی *mem-bangkut orang pada saksi*.

SUBRÉCARGUE, s. m., ناخدا *nākodā*, مول کیوی *mūla kīwi*.

SUBREPTICE, adj., écrit — obtenu par surprise, سورت اذن یغ ددافت *sūrat izin yang di-dāpat orang dengan tipu*.

SUBROGATION, s. f., فرکتین *per-ganti-an*.

SUBROGÉ, E, part. pas. du v. subroger, یغ مگنتی *yang meng-ganti*, فگنتی *per-ganti*. — tuteur, فگنتی

یغ برجاک اکن *per-ganti walī*, ولی *yang ber-jāga akan walī*.

SUBROGER, v. a., مفرکتین *mem-per-ganti-kan*.

SUBSÈQUEMENT, adv., کدین *kamudī-an*, سفنگل *sa-peninggal*, ستله ایت *sa-telah itu*, وبعده *wa-bad*.

SUBSÈQUENT, E, adj., یغ کدین *yang ka-mudī-an*, یغ مغیرغ *yang meng-iring*, یغ منورت *yang menūrut*.

SUBSIDE, s. m., impôts, اوقتی *ūpatī*. —, secours d'argent, وغ اکن منولغ *wang akan menūlung*.

SUBSISTANCE, s. f., moyen de vivre, کهدوئن *pen-xaharī-an*, فنجهرین *ka-hidūp-an*, هرت *harta*. Chercher sa —, منجهاری کهدوئن *men-xahāri ka-hidūp-an-nya*. —, nourriture, رزقی *rezeki*, مکان *makān-an*.

SUBSISTANCE, dépense, entretien, ییای *biāya*, نفقة *nefakat*. Cet argent est pour la — de cet enfant, مک وغ ایت اکن ییای اتق ایت *maka wang itu akan biāya anak itu*.

SUBSISTER, v. n., être, exister encore, تگل *tinggal*, ادا لاکي *ada lagi*. Il subsiste encore, ای تگل *ia tinggal lagi*. Il n'en subsiste plus rien, سسواتو فون تیاد تگل لاکي *sa-suātu pūn tiada tinggal lagi*. Il subsistera toujours, ای اکن ادا قد *ia akan ada pada sa-lama-lamā-nya*.

SUBSISTER, vivre, هیدف *hidup*.
Avec cet argent je puis —, دغن
دغان وارغ ایت همب بوله هیدف
itu hamba bŭleh hidup. Faire —,
ملمهراکن *mem-brī rezeķi*,
memeliharā-kan.

SUBSTANCE, s. f., être qui sub-
siste par lui-même, matière, وجود
wujūd, ذات *dzāt*, بارغ *bārang*,
کڏاءن *ka-adā-an*. — corporelle,
وجود یغ بریدن *wujūd yang ber-
badān*. Tous les corps sont de —
سکل لمبک ایت مک فنا, پیرissable,
وجود *segala lembāga itu maka
fenā wujūd-ña*. — solide, یغ
بارغ *bārang yang kimpal*, ذات
کڏل *dzāt yang kimpal*. — liquide,
بارغ یغ چایر *bārang yang xāer*.

SUBSTANCE, le résumé, la pensée
d'un écrit, حال *hāl*, بوپی *būñi*.
La — de cette lettre, بوپی سورت
būñi sūrat ini.

Loc. S'engraisser de la — du
peuple, ماکن داره اورغ *mākan dārah
ōrang*.

SUBSTANTIEL, LE, adj., qui a rap-
port à la substance, برذات *ber-dzāt*,
یغ برکڏاءن *yang ber-ka-adā-an*.

SUBSTANTIEL, nourrissant. Nour-
riture substantielle, مکانن یغ قوه
makān-an yang kūwat.

SUBSTANTIELLEMENT, adv., دغن
دغان وجودن *dengan dzāt-ña*, ذاتن

dengan wujūd-ña. Il est présent —,
ای حاضر دغن وجودن *ia hādliir
dengan wujūd-ña*.

SUBSTANTIF, s. m., بارغ یغ برذات
bārang yang ber-dzāt. Nom —,
نام بارغ یغ برذات *nāma bārang yang
ber-dzāt*.

SUBSTITUER, v. a., mettre à la
place de, ممفرگنتیکن *mem-per-ganti-
kan*, منوکر *menūkar*.

SE SUBSTITUER, v. pron., معگنتی
meng-ganti.

SUBSTITUT, s. m., suppléant, ad-
joint, یغ معگنتی *perg-ganti*, معگنتی
yang meng-ganti.

SUBSTITUTION, s. f., action de
substituer, پمفرگنتیکن *perg-ganti-an*,
فنگارن *penukār-an*.

SUBTERFUGE, s. m., دای *dāya*,
تیفو *tīpu*. Employer des subter-
fuges, بردای *ber-dāya*, منیفو *me-
nīpu*.

SUBTIL, E, adj., délié, fin, هالس
hālus, سنی *seni*. Poussière subtile,
دولی یغ هالس *dūli yang hālus*.
Air —, اغن یغ هالس *āgin yang
hālus*.

SUBTIL, pénétrant, تاجم *tājam*.
Œil —, مات تاجم *māta tājam*.
Poison —, راجن یغ منجر *rāxun
yang manjur*.

SUBTIL, adroit, habile, بیجق *bijak*,
چردق *xerdik*, برعقل *ber-aqal*,

عقل یغ بیجق, *bisa. Esprit* — اورغ, *akal yang bijak. Voleur* — فنچوری یغ چردق *orang pen-xūri yang xerdik.*

SUBTILISER, v. a., raffiner, مغهالسکن *merg-hālus-kan*, مغهلولسی *merg-hālus-i.*

SUBTILITÉ, s. f., qualité de ce qui est subtil, ثری یغ هالس *prī yang hālus*, ثری یغ تاجم *prī yang tājam.*

SUBTILITÉ, ruse, عقل دای *dāya*, عقل *akal.*

SUBVENIR À, v. n., secourir, ممبری *mem-brī tūlung*, منلوغی *menu-lung-i.*

SUBVENIR, pourvoir à, ممبری بلنج اکن *mem-brī belanja ākan.*

SUBVENTION, s. f., secours d'argent, تولغ وڭ *tūlung wang.*

SUBVERSIF, IVE, adj., یغ مبالقن *yang mem-bālik-kan*, یغ مروسقن *yang me-rūsak-kan.*

SUBVERSION, s. f., حال مبالق *hāl mem-bālik*, فمبلیکن *pem-balik-an*, حال مروسق *hāl me-rūsak*. La — des trônes, فمبلیکن سکل سڭکسان *pem-balik-an segala sirg-gahsāna ka-rajā-an.*

SUBVERTIR, v. a., renverser, مبالق *mem-bālik*, بالی بله *bālik-belāh*, مروسق *me-rūsak.*

SUC, s. m., liqueur exprimée des corps, ایر *āyer*, کوه *kūwah*. — des

fruits, ایر بوه بواهن *āyer būah-buāh-an*. — de viande, کوه داڭڭ *kūwah dāgīng*. — qui coule des arbres, گته *getāh*. Sans —, تیاد برایر *tiāda ber-āyer*, کرڭ *krīng*.

suc, ce qu'il y a de bon, de substantiel dans une chose, اوتق ۲ *ūtak-ūtak.*

SUCCÉDER, v. n., venir après, prendre la place de, مڭگنتی *merg-ganti*, مڭگنتیکن *merg-ganti-kan*, منورت *menūrut*. Il me succédera, ای اکن مڭگنتیکن هسب *ia ākan merg-ganti-kan hamba*. Le fils succéda au prince son père, مک *maka baginda pūn di-ganti ānak-ña*. Le jour succède à la nuit, مک سیخ مڭگنتی *maka siang merg-ganti mālam*. Faire —, مفرگنتیکن *mem-per-ganti-kan.*

SUCCÉDER, réussir. Tout lui succède bien, مک ای براتنڭ دالم سکلین *maka ia ber-untung dalam sa-kali-an pe-karjā-an-ña*.

SE SUCCÉDER, venir l'un après l'autre, برتورت تروتن *ber-turut-turut-an*, برگیلر *ber-gilir*.

SUCCÈS, s. m., résultat heureux, انتڭ *untung*, انتڭ بایق *untung baik*, عاقبة خیر *ākibat keir*. Avoir du —, براتنڭ *ber-untung*, برلاکو *ber-laku*, برهکی *ber-bahagia*. — au jeu,

تیاد برانتخ *mūjur*. Sans —, *tiāda ber-untung*, مالغ *ber-untung mālang*.

SUCCÈS, résultat bon ou mauvais d'une affaire, انتخ *untung*, عاقبة *āqibat*. Mauvais —, *untung mālang*.

SUCCESEUR, s. m., گنتی *ganti*, *peng-ganti*, یغ منورت *yang menūrut*. — au trône, انتخ اتس *untung atas tahta ka-rajā-an*. Il n'a pas de —, تیاد *tiāda peng-ganti-ña*, تیاد وارثن *tiāda wārīṣ-ña*.

SUCCESSIF, IVE, adj., یغ برتورت *yang ber-tūrut-tūrut*, دغن تیاد برهنٹی *dengan tiāda ber-henti*. Des attaques successives, حال ملخکر بیراف کالی *hāl me-langgar be-brāpa kālī dengan tiāda ber-henti*.

SUCCESSION, s. f., suite, série, *peng-ganti-an*, فنروتن *penurūt-an*, سلسله *silsilet*. La — au trône, انتخ اتس تحت کرجاءن *peng-ganti-an atas tahta ka-rajā-an*. La — des rois de Malacca, سلسله رجاج ملاک *silsilet raja-rāja malāka*.

SUCCESSION de temps, فرکتارن *per-kitār-an*, فرکتین *per-ganti-an*, گلیرن *gilīr-an*. La — du jour et de la nuit, فرکتارن سیخ دان مالم *per-kitār-an siang dān mālam*.

SUCCESSION, biens, héritage, *pusāka*, هرت فنخکالن *harta peninggāl-an*. Riche —, فساک *pusāka besār*, هرت فنخکالن یغ باق *harta peninggāl-an yang bānak*. Accepter une —, منریم بارغ فساک *menarīma bārang pusāka*.

SUCCESSIVEMENT, adv., برتورت *ber-tūrut-tūrut*, برکتی *ber-ganti-ganti*, برنخکت *ber-pangkat-pangkat*.

SUCCINCT, E, adj., court, bref, ترسمغن *pendek*, سغکت *singkat*, *ter-simpan*. Son style est —, چار *xāra karāng-an-ña itu ada pendek*. Discours —, بچار قندق *bixāra pendek*.

SUCCINCTEMENT, adv., دغن قندق *dengan pendek-ña*, دغن سغکت *dengan singkat-ña*.

SUCCION, s. f., حال مخیسف *hāl meng-hisap*, فنخسائن *peng-hisap-an*.

SUCCOMBER, v. n., fléchir sous le fardeau que l'on porte, تیاد سمفی *tiāda sampey*, کاله *kalah*.

SUCCOMBER, être vaincu, تیوس *tiwas*, داله *di-ālah*, تندق *tunduk*. Vous succomberez, اغکو اکن تیوس *angkaw akan tiwas*. — à tentation, تیوس ددالم فرچباءن *tiwas di-dālam per-xobā-an*. La ville a succombé, نگری سده اله *nagrī sudah ālah*.

SUCCOMBER, mourir, ماتی *māti*, مشکت *maṣkat*. Le malade a succombé, ماتی سده ایت اورغ *ōrang sākit itu sudah māti*.

SUCCULENT, E, adj., qui a beaucoup de suc, برابر *ber-āyer*. Fruit —, بوه یغ باقی ایرن *būah yang bāñak āyer-ña*. Viande succulente, داگخ *dāgīng yang bāñak kūwah-ña*.

SUCCULENT, nourrissant. Nourriture succulente, مکان یغ قوه *makān-an yang kūwat*, مکانن یغ باقی *makān-an yang bāñak*.

SUCER, v. a., مغسپف *meng-hisap*, ملیست *me-lisut*, لولم *lulum*. — un abcès, مغسپف باره *meng-hisap bārah*. — ses doigts, ملیست جرین *me-lisut jari-ña*. —, téter, مپوسو *meñusu*.

SUÇOIR, s. m., فغسپف *peng-hisap*.

SUCRE, s. m., گول *gūla*, ساکر *sākar*, شکر *šukar*. — blanc, گول فوته *gūla pūtih*. — en poudre, گول فاسر *gūla pāsir*. — candi, گول باتو *gūla batu*. Canne à —, تبو *tebū*.

SUCRÉ, E, adj., doux, qui contient du sucre, برگول *ber-gūla*, مانس *mānis*.

SUCRÉ, qui a rapport au sucre, سغرت گول *sa-bāgey gūla*, سبکی گول *seperiti gūla*.

SUCRER, v. a., مناره گول *menāruh gūla*, ممبوه گول *mem-būbuh gūla*. — du café, ممبوه گول فد ایرقهوه *mem-būbuh gūla pada āyer kahwah*.

SUCRERIE, s. f., lieu où l'on prépare le sucre, گول تمفت ماسق *tampat māsak gūla*.

SUCRERIES, choses sucrées, کوه مانس مینسن *kūweh gūla, mānis-manīs-an*.

SUCRIER, s. m., vase où l'on met le sucre, گول تمفت *tampat gūla*.

SUCRIER, ouvrier, توکغ ماسق گول *tūkang māsak gūla*.

SUD, s. m., partie du monde opposée au nord, سلاتن *selātan*, دقسین *daksīna*. Au —, کسلاتن *ka-selātan*, کسله سلاتن *ka-sa-belāh selātan*. Venant du —, در سلاتن *deri selātan*. Vent du —, اغن سلاتن *āgīn selātan*. Mer du —, لاوت سلاتن *lāut selātan*. Hémisphère —, تغه بلاتن *tergah bulāt-an duniā di-sa-belāh selātan*. Le pôle —, قطب سلاتن *kuṭub selātan*. Sud-est, سلاتن تگغار *tonggāra*. Sud-sud-est, سلاتن منگغار *selātan menonggāra*. Sud-ouest, بارت دای *bārat dāya*. Sud-sud-ouest, دای سلاتن *selātan dāya*.

SUDORIFIQUE, adj., qui provoque la sueur, یغ اکن بروله *yang akan ber-peluh*. Boisson —, اوبت منومن

برفله *obat minūm-an ākan ber-pelūh*.

SUEB, v. n., rendre par les pores une humeur aqueuse, برفله *ber-pelūh*, کلور ایر فله *ka-lūar āyer pelūh*. Il suait, کلورله ایر فله *ka-lūar-lah āyer pelūh-ña*. — sang et eau, برفله ایر دان داره *ber-pelūh āyer dān dārah*.

Fig. Se donner beaucoup de peine, مغوسهکن درین *meng-ūsah-kan dirī-ña*.

SUEUR, s. f., فله *pelūh*, ایر فله *āyer pelūh*. Goutte de —, جیم *jamjam*, تیتق ایر فله *titiq āyer pelūh*. Odeur de —, باو فله *bāu pelūh*. Tu mangeras ton pain à la — de ton visage, دغن فله مکام اغکو *dengan pelūh mukā-mu anḡkaw ākan mākan rōti*.

SUFFIRE, v. n., ماد *memāda*, اد فاد *ada pāda*, اد چوکف *ada xūkup*. Ce riz ne suffit pas, ناسی ایت تیاد *nāsi itu tiāda pāda*. Tous les biens du monde ne suffisent pas à un homme avide, سکل هرت دنیا این *segala harta duniā ini tiāda pāda pada orang ṭema*. Ma grâce vous suffit, نعمتک *nīmet-ku itu pāda bagī-mu*. Cela suffit, چوکفله *xūkup-lah*. Dieu qui suffit à tout, الله کافی *allah kāfi*.

Prov. A chaque jour suffit son mal, فد سسواتو هاری چوکفله جوك *pada sa-suātu hāri xūkup-lah jūga jāhat-ña*.

SUFFISAMMENT, dv., فاد *pāda*, دغن چوکف *xūkup*, دغا که فدام؟ *dengan xūkup. En avez-vous? padā-kah padā-mu*.

SUFFISANCE, s. f., ce qui suffit, کفدائن *ka-padā-an*, کچکوفن *ka-xukūp-an*. Pour notre —, اکن *ākan ka-xukūp-an kāmī*.

SUFFISANCE, sottise vanité, فری *prī somborg*, فری برچوفر *prī ber-xūpar*.

SUFFISANT, E, adj., qui suffit, فاد *pāda*, چوکف *xūkup*, سمفت *sampat*, سمفی *sampey*. Cela n'est pas —, ایت تیاد چوکف *itu tiāda xūkup*.

SUFFISANT, présomptueux, اورغ *orang somborg*, اورغ برچوفر *orang ber-xūpar*.

SUFFOCATION, s. f., حال لس *hāl*, حال ملسکن *hāl me-lemàs-kan*, فری نفس تیاد دافت ماسق کلور *prī nefas tiāda dāpat māsuk ka-lūar*.

SUFFOQUER, v. a., faire perdre la respiration, ملسکن *me-lemàs*, ملسکن *me-lemàs-kan*. — quelqu'un, ملسکن *me-lemàs-kan sa-orang*. Mourir suffoqué, ماتى لس *māti*.

lemàs. — en prenant à la gorge, منچکت men-xekèk.

SUFFOQUER, v. n., ne pouvoir respirer, تيساد دافت برنفس tiāda dāpat ber-nefas.

SUFFRAGE, s. m., voix, سوار suāra. La pluralité des suffrages, کليهن ka-lebēh-an suāra.

SUFFRAGE, approbation, كرضاء ka-redlā-an, اذن izin. Donner son —, approuver, permettre, مبرى اذن mem-brī izin.

SUGGÉRER, v. a., inspirer, mettre dans l'esprit, مغاجر meng-ājar, ماسقن meng-ilhām-kan, كدالم هاتي me-māsuk-kan ka-dālam hāti. Il vous suggérera toutes choses, اى اكن مغاجر كا وسكل سواتو ia ākan meng-ājar kāmū segala sa-suātu.

SUGGESTION, s. f., instigation, persuasion au mal, وسواس waswās, هرهار haru-hāra. — du démon, وسواس شيطان waswās sētān.

SUICIDE, s. m., celui qui se tue, ممبونه درين mem-būnuh dirī-ña, اورغ يڭ orang yang mem-būnuh dirī-ña, ممبونه ديرى pem-būnuh dirī.

SUICIDE, action de se tuer, حال ممبونه درين hāl mem-būnuh dirī-ña, ممبونه ديرى pem-būnuh-an dirī.

SUICIDER (SE), v. pron., ممبونه درين mem-būnuh dirī-ña, ماتى دغن māti dengan sahajā-ña.

Il n'est pas permis de se —, تياذ tiāda ḥalāl mem-būnuh dirī-ña.

SUIE, s. f., ارغ فرار ārang para-pāra.

SUIF, s. m., لى چاير lemāk xāēr, لى ممبوت دين lemāk mem-būat dīan. — de bœuf, لى لمبو lemāk lembu.

SUINT, s. m., اير فله كمبڭ بريرى āyer peluh kambing birī-birī.

SUINTEMENT, s. m., action de suinter, تريس تريس tirīs-an, فتريسن per-tirīs-an.

SUINTER, v. n., couler, sortir presque insensiblement, تريس tirīs, برتريس ber-tirīs. Du vin qui suinte, اير انڭور يڭ برتريس āyer anggūr yang ber-tirīs.

SUITE, s. f., ce qui suit, conséquence, فغهييسن peng-habīs-an, اخرك ākīr-ña, كتروتن ka-turūt-an, اريغن irīng-an. Les suites de cette guerre pourront être malheureuses, مك فرغ ايت بوله جادى فغهييسن يڭ maka prāng itu būleh jādi peng-habīs-an yang xelāka. La — de cette maladie sera la mort, مك اورغ ساكت ايت فداخرك اى اكن ماتى maka orang sākit itu pada ākīr-ña ia ākan māti. Mourir des suites d'une blessure, ماتى درفد لوك māti deri-pada lūka. Par suite de cela, درسبب اوله كارن ايت ايت deri sebab itu.

jālan. Afin que nous suivions ses traces, سغای کامی مشیخت تافق ۲ *supāya kāmī meng-ikut tāpaḥ-tāpaḥ-ña*. — les ordres, منورت تیتہ *menūrut tītah*. — sa passion, منورت *menūrut hawā nefsū-ña*. — le métier de forgeron, ملکوکن *me-lakū-kan pe-karjā-an pandey besī*.

SUIVRE, imiter, منورت کلکون *menūrut ka-lakū-an*.

SUIVRE, remplacer, succéder, مغکنتی *meng-ganti*. Le jour suit la nuit, سیخ مغکنتی مالم *sīang meng-ganti mālam*.

SUIVRE, résulter de, داغ *dātang*, مل درشد ایت *terbit, tūrut*. Il s'en suivra un malheur, *maka deri-pada itu akan dātang xelāka*. Que s'en suivra-t-il? *apa ka-sudāh-an-ña itu*.

SE SUIVRE, v. pron., marcher les uns après les autres, برجالن برتورت ۲ *ber-jālan ber-tūrut-tūrut*.

SUJET, s. m., cause, motif, سبب *sebāb*, تگل *tagal*, کارن *kārna*. Je ne connais pas le — de la dispute, همب تیساد تاهو سبین فربتاهن ایت *hamba tiāda tāhu sebāb-ña per-bantāh-an itu*. A quel — ? *ada sebāb-ña*. Le — de cette lettre, *tagal sūrat itu*.

SUJET, matière, فرکار *porkāra*, حال *hāl*. Je ne puis rien dire sur

ce —, همب تیاد بوله برکات اتس فرکار, *hamba tiāda būleh ber-kāta ātas porkāra itu*.

SUJET, personne sous le rapport du mérite. C'est un bon —, ای سؤرع *īa sa-ōrang bāik*. Les mauvais sujets, سگل اورغ جاهت *segala orang jāhat*.

SUJET, TE, adj., soumis à une autorité, اورغ یغ تعلق *ōrang yang talok*, یغ یغ تندق *yang tunduk*, یغ *yang di-bāwah parentah*. Nous sommes tous sujets aux lois du pays, کامی این سکلین اد دباوه حکم *kāmī ini sa-kali-an ada di-bāwah hukum nagri*.

SUJET, obligé, اوسه *hārus*, هارس *ūsah*. — à payer l'impôt, هارس *hārus mem-bāyar xūkey*. Tous les hommes sont sujets à la mort, اوسه سگل اورغ ماتی *ūsah segala orang mātī*.

SUJET, accoutumé, exposé à, یاس *biāsa*, بوله کن *būleh kena*. Il est — à s'enivrer, ای یاس جادی *īa biāsa jādi mābuk*. Le pays est — aux tremblements de terre, نگری ایت ترکادغ ۲ کن کفه بومی *nagri itu ter-kādang-kādang kena gumpah būmi*. — aux maladies, بوله کن فپاکت *būleh kena peñākit*. Les sujets, le peuple, رعیه *rayat*, قوم *kaum*. Les sujets doivent aimer leur roi, هارس رعیه

ایت مغاسه رجان *hārus rayat itu mengāsih rajā-ña*.

SUJÉTION, s. f., dépendance, فري s. f.,
فري یغ دباوه *prī yang talok*, فري یغ تعلق
prī yang di-bāwah parentah. A cause de la — dans laquelle il
se trouve, کارن فري تعلق *kārna prī talok-ña*.

SULFATE, s. m., کارم اسم بليرغ *gāram asam balérang*.

SULFUREUX, EUSE, adj., یغ اد
یغ بليرغ دالم *yang ada balérang dā-lam-ña*.

SULTAN, s. m., سلطان *sultān*.

SULTANAT, s. m., سلطانة *sultānet*.

SULTANE, s. f., سلطان فون استری *sultān pūña istri*. — validé, بند
سلطان *bunda sultān*.

SUMATRA, s. m., ثولو فرج *pulaw perxa*, اندلس *andalas*, سمر *suma-tra*, سمنتر *samantra*.

SUPERBE, adj., fier, orgueilleux,
بسر هاتی *besar hati*, جماو *jemāwa*,
سمبغ *sombong*, بغکت *bongkak*. Il
résiste aux superbes, ای ملاون سکل
اورغ یغ بسرهتین *ia me-lāwan se-gala orang yang besar hati-ña*.
Le — sera humilié, اورغ جماو ایت
اکن درندهکن *orang jemāwa itu akan di-rendah-kan*.

SUPERBE, magnifique, انده *indah-indah*, ملی *mulia*. Vêtement
—, فکاین یغ انده *pakēy-an yang*

indah-indah. Un festin —, فرجمون
per-jamū-an yang mulia.

SUPERBE, s. f., orgueil, کجماوان
ka-jemawā-an, بغکت هاتی *bongkak hati*. Je déteste la —, اکو مبنجی
aku mem-benxi ka-jemawā-an.

SUPERBEMENT, adv., orgueilleuse-
ment, دغن سمبغن *dengan sombong-ña*, دغن بغکت هاتی *dengan bongkak hati*.

SUPERBEMENT, magnifiquement,
دغن کملیان *dengan ka-mulīa-an*.
— habillé, برفاکی دغن فکاین یغ انده *ber-pakēy dengan pakēy-an yang indah-indah*.

SUPERCHERIE, s. f., دای *dāya*,
تیغو *tipu*, سمو *semū*. User de —,
بردای *ber-dāya*, منیغو *menipu*, ممو
meñemū.

SUPERFICIE, s. f., surface, موک
mūka, لور *lūar*, ظاهر *tlāhir*, وجه
wajah. La — de la terre, موک بوی
mūka būmi itu. — plane, موک
رات *mūka rāta*, ظاهر داتر *tlāhir dātar*.

SUPERFICIEL, LE, adj., تاد دالم
tiāda dālam, کورغ دالم *kūrang dālam*. Connaissance superficielle,
پغتهون یغ تاد دالم *pergatahū-an yang tiāda dālam*. Considération
superficielle, فنداغن یغ کورغ دالم
pemandāng-an yang kūrang dālam.

Homme —, اورغ یخ تیاد سمعی فهم, *ōrang yang tiāda sampey fehem.*

SUPERFICIELLEMENT, adv., اتس *atas pri yang kūrang dālam.*

SUPERFIN, E, adj., très fin, هالس *hālus sa-kāli*, یخ ترانام *yang ter-utāma.*

SUPERFLU, E, adj., لفه *limpah*, له درشد حاجة *lebèh deri-pada hājat.* Le —, یخ اد لفه *yang ada limpah.* Sans manque ni —, تیاد *tiāda kūrang dān* له *lebèh.*

SUPERFLUITÉ, s. f., کلفاهن *ka-limpāh-an*, کلین *ka-lebèh-an.*

SUPÉRIEUR, E, adj., qui est au dessus, یخ داتس *yang di-ātas*, یخ *yang lebèh*, یخ تینگی *yang tinggi*, یخ بسر *yang besār.* Étage —, تفت *tingkat yang di-ātas.* Place supérieure, تفت یخ تینگی *tampat yang tinggi.* Prix —, هرک *harga tinggi.* Un homme —, سوره بسر *sa-ōrang besār.* Il est — en force, کوسا له بسر *kuasā-ña lebèh besār.* Une réputation supérieure, نام یخ مشهور *nāma yang mašhūr.*

SUPÉRIEUR, chef, کفال *kapāla*, فخرولو *panghūlu.* Un — de couvent, کفال رومه اورغ برعبادة *kapāla rūmah ōrang ber-ibādat.*

SUPÉRIORITÉ, s. f., excellence au-dessus des autres, ثری یخ له *pri yang lebèh*, ثری یخ له تینگی *pri yang lebèh tinggi*, کلین *ka-lebèh-an.*

SUPÉRIORITÉ, dignité de chef, فشکت فخرولو *pangkat panghūlu.*

SUPÉRIORITÉ, autorité, کواس *kuāsa.*

SUPERLATIF, s. m. Le — s'exprime, en tant que degré de comparaison, par les mots: ترله *ter-lebèh*, ساکالی *sa-kāli*, ما *mahā*, بايق *bāyik*. Degré —, فشکت یخ ترله تینگی *pangkat yang ter-lebèh tinggi.* Il est bête au —, ای بوده ساکالی *ia bōdoh sa-kāli.* Glorieux au —, ما ملي *mahā mulia.*

SUPERPOSER, v. a., مبوبه اتس *mem-būbuk atas*, ملق اتس *me-letāk atas.*

SUPERSTITIEUX, EUSE, adj., qui a de la superstition, ترلوسکالی متدین *ter-lālu sa-kāli matedeyin*, یخ *yang per-xāya ākan bārang yang sia-sia.*

SUPERSTITIEUX, où il y a de la superstition, باطل *bāṭil.*

SUPERSTITION, s. f., اعتقاد باطل *itikād bāṭil*, ایمان یخ تیاد سبین *īmān yang tiāda sebab-ña*, کفرچیان یخ *ka-perxayā-an yang sia-sia.*

SUPPLANTER, v. a., مفردياکن *mem-per-dayā-kan*, مبالقن سرت مشكنتی *mem-bālīk-kan serta meng-ganti*. Il m'a supplanté, ای سده فردیاکن *ia sudah per-dayā-kan pātek*.

SUPPLÉANT, E, adj., یغ مشكنتی *yang meng-ganti*, پغشكنتی *perg-ganti*.

SUPPLÉER, v. a., ajouter ce qui manque, منبه یغ کورخ *menambah yang kūrang*, ممنوهی *memenūh-i*, ممبری *mem-brī*. — à ce qui leur manque, ممنوهی ککراغن *memenūh-i ka-kurāng-an-ña*.

SUPPLÉER, remplacer, مشكنتی *meng-ganti*.

SUPPLÉMENT, s. m., ثنباهن *penambāh-an*, فرتباهن *per-tambāh-an*.

SUPPLIANT, E, adj., qui supplie, یغ ممته *yang memūhun*, یغ ممته *yang me-minta*.

SUPPLICATION, s. f., فرمتان *per-mintā-an*, فرمون *pemuhūn-an*, دعا *dqā*. Il offrit ses supplications, سده دفرسمهکن بیراف فرمتان *sudah di-per-sembah-kan-ña be-brāpa per-mintā-an*. Humble —, دعا یغ *dqā yang rendah*.

SUPPLICE, s. m., punition corporelle ordonnée par la justice, سقس *siksa*, بدن سقس *siksa badūn*. Souffrir un —, کس *kena siksa*, دسقس *di-siksa*. Les supplices éternels, سقس نارک *siksa nāraka*.

Instruments de — فرکاکس مپکساکن *perkākasmēñiksū-kan orang*. Condamner au dernier —, مشککن *merg - hukum - kan ākan māti di-būnuh*.

SUPPLICE, tourment, سغسار *sarg-sāra*. Endurer des supplices, مرسائی *me-rasā-i sargsāra*.

SUPPLICIER, v. a., mettre à mort, ممبونه *mem-būnuh*. — un assassin, ممبونه سورخ ممبونه *mem - būnuh sa-orang pem-būnuh*.

SUPPLICIER, tourmenter, مپسراکن *mēñangsarā-kan*.

SUPPLIER, v. a., مموهن *memūhun*, منت دعا *me-minta, minta dqā*. — instamment, مموهن دغن سگه *memūhun dergan sungguh-sungguh*.

SUPPLIQUE, s. f., سورت فرمتان *sūrat per-mintā-an*. Présenter une —, مفرسمهکن سورت فرمتان *mem-per-sembah-kan sūrat per-mintā-an*.

SUPPORT, s. m., ce qui soutient une chose, ce sur quoi elle porte, تشکت *tungkat*, سوکخ *sōkong*. —, piédestal, فلپیکن *pe-lapik-an*.

Fig. **SUPPORT**, aide, appui, protection, تولخ *tūlung*, فنولخ *penūlung*, فرلندوخن *per-lindūng-an*.

SUPPORTABLE, adj., qu'on peut souffrir, supporter, یغ دافت دتاهن *yang dāpat di-tāhan*, یغ تردریت

yang ter-derita. Froid —, ديشن يڭ *din̄in yang dāpat di-tāhan orang*. Cette douleur n'est pas —, ساكت ايت تيا د ترديت لاکي *sākūt itu tiāda ter-derita lāgi*.

SUPPORTABLE, qu'on peut tolérer, excuser, ديشن يڭ دافت ديبرکن *yang dāpat di-biār-kan*. Cela n'est pas —, تيا د هارس ايت ديبرکن *tiāda hārus itu di-biār-kan*.

SUPPORTÉ, E, part. pas. du v. supporter, enduré, ترشکڭ *ter-tanggung*, تر تاهن *ter-tāhan*, ترديت *ter-derita*.

SUPPORTÉ, soutenu, دتڭکت *di-tungkat*.

SUPPORTÉE, v. a., soutenir, منڭکت *menungkat*, منجنجڭ *men-junjung*.

SUPPORTER, endurer, منڭکڭ *menanggung*, مندریت *men-derita*, مناهن *menāhan*. — un châtement, منڭکڭ سقس *menanggung siksa*. — une maladie, مندریت سکتين *men-derita sakīt-an*.

SUPPOSER, v. a., former une conjecture, présumer, کير *kīra*, سڭک *sangka*, ميکر *memikir*, فکر *pikir*. Je suppose qu'il dort, همب کيراي *hamba kīra ia tidor*. Supposé qu'il en soit ainsi, جکلو سکالي *jikalaw sa-kālī pūn ba-gitu*.

SUPPOSER, alléguer, مباو فرکاريڭ *mem-bāwa porkāra yang*

dusta. — un récit, مباو چترایڭ *mem-bāwa xeritrā yang* *dusta*.

SUPPOSITION, s. f., conjecture, opinion, آگه *āgah*, سڭک *sangka*, فرکرائن *per-sangkā-an*, فرکرائن *per-kirā-an*. — fausse, سڭک يڭ *sangka yang tiāda benār*.

SUPPÔT, s. m., fauteur, partisan, agent pour le mal, يڭ منولڭ فد بارڭ *yang menūlung pada bārang yang jāhat*. Un — de Satan, يڭ منولڭ فد سکا لي *sa-ōrang yang jāhat sa-kālī*.

SUPPRESSION, s. f., action d'empêcher de paraître, حال ملارڭ *hāl me-lārang*.

SUPPRESSION, action de passer sous silence, حال منديکن *hāl men-diam-kan*.

SUPPRESSION, action de retrancher, حال مونتڭ *hāl memūtung*.

SUPPRESSION d'urine, ساکت تيا د بوله کنڭڭ *sākūt tiāda būleh kenxing*.

SUPPRIMER, v. a., empêcher de paraître, cacher, ملارڭ *me-lārang*, مپنينکن *meñem-bunī-kan*. — un journal, سورت خبر دڭڭ *sūrat kabār di-xāp*.

SUPPRIMER, taire, passer sous silence, منديکن *men-diam-kan*. Il a supprimé bien des circonstances du récit, اي سده منديکن بيراي حال *ia sudah men-*

*dīam-kan be-brāpa hāl ahwāl
xeritrā itu.*

SUPPRIMER, retrancher, *مونتغ me-
mūtung*, *مغرت mergerat*. J'ai sup-
primé un chapitre du livre, *همب
سده فوتغ سواتو فصل کتاب ایت* *hamba
sudah pūtung suātu faṣal kitāb
ītu.*

SUPPRIMER, abolir, *منیداکن me-
niadā-kan*. — une loi, *منیداکن حکم
meniadā-kan hukum.*

SUPPURATION, s. f., *نانه nānah*,
حال کلورنانه hāl ka-lūar nānah.

SUPPURER, v. n., *برنانه ber-nānah*,
کا-لوارنانه ka-lūar nānah. La blessure
suppure, *لوک ایت برنانه lūka itu
ber-nānah*. Faire —, *برنانهکن ber-
nānah-kan*, *مغلورکن mergalūar-
kan nānah*.

SUPPUTATION, s. f., *هتوغن hitung-
an*, *بلاغن bilāng-an*, *حساب hisāb*.
La — de la dépense, *هتوغن بلنج
hitung-an belanja itu.*

SUPPUTER, v. a., *مغیتغ merg-
hītung*, *هیتغ مغیتغ hitung-meng-
hītung*, *مغیسابکن mem-bilang*,
مغ-hisāb-kan. Tout a été sup-
puté, *سموان ایت سده دحسابکن
samuā-ña itu sudah di-hisāb-
kan.*

SUPRÉMATIE, s. f., supériorité,
*پری یغ مها تئگی prī yang mahā
tinggi*, *کلبهن ka-lebēh-an*.

SUPRÊME, adj., au dessus de tout
en son genre, *مها بسر mahā besār*,
مها تئگی mahā tinggi. Pouvoir —,
*کواس یغ مها بسر kuāsa yang mahā
besār*. L'Être —, *توهن الله tūhan
allah*. Au — degré, *ترولوامت ter-
lālu āmat*, *بایق سکالی bāñak sa-
kāli*.

SUPRÊME, dernier. Le moment
—, *کتیک موت kotika maut*.

SUR, prép., *داتس atas*, *داتس di-
atas*, *کا-اتس ka-atas*. — la maison,
آتس رومه atas rūmah. Disputer —
un sujet, *بربته آتس سواتو فرکار ber-
bantah atas suātu porkāra*. —
votre parole je jetterai le filet,
*آتس سبدام فائق اکن ملاهکن فوکت
atas sabdā-mu pāteḡ ākan me-
lābuh-kan pūkat*. Il demeure — la
montagne, *ای دودق داتس گونخ ēa
dūdūq di-atas gūnūng*. Porter —,
مماو کا-اتس mem-bāwa ka-atas.
Monter — un cheval, *نایق کا-اتس
nāiḡ ka-atas kūda*. Quelque-
fois *آتس atas* est remplacé par
د *di*, *ک ka*, ou *کفد ka-pada*. —
mer, *دلوت di-lāut*. — la côte,
دپاسیسر di-pasisir. — le chemin,
دجالان di-jālan. Tourner — la
gauche, *باتق ککیری bāliḡ ka-kiri*.
— le milieu de jour, *فد تغه هاری
pada tengah hāri*. Venir — l'eau,
تبل timbul.

SUR, près, دکت *dekàt*, همپير *hampir*. Cette ville est située — la rivière, مك نكرى ايت دكت سوغى *maka nagri itu dekàt sūngēy*. — le soir, همپير قنڭ *hampir petàng*.

SUR, E, adj., acide, اسم *āsam*, ماسم *māsam*. Ce fruit est —, بوه *būah* ايت اسم *itu āsam*.

SŪR, E, adj., certain, vrai, تنتو *tantu*, سڭكه *sungguh*, بنر *benār*. Cela n'est pas —, ايت تياڊ تنتو *itu tiāda tantu*. Un gain —, لاب يڭ تنتو *lāba yang tantu*. Sa promesse est sûre, جنجين سڭكه *janji-ñasungguh*. Des paroles sûres, فركتان يڭ بنر *per-katā-an yang benār*. Je suis — que, همب يقين بهو *hamba yekīn bahwa*.

SŪR, ferme, solide, تڭكه *tegūh*, كوكه *kūkuh*. Un rempart —, بنتڭ تڭكه *bintīng tegūh*.

SŪR, en qui on peut se fier, كفرچيان *ka-perxayā-an*, بنر *benār*. Un ministre —, سؤرڭ منتري *sa-ōrang mantri yang ka-perxayā-an*. Un homme —, سؤرڭ بنر *sa-ōrang benār*.

SŪR, en sécurité, سنتوس *san-tawsa*, سلامة *salāmat*, تتڭ *tetap*.

A coup sŭr, دڭن تنتون *dengan tantū-ña*.

SURABONDAMMENT, adv., دڭن *dengan limpah-ña*.

SURABONDANCE, s. f., کلهاهن *ka-limpāh-an*, کلبيين *ka-lebēh-an*.

SURABONDANT, E, adj., يڭ لغه *yang limpah*.

SURABONDER, v. n., ملغه *me-limpah*, اڊ لغه *ada limpah*. La grâce a surabondé, نعمة سده لغه *niṁet sudah limpah*. Je surabonde de joie, اكو سکلکالی سارت دڭن کسکائن *āku sa-kali-kālī sārāt dengan ka-sukā-an*.

SURACHETER, v. a., مبلې بارځ ترلاډو *mem-beli bārang ter-lālu māhal*.

SURANNÉ, E, adj., يڭ توا سکالی *yang tuā sa-kālī*. Mode surannée, چاريڭ توا سکالی *xāra yang tuā sa-kālī*, چاريڭ تياڊ دفاکي اورڭ لاکي *xāra yang tiāda di-pākey ōrang lāgi*.

SURBAISSÉ, E, adj., vouîte surbaissée, لڭکڭ يڭ کورڭ نڭکي *leng-kung yang kūrang tīnggi*.

SURCHARGE, s. f., surcroît de charge, مواتن يڭ ترلاډو برت *muāt-an yang ter-lālu brāt*.

SURCHARGÉ, E, part. pas. du v. surcharger, سارت امت *sārāt āmat*, ترموت ترلاډو بايق *ter-sārāt ter-mūat ter-lālu bāñāk*.

SURCHARGER, v. a., charger trop, مپارت ترلاډو امت *meñārat ter-lālu āmat*, منبه کبرائن *menambah ka-*

brāt-an. — l'estomac, ماكن ترللو *mākan ter-lālu bāñak.*

SURCHARGER d'impôts, منت اوڤتي *me-minta ūpatī ter-lālu bāñak.*

SURCROÎT, s. m., فرتباهن *per-tam-bāh-an*, فريبان *per-bañāk-an*. Et toutes ces choses vous seront données par —, سكلين فركاراين اكن, *sa-kalī-an por-kāra ini ākan di-tambāh-i pada kāmū.*

SURDENT, s. f., كيكى سمبخ *gēgi sumbing.*

SURDITÉ, s. f., فرى يڭ نولى *prī yang tūli*, كتلين *ka-tulī-an*.

SÛREMENT, adv., دغن تننو *dengan tantu*, سسنگهن *sa-sungguh-ña*, سسپاي *sa-nisxāya*, بتل *betül-betül.*

SURENCHÈRE, s. f., توارن يڭ له *tawār-an yang lebèh tinggi*, نلاين يڭ له *nilēy-an yang lebèh.*

SURENCHÉRIR, v. n., مناوراتس *menāwar* atas *tawār-an orang lain*, مناره هرك يڭ له *menāruh harga yang lebèh.*

SURÉROGATION, s. f., نفلة *neflat*, au delà de ce qui est obligatoire, زيادة على الواجب *ziyādat ala el-wājib.*

SURÉROGATOIRE, adj., نفلة *neflat*. Prière —, سمبخ نفلة *sembahyang neflat.*

SÛRETÉ, s. f., éloignement de tout danger, كستوسان *ka-santawsā-an*, كتشافن *ka-tetāp-an*, سمجهر *sejahtra*. En — pour toujours, دغن كستوسان سمفى سلمان *dengan ka-santawsā-an sampey sa-lama-lamā-ña.*

SÛRETÉ, garantie, caution, فغاكو *perg-āku*, اكون *akū-an*, چوگو *xōgo*. Je demande une — pour cet argent, اكون منت فغاكو وڭ ايت *āku minta perg-āku wang itu.*

Mettre en SÛRETÉ, enfermer, emprisonner, مننوت *menūtup*, مننجاكن *memanjarā-kan.*

SURFACE, s. f., superficie, موک *mūka*, اتس *ātas*, ناتر *nātar*. La — de la terre, موک بومى *mūka būmī*. — de l'eau, موک اير *mūka āyer*. La — de cette pierre, اتس باتوايت *ātas-ña bātu itu*. — plane, موک *mūka rāta*. — courbe, موک رات *mūka rāta*. — بارغ يڭ بولت *mūka bārang yang būlat.*

SURFACE, extérieur, لور *lūar*, ظاهر *tlāhir*. Voir une chose à sa —, ملهت بارغ درلورن *me-tihat bārang deri lūar-ña.*

SURFAIRE, v. a., منت هرك تغكى *minta harga tinggi*, مناره هرك يڭ *menāruh harga yang ter-lālu besār.*

SURGEON, s. m., rejeton qui sort du pied de l'arbre, چشکتن یخ تمبه *čaxkuk̄ yang tum-buh deri-pada kākī pōhon*.

SURGIE, v. n., arriver, داتخ *dātang*, سحقی *sampey*. — au port, داتخ کلبوهن *dātang ka-labūh-an*.

SURGIR, s'élever, naître, تربت *terbit*, منجادی *men-jādi*. Des difficultés ont surgi, کسکارن سده تربت *ka-sukār-an sudah terbit*.

SURHUMAIN, E, adj., سقتی *sak̄ti*. Force surhumaine, کواس یخ سقتی *kuāsa yang sak̄ti*. Vertu surhumaine, کسکتین *ka-sak̄ti-an*.

SURINTENDANT, s. m., جورو *jūru*, کفال *kapāla*. — du palais, جورو استان *jūru astāna*. — des finances, بندهار *bendahāra*.

SURJET, s. m., فرهوبخ جاهت *per-hūbung jāhit*. Coudre en —, مغهوبخ دغن منجاهت *merg-hūbung degan men-jāhit*.

SURLENDEMAIN, s. m., دو هاری *dūa hāri kamudī-an*, لوس *lūsa*. Il est arrivé le —, دو هاری *dūa hāri kamudī-an* ia sudah *dātang*.

SURMENER, v. a., مللهکن *me-lələh-kan*. — un cheval, مللهکن کود *me-lələh-kan kūda*.

SURMONTÉ, E, adj., au dessus de quoi est placée quelque chose. Une

colonne surmontée d'une statue, تیخ یخ اد فاتخ اتس *tīang yang ada pātung atas-ña*.

SURMONTER, v. a., monter au dessus, نایق کئاس *nāik ka-ātas*.

SURMONTER, vaincre, مغالهکن *merg-ālah-kan*, منخ اتس *menang atas*. — ses ennemis, مغالهکن موسه *merg-ālah-kan mūsuh*.

SURNAGER, v. n., تمبل *timbul*, منمبل *menimbul*, برهاپت *ber-hānūt*. Le liège surnage, کایو گابس ایت تمبل *kāyu gābus itu timbul*.

SURNATUREL, LE, adj., سقتی *sak̄ti*, عجیب *ajīb*.

SURNATURELLEMENT, adv., اتس *atas*, فری یخ سقتی *prī yang sak̄ti*, اتس فری یخ عجیب *atas prī yang ajīb*.

SURNOM, s. m., گلر *gelār*.

SURNOMMER, v. a., مغلر *merg-gelār*, ممبری گلر *mem-brī gelār*.

SURPASSÉ, E, part. pas. du v. surpasser, ترلفو *ter-lampaw*, تیوس *tīwas*.

SURPASSER, v. a., منجادی لبه *men-jādi lebèh*, مللوی *me-lalū-i*, ملفو *me-lampaw*, مغاله *merg-ālah*.

SURPLIS, s. m., تونیه *tūniyet*.

SURPLUS, s. m., le reste, l'excédant, کلپین *ka-lebèh-an*, لقاون *lampāw-an*, قنغکالن *peninggāl-an*, باقی *bāki*, ممبخ *mumbang*. Le —

sera pour les pauvres, یغ کلین ایت *yang ka-lebēh-an*
 itu akan orang meskin.

AU SURPLUS, loc. adv., اد فون
ada pūn, تباهن سبرمول *sa-ber-mūla*,
 فول *tambāh-an pūla*.

SURPRENANT, E, adj., ترجیران
ter-heirān, عجب *ajeb*. Des choses
 surprenantes, یغ ترجیران
bārang-bārang yang ter-heirān.

SURPRENDRE, v. a., étonner, مبری
 حیران *mem-brī heirān*, مخیرانکن
meng-heirān-kan, منچشکن *men-*
xengang-kan.

SURPRENDRE, causer un saisis-
 sement, مبری هیة *mem-brī heibat*,
 منچکن *mengejūt-kan*.

SURPRENDRE, arriver à l'impro-
 viste, داتخ سکنیخ *dātang sa-kun-*
ñung-kunñung. La pluie nous a
 surpris, هوجن ایت سده داتخ سکنیخ *hūjan itu sudah dātang sa-kun-*
ñung-kunñung.

SURPRENDRE, attaquer à l'im-
 proviste, مبرغ سکنیخ *meñerang*
sa-kunñung-kunñung, مبرکف *meñer-*
kap.

SURPRENDRE, abuser, tromper,
 منیفو *menīpu*, ممفردیاکن *mem-per-*
dayā-kan.

SURPRIS, E, part. pas. du v. sur-
 prendre, étonné, چغخ *xengang*,
 ترماشو *ter-māngu*, حیران *heirān*.

SURPRISE, s. f., étonnement,
 کچغاغن *ka-xengāng-an*, دهشة *dah-*
ṣat.

SURPRISE, tromperie, فرتقون
per-tipū-an, فردیائ *per-dayā-an*.

SURSAUT, s. m., ککجوتن *kejūt*,
ka-kejūt-an. S'éveiller en —,
 ترکیجت *ter-kejūt*.

SURSEoir, v. a., مفرهنتیکن *mem-*
per-hentī-kan, منشکهن *menang-*
guh-kan. — un jugement, مفرهنتیکن
 حکم *mem-per-hentī-kan hūkam*.

SURSIS, s. m., فرهنتین *per-*
hentī-an, فرتغکوهن *per-tangguh-an*.

SURSIS, E, adj., différé, تشکه
tangguh, ترتشکه *ter-tangguh*.

SURTAXE, s. f., nouvelle taxe,
 جوکی یغ بهارو *xūkey yang bahāru*.

SURTAXE, taxe excessive, جوکی
 یغ ترلالو باق *xūkey yang ter-lālu*
bānak.

SURTOUT, adv., استیمو *istimēwa*,
 فرتام *portāma*, هبای *hubāya*.

SURVEILLANCE, s. f., فنجرون
pen-jurū-an, تشکون *tunggū-an*,
 اغاتن *ingāt-an*.

SURVEILLANT, E, adj., اورغ برجاك
orang ber-jāga, فنشکو *penunggu*,
 جورو *jūru*.

SURVEILLE, s. f., le jour qui
 précède la veille, کلارن دهولو *kela-*
mārin dahulu.

SURVEILLER, v. a., منجاك *men-jāga*, منڭكو *menunggu*, ملهاتی *melihāt-i*, ملهراكن *memeliharā-kan*.

SURVENDRE, v. a., منجول ترلانو *men-jūal ter-lālu māhal*.

SURVENIR, v. n., داتخ *dātang*, منجادی *men-jādi*, چوئل *jūpul*, چوئل *xūpul*. Il survint du monde, اورغ داتغله *orang dātang-lah*. Il m'est survenu un malheur, هب *hamba ka-datāng-an xelāka*. S'il survient quelque chose, جكلواد سواتو حال *jikalaw ada sa-suātu hāl*. Que vous est-il survenu? اى برلاكو اتم *apa ber-lāku atas-mu*.

SURVIVANT, E, adj., يڭ هيدف لآڭي *yang hīdup lāgi*, يڭ عمرن له فنجڭ *yang umur-ña lebeh panjang*. Le — aura tout, مك اورغ يڭ له فنجڭ *maka orang yang lebeh panjang umur-ña itu akan tarīma samuā-ña*.

SURVIVRE, v. n., هيدف له لام *hīdup lebeh lāma*.

SUS, prép. En —, لآڭي *lāgi*, له *lebeh*, تباهن قول *tambāh-an pūla*, له درفد ايت *lebeh deri-pada itu*.

SUSCEPTIBLE, adj., يڭ بوله *yang būleh*, يڭ دافت *yang dāpat*. — de modification, يڭ بوله براوبه *yang būleh ber-ubah*, يڭ دافت داوبه *yang*

dāpat di-ubah. — de réparation, يڭ دافت ديسكى *yang dāpat di-baik-i*.

SUSCEPTIBLE, qui s'offense facilement, ماره *lekās mārāh*, فنجڭ *panxing*. Il est —, اى لكس ماره *ia lekās mārāh*.

SUSCITER, v. a., faire naître, منربتنكن *mem-bāngun-kan*, منربتنكن *menerbit-kan*, مڭداكن *meny-adā-kan*. Je susciterai un prophète, اكو هندق مڭداكن سورغ نبى *aku hendak mem-bāngun-kan sa-orang nabī*. — une maladie, مڭداكن كسكتين *meny-adā-kan ka-sakīt-an*. — une lignée à son frère, مڭداكن بنه قد *mem-bāngun-kan benih pada sudarā-ña itu*. — des dissensions, منبلكن چدرا *menimbul-kan xidra*.

SUSCRIPTION, s. f., علامة *alamat*, سورت *alamat surat*.

SUSDIT, E, adj., ترسبت *ter-sebūt*, ترسبت داتس *ter-sebūt di-atas*. Le —, يڭ ترسبت ايت *yang ter-sebūt itu*.

SUSPECT, E, adj., يڭ مبرى شهة *yang mem-brī subhet*, ككن شك *kena šak*. Une personne suspecte, اورغ *orang yang kena šak*. Qui est —, qui est suspecté, يڭ *yang di-tuhumet-kan*. Un témoin —, يڭ سقى *sa-orang saksi yang di-tuhumet-kan*.

SUSPECTER, v. a., مناره شك *me-nāruh šak*, منهنمتكن *menuhumet-kan*, منرك *menarka*, ايشت قد بارغ *aišt qd bārg*, اف ۲ *īngat pada bārang apa-apa*.

SUSPENDRE, v. a. élever en l'air pour laisser pendre à l'aide d'un lien, مهنگتن *merg-gantung*. — une lampe, مهنگتن ثليت *merg-gantung palita*. — une pierre au cou, مهنگتن *merg-gantung suātu batu pada lēher*. Nous avons suspendu nos instruments de musique aux arbres, کامي سده مهنگتن کچافي ۲ *kāmi sudah merg-gantung kexāpi-kexāpi kāmipada pōhon-pōhon*.

SUSPENDRE, différer, مهنگاه *menangguh*, ملبتکن *me-lambat-kan*. — l'exécution d'un jugement, مهنگاهکن حکم *menangguh-kan hukum*.

SUSPENDRE, interrompre, مهنهتیکن *merg-hentī-kan*. — des travaux, مهنهتیکن فکرچان *merg-hentī-kan pe-karjā-an*.

SUSPENDRE quelqu'un de ses fonctions, مهنهتیکن جاتن سورغ *mem-per-hentī-kan jabāt-an sa-ōrang*.

SUSPENDU, E, part. pas. du v. suspendre, گتنگ *gantung*, ترگتنگ *ter-gantung*. Lampe suspendue, ثليت *palita yang ter-gantung*, Du fer — à un aimant, بى يگ ترگتنگ *bi yig ter-gantung*.

besi yang ter-gantung pada batu brāni. — dans les airs, لا يگ *lāyang*, برکبارن *ber-kibār-an*.

SUSPENDU, remis, arrêté, هنتى *henti*, ترهنتى *ter-henti*. Des travaux suspendus, يگ ترهنتى *pe-karjā-an yang ter-henti*. — de ses fonctions, اورغ يگ ترهنتى جاتن *ōrang yang ter-henti jabāt-an-ña*.

SUSPENDU, dans l'admiration, يگ هتين لکت *yang hati-ña lekāt pada*, يگ راون هتين *yang rāwan hati-ña*.

SUSPENS (EN), loc. adv., بمبغ *bim-bang*, تيا د فوتس *tiāda pūtus*. Il est en —, بمبغ هتين *bimbang hati-ña*. Une chose en —, فکرا يگ بلم فوتس *porkāra yang belum pūtus*.

SUSPENSIF, IVE, يگ مهنگاهکن *yang menangguh-kan*, يگ منتیکن *yang me-nantī-kan*.

SUSPENSION, s. f., action de suspendre, فگتنورغ *perg-gantung-an*.

SUSPENSION d'armes, فرهنتين *per-hentī-an prang*.

SUSPENSION, surséance, فرهتگوهن *per-targūh-an*.

SUSPENSOIRE, s. m., تالى مهنگتنگ *tālī merg-gantung*.

SUSPICION, s. f., شك *šak*, تهمة *tuhumet*.

SUSTENTER, v. a., مبرى ماکن مينم *mem-brī mākan minum*, ميساکن

mem-biayā-kan, مملهران *memeli-harā-kan*.

SUTURE, s. f., jointure des os du crâne, فرهوغن *per - hubūng - an*, فرسمباتن تولغ كفال *per - sambāt-an tūlang-tūlang kapāla*.

SVELTE, adj., léger, délié, رمثغ *rampīng*, لمغی *lampey*. Taille —, پینگغ رمثغ *pinggang rampīng*. Colonne —, تیغ لمغی *tiang lampey*.

SYBARITE, adj., efféminé, corrompu, یغ جادی سفرت فرهوغن *yang jādiseperti perampūan*, اورغ برشهوة *ōrang ber-šahwat*.

SYLLABAIRE, s. m., كتاب الحجا *kitāb el-hijā*.

SYLLABE, s. f., voyelle seule ou jointe à d'autres lettres qui se prononcent par une seule émission de voix, هجا *hijā*. Syllabe, partie d'un mot, جزء کلمه *juza kalimat*.

SYLLOGISME, s. m., argument, قياس *kīyās*.

SYMBOLE, s. m., figure, image, افام *upāma*, علامة *alāmat*, اشارة *išārat*. L'ancre est le — de l'espérance, مک ساوه ایت افام فمهرائن *maka sāuh itu upāma peng-harāp-an*.

SYMBOLE, formulaire des articles de la foi, قانون الیمان *kānūn el-īmān*, فمجارن ایمان *peng - ajār - an īmān*. — des apôtres, فمجارن ایمان

درسکالین الرسولن *peng - ajār - an īmān deri sa-kali-an er-rasūlin*.

SYMBOLIQUE, adj., یغ دغن افام *yang dengan upāma*, یغ دغن اشارة *yang dengan išārat*, مثالی *mišāli*.

SYMBOLISER, v. n. avoir du rapport, جادی افام *jādi upāma*, جادی علامة *jādi alāmat*.

SYMBOLISER, v. a., représenter, par un symbole, مغفماکن *meng-upamā-kan*.

SYMÉTRIE, s. f., arrangement, rapport, اتورن ترتیب *atūr-an tertīb*, اندم *andam*, پتوتن *patūt-an*. Belle —, اتورن یغ بایق *atūr-an yang bāiḳ*.

SYMÉTRIQUE, adj., یغ تراتر *yang ter-atur*, براندم *ber-andam*, برتوتن *ber - patūt - an*, سام هکورن *sāma hukūr-an*.

SYMÉTRIQUEMENT, adv., دغن اتورن *dengan atūr-an*, دغن ترتیب *dengan tertīb*, دغن اندم *dengan andam-ña*.

SYMPATHIE, s. f., rapport d'humeur et d'inclination, سراس هاتی *sa-rāsa hāti*, موافقة *muwāfaḳat*.

SYMPATHIE, sensibilité qui nous fait participer aux peines et aux plaisirs des autres, فیلهاتی *pīlu hāti*, چنت *xinta*.

SYMPATHIQUE, adj., سہاتی *sa-hāti*, سبچار *sa-bixāra*, موافقة

یغ بریلو هاتی *xāra ber-muwāfaḳat*,
yang ber-pīlu hātī.

SYMPATHISER, v. n., بر موافقة *ber-muwāfaḳat*, براس سام *be-rāsa sāma*, بر چنت *ber-xīnta*.

SYMPHONIE, s. f., بوی یغ مردو *būni yang merdu*, راکم یغ ایتق *rāgam yang ēnak*.

SYMPHYSE, s. f., t. d'anat., فرا کاتن *per-ikāt-an dūa tūlang*.

SYMPTÔME, s. m., indice, تند *tanda*, علامة *alūmat*, بکس *bakās*. — d'une maladie, تند فاکت *tanda peñākit*, علامة فاکت *alamat peñākit*.

SYNAGOGUE, s. f., assemblée religieuse des juifs, کنیسه اورغ یهودی *kanīset orang yehūdī*. Enseigner dans la —, مشاجر ددالم کنیست *meng-ājar di-dālam kanīset*. Chasser de la —, مبعوغ دردالم کنیسه *mem-buang deri dālam kanīset*.

SYNCOPE, s. f., défaillance, pamoison, فغسن *pingsan*. En —, کلاغر *kelāgar*. Tomber en —, منجادی فغسن *men-jādī pingsan*.

SYNCOPE, retranchement d'une lettre, حال مغورغکن کات *hāl meng-ūrang-kan kātā*.

SYNCOPER, v. a., مغورغکن کات *mengūrang-kan kātā*.

SYNDÉRÈSE, s. f., سسل *sesəl*, سسل هاتی *sesəl hātī*.

SYNDIC, s. m., qui est chargé des affaires d'une communauté dont il est membre, وکیل جماعة *wakīl jemāat*, تغیب *nekīb*, اورغ یغ منولغ *orang yang menūlung*, بچار *bixāra*. — des marchands, شاهبندر *śāh-bandar*.

SYNODAL, E, adj., یغ اتس شرط *yang atas şart*, مجلس فندیت *mejlis pandita*.

SYNODE, s. m., مجلس فندیت *mejlis pandita*, مجلس حال گریچ *mejlis hāl grēja*, جملة علما *jumlat ulamā*.

SYNONYME, adj., یغ ارتین سام *yang artī-ña sāma*, همفر سام مقصودن *hampir sāma maḳṣūd-ña*.

SYNOPTIQUE, adj., qui se voit d'un même coup d'œil, یغ ترلیت *yang ter-lihat*, سموان سکالی *samuā-ña sa-kālī*.

SYNOVIE, s. f., t. de méd., ایر *āyer*, فاکت سندی *peñākit sendi*.

SYNTAXE, s. f., arrangement des mots, des phrases selon les règles de la grammaire; ces règles, علم شرط فرهبوغن فرکتان *ilmu nehū, şart per-hubūng-an per-katā-an*.

SYNTHÈSE, s. f., méthode de composition, تالیف *tālīf*.

SYPHILIS, s. f., t. de méd., la maladie vénérienne, رستغ *rastug*, رستغ کوچی *rastug kōxi*, بفع *bangang*, راج سیغ *rāja sīngā*.

SYRIE, s. f., شام *šām*. La —, نگرى شام *nagrī šām*.

SYRIEN, NE, adj., de Syrie, شامى *šāmi*. — de religion, سريانى *suri-āni*.

SYSTÉMATIQUE, adj., qui appartient au système, اتس شرط مذهب *ātas šart mezheb*.

SYSTÈME, s. m., assemblage de principes, vrais ou faux, et des conséquences qu'on en tire et sur

lesquelles on établit une opinion, مذهب *mezheb*.

SYSTÈME, hypothèse, قياس *kiyās*.

SYSTÈME, réunion d'astres, de parties, جملة *jumlat*.

SYZYGIE, s. f., t. d'astron., temps de la nouvelle ou de la pleine lune, زمان بولن بهارودان بولن فرنام *zemān būlan bahāru dān būlan pur-nāma*.

T

T, s. m., تى *te*, la vingtième lettre de l'alphabet, حرف يڭ كدو فوله در *huruf yang ka-dūa pūloh deri alif-bā-tā*.

T majuscule, تى *te* *besür*: t minuscule, تى كچل *te kezil*.

TA, adj., possessif de la 2e pers. fém. Ta maison, اڭكو ثون رومه *angkaw pūña rūmah*, اڭكو رومه *rūmah angkaw*. Ta mère, ايبو اڭكو *ibu angkaw*, ابوم *ibū-mu*.

TABAC, s. m., تمباکو *tembāko*, فوهن *ūdut*. La plante du —, پوهن تمباکو *pōhon tembāko*. Feuille de —, داون تمباکو *dāun tembāko*. Plantation de —, کبن تمباکو *kebōn tembāko*. — à priser, تمباکو هيدڭ *tem-*

bāko hīdung, تمباکو هالس *tembāko hālus*. — à fumer, تمباکو مغپيسف *tembāko merg-hīsap*. Une chique de —, سوسر *sūsür*. Une pipe à fumer le —, پيپا تمباکو *pīpā tembāko*, ادوتن *udūt-an*. Un rouleau de —, لمپڭ تمباکو *lempeng tembāko*. Fumer du —, مغپيسف تمباکو *merg-hīsap tembāko*. Un bureau de —, کدى اورڭ منجول تمباکو *kadèy ōrang men-jūal tembāko*.

TABAGIE, s. f., lieu destiné pour fumer, تمفت مغپيسف تمباکو *tampat merg-hīsap tembāko*, يلق اورڭ *bīlik ōrang merg-hīsap tembāko*.

TABATIÈRE, s. f., سلفه *salepàh*, بکس تمباکو *bakàs tembāko*. — d'or,

سلفه درفد امس *salepàh deri-pada amàs*. Une — ronde, سلفه بولت *salepàh būlat*.

TABELLION, s. m., notaire, دبیر *dubīr*.

TABERNACLE, s. m., tente, pavillon, تراتق *terātaḳ*, خيمة *keimat*. La fête des tabernacles, هاری رای *hāri rāya terātaḳ*. Le — que l'on appelait le lieu très-saint, تراتق یغ ترسبت یلق یغ مها سوچی *terātaḳ yang ter-sebūt bīlik yang mahā sūxi*. Le — du témoignage, فتی شهادة *peti šahādat*.

TABERNACLE, demeure, کدیامن *ka-diām-an*. Les tabernacles éternels, تراتق یغ ککل *terātaḳ yang kakāl*, کدیامن ددالم سورک *ka-diām-an di-dālam suwarga*.

TABERNACLE où l'on conserve le Saint-Sacrement, تمفت سمفن القربان *tampat simpan el-ḳorbān el-muḳadas*.

TABIS, s. m., کاین هیرم *kāin hīram*. — à fleurs, کاین هیرم بر بوغ *kāin hīram ber-būga*.

TABLATURE, s. f., تند بپیئن *tanda buñi-buñi-an*.

Fig. Donner de la — à quelqu'un, ممبری کسساهن *mem-brī kasasāh-an*.

TABLE, s. f., مایده *mēja*, مایده *māyidet*. — ronde, مایده بولت *mēja*

būlat. — à manger, میج اورغ ماکن *mēja ōrang mākan*. Dresser la —, میج مناره *menāruh mēja*. S'asseoir à —, دودق دمیج *dūduk di-mēja*.

Servir à —, خدمه فد میج *kedmat padamēja*, ملاین فد مایده *me-lāyan pada māyidet*. Service de —, سرب فرکاکس میج *perkākas mēja*, سرب مایده *serba māyidet*. — ronde ou plateau sur lequel on place les mets pour être à portée de ceux qui sont assis à terre, دولغ *dūlang*.

La sainte —, تمفت سمبت القربان *tampat sambut el-ḳorbān el-muḳadas*, مایده قدس *māyidet kudus*. Propos de —, بنیج ۲ دمیج *banxang-banxang di-mēja*. Tenir — ouverte, ممکغ رومه ماکن *meme-gàng rūmah mākan*. Afin que vous mangiez à ma —, سغای کاموماکن فد *supāya kāmū mākan pada māyidet-ku*. — de nuit, تروهن *tarūh - an tampat ken-xing*.

TABLE, lame, tablette, لوح *lōh*, فائن *pāpan*. Ecrivez sur la — de votre cœur, توله داتس لوح هتم *tūlis-lah di-ātas lōh hati-mu*. Deux tables de pierre, دو کفغ باتو *dūa keḳing batu*.

TABLE d'un livre, دفتر *daftar*.

TABLES chronologiques, تقویم *teḳwim et-tawārīk*.

TABLEAU, s. m., ouvrage de peinture, گمبر *gambar*, تلیسن *tulis-an*.
Collection de tableaux, فرهمفونین *per-himpun-an gambar-gambar*. Un vieux —, گمبر یخ توا *gambar yang tuā*. Marchand de tableaux, اورخ جول بلی گمبر *ōrang jūal beli gambar*.

TABLEAU, table de bois noircie pour écrire, فاشن *pāpan*.

TABLEAU, représentation d'une chose de vive voix ou par écrit, رنچان *ranxāna*.

TABLETIER, s. m., qui fait des ouvrages comme des échiquiers, des trietraes, توکخ مموت چاتر *tūkang mem-būat xātur*.

TABLETTE, s. f., planche posée pour y mettre quelque chose, فاشن *pāpan* ممبوه بارخ *mem-būbuh bārang-bārang*. Mettez ce livre sur la seconde —, بومله کتاب ایت اتس *būbuh-lah kitāb itu atas pāpan yang ka-dūa*.

TABLETTE pour écrire, لوح *lōk*, لوح فاشن *lōh pāpan*.

TABLETTERIE, s. f., métier de tabletier, علم مموت چاتر *ilmu mem-būat xātur*. —, ouvrage de tabletterie, سکل فریواتن توکخ چاتر *segala per-buāt-an tūkang xātur*.

TABLIER, s. m., morceau d'étoffe qu'on met devant soi, کاین فغکو *kāin pangku*.

TABLIER d'un pont, فاشن داسر *pāpan dāsar jambātan*.

TABOURET, s. m., ریسی تیاد دغن *krusi tiāda dengan persandār-an*.

TACHE, s. f., souillure, چورخ *xōring*, موتخ *mūting*. — d'huile, چورخ میق *xōring mīnak*. Sans —, سوجی برسه سکالی *bresih sa-kālī*, سکالی *sūxi sa-kālī*.

TACHE, marque sur la peau, éclaboussure, رنتق *rintik*. Agneau sans —, دمب یخ تیاد برنتق *domba yang tiāda be-rintik*.

TACHE, marque sur le corps, تلاق *telāpak*. — naturelle, de naissance, چشک *xangga*. — livide, venant de maladie, سوتق *sōpak*, فانو *pānaw*.

TACHE blanche sur l'œil, بلالاق *belālak*.

TACHE, ce qui blesse la réputation de quelqu'un, چلا *xelā*, عیب *aīb*.

TÂCHE, s. f., ouvrage qu'on donne à faire dans un temps limité, تانگون *tanggūng-an*, کرج *karja*, فکرجان یخ تنتو *pe-karjā-an yang tantu*. Une — pénible, تانگون یخ برت *tanggūng-an yang brāt*. — de chaque jour, کرج سهرهاری *karja sa-hari-hāri*. Achever sa —, میدهکن *meñudah-kan pe-karjā-an*.

TACHER, v. a., souiller, منچورگن
men-xōring-kan, منچمرکن men-
xumār-kan.

TACHER, v. n., s'efforcer de,
مغوسهکن درین meng-ūsah-kan dirī-
ña, منچوب men-xōba.

TACHETÉ, E, adj., برنتق be-rintik,
فلخ palang, برفلخ ber-palang.

TACITE, adj., تباد دسبت tiāda
di-sebūt. Convention —, جنجی یغ
اورغ سده تاهو تاتی تباد ترسورت
janji yang orang sudah tahu tetāpi
tiāda ter-surat.

TACITEMENT, adv., دغن تباد دسبت
dengan tiāda di-sebūt.

TACITURNE, adj., یغ سوك بردیم
yang sūka ber-dīam, فندیم pen-
dīam.

TACT, s. m., sens du toucher,
فنجبات pen-jābat, فنجباتان pen-
jabāt-an.

TACT, jugement, finesse, عقل یغ
قري یغ سنونه akal yang betul,
prī yang senūnuh. Homme de —,
اورغ سنونه orang senūnuh.

TACTILE, adj., یغ دافت دجابت
yang dāpat di-jābat, یغ دافت دجامه
yang dāpat di-jāmah.

TACTIQUE, s. f., art de ranger les
troupes en bataille et de faire des
évolutions militaires, علم مځيکت فرغ

ilmu meng-ikat prang, علم بربارس
ilmu ber-bāris.

TABL, s. m., poids, تاهل tāhil.

TAFFETAS, s. m., فدنځ pedindang,
تفتا tafetā.

TAIE, s. f., d'oreiller, سارغ بتل
sarung bantal.

TAIE, tache blanche sur l'œil,
بلالقی belālaq.

TAILLADE, s. f., balafre, فارت
pārut, لیچت lācat.

TAILLANDIER, s. m., توکخ بسی
tūkaŋ besī, قندی بسی کاسر pan-
dey besī kāsar.

TAILLE, s. f., stature, تغکین
tinggi-an, سیکف sīkap, لمباک lem-
bāga, روف بدن rūpa badān. Il est
d'une — moyenne, تغکین سدغ tinggi-
ña sedang, سیکفن سدغ sīkap-ña
sedang.

TAILLE, le milieu du corps, فغکخ
pīnggang. Une — délicate, فغکخ رمغغ
pīnggang ramping. Sa — est comme
la tige d'une fleur, فغکخن سفرت
pīnggang-ña seperti tang-
key bunga.

TAILLE, coupe, فوئغ pūtung, فاهت
pāhat. Pierre de —, باتو یغ دفوئغ
bātu yang di-pūtung, باتو یغ تر فاهت
bātu yang ter-pāhat.

TAILLE, pour tenir compte, کایو *kāyu*, کایو سمبٹ *kāyu simbat*, کایو سمبٹ *kāyu sumbūg*.

TAILLE, bois qui commence à repousser, بلوکر *belūkar*, سمٹ *semàk*.

TAILLE, imposition, اوپتی *ūpatī*, خوکی *xūkey*, بی *bēya*.

TAILLE, ciselure, فہاتن *pahāt-an*. — douce, اکیرن *ukīr-an*, فٹکیرن *peng-ukīr-an*.

TAILLE, coupe des arbres, فرنتیخن *pe-rantīng-an*.

TAILLE, manière de tailler une plume, فرنچوخن قلم *pe-ranxūng-an kalam*.

TAILLE-PLUME, s. m., فرنچ قلم *pe-ranxung kalam*.

TAILLER, v. a., مموٹخ *memūtung*, منٹق *menetuk*. — des diamants, مموٹخ انتن *memūtung intan*.

TAILLER, couper en plusieurs pièces, ممگل *memanggal*, ممگیرس *meng-hiris*.

TAILLER avec le ciseau, مہات *memāhat*. — des pierres, مہات *memāhat*, باتو *memāhat batu*.

TAILLER, ciseler, sculpter, مشوکر *meng-ukir*.

TAILLER, retrancher ce qu'il y a de surplus, مرتخ *me-ranting*, مرتخ *me-ranxung*. — des arbres, مرتخ

me-ranting. — une plume, مرتخ قلم *me-ranxung kalam*.

TAILLER des croupières à l'ennemi, ملریکن موسه *me-larī-kan mūsuh*.

TAILLEUR, s. m., qui fait des habits, فنجاہت *pen-jāhit*, توکخ *tūkang jāhit*.

TAILLEUR de pierres, نوکخ فوٹخ *tūkang pūtung batu*.

TAILLIS, s. m., بلوکر *belūkar*, سمٹ *semàk*.

TAILLOIR, s. m., bois sur lequel on coupe la viande, فاشن چنچ داگخ *pāpan xenxang dāgung*.

TAIRE, v. a., ne pas dire, نیاد *tiāda mergatā-kan*, مندیمن *men-diam-kan*. Faire —, مندیمن *men-diam-kan*.

SE TAIRE, v. pron., بریم *ber-diam*. Alors la mer se tut, ایت فون *maka laut itu pūn tedòh-lah*.

TALC, s. m., ابرق *abrek*.

TALENT, s. m., poids, بهار *bahāra*. Celui qui avait reçu cinq talents, یخ سده تریم لم بهار *yang sudah tarīma lima bahāra*.

TALENT, s. m., capacité, aptitude pour, کفنداین *ka-pandēy-an*, کسائن *ka-bisā-an*, عقل *aqal*, عقل *aqal būdi*. Le — de la parole, کفنداین اکن برکات *ka-pandēy-an*

ākanber-kāta, فصیحة *feṣīḥat*. Le — de s'enrichir, کسائن اکن بروله ککيائن *ka-bisā-an ākan ber-ūleh ka-kayā-an*. Un homme de —, سؤرخ *sa - ōrang yang ber-aḳal būdi*.

TALION, s. m., قصاص *ḳiṣāṣ*, پمبالاسن *pem-balās-an*. La loi du —, حکم قصاص *ḥukum ḳiṣāṣ*.

TALISMAN, s. m., عزيمة *azīmat*, حکمة *ḥikmat*. Avoir un —, هوبت *hōbat*, جيت *jīmat*, برعزيمة *ber-azīmat*.

TALMUD, s. m., کتاب حکم اورغ *kitāb ḥukum ōrang yehūdī*, يهودی *yehūdī*, کتاب اکام اورغ *kitāb agāma ōrang yehūdī*.

TALON, s. m., la partie postérieure du pied, تومت *tumit*, تشکت *tungkaḳ*. Os du —, تولغ تومت *tūlaṅg tūmit*. — de soulier, تومت سفانو *tūmit sapātu*.

Loc. Montrer les talons, لاری *lārī*, برلرین *ber-larī-an*. Marcher sur les talons de quelqu'un, مشکت *meṣḳat*, اورغ *ōrang*.

TALON, t. de mar., بریتن زندغ *berit-an rindang*, کفل *kapul*.

TALONNER, v. a., poursuivre de près, مغهبت *meḡbat*.

TALONNER, presser, importuner, مقس *meḡsa*, مغهارو *meḡ-hāru*.

TALUS, s. m., تفت میرغ *tampat mīrīg*.

TAMARIN, s. m., بده اسم جاو *būah āsam jāwa*.

TAMARINIER, s. m., فوهن اسم جاو *pōhon āsam jāwa*.

TAMBOUR, s. m., caisse dont les deux fonds sont des peaux tendues, گندرغ *genderang*, گندغ *gendang*, نوبه *nōbat*, طمبور *tambūr*, تمبر *tambur*, تاب *tābuk*. Gros — de mosquée, بدق *bedūḳ*. — formé de deux chaudrons, کوبه *kōbah*. Le son du —, بوی گندرغ *būi genderang*. Baguette de —, کایو تموکل *kāyu pemūkul genderang*. Battre du —, ممالو گندرغ *memālu genderang*. Battre le — pour annoncer quelque chose, منبلکن *menabal-kan*.

TAMBOUR, celui qui bat du tambour, ممالو گندرغ *memālu genderang*. — major, فغبولو نوبه *paṅhulu nōbat*.

TAMBOURIN, s. m., ربان *rabāna*, ردغ *redap*.

TAMBOURINER, v. n., ممالو گندرغ *memālu genderang*, تموکل *memūkul tambur*, منبلکن *menabal-kan*.

TAMIS, s. m., تیسن *tapīs-an*, ايق *āyāk*.

TAMISER, v. a., منائس *menāpīs*, مغایق *meḡ-āyāk*.

TAMISEUR, s. m., فثايق peng-
āyak, يڠ منافس yang menāpis.

TAMPON, s. m., bouchon, سمبٹ
sumbat, سمفل sempal. Boucher
avec un —, منوتف دغن سمبٹ
menutup dergan sumbat.

TAMPONNER, v. a., مچيت meñum-
bat, مچفل meñempal, منوتف دغن
menutup dergan sumbat.

TAN, s. m., سامق sāmāk.

TANCER, v. a., منست me-nista,
مشرديق meng-hardik. Son père le
tança, مك منستاله بڠان اكن دى
me-nistā-lah bapā-ña akan dīa.

TANDIS QUE, loc. conj., سدغ
sedang, سمتمار semantāra, سلاكي
sa-lāgi, سرت serta, سمبل sambil.
Tandis qu'il se tient debout, سدغ
sedang ia ber-diri. Tra-
vaillez tandis qu'il dort, كرجاله كامو
karjā-lah kāmū semantāra ia tīdor.

TANGAGE, s. m., اغكل anggul,
انتق entak.

TANGENTE, s. f., خط بتل يڠ كن
katt betul yang kena katt
bantuk.

TANGIBLE, adj., يڠ دافت دجابت
yang dāpat di-jābat, يڠ دافت دراب
yang dāpat di-rāba.

TANGUER, v. n., برانتق ber-entak,
تغكل tanggul-anggul.

TANIÈRE, s. f., كرجكغ gerunggang,
لويڠ lōbang, ليڠ liang. Les
renards ont des tanières, قد روبه ٢
pada rūbeh-rūbeh ada
gerunggang.

TANNER, v. a., préparer le cuir
avec le tan, مپامق meñāmāk.

TANNERIE, s. f., تمفت سامق tampat
sāmāk.

TANNEUR, s. m., توکغ سامق tūkang
sāmāk, فپامق peñāmāk.

TANT, adv., بڠيت بايق bagitu.
bāñak, ساكين sa-bāñak, سا-
kīyan. Il a fait — de fautes, اى
īa sudah بڠيت بايق
būat sālāh bagitu bāñak. Ne
faites pas — le suffisant, جاغن
jāngan mengāxak bagitu bāñak. — que, aussi long-
temps que, سلام sa-lāma, ساكين لام
sa-kīyan lāma. — que je vivrai,
سلام همب هيدف sa-lāma hamba
hīdup. Tous — que nous sommes,
كامي اين ساكليڠ kāmī ini sa-kalī-
an. — bons que mauvais, اتو بايق
ātaw bāik ātaw jāhat. — soit peu, بارغ سدكت
bārang sa-dīkit. — plus que moins, مسكرير
sa-kira-kira. — de fois que vous
voudrez, سبراڤ كالى تون ماو sa-
brāpa kālī tūan māu. — que je
puis, بارغ سوله ٢ bārang sa-būleh-
būleh-ku.

TANT s'en faut qu'il soit mort,
 qu'il n'est pas même blessé, جاغئکن
 تاد ای ماتی مک لوک ثون تیاد
jāngan-kan ia māti maka lūka pūn tiāda.

TANT mieux, بکیت باقله *bagitu*
bāik-lah.

TANT pis, بکیت لبه جاهت *bagitu*
lebèh jāhat.

EN TANT que, سمرت *seperti.*

TANTE, s. f., sœur aînée du père
 ou de la mère, ما تو *ma tuā*, مق
 اوق *mak uwāk*, sœur cadette, ما
 مود *ma mūda*, مق مود *mak mūda*,
 مق کچل *mak kexil*, بیبی *bibi.*

TANTÔT, adv., تادی *tādi*, سبتر
sa-bentar, کلتی *kalāk*. Il viendra —,
 تادی ای اکن داتخ *tādi ia ākan*
dātang.

TANTÔT il parle, — il chante,
 سکارغ این ای برکات دان سبتر لاگی ای
 مپای *sakārang ini ia ber-kāta dān*
sa-bentar lāgi ia me-ñāñi.

TAON, s. m., لالت کود *lālat kūda.*

TAPAGE, s. m., گگیرن *gegēr-an*,
 غوغا *gawgā*, ایشربغر *ingar-bangar*,
 گمفر *gampar*, گمرنچخ *gemerinçing.*

TAPAGEUR, s. m., گگیر *gēger*,
 فغگاده *perg-gādoh.*

TAPE, s. f., coup de la main,
 فوکل دغن *ketōk*, تفق *tepuk*,
 تفیلخ *pukul dengan tāngan*,
 تافیلینگ *tampiling.*

TAPE, tampon, سمبت *sumbat.*

TAPER, v. a., frapper, منفق
menepuk, مغلقت *mergetōk*, موکل
memukul. — du pied, مبنغ کاکي
mem-banting kākī. — du pied par
 colère, ماره *mem-banting kākī kārna mārāh.*

TAPER, boucher avec une tape,
 منوتف دغن سمبت *menūtup dengan*
sumbat.

TAPINOIS (EN), loc. adv., en
 cachette, سرت منچرچوری *serta*
men-xuri-xūri.

TAPIOGA, s. m., درشد اوبی کایو
tepung deri-pada ūbi kāyu.

TAPIR, s. m., animal, بابی گاجه
bābi gājah.

TAPIR (SE), v. pron., مشندف
meng-endap, مرغکخ *me-rangkung*.
 Se — derrière une porte, مشندف
 دبلاکخ فتو *meng-endap di-blākang*
pintu.

TAPIS, s. m., فرمدانی *permadāni*,
 قطیفه *kaṭīfat*. — de Perse, فرمدانی
 در بنو عجم *permadāni deri benūa*
ajem. — tissu d'or, فرمدانی یخ
 کمانسن *permadāni yang ka-amās-*
an. — de table, کاین میج *kāin*
mēja, همغارن میج *hampār-an mēja.*

Fig. Mettre une affaire sur le —,
 مبیچارکن سواتو فرکار *mem-bixarā-*
kan suātu porkāra.

TAPISSEUR, v. a., مشهمفاری درشد
 فرمدانی *meng-hampār-i deri-pada*

permadāni. Papier pour —, قرطاس بوت فاسخ دتمق *kartās būat pāsang di-tembok*.

TAPISSERIE, s. f., دیوگان *dīwanga*, همپارن *hampār-an*. Rideau en —, تیری دیوگان *tirey dīwanga*.

TAPISSIER, s. m., فندی فرمدانی *pandey permadāni*, اورخ جول *ōrang jūal permadāni*, توکخ فرمدانی *ōrang jūal permadāni*, توکخ مغهمفاری بیلق *tūkang meng-hampār-i bilik*.

TAQUIN, E, adj., mutin, contrariant, برتغکر *ber-terkar*, جریوت *xerēwet*, یغ سوك مغٹگسكون اورخ *yang sūka meng-gangū-kan ōrang*.

TAQUINER, v. a., منچهای چکت *men-xahāri xekit*, مشاجق اورخ *meng-ājak ōrang*.

TAQUINERIE, s. f., تغکر *terkar*, چکت *xekit*.

TARABUSTER, v. a., مغهارو اورخ *meng-hāru ōrang*, مغٹگسكون اورخ *meng-gangū-kan ōrang*.

TARARE, s. m., instrument à nettoyer les grains, پیرو *nīru*.

TARAUD, s. m., کردی لشکر *gurdi lingkar*.

TARAUDER, v. a., مغورق دغن *mengōrek dēgan gurdi lingkar*.

TARD, adv., لغو *lampaw*, کمديئن *kamudī-an*. Il est trop —, سده لغو *sudah lampaw watkū-ña*.

Lorsqu'il est — dans la nuit, ستله هاری جاوه مالم *sa-telāh hāri jāuh mālam*. — dans la mousson, سده جاوه موسم *sudah jāuh mūsīm*. Gardez - vous d'arriver —, جاغن *jāngan lambat datang*. Il arrivera plus — que sa femme, ای اکن داتخ کمديئن درشد بنين *ākan datang kamudī-an deripada binī-ña*.

TARDER, v. n., différer, برتغکه *ber-targuh*, منتی *me-nanti*. S'il tarde encore, جک ای برتغکه لاکي *jika ia ber-targuh lagi*.

TARDER, lambiner, لبت *lambat*, ملبت *me-lambat*, برلالی *ber-lāley*, برلین *ber-lēna*. Ne tardez pas, جاغن لبت *jāngan lambat*. — à venir, برلین اکن داتخ *ber-lēna akan datang*.

TARDIF, IVE, adj., qui tarde, qui vient tard, یغ کبلکاغن *yang ka-blakāng-an*, یغ داتخ کمديئن *yang datang kamudī-an*, یغ برلباتن *yang ber-lambāt-an*. Fruits tardifs, یغ *būah yang ka-blakāng-an*. Les regrets tardifs sont inutiles, سسل یغ کمديئن تیاد برگون *sesul yang kamudī-an tiada ber-gūna*.

TARDIF, lent, لبت *lambat*, لین *lēna*.

TARDIVEMENT, adv., دغن لبتی *dēgan lambat-ña*, سرت داتخ کمديئن *serta datang kamudī-an*.

TARE, s. f., diminution de poids, کورغ تباغن *kūrang timbāng-an*, یغ دچشکولغ *yang di-xerškōlong*.

TARE, poids de l'enveloppe, تباغن بکس یغ بارغ دالمن *timbāng-an bakūs yang bārang dālam-ña*.

TARE, vice, défaut, چلا *xelā*.
Cheval sans —, کود یغ تیاد چلان *kūda yang tiāda xelā-ña*.

TARÉ, E, adj., vicié, mauvais, چلاک *xelāka*, جاهت *jāhat*.
Homme —, اورغ چلاک *ōrang xelāka*.

TARER, v. a., gâter, corrompre, مینساکن *me-rūsak-kan*, مینساکن *mem-binasā-kan*.

TARET, s. m., کاش *kāpang*. Le navire a péri par les tarets, مک فراہوایت سده دروسقن کاش *maka prāhu itu sudah di-rūsak-kan kāpang*.

TARGETTE, s. f., کنج *kanxing*, کنج چیر *kanxing xēper*. — d'une porte, کنج فتو *kanxing pintu*.

TARGUER (SE), مغاجق *mengāxak*, مغاکن دیری *meng-gāh-kan diri*. Il se targue de fortune, ای مغاجق *ia mengāxak kārna ka-kayā-an-ña*.

TARIÈRE, s. f., گودی *gurdi*, فغکیرق *peng-gīrik kāyu*.

TARIF, s. m., دفتر هرک دکاغن *daftar harga dagāng-an*. — des douanes, دفتر چوکی یخ اکن دبایر *daftar xūkey yang ākan di-bāyar*. — du prix du travail, دفتر حسنة *daftar hisnat*.

TARIR, v. a., mettre à sec, مشرغن *mergering-kan*.

TARIR, v. n., être à sec, جادی کرغ *jādi krīng*, ککریشن *ka-krīng-an*. La pièce d'eau est tarie, کولم ایت *kūlam itu sudah krīng*. Cette fontaine ne tarit pas, مات ایر *māta āyer itu tiāda ka-krīng-an*.

TARISSABLE, adj., یغ داثت *yang dāpat jādi krīng*.

TARISSEMENT, s. m., حال یغ کرغ *hāl yang krīng*, ککریشن *ka-krīng-an*.

TAROTÉ, E, adj., de diverses couleurs, فلغ *palāng*.

TARTE, s. f., جرادق *jerādīk*. — aux confitures, جرادق دغن مینسن *jerādīk dengan manis-an*.

TARTINE, s. f., سفتوغ روتی *sa-pūtung rōti*. — de beurre, روتی دغن *rōti dengan mantēga*.

TARTRE, s. m., dépôt terreux et salin du vin, باتواغکور *bātu anggūr*, طرطیر *tarṭīr*.

TARTUFE, s. m., faux dévot, منافق *munāfīk*.

TAS, s. m., تمبن *timbun*, tambun, tumpuk, كتفوكن *ka-tumpūk-an*. — de pierres, باتو *tambun batu*. — de terre, تانه *tambun tanah*. — de blé, لفر *lampur*, tungkus, جلاڤڤڤ *jelāpang*. — de personnes, كتفوكن اورڤ *ka-tumpūk-an orang*, كياكن اورڤ *ka-bañāk-an orang*. — de fainéants, كياكن اورڤ مالس *ka-bañāk-an orang malas*. Qui est en —, برتمبن *ber-tambun*, برتفق *ber-tumpuk*, برتنده *ber-tindih*. Mettre en —, منمبنكن *menambun-kan*, منمفقن *menumpuk-kan*, منمندين *menindih-kan*.

TASSE, s. f., چاون *xāwan*, مڭك *mangkok*, تاكر *tākar*. — en argent, چاون درؤد فيرق *xāwan deri-pada pērak*. Une — de thé. سچاون تيه *sa-xāwan tēh*. Demi-tasse, چاون كچل *xāwan kexil*.

TASSER, v. a., منمبنكن *menambun-kan*, منمندين *menindih-kan*, منمفقن *menumpuk-kan*. — du foin, منمبنكن روفت *menambun-kan rumput*.

SE TASSER, v. pron., s'affaïsser, تورن *tūrun*.

TÂTER, v. a., toucher, manier doucement une chose, مراب *me-*

rāba, منجامه *men-jāmah*. — le pouls, مراب نادى *me-rāba nādi*.

TÂTER, essayer, منچوب *men-xōba*.

TÂTER, goûter, مراس *me-rāsa*, منچوب *men-xōba*.

TÂTE-VIN, s. m., فركاكس منچوب اير *perkākas men-xōba āyer argūr*.

TÂTONNEMENT, s. m., حال مربراب *hāl me-raba-rāba*.

TÂTONNER, v. n., chercher dans l'obscurité en tâtant, مراب *me-rāba*, مربراب *me-raba-rāba*. — ça et là, مراب كسان كمارى *me-rāba ka-sāna ka-māri*.

TÂTONNER, hésiter, جادى مبيغ *jādi bimbang*.

TÂTONS (À), loc. adv., en tâtonnant, سرت مربراب *serta me-raba-rāba*.

À TÂTONS, d'une manière incertaine, دغن تباد تننو *dengan tiāda tantu*.

TATOUAGE, s. m., 1°, action de tatouer, حال منچاچت *hāl men-xāxat*. 2°, résultat, چاچت *xāxat*.

TATOUER, v. a., منچاچت *men-xāxat*. — la figure, مونك منچاچت *men-xāxat mūka*.

TAUDIS, s. m., رومه كچل دان كوتر *rūmah kexil dān kōtor*, تمفت ديم *tampat dīam yang kōtor*.

TAUPE, s. f., تيكس *munduk*, مندىق *tikus munduk*, دندم *dandam*.

TAUREAU, s. m., mâle de la vache, لمبو جنتن *sāpi jantan*, سافى جنتن *lembu jantan*. — coupé, سافى كاسم *sāpi kāsīm*, لمبو كابيرى *lembu kabīri*. Conduire des taureaux, مغباهو سافى *merg-hālaw sāpi jantan*.

Le TAUREAU, signe du zodiaque, برج الثور *burj eṣ-saur*.

TAUX, s. m., prix établi pour la vente des denrées, هرك *harga*, نيلي *nīley*, قدر *kedar*. Le — du pain, هرك روتى يڭ دنتون *harga rōti yang di-tantū-kan*.

TAUX, denier de l'intérêt de l'argent, بوڭ وڭ *būnga wang*. Argent prêté au — de cinq pour cent, وڭ وڭ *wang yang ber-būnga lima pe-rātus*.

TAVELÉ, E, adj., moucheté, برنتى *be-rintik*, تفرچق *te-perxik*, برفلڭ *ber-palung*.

TAVERNE, s. f., كدى اورڭ جول *kadèy orang jūal ārak*, رومه *rūmah orang jūal anggūr*.

TAXE, s. f., fixation de prix, كتتوڭ هرك *ka-tantū-an harga*.

TAXE, prix fixé, هرك يڭ دنتون *harga yang di-tantū-kan*.

TAXE, impôt, اوڭتى *ūpatī*, چوكى *xūkey*, خراجة *karājat*.

TAXER, v. a., fixer le prix, مناره هرك *menāruh harga*, منيلي *me-nīley*, منتون هرك *menantū-kan harga*.

TAXER, faire une imposition, منت اوڭتى *menuntut ūpatī*, ممت اوڭتى *me-minta ūpatī*.

TCHANDI, nom de la déesse Dourga, چندى *xandi*.

TE, pron. de la seconde pers., اڭكو *angkaw*, كامو *kāmu*.

TECHNIQUE, adj., علم فون *ilmu pūña*, حكمة فون *hikmat pūña*. Mot —, فركتان علم *per-katā-an ilmu*, كات حكمة *kāta hikmat*.

TE DEUM, s. m., تمجيد الله *temjīd allah*.

TÉGUMENT, s. m., كولت *kūlit*, سلافت *selāput*, اغشية *igašyat*.

TEIGNE, s. f., sorte de gale à la tête, كورق كفال *gūrak kapāla*.

TEIGNE, ver qui ronge les étoffes, كڭت *gegāt*, كڭس *gegās*. Rongé par les teignes, يڭ دماكن كڭت *yang di-mākan gegāt*.

TEIGNEUX, EUSE, adj., يڭ برڭورق *yang ber-gūrak kapalā-ña*, كفلان *ber-kūdis*.

TEILLAGE ou TILLAGE, s. m., حال مېربق *hāl meñerbuk*.

TEILLER ou TILLER, v. a., مېربق *meñerbuk*. — du chanvre, مېربق كنج *meñerbuk ganja*. Du lin tillé, كتان سربق *ketān serbuk*.

TEINDRE, v. a., منچلف *men-xelòp*. — des étoffes, منچلف کاین *men-xelòp kāin*.

TEINT, s. m., couleur, ورن *warna*, تنت *tinta*.

TEINT, coloris du visage, ایر موك *āyer mūka*, ورن موك *warna mūka*, سړی *sri*. — pâle, موك فوچت *mūka pūxat*.

TEINT, E, part. pas. du v. teindre, برکفه *ter-xelòp*, چلف *xelòp*, *ber-kampah*.

TEINTURE, s. f., 1°, action de teindre, فنجلوښ *pen-xelòp-an*. 2°, résultat, چلوښ *xelòp-an*, کمفه *kampah*.

TEINTURE, matière pour teindre, مات بند یخ مبری ورن *māta benda yang mem-brī warna*.

TEINTURE, connaissance superficielle, فغتهون یخ سدیکت *pengata-hū-an yang sa-dikit*.

TEINTURE, solution d'une substance dans l'alcool, هنجورن بارغ *hanxūr-an bārang dālam āraḡ*.

TEINTURERIE, s. f., atelier de teinture, تمفت منچلف کاین *tampat men-xelòp kāin*, فرچلوښ *per-xelòp-an*.

TEINTURIER, ÈRE, s., اورغ فنجلف *ōrang pen-xelòp*, توکغ چلف *tūkang xelòp*.

TEL, LE, adj., دمکین *seperti*, سڤرت *demikīan*, سباکي *sa-bāgey*, بکیت *bagītu*. — que vous dites, سڤرت کتام *seperti katā-mu*. Un homme — que vous, سڤرت سڤرت اځکو *sa-ōrang seperti angkaw*. Une telle conduite, لا کو یخ دمکین *lāku yang demikīan*. De telle grandeur, بکیت بسرن *bagītu besār-ña*. — maitre — valet, سباکي تون سبکیت هېبان *sa-bāgey tūan sa-bagītu hambā-ña*. — quel, بکیت جوک *bagītu jūga*.

Prov. — refuse qui après muse, اد اورغ یخ اغکن تریم دان کمډین ای *ada ōrang yang enggan tarīma dān kamudī-an īa sesāl*.

Un TEL, انو *ānu*, فلان *fulān*. Une telle personne venant d'un — pays, سڤرت انو داتغ در نگرې انو *sa-ōrang ānu dātang derinagrī ānu*.

TÉLÉGRAPHE, s. m., کډغ سورت فانه *godong sūrat pānah*.

TÉLÉGRAPHIE, s. f., علم سورت فانه *ilmu sūrat pānah*.

TELESCOPE, s. m., تروښ *trōpong*, تروښ بسر *trōpong besār*.

TELEMENT, adv., de telle sorte, دمکین *demikīan*, بکیت *bagītu*. Il est — malade qu'il ne peut plus parler, ای ساکت بکیت باپق مک ای *īa sākūt bagītu bāñakḡ maka īa tiāda ber-kāta lāgi*. — quellement, بکیت جوک *bagītu jūga*.

TÉMÉRAIREMENT, adv., دغن ترلاو *dengan ter-lālu berāni*.

TÉMÉRAIREMENT, inconsiderément, تباد دغن فرقس *tiāda dengan preksa*, دغن کورغ ايغت *dengan kū-rang ingat*.

TÉMÉRAIRE, adj., hardi avec imprudence, انگار *angkāra*, ترلاو برانی *ter-lālu berāni*. Jugement —, فکیرن *pikīr-an tiāda dengan preksa*.

TÉMÉRITÉ, s. f., hardiesse imprudente, کبرنیئن یغ ترلاو امت *ka-beranī-an yang ter-lālu āmat*, کبرنیئن یغ ترلاو لنجر *ka-beranī-an yang ter-lālu lanjur*.

Noble TÉMERITÉ, courage, کبرنیئن *ka-beranī-an*.

TÉMOIGNAGE, s. m., rapport d'un ou de plusieurs témoins, سقیین *saksī-an*, کسقیین *ka-saksī-an*, کسقیین یغ, شهادة *šahādat*. Faux —, کسقیین یغ دست *ka-saksī-an yang dusta*. Appeler en —, مشککل اکن جادی *memanggil akan jādi saksi*. Porter faux —, نایق سقسی دست *nāik saksi dusta*. Les témoignages ne s'accordaient pas, مک کسقیین *maka ka-saksī-an itu tiadā-lah ber-sama-samā-an*. Les tables du —, دو لوح شهادة *dūa lōh šahādat*.

TÉMOIGNAGE, action de témoigner, حال برسقی *hāl ber-saksi*,

حال مپسکین *hāl meñaksī-kan*. Rendre — de soi-même, برسقی *ber-saksi akan sendiri-ña*.

TÉMOIGNAGE, action de reconnaître, حال مڭاکو *hāl meng-aku*. Tout le monde rend — à sa piété, سکل اورغ مڭاکو ای سورغ برعباده *segala orang meng-aku ia sa-orang ber-ibadat*. Rendre — à la vérité, مڭاکو کبنارن *meng-aku ka-benār-an*. — de la conscience, ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*.

TÉMOIGNAGE, marque, تند *tanda*, علامه *alāmat*.

TÉMOIGNER, v. a., servir de témoin, porter témoignage, برسقی *ber-saksi*, ممبری سقی *mem-brī saksi*, مپسکین *meñaksī-kan*. — contre quelqu'un, نایق سقی اتس *nāik saksi atas sa-orang*.

TÉMOIGNER, montrer, faire connaître, مننجککن *menunjuk-kan*. — de la joie, مننجککن کسکان *menunjuk-kan ka-sukā-an*.

TÉMOIN, s. m., celui qui dépose ce qu'il a vu ou entendu, سقسی *saksi*, شهید *šahīd*. — exact, سقسی *saksi yang benār*. Faux —, سقسی دست *saksi dusta*. — digne de foi, سقسی یغ کهرچیان *saksi yang ka-per-xayā-an*. Récuser un —, منولق سقسی *menolak saksi*. — fidèle, یغ ستیاون *saksi*

yang satiāwan. Produire des témoins, *مباو سقى mem-bāwa saḡsi*. Prendre quelqu'un à —, *ممشكل اكن*

memanggīl ākan saḡsi. — oculaire, *سقى يڭ سده مليت saḡsi yang sudah me-lihat*. Mes yeux en sont —, *هيب سديري سده مليت hamba sendiri sudah me-lihat*. Dieu m'est —, *الله تاهو allah tāhu*.

TÉMOIN, marque, *تند tanda*, علامة *alāmat*.

TEMPE, s. f., *فليس pelipis*, فليس *pelipis-an*, *رنگان rangka*.

TEMPÉRAMENT, s. m., *فراڭي per-rāngi*, *فري توبه prī tūbuh*.

TEMPÉRAMENT, adoucissement, *حال مليتن hāl me-lambut-kan*.

TEMPÉRANCE, s. f., *كچوماتن ka-xeremāt-an*, *فري يڭ جيت prī yang jimat*.

TEMPÉRANT, E, adj., *جيت jimat*, *سورغ mūdu*. Un homme —, *جيت sa-ōrang jimat*.

TEMPÉRATURE, s. f., état de l'air, *فري ادر prī udara*.

TEMPÉRÉ, E, part. pas. du v. tempérer, *سدغ sedang*, *سدران sedrāna*. Chaleur tempérée, *فانس يڭ سدغ pānas yang sedang*.

TEMPÉRER, v. a., modérer, adoucir, *مناهن menāhan*, *مليتن me-lambut-kan*.

TEMPÊTE, s. f., orage, *ريبت ribut*, *طوفان tūfān*, *تميس tampias*. Jour

de —, *هاري تيس hāri tampias*. Exciter une —, *منداتغن ريبت men-dātang-kan ribut*.

TEMPÊTE, au fig., trouble, sédition, *هرهار haru-hāra*, *گمفر gampar*.

TEMPÊTER, v. n., faire bien du bruit, *جادی ماره دغن هرهار jādī mārāh dengan haru-hāra*.

TEMPLE, s. m., *رومه سمبيڭ rumah sembahyang*, *كعبه kaḡbah*, *كبة kub-bat*. Maison de Dieu, *بيت الله beit allah*. Eglise, *گريڭ grēja*, *كنيسة kaniset*. Mosquée, *مسجد musjid*.

Le — de la Mecque, *كعبه kaḡbah*.

Le — du Seigneur, *كعبه هرو kaḡbah hūwa*. Edifier un — au Seigneur, *فراوسه سبوه كبة بكي نام هرو per-ūsah sa-būah kubbāt bagī nāma hūwa*.

TEMPORAIRE, adj., *وقت waktu*, *فد سواتو وقت pada suātu waktu*.

TEMPOREL, LE, adj., qui passe avec le temps, *فنا yang fenā*, *دنيا فون duniā pūña*. Les biens temporels, *هت فنا harta yang fenā*, *هت دنيا اين harta duniā ini*.

TEMPORISER, v. n., *برنگه ber-tang-guh*, *منڭكه menangguh*.

TEMPS, s. m., *يل kāla*, *بيل bīla*, *ديواس māsa*, *وقت waktu*, *ديواس dīwāsa*, *تمو tempo*, *كتيك kotika*, *فرب zemān*. Les premiers —, *پوربا kālā*. Les anciens —,

دهولو کال *dahūlu kāla*. A quel —, اى کال *apa kāla*, اى بيل *apa bīla*, ماس هيدف *māsa hīdup*. Le — passé, ماس يڭ سده لالو *māsa yang sudah lālu*. En son —, فد مسان *pada masā-ña*. — favorable, کتيک يڭ *kotika yang bāik*. Depuis ce —, کتيک ايت *deri-pada kotika itu*, درفد وقت ايت *deri-pada waktu itu*. Arriver à —, داتڭ فد کتيک *datang pada kotika yang pātut*. Les quatre —, امفت کتيک *ampat kotika*. A — fixe, فد وقت *pada waktu yang tantu*. Demander du —, منت تمفو *minta tempo*, منت منڭکه *minta menangguh*. A la fin des —, فد اخر زمان *pada ākīr zemān*. Les gens de ce — ci, اورڭ زمان اين *orang zemān ini*. De tout —, فد سدکال *pada sadakāla*. En ce — là, تکال ايت *tatkāla itu*. De — en —, ترکادڭ ۲ *ter-kādang-kādang*. Pendant ce — là, فد انتار ايت *pada antāra itu*. Après un certain —, ستله بيراى لاک *sa-telah be-brāpa lamā-ña*.

TEMPS, disposition de l'air. Beau —, خواڭ *xuāxa*. — nébuleux, ردڭ *radup*.

TEMPS, saison, ماس *māsa*, موسم *mūsīm*. Au — de la sécheresse, فد ماس کمارو *pada māsa kemāraw*,

فد موسم کمارو *pada mūsīm kemāraw*. Le — des semailles, ماس منابر *māsa menābur*.

TEMPS, loisir, سنڭ *senang*. Je n'ai pas le —, همب تيا د سنڭ *hamba tiāda senang*.

TEMPS des verbes, زمان *zemān*.

TENABLE, adj., où l'on peut se défendre, يڭ دافت دلندڭکن *yang dāpat di-lindung-kan*, يڭ تيا دافت *yang tiāda dāpat di-ālāh-kan*.

TENACE, adj., adhérent, gluant, يڭ ملکت *yang me-lekāt*, لندر *lindir*, لمبيک *lembik*.

TENACE, opiniâtre, تکر *tegār*, کڭال کرس *kapāla krās*, اغکار *angkār*.

TENACE, avare, کیکر *kikir*.

TENACITÉ, s. f., qualité de ce qui est tenace, فري يڭ ملکت *prī yang me-lekāt*, فري يڭ لندر *prī yang lindir*.

TENACITÉ, opiniâtreté, فري يڭ تکر *prī yang tegār*.

TENAILLE, s. f., instrument de fer pour saisir, فڭت *peñepit*, اغکڭ *angkup*.

TENANT, s. m., يڭ برڭڭکیرن *yang ber-piṅgīr-an*. Les tenants et aboutissants d'une affaire, سکل حال *segala hāl aḥwāl*.

TENDANCE, s. f., direction, توجو *tūju*, توجون *tujū-an*.

TENDON, s. m., اورت *ūrat*, عصب *aṣab*.

TENDRE, adj., non dur, یغ کورخ *yang kūrang tegap*, لمبت *lembut*, لوناک *lūnak*, لمبیک *lembik*. Terre —, تانه لوناک *tānah lūnak*, تانه لمبیک *tānah lembik*.

TENDRE, jeune, nouveau, بهارو *bahāru*. Pain —, روتی بهارو *rōti bahāru*.

TENDRE, affectueux, sensible, سایغ *sāyang*, له لمبت *lemah lembut*. Un cœur —, هاتی یغ له لمبت *hāti yang lemah lembut*.

TENDRE, v. a., bander, tirer, raidir, ممتنغ *mem-bentang*, مرگخ *me-regang*. — un arc, ممتنغ فانه *mem-bentang pānah*. — un filet, ممتنغ جارغ *mem-bentang jāring*. — un piège, ممتنغ جرت *memāsang jerāt*, مناهن *menāhan jerāt*.

TENDRE, dresser, déployer, ممتنغ *mem-bentang*, مشهمفر *merg-hampar*. — une tente, ممتنغ تراتق *mem-bentang teratak*. — un tapis, مشهمفر *merg-hampar permadāni*.

TENDRE, étendre sur, couvrir, مشهمفاری *merg-hampār-i*. — une salle, مشهمفاری بالی *merg-hampār-i bāley*.

TENDRE, présenter en avant, مشعنق *merg-unjuk*. — la main, مشعنق تاغن *merg-unjuk tāngan*.

TENDRE, aboutir vers, منوجو *menūju*, هندق *hendak*.

TENDREMENT, adv., دغن فیلهاتی *dengan pīlu hāti*, دغن کسین *dengan kasih-an*.

TENDRESSE, s. f., سایغ هاتی *sāyang hāti*, کسین *kasih-an*, کفلون *kapilū-an*.

TENDRETÉ, s. f., qualité de ce qui est tendre, پری یغ لمبت *prī yang lembut*, پری یغ کورخ کرس *prī yang kūrang krās*.

TENDRON, s. m., rejeton tendre, ربغ *rebung*, تونس *tūnas*.

TENDU, E, part. pas. du v. tendre, raide, کنجخ *kenxang*, ترکخ *te-regang*, تربتنغ *ter-bentang*.

TENDU, étendu, dressé, تربتنغ *ter-bentang*, ترهمفر *ter-hampar*.

TENDU, revêtu de tapisseries, دههمفاری *di-hampār-i*. Salle tendue de tapisseries, بالی دههمفاری درفد *bāley di-hampār-i deripada permadāni*.

TÉNÈBRES, s. f. pl., obscurité, کلم *kelam*, ککلامن *ka-kelām-an*, گلف *gelap*, کگلان *ka-gelāp-an*. — épaisses, کلم کابت *kelam kābut*. Eclairer ceux qui sont dans les —, برسینرفد سکل اورغ یغ دودق دالم *ber-sinar pada segala orang yang duduk dālam kelam*.

TÉNÉBRES, au fig., erreur, کساتن *ka-sesāt-an*.

TÉNÉBREUX, EUSE, adj., sombre, obscur, کلم *kelām*, کلف *gelap*. Une nuit ténébreuse, مالم یغ کلف *mālam yang gelap*. Devenir —, جادی کلف *jādi gelap*.

TENESME, s. m., ترن هندق بیرق *terān hendak bēraq*.

TENEUR, s. f., contenu d'un écrit. La — de cette lettre, ایت فری سورت *ait frī surat* ایت بوی سورت *ait būi surat* ایت *ait*.

TENEUR, s. m., — de livres, اورغ *orang* اورغ منولس *orang meñurat*, اورغ منولس بلاغن *orang menūlis bilāng-an*.

TENIR, v. a., فکغ *pegàng*, فکغ *memegàng*. — dans la main, فکغ *pegàng di-dālam tāngan*. Tenez cela ferme, فکغله ایت کرس *pegàng-lah itu krās*. — un restaurant, فکغ رومه ماکن *memegàng rūmah mākan*. — les rênes du gouvernement, فکغ فرته *memegàng parentah*.

TENIR, contenir, موت *mūat*. Ce tonneau tient cent bouteilles, تغ *tong* ایت موت سراتس بوتل *ait tong itu mūat sa-rātus bōtol*.

TENIR, réprimer, مناهن *menāhan*. — sa langue, مناهن لیدهن *menāhan lidah-ña*.

TENIR, adhérer, لکت *lekāt*, ملکت *me-lekāt*.

TENIR, ressembler, جادی برسام *jādi ber-sāma*. Il tient de son père, ای برسام دغن بفان *ia ber-sāma dengan bapā-ña*.

Les exemples suivants indiquent différentes manières de rendre ce verbe en malais. — parole, مېفیکن جنجی *meñampey-kanjanji*. — l'œil sur, منغکو *menunggu*, منجاک *men-jāga*. — la chambre, تڭکل دیلق *tinggal di-bilik*. — un chemin, منورت جالن *menūrutjālan*. — par la main, ممفن *memimpin*.

— boutique, برکدی *ber-kadèy*. L'ancre ne veut pas —, ساوه ایت *sāuh itu tiāda māu mākān*. Il n'y tient plus, ای تاد *ia tiāda tāhan lāgi*. — conseil, مشاوره *me-mušāwarat*. — une chose secrète, مندیکن *men-dīam-kan*. — la mer, برلایر *ber-lāyar*. Il tient une bonne conduite, کلکونن بابق *ka-lakū-an-ña bāik*. De qui tenez-vous cette nouvelle?

درد سیاف اغکوسده دغر خبر ایت *deri-pada siāpa angkaw sudah dengar kabār itu*. — quelqu'un pour homme de bien, فیکر سورغ اد *pikir sa-ōrang ada orang bāik*. — tête à, ملاون *me-lāwan*. — un enfant sur les fonts de baptême, مشغکت اتق یغ تریم سرالمودیه *me-šagkat atq yag trīm sralmodiye*.

merg-angkat ānak yang tarīma ser el-mamūdīt. Jusqu'à quand tiendrez-vous notre âme en suspens? براف لام *brāpa lāma angkaw merg-gundah-kan jīwa kāmī.*

SE TENIR, v. pron., برديری *ber-diri*. Se — debout, برديری بتل *ber-diri betūl*. Ne savoir à quoi s'en —, جادی بمبغ هاتی *jādi bimbang hātī*. Se — sur ses gardes, برجاك *ber-jāga*, برایشغت *ber-īngat*.

TÉNOR, s. m., demus., سوار یغ سدغ *suāra yang sedang*.

TENSION, s. f., فری یغ تربنتغ *pri yang ter-bentang*, فربتاغ *per-bentāng-an*, فرکاغن *pe-regāng-an*.

— d'esprit, حصر فکر *heser fikir*.

TENTACULE, s. m., تندق *tanduk*, فراب *pe-rāba*.

TENTATEUR, TRICE, s., فنجوب *pen-xōba*. Le —, یغ فنجوب *yang pen-xōba*, شیطان *šeitān*, ابليس *iblis*.

TENTATION, s. f., فرچباء *per-xobā-an*. Ne nous induisez pas en —, جاغنله مباو کامي فد فرچباء *jāngan-lah mem-bāwa kāmī pada per-xobā-an*. Résister à la —, مبروغ فرچباء *mem-būang per-xobā-an*.

TENTATIVE, s. f., فنجباء *pen-xobā-an*, حال منچوب *hāl men-xōba*.

TENTE, s. f., espèce de pavillon à la guerre, etc., تراتق *terātaq*, مېنتغ *keimat*. Dresser une —, مېنتغ تراتق *mem-bentang terātaq*.

TENTER, v. a., éprouver, منچوب *men-xōba*. Pourquoi metentez-vous? مڭاف کامو منچباءى اكو *merg-āpa kāmū men-xobā-i āku*. — fortune, منچباءى انتغ *men-xobā-i untug*.

TENTER, solliciter au mal, منچوب *men-xōba*, مېنچپناكن *mem-benxanā-kan*. Tenté par sa propre concupiscence, دچباكن اوله كڭڭين سندرین *di-xobā-kan ūleh ka-īngin-an sendiri-ña*.

TENTURE, s. f., همفان *hampār-an*, گنتوغ *gantug-an*.

TENU, E, part. pas. du v. tenir, فڭڭ *pegang*, دڭڭ *di-pegang*.

TENU de, obligé à, واجب آتس *wājib atas*.

TENU, E, adj., mince, délié, سنى *seni*, تيفس *tipis*.

TÉNU, subtil, هالس *hālus*.

TENUE, s. f., durée d'une assemblée, وقت مشاوره *waktu mušāwara*, وقت مجلس *waktu mejlis*.

TENUE, manière d'être vêtu, اندم *andam*.

TENUE, maintien, کلکون *ka-lakū-an*.

TÉRÉBENTHINE, s. f., بطم *buṭum*, تربنتین *terbentīn*.

TERGIVERSEER, v. n., برؤتربالتق *ber-pūtar bālīk*.

TERME, s. m., fin, کسداهن *ka-sudāh-an*. Le — de la vie, کسداهن کهدوئن *ka-sudāh-an ka-hidūp-an*.

TERME, temps fixé, وقت *waktu*. Pas encore à —, بلم وقتون *belum waktū-ña*.

TERME, laps de temps, وقت *waktu*, ماس *māsa*, دیواس *dīwāsa*, تیلن *būlan*. Un — de loyer, تیلن بولن *tiga būlan sewā-an*. Cette femme est arrivée à son —, مك بولن اورخ فرمفون ایت سده گنف *maka būlan ōrang perampūan itu sudah genāp*.

TERME, condition, convention, جنجی *janji*.

TERME, mot, کات *kāta*, فرکتان *per-katā-an*. En ces termes, دشن *dengan per-katā-an itu*. — convenable, فرکتان یغ فانت *per-katā-an yang pātut*.

TERMINAISON, s. f., désinence d'un mot, کپیسن فرکتان *ka-habīs-an per-katā-an*.

TERMINÉ, E, part. pas. du v. terminer, fini, هابس *hābis*, سده *sudah*.

TERMINÉ, conclu, فوتس *pūtus*.

TERMINER, v. a., finir, conclure, مومتس *meng-hābis-kan*, مومتس *memūtus*. — une lettre, مومتس سورت *meng-hābis-kan surat*. — un différend, مومتسکن بچار *me-mūtus-kan bixāra*.

TERMINER, border, مشهشکاکن *meng-hinggā-kan*.

TERNE, adj., qui a peu d'éclat, فود *pūda*, فودر *pūdar*, سورم *sūram*, هیلغ جهای *hilang xahāya*. De l'or —, امس یغ سورم جهای *amās yang sūram xahāya-ña*. Couleur —, ورن یغ تیاد جهای *warnayang tiāda xahāya-ña*.

TERNIR, v. a., منجدیکن فودر *men-jadī-kan pūdar*, مشهیلغن جهای *meng-hilang-kan xahāya*.

SE TERNIR, v. pron., براروبه ورنان *ber-ubah warnā-ña*, منجادی فود *men-jādī pūda*.

TERRAIN, s. m., espace de terre, تمفت *tampat*, ناتر *nātar*, میدان *mēdān*, کمفغ *kampung*. Un — étendu, تمفت یغ لوس *tampat yang lūwas*. Un — propre à bâtir un palais, تمفت یغ بایق اکن موبوت مالکی *tampat yang bāik ākan mem-būat mā-ligey*.

TERRAIN, terre, تانه *tānah*. Bon —, تانه یغ بایق *tānah yang bāik*. — élevé, تانه تغکی *tānah tinggi*. Défoncer un —, تانه مشکالی *meng-gālī tānah*.

TERRASSE, s. f., levée de terre, تمفت تانه تغکی *tampat tānah tinggi*, تینگکت *tingkat*. — au dessus d'un bâtiment, تینگکت رومه *tingkat rumah*. Le terrain est en terrasses, ۲ برتینگکت

ber-pangkat-pangkat tānah
aitu.

TERRASSER, v. a., amasser des
terres, تانه منبکن menambun-kan
tānah, مشرجاکن mengarjā-kan
tānah.

TERRASSER, jeter par terre, مشهنتم
meng-hantam, مشهنتس كتانه meng-
hampas ka-tānah.

TERRASSIER, s. m., اورغ منبن
orang menambun tānah, اورغ
orang mengarjā-kan
tānah.

TERRE, s. f., تانه tānah. Une
bonne —, تانه يڭ بايق tānah yang
bāik. Creuser la —, مشكالي تانه
meng-gālī tānah. Cultiver la —,
تانه فرؤسه per-ūsah tānah. — à
potier, تانه ليت tānah liat. — cul-
tivée, تانه هيدف tānah hīdup. —
en friche, inculte, تانه ماتي tānah
māti. Une motte de —, سگمفل تانه
sa-gumpal tānah. Les fruits de
la —, تانه بوه būah tānah. Le pro-
priétaire d'une —, تون تانه tūan
tānah. Tomber à —, جانه كتانه
jātuh ka-tānah. Jeter à —, مشهنتس
meng-hampas ka-tānah. Mettre
en —, inhumer, مشقبورکن meng-
kubūr-kan. Pomme de —, اوبي
ūbi benggāla.

TERRE, par opposition à mer,
دارت dārat. Aller à —, نايق كدارت

تورن كدارت tūrun
ka-dārat. Voyager par —, برجالن
ber-jālan di-dārat. Sur mer
et sur —, دلاوت دان ددارت di-lāut
dān di-dārat. Avant dans les terres,
هولو جاوه hūlu jāuh.

TERRE, le monde, le globe ter-
restre, دنيا اين būmi, دنيا ini,
مرچفاد marzapāda. Dieu a
créé le ciel et la —, مك توهن الله
maka tūhan allah sudah men-jadī-kan
lāngit dān būmi. Les biens de la —,
هرت دنيا اين harta duniā ini.
Tremblement de —, گمفه بومي gum-
pah būmi. La face de la —, موک
mūka būmi. La population de
la —, سگل ايسي بومي segala īsi
būmi.

TERRE, pays, نگرى nagrī, بنو
benūa. Vivre dans une — étrangère,
هيدف دالم نگرى اسخ hīdup dālam
nagrī āsing. La — des vivants, le
ciel, سورک suwarga.

TERREAU, s. m., باج bāja.

TERRESTRE, adj., دنيا duniā, دنيا
duniā pūna, در بومي deri būmi,
يڭ كمين يڭ ka-bumī-an. S'atta-
cher aux choses terrestres, ملكت
me-lekāt pada duniā. Ha-
bitation —, رومه كمين rūmah ka-
bumī-an. Les corps célestes et les
corps terrestres, توبه كلختين دان توبه

کیمین *tūbuh ka-langūt-an dān tūbuh ka-bumī-an*. Désirs terrestres, نفسو دنیا *nefsū duniā*. Animaux terrestres, بناتخ دارت *binātang dārat*. Carte —, قتا تانه *petā tānah*. Paradis —, Eden, عدن *aden*.

TERREUR, s. f., تاکت *tākut*, ککتوتن *ka-takūt-an*, ککچوتن *ka-kejūt-an*, هیبة *heibat*. Causer de la —, ممبری تاکت *mem-brī tākut*, منچشکن *men-xengang-kan*. — panique, تاکت تیاد دغن سبین *tākut tiāda dengan sabāb-ña*.

TERREUX, EUSE, adj., mêlé de terre, تانه یخ چمفر دغن تانه *yang xampur dengan tānah*. Sable —, فاسر *pāsir* تانه یخ چمفر دغن تانه *yang xampur dengan tānah*. Goût —, راس تانه *rāsa tānah*.

TERRIBLE, adj., ممبری دهشة *mem-brī dahšat*, هیبان *heibān*, کچغاغن *ka-xengang-an*, غری *geri*. Un bruit —, بوپی یخ ممبری دهشة *būni yang mem-brī dahšat*. Fantôme —, هتو یخ هیبان *hantu yang heibān*.

TERRIBLEMENT, adv., دغن یخ هیبان *dengan yang heibān*.

TERRIBLEMENT, extrêmement, ترلالو *ter-lālu* ساغت *sāngat*.

TERRIER, s. m., cavité dans la terre, گرغنگ *gerunggang*, لیخ *liang*.

II.

— de renard, روبه گرغنگ *gerunggang rūbeh*.

TERRIFIÉ, E, part. pas. du v. terrifier, consterné, دهشة *dahšat*, چغغ *xengang*, ترچغغ *ter-xengang*, یخ *yang* کتکوتن *ka-takūt-an*.

TERRIFIER, v. a., frapper de terreur, ممبری دهشة *mem-brī dahšat*, منچشکن *men-xengang-kan*, مچجوتن *mergejūt-kan*.

TERRINE, s. f., فاسو *pāsu*.

TERRITOIRE, s. m., ججاهن *jajāh-an*, دایرة *dāirat*, دیس *dēsa*, نگری *nagri*.

TERROIR, s. m., تانه *tānah*. — fertile, تانه یخ برحاصل باقی *tānah yang ber-hāsil bānāk*.

TERTIAIRE, adj., یخ کتیک *yang ka-tiga*.

TERTRE, s. m., فوسو *pūsu*, بوست *būsut*, بوکت *būkit*.

TESSON, s. m., تمبیکر *tembikar*.

TESTACÉ, s. m., بی *bīya*, بناتخ یخ *binātang yang ber-kūlit* کرکس *krās*.

TESTAMENT, s. m., acte qui contient les dernières volontés, وصیة *wašiyat*. Faire un —, بروصیة *ber-wašiyat*. Disposer de quelque chose par —, موصیتکن *me-wašiyat-kan*. Mort sans —, ماتى دغن تیاد بروصیة *māti dengan tiāda ber-wašiyat*.

L'ANCIEN TESTAMENT, توریت *tau-rīt*, سورت فرجنجین لام *sūrat per-janjī-an lāma*. Le Nouveau —, سورت فرجنجین بهارو *injl*, سورت فرجنجین بهارو *sūrat per-janjī-an bahāru*.

TESTATEUR, TRICE, s., یخ مموت *yang mem-būat waṣiyat*, یخ وصیه *yang ber-waṣiyat*.

TESTER, v. n., بروصیه *ber-waṣiyat*.

TESTICULE, s. m., بود ثلر *būah pelèr*, کلفر *kelepèr*.

TÊT, s. m., tesson, تمیکر *tem-bīkar*.

TÊTE, s. f., کفال *kapāla*, هولو *hulu*. — d'un homme, کفال اورغ *kapāla ōrang mānusīa*. Qui a une —, یخ برکفال *yang ber-kapāla*. Grosse —, کفال بسر *kapāla besār*. Le sommet de la —, اوین *ūbun*. Lever la —, مشکت کفال *meng-angkat kapāla*. Secouer la —, مشکرتکن کفال *meng-gràk-kan kapāla*. Tourner la —, مبالغ کفال *memāling kapāla*. Faire signe de la —, مبری اشاره *mem-brī isārat*. Baisser la —, se soumettre, منندق *menunduk*. Trancher la —, مشکل *memanggal kapāla*. Perdre la —, هیلغ کفال *hilang kapāla*, کفال جادی گیل *jādi gila*. — dure, کفال کرس *kapāla krès*, کفال باتو *kapāla batu*.

bātu. Aller — baissée, ثرکی بوت *pergi būta tūli*. La — me tourne, همب فون کفال فوسغ *pūña kapāla pūsing*. Etre à la —, مشکلاکن *mengapalā-kan*. Tenir —, ملاون *me-lāwan*. Payer de sa —, مبلنجاکن جیو *mem-belanjā-kan jiwa*. Agir à sa —, تورت سوك *turut sūka sendiri*. Discours qui n'a ni queue ni —, بچار *bicāra kūsut*. Avoir une bonne —, برعقل بردی یخ بایق *ber-aqal būdi yang bāik*. La — d'un clou, فایغ فاكو *pāyung paku*, کفال *kapāla paku*.

TÊTE, personne, individu, اورغ *orang*. Une piastre par —, ساتو *sātu ringgit sa-ōrang*. Quatre têtes de bétail, بناتغ امفت *binātang ampat ikor*.

TÊTE, commencement, کفال *kapāla*, هولو *hulu*, فرملان *per-mulā-an*.

TÊTE-À-TÊTE, adv., seul à seul, ساورغ دغن ساورغ *sa-ōrang dengan sa-ōrang*.

TÊTER, v. a., مپوسو *meñusu*. Un enfant qui tette, اتق یخ مپوسو *anak yang meñusu*. Donner à —, مپوسوی *meñusu-i*.

TÊTER, sucer, مغیسف *meng-hisap*, مغولم *mengūlum*. — son doigt, مغولم جاری *mengūlum jari*.

TÉTIN, s. m., هوجج سوسو *hūjung sūsu*, بتل سوسو مات سوسو *māta sūsu*, bentil *sūsu*.

TÉTINE, s. f., pis de la vache, de la truie, etc., سوسو بناتج *sūsu binātang*.

TÉTON, s. m., mamelle de femme, سوسو اورغ فرمفون *sūsu orang perampūan*.

TETTE, s. f., هوجج سوسو بناتج *hūjung sūsu binātang*.

TÊTU, B, adj., obstiné, تکر *tegār*, يشغل *yang ka-tegār-an*, بنگال *bingal*, اغكار *angkāra*. Homme —, اورغ كنگارن *orang ka-tegār-an*.

TEXTE, s. m., نص *naṣ*. Les paroles du —, فركتان نص ايت *perkatā-an naṣ itu*.

TEXTURE, s. f., تنون *tenūn-an*.

TEXTURE, arrangement, اتورن *atūr-an*.

THAUMATURGE, adj., يشع بموت عجايب *yang mem-būat ajāyib*.

THÉ, s. m., feuilles, تيه *tēh*, داون تيه *dāun tēh*. — noir, تيه هيم *tēh hītam*. — vert, تيه هيچو *tēh hījaw*. Boire du —, مينم اير تيه *mīnum āyer tēh*.

THÉ, arbrisseau, ثوهن تيه *pōhon tēh*.

THÉÂTRE, s. m., lieu où l'on représente les pièces dramatiques, etc., رومه وايغ *rūmah wāyang*, تمغت

تامي *tampat māin wāyang*. Jouer sur le —, برماين وايغ *bermāin wāyang*. Pièce de —, وياغن *wayāng-an*, للاكن *lelākon*.

THÉÂTRE, lieu où se passe un événement, ميدان *mēdān*, تمغت *tampat*. Le — de la guerre, ميدان *mēdān*, ثغراغن *pe-prāng-an*.

THÉIÈRE, s. f., تمغت تاره تيه *tampat tārūh tēh*, تمغت كوكس تيه *tampat kūkus tēh*.

THÉISME, s. m., كفرچيان اكن *ka-perxayā-an ākan*, سواتو الله *suātu allah*.

THÉISTE, s. m., اورغ يغ فرچاي بهو *orang yang perxāya*, اد سواتو الله *bahwa ada suātu allah*.

THÈME, s. m., sujet, matière, حال *hāl*, بچار *bixāra*, فركار *porkāra*.

THÉOCRATIE, s. f., فرمتاهن الله *pemarentāh-an allah*, فرمتاهن امام *pemarentāh-an imām*.

THÉOLOGALE, adj. f., vertus théologiques; la foi, l'espérance et la charité, ايمان دان اس دان محبة *imān dān asa dān muḥabat* ou ايمان دان *imān dān harāp-an dān pergasih-an*.

THÉOLOGIE, s. f., علم الهى *ilmu ilahī*, فغتهون اكاهم *pengatahū-an agāma*, فغتهون الله *pengatahū-an allah*. Etudiant en —, فلاجر فغتهون *pel-ājar pengatahū-an allah*.

Docteur en —, حکیم علم الہیة *hakīm ilmu ilahēt*.

THÉOLOGIEN, s. m., فقیہ *fakih*, pl. فقیہا *fukahā*, فندیت *pandita*.

THÉORIE, s. f., علم نظری *ilmu netleri*.

THÉRIAQUE, s. f., قنار *penāwar*.

THERMAL, E, adj. Eau termale, ایر فانس *āyer pānas*.

THERMES, s. m. pl., bains, تفت *tampat per-mandī-an*.

THERMOMÈTRE, s. m., قشورکر درجہ *perg-hūkur darajat kapānās-an*.

THÉSAURISER, v. n., مشمغن باپق *merg-himpun bāñak warg*.

THÈSE, s. f., proposition, question à discuter, مسالہ *mesālet*.

THON, s. m., poisson, لمب *lumba-lumba*, بابی دویغ *bābi dūyung*.

THORAX, s. m., صدر *dāda*, صدر *şeder*.

THURIFÉRAIRE, s. m., یغ مپاو *yangmem-bāwape-dupā-an*.

TIARE, s. f., bonnet du pape, تاج *tāju*, مکوت *makōta*, مکوت *makōta* فاف *pāpa*.

TIBIA, s. m., تولغ بتس *tūlang betis*.

TIC, s. m., habitude ridicule, کیسائن یغ بورق *ka-biasā-an yang būruk*.

TIÈDE, adj., entre le chaud et le froid, سوم *sūwam*, سدغ فانس *sedang*

pānas, فانس سدیکت *pānas sa-dī-kit*. Eau —, ایر سوم *āyer sūwam*.

TIÈDE, fig., sans ardeur, تیاد فضولی *tiāda fedlūli*, لالی *lāley*.

TIÈDEUR, s. m., qualité de ce qui est tiède, فری سوم *prī sūwam*.

TIÈDEUR, au fig., manque d'ardeur, کورغ چفت *kūrang xepāt*, فری *prī lāley*.

TIÉDIR, v. n., devenir tiède, منجادی *men-jādi sūwam*.

TIEN, NE, pron. possessif, اغکو فون *angkaw pūña*.

Les TIENS, tes parents, tes proches, اغکو فون سائق *angkaw pūña sānak*, سکل کلورگام *segala kaluwargā-mu*.

TIERS, s. m., la troisième partie d'un tout, فرتیک *per-tiga*. Deux —, دو فرتیک *dūa per-tiga*.

Un TIERS, une troisième personne, سؤرغ یغ کتیک *sa-ōrang yang ka-tiga*, سؤرغ لاین *sa-ōrang lāin*.

TIGE, s. f., partie de la plante qui soutient les branches, les feuilles, les fleurs, باتغ *bātang*, تغکی *tangkey*. La — d'un arbre, باتغ *bātang pōhon*. La — d'une fleur, تغکی بوغ *tangkey būng*.

TIGE, premier père, اصل *aşal*.

TIGRE, s. m., هریمو *harīmaw*, ماچن *māxan*. Le — royal, هریمو *harīmaw tunggal*. Tigresse, هریمو بتین *harīmaw betina*.

Fig., homme cruel, اورغ ظالم *orang tlālīm*, اورغ کُمس *orang gemàs*.

TIGRÉ, E, adj., ورن کولت هريو *warna kùlit harimaw*.

TILLAC, s. m., pont d'un navire, کَلومات *tingkat kapàl*. گَلومات *galumat*. — d'un bateau malais, جوبغ *jubung*.

TILLER, v. TEILLER.

TIMBALE, s. f., tambour, طبل *tabal*.

TIMBALE, gobelet, ثيال *piāla*.

TIMBRE, s. m., cloche, لوجغ *lōxing*, گنت *genta*.

TIMBRE, son de voix, بوي سوار *būñi suāra*.

TIMBRE, marque imprimée au papier, چف *xàp*.

TIMBRÉ, E, adj., fig., tête timbrée, اورغ کيل *orang gila*.

TIMBRER, v. a., marquer d'un timbre, ممبوه چف *mem-būbuh xàp*.

TIMIDE, adj., peureux, فناکت *penākut*.

TIMIDE, honteux, qui n'a pas d'assurance, مالو *mālu*.

TIMON, s. m., pièce d'une voiture, کايو بوجر *pāho karēta*. کايو *kāyu būjur karēta*.

TIMON, t. de mar., barre du gouvernail, کمودی *kamūdi*. Etre au —, برکمودی *ber-kamūdi*.

TIMONIER, s. m., celui qui gouverne le timon, جورو کمودی *jūru kamūdi*, جورو مودی *jūru mūdi*.

TINE, s. f., espèce de tonneau, تَغ *tong*, فاسو *pāsu*.

TINETTE, s. f., petite cuve, تَغ کچل *tong keçil*.

TINTAMARRE, s. m., bruit éclatant avec confusion, هرهار *haru-hāra*, هريرو *haru-bīru*.

TINTEMENT, s. m., prolongement du son d'une cloche, فرکناغن بوي *per-kanjāng-an būñi lōxing*. — d'oreilles, دسغ *desing*.

TINTER, v. a., une cloche, فالو *pālu genta*, فوکل لوجغ *pūkul lōxing*.

TIQUE, s. f., insecte, کوتوساڤي *kūtu sāpi*, کوتودمب *kūtu domba*.

TIQUETÉ, E, adj., moucheté, برتق *be-rintik*, فلغ *palang*.

TIR, s. m., action de tirer une arme à feu, حال منبق *hāl menembak*.

TIRADE, s. f., morceau en prose ou en vers, قطعة سورت اتو شعر *kitat sūrat ātaw šīar*.

TIRAGE, s. m., action de tirer, حال منارق *hāl menāriḳ*.

TIRAILLEMENT, s. m., action de tirailler, حال منارق *hāl menāriḳ*.

TIRAILLER, v. a., tirer de côté et d'autre, منارق دسين دسان *menāriḳ di-sīni di-sāna*.

TIRAILLER, tirer d'une arme à feu souvent et sans ordre, منبق منبق *menembak ka-sini ka-sāna*.

TIRAILLEUR, s. m., سلدادو یغ منبق *soldādo yang menembak*.

TIRANT, s. m., cordon d'une bourse, تالی فندی *tāli pundi*.

TIRANT d'eau, براف سواتو کفل *brāpa suātu kapāl māsuk dālam āyer*. Ce navire à vingt pieds de tirant, کفل ایت دو *kapāl itu dūa pūloh kākī māsuk di-dālam āyer*.

TIRE-BALLE, s. m., فنجابت فلورو *pen-xābut pelūru*.

TIRE-BOTTE, s. m., فنجابت موزه *pen-xābut mūzah*.

TIRE-BOUCHON, s. m., فنجابت سفل *pen-xābut sempal*.

TIRE-D'AILE (A), adv., le plus vite possible, باقی لکس سکالی *bā-ñak lekās sa-kālī*.

TIRELIRE, s. f., تفت سمن و غ *tampat simpan wang*.

TIRER, v. a., amener à soi, منارق *menārik*, مغهیل *meng-hēla*. — un bateau à terre, منارق فراهو کدارت *menārik prāhu ka-dārat*. — sur une corde, مغهیل تالی *meng-hēla tāli*.

Loc. prov. Tirer le diable par la queue, مندافت کهدوفنی دغن سوسه *men-dāfat ka-hidūp-an-ña de-ryan sūzah*.

TIRER, faire sortir, arracher, منجابت *men-xābut*, منبتق *meñintak*.

— ses bottes, منجابت موزه *men-xābut mūzah*.

TIRER un rideau, میخکف تیری *meñingkap tirey*.

TIRER, recueillir, مندافت *men-dāpat*. — du profit, مندافت لاب *men-dāpat lāba*.

TIRER, délivrer, ملفسکن *me-le-pās-kan*. — de captivité, ملفسکن *me-le-pās-kan deripada per-hambā-an*.

TIRER, extraire par distillation, مشوکس *mergūkus*.

TIRER de l'eau, منب ایر *menimba āyer*.

TIRER le glaive, مشهونس قدغ *merg-hūnus pedang*.

TIRER des armes à feu, منبق *menembak*.

TIRER des armes, faire des armes, برماین سنجات *ber-māin senjāta*.

TIRER des flèches, مانه *memānah*.

TIRER la langue, منجولرکن لیده *men-jūlur-kan līdah*.

TIRER, tracer une ligne, مشگارس *merg-gārīs*.

TIRER un portrait, منولس تلادن *munūlis tulādan*.

TIRER, imprimer, مشچف *merg-exap*.

TIRER son origine de, تورن درڤد *tūrun deri-pada*.

TIRER vengeance, مبالسكن *mem-bālas-kan*.

TIRER au sort, ملوتراندی *me-lū-tar undey*.

SE TIRER d'une affaire difficile, ملغسكن درين درڤد كساهن *me-le-pās-kan dirī-ña deri-pada ka-susāh-an*.

TIRET, s. m., trait d'union, خط *ḡaṭṭ el-weṣla*.

TIREUR, s. m., celui qui tire des armes à feu, قنبق *penembak*, يڭ *yang* منقب *menembak*.

TIREUR de cartes, يڭ برتنڭ *orang yang ber-tenung* dengan *kīya*.

TIROIR, s. m., سوسن *sūsun*, کوتق *kōtak*, سروغن *surūng-an*.

TISANE, s. f., منومن *minūm-an*. — rafraîchissante, منومن يڭ مېچفكن *minūm-an yang meñejūk-kan*.

TISON, s. m., قنتڭ اڤي *puntung āpi*.

TISSAGE, s. m., action de tisser, قنونن *hāl menenùn*, حال منن *pe-tenūn-an*.

TISSER, v. a., منن *menenùn*, برتنن *ber-tenùn*.

TISSERAND, s. m., ouvrier qui fait des tissus, تنن *tūkang tenùn*, قنونن *pe-tenùn*.

TISSU, E, part. pas. du v. tisser, تنن *tenùn*.

TISSU, s. m., ouvrage de fils entrelacés, تنون *tenūn-an*.

TISSU, ordre, suite, اتورن *atūr-an*, ترونن *turūt-an*.

TITILLATION, s. f., chatouillement, گلي *gilī*.

TITRE, s. m., nom de dignité, گلر *gelār*, گلارن *gelār-an*. Avoir un —, برگلر *ber-gelār*. Le — de père, نام باڤ *nāma bāpa*.

TITRE d'un livre, علامة كتاب *alā-mat kitāb*, موك كتاب *mūka kitāb*.

TITRE de propriété, سند *sūrat tanda* كڤيان *ka-puñā-an*.

TITREER, v. a., donner un titre honorifique, مڭگلرکن *meny-gelār-kan*, ممبري گلر *mem-brī gelār*.

TITUBATION, s. f., action de chanceler, حال بردوين ۲ *hāl ber-dūyun-dūyun*.

TITULAIRE, adj., يڭ امڭون حق *yang ampūña ḡaḡ*.

TOCSIN, s. m., گڭ فڭره *gūng pe-ngeràh*, لوچڭ سمبون *lōxing sem-būyan*.

TODDI, s. m., vin de palmier, نير *nīra*, توق *tūak*.

TOI, pron. de la seconde pers., اڭكو *angkaw*, كو *kàw*, ديكو *dikaw*. Va, toi, فرگيله اڭكو *pergī-lah angkaw*. Toi aussi, اڭكوجوك *angkaw jūga*. A toi, اكن اڭكو *ākan angkaw*.

TOILE, s. f., tissu de fil, de lin, de chanvre, de coton, کاین *kāin*, کاین تنن *kāin tenùn*. — fine, کاین کاین *kāin hālus*. — dont le tissu est serré, کاین رافت *kāin rāpat*. — d'emballage, کاین بگس *kāin bungkus*. — à voile, کاین لایر *kāin lāyar*. — de coton, کاین کافس *kāin kāpas*.

TOILE d'araignée, سارغ لاب ۲ *sā-rang laba-lāba*.

TOILERIE, s. f., marchandise de toile, دگاغن کاین ۲ *dagāng-an kāin-kāin*. —, commerce de toile, فرنیگان کاین *perniāgā-an kāin*.

TOILETTE, s. f., table chargée des choses qui servent à l'ajustement, میج دغن فرکاس اکن مغندم *mēja degan perkākas akan meng-andam diri*.

TOILETTE, action de s'habiller, حال مغندم دیری *hāl meng-andam diri*, حال ماکي *hāl memākey*.

TOILETTE, habillement soigné, فکاین یغ انده *pakēy-an yang indah*.

TOISE, s. f., mesure longue de six pieds, هوکر یغ انم کاکی فنجشن *hūkur yang anām kāki panjang-ña*, دث *depa*.

TOISER, v. a., مشهور دغن هوکر انم *meng-hūkur degan hūkur anām kāki*.

Fig. — quelqu'un, examiner quelqu'un avec mépris, مندغ اورغ *memandang orang dergan mūdah-ña*.

TOISON, s. f., dépouille d'un mouton, بولو دمب یغ دگتنغ *būlu domba yang di-gunting*.

TOIT, s. m., اثف *ātap*. — plat, اثف رات *ātap rāta*. — en comble, بونج *bungbung*. — à un seul égout, اثف گاجه مپوسو *ātap gajah meñusu*. — couvert en ardoises, اثف باتو *ātap batu tūlis*. Gouttière d'un —, فنجورن اثف *panxūr-an ātap*.

TÔLE, s. f., fer en feuilles, داون بسی *dāun besi*, فرات بسی *prāta besi*.

TOLÉRABLE, adj., supportable, یغ دافت دتغکنغ *yang dāpat di-tanggung*, یغ دافت دتاهن *yang dāpat di-tāhan*, یغ تردریت *yang ter-derita*.

TOLÉRANCE, s. f., فري صبر *prī sabar*, کمرهن *ka-murāh-an*.

TOLÉRER, v. a., supporter, منغکنغ *menanggung*, مناهن *menāhan*, مندریت *men-derita*.

TOMBE, s. f., sépulture, قبور *kubūr*, لحد *lehed*. —, pierre qui couvre un sépulture, باتو قبور *bātu kubūr*. Etre sur le bord de sa —, دکت ماتى *dekāt mātī*.

TOMBEAU, s. m., monument, mau-
solée, چندی *xandi*, نشان *nišān*,
مکرامه *kerāmat*. Elever un —, منکا
چندی *menegā xandi*. Jusqu'au
—, سمعی ماتی *sampey māti*.

TOMBER, v. n., être entraîné de
haut en bas par son poids, جانه
jātuh, — par terre, جانه کبومی
jātuh ka-būmī. — d'un escalier,
جانه در تغان *jātuh deri tangga*.
— dans une fosse, جانه کدالم سرلخ
jātuh ka-dālam serlīng.

TOMBER à la renverse, تبخ *tum-
bang*.

TOMBER, s'écrouler, روبه *rūbuh*,
ربه *rebàh*.

TOMBER tout à coup avec bruit,
رنته *runtuh*.

TOMBER comme les feuilles, les
cheveux, لوره *lūruh*. Ses cheveux
sont tombés, رمبتن سده لوره
rambut-ña sudah lūruh.

TOMBER comme les fruits avant
d'être mûrs, گورگر *gūgur*.

TOMBER SUR, assaillir, مپرو *me-
ñerbu*, ملغگر *me-larggar*, مشامق
meng-āmok.

TOMBER en défaillance, ربه فغن
rebàh pingsan.

TOMBER aux pieds de quelqu'un,
منهارف کفد کاکي اورغ
ka-pada kākī ōrang.

TOMBER, diminuer, منجادی کورغ
men-jādi kūrang.

TOMBER malade, جانه ساکت *jā-
tuh sākit*, منجادی ساکت *men-jādi
sākit*.

TOMBER dans le péché, بردوس
ber-dōsa.

TOMBER par gouttes, بریتق *ber-
tītik*, برلنخ *ber-līnang*.

La mer est TOMBÉE, ایت
مک لوت ندهله *maka lāut itu tedōh-lah*.

TOMBEREAU, s. m., sorte de char-
rette, سجنس فداتی *sa-jenīs pedāti*.

TOME, s. m., volume, جیلت *jīlit*.
Deux tomes, دو جیلت *dūa jīlit*.

TON, adj., possess. m., اغکو فون
angkaw pūña. Ton père, اغکو فون
باڤ *angkaw pūña bāpa*, باڤ اغکو
bāpa angkaw.

TON, s. m., son, بوپی *būñi*. — de
voix, بوپی سوار *būñi suāra*.

TON, mode en musique, راکم
rāgam, لاکو *lāgu*.

TON, manière, conduite, لاکو *lāku*.
Bon —, لاکو یخ بایق *lāku yang
bāik*.

TONDEUR, EUSE, s., فگکتخ *peng-
guntīng*, اورغ مگکتخ *ōrang meng-
guntīng*.

TONDRE, v. a., couper la laine ou
le poil, مگکتخ *meng-guntīng*, موتخ
بولو *memūtung būlu*. — des mou-
tons, مگکتخ بولودمب *meng-guntīng
būlu domba*.

TONIQUE, adj., fortifiant, یخ
مغوتکن *yang meng-ḡuwat-kan*.

Remède —, اوبت یخ مشقوتکن *ōbat yang meng-kuwat-kan*.

TONNAGE, s. m., capacité d'un navire, کفل بسری *besār-ña kapāl*, اسین موآن کفل *muāt-an kapāl*, اسی-نا کفل *isi-ña kapāl*.

TONNE, s. f., grand tonneau, تَغ تَوْر *torg besār*.

TONNEAU, s. m., تَغ تَوْر. Un — de vin, سواتو تَغ ایراغکور *suātu torg āyer anggūr*.

TONNELIER, s. m., تَوْکُخ تَغ *tūkang torg*.

TONNELLE, s. f., berceau de feuillage, پَر-اَغِین-ان *per-angin-an*.

TONNELLERIE, s. f., profession de tonnelier, فَکَرَجَان مَمُوت تَغ *pekarjā-an mem-buat torg*. —, lieu où l'on fait les tonneaux, تَغ تَمَط مَم-بُآت تَغ *tampat mem-buat torg*.

TONNER, v. n., se dit du bruit du tonnerre, گُمُورَه *gumūruh*, بَرَتَاکَر *ber-tāgar*.

TONNERRE, s. m., گُورَه *gūruh*, تَاکَر *tāgar*, گُنْتُر *guntur*. Le — gronde, گُورَه بَر-بُؤی *gūruh ber-būi*. Le — éclate, تَاکَر مَبَلَه *tāgar mem-belàh*. —, foudre. کِلَت *kilat*, پَتِیر *petir*, هَلَلَنْتَر *hali-lintar*. Frappé par le —, کِن کِلَت *kena kilat*.

Fig., voix de tonnerre, سَوَارْگَارَغ *suāra gārang*.

TONSURE, s. f., اوبن یخ دچوکَر *ūbun yang di-xūkur*.

TONSURER, v. a., مَنچُوکَر اوبن *men-xūkur ūbun*.

TONTE, s. f., action de tondre les moutons, هَال مَشْکُتَغ بُولُو دَمَب *hāl merg-gūnting būlu domba*.

TOPAZE, s. f., فَسْفَرَاکَم *pusparāgam*, مَانْکَم کُونْخ *mānīkam kūning*.

TOPINAMBOUR, s. m., اوبی امْرِیک *ūbi amrika*.

TOPIQUE, s. m., remède appliqué extérieurement, تَمْطَال-ان *tampāl-an*.

TOQUE, s. f., کَفِیَه حَاکَم *kopiah hākīm*.

TORCHE, s. f., sorte de flambeau grossier, سُولَه *sūluh*, دَامَر *dāmar*, سِگِی *sigi*. Eclairer avec une —, مَپُولَه *meñūluh*.

TORCHE-ŒUL, s. m., سَاپُو تَمْبَغ *sāpu tumbung*.

TORCHER, v. a., essuyer, frotter, مَپَاپُو *meñāpu*, مَم-بَرسِه *mem-bersih*.

TORCHIS, s. m., mortier mêlé de paille, کَاپُر یخ بَرَجَمُش دَغْن مَرِغ *kāpur yang ber-xampur degan merang*.

TORCHON, s. m., پَپَاپُو *peñāpu*, سَاپُو فِیرِغ *sāpu piring*.

TORDRE, v. a., مَمُولَس *memūlas*, مَمَورَه *memeruh*, مَمُوتَر *memūtar*. — du linge, مَمُولَس کَايِن *memūlas kāin*. — une corde, مَمُوتَر تَالِی *memūtar tāli*, مَمِیْنْتَال تَالِی *memintal tāli*.

TORPEUR, s. f., engourdissement profond, حال جادی کاکو *hāl jādi kaku*.

TORRÉFACTION, s. f., حال مباکر *hāl mem-bākar*, حال منونو *hāl menūnu*.

TORRÉFIER, v. a., griller, rôtir, مباکر *mem-bākar*, منونو *menūnu*, مشگخ *memanggang*. — du café, مباکر بوه قهوه *mem-bākar bōh kahwah*.

TORRENT, s. m., ایردرس *āyer drās*, سروکن *serōk-an*. Le — de Cédron, سروکن قدرون *serōk-an kedrōn*.

TORRIDE, adj. Zone —, تمت بومی *tampat būmi*, یغ دباوه جالن متباری *yang di-bāwah jālān mata-hāri*.

TORS, E, adj., qui est tordu, قتل *pintal*, یغ دقتل *yang di-pintal*.

TORSION, s. f., حال ممولس *hāl memūlas*, فلاسن *pulās-an*.

TORT, s. m., ce qui est contre la raison, la justice, ساله *sālah*, یغ *yang* لاون حق *lāwan hak*. Vous avez —, تون اد ساله *tūanadasālah*.

TORT, lésion, dommage, مضرة *medlerat*, روگی *rūgi*. Faire —, ممبری مضرة *mem-brī medlerat*. Réparer le —, ممیکی روگی *mem-baik-i rūgi*.

A TORT, adv., sans justice, sans raison, دغن تیاد حق *dengan tiāda hak*.

A TORT et à travers, sans discernement, دغن بیلن *dengan bebāl-ñā*, دغن کورغ بودی *dengan kūrang būdi*.

TORTICOLIS, s. m., تبلیخ *te-tēling*.

TORTILLER, v. a., ممتل *memintal*, ممولس *memūlas*.

TORTILLER, au fig., chercher des détours, منچاری دای *men-xahāri dāya*, بردای *ber-dāya*.

TORTU, E, adj., qui n'est pas droit, ایرت *irut*, بنتق *bantuk*, بشکت *berngkok*.

TORTU, contrefait, ایرت *irut*, کنچق *kanxuk*, بشکت *berngkok*. — des pieds ou des mains, چائق *xāpik*.

TORTUE, s. f., animal amphibie, کاتخ *kātung*, قنبو *penñu*. — de terre, بانغ *kura-kūra*, ککور *ka-kūra*, کورا *kura-kūra*, سیسق قنبو *bāning*. Ecaille de —, سسک *sīsik penñu*.

TORTUEUX, adj., کنچق *kanxuk*, کنچق *kanxuk*, لنگک *lengkok*, بریلیکو *ber-baliku*. Chemin —, جان کنچق *jālān kanxuk-kanxuk*, جان یغ *jālān yang lengkok*.

TORTURE, s. f., tourment qu'on fait souffrir, سیاسه *siyāsāt*, شغار *sangsāra*. Endurer des tortures, مرسای شغار *me-rasā-i sang-sāra*.

TORTURER, v. a., میاستکن *me-ñiyāsāt-kan*, میخسراکن *meñang-sarā-kan*.

TOST ou TOAST, s. m., proposition de boire à la santé de quelqu'un, منت مینم اورغ ثون سلامة *mintā mīnum ōrang pūña salāmat*.

TÔT, adv., promptement, لکس *lekās*, سگره *sigràh*. —, de grand matin, فاکی هاری *pāgi hāri*. Sitôt que, aussitôt que, ستله *sā-telāh*, دم *demi*.

TOTAL, s. m., le tout, سموان *sa-muā-ña*, سکلین *sa-kālī-an*. Le total fait cent piastres, سموان جادی *samuā-ña jādi sa-rātus rīggūt*.

TOTAL, E, adj., complet, entier, گنڤ *genḍp*, سبرهان *saberhāna*. Somme totale, جملة *jumlat*.

TOTALEMENT, adv., بلاک *belāka*, بناس *sa-kālī*. — détruit, بناس *bināsa sa-kālī*.

TOUCHANT, prép., concernant, تنتغ *tentang*, اکن *ākan*, سفرت *seperti*. — cette affaire, تنتغ فکرچاان ایت *tentang pe-karjā-an itu*.

TOUCHANT, E, adj., qui touche le cœur, یغ ملبتکن هاتی *yang me-lembut-kan hātī*.

TOUCHANT, contigu, یغ رافت *yang rāpat*, کن یغ *kenā*.

TOUCHE, s. f., épreuve, اوجی *ūji*. Pierre de —, باتواوجی *bātu ūji*, فغوجی *perg-ūji*.

TOUCHE, action de toucher, کن *kena*, مغن *mengena*. Manque de —, ساله کن *sālah kena*.

TOUCHER, v. a., mettre la main à ou sur quelque chose, منجابت *men-jābat*, منجامه *men-jāmah*. — la main à quelqu'un, منجابت *men-jābat tāngan*. Ne me touchez pas, ائگو منجامه اکو *jāngan angkaw men-jāmah āku*.

TOUCHER, tâter, مراب *me-rāba*.

TOUCHER, être en contact avec, بردمشت *ber-dompat*, بردکت *ber-dekāt*.

TOUCHER de l'argent, le recevoir, منریم وغ *menarīma wang*.

TOUCHER, aborder, سئگه *sīggah*. — à une île, سبوه فولو *sīng-gah pada sa-būah pūlaw*.

TOUCHER d'un instrument, متق *memetik*. — un luth, متق کچافی *memetik kekāpi*.

TOUCHER, frapper légèrement, کتق *ketōk*.

TOUCHER, échouer, پخه *pexàh*. — un rocher, کن کارغ *kena kārang*.

TOUCHER, atteindre, کن *kena*. — le but, کن جه *kena jēh*. — la bille, کن بوله *kena bōlah*.

TOUCHER, arriver à, *سمعی sampey*.
— à la fin du mois, *سمعی هابس بولن sampey hābis-ña būlan*.

TOUCHER, heurter, *مینته meñun-tuh*.

TOUCHER, émouvoir, *مغشروکن merg-harū-kan*.
ملبتکن هاتی me-lembut-kan hāti.

TOUCHER, s. m., le tact, *فنجابت pen-jābat*,
فراس pe-rāsa.

TOUCHER, l'action de toucher,
فنجابتان pen-jabāt-an, *فنجماهن pen-jamāh-an*.

TOUER, v. a., t. de mar., tirer un
navire d'un point fixe, *مغشیل merg-hēla*,
منارق کفل menārik kapul.

TOUFFE, s. f., de cheveux, *جبل jambul*.
— d'herbe, de plante,
رمن rumpun.

TOUFFU, E, adj., épais, *رندع rendang*.
Un arbre très-touffu, *سغوهن sa-pōhon kāyu ter-lālu rendang*.

TOUJOURS, adv., continuellement,
سنتیاس santiāsa, *سدکال sadakāla*.

TOUJOURS, sans fin, *سلمان sa-lama-lamā-ña*. Pour —, *سمعی ککل sampey kakal*.
—, qui continue,
ای لاکي ada lāgi. Il vit —, *ای هیدف ia lāgi hīdup*.

TOUPET, s. m., *یکل ikal*, *چچتخ xexentung*.
— sur le sommet de la tête, *جبل jambul*.

TOUPIE, s. f., jouet d'enfant,
گاسخ gāsing.

TOUR, s. f., bâtiment élevé, *منارة menāret*, *چندی xandi*. Bâtir une
—, *فراسه سواتو منارة per-ūsah suātu menāret*. La — de David, *چندی xandi dāud*.

TOUR de Babel, lieu où règne la
confusion, *تمت هرهار tampat haru-hāra*.

TOUR, s. m., mouvement en rond,
فرکدارن per-idār-an, *فرکدارن per-kitār-an*. Le — du soleil,
فرکدارن per-idār-an mata-hāri.

TOUR, circuit, circonférence, *کلیخ kuliling*,
دايرة daīrat. Faire le — de la ville,
برجالن فد کلیخ نکری ber-jālan pada kuliling nagri.
Chaîne de cou qui fait trois tours,
رنتی یخ تیک کالی فوترن دلیر rantey yang tīga kālī pūtar-ña di-lēher.

TOUR, rang, *فرگنتین per-ganti-an*,
گلیرن gilīr-an. A mon —, *فد pada per-ganti-an-ku*.
Chacun à son —, *ماسخ ۲ برکتی ۲ māsing-māsing ber-ganti-ganti*.

TOUR d'un tourneur, *فلارق pe-lārik*,
بوتن bubūt-an. Travailler au —, *ملارق me-lārik*.

TOUR, tromperie, *تیفو tīpu*, *دای dāya*.
Jouer un —, *مینفو menīpu*.

TOUR de passe-passe, d'adresse,
سولاف sūlap, *سلاشن sulāp-an*. Faire un — de passe-passe, *مبولف meñūlap*.

Donner un TOUR à son discours, مغاترکن بچار *meng-atur-kanbixāra*.

Faire un TOUR de promenade, پاسهيار برجالن^۲ *paseyar, ber-jālan-jālan*.

A TOUR de bras, de toutes ses forces, دغن سقوة^۲ *dergan sa-kūwat-sa-kūwat-ña*.

TOUR du bâton, profit illicite, لاب يڭ تياڭ فانت *lāba yang tiāda pātut*.

TOURBE, s. f., terre propre à brûler, تانه باکل تانه اڤي *tānah āpi, tānah bākal āpi*.

TOURBE, multitude confuse, کيپاکن اورڭ هين *ka - bañāk - an ōrang hīna*.

TOURBILLON, s. m., de vent, فوڭ پوتڭ پوتڭ بليڭ *pūting beliyung, ūlak angin, pusār-an angin*. — d'eau, اولڭ اير *ūlak āyer, ūley, pusār-an āyer*. — de poussière, دولي فسان *pusār-an dūli*.

TOURELLE, s. f., منارة کچل *menāret keṣil, baṅgun-baṅgun-an, merxu*.

TOURMENT, s. m., grande douleur, ساکت سکتين *sakit, sakit-an*.

TOURMENT, torture, سڭسار *sang-sāra, siyāsāt*. Endurer des tourments, مرساهي سڭسار *me-rasā-i sangsāra*.

TOURMENT, inquiétude, کساهن *ka-susāh-an, sugul*.

TOURMENTE, s. f., tempête, طوفان *tūfān, āgin ribut besār*.

TOURNENTER, v. a., faire souffrir, مڭساراکن مڭکيتي *meñang-sarā-kan, meñakīti*.

TOURNENTER, agiter, importuner, مپوسهکن مڭهارو *me-ñūsah-kan, meng-garg-gū-kan*.

SE TOURNENTER, v. pron., مراجق *me-rājuk*. Se —, faire de grands efforts, مڭسهاکن درين *meng-usahā-kan diri-ña*.

TOURNANT, E, adj., qui tourne, يڭ برپوتڭ *yang ber-pūtar, yang ber-kītar*. Pont —, جباتن يڭ *jambāt-an yang ber-pūtar*. Escalier —, تڭا کيتڭ^۲ *tangga kītar*.

TOURNANT, s. m., lieu où l'eau tourne, فسان اير *pusār-an āyer*.

TOURNANT, coin, coude, هوجڭ *hūjung, tampat bālik*. Au — d'une rue, لورڭ هوجڭ *pada hūjung lūrung*.

TOURNÉE, s. f., جالن کليڭ *jālan kuliling*. Faire une —, برجالن کليڭ *ber-jālan kuliling, mengum-bāra*.

TOURNER, v. a., mouvoir en rond, مومتړکن *me-mūtar-kan, mālḡ*.

me-mālīng, مغشیر *mergitar*, مشیر *mergisar*. — une roue, جنترا *memutar-kan jantrā*. — la tête, مالمغ *memālīng kapāla*. — en bien, مالمغ اکن کیسکن *memālīng ākan ka-baik-an*.

TOURNER, tordre, موتر *memutar*, ممتل *memintal*. — une corde, ممتل *memintal tāli*.

TOURNER, mettre dans un autre sens, ممالق *mem - bālīk*. Tournez ce livre, بالقله کتاب ایت *bālīk-lah kitāb itu*.

TOURNER, arranger, مغاترکن *meng-atur-kan*. Il sait — un discours, ای تاهو مغاترکن بچار *ia tāhu meng-atur-kan bixāra*.

TOURNER le dos, اندر *undur*.

TOURNER ses pas vers, برجالان *ber-jālan menūju*.

TOURNER bride, قولغ *pūlang*.

TOURNER en ridicule, میندرکن *meñindir-kan*.

TOURNER, façonner au tour, ملارق *me-lārīk*, ممبوت *mem-būbut*.

TOURNER, v. n., sur soi-même, بریکسر *ber-kisar*, برکیتار *ber-kitar*, برپوتار *ber-putar*, برپوسینگ *ber-pūsing*. La roue tourne, جنترا برکیتار *jantrā ber-kitar*. Le vent tourne à l'ouest, اغن بریکسرکارت *āngin ber-kisar ka-bārat*. La tête lui tourne, کفالان کفالان *kapalā-ña pūsing*.

TOURNER autour, برایدن *ber-īdar*, مغیدر *merg-īdar*. La terre tourne autour du soleil, ایت مغداری *maka būmi itu merg-īdar-i mata-hāri*. — autour de la Caaba, طواف کفد کعبه الله *tawwāf ka-pada kabah allah*.

TOURNER, en parlant des choses qui changent de face, براوبه *ber-ūbah*. La chance a tourné, ایتخ ایت *untung itu pūn ber-ūbah-lah*.

TOURNER, commencer à mûrir, ممول جادی ماسق *me-mūla jādi māsak*.

TOURNER, s'aigrir, ماسم منجادی *men-jādi māsam*.

TOURNER court, abrégé, میخکتکن *meñingkat-kan*.

SE TOURNER vers, مشهادف *meng-hādap*.

TOURNESOL, s. m., plante, کیمخ *kembang mata-hāri*, داون *dāun mās*.

TOURNEUR, s. m., qui façonne au tour, توکخ فلارق *tūkang pe-lārīk*, پندی ممبوت *pandey mem-būbut*.

TOURNEVIS, s. m., موتر *pemutar*.

TOURNIQUET, s. m., لکاسن *likās-an*, کایو قنارن *kāyu putār-an*.

TOURNEUR, s. f., manière, forme, سیکف *sikap*, لمباک *lembāga*. Il a

une belle — , سیکفن بایق جوک *sikap-ña bāik jūga*.

TOURNURE, arrangement, اتورن *atūr-an*.

TOURTE, s. f., sorte de pâtisserie, کوه *kūweh*.

TOURTEREAU, s. m., انتق تکوکر *anaḡ tekūkur*.

TOURTERELLE, s. f., کوکر *kūkur*, تکوکر *tekūkur*.

TOUSSAINT, s. f., fête de tous les Saints, هاری رای القدیسن سکلین *hāri rāya el-ḡadīsīn sa-kālī-an*.

TOUSSER, v. n., باتق *bātuḡ*.

TOUT, E, adj., qui comprend l'intégrité d'une chose, سمو *samuā*, سموان *samuā - ña*, سکل *segala*.

Tous les hommes, سمو اورغ *samuā orang*. Il les tua tous, دبونپاله سموان *di-būnuh - ñā - lah samuā - ña itu*. De tout son cœur, دغن سکنف *dengan sa-genəp hāti*. Tout homme, بارغ سیاف *bārang siāpa*. Tous les jours, سکل هاری *segala hāri*. Toutes sortes, انیک *anēka-anēka*.

TOUT, adv. — à coup, سکنپخ *sa-kunūng-kunūng*. — d'un coup, سکالی *sa-kālī*. — à fait, بلاک *belāka*, سکالی *sa-kālī*, رات *rāta*. Point du — , تیاد سکالی *tiāda sà-kālī*. Par — , دسموتمفت *di-samuā tampat*. — sage qu'il est, مسکی

ای برودی *maski ia ber - būdi*. Parler — haut, برکات دغن سواربارغ *ber-kāta dengan suāra ñāring*. — seul, دغن سورغ دیری *dengan sa-orang dīri*. — de bon, سگکه *sumguh - sungguh*. — de suite, سکارغ این *sakārang ini*.

TOUTEFOIS, adv., cependant, néanmoins, ولكن تتافی *tetāpi*, *welekin*, سماج *semāja*.

TOUTE - PUISSANCE, s. f., قدرة *ḡoderat*, قدرة الله *ḡoderat allah*.

TOUTE-SCIENCE, s. f., علم کلی *ilmu kulī*.

TOUT-PUISSENT, adj., یغ ما کواس *yang mahā kuāsa*.

Le TOUT - PUISSANT, الله *allah*, کافی *kāfi*, الله تعالی *allah tāāla*.

TOUX, s. f., باتق *bātuḡ*. — sèche, باتق کرغ *bātuḡ krīng*.

TOXIQUE, s. m., poison, venin, راجن *rāxun*, بیس *bīsa*.

TRACAS, s. m., mouvement accompagné d'embarras, هرهار *haru-hāra*, غوغا *ḡawḡā*.

TRACAS, fig., embarras, peine, کسساهن *ka-susāh-an*, شغل *ṡugul*.

TRACASSER, v. a., inquiéter, tourmenter, مبری *menḡ-hāru*, مغشگلوکن *mem-brī ṡugul*, شغل *menḡ-gangḡū-kan*.

TRACASSERIE, s. f., چکت *cekīt*, بنته *bantah*.

TRACASSIER, ÈRE, s., یخ سوك *yang sūka meng-ganggū-kan orang*, یخ سوك منچهارى *yang sūka men-xahāri xekūt.*

TRACE, s. f., vestige d'homme ou d'animal, کسن *kasàn*, رونت *rūnut*, ججق *jejak*, بکس کاکى *bakàs kākī.*

Suivre la —, مرونٹ *me-rūnut*, منورت بکس کاکى *menūrut bakàs kākī.* Marcher sur les traces de ses honorables ancêtres. منورت بکس کاکى *menūrut bakàs kākī nēnek mōyang yang mulā.*

TRACE, marque, impression, ce qui reste de quelque chose, بکس *bakàs.* Les traces d'une grandeur passée, بکس ۲ کسارن یخ دهولو *bakàs-bakàs ka-besār-an yāng dahūlu.*

TRACÉ, s. m., plan, esquisse, دینه *dīnah*, چنتو *xonto.* Le — d'une maison, دینه رومه *dīnah rūmah.*

TRACER, v. a., tirer les lignes d'un dessin, منولس *menūlis.* — une esquisse, منولس دینه *menūlis dīnah.* — une ligne sur le sable, ممبوت کارس *mem-būat gāris atas pāsir.*

TRACER le chemin, donner l'exemple, منجالن دهولو *men-jālan dahūlu*, ممبوت دهولو *mem-būat dahūlu.*

TRACHÉE - ARTÈRE, s. f., سشکوخ *sergkūwang.*

TRACTION, s. f., action de tirer, قنریکن حال منارق *hāl menārīk*, *penarīk-an.*

TRADITION, s. f., religieuse, حدیث *hadīṣ.* — historique, روایه *riwāyat*, کتکات اورخ لام *kata-kātā orang lāma.*

TRADITION, action de remettre, de livrer, حال مپره *hāl meñe-rāh.*

TRADUCTEUR, s. m., qui traduit d'une langue dans une autre, اورخ *orang yang meñālīn.*

TRADUCTION, s. f., 1°, action de traduire, حال مپالن *hāl meñālīn.* 2°, résultat, version, سلینن *salīn-an.*

TRADUIRE, v. a., faire une traduction, مپالن *meñālīn.* — en arabe, مپالن کفد بهاس عرب *meñālīn ka-pada bahāsa arab.*

TRADUIRE, transférer quelqu'un d'un lieu dans un autre, مندهکن *memindah-kan.*

TRADUIRE, citer en justice, مندعوایى *men-dawā-i.*

TRADUIT, E, part. pas. du v. traduire, ترسالن *ter-sālīn.* — du malais, ترسالن در بهاس ملايو *ter-sālīn deri bahāsa malāyu.*

TRADUIT en justice, ددعوایى *di-dawā-i.*

TRAFIC, s. m., commerce, فریکامن *perniagā-an*, دگاغن *dagāng-an.*

TRAFIQUANT, s. m., اورغ برنيآك *ōrang berniāga*, اورغ داكغ *ōrang dāgag*.

TRAFIQUEUR, v. n., برنيآك *berniāga*, برداكغ *ber-dāgag*. — des choses saintes, ممبرنيآكان بارغ يڭ قدس *mem-berniagā-kan bārang yang kudus*.

TRAGÉDIE, s. f., وايڭ كدكان *wā-yang ka-dukā-an*.

TRAGIQUE, adj., funeste, malheureux, انتڭ جاهت مالڭ *mālāng untug jāhat*.

TRAHIB, v. a., faire une perfidie à quelqu'un, مېوت خيانة *mem-būat kīānat*, مېڭخيانا تنكن *meng-kīānat-kan*, مندرهاك *men-durhāka*, مېو *me-ñemū*, مېرهكن دغن تېڭو *meñerāh-kan dengan tīpu*. — son roi, مېوت *mem-būat kīānat*, خيانة اكن رجان *ākan rajā-ña*.

TRAHIR, manquer à. — sa foi, مېڭكال ايمان *meñangkal imān-ña*. — ses serments, منكر درڭد سمڭهن *munkir deri-pada sumpah-ña*.

TRAHIR un secret, مېوك رهسي *mem-būka rahasiā*.

TRAHIR ses sentiments, تياڭ توتڭ راس هتين *tiāda tūtup rāsa hati-ña*.

TRAHISON, s. f., perfidie, خيانة *kīānat*, كدرهكان *ka-durhākā-an*, درهاك *durhāka*. Faire une —, مېوت خيانة *mem-būat kīānat*.

Haute —, درهاك اكن راج *durhāka ākan rāja*.

TRAIN, s. m., allure des chevaux; manière d'aller, جالان *jālan*, فري *prī ber-jālan*. Aller grand —, برجالان لكس *ber-jālan lekās*. Aller son —, منورت جالان *menūrut jālan-ña*. Mettre une affaire en —, مملای سواتو فكريچان *me-mulā-i suātu pe-karjā-an*.

TRAIN de bois, radeau, راکت *rākit*. — de chemin de fer, بيراف *be-brāpa karēta yang ber-tūrut-tūrut*.

TRAIN de derrière, يڭ دېلاكغ *bahagī-an yang di-blākang*.

TRAIN, suite, فليكر *pel-ikor*, پېڭيرېڭ *peng-iring-an*, پېڭيرېڭ *peng-iring*. Un — nombreux, يڭ بايق *peng-iring yang bāñak*.

TRAINANT, E, adj., qui traîne, سيرت *sēret*, ترسيرت *ter-sēret*. Robe trainante, باجو فنجېڭ يڭ ترسيرت كتانه *bāju panjang yang ter-sēret ka-tānah*.

TRAINANT, fig., languissant, ضعيف *dlāif*.

TRAINÉAU, s. m., sorte de voiture sans roues, كريت تياڭ برود *karēta tiāda be-rōda*.

TRAINÉAU, sorte de filet, تشكق *tanggok*.

TRAÎNER, v. a., tirer après soi, منارڭ مېهيل *menārīk meng-hēla*.

— un coffre, منارق قتی *menārik peti*. — une voiture, مغھیل کریت *meng-hēla karēta*. — quelqu'un en prison, منجراکن اورغ *meman-jarā-kan ōrang*.

TRAÎNER, différer, برلبت *ber-lam-bat*, برتغکه *ber-tangguh*.

TRAÎNER, rester par derrière, تھگل دبلاکھ *tinggal di-blākang*, لالی دجالن *lāley di-jālan*.

TRAÎNER, pendre jusqu'à terre, ترسیرت *ter-sēret*. Manteau qui traîne, سلیمت یغ ترسیرت کتانه *salī-mut yang ter-sēret ka-tānah*.

SE TRAÎNER, v. pron., marcher en rampant, مرغکت *me-rangkak*.

TRAIRE, v. a., ممره سوسو *memerāh sūsu*. Une vache traite, یغ دفره *sāpi yang di-perāh*.

TRAIT, s. m., flèche, javelot, انق *anak pānah*, دامق *dāmaq*, فانه *pandāhan*. — enflammé, چراوت *werawat*. Lancer un —, سینر *memānah*. — de lumière, سینر ترغ *sinar trāng*.

TRAIT pour tirer une voiture, تالی مغھیل *tālī karēta*, تالی کریت *tālī meng-hēla karēta*. Cheval de —, کود قھیل *kūda perg-hēla*.

TRAIT, ce qu'on avale d'une gorgée, تگق *tegòk*. Boire d'un —, مینم دغن سگق *mīnum dengan sa-tegòk*. Boire à longs traits,

مینم فرلاهن *mīnum perlāhan-per-lāhan*.

TRAIT, ligne tracée, بارس *bāris*, گارس *gāris*.

TRAIT, linéament du visage, فارس *pāras*. Ses traits sont comme ceux de son père, سام فارس دغن ایهند *sāma pāras-ña dengan ayahnda*.

TRAIT, action, endroit d'un écrit, فربواتن *per-buāt-an*. Un beau —, فربواتن یغ باق *per-buāt-an yang bāik*.

AVOIR TRAIT à, برهوبغ دغن *ber-hūburg dengan*.

TRAITABLE, adj., doux, جیق *jīnak*, لاکومانس *lāku mānis*.

TRAITE, s. f., étendue de chemin que l'on fait sans s'arrêter, فرجلانن *per-jalān-an*. D'une seule —, دغن سواتو فرجلانن *dengan suātu per-jalān-an*, تیاد دغن برهنتی *tiāda dengan ber-henti*.

TRAITE, commerce, transport de marchandises, فرنیگان *perniagā-an*, تمباغن دکاغن *tambāng-andagāng-an*. La — des blés, فرنیگان کندم *perniagā-an gundum*, تمباغن کندم *tambāng-an gundum*.

TRAITE, lettre de change, سورت *sūrat tukār-an*.

TRAITÉ, s. m., ouvrage où l'on traite d'une science, d'une matière, بچارا تاس سواتو علم *bixāra atas*

كتاب اتس سواتو فكار , *suātu ilmu*,
kitāb ātas suātu porkāra.

TRAITÉ, convention, جنجی *janji*,
فرجنجین *per-janji-an*. — de paix,
فرجنجین فردماین *per-janji-an*
per-damēy-an. — de commerce,
فرجنجین فرینگان *per-janji-an*
perniagā-an. Conclure un —,
مبوت فرجنجین *ber-janji*,
membuat per-janji-an.

TRAITEMENT, s. m., accueil, ma-
nière d'agir avec quelqu'un, حال
فرجنجین *hāl meñambut orang*,
حال ملکون *hāl me-lakū-kan*.

TRAITEMENT, appointements,
اوه *gāji*, اوپاک *upak*. Diminuer le
—, مغورغن *mengurang-kan*
gāji.

TRAITEMENT d'un malade, حال
مغبائی اورغ ساکت *hāl meng-obāt-i*
orang sākit, ثغبائن اورغ ساکت
peng-obāt-an orang sākit.

TRAITER, v. a., discourir sur un
sujet, مېچراکن سواتو بچار *mem-*
bixarā-kan suātu bixāra.

TRAITER avec quelqu'un, s'en-
tendre avec lui, موافقة *muwāfakat*,
ber-janji.

TRAITER, agir avec quelqu'un,
ملکون *me-lakū-kan*. Pourquoi me
traitez-vous ainsi? تون م سبب مک
اکو دمکین *apa sebàb maka*
tuan me-lakū-kan āku demikān.

TRAITER, régaler, منجامو *men-*
jāmu. — ses amis, منجامو صحابة ۲۲
men-jāmu ṣoḥābat-ṣoḥābat-āa.

TRAITER un malade, le panser,
مغبائی اورغ ساکت *meng-obāt-i orang*
sākit.

TRAITEUR, s. m., تون رومه ماکن
tūan rūmah mākan, جورو ماکن
jūru mākan.

TRAITRE, s. m., اورغ خیانه *orang*
ḫiānat, فرغ درهاک *peñemū*,
orang durhāka.

TRAITREUSEMENT, adv., دغن خیانه
dergan ḫiānat, اتس فری درهاک
ātas prī durhāka.

TRAJET, s. m., espace à traverser.
— par terre, فرجلانن *per-jalān-*
an. — par eau, تمغاغن *tumpāng-an*.
— d'un bord à l'autre, فېراغن
peñabrāng-an.

TRAME, s. f., fil passé entre les
chaînes, فاکن *pākan*, فاکن برتورق
pākan ber-tōraq. La — et la
chaîne, فاکن دان لغسن *pākan dān*
lungsīn. La — est de soie, فاکن ایت
pākan-āa itu deri-pada
sūtra.

TRAME, complot, فرهبوشن درهاک
per-hubūng-an durhāka, فرتمانن
سمغه جاهت *per-temān-an sumpak*
jāhat.

TRAMER, v. a., passer la trame,
ماسقن فاکن کغد لغسن *me-māsuk-*

kan pākan ka-pada lungsin, مننن *menenùn*.

TRAMER un complot, ممبوت فرهبوغن *mem-būat per-hubūng-an durhāka*.

TRAMONTANE, s. f., vent du nord, اغان *āngin utāra*. Etoile du nord, بتغ اثار *bintang utāra*. Perdre la —, s'égarer, برسست *ber-sesāt*.

TRANCHANT, s. m., d'un instrument, مات *māta*. Le — d'un couteau, مات فیسو *māta pīsaw*. Une épée à deux tranchants, فدغ یخ ماکن دو بله *pedang yang mākān dūa belāh*.

TRANCHANT, E, adj., qui peut trancher, تاجم *tājam*. Un couteau —, فیسو یخ تاجم *pīsaw yang tājam*.

TRANCHE, s. f., morceau, morceau plat, فوئخ کرت هیرس *hīris, kerāt, pūtung*, قطعة *kitāt*. Une — de poisson, سهریس ایکن *sa-hīris ikan*.

TRANCHE, bord, épaisseur, فغکر *pūggir*, تقي *tepī*. — d'un livre, فغکر کتاب *pūggir kitāb*.

TRANCHÉ, E, part. pas. du v. trancher, coupé, فغگل *panggal*, ترغگل *ter-panggal*, کرت *kerāt*.

TRANCHÉ, décidé, فوتس *pūtus*.

TRANCHEE, s. f., fossé, فارت *pārīt*, گلیں *galī-an*. Ouvrir la —, فارت ملامی مغللی فارت *me-mulā-i meng-gālī pārīt*. Entrer dans la —, ماسق *māsuk* دالم فارت *dālam pārīt*.

TRANCHÉES, douleur dans les entrailles, رغگت *renggut*, مولس *mūlas*, ساکت فرت *sakit prūt*.

TRANCHER, v. a., couper, ممغلل *memanggal*, مغرت *mergerāt*, موئخ *memūtung*. — la tête, ممغلل کفال *memanggal kapāla*. Tranchez ce fil, فوئغله بنغ ایت *pūtung-lah benūng itu*.

TRANCHER les jours, ممتیکن *memati-kan*.

TRANCHER COURT, ممندقکن *memen-dek-kan*.

TRANCHER, décider, مومتسکن *memutus-kan*.

TRANCHER, contrefaire, منیرو *menīru*, بر بوت سفرت *ber-būat seperti*. — du grand Seigneur, بر بوت سفرت *ber-būat seperti orang besār*.

TRANCHER, en parlant de couleurs très différentes, برلینن رفان *ber-lān-an rupā-ñā*. Le jaune tranche beaucoup sur le rouge, مک ورن کونخ ایت برلینن سکالی رفان دغن *maka warna kūning itu ber-lān-an sa-kālī rupā-ñā dengan warna mērah*.

TRANCHET, s. m., outil de cordonnier, فیسو توکخ سفاتو *pīsaw tūkang sapātu*.

TRANQUILLE, adj., qui ne se donne aucun mouvement, یخ دیم *yang dīam*,

بردىم *ber-diam*. Cet enfant est —,
 اناك ايت ديم *anak itu diam*. Se tenir
 —, برديم *ber-diam*.

TRANQUILLE, qui aime la paix,
 يڭسوك بردامى *yang sūka ber-dāmey*.

TRANQUILLE, exempt d'inquiétude,
 سنڭ *senang*, سنتوس *santawsa*, يڭ
 يڭ *yang tetap hati-ña*. Soyez
 —, تتغله هتم *tetap - lah hati - mu*.
 هيدف دغن سنڭ, Mener une vie —,
hidup dengan senang.

TRANQUILLE, calme, تده *tedòh*.
 La mer est —, لوت تده *lāut tedòh*.

TRANQUILLEMENT, adv., دغن ديم
dengan diam, ديم *diam-diam*.

TRANQUILLISER, v. a., مندمكن
men-diam-kan, مينڭن *meñenang-*
kan, متڭن هاتي *menetap-kan hāti*.

SE TRANQUILLISER, v. pron.,
 جادى سڭ *jādi senang*.

TRANQUILLITÉ, s. f., état de ce
 qui est tranquille, ڭرى يڭ ديم *prī*
yang diam.

TRANQUILLITÉ, sécurité, assu-
 rance, كسناڭ *ka-senāng-an*,
 كستوساڭ *ka-santawsā-an*.

TRANQUILLITÉ, calme, كدوهن
ka-tedòh-an.

TRANSACTION, s. f., acte par lequel
 on transige sur un différend, accord,
 موافقة *muwāfakat*.

TRANSCENDANCE, s. f., ڭرى يڭ ترانام
prī yang ter-utāma, ڭرى يڭ ترله
prī yang ter-lebèh bāik.

TRANSCENDANT, E, adj., يڭ ترڭڭى
yang ter-tinggi, ترله بايق *ter-lebèh*
bāik, ترانام *ter-utāma*. Qualités
 transcendantes, صفة يڭ ترانام *ifat*
yang ter-utāma.

TRANSCRIPTEUR, s. m., جورو تولىس
jūru tulis, اورڭ يڭ مپالن سورت
orang yang meñālin sūrat.

TRANSCRIPTION, s. f., 1°, action
 de transcrire, حال منورن سورت
hāl menūrun sūrat, حال مپالن سورت
hāl meñālin sūrat. 2°, résultat,
 سلينن *turūn-an sūrat*, سورت
salīn-an sūrat.

TRANSCRIRE, v. a., منورن سورت
menūrun sūrat, مپالن سورت *meñā-*
lin sūrat.

TRANSE, s. f., frayer, تاكت
tākut, هيبة *heibat*.

TRANSFÉRER, v. a., faire passer
 d'un lieu à un autre, مندهكن *me-*
mindah-kan.

TRANSFÉRER, céder, transporter
 une chose à quelqu'un, مبرهكن كڤد
meñerāh-kan ka-pada
lāin orang. — le droit d'exiger le
 paiement d'une dette à quelqu'un,
 مبرهكن ڭڭڭڭن هوتڭ كڤد لاین اورڭ
meñerāh-kan penagih-an hūtang
ka-pada lāin orang.

TRANSFIGURATION, s. f., changement d'une figure en une autre: se dit de Jésus-Christ, تجلی *tejelli*; فری تراوبه روڤ *prī ter-ūbah rūpa*. La — de N. S. Jésus-Christ, تجلی عیسی المسیح توهن کامی *tejelli īsa el-mesēh tūhan kāmī*.

TRANSFIGURER (SE), v. pron., n'est usité qu'en parlant de Jésus-Christ. Et il fut transfiguré devant eux, مک تراوبله رڤا دهداڻن *maka ter-ūbah-lahrupā-ña di-hadāp-an marīka-itu*.

TRANSFORMATION, s. f., اباهن روڤ *ubāh-an rūpa*, فرگتین روڤ *per-ganti-an rūpa*. —, métamorphose, جم *jalma*, کجلمان *ka-jalmā-an*.

TRANSFORMER, v. a., donner une autre forme, مرڤاکن دغن روڤ لاین *me-rupā-kan dergan rūpa yang lāin*, مغوبهکن روڤ *meng-ūbah-kan rūpa*. —, métamorphoser, منجلمان *men-jalmā-kan*.

SE TRANSFORMER, v. pron., prendre une autre forme, مرڤاکن *me-rupā-kan diri-ña dergan*. Satan se transforme en ange de lumière, مک شیطان مرڤاکن *maka sētān me-rupā-kan diri-ña dergan malāk en-nūr*. Se métamorphoser, منجلم *men-jalma*.

TRANSFUGER, s. m., qui passe à l'ennemi, اورغ یلت *ōrang bēlut*, فمیلست *pem-bēlut*.

TRANSGRESSER, v. a., enfreindre, مللوی *me-lalū-i*, ملشگر *me-larg-gar*, ملشکه *me-langkah*. — les commandements de Dieu, مللوی *me-lalū-i peñurūh-an allah*. — la loi du prophète, ملشگر شریعة نبی *me-langgar šerīat nabī*.

TRANSGRESSION, s. f., حال مللوی *hāl me-lalū-i*, کلشکاهن *ka-langkāh-an*.

TRANSI, E, adj., engourdi de froid, یغ کدغین *yang ka-dingīn-an*, یغ کن دغن *yang kena dīngin*.

TRANSIGER, v. n., s'accommoder, موافقة *muwāfakat*.

TRANSIR, v. a., engourdir, منجدیکن *men-jadī-kan kaku*. —, saisir de frayeur, ممبری هیة *mem-brī heibat*.

TRANSIT, s. m., passavant, سورت *sūrat lepàs*, سورت لفس بی *sūrat lepàs bēya*.

TRANSITION, passage d'un état de chose à un autre, فرگتین *per-ganti-an*, حال جادی لاین *hāl jādi lāin*.

TRANSITOIRE, adj., passager, یغ *yang lālu*, فنا *fenā*. Les biens de ce monde sont transitoires, هرت دنیا این فنا اداڻ *harta duniā ini fenā adā-ña*.

TRANSLATION, s. f., transport d'un lieu à un autre, فمنداھن

pemindāh-an, مَبَوَّانْ *pem-bawā-an*.

TRANSMETTRE, v. a., céder, faire passer sa possession, ses droits à un autre, مَبَرَّهْ *meñeràh*, مَبَرِّي *mem-brī*. — son droit à un autre, مَبَرَّهْ حَقِّ قَدْ اَوْرَخْ لَآئِنْ *meñeràh-kan hak-ña pada ōrang lāin*.

TRANSMETTRE, faire parvenir, مَبَرِّي *mem-brī*, مَبَرِّيْكَ *meñam-pey-kan*. — une nouvelle, مَبَرِّي *mem-brī* *ķabar*. — une lettre, مَبَرِّيْكَ مَبَرِّيْكَ سُوْرَتْ *meñam-pey-kan sūrat*. — à un supérieur, مَبَرِّيْكَ مَبَرِّيْكَ مَبَرِّيْكَ *mem-per-sembah-kan*.

TRANSMIGRATION, s. f., passage d'un peuple d'un pays dans un autre, مَبَرَّهْ حَالْ سُوَاتُوْ قَوْمْ مَبَرَّهْ *hāl suātu kaum memindah*.

La TRANSMIGRATION des âmes, métempsycose, مَبَرَّهْ قَدْ اَدَاھَنْ *pindāh-an jīwa*, مَبَرَّهْ قَدْ اَدَاھَنْ *pen-jalmā-an*.

TRANSMISSIBLE, adj., مَبَرَّهْ دَاھَتْ *yang dāpat di-seràh-kan*, مَبَرَّهْ دَاھَتْ *yang ter-seràh*.

TRANSMISSION, s. f., action de transmettre, مَبَرَّهْ حَالْ *hāl meñeràh*, مَبَرِّيْ *pem-brī-an*, مَبَوَّانْ *pem-bawā-an*.

TRANSMUABLE, adj., qui peut être changé, مَبَرَّهْ دَاھَتْ دَاھَيْكَ *yang dāpat di-ubah-kan*, مَبَرَّهْ كَبَاھَنْ *yang ka-ubāh-an*.

TRANSMUER, v. a., مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *merg-ubah-kan*.

TRANSMUTATION, s. f., 1°, action de changer une chose en une autre, مَبَرَّهْ حَالْ مَبَرَّهْ *hāl merg-ubah-kan*, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *perg-ubāh-an*. 2°, résultat, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *per-ubāh-an*, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *per-lāin-an*.

TRANSPARENT, E, adj., مَبَرَّهْ *xeràh*, مَبَرَّهْ *jernih*, مَبَرَّهْ *bāyang-bāyang*. L'eau est transparente, مَبَرَّهْ اَیْر اَیْر اَیْر *āyer itu xeràh*, مَبَرَّهْ اَیْر اَیْر *āyer itu jernih*. Etoffe transparente, مَبَرَّهْ کَآئِنْ *kāin bāyang-bāyang*.

TRANSPERCEUR, v. a., مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *menīkam trūs*, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *menūsuk*. Il le transperça avec son épée, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *di-tīkam-ñā-lah dergan pedang-ña*.

TRANSPIRATION, s. f., مَبَرَّهْ *peluh*, مَبَرَّهْ اَیْر *āyer peluh*.

TRANSPIRER, v. n., sortir par la transpiration, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *ka-luar peluh*. —, suer, مَبَرَّهْ *ber-peluh*.

TRANSPIRER, fig., commencer à se divulguer, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *mūla jadi nāta*.

TRANSPLANTER, v. a., planter dans un autre endroit, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *menānam pada lāin tempat*. — un jeune arbre, مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ مَبَرَّهْ *menānam pōhon muda pada lāin tempat*.

TRANSPLANTER, transporter d'un pays dans un autre, مندهکن فد لاین *memindah - kan pada lāin nagrī*.

SE TRANSPLANTER, منده فد لاین *memindah pada lāin nagrī*.

TRANSPORT, s. m., action de transporter d'un lieu dans un autre, تباغن حال منبغ *hāl menambang, tambāng-an*, حال مندهکن *hāl memindah-kan*, فمبوان *pem-bawā-an*. Prix du —, وغ تباغن *wang tambāng-an*.

TRANSPORT, mouvement impétueux, کثغاتن *ka-angāt-an*. — de colère, مارده يغ ساغت *mārah yang sāngat*.

TRANSPORTÉ, E, adj., ivre de passion, راون هاتی *rāwan hāti*, برسوك مندم *ber-sūka mendam*. — d'amour, براهی گیل *gīla berāhi*, مندم براهی *berāhi mendam*.

TRANSPORTER, v. a., منبغ *menambang*, مباو *mem-bāwa*. — des marchandises, منبغ دکاغن *menambang dagāng-an*.

TRANSPORTER, déplacer, مندهکن *memindah-kan*.

TRANSPORTER, fig., mettre quelqu'un hors de lui-même, مغیرتکن *meny-geirat-kan*, مراونکن *me-rāwan-kan*.

SE TRANSPORTER, v. pron.; منده *memindah*, مباو درین *mem-bāwa dirī-ña*.

TRANSPOSER, v. a., mettre à une autre place, ممبوه فد لاین تمغت *mem-būbuh pada lāin tampat*, مندهکن *memindah-kan*.

TRANSSUBSTANTIATION, s. f., changement d'une substance en une autre, فغباهن سواتو وجود فد وجود, يغ لاین *perg-ubāh-an suatu wujud pada wujud yang lāin*.

TRANSVASER, v. a., مپالنکن *meñā-lin-kan*.

TRANSVERSAL, E, adj., لتغ *lintang*, ۲التغ *alang-ālang*. Poutre transversale, کایو لتغ *kāyu lintang*.

TRAPPE, s. f., porte au niveau du plancher, فتود داسر *pintu di-dāsar*.

TRAPPE, piège, فرغکف *perang-kap*, راجق *rāxik*, جابق *jābak*, سرکف *serkap*. — pour prendre les éléphants, کده *kedāh*.

TRAPU, E, adj., تبن دان تکف *tambun dān tegap*.

TRAQUER, v. a., resserrer dans une enceinte, مغغ *mengepung*, مغغ برکلیغ *mengepung ber-kulīng*.

TRAVAIL, s. m., ouvrage, کرج *karja*, فکرجان *pe-karjā-an*. Commencer un —, ملای فکرجان *me-mulā-i pe-karjā-an*. Travaux forcés, فکرجان اجبار *pe-karjā-an ijbār*.

TRAVAIL, œuvre, ثربواتن *per-buāt-an*, فراساهن *per-usāh-an*.
C'est un beau —, ايت ثربواتن يڭ *ait per-buāt-an yang indah*.

TRAVAIL, peine qu'on se donne, پڭسهاهن *perg-usāh-an*, كسكارن *ka-sukār-an*.

TRAVAIL d'enfant, برانق *ber-ānak*.
Etre en — d'enfant, ساكت اكن برانق *sakit akan ber-ānak*.

TRAVAILLER, v. n., faire un ouvrage, بکرج *be-karja*, مغرجاکن *mengarjā-kan*, فرلوسه *per-ūsah*.

— à un ouvrage, مغرجاکن فکرچاکن *mengarjā-kan pe-karjā-an*. — à la terre, فرلوسه تانه *per-ūsah tanah*.

— à l'aiguille, منجهايت *men-jāhit*.

TRAVAILLER, prendre de la peine, مغسهاکن درين *meng-usahā-kan diri-ña*.

TRAVAILLER, tourmenter, مپوسهکن *meñūsah-kan*.

TRAVAILLER, fermenter, خمير *kamir*, بربوھي *ber-būhi*.

TRAVAILLEUR, EUSE, s., adonné au travail, راجن *rājin*, يڭ سوك *yang sūka mengarja*.

TRAVAILLEUR, qui travaille, اورغ *orang* بکرج *be-karja*, اورغ افاهن *orang upāh-an*.

TRAVÉE, s. f., روع *rūang*.

TRAVERS, s. m., étendue d'un corps considéré dans sa largeur,

ليبرن *lintang*, لنتڭن *lintang-ña*, لنتڭ *lēbar-ña*.

TRAVERS, biais, irrégularité, کورغ بتل *kurang betul*, سيرغ *sērung*.

TRAVERS, fig., bizarrerie, caprice, تڭکه *tingkah*.

DE TRAVERS, adv., سيرغ *sērung*, جولڭ *jūling*. Un pont de —, جبباتن *jambātan yang sērung*. Des yeux de —, مات جولڭ *māta jūling*. De travers, qui penche, يڭ ميرغ *yang miring*. Regarder de —, مڭرلڭ *mengerling*.

EN TRAVERS, لنتڭ لنتڭ *lintang-lintang*, امڭڭ *empang*.

AU TRAVERS, ترس *trūs*.

A TRAVERS, بوجر *būjur*, فد تغه *pada tengah*. A — les airs, فد پادا تڭه *pada būjur lāngit*. A — champs, فد تغه فادڭ *pada tengah pādang*. A tort et à travers, sans discernement, دغن بيلن *dengan bebūl-ña*, دغن تباد بربودي *dengan tiāda ber-būdi*.

TRAVERSE, s. f., pièce de bois en travers, کايولنتڭ *kāyu lintang*, الڭ *alang-alang*.

TRAVERSE, chemin qui coupe au court, سمڭڭ *simpang*, جالن سمڭڭ *jālan simpang-an*.

TRAVERSE, revers, affliction, كسكارن *ka-sukār-an*, كسهاهن *ka-susāh-an*.

TRAVERSE, obstacle, بارخ کسکاتن *bārang ka-sakāt-an*, پنهنگاهن *pene-gāh-an*.

TRAVERSÉE, s. f., voyage par mer, فیلارن *pe-layār-an*, فیبراغن *peñabrāng-an*.

TRAVERSEE, v. a., passer à travers, ملتغ *me-lintang*, ملتس *me-lintas*. Il traversait la Samarie, ای ملتس *ia me-lintas di-tergah šawmerawn*.

TRAVERSER, passer d'un côté à l'autre, میبرغ *meñabrang*. — une rivière, میبرغ سوغی *meñabrang sūngey*.

TRAVERSER, être en travers; لتغ *lintang*, مالغ *mālang*.

TRAVERSER, percer de part en part, منرسکن *menerūs - kan*, منیکم *menīkam trūs*.

TRAVERSER, fig., susciter des obstacles, empêcher, منکهن *mene-gāh-kan*, میوکرکن *meñūkar-kan*.

TRAVERSIN, s. m., بتل *bantal*, بتل فنجخ *bantal panjang*.

TRAVESTI, E, part. pas. du v. travestir, سامر *sāmar*, ترسامر *ter-sāmar*. —, masqué, برتوفغ *ber-tōpeng*.

TRAVESTIR, v. a., déguiser, میامرکن *meñāmar-kan*.

SE TRAVESTIR, v. pron., میامر *meñāmar*. Se —, se masquer, منوفغ *menōpeng*.

TRAVESTISSEMENT, s. m., کسمارن *ka-samār-an*.

TRAYON, s. m., bout du pis d'une vache, d'une chèvre, etc. مات سوسو *māta sūsu*, هوجغ سوسو *hūjung sūsu*.

TRÉBUCHER, v. n., کلنچه *kelinxuh*, میته *meñuntuh*, ترانتق *ter-antuk*. — contre une pierre, کلنچه *kelinxuh kārna suntuh di-bātu*.

TRÉBUCHET, s. m., piège pour prendre des oiseaux, جابق *jābak*, راجق *rāxik*.

TRÉBUCHET, balance, نراج تیغ مس *narāxa timbang mās*.

TREILLAGE, s. m., کسکیسی *kisi-kisi*, جلجال *jala-jāla*.

TREILLAGEUR, s. m., توکغ کسکیسی *tūkang kisi-kisi*.

TREILLIS, s. m., ouvrage en métal ou en bois qui imite les mailles d'un filet, جلجال *jala-jāla*.

TREILLIS, espèce de grosse toile, مستولی *mestūli*.

TREIZE, n. de nombre, تیگ بلس *tīga belās*.

TREIZIÈME, nom de nomb. ord., کتیگ بلس *ka-tīga belās*.

TREIZIÈME, s. m., la treizième partie, *فترتيك بلس* *per-tiga belàs*.
Un —, سفرتيك بلس *sa-per-tiga belàs*.

TREMBLEMENT, s. m., agitation de ce qui tremble, *حال كتر* *hāl gumetār*, *ككتارن* *ka-gentār-an*, *گومتار* *gumètār*. Avec crainte et —, *دغن تاكت دان كتر* *dengan tākut dān gumetār*.

TREMBLEMENT, grande crainte, *تاكت* *tākut*, *ككتون يڭ ساغت* *ka-takūt-an yang sāngat*.

TREMBLEMENT de terre, *گمفه* *gumpah*, *گمفه بوى* *gumpah būmi*.

TREMBLER, v. n., être agité par différentes secousses, *گتر* *getār*, *گومتار* *gumetār*, *گومتار* *gumentar*, *ترگوڭ* *ter-gōyang*. Il tremble de tous ses membres, *مك كتر سكل اغكتان* *maka gumetār segala anggotā-ña*. — de peur, *گومتار كمنتر درفد تاكت* *gumentar deri-pada tākut*. — de froid, *گومتار كمنتر سبب كدغين* *gumentar sebàb ka-dingin-an*. —, en parlant de la terre, *برگمفه* *ber-gumpah*.

TREMBLER, craindre, *تاكت* *tākut*, *غري* *geri*. Tout le monde tremble devant ce prince, *سكليڭ اورڭ تاكت* *sa-kali-an ōrang tākut ākan baginda itu*. Je tremble que cela n'arrive, *هيب تاكت* *hamba tākut*

bārang-kāli itu ākan dātang. Faire —, *منكوتى* *menakūt-i*.

TREMBLOTER, v. n., *گلتق* *geletāk*, *گليگي* *geligi*, *مغلكت* *merg-gelegūt*, *گملوتق* *gemelūtuk*.

TRÉMIE, s. f., d'un moulin, *چورڭ* *xōrong* *پڭ-گيلڭ-ان* *perg-gilīng-an*.

TRÉMOUSSEMENT, s. m., *كلفر* *gelepār*.

TRÉMOUSSER (SE), v. pron., *مغلكفر* *merg-gelepār*.

TREMPE, s. f., manière de tremper le fer, *سفه* *sepùh*, *پڭفوهن* *peñepùh-an*.

Fig. TREMPE, caractère, *فراڭي* *perāngi*.

TREMPÉ, E, part. pas. du v. tremper, imbibé, *رندم* *rendam*, *چلف* *xelòp*, *باسه* *bāsah*.

TREMPÉ, du fer, *سفه* *sepùh*, *ترسفه* *ter-sepùh*.

TREMPER, v. a., mouiller en mettant dans un liquide, *مرندمكن* *me-rendam-kan*, *منچلف* *men-xelòp*, *مباسهكن* *mem-bāsah-kan*, *مپلكن* *meñelām-kan*. — du pain dans la sauce, *منچلف روتى دالم كوه* *men-xelòp rōti dālam kūwah*.

Fig. TREMPER ses mains dans le sang, *منغه داره* *menumpah darah*, *مبونده اورڭ* *mem-būnuh ōrang*.

TREMPER le fer, *مغه* *meñepùh*.

TREMPER le vin, محبوبه اير دالم
mem-būbuh āyer dālam
arggūr.

TREMPER, v. n., être dans un
 liquide, برچلف برندم
be-rendam, ber-xelōp. — dans du vinaigre,
 برچلف برندم دالم چوک
be-rendam dālam
xūka.

TREMPER, fig., être complice,
 جادی تن ساله
jādi temān sālāh.

TRENTE, n. de nomb., تین فوله
tīga pūloh.

TRENTIÈME, n. de nomb. ord.,
 کتیک فوله
ka-tīga pūloh.

TRENTIÈME, s. m., la trentième
 partie, فرتیک فوله
per-tīga pūloh.
 Un —, سفرتیک فوله
sa-per-tīga
pūloh.

TRÉPAN, s. m., گردی باتق کفال
gardī bātūq kapāla.

TRÉPAS, s. m., décès, mort, موت
maut, ماتین matī-ña, کتین ka-
matī-an. A l'heure du —, فد کتیک
pada kotika māut. Après
 son —, کمديئن درفد متین
kamudī-
an deri-pada matī-ña.

TRÉPASSÉ, s. m., یغ سده ماتی
yāng sudah māti. Prier pour les
 trépassés, ممبوت سمبیه کارن اورغ
mem-būat sembahyang kārna
ōrang māti.

TRÉPASSER, v. n., mourir, ماتی
māti, فوتس پاو pūtus nāwa.

TRÉPIDATION, s. f., tremblement,
 حال گمتار
hāl gumetār.

TRÉPIED, s. m., ustensile de
 cuisine, تڭکو
tongkaw.

TRÉPIED, siège à trois pieds,
 کرسی برکاکي تیک
krusi ber-kāki tīga.

TRÉPIGNER, v. n., frapper des
 pieds contre terre, ممبتخ کاکي
mem-
banting kākī. — de colère, ممبتخ
 کاکي کارن ماره
mem-banting kākī
kārna mārāh, مرتخ me-rentang.

TRÈS, particule qui marque le
 superlatif, ترلالو
ter-lālu, ساغت
sārgat, سکالی sā-kālī.

— bon, ترلالو بايق
ter-lālu bāiq.

— riche, ساغت کای
sārgat kāya.

— méchant, جاهت سکالی
jāhat
sa-kālī. — dans les mots composés,
 ما maha, ما mahā. — haut,

متهنگی maha-tinggi. — noble,
 مهبساوان maha-bangsāwan. —
 glorieux, مهملی maha-mulīa.

TRÉSOR, s. m., amas d'argent ou
 d'autres choses précieuses, بند
benda, فربندهران per-bendaharā-
an. — enfoui, یغ دتاتم
māta benda yang di-tānam. —
 public, الخزانة el-kizānat, بیت المال
beit ul-māl.

TRÉSORERIE, s. f., بیت المال
beit
ul-māl, خزانة kizānat, فربندهران
per-bendaharā-an.

TRÉSORIER, s. m., بندهار *benda-hāra*, بند جورو مات *jūru māta benda*.

TRESSAILLEMENT, s. m., کجیت *kejūt*.

TRESSAILLIR, v. n., être subitement ému, ترکجت *ter-kejūt*. — de crainte, ترکجت درفد تاکت *ter-kejūt deri-pada tākut*. Faire — متججتکن *mengejūt-kan*.

TRESSE, s. f., tissu plat de fil, etc., entrelacé, پنتالان *pintāl-an*, یغ دام *yang di-āñam*. — de cheveux, رامبت یغ دام *rambut yang di-āñam*.

TRESSER, v. a., مٹام *meng-āñam*, ممتل *memintal*. — de la soie, مٹام سوتر *meng-āñam sūtra*.

TRÉTEAU, s. m., کدکود *kuda-kūda*.

TREUIL, s. m., قنارن *putār-an*.

TRÈVE, s. f., suspension d'hostilité par convention, فرهنتین درفد فرغ *per-hentī-an deri-pada prang*. — de dix jours, فرهنتین درفد فرغ *per-hentī-an deri-pada prang pada sa-pūloh hāri lamā-ña*. Demander une —, مینتا برهنتی درفد فرغ *menta ber-henti deri-pada prang*.

TRÈVE, cessation, relâche, فرهنتین *per-hentī-an*. Mon mal ne me donne pas de —, ساکتک تیاد برهنتی *sakit-*

ku tiāda ber-henti. Faire —, برهنتی درفد *ber-henti deri-pada*.

TRIAGE, s. m., 1°, action de trier, choix, حال مملیه *hāl memilih*, فملین *pemilih-an*. 2°, résultat, chose choisie, فلیه *pilih-an*, بارغ یغ دفیله *bārang yang di-pilih*.

TRIANGLE, s. m., تیگ فنجورو *tiga pen-jūru*, تیگ فرسکی *tiga per-segi*. — acutangle. dont les trois angles sont aigus, تیگ فنجورو یغ تیگ *tiga pen-jūru yang tiga jurū-ña tājam adā-ña*.

TRIANGULAIRE, adj., بر فنجورو تیگ *ber-pen-jūru tiga*, فرسکی تیگ *per-segi tiga*.

TRIBORD, s. m., côté droit d'un navire, کانن فراهو *kānan prāhu*. سبله کانن فراهو *sa-belāh kānan prāhu*. Ramer à —, بردایغ کانن *ber-dāyung kānan*.

TRIBORDAIS, s. m., اوق فراهو یغ *awak prāhu yang di-kānan*.

TRIBU, s. f., peuplade, لوره *lurah*, فنجی *panji*, سوکو *suku*. — de sauvages, لوره اورغ هوتن *lurah orang hūtan*.

TRIBU, famille, بغس *bangsa*, هلبغس *hulu-bangsa*, اصل *aşal*. Les douze tribus des enfants d'Israel, هلبغس یغ دو بلس بنی یسراءیل *hulu-bangsa yang dua belās benī israil*.

TRIBULATION, s. f., کساهن *ka-susāh-an*, چلاک *xelāka*, کسکارن *ka-sukār-an*.

TRIBUN, s. m., qui défend les droits du peuple, اورغ یخ میجران *orang yang membixarā-kan hak orang bāñak*.

TRIBUNAL, s. m., تمفت حکم *tam-pat hukum*, رومه بچار *rūmah bixāra*.

TRIBUNAL de la pénitence, تمفت اکون دوس *tampat akū-an dōsa*.

TRIBUNE, s. f., منبر *minber*, *mimber*.

TRIBUT, s. m., impôt, اوڤتی *ūpatī*, خراجة *karājat*. Imposer un —, منت اوڤتی *menta ūpatī*. Soumis au —, ڤغوثی *perg-ūpatī*. Payer le —, مبری اوڤتی *mem-brī ūpatī*. Payer le — à César, ڤغوثی *mem-brī ūpatī pada kēsar*.

Loc. Payer le tribut à la nature, mourir, ماتى *mātī*.

TRIBUTAIRE, adj., dépendant, soumis, تعلق *talok*, برگتخ *ber-gantung pada*. Pays —, نگرى یخ *nagrī yang talok*.

TRIBUTAIRE, qui paie l'impôt, ڤغوثی *perg-ūpatī*.

TRICHER, v. a., tromper au jeu, مغیجو *mergīxu*.

TRICHER, tromper, مغیجو *mergīxu*. منیڤو *menīpu*, بردای *ber-dāya*.

TRICHERIE, s. f., tromperie au jeu, کیجو *kīxu*.

TRICHERIE, tromperie, تیڤو *tīpu*, دای *dāya*.

TRICHEUR, EUSE, s., اورغ مغیجو *orang mergīxu*, ڤغیجو *pergīxu*.

TRICOLORE, adj., برورن تیڤ *ber-warna tīga*. Drapeau —, بندیر *bandēra ber-warna tīga*.

TRICOTER, v. a., مننن *menenun*, مېرت *meñerūt*.

TRIDENT, s. m., ترسول *trisūla*.

TRIÉ, E, part. pas. du v. trier, یخ ڤلیه *pīlih*, ترڤلیه *ter-pīlih*, یخ ڤلین *yang pīlih-an*.

TRIENNAL, E, adj., qui dure trois ans, یخ تیڤ تاهن لمان *yang tīga tāhun lamā-ña*.

TRIER, v. a., choisir, میله *memīlih*.

TRIER, séparer le bon d'avec le mauvais, مېکون یخ بایق *meñakū-kan yang bāik*.

TRIGONOMÉTRIE, s. f., ڤڤهکون *perg-hukūr-an pen-jūru tīga*.

TRIMESTRE, s. m., espace de trois mois, کلکاهن وقت یخ تیڤ بولن *ka-legāh-an waktu yang tīga bulan lamā-ña*.

TRINGLE, s. f., verge de fer, باتڤ بسی یخ رمڤڤ *bātang besi yang ramping*.

TRINITÉ, s. f., un seul Dieu en trois personnes, سواتو الله یخ برانوم *suātu allah yang ber-uknūm tīga*, تیک اقوم فد سواتو الله *tīga uknūm pada suātu allah*.

TRINQUET, s. m., t. de mar., mât de misaine, تیخ توفخ *tiang tūpari*.

TRIOMPHAL, E, adj., du triomphe, کمنان ثون *ka-menāng-an pūña*. Marche triomphale, فشران *per-arāk-an*, اراق اراکن *arāk-arāk-an*.

TRIOMPHATEUR, s. m., qui triomphe, یخ منغ *gālib*, برجای *ber-jāya*, یخ منغ *yang menāng*.

TRIOMPHE, s. m., victoire, فخلان *per-alāh-an*, کمنان *ka-menāng-an*. Arc de —, فلشکوخن افچار کمنان *pe-lengkūng-an upaxāra ka-menāng-an*. Chant de —, پایی *ñāñi ka-menāng-an*. Char de —, رات اورغ غالب *rāta orang gālib*, فراراکن *per-arāk-an*. Porter en —, مغارقن *men-arāk-kan*.

TRIOMPHER, v. n., vaincre, منغ *menāng*, مغال *men-ālah*, مغالب *men-gālib*. — de ses passions, مغاله هوا نفسون *men-ālah hawā nefsū-ña*, مناهن هوا نفسون *menāhan hawā nefsū-ña*.

TRIPLE, s. f., اسی ثرت بناتخ *isi prèt binātang*.

TRIPLE, adj., trois fois autant, تیک لافس *tīga ganda*,

tīga lāpis. Il en donnera le —, ای اکن مبری تیک کند *ia ākan mem-brī tīga ganda*. Maison à — étage, رومه تیک تشکت *rūmah tīga tīngkat*.

TRIPLICITÉ, s. f., ذات تیک کند *dzāt tīga ganda*, فری تیک کند *prī tīga ganda*.

TRIPOT, s. m., maison de jeu, تمفت *rūmah māin pō*, فرجدین *tampat per-judī-an*.

TRIPOTAGE, s. m., جفرون یخ *xampūr-an yang kūrang bāik*.

TRIPOTER, v. a., mêler, gâter, منچفرکن *men-xampur-kan*, مغوستکن *men-ūsut-kan*.

TRIQUE, s. f., gros bâton, تشکت *tungkat kāsar*, تشکت تبل *tungkat tebāl*.

TRISAÏEUL, E, s., دادغ ثون باث *dādong pūña bāpa*, دادغ ثون ما *dādong pūña mā*, مویخ *mōyang*.

TRISTE, adj., chagrin, abattu, دکچت برسوسه هاتی *duka-xita ber-sūsah hāti*, برچنت *ber-xinta*, مورغ *mūrung*, سورم *sūram*. Mon âme est — jusqu'à la mort, جوالک *živā-ku ada duka-xita sa-kāli ka-mati-matī-an*. Figure —, موک سورم *mūka sūram*.

TRISTE, affligeant, یغ ممبری سوسه *yang mem-brī sūsah hāti*, هاتی *yang ka-dukā-an*. Pièce de théâtre —, وايغ کدکاءن *wāyang ka-dukā-an*. Une — nouvelle, کدکاءن خبر *ka-bar ka-dukā-an*.

TRISTE, sombre, obscur, رمغ *remang*, کلم *kelam*, کورغ ترغ *kurang terang*. Un temps —, لاغت *langit remang*. Cette maison est —, مک رومه ایت کورغ ترغ *maka rumah itu kurang terang*.

TRISTEMENT, adv., دغن برچنت *dengan ber-xinta*, دغن سوسه هاتی *dengan sūsah hāti*, دغن دکچتسان *dengan duka-xitā-ña*.

TRISTESSE, s. f., affliction, mélancolie, دکچت سوسه *duka-xita*, سوسه هاتی *sūsah hāti*, کدکاءن *ka-dukā-an*, فری موزغ *prī mūrung*.

TRITURABLE, adj., یغ دافت دتبق *yang dapat di-tumbuk*, یغ دافت *yang dapat di-pīpis-kan*.

TRITURATION, s. f., فنبوکن *penum-buk-an*, حال میفش *hāl me-mīpis*.

TRITURÉ, E, part. pas. du v. triturer, تبق *tumbuk*, ترتبق *ter-tumbuk*, فیش *pīpis*.

TRITUREE, v. a., réduire en parties très-menues, منبق *menumbuk*, میفش *memīpis-kan*, مغاسه *meng-*

āsah. — du poivre, منبق لاد *menumbuk lāda*.

TRIVIAL, E, adj., commun, bas, کفالغ *kapālang*, هین *hīna*. Expression triviale, فرکتان یغ هین *perkatā-an yang hīna*. Langage —, بهاس کچوکن *bahāsa kawūk-an*, بهاس فاسر *bahāsa pāsar*.

TROC, s. m., échange, فنکارن *penukār-an*, نکارن *tukār-an*. — d'or contre de l'argent, فنکارن امس دغن *penukār-an amās dengan pērak*.

TROGNE, s. f., visage plein, qui a quelque chose de facétieux, موک *mūka*, موک کتق *mūka tebāl*, تبل *gumūk*. Rouge —, موک اورغ فینم *mūka ōrang pe-mīnum*.

TROGNON, s. m., le cœur, le milieu d'un fruit, d'un légume, همفورلر *hempūlur*, هاتی *hāti*, ارس *āris*.

TROIS, n. de nomb., تیک *tiga*. Deux ou —, دو تیک *dua tiga*. — fois, تیک کالی *tiga kālī*. — quarts, تیک سوکو *tiga sūku*. Le — du mois, فد تیک هاری بولن *pada tiga hārī būlan*. Il est — heures, فوکل *ada jām pūkul tiga*. Etre à —, برتیک *ber-tiga*. A — pieds, برکاکی تیک *ber-kāki tiga*.

TROISIÈME, adj. nomb., ord., کتیک *ka-tiga*. Le —, یغ کتیک *yang ka-tiga*.

TROISIÈME, s. m., la troisième partie d'un tout, سَفَرْتِكْ sa-per-tīga.

TRÔLER, v. a., mener çà et là, مِمَّاو سان سِين mem-bāwa sāna sīni.

TRÔLER, v. n., aller, courir çà et là, بَرَجَالَن سان سِين ber-jālan sāna sīni.

TROMBE, s. f., colonne d'eau ou d'air mue en tourbillon, ثَوْتِخْ بَلِيخْ pūting beliyung.

TROMPE, s. f., instrument pour sonner à la chasse, بَوْرِي اَوْرَغْ فِيبورو buri orang pem-buru.

TROMPE, guimbarde, كُغْخُغْ gūng-gong.

TROMPE de l'éléphant et de certains insectes, بُلَالِي bulāley.

TROMPER, v. a., user d'artifice pour induire en erreur, مَنِپُو menīpu, مَغِيچُو mem-per-dayā-kan, مَغِيخُو mengīxu, مَنِسَتَن meñesāt-kan. Ne trompez personne, جَاغَن مَنِپُو اَوْرَغْ jāngan menīpu orang. — tout le monde, مَغَرْدِيَاكَن سَكْل اَوْرَغْ mem-per-dayā-kan segala orang.

TROMPER, donner lieu à erreur, مِمْبُوخْ mem-bōhong.

TROMPER, trahir, مِمْنَمُوْ meñemū-kan.

TROMPER les espérances de quelqu'un, مَوْتَسَكَن فُشْهَرَاثَن اَوْرَغْ memūtus-kan peng-harāp-an orang.

SE TROMPER, être dans l'erreur, سَالَه مَنِسَتْ meñesāt, سَسَتْ sesāt.

مَغِيرْ sālah mengīra. Vous vous trompez beaucoup, تُون سَسَتْ بَابَقْ tūan sesāt bānak. Se — en comptant, سَالَه مِمِلِخْ sālah mem-bīlang.

TROMPERIE, s. f., دَايْ dāya, فَرْدِيَاَن فَرْدِيَاَن dayā-an, تِپُو tipu, فَرْتِپُوْ per-tipū-an, سَمُو semū. Il y a de la —, اَد تِپُو ada tipu.

TROMPETER, v. n., sonner de la trompette, مَنِپُو نَفِيرْ menīup nafiri, بَرَبُورِي ber-būri.

TROMPETTE, s. f., instrument à vent, نَفِيرْ nafiri, بُورِي būri. Sonner de la —, مَنِپُو نَفِيرْ menīup nafiri. Le son de la —, بُوِي نَفِيرْ būi nafiri. La — sonne, بَرَبُورِي nafiri ber-būni.

TROMPETTE, celui qui sonne de la trompette, اَوْرَغْ مَنِپُو نَفِيرْ orang yang menīup nafiri, بَرَبُورِي orang ber-būri.

TROMPEUR, EUSE, adj., qui trompe, يَنْغ بَرَدَايْ yang ber-dāya, پَغِيچُو peng-īxu, فَنِپُو penīpu.

TROMPEUR, faux, چُولَسْ xūlas, بُوخْ bōhong.

TRONC, s. m., la tige d'un arbre sans ses branches, تَنْگُلْ tunggul, بَاتَنْغْ bātang tunggul. Un. — coupé, abattu, تَنْگُلْ يَنْغْ دَتَبَنْغْ tunggul yang di-tebang.

TRONC d'un corps humain, بَاتَنْغْ bātang tubuh.

TRONC, boîte pour recevoir les offrandes, *peti* فتى خزينة, *peti kazinat*, *tampat* تمت درما *dermā*.

TRONC, fig., origine, ligne généalogique, *aşal* اصل, *hulu-bangsa* هلبس, *silsilet* سلسله, *sejā-rat* سجاره.

TRONÇON, s. m., morceau séparé d'une plus grosse pièce en long, *pūtung* فتوڭ, *panggal* فڭگل. Un —, *sa-pūtung* سفوتوڭ, *tunggul* سفوتوڭ فڭگل.

TRÔNE, s. m., siège élevé pour un souverain dans ses fonctions solennelles, *takta* تخت, *krusi rāja* کرسی راج, *singgahsāna* سڭگهسان, *geta ka-rajā-an* گت کت کرجان. Un — orné de joyaux et de pierres précieuses, *singgahsāna yang bertatah-kan ratna mātu mānikam* سڭگهسان يڭ برتاتهن رتن مانو مانگم.

TRÔNE, fig., puissance souveraine, royauté, *ka-rajā-an* کرجان, *pangkat rāja* فڭگت راج. Monter sur le —, *nāik rāja* نايک راج. Mettre sur le —, *me-rajā-kan* مرجان. Abdiquer le —, *turun deri-pada takta-rajā-an*, *meninggal-kan ka-rajā-an* منگگلکن کرجان. Chasser du —, *memexat-kan deri pangkat rāja* مجتکن در فڭگت راج.

TRÔNE de Dieu, *arāş allah* عرش الله.

TRÔNE épiscopal, *krusi uskup* کرسی اسقف.

TRÔNER, v. n., siéger sur un trône, *dūduk di-atas takta ka-rajā-an* دودق داتس تخت کرجان, *bertakta* برتخت.

TRONQUER, v. a., couper, retrancher une partie de, *memūtung* مموتوڭ, *mergerat* مغرت.

TRONQUER, mutiler, *mergūdung* مشودڭ, *me-rompong-kan* مرموشکن.

TROP, adv., plus qu'il ne faut, *bāñak* ترلالو, *ter-lālu* ترلالو, *amat* امت, *bāñak* ترلالو, *behina* بهين, *sāngat* ساغت. La corde est — longue, *tali itu bāñak panjang* تالی ایت بايق فنجڭ. Il a — mangé, *ia sudah mākān sāngat* ای سده ماکن ساغت. — parler nuit, *yang ber-kāta ter-lālu bāñak* يڭ برکات ترلالو بايق مک ای کن, *maka ia kena rūgi* روکی جاغن. Pas —, *jāngan bāñak* بايق. Il est — pauvre pour donner l'aumône, *meskīn sebāb itu tiāda dāpat iā mem-brī sedekat* مسکین سبب ایت تیاد دافت ای ممبری.

TRÔNE, s. m., *tiāda dāpat iā mem-brī sedekat* صدقه.

TROP peu, *kurang* کورڭ, *wang-ña tiāda xukup* وڭن تیاد چوکف.

TROPE, s. m., expression figurée, مجاز *mejāz*, اقام *upāma*.

TROPHÉE, s. m., dépouille d'un ennemi vaincu, غنیمة *ganīmat*, علامة *alāmat ka-menāng-an*.

TROPHÉE, assemblage d'armes, تبرکات *berkas senjāta*, فرهمفونن *per-himpūn-an senjāta*.

TROPHÉE, victoire, کمنان *ka-menāng-an*, فغلاهن *perg-alāh-an*.

TROPIQUE, s. m., دائرة متهاى بالق *dāirat mata-hāri bālīk*. — du cancer, بالق متهاى دبرج السرطان *bālīk mata-hāri di-burj es-sere-tān*. — du capricorne, بالق متهاى *bālīk mata-hāri di-burj ul-judi*.

TROQUER, v. a., échanger, منوکر *menūkar*. — des marchandises contre d'autres, توکر منوکر دکاشن *tūkar-menūkar dagāng-an*. — de l'or pour des diamants, امس دتوکر *amās di-tūkar intan*.

TROQUEUR, EUSE, s., اورغ یخ منوکر *orang yang menūkar*, فنوکر *penūkar*.

TROT, s. m., allure entre le pas et le galop, جالن کود برترتاری *jālan kūda ber-tari-tāri*.

TROTTER, v. n., aller le trot, جالن برترتاری *jālan ber-tari-tāri*.

TROTTER, marcher beaucoup à pied, بابق برجالن کاکى دسين دسان *baḥq ber-jālan kākī di-sini di-sāna*.

bāḥq ber-jālan kākī di-sini di-sāna.

TROTTEUR, s. m., cheval dressé au trot, کود یخ تاهو برجالن برترتاری *kūda yang tāhu ber-jālan bertari-tāri*.

TROTTOIR, s. m., جالن کاکى سديکت *jālan kākī sadīkit tūggi di-sīsī lūrug*.

TROU, s. m., لوبخ *lōbang*, لیخ *liang*, تبخ *tumbung*. Un grand —, لوبخ بصر *lōbang besār*. Le — d'une aiguille, لوبخ جارم *lōbang jārūm*. Le — de la serrure, لوبخ کچی *lōbang kunxi*. Creuser un — dans la terre, مغلکالی لوبخ دالم تانه *meng-gālī lōbang dālam tānah*. Boucher un —, منوتف لوبخ *menūtup lōbang*.

Loc. fig. Cet homme boit comme un —, il boit beaucoup, اورغ ایت *orang itu mīnum bāḥq*.

Prov. Faire un — pour en boucher un autre, contracter une dette pour en payer une autre, منت فنجم *mintā pinjam wang ākan mem-bāyar hūtang*.

TROUBLE, adj., qui n'est pas clair, en parlant des liquides, کره *kerūh*, کورغ هنغ *kūrang henng*. De l'eau —, ایر کره *āyer kerūh*.

TROUBLE, obscur, کلم *kelām*, کلغ *gelāp*. Un temps —, هاری یخ *hāri yang gelāp*. Qui a la vue —, مات کابر *māta kābur*.

TROUBLE, s. m., émeute, désordre, گمپار *gampar*, هریرو *haru-biru*, گههار *haru-hāra*, گهگیرن *gegēr-an*. Troubles civils, گمپار اورغ *gampar orang nagri*.

TROUBLE, mésintelligence, چدرا *chidrā*. Exciter des troubles, مغداکن *merg-adā-kan xidrā*.

TROUBLE, inquiétude, هارو *hāru*, چنت پری یغ ماغو *prī yang māngu*, هاتی *xinta*. Cœur exempt de —, هاتی یغ سنغ *hāti yang senang*.

TROUBLER, v. a., rendre trouble, مغرهکن *mergerūh-kan*. — du vin, مغرهکن ایر اغکور *mergerūh-kan āyer anggūr*.

TROUBLER, causer du désordre, مغهربروکن *merg-haru-birū-kan*, مغگمپارکن *merg-gampar-kan*.

TROUBLER, brouiller, mêler, مغوسنکن *mergūsut-kan*.

TROUBLER, molester, مغگدوهی *merg-gadōh-i*, ممبری سوسه *mem-brī sūsah*.

TROUBLER, mettre dans l'inquiétude, دهچنتاکن *mem-per-xintā-kan*, مغهارو *merg-hāru*.

TROUBLER, intimider, منکوتی *men-nakūt-i*, ممبری مالو *mem-brī mālu*.

SE TROUBLER, v. pron., devenir trouble, منجادی کره *men-jādi kerūh*.

SE TROUBLER, s'inquiéter, s'intimider, تاکت *tākut*, جادی ماغو *jādi māngu*.

Sa vue se TROUBLE, متان جادی کابر *matā-ña jādi kābur*.

TROUÉE, s. f., ouverture, تناسن *tetās-an*, ترورسن *terūs-an*, فمبکان *pem-bukā-an*.

TROUER, v. a., faire un trou, percer, منرسکن *mem-būat lōbang*, منرسکن *menerūs-kan*. Les voleurs ont troué le mur, مک اورغ فنجوری ایت سده بوت *maka orang pen-xūri itu sudah būat lōbang pada dinding*. — comme avec une vrille, مغگیرق *merg-gīrik*. — une planche, مغگیرق فافن *merg-gīrik pāpan*.

TROUPE, s. f., réunion de gens, فرهمفونن اورغ *per-himpūn-an orang*, کاون *kāwan*, کافت *kāpat*, فاسق *pāsuk*. — de paysans, فرهمفونن *per-himpūn-an orang dūsun*. Une — de voleurs, اورغ *orang pen-xūri sa-kāwan*. Marcher par troupes, برجالن *ber-jālan ber-kāwan-kāwan*.

TROUPE de gens de guerre, کتیبون *ka-tumbūk-an*, فسوکن اورغ فرغ *pasūk-an orang prang*. Cet officier marche à la tête de sa — مک فمبولو *maka panghulu itu mengapālā-kan pasūk-an-ña*.

Des troupes d'élite, کتیموک درؤد *ka-tumbūk-an deri-pada orang pīlīh-an*.

TROUPEAU, s. m., troupe d'animaux, کاون *kāwan*. — de bœufs, کاون لمبو *kāwan lembu*. Un — de chèvres, کبښ سکاوان *kambing sa-kāwan*. — sans pasteur, کاون تیاد *kāwan tiāda dergan gombalā-ña*.

Fig. Le — de Jésus-Christ, l'Eglise, الكنيسة *el-kanīset*. Le — du curé, سکل اورغ موکم فوک *segala orang mūkīm pūña*.

TROUSSE, s. f., paquet, botte, سبرکس *berkas*. Une — d'herbe, سبرکس رملت *sa-berkas rumpūt*.

TROUSSE, sac, étui à l'usage des barbiers, des chirurgiens, etc., پندی پندی *pundi-pundi*, سارغ *sārunğ*. — de barbier, پندی کریمفاکی *pundi-pundi ka-rampāgi*.

TROUSSE, E, part. pas. du v. trousser, سښښ *singsing*, سښکت *singkat*.

Bien TROUSSE, bien fait, یښ بايق *yang bāik*, یښ باکس *yang bāgus*.

TROUSSEAU, s. m., hardes, سلښکف *sa-langkap pakēy-an*.

TROUSSER, v. a., replier, relever, مښښ *meññsing*, مښښکت *meññngkat*. — ses manches, مښښ تاغن باجو *meññsing tāgn bāju*.

TROUSSER bagage, déloger brusquement, برقده دغن لکس *ber-pindah dergan lekàs*.

TROUSSER une volaille, مښدياکن هایم فرغکښ *meññediā-kan hāyam peranggang*.

SE TROUSSER, v. pron., trousser ses vêtements, مښښ ښکاینښ *meññsing pakēy-an-ña*.

TROUSSIS, s. m., pli à une robe, لفاتن ډد ښکاین اکن مښکت دی ایت *lipāt-an pada pakēy-an ākan meññngkat dīa itu*.

TROUVABLE, adj., یښ بوله ددافت *yang būleh di-dāpat*.

TROUVAILLE, s. f., 1°, action de trouver, ډنډافتن *pen-dapāt-an*, حال منډافت *hāl men-dāpat*. 2°, chose trouvée, کډافتن *ka-dapāt-an*. Où est la — ? مان کډافتن ایت *māna ka-dapāt-an itu*.

TROUVÉ, E, part. pas. du v. trouver, دافت *dāpat*, یښ کډافتن *yang ka-dapāt-an*.

Enfant TROUVÉ, اتق کبواغن *anak ka-buāng-an*, اتق فوغتغوتن *pūngut-pūngūt-an*.

TROUVER, v. a., découvrir, منډافت *men-dāpat*. — un trésor, منډافت مات بند *men-dāpat mātā benda*. — une chose qui était perdue, منډافت مښښ یښ هیلغ *men-dāpat bārang yang hīlang*. — une chose que l'on cherche, منډافت بارغ یښ دڅپاری *men-dāpat*.

bārang yang di-wahāri. On trouve ces coquillages sur le bord de la mer. *مک اورغ مندافت سیفت ایت دتقی* *maka orang men-dāpat sēput* *itu di-tepī lāut.*

TROUVER, rencontrer, برتمو *ber-temū*, برجفت *ber-jumpa*, برسو *ber-sūwa*. — quelqu'un dans la rue, *برتمودغن سورغ دجالن* *ber-temū dergan sa-orang di-jālan.* Aller — une personne, *فرگی برجفت دغن* *fergi ber-jumpa dergan sa-orang.* — rarement, *جارغ برسو* *jārang ber-sūwa.*

TROUVER, inventer, مندافت *men-dāpat*, *مغادا* *meng-ada-ngāda.* — quelque noyen, *مندافت دای* *men-dāpat dāya.*

TROUVIR, juger, estimer, مغیر *mengira*, میکر *memikir.* Je trouve cela à propos, *هیب فکر ایت فاتت* *hamba pikir itu pātut.* — bon, *برکن* *ber-kenān*, *سوک* *sūka.* Si vous le trouvez à votre goût, *جکلو تون* *jikalaw tūan sūka itu.*

TROUVEI, nommer, montrer, *مننچفکن* *nenunjuk-kan.* Trouvez-moi sur la terre un peuple heureux, *تنجقله اتس بومی سواتو قوم یغ برهکی* *tunjuk-lah atas būmi suātu kaum yang ber-bahāia.*

SE TROUVER, v. pron., se rencontrer, برتمو *ber-temū.* Ils se sont trouvés sur la place, *دی سده برتمو*

dāa sudah ber-temū di-pakān. Je m'y trouverai, *هیب اکن* *hamba akan dātang sāna.*

SE TROUVER, avoir lieu, être, *اد* *ada.* Il se trouve des gens qui, *مک ادا اورغ یغ* *maka ada orang yang.*

SE TROUVER, se sentir dans un état. Comment vous trouvez-vous? *بکمان تون ادا* *bagimāna tūan ada.* Je me trouve un peu mieux, *هیب* *hamba ada sa-dikit bāik.* Se — mal, s'évanouir, *منجادی* *men-jādi pingsan.*

TRUCHEMAN ou TRUCHEMENT, s. m., interprète, *جورو بهاس* *jūru bahāsa.*

TRUCHER, v. n., t. pop., mendier, *منت* *me-minta-minta.*

TRUELLE, s. f., صندوق توکغ باتو *senduk tukang batu.*

TRUEIE, s. f., بابی بتین *bābi betina.*

TRUMEAU, s. m., espace d'un mur entre deux fenêtres, *دندغ اتار دو* *dinding antāra dua jan-dēla.*

TSCHIT, s. m., toile imprimée de Perse, *چت* *xita.*

TU, TOI, pron. de la deuxième personne, *اغکو* *angkaw*, *دیکو* *dikaw*, *اغکو اکن فرگی* *angkaw akan pergi.* Toi ou moi? *اغکوکه اتوا کوکه* *angkaw-kah ātaw akū-kah.* Toi-même, *اغکو سندیری* *angkaw sendiri.*

Par contraction, *اڭكو angkaw* devient *كو kaw* et *كامو kāmū* devient *م mu*, v. Gramm.

TUABLE, adj., qu'on peut tuer, *يڭ داڤت دڤونه yang dāpat di-būnuh*.

TUABLE, digne de mort, *يڭ هارس يڭ ماتي دڤونه yang hārus mātī di-būnuh*.

TUANT, E, adj., fatigant, *يڭ مللهکن يڭ me-lelāh-kan*.

TUBE, s. m., *تروڤڭ trōpong*, *سُمڤِت-an sumpīt-an*. — d'une lunette d'approche, *باتڭ تروڤڭ batang trōpong*.

TUBERCULE, s. m., excroissance qui se forme à la racine de certaines plantes alimentaires, *اوبى ūbi*.

TUÉ, E, part. pas. du v. tuer, *ماتي ماتى di-matī-kan*, *ترڤونه ter-būnuh*. — d'un coup de fusil, *ماتي دتمڭ mātī di-tembak*. — par l'épée, *ماتي دتيكم قدڭ māti di-tikam pedang*.

TUER, v. a., ôter la vie d'une manière violente, *مڤونه mem-būnuh*, *ممتيکن me-matī-kan*. Vous ne tuerez pas, *جاڭن اڭكو مڤونه jāngan angkaw mem-būnuh*. — à coups de bâton, *مموکل دڭن تشکت سمڭي ماتي memūkul dengen tungkat sampey mātī*.

Fig. — la concupiscence, *ممتيکن me-matī-kan hawā nefsū-ña*. — le temps, *هیلڭ کتيک hilang*

kotika. La lettre tue et l'esprit vivifie, *حروف ايت ممتيکن تتافي روح hurūf itu me-matī-kan tetāpi rūh itu meng-hidupkan*.

TUER, fatiguer, *مللهکن me-lelāh-kan*.

TUER des animaux pour la nourriture, *مڤوتڭ mem-bantey*, *مڤنتى مڤوتڭ me-mūtung*. — un bœuf, *مڤنتى سیکر مڤنتى مڤوتڭ sa-ikōr lembu*.

SE TUER, v. pron., se domer la mort, *مڤونه درين mem-būnuh diri-ña*. La princesse prit un criss et voulait se —, *مک تڤن قتری ايت mak tūan putrī itu ambi-lah sabilah kriss hendak mem-būnuh diri-ña*.

SE TUER, se fatiguer, *برله ber-lelāh*, *مللهکن درين me-lelāh-kan diri-ña*. Il se tue à force de crier, *مک اى برله سرت برترىق باڤق maka ia ber-lelāh serta ber-terīq bāñak*.

TUERIE, s. f., carnage, *ڤمڤنوهن pem-bunūh-an*, *اموکن amōk-amōk-an*, *ڤمڤرڭڭ pemerang*.

TUERIE, lieu où l'on tue les animaux, *تڤت ڤمڤنتين tampat pembantey-an*.

TUE-TÊTE (ORIER À), adv., *برترىق ber-terīq*, *ترلاو باڤق ber-terīq ter-lālu bāñak*, *برترىق ترلاو کريس ber-terīq ter-lālu kriss*.

TUEUR, s. m., assassin, **ثبونه** *pem-būnuh*.

TUF, s. m., terre blanchâtre et sèche, **تانه فوته دان کرخ** *tānah pūtiḥ dān krīng*.

TUILE, s. f., **گنتخ** *genteng*. — creuse, **گنتخ سلورن** *genteng salūran*.

TUILERIE, s. f., **تفت باکر گنتخ** *tampat bākar genteng*.

TUILIER, s. f., **توکخ گنتخ** *tūkang genteng*, **ثبباکر گنتخ** *pem-bākar genteng*.

TUMEUR, s. m., **بختق** *bangkak*, **باره** *bārah*.

TUMULTE, s. m., grand mouvement accompagné de bruit et de désordre, **گمفر** *gampar*, **گکیرن** *gegēr-an*, **غوغا** *gawgā*, **ایشربشر** *īngar-bīngar*. Causer du —, **مشکفرکن** *merg-gampar-kan*, **مغیش** *merg-īngar*. Apaiser un —, **مندیمکن گمفر** *men-dīam-kan gampar*. En —, **دغن گمفر** *dengan gampar*.

TUMULTE, agitation, trouble, **هارو** *hāru*.

TUMULTUEUSEMENT, adv., **دغن** *dengan gampar*, **دغن غوغا** *dengan gawgā*. S'assembler —, **برهمن دغن گمفر** *ber-himpundengan gampar*.

TUMULTUEUX, EUSE, adj., **ککیر** *gēger*, **برگمفر** *ber-gampar*, **یغ دغن** *yang dengan gawgā*.

TUNIQUE, s. f., vêtement de dessous, **باجو دالم** *bāju dālam*.

TUNIQUE, vêtement des diacres et des sous-diacres, **فکاین شماس** *pakēy-an šemmās*.

TUNIQUE, pellicule, membrane, **اغشیه** *igašyat*.

TUNNEL, s. m., chemin souterrain, **جالن دباوه تانه** *jālan di-bāwah tānah*.

TURBAN, s. m., **سربن** *serban*, **دستر** *destar*, **بولغ** *būlang*. Coiffé d'un —, **مماکی سربن** *memākey serban*, **بربولغ** *ber-būlang*.

Fig. Prendre le —, se faire mahométan, **ماسق اسلام** *māsuk islām*.

TURBE, s. f., troupe, assemblée, **فرهمفونن اورغ** *per-himpūn-an ōrang*, **فسوکن** *pasūk-an*.

TURBOT, s. m. (sorte de), **ایکن باول** *īkan bāwal*.

TURBULENT, E, adj., **گارغ** *gārang*, **یغ سوك گاده** *yang sūka gādoh*, **گغگو** *ganggu*.

TURC ou TURCOMAN, s. m., **اورغ** *ōrang turk*. Le —, la langue turque, **بهاس اورغ ترک** *bahāsa ōrang turk*.

TURLUPINADE, s. f., mauvaise plaisanterie, **سند یغ کورغ فانت** *senda yang kūrang pātut*.

TURLUPINER, v. a., **برسند** *ber-senda*. — quelqu'un, **مفرمایکنن اورغ** *mem-per-māin-kan ōrang*.

TURPITUDE, s. f., كچلان *ka-xelā-an*, كملون *ka-malū-an*, فرى *prī yang keji*.

TURQUIE, s. f., بنو تتركى *turki*, *benūa turki*.

TURQUOISE, s. f., فيروزه *fīrūzah*.

TUTÉLAIRE, adj., qui tient sous sa protection, يڭ ملندڭكن *yang me-lindung-kan*, يڭ ملهراكن *yang me-meliharā-kan*. Ange — ملايكة يڭ *malāikat yang me-lindung-kan*. Les dieux tutélaires, ديوات يڭ *dēwāta yang me-lindung-kan*.

TUTELLE, s. f., autorité, fonction du tuteur, ولي جواتن *jawāt-an walī*, ولاية *wilāyet*, وكالة *wikālet*.

Etre en TUTELLE, fig., être sous la dépendance, دباوه حكم *di-bāwah hukum*.

TUTELLE, fig., protection, فرلندوڭن *per-lindūng-an*.

TUTEUR, s. m., وكيل *walī*, وکیل *wakīl*, قشمو *perg-ampu*. Le — et son pupille, ولي دان محجورن *walī dān mahjūr-ña*.

TUTOYER, v. a., مشتاءى اورڭ سرت *mergatā-i* toi دان *tu dān* توى *merkatā-i* orang serta memākey *per-katā-an* tu dān toi.

TUYAU, s. m., فنچورن *panxūr-an*, سلورن *salūr-an*. — de cheminée, فنچورن اسف *panxūr-an āsap*, جالن اسف *jālan āsap*.

TYMPAN, s. m., membrane du conduit auditif, يڭ ددالم تليڭ *selāput yang di-dālam telīnga*.

TYMPANITE, s. f., enflure du bas-ventre causée par des gaz, باوهن *bāwah-ña* فرت يڭ بشكت درثداڭن *prūt yang bangkak deri-pada āngin*.

TYMPANON, s. m., sorte de tambour, گندرڭ *genderang*.

TYPE, s. m., modèle, figure originale, تلادن *tulādan*. Le sacrifice d'Abraham est le — du sacrifice de Jésus-Christ sur la croix, فرسمباهن *per-sembāh-an ibrahīm itu ada tulādan per-sembāh-an isa el-mesēh atas šalīb itu*.

TYPE, caractère d'imprimerie, حرف *huruf* حرف چيتق *huruf xītaq*. Imprimé avec de beaux types, دچف دغن حرف يڭ باگس *di-xāp dengan huruf yang bāgus*.

TYPHON, s. m., vent impétueux, اورگان *tūfān*.

TYPOGRAPHE, s. m., اورڭ يڭ معجف *orang yang mengexāp* دغن حرف *dengan huruf*.

TYPOGRAPHIE, s. f., art de l'imprimerie, علم معجف دغن حرف *ilmu mengexāp dengan huruf*.

TYRAN, s. m., qui gouverne avec injustice, qui abuse de son autorité,

ظالم *tlālim*, اورغ یغ مغنیای *ōrang yang meng-aniāya*. — inexorable, اورغ ظالم یغ کرس *ōrang tlālim yang krās*.

TYRANNIE, s. f., action d'un gouvernement injuste, oppression, پمارنتاهن یغ ظالم *pemarentāh-an yang tlālim*, ثغنیان *tlulāmat*, پغ-انیایا-ان *peng-aniayā-an*, پغ-گگاه-ان *peng-gāh-an*.

TYRANNIQUE, adj., یغ ظالم *yang tlālim*, گمس *gemās*. Gouvernement

—, پمارنتاهن یغ ظالم *pemarentāh-an yang tlālim*.

TYRANNISÉ, E, part. pas. du v. tyranniser, ترانیای *ter-aniāya*.

TYRANNISER, v. a., مغنیای *meng-aniāya*, مشکاکه *meng-gāgah*. — quelqu'un, اورغ مغنیای *meng-aniāyā-i ōrang*. Ce chef tyrannise tous ceux qui sont sous lui, مک ثغبولو *maka panghulu itu meng-aniayā-i segala ōrang yang di-bāwah-ña*.

U

U, s. m., la vingt-et-unième lettre de l'alphabet, حرف یغ کدو ثوله سواتو در *huruf yang ka-dūa pūloh suātu deri alif-bā-tā*.

UBIQUITÉ, s. f., حضرة قد سکل *hadlirat pada segala tempat*.

UKASE, s. f., édit de l'empereur de Russie, فرمان سلطان رسیه *firmān sultān rusiāh*.

ULCÈRE, s. m., رستخ *pūru*, رستخ *astung*, بتل نانه *bentil*, ثورو باک *nānah*. — scrofuleux, ثورو *pūru bāka*. — chancreux, ثورو *pūru hāidl*. — syphilitique, رستخ کوچی *rastung kōxi*. — malin, رستخ جاهت *rastung jāhat*.

ULCÉRÉ, E, part. pas. du v. ulcérer, یغ اد ثورو فدان *yang ada pūru padā-ña*, بریسل *ber-bīsul*.

Fig. Cœur —, کچل هاتی *kexil hāti*, یغ مناره کدغکیئن *yang menāruh ka-dengki-an*.

ULCÉRER, v. a., مغداکن ثورو *meng-adā-kan pūru*, ممبری رستخ *mem-brī rastung*.

Fig. ULCÉRER le cœur, ممبری کراتن *mem-brī karāt-an hāti*.

S'ULCÉRER, v. pron., منجادی ثورو *men-jādi pūru*. La blessure s'est ulcérée, مک لوک ایت سده جادی *maka lūka itu sudah jādi pūru*.

ULÉMA ou OULÉMAH, s. m., nom donné chez les Turcs, aux docteurs de la loi, *علماء ulamā*.

ULTÉRIEUR, E, adj., qui est au delà, plus éloigné, *له جاوه lebèh jāuh*.

ULTÉRIEUR, qui vient après, *يغ yang kamudī-an*. Nouvelle ultérieure, *خبر يغ كديئن kabar yang kamudī-an*.

ULTIMATUM, s. m., dernière et irrévocable condition d'un traité, *شرط فرجنيئن يغ تباد دافت تباد sart per-janjī-an yang tiāda dāpat tiāda*.

ULTRA, s. m., qui dépasse, *يغ له yang lebèh*.

ULTRAMONTAIN, E, adj., au delà des monts, *يغ دبالق گونغ yang di-bālīq gūnūg*.

UN, UNE, n. de nomb., *سواتو suātu*, *ساتو sātu*, *اس asa*, (en composition)

س sa. — seul, *سواتو ساج suātu sāja*. — et — font deux, *سواتو suātu dengan suātu jādi dūa*. — parmi ces gens-là, *سواتو اورغ درغد مريكتيت suātu ōrang deri-pada marīka-itu*. Une personne, *سورغ sa-ōrang*. — mille, *سريبو sa-rību*. Dieu est —, *الله اد allah ada asa*. L'un ou l'autre,

يغ ساتو اتو يغ لاين yang sātu ātau yang lāin. L'un et l'autre, tous les deux, *كدواں ka-duā-ña*. C'est tout

—, c'est la même chose, *سام جوك sam jūga*. Une partie des gens disent, *ستغه اورغ بركات sa-tergah ōrang ber-kāta*.

L'UN l'autre, les uns les autres, indiquant une réciprocité se rendent par un verbe réciproque. Se battre l'un l'autre, *برفوكل فكلون ber-pūkul-pukūl-an*. S'aimer les uns les autres, *بركاسه كسين ber-kāsīh-kasīh-an*.

UNANIME, adj., *برموافقة ber-muwāfaḳat*, *سهاتي sa-hāti*, *سبوون sa-baū-an*. Ils sont unanimes sur ce point, *اي برموافقة اتس فركار ايت ia ber-muwāfaḳat atas porkāra itu*. Soyez unanimes, *هندقله كامو hendak-lah kāmū ber-sa-hāti*. Glorifier Dieu d'une voix —, *مليكان الله دغن سواتو مولت جوك me-muliā-kan allah dengan suātu mūlut jūga*.

UNANIMEMENT, adv., *سمرت موافقة sertamuwāfaḳat*, *دغن سهاتي dengan sa-hāti*. Persévérer — dans la prière, *بركنجخ سهاتي دغن بربوت ber-kanjang sa-hāti dengan ber-būat sembahyang*. Ils élevèrent — la voix, *سهاتي اي مشككتله سوران sa-hāti ia meng-angkat-lah suarā-ña*.

UNANIMITÉ, s. f., *موافقة muwāfaḳat*. A l'unanimité des voix, *دغن موافقة سوار dengan muwāfaḳat suāra*. — d'avis, *سبحار sa-bixāra*.

UNI, E, part. pas. du v. unir, joint, attaché, رافت *rāpat*, ترهوبخ *ter-hūburg*, سمبغ *sambung*.

UNI, égal, plat, رات *rāta*, داتر *dātar*, سام *sāma*.

UNI, simple, سمات *sa-mata-māta*.

UNICOLEUR, adj., qui est d'une seule couleur, برورن ساتو *ber-war-na sātu*.

UNICORNE, adj., qui a une seule corne, برتندق ساتو *ber-tanduk sātu*.

UNIFORME, adj., d'une même forme, égal, سروث *sāma rūpa*, سام روث *sa-rūpa*, سام رات *sāma rāta*. Cette plaine est très —, فادغ ایت سام رات *pādang itu sāma rāta*.

UNIFORME, s. m., habit d'uniforme, فکاین یغ دتتوکن *pakēy-an yang ditantū-kan*, فکاین جواتن *pakēy-an jawāt-an*.

UNIFORMÉMENT, adv., اتس فری *atas prī yang sa-rūpa*, یغ سروث *atas prī yang sa-rūpa*, سام جوک *sāma jūga*.

UNIFORMITÉ, s. f., برسمان *ber-samā-an*, یغ برسام *prī yang ber-sāma*.

UNIMENT, adv., d'une manière égale, رات *rāta*, سام *sāma*.

UNIMENT, simplement, avec droiture, دغن تولس *dengan tulus*, ترس *très-trang*.

Tout UNIMENT, seulement, ساج *sāja*.

UNION, s. f., jonction, کرفاتن *ka-rapāt-an*, فرهوبغن *per-hubūng-an*.

UNION, concorde, فردماین *per-damēy-an*, سبچار *sa-bixāra*, کرفاتن *ka-rapāt-an*. Vivre dans l'union, هیدف دالم فردماین *hīdup dālam per-damēy-an*.

UNION, mariage, کاوین *kāwīn*.

UNIQUE, adj., تگکل *asa*, تگکل *tunggal*, فردان *ferdāna*. Dieu est l'unique Seigneur, هو الله اد توهن *bahwa allah ada tūhan yang asa*. — consolation, فغبورن *peng-hibūr-an yang asa*. Il a envoyé son fils —, ای سده مپوره *ia sudah me-ñūruh anak-ña laki-lāki yang tunggal*. C'est mon —, تگکل اداک *tunggal adā-ña bagī-ku*.

UNIQUEMENT, adv., seulement, ساج *sāja*.

UNIR, v. a., joindre plusieurs choses ensemble, مرافت *me-rāpat*, مغهوبخ *meng-hūburg*, مپیت *me-ñambat*, مپبغ *meñambung*.

UNIR, égaliser, aplanir, مزاکن *me-ratā-kan*.

UNIR par les liens du mariage, مغاوینکن *mengāwīn-kan*.

UNIR ses efforts, مپرتادی *meñer-tā-i*, موافقة *muwāfaqat*.

S'UNIR, v. pron., s'associer, برمواافقة *ber-muwāfaqat*.

S'UNIR, s'attacher à, ملکت *me-lekāt*.

UNISSON, s. m., accord de plusieurs sons, ببراف بوي يغ سام *be-brāpa būñi yang sāmā*. Deux voix à l'unisson, دو سوار يغ ببروي *dūa suāra yang ber-būñi sāmā*.

UNITÉ, s. f., کُساء *ka-asā-an*, فرسوتون *per-suatū-an*. Plusieurs unités font un nombre, ببراف کُساء *be-brāpa ka-asā-an men-jadi-kan suātu bilāng-an*. L'unité de Dieu, کُساء الله *ka-asā-an allah*. Dans l'unité de foi, دالم فرسوتون ايمان *dālam per-suatū-an imān*.

UNIVERS, s. m., le monde entier, عالم *ālam*, سمست عالم *samista ālam*, دنيا *lāngit dān būmi*, لانت دان بومي *dunīā*, بوان *buwāna*, جاکت *jāgat*, جهان *jihān*.

UNIVERS, la terre, بومي *būmi*. Tous les rois de l'univers lui sont soumis, مک سکل رجراج دبوي مپه *maka segala raja-rāja di-būmi meñembah dīa itu*.

UNIVERSALITÉ, s. f., totalité, généralité, فری يغ عام *prī yang āmm*, مطلق *prī yang mutlek*, سکلین *sa-kalī-an*, سکل *segala*, جملة *jumlat*. L'universalité des dettes, سکلین *sa-kalī-an hūtang*, جملتن سکل هونتخ *sa-kalī-an hūtang*.

هونتخ *jumlat - ſā segala hūtang*. L'universalité des habitants, سکل *segala isi nagrī*.

UNIVERSEL, LE, adj., عام *āmm*, مطلق *mutlek*.

UNIVERSITÉ, s. f., مدرسة *madrasat*.

URANOGRAPHIE, s. f., description du ciel, فبرائن لاغت *peñurāt-an lāngit*, فبرائن فلك *peñurāt-an falak*.

URBAIN, E, adj., نگرى ثون *nagrī pūña*. Maison urbaine, رومه نگرى *rūmah nagrī*.

URBANITÉ, s. f., politesse, ادب *adab*, فرهسائن *per-bahasā-an*, کلکون اورغ يغ سوثن *ka-lakū-an ōrang yang sūpan*, کلکون اورغ يغ *ka-lakū-an ōrang yang tāhu ādat*.

URE, s. m., taureau sauvage, لمبو هوتن *lembu hūtan*.

URÈTRE, s. m., جالان ایر سنى *jālan āyer senī*.

URGENCE, s. f., فری يغ لازم *prī yang lāzem*, کفقسائن *ka-paksā-an*, کسساکن *ka-sesāk-an*.

URGENT, E, adj., pressant, qui ne souffre point de délai, يغ ترالو امت *yang ter-lālu āmat*, لازم *lāzem*, تياد دافت تياد *tiāda dāpat tiāda*, تياد دافت دتغكه *tiāda dāpat di-tang*.

guh. Besoin —, حاجة یخ ترلاو امت, *hājat yang ter-lālu āmat*. Affaire urgente, فکرجان یخ لازم, *pe-karjā-an yang lāzem*.

URINE, s. f., ایر سنی *āyer senī*, مبروخ *āyer kenxing*, کمه *kemāh*. — trouble, ایر سنی یخ کره, *āyer senī yang kerūh*. Rétention d'urine, سلسیم *selesīma*.

URINER, v. n., مبروخ *kenxing*, مبروخ *kenxing*, ایر سنی *mem-būang āyer senī*. — du sang, مغنچشکن داره, *mergenxing-kan dārah*. Besoin d'uriner, حاجة سنی *hājat senī*.

URINEUX, EUSE, adj., یخ سروف *yang sa-rūpa āyer senī*.

URNE, s. f., vase antique, servant à renfermer les cendres des morts, بویخ هابو میت *būyung hābu mayet*, چندی *xandi*.

URNE de scrutin, تمفت سورت میله, *tampat sūrat memīlih*.

US, s. m. pl., usages, عادة *adat*. Les — et coutumes, عادة *adat*, استعادة *adat istiādat*. Suivant les us et coutumes d'un pays, تورت *turut adat nagrī*.

USAGE, s. m., coutume, عادة *adat*, استعادة *istiādat*. — ancien, عادة *adat dahūlu kāla*. L'usage de la cour, استعادة استان *istiādat astāna*. L'usage le veut ainsi, عادتین *adat-ña māu bagītu*. Sui-

vant l'usage, تورت عادة *turut adat*. Manquer d'usage, تیاد تاهو عادة *tiāda tāhu adat*.

USAGE, habitude, کیسان *ka-biasā - an*. Etre dans l'usage de, جادی ییاس اکن *jādi biāsa akan*.

USAGE, emploi, حال ماکي *hāl memākey*, فمکاین *pemakēy - an*, استعمال *istīmāl*. Faire —, ماکي *memākey*. Faire un bon —, ماکي دغن, *memākey dengan seperti-ña*. A l'usage des pauvres, اکن دفاکی اورغ مسکین *akan di-pākey orang meskīn*.

USAGE, droit de se servir d'une chose, حق اکن ماکي *hak akan memākey*.

USÉ, E, part. pas. du v. user, détérioré, روسق *rūsak*, بورق *būruk*, فکاین *lūsuh*. Des habits usés, یخ بورق *pakēy - an yang būruk*. Cette étoffe est vite usée, مک کاین *maka kāin itu lekās lūsuh*.

USER, v. a., faire usage de quelque chose, ماکي *memākey*. — de remèdes, ماکي اوبت *memākey obat*. — beaucoup de bois, ماکي بايق کايو *memākey bāñak kāyu*. — sobremement, ماکي دغن سدران *memākey dengan sedrāna*. — mal de quelque chose, ماکي تیاد دغن سفرتین *memākey tiāda dengan seperti-ña*.

USER, consommer, détériorer, مېنساکن *me-rusak-kan*, مېنساکن *mem-binasā-kan*, مېنساکن *merg-hābis-kan*. — ses souliers, مېنساکن *me-rusak-kan sapatū-nā*. La lecture use la vue, مك حال *maka hāl* مېنساکن مات *mem-bāxa itu mem-binasā-kan māta*. Ce travail use le corps, مك *maka karja itu me-rusak-kan badūn*.

USER, diminuer par le frottement, مېنساکن دغن *merg-angkat dergan merg-āsah*, مېنساکن سرت *menīpis-kan serta merg-gōsoḡ*.

USER, agir avec, مېنساکن *mem-būat*, ملاکو *me-lāku*. En — mal avec quelqu'un, مېنساکن اکن اورغ *mem-būat jāhat ākan orang*. — de violence, مېنساکن مېنساکن *memaksa*, مېنساکن مېنساکن *merg-gagāh-i*. — de ruse, بردای *ber-dāya*.

S'USER, v. pron., se détériorer, جادی بورد *jādi rusak*, جادی بورد *jādi būruk*, هنجور *hanṡur*.

S'USER, perdre ses forces, جادی *jādi lemāh*, جادی کورغ *jādi kūrigh*, جادی *kūrigh kūrigh*.

USINE, s. f., رومه توکخ *rūmah tukang-tukang*, رومه کفنداین *rūmah ka-pandēy-an*. Etablir une —,

رومه توکخ *menegā-kan rūmah tukang-tukang*.

USITÉ, E, adj., en usage, یغ دفاکی *yang di-pākey orang*, یغ کیسان *yang ka-biasā-an*.

USNÉE, s. f., genre de lichens, سجنس لومت *sa-jenīs lūmut*.

USTENSILE, s. m., سرب *serba*, فرکاکس *perkākās*. — de cuisine, سرب دافر *serba dāpur*. — aratoire, فرکاکس فراسان تانه *perkākās per-usāh-an tānah*.

USTION, s. f., action de brûler, حال باکر *ka-bakār-an*, حال تونو *hāl tūnu*.

USUEL, LE, adj., یغ اورغ ییاس *yang orang biāsa memākey dā*.

USUELLEMENT, adv., ییاس *biāsa*. Cela se fait —, اورغ ییاس مېنساکن ایت *orang biāsa mem-būat itu*.

USUFRUIT, s. m., حال ماکن حاصل *hāl mākan hāṡil*, تصرف محصول *teṡerruf meṡṡul*.

USUFRUITIER, ÈRE, s., qui jouit de l'usufruit, یغ ماکن حاصل *yang mākan hāṡil*.

USURAIRE, adj., où il y a de l'usure, لاب ربوی *ribawī*. Profit —, لاب ربوی *lāba ribawī*. Prêt —, حال و غ *hāl wang* دبری فنجیم دغن بوغ یغ ترلنجی

di-bri pinjam dengan bunga yang ter-lanjur.

USURE, s. f., intérêt illégal tiré de l'argent, des marchandises prêtées, *ربا ribā*, *بوغ و غ يغ ترلنجر bunga wang yang ter-lanjur*, *بوغ و غ يغ بوغ wang yang ter-lālu bāñak*.

Rendre avec USURE, au fig., au double, *مبالس کند برگند mem-bālas ganda-ber-ganda*.

USURE, détérioration par l'usage, *رُساک rūsak*, *بورق būruk*. Habit percé par —, *شکاین يغ روسق سبب pakēy-an yang rūsak sebab di-pākey bāñak*.

USURIER, ÈRE, s., qui prête à usure, *اورغ يغ ماکن بوغ و غ ترلانو orang yang mākān bunga wang ter-lālu bāñak*.

USURPATEUR, TRICE, s., *اورغ يغ orang yang meng-ambil dengan krās ātaw dengan dāya*, *اورغ يغ مغبل تباد orang yang meng-ambil tiāda dengan hak*.

USURPATION, s. f., action d'usurper, *حال مغبل دغن کرس اتو دغن hāl meng-ambil dengan krās ātaw dengan dāya*.

USURPER, v. a., s'emparer par force ou par ruse de ce qui appar-

tient à autrui, *مغبل دغن کرس meng-ambil dengan krās*, *مغبل دغن تباد حق meng-ambil dengan tiāda hak*. — un titre, *ماکی گلارن memākey gelār-an tiāda dengan hak*.

UTÉRIN, E, adj., né d'une même mère, *سایو sa-ibu*. Enfants utérins, *انق ۲ سايو anak-ānak sa-ibu*.

UTÉRUS, s. m., matrice, *ثقويه pepūyuh*, *ثغناکن peng-anāk-an*, *کندغ kandung*, *رح rahim*.

UTILE, adj., profitable, avantageux, *برفایده ber-gūna*, *برگون ber-gūna*, *يف مبري فايده yang mem-bri fāidat*, *يف فانت yang pātut*. Ce travail est très-utile, *فکرچان pe-karjā-an itu bāñak gunā-ña*. En temps —, *پد کتیک يغ فانت pada kotika yang pātut*.

UTILEMENT, adv., d'une manière utile, *دغن فايده dengan fāidat*, *دغن گناک dengan gunā-ña*.

UTILISER, v. a., *مفرگناکن mem-per-gunā-kan*.

UTILITÉ, s. f., profit, avantage, *گونا gūna*, *فايده fāidat*. — publique, *فايده فد اورغ بايق fāidat pada orang bāñak*. — particulière, *گونا سندرین gūna sendirī-ña*. Quelle en est l'utilité? *اڤا گناک apa gunā-ña*. Retirer de l'utilité d'un

travail, منداقت فايده درقد سواتو *men-dāpat fā'idat deri-pada suātu pe-karjā-an*.

UTOPIE, s. f., فخر keyāl, فخر
سغن يسخ سي ۲, *fikir bāṭil*, باطل
sangka yang sia-sia.

UVAIRE, adj., qui a la forme
d'une grappe de raisin, يسخ سروف
دغن سندن بوه اغكور *yang sa-rūpa*
dengan sa-tandan būah anggūr.

UVÉE, s. f., une des tuniques de
l'œil, سلافت مات *selāput māta*.

V

V, s. m., وى *wé, vé*, la vingt-deux-
ième lettre de l'alphabet, حرف يسخ كدو
دو در الف باتا *huruf yang ka-*
dūa pūloh dūa deri alif-bā-tā.

v majuscule, وى بسر *wé besār*,
v minuscule, وى كچل *wé keṣil*.

VA, 2° pers. du sing. de l'impé-
ratif du verbe aller. Va, toi, فركيله
اغكور *pergī-lah angkaw*.

VA, 3° pers. du sing. du prés.
de l'indic. du verbe aller. Il va,
اى فركي *ia pergi*.

VA, adv., soit, j'y consens, بايقله
بايكلاه *bāik-lah*.

VACANCE, s. f., temps pendant
lequel une place n'est pas remplie,
وقت اد كوسخ *waktu ada kōsong*,
وقت اد همف *waktu ada hampa*.
La — d'un emploi, وقت جوانن اد
waktu jawāt-an ada kōsong.

VACANCES, pl., cessation des
études, des audiences, وقت فرهنتين
فرهنتين كرج *waktu per-hentī-an*,

per-hentī-an karja. Qui est en —,
يسخ برهنتي درقد كرج *yang ber-hentī*
deri-pada karja. Deux ou trois
jours de —, فدهنتين كرج قد دو تيك,
per-hentī-an karja pa-
da dūa tīga hāri lamā-ña. Passer
ses — à la campagne, دودق دفاغ
قد وقت فرهنتين كرج *dūduk di-*
pādang pada waktu per-hentī-an
karja.

VACANT, E, adj., qui n'est pas
occupé, habité, كوسخ *kōsong*, همف
جوانن يسخ *hampa*. Charge vacante, يسخ
جوانن *jawāt-an yang kōsong*. Une
maison vacante, يسخ كوسخ *sa-būah rūmah yang kōsong*. Il n'y
a aucune chambre vacante dans
cette maison, سواتو يلق فون تباد كوسخ,
سواتو بيلق فون تباد كوسخ *suātu bilik pūn tiā-*
da kōsong dālam rūmah itu.

VACARME, s. m., tumulte, grand
bruit, كغفر *gampar*, ايغفر بخر *ingar-*
bingar, كغفر *gegēr-an*, غوغا *gaw-*

gā, گاده *gādoh*. Causer du —, مغداکن کفر *meng-adā-kan gam-par*, مغدکفرکن *meng-gam-par-kan*. Apaiser le —, مندیمکن کفر *men-dīam-kan gam-par*. Il y a du — dans cette maison, دالم باقی گاده *ada bāñak gādoh dālam rūmah itu*.

VACATION, s. f., état, profession, کرج *karja*, فکرچان *pe-karjā-an*, تکاڻ *tukāng-an*, فریواتن *per-buāt-an*. Quelle est sa — ? اڻ *apa karjā-ña*.

VACATION, temps que les personnes publiques emploient à quelque affaire, وقت کرج *waktu karja*.

VACATION, cessation des séances des gens de justice, وقت فرہنتین *waktu per-hentī-an karja hukum*.

VACCIN, s. m., virus de pustules qui se trouvent au pis des vaches, چاچر *xāxar*, سافی *sāpi*.

VACCINATEUR, TRICE, adj., qui vaccine, توکڻ بوبه چاچر *tūkang būbuh xāxar*. Médecin —, دوکن *dūkun* مبوبه چاچر *mem-būbuh xāxar*.

VACCINATION, s. f., action de vacciner, حال مبوبه چاچر *hāl mem-būbuh xāxar*.

VACCINE, s. f., ثورو چاچر سافی *pūru xāxar sāpi*.

VACCINER, v. a., inoculer le virus vaccin, مبوبه چاچر *mem-būbuh xāxar*, مناره چاچر *menāruh xā-xar*.

VACHE, s. f., femelle du taureau, لمبویتین سافی *sāpi betīna*, لمبویتین سافی *lem-bu betīna*. — maigre, یغ سافی *sāpi betīna yang kūrur*. — grasse, سافی یغ کمت *sāpi betīna yang gumuk*. Lait de —, سوسو سافی *sūsu sāpi*, سوسو لمبو *sūsu lembu*. — à lait, دفره سافی *sāpi yang di-perāh*. Traire les vaches, ممره سوسو سافی *memerāh sūsu sāpi*. Manger de la —, ماکن داڻځ لمبویتین *mākan dāng lembu betīna*.

Loc. prov. Manger de la vache enragée, کن کساهن *kena ka-susāh-an*.

VACHER, ÈRE, s., کبال سافی *gombāla sāpi*, کبال لمبو *gombāla lembu*.

VACHERIE, s. f., کندځ سافی *kandang sāpi*.

VACILLANT, E, adj., qui vacille, یغ کلنځه *yang kelinxuh*, یغ اځگرا *yang anggur-anggur*. Pied —, کاکي *kāki yang kelinxuh*. Sa démarche est vacillante, جالتي *jālan - ña anggur-anggur*. Lumière vacillante, ترځ یغ کلم کلف *trāng yang kelām kelip*.

VACILLANT, au fig., irrésolu, incertain, یخ بېخ *yang bimbang*, یخ گنده *yang gundah*.

VACILLATION, s. f., mouvement de ce qui vacille, کَلْنِجُوْن *kelin-xūh-an*, حال بَرْکُوْیَخ *hāl ber-gō-yang*.

VACILLATION, incertitude, کِمِیَاغَن *ka-bimbāng-an*, فَرِی کُنْدَه *pri gundah*.

VACILLER, v. n., chanceler, branler, کَلْنِجُوْخ *kelinxuh*, اَغْکُرَا *anggur-anggur*, بَرْکُوْیَخ *ber-gōyang*. Son pied vacille, کَلْکِیْن کَلْنِجُوْخ *kakī-ña kelin-xuh*. Il vacille en marchant, اِی اَغْکُرَا *ia ber-jālan anggur-anggur*. Il vacille toujours, اِی اَغْکُرَا *ia santiāsa ber-gō-yang*. — comme un bateau, اَوْلَح *ōling*.

VACILLER, au fig., hésiter, جَادِی *jādi bimbang*, بَرْکُنْدَه *ber-gundah*. Il vacille toujours, سَنْتِیَاس *santiāsa bimbang hatī-ña*. Il vacille dans ses réponses, سَنْتِیَاس *santiāsa bimbang hatī-ña*. Il vacille dans ses réponses, جَوَابِن تِیَاد تَرِغ *jawāb-ña tiāda trəng*, فَوْتَرِبَالِی *pūtar bālīk*.

VACUITÉ, s. f., état d'une chose vide, فَرِی یَخ کُوسُغ *pri yang kōsong*, کَکُوسُغَن *ka-kosōng-an*, کَهْمُفَان *ka-hampā-an*.

VA-ET-VIENT, s. m., action d'aller et venir, اَلْتَرِکِی دَاتَخ *pergi*

dātang. Un va-et-vient continuel, پَرِگِی دَاتَخ تِیَاد دَغَن بَرَهَنْتِی *pergi dātang tiāda dengan ber-henti*.

VAGABOND, E, adj., qui erre çà et là, کُمْبَارَا *kumbāra*, اَوْرَغ کَلَان *orang kelāna*.

VAGABOND, vaurien, رِیَسُو *rīsaw*, گِیْبَانَا *gibāna*.

VAGABONDAGE, s. m., حَال مَغْمَبَار *hāl mengumbāra*, لَکُوْجَالَانِ گِیْبَانَا *laku jalan-ña gibāna*.

VAGABONDER, v. n., مَغْمَبَار *mengumbāra*, جَادِی گِیْبَانَا *jādi gibāna*.

VAGIN, s. m., سَلُورِن رَحِم *salūran rahim*.

VAGISSEMENT, s. m., cri des enfants nouveau-nés, تَرِیْق کَانَقْ ۲ یَخ *terīak kānak-kānak yang bahāru per-ānak*.

VAGUE, s. f., flot, lame d'eau, اَمْبَق *ombak*, اَلُن *alun*. Agité par les vagues, دِکُوْیَخ اَمْبَق *di-gōyang ombak*. Le navire était couvert par les vagues, مَک تَرِتُودَغْلَه فَرَاهُو *maka ter-tūdunglah prāhu itu ūleh ombak-ombak*. Apaiser les vagues, مَنْدَهْکَن اَمْبَق *menedòh-kan ombak*. Vagues longues et roulant lentement, هَوْلَه *gelumbar*. Le bruit des vagues, گُمُورَه کَلْبِغ *gumūruh gelumbang*.

VAGUE, s. m., le milieu de l'air, اَدْر *udum*, اَدْر *udara*.

VAGUE, adj., sans bornes fixes, تباد *tiāda wātas-ña*, تباد واتسن *tiāda hingā-ña*. Terres vagues, تانه يڭ تباد واتسن *tānah yang tiāda wātas-ña*, terre inculte, تانه ماتي *tānah māti*.

VAGUE, incertain, تباد تننو *tiāda tantu*.

VAGUEMENT, adv., تباد دغن تننو *tiāda dengan tantu*.

VAGUER, v. n., errer çà et là, مغمبار *mengumbāra*.

VAILLAMMENT, adj., دغن برنين *dengan beranī-ña*, دغن فرکاس *dengan perkasā-ña*.

VAILLANCE, s. f., کبرنيئن *ka-be-ranī-an*, ثري يڭ فرکاس *prī yang perkāsa*. Il a montré sa — en face de l'ennemi, مک کبرنيئن فون دانجفکسن *maka ka-beranī-an-ña pūn di-unjuk-kan-ña di-ha-dāp-an mūsuh*.

VAILLANT, E, adj., valeureux, courageux, براني *berāni*, فرکاس *perkāsa*. — guerrier, هلبالڭ يڭ فرکاس *hulubālang yang perkāsa*.

VAIN, E, adj., inutile, تباد برکون *tiāda ber-gūna*, يڭ سي *yang sia-sia*. Œuvre vaine, فربواتن يڭ تباد برکون *per-buāt-an yang tiāda ber-gūna*. De vains efforts, اساه يڭ سي *usāha yang sia-sia*.

VAIN, frivole, ڳيغن *sia-sia*, رڼگان *rīngan*. Vaine gloire, رڼ يڭ سي *gàh yang sia-sia*.

VAIN, sans fondement, تباد سبين *tiāda sebàb-ña*. Une vaine crainte, کتکوتن يڭ تباد سبين *ka-takūt-an yang tiāda sebàb-ña*.

VAIN, orgueilleux, superbe, چڭکنج *xongkak*, کالچق *kāwak*. Ce jeune homme est bien — اورڭ مود ايت *ōrang mūda itu bānak kākak*. Homme — et futile, اورڭ يڭ رڼگان کفالان *ōrang yang rīngan kapalā-ña*.

En VAIN, adv., inutilement, سي *sia-sia*. Vous travaillez en —, کرجام سي *karjā-mu sia-sia adā-ña*. Vous ne prendrez pas le nom du Seigneur votre Dieu en —, جاغن اغکوسبت نام هو الهم سي *jāngan angkaw sebūt nāma hūwa ilah-mu sia-sia*.

VAINCRE, v. a., l'emporter sur ses ennemis à la guerre, مغالهن *merg-ālah-kan*, منڭ *menang*, مچد *memexah prang*, مغالب *merg-gālīb*. — l'ennemi, موسه مغالهن *merg-ālah-kan mūsuh*. J'ai vaincu le monde, اکو اين سده منڭ دنيا *aku ini sudah menang dunīa*.

VAINCRE, surmonter, منڭ *menang*. Ne vous laissez pas — par le mal, mais travaillez à — e mal par le

bien, جاغله اشكو دمنغ اوله يڭ جاهت,
تساي اوله يڭ بايق منغله يڭ جاهت
jāngan-lah angkaw di-menang ūleh
yang jāhat tetāpi ūleh yang bāik
menang-lah yang jāhat.

VAINORE, surpasser, مله *me-le-*
bèh, جادی لبه *jādi lebhèh*, منغ *me-*
nang. — en générosité, جادی لبه
موره *jādi lebhèh mūrah.*

VAINCRE ses passions, مناهن هوا
menāhan hawā nefsū-ña.

VAINCU, E, part. pas. du v.
vaincre, الله *ālah*, تراله *ter-ālah*,
تيوس *tīwas*, فچه فرغ *pexàh prang*,
ترغالب *ter-gālib.*

VAINEMENT, adv., inutilement,
سي *sia-sia*, چومه *xūmah-xū-*
mah.

VAINQUEUR, s. m., يڭ مغالهن
yang meng-ālah-kan, يڭ منغ *yang*
menang, غالب *gālib.*

VAISSEAU, s. m., vase, باجن *bā-*
jan, بكس *bakàs*, تمپايان *tempāyan.*
— d'argent, باجن فيرق *bājan pē-*
raḥ. — de cuivre, باجن تمباك *bā-*
jan tembāga. — d'argile, باجن
تانه ليت *bājan deri-pada tā-*
nah liat.

VAISSEAU, bâtiment, كفل *kapàl*,
فراهو *prāhu.* — de guerre, كفل
فرغ *kapàl prang.* — bon voilier,
كفل يڭ لاجوسكالي *kapàl yang lāju*

كفل تيڭ *sa-kāli.* — à trois ponts, تڭكت
kapàl tiga tingkat. — garde-
côte, كفل جڭجياك *kapàl jaga-*
jāga. — tout équipé, يڭ
ترلشكت *kapàl yang ter-langkap.*
— qui fait eau, كفل يڭ كييارن *ka-*
pàl yang ka-ayēr-an. Lancer un
— à la mer, منورنكن كفل دركلاغن
menūrun-kan kapàl deri kalāng-
an.

VAISSEAU, l'intérieur d'un édi-
fice, دالمن فراساهن *dālam-ña*
per-usāh-an. Le — d'une église,
دالمن گريچ *dālam-ña grēja.*

VAISSEaux, veines, artères,
اورت داره *ūrat dārah*, اورت
نادي *ūrat nādi.*

VAISSELLE, s. f., tout ce qui sert
à l'usage ordinaire de la table,
سكل, comme plats, assiettes, etc.,
سكل روف باجن *segala rūpa bājan*,
سكل فڭگن دان مشكت دان لايں درفد
segala pinggan dān mangkoḥ
dān lāin deri-pada itu. De la —
فڭگن دان مشكت درفد تيمه *d'étain,*
pinggan dān mangkoḥ deri-pada
timah. Laver la —, مېوچي سكل
فڭگن دان مشكت *meñūxi segala*
pinggan dān mangkoḥ.

VALABLE, adj., bon, recevable,
شرعي *seh*, صبح *benar*, بايق *bāik*,
فڭگون يڭ بايق *seri.* Caution —,
فڭگون يڭ بايق *peng-akū-an yang bāik.* Témoi-
gnage —, كستين يڭ بنر *ka-sak-*

sī-an yang benār. Acte (écrit) —, سورت یغ صح sūrat yang seh.

VALET, s. m., domestique, serviteur, ساکی *sākey*, بوجج *būjang*. — de chambre, بوجج جاک تونی *būjang jāga tūan-ña*, کناغن *ko-nāng-an*. — de pied, ساکی مغبرغ *sākey meng-iring tūan-ña*. — d'écurie, بوجج کود *būjang kūda*.

VALETAILLE, s. f., حامل سکل *segala kādīm*, سکل ساکی *segala sākey*.

VALETER, v. n., faire bassement la cour aux autres, مہجق اورغ *mem-būjuk orang* دغن لاکو یغ هین *dengan lāku yang hīna*.

VALETER, faire beaucoup de démarches, prendre beaucoup de peine, مغسهاکن درین اکن برخدمه *meng-usahā-kan diri-ña ākan ber-ke-dmat*. Faire —, برخدمتکن *ber-ke-dmat-kan*.

VALETUDINAIRE, adj., ضعف *dlaif*, برساکت *ber-peñākit*, برساکت سکیتن *ber-sākit-sakīt-an*.

VALEUR, s. f., ce que vaut une chose, prix, هرگ *harga*, نیلی *nīley*, قدر *kedar*. Qui a de la —, برهرگ *ber-harga*. Qui a une grande —, یغ باقی هرگان *yang bāñak har-gā-ña*. De nulle —, یغ تیاد هرگان *yang tiāda hargā-ña*. Au dessous de sa —, دباوه هرگان *di-bāwah*

hargā-ña. Objet de —, précieux, بارغ یغ انده *bārang yang indah*. Chacun selon sa —, ماسخ *māsing-māsing* دغن قدر *kedar-ña*. Attacher de la —, faire cas, مغندهکن *meng-indah-kan*. Ce n'est pas en considération de sa —, بوکن درؤد فیت کملیان هرگان *būkan deri-pada pihak ka-muliā-an har-gā-ña*. Terre en —, تانه یغ مبری *tānah yang mem-brī hāsil*.

VALEUR, bien disponible, lettres de change, سورت تکارن *sūrat tukār-an*.

VALEUR, juste signification des termes suivant l'usage reçu, معنی *mana*.

VALEUR, courage, کبرنیئن *ka-beranī-an*, برنیئن *beranī-ña*, گمیر *gam-bīra*. Une — sans pareille, کبرنیئن *ka-beranī-an* یغ تیاد بریاکی لاکي *tiāda ber-bāgey lāgi*.

VALEUREUSEMENT, adv., دغن *dengan ka-beranī-an*, دغن کبرنیئن *dengan beranī-ña*. Combattre —, برفرغ دغن برنیئن *ber-prang dengan beranī-ña*.

VALEUREUX, EUSE, adj., برای *ber-rāni*, فرکاس *perkāsa*, گاگه *gāgah*. Un guerrier —, هلبالغ یغ فرکاس *hulubālang yang perkāsa*.

VALIDATION, s. f., action de valider, حال ممتلکن *hāl mem-betūl-*

kan, حال منصحن *hāl men-ṣeḥ-kan*.

VALIDE, adj., valable, بايق *bāik*, بتل *betül*, صح *ṣeḥ*, تگه *tegūh*. Sacrement —, سريخ صح *ser yang ṣeḥ*. Raison non —, سبب يخ تياد بايق, *sebab yang tiada bāik*.

VALIDE, sain, vigoureux, برپامن *ber-ñāman*, عافية *āfiyat*, يخ قوة *yang kūwat* *mengarja*. Mendians valides, اورخ ثمنت يخ قوة *orang peminta yang kūwat* *mengarja*.

VALIDER, v. a., ممبتلكن *mem-betül-kan*, منصحن *men-ṣeḥ-kan*, مننگهن *menegūh-kan*.

VALIDITÉ, s. f., ثرى يخ بتل *prī yang betül*, ثرى يخ صح *prī yang ṣeḥ*, تگهن *tegūh-an*.

VALISE, s. f., كفيه *kopīah*, بنين *banīan*, بئج *baḵxa*. — de courrier pour les dépêches, سلفغ *salempang*.

VALLÉE, s. f., له *lembah*, فاهق *pāhak*. Une belle —, له يخ ثرى *lembah yang permey*. Une — profonde, له يخ دالم *lembah yang dālam*. — abandonnée, له يخ سوڤي *lembah yang sūñi*. Dans la —, له *pada lembah*, دالم له *dālam lembah*. Habitant des vallées, قندودق *pen-dūduk lembah*. Toute — sera remplie, له اكن دسبون *samuā lembah akan di-sebū-kan*.

Fig. La — des larmes, تمفت *tampat ka-sukār-an*, تمفت *tampat tāngis-tāngis-an*. La — de Josaphat, le champ de la résurrection, شادغ محشر *pādang mahṣer*.

VALLON, s. m., petite vallée, له *lembah keaxil*, له سسق *lembah sesūḵ*.

VALOIR, v. n., être d'un prix, avoir un prix, برهرك *ber-harga*, يخ اد هرگان *yang ada hargā-ña*. Combien vaut le riz maintenant? براڤ هرگان برس سكارغ اين *brāpa hargā-ña berəs sakārang ini*. Chaque chose vaut son prix, قد *pada segala sa-suātu ada hargā-ña*. Cela ne vaut rien, ايت تياد هرگان *itu tiada hargā-ña*, ايت تياد برگون *itu tiada ber-gūna*.

VALOIR, mériter, être bon, هارس *hārus*, بايق *bāik*. Il ne vaut pas la peine qu'on le regarde, اى تياد هارس *ia tiada hārus dipandang orang*. Ce cheval ne vaut rien, كود ايت تياد بايق *kūda itu tiada bāik*.

VALOIR mieux, ادا له بايق *ada lebèh bāik*. Un chien vivant vaut mieux qu'un lion mort, سىكر انجىخ يخ هيدف *sa-ikōr anjing yang hidup lebèh bāik* *deri-pada sa-ikōr singa yang*

māti. Il vaut mieux se taire que parler, *ber-dīam lebèh bāik deri-pada ber-kāta*.

VALOIR, qui rapporte du profit. Cette terre lui vaut mille piastres par an, *tānah itu mem-brī hāsīl ākan dīa sa-rību ringgit sa-tāhun*. Que lui a valu son avarice? *af kūn ūdā kīkīr-an-ña* *apa gūna padā-ña kīkīr-an-ña itu*.

Faire VALOIR, vanter, *memūji*. Se faire —, *meng-gah-kan diri-ña*. Faire — une terre, la mettre en rapport, *meng-hidup-kan tānah*. Faire —, cultiver, *mem-per-ūsah tānah*.

A VALOIR, à compte, *akan mengūrang-kan hūtang*. Vaille que vaille, à tout hasard, *bārang apa yang ākan jādi*.

VALSE, s. f., sorte de danse, *sa-jenis tarī-an*.

VALVE, s. f., *kūlit*, *krās*. Mollusque à coquille bivalve, *binātang ber-kūlit krās dūa*.

VAMPIRE, s. m., être chimérique, *pōlong*.

VAMPIRE, espèce de grosse chauve-souris, *kalūwang*.

VAN, s. m., instrument pour vanner, *tampī*, *nīru*.

VANITÉ, s. f., inutilité, peu de solidité, *ka-siā-an*, *ka-siā-siā-an*. Les vanités du monde, *ka-siā-siā-an duniā ini*. Vanité des vanités, tout n'est que vanité! *ka-siā-an atas sūl kīsiā-an sūwak aīt jūk* *ka-siā-siā-an ātas segala ka-siā-siā-an samuā-ña itu jūga ka-siā-siā-an*.

VANITÉ, amour propre, *lāku kāxak*, *prī yang magrūr*. Il tire — de sa noblesse, *ia mengāxak kārna bangsā-ña*.

VANITEUX, EUSE, adj., *kājak*, *kāxak*, *magrūr*, *bongka*. C'est un —, *ia sa-ōrang kāxak*.

VANNE, s. f., *anak serōk-an*, *terbis*.

VANNÉ, E, part. pas. du v. vanner, *tampī*, *kīrey*, *kipas*.

VANNER, v. a., *menampi*, *mengīrey*, *mengīpas*. — du blé, *menampi gundum*.

VANNEUR, s. m., اورځ منځی *ōrang menampi*, اورځ مځیری *ōrang meng-īrey*.

VANNIER, s. m., ouvrier qui fait des vans, des paniers, توکځ پیرو *tūkang nūru*, توکځ باکل *tūkang bākul*.

VANTAIL, s. m., داون قټو *dāun pintu*. Porte à deux vantaux, قټو رغکف *pintu rangkap*.

VANTARD, s. m., qui se vante, اورځ *ōrang xūpar*, اورځ چوښ *ōrang kaxak*.

VANTER, v. a., louer, priser extrêmement, موجی *memūji*, موجی *memūji ter-lālu bāñak*, تولولو باقی *memūji ter-lālu bāñak*.

SE VANTER, se louer, موجی درین *memūji diri-ña*, مېسرن درین *mem-besur-kan diri-ña*.

SE VANTER de, مشکېن درین کارن *merg-gāh-kan diri-ña kārna*.

VANTERIE, s. f., چوښ *xūpar*.

VAPEUR, s. f., espèce de fumée qui s'élève des choses humides, liquide dilaté par le feu, اوځ *āwap*, اسف *āsap*. — qui s'élève, اوځ یځ *āwap yang nāik*. — méphitique, اوځ یځ بوسق *āwap yang būsuk*. — épaisse, اوځ ردف *āwap radup*.

Une — de fumée, اوځ اسف *āwap āsap*. Bain de —, ایرفرمندیځ اوځ *āyer per-mandi-an āwap*. Bateau à —, کفل *kapal āsap*, کفل

افى *kapal āpi*. Voiture à — (locomotive), کريت اسف *karēta āsap*.

VAPEURS, maladie, hystérie, ساون فراناکن *sāwan per-anāk-an*, mélancolie, ساکت انق لځه *sakit anak limpah*.

VAPOREUX, EUSE, adj., qui a de la vapeur, براوځ *ber-āwap*.

VAPOREUX, sujet aux vapeurs, یځ ساکت انق لځه *yang sakit anak limpah*.

VAPORISER (SE), v. pron., passer à l'état de vapeur, منجادی اوځ *men-jādi āwap*.

VAQUER, v. n., être vacant, vide, کوسځ *kōsong*, تیاد ددوکی *tiāda diduduk-i*. Une maison qui vaque, رومه یځ کوسځ *rūmah yang kōsong*.

VAQUER, être en vacances, تیاد کرج *tiāda karja*.

VAQUER, s'occuper, ځدولی *pedūli*, بکرج *be-karja*. Il vaque à ses affaires, ای ځدولی اکن ځکرجاڼن *ia pedūli akan pe - karjā - an-ña*.

VARANGUES, s. f., t. de mar., les côtes de la carcasse d'un navire, گادځ *gāding-gāding*.

VARECH ou VAREC, s. m., plante marine, رمفت لاوت *rumpūt lāut*, ایلک *iga-iga*.

VARIABILITÉ, s. f., ځی براوبه *prī yang ber-ūbah*, ځی برالد *prī yang ber-ālih-ālih*, ځی تیاد

کٔاهن *prī yang tiāda tetāp*, *ka-ubāh-an*.

VARIABLE, adj., یغ براوبه *yang ber-ūbah*, یغ براله *yang ber-ālih*, تیاد تتف *tiāda tetāp*, فنچروب *pan-xarūba*.

VARIANTE, s. f., leçon différente d'un texte, نص یغ برلینن *naş yang ber-lāin-an*.

VARIATION, s. f., changement, اباهن برلینن *ber-lāin-lāin-an*, *ubāh-an*.

VARICE, s. f., dilatation d'une veine, بشکتق اورت داره *bangkak̄ ūrat dārah*.

VARICELLE, s. f., چاچر ایر *xāxar āyer*.

VARICOCELE, s. f., tumeur du scrotum, بشکتق اورت دتمفت بوه فلر *bangkak̄ ūrat di-tampat būah pelèr*.

VARIÉ, E, adj., diversifié, de diverses sortes, بر باکی *ber-bāgey-bāgey*.

VARIER, v. a., diversifier, منجیدیکن *men-jadī-kan ber-bāgey-bāgey*, منوکر *menūkar*, مغوبه *meng-ūbah*. — les mets, میدیاکن مکانن *meñediā-kan makān-an yang ber-bāgey-bāgey*. — les couleurs, مبلغ ورن *meñelāng warna-warna*.

VARIER, v. n., changer, براوبه *ber-ūbah*, براله *ber-ālih*, جادی لاین *ber-lāin-lāin*.

jādī lāin, برلینن *ber-lāin-lāin*.

Le vent varie, اغن ایت براله *āngin itu ber-ālih*.

VARIÉTÉ, s. f., diversité, فلباکی *pel-bāgey*, رفرور *rupa-rūpa*, فری *prī yang ber-bāgey-bāgey*. — de meubles, فلباکی سرب *pel-bāgey serba*. — de mets, رفرور *rupa-rūpa makān-an*. — de couleurs, باکی ورن *bāgey-bāgey warna*.

VARIOLE, s. f., petite vérole, پٔاکت کتمبوهن *peñākūt ka-tumbūh-an*.

VARLOPE, s. f., grand rabot, کم *ketām panjang*.

VASE, s. m., vaisseau pour contenir les liquides, باجن *bājan*. — précieux, باجن یغ انده *bājan yang indah-indah*. — d'or, باجن *bājan amās*. — de terre, باجن *bājan deri-pada tānah*. Il y avait là un — rempli de vinaigre, دسان ترلقله سواتو باجن *di-sāna ter-letūḡ-lah suātu bājan ber-isi xūka*.

Grand vase en terre, cruche, بویغ *tempāyan*, *būyung*.

VASE à fleurs, à fruits, جباغن *jembāng-an*.

VASE d'élection (Bible), instrument, instrument d'élite. C'est un — d'élection, ای فکاو یغ ترفیله *ia*

pegāwey yang ter-pilih. Or dans une maison, il n'y a pas seulement des vases d'or et d'argent; mais il y en a aussi de bois et de terre, مک دالم سبوه رومه بوکن ساج اد فکاو۲ درفد امس دان فیرق هان لاک۱ درفد *maka dālam sa-būah rumah būkan sāja ada pegāwey-pegāwey deri-pada amās dān pēraḱ hāña lāgi deri-pada kāyu dān tānah*.

Les VASES sacrés, le calice, le ciboire, etc., چاون قدس *xāwan kūdus*, فیال قدس *piāla kūdus*.

VASE, s. f., bourbe, لمر *lumpur*.

VASEUX, EUSE, adj., برلمر *ber-lumpur*, سرلغ *serlong*.

VASISTAS, s. m., vitre d'une porte ou d'une fenêtre qui s'ouvre et se ferme à volonté, تڭکف *tingkap*, ناتڭ *tingkap ber-kāxa*, ناتڭ *nātang*.

VASSAL, E, s., کناکن *sākey*, انق بوه *kemanākan*, اتق بوه *ānaḱ būah*. Les grands vassaux, راجا *raja-rāja*, داتق۲ *dātuk-dātuk*.

VASSELAGE, s. m., état de vassal, فری *prī kemanākan*, فری *prī kēmanākan*, انق بوه *prī ānaḱ būah*.

VASTE, adj., d'une grande étendue, لوس *lūwas*, تر بسر *ter-besār*. Une — plaine, فادڭ یغ لوس *pādang yang lūwas*. Un — palais, استان

یغ تر بسر *astāna yang ter-besār*. Homme d'une — érudition, اورڭ *orang* یغ فڭتهونن بایق سکالی *pengatahū-an-ña bāñaḱ sa-kālī*.

VATICAN, s. m., palais du pape, استان سنتوفائ *astāna santo pāpa*.

VAU-DE-ROUTE (A), loc. adv., précipitamment et en désordre, لنتڭ فوکڭ *lintang pūkang*.

VAURIEN, s. m., ریسو *rīsaw*, بڭست *bangsat*, اورڭ بوسق *orang būsuk*.

VAUTOUR, s. m., oiseau de proie, روق۲ بڭکی *rūwak-nasār*, نسر *rūwak bangkey*. Un — سیکر بورڭ, *sa-īkor būrung nasār*.

VAUTREUR (SE), v. pron., برکولڭ *ber-gūling dālam lumpur*, دالم لمر *ber-bāring dālam kūbang*, برکوبڭ *ber-kūbang*. Le buffle aime à se vautrer dans la boue, مک کر بو ایت سوک برکولڭ دالم, *maka karbaw itu sūka ber-gūling dālam lumpur*, کر بوسوک *karbaw sūka ber-kūbang*.

Fig. S'abandonner à. Se vautrer dans la débauche, جادی دوکان سکالی *jādi dōkāna sa-kālī*, بر بروت شهوة *ber-būat šahwat*.

VEAU, s. m., petit de la vache, انق سافی *ānaḱ lembu*, انق لمبو *sāpi*, لمبو مود *lembu mūda*. Chair de —, داکڭ انق لمبو *dāgīng ānaḱ lembu*. Bouillon de —, کوه داکڭ انق

لبو *kūwah dāging ānak lembu*. Du veau, cuir de —, کولت انق لمبو *kūlit ānak lembu*. Tuer le — gras, *kūlit ānak lembu*. Tuer le — gras, ممبنتی لمبومود یغ برتبن *mem-bantey lembu mūda yang ber-tambun*. Le — d'or, برهال یغ سده دسمبه اوله اورغ *berhāla yang sudah di-sembah ūleh orang yehūdi di-padang tih*.

VEAU marin, le phoque, برکخ *barkung*, انجغ لوت *anjing laut*.

VEDETTE, s. f., sentinelle de cavalerie, فشاوول برکود *pengāwal berkuda*. — avancée, فشاوول دهلون بال *pengāwal di-halūwan bāla tantāra*.

VEDETTE, petite tourelle placée sur un rempart pour une sentinelle, منچو *tinjaw*, مرچو *merxu*.

VÉGÉTABLE, adj., qui peut végéter, یغ دافت برتبه *yang dapat ber-tumbuh*.

VÉGÉTAL, s. m., pl., végétaux, ce qui végète, تانبوھن *tumbūh-an*, تانم *tanām-an*. Les végétaux, تنبه تانبوھن *tumbuh - tumbūh - an*, تانم تنانم *tānam-tanām-an*. Remède tiré des végétaux, اوبت یغ جادی درفد تنبه *obat yang jādi deri-pada tumbuh-tumbūh-an*.

VÉGÉTAL, E, adj., qui a rapport aux végétaux, تانبوھن فوک *tumbūh-an pūña*. Règne —, سکل تنبه تانبوھن

تانم تنانم *segala tumbuh-tumbūh-an*, تانم تنانم *tānam-tanām-an*. Sel —, کارم درفد *gāram deri-pada tumbūh-an*. Terre végétale, تانبه باج *tānah bāja*.

VÉGÉTATIF, IVE, adj., qui fait végéter, یغ منبهن *yang menumbuh-kan*. Force végétative, قوه تانبوھن *kūwat tumbūh-an*.

VÉGÉTATION, s. f., action de végéter, حال برتبه *hāl ber-tumbuh*.

La VÉGÉTATION, les plantes en général, سکل تانم تنانم *segala tānam-tanām-an*.

VÉGÉTER, v. n., croître par un principe intérieur, comme les plantes, تنبه *tumbuh*, برتبه *ber-tumbuh*. — comme les plantes, برتبه *ber-tumbuh*. — comme les plantes, سفرت تانم تنانم *ber-tumbuh seperti tānam-tanām-an*.

Fig. —, vivre dans l'oisiveté, dans la misère, etc., هیدف دغن تیاد *hidup dengan tiāda be-karya ātaw hidup dengan ka-kurāng-an*.

VÉHÉMENOE, s. f., impétuosité, کسغانن *prī hāngat*, کسغانن *ka-sangāt-an*, کرس *kràs*.

VÉHÉMENT, E, adj., هانغ *hāngat*, هانغ *sāngat*, کرس *kràs*. Caractère —, فراغی یغ هانغ *perāngi yang hāngat*. Colère véhémente, اماره یغ *amārah yang hāngat*. Pas-sions véhémentes, هوا نفسو یغ امت

ساعت *hawā nefsū yang āmat sāngat*.

VÉHÉMENTEMENT, adv., très-fort, *āmat*, اتس فري يغ ساعت *ātas pri yang sāngat*.

VEHICULE, s. m., ce qui sert à conduire, à transmettre, à faire passer, *yang mem-bāwa*, *yang meng-hantar*. L'air est le — du son, *āgin itu mem-bāwa būi*.

VEILLE, s. f., absence du sommeil de la nuit. *jāga*. Dans les veilles et dans les jeûnes, *dengan jāga-jāga dān dengan puāsa*. — auprès d'un malade, *jāga* اورغ ساكت *ōrang sākit*.

VEILLE, partie de la nuit, *tābuh*. S'il arrive à la seconde ou à la troisième —, *jika ia dātang pada tābuh yang ka-dūa ātaw ia dātang pada tābuh yang ka-tiga*.

VEILLE, action de veiller, *hāl ber-jāga*, حال فرجاءن مالم *hāl ber-jāga, per-jagā-an mālam*.

VEILLE, le jour précédent, *hāri dahulu*, هاري كملارن *hāri dahulu, kela-mārin*. La — de Pâque, *hāri dahulu hāri fāsak*.

A la VEILLE, adv., sur le point de, *dekāt*, دكت *dekāt, hampir*.

VEILLÉE, s. f., réunion de personnes le soir, *per-himpūn-an ōrang pada petang hāri*.

VEILLÉE, action de garder un malade, *hāl men-jāga ōrang sākit*.

VEILLER, v. n., s'abstenir de dormir, *ada jāga*, *ber-jāga*. Je dors, mais mon cœur veille, *aku adā - lah tidor te-tāpi hati-ku adā - lah jāga - jāga*. Veillez et priez, *ber-jagā-lah dān ber-dōā-lah*. — auprès d'un mort, d'un corps, *ber-jāga dekāt mayet*.

VEILLER à, prendre garde, *men-jāga*, *ber-tunggu*, *menunggu*, منغكو *menunggu - i*.

VEILLEUR, s. m., celui qui veille, *orang ber-jāga*.

VEILLEUSE, s. f., petite lampe, *palita mālam*.

VEINE, s. f., vaisseau sanguin, *urat*, اورت داره *urat dārah*. Le sang qui coule dans les veines, *urat dārah itu yang ber-jālan dālam urat dārah*. Ouvrir la —, saigner, *mergerāt urat*, مبروغ *mem-būang dārah*.

VEINE dans le bois, *kūreh*.

VEINE, damasquinage, قَامِر *pā-mur*.

VEINE poétique, talent pour la poésie, کَفَنْدَايِن مِشَارِغِ شَعْرِ *ka-pandēy-an mengārang šīar*.

VEINE, partie longue et étroite d'une autre couleur que celle qui est après, هِيرَم سَلَنْجِ *selang-selang*, هِيرَم *hīram*.

VEINÉ, E, adj. Bois —, کَايَوِ بَرُکُورَه *kāyu ber-kūreh*. Criss —, کَرِس *krīs* برقَامِر *ber-pāmur*.

VEINEUX, EUSE, adj., plein de veines, بَرَاوَرَتِ *ber-ūrat-ūrat*.

VEINEUX, des veines, اَوَرَتِ فُونِ *ūrat pūña*, اَوَرَتِ دَارِه *deri ūrat dārah*.

VEINULE, s. f., petite veine, اَوَرَتِ *ūrat* کِچَلِ *keçil*, اَوَرَتِ سَنِ *seni*.

VÊLER, v. n., mettre bas, en parlant d'une vache, بَرَانَتِ *ber-ānak*. Cette vache a vélé, مَكِ لَبُو *maka lembu* بَتِينِ اَيْتِ سَدِه *betina itu sudah ber-ānak*.

VÉLIN, s. m., peau de veau préparée, très-unie, کُولَتِ اَنَقِ لِمَبُوِيْغِ *kūlit anak lembu yang di-sūmak serta āmat hālus*.

Papier VÉLIN, قَرَطَاسِ فَوْتِه دَانِ *kartās putih dān hālus* سَکَالِي *sa-kālī*.

VELLÉITÉ, s. f., volonté faible, کَهَنْدَقِ يَغِ تِيَادِ سَغْكَه *ka-hendaq yang tiāda sungguh*.

VELOCITÉ, s. f., فَرِي يَغِ چِفْتِ *prī yang xepāt*, فَرِي لَاجُو *prī lāju*, فَرِي يَغِ تَنْكَسِ *prī yang tangkas*.

VELOURS, s. m., بِلُودُو *belūdu*. — de soie, بِلُودُو سُوْتِرِ *belūdu sūtra*. — de coton, بِلُودُو دَرِفْدِ کَافَسِ *belūdu deri-pada kāpas*.

VELOUTÉ, E, adj., qui est comme le velours, سَرُوْفِ بِلُودُو *sa-rūpa belūdu*.

VELU, E, adj., couvert de poils, بَرِبُولُو *ber-būlu*. —, couvert de duvet, بَرِبُولُو هَالَسِ *ber-būlu hālus*. Il a la poitrine velue, دَادَانِ بَرِبُولُو *dadā-ña ber-būlu*.

VENAISON, s. f., chair de bêtes fauves, دَاگِیْغِ فَرِبُرُونِ *dāgiy per-burū-an*.

VÉNAL, E, adj., qui se vend, qui peut se vendre, يَغِ دَجُولِ *yang di-jūal*, يَغِ دَاْفَتِ دَجُولِ *yang dāpat di-jūal*.

Fig. —, vil, intéressé, هِينِ *hīna*, اَوَرِغِ هِينِ *ōrang hīna*, کِکِرِ *kikir*. Homme —, اَوَرِغِ کِکِرِ *ōrang kikir*.

VÉNAL, qui se laisse corrompre, يَغِ مَاکَنِ سُوْفِ *yang mākān sūwap*.

VÉNALITÉ, s. f., qualité de ce qui est vénal, فَرِي يَغِ دَاْفَتِ دَجُولِ *prī yang dāpat di-jūal*, فَرِي يَغِ مَاکَنِ سُوْفِ *prī yang mākān sūwap*.

VENANT, E, adj., qui vient, یخ yang *dātang*, یخ ماری yang *māri*. Les allants et les venants, یخ سگل یخ فرکی دان سگل segala yang *pergi dān segala yang dātang*.

VENDABLE, adj., یخ دافت دجول yang *dāpat di-jūal*, یخ لاکو yang *lāku*. Marchandise qui n'est pas —, دگاغن یخ تیاد دافت دجول, dagāng-an yang *tiāda dāpat di-jūal*.

VENDANGE, s. f., récolte des raisins pour faire du vin, حال موغت hāl *memūngut būah anggūr*. Aller en —, فرکی موغت بوه, pergi *memūngut būah anggūr*.

VENDANGES, temps où l'on fait la vendange, وقت موغت بوه انگور waktu *memūngut būah anggūr*.

VENDANGEE, v. a., موغت بوه انگور *memūngut būah anggūr*.

VENDANGEUR, EUSE, s., اورغ موغت orang *memūngut būah anggūr*. Une troupe de vendangeurs, ساکاون اورغ موغت بوه انگور sa-kāwan *orang memūngut būah anggūr*.

VENDEUR, EUSE, qui vend, اورغ orang *ber-jūal*, یخ orang yang *men-jūal*, Le — et l'acheteur, یخ منجول دان یخ ممبلی yang *men-jūal dān yang mem-belī*.

VENDEUR, dont la profession est de vendre, marchand, فنجول pen-jūal. — en détail, اورغ برجاگل orang *ber-jāgal*.

VENDRE, v. a., منجول men-jūal. — cher, منجول ماهل men-jūal *māhal*. — à bon marché, منجول مور men-jūal *mūrah*. — en gros, ممبورغ mem-bōrong. — en détail, برجاگل ber-jāgal. — à l'encan, ملیغ me-lēlang. — au dessous du prix, منجول دباوه هرک men-jūal *di-bāwah harga*.

Prov. Vendre la peau de l'ours avant de l'avoir mis par terre, بلم دودق برلنجر دهولو ber-lunjur *dahūlu*.

VENDRE, trahir, سمو semū, مپو meñemū, ممپون meñemū-kan.

SE VENDRE, se livrer à, مپهکن meñerāh-kan *dirī-ña*. Se vendre, avoir du débit, برلاکو ber-lāku.

VENDREDI, s. m., جمعة jumaat. Le —, هاری جمعة hāri jumaat.

VENDU, E, part. pas. du v. vendre, جول jūal, دجول di-jūal. — par justice, دجول اتس تینه حکم di-jūal *ātas tītah hukum*. — en détail, جاگل jāgal.

VENELLE, s. f., petite rue, لورغ lorung *keaxl*, سستق lorung *sesàk*.

Prov. Enfiler la —, s'enfuir,
لاری *lāri*.

VÉNÉNEUX, EUSE, adj., اوڤس
ūpas, براوڤس *ber-ūpas*, ايڤه *īpoh*.
Arbre —, ڤوهن اوڤس *pōhon ūpas*,
ڤوکڤن براوڤس *pōkok ber-ūpas*.

VÉNÉRABLE, adj., digne de vé-
nération, de respect, يڤ هارس
yang hārus di-hormāt-i,
ترحمه *ter-hormat*, محترم *muhtašem*.
Une personne —, سؤرخ محترم *sa-
orang muhtašem*. Ce — vieillard,
اورڤن توا ايت يڤ هارس دحرماتي
*orang tuā itu yang hārus di-hor-
māt-i*.

VÉNÉRATION, s. f., حرمة *hormat*,
حرماتن *hormāt-an*, تکریم *tekrīm*,
تعظيم *tatlim*, احتشام *ihtišām*. Par
—, سبب حرمة *sebàb hormat*. Il le
reçut avec —, دسمبتاله دی دغن تعظيم,
*di-sambut-ñā-lah dīa dengan
tatlim*.

VÉNÉRÉ, E, part. pas. du v. vé-
nérer, يڤ دحرماتي *yang di-hormāt-i*,
مرحوم *marhūm*, محترم *muhterim*.
Son père —, ايمڤن يڤ مرحوم *āyah-
ñā yang marhūm*.

VÉNÉRER, v. a., révéler, porter
honneur, ممبری حرمة *mem-brī hor-
mat*, مڤحرماتي *meng-hormāt-i*. —
les saints, مڤحرماتي القديسين *meng-
hormāt-i el-kadīsīn*.

SE VÉNÉRER réciproquement,
برحرمة حرمانن *ber-hormat-hormāt-
an*.

VÉNERIE, s. f., art de chasser
avec des chiens courants, ڤمبروڤن
دغن انڤڤڤ فربروڤن *pem-burū-an
dengan anjing per-burū-an*.

VÉNÉRIEN, NE, adj., qui a rap-
port au commerce charnel. Acte
—, حال برستوبه *hāl ber-sa-tūbuh*,
جماع *jimā*.

Mal VÉNÉRIEN, رستڤ *rastung*, رستڤ
rastung kōxi, بڤڤڤ *bangay*.

VENETTE, s. f., peur, alarme, تاكت
tākut, كتكوتن *ka-takūt-an*. Avoir
la —, تاكت *tākut*, برتاكت *ber-tākut*.

Donner la —, ممبری تاكت *mem-brī
tākut*, منکوتی *menakūt-i*.

VENEUR, s. m., ڤمبروڤ *pem-būru*,
يڤ مملهاراکن انڤڤڤ فربروڤن *yang me-
meliharā-kan anjing per-burū-an*.
Grand —, جورو ڤمبروڤن *jūru
pem-burū-an*.

VENGEANCE, s. f., ڤمبالسن *pem-
balās-an*, فربالسن *per-balās-an*,
کبالسن *ka-balās-an*, توله *tulah*.
Tirer —, مڤمبل فربالسن *meng-
ambil per-balās-an*. Demander —,
مننت فربالسن *menuntut per-balās-
an*. Au jour de la —, ڤدهاری کبالسن,
pada hāri ka-balās-an. La —
céleste, توله الله *tulah allah*. Senti-
ment de —, ايڤڤن اکن توله *ingin
akan tulah*.

VENGER, v. a., ممبالس *mem-bālas*, ممبالسکن *mem-bālas-kan*, منوله *menūlah*, مغبل فر بلاسن *meng-ambil per-balās-an*. — la mort de quelqu'un, ممبالسکن کمتین اورغ *mem-bālas-kan ka-matī-an ōrang*. Je me vengerai de mes ennemis, اکو *aku ākan meng-ambil per-balās-an deri-pada satrū-satrū-ku*. — notre sang de ceux qui habitent sur la terre, ببرالسکن داره کامی اتس *ber-bālas-kan dārah kāmī ātas segala ōrang dūduḥ di-ātas būmī*.

VENGEUR, GERESSE, s., قبالس *pem-bālas*, یغ ممبالس *yang mem-bālas*, یغ منوله *yang menūlah*. Le Seigneur est le — de ces gens-là, مها توھن اد قبالس اتس مریکیت *mahā tūhan ada pem-bālas ātas marīka-itu*. Le glaive — , فدغ *pedang pem-balās-an*.

VÉNIEL, LE, adj., qui peut être pardonné, یغ دافت دامفنکن *yang dāpat di-ampun-kan*. Péché — , دوس یغ دافت دامفنکن *dōsa yang dāpat di-ampun-kan*; on dit plus ordinairement: دوس ریغن *dōsa rīgan*, ساله ریغن *sālah rīgan*.

VÉNIELLEMENT, adv. Pécher — , ممبوت دوس ریغن *mem-būat dōsa rīgan*.

VENIMEUX, EUSE, adj., qui a du venin, بیس *bīsa*, بریس *ber-bīsa*. La vipère est venimeuse, اولر بلودق *ular belūdaḥ itu ber-bīsa adā-ña*.

Fig. Langue venimeuse, médisant, لیده یغ بیس *līdah yang bīsa*.

VENIN, s. m., بیس *bīsa*. Il n'y a pas de — , تیاد بیس دالم *tiāda bīsa dālam-ña*.

Fig. rancune, malignité, دمدم *demdam*, دغکی *dergki*.

VENIR, v. n., se transporter d'un lieu à un autre où est la personne qui parle, ماری *māri*, داتغ *dātang*. Viens, مريله *marī-lah*. Viens ici, ماری سین *māri sīni*. — pour, ماری اکن *māri ākan*. Quand viendrez-vous chez moi? اخیل تون ماو داتغ *āpā-bīla tūan māu dātang ka-rūmah hamba*. Il vient de loin, ای داتغ درجاوه *īa dātang deri jāuḥ*. L'année qui vient, تاهن *tāhun yang dātang*. Aller et venir, فرکی قولغ *pergi pulang*, فرکی داتغ *pergi dātang*. Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués! مريله کفداک هی سکلین یغ لله *marī-lah ka-padā-ku hey sa-kalī-an yang lelāh*.

VENIR, arriver, parvenir. Quel jour viennent les lettres? ائ هاری *apa hāri* سورت ۲ ایت اکن داتغ

sūrat-sūrat itu akan datang. — à maturité, جادی ماسق *jādi māsak*.

VENIR, avoir lieu, داتخ *dātang*, جادی *jādi*, چوئل *xūpul*. Il vint une tempête, مك ريت فون داتخله *maka ribut pūn dātang-lah*, اغن *āgin* ريت سوده تورن *ribut sudah tūrun*. S'il vient à être malade, ترايشت جادی *jika ia sākit*. — au jour, جادی پات *jādi pāt*. — au monde, نايتره *per-ānak*, ترايشت جادی *jādi*. — à l'esprit, ترايشت *ter-ingat*.

VENIR, être issu, sortir de, émaner, procéder. Il vient d'une grande famille, در بنس تڭکی اصلن *deri bangsa tinggi asal-ña*. Voilà d'où vient cette maladie, انيله اصلن *inī-lah asal-ña peñākit itu*. Ce mot vient de l'arabe, فرکتان *per-katā-an itu deri bahāsa arab*.

VENIR, atteindre. Il me vient à mi-corps, ای سمعی کڤڤڤڤڤ هيب *ia sampey ka-pinggang hamba*. L'eau vient jusqu'au premier étage, اير *ayer itu sampey ka-tingkat yang portāma*.

VENIR, croître, تبه *tumbuh*. Le blé ne vient pas dans cette terre, مك كنڤم تباد تبه دالم تانه ايت *maka gundum tiāda tumbuh dālam tānah itu*.

VENIR de faire, بهارو سده *bahāru sudah*. Il vient de parler, بهارو ای سده برکات *bahāru ia sudah ber-kāta*.

VENIR à bout, مندافت *men-dāpat*.

VENIR au vent, مپوسراغن *meñū-sur āgin*.

EN VENIR aux mains, بربرڭ *ber-prang*.

A VENIR, futur, اکن داتخ *akan datang*.

Faire VENIR, faire arriver, منداتڭکن *men-dātang-kan*. Faire —, faire croître, منمېکن *menumbūh-kan*. Faire —, faire atteindre, مېڤيکن *meñampey-kan*.

Prov. Venir comme tambourin à noces, venir à propos, داتخ فد کتيك *dātang pada kotikā yang bāik*.

VENT, s. m., air en mouvement, agité, اغن *āgin*. — chaud, اغن *āgin pānas*. — froid, اغن *āgin dīngin*. — frais, اغن *āgin sejūk*. — de terre, اغن دارت *āgin dārat*. — de mer, اغن لاوت *āgin lāut*. Sur le —, داتس *di-atas āgin*. Sous le —, دباوه *di-bāwah āgin*. Pays sur le —, pays occidentaux par rapport aux Malais, نڭري داتس اغن *nagrī di-atas āgin*. Pays sous le —, pays à l'est de la pointe

d'Achem, نگرى يڭ دباوه اغن *nagri yang di-bāwah āngin*. — du nord, اغن اوتارا *āngin utāra*. — d'est, اغن تيمر *āngin timur*. — de bout, اغن درهلون *āngin deri halūwan*, اغن دموك *āngin di-mūka*. — arrière, اغن سورخ برين *āngin sūrung burit-an*. — contraire, اغن ساله *āngin sālāh*. — favorable, اغن بايق *āngin bāiḳ*. — variable, اغن براله *āngin ber-ālih-ālih*, فنجروب *panxarūba*. Coup de —, پوتڭ بليخ *pūting beliyung*. Le bruit d'un — impétueux, بوپي اغن درس *būni āngin drās*. Il s'éleva un — de tempête, مك *maka āngin rībut pūn tūrun-lah*. Les vents soufflaient, مك برتڭله سكل اغن *maka ber-tiup-lah segala āngin*. Le — cessa, اغن ايت فون برهنتيله *āngin itu pūn ber-henti-lah*. Venir au —, مپوسراغن *meñūsur āngin*. L'air qui s'agite est ce que l'on nomme le —, ادر يڭ برکنچڭ اتوله اغن *udara yang ber-gunxang itū-lah āngin adā-ña*. Agité par le —, ادر يڭ برکنچڭ اوله اغن *ber-gunxang ūleh āngin*. Qui marche sur les ailes des vents, يڭ برجالن ۲ اتس سايف ۲ اغن *yang ber-jālan-jālan atas sāyap-sāyap āngin*. Lâcher un —, کنتت *kuntut*. Fusil à —, سنافڭ اغن

senāpang āngin. Pompe à —, بپ *bomba āngin*. همبوسن اغن *hambūs-an āngin*. Moulin à —, پڭگليڭن يڭ دفوتر اغن *peng-giling-an yang di-putar āngin*. Instruments à —, (Mus.), نفيرى دان سولڭ دان لاین *nafiri dān suling dān lāin deri-pada itu*.

VENT, souffle, haleine, هوا *hawā*, نفس *nefas*.

Prov. Celui qui sème le vent récolte la tempête, يڭ بر بنکن اغن *yang ber-benih-kan āngin ia ākan mergetām-kan pūting beliyung*.

VENTE, s. f., action de vendre, فنججوالن *hāl men-jūal*, حال منجول *pen-jūal-an*, جوالن *juāl-an*. — judiciaire, جوالن اتس تيته حکم *juāl-an atas titah hukum*. Chose dure à la —, يڭ دجول دغن, بارڭ يڭ دجول دغن *bārang yang di-jūal dengan sūsah*. Cette marchandise est de —, دگاغن ايت برلاکوادان *dagāng-an itu ber-lāku adā-ña*. — en gros, بورڭ *bōrong*. — en détail, جگاالن *jagāl-an*. — à l'encan, — publique, ليلڭ *lėlāng*.

VENTER, v. n., faire du vent, يڭ تيف اغن *tiup āngin*. Il vente fort, اغن برتيف کرس *āngin ber-tiup krās*.

VENTEUX, EUSE, adj., qui cause du vent, يڭ بفراغنکن *yang be-per-*

āngin-kan, ممبری اغن *yang mem-bri āngin*.

VENTEUX, où il y a du vent, مان بايق اغن *māna bāñak āngin*, يغب براغن *yang ber-āngin*.

VENTILATEUR, s. m., فركاكس مشورق *perkākas meng-ūrak*, فركاكس *perkākas me-māsuk-kan āngin*.

VENTILATION, s. f., حال مشورق *hāl meng-ūrak*, حال ماسقن اغن *hāl me-māsuk-kan āngin*.

VENTILER, v. a., donner de l'air, aérier, مشورق *meng-ūrak*, ممبری اغن *mem-bri āngin* ماسقن *māsuk*, مغاغنكن *meng-āngin-kan*.

VENTOUSE, s. f., petit vase appliqué sur la peau pour produire une irritation locale, بكم *bekām*, تمفت بكم *tampat bekām*. Appliquer les ventouses, مغناكن تمفت بكم *mengenā-kan tampat bekām*.

VENTOUSE, ouverture pour donner passage à l'air, لوبغ فراغن *lōbang per-āngin-an*, ناتغ *nātang*.

VENTOUSEE, v. a., appliquer des ventouses, مغناكن تمفت بكم *mengenā-kan tampat bekām*.

VENTRE, s. m., capacité du corps où sont les intestins, فرت *prūt*. Un gros —, فرت بسر *prūt besār*. Mal de —, ساكت فرت *sākit prūt*, مولس رغت فرت *renggut prūt*, مولس

mūlas. Cours de —, چيرت *xīrit*, چاهر *xāhar*. — gonflé, enflé, گبش *gembung*. Se coucher à plat —, منهارف *menihārap*. Se remplir le —, ماكن كنبش *mākan kenñang*. Bas-ventre, باوهن فرت *bāwah-ña prūt*. Qui font leur Dieu de leur —, يغب الهن اد فرتن *yang ilah-ña ada prūt-ña*.

VENTRE, en parlant des femmes et des femelles des animaux, partie où se forment, où se nourrissent les enfants, les petits, فرت *prūt*. Bien-heureux le ventre qui vous a porté! برهكياه فرت ايت يغب سده مشدغ اغكو *ber-bahagiā-lah prūt itu yang sudah mengandung anakaw*.

VENTRE, partie la plus grosse de certaines choses. Le — d'un navire, فرت كفل *prūt kapāl*.

VENTRE, partie la plus charnue d'un muscle. Le — du pouce, فرت ابو تاغن *prūt ibu tāngan*.

VENTRÉE, s. f., portée, tous les petits qu'une femelle fait à la fois. Cette truie a fait dix petits d'une —, مك بابي بتين ايت سده برانق سغوله اتق *maka bābi betina itu sudah ber-ānak sa-pūloh ānak sa-kāli*.

VENTRICULE, s. m., estomac des ruminants, همغل *hampedāl*.

VENTRIÈRE, s. f., تالي فرت *tālī prūt*, سابق *sābuk*.

VENTRILOQUE, adj. et s., اورغ *orang ber-suāra sāyup*, اورغ برسوارسایف *orang ber-suāra deri dālam prūt*.

VENTRU, E, adj., qui a un gros ventre, برثرت بسر *ber-prūt besār*, یغ ثرتن گندت *yang prūt-ña gandut*.

VENU, E, part. pas. du v. venir, داتغ *dātang*, سده داتغ *sudah dātang*, سمعی *sampey*. Soyez le bien —, تون سلامة داتغ *tuan salāmat dātang*. Nouveau —, nouvellement arrivé, بهارو داتغ *bahāru dātang*. Le premier —, un individu quelconque, بارغ سیاف *bārang-siāpa*.

VENUE, s. f., arrivée, کدتاغن *ka-datāng-an*, داتغن *dātang-ña*, سمعین *sampēy-an*. La — du Messie, کدتاغن المسیح *ka-datāng-anel-mesēh*. Quels signes annonceront votre — ? افاته تند کدتاغن *apā-tah tanda ka-datāng-an-mu*. Tout d'une —, tout droit, بتل سکالی *betul sa-kālī*. Il est d'une belle —, ای سده تمبه بایق, *ia sudah tumbuh bāik serta betul*.

VÉNUS, s. f., planète, بتغ بابی *bintang bābi*. — paraissant le soir, *bintang petāng*. — paraissant le matin, زهرة *zahrāt*, بتغ زهرة *bintang zahrāt*.

VÊPRES, s. f. pl., office divin que l'on dit après-midi, سمیغ عصر *sembahyang aṣer*, وفسرس *wesperàs*.

VER, s. m., هولت *xāxing*, چاچخ *hūlat*. — de terre, تانه *xāxing tānah*. — aquatique, des navires, taret, کاشخ *kāpang*. — qui s'engendre dans le bois et les graines, بوبک *būbuk*. Vers intestinaux, چاچخ *kermi*, چرمی *xermi*, کرمی *xāxing kermi*. — à soie, هولت *hūlat ber-sūtra*. — luisant, ۲, افی *api-āpi betina*. Il fut rongé des vers et mourut, اوله *mākan-lah ūleh xāxing-xāxing dān pūtus-lah ñāwa*. Où le ver qui les ronge ne meurt point, دمان *di-māna xāxing-ña tiāda ākan māti*.

VER rongeur, chagrin, remords, سسل هاتی *susah hāti*, سسل هاتی *sesul hāti*.

Prov. Nu comme un ver, تلنجخ *telanjang sa-kālī*, تلنجخ بولت ۲ *telanjang būlat-būlat*.

VÉRACITÉ, s. f., ثری یغ بنر *prī yang benār*, ثری یغ سوك برکات بنر *prī yang sūka ber-kāta benār*, حقیقه *hakikat*.

VERBAL, E, adj., qui vient du verbe, در فعل *deri-fal*, فعلی *fali*.

VERBAL, de vive voix, دغن لیده *dengan līdah*. Un récit —, چریت

درد لیده اورخ *xerita deri-pada lidah orang*. Procès —, سورت دعوا *sūrat dawā*.

VERBALEMENT, adv., دغن فرکتان *dengan per-katā-an*, دغن لیده *dengan lidah*. — et par écrit, دغن فرکتان دان دغن سورت *dengan per-katā-an dān dengan sūrat*.

VERBALISER, v. n., dresser un procès verbal, مموت سورت دعوا *mem-buat sūrat dawā*.

VERBE, s. m., partie du discours, فاعل *faḥl*.

VERBE, ton de la voix, بوي سوار *būni suāra*. Il a le — haut, سوارك *suarā-ña nāring*.

VERBE, la seconde personne de la Trinité, کلمه *kalimat*. Au commencement était le —, ثد ملان اداله کلمه *pada mulā-ña adā-lah kalimat*.

VERBEUX, EUSE, adj., بابق فرکتان *bāñak per-katā-an*. Quelqu'un qui est très —, اورخ یخ ملنچتکن فرکتان *orang yang me-lanjut-kan per-katā-an*.

VERBIAGE, s. m., کیاکن فرکتان *ka-bañak-an per-katā-an*, کلفاهن *ka-limpāh-an per-katā-an*.

VERDÂTRE, adj., سروف ورن هیجو *sa-rūpa warna hijaw*, هیجو سدیکت *hijaw sa-dikit*.

VERDELET, TE, adj., un peu acide, اسم سدیکت *asam sa-dikit*.

VERDELET, qui a encore de la vigueur, یخ لاکي قوه *yang lagi kūwat*.

VERDET, s. m., vert - de - gris, تروسی تاهی تمباک *tāhi tembāga*, *trūsi*.

VERDEUR, s. f., sève des plantes, ایردالم تنامن یخ بلم ماتی *āyer dālam tanām-an yang belum mātī*, ایردالم *āyer dālam tum-būh-an yang belum krīng*.

VERDEUR, acidité, défaut de maturité, ثری بوه یخ اسم *prī būah yang āsam*, ثری یخ بلم ماسق *prī yang belum māsak*.

VERDEUR, au fig., vigueur, قوه *kūwat*.

VERDIR, v. a., peindre en vert, مپافو دغن چت هیجو *meñāpu dengan xāt hijaw*, ملابردغن چت هیجو *me-lābur dengan xāt hijaw*.

VERDIR, v. n., devenir vert, منجادی هیجو *men-jādi hijaw*. — pousser, تمه *tumbuh*. Les arbres verdissent, فوکک ایت منجادی هیجو *pōkok itu men-jādi hijaw*.

VERDOYANT, E, adj., یخ منجادی *yang men-jādi hijaw*.

VERDOYER, v. n., devenir vert, منجادی هیجو *men-jādi hijaw*. L'herbe verdoie, رفقت ایت منجادی هیجو *rumput itu men-jādi hijaw*.

VERDURE, s. f., herbes, feuilles d'arbres vertes, هجاون *hijaw-an*, داون دوونن *dāun-daūn-an*.

VERDURE, plantes potagères, رثروف *sāyur-sayūr-an*, سایر *rupa-rūpa sāyur*.

VÉREUX, EUSE, adj., qui a des vers, یخ اد چاچغ دالمی *yang ada xāxing dālam-ña*, برهولت *ber-hūlat*.

Fruit —, بوه یخ اد چاچغ دالمی *būah yang ada xāxing dālam-ña*.

VÉREUX, au fig., défectueux, کورغ بایق *kurang baik*, *ber-xelā*.

VERGE, s. f., baguette longue et flexible, تگکت لمفی *tungkat*, تگکت لمفی *tungkat lampey*. La — de Moïse, تگکت موسی *tungkat mūsa*. Tenir une — à la main, ممکخ تگکت *meme-gang tungkat*. — de fer, باتغ بسی *batang besi yang lampey*.

Fig. Gouverner un peuple avec une verge de fer, ممرتهکن سواتو قوم *memarentah-kan suatu kaum dengan krās*, ممرته دغن تگکت *memarentah dengan tungkat besi*.

VERGES avec lesquelles on fustige, fouet, خمتی *xemūk*, خمتی *xamotī*, روتن *rōtan*. Battre de verges, منچمکن *men-xemūk-kan*. J'ai été trois fois battu de verges, تین کالی *tiga kālī āku sudah di-xemūk-kan*.

VERGE, membre viril, بوتہ *būteh*, فلر *peler*, ذکر *dzakar*. Le gland de la —, حشفة *hešefet*.

VERGER, s. m., تامن بوهبواهن *tāman būah-buāh-an*.

VERGETER, v. a., میکت *meñkat*.

VERGETTES, s. f. pl., سیکت *sīkat*, برس *berūs*.

VERGLAS, s. m., pluie qui se gèle à mesure qu'elle tombe, هوجن یخ جادی بکوسرت ای منفت تانه *hujan yang jādī bakū serta ia menimpa tānah*.

VERGOGNE, s. f., honte, مالو *mālu*.

C'est un homme sans —, اورغ ایت *orang itu tiada mālu*.

VERGUE, s. f., قابون *pābūwan*, فمباون *pem-bāwan*. Amener la —, منورنکن قابون *menūrun-kan pābūwan*. Attacher la voile à la —, منمبتکن لایر فمباون *menambat-kan lāyar pada pābūwan*.

VÉRIDICITÉ, s. f., conformité entière à la vérité, ثری حقیقة *pri hakikat*. —, caractère du véridique, ثری لاکو یخ کفرچیاء *pri lāku yang ka-perxayā-an*.

VÉRIDIQUE, adj., یخ بنر *yang benār*, یخ سوك برکات بنر *yang sūka ber-kāta benār*. Un écrivain —, پهورت یخ بنر *peñurat yang benār*.

VÉRIFICATEUR, s. m., اورغ یخ *orang yang memreksa*, ممرقس *pemreksa*.

VÉRIFICATION, s. f., examen, فرقس *preksa*, فرقسا *preksā-an*.

VÉRIFICATION, action de faire voir la vérité de, حال میخکهن *hāl meñunguh-kan*, حال منظره کن *hāl men-tlāhir-kan*.

VÉRIFICATION, collationnement, مقابلة *muḳābelat*.

VÉRIFIER, v. a., examiner, مرقس *memreksa*, متفحص *men-tefehhuṣ*. Cet article n'a pas encore été vérifié, مك ثركار ايت بلم دفرقس *maka porkāra itu belum di-preksa*.

VÉRIFIER, faire voir la vérité d'une chose, میخکهن *meñunguh-kan*, منظره کن *men-tlāhir-kan*, منتوکن *menantū-kan*.

VÉRIFIER, comparer, collationner, ممبندگن *mem-banding-kan*, مقابلتکن *me-muḳābelat-kan*.

VÉRITABLE, adj., conforme à la vérité, بنر *benār*, بتل *betül*. Je jure que cela est —, همب سمعه ايت بنر *hamba sumpah itu benār adā-ña*. Histoire —, حکایه یخ بنر *hikāyat yang benār*.

VÉRITABLE, réel, non falsifié, سغه *sungguh*, بتل *betül*. De l'or —, امس یخ سغه *amās yang sungguh*, امس بتل *amās betül*. Ami —, صحابة بتل *soḥābat betül*. Amour —, چنت کاسه یخ سغه *xinta kāsih yang sungguh*.

VÉRITABLEMENT, adv., سبنر *sa-benār-ña*, سغه *sungguh-*

sungguh, سغه *sa-sungguh-ña*. Vous êtes — le fils de Dieu, سبنر یاله اغکو اد انق الله *sa-benār-ñā-lah argkaw ada ānak allah*.

VÉRITÉ, s. f., کبنارن *ka-benār-an*, بارغ یخ بنر *bārang yang benār*, حقیقه *ḥaḳīkat*. Dire la —, مشتاکن *mengatā-kan ka-benār-an*. Chercher la —, میدقکن کبنارن *meñūdik-kan ka-benār-an*. Rendre témoignage à la —, مبری سقسی *mem-brī saksi pada ka-benār-an*. La — sera connue, مک *maka ka-benār-an itu ākan jādi nāta*. Plein de grâce et de —, فنه دغن *penūh dengan niṁet dān ḥaḳīkat*.

En VÉRITÉ, سغه *sungguh-* *sungguh*, دغن سبنر *dengan sa-benār-ña*. En vérité, je vous le dis, امین ۲ جوک اکو برسبد قد کامو *amīn jūga āku ber-sabda pada kāmū*.

VERJUS, s. m., raisin cueilli avant sa maturité, مشکل *būah anggūr yang mangkal*, بوه *būah anggūr yang belum māsak*, بوه اغکور اسم *anggūr āsam*.

VERJUS, suc exprimé du raisin acide, ایر اغکور اسم *āyer anggūr āsam*.

VERMEIL, s. m., argent doré, *pīrak yang di-amās-i*.

VERMEIL, LE, adj., rouge un peu plus foncé que l'incarnat, *mīrah mērah tuā*. Lèvres vermeilles, *bībīr mērah*.

VERMICELLE, s. m., pâte en filaments, *laḡsa*.

VERMIFORME, adj., بروث چاچ *be-rūpa xāxing*.

VERMIFUGE, adj., اوبت چاچ *ōbat xāxing*, اوبت کرمی *ōbat kermi*.

VERMILLON, s. m., کبایت *kam-bāyat*, سدلغکم *sadalenggam*.

VERMINE, s. f., insectes malpropres, nuisibles, incommodes, *tūma*. —, پوتو *kūtu*. —, پونايس، فيجت *pūnaise, pījat*.

VERMISSEAU, s. m., petit ver de terre, چاچ تانه یغ کچل *xāxing tānah yang kexil*.

VERMOULU, E, adj., piqué des vers, هابس *di-mākan hūlat*, دماکن هولت *hābis ber-tembūs-an ūleh kāpang*.

VERNAL, E, adj., printanier, بهاری *behāri*, ريعی *rebiyi*.

VERNIS, v. a., enduire de vernis, مرغس *me-rengas*, منچتکن *mengeṣāt-kan*.

VERNIS, s. m., enduit liquide venant de substances résineuses, مینق کایو *mīnak-rengas*, مینق رغس

جت *mīnak kāyu rengas*, رخس *xāt*.

VERNIS, enduit composé de substances vitrifiables, dont on couvre la porcelaine, etc., سالت *sālut*, سالت فیرخ *sālut pīring*.

VERNISSEUR, v. a., مپالکن *meñā-lut-kan*. Qui est vernissé, ترسالت *ter-sālut*.

VERNISSEUR, s. m., qui fait, qui emploie le vernis, توکخ رغس *tūkang rengas*, تندی *tūkang xāt*, مرغس *pandey me-rengas*.

VERNISSURE, s. f., application du vernis, حال مرغس *hāl me-rengas*.

VÉROLE, s. f., maladie vénérienne, رستخ کوچی *rastung kōxi*, رستخ *rastung*.

Petite VÉROLE, فپاکت کمبوهن *peñakit ka-tumbūh-an*, چاچر بسر *xāxarbesūr*. Marque de la petite —, چاق *bakàs xāxar*, چاچر *xāpuḡ xāxar*. Marqué de la petite —, برچاق *ber-xāpuḡ*. Petite vérole volante, ایر چاچر *xāxar āyer*.

VERRE, s. m., pourceau non châtré, بابی جتن *bābi jantan*.

VERRE, s. m., corps transparent et fragile, کاج *kāxa*. — clair, کاج هنج *kāxa henng*, کاج چره *kāxa xerəh*. Un morceau de verre épais, ساکفخ کاج تبل *sa-keping kāxa tebāl*. Flacon de —, سراهی درفد کاج

serāhi deri-pada kāxa. — de différentes couleurs, کاج یخ بریاکی ۲, *kāxa yang ber-bāgey-bāgey warnā-ña.* — de lunettes, کاج چرمن مات *kāxa xermin māta.* — ardent, کاج افی *kāxa āpi.* En —, کاج *ber-kāxa.* Fenêtre en —, کاج تنگفت *tingkap ber-kāxa.*

VERRE, vase à boire, گلس *gelās, glās,* فیال درشد کاج *piāla deri-pada kāxa.* Un — de vin, سواتو گلس ایر *suātu glās āyer anggūr.*

VERRERIE, s. f., lieu où l'on fait le verre, کاج تمفت ممبوت *tampat mem-būat kāxa.*

VERRIER, s. m., قندی کاج *pandey kāxa,* توکج کاج *tūkang kāxa.*

VERROTERIE, s. f., menues marchandises de verre, بارغ ۲ درشد کاج *bārang-bārang deri-pada kāxa,* رپا-رپا درشوف کاج *rupa-rūpa kāxa.*

VERROU, s. m., کنجج *kanxing,* پغانجج *perganxing.* Le — d'une porte, پغانجج فتو *perganxing pintu.* Pousser le —, منوتف کنجج *menūtup kanxing.*

VERROUILLER, v. a., مغنجج *menganxing,* منوتف کنجج *menūtup kanxing.*

VERRUE, s. f., کوتل *kūtil,* ککوت *kakūwat.*

VERS, prép. de lieu, اره *arah,* منوجو *menūju,* ک *ka.* — l'inté-

rieur du pays, اره کهولو *arah ka-hūlu.* — l'est, اره کتیم *arah ka-timur.* Se sauver — la montagne, لاری منوجو کونج *lāri menūju gūnūng.* Lever les yeux — le ciel, مندخ *memandang ka-lāngit.*

VERS, prép. de temps, کرکیر *kira-kira,* همفر *hampir.* Il viendra — les cinq heures, سکرکیر فوکل *sa-kira-kira pūkul lima ia akan datang.* — la fin de l'année, همفر هابس تاهن *hampir hābis tāhun.*

VERS, s. m., assemblage de mots mesurés et cadencés d'après des règles fixes, شعر *siar.* Faire des —, برشعر *ber-siar.* L'art de faire des —, علم شعر *ilmu siar.*

VERSANT, s. m., pente d'un côté d'une montagne, مرفت میرغ کونج *tampat miring gūnūng.*

VERSATILE, adj., variable, inconstant, یغ براوبه *yang ber-ubah,* یغ تیاد تتف *yang tiada tetap.*

VERSE (À), adv., abondamment, se dit de la pluie. Il pleut à verse, ادهوجن لب *ada hūjan lebat.*

VERSÉ, E, part. pas. du v. verser, ترچوچر *xūxur,* ترچوچر *ter-xūxur.* تفت *tumpuh,* ترچوچر *ter-tumpah,* توغ *tūwang,* ترچوچر *ter-tūwang.*

VERSÉ, exercé, expérimenté, برچوب *ber-xōba*. Homme — dans les affaires, اورغ یخ برچوب *ōrang yāng ber-xōba*. — dans les sciences, برعلم *ber-ilmu*.

VERSEAU, s. m., le onzième signe du zodiaque, برج الدلو *burj ed-delu*.

VERSEMENT, s. m., action de verser de l'argent, حال منوغن و غ *hāl menūwang-kan wang*, فیسارن *pem-bayār-an*.

VERSER, v. a., répandre, منچور *men-xūxur*, منغه *menumpah*, منوغ *menūwang*. — de l'eau sur la tête, منوغ منچور ایر اتس کفال *āyer ātas kapāla*, منوغ ایر اتس کفال *menūwang āyer ātas kapāla*. — de l'huile sur une plaie, منوغ منوغ منوغ ایر کدالم فریق *menūwang mīñak ātas lūka*. — de l'eau dans un pot, منوغ منوغ ایر کدالم فریق *menūwang āyer ka-dālam prīuk*. — des larmes, چور ایر مات *xūxur āyer māta*, مناغس *menāngis*. — le sang, منغه داره *menumpah dārah*. Quiconque verse le sang humain, بارغ سیاف یخ تمغه داره مانسی *bārang-siāpa yang tumpah dārah mānusia*. — de l'argent, منغه منغه *menumpah-kan wang*. — de l'eau sur une fleur, ارورس *meñūram*

būnga. — sur, répandre sur, منچوری *men-xuxūr-i*, منواغی *menuwāng-i*.

VERSER, v. n., tomber sur le côté, بالی *bālīk*, تمبر *tumbang*, روبه *rūbuk*, ربه *rebāh*. — à droite, ککانن *bālīk-ka-kānan*. La voiture a versé, کریت ایت تر بالی *karēta itu ter-bālīk*.

VERSET, s. m., de l'Ecriture sainte, du Coran, آیه *āyat*. Citer un —, مېاو آیه *mem-bāwa āyat*. Expliquer un —, مغرتیکن سواتو آیه *meng-arti-kan suātu āyat*.

VERSIFICATEUR, s. m., ارورغ برشعر *orang ber-šiar*, شعرا *pengārang šiar*.

VERSIFICATION, s. f., نظم *natlem*, علم العروض *ilmu el-arūdl*.

VERSIFIER, v. a., faire des vers, برشعر *ber-šiar*. —, mettre en vers, منشعرکن *men-šiar-kan*.

VERSION, s. f., interprétation, traduction d'une langue dans une autre, فرسالن *per-sālīn*, فرسلینن *per-sālīn-an*, ترجمه *terjumat*. — du Coran, تفسیر *tafsīr*.

VERSION, manière de raconter un fait, فری چتر *prī xeritrā*, فریچتران *pen-xeritrā-an*, روایه *riwāyat*.

VERSO, s. m., le revers d'un feuillet, بلاکغ سلی قرطاس *blākang-ña sa-lèy karṭās*.

VERT, E, adj., qui est de la couleur des feuilles des arbres, des herbes, هيجو *hijaw*. Couleur verte, ورن هيجو *warna hijaw*. — foncé, هيجو *hijaw tuā*. — clair, هيجو *hijaw mūda*. Une feuille verte, داوون هيجو *dāun hijaw*. Faire sécher les arbres verts, مشرغن ثوهن *mengring - kan pōhon kāyu yang hijaw*.

VERT, qui n'est pas mûr, acide, مشكل *mangkal*, بلم ماسق *belum māsak*. Fruit —, بوه مشكل *būah mangkal*. Raisin —, بوه اغكور يڭ *būah anggūr yang belum māsak*, بوه اغكور يڭ اسم *būah anggūr yang āsam*. Ce vin est —, اير اغكور ايت اسم اداڤ *āyer anggūr itu āsam adā-ña*.

VERT, frais, non sec. Des pois verts et des pois secs, كاچڭ هيجو بهارو *kāxang hijaw bahāru dān kāxang krìng*. S'ils traitent de la sorte le bois —, comment le bois sec sera-t-il traité? جكلو مريكتيت بربوت ايت فد كاڤو يڭ *jikalaw marika-itu ber-būat itu pada kāyu yang bāsah apā-tah jādī gārang pada yang krìng*.

VERT, au fig., jeune, vigoureux, قوه *kūwat*. Ce vieillard est

encore —, اورڭ توايت اد لآكي قوه *ōrang tuā itu ada lāgi kūwat*.

VERT, dur, sévère. Une verte réprimande, نيت يڭ كرس *nista yang kràs*.

VERT, s. m., le vert, la couleur verte, ورن هيجو *hijaw-ña*, ورن هيجو *warna hijaw*.

VERT, herbe qu'on donne aux chevaux, verdure, بارڭ هيجو هجاون *bārang hijaw - hijāw - an*, داوون *dāun-dāun*.

VERT-DE-GRIS, s. m., تروسي *trūsi*, سنم *senām*, تاهي تمباك *tāhi tem-bāga*.

VERTÉBRAL, E, adj., تولڭ بلاكڭ فوك *tulang blākang pūña*. Moelle vertébrale, سسم تولڭ بلاكڭ *sumsum tulang blākang*.

VERTÈBRE, s. f., تولڭ بلاكڭ *tulang blākang*.

VERTEMENT, adv., avec vigueur, دڭن يڭ كرس *dengan yang kràs*. Réprimander —, منست دڭن يڭ كرس *me-nista dengan yang kràs*.

VERTICAL, E, adj., يڭ برديري بتل *yang ber-diri betul*, بتل اتس موک اير *betul atas mūka āyer*.

VERTICALEMENT, adv., برديري بتل *ber-diri betul*.

VERTIGE, s. m., étourdissement, فڭڭ *pūsing kapāla*, فڭڭ *pening*. Avoir des vertiges, بر فڭڭ *ber-pūsing kapāla*. Qui a des

vertiges, یخ کفینشن *yang ka-penīng-an.*

VERTIGE, au fig., égarement de la raison, کندان *ka-edān-an.*

Esprit de VERTIGE, esprit d'erreur, روح فرساتن *rūh per-sesāt-an.*

VERTIGINEUX, EUSE, sujet aux vertiges, قنخ *penīng*, فوشخ *pūsīng*, یخ بر فوشخ کفلاک *yang ber-pūsīng kapalā-ña.*

VERTIGO, s. m., caprice, فنجیشن *panxīng-an*, کتکارن *ka-tegār-an.*

VERTU, s. f., habitude, disposition habituelle de l'âme, qui porte à faire le bien et à fuir le mal, کبجیکن *ka-bijik-an*, سجهتر *sejahtra*, فضایل *prī yang bāik*, فیری یخ بایق *fedlāyil*. Qui aime la —, یخ سوك *yang sūka ākan ka-bijik-an*. Pratiquer la —, ممبوت *mem-būat ka-bijik-an*. Récompenser la —, مبالسکن کبجیکن *mem-bālas-kan ka-bijik-an.*

VERTUS théologiques: la foi, l'espérance et la charité, ایمان دان *imān dān ka-harāp-an dān pergasih-an.*

Les quatre VERTUS cardinales: la prudence, la justice, la force et la tempérance, کبجاکن دان کعدیلن *ka-bijāk-an dān ka-qdīl-an dān ka-kuasā-an dān ka-xeremāt-an.*

VERTU, chasteté, کسچین هاتی *ka-suxī-an hāti.*

VERTU, qualité qui rend propre à produire un effet, کواس *kuāsa*, ککوسان *ka-kuasā-an*, قوة *kūwat*, سکتین *saktī-an*. La — du remède, کوسان اوبت ایت *kuasā-ña obat itu.*

En VERTU de, prép., à cause de, کارن سبب *sebàb*, کارن *kārna*, کارن سبب *kārna sebàb.*

Les VERTUS, chœur des anges, فغکپین *perg-gahī-an.*

VERTUEUSEMENT, adv., دغن کبجیکن *dengan ka-bijik-an.*

VERTUEUX, EUSE, adj., صالح *ṣālih*, بر بعتی *dermāwan*, بایق *bāik*, سورخ *ber-bakti*. Un homme —, سورخ صالح *sa-ōrang ṣālih.*

VERVE, s. f., enthousiasme, chaleur d'imagination, غيرة *geirat*, راون *rāwan*, کهغانتن *ka-hangāt-an.*

VESCE, s. f., espèce de grain, سواتو روڤ کاجخ کچل *xāwak*, سواتو روڤ کاجخ کچل *suātu rūpa kaxang kewil.*

VÉSICATOIRE, s. m., تمفالن مغهيسف *tampāl-an meng-hīsap nānah*, تمفالن ممبوت بتل *tampāl-an mem-būat bentil.*

VÉSIOULE, s. f., کندغ *kandung*. La — du fiel, همدو کندغ *kandung hampedū.*

VESSE, s. f., ventuosité, اغن بوسق *āgin būsuq*, کنتت تیاد برپویی *kuntut tiāda ber-būñi*.

VESSE-DE-LOUP, s. f., سواتو روڤ *suātu rūpa xendā-wan*.

VESSEER, v. n., برکنتت *ber-kuntut*.

VESSIE, s. f., sac membraneux de l'urine, اری ۲ *ari-āri*.

VESSIE, empoule sur la peau, بتل *bentil*.

VESTE, s. f., باجو ڤندق *bāju, bāju pendek*. — de velours, باجو *bāju* درڤد بلودو *bāju deri-pada belūdu*.

VESTIAIRE, s. m., lieu où l'on serre les habits, تمفت سمئن فکاین *tampat simpan pakēy-an*.

VESTIAIRE, lieu où l'on prend et où l'on dépose un costume, تمفت فرسالن *tampat per-sālin*.

VESTIBULE, s. m., سرمبی *surambi*, رمبت *rambat*.

VESTIGE, s. m., empreinte du pied, رونت بکس کاکي *bakàs kākī*, رونت *rūnut*, کسن *kasàn*. Suivre les vestiges, منورت بکس کاکي *menūrut bakàs kākī*, مرونن *me-rūnut*.

VESTIGE, trace, reste, بکس *bakàs*, بارغ یغ تڭکل *bārang yang tūngkal*. — d'une ville, بکس سبوه نڭری *bakàs sa-būah nagrī*. Il n'en reste aucun —, سواتو ڤون تیاد تڭکل درڤد

ایت *suātu pūn tiāda tūnggal deri-pada itu*.

VÊTEMENT, s. m., فکاین *pakēy-an*, سکل فکاین *segala pakēy-an*, کاشن *kāpan*. — précieux, فکاین یغ *pakēy-an yang indah-indah*. Changer de —, برسالن فکاین *ber-sālin pakēy-an*. Il quitta ses vêtements, مک ای تڭکلکنله فکاین ۲ *maka ia tūnggal-kan-lah pakēy-an-pakēy-an-ña*.

VÉTÉRAN, s. m., اورغ ڤوا *orang tuā*, سلدادو یغ ییاس برڤرغ *soldādo yang biāsa ber-prang*.

VÉTÉRINAIRE, s. m., médecin d'animaux, دوکن بنانغ *dūkun binātang*, دوکن یغ مڭباتی بنانغ *dūkun yang merg-obāt-i binātang*.

VÉTILLE, s. f., bagatelle, chose de rien, بارغ یغ سی ۲ *bārang yang sia-sia*, تیاد باقی برکون *tiāda bāñak ber-gūna*.

VÉTILLER, v. n., s'occuper de bagatelles, مڭرج ایسڭ *isang-isang*, بارغ یغ سی ۲ *mengarja bārang yang sia-sia*.

VÊTIR, v. a., habiller, donner des habits, مڭناکن فکاین ڤد *mengenā-kan pakēy-an pada*, ممبری فکاین *mem-brī pakēy-an*. — les pauvres, ممبری فکاین ڤد اورغ مسکین *mem-brī pakēy-an pada orang meskīn*. J'étais nu et vous m'avez vêtu

اداله اكو تلنجڭ مڤ كاموسده مېرى اكو
 فاكى *adā-lah'āku telanjang maka*
kāmu sudah mem-brī āku pākey.

VÊTIR un habit, le mettre, ماکى
memākey. — un habit chaud,
 ماکى باجو فانس *memākey bāju*
pānas.

SE VÊTIR, v. pron., فاكى *pākey*,
 ماکى *memākey.* Se vêtir à la
 manière javanaise, ماکى چار جاو
memākey xāra jāwa.

VÊTU, E, part. pas. du v. vêtir,
 ترکن دغن فکاین *ber-pākey*,
ter-kena dengan pakēy-an. Dou-
 blement —, برفاکى فکاین برلافس ۲
ber-pākey pakēy-an ber-lāpis-
lāpis.

VÉTUSTÉ, s. f., کڏان يڭ توا *ka-*
adā-an yang tuā, کلامن *ka-lamā-*
an. Cette maison tombe de —,
 رومه ايت ربه سبب کڏانن يڭ لام
rūmah itu rebèh sebàb ka-adā-
an-ña yang lāma.

VEUF, s. m., homme qui a perdu
 sa femme, جند لکلاکى *janda laki-*
laki, بالو لکلاکى *bālu laki-lāki.*

VEUF, VE, adj., fig., privé de,
 بولس *būlus.*

VEUVAGE, s. m., کلکون جند
ka-lakū-an janda, کبلون *ka-balū-*
an.

VEUVE, s. f., femme qui a perdu
 son mari, جند فرمفون *janda peram-*

pūan, بالو فرمفون *bālu perampūan,*
 کربى *kerbey,* رند *randa.* Cette
 pauvre —, فرمفون بالو يڭ مسکين ايت,
perampūan bālu yang meskīn itu.
 Avoir soin de la — et de l'orphelin,
 ملهراکن فرمفون جند دان اتق ثيانو
memeliharā-kan perampūan
janda dān ānak piātu. Être —,
 mener la vie d'une —, مرند *me-*
randa.

VEXATION, s. f., action de vexer,
 مڭگرچق حال *hāl meng-gerexòk,*
 فڭگرچون *peng-gerexòk-an,* حال
 مپوسهکن *hāl meñūsah-kan.*

VEXATOIRE, adj., يڭ مڭگرچق *yang*
meng-gerexòk, يڭ مېرى سوسه *yang*
mem-brī sūsah, يڭ برت *yang brāt.*

VEXER, v. a., faire injustement
 de la peine, molester, tourmenter,
 مڭگدوهى *meng-gerexòk,* مڭگدوهى
meng-gadōh-i, مپوسهکن *meñūsah-*
kan, مڭگڭکونکن *meng-ganggū-kan.*
 — ses inférieurs, مپوسهکن سکل اورڭ
meñūsah-kan segala
orang yang di-bāwah parentah-ña.

SE VEXER, v. pron., se fâcher,
 مپوسهکن دېرى *jādimārah,* جادى ماره
meñūsah-kandiri. Se vexer de quel-
 que chose, مپوسهکن دېرى درفد سبارڭ
meñūsah-kan diri deri-pada
sa-bārang porkāra.

VIABLE, adj., qui peut vivre,
 يڭ دافت هيدف *yang dāpat hidup.*

VIADUO, s. m., جباتن *jambātan*.

VIAGER, ÈRE, adj., à vie, سلام
فنجغن عمر *sa-lāma hīdup*,
panjang-ña umur, ماتی سهغن ماتی *sa-*
hingga mātī.

VIANDE, s. f., chair des animaux,
داگن *dāgīng*. — fraîche, یخ
دگن *dāgīng yang bahāru*. — séchée,
دگن *dāgīng krīng*, دندغ *den-*
deng. — blanche, دان اتق *dāgīng hāyam*
dān ānak lembu dān lāin deri-
pada itu. — noire, دگن بابی هوتن *dāgīng*
bābi hūtan kedīdi dān lāin deri-
pada itu. — de boucherie, بنتی
bantey. — gâtée, دگن بوسق *dāgīng*
būsuk. — grillée, دگن گورغ *dāgīng*
gōreng. — rôtie, دگن فغگن *dāgīng*
panggang. — bouillie, دگن ریس
dāgīng rebūs. Un plat de —,
دگن سهداغن *sa-hidāng-an dāgīng*.
— de carême, دگن ایکن *dāgīng*
ikan.

Fig —, nourriture, مکانن
makān-an, هداغن *hidāng-an*, تبل
tambul, رزقی *rezekī*.

VIATIQUE, s. m., provision pour
un voyage, بکالن *bakāl-an*.

Le saint VIATIQUE, یخ قدس
bakāl-an yang kudus.

II.

VIBREER, v. n., برگتر *ber-getār*,
گمتار *gumetār*, برگویغ *ber-gōyang*.

VICAIRE, s. m., جنغ *jenàng*,
فغگنتی *peng-ganti*. — général d'un
évêque, جنغ اسقف *jenàng usquf*.

— apostolique, جنغ رسول *jenàng*
rasul.

VICARIAT, s. m., fonction, emploi
de vicaire, جواتن جنغ *jawāt-an*
jenàng, فغگنجان *pe-karjū-*
an peng-ganti.

VICE, s. m., défaut, چلا *xelā*,
عیب *aib*, کجهاتن *ka-jahāt-an*.
— naturel, چلا درغد فراناکن *xelā*
deri-pada per-anāk-an. — de
conformation, فری توبه یخ بورق
prī tūbuk yang būruk. Haïr le —,
مبنچی کغد کجهاتن *mem-benxi ka-*
pada ka-jahāt-an.

VICE, ce qui n'est pas correct,
ساله *sālah*.

VICE, débauche, libertinage,
کلکون ریسو *ka-lakū-an rīsaw*,
فری دوکان *prī dōkāna*, فرچبولن
per-xabul-an.

VICE-AMIRAL, s. m., جنغ فغلم
jenàng pang-tīma lāut.

VICE-CONSUL, s. m., جنغ وکیل
jenàng wakīl.

VICE-PRÉSIDENT, s. m., فغگنتی
peng-ganti panghūlu
mejlis.

VICE-RÉGENT, s. m., خلیفة *kalifat*.

VICE-ROI, s. m., جنگ راج *jenàng rāja*, فتح راج *perg-ganti rāja*.

VICE-VERSÀ, adv., réciproquement, سله ميله *sa-belàh-meña-belàh*, تر يالتي *ter-bālīk*.

VICHNOU, s. m., بسنو *bisnu*.

VICIE, E, part. pas. du v. vicier, corrompu, gâté, روسق *rūsak*, بناس *bināsa*, بوسق *būsuk*.

VICIER, v. a., corrompre, gâter, مبنساکن *me-rūsak-kan*, مبنجديکن بوسق *mem-binasā-kan*, منجديکن بوسق *men-jadī-kan būsuk*. — le cœur, مروسقکن هاتي *me-rūsak-kan hāti*.

VICIER, rendre nul, مينداکن *meniadā-kan*. — un acte, un traité, مينداکن جنجي *meniadā-kan janji*.

VICIEUSEMENT, adv., دغن جاهتن *dengan jāhat-ña*, دغن نا کلن *dengan nākal-ña*.

VICIEUX, EUSE, adj., qui a quelque vice, defectueux, جاهت *jāhat*, نا کل *nākal*, چلاک *kapista*, خلک *welāka*. Enfant —, بودق نا کل *būdaḥ nākal*. Cheval —, کود جاهت *kūda jāhat*.

VICIEUX, adonné au vice, à la débauche, ريسو *rīsaw*, دوکان *dōkāna*.

VICINAL, E, adj., qui est voisin, دکت *dekāt*, بر دمفغ *ber-damping*. Terre vicinale, تانه دکت *tānah yang dekāt*. Chemin —, جالن دوسن *jalan dūsun*.

جالن در دوسن کدوسن *jalan dūsun*, يڭ دکت *jalan deri dūsun ka-dūsun yang dekāt*.

VICISSITUDE, s. f., révolution, changement des choses qui se succèdent les unes aux autres, فرکنتين *per-ganti-an*, فرادارن *per-idār-an*, فری يڭ براوبه *prī yang ber-ubah*, فرکسارن *per-kisār-an*. La — des saisons, فرکنتي کنتين موسم *per-ganti-ganti-an mūsīm*. — du jour et de la nuit, فرکسارن مالم دان سيخ *per-kisār-an mālām dān sīang*.

VICISSITUDE, instabilité des choses humaines. Les vicissitudes de ce monde, فرادارن دنيا اين *per-idār-an duniā ini*.

VICTIME, s. f., animal immolé, offert en sacrifice, قربان *korbān*, بناتغ سمبلين *binātang sambilih-an*, فرسمباهن *per-sembāh-an*. — pure, قربان يڭ سوچی *korbān yang sūxi*. — sainte, قربان قدس *korbān ku-dus*. Le sang de la —, داره بناتغ *dārah binātang sambilih-an*. Poser la main sur la tête de la —, مپندرکن تاغن کاتس کفال *meñandar-kan tāngan ka-ātas kapāla per-sembāh-an*. Im-moler une —, مبنتي فرسمباهن *mem-bantey per-sembāh-an*.

La VICTIME offerte pour le salut des hommes, Jésus-Christ mort sur la croix, توهن عيسى ماتی اتس کايو *tohen ʿisī māti ātis kāyo*.

صلیب *tūhan ṣa māti ātas kāyu ṣalīb*.

VICTOIRE, s. f., gain d'une bataille, avantage remporté sur un rival, *ka-menāng-an*. جای *jāya*, فتلاهن *perg-alāh-an*. Rempporter la —, براوله کمنان *ber-ūleh ka-menāng-an*. La — dans ce combat, *jāya prāng ini*. Chant de —, پین کارن کمنان *ṣān-an kārna ka-menāng-an*. Rempporter la, — sur ses passions, مناهن هوا *menāhan hawā neṣṣū-ṣā*, منوس نفسون *menūwas neṣṣū-ṣā*.

VICTORIEUX, EUSE, adj., یغ منغ *yang menāng*, برجای *ber-jāya*, غالب *gālib*, فیروز *firūz*. Rendre —, مغالبکن *me-menāng-kan*, مغالبکن *merg-gālib-kan*.

VIDUAILLE, s. f., بارغ مکانن *bārang makān-an*, لاق *lāwuk*, قبل *tambul*, فر بکالن *per-bakāl-an*, رزقی *rezekī*.

VIDANGE, s. f., action de vider, *hālmerg-hampā-kan*, حال مغالبکن *hāl mem-bersih-kan*.

VIDANGE, état d'un vase qui n'est pas plein. Tonneau en —, یغ *tōng yang sa-tengah hampa*.

VIDANGEUR, s. m., qui vide les fosses d'aisance, اورغ یغ منجیکن *ōrang yang men-xuxi-kan*

jamban, اورغ یغ مغالبکن *ōrang yang merg-hampā-kan jamban*.

VIDE, adj., کوسخ *hampa*, کوسخ *kōsong*. Cruche —, بویغ کوسخ *būyung kōsong*. Maison —, رومه *rūmah hampa*, رومه کوسخ *rūmah kōsong*. Bourse —, قندی کوسخ *pundi kōsong*. Estomac —, ventre —, فرت کوسخ *prūt kōsong*. Lieu —, تفت همت *tampat hampa*.

Fig. Cœur —, هاتی کرغ *hātī krīg*. Une tête —, کفال ریغن *kapāla rīngan*, کورغ عقل *kūrang akal*. Discours — de sens, بچار یغ *bixāra yang tiāda hartī-ṣā*. Temps —, moments vides, وقت *waktu legūh*.

A VIDE, loc. adv., دغن تیاد موتن *dengan tiāda mūt-ṣā*.

VIDE, s. m., espace vide, le vide, ککسوغن *ka-hampā-an*, ککسوغن *ka-kosōng-an*.

Fig. Vanité, néant. Le — des grandeurs de ce monde, کیسیان *ka-sia-siā-an ka-besār-an duniā ini*.

VIDER, v. a., مغالبکن *merg-hampā-kan*, مشوغکن *mergōsong-kan*. — un tonneau, مغالبکن یغ *merg-hampā-kan tōng*.

Les exemples suivants montreront comment ce verbe peut encore

se rendre en malais: Videz cette cruche, بوشله ایر در بویغ ایت *būang-lah āyer deri būyung itu*. Il vida le puits, ایر فریگی ایت دتمپاله هابس *āyer prīgi itu di-timba-ñā-lah hābis*. — un verre, مینم هابس *mīnum hābis*.

VIDER une volaille, ممبوخ ایسی *mem-buang isi prūt hāyam*, فرت هایم *mem-buang isi prūt hāyam*, مپدیاکن هایم *meñediā-kan hāyam*.

VIDER la salle, کلور در بالی *ka-lūar deri bāley*. — bien des affaires, ممغهابسکن بیراف فکرچان *meng-habis-kan be-brāpa pe-karjā-an*. — un différend à l'épée, چدراف دغن *memūtus-kan xidrā dergan pedang*.

SE VIDER, v. pron., جادی همف *jādi hampa*. La salle se vide, سکل *segala* اورغ کلور مک بالی جادی همف *orang ka-lūar maka bāley jādi hampa*.

VIDUITÉ, s. f., کبلون *ka-balū-an*, کلکون جند *ka-lakū-an janda*.

VIE, s. f., état des êtres animés qui sentent et se meuvent, پاو *ñāwa*, حیاة *heyāt*, جیو *jīwa*, کهدوفن *ka-hidūp-an*. La — de l'âme, کهدوفن *ka-hidūp-an jīwa*. La — était en lui, دالم ایت اداله کهدوفن *dālam-ña itu adā-lah ka-hidūp-an*. Conserver sa —, مملراکن پوان *memeli-harā-kan ñawā-ña*. C'est Dieu qui donne la —, الله جونک یغ مبری حیاة *allah jūga yang mem-brī heyāt*. Aux

dépens de la —, دغن ممبلنچاکن *dergan mem-belanjā-kan jīwa*. Aimer la —, سوك هيدف *sūka hidup*. Sans —, تیاد برپاو *tiāda ber-ñāwa*. Sauver la — à quelqu'un, مغهيدفکن اورغ *meng-hidup-kan orang*. Oter la —, ممبون *mem-būnuh*, ممتیکن *me-matī-kan*. Sous peine de —, اتس حکم ماتی دبنه *atas hukum māti di-būnuh*. Source de —, فوهن کهدوفن *pōhon ka-hidūp-an*. Le livre de —, کتاب کهدوفن *kitāb ka-hidūp-an*, کتاب حیاة *kitāb heyāt*. L'arbre de —, فوهن کایو کهدوفن *pōhon kāyu ka-hidūp-an*. Esprit de —, روح کهدوفن *rūh ka-hidūp-an*. Je suis la voie, اکو این اد جالن *aku ini ada jalan dān ka-benār-an dān ka-hidūp-an*. Se nourrir du pain de —, ممپت سر القربان المقدس *meñambut ser el-ḥorbān el-mukadas*.

VIE, espace de temps depuis la naissance jusqu'à la mort, عمر *umur*, اوسی *ūsīya*, کهدوفن *ka-hidūp-an*. Une longue —, عمر فنجج *umur panjang*. Que Dieu prolonge votre —! دلنچیکن الله اقاله کراک عمر! *di-lanjut-kan allah apā-lah kirā-ña umur tūan*. Toute la —, الله جونک یغ مبری حیاة *allah jūga yang mem-brī heyāt*. La fin

de la —, آخر عمر *ākīr umur*. Le matin de la —, کدائن اورغ مانسی *ka-mudā-an ōrang mānūsīa*. Le midi de la —, کتغاهن کهدوفن *ka-tengāh-an ka-hidūp-an*. Le soir de la —, کتوان *ka-tuā-an*. Le char de sa — ne s'arrête pas, کندران عمرک ایت تیاد برهنٹی *kan-darā-an umur-ña itu tiāda ber-henti*. De la — en n'a entendu, تیاد فرنه اورغ دغر *tiāda pernah ōrang dengar*.

VIE, existence de l'âme après la mort, la vie future, اخرة *ākīrat*, کهدوفن ککل *ka-hidūp-an kakāl*. Pour cette — et pour l'autre, فد *dān pada duniā īni dān pada ākīrat*. Les paroles de la — éternelle, فرکتان کهدوفن ککل *per-katā-an ka-hidūp-an kakāl*.

VIE, manière de vivre, لاکو *lāku*, چار هیدف *xāra hīdup*. Une — sage, لاکو یغ بایک *lāku yang bāik*. Mener une mauvaise —, برلاکو جالن *ber-lāku jalan jāhat*. Mener la — d'un pénitent, برتاث *ber-tāpa*.

Mener une — errante, مغبار *meng-umbāra*. Mener la — d'un saint, هیدف سفرت اورغ قدس *hīdup se-perti ōrang kudus*. Mener une — douce, هیدف دغن سنغن *hīdup dengan senāng-ña*. Se repentir de sa — passée, مپسل درفد کلکونن *meñesul deri-pada ka-*

lakū-an-ña yang dahulu. Femme de mauvaise —, سندل *sundal*.

VIE, nourriture, subsistance, یای *biāya*, نفقة *nefaqat*, کهدوفن *ka-hidūp-an*, مکانن *makān-an*. Chercher sa —, منچهاری کهدوفن *men-xahāri ka-hidūp-an-ña*. La — est chère dans ce pays, یای اد ماهرل *biāya ada māhal di-nagrī itu*.

VIE, biographie, histoire de la vie d'une personne, چرترا کهدوفن *xeritrā ka-hidūp-an ōrang*, حکایة *hikāyat*. La — des saints, چرترا کهدوفن سکل قدیسین *xeritrā ka-hidūp-an segala kadīsīn*. La — des grands hommes, چرترا کهدوفن *xeritrā ka-hidūp-an segala ōrang yang ter-nāma*. La — du roi Alexandre, حکایة راج *hikāyat rāja iskander*.

VIE, mouvement, feu, vivacité, فیری رایی *prī rāmey*, غیرة *geirat*, فیری *prī yang riyūh*, فیری یغ ریوه *prī yang pantas*, حرکة *harakat*.

A VIE, adv., tant que l'on vivra, سلام هیدف *sa-lāma hīdup*, سمفی *sampey māti*.

VIEIL ou VIEUX, VIEILLE, adj., qui est fort avancé en âge, توا *tuā*, ادر *udar*. — âge, عمر توا *umur tuā*. Une vieille personne, توا سورغ *tuā*.

sa-ōrang tuā. Un — cheval, سیکر *sa-ikōr kūda yang tuā*. Les vieilles gens, اورغ^۲ توا *ōrang-ōrang tuā*. Plus —, لبه توا *lebèh tuā*. Un peu —, توا سديکت *tuā sa-dikit*. Le —, سيتوا *si-tuā*. Se faire —, منجادی توا *men-jādi tuā*.

Fig. Le — homme, inclinations vicieuses, اورغ^۲ لام *ōrang lāma*, اورغ^۲ فراغی مانسی *ōrang ber-dōsa, orang ber-dōsa*, فرای مانسی *perāngi mānusīa yang lāma*. Se dépouiller du — homme, منشکلکن *meninggal-kan perāngi mānusīa yang lāma*.

Prov. Vieux comme les rues, توا سکالی *tuā sa-kālī*.

VIEIL, qui dure depuis longtemps, لام *lāma*, یغ لام *yang lāma*. Un — ami, صحابة لام *sohābat lāma*. Un vieux soldat, سؤورغ یغ سلدادودر لام *sa-ōrang yang soldādo deri lāma*. Un — ivrogne, اورغ فمابق در لام *ōrang pe-mābuk deri lāma*. Les vieilles coutumes, عادة لام *ādat lāma*.

VIEIL, usé, ancien, یغ لام *yang lāma*, یغ دهولو *yang būruk*, یغ دهولو *yang dahūlu*. De vieux habits, فکاین لام *pakēy-an lāma*, فکاین لام *pakēy-an būruk*. Vieille mode, چار لام *xāra lāma*. Le vieux temps, دهولو کال *dahūlu kālā*.

Une vieille histoire, حکایه اورغ *hikāyat orang dahūlu kālā*.

VIEILLARD, s. m., اورغ توا *orang tuā*, فتوا *pen-tuā*. Un bon —, سؤورغ توا یغ بايق *sa-ōrang tuā yang bāik*. Un vénérable —, سؤورغ توا *sa-ōrang tuā yang muhtašem*. Le conseil des vieillards, بچار سکل اورغ توا *bixāra segala orang tuā*. Les vieillards, les anciens, اوبن^۲ *ūban-ūban*.

VIEILLERIE, s. f., بارغ یغ لام *bārang yang lāma*. Vendre des vieilleries, منجول بارغ^۲ یغ لام *men-jūal bārang-bārang yang lāma*.

VIEILLESSE, s. f., le dernier âge de la vie, کتوان *ka-tuā-an*, کتوان *ka-adā-an yang tuā*. Au temps de la —, قد وقت کتوان *pada waktu ka-tuā-an*. Elle a conçu un fils dans sa —, ای سده مخدغ سواتو *ia sudah mengandung suātu anak laki-laki pada ka-tuā-an-ña*.

VIEILLESSE, les vieilles gens, سکل اورغ توا *segala orang tuā*.

VIEILLIE, v. n., devenir vieux, منجادی توا *men-jādi tuā*. J'ai vieilli, اکو سده جادی توا *aku sudah jādi tuā*. Lorsque tu auras vieilli, منکال *mana-kālā*. Lorsque tu auras vieilli, انکو هابس جادی توا *angkaw hābis jādi tuā*.

VIEILLIR, n'être plus en usage, *tiāda di-pākey lāgi*.
Ce mot a vieilli, *فرکتان ایت تیاد tiāda di-pākey lāgi*.
دفاکی اورغ لاکي per-katā-an itu tiāda di-pākey ōrang lāgi.

VIEILLIR, v. a., rendre vieux, faire vieillir, *منواکن menuā-kan*, *مفرتوانا mem-per-tuā-kan*.

VIELLE, s. f., instrument de musique, *کچاڤي kexāpi*.

VIERGE, s. f., fille, *انتق دار anak dāra*, *پراوان prāwan*, *انتق فراون anak prāwan*, *بکر biker*, *گادس gādīs*. Une — chaste, *انتق دار یغ anak dāra yang sūxi*. Un chœur de vierges, *انتق دار سکاوان anak dāra sa-kāwan*. Ravir, déflorer une —, *مغبل بکر meng-ambil biker*, *مروکل فراون me-rūgul prāwan*. Dix vierges dont cinq sont sages et cinq sont folles, *شغوله انتق دار مک لیم اورغ درؤد مربکیت اد بجقسان دان لیم اورغ اد بوده sa-pūloh anak dāra maka lima ōrang deri-pada marika-itu ada bijaksāna dān lima ōrang ada bōdoh*.

VIERGE, se dit par excellence de Marie, mère de Dieu, *سقی مریم فراون setti mariam prāwan santiāsa*.

VIERGE, signe du zodiaque, *برج البنبلة burj es-sunbulet*.

VIERGE, adj., qui a vécu dans une continence parfaite, *فراون prāwan*. Une fille —, *سورغ فرمفون یغ sa-ōrang perampūan yang prāwan*. Un garçon —, *سورغ sa-ōrang laki-laki yang prāwan*. Ils ne se sont pas souillés avec les femmes, car ils sont vierges, *یغ سده تیاد برلومر دغن yang sudah tiāda ber-tūmur dengan perampūan-perampūan kārna prāwan-prāwan adā-ña*.

VIERGE, pur, sans mélange, qui n'a pas encore servi. Cire —, *لیلن tilin pūtiḥ dān sūxi*. Or —, *امس یغ بلم دکرچ amās yang belum di-karja*. Forêt —, *هوتن یغ hutan yang belum di-tebāng*. Terre —, *تاند یغ بلم فراوسه tānah yang belum per-ūsah*.

VIF, IVE, adj., vivant, *هیدف hidup*, *یغ برنفس yang ber-nefas*. Mort ou —, *اتو ماتی اتو دغن هیدفن ataw mātī ataw dengan hīdup-ña*. Condamné à être brûlé —, *حکم hukum ākan mātī di-bākar*. Haie vive, *درؤد pāgar deri-pada pōkok-pōkok yang hīdup*. Eau vive, *مات ایر هیدف āyer hīdup*, *مات māta āyer*. Chaux vive, *کافر هیدف kāpur hīdup*.

VIF, aigu, fort, violent, pénétrant, qui fait une forte impression, تاجم *tājam*, ساغت *sāngat*, کرس *kràs*, عقل تاجم *hāngat*. Esprit —, حسرة یخ *aqal tājam*. Désir —, هسرات یخ *hesrat yang sāngat*. Chaleur vive, فانس یخ هسرات *pānas yang hāngat*. Attaque vive, فرغ یخ کرس *prāng yang kràs*. Passions vives, نفسو یخ هسرات *nefsū yang hāngat*. Vive réprimande, نست یخ کرس *nista yang kràs*. De vive force, دغن *dergan di-gagāh-i*. De vive voix, سرت برکات *serta ber-kāta*.

VIF, actif, agile, قنسس *pantas*, چفت *xepāt*, رامی *rāmey*. Il a des manières vives, قنسس سکالی سیکفن *pantas sa-kāli sīkap-ña*. Cheval —, کود یخ قنسس *kūda yang pantas*. Le marché est — et animé aujourd'hui, مک فالسرایت رامی هاری این *maka pāsar itu rāmey hāri ini*.

VIF, brillant, éclatant, برجهای *ber-xahāya*. Couleurs vives, ورن *warna-warna yang ber-xahāya*. Des yeux vifs, ممتات یخ *mata-māta yang ber-ñāla*. Teint —, موک یخ میره فادم *mūka yang mērah pādem*.

VIF, qui s'emporte facilement, فرغ فرس *lekàs marah*, لکس ماره *prāng-prūs*.

VIF-ARGENT, s. m., ایر فیرق *āyer pēraḳ*, راس *rāsa*, زیبک *zibek*.

VIGIE, s. f., t. de mar., surveillance, حال مشهنتی *jāga*, جاک *hāl meng-hintey*. Etre en —, برجاک *ber-jāga*, برهنتی *ber-hintey*.

VIGIE, sentinelle, le matelot qui est en vigie, اورغ جاک *ōrang jāga*, اورغ یخ برهنتی *ōrang yang ber-hintey*. Siège à la tête d'un mât où se tient la —, مرجو *merxu*.

VIGILAMMENT, adv., دغن راجن *dergan rājīn-ña*, سرت برجاک *serta ber-jāga*.

VIGILANCE, s. f., کرجین *ka-rajīn-an*, چاکف *xākap*, ایغت *īngat*. — continue, کرجین یخ سنتیاس *ka-rajīn-an yang santiāsa*. — pastorale, کرجین کمال *ka-rajīn-an gombāla*. Grande —, ایغت ۲ *īngat-īngat*.

VIGILANT, E, adj., یخ راجن *yang rājīn*, یخ برجاک *yang ber-jāga*, یخ براوسه *yang ber-ūsah*. Il est très-vigilant, ای بابق راجن *īa bāñak rājīn*. Soyez —, جکاله بابق ۲ *jagā-lah bāik-bāik*.

VIGILE, s. f., veille de fête, هاری *hāri dahūlu deri hāri rāya*. — de la Pentecôte, هاری دهولو در هاری خمسن *hāri dahūlu deri hāri kamsin*.

VIGNE, s. f., plante qui produit le raisin, فوهن اغکور *pōhon anggūr*. Planter de la —, منام فوهن اغکور *menānam pōhon anggūr*. Tailler

la —, مرتغ فوهن اغگور *me-ranting pōhon anggūr*. Le fruit de la —, بوه اغگور *būah anggūr*. — sauvage, فوهن اغگور هوتن *pōhon anggūr hūtan*.

VIGNE, étendue de terre plantée de vignes, تنامن فوهن اغگور *tanām-an pōhon anggūr*, تنامن فوهن اغگور *ta-tanām-an pōhon anggūr*, کبن فوهن اغگور *kebōn pōhon anggūr*. Planter une —, منام سواتو تنامن فوهن, اغگور *menānam suātu tanām-an pōhon anggūr*. Allez travailler à ma —, فرکيله کامو کغد تنامن فوهن, اغگور *pergī-lah kāmū ka-pada tanām-an pōhon anggūr-ku*.

Prov. Etre dans la — du Seigneur, être ivre, جادی مابق *jādi mābuk*.

VIGNERON, NE, s., qui cultive la vigne, توکخ کبن فوهن اغگور *tūkang kebōn pōhon anggūr*.

VIGNETTE, s. f., فرهياسن يغ دجف, اتس کتاب *per-hiyās-an yang di-xāp atas kitāb*.

VIGNOBLE, s. m., étendue de pays planté de vignes, تمغت تنامن فوهن, اغگور *tampat tanām-an pōhon anggūr*, تانه فوهن اغگور, *tānah pōhon anggūr*.

VIGOREUSEMENT, adv., دغن قوة *dengan kūwat*, دغن تکهن *dengan tegūh-ña*, دغن کرس *dengan krās*.

VIGOREUX, EUSE, adj., قوة *kūwat*, کرس *ber-gāhi*, تگه *tegūh*,

krās. Ce vieillard est encore —, اورغ توا ايت اد لاکي قوة *orang tuā itu ada lagi kūwat*. Cheval —, کود يغ *kūda yang ber-kūwat*. Une attaque vigoureuse, دغن مبرغ دغن *hāl meñerang dengan yang krās*.

VIGUEUR, s. f., force pour agir, کتکوهن *ka-tegūh-an*, قوة *kūwat*, گاهی *gāhi*. La — du corps, قوتن *kūwat-ña tūbuk itu*. La — de l'âme, قوتن جيو *kūwat-ña jīwa*, قوتن هاتي *kūwat-ña hāti*.

VIGUEUR, ardeur, کخاتن *ka-hangāt-an*, غيرة *geirat*.

VIL, E, adj., bas, abject, هين *hīna*, يغ کهنان *yang ka-hinā-an*, کجي *keji*, حقر *heker*, بوسق *būsuk*. Une personne vile, يغ هين *sa-orang yang hīna*. Un cœur —, هاتي بوسق *hāti būsuk*. — devant Dieu, حقر الى الله *heker ila allah*.

VIL, de peu de valeur, يغ تباد *yang tiāda bānak*, هارگان *tiāda ber-gūna*.

A VIL prix, يغ مورده سکالي *yang mūrah sa-kālī*.

VILAIN, E, adj., qui déplaît à la vue, جله *jelèh*, بورق *būruk*, اوده *ūdah*. — visage, موك جله *mūka jelèh*. Vilaine étoffe, کاین بورق *kāin būruk*.

VILAIN, sale, نجس *kōtor*, نهجس *nejis*.

VILAIN, désagréable, incommode, جاهت *jāhat*, کورغ بايق *kūrang bāik*, کورغ سدڻ *kūrang sedṭp*. — chemin, جالان جاهت *jālan jāhat*. Vilaine voiture, کريت يڻ کورغ سدڻ *karēta yang kūrang sedṭp*.

VILAIN, déshonnête, چابل *xābul*, کجی *kejī*, بوسق *būsuk*. — homme, اورغ چابل *ōrang xābul*. Vilaine action, فربوانن يڻ کجی *per-buāt-an yang kejī*.

VILAIN, méchant, mauvais, جاهت *jāhat*. C'est un — homme, ای *ia sa-ōrang jāhat*. Une vilaine toux, باتق يڻ جاهت *bātuk yang jāhat*.

VILAIN, avare, کيکر *kikir*. Cet homme est un —, اورغ ايت سؤرخ *ōrang itu sa-ōrang kikir* کيکر اداڻ *adā-ña*.

VILAIN, de condition basse, roturier, اورغ هين *ōrang hīna*.

VILAINEMENT, adv., grossièrement, دغن لاكو يڻ کاسر *dengan lāku yang kāsar*.

VILAINEMENT, honteusement, lâchement, دغن چابرڻ *dengan xā-bar-ña*, دغن ملوک *dengan malū-ña*.

VILAINEMENT, sordidement, دغن کيکرڻ *dengan kikir-ña*.

VILAINEMENT, malproprement, دغن کوترڻ *dengan kōtor-ña*.

VILEBREQUIN, s. m., ڦڙکيترق *peng-girik*.

VILEMENT, adv., d'une manière vile, دغن هناک *dengan hinā-ña*, چار *xāra yang hīna*.

VILENIE, s. f., ordure, saleté, سمڻه *sampah*, بارغ کوتر *bārang kōtor*.

VILENIE, action, parole basse, obscénité, فربوانن يڻ بوسق *per-buāt-an yang būsuk*, فركتاء چابل *per-katā-an xābul*.

VILENIE, avarice sordide, کيکرن *kikir-an*.

VILIPENDER, v. a., مڱهناکڻ *meng-hinā-kan*, مڱهچيکڻ *meng-aib-kan*.

VILLAGE, s. m., دوسن *dusun*, ديس *dēsa*, کڻڦڦ *kampung*. Petit —, کچل *dusun kecil*, کڻڦڦ *kampung*, تالڦ *tālang*. Demeurer dans un —, دودق ددوسن *dūduk di-dūsun*. La population d'un —, ايسي *isi dusun*. Curé de —, امام *imām dusun*. شادري کڻڦڦ *pādri kampung*. Maire de —, ڦڦهولو *paṅghulu dusun*. کڦال کڻڦڦ *kapāla kampung*.

VILLAGEOIS, E, s. et adj., اورغ *ōrang dusun*. Pauvre —, دوسن *ōrang dusun*. اورغ دوسن يڻ مسکين *ōrang miskin*. Manières villageoises,

چار اورغ دوسن *xāra ōrang dūsun*. Coutume villageoise, عادة دوسن *adat dūsun*.

VILLE, s. f., assemblage d'un nombre considérable de maisons, نگرى *nagrī*, بلد *beled*. Grande —, نگرى *nagrī* بىر *besār*. Petite —, نگرى *nagrī* كچل *keçil*. — populeuse, نگرى يىغ رامى *nagrī yang rāmey*. — maritime et commerciale, بندر *bandar*. — capitale, نگرى *ibu nagrī*. — fortifiée, نگرى يىغ بربنتى *nagrī yang berbintī*. Bâtir une —, مېرت نگرى *mem-būat nagrī*. Fortifier une —, نگرى مغتاءى *mengotā-i nagrī*. As-siéger une —, نگرى مغشوشى *menge-pūng-i nagrī*. Habiter la —, دودق نگرى *dūduq dālam nagrī*. De — en —, درؤد سواتو نگرى داتخ كفت, نگرى سواتو *deri-pada suātu nagrī*. Hôtel de —, بالى *bāley*, بالى روع *bāley rūwāng*, رومه بىجار *rūmah biçāra*.

VILLE, les habitants de la ville, سكل اورغ نگرى *segala ōrang nagrī*, اهل البلد *ahel el-beled*. Toute la — se presenta au roi, سكل اورغ نگرى مغهادف راج *segala ōrang nagrī meng-hādap rāja*.

VILLE, dans les mots composés, پورا *pūra*, v. ce mot dans le dict. Malais-français.

VILLETTE, s. f., très-petite ville, بلد صغير *nagrī keçil*, نگرى كچل *beled çagīr*.

VIN, s. m., liqueur qu'on tire du raisin, اير اغكور *āyer anggūr*, شربة *šarbat*. — blanc, اير اغكور فوته *āyer anggūr pūtiḥ*. — rouge, اير اغكور ميرى *āyer anggūr mērah*. — fort, اير اغكور يىغ كرس *āyer anggūr yang krās*. — nouveau, اير اغكور بهارو *āyer anggūr bahāru*. — clair, اير اغكور يىغ هنغ *āyer anggūr yang henīng*. — frelaté, اير اغكور يىغ ترچمشر *āyer anggūr yang ter-çam-pur*. Une pièce de —, سواتو پىفا اير *suātu pīpa āyer anggūr*. Une bouteille de —, سواتو بوتل اير *suātu bōtol āyer anggūr*. Boire un verre de —, مين سواتو كلس, اير اغكور *mīnum suātu gelās āyer anggūr*. Pressoir à faire le —, افيتن بوه اغكور *apīt-an būah anggūr*. Esprit de —, روح اشكور *rūḥ anggūr*, ارق اغكور *āraḥ anggūr*.

VIN de palmier, نير *tūwak*, توق *nīra*.

Loc. Mettre de l'eau dans son —, se modérer, مناهن درين *menāhan diri-ña*. Etre entre deux vins, ap-procher de l'ivresse, دكت مابق *dekāt mābuk*. Dans le —, étant ivre, سرت جادى مابق *serta jādi mābuk*. Le — réjouit le cœur de l'homme, اير اغكور مپكان هاتى مانسى

āyer anggūr meñukā-kan hāti mā-nusīa. Votre — a été mêlé d'eau, vous avez perdu de vos qualités, شربتم ایت ترچمفر دغن ایر *šarbat-mu itu ter-xampur dengan āyer*.

VINAIGRE, s. m., چوك *xūka*. — fort, چوك يڭ کرس *xūka yang krās*. De l'huile et du —, ميڭ دغن چوك *mīñak dengan xūka*. Faire confire dans du —, مزدمکن دالم چوك *me-rendam-kan dālam xūka*.

VINAIGREER, v. a., مېسوبه چوك *mem-būbuh xūka*.

VINAIGRERIE, s. f., endroit où l'on fait le vinaigre, تمغت ماسق چوك *tampat māsak xūka*.

VINAIGRETTE, s. f., sauce faite avec du vinaigre, کوه دغن چوك *kūwah dengan xūka*.

VINAIGRIER, s. m., qui fait ou vend du vinaigre, اورڭ ماسق چوك *orang māsak xūka*, اورڭ جول چوك *orang jūal xūka*.

VINAIGRIER, vase pour mettre le vinaigre, تمغت چوك *tampat xūka*.

VINDAS, s. m., قنارن *putār-an*.

VINDICATIF, IVE, adj., يڭ سوک توله *yang sūka tūlah*, بردمدم *ber-dem-dam*, يڭ ماو ماکن داره *yang māu mākan dārah*. Homme —, اورڭ يڭ *orang yang sūka tūlah*. Caractère —, فرانڭي اورڭ بردمدم *pe-rāngi orang ber-demdam*.

VINDICTE PUBLIQUE, s. f., poursuite d'un crime au nom de la société, حال مغمکمن اورڭ برساله دغن نام *hāl meng-hukum-kan orang ber-salah dengan nama orang bāñak*.

VINÉE, s. f., récolte de vin d'une année, ایر اغکور يڭ دداقت قد سواتو *āyer anggūr yang di-dāpat pada suātu tāhun*.

VINEUX, EUSE, adj., qui a un goût, une odeur de vin, يڭ سفرت ایر اغکور *yang seperti āyer anggūr rasā-ña*, يڭ سفرت ایر اغکور بوون *yang seperti āyer anggūr bau-ña*.

VINEUX (vin), qui a de la force, ایر اغکور يڭ کرس *āyer anggūr yang krās*.

VINGT, n. de nomb., دو ثوله *dūa pūloh*. — personnes, دو ثوله اورڭ *dūa pōloh orang*. — chevaux, کود *kūda dūa pūloh ikor*. Vingt-et-un, دو ثوله ساتو *dūa pūloh sātu*. Vingt-deux, دو ثوله دو *dūa pūloh dūa*. — mille, دو لقس *dūa laksa*. Quatre-vingts, دلائن ثوله *du-lāpan pūloh*. Le — du mois, فدو *pada dūa pūloh hāri būlan*.

VINGTAINE, s. f., دو ثوله *dūa pūloh*, دو ثولهن *dūa pulōh-an*, سکودی *kōdi*. Une —, سکودی *sa-kōdi*.

VINGTIÈME, adj. num., کدو ثوله *ka-dūa pūloh*. Le — degré, ثغکت *paṅkat yang ka-dūa pūloh*.

VINGTIÈME, s. m., la vingtième partie d'un tout, فردو ثوله *per-dūa pūloh*. Un —, سفردو ثوله *sa-per-dūa pūloh*.

VIOL, s. m., violence qu'on fait à une fille ou à une femme que l'on prend par force, حال مروکل *hāl me-rūgul*, حال مٹککاهی سورغ *hāl meṅ-gagāh-i sa-ōrang perampūan*.

VIOLACÉ, E, adj., اوغو سديکت *ūngu sa-dīkit*.

VIOLATEUR, TRICE, s. — de la loi, حکم اورغ یغ ملشکر حکم *orang yang me-langgar hukum*. — des tombeaux, اورغ یغ مروستکن قبور *orang yang me-rūsak-kan kubūr*.

VIOLATION, s. f., action de violer, d'enfreindre. — d'un traité, حال *hāl me-rombak per-janji-an*. — des commandements de Dieu, حال مللوی فیروهن الله *hāl me-lalū-i peñurūh-an allah*. — de sépulture, حال مروستکن قبور *hāl me-rūsak-kan kubūr*.

VIOLÉ, E, part. pas. du v. violer. Loi violée, حکم یغ دلشکه *hukum yang di-langkah*. Serment —, سغه *sumpah yang di-ubah-*

kan. Une fille violée, اتق دار یغ *anak dāra yang di-rūgul*.

VIOLEMENT, s. m., infraction, contravention, ثلشکارن *pe-langgār-an*, حال مللوی *hāl me-lalū-i*.

VIOLEMMENT, adv., avec violence, دغن دغن کرس *dengan kràs-ña*, دغن دغن ساغت *dengan sāngat*, دغن گاهن *dengan gāgah-ña*.

VIOLENCE, s. f., qualité de ce qui est violent, کراسن *kràs-ña*, کراسن *ka-kràs-an*, فری یغ ساغت *pri yang sāngat*, کسغان *ka-sangāt-an*. — du vent, کرس اغن ایت *kràs-ña āngin itu*. — de la douleur, کسغان ساکت *ka-sangāt-an sākit itu*. — des passions, کسغان هوا نفسو *ka-sangāt-an harwā nefsū*.

VIOLENCE, contrainte exercée sur quelqu'un, ثغککاهن *peṅ-gagāh-an*, حال ممقس *hāl me-maksa*. User de —, ممقس *memaksa*. Faire — à quelqu'un, مٹککاهی اورغ *meṅ-gagāh-i orang*. Se faire —, surmonter ses passions, مناهن درین *menāhan diri-ña*, مناهن هوا نفسو *menāhan harwā nefsū-ña*.

VIOLENT, E, adj., impétueux, qui agit avec force, کرس *kràs*, ساغت *sāngat*, هات *hāngat*, امت *āmat*, سابر *sābur*. Vent —, اغن کرس *āngin kràs*. Remède —, اوبت یغ *obat yang kràs*. Douleur

violente, ساكت يڭ ساكت *sākit yang*
sāngat. Passions violentes, هوا نفسو
hawā nefsū yang sāngat.

VIOLENT, emporté, colère, يڭ
 کارغ *yang lekàs mārāh*, لکس ماره
gārang. Homme —, اورغ يڭ لکس
ōrang yang lekàs mārāh. Ca-
 ractère —, فراغی کارغ *perāngi gā-*
rang.

VIOLENTER, v. a., ممقس *memaksa*,
 مغککاهی *meng-gagāh-i*. — quel-
 qu'un, اورغ مغککاهی *meng-gagāh-i*
ōrang.

VIOLER, v. a., enfreindre, agir
 contre. ملوئى *me-langkah*, ملوئى
me-lalū-i, ملغکر *me-langgar*. — la
 loi, ملغکه حکم *me-langkah hukum*,
 ملغکر شریعة *me-langgar šerīat*.
 — les commandements de Dieu,
 ملوئى فیروهن الله *me-lalū-i peñu-*
rūh-an allah. — un traité, مریق
me-rombak per-janjī-an.
 — un serment, مشوہکن سمغه *mēng-*
ūbah-kan sumpah, منکر درؤد سمغه
munkir deri-pada sumpah.

VIOLER, outrager, profaner ce qui
 est sacré, منجسکن *me-nejīs-kan*,
 مروسقکن *me-rūsak-kan*. — le
 temple de Dieu, کعبه الله *me-rūsak-kan kabah allah*. — le
 sabbat, منجسکن سبت *me-nejīs-kan*
sabtu. — une sépulture, مروسقکن
 قبور *me-rūsak-kan kubūr*.

VIOLER, faire violence à une fille
 ou à une femme, مروگل *me-rūgul*.
 مغککاهی *meng-gagāh-i*. — une fille,
 مروگل اتق دار *me-rūgul anak dāra*.
 Et leurs épouses seront violées, مک
 بنین اکن دجبولی *maka binī-ña*
ākan di-xabūl-i.

VIOLET, TE, adj., اوغو *ūngu*. Cou-
 leur violette, ورن اوغو *warna ūngu*.
 Etoffe violette, کاین ورن اوغو *kāin*
warna ūngu.

VIOLETTE, s. f., fleur, بوغ اوغو
būnga ūngu.

VIOLON, s. m., رباب *rabāb*, اربب
arbab, بیول *biōla*. Corde de —,
 کاوت رباب *tālī rabāb*, تالی رباب
kāwat rabāb. Le son du —, بوی
būñi rabāb. Jouer du —,
 مغیسل رباب *mengīsīl rabāb*, ماین
māin rabāb.

VIOLONCELLE, s. f., grand violon,
 رباب بسر *rabāb besār*.

VIOLONISTE, s., اورغ مغیسل رباب
ōrang mengīsīl rabāb.

VIPEÈRE, s. f., بلودق *bilūdaḳ*. Le
 venin d'une —, بیس بلودق *bisa*
bilūdaḳ. Race de —, کجدین بلودق
ka-jadī-an bilūdaḳ.

Fig. Langue de —, لیده جاهت
līdah jāhat, اورغ قشغت *ōrang peng-*
umpat.

VIRAGO, s. f., femme qui a l'air
 d'un homme, فرمغون یڭ لکون سقرت

لاکو اورغ لکلاکي *perampūan yang lakū-ña seperti laku orang laki-laki.*

VIREMENT, s. m., de bord, حال برکيلر فراهو *hāl ber-gilir prāhu.*

VIREMENT, t. de com., transport d'une dette active faite à un créancier à qui l'on devait une somme de pareille valeur, حال مباير هوتغ *hāl mem-bāyar hūtang serta mem-bāwa suātu pi-hūtang pada orang yang ber-pi-hūtang itu.*

VIRER, v. n., tourner, aller en tournant, بر يالتي *ber-īdar, ber-bālik, ber-pūsing.* Tourner et —, بر يالتي دان بر يالتي *ber-īdar dān ber-bālik.*

VIRER, t. de mar. — de bord, بر يالتي فراهو *ber-gilir prāhu, ber-ālīh, ka-burīt-an.*

VIREVOLTE, s. f., tour et retour, حال بر يالتي دان بر يالتي *hāl ber-pūsing dān ber-bālik.*

VIRGINAL, E, adj., فراون فوک *prāwan pūña, xāra ānaḥ dāra, xāra ānaḥ prāwan.* Habit —, فکايين چار انتق *pakēy-an xāra ānaḥ prāwan.* Modestie virginale, مالو انتق *mālu ānaḥ prāwan.*

VIRGINITÉ, s. f., فراون *prāwan, per-darā-an, biker.*

—, hymen, سلافت فردران *selāput per-darā-an.* Garder sa —, تگل *tinggal prāwan.* Faire vœu de —, برنية ماو تگل فراون *ber-niyet māu tinggal prāwan.* Perdre sa —, هيلغ فردران *hīlang per-darā-an-ña.* Elle a perdu sa —, سده تر فچه فريقن *sudah ter-peḥāh priuk-ña.*

VIRIL, E, adj., qui appartient à l'homme en tant que mâle, لکلاکي *laki-laki, laki-laki, laki-laki.* Sexe —, بغس لکلاکي *bangsa laki-laki.* Age —, ماس بالغ *māsa bāliq.* Membre —, بوت *būtuḥ, dzakar.*

Fig. —, vaillant, ferme, براني *berāni, tetap.* Courage —, کبرنيئن يغ تفت *ka-beranī-an yang tetap.*

VIRILEMENT, adv., d'une manière virile, اتس چار لکلاکي *atas xāra laki-laki.*

VIRILEMENT, avec vigueur, دغن *dengan perkasā-ña, dengan kawat.*

VIRILITÉ, s. f., کلکيئن *ka-laki-an, pri laki-laki.* —, âge viril, ماس بالغ *māsa bāliq, umur bāliq.*

VIRILITÉ, capacité d'engendrer, کواس اکن برانتق *kuāsa ākan ber-ānaḥ.*

Fig. —, force, vigueur, کليکين *ka-lakī-an*, کبرين *ka-beranī-an*,
 فري يڭ فرکاس *prī yang perkāsa*.

VIROLE, s. f., petit cercle de
 métal autour d'un manche, d'une
 canne, etc., چنچين *simpey*, سمن
 سلوتن *xinxin salūt-an*. Mettre une
 — à une canne, مچي تڭکت *meñim-
 pey tungkat*.

VIRTUEL, LE, adj., qui est seule-
 ment en puissance, يڭ قوه اکن *yang
 kūwat ākan*, يڭ برکواس اکن *yang
 ber-kuāsa ākan*.

Intention VIRTUELLE, intention
 précédente non révoquée, اراده يڭ
 تباد برهنتي *irādat yang tiāda ber-
 henti*, کهندق يڭ اد لاکي *ka-hendaq
 yang ada lagi*.

VIRTUELLEMENT, adv., دغن کواس
 اکن *dengan kuāsa ākan*.

VIRULENCE, s. f., qualité de ce
 qui est virulent, فري يڭ بريس *prī yang
 ber-bisa*.

VIRULENCE, violence, فري يڭ فڊس
 فري يڭ پڊاس *prī yang pedàs*, فري يڭ کرس
 فري يڭ کراس *prī yang kràs*.

VIRULENT, E, adj., qui a du virus,
 du venin, بريس *ber-bisa*.

VIRULENT, violent, فڊس *pedàs*,
 تاجم *tājam*, کرس *kràs*. Paroles
 virulentes, فڊس يڭ فڊس *per-
 katā-an yang pedàs*.

VIRURE, s. f., t. de mar., cours
 de bordages, فائن *pāpan*.

VIRUS, s. m., venin, agent de
 contagion et de maladie, بيس *bīsa*,
 اصلن ساکت يڭ برجڭکت *aṣal-ña
 sākit yang ber-jangkit*.

VIS, s. f., فلر ايتق *putār-an*, فلر ايتق
 فلر ايتق درفڊ *pelèr itik*. — en fer,
 فلر ايتق درفڊ *pelèr itik deri-pada besī*.
 Tourner une —, مومتار *memūtār*.

Escalier à vis, تڭل کيترا *tangga
 kītar-kītar*.

VISA, s. m., formule, signature
 qui rend l'acte authentique, علامه
 تافق تاغن اکن منصحن سورت *alāmat
 tāpak tāgan ākan mem-seh-kan
 sūrat*.

VISAGE, s. m., la face de l'homme,
 la partie antérieure de la tête, موک
 ماکا, درج *durja*, وجاه *wajah*, فارس
 ماکا مانس *pāras*. — agréable,
 موک مانس *mūka mānis*. Beau —,
 موک باگس *mūka bāgus*, درج ايلق *durja ēloq*.
 — blême, موک فوچت *mūka pūxat*.
 — triste, موک مورغ *mūka mūrung*.
 — refrogné, موک ماسم *mūka mā-
 sam*. Teint du —, اير موک *āyer
 mūka*. Son — n'a pas changé de
 couleur, تباد براوبه ورن مکاک *tiāda
 ber-ubah warna mukā-ña*. Un —
 de pleine lune, سفرت بولن فرنام
 ماکا *mukā-ña*. فڊ امغت بلس هاري بولن
*seperti bŭlan purnāma pada am-
 pat belās hāri bŭlan*.

VIS-À-VIS DE, prép., enface, دموک *di-mūka*, بر بتولن دغن *ber-betūl-an dergan*, برهدافن *ber-hadāp-an*, برتتاغن *ber-tentāng-an*. Sa maison est vis-à-vis de la mienne, رومين *rūmah-ña ada di-mūka rūmah hamba*. Une île qui est vis-à-vis de ce cap, سبوه *sa-būah pūlaw yang ber-betūl-an dergan tanjung ini*.

VIS-À-VIS, s. m., personne qui est en face d'une autre, اورخ يڭ *orang yang di-mūka*, اورغ يڭ *orang yang ber-hadāp-an*.

VISCÈRES, s. m. pl., entrailles, ايسى فرت *isi prūt*.

VISCOSITÉ, s. f., فري يڭ لندر *prī yang lindir*, فري يڭ ملكت *prī yang me-lekāt*, صفة گته *şifat getāh*.

VISÉE, s. f., direction de la vue à un but, تيجون حال مېتر *hāl mītar*, تيجون *tujūh-an*.

VISÉE, intention, dessein, قصد *kesad*, كهندق *ka-hendak*, سهجان *sahajā-ña*.

VISER, v. a., mirer, regarder un but pour y adresser un coup de pierre, etc., مېتولى مېتر *mētūli mītar*, مېتر کفد کفال *mītar ka-pada kapāla*. Il visa droit au cœur, دبتلپاله کفد هاتي *di-betul-i-ñā-lah ka-pada hātī*.

VISER, fig., avoir en vue une certaine fin, مقصدکن *meng-kesad-kan*, مهنديق *meng-hendak*, مېهاجان *me-ñahajā-kan*.

VISER, v. a., examiner, mettre le visa, ممرقس دان ممبوه تافق تاغن *memreksa dān mem-būbuh tāpaḥ tāngan*. — un passeport, ممرقس سورت لقس دان ممبوه تافق تاغن اتسن *memreksa sūrat lepās dān mem-būbuh tāpaḥ tāngan atas-ña itu*.

VISIBILITÉ, s. f., فري يڭ دافت *prī yang dāpat di-lihat*, فري دلېت *prī ka-lihāt-an*.

VISIBLE, adj., qui peut être vu, فري يڭ دافت دلېت *yang dāpat di-lihat*, کلھاتن *ka-lihāt-an*. Les choses visibles et les invisibles, سکل بارغ *segala bārang yang ka-lihāt-an dān yang tiāda ka-lihāt-an*.

VISIBLE, évident, clair, پات *ñāta*, ظاهر *tlāhir*, ترغ *trəng*. Cela est —, ايت پات اداک *itu ñāta adā-ña*. Im-posture —, بوهغ يڭ پات *bōhong yang ñāta*.

VISIBLEMENT, adv., d'une manière visible, اتس فري يڭ کلھاتن *atas prī yang ka-lihāt-an*.

VISIBLEMENT, manifestement, دغن ترغ *dengan trəng*, دغن پات *dengan ñāta*.

VISIÈRE, s. f. pièce d'un casque, mobile sur les yeux, نَاتَخ كَتْرَفْج *nā-tang katōpong*.

Fig. Rompre en —, contredire quelqu'un en face, ملاون كات اورغ *me-lāwan kāta ōrang di-hadāp-an ōrang itu*.

VISIÈRE, vue, فُغْلِهَاتِن *perg-lihāt-an*, نظر *netler*.

VISIÈRE, rainure ou bouton sur le canon d'un fusil, تند ميتر *tanda mītar*, مات بدل *māta bedil*.

VISION, s. f., vue, action de voir, فُغْلِهَاتِن *perg-lihāt-an*, حال مليت *hāl me-lihat*, فُغْلِهَاتِن *perg-lihāt-an*, فُغْلِهَاتِن *pemandāng-an*, نظر *netler*. — béatifique, حال سورث *hāl memandāng allah dālam suwarga*.

VISION, révélation, apparition, فُغْلِهَاتِن *perg-lihāt-an*, فُغْلِهَاتِن *pemandāng-an*, رويَا *ruyā*, وحى *waḥī*. Ne dites à personne cette —, جاغْنَلَه كامو مَغْتَاكِن فُغْلِهَاتِن اَيْن —, *jāngan-lah kāmū mergatā-kan perg-lihāt-an ini*. Ils auront des visions, اى اكن مليت بيراف فُغْلِهَاتِن *ia ākan me-lihat be-brāpa pemandangan*.

VISION, chimère, idée extravagante, خيال *keyāl*, بايغ *bāyang*, هنتو *hantu*.

VISIONNAIRE, adj., qui croit avoir des visions, des révélations, اورغ *orang yang kira me-lihat pemandangan*.

VISIR, s. m., v. **VIZIR**.

VISITATION, s. f. Fête de la Visitation, هارى راي فَرْتُون سَتى مَرِيَم *hāri rāya per-temū-an seti marīam dengan elīšaba*, هارى راي الزيارَة *hāri rāya ez-ziyārat*.

VISITE, s. f., action d'aller voir quelqu'un par civilité ou par devoir, كَنْجُونِجَن *anjūng-an*, كَنْجُونِجَن *kanjūng-an*, فَرْتُونِجَن *per-kanjūng-an*, فَرْتُونِجَن *per-temū-ān*. Tu n'as pas connu le temps de ta —, سده *sudah* تِيَاد اَغْكُو مَغْلَ وَقت كَنْجُونِجَن *tiāda angkaw mergenul waktu kanjūng-an-mu*. Je ne lui ai pas encore rendu sa —, مَك فَرْتُونِجُونِجَن *maka per-kanjūng-an-ña itu belum āku bālas-kan*.

VISITE, examen, recherche, perquisition, فَرْتَسَاَن *preksa*, فَرْتَسَاَن *preksā-an*, حال مِيْدَق *hāl meñidik*. Droit de —, حَق مَرْقَس *hak memreksa*.

VISITE, tournée, فَرَجَلَانِن *per-jalān-an*, حال مَنَجَلَانِي *hāl men-jalān-i*. La — d'une plantation, حال مَنَجَلَانِي كَبِن *hāl men-jalān-i kebun*.

VISITE de Dieu, épreuve, فَرَجَبَاَن *per-xobā-an*. — de Dieu, châtiement, فَرَبَلَاَسَن *per-balās-an*, تُولَه *tūlah*. Au temps de leur — (où

Dieu les visitera), قد ماس فر بلاسن *qad mas fer-balās-an-ña*.
pada māsa per-balās-an-ña.

VISITER, v. a., aller voir quel-
 qu'un chez lui, مغنجج *merganjung*,
 مغولج *merg-ūlang*, برجفه *ber-jum-
 pah*. — quelqu'un, مغنجج اورغ *merganjung-i ōrang*. — les malades,
 مغنجج اکن یغ ساکت *merganjung ākan yang sākīt*. Dieu a visité son
 peuple, الله سده مغنجج قومن *allah sudah merganjung-i kaum-ña*. —
 fréquemment, مغولج ۲ *merg-ūlang-
 ūlang*.

VISITER, examiner, faire des per-
 quisitions, ممرقس *memreksa*, میدق *meñīdīk*. — un navire pour voir s'il
 y a des marchandises prohibées,
 ممرقس فراهو اکن ملیت درود لراغن *memreksa prāhu ākan me-līhat
 deri-pada larāng-an*. — partout,
 میدق دسموا تمفت *meñīdīk di-samuā
 tampat*, میلیدق *meñīlīdīk*.

VISITER, parcourir, فرجالان *per-
 jalān-an*, حال منجلانی *hāl men-
 jalān-i*. — une plantation, منجلانی
 کبن *men-jalān-i kebōn*. — une
 ville, un pays, منجلانی نگری *men-
 jalān-i nagrī*.

SE VISITER, mutuellement, برکنجج
 کنجوغن *ber-kanjung-kanjung-an*.

VISITEUR, s. m., qui visite, اورغ
 مغنجج *ōrang merganjung*.

VISITEUR, qui est chargé d'exa-
 miner, اورغ ممرقس *ōrang memreksa*.

VISQUEUX, EUSE, adj., gluant,
 لندیر *lindir*, یغ ملکت *yang me-lekāt*,
 ایر لندر *getàh*. Liqueur visqueuse,
 ایر لندر *āyer lindir*. Rendre —, ملندرکن
me-lindir-kan.

VISSER, v. a., tourner une vis,
 مموتر فلر ایتق *memutar pelèr itik*.
 —, attacher avec une vis, مغشکت
 دغن فلر ایتق *merg-ikat dergan pelèr
 itik*.

VISUEL, LE, adj., مات فون *māta
 pūña*, فون فونلخت *perg-lihat pūña*.
 Rayon —, سینر مات *sīnar māta*.

VITAL, E, adj., کهدوفن فون *ka-
 hidūp-an pūña*, حیاة فون *heyāt
 pūña*. Principe —, فوهن کهدوفن
pōhon ka-hidūp-an. Force vitale,
 کوهوات کهدوفن *kūwat ka-hidūp-an*.
 Esprits vitaux, روح کهدوفن *rūh ka-
 hidūp-an*, روح حیاة *rūh heyāt*.
 Chaleur vitale, سوه *sūh*.

VITE, adj., qui a de la vitesse,
 لکس *tangkās*, لاجو *lāju*, تشکس
 لکس *lekās*, درس *drās*. Cheval —, کود
 کودا یغ تشکس *kūda yang tangkās*. Bateau
 —, فراهو یغ لاجو *prāhu yang lāju*.

VITE, adv., avec vitesse, لکس
 لکس *lekās*, دغن لکس *dengan lekās*,
 دغن سکره *bāngat-bāngat*, باغت ۲
 دغن *dengan sigrah*, درس *drās*. Courir
 —, لاری لکس *lāri lekās*. Eau qui
 court —, ایر درس *āyer drās*.

Loc. Aller vite comme le vent,
 لاری لکس سکالی *lāri lekàs sa-kāli*.
 Aller plus vite que le pas, s'enfuir,
 لاری *lāri*.

VITEMENT, adv., لکس *lekàs*,
 باغت ۲ *dengan sigrah*,
 بانگات *bāngat-bāngat*.

VITESSE, s. f., célérité, grande
 promptitude, لکس پری یانگ *prī yang*
 لکس, پری یانگ تانگس *prī yang tang-*
 کاس, پری لاجو *prī lāju*,
 پری سگره *prī sigrah*, کدراسان *ka-drās-an*.

VITRAGE, s. m., toutes les vitres
 د'un bâtiment, کاج یغ فڈ سکل
 کاجا یانگ پادا سگالا جندیل رومه
kāxa yang pada se-
gala jandēla rūmah.

VITRAGE, cloison de verre, دندخ
 درفد کاج *dinding deri-pada kāxa*.

VITRAUX, s. m. pl., جندیل بسر
 جندیل درفد کاج دالم گریج
jandēla besār
deri-pada kāxa dālam grēja.

VITRE, s. f., کاج *kāxa*. Carreau
 د —, داون کاج *dāun kāxa*. Un
 morceau de —, سا کپنڠ کاج
sa-kepèng kāxa. — claire, کاج یغ هنج
kāxa yang henng.

VITRÉ, E, part. pas. du v. vitrer,
 برکاج *ber-kāxa*. Croisée vitrée,
 جندیل برکاج *jandēla ber-kāxa*,
 ینگکاف برکاج *tingkap ber-kāxa*.

VITRER, v. a., ممبوه کاج *mem-*
būbuh kāxa. — une croisée, ممبوه

کاج فڈ جندیل *mem-būbuh kāxa*
 پادا جاندēla.

VITREBIE, s. f., art, علم ممبوت کاج
ilmu mem-būat kāxa. —, commerce,
 فرنیگان کاج *perniagā-an kāxa*.
 —, marchandises de verre, رفروف
 کاج *rupa-rūpa kāxa*.

VITREUX, EUSE, adj., سروف دغن
 کاج *sa-rūpa dengan kāxa*.

VITRIER, s. m., توکخ کاج *tūkang*
kāxa, اورغ جول کاج *ōrang jūal*
kāxa, فاسخ فندی کاج *pandey pāsang*
kāxa.

VITRIFIABLE, adj., یغ دافت جادی
 کاج *yang dāpat jādi kāxa*.

VITRIFICATION, s. f., فری جادی
 کاج *prī jādi kāxa*.

VITRIFIER, v. a., منجدیکن کاج
men-jadī-kan kāxa.

SE VITRIFIER, v. pron., منجادی
 کاج *men-jādī kāxa*.

VITRIOL, s. m., تروسی *trūsi*. Huile
 د —, میق تروسی *mīnak trūsi*.

VITRIOLIQUE, adj., تروسی فوک
trūsi pūña. Acide —, اسم تروسی
āsam trūsi. Eau —, ایر تروسی
āyer trūsi.

VIVACE, adj., qui a en soi les
 principes d'une longue vie, یغ قوه اکن
 دافت هیدو لام *yang kūwat ākan*
dāpat hīdup lāma. Homme —,
 مانسی یغ قوه توبهن *mānusīa yang*
kūwat tubuh-ña.

Plantés **VIVACES**, تنامن یخ اکرن *tanām-an yang ākar-ña hīdup lebèh deri-pada tiga tāhun lamā-ña.*

VIVACITÉ, s. f., activité, promptitude à agir, فوری *pantas-ña*, کفتاسن *pri yang pantas*, فوری یخ چفت *pri ka-pantās-an*, فوری یخ چفت *pri yang xepāt*. — d'esprit, فوری بودی *pantas-ña būdi.*

VIVACITÉ, éclat des couleurs, زاهای ورن *xahāya warna-warna.*

VIVACITÉ, ardeur, کشتان *ka-hargāt-an.*

VIVANDIER, ÈRE, s., qui vend des vivres aux troupes et les suit, یخ *yang* جول مکانن فد اورغ *jūal makān-an pada ōrang soldādo*, جول جوان *ōrang jūal-juāl-an.*

VIVANT, E, adj., qui vit, یخ *yang hīdup*, دغن *dengan hīdup*, برپاو *ber-ñāwa*. Homme —, *ōrang yang hīdup*. Vous le prendrez —, کامواکن منگفت *kāmu akan menangkap dia dengan hīdup-ña*. Il a six enfants vivants, مک انقن یخ *yang hīdup*, *maka anak-ña yang hīdup itu anām ōrang*. Etant toujours — pour intercéder pour nous, فد سدکال وقت ای اد *hīdup* اکن *pada sada-*

kāla waktu ia ada hīdup akan memūhun-kan šefāat kārna kāmī. Parle Dieu —, دم الله یخ *demi allah yang hīdup*. Juge des vivants et des morts, حاکم سکل اورغ یخ *hākīm segala ōrang yang hīdup dān yang mātī*. Plus mort que —, سده سغه ماتی *sudah sa-tengah mātī*. Les êtres vivants, بارغ یخ برپاو *bārang yang ber-ñāwa*. Langue vivante, بهاس یخ *bahāsa yang sakārang ini*, بهاس یخ لاگی *bahāsa yang lāgi hīdup*. Il est l'image vivante de son père, مک ایاله بتل سروف *maka iā-lah betul sarūpa dengan bapā-ña.*

VIVANT, animé, رامی *rāmey*. Ce quartier est très —, مک کفغ ایت *maka kampung itu rāmey sa-kālī.*

VIVEMENT, adv., avec vivacité, avec force, دغن فتنس *dengan pantas-ña*, دغن چفتن *dengan xepāt-ña*, دغن یخ کرس *dengan yang krās.*

VIVIER, s. m., کولم *kūlam.*

VIVIFIANT, E, adj., qui vivifie, یخ مغیدفکن *yang meng-hīdup-kan*, روح یخ *ihyā*. Esprit —, روح یخ مغیدفکن *rūh yang meng-hīdup-kan.*

VIVIFIER, v. a., donner, conserver la vie, مغیدفکن *meng-hīdup-*

kan, همراهان کهدوش *memeliharā-kan ka-hidūp-an*, احيا *ihyā*. Le soleil vivifie les plantes, متهارى ايت *mata-hāri itu meng-hidup-kan tumbuh-tumbuh-an*. La lettre tue, mais l'esprit vivifie, مك حرف ايت متميكن تتافى روح ايت *maka huruf itu me-matikan tetāpi rūh itu meng-hidup-kan*.

VIVIFIER, au fig., donner de la vigueur, de la force, معقوتكن *meng-kūwat-kan*.

VIVIPARE, adj., qui met au monde ses petits tout vivants, يڭ براتق *yang ber-ānak*. Animal —, بناتڭ يڭ براتق *binātang yang ber-ānak*. Des serpents vivipares et des serpents ovipares, اولر يڭ براتق دان اولر يڭ برتلر *ular yang ber-ānak dān ular yang ber-telōr*.

VIVOTER, v. n., هيدف دغن سوسه *hidup dangan sūsah*, هيدف دغن *hidup dangan meskīn-ña*.

VIVRE, v. n., être en vie, هيدف *hidup*, برپاو *ber-ñāwa*. Le poisson vit dans l'eau, مك ايكن ايت هيدف *maka ikan itu hidup dālam āyer*. Tant que je vivrai, سلام هيب *sa-lāma hamba akan hidup*. — longtemps, هيدف لام *hidup lāma*. Dieu vit éternellement, بهو الله هيدف در ككل سمغى ككل *bahwa allah hidup deri kakal*

sampey kakal. Il cessa de —, فوتسله پوان *pūtus-lah ñawā-ña*. Vive le roi! هيدفله كران سلطان *hidup-lah kirā-ña sultān*. Qui vive? سيغالاه *siapā-lah*, كان *ka-māna*.

VIVRE, se nourrir de. — de riz, هيدف سرت ماكن ناسى *hidup serta makan nasi*. L'homme ne vit pas seulement de pain, تياد اوله روتى *tiada ūleh rōti sāja mānusīa hidup*. Le juste vit de la foi, اورغ عادل هيدف درفد ايمان *orang ādil hidup deri-pada imān*.

VIVRE, passer sa vie. — en sécurité, هيدف دغن سنتوس *hidup dangan santawsa*. — sous un gouvernement monarchique, هيدف دباوه *hidup di-bāwah parentah rāja*. — à la campagne, هيدف دودق دفادغ *hidup di-pādang, dūduk di-pādang*.

VIVRE, se conduire. — comme les pauvres, هيدف سفرت اورغ مسكين *hidup seperti orang meskīn*. — convenablement, هيدف دغن سفاتتى *hidup dangan sa-pātut-ña*.

Savoir vivre, connaître les usages, تاهو عاده *tāhu ādat*. Homme qui sait —, اورغ يڭ تاهو عاده *orang yang tāhu ādat*, اورغ برپاس *orang ber-bahāsa*. Apprendre à — à quelqu'un, هيدف اكن عاده *meng-ajār-i orang akan ādat*.

VIVRE, s. m., nourriture, مڪانن *makān-an*, ستائڻ *santāp-an*. Donner le — et le vêtement, ممبري مڪانن *mem-brī makān-an dān* فڪاين *pakēy-an*. Les vivres, provisions de bouche, مڪانن *makān-an*. لاوق *lāuq*, ايائڻ *ayāpan*, رزقي *rezeqī*. Les vivres sont chers, مڪانن اد ماھل *makān-an ada māhal*. Provision de vivres pour un voyage, بڪالن *bakāl-an*. Faire des vivres, مڃبل *merg-ambīl bakāl-an*.

VIZIR, s. m., ministre du Grand-Seigneur, وزير *wezīr*. Grand —, premier ministre, فردان منتری *fer-dāna mantrī*, مڃکو بومي *mangku būmi*.

VIZIRAT, s. m., dignité, fonction de vizir, وزارت *wizāret*.

VOCABULAIRE, s. m., ڪتاب لغت *kitāb logat*, سورت فرڪتائن *sūrat per-katā-an*, دفتر سڪل فرڪتائن سواتو *daftar segala per-katā-an suātu bahāsa*.

VOCAL, E, adj., سوار فون *suāra pūña*. Musique vocale, راگم سوار *rāgam suāra*. Sons vocaux, بويي *būñi suāra*. Prière vocale, سماءيخ يڃ دڄوت دڄن مولت *sembah yang yang di-buat dengan mūlut*.

VOCALEMENT, adv., دڄن سوار *dengan suāra*, دڄن مولت *dengan mūlut*.

VOCATION, s. f., mouvement intérieur par lequel Dieu appelle à un genre de vie, دعوت *dawat*, فڃگيلن *fanggil-an*. Efforcez-vous d'affermir votre —, هندقله کامو مراچنکن *hendak-lah kāmū me-rājīn-kan* دريم اکن جديکن دعوت کامو ايت تکه *dirī-mu ākan jadī-kan dawat kāmū itu tegūh*. D'une manière digne de votre —, دڄن سهارسن فڊ *dengan sa-hārus-ña pada dawat kāmū itu*.

VOCATION, inclination à un état, ايڄن *ingīn*, رندو *rindu*.

VOCATION, disposition, فراڄي *per-rāngi*.

VOCIFÉRATIONS, s. f. pl., تريق *teriak*, فرڪتائن يڃ داوچف دڄن سوار *per-katā-an yang di-ūxap dengan suāra krās*.

VOCIFÉRER, v. n., برتريق *ber-teriak*, برڪات سفرت اورڄ ماره *ber-kāta seperti orang mārāh*.

VŒU, s. m., promesse faite à Dieu, et par laquelle on s'engage à une œuvre qui n'est pas de précepte, نذر *nazar*, نيٽ *nīyet*, وعدة *wadat*. Faire un —, برنذر *ber-nazar*, برنيٽ *ber-nīyet*. Accomplir un —, مماءيرنذر *mem-bāyar nazar*, مڃسي نيٽ *isi nīyet*. Il fit un —, برنذرله اي *ber-nazar-lah ia suātu nazar*. J'ai accompli mes vœux,

اکو سده ممایر نذر آک *aku sudah mem-bayar nazar-nazar-ku.*

vœux, souhait, désir, دعا *dqā.*

Faire des vœux, دعا منت *mintā dqā.* Si Dieu exauce mes vœux, مموهن دعا *memūhun dqā.* Si jikalar di-dengar allah akan dqā-ku. Ne faites pas des vœux contre Omar, جاعن

کومتاکن دعا یخ جاهاٹ اکن عمر *jāngan kaw-mintā-kan dqā yang jāhat akan omar.*

VOGUE, s. f., mouvement d'une barque, جالن فراهو *jālan prāhu,* حال بردایخ *hāl ber-dāyung.* — pressée, جالن فراهو یخ لاجو *jālan prāhu yang lāju.*

Fig. vogue, crédit, réputation, نام *nāma,* نام یخ بایق *nāmayang bāiḱ.* Il est en —, نام مشهور *namā-ña maṣhūr.*

VOGUEE, v. n., ramer, بردایخ *ber-dāyung.* —, naviguer, برلایر *ber-lāyar.* Le navire voguait en pleine mer, مک فراهو ایت فون برلایرله دتغه *maka prāhu itu pūn ber-lāyar-lah di-tergah lāut.*

Prov. Vogue la galère, arrive ce qui pourra, بارغ اف یخ اکن جادی *bārang apa yang akan jādi.*

VOIOL, prép., هو *bahwa,* هو این *bahwa ini,* اد این *ada ini.* — une lettre qui vient du roi, هو سورت

این یخ داتغ درفد راج *bahwa surat ini yang datang dari-pada rāja.* Nous — quatre personnes, هو کامی *bahwa kāmī ini am-pat orang.* — l'homme, لیتهله مانسی *līhat-lah mānusia ini.* Me —; اد فائق این سورهلله فائق *ada pateḱ ini sūruh-lah pā-teḱ pergi.*

VOIE, s. f., chemin, route par où l'on va d'un lieu à un autre, جالن *jālan,* طریق *terīḱ.* — large, جالن لیبر *jālan lebar.* — étroite, جالن سیمت *jālan sum-pit.* — publique, جالن رای *jālan rāya.* — de terre et de mer, جالن *jālan di-dārat dān di-lāut.* La — de la vérité, جالن کبنارن *jālan ka-benār-an.* La — du salut, جالن خلاص *jālan ḱalāṣ.* Je suis la —, la vérité et la vie, اکو این اد جالن دان کبنارن دان *aku ini ada jālan dān ka-benār-an dān ka-hidūp-an.* Toute chair avait corrompu sa —, تله *telāh sudah-lah di-rūsak-kan-sa-ka-lī-an dāging akan jālan-ña.* Enseignez-moi vos voies, اجرکنله *ajar-kan-lah aku segala lūrung-lūrung-mu.*

Loc. Etre toujours par — et par chemin, برجالن ستیاس *ber-jālan*

santiāsa, سهرهاری *ber-jālan*
sa-hari-hāri.

VOIE, trace que font les voitures,
رونت فداتی *bakās karēta*, بکس کریت
rūnut pedāti.

VOIE, moyen, جان *jālan*, دای
dāya, افاى *upāya*. Connaître, aimer
et servir Dieu et par cette — ob-
tenir la vie éternelle, دان کنل کاسه دان
بقی کعد الله دان دغن جان این داث
کهدوشن ککل *kenul kāsih dān bakti*
ka-pada allah dān dergan jālan
ini dāpat ka-hidūp-an kakal. Par
toutes les voies, دغن سکل دای افاى
dergan segala dāya upāya. Etre
à bout de —, تیاد برافاى لاکی *tiāda*
ber-upāya lāgi.

VOIE d'eau, ouverture par la-
quelle l'eau entre dans un vaisseau,
لوبغ *lōbang*, تمفت بوچر *tampat*
bōxor. Navire qui a une — d'eau,
فراهو بوچر *prāhu bōxor*.

VOIE lactée, ایبو بنتغ *ibu bintang*,
ام النجوم *umm en-nujūm*.

VOILÀ, prép., بهو *bahwa*, ایت *itu*,
بهو ایت *bahwa itu*. — le bon, بهو
بهو ایت *bahwa yang baik*. Le —,
بهو دی ایت *bahwa dīa itu*. Voici
les fleurs, — les fruits, ایت بوغ
این بوغ *ini būga itu būah*.

VOILE, s. m., étoffe qui sert à
cacher quelque chose, تودغ *tūdung*,
کلوبغ *kalūbung*, سلوبغ *selūbung*.

— clair, یغ تیفس *tūdung*
yang tipis. — de mousseline, تودغ
درفد کاین مومل *tūdung deri-pada*
kāin mūmal. Couvrir d'un —, منوتغ
دغن کلوبغ *menūtup dergan kalū-*
bung. Ils ont un — sur le cœur,
سواتو سلندغ اد ترهنتر کئاتس هاتی
سواتو سلندغ *suātu selendang ada ter-*
hantar ka-ātas hāti marīka-itu.

VOILE, grand rideau, تیری دندیغن
tīrey dindīng-an, تابر *tābir*. Le —
du temple se déchira en deux, مك
تیری دندیغن کعبه ایت ترچارقله منجادی
دو *maka tīrey dindīng-an kabah*
itu ter-xāriḳ-lah men-jādi dūa.

VOILE, s. f., t. de mar., toile pour
prendre ou recevoir le vent, لایر
lāyar. Une —, لایر سیدغ *lāyar sa-*
bīdang. La grande —, لایر اکغ *lāyar*
āgung, لایر بسر *lāyar besār*. — de
misaine, لایر توفغ *lāyar tūpang*. —
d'artimon, لایر فپورغ *lāyar peñū-*
rung. — de perroquet, لایر فغافه
lāyar pengāpuh. — de haupré, civa-
dière, لایر سمندیر *lāyar semandēra*.
— dans la forme d'un trapèze, لایر
لایر تانجک *lāyar tanjak*. Aller à la —,
بر لایر *ber-lāyar*. Bâtiment à —,
فراهو لایر *prāhu lāyar*. Enverguer
une —, ماماسغ لایر *memāsang lāyar*.
Hisser les voiles, تارق لایر *tāriḳ*
lāyar. Amener, larguer une —,
مبابر *mem-bābar*. Relever une —,

سرخس لایر *singsing lāyar*. Rouler une —, مخکلیخ لایر *merg-giling lāyar*. Toile à —, کاین لایر *kāin lāyar*. Mettre à la —, براغت *ber-angkat*, برلایر *ber-lāyar*.

VOILE, au fig., vaisseau, کفل *kapal*, فراهو *prāhu*. Une flotte de vingt-cinq voiles, کلکافن دو فوله لم *ka-langkāp-an dua pūloh lima prāhu*.

VOILÉ, E, part. pas. du v. voiler, تروتوغ *ter-tūdung*, برکلوبخ *ber-ka-lūbung*, برسلوبخ *ber-selūbung*. Une femme qui n'est pas voilée, سورخ *sa-ōrang* پرمفون یخ تیاد تروتوغ *pe-rampūan yang tiāda ter-tūdung*.

VOILÉ, caché, پیغت *pīgīt*.

VOILER, v. a., couvrir d'un voile, منودغ *menūdung*. Ils voilaient leurs figures, ای منودغله مکان *ia menūdung - lah mukā - ŋa*. Lorsqu'ils l'eurent voilé, سته سده مریکت *sa-telāh sudah marika-itu menūdung dia*. Un homme ne doit pas se — la tête, تیاد هارس *tiāda hārus laki-lāki menūdung kapalā-ŋa*. —, mettre un voile sur, مغلوبوخی *mengalubūng-i*.

VOILER, au fig., cacher, میغت *memīgīt*.

SE VOILER, v. pron., منودغ درین *menūdung diri-ŋa*, منودغ موک درین *menūdung mūka diri-ŋa*.

VOILIER, s. m., qui travaille aux voiles d'un navire, توکخ لایر *tūkang lāyar*, قندی مشرجاکن لایر *pandey mengarjā-kan lāyar*.

VOILIER, en parlant d'un navire à voiles. Un bon —, سوه فراهو یخ *sa-būah prāhu yang lāju*.

VOILURE, s. f., l'ensemble des voiles d'un navire, لایر کفل *sa-kalī-an lāyar kapal*.

VOIR, v. a., recevoir les images des objets par l'organe de la vue, ملیت *me-lihat*. Je vois un homme, هب ملیت سورخ مانسی *hamba me-lihat sa-ōrang mānusīa*. — une lumière, ملیت سواتو ترغ *me-lihat suātu trəng*. — clairement, ملیت دغن ترغ *me-lihat dengan trəng*. — de loin, ملیت در جاوه *me-lihat deri jāuh*. On n'a jamais vu pareille chose, بلم فرنه دلیت اورغ اکن یخ *belum pernah di-lihat orang akan yang demikian*. — face à face, ملیت موک منوجو موک *me-lihat mūka menūju mūka*. — en songe, ملیت دالم ممفی *me-lihat dā-lam mimpī*.

VOIR, faire visite, مغنچخ *merg-anjung*, مغنچوخی اورغ *merg-anjūng-i orang*. — souvent, مغولغ الاغی *merg-ūlang-ulāng-i*.

VOIR, regarder, observer, مندغ *memandang*, مشامت امانی *merg-āmat-amāt-i*.

VOIR, apercevoir, منفق *menam-pak*.

VOIR, considérer, مليت *me-lihat*, ميكر *memikir*. Voyez, فيكرله *pikir-lah*, ليتهله *lihat-lah*.

VOIR, s'informer. Voyez s'il est à la maison, تباله جك اى اد درومه *tañā-lah jika ia ada di-rumah*.

VOIR, inspecter, examiner, ممرقس *memeriksa*. — une affaire à fond, ممرقس سواتو فكريجاء *memeriksa suātu pe-karjā-an*.

VOIR, connaître, reconnaître. Je vois que vous êtes un prophète, فائق مليت بهو اغكواين اد سورغ نبي *pāteḡ me-lihat bahwa angkaw ini ada sa-ōrang nabī*.

VOIR, essayer, éprouver. Voyez s'il est fort, جباله جك اى اد قوه *xobā-lah jika ia ada kūwat*.

VOIR le jour, naître, تفراتق *te-per-ānak*, مليت سيخ *me-lihat siang*. Qui n'a pas vu le jour (qui n'est pas né), يغب تباد مليت سيخ *yang tiāda me-lihat siang*. Ce livre n'a pas encore vu le jour, كتاب اين بلم *kitāb ini belum di-xāp*.

VOIR à, à voir. C'est à vous à —, ايت تون فون كرج *itu tūan pūña karja*.

Prov. Il ne voit pas plus loin que le bout de son nez, اى تباد فنجخ *ia tiāda panjang akal-ña*. علقن *tiāda budi bixāra*.

Faire voir, faire que quelqu'un voie, ممفر ليتهكن *mem-per-lihat-kan*.

Faire —, montrer, منججكن *menunjuk-kan*.

SE VOIR, se regarder dans une glace, مليت موك درين دالم چرمن *me-lihat mūka diri-ña dālam xermin*.

SE VOIR, se visiter mutuellement, بركنجخ كنجوخن *ber-kanjung-kanjung-an*.

VOIRIE, s. f., charge de voyer, فكريجاء ممرقس جالن ٢ *pe-karjā-an memeriksa jālan-jālan*.

VOIRIE, lieu où l'on dépose les immondices, تفت سمفه *tampat sampah*.

VOISIN, E, adj., qui est proche, يغب دكت *yang dekāt*, بردمفخ *ber-dampir*, برهمفر *ber-hampir*. La maison voisine, رومه يغب دكت *rūmah yang dekāt*. Il est — de sa ruine, كبنساءنن برهمفر *ka-binasā-an-ña ber-hampir*.

VOISIN, E, s., qui demeure près, اورغ سكففخ *orang sa-kampung*, جار اورغ سدوسن *orang sa-dusun*, جاز *jār*, pl. جيران *jirān*. — qui demeure dans la même maison, اورغ ستغل *orang sa-tangga*.

VOISINAGE, s. m., proximité, فريكانن *per-dekāt-an*. —, les lieux voisins, يغب دكت تفت ٢ *tampat-tampat yang dekāt*.

VOITURE, s. f., ce qui sert au transport, کندراڼ *kandarā-an*, کښکڼ *ka-naik-an*. Etre en —, ښکندراڼ *ber-kandarā-an*. Voiture à roues, کړیت *karēta*, رات *rāta*. Monter en —, نایق کړیت *nāik karēta*. —, palanquin, اسوځن *usūng-an*, مشکر *mangkur*. — de roulier, pour les fardeaux, فداتی *pedāti*. — à vapeur, locomotive, کړیت *karēta āsap*. Lettre de —, سورت بارځ موطن *sūrat bārang muāt-an*.

VOITURER, v. a., مېاو *mem-bāwa*, مېهنتر *meng-hantar*. — des marchandises, مېاو دکاځن *mem-bāwa dagāng-an*.

VOITURIER, s. m., یغ مېاو دکاځن *yang mem-bāwa dagāng-an*, یغ مېهنتر فداتی *yang meng-hantar pedāti*.

VOIX, s. f., سوار *suāra*, بهان *ba-hāna*. Le son de la —, بوپی سوار *būpi suāra*. Elever la —, مېارځکن *me-ñāring-kan suāra*. — harmonieuse, agréable, سوار یغ مردو *suāra yang merdu*. — douce, سوار مانس *suāramānis*. — retentissante, سوار گارځ *suāra gārang*. — rauque, سوار سرق *suāra serāk*. — grêle, fine, سوار یغ سنی *suāra yang senī*. — creuse, سوار سایف *suāra sāyup*.

— perçante, سوار مرسق *suāra mersik*. — fausse, سوار جځکل *suāra jang-gal*. La — du sang de ton frère crie vers moi, سوار داره سودرام برتریق ۲, *suāra dārah sūdarā-mu ber-teriak-teriak ka-padā-ku*.

VOIX, suffrage, opinion. Elu à l'unanimité des —, دڅپله دغن سوار *di-pilih dengan suāra orang sa-kali-an*. La majorité des —, کلپین سوار *ka-lebēh-an suāra*. Donner sa —, مېبری اذن *mem-brī izin*. La — publique, کیر اورځ باقی *kīra orang bāñak*, کهندق اورځ باقی *ka-hendak orang bāñak*.

VOIX, mouvement intérieur. La — de la conscience, ستاهو هاتی *sa-tāhu hāti*. La — de la grâce, inspiration divine, الهام الاهی *ilhām ilāhi*. La — de la nature, نفسو *nefsu*, ایغن *ingin*.

VOL, s. m., moyen de locomotion, propre aux animaux pourvus d'ailes, بترباځن *be-terbang-an*, ترباځ *terbang*, لایغ *lāyang*. Cet oiseau a un — élevé, ایت ترباځن تشکی *būrung itu terbang-ña tinggi*. Il a le — rapide, لاجو *terbang-ña lāju*. Le — de l'hirondelle, ترباځن بورځ لایغ ۲ *terbang-ña būrung lāyang-lāyang*. Prendre son —, منرباځ *menerbang*. Tirer au —, منمبق بورځ دادر *menembak būrung di-udara*.

VOL, s. m., action de prendre ce qui appartient à autrui, حال منچوری *hāl men-xūri*, حال مالغ *hāl memālīg*, فنچریئن *pen-xurī-an*. — d'or et de diamants, فنچریئن امس *pen-xurī-an amūs dān intan*. — de grand chemin, قاطع الطريق *kātūi't-terīk*.

VOL, la chose volée, کچریئن *ka-xurī-an*, بارغ یغ دچوری *bārang yang di-xūri*.

VOLAGE, adj., inconstant, ببغ *bimbang*, کغال ریغن *kapāla rīgan*, تیاد تتف *tiāda tetāp*. Cœur —, هاتی یغ ببغ *hāti yang bimbang*.

VOLAILLE, s. f., هایم *hāyam*, هایم *hāyam-hayām-an*. Faire cuire une —, ماسق سیکر هایم *māsak sa-īkor hāyam*.

VOLAILLER, s. m., اورغ یغ جول *orang yang jūal hāyam*.

VOLANT, s. m., moreeau du liège, etc. garni de plumes, بوه راک *būah rāga*. Jouer au —, میفق راک *meñēpak rāga*.

VOLANT, aile de moulin, سایف *sāyap*.

VOLANT, E, adj., qui vole, qui peut voler, یغ تربغ *yang terbang*, یغ دافت تربغ *be-terbang*, یغ دافت تربغ *yang dāpat terbang*. Char —, رات *rāta terbang*. Poisson —, ایکن تربغ *ikan terbang*. Fusée

volante, مرجن دین *merxun dīan*. Petite vérole volante, چاجر ایر *xāxar āyer*.

VOLATIL, E, adj., qui se résout en vapeur, یغ براوف *yang ber-āwap*.

VOLATILE, adj., qui vole, یغ تربغ *yang terbang*.

Les **VOLATILES**, s. m. pl., les animaux qui volent, سکل بناتغ یغ *segala binatang yang terbang*.

VOLCAN, s. m., گونغ برافی *gūnung ber-āpi*. Le cratère d'un —, کاوه *kāwah*, مسولت گونغ برافی *mūlut gūnung ber-āpi*.

VOLÉ, E, part. pas. du v. voler, dérobbé, چوری *xūri*, ترچوری *ter-xūri*. Objet —, بارغ یغ ترچوری *bārang yang ter-xūri*.

VOLÉE, s. f., vol d'un oiseau, حال تربغ *hāl terbang*. Prendre sa —, منربغ *menerbang*.

VOLÉE, bande d'oiseaux qui volent, کاون بورغ یغ تربغ *kāwan būrung yang terbang*. —, t. de guerre, décharge de plusieurs canons, تمبق *tembak* مریم *marīam* سکالی کوس *sa-kālī gūs*. Sonner à toute —, مغکویغ لوجغ بابق کرس *meng-gōyang lōxīng bānāk krūs*.

A la **VOLÉE**, adv., inconsiderément, تیاد دغن ایغت *tiāda dengan ingat*, تیاد دغن راجن *tiāda dengan rājīn*.

VOLEER, v. n., se soutenir, se mouvoir en l'air par le moyen des ailes, *ترېڅ terbang, لايڅ lāyang.*

Un oiseau qui vole, *سيکر بورڅ ښ سیکر بورڅ sa-ikōr būrung yang terbang.*
— haut, *ترېڅ ټنگي terbang tinggi.*
— par-ci par-là, *ترېڅ کسان کماري terbang ka-sāna ka-māri.*

VOLEER, être emporté en l'air. La poussière volait, *دولي ډون بترباغن dūli pūn be - terbāng - an, دولي ډون بربښکته کدر dūli ber-bangkit-lah ka-udara.*

Faire VOLEER, emporter en volant, *ملايشکن menerbang-kan, ملايشکن me-lāyang-kan.* Le vent faisait voler les tuiles, *اغښ ډون منريښکته aḡin pūn menerbang-kan-lah genteng-genteng itu.*

VOLEER, v. a., prendre ce qui appartient à autrui, *منچوري men-xūri, مالڅ me-māling.* — de l'argent, *منچوري وڅ men-xūri wang,* — les hardes de quelqu'un, *منچوري وڅ men-xūri bārang-bārang orang.* Vous ne volerez pas, *جاغن jāngan aḡkaw men-xūri.* On lui a volé son buffle, *دیا پونا دی ډون کر بو دچوري dia pūna karbau di-xūri orang.* —, dévaliser, piller, *مپامن meñāmun.*

VOLET, s. m., panneau qui couvre une croisée, *ډافن جنديل pāpan jandēla, ډافن ټکف pāpan tingkap.*

— brisé, *ډافن جنديل ښ برليفت pāpan jandēla yang ber-lipat.*

VOLEUR, EUSE, s., *اورڅ ښ منچوري orang yang men-xūri, اورڅ ښ منچوري orang pen-xūri.* Une bande de voleurs, *سا کاون اورڅ ښ منچوري sa-kāwan orang pen-xūri.* — de grand chemin, *اورڅ ډامن orang peñāmun.*

VOLIÈRE, s. f., lieu où l'on nourrit les oiseaux, *ټمف ملهراکن بورڅ tampat memelihara-kan būrung.*

VOLIÈRE, colombier, *رومه مرډاتي rūmah merapāti.*

VOLONTAIRE, adj., sans contrainte, *اختيار iktiyār, ښ دغن رضا yang dengan redlā, تبرع teberru.* Action —, *فر بوانن اختيار per - buāt - an iktiyār.*

VOLONTAIRE, qui ne veut faire que sa volonté, *اغکار aḡkāra, کفال kapāla krās, تکر tegār.*

VOLONTAIRE, s. m., qui sert volontairement dans les troupes, *اورڅ ښ ماسق سلدادو دغن سوك orang yang masuk soldādo dengan sūka sendiri.*

VOLONTAIREMENT, adv., *دغن دغن dengan iktiyār-ña, دغن دغن dengan redlā-ña, دغن سوك dengan sūka sendiri.*

VOLONTÉ, s. f., faculté de vouloir et acte de cette faculté, *کهندق*

ka-hendaḱ, ارادة *irādat*, كموون *ka-maū-an*. — libre, اختيار *iktiyār*.
— ferme, كهندق يڭ تڭف *ka-hendaḱ yang tetāp*. كهندق يڭ سڭكه *ka-hendaḱ yang sungguh*. Faire connaître sa —, ميٲاكن كهندق *me-ñatākan ka-hendaḱ-ña*. Que votre — soit faite, كهندقم جديله *ka-hendaḱ-mu jadī-lah*. Exécuter les volontés de quelqu'un, ملكوكن كهندق اورڭ *me-lakū-kan ka-hendaḱ orang*. Bonne — à l'égard de quelqu'un, bienveillance, ارادة خير كارن سورڭ *irādat ڭeir kārna sa-orang*.

La VOLONTÉ de Dieu, كهندق الله *ka-hendaḱ allah*, ses ordres, ses décrets, تقدير الله *takdīr allah*.

Les dernières VOLONTÉS, testament, وصية *waṣīyat*.

A VOLONTÉ, adv., تورت كهندق *tūrut ka-hendaḱ*, تورت ارادة *tūrut irādat*.

VOLONTIERS, adv., دڭن سوك هاتي *dengan sūka hāti*.

VOLTIGER, v. n., voler sans aucune direction déterminée, تريڭ ملايڭ *terbang sīni sāna*, ميٲايڭ *me-lāyang-lāyang*.

VOLTIGER, flotter au gré des vents, بريكارن *ber-kibār-an*. Des étendards qui voltigent, يڭ بريكارن *tunggul-tunggul yang ber-kibār-an*.

VOLTIGER, courir çà et là, لاري لاري كان *lāri sīni sāna*, لاري لاري *lāri ka-sāna ka-māri*.

VOLTIGEUB, s. m., qui voltige sur la corde, اورڭ ڭپوسڭ *orang peñūsang*.

VOLTIGEUR, soldat, سلدادو ڭڭنس *soldādo pantas*.

VOLUBILITÉ, s. f., articulation rapide. Parler avec —, بريكات دڭن *ber-kāta dengan ka-xepāt-an*, بريكتكات دڭن لكس *ber-kata-kāta dengan lekūs*.

VOLUME, s. m., étendue, grosseur d'un corps par rapport à l'espace qu'il occupe, بسړ *besār-ña*. Il n'est pas d'un gros —, تياد براي *tiāda brāpa bāñak besār-ña*.

VOLUME, livre relié ou broché, جيلت *jilit*. En —, بريجيلت *ber-jilit*. Un livre en deux volumes, كيتاب يڭ بريجيلت دو *kitāb yang ber-jilit dūa*. —, livre, كيتاب *kitāb*. Un gros —, سواتو كيتاب بسړ *suātu kitāb besār*.

VOLUMINEUX, EUSE, adj., بسړ بڭكس يڭ بسړ *besār*. Paquet —, بونڭكس يڭ بسړ *bungkus yang besār*.

VOLUPTÉ, s. f., شهوة *ṣahwat*, كڭڭين *ka-ingīn-an*, هيدم *hīdam*, لذة *lezat*, سوك *sūka*. Amateur des voluptés, ڭمبراهي شهوة *pem-berāhi ṣahwat*. Se plonger dans la —,

مغرجاکن شهوة *mergarjā-kan šahwat*, Dominé par la —, دفرهیب, دفرهیب *di-per-hamba ka-bāwah ka-ingīn-an dān lezat*.

VOLUPTUEUSEMENT, adv., دغن شهوة *dengan šahwat*, دغن هیدمن *dengan hīdam-ña*.

VOLUPTUEUX, EUSE, adj., برشهوة *ber-šahwat*, فغیدم *perg-hīdam*.
يغ منورت نفسون *yang menūrut nefsū-ña*.

VOMIR, v. a., منته *muntah*. — quelque chose, ممتنهکن *me-muntah-kan*. — du sang, داره ممتنهکن *me-muntah-kan dārah*.

VOMISSEMENT, s. m., منته *muntah*. — de sang, داره ممتنه *muntah dārah*.
Le chien retourne à son —, انجخ *anjing* itu *kombālī ka-pada muntah-ña*.

VOMITIF, s. m., اوبت منته *obat muntah*.

VORACE, adj., carnassier, بوس *būwas*.

VORACE, qui mange avec avidité, فنچارق *pen-xāruk*, ماجة *mājuh*.

VORACITÉ, s. f., avidité à manger, فنچاروکن *pen-xarūk-an*, فري چارق *pri xāruk*.

VOTE, s. m., suffrage donné, سوار *suāra*.

VOTER, v. n., donner sa voix, ممبری سوران *mem-brī suarā-ña*.

VOTER, exprimer son consentement, ممبری اذن *mem-brī izin*.

VOTIF, IVE, adj., qui appartient à un vœu, نذر فون *nazar pūña*.

VOTRE, adj. poss., تون فون *tūan pūña*, کامو فون *kāmu pūña*. — père, باث تون فون *tūan pūña bāpa*, بام *bapā-mu*. Cette maison est la رومه ایت رومه کامو *rūmah itu rūmah kāmu*. V. Gram.

Les vôtres, vos parents, سکل *segala kula-wargā-mu*. Les vôtres, votre société, vos amis, سکل صحابتم *segala šohābat-mu*.

VOUER, v. a., consacrer à Dieu, منته قد الله *menāruh akan harām pada allah*, متقدیسکن *men-tekdīs-kan*, مغوقفکن *merg-wakef-kan*.

VOUER, faire un vœu, برنذر *ber-nazar*.

SE VOUER, v. pron., se consacrer à Dieu, مبهکن درین کقد الله *meñerāh-kan dirī-ña ka-pada allah*.

VOULOIR, v. a., avoir intention de faire quelque chose, ماو *māu*, هندق *hendak*, مغهندق *merg-hendak*, مهاج *meñahāja*. Il veut mettre à la voile, ای ماو بولایر *ia māu berlāyar*. Il ne veut pas travailler, ای تیاد ماو بکرج *ia tiāda māu be-karja*. Voulez-vous? اغکو مووکه *angkaw māu-kah*. Veuillez venir,

هندقله تون ماری *hendak-lah tūan māri*.

VOULOIR, ordonner, commander, مپوره *meñūruh*, منيته *menītah*. Dieu veut que nous aimions notre prochain, توهن الله سوره کامی مغاشه اکن

توهن الله سوره کامی مغاشه اکن *tūhan allah sūruh kāmī mengāsih ākan temān mānusīa*. Voilà ce que veut le roi, انيله تيته راج *inī-lah tītah rāja*.

VOULOIR, désirer, souhaiter, براين *ber-ingin*, سوك *sūka*, مشهنداکی *menga-hendāk-i*. — de l'argent, *ber-ingin ākan wang*. Je veux que vous me le donniez, فاتق سوك سقای اغكوبری ایت فداكو *pāteḡ sūka supāya angkaw brī itu padā-ku*. Je ne fais pas ce que je veux, بارغ یغ ككهنداکی تیاد اكو *bārang yang ku-ka-hendāk-i tiāda āku me-lakū-kan itu*. Demandez ce que vous voudrez, متاله بارغ یغ كوكهنداکی *mintā - lah barang yang kaw-ka-hendāk-i*. Dieu veuille faire arriver cette lettre! سورت این بارغ دسمفیکن الله *sūrat inī barang di-sampay-kan allah apā-lah kirā-ñā*.

En VOULOIR à quelqu'un, مبنچی *mem-benxi ākan orang*.

VOULOIR, être de nature à exiger. Cette plante veut un terrain marécageux, مك تنامن ایت هارس دتنام دالم

تانه راو *maka tanām-an itu harus di-tānam dālam tānah rāwa*. Ce tableau veut être vu de loin, مك *maka gambar itu ūsah di-pandang deri jāuh*.

VOULOIR, pouvoir. Cette montre ne veut plus aller, جام اورولس ایت *jām urūlis itu tiāda būleh jālān lāgi*. Ce bois ne vent pas brûler, کایوایت تیاد ماو باکر *kāyu itu tiāda māu bākar*.

VOULOIR bien, consentir, ممبری *mem-brī izin*, سودی *sūdi*. Je le veux bien, هبم سودی *hamba sūdi*.

VOULOIR dire, signifier. Que veulent dire ces paroles? اف ارتین *apa artī-ñā per-katā-an itu*. Que veulent nous dire ces pierres? افاته ببتاوانین باکی کامی *apā-tah batu-bātu inī bāgi kāmī*.

VOULOIR, s. m., acte de la volonté, كهندق *ka-hendak*, ارادة *irādat*.

VOUS, pron. pers., pl. de tu, کامو *kāmu*, کامواورغ *kāmu orang*. V. Gram.

VOÛTE, s. f., ouvrage de maçonnerie en arc, لشكخ *lengkung*, قبة *kubbat*. — en plein cintre, لشكخ بولت *lengkung būlat*. — d'une église, قبة گریج *kubbat grēja*. La clef de —, باتویغ دتغه لشكخ *bātu yang di-tengah lengkung*.

La voûte du ciel, لشکخ لاغت *lengkung langit*, چکروال *wakra-wāla*.

VOÛTÉ, E, part. pas. du v. voûter, برلشکخ *ter-lengkung*, ترلشکخ *ber-lengkung*, برقبه *ber-kubbat*. Un pont —, جمبانتن یغ برلشکخ *jambātan yang ber-lengkung*.

Epaules voûtées, باهو بشکت *bāhu burkuk*, باهو ایرت *bāhu irut*.

VOÛTER, v. a., faire une voûte, ممبوت ملشکخکن *me-lengkung-kan*, ممبوت لشکخ *mem-būat lengkung*, ممبوت قبه *mem-būat kubbat*.

SE VOÛTER, v. pron., منجادی لشکخ *men-jādi lengkung*, منجادی بشکت *men-jādi bengkok*.

VOYAGE, s. m., chemin fait pour aller d'un lieu à un autre lieu éloigné, جالان *jālan*, فرجلانن *per-jalān-an*, کفرکینن *pergi-an*, کفرکین *ka-pergi-an*, فرکفرکینن *pergi-pergi-an*. — par terre, فرجلانن ددارت *per-jalān-an di-darat*. — par mer, فرجلانن دلاوت *per-jalān-an di-laut*, فلیارن *pe-layār-an*. Long —, فرجلانن یغ جاوه *per-jalān-an yang jauh*. — d'un jour, فرجلانن سهارى *per-jalān-an sa-hāri*. — dans le Levant, فرجلانن دنگری کسله تیر *per-jalān-an di-nagrī ka-sa-belāh timur*. — dans

les pays au dessus du vent, فرجلانن دنگری یغ دانس اغن *per-jalān-an di-nagrī yang di-atas angin*. Habit de —, فکاین اورغ برجالن *pakēy-an orang ber-jālan*, فکاین اکن برجالن *pakēy-an akan ber-jālan*. Sac de —, بنین *banīan*, بقیج *bakxa*. Provisions de —, بکل فرجلانن *bakal per-jalān-an*. Compagnon de —, تمن برجالن *temān ber-jālan*, تمن دجالن *temān di-jālan*.

Loc. La vie est un —, کهدوفن *ka-hidūp-an* مانسی ادسواتو فرجلانن *mānusīa ada suātu per-jalān-an*. Faire le grand —, mourir, ماتى *māti*.

VOYAGE, relation d'un voyage, فراتن فرجلانن *peñurāt-an per-jalān-an*, چتررا فرجلانن *xeritrā per-jalān-an*. J'ai lu un — en Malaisie, هب سده باج چتررا سواتو *hamba sudah bāxa xeritrā suātu per-jalān-an di-tānah malāyu*.

VOYAGE, allée et venue, فرکى داتخ *pergi datang*. Nous avons fait deux voyages, کامى سده فرکى داتخ *kāmi sudah pergi datang dua kali*. Il a tout apporté en un —, ای سده باو سمواى دغن سواتو کالى *ia sudah bāwa samuā-ña dengan suātu kali*.

VOYAGER, v. n., برجالن *ber-jālan*, براغکت *ber-angkat*. — par terre,

برجالن ددارت *ber-jālan di-dārat*.
— par mer, برجالن دلاوت *ber-jālan di-lāut*, برلایر *ber-lāyar*. — jour et nuit, برجالن سیخ دان مالم *ber-jālan siang dān mālām*. — vers l'est, براغکت کتیر *ber-angkat ka-timur*. — dans les pays orientaux, منجلانی سکل نگرى یخ دسبله تیمر *men-jalān-i segala nagri yang di-sa-belāh timur*.

VOYAGEUR, EUSE, اورغ فرجلانن *orang per-jalān-an*, اورغ یخ برجالن *orang yang ber-jālan*, اورغ مغبار *orang mengumbāra*. Un grand —, *orang yang sudah ber-jālan bāñak*, اورغ یخ *orang yang sudah men-jalān-i be-brāpa bāñak nagri*.

Oiseaux VOYAGEURS, بورغ یخ فرکی *būrung yang pergi datang*, داتخ *būrung yang pergi datang*, بورغ یخ لالو لالغ فد تیغ ۲ تاهن *būrung yang lalu lalang pada tiap-tiap tahun*.

VOYANT, E, adj. Se dit des couleurs éclatantes, برچهای *ber-xahāya*, مود *mūda*. Cette couleur est très-voyante, مک ورن ایت برچهای *maka warna itu ber-xahāya bāñak*.

VOYELLE, s. f., lettre qui a un son par elle-même, حرف هیدف سندیری *huruf hidup sendiri*.

VOYELLES, voix, sons que les voyelles sont destinées à représenter, بوی *būñi*. Les voyelles a, i, u (ou), بوی داتس بوی دباوه بوی *būñi di-ātas būñi di-bāwah būñi di-hadāp-an*.

VOYELLES, signes vocaux, حركة *harakat*, بارس *bāris*, savoir: (ـ) فتحه *fathah* ou داتس بارس *bāris di-ātas*, (ـ) کسره *kesrah* ou بارس *bāris di-bāwah* et (ـ) ضمه *dlammah* ou بارس دهدافن *bāris di-hadāp-an*.

VOYELLE longue, lettre de prolongation, حرف مد *huruf medd*.

VOYER, s. m., préposé à la police des chemins, اورغ مرقس جالن ۲ *orang memreksa jālān-jālān*.

VRAI, E, adj., véritable, conforme à la vérité, بنر *benār*, تتو *tantu*, سغکه *sungguh*, بتل *betül*. Ces paroles sont vraies, بنر فرکتان ایت *per-katā-un itu benār adā-ña*. C'est un homme —, ایت سورغ بنر *itu sa-ōrang benār*. Quoi, cela est-il — ? ایت بنرکه ایت *apa benār-kah itu*.

VRAI, réel, بنر *benār*, بتل *betül*, سغکه *sungguh*. Le Dieu unique et —, الله یخ اس دان بنر *allah yang asa dān benār*. Une amitié vraie, صیحاتن یخ سغکه *soḥabāt-an yang sungguh*. Je vous réponds que c'est

du — or, هبم مڭا کوايت امس بتل *hamba meng-aku itu amàs betùl.*

VRAI, convenable, فأتت *pātut.*

La vraie place de ce tableau, تفتت
يغ فأتت فد كمبراي *tampat yang pātut pada gambar itu.*

VRAIMENT, adv., سبنر *sa-benār-
ña*, سڭكه *sungguh - sungguh*,
سا-سڭكه *sa-sungguh*, سبتل *sa-betùl*,
نسچاي *nisxāya*. Cet homme était
— le fils de Dieu, سڭكه پاله مانسي
سا-سڭكه اين اداله اتق الله *sa-sungguh-ñā-lah
mānusīa ini adā-lah ānak allah.*
Oui, vraiment, يا سڭكه *yā sa-
sungguh-lah.*

VRAISEMBLABLE, adj., چالق *xālak*,
يغ رڤان بنر *yang rupā-ña
benār.*

VRAISEMBLABLEMENT, adv., فد
موده مدهن *pada rupā-ña*,
دغن چالقن *mūdah - mudāh - an*,
دڭان *dergan xālak-ña.*

VRAISEMBLANCE, s. f., روڤ کبنارن
rūpa ka-benār-an. Il n'y a pas en
cela de —, تيداله روڤ کبنارن *tiadā-
lah rūpa ka-benār-an*, ايت تياد
بنر رڤان *itu tiāda benār rupā-ña.*

VRILLE, s. f., ڭڭيرق *peng-girik*,
گري *gurdi.*

VU, E, part. pas. du v. voir, ليهت
تريهت *di-lihat*, تريهت *ter-
lihat*. — de loin, دليهت درجاوه
di-lihat deri jāuh. Etre bien —,

اد ناما بايق *ada namā-ña bāik.*
Etre mal —, اد ناما بوسق *ada
namā-ña būsuk.*

VU que, attendu que, سدڭ *sedang*,
کارن *kārna*. — qu'il n'est pas
hardi, سدڭ اي تياد براني *sedang ia
tiāda berāni.*

VUE, s. f., faculté par laquelle
on voit, ڭڭيهت *peng-lihat*, ڭڭنداغن
pemandāng-an. Perdre la — هيلڭ
hīlang peng-lihat. Recouvrer
la —, براوله ڭڭيهت قول *ber-uleh
peng-lihat pula*. Etendue de la —,
لوس ڭڭيهت *lūwas-ña peng-lihat*.
Aussi loin que la — peut s'étendre,
سا-ڭڭنداغن مات *sa-pemandāng-an
māta*. Jeter la — tout autour, مندڭ
memandang ber-kuliling.

VUE, action de voir, ڭڭنداغن
pemandāng-an, ڭڭلهاتن *peng-lihāt-
an*. La — des fleurs fait plaisir,
ڭڭنداغن بوڭ ايت مبري سوك هاتي
*pemandāng-an būnga itu mem-brē
sūka hāti.*

VUE, l'organe même de la —,
les yeux, مات *māta*. — perçante,
مات تاجم *māta tājam*. — faible,
مات رابن *māta rābun*.
— trouble, مات کابر *māta kābur.*

VUE, aspect, toute l'étendue de ce
qu'on peut voir d'un point, کلهاتن
ka-lihāt-an, يغ برکلهاتن *yang ber-
ka-lihāt-an*. Cette maison a la —
رومه ايت تنجو, sur une très-belle île,

رُوماه ایتو تینجاولو فرمی *rūmah itu tinjaw pūlaw yang ter-lālu permey*. A perte de —, جاوه تیاد کلہائن لآگی, *jāuh tiāda ka-lihāt-an lāgi*. En — de l'ennemi, دھداٹن موسہ, *di-hadāp-an mūsuh*.

VUE, tableau, dessin, گمبر *gambar*. Voici une — de Malacca, انیلہ گمبر نگرى ملاک *inī-lah gambar nagrī malāka*.

VUE, dessin, but, سہاج *sahāja*, کھندق *ka-hendaq*. Ses vues sont cachées, سہجائ ایت سمبونی *sahajā-ña itu sem-būni*. On connaît ses vues, مک اورغ تاهواکن کھندقن *maka orang tāhu ākan ka-hendaq-ña*.

En VUE de, en considération de, سبب *sebāb*, کارن *kārna*.

VULGAIRE, s. m., le peuple, le commun des hommes, رعیة *rayat*, اورغ کچل *orang bāñak*, اورغ کخیل *orang kexil*, اورغ هین دین *orang hīna dīna*. Les gens savants ne pensent pas comme le —, اورغ قندی *orang pandey tiāda pikir seperti orang bāñak*.

VULGAIRE, adj., qui est commun, qui est reçu communément. Croyance —, پیکرن اورغ بائق *pikīr-an orang bāñak*. Langue —, بهاس نگرى *bahāsa nagrī*, بهاس جاوی *bahāsa jāwi*.

VULGAIRE, bas, trivial, هین *hīna*. Pensée —, فکیرن یغ هین *pikīr-an yang hīna*. Homme d'une naissance —, اورغ یغ تیاد بر بفس *orang yang tiāda ber-bangsa*, اورغ یغ هین اصلن *orang yang hīna asal-ña*.

VULGAIREMENT, adv., communément, سدکال *sadakāla*, میغ *mē-mang*.

VULGARISER, v. a., مباو فد اورغ *mem-bāwa pada orang bāñak*. — la science, علم فد اورغ *meng-ājar-kan ilmu pada orang bāñak*.

VULGATE, s. f., version latine de l'Ecriture sainte, کتاب اللہ دالم بهاس *kitāb allah dālam bahāsa lātin*, سورت فرجنجیئن لام دان *sūrat per-janjī-an lāma dān per-janjī-an bahāru dālam bahāsa lātin*.

VULNÉRABLE, adj., یغ دافت دلکاکن *yang dāpat di-lukā-kan*, یغ بوله *yang būleh di-lukā-i*, یغ دلکائی *yang tiāda be-tūwah*.

VULNÉRAIRE, adj., qui est propre à guérir les plaies, یغ دافت میمبه *yang dāpat meñembuh luka*. Médicament —, اوبت لوك *obat luka*. Eau —, ایراوبت لوك *ayer obat luka*.

VULVE, s. f., t. d'anat., orifice du vagin, فوج *ferj*, فوکى *pūki*, فاتو *pātu*.

W

W, s. m., la vingt-troisième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو فوله تیڤ *huruf yang ka-dūa pūloh tiga deri alif-bā-tā*.

WAGON, s. m., کریت *karēta*, کریت دجالن بسی *pedāti*, *karēta di-jālan besī*. Un train de wagons, ببراف کریت یخ برتورت ۲ *be - brāpa karēta yang ber - tūrut - tūrut di - jālan besī*.

WESLA, s. m., t. de Gram., signe orthographique, وصله *weṣl*, *weṣlah*. v. Gram.

WETY-VER, s. m., نام سواتوا کر یخ *nāma suātu ākar yang hārum*.

WHIST, s. m., sorte de jeu de cartes, نام سواتو ثرمینن کی *nāma suātu per-māin-an kīya*.

WISKEY, s. m., سجنس ارق *sa-jenīs ārak*.

WOUWOU, s. m., nom d'une sorte de singe, اوو *auwāu*.

X

X, s. m., la vingt-quatrième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو فوله امفت *huruf yang ka-dūa pūloh empat deri alif-bā-tā*.

XÉNÉLASIE, interdiction faite aux étrangers de séjourner dans une ville, لراغن فد اورغ غریب *larāng-an pada orang gerīb dūduk dālam na-grī*.

XÉROPHAGIE, s. f., usage exclusif de fruits secs, مکانن درشد بوه کرغ

ساج *makān-an deri-pada būah krèng sāja*.

XIPHIAS, s. m., poisson, l'espadon, تودق *tōdaḳ*.

XYLOGRAPHIE, s. f., art d'imprimer avec des caractères gravés sur bois, علم منجفت دغن حرف یخ *ilmu mengexāp dengan huruf yang di-ukir atas kāyu*.

XYLON, s. m., plante qui produit le coton, ثوهن کائس *pōhon kāpas*.

Y

Y, s. m., la vingt-cinquième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو قوله لیم *huruf yang ka-dūa pūloh lima deri alif-bā-tā*.

Y, adv., dans cet endroit là, سیت *sītu*, سان *sāna*. Il y est, ای اد دسیت *īa ada di-sītu*. Voulez-vous y aller? اغکو مووکه فرگی سان *angkaw maū-kah pergi sāna*.

y, à cela, à cette personne. Pensez-y, فیکرله اتس ایت *pikir-lah atas itu*. Ne vous y fiez pas, جاغله *ātas itu*.

فرچای اکن دی *jāngan - lah per-xāya ākan dīa*.

YACHT, s. m., petit navire, لنچ *lanxarg*.

YEUX, s. m., pl. d'ŒIL.

YOLE, s. f., canot léger, سمفن *sampan*, سمفن یخ لاجو *sampan yang lāju*.

YOUYOU, s. m., t. de mar., très-petite embarcation, سمفن کچل *sampan kexil*.

Z

Z, s. m., la vingt-sixième lettre de l'alphabet, حرف یخ کدو قوله ام در *huruf yang ka-dūa pūloh anām deri alif-bā-tā*.

ZAGAIE, s. f., sorte de javelot, فنداهن *pandāhan*, توهق *tōhoq*. Lancer la —, ملنتر فنداهن *meluntar pandāhan*.

ZAIN, adj. m. Cheval —, cheval d'une seule couleur n'ayant aucune marque de blanc, کود یخ بورن ساتو *kod yeh bourn satu*.

لاکی تیاد فوته *kūda yang be - warna sātu lagi tiāda pūtih*.

ZÈBRE, s. m., کلدی بلغ *kaldey belang*.

ZÉLATEUR, TRIOE, s., اورغ راجن *orang rājin*, اورغ غیره *orang geirat*.

ZÈLE, s. m., affection vive et ardente pour le maintien ou le succès de quelque chose, غیره *geirat*, کرجین راجن *rājin*, غیره اکام *rajin-an*. — religieux, غیره اکام

geirat agāma. — au service de Dieu, راجن بربوت بقى فد الله *rājin ber-būat baḳti pada allah*. Le — de la maison de Dieu, عيرة بيت الله *geirat beit allah*. Le — de votre maison m'a dévoré, غيرة قهم سده *geirat kabah - mu sudah meng - hanxur - kan āku*. Travailler avec —, بکرج دغن راجن, *be-karja dengan rājin*. Un — aveugle, inconsideré, راجن چومه ۲, *rājin xūmah-xūmah*, راجن بوت تولی, *rājin būta tūli*. L'ardeur du —, کهاختن غيرة *ka - hangāt - an geirat*. Dans le feu de mon —, دغن افی, *dengan āpi geirat-ku*.

ZÉLÉ, E, adj., یغ غيرة *yang geirat*, برغيرة *ber-geirat*, یغ راجن *yang rājin*. Il a été — pour son Dieu, ای سده *ia sudah ber-geirat baḳi ilah-ña*. Il est —, ای اد راجن, *ia ada rājin*. Rendre —, مراجنکن *me-rājin-kan*.

ZÉNITH, s. m., point céleste perpendiculaire à un point de la terre, سمت الراس *semt er-rās*.

ZÉPHIR, s. m., vent doux et agréable, اغن له لمبت *āgin lemàh lembut*, اغن یغ سدڤ *āgin yang sedap*, اغن سڤی *āgin sepī*. Un — embaumé, اغن یغ سدڤ لاکی مباو باو, *āgin yang sedap lāgi mem-bāwa bāu yang hārum*.

ZÉRO, s. m., caractère d'arithmétique, en français (0), en malais (.), *sifr*.

Prov. et fig. C'est un — en chiffre, ای سؤرغ تیاد نمان *ia sa-ōrang tiādanamā-ña*, ای سؤرغ هین *ia sa-ōrang hīna*.

ZEST, s. m. Entre le zist et le zest, qui n'est ni bon ni mauvais, qui est entre deux, تیاد بایق تیاد جاهت *tiāda bāik tiāda jāhat*.

ZESTE, s. m., pelure mince qu'on enlève d'un citron, کولت لیویغ دڤوتغ *kulit limaw yang di-putung nīpis*.

Fig. Cela ne vaut pas un —, ایبت تیاد هرکان سکالی *itu tiāda hargā-ña sa-kālī*.

ZIBELINE, s. f., sorte de martre, سمور *samūr*.

ZIGZAG, s. m., suite de lignes formant entre elles des angles alternativement saillants et rentrants, یغ منجدیکن ببراف *bāris-bāris yang men-jadī-kan be-brāpa hūjung tūar dān dālam*.

ZINC, s. m., تيمه سری *timah serē*.

ZINGUEE, v. a., recouvrir de zinc, ممبویه تيمه سری *mem-būbuh timah serē*.

ZIZANIE, s. f., ivraie, رمفت رمفوتن *rumpūt-rumpūt-an*.

Fig., désunion, mésintelligence, *خيدرا* *xidrā*, *فربنتاهن* *per-bantāh-an*. Semer la —, *مخداكن خيدرا* *merg-adā-kan xidrā*.

ZODIACAL, E, adj., *فلك البروج* *فوك* *falak ul-burūj pūñā*.

ZODIAQUE, s. m., grand cercle de la sphère, divisé en douze signes, *بروج* *بروج* *falak ul-burūj*, *بروج* *بروج* *burūj asumāni*. Les noms des douze signes du zodiaque en malais sont les mêmes qu'en arabe, savoir: Le bélier, *برج الحمل* *burj ul-ḥamal*. Le taureau, *برج الثور* *burj es-saur*. Les gémeaux, *برج* *برج* *burj ul-jawzā*. Le cancer, *برج السرطان* *burj es-seretān*. Le lion, *برج الاسد* *burj ul-asad*. La vierge, *برج السنبلة* *burj es-sunbulet*. La balance, *برج الميزان* *burj ul-mizān*. Le scorpion, *برج* *برج* *burj ul-aḳreb*. Le sagittaire, *برج القوس* *burj ul-ḳawis*. Le capricorne, *برج الجدى* *burj ul-judī*. Le verseau, *برج الدلو* *burj ed-delū*. Les poissons, *برج الحوت* *burj ul-hūt*.

ZONE, s. f., chacune des cinq parties du globe, qui sont entre les pôles, *منطقة* *minṭakat*, *بهكنن*

bahagī-an būmi. — torride, *بهكنن* *bahagī-an būmi yang di-antāra* *dāirat mata-hāri bālīḳ di-utāra dān dāirat mata-hāri bālīḳ di-selātan*, *منطقة فانس* *minṭakat pānas*. — tempérée, *بهكنن* *bahagī-an būmi yang di-antāra dāirat mata-hāri bālīḳ dān dāirat ḳutub*, *منطقة اكهارى* *minṭakat ugahāri*. — glaciale, *بهكنن* *bahagī-an būmi yang ber-ḳulīlīng ḳutub*, *منطقة ديشن* *minṭakat dīngin*.

ZOOLOGIE, s. f., science qui traite des animaux, *فقهون اكن* *pengatahū-an ākan segala binātang*.

ZOOLOGISTE, s. m., *اورغ* *اورغ* *orang yang kenāl ākan segala binātang*.

ZOOPHYTE, s. m., animal qui a quelque chose de la forme et de l'organisation de la plante, *بناتخ* *binātang yang seperti tumbūh-an*.

ZYTHUM, s. m., boisson faite avec de l'orge, *منومن درقد شعير* *minūm-an deri-pada šāir*.

ADDITIONS AU SECOND VOLUME.

HAUSSEMENT, s. m., action de hausser, حال منگیکن *hāl mening-gī-kan*.

HECTOGRAMME, s. m., سراتس درهم *sa-rātus derham*.

HECTOLITRE, s. m., سراتس لیتر *sa-rātus liter*, سراتس چوٹق *sa-rātus xūpak*.

HECTOMÈTRE, s. m., سراتس میتر *sa-rātus mēter*, سکرکیر دو راتس *sa-kira-kira dūa rātus hasta*.

HÉPATITE, s. f., inflammation du foie, ساکت باره لفه *sākit bārah lim-pah*.

HERNIAIRE, adj., فپاکت بورت فون *peñākit būrut pūña*. Bandage —, تالی مگیکت بورت *tāli merg-ikat būrut*.

HOMŒOPATHIE, s. f., art de guérir les semblables par les semblables, علم مغبانی سام دغن سمان *ilmu meng-obāt-i sāmā dengan samā-ña*, علم ممیه کسکیتن دغن اوبت یغ دافت ممبری *ilmu meñembuh ka-sakīt-an dengan obat yang dāpat mem-brī ka-sakīt-an itu jūga*.

HORS-D'ŒUVRE, s. m., petit plat, سهداغن یغ کچل *sa-hidāng-an yang kexil*.

HORS-D'ŒUVRE, au fig. digression, کلنجوتن کات *ka-lanjūt-an kāta*.

HUILERIE, s. f., lieu où l'on fait l'huile, تمفت ممبوت مینق *tampat membūat mīnaḥ*.

HYGIÉNIQUE, adj., علم صحه فون *ilmu ṣiḥhat pūña*.

ICONOGRAPHIE, s. f., connaissance des images, des monuments antiques, علم کمبر دان فاتخ *ilmu gambar dān pātung*.

IDYLLE, s. f., poème pastoral, شعر کمال *ṣiār gombāla*.

ILLOGIQUE, adj., تیاد تورت علم *tiāda tūrut ilmu mantik*.

IMAGERIE, s. f., fabrication d'images, حال ممبوت کمبر *hāl mem-būat gambar-gambar*.

IMITATIF, IVE, adj., یغ منیرو *yang menīru*.

IMMUNITÉ, s. f., exemption, حق لفس در چوکی دان بی *hak lepās deri xūkey dān bēya*, کیاسن *ka-bebās-an*, کلغاسن *ka-lepās-an*.

IMPASSIBILITÉ, s. f., فری توه *prī*
be-tūwah, فری یخ تیاد دافت دسکیتی
prī yang tiāda dāpat di-sakit-i.

IMPATIENTANT, E, adj., یخ مهاجق
yang meng-ajak, یخ مارهکن *yang*
me-mārah-kan.

IMPÉNÉTRABILITÉ, s. f., فری یخ
تیاد دافت دمسوکی *prī yang tiāda*
dāpat di-masūk-i.

IMPOLITIQUE, adj., یخ ملاون علم
yang me-lāwan ilmu pe-
marentāh-an.

IMPROVISATION, s. f., 1°, action
d'improviser, حال برکتکات تیاد دغن
hāl ber-kata-kāta tiāda
dengan ka-sediā-an. 2°, résultat,
یخ دکات تیب *yang di-kāta tiba-*
tiba.

INANITÉ, s. f., vanité, کسسیامان
ka-siā-siā-an.

INCARTADE, s. f., insulte brusque,
بشکل *bangkil*, تمغه دغن تیاد ایشت
tampuh dengan tiāda ingat.

INCARTADE, extravagance, لا کو
lāku jā-
lan yang lāwan barang yang pātut.

INOLÉMENT, E, adj., qui manque
de clémence, یخ تیاد موره *yang tiāda*
mūrah.

Fig. Ciel —, موسم کریس *mūsīm*
krās, هوا یخ دین *hawā yang dīngin.*

INCONSISTANCE, s. f., فری یخ تیاد
کیمباغن *prī yang tiāda tetap,*
ka-bimbāng-an.

INCONSISTANT, E, adj., qui manque
de consistance morale, تیاد تتف
tiāda tetap, یخ بمبش *yang bim-*
bang.

INDÉCOROTABLE, adj. Fig. Homme
—, homme très-difficile à vivre,
اورغ یخ تکر *orang kaku*,
orang yang tegar sa-kālī.

INDÉLICAT, E, adj., یخ کورغ سنونه
yang kūrang senūnuh.

INEXTENSIBLE, adj., یخ تیاد دافت
دلوسکن *yang tiāda dāpat di-lūwas-*
kan, یخ تیاد دافت دسبرکن *yang tiāda*
dāpat di-besār-kan.

INHABILETÉ, s. f., manque d'ha-
bileté, فری یخ تیاد چفت *prī yang*
tiāda xepāt.

INHABILETÉ, manque de titre,
فری یخ تیاد امغون حق *prī yang tiā-*
da ampūna hak.

INNOUITÉ, s. f., فری یخ تیاد
مروسقن *prī yang tiāda me-rūsak-*
kan.

INSTRUMENTAL, E, adj., t. de mu-
sique, سکل بیپین فون *segala buñi-*
buñi-an pūña. Musique —, بوی
راکم دغن سکل بیپین *būñi rāgam*
dengan segala buñi-buñi-an.

INSUPPLER, v. a., منیف کدالم *menūp*
ka-dālam.

INTUMESCENCE, s. f., بشکت *bang-*
ka.

IRISÉ, E, adj., یخ بورن فلاغی
be-warna palāng-i.

MUOUS, s. m., mucosité, ایغس *ingus*.

MURAL, E, adj., carte murale, قنا *petā yang lekāt pada tembok*. Plantes murales, segala سکل تمبه تمبوھن یغ تمبه قد تمبق *segala tumbuh-tumbuh-an yang tumbuh pada tembok*.

NATURALIBUS (IN), loc. adv., tout nu, تلنجیغ سکالی *telanjang sa-kālī*.

NÉOLOGIE, s. f., حال فاکی فرکتان, *hāl pakey per-katā-an yang bahāru*.

NÉOLOGISTE, s. m., اورغ یغ سوك, *orang yang sūka pakey per-katā-an bahāru*.

OCCIRE, v. a., ممونه *mem-būnuh*.

OCTANT, s. m., secteur de 45 degrés, لنگکخ امغت فوله لیم درجه *leng-kung empat pūloh lima darajat*.

ODYSSE, s. f., voyage semé d'aventures, فرجلانن فنه رمبغ *per-jalān-an penuh rambang-rambang*.

OPTIMISME, s. m., فکیرن اورغ یغ, *pikīr-an orang yang sangka samuā-ña ada ter-utāma dālam duniā ini*.

ORDINAL, adj., qui regarde l'ordre, l'arrangement, اتورن فون *atūr-an pūña*.

ORTHOPÉDIE, s. f., علم میبکی توبه, *ilmu mem-baik-i tubuh anak yang be-rūpa buruk*.

PALEONTOLOGIE, s. f., علم مغتهومی, *ilmu mengatahū-i segala binātāng dān tumbuh-tumbuh-an yang sudah ada pada dahulu kāla*.

PASTEL, s. m., قنسل برجنغ *pensil ber-jenang*. Peindre au —, منولس *menulis gambar dengan pensil*.

PENDELOQUE, s. m., انتغ *anting-anting*.

PÉNOMBRE, s. f., تشه بایغ *temyah bāyang*.

PÉRICARPE, s. m., partie du fruit qui renferme les graines, کولت *kulit biji-biji buah*.

PÉRIPÉTIE, s. f., changement subit, *perg-ubāh-an yang sa-kunūng-kunūng*. —, dénouement d'une pièce, فغرتین *perg-arti-an*.

PERSPIOACE, adj., چردق *xerdik*, مات تاج *māta tājam*.

PHÉNOLOGIE, s. f., علم باتو کفال *ilmu batu kapala*.

PONCTION, s. f., حال مغلورکن ایر, *hāl mergaluar-kan āyer deri tubuh orang yang sākit būsung*.

POTERNE, s. f., قنتو مالغ کوت *pintu māling kōta*.

POUDRETTE, s. f., باج کلانن درفد *bāja ka-lumāt-an deri pada tāhi mānusīa*.

PRÉDISPOSER, v. a., مېدياکن اکن *meñediā-kan ākan*.

PRÉSUMPTIF, IVE, adj. Héritier —, وارث یخ دسڅک اورغ *wāriṣ yang di-sangka ōrang*.

PRÉVÔT, s. m., کفال *kapāla*, فڅهولو *paṅghulu*. — des marchands, کفال سکل اورغ برنياک *kapāla se-gala ōrang berniāga*.

PROLOGUE, s. m., مقدمه *muḥad-damat*, فاتحه *fātiḥat*.

PROPORTIONNEL, LE, adj., یخ دغن *yang dengan sa-ḵedar-ña*, سقدرک *yang tūrut ḵedar-ña*.

PROTÉE, s. m., qui change continuellement de forme, یخ ستیاس *yang santiāsa ber-ūbah rupā-ña*.

PRUD'HOMME, s. m., اورغ بیس *orang bisa*, اورغ یخ مشرتی *orang yang meng-arti*.

PYLORE, s. m., پنتو همفدل *pintu hampedal*.

RÂBLE, s. m., lombes des animaux, صلب *ṣulb*.

RACOLER, v. a., engager par astuce des hommes pour le service militaire, مفاثر لشکر دغن تیغو *me-māpar laṣkar dengan tipu*.

RAGOT, s. m., bavardage insignifiant, اومغ ۲ کوشخ *ōmong-ōmory kō-sory*, کنکات ساج *kata-kāta sāja*.

REBOUTEUR, s. m., دوکن یخ مبتلکن *dūkun yang mem-betūl-kan anggōta yang tega-lāt*.

RÉÉLIRE, v. a., میله فول *memilih pūla*, میله لاکي سکالي *memilih lāgi sa-kālī*.

RÉHABITUER, v. a., میساکن فول *mem-biasā-kan pūla*.

REQUISITOIRE, s. m., بچار منت *bixāra minta ḥukum*.

RESSASSER, v. a., sasser de nouveau, مغایق فول *meng-āyak pūla*.

RIDICULISER, v. a., میندرکن *me-ñindir-kan*, منرتوانکن *menertawā-kan*.

RIPOPEE, s. f., mélange, چمفورن *xampūr-an*.

RIVERAIN, s., qui habite le long d'une rivière, اورغ سوغی *orang sūngēy*, یخ دودق دتقی سوغی *yang dūduḵ di-tepī sūngēy*.

SACRUM, s. m., تولغ فڅکڅ *tūlang purgung*.

SAUVAGEON, s. m., تانمن هوتن *ta-nām-an hūtan*.

SCIERIE, s. f., تمفت اورغ مڅکړاځی *tampat ōrang meng-garagājī kāyu*.

SCINDER, v. a., مېهاځي *mem-ba-hāgi*, مېله *mem-belāh*.

SELLETTE, s. f., petit siège, کرسی *krusī rendah*.

SIMILOR, s. m., سواس *suwāsa*.

SOLE, s. f., le dessous du pied du cheval, etc., تافق کاکي *tāpak kākī kūda*, باوه کاکي *bāwah kākī kūda*.

SOUPENTE, s. f., petit réduit soutenu en l'air, يلىق كچل يىغ داتس *bilik kexil yang di-atas*.

SOUS-MAÎTRE, s. m., گورو مود *gūru mūda*.

SOUS-ORDRE, s., celui qui est soumis aux ordres d'un autre, يىغ soumis aux ordres d'un autre, يىغ yang di-bāwah parentah.

En SOUS-ORDRE, ثد تمفت يىغ کدو *pada tampat yang ka-dūa*.

SQUAMEUX, EUSE, adj., برسيق *ber-sisik*.

SUCOURSABLE, adj., se dit d'un petit établissement fait pour aider un plus grand, تابع *tābi*.

SUFFRAGANT, s. m., se dit d'un évêque par rapport à son métropolitain, اسقف تابع *uskuf tābi*.

SUPPOSABLE, adj., يىغ بوله دكير *yang būleh di-kira*, يىغ بوله دسغك *yang būleh di-sangka*.

SURNUMÉRAIRE, adj. et s., لبه در *lebèh deri bilāng-an yang tantu*.

SURPLOMBER, v. n., n'être pas à-plomb. Il surplombe, ای تیاد بریدی *ia tiāda ber-diri betūl*, ای میرغ *ia mīring*.

TAQUET, s. m., crochet, کایت *kāit*, گایت *gāit*.

TENON, s. m., extrémité d'une pièce de bois ou de métal, taillée pour entrer dans une mortaise, هوجخ کايو يىغ ماسق تورق *hūjung kāyu yang māsuk tōriq*, فرقاغن *per-pegāng-an*.

TIMIDITÉ, s. f., کتکوتن *ka-takūt-an*, فري يىغ مالو *prī yang mālu*.

TIMORÉ, E, adj., qui craint d'offenser Dieu, يىغ تاكت بردوس *yang tākut ber-dōsa*, اهل تقوى *ahel tekwa*.

TOHU-BOHU, s. m., confusion, چمفر گاول *haru-bīru*, xampur *gāwul*.

TOPOGRAPHIE, s. f., حال مپورتکن *hāl meñūrat-kan segala prī suātu benūa*, فپراتن *peñurāt - an suātu tampat*.

TRAINARD, s. m., يىغ تشکل دبلانگ *yang tinggal di-blākang*, يىغ لالی *yang lāley di-jālan*, يىغ دجالن *yang ka-blakāng-an*.

TREILLE, s. f., دوکه درفد فوهن *dūkuh deri-pada pōhon anggūr*, فوهن اغکور يىغ رندغ *pōhon anggūr yang rendang*.

TRINQUER, v. n., سولغ مپولغ *sūlang-meñulang*, برپيکن فيال *ber-buñi-kan piāla*.

TRIO, s. m., لاگو يىغ دپاي تيک سوار *lāgu yang di-ñāñi tiga suāra*.

TUMULAIRE, adj., یغ قبر فون *yang kubūr pūña*. Pierre —, باتو قبر *bātu kubūr*.

TUMULUS, s. m., تمونن تانه اتو *tambūn-an tā-nah ātaw tambūn-an bātu ātas kubūr*.

VERDICT, s. m., réponse du jury, جواب اورغ یغ دنتوکن اکن مموتسکن *jawāb orang yang di-tantū-kan ākan memūtus-kan dawā*, دعوا *ka-putūs-an bixāra*.

VÉTO, s. m., کښکائن *ka-enggān-an*, حال اغښن معقبولکن *hāl enggan meng-kabūl-kan*.

VIBRATION, s. f., کښتارن *ka-ge-tār-an*, فري یغ کمر *pri yang gumetār*.

VIEILLOT, s. m., اورغ کچل یغ توا *orang keaxl yang tuā rupā-ña*.

VIRTUOSE, s., اورغ فندی دالم علم *orang pandey dālam ilmu kitāb ātaw dālam ilmu bnñi-buñi-an*.

VITALITÉ, s. f., قوه کهدوشن *kūwat ka-hidūp-an*, قوه حیاة *kūwat heyāt*.

VIVAT, exclamation, هیدفله *hidup-lah*, هیدفله کرای *hidup-lah kirā-ña*.

VOLTE-FACE, s. f. Faire —, se retourner pour résister, بر بالی اکن *ber-bālīk ākan me-lāwan*.

VULGARITÉ, s. f., کهنام *ka-hinā-an*.

YATAGAN, s., یتاغان *yatāgān*.

CORRECTIONS AU SECOND VOLUME.

Page	Col.	Ligne	Au lieu de	Lisez
6	2	10	منجديکن	منجديکن
52	1	18	تنت	بنت
68	2	22	دهر تيکن	دار تيکن
78	2	4	مرده	موره
87	1	32	فضولی	فضولی
98	2	7	برابه	براو به
149	1	11	<i>pandi</i>	<i>pundi</i>
166	2	4	مريکيت	مريکيت
173	2	33	مغکنتی	مغکنتی
192	1	15	کريچ	کريچ
195	2	6	کادغ	کدغ
211	1	32	<i>fait</i>	<i>sait</i>
227	1	18	<i>merg-ūtuk</i>	<i>mergūtuk</i>
234	2	30	هيوغن	هتوغن
240	1	3	مفتنهکن	مفتنهکن
349	1	10	جوك	جوك
354	2	12	الم	دالم
369	1	23	فتق	فتيق
402	1	15	<i>pôcher</i>	<i>pêcher</i>
532	2	18	انر	اير

Page	Col.	Ligne	Au lieu de	Lisez
551	1	18	La	Le
552	1	18	فنجورن	فنجورن
581	2	1	کُشکانن	کُشکانن
591	1	26	ساتو	ساتو
638	2	23	چرل	چول
728	2	28	منجادی	منجادی
742	2	1	برجاك	برجاك
767	2	22	رمغخ	رمغخ
792	2	17	فراٹ <i>prāta</i>	فراڈ <i>prāda</i>
813	1	20	<i>gardi</i>	<i>gurdi</i>
837	2	1	گیغن	ریغن
837	2	2	ره	که

DEUXIÈME

DICTIONNAIRE
FRANÇAIS-MALAIS

2

Storage

A

5125

.7277

1.2

Hosted by

Digitized by